ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOLUMUL XXV

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

B

ȚARA ROMANEASCĂ

VOL. XXV

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

acad. ŞTEFAN PASCU, ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
membru corespondent al Academiei,
CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
IOAN CAPROŞU, AUREL RĂDUŢIU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „NICOLAE IORGA"

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ
VOLUMUL XXV

(1635 — 1636)

VOLUM ÎNTOCMIT DE

DAMASCHIN MIOC, MARIA BĂLAN,
RUXANDRA CĂMĂRĂŞESCU, CORALIA FOTINO

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
R — 79717, București, Calea Victoriei 125

PREFAȚĂ

Volumul de față, al XXV-lea al seriei B din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde documentele interne ale Țării Românești din anii 1635—1636.

Multiple date de istorie economică, socială, politică și instituțională vin să îmbogățească cunoștințele istoricului despre secolul al XVII-lea românesc, cu specială referire la anii începutului de domnie a lui Matei Basarab. Se poate constata o mai vie activitate economică, actele conținînd variate știri despre agricultură, viticultură, creșterea vitelor, pescuit, ca și despre producția de mărfuri: meșteșuguri, negustori, prăvălii, prețuri, circulație monetară. Interesantă este, așa cum reiese din acte, și politica de oarecare echilibru pe care încă o mai încearcă domnul țării în acești ani între clasele și păturile sociale cu interese contrare și contradictorii, cu unele încercări de ajutorare a celor mulți, a moșnenilor, în lupta lor de supraviețuire, cu marii stăpînitori de moșii, boierii și biserica. Unele documente aduc clarificări și precizări în privința raporturilor politice și economice ale Țării Românești cu Poarta („schiptrul" țării, încredințat domnului de către „împărat"; cuantumul și modul de livrare a haraciului). Destul de bogate în conținut sînt și deslușirile pe care le dau actele referitor la fiscalitate, oaste, justiție, divan și marea adunare de stări.

Valoarea prezentului volum este indicată și din faptul că din cele 435 de documente pe care le cuprinde, 361 (83%) sînt inedite.

După forma în care ni s-au păstrat documentele, 429 sînt autentice, iar 6 sînt îndoielnice sau false. Din acele 429 documente autentice, 346 sînt originale (246 românești, 99 slave și 1 grecesc), 59 sînt copii (54 românești, 3 slave și 2 grecești), 23 sînt traduceri mai vechi ale unor documente slave, precum și un rezumat românesc. Se poate astfel constata că la origine, 70% din acte erau scrise în limba română, 29% în limba slavă și 1% în limba greacă, limba română dovedindu-și pătrunderea tot mai accentuată în redactarea actelor. În însăși cancelaria domnească, atît de tradiționalistă în privința limbii și a regulilor diplomatice, aproximativ 46% din acte sînt scrise în limba română.

În privința emitentului, 206 acte provin de la domn, 2 de la județi și pîrgari, 7 de la mitropoliții Țării Românești, 3 de la patriarhul Ierusalimului, 9 de la marii dregători (ban, vornic, logofăt, postelnic, armaș, agă), 6 de la tîrgoveți, 3 de la slujitori, 8 de la preoți și călugări, 55 de la boieri și boiernași, 129 de la moșneni și 1 de la niște turci. Cum se poate vedea, zapisele, în număr de 202, aproape egalează actele domnești.

.După materialul pe care au fost scrise cele 346 acte originale autentice, 289 sînt pe hîrtie și numai 57 (16%) pe pergament.

Cele 435 de documente au fost culese din următoarele fonduri: 268 de la Arhivele Statului din București, 108 de la Biblioteca Academiei Republicii

Socialiste România, în prezent la Arhivele Statului Bucureşti, 21 de la Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, 17 se dau după diferite publicaţii, ele neaflîndu-se în depozite publice, 3 de la Muzeul Olteniei din Craiova, cîte 2 de la Biblioteca Centrală de Stat, Arhivele Statului Ploieşti, Muzeul judeţean Gorj, cîte unul de la Arhivele Statului Craiova, Arhivele Statului Iaşi, Muzeul militar central, Muzeul de istorie din Ploieşti, Institutul de istorie „Nicolae Iorga", Biserica Sf. Treime din Craiova şi o arhivă particulară.

Ca şi la volumele anterioare, la baza acestuia stau în bună parte acte transcrise cu ani în urmă de un numeros colectiv (Vezi „Introducere" la colecţia „Documente privind istoria României", vol. I, p. 3—4). Precizăm însă că toate documentele au fost retranscrise conform noilor principii de editare a colecţiei „Documenta Romaniae Historica", iar transcrierea revizuită după originalele din arhive. La transcrierea şi traducerea documentelor greceşti am primit ajutorul lui Mihai Regleanu şi Tudor Teoteoi. Corectura volumului s-a făcut de asemenea după actele din arhive sau după fotocopii.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Andreescu, *Cîteva precizări*	Ștefan Andreescu, *Cîteva precizări despre ctitoriile bucureștene ale lui Ghiorma banul*, in „Glasul bisericii", XXIII (1964), nr. 5—6.
Andreescu, *Tutana*	Ștefan Andreescu, *Contribuții cu privire la trecutul m-rii Tutana*, in „Mitropolia Olteniei", XVIII (1966), nr. 3—4.
Bălan și Cernovodeanu, *Doc. inedite*	C. Bălan, și P. Cernovodeanu, *Documente inedite slavo-române din Țara Românească din veacurile al XVI-lea și al XVII-lea*, in „Romano-slavica",XI(1965).
Berechet, *Album*	Șt. Berechet, *Album paleografic juridic*, Iași, 1939.
Berechet, *Cojurătorii*	Șt. Berechet, *Particularitățile cojurătorilor la români, după documente slave*, in „Spicuitor in ogor vecin", III (1924).
Bulat, *Două acte domnești*	T. G. Bulat, *Două acte domnești, unul de la Matei Basarab, altul de la Constantin Brîncoveanu*, publicate de ~, in „Revista istorică", IX (1923).
Chiriță, *Doc. brîncovene*	Ilie Chiriță, *Documente brîncovene și oltene*, transcrise de ~, in „Arhivele Olteniei", XVII (1938), ian. — apr.
Constantinescu, *Com. Brănești*	Ioan Constantinescu, *Monografia comunei Brănești din județul Gorjiu*, Tirgu Jiu, 1914.
Crețeanu, *Doc. Schit. Topolnița*	Radu Crețeanu, *Documentele Schitului Topolnița*, in „Mitropolia Olteniei", XV (1963).
Danielescu, *Doc. Scundu*	C. Danielescu, *Documente din comuna Scundu-Vîlcea*, comunicate de ~, in „Arhivele Olteniei", XVIII (1939), iul. — dec.
Dinculescu, *Doc. țărani*	N. G. Dinculescu, *Documente privitoare la starea țăranilor*, in „Arhivele Olteniei", I (1922).
Doc. București	*Documente privind istoria orașului București*, București, 1960.
Dumitrescu, *Doc. istorice*	Al. T. Dumitrescu, *Documente istorice*, in „Revista pentru istorie, archeologiei și filologie", X (1909).
Ghibănescu, *Surete*	Gh. Ghibănescu, *Surete și izvoade*, VI, Iași, 1909.
Grecianu, *Genealogiile*	Ștefan D. Grecianu, *Genealogiile documentate ale familiilor boierești*, I—II, București, 1913—1916.
Hasdeu, *Arh. Ist.*	Petriceicu B., Hasdeu, *Archiva Istorică a României*, I, București, 1865.
Ionașcu, Doc. *Morunglavu*	I. Ionașcu, *Documentele moșiilor schitului Șerbănești-Morunglavu din Vîlcea* in „Arhivele Olteniei", XVII (1938).
Ionașcu, *Doc. Oltenia*	I. Ionașcu, *Documente privitoare la Oltenia și jud. Olt*, in „Arhivele Olteniei", XIV (1935).
Ionașcu, *M-rea Ciolanu*	I. Ionașcu, *Știri nouă asupra mănăstirii Ciolanu (Buzău)*, Buzău, 1936.
Ionescu, *Govora*	Gheorghe Ionescu, *Mănăstirea Govora și egumenia lui Meletie Macedoneanul*, în „Buletinul monumentelor istorice", XL (1971), nr. 2, 4.
Ionescu, *Drăgăești*	G. T. Ionescu, *În legătură cu Drăgăești-Ungureni din jud. Dîmbovița*, in „Revista istorică română", XVII (1947), fasc. I—II.

Îndrumător j. Prahova	*Îndrumător în Arhivele Statului județul Prahova*, ed. II, București, 1972.
Marian, *Patru doc.*	I. Marian, *Patru documente*, comunicate de ~, în „Arhivele Olteniei", XVI (1937), ian — iun.
Nandriș, *Doc. Athos*	Gr. Nandriș, *Documente românești în limba slavă de la mănăstirile Muntelui Athos*, București, 1936.
Oprescu, *Stâncești*	Anton Oprescu, *Hîrtii referitoare la moșia Stâncești (Prahova)*, în „Revista Istorică", X (1924).
Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj.*	C. S. Nicolăescu-Plopșor, *Monografia județului Dolj*, în „Oltenia", V (1944).
Pleșia-Andreescu, *M-rea Gruiul*	Dan Pleșia și Ștefan Andreescu, *M-rea Gruiul (Contribuții documentare)*, în „Glasul bisericii", XXIV (1965), nr. 11—12.
Potra, *Ist. țigani*	George Potra, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, București, 1939.
Potra, *Doc. București*	George Potra, *Documente privitoare la istoria orașului București (1594—1821)*, I, București, 1961.
Potra, *Tezaurul*	George Potra, *Tezaurul documentar al județului Dîmbovița (1418—1800)*, Tîrgoviște, 1972.
Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*	C. Rădulescu-Codin, *Cîmpulungul Muscelului*, Cîmpulung, 1925.
Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*	Șerban Răzeșu ⟨A. Sacerdoțeanu⟩, *Despre mitropolitul Ignatie Sîrbul*, în „Biserica ortodoxă română", LXXVIII (1960).
Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*	A. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanul și mitropolitul Teodosie*, în „Mitropolia Olteniei", XV (1963).
Sacerdoțeanu, *Documente*	A. Sacerdoțeanu, *Documente de cultură românească veche*, în „Mitropolia Olteniei", XVI (1964), nr. 5—6.
Sacerdoțeanu, *Moara m-rii Govora*	A. Sacerdoțeanu, *Moara de la Rîmnic a mănăstirii Govora*, în „Mitropolia Olteniei", XV (1963), nr. 3—4.
Sacerdoțeanu, *Satul Eșciori*	A. Sacerdoțeanu, *Un act fals din 1636 privitor la satul Eșciori*, în „Analele Universității — București", XVI (1967).
Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*	A. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei, viitorul mitropolit al Ungrovlahiei*, în „Mitropolia Olteniei", XXII (1970), nr. 7—8.
Ștefulescu, *Crasna*	Al. Ștefulescu, *Schitul Crasna*, București, 1910.
Ștefulescu, *Doc. sl. rom.*	Al. Ștefulescu, *Documente slavo-române relative la Gorj, 1406—1665*, Tîrgu Jiu, 1908.
Ștefulescu, *Ist. Tg. Jiu*	Al. Ștefulescu, *Istoria Tîrgu Jiului*, ed. II, Tîrgu Jiu, 1906.
Ștefulescu, *Tismana*	Al. Ștefulescu, *Mănăstirea Tismana*, ed. III, București, 1909.
Velichi, *Nouă doc.*	C. Velichi, *Nouă documente slave inedite (1569—1636)*, în „Studii", XV (1962), nr. 4.

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. *1635 (7143) ianuarie 1. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Govora niște țigani.
2. *1635 (7143) ianuarie 3. București.* Matei Basarab întărește lui Gherghe spătarul și lui Pătru postelnicul. fiii lui Ivașco fost mare vornic. ocină la Băleni. jud. Dîmbovița.
3. *1635 (7143) ianuarie 8.* Dumitru Grecul din Slatina vinde jupînului Stamatie din Pitești o livadă și două seliști în sat.
4. *1635 (7143) ianuarie 8. București.* Matei Basarab întărește lui Marco și lui Lorențu vie și moșie în Dealul Săsenilor.
5. *1635 (7143) ianuarie 10.* Matei Basarab împuternicește mănăstirea Govora să stăpînească o ocină la Frăsinet. cotropită de mănăstirea Cozia.
6. *⟨1635⟩ ianuarie 10. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Maria și fiicelor ei toată averea soțului ei. Vasilie spătarul. în urma unei judecăți.
7. *1635 (7143) ianuarie 10. București.* Matei Basarab stabilește ca satul Vaideei-Slobozia lui Ianache să dea dare cu ruptoare.
8. *1635 (7143) ianuarie 12.* Constantin Cantacuzino marele postelnic dă voie episcopului Efrem al Buzăului să-și caute o țigancă a episcopiei în țigănia doamnei Elina.
9. *1635 (7143) ianuarie 12.* Pătrașco postelnicul și fratele său Pană vînd un copil de țigan lui Marco postelnicul.
10. *1635 (7143) ianuarie 12. București.* Matei Basarab întărește lui Stanciu postelnicul din Piriiani și fraților lui satul Polovragii de la Olteț. jud. Gorj. în urma unei judecăți.
11. *1635 (7143) ianuarie 13.* Matei Basarab împuternicește pe Nedelco din Vereani să-și întoarcă de la Radu Frijureanu sulgerul niște oi și porci. pe care acesta îi luase pe nedrept ca dijmă.
12. *1635 (7143) ianuarie 15.* Jupîneasa Anca și fiul ei. Tudor. vînd o țigancă cu copil lui Iane paharnicul.
13. *1635 (7143) ianuarie 15. București.* Matei Basarab împuternicește pe Vasilie spătarul să-și țină niște mori la Izvorani. pe apa Argeșului.
14. *1635 (7143) ianuarie 18.* Toma vinde lui Lupu căpitanul ocină la Mocești.
15. *1635 (7143) ianuarie 18. București.* Matei Basarab întărește lui Radu Dudescu logofătul ocină în Golești. jud. Mușcel și Pădureț.
16. *1635 (7143) ianuarie 20. București.* Matei Basarab întărește jupaniței Stana spătăreasa și fratelui ei. Preda spătarul. satul Golești. jud. Mușcel și Pădureț.
17. *1635 (7143) ianuarie 21. București.* Zapisul lui Chircă paharnicul de întocmire cu Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș pentru stăpînirea unei ocine la Runcul, jud. Vîlcea.
18. *1635 (7143) ianuarie 21. București.* Zapisul lui Dumitru marele pitar și Dragomir marele armaș de întocmire cu Chircă paharnicul pentru stăpînirea unei ocine la Runcul. jud. Vîlcea.
19. *1635 (7143) ianuarie 26. București.* Răvaș de jurătorii satului Mihăilești. jud. Teleorman.
20. *1635 (7143) ianuarie 28.* Mitropolitul Grigorie împreună cu alți șase boieri jurători judecă și hotărăsc în pricina de moștenire dintre Calea și Neacșa. fiicele lui Cernica vornicul.
21. *1635 (7143) ianuarie 31.* Coman comisul și frații lui vînd lui Dumitru marele vistier un țigan cu copilul său.
22. *1635 (7143) februarie.* Matei Basarab întărește lui Erimia căpitanul și sîrbilor din steagul lui satul Gruianii. jud. Vlașca.
23. *1635 (7143) februarie 1.* Dima postelnicul și surorile lui dăruiesc finului lor, Pîrvul logofătul. moșie în Ulița din orașul Rîmnic.
24. *1635 (7143) februarie 3. București.* Matei Basarab iartă de rumânie pe Mihai Pribeagul, care i-a slujit cu credință în pribegie.

25. *1635 (7143) februarie 5. Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte jupaniţei Calea, fiica lui Cernica vornicul. moştenirea rămasă de la tatăl ei. deopotrivă cu sora sa Neacşa. aşa cum au intocmit jurătorii şi mitropolitul Grigorie.
26. *1635 (7143) februarie 15.* Jupinul Panait cumpără ocină şi părţi de moară la Stănuleşti.
27. *1635 (7143) februarie 21.* Matei Basarab porunceşte lui Cotorogea din Ciineşti să se înfăţişeze degrabă la judecata domnească. in pricina pe care o are cu Işfan.
28. *1635 (7143) februarie 25. Bucureşti.* Megiaşii din Dătcoi vind parte de moşie lui Sima al doilea logofăt.
29. *1635 (7143) martie.* Lazăr logofătul vinde parte in Goruneni. jud. Vlaşca. unui vornic al doilea.
30. *1635 (7143) martie 2.* Iova dă zestre fiicei sale Petriia moşie la Gioroc.
31. *1635 (7143) martie 3. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Drăgoi din Dobreşti doi vecini din Muşeteşti. jud. Argeş.
32. *1635 (7143) martie 10. Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte jupanului Ivaşco marele vornic satul Trănşanii. jud. Ialomiţa. in urma unor judecăţi.
33. *1635 (7143) martie 10. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Sima al doilea logofăt ocină în Dătcoi.
34. *1635 (7143) martie 13. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Dumitru Filieşanul marele pitar ocină şi rumâni la Spinişorul de Sus. jud. Mehedinţi.
35. *1635 (7143) martie 13. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Petrea sulgerul satul Lazul din jud. Mehedinţi. in urma unei judecăţi cu rumânii din sat.
36. *1635 (7143) martie 15.* Sima logofătul cumpără fălci de loc la Seciul Banei şi la Seceri.
37. *1635 (7143) martie 15.* Maria vinde fălci de loc la Mlacă lui Sima al doilea logofăt.
38. *1635 (7143) martie 15.* Tatomir şi soţia sa Goita dăruiesc mănăstirii Govora moşie la Vlădila. jud. Romanaţi.
39. *1635 (7143) martie 20.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Mărgineni mertic de sare de la Ocna Telega.
40. *1635 (7143) martie 29.* Grigorie. mitropolitul Ţării Româneşti. dă carte Stanei spătăreasa şi lui Preda spătarul de moştenire a unor moşii ale lui Matei Basarab. aceştia fiindu-i domnului nepoţi de văr primar.
41. *1635 (7143) aprilie 1.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Cozia satul Studeniţa. jud. Romanaţi. in urma unor judecăţi cu rumânii din sat.
42. *1635 (7143) aprilie 2.* Matei Basarab intăreşte răscumpărarea din rumânie a unor săteni şi a unei părţi din satul Vilceni. jud. Vlaşca.
43. *1635 (7143) aprilie 3.* Matei Basarab imputerniceşte pe Efrem episcopul de Buzău să ia o ţigancă din ţigănia domnească de la Brincoveni.
44. *1635 (7143) aprilie 3. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Cotmeana vinăriciul domnesc de la Ciocăneşti.
45. *1635 (7143) aprilie 3. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte moşnenilor satul Turcineşti. in urma unei judecăţi.
46. *1635 (7143) aprilie 5. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Bolovan din Titeşti ocină la Cocoi. jud. Argeş.
47. *1635 (7143) aprilie 5. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte Bisericii lui Ghiorma banul un loc. in urma unei judecăţi.
48. *1635 (7143) aprilie 7. Bucureşti.* 12 megiaşi jurători mărturisesc în pricina dintre satul Mihăileşti şi fiii lui Papa logofătul. anume Drăghici spătarul şi Fota postelnicul.
49. *1635 (7143) aprilie 10. Bucureşti.* Datco Robul vinde ocină in Stănemirul de Jos lui Mitrea al doilea stolnic.
50. *1635 (7143) aprilie 10. Bucureşti.* Popa Galiton dă mărturie pentru o prăvălie a mănăstirii Sf. Ioan din Bucureşti.
51. *1635 (7143) aprilie 10.* Oprea din Pirscov infrăţeşte pe fiii săi cu fiica şi ginerele pe moşia ce o avea.
52. *1635 (7143) aprilie 15.* Răvaş de jurătorii mănăstirii Tismana şi ai lui Manea din Pădeni şi Radu din Racoţi.
53. *1635 (7143) aprilie 15.* Teofil, episcopul Rimnicului. intăreşte pomana lui Radu portarul către mănăstirea Govora. un loc de casă. cu pivniţă şi grădină in Rimnic.
54. *1635 (7143) aprilie 15. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Condilă fost mare postelnic şi soţiei sale Stanca părţi in Cocorăşti şi Stoineşti. jud.. Prahova. în urma unei judecăţi.
55. *1635 (7143) aprilie 15. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Cozia balta Căbelul şi toate bălţile şi girlele precum şi vamă de peşte. perperul şi dijma de pe bălţile şi moşia mănăstirii.
56. *1635 (7143) aprilie 16. Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Gherghe fost al doilea vistier ocină şi vecini in Jigorenii de Sus şi Jigorenii de Jos. jud. Vlaşca.

57. *1635 (7143) aprilie 20*. Cîrstian din Zătreni lasă doi ţigani ai săi mănăstirii Dintrunlemn. Ei, împreună cu un rumân, o vor sluji pe soţia sa pînă la moartea ei, iar apoi ţiganii vor rămîne ai mănăstirii, iar rumânul va fi liber.
58. *1635 (7143) aprilie 22, Bucureşti*. Hriza, marele ban al Craiovei, dăruieşte lui Dumitru, fiul logofătului Radu Dudescu, la naştere, ocină în Ciumernic.
59. *1635 (7143) aprilie 26*. Şase megiaşi jurători mărturisesc în pricina dintre Oprea marele agă şi Manolache şifarul pentru o ocină şi un vad de moară.
60. *1635 (7143) aprilie 27*. Megiaşii din Brăneşti mărturisesc că n-au cumpărat ocină de la Vasile Paindur marele stolnic.
61. *1635 (7143) aprilie 28, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte mănăstirii Glavacioc satul Cernăteşti.
62. *1635 (7143) aprilie 29, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Drăghici postelnicul un rumân în Vîrleţi.
63. *1635 (7143) mai 3, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Dumitru, fratele lui Coman, o vie, ocină şi livezi în Dealul Sătenilor şi în Siliştea Vladei.
64. *1635 (7143) mai 3*. Matei Basarab întăreşte lui Hrizea marele ban al Craiovei jumătate din satul Românești, jud. Dîmboviţa şi ocină în Berceşti.
65. *1635 (7143) mai 4*. Matei Basarab întăreşte lui Petru şi Ghioca negustori satele Fometeşti, Runcu şi Tocsobeni, precum şi vii la Copăcel.
66. *1635 (7143) mai 4*. Matei Basarab întăreşte mănăstirii Viforîta bălţile de la Gurguiaţi şi Vărăşti, precum şi vama de la ele.
67. *1635 (7143) mai 5, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Mitrea sulgerul ocină în Mihăeşti, jud. Vîlcea.
68. *1635 (7143) mai 7*. Hlebu şi alţii din Vaideei se vînd rumâni lui Ion al doilea armaş.
69. *1635 (7143) mai 8*. Stanciu vătaful vinde lui Neguţ un laz în Vracniţa.
70. *1635 (7143) mai 9, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Pavlache banul satul Iaroslăveşti, jud. Vlaşca, ai cărui locuitori „au fugit în altă ţară străină".
71. *1635 (7143) mai 10, Bucureşti*. Grigorie, mitropolitul Ţării Româneşti, întăreşte Elinei şi lui Ianiu spătarul dania de zestre făcută lor de Maria din Bucov, mama Elinei.
72. *1635 (7143) mai 15*. Ivan, fiul lui Simion, vinde lui Iane ocină în Iaroslăveşti.
73. *〈1635〉 mai 15*. Micşan vinde lui Radu călăraşul ocină la Băjăşti.
74. *1635 (7143) mai 15*. Stanciul vinde ocină la Poienărei lui Ion logofătul.
75. *1635 (7143) mai 15, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Udrişte, fiul lui Oprea logofătul din Şirineasa, ocină în Foleştii de Jos, în urma unei judecăţi.
76. *1635 (7143) mai 16*. Megiaşii din Prodileşti mărturisesc că Rafail călugărul a cumpărat ocină la Udeni de la Adînca 〈Andronie〉 vătaful şi că jumătate din ocină a dat-o mănăstirii Dealul.
77. *1635 (7143) mai 18*. Maria şi Stana dăruiesc mănăstirii Cozia moşie la Brezoi, în gura Lotrului.
78. *1635 (7143) mai 20*. Matei Basarab întăreşte lui Ilie postelnicul şi fraţilor săi jumătate din satul Gropşani, jud. Romanaţi, în urma unor judecăţi.
79. *1635 (7143) mai 22*. Calin şi fratele său Opriş vînd părţile lor de moşie din Mălaia mănăstirii Cozia.
80. *1635 (7143) mai 23, Brîncoveni*. Rafail călugărul şi fratele său Leul dăruiesc mănăsirii Brîncoveni moşie în Robăneşti.
81. *1635 (7143) mai 24*. Badea şi alţi judeci din Brătăşani închină mănăstirii Brîncoveni o moşie.
82. *1635 (7143) mai 25, Brîncoveni*. Matei Basarab împuterniceşte mănăstirea Topolniţa să ia dijma de pe moşiile Şevărluc, Ştelbiţ, Vlăsceni, Bucovăţ şi altele.
83. *1635 (7143) mai 27, Brîncoveni*. Răvaş de boieri tocmelnici pentru o moşie la Brăneşti.
84. *1635 (7143) mai 28, Brîncoveni*. Matei Basarab întăreşte lui Petre sulgerul ocină în satul Ostra, jud. Olt, în urma unei judecăţi.
85. *1635 (7143) mai 29, Brîncoveni*. Matei Basarab întăreşte eliberarea din rumânie a preotului Ştefan şi a fratelui său Şerbu din Tătuleşti.
86. *1635 (7143) mai 30*. Anghelina şi Necşa vînd ocină în Băleni unchiului lor, Hodea.
87. *1635 (7143) iunie 9*. Răvaş de boieri hotarnici pentru moşia Creaţa de Jos.
88. *1635 (7143) iunie 12, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Radu al doilea vistier ocină în Dreşeşti, jud. Ialomiţa, precum şi un ţigan.
89. *1635 (7143) iunie 15, Bucureşti*. Matei Basarab întăreşte lui Marco postelnicul ocină la Mihăeşti, jud. Muşcel, precum şi ţigani.
90. *1635 (7143) iunie 28*. Ştefu vinde lui Giurgea din Odobeni două pogoane de vie.
91. *1635 (7143) iulie 1, Bucureşti*. Paraschiva, fata lui Ianachi cizmarul, vinde lui Ghiorma clucerul un loc de casă în Bucureşti.
92. *1635 (7143) iulie 6*. Costea, Drăgan şi Radu vînd lui Radu paharnicul din Brîncoveni jumătate din satul Proroci.

93. *1635 (7143) iulie 6*. Maria și fiul ei Ianachi vînd lui Gheorghe și Petru ocină în Cîndești.
94. *1635 (7143) iulie 6, București*. Matei Basarab împuternicește pe Petru cupețul și fratele său Ghioca să-și strîngă rumânii din Fometești, Runcu și Tocsobești, de ori unde se vor afla fugiți, făgăduindu-le ușurare de bir.
95. *1635 (7143) iulie 7*. Hriza marele ban al Craiovei împuternicește pe oamenii mănăstirii Vierășul să strîngă dijma de pe toate moșiile mănăstirii.
96. *1635 (7143) iulie 8*. Matei Basarab împuternicește pe Ivașco marele vornic să țină morile de la Ciorani, pe Ialomița.
97. *1635 (7143) iulie 15*. Vasilie și Albu, fiii lui Albu logofătul din Rativoești, vînd lui Tudoran sulgerul moșie cu rumâni în Aninoasa.
98. *1635 (7143) iulie 15*. Megiașii din Vernești se înfrățesc cu Jipa, fiul lui Lorinț, căruia îi dau a treia parte din moșia lor, primind în schimb 12 000 bani și un butoi de vin.
99. *1635 (7143) iulie 20*. Șase boieri jurători mărturisesc într-o pricină pentru satul Mihăești.
100. *1635 (7143) iulie 20, București*. Matei Basarab apără pe Mihai postelnicul din Bărbătești și pe Călin Tabără de Nenciul vornicul din Mănești pentru o datorie pe care acesta o aruncă asupra celor doi.
101. *1635 (7143) iulie 22*. Șase boieri jurători, luați pe răvașe domnești, hotărăsc într-o pricină de moșie la Brănești.
102. *1635 (7143) iulie 24*. Cîndea postelnicul zălogește două delnițe pentru 45 galbeni.
103. *1635 (7143) iulie 24*. Mai mulți boieri împart cu Cîndea postelnicul 8 delnițe în Izvorani, jud. Mușcel.
104. *1635 (7143) iulie 27*. Nenciu vornicul și soția lui, Neacșa, dăruiesc finului lor Sava la nuntă o ocină în Boldești.
105. *1635 (7143) iulie 29, București*. Matei Basarab întărește Mitropoliei din Tîrgoviște satul Lucianii pe Dîmbovița, în urma unor judecăți.
106. *1635 (7143) august 2*. Jupînul Manole cumpără vie în Dealul Urlaților.
107. *1635 (7143) august 5, București*. Matei Basarab întărește lui Balica paharnicul satul Belovții, cu rumânii.
108. *1635 (7143) august 11*. Zlate vinde moșie la Belcești fratelui său Ion.
109. *1635 (7143) august 14*. Vasile, fiul lui Albu logofătul din Rătivoești, vinde lui Stroe logofătul un rumân din Ștefănești cu delnița lui.
110. *1635 (7143) august 16, București*. Paraschiva roaba, fiica lui Paul din Stoiceștii de pe Mostiște, dăruiește lui Ghiorma clucerul, fiul ei de suflet, ocină în Stoicești.
111. *1635 (7143) august 20*. Zapis de vînzare a unui rumân către Ivan iuzbașa, pentru că i-a furat niște rîmători.
112. *1635 (7143) august 20*. Vlad dărăbanțul vinde o parte de pădure lui Stanciu Roșcescu.
113. *1635 (7143) august 22, București*. Oprea postelnicul și soția sa Anca vînd lui Gherghe paharnicul moșie și rumâni în Sărdănești.
114. *1635 (7143) august 24*. Matei Basarab întărește lui Vlad Glăvăiescu moșie în Șchei, în urma unei judecăți.
115. *1635 (7143) august 28, București*. Matei Basarab întărește mănăstirii Tismana satul Tismana și balta Bistrețului, în urma unor judecăți.
116. *1635 (7143) august 29*. Matei Basarab cheamă în țară pe locuitorii unor sate ale mănăstirii Tismana, fugiți de „bogate nevoi" în Țara Turcească.
117. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Arbănaș vinde lui Postolache comisul ocină în Glodeni.
118. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Pătru, fiul lui Drăghici, vinde jupanului Ivan Cortofleș din Pitești o parte de seliște.
119. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Vlaicu vinde lui Neagoe locuri la Priseceni.
120. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Zirnă, Căzan și Gonția se înfrățesc cu Mușat croitorul pe o ocină din Cîndești.
121. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Grigorie, mitropolitul Țării Românești, întărește mănăstirii Stelea un vad de moară și grădini.
122. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Matei Basarab întărește lui Barbu clucerul satele Scorila și Zlasoma, jud. Mehedinți.
123. *⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144*. Matei Basarab întărește mănăstirii Mărgineni ocină și rumâni în Căprioru, în urma unei judecăți.
124. *1635 (7144) septembrie 3*. Vasile și fratele său Neagoe vînd lui Parepa postelnicul ocină în Șirina.
125. *1635 (7144) septembrie 4*. Velica și Ilina, fiicele lui Radu Piarsecă, își vînd ocina din Văleni lui Sima al doilea logofăt.
126. *1635 (7144) septembrie 5*. Matei Basarab întărește lui Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, toate averile tatălui său, în urma unor judecăți.

127. *1635 (7144) septembrie 8.* Stroe şi Pătraşco vînd jupanului Dediu Bucureşteanul ocină în Dărmăneşti, jud. Prahova.

128. *1635 (7144) septembrie 8.* Grigorie, mitropolitul Ţării Româneşti, şi alţi boieri mărturisesc că Rada, soţia lui Staico Rudeanu paharnicul, este stăpînă peste satele şi moşiile soţului, care, căzut în nevoie, le vînduse pe ale ei de zestre.

129. *1635 (7144) septembrie 8.* Matei Basarab împuterniceşte pe Maria, fosta soţie a lui Vasilie spătarul, să caute să strîngă toate averile acestuia, ori pe unde se vor fi risipit, fie moşii, fie rumâni, fie ţigani.

130. *1635 (7144) septembrie 12.* Matei Basarab întăreşte lui Dima călăraşul moşie în Liudeşti.

131. *1635 (7144) septembrie 13.* Ianciu din Fleşti vinde jupanului Ghiorghie trei locuri în Samara.

132. *1635 (7144) septembrie 14.* Opt megiaşi jurători mărturisesc pentru un deal de vie la Şerbăneşti, al popii Ianache din Morînglavi.

133. *1635 (7144) septembrie 14.* Radul Buzescu fost mare ban al Craiovei recunoaşte stăpînirea popii Ianache din Moringlavi asupra unui deal de vie la Şerbăneşti.

134. *1635 (7144) septembrie 14.* Turturea lasă soţiei sale Stanca o moşie la Sufleni, pînă la moartea ei, după care va reveni rudelor de sînge.

135. *1635 (7144) septembrie 18, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte popii Stanciu din Bogăteşti ocină la Izvorani şi doi copii de ţigani. ca urmare a unei înfrăţiri.

136. *1635 (7144) septembrie 29, Floci.* Matei Basarab apără pe Turturea din Sufleni de orice supărări din partea nepotului său Necula.

137. *1635 (7144) septembrie 24.* Pătraşco, fiul lui Cazan din Zălogi, mărturiseşte că tatăl său a dat moşia Zălogi lui Vlasie, fiindcă acesta l-a scăpat pe el de la spînzurătoare în Moldova, unde jefuise şi fusese prins.

138. *1635 (7144) septembrie 25.* Radu Gălăgăie vinde lui adu logofătul din Ţigăneşti moşie la Lipereşti.

139. *1635 (7144) septembrie 30.* Şase megiaşi hotărnicesc o moşie cumpărată de Vucina marele paharnic de la locuitorii din Gălăşeşti

140. *1635 (7144) octombrie 5.* Baia din Cioceni vinde lui Costandin postelnicul o vie în Dealul Loloieştilor.

141. *1635 (7144) octombrie 6.* Pătraşco vinde lui Stroe logofătul din Leurdeni ocină în Dărmăneşti, jud. Prahova.

142. *1635 (7144) octombrie 6.* Stanciu Gealalăul vinde lui Constandin al doilea postelnic o vie în Dealul Loloieştilor.

143. *1635 (7144) octombrie 7.* Iacov logofătul zălogeşte lui Sima logofătul o ocină în Steanca, cu rumâni.

144. *1635 (7144) octombrie 9.* Stoica paharnicul vinde lui Constandin al doilea postelnic mai multe pogoane de vie în Dealul Loloieştilor .

145. *1635 (7144) octombrie 20.* Voicilă din Mogoşeşti vinde lui Bunea logofătul moşie în Grădiştea de Jos.

146. *1635 (7144) octombrie 23, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Mogcş logofătul dinPăuleşti ocină în Strîmbeni, jud. Prahova, în urma unor judecăţi.

147. *1635 (7144) octombrie 26.* 12 boieri hotarnici stabilesc hotarul satului Bucov al lui Dumitraşco, fost al doilea clucer.

148. *1635 (7144) octombrie 26.* 12 boieri hotarnici stabilesc hotarele satului Cernăteşti, partea mănăstirii Glavacioc.

149. *1635 (7144) octombrie 27, Bucureşti.* Manea, fiul lui Ursu din Motomeanul, se vinde rumân lui Hriza marele ban.

150. *1635 (7144) octombrie 29, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte popii Ianache din Morînglavi o vie în Dealul Şerbăneştilor, cotropită de Radu Buzescu, fost mare ban.

151. *1635 (7144) noiembrie 1.* Matei Basarab întăreşte lui Dragomir şi fratelui său Buzea un vad de moară la Deduleşti, în urma unor judecăţi.

152. *1635 (7144) noiembrie 2.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Govora satul Ninăşeşti cu rumânii, în urma unei judecăţi.

153. *1635 (7144) noiembrie 2, Bucureşti.* Mai mulţi boieri din familia Rudeanu recunosc că Petru şi Ghioca, neguţători, au cumpărat jumătate din satul Fometeşti.

154. *1635 (7144) noiembrie 3.* Neagoe postelnicul din Corbşori vinde lui Ion logofătul şi fratelui său Pătru nişte locuri de casă.

155. *1635 (7144) noiembrie 3.* Neacşa, soţia lui Stoica paharnicul din Răzvad, vinde lui Iane cojocarul o pivniţă cu loc în Bucureşti.

156. *1635 (7144) noiembrie 3 , Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Radu Piscotan ocină la Ibăneşti şi la Pulaş, jud. Olt.

157. *1635 (7144) noiembrie 5.* Matei Basarab hotărăşte ca o pagubă avută de fraţii Iane paharnicul, Iserul şi Zaharia să fie suportată în mod egal de toţi.

158. *1635 (7144) noiembrie 5, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stan logofătul, soţiei sale Stanca şi lui Hranita averile răposatei Maria Boldeasca, sate, vii şi ţigani.
159. *1635 (7144) noiembrie 6, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Necula logofătul jumătate din satul Petreşti, jud. Muşcel şi Pădureţ, ocină fără vecini, în urma unei judecăţi
160. *1635 (7144) noiembrie 9.* Şase boieri jurători luaţi pe răvaşe domneşti, hotărăsc ca Vasilie spătar să ţină toate moşiile şi ţiganii lui Muşat vistierul, tatăl său.
161. *⟨1635⟩ noiembrie 10.* Bade postelnicul vinde ocina sa din Băleni lui Ivaşco marele vornic.
162. *1635 (7144) noiembrie 10.* Neagoe postelnicul din Corbşori împrumută bani de la jupîneasa Marica, în anumite condiţii.
163. *1635 (7144) noiembrie 10, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Mitrea fost mare pitar şi soţiei sale Neacşa ocine cu rumâni în Muşeteşti şi Năpîrteni, jud. Argeş.
164. *1635 (7144) noiembrie 15.* Radu al doilea armaş şi soţia sa Maria vînd lui Sima vătaful o vie la Tîrgovişte.
165. *1635 (7144) noiembrie 16.* Ivaşco marele vornic porunceşte la doi megiaşi tocmelnici din Bogaţi să împartă ocina altor megiaşi din acest sat.
166. *1635 (7144) noiembrie 22.* Diman vinde lui Lupu marele căpitan ocină în Carcadulea, jud. Sac.
167. *1635 (7144) noiembrie 25.* Jupîneasa Rada, soţia răposatului Staico paharnicul Rudeanu, dă lui Petru şi Ghioca neguţători jumătate din satul Fometeşti, jud. Vîlcea, pentru o datorie neplătită.
168. *1635 (7144) noiembrie 28.* 12 boieri hotarnici alipesc ocina din Blejoi de Sus, jud. Prahova, cu cea din Blejoi de Jos, ale mănăstirii Mislea.
169. *1635 (7144) noiembrie 28, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Drăguşin postelnicul ocină şi vecini în satul Pădureţi, jud. Vîlcea.
170. *1635 (7144) noiembrie 29.* Matei Basarab împuterniceşte pe Pîrvu din Drăgoeşti, jud. Gorj, să-şi stăpînească moşia din sat, pîrile ce i se aduc fiind neîntemeiate.
171. *1635 (7144) noiembrie 30.* Petre sulgerul vinde lui Dima clucerul şi lui Balica paharnicul satul Lazul, jud. Mehedinţi, şi ocină cu rumâni în Gabrul.
172. *1635 (7144) noiembrie 30.* Stan Piţig şi Băncilă vînd lui Oprea marele agă şi fiului său Leca postelnicul ocină în Bucu.
173. *1635 (7144) noiembrie 30, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Constantin marele postelnic un loc de casă în Bucureşti şi vii în Vispeşti.
174. *1635 (7144) noiembrie 30.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Topolniţa nişte ţigani.
175. *1635 (7144) decembrie 5.* Megiaşii din Vărăşti, jud. Vlaşca, se vînd rumâni cu ocina lor lui Şerban logofătul.
176. *1635 (7144) decembrie 10.* Tudoran vinde lui Dedu Bucureşteanu din Călineşti ocină la Dărmăneşti, jud. Prahova.
177. *1635 (7144) decembrie 10, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Mărgineni toate satele cu rumânii, viile şi ţiganii pe care-i are.
178. *1635 (7144) decembrie 12, Bucureşti.* Matei Basarab hotărăşte ca Dragomir din Fiani şi fiul său, Cristian, fost cioban la Andoca vătaful, să fie în pace de către acesta; fugit în Moldova.
179. *1635 (7144) decembrie 15.* Vasilie şi soţia sa Giura vînd lui Radu postelnicul şi altora vie la Cîndeşti.
180. *1635 (7144) decembrie 16, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte Stancăi, fosta soţie a lui Preda spătarul din Albeşti, ocine în Albeşti, Domireşti şi Dobroţi, jud. Argeş.
181. *1635 (7144) decembrie 20, Bucureşti.* Dumitraşco postelnicul vinde lui Matei Basarab moşie în Sărăţeni, jud. Ialomiţa.
182. *1635 (7144) decembrie 27, Bucureşti.* Răvaş de jurători pentru satul Cîndeşti.
183. *1635 (7144) decembrie 30.* Matei Basarab împuterniceşte pe Dumitru marele vistier să stăpînească satul Poeni, jud. Vlaşca, al lui Paraschiva logofătul pînă ce acesta îşi va plăti datoria.
184. *⟨1636—1637⟩ ianuarie 8.* Matei Basarab scuteşte oamenii mănăstirii Menedic de toate dările.
185. *1636 (7144) ianuarie 8, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stroe fost mare stolnic şi lui Dumitru al doilea stolnic ocine, rumâni şi ţigani la Grădişte, Vîrîţi şi Stoineşti.
186. *⟨1636⟩ ianuarie 11.* Preda Brîncoveanu marele spătar dăruieşte mănăstirii Vieroş ocina Ştiubeele.
187. *1636 (7144) ianuarie 14.* Unchiaşul Dumitru, fiul lui Negre postelnicul din Mihăeşti, vinde lui Marco postelnicul o delniţă.
188. *1636 (7144) ianuarie 14.* Nenciul postelnicul şi Grama pitarul cu soţiile lor înfrăţesc pe Nedelco ceauşul pe ocina lor din Şerbăneşti.
189. *1636 (7144) ianuarie 14, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Toia iuzbaşa de roşii şi altora vii în Topliceni şi Putrida.

190. *1636 (7144) ianuarie 15*. Petru postelnicul cu fraţii săi vind lui Radu al doilea postelnic un rumân.

191. *1636 (7144) ianuarie 15, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Iorga, fiul lui Ţangonie din Tirgu Jiu, ocine in Curtea şi Dăneşti, jud. Gorj.

192. *1636 (7144) ianuarie 16*. Stroe din Cislău vinde lui Vintilă vătaful ocină in Berciugov.

193. *1636 (7144) ianuarie 20*. Judeţul Dragul şi pirgarii din Tirşor mărturisesc că Pădure paharnicul şi verii lui stăpinesc ocină in Dăduleşti.

194. *1636 (7144) ianuarie 20*. Matei Basarab intăreşte lui Mihart clucerul satul Drăgoeni, in urma unei judecăţi.

195. *1636 (7144) ianuarie 21, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte răscumpărarea din rumânie a lui Lupul din Birceşti şi a fraţilor lui.

196. *1636 (7144) ianuarie 22, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Radu Cotorogea ocină şi vie in Ciineşti, jud. Vilcea, in urma unor judecăţi.

197. *1636 (7144) ianuarie 23, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Bunea logofătul un sălaş de ţigani.

198. *1636 (7144) ⟨ianuarie-august⟩ 24*. Matei Basarab intăreşte mănăstirii Strimbul moşii şi ţigani in Fintinele şi Verneşti.

199. *1636 (7144) ianuarie 25*. Matei Basarab imputerniceşte pe Iancu căpitanul să ţină un vad de moară pe apa Vădinău, la Cornu.

200. *1636 (7144) ianuarie 26, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Preda vornicul din Ceplea şi jupaniţei lui Marga, jumătate din satul Prigoria şi jumătate din satul Drăgoeşti, jud. Gorj, cu rumâni, ţigani, vii şi mori.

201. *1636 (7144) ianuarie 26, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte jupinesei Stanca şi fraţilor ei satul Mihăeşti, in urma unei judecăţi.

202. *1636 (7144) ianuarie 29, Bucureşti*. Lupaşco dă un loc de vie in Dealul Loloieştilor lui Radu al doilea vistier in schimbul unor oi, pe care acesta le dă mănăstirii Gruiu.

203. *1636 (7144) ianuarie 30*. Jupinesele Anca şi Grăjdana se invoiesc să ţină satul Dobrunul pe din două.

204. *1636 (7144) ianuarie 30*. Lupul din Bucşani cu egumenul Leontie de la mănăstirea Grui vind lui Costandin al doilea postelnic un loc cu pădure la Loloeşti.

205. *1636 (7144) februarie, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Preda postelnicul şi lui Oncea logofătul moşie la Lereşti şi la Voineşti.

206. *1636 (7144) februarie 5*. Dumitru vinde lui Borcea vornicul ocină la Stroeşti.

207. *1636 (7144) februarie 6*. Răvaş de 12 boieri hotarnici pentru o ocină de la Cureşti.

208. *1636 (7144) februarie 6, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte satul Jupineşti, jud. Muşcel şi Pădureţ, moşnenilor satului in urma unor judecăţi.

209. *1636 (7144) februarie 8*. Toader uncheaşul vinde lui Ivaşco marele vornic ocină in Tătărăi, jud. Dimboviţa.

210. ⟨*1636*⟩ *februarie 8*. 12 megiaşi jurători mărturisesc pentru o ocină şi vie la Valea Teancului.

211. *1636 (7144) februarie 8*. Matei Basarab intăreşte jupinesei Marica din Tătărani moşii, sate, rumâni şi ţigani, in urma unor judecăţi.

212. *1636 (7144) februarie 10, Bucureşti*, Gherghe vistierul, Caridi şi Radu vornicul din Desa hotărnicesc lui Dumitraşco clucerul din Spineni moşie in Futeşti, jud. Ilfov.

213. *1636 (7144) februarie 18, Bucureşti*. Stanciu Portărescu cu fiii săi vind lui Pirvu logofătul un vad de moară pe apa Rîmnicului.

214. *1636 (7144) februarie 18, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte mănăstirii Sfinta Troiţă satul Grecii, iar mănăstirii Tinganul satul Plătăreşti, in urma unor judecăţi.

215. *1636 (7144) februarie 20, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Dumitraşco clucerul din Spineni ocină in Futeşti, jud. Ilfov, in urma unei judecăţi.

216. *1636 (7144) februarie 23*. Iuga vinde lui Ion logofătul locuri la Corşori.

217. *1636 (7144) februarie 25*. Ionaşcul comisul şi rudele sale vind lui Dumitru Dudescu marele vistier ocină la Săcuiani.

218. *1636 (7144) februarie 25*. Stanciu şi Voico, fiii popii Ghinu din Bujurani, vind lui Teofil episcopul de Rimnic ocina lor din Uliţa şi un vad de moară.

219. *1636 (7144) februarie 29*. Crăciun vinde lui Stoica logofăt livadă şi ocine la Bătieşti.

220. *1636 (7144) martie 2*. Obrejie cumpără ocine in Şoimari de la Goran şi de la Stana.

221. *1636 (7144) martie 3*. Pătru, fiul lui Stoica Robul, vinde jupinesei Dumitra din Cotrăceni, partea sa din vadul de moară de la Dătcoi.

222. *1636 (7144) martie 3, Bucureşti*. Matei Basarab intăreşte lui Buzinca marele comis ocine la Mătieşti, jud. Buzău, vie in Dealul Zoreştilor, precum şi ţigani.

223. *1636 (7144) martie 8*. Neagoe postelnicul dăruieşte ocină in Corşori fiilor săi Bratul şi Pătru, care s-au infrăţit.

224. *1636 (7144) martie 9*. Matei Basarab scuteşte pe Grama din Răteşti de bir de roşii şi de toate dăjdiile de peste an.

225. *1636 (7144) martie 10, București.* Oprea din Cornățel și Dița din Gurbănești vînd ocine lui Dumitru logofătul din Tîrgoviște.
226. *1636 (7144) martie 10.* Răvaș de 12 boieri tocmelnici pentru o ocină la Mușătești.
227. *1636 (7144) martie 11.* Matei Basarab împuternicește pe Preda spătarul să-și ia niște rumâni ai săi din Crăceni și să-i ducă la Lichirești, unde i-a apucat „legătura lu Mihail Vodă".
228. *1636 (7144) martie ⟨înainte de 15⟩.* Trei boieri mărturisesc pentru ocina mănăstirii Plumbuita și pentru cea a jupînesei Neacșa.
229. *1636 (7144) martie 15.* Gurbana lasă popii Chirfoti partea ei din pivniță, loc și vie ⟨la Tîrgoviște⟩.
230. *1636 (7144) martie 15.* Stana cu soțul ei, Drumea, vînd lui Gherghe postelnicul din Mîrzănești ocină la Dușești.
231. *1636 (7144) martie 15, București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Plumbuita un loc lîngă mănăstire.
232. *1636 (7144) martie 17.* Dragomir din Șuici vinde popii Stan o seliște și un loc în Titești.
233. *1636 (7144) martie 18, București.* Matei Basarab întărește lui Ghinea Coți negustorul un copil de țigan.
234. *1636 (7144) martie 20, București.* Răvaș de boieri judecători, care să cerceteze o pricină pentru satul Suharna.
235. *1636 (7144) martie 21, București.* Matei Basarab întărește lui Anania din Sibiceu și altora a patra parte din satul Cîndești, în urma unei judecăți.
236. *1636 (7144) martie 22.* Sas din Cotești împreună cu fiica și ginerele său vînd lui Ghinea Turculescu un loc.
237. *1636 (7144) martie 23.* Voico și alți megiași din Fîntînele vînd un vad de moară lui Hrizea marele ban al Craiovei.
238. *1636 (7144) martie 23.* Udrea și soția sa Sora vînd lui Pîrvu logofătul o pivniță cu loc.
239. *1636 (7144) martie 24.* Vlădaia și Rada vînd lui Lupul căpitanul din Lapos moșie în Cîrnitura.
240. *1636 (7144) martie 25.* Paraschiva vinde ocină la Bărbuleț popii Șărban și altora.
241. *1636 (7144) martie 25.* Tudoran sulgerul își lasă toată averea fiilor săi Iane paharnicul, Badea paharnicul și Pîrvul.
242. *1636 (7144) martie 29.* Detco și Gîrbaci, fiii lui Gîrbaci căpitanul, vînd lui Loizu clucerul o vie în Dealul Bucureștilor.
243. *1636 (7144) aprilie 1.* Costea și Drăgan vînd lui Radul paharnicul jumătate din satul Prooroci, cu vii și vaduri de moară.
244. *1636 (7144) aprilie 1, București.* Matei Basarab întărește lui Dumitru Dudescul marele vistier ocine la Săcuiani, jud. Ilfov, vie în Dealul Bîrzeștilor, precum și țigani.
245. *1636 (7144) aprilie 3, București.* Matei Basarab întărește lui Pătru și fratelui său Gheoca, negustori, jumătate din satul Fometești, cu rumâni.
246. *1636 (7144) aprilie 6.* 12 boieri cercetează o pricină pentru partea Hogească din Mușetești.
247. *1636 (7144) aprilie 6, București.* Matei Basarab întărește lui Nan postelnicul din Bărbătești ocine în Mănești, Bîrsești și Mușcel, în urma unor judecăți.
248. *1636 (7144) aprilie 10.* Iuzbașii Chivul și Stan din Tîrșor mărturisesc că au primit ocină la Dedulești de la domnul țării.
249. *1636 (7144) aprilie 10.* Matei cu fratele său Drăgan vînd lui Dumitru căpitanul ocină în Frăsinetul lui Boțocan.
250. *1636 (7144) aprilie 12, București.* Matei Basarab scutește de dări orașul Cîmpulung.
251. *1636 (7144) aprilie 18.* Bran și alții iartă de rumânie pe popa Stoica din Nămăești.
252. *1636 (7144) aprilie 19.* Matei Basarab întărește mănăstirii Tismana pe rumânul Lațco cu nepoții săi și împuternicește pe egumenul Teodosie să-și strîngă rumânii fugiți.
253. *1636 (7144) aprilie 20, București.* Matei Basarab scutește satul Glodul al mănăstirii Govora de toate dările și slujbele.
254. *1636, aprilie 20.* Teofan, patriarhul Ierusalimului, întărește scutirea de dări a satului Glodul al mănăstirii Govora.
255. *1636 (7144) aprilie 20, București.* Matei Basarab poruncește sătenilor din Strehaia să se mute toți la un loc în sat, să nu stea risipiți.
256. *1636 (7144) aprilie 25.* Șerban face schimb de ocină cu Nedelco, dînd în Pupezeni și primind în Pisculești.
257. *1636 (7144) aprilie 25, București.* Matei Basarab întărește jupînesei Maria și fiicelor ei sate, moșii și țigani în urma unei judecăți.
258. *1636 (7144) aprilie 25, București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Viforîta satul Gurguiații, jud. Ilfov, cu bălțile, în urma unor judecăți.

259. *1636 (7144) aprilie 26.* Radu şi alţii vînd lui Lupu căpitanul părţile lor din ocina Găgenească.

260. *1636 (7144) aprilie 27.* Răvaş de şase boieri, care să cerceteze o pricină pentru un iaz la Băbeni.

261. *1636 (7144) aprilie 27, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Radul călăraşul ocină în Ciulinița, jud. Ialomiţa.

262. *1636 (7144) aprilie 27.* Matei Basarab întăreşte lui Toader şi altor megiaşi ocină şi vii în Cepturi.

263. *1636 (7144) aprilie 28.* Iuga vinde lui Ion logofătul şi fratelui său Pătru locuri în Corşori şi în Muşcel.

264. *1636 (7144) aprilie 29.* Matei Basarab scuteşte de dări satul Muereasca, jud. Vilcea, al Episcopiei de Rimnic.

265. *1636 (7144) aprilie 30, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stănimir logofătul un rumân din Dobreşti, pe care aceasta îl dă intr-o datorie lui Tudor sulgerul din Ruda.

266. *1636 (7144) mai 1.* Matei Basarab porunceşte lui Condilo postelnicul din Albeşti să vină la judecată cu Rudenii pentru banii bisericii din Săveni.

267. *1636 (7144) mai 3, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Mitrea, fost mare pitar, ocină şi vecini in Muşeteşti, jud. Argeş, şi în Ciocăneşti, jud. Ilfov, în urma unor judecăţi.

268. *1636 (7144) mai 5, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Cindea postelnicul din Băloteşti ocină in Izvorani, jud. Muşcel şi Pădureţ, precum şi ţigani.

269. *1636 (7144) mai 6, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Drăguşin al doilea postelnic satul Alimăneşti, jud. Olt.

270. *1636 (7144) mai 6, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Stoica spătarul satul Dădeşti, jud. Teleorman, in urma unei judecăţi.

271. *1636 (7144) mai 7, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Dabela şi lui Ion Dan ocine, vii, locuri la Grivi, Curpenu şi Alexeni.

272. *1636 (7144) mai 7, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Ivan postelnicul ocine şi vii in Grădiştea şi Viriţi, jud. Olt.

273. *1636 (7144) mai 8.* Stanciul al pircălabului Neacşul din Cimpulung vinde lui Nica din Cimpulung partea sa de moşie din Lăzăreşti.

274. *1636 (7144) mai 9.* Grigorie, mitropolitul Ţării Româneşti, porunceşte Mariei a lui Malcoci sulgerul şi lui Nico din Crăpeni să jure pentru pricina dintre fraţii Malcoci şi Gheoca pentru moşia Cruşeţ.

275. *1636 (7144) mai 9, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte Muşei şi Neacşăi, fiicele Simei din Stănceşti, vii în Găgeni şi Călugăreni şi un loc de casă în Tirgşor, în urma unei judecăţi.

276. *1636 (7144) mai 10.* Sătenii din Muereasca, jud. Vilcea, se vind rumâni lui Matei Basarab, care ii dăruieşte Episcopiei de Rimnic.

277. *1636 (7144) mai 10.* Preda clucerul din Ceplea face schimb de sate cu mănăstirea Tismana, dind jumătate din satul Moi şi primind jumătate din satul Năsip.

278. *1636 (7144) mai 10, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Radu paharnicul ocine la Proroci, Ghizdavul, Dumbrăviţa şi Birza, precum şi ţigani.

279. *1636 (7144) mai 13, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Lăudat din Beleţi ocine in Jupineni, Negomireşti, Lucăceşti, Coteneşti şi Văleni.

280. *1636 (7144) mai 14.* Răvaş de şase jurători pentru un rumân din Borăscul.

281. *1636 (7144) mai 15, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Dumitru şi altora delniţe cu vecini în Izvorani, jud. Muşcel.

282. *1636 (7144) mai 17, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Radul al doilea vistier sate, ocine, vii şi ţigani.

283. *1636 (7144) mai 18, Bucureşti.* Satul Muereasca, jud. Vilcea, se vinde lui Preda marele spătar, care-l dă Episcopiei de Rimnic în schimbul satului Hrastul.

284. *1636 (7144) mai 18.* Oprea mare agă din Bucu şi alţii se impacă cu Partenie călugărul şi cu nepoţii lui in pricina unor vii şi ocine din Dealul Verneştilor şi Valea Teancului.

285. *1636 (7144) mai 20.* Vlad din Copăceni vinde lui Bunea logofătul vie în Grădiştea de Sus.

286. *1636 (7144) mai 20, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte Episcopiei de Rîmnic satul Muereasca, să-i fie ca slobozie, scutindu-l de dări.

287. *1636 (7144) mai 20, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Iver şi mănăstirii Sfinta Troiţă ocine in Glina, jud. Ilfov.

288. *1636 (7144) mai 20, Bucureşti.* Matei Basarab imputerniceşte mănăstirea Sfînta Troiţă să-şi facă mori lingă morile domneşti în Bucureşti.

289. *1636 (7144) mai 20, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Sfinta Troiţă jumătate din satul Hodopeni, jud. Ilfov.

290. *1636 (7144) mai 27, Bucureşti.* Erimia, egumenul mănăstirii Strimbul, face schimb de ţigani cu jupineasa Marica.

291. *1636 (7144) mai 28, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Oprea mare agă şi altora ocină şi vie în Verneşti, jud. Buzău, în urma unei judecăţi.
292. *1636 (7144) mai 29.* Ion croitorul vinde lui Stoica neguţătorul din Buzău vie şi ocină în Dealul Săsenilor.
293. *⟨1636⟩ mai 30.* Arbănaş din Chiojd şi alţii mărturisesc că Ventilă a vîndut partea lui de ocină lui Apostolache comisul.
294. *1636 (7144) iunie 1.* Mai mulţi săteni din Găleşeşti, jud. Argeş, îşi vînd ocina lor cu vad de moară lui Vucina marele paharnic.
295. *1636 (7144) iunie 1.* Matei Basarab întăreşte lui Vucina marele paharnic ocină în Găleşeşti, jud. Argeş.
296. *⟨1636⟩ iunie 3.* Jupan Nicola postelnicul porunceşte lui Radu pîrcălabul din Blatniţa să impartă nişte rumâni ai mănăstirii Govora.
297. *1636 (7144) iunie 5.* Iovan mazilul cu soţia lui vînd lui Iane Dumitrescul postelnicul moşie în Drăgoeni.
298. *1636 (7144) iunie 5.* Toderaşco al doilea portar vinde lui Chirca croitorul o casă cu pivniţă în Bucureşti.
299. *1636 (7144) iunie 5, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte jupaniţei Maria şi ginerelui ei, Cirstea iuzbaşa, satul Curoteşti de Sus, jud. Vlaşca.
300. *1636 (7144) iunie 6, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte popii Stoica din Bălţeşti vii la Susuiaci.
301. *1636 (7144) iunie 7.* Vasilie spătarul mărturiseşte că la înfrăţirea cu popa Stanciu din Bogăteşti i-a dat acestuia o delniţă cu un rumân în Izvorani.
302. *1636 (7144)* iunie 7, *Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stroe logofătul ocine şi vecini la Jegălia, Deveselul, Secăreşti, Pleaşovul, Groşătul şi Ştefăneşti.
303. *1636 (7144) iunie 10, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte jupînesei Dumitra şi fiului ei Ghioca iuzbaşa din Cotrăceni a patra parte din vadul de moară de la Dătcoi, în urma unei judecăţi.
304. *1636 (7144) iunie 11.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Babele un rumân din Ştefeni.
305. *1636 (7144) iunie 12, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Necula pîrcălabul şi soţiei lui, Florica, nişte ţigani, în urma unei judecăţi.
306. *1636 (7144) iunie 13.* Matei Basarab porunceşte lui Miloş logofătul să readucă în satul Brăneşti 3 rumâni fugiţi.
307. *1636 (7144) iunie 13.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Sfînta Troiţă dijma din satul Parapani.
308. *1636 (7144) iunie 18, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Radul şi celorlalţi moşneni satul Vlăduleştii, jud. Prahova.
309. *1636 (7144) iunie 19, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Pădure paharnicul şi altora jumătate din satul Deduleşti, lîngă Tîrgşor, jud. Prahova.
310. *1636 (7144) iunie 20.* Negoiţă şi Manea vînd lui Lupul şi lui Pană moşie în Poiana, jud. Saac.
311. *1636 (7144) iunie 20.* Vlad din Loloeşti vinde lui Iordache vornicul ocină în Dealul Cherbii.
312. *1636 (7144) iunie 20, Bucureşti.* Matei Basarab împuterniceşte pe Balea să ţină o ocină la Star Chiojd, în urmă unei judecăţi.
313. *1636 (7144) iunie 20.* Matei Basarab porunceşte lui Dumitru copilul din casa domnească să-şi caute un ţigan fugit.
314. *1636 (7144) iunie 20, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stanciul vătaful din Preoteşti ocină în Fiani, jud. Ilfov, în urma unei judecăţi.
315. *1636 (7144) iunie 20, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Stoica logofătul părţi de ocină şi vie în Bătieşti, jud. Muşcel şi Pădureţ.
316. *1636 (7144) iunie 21, Bucureşti.* Andrei spătarul Rudeanu dă lui Dumitraşco clucerul din Spineni satul Vîrbiţa in schimbul satului Futeştii de pe Mostiştea, jud. Ilfov.
317. *1636 (7144) iunie 21, Bucureşti.* Dumitraşco clucerul din Spineni face schimb de sate cu Andrei spătarul, dind satul Futeştii de pe Mostiştea, jud. Ilfov, în schimbul satului Vîrbiţa.
318. *1636 (7144) iunie 23.* Matei Basarab întăreşte lui Bunea logofătul moşie în Grădişte, în urma unei judecăţi.
319. *1636 (7144) iunie 23, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Ilie şi tatălui său, popa Şerban, ocină în Izvorani, jud. Muşcel.
320. *1636 (7144) iunie 23, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Xenoh de la Athos satul Recica, siliştea Plopului şi bălţile Scheilor, Certogăi şi Părului, precum şi dijma din ele.

321. *1636 (7144) iunie 25.* Radu Robul cu fiul său vînd lui Oprea marele agă ocină în Bucu.
322. *1636 (7144) iunie 26.* Udrea postelnicul face schimb de ţigănci cu mănăstirea Tismana.
323. *⟨1636⟩ iunie 27.* Jodul vinde lui Apostolache comisul ocină la Măstăneşti.
324. *1636 (7144) iunie 27.* Jupineasa Maria şi Nica Răul din Căpreni mărturisesc pentru o moşie la Cruşeţi.
325. *1636 (7144) iunie 28, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Mislea dijma de la stinile de pe muntele Sorica.
326. *1636 (7144) iunie 28.* Matei Basarab împuterniceşte pe Paraschiva cupeţul să stăpinească satele Lazul şi Gabrovul, jud. Dolj.
327. *1636 (7144) iunie 29, Tîrgovişte.* Stanciul şoimarul din Tirgovişte vinde lui Hriza marele ban al Craiovei o vie.
328. *1636 (7144) iunie 29.* Tudoran judeţul cu 12 pirgari din Tîrgovişte intăresc lui Hriza marele ban al Craiovei vie in Dealul Tîrgoviştei.
329. *1636 (7144) iunie 30.* Dragomir Turtă vinde lui Radul marele comis moşie la Măteşti.
330. *1636 (7144) iunie 30.* Şase megiaşi, luaţi pe răvaşe domneşti, cercetează pricina dintre Duţe şi Ion Potecă.
331. *1636 (7144) iulie 2, Bucureşti.* Ianul spătarul cu soţia lui, Ilina, pun zălog a patra parte din satul Comarnic pentru o datorie ce o au la Dumitraşco clucerul din Filipeşti.
332. *1636 (7144) iulie 3, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Gherghe, Elinei, Dobrei şi cu ceata lor ocină in Verneşti, judeţul Buzău, în urma unei judecăţi.
333. *1636 (7144) iulie 8.* Tatul Jambu vinde lui Gherghe marele agă moşie la Drăghineşti, jud. Vlaşca.
334. *1636 (7144) iulie 8, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Ghinea vameşul din Focşani ocină, vie şi casă la Cirlige, jud. Rimnicul Sărat, şi vad de moară la Goleşti.
335. *1636 (7144) iulie 11, Bucureşti.* Preda postelnicul cu fraţii săi vind mănăstirii Arnota jumătate din satul Bogdăneşti, jud. Vilcea.
336. *1636 (7144) iulie 13, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Radu al doilea postelnic şi fraţilor lui satul Cacaleţii din Coastă şi moşii şi vii la Futeşti, Pătîrlage, Tega, Bădeni, Brăeşti şi altele.
337. *1636 (7144) iulie 17, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Radul al doilea postelnic ocine şi vecini in satele Pătirlage şi Podbeleşti precum şi un sălaş de ţigani.
338. *1636 (7144) iulie 18.* Radu Piscotan recunoaşte că Radu paharnicul şi-a răscumpărat de la el moşia de la Ibăneşti.
339. *1636 (7144) iulie 18.* Radu Piscotan recunoaşte că Radu paharnicul şi-a răscumpărat de la el o moşie la Ibăneşti şi o vie de la Dragomir călăraşul.
340. *1636 (7144) iulie 19.* Matei Basarab porunceşte lui Bogdan iuzbaşa şi altora să nu ia dijmă de la popa Dragul de pe moşia lui de la Frăsinet.
341. *1636 (7144) iulie 20.* Boieri judecători cercetează pricina dintre mănăstirea Bucovăţ şi Gabroveni pentru Lacul Tomei.
342. *1636 (7144) iulie 25.* Patriarhul Teofan intervine în pricina dintre Iordachi vornicul şi mănăstirrea Bistriţa pentru nişte ţigani.
343. *1636 (7144) iulie 27.* Cinda şi alţii vind lui Ivan din Piteşti o livadă la Soceni.
344. *1636 (7144) iulie 27.* Sarul şi alţii vind lui Stanciu şi lui Jipa postelnicul din Verneşti o roată şi jumătate de moară la Zoreşti.
345. *1636 (7144) iulie 28.* Hriza marele ban al Craiovei judecă o pricină intre Stanciu din Broscari şi Stoica din Ştiubec pentru nişte bani.
346. *1636 (7144) iulie 29.* Teofil, mitropolitul Ţării Româneşti, scrie unor boieri să judece pricina dintre mănăstirea Tismana şi Stoica din Şcmăneşti, pentru nişte rumâni.
347. *1636 (7144) iulie 31.* Chisar paharnicul scrie satului Groşani să nu împresoare partea de sat dăruită de el m-rii Tismana.
348. *1636 (7144) august.* Răvaş de şase boieri jurători, să cerceteze ce avere îi revine lui Radu, fiul vitreg al lui Dragomir postelnicul din Fărcăşeşti.
349. *1636 (7144) august 1.* Coman şi fiii săi vind lui Neagul şi Antonie o vie la Negovani.
350. *1636 (7144) august 2.* Mihăilă din Budeasa vinde lui Stan din Ogrăzeni ocină in Goruneni.
351. *1636 (7144) august 2, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Drăgoi şi Balea logofătul ocine la Star Chiojd şi vii în Dealul Scăianilor, jud. Sac.
352. *1636 (7144) august 4, Bucureşti.* Matei Basarab scuteşte mănăstirea Bradu de dijme şi şase oameni ai ei de toate dările şi slujbele.
353. *1636 august 5.* Vasile se învoieşte cu jupin Dimitrie pentru nişte bani şi pentru satul Băcăleşti.
354. *1636 (7144) august 5, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Bunea logofătul un sălaş de ţigani.
355. *1636 (7144) august 5, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte mănăstirii Strimbul satul Murgeşti, jud. Gorj.

356. *1636 (7144) august 6, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Bunea logofătul o vie in Dealul Tîrgoviştei, pe Valea Voievodului.
357. *1636 (7144) august 7.* Matei Basarab imputerniceşte pe Ivaşco marele vornic să stăpinească o ocină la Tătărăi, jud. Dimboviţa.
358. *1636 (7144) august 7.* Matei Basarab intăreşte lui Oprea mare agă satul Detcoi, jud. Vlaşca.
359. *1636 (7144) august 8, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Bunea logofătul ocine in Grădiştea de Jos, jud. Vlaşca.
360. *1636 (7144) august 8.* Matei Basarab imputerniceşte pe Nicola postelnicul din Stingăcea să stăpinească o ocină in satul Ohaba.
361. *1636 august 9.* Teofan, patriarhul Ierusalimului, confirmă dania lui Matei Basarab de 1 000 de florini către mănăstirea Govora, pentru intreţinerea unor dascăli şi funcţionarea unei tipografii.
362. *1636 (7144) august 10.* Matei Basarab ia satul Putineiul de la Gherghe căpitanul şi Gilcă iuzbaşa şi-l dă lui Stroe logofătul.
363. *1636 (7144) august 10, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Potoc satul Vlăduţa, vii la Topoloveni, ocină la Celeiul, mori in Lungi precum şi ţigani.
364. *1636 (7144) august 11, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Vucina marele paharnic satul Brădăşeşti şi ocine în Curata şi Gălişeşti, case in Tirgovişte, precum şi ţigani.
365. *1636 (7144) august 19.* Radu din Budeni vinde lui Bunea logofătul moşia sa din Grădişte.
366. *1636 (7144) august 20.* Bratul cumpără de la Radu Moncescul partea lui de ocină.
367. *1636 (7144) august 26.* Neca Izrum vinde lui Costandin ocine in Stănceşti.
368. *1636 (7144) august 29.* Irina şi nepotul ei, Neagu, vind lui Necula ceauşul din Buzău ocină la Olteniş.
369. *1636 (7144) august 31, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte jupaniţei Calea nişte ţigani.
370. *⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩, 7145.* Dumitru Găgeanu vinde lui Marăş căpitanul din Ploieşti ocină la Băbeni.
371. *⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩, 7145.* Ion cu femeia lui, Stana, vind lui Mihai postelnicul ocină in siliştea Drăgăneştilor, jud. Vlaşca.
372. *⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩, 7145.* Oprea şi Radul vind un răzor de vie la Orica lui Pătru logofătul.
373. *⟨Cca 1636 septembrie⟩.* Drăghici vinde lui Dedu Bucureşteanul un vad de moară la Dărmăneşti.
374. *1636 (7145) ⟨septembrie-decembrie⟩.* Matei Basarab intăreşte mănăstirii Slobozia vie in dealul Năenilor. jud. Saac şi 300 de bolovani de sare de la ocna de la Ghitioara.
375. *⟨1636 septembrie — 1637 august⟩ 2, 7145.* Stroe din Rihov şi vărul său Radul vind lui Iorgache vornicul ocină la Cozleciu.
376. *1636 (7145) septembrie 3, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Vucina marele paharnic şi lui Pirvul logofătul satul Corbii, jud. Argeş.
377. *1636 (7145) septembrie 6, Bucureşti.* Matei Basarab împuterniceşte pe orăşenii din Bucureşti să-şi stăpinească moşiile pe vechile hotare.
378. *1636 (7145) septembrie 9, Grozăveşti.* Ilie şi alţii se impacă cu Sima al doilea logofăt in pricina ivită pentru o ocină la Păuşeşti.
379. *1636 (7145) septembrie 10.* Dragomir cumpără de la Neacşul o ocină la Virbilov.
380. *1636 (7145) septembrie 10.* Popa Stan cu fratele său Dumitru dau fiilor lor părţile lor de moşie din Belceşti.
381. *1636 (7145) septembrie 14, Bucureşti.* Matei Basarab intăreşte lui Laţco ocină la Ciucel, jud. Mehedinţi.
382. *1636 (7145) septembrie 20, Bucureşti.* Matei Basarab întăreşte lui Ivaşco marele vornic ocine in Băleni, jud. Dimboviţa.
383. *1636 (7145) septembrie 26.* Dionisia călugăriţa vinde mănăstirii Coziiani vie cu ocină in Dealul Săsenilor.
384. *1636 (7145) septembrie 30.* Drăghici din Holeşti vinde lui Dedul Bucureşteanul ocină şi jumătate de roată de moară in Dărmăneşti.
385. *1636 (7145) septembrie 30.* Obială şi Marco din Brăniştari vind lui Bunea logofătul partea lor de moşie din Grădiştea de Jos.
386. *1636 (7145) octombrie 2.* Dumitru Grecul vinde lui Stamatie ocină in Slătioare.
387. *1636 (7145) octombrie 2.* Stan şi fratele său Stoica vind lui Panaiut vie şi ocină la Lipia.
388. *1636 (7145), octombrie 5.* Drăghici logofătul cu nepoţii săi vind lui Hrizea marele ban al Craiovei ocină in Belciugatu.
389. *1636 (7145) octombrie 7.* Gorun, fiul lui Andreiu din Băbeni, vinde lui Andrei clucerul ocină in Mihăeşti.
390. *1636 (7145) octombrie 9.* Mihalo vinde lui Oprea marele agă ocină in Popezeni.
391. *1636 (7145) octombrie 15.* Curuia şi Dragul vind lui Buliga căpitanul moşie in Ergheviţa.

392. *1636 (7145) octombrie 15.* Manea și Radul vînd lui Tudor Mustață din Țîrșor moșie la Ratina.

393. *1636 (7145) octombrie 18.* Ilina și fiica ei. Neacșa. vînd lui Danciul o țelină de vie la Bășinești.

394. *1636 (7145) octombrie 19.* Dumitru. fiul lui Negre postelnicul, dăruiește lui Oancea logofătul o delniță în Mihăești.

395. *1636 (7145) octombrie 20.* Ionașco comisul vinde lui Miho luminărarul din București un loc de prăvălie.

396. *1636 (7145) octombrie 20.* Stana și Caplea. fiicele lui Stanciu Băiașul. vînd o ocină lui Danciu logofătul din Pîrîiani.

397. *1636 (7145) octombrie 21.* Măciucă comisul cu soția lui. Cîrstina. vînd lui Radu al doilea postelnic ocina lor din Mușcileni.

398. *⟨1636 înainte de octombrie 21⟩.* Stanciu vinde lui Dumitru marele pitar ocină la Crasna. jud. Gorj.

399. *1636 (7145) octombrie 21. București.* Matei Basarab întărește lui Dumitru Filieșanul marele pitar și lui Stamatie fost mare agă ocine în Crasna. jud. Gorj și în Jupînești.

400. *1636 (7145) octombrie 24.* Buică. fiica lui Radu Răchie. vinde lui Sima al doilea logofăt partea ei de vie și cu toată moșia.

401. *1636 (7145) octombrie 25.* Asan bașa și Ibrihașim vînd lui Vucina marele paharnic o moară.

402. *1636 (7145) octombrie 25. București.* Matei Basarab împuternicește mănăstirea Govora să-și facă moară în mijlocul pîrîului Erbășie.

403. *1636 (7145) octombrie 25. București.* Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt un loc de moară.

404. *1636 (7145) octombrie 26.* Jupînița Neacșa. fiica lui Dragul postelnicul din Tătulești. vinde lui Parepa postelnicul din Stăncești a patra parte din Vîrliți. cu vad de moară.

405. *1636 (7145) octombrie 28.* Matei Basarab întărește lui Șteful ocine la Gănești de Jos și la Pitești de Sus. jud. Ilfov. în urma unei judecăți.

406. *1636 (7145) noiembrie 2. București.* Theofil. mitropolitul Țării Românești și mulți dregători mărturisesc că Calotă marele clucer și Marco logofătul nu sînt vinovați de furtul unor bani din haraci.

407. *1636 (7145) noiembrie 5. București.* Matei Basarab întărește lui Sima al doilea logofăt ocine. vii. livadă în Mănăilești și Cîlinești. precum și niște țigani.

408. *1636 (7145) noiembrie 6.* Matei Basarab întărește lui Dumitru vornicul din Roșia niște țigani.

409. *1636 (7145) noiembrie 7. București.* Iane logofătul din Bîrsești cu soția sa Stanca vînd lui Pătru. Mihai și Grigorie moșii în Morînglavi. Iași și Tomești.

410. *1636 (7145) noiembrie 10.* Zaida vinde jupînesei Todosia din Orbești moșie în Meriș.

411. *1636 (7145) noiembrie 10. București.* Matei Basarab întărește lui Ianiu ocină în Iaroslăvești jud. Vîlcea.

412. *1636 (7145) noiembrie 10. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Slobozia ocine la Fundeni, jud. Ialomița și la Sărățeni.

413. *1636 (7145) noiembrie 11. București.* Matei Basarab întărește lui Vucina marele paharnic două roți de moară în orașul Argeș.

414. *1636 (7145) noiembrie 13.* Oprea din Păușești și sora sa. Velica. vînd moșie la Pădureț popii Lupu și altora.

415. *1636 (7145) noiembrie 13.* Stanciu. Ion și Lupu promit să aducă lui Dumitru marele pitar toate cărțile de moșie ale Crasnei la ziua stabilită.

416. *1636 (7145) noiembrie 14. Corbii de Piatră.* Oprea vinde lui Ion logofătul și fratelui său grădină și loc la Corșori.

417. *1636 (7145) noiembrie 19. București.* Matei Basarab întărește lui Pătru. Mihai și Grigorie moșii în Morînglavi. Iași. Tomești. Bîrlui și Tîrsei.

418. *1636 (7145) noiembrie 25. București.* Matei Basarab întărește lui Bunea logofătul ocină la Nucșoara. jud. Mușcel și Pădureț.

419. *1636 (7145) noiembrie 26.* Matei Basarab împuternicește pe Stan și pe fratele său. Șerbu. din Cîrsteenești. jud. Mușcel și Pădureț. să-și stăpînească moșia ce nu fusese vîndută. ci pusă zălog.

420. *1636 (7145) noiembrie 28.* Ion, fiul Radului din Fiani. se vinde rumân lui Bunea logofătul.

421. *1636 (7145) decembrie 2. București.* Matei Basarab împuternicește mănăstirea Mislea să ia gorștina de pe ocina mănăstirii din Cornul și din Breb.

422. *1636 (7145) decembrie 2.* Matei Basarab împuternicește mănăstirea Mislea să ia vama de pește de la balta Greaca.

423. *1636 (7145) decembrie 5. București.* Matei Basarab întărește mănăstirii Sfînta Troiță rumâni în satul Critinești. jud. Ilfov.

424. *1636 (7145) decembrie 6. București.* Matei Basarab întărește orășenilor din Cîmpulung moșia orașului. fixîndu-i hotarele.

425. *1636 (7145) decembrie 8, Bucureşti*. Matei Basarab fixează dările pe vii ce le au de dat orăşenii din Cîmpulung.
426. *1636 (7145) decembrie 21*. Preda spătarul pune zălog la Iarciul logofătul din Pîrîieni satele Vulpeni şi Grua pentru o datorie.
427. *1636 (7145) decembrie 21, Bucureşti*. Matei Basarab face cunoscut că Radu logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier, nu mai este obligat faţă de datornicii tatălui său, pentru că s-a lepădat de el.
428. *1636 (7145) decembrie 28*. Sora cu fiica ei, Vişa, vînd lui Ion logofătul locuri în satul Cirstineşti.
429. *1636 (7145) decembrie 30*. Neagu, fiul lui Barbu, vinde lui Udrea postelnicul ocină în Lindiceşti.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ŞI FALSE

A. *1635 (7143) august 12*. Radu vornicul din Desa şi Radu comisul din Amărăşti cercetează o pricină pentru o moşie la Piscu.
B. *1635 (7144) noiembrie 20*. Stancul îşi lasă moşia din Pîrscov nepotului său Stan.
C. *1636 (7144) martie 25*. Stoica şi Iarca din Slănicul de Jos îşi vînd delniţele lui Stoica Tăpşan pentru o datorie.
D. *1636 (7144) mai 25*. Nan vinde lui Radu şi lui Mircea ocină în siliştea Şaineştilor.
E. *1636 (7144) iulie 20*. Ivan logofătul din Piteşti vinde un vad de moară la Eşciori lui Mitrea stolnicul.
F. *1636 (7145) octombrie 15*. Stana şi fiii ei vînd popii Stan ocină la Păcăleşti.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. *1er janvier 1635 (7143) Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Govora des tziganes.
2. *3 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au spathaire Gherghe et au «postelnic» Pătru, fils de Ivaşco, ancien grand «vornic» une terre à Băleni, district de Dimboviţa.
3. *8 janvier 1635 (7143).* Dumitru Grecul de Slatina vend au «joupan» Stamatie de Piteşti un verger et deux emplacements d'anciennes habitations dans le village.
4. *8 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Marco et à Lorenţu une vigne et un domaine à Dealul Săsenilor.
5. *10 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de posséder une terre à Frăsinet, sur laquelle a empiété le monastère de Cozia.
6. *10 janvier (1635), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Maria et à ses filles tous les biens de son époux, le spathaire Vasilie, après jugement.
7. *10 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab décide que le village de Vaideei-Slobozia de Ianache payera l'impôt global par tranches («rupta»).
8. *12 janvier 1635 (7143).* Constantin Cantacuzène, grand «postelnic» permet à l'évêque de Buzău, Ephrème, de chercher une tzigane de l'évêché dans les familles de tziganes appartenant à la princesse Elina.
9. *12 janvier 1635 (7143).* Le «postelnic» Pătraşco et son frère Pană vendent un enfant de tzigane au «postelnic» Marco.
10. *12 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au «postelnic» Stanciu de Pîrîiani et à ses frères le village de Polovragii de Olteţ, district de Gorj, après jugement.
11. *13 janvier 1635 (7143).* Matei Basarab accorde à Nedelco de Vereani la permission de reprendre des moutons et des porcs au «sluger» Radu Frijureanu que ce dernier lui avait injustement pris comme dîme.
12. *15 janvier 1635 (7143).* La «joupanitza» Anca et son fils, Tudor, vendent une tzigane et son enfant à l'échanson Iane.
13. *15 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab accorde au spathaire Vasilie la permission d'exploiter des moulins à Izvorani, au bord de l'Argeş.
14. *18 janvier 1635 (7143).* Toma vend au capitaine Lupu une terre à Moceşti.
15. *18 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Radu Dudescu une terre à Goleşti, district de Muşcel et Pădureţ.
16. *20 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Stana épouse de spathaire, et à son frère le spathaire Preda, le village de Goleşti, district de Muşcel et Pădureţ.
17. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention de l'échanson Chircă avec le grand pannetier Dumitru et le grand prévôt Dragomir pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vîlcea.
18. *21 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Convention du grand pannetier Dumitru et du grand prévôt Dragomir avec l'échanson Chircă pour la possession d'une terre à Runcul, district de Vîlcea.
19. *26 janvier 1635 (7143), Bucarest.* Acte désignant les jureurs du village de Mihăileşti, district de Teleorman.
20. *28 janvier 1635 (7143).* Le métropolite Grigorie et six boyards jureurs jugent et décident dans le procès d'héritage entre Calea et Neacşa, filles du «vornic» Cernica.
21. *31 janvier 1635 (7143).* L'écuyer Coman et ses frères vendent au grand trésorier Dumitru, un tzigane et l'enfant de celui-ci.
22. *février 1635 (7143).* Matei Basarab confirme au capitaine Erimia et aux Serbes de son unité le village de Gruiani, district de Vlaşca.

23. 1er *février 1635 (7143)*. Le « postelnic » Dima et ses sœurs font don à leur filleul, le logothète Pirvul, du domaine d'Ulița de la ville de Rimnic.
24. *3 février 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab affranchit du servage Mihai Pribeagul, pour l'avoir fidèlement servi pendant son exil.
25. *5 février 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme à la « joupanitza » Calea, fille du « vornic » Cernica, l'héritage légué par son père, de même qu'à la sœur de celle-ci, Neacșa, ainsi que l'ont décidé les jureurs et le mêtropolite Grigorie.
26. *15 février 1635 (7143)*. Le « joupan » Panait achète une terre et des parts de moulin à Stănulești.
27. *21 février 1635 (7143)*. Matei Basarab ordonne à Cotorogea de Clinești de se présenter sans délai pour jugement princier dans son procès avec Ișfan.
28. *25 février 1635 (7143), Bucarest*. Les paysans libres de Dătcoi vendent une part de domaine au second logothète Sima.
29. *Mars 1635 (7143)*. Le logothète Lazăr vend une part de Goruneni, district de Vlașca, à un second « vornic ».
30. *2 mars 1635 (7143)*. Iova donne en dot à sa fille Petriia un domaine à Gioroc.
31. *3 mars 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme à Drăgoi de Dobrești deux serfs de Mușetești, district d'Argeș.
32. *10 mars 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme un « joupan » Ivașco, grand « vornic », le vilage de Trănșanii, district de Ialomița, après jugements.
33. *10 mars 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme au second logothète Sima une terre à Dătcoi.
34. *13 mars 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieșanul une terre et des serfs à Spinișorul de Sus, district de Mehedinți.
35. *13 mars 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme au « sluger » Petrea le village de Lazul, district de Mehedinți, après jugements avec les serfs du village.
36. *15 mars 1635 (7143)*. Le logothète Sima achète des terres (« fălci ») à Seciul Banei et à Seceri.
37. *15 mars 1635 (7143)*. Maria vend des terres (« fălci ») à Mlacă au deuxième logothète Sima.
38. *15 mars 1635 (7143)*. Tatomir et son épouse Goita font don au monastère de Govora du domaine de Vlădila, district de Romanați.
39. *20 mars 1635 (7143)*. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une redevance en sel à Ocna Telega.
40. *29 mars 1635 (7143)*. Le métropolite de Valachie, Grigore, délivre à Stana et au spathaire Preda un acte d'héritage pour plusieurs domaines de Matei Basarab, ceux-ci étant les petits-cousins du prince.
41. 1er *avril 1635 (7143)*. Matei Basarab con firme au monastère de Cozia le village de Studenița, district de Romanați, après jugements avec les serfs du village.
42. *2 avril 1635 (7143)*. Matei Basarab confirme le rachat du servage de plusieurs villageois et d'une part du village de Vilceni, district de Vlașca.
43. *3 avril 1635 (7143)*. Matei Basarab accorde à l'évêque de Buzău, Ephrème, la permission de prendre une tzigane à Brincoveni, dans les familles de tziganes appartenant au prince.
44. *3 avril 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Cotmeana la dime due au prince sur le vin de Ciocănești.
45. *3 avril 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme aux paysans libres le village de Turcinești, après jugement.
46. *5 avril 1635 (7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme à Bolovan de Titești une terre à Cocoi, district d'Argeș.
47. *5* avril 1635 *(7143), Bucarest*. Matei Basarab confirme une terre à l'Eglise du « ban » Ghiorma, après jugement.
48. *7 avril 1635 (7143)*. 12 paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le village de Mihăilești aux fils du logothète Papa, à savoir le spathaire Drăghici et le « postelnic » Fota.
49. *10 avril 1635 (7143), Bucarest*. Datco Robul vend une terre de Stănimirul de Jos au second « stolnic » Mitrea.
50. *10 avril 1635 (7143), Bucarest*. Le prêtre Caliton rend témoignage en ce qui concerne une boutique appartenant au monastère Saint Jean de Bucarest.
51. *10 avril 1635 (7143)*. Oprea de Pirscov affrérit ses fils avec sa fille et son gendre sur le domaine qu'il possédait.
52. *15 avril 1635 (7143)*. Acte désignant les jureurs du monastère de Tismana, ainsi que de Manea de Pădeni et de Radu de Racoți.
53. *15 avril 1635 (7143)*. L'évêque de Rîmnic, Théophile, confirme la donation du portier Radu au monastère de Govora, soit un emplacement de maison à cave et jardin à Rîmnic.

54. *15 avril 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Condilă, ancien grand « postelnic » et à son épouse Stanca des parts à Cocorăști et Stoinești, district de Prahova, après jugement.
55. *15 avril 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Cozia l'étang de Căbel, tous ses étangs et cours d'eau ainsi que la dime sur le poisson, les revenus et la dime sur les étangs du domaine appartenant au monastère.
56. *16 avril 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Gherghe, ancien second trésorier, une terre et des serfs à Jigorenii de Sus et Jigorenii de Jos, district de Vlaşca.
57. *20 avril 1635 (7143).* Cirstian de Zătreni lègue au monastère Dintrunlemn deux tziganes. Ceux-ci et un serf serviront son épouse jusqu'à sa mort, après quoi les tziganes appartiendront au monastère et le serf sera affranchi.
58. *22 avril 1635 (7143), Bucarest.* Hriza, le grand « ban » de Craiova, fait don à Dumitru, fils du logothète Radu Dudescu, lors de sa naissance, d'une terre à Ciumernic.
59. *26 avril 1635 (7143).* Six paysans libres jureurs rendent témoignage dans le procès opposant le grand « aga » Oprea et Manolache « şifarul » pour une terre et un gué à moulin.
60. *27 avril 1635 (7143).* Les paysans libres de Brănești attestent qu'ils n'ont pas acheté une terre au grand «stolnic» Vasile Paindur.
61. *28 avril 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère Glavacioc le village de Cernătești.
62. *29 avril 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic» Drăghici un serf à Virleţi.
63. *3 mai 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Dumitru, frère de Coman, une vigne, une terre et des vergers à Dealul Sătenilor et à Siliştea Vladei.
64. *3 mai 1635 (7143).* Matei Basarab confirme à Hrizea, grand « ban » de Craiova la moitié du village de Românești, district de Dimboviţa et une terre à Bercești.
65. *4 mai 1635 (7143).* Matei Basarab confirme aux marchands Petru et Ghioca les villages de Fometești, Runcu et Tocsobeni, ainsi que des vignes à Copăcel.
66. *4 mai 1635 (7143).* Matei Basarab confirme au monastère de Viforîta les étangs de Gurguiaţi et Vărăști, ainsi que les droits de douane de ceux-ci.
67. *5 mai 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « sulger » Mitrea une terre à Mihăești, district de Vîlcea.
68. *7 mai 1635 (7143).* Hlebu et autres de Vaideei se vendent comme serfs à Ion, second prévôt.
69. *8 mai 1635 (7143).* L'intendant Stanciu vend à Neguţ un étang à Vracniţa.
70. *9 mai 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « ban » Pavlache le village de Iaroslăvești, district de Vlaşca, dont les habitants « se sont enfuis en pays étranger ».
71. *10 mai 1635 (7143), Bucarest.* Le métropolite de Valachie, Grigorie, confirme à Elina et au spathaire Ianiu la donation qui leur a été faite sous forme de dot par Maria de Bucov, mère d'Elina.
72. *15 mai 1635 (7143).* Ivan, fils de Simion, vend à Iane une terre à Iaroslăvești.
73. *15 mai ⟨1635⟩.* Micşan vend à Radu « călăraşul » une terre à Băjăşti.
74. *15 mai 1635 (7143).* Stanciul vend au logothète Ion une terre à Poienărei.
75. *15 mai 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Udrişte, fils du logothète Oprea de Şirineasa, une terre à Foleştii de Jos, après jugement.
76. *16 mai 1635 (7143).* Les paysans libres de Prodileşti rendent témoignage que le moine Rafail a acheté une terre à Udeni à l'intendant Adinca ⟨Andronie⟩ et qu'il a fait don d'une moitié de cette terre au monastère de Dealul.
77. *18 mai 1635 (7143).* Maria et Stana font don au monastère de Cozia d'un domaine à Brezoi, aux bouches de la rivière de Lotru.
78. *20 mai 1635 (7143).* Matei Basarab confirme au « postelnic » Ilie et à ses frères une moitié du village de Gropşani, district de Romanaţi, après jugements.
79. *22 mai 1635 (7143).* Calin et son frère Opriş vendent leurs parts du domaine de Mălaia au monastère de Cozia.
80. *23 mai 1635 (7143), Brîncoveni.* Le moine Rafail et son frère Leul font don au monastère de Brincoveni d'un domaine à Robănești.
81. *24 mai 1635 (7143).* Badea et autres « judeci » de Brătăşani font don au monastère de Brîncoveni d'un domaine.
82. *25 mai 1635 (7143). Brîncoveni.* Matei Basarab accorde au monastère de Topolniţa la permission d'encaisser la dîme des domaines de Şevărluc, Ştelbiţ, Vlăsceni, Bucovăţ et autres.
83. *27 mai 1635 (7143), Brîncoveni.* Acte désignant les boyards intermédiaires pour l'achat d'un domaine à Brănești.
84. *28 mai 1635 (7143), Brîncoveni.* Matei Basarab confirme au « sluger » Petre une terre dans le village d'Ostra, district d'Olt, après jugement.

85. *29 mai 1635 (7143), Brîncoveni.* Matei Basarab confirme l'affranchissement du servage du prêtre Ştefan et de son frère Şerbu de Tătuleşti.
86. *30 mai 1635 (7143).* Anghelina et Necşa vendent une terre à Băleni à leur oncle Hodea.
87. *9 juin 1635 (7143).* Acte désignant les boyards arpenteurs qui établiront les limites du domaine de Creaţa de Jos.
88. *12 juin 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Radu, second trésorier, une terre à Dreşeşti, district de Ialomiţa, ainsi qu'un tzigane.
89. *15 juin 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Marco une terre à Mihăeşti, district de Muşcel, ainsi que des tziganes.
90. *28 juin 1635 (7143).* Ştefu vend à Giurgea d'Odobeni deux arpents de vigne.
91. *1er juillet 1635 (7143), Bucarest.* Paraschiva, fille de Ianachi le cordonnier vend au « clucer » Ghiorma un emplacement de maison à Bucarest.
92. *6 juillet 1635 (7143).* Costea, Drăgan et Radu vendent à Radu l'échanson de Brîncoveni la moitié du village de Proroci.
93. *6 juillet 1635 (7143).* Maria et son fils Ianachi vendent à Gheorghe et Petru une terre à Cîndeşti.
94. *6 juillet 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab accorde au marchand Petru et à son frère Ghioca la permission de ramener leurs serfs de Fometeşti, Runcu et Tocsobeşti, où qu'ils se soient enfuis, en leur promettant l'allègement d'impôt.
95. *7 juillet 1635 (7143).* Hriza grand « ban » de Craiova autorise les gens du monastère de Vierăşul à percevoir la dîme sur tous les domaines du monastère.
96. *8 juillet 1635 (7143).* Matei Basarab accorde au grand « vornic » Ivaşco la permission d'exploiter les moulins de Ciorani, au bord de la Ialomiţa.
97. *15 juillet 1635 (7143).* Vasilie et Albu, fils du logothète Albu de Rativoeşti, vendent au « sluger » Tudoran un domaine avec serfs à Aninoasa.
98. *15 juillet 1635 (7143).* Les paysans libres de Verneşti s'affrérissent avec Jipa, fils de Lorinţ, auquel ils donnent un tiers de leur domaine, recevant en échange 12 000 « bani » et un tonneau de vin.
99. *20 juillet 1635 (7143).* Six boyards jureurs rendent témoignage dans un procès concernant le village de Mihăeşti.
100. *20 juillet 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab défend le « postelnic » Mihai de Bărbăteşti et Călin Tabără contre le « vornic » Nenciul de Măneşti pour une dette que ce dernier impute à ceux-ci.
101. *22 juillet 1635 (7143).* Six boyards jureurs désignés par mandats princiers, se prononcent dans un procès pour un domaine à Brăneşti.
102. *24 juillet 1635 (7143).* Le « postelnic » Cîndea donne en nantissement deux manses pour 45 ducats.
103. *24 juillet 1635 (7143).* Plusieurs boyards partagent avec le « postelnic » Cîndea 8 manses à Izvorani, district de Muşcel.
104. *27 juillet 1635 (7143).* Le « vornic » Nenciu et son épouse Neacşa, font don à leur filleul Sava, lors de sa noce, d'une terre à Boldeşti.
105. *29 juillet 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la Métropolie de Tîrgovişte le village de Lucianii sur la Dîmboviţa, après jugements.
106. *2 août 1635 (7143).* Le « joupan » Manole achète une vigne à Dealul Urlaţilor.
107. *5 août 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme à l'échanson Balica le village de Belovţii, avec les serfs.
108. *11 août 1635 (7143).* Zlate vend un domaine à Belceşti à son frère Ion.
109. *14 août 1635 (7143).* Vasile, fils du logothète Albu de Rătivoeşti vend au logothète Stroe un serf de Ştefăneşti avec sa manse.
110. *16 août 1635 (7143), Bucarest.* Paraschiva, fille de Paul de Stoiceşti sur la Mostişte, fait don au « clucer » Ghiorma, son fils adoptif, d'une terre à Stoiceşti.
111. *20 août 1635 (7143).* Acte pour la vente d'un serf à Ivan « iuzbaşa », le serf ayant volé des porcs à ce dernier.
112. *20 août 1635 (7143).* Vlad « dărăbanţul » vend une part de forêt à Stanciu 'Roşcescu.
113. *22 août 1635 (7143), Bucarest.* Le « postelnic » Oprea et son épouse Anca vendent à l'échanson Gherghe un domaine et des serfs à Sărdăneşti.
114. *24 août 1635 (7143).* Matei Basarab confirme à Vlad Glăvăiescu un domaine à Şchei, après jugement.
115. *28 août 1635 (7143), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le village de Tismana et l'étang de Bistreţ, après jugements.
116. *29 août 1635 (7143).* Matei Basarab rappelle dans le pays les habitants de certains villages du monastère de Tismana, qui, se trouvant en « grande indigence », se sont enfuis dans l'Empire ottoman.
117. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144.* Arbănaş vend à l'écuyer Postolache une terre à Glodeni.

118. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Pătru, fils de Drăghici, vend au « joupan » Ivan Cortofleş de Piteşti une partie de l'emplacement d'un ancien village.
119. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Vlaicu vend à Neagoe des terres à Priseceni.
120. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Zîrnă, Căzan et Gonţia s'affrérissent avec Muşat, le tailleur, sur une terre de Cîndeşti.
121. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Le métropolite de Valachie, Grigorie, confirme au monastère Stelea un gué à moulin et des jardins.
122. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Matei Basarab confirme au « clucer » Barbu les villages de Scorila et Zlasoma, district de Mehedinţi.
123. *⟨1er septembre 1635 — 31 août 1636⟩, 7144*. Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni une terre et des serfs à Căprioru, après jugement.
124. *3 septembre 1635 (7144)*. Vasile et son frère Neagoe vendent au « postelnic » Parepa une terre à Şirina.
125. *4 septembre 1635 (7144)*. Velica et Ilina, filles de Radu Piarsecă, vendent leur part de Văleni à Sima, second logothète.
126. *5 septembre 1635 (7144)*. Matei Basarab confirme au spathaire Vasilie, fils du trésorier Muşat, tout les biens de son père, après jugements.
127. *8 septembre 1635 (7144)*. Stroe et Pătraşco vendent au «joupan» Dediu Bucureşteanul une terre à Dărmăneşti, district de Prahova.
128. *8 septembre 1635 (7144)*. Le métropolite de Valachie, Grigorie, et des boyards attestent que Rada, l'épouse de l'échanson Staico Rudeanu possède les villages et les domaines de son époux qui, en proie aux difficultés, avait vendu ceux qu'elle avait reçus comme dot.
129. *8 septembre 1635 (7144)*. Matei Basarab accorde à Maria, ancienne épouse du spathaire Vasilie, la permission de chercher à rassembler tous les biens de celui-ci, où qu'ils fussent éparpillés — domaines, serfs ou tziganes.
130. *12 septembre 1635 (7144)*. Matei Basarab confirme à Dima « călăraşul » un domaine à Liudeşti.
131. *13 septembre 1635 (7144)*. Ianciu de Fleşti vend au « joupan » Ghiorghie trois terres à Samara.
132. *14 septembre 1635 (7144)*. Huit paysans libres jureurs attestent en faveur du prêtre Ianache de Moriglavi quant à la possession d'une vigne à Şerbăneşti.
133. *14 septembre 1635 (7144)*. Radul Buzescu, ancien grand « ban » de Craiova reconnaît la possession du prêtre Ianache de Morînglavi sur une vigne à Şerbăneşti.
134. *14 septembre 1635 (7144)*. Turturea lègue à son épouse Stanca la possession d'un domaine à Sufleni, jusqu'à la mort de celle-ci, après quoi le domaine reviendra aux proches parents.
135. *18 septembre 1635 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au prêtre Stanciu de Bogăteşti une terre à Izvorani et deux enfants de tziganes, comme suite d'un affrérissement.
136. *20 septembre 1635 (7144), Floci*. Matei Basarab défend Turturea de Sufleni contre toute importunité de la part de son neveu, Necula.
137. *24 septembre 1635 (7144)*. Pătraşco, fils de Cazan de Zălogi, atteste que son père a fait don du domaine de Zălogi à Vlasie, celui-ci l'ayant sauvê de la potence en Moldavie, où il s'était fait arrêter pour pillage.
138. *25 septembre 1635 (7144)*. Radu Gălăgăie vend au logothète Radu de Ţigăneşti un domaine à Lipereşti.
139. *30 septembre 1635 (7144)*. Six paysans libres délimitent un domaine acheté par le grand échanson Vucina aux habitants de Gălăşeşti.
140. *5 octobre 1635 (7144)*. Baia de Cioceni vend au « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieştilor.
141. *6 octobre 1635 (7144)*. Pătraşco vend au logothète Stroe de Leurdeni une terre à Dărmăneşti, district de Prahova.
142. *6 octobre 1635 (7144)*. Stanciu Gealalăul vend au second « postelnic » Costandin une vigne à Dealul Loloieştilor.
143. *7 octobre 1635 (7144)*. Le logothète Iacov donne en nantissement au logothète Sima une terre à Steanca, avec serfs.
144. *9 octobre 1635 (7144)*. L'échanson Stoica vend au second « postelnic » Costandin plusieurs arpents de vigne ⟨à Dealul Loloieştilor.⟩
145. *20 octobre 1635 (7144)*. Voicilă de Mogoşeşti vend au logothète Bunea un domaine à Grădiştea de Jos.
146. *23 octobre 1635 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Mogoş de Păuleşti une terre à Strîmbeni, district de Prahova, après jugements.
147. *26 octobre 1635 (7144)*. 12 boyards arpenteurs établissent les limites du village de Bucov appartenant à Dumitraşco, ancien second « clucer ».
148. *26 octobre 1635 (7144)*. 12 bovards arpenteurs établissent les limites du village de Cernăteşti, part du monastère de Glavacioc.

149. *27 octobre 1635 (7144), Bucarest.* Manea, fils de Ursu de Motomeanul se vend comme serf au grand « ban » Hriza.
150. *29 octobre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au prêtre Ianache de Morînglavi une vigne à Dealul Şerbăneştilor sur laquelle avait empiété l'ancien « ban » Radu Buzescu.
151. *1er novembre 1635 (7144).* Matei Basarab confirme à Dragomir et à son frère Buzea un emplacement de moulin à Deduleşti, après jugements.
152. *2 novembre 1635 (7144).* Matei Basarab confirme au monastère de Govora le village de Ninăşeşti avec les serfs, après jugement.
153. *3 novembre 1635 (7144), Bucarest.* Plusieurs boyards de la famille Rudeanu reconnaissent que les marchands Petru et Ghioca ont acheté la moitié du village de Fometeşti.
154. *3 novembre 1635 (7144).* Le « postelnic » Neagoe de Corbşori vend au logothète Ion et à son frère Pătru des emplacements de maison.
155. *3 novembre 1635 (7144).* Neacşa, épouse de l'échanson Stoica de Răzvad, vend au pelletier Iane une cave et un terrain à Bucarest.
156. *⟨3⟩ novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Radu Piscotan une terre à Ibăneşti et à Pulaş, district d'Olt.
157. *5 novembre 1635 (7144).* Matei Basarab décide qu'une perte subie par les frères Iane l'échanson, Iserul et Zaharia soit supportée de manière égale par tous.
158. *5 novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Stan, à son épouse Stanca et à Hranita les biens de la feue Maria Boldeasca — villages, vignes et tziganes.
159. *6 novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Necula la moitié du village de Petreşti, district de Muşcel et Pădureţ, ainsi qu'une terre sans serfs, après jugement.
160. *9 novembre 1635 (7144).* Six boyards jureurs désignés par mandats princiers décident que le spathaire Vasilie détienne tous les domaines et les tziganes de son père, le trésorier Muşat.
161. *10 novembre ⟨1635⟩.* Le « postelnic » Bade vend sa terre de Băleni au grand « vornic » Ivaşco.
162. *10 novembre 1635 (7144).* Le « postelnic » Neagoe de Corbşori emprunte une somme d'argent à la « joupanitza » Marica, dans certaines conditions.
163. *10 novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Mitrea, ancien grand pannetier et à son épouse Neacşa des terres avec serfs à Muşeteşti et Năpîrteni, district d'Argeş.
164. *15 novembre 1635 (7144).* Le second prévôt Radu et son épouse Maria vendent à l'intendant Sima une vigne à Tîrgovişte.
165. *16 novembre 1635 (7144).* Le grand « vornic » Ivaşco ordonne à deux paysans libres intermédiaires de Bogaţi de partager la terre d'autres paysans libres du village.
166. *22 novembre 1635 (7144).* Diman vend au grand capitaine Lupu une terre à Carcadulea, district de Sac.
167. *25 novembre 1635 (7144).* La « joupanitza » Rada, épouse du feu l'échanson Staico Rudeanu, cède aux marchands Petru et Ghioca la moitié du village de Fometeşti, district de Vîlcea, pour une dette non payée.
168. *28 novembre 1635 (7144).* 12 boyards arpenteurs attachent la terre de Blejoi de Sus, district de Prahova, à celle de Blejoi de Jos, appartenant au monastère de Mislea.
169 *28. novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Drăguşin une terre et des serfs dans le village de Pădureţi, district de Vîlcea.
170. *29 novembre 1633 (7144).* Matei Basarab confère à Pîrvu de Drăgoeşti, district de Gorj, le droit de possession sur son domaine, les accusations portées contre lui étant dénuées de fondement.
171. *30 novembre 1635 (7144).* Le « sluger » Petre vend au « clucer » Dima et à l'échanson Balica, le village de Lazul, district de Mehedinţi et une terre avec serfs à Gabrul.
172. *30 novembre 1635 (7144).* Stan Piţig et Băncilă vendent au grand « aga » Oprea et à son fils le « postelnic » Leca une terre à Bucu.
173. *30 novembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand « postelnic » Constantin un emplacement de maison à Bucarest et des vignes à Vispeşti.
174. *30 novembre 1635 (7144).* Matei Basarab confirme des tziganes au monastère de Topolniţa.
175. *5 décembrie 1635 (7144).* Les paysans libres de Vărăşti, district de Vlaşca, se vendent comme serfs, avec leur terre, au logothète Şerban.
176. *10 décembre 1635 (7144).* Tudoran vend à Dedu Bucureşteanu de Călineşti une terre à Dărmăneşti, district de Prahova.
177. *10 décembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Mărgineni tous les villages avec les serfs, les vignes et les tziganes qu'il détient.

178. *12 décembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab décide que Dragomir de Fiani et son fils Cristian, ancien berger chez l'intendant Andoca, ne soient plus importunés par celui-ci, qui s'est enfui en Moldavie.

179. *15 décembre 1635 (7144).* Vasilie et son épouse Giura vendent au « postelnic » Radu et autres une vigne à Cindeşti.

180. *16 décembre 1635 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Stanca, ancienne épouse du spathaire Preda d'Albeşti, des terres à Albeşti, Domireşti et Dobroţi, district d'Argeş.

181. *20 décembre 1635 (7144), Bucarest.* Le « postelnic » Dumitraşco vend à Matei Basarab un domaine à Sărăţeni, district de Ialomiţa.

182. *27 décembre 1635 (7144), Bucarest.* Acte désignant les jureurs pour le village de Cindeşti.

183. *30 décembre 1635 (7144).* Matei Basarab confère au grand trésorier Dumitru le droit de possession sur le village de Poeni, district de Vlaşca, appartenant au logothète Paraschiva, jusqu'à ce que celui-ci payera sa dette.

184. *8 janvier ⟨1636—1637⟩.* Matei Basarab exempte de tout impôt les gens du monastère de Menedic.

185. *8 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à l'ancien grand « stolnic » Stroe et au second « stolnic » Dumitru des terres, des serfs et des tziganes à Grădişte, Viriţi et Stoineşti.

186. *11 janvier ⟨1636⟩.* Le grand spathaire Preda Brincoveanu fait don au monastère de Vieroş de la terre de Ştiubeele.

187. *14 janvier 1636 (7144).* Le vieillard Dumitru, fils du « postelnic » Negre de Mihăeşti, vend une manse au « postelnic » Marco.

188. *14 janvier 1636 (7144).* Le « postelnic » Nenciul et le pannetier Grama avec leurs épouses affrérissent le « ceauş » Nedelco sur leur terre de Şerbăneşti.

189. *14 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Toia, « iuzbaşa » de « roşii », et à d'autres des vignes à Topliceni et à Putrida.

190. *15 janvier 1636 (7144).* Le « postelnic » Petru et ses frères vendent un serf au second « postelnic » Radu.

191. *15 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Iorga, fils de Ţangonie de Tirgu-Jiu, des terres à Curtea et Dăneşti, district de Gorj.

192. *16 janvier 1636 (7144).* Stroe de Cislău vend à l'intendant Vintilă une terre à Berciugov.

193. *20 janvier 1636 (7144).* Le maire Dragul et les échevins de Tirşor attestent que l'échanson Pădure et ses cousins possèdent une terre à Dăduleşti.

194. *20 janvier 1636 (7144).* Matei Basarab confirme au « clucer » Mihart le village de Drăgoeni, après jugement.

195. *21 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme le rachat du servage de Lupul de Birceşti et des frères de celui-ci.

196. *22 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Radu Cotorogea une terre et une vigne à Olineşti, district de Vilcea, après jugements.

197. *23 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.

198. *Janvier — 24 août 1636 (7144).* Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul des domaines et des tziganes à Fintinele et à Verneşti.

199. *25 janvier 1636 (7144).* Matei Basarab accorde au capitaine Iancu la permission d'exploiter un gué à moulin au bord de Vădinău, à Cornu.

200. *26 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « vornic » Preda de Ceplea et à la « joupanitza » Marga, la moitié du village de Prigoria et la moitié du village de Drăgoeşti, district de Gorj, avec serfs, tziganes, vignes et moulins.

201. *26 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la « joupanitza » Stanca et à ses frères le village de Mihăeşti, après jugement.

202. *26 janvier 1636 (7144), Bucarest.* Lupaşco cède un terrain de vigne à Dealul Loloieştilor au second trésorier Radu, en échange de brebis, que celui-ci offre au monastère de Gruiu.

203. *30 janvier 1636 (7144).* La « joupanitza » Anca et la « joupanitza » Grăjdana conviennent de détenir en commun le village de Dobrun.

204. *30 janvier 1636 (7144).* Lupul de Bucşani et l'hégoumène Leontie du monastère de Grui vendent au second « postelnic » Costandin une terre à forêt à Loloeşti.

205. *Février 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Preda et au logothète Oncea des domaines à Lereşti et à Voineşti.

206. *5 février 1636 (7144).* Dumitru vend au « vornic » Borcea une terre à Stroeşti.

207. *6 février 1636 (7144).* Acte désignant 12 boyards qui établissent les limites d'une terre à Cureşti.

208. *6 février 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme le village de Jupineşti, district de Muşcel et Pădureţ, aux paysans libres du village, après jugements.

209. *8 février 1636 (7144).* Le vieillard Toader vend au grand « vornic » Ivaşco une terre à Tătărăi, district de Dimboviţa.

210. *8 février ⟨1636⟩*. 12 paysans libres jureurs rendent témoignage en ce qui concerne une terre et une vigne à Valea Teancului.

211. *8 février 1636 (7144)*. Matei Basarab confirme à la « joupanitza », Marica de Tătărani des domaines, des villages, des serfs et des tziganes, après jugements.

212. *10 février 1636 (7144), Bucarest*. Le trésorier Gherghe, Caridi et le « vornic » Radu de Desa établissent les limites du domaine de Futeşti, district d'Ilfov, appartenant au « clucer » Dumitraşco de Spineni.

213. *18 février 1636 (7144), Bucarest*. Stanciu Portărescu et ses fils vendent au logothète Pîrvu un gué à moulin au bord de Rîmnic.

214. *18 février 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiţă le village de Grecii, et au monastère Tînganul le village de Plătăreşti, après jugements.

215. *20 février 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au « clucer » Dumitraşco de Spineni une terre à Futeşti, district d'Ilfov, après jugement.

216. *23 février 1636 (7144)*. Iuga vend au logothète Ion des terres à Corşori.

217. *25 février 1636 (7144)*. L'écuyer Ionaşcul et ses parents vendent au grand trésorier Dumitru Dudescu une terre à Săcuiani.

218. *25 février 1636 (7144)*. Stanciu et Voico, fils du prêtre Ghinu de Bujurani vendent à l'évêque de Rîmnic, Théophile, leur terre d'Uliţa et un gué à moulin.

219. *20 février 1636 (7144)*. Crăciun vend au logothète Stoica un verger et une terre à Bătieşti.

220. *2 mars 1636 (7144)*. Obrejie achète à Goran et à Stana des terres se trouvant à Şoimari.

221. *3 mars 1636 (7144)*. Pătru, fils de Stoica Robul, vend à la « joupanitza » Dumitra de Cotrăceni, sa part du gué à moulin de Dătcoi.

222. *3 mars 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au grand écuyer Buzinca des terres à Mătieşti, district de Buzău, une vigne à Dealul Zoreştilor, ainsi que des tziganes.

223. *8 mars 1636 (7144)*. Le « postelnic » Neagoe fait don d'une terre à Corşori à ses fils Bratul et Pătru, qui se sont affrérés.

224. *9 mars 1636 (7144)*. Matei Basarab exempte Grama de Răteşti de l'impôt sur les « roşii » et des corvées fixées pour toute l'année.

225. *10 mars 1636 (7144), Bucarest*. Oprea de Cornăţel et Diţa de Gurbăneşti vendent des terres au logothète Dumitru de Tîrgovişte.

226. *10 mars 1636 (7144)*. Acte désignant 12 boyards arpenteurs qui établiront les limites d'un domaine à Muşăteşti.

227. *11 mars 1636 (7144)*. Matei Basarab accorde au spathaire Preda la permission de déplacer de Crăceni des serfs qui lui appartiennent et de les conduire à Lichireşti, où les a surpris la loi de Michel le Brave.

228. *⟨Avant le 15⟩ mars 1636 (7144)*. Trois boyards rendent témoignage en ce qui concerne la terre du monastère de Plumbuita et celle de la « joupanitza » Neacşa.

229. *15 mars 1636 (7144)*. Gurbana lègue au prêtre Chirfoti sa part de cave, de terrain et de vigne, ⟨à Tîrgovişte⟩.

230. *15 mars 1636 (7144)*. Stana et son époux Drumea vendent au « postelnic » Gherghe de Mîrzăneşti une terre à Duşeşti.

231. *15 mars 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Plumbuita une terre aux environs du monastère.

232. *17 mars 1636 (7144)*. Dragomir de Şuici vend au prêtre Stan un emplacement d'ancien village et une terre à Titeşti.

233. *18 mars 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme au marchand Ghinea Coţi un enfant de tzigane.

234. *20 mars 1636 (7144), Bucarest*. Acte désignant des boyards qui jugent un procès concernant le village de Suharna.

235. *21 mars 1636 (7144), Bucarest*. Matei Basarab confirme à Anania de Sibiceu et autres le quart du village de Cîndeşti, après jugement.

236. *22 mars 1636 (7144)*. Sas de Coteşti, sa fille et son gendre vendent à Ghinea Turculescu une terre.

237. *23 mars 1636 (7144)*. Voico et autres paysans libres de Fîntînele vendent un gué à moulin au grand « ban » de Craiova, Hrizea.

238. *23 mars 1636 (7144)*. Udrea et son épouse Sora vendent au logothète Pîrvu une cave et un terrain.

239. *24 mars 1636 (7144)*. Vlădaia et Rada vendent au capitaine Lupul de Lapos un domaine à Cîrnitura.

240. *25 mars 1636 (7144)*. Paraschiva vend une terre à Bărbuleţ au prêtre Şărban et autres.

241. *25 mars 1636 (7144)*. Le « sluger » Tudoran lègue tous ses biens à ses fils l'échanson Iane, l'échanson Badea et Pîrvul.

242. *29 mars 1636 (7144)*. Detco et Gîrbaci, fils du capitaine Gîrbaci, vendent au « clucer » Loizu une vigne à Dealul Bucureştilor.

243. *1er avril 1636 (7144).* Costea et Drăgan vendent à l'échanson Radul la moitié du village de Prooroci, avec vignes et gués à moulin.
244. *1er avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand trésorier Dumitru Dudescul des terres à Săcuieni, district d'Ilfov, une vigne à Dealul Bîrzeştilor, ainsi que des tziganes.
245. *3 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Pătru et à son frère Gheoca, marchands, la moitié du village de Fometeşti, avec serfs.
246. *6 avril 1636 (7144).* 12 boyards instruisent un procès concernant la part Hogească de Muşeteşti.
247. *6 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Nan de Bărbăteşti des terres à Măneşti, Bîrseşti et Muscel, après jugements.
248. *10 avril 1636 (7144).* Les «iuzbaşi » Chivul et Stan de Tîrşor attestent qu'ils ont reçu une terre à Deduleşti de la part du prince du pays.
249. *10 avril 1636 (7144).* Matei et son frère Drăgan vendent au capitaine Dumitru une terre à Frăsinetul lui Boţocan.
250. *12 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab exempte d'impôts la ville de Cîmpulung.
251. *18 avril 1636 (7144).* Bran et autres affranchissent du servage le prêtre Stoica de Nămăeşti.
252. *19 avril 1636 (7144).* Matei Basarab confirme au monastère de Tismana le serf Laţco ses neveux et accorde à l'hégoumène Teodosie la permission de rassembler ses serfs qui se sont enfuis.
253. *20 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab exempte le village de Glodul du monastère de Govora de tout impôt et obligations.
254. *20 avril* 1636. Théophane, patriarche de Jérusalem confirme l'exemption d'impôts du village de Glodul du monastère de Govora.
255. *20 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab ordonne aux habitants de Strehaia de se grouper tous dans le village, et ne plus demeurer éparpillés.
256. *25 avril 1636 (7144).* Şerban échange une terre avec Nedelco, de Pupezeni à Pisculeşti.
257. *25 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la «joupanitza » Maria et à ses filles des villages, des domaines et des tziganes, après jugement.
258. *25 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Viforîta le village de Gurguiaţi, district d'Ilfov, avec les étangs, après jugements.
259. *26 avril 1636 (7144).* Radu et autres vendent au capitaine Lupu leurs parts de la terre de Găgeni.
260. *27 avril 1636 (7144).* Acte désignant six boyards qui instruisent un procès concernant un étang de Băbeni.
261. *27 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Radul « călăraşul » une terre à Ciuliniţa, district de Ialomiţa.
262. *27 avril 1636 (7144).* Matei Basarab confirme à Toader et autres paysans libres une terre et des vignes à Cepturi.
263. *28 avril 1636 (7144).* Iuga vend au logothète Ion et à son frère Pătru des terres à Corşori et à Muşcel.
264. *29 avril 1636 (7144).* Matei Basarab, exempte d'impôts le village de Muereasca, district de Vîlcea, appartenant à l'Évêché de Rîmnic.
265. *30 avril 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Stănimir un serf de Dobreşti, que celui-ci cède au « sluger » Tudor de Ruda pour s'acquitter d'une dette envers ce dernier.
266. *1er mai 1636 (7144).* Matei Basarab ordonne au « postelnic » Condilo d'Albeşti de se présenter pour jugement avec les boyards Rudeanu dans le procès concernant l'argent de l'église de Săveni.
267. *3 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à l'ancien grand pannetier Mitrea une terre et des serfs à Muşeteşti, district d'Argeş et à Ciocăneşti, district d'Ilfov, après jugements.
268. *5 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Cîndea de Băloteşti une terre à Izvorani, district de Muşcel et Pădureţ, ainsi que des tziganes.
269. *6 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second « postelnic » Drăguşin le village d'Alimăneşti, district d'Olt.
270. *6 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au spathaire Stoica le village de Dădeşti, district de Teleorman, après jugement.
271. *7 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Dabela et à Ion Dan des parts, des vignes et des terres à Grivi, Curpenu et Alexeni.
272. *7 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au « postelnic » Ivan des terres et des vignes à Grădiştea et Vîrîţi, district d'Olt.
273. *8 mai 1636 (7144).* Stanciul, fils du « pîrcălab » Neacşul de Cîmpulung, vend à Nica de Cîmpulung sa part de domaine de Lăzăreşti.

274. *9 mai 1636 (7144)*. Le métropolite de Valachie, Grigorie, ordonne à Maria, épouse du «sluger» Malcoci et à Nico de Crăpeni de prêter serment dans le procès entre les frères Malcoci et Gheoca concernant le domaine de Cruşeţ.

275. *9 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Muşa et Neacşa, filles de Sima de Stănceşti, des vignes à Găgeni et à Călugăreni ainsi qu'un emplacement de maison à Tîrgşor, après jugement.

276. *10 mai 1636 (7144)*. Les habitants de Muereasca, district de Vîlcea, se vendent comme serfs à Matei Basarab, qui les offre à l'Evêché de Rîmnic.

277. *10 mai 1636 (7144)*. Le «clucer» Preda de Ceplea fait un échange de villages avec le monastère de Tismana, cédant la moitié du village de Moi et recevant la moitié du village de Năsip.

278. *10 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à l'échanson Radu des terres à Prooroci, à Ghizdavul, à Dumbrăviţa et à Bîrza, ainsi que des tziganes.

279. *13 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Lăudat de Beleţi des terres à Jupîneni, à Negomireşti, à Lucăceşti, à Coteneşti et à Văleni.

280. *14 mai 1636 (7144)*. Acte désignant six jureurs pour un serf de Borăscul.

281. *15 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Dumitru et autres des manses avec serfs à Izvorani, district de Muşcel.

282. *17 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second trésorier Radul des villages, des terres, des vignes et des tziganes.

283. *18 mai 1636 (7144), Bucarest.* Le village de Muereasca, district de Vîlcea, se vend au grand spathaire Preda, qui le cède à l'Evêché de Rîmnic en échange du village de Hrastul.

284. *18 mai 1636 (7144)*. Le grand «aga» Oprea de Bucu et autres se réconcilient avec le moine Partenie et les neveux de celui-ci dans le procès concernant des vignes et des terres à Dealul Verneştilor et à Valea Teancului.

285. *20 mai 1636 (7144)*. Vlad de Copăceni vend au logothète Bunea une vigne à Grădiştea de Sus.

286. *20 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à l'Evêché de Rîmnic le village de Muereasca en tant que village affranchi, exempté d'impôts.

287. *20 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère d'Iver et au monastère Sfînta Troiţă des terres à Glina, district d'Ilfov.

288. *20 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab accorde au monastère Sfînta Troiţă la permission de se faire bâtir des moulins près les moulins princiers à Bucarest.

289. *20 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiţă la moitié du village d'Hodopeni, district d'Ilfov.

290. *27 mai 1636 (7144), Bucarest.* L'hégoumène Erimia du monastère Strîmbul fait un échange de tziganes avec la «joupanitza» Marica.

291. *28 mai 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand «aga» Oprea et autres une terre et une vigne à Verneşti, district de Buzău, après jugement.

292. *29 mai 1636 (7144)*. Le tailleur Ion vend au marchand Stoica de Buzău une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.

293. *30 mai ⟨1636⟩*. Arbănaş de Chiojd et autres attestent que Ventilă a vendu sa part de terre à l'écuyer Apostolache.

294. *1er juin 1636 (7144)*. Plusieurs habitants de Găleşeşti, district d'Argeş vendent leur terre avec gué à moulin au grand échanson Vucina.

295. *1er juin 1636 (7144)*. Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina une terre à Găleşeşti, district d'Argeş.

296. *3 juin ⟨1636⟩*. Le «joupan» Nicola «postelnicul» ordonne au «pîrcălab» Radu de Blatniţa de céder des serfs au monastère de Govora.

297. *5 juin 1636 (7144)*. Iovan «mazilul» et son épouse vendent au «postelnic» Iane Dumitrescul un domaine à Drăgoeni.

298. *5 juin 1636 (7144)*. Le second portier Toderaşco vend au tailleur Chirca une maison avec cave à Bucarest.

299. *5 juin 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Maria et à son gendre Cîrstea «iuzbaşa», le village de Curoteşti de Sus, district de Vlaşca.

300. *6 juin 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au prêtre Stoica de Bălţeşti des vignes à Susuiaci.

301. *7 juin 1636 (7144)*. La spathaire Vasilie atteste que lors de son affrérissement avec le prêtre Stanciu de Bogăteşti il a donné à celui-ci une manse avec un serf à Izvorani.

302. *7 juin 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Stroe des terres et des serfs à Jegălia, à Deveselul, à Secăreşti, à Pleaşovul, à Groşătul, et à Ştefăneşti.

303. *10 juin 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à la «joupanitza» Dumitra et à son fils Ghioca «iuzbaşa» de Cotrăceni le quart du gué à moulin de Dătcoi, après jugement.

304. *11 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab confirme au monastère de Babele un serf à Ştefeni.
305. *12 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme au « pîrcălab » Necula et à son épouse Florica des tziganes, après jugement.
306. *13 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab ordonne au logothète Miloş de ramener dans le village de Brăneşti trois serfs qui se sont enfuis.
307. *13 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiţă la dîme du village de Parapani.
308. *18 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Radul et aux autres paysans libres le village de Vlăduleşti, district de Prahova.
309. *19 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'échanson Pădure et autres la moitié du village de Deduleşti, aux alentours de Tîrgşor, district de Prahova.
310. *20 juin 1636 (7144)*. Negoiţă et Manea vendent à Lupul et à Pană un domaine à Poiana, district de Saac.
311. *20 juin 1636 (7144)*. Vlad de Loloeşti vend au « vornic » Iordache une terre à Dealul Cherbii.
312. *20 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab accorde à Balea la permission d'exploiter une terre à Star Chiojd, après jugement.
313. *20 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab ordonne au page Dumitru de rechercher un tzigane qui s'est enfui.
314. *20 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme à l'intendant Stanciul de Preoteşti une terre à Fiani, district d'Ilfov, après jugement.
315. *20 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme au logothète Stoica des parts de terre et de vigne à Bătieşti, district de Muşcel et Pădureţ.
316. *21 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Le spathaire Andrei Rudeanul cède au « clucer » Dumitraşco de Spineni le vilage de Vîrbiţa en échange du village de Futeşti.sur la Mostiştea, district d'Ilfov.
317. *21 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Le « clucer » Dumitraşco de Spineni fait un échange de villages avec le spathaire Andrei, cédant le village de Futeşti sur la Mostiştea, district d'Ilfov et recevant le village de Vîrbiţa.
318. *23 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab confirme au logothète Bunea un domaine à Grădişte, après jugement.
319. *23 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Ilie et à son père, le prêtre Şerban, une terre à Izvorani, district de Muşcel.
320. *23 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère Xenoh du mont Athos le village de Recica, l'emplacement de l'ancien village de Plopul et les étangs de Schei, Certoga et Părul, ainsi que la dîme sur ceux-ci.
321. *25 juin 1636 (7144)*. Radu Robul et son fils vendent au grand « aga » Oprea une terre à Bucu.
322. *26 juin 1636 (7144)*. Le « postelnic » Udrea fait un échange de tziganes avec le monastère de Tismana.
323. *27 juin* ⟨*1636*⟩. Jodul vend à l'écuyer Apostolache une terre à Măstăneşti.
324. *27 juin 1636 (7144)*. La « joupanitza » Maria et Nica Răul de Căpreni rendent témoignage en ce qui concerne un domaine à Cruşeţi.
325. *28 juin 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme au monastère de Mislea la dîme sur les bergeries du mont Sorica.
326. *28 juin 1636 (7144)*. Matei Basarab confère au marchand Paraschiva le droit de possession sur les villages de Lazul et de Gabrovul, district de Dolj.
327. *29 juin 1636 (7144)*, *Tîrgovişte*. Le fauconnier Stanciul de Tîrgovişte vend une vigne au grand « ban » de Craiova, Hriza.
328. *29 juin 1636 (7144)*. Le maire Tudoran et 12 échevins de Tîrgovişte confirment au grand « ban » de Craiova, Hriza, une vigne à Dealul Tîrgoviştei.
329. *30 juin 1636 (7144)*. Dragomir Turtă vend au grand écuyer Radul un domaine à Măteşti.
330. *30 juin 1636 (7144)*. Six paysans libres désignés par mandat princier instruisent le procès entre Duţe et Ion Potecă.
331. *2 juillet 1636 (7144)*, *Bucarest*. Le spathaire Ianul et son épouse Ilina, donnent en nantissement le quart du village de Comarnic pour une dette envers le « clucer » Dumitraşco de Filipeşti.
332. *3 juillet 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme à Gherghe, à Elina, à Dobra et à leur groupe une terre à Verneşti, district de Buzău, après jugement.
333. *8 juillet 1636 (7144)*. Tatul Jambu vend au grand « aga » Gherghe un domaine à Drăghineşti, district de Vlaşca.
334. *8 juillet 1636 (7144)*, *Bucarest*. Matei Basarab confirme au douanier de Focşani, Ghinea, une terre, une vigne et une maison à Cîrlige, district de Rîmnicul Sărat, et un gué à moulin à Goleşti.

335. *11 juillet 1636 (7144), Bucarest.* Le « postelnic » Preda avec ses frères vendent au monastère d'Arnota la moitié du village de Bogdăneşti, district de Vilcea.

336. *13 juillet 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radu et à ses frères le village de Cacaleţii din Coastă, des domaines et des vignes à Futeşti, à Pătirlage, à Tega, à Bădeni, à Brăeşti et autres.

337. *17 juillet 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second « postelnic » Radul des terres et des serfs dans les villages de Pătirlage et de Podbeleşti, ainsi qu'une famille de tziganes.

338. *18 juillet 1636 (7144).* Radu Piscotan atteste que l'échanson Radul lui a racheté le domaine qu'il possédait à Ibăneşti.

339. *18 juillet 1636 (7144).* Radu Piscotan atteste que l'échanson Radu lui a racheté un domaine qu'il possédait à Ibăneşti et à Dragomir « călăraşul » une vigne.

340. *19 juillet 1636 (7144).* Matei Basarab ordonne à Bogdan « iuzbaşa » et autres de ne pas percevoir de dime au prêtre Dragul pour son domaine de Frăsinet.

341. *20 juillet 1636 (7144).* Des boyards juges instruisent le procès entre le monastère de Bucovăţ et le village de Gabroveni concernant le Lac de Toma.

342. *25 juillet 1636 (7144).* Le patriarche Théophane intervient dans le procès entre Iordachi « vornicul » et le monastère de Bistriţa concernant des tziganes.

343. *27 juillet 1636 (7144).* Cinda et autres vendent à Ivan de Piteşti un verger à Soceni.

344. *27 juillet 1636 (7144).* Sarul et autres vendent à Stanciu et au « postelnic » Jipa de Verneşti une roue et demi d'un moulin à Zoreşti.

345. *28 juillet 1636 (7144).* Hriza, le grand « ban » de Craiova juge un procès entre Stanciul de Broscari et Stoica de Ştiubec concernant une somme d'argent.

346. *29 juillet 1636 (7144).* Théophile, le métropolite de Valachie, écrit à des boyards de juger le procès entre le monastère de Tismana et Stoica de Şomăneşti, concernant des serfs.

347. *31 juillet 1636 (7144).* L'échanson Chisar écrit au village de Groşani de ne pas empiéter sur la parte de village dont il a fait don au monastère de Tismana.

348. *Août 1636 (7144).* Acte désignant six boyards jureurs pour examiner les biens qui reviennent à Radu, le beau-fils de Dragomir « postelnicul » de Fărcăşeşti.

349. *1er août (7144).* Coman et ses fils vendent à Neagul et à Antonie une vigne a Negovani.

350. *2 août 1636 (7144).* Mihăilă de Budeasa vend à Stan d'Ogrăzeni une terre à Goruneni.

351. *2 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Drăgci et au logothète Balea des terres à Star Chiojd et des vignes à Dealul Scăianilor, district de Sac.

352. *4 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab exempte de dime le monastère de Bradu et six gens de celui-ci de tout impôt et obligation.

353. *5 août 1636.* Vasile s'entend avec le « joupan » Dimitrie pour une somme d'argent et pour le village de Băcăleşti.

354. *5 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Bunea une famille de tziganes.

355. *5 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Strimbul le village de Murgeşti, district de Gorj.

356. *6 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Bunea une vigne à Dealul Tirgoviştei, sur Valea Voievodului.

357. *7 août 1636 (7144).* Matei Basarab confère au grand « vornic » Ivaşco le droit de possession sur une terre à Tătăroi, district de Dimboviţa.

358. *7 août 1636 (7144).* Matei Basarab confirme au grand « aga » Oprea le village de Detcoi, district de Vlaşca.

359. *8 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Bunea des terres à Grădiştea de Jos, district de Vlaşca.

360. *8 août 1636 (7144).* Matei Basarab confère au « postelnic » Nicola de Stingăcea le droit de possession sur une terre dans le village d'Ohaba.

361. *9 août 1636.* Le patriarche de Jérusalem , Théophane, confirme la donation de Matei Basarab de 1000 florins au monastère de Govora, pour l'entretien de plusieurs chantres d'église et le fonctionnement d'une imprimerie.

362. *10 août 1636 (7144).* Matei Basarab enlève le village de Putineiul au capitaine Gherghe et à l' « iuzbaşa » Gilcă et l'offre au logothète Stroe.

353. *10 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Potoc le village de Vlăduţa, des vignes à Topoloveni, une terre à Celeiul, des moulins à Lungi ainsi que des tziganes.

364. *11 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina le village de Brădăşeşti et des terres à Curota et Gălişeşti, des maisons à Tirgovişte, ainsi que des tziganes.

365. *19 août 1636 (7144).* Radu de Budeni vend au logothète Bunea son domaine de Grădişte.

366. *20 août 1636 (7144).* Bratul achète à Radu Moncescul sa part de terre.

367. *26 août 1636 (7144).* Neca Izrum vend à Costandin des terres à Stănceşti.

368. *29 août 1636 (7144).* Irina et son neveu Neagu vendent à Necula « ceauşul » de Buzău une terre à Olteni.

369. *31 août 1636 (7144), Bucarest.* Matei Basarab confirme des tziganes à la « joupanitza » Calea.

370. *⟨1er septembre 1636 — 31 août 1637⟩, 7145.* Dumitru Găgeanu vend au capitaine Mărăş de Ploieşti une terre à Băbeni.

371. *⟨1er septembre 1636 — 31 août 1637⟩, 7145.* Ion et son épouse Stana, vendent au « postelnic » Mihai une terre dans l'ancien emplacement du village de Drăgăneşti, district de Vlaşca.

372. *⟨1er septembre 1636 — 31 août 1637⟩, 7145.* Oprea et Radul vendent au logothète Pătru. un guéret de vigne à Orica.

373. *⟨Environ septembre 1638⟩.* Drăghici vend à Dedu Bucureşteanul un gué à moulin à Dărmăneşti.

374. *⟨Septembre-décembre⟩ 1636 (7145).* Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia la vigne de Dealul Năenilor, district de Sac et 300 blocs de sel de la saline de Ghitioara.

375. *⟨Septembre 1636 — 2 août 1637⟩, 7145.* Stroe de Rîhov et son cousin Radul vendent au « vornic » Iorgache une terre à Cozleciu.

376. *3 septembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina et au logothète Pîrvul le village de Corbii, district d'Argeş.

377 *6 septembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confère aux habitants de la ville de Bucarest le droit de posséder leurs domaines suivant les anciennes délimitations.

378. *9 septembre 1636 (7145), Grozăveşti.* Ilie et autres se reconcilient avec le second logothète Sima dans le procès concernant une terre à Păuşeşti.

379. *10 septembre 1636 (7145).* Dragomir achète à Neacşul une terre à Vîrbilov.

380. *10 septembre 1636 (7145).* Le prêtre Stan et son frère Dumitru font don à leurs fils de leurs parts de domaine à Belceşti.

381. *15 septembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Laţco une terre à Ciucel, district de Mehedinţi.

382. *20 septembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand « vornic » Ivaşco des terres à Băleni, district de Dîmboviţa.

383. *26 septembre 1636 (7145).* La religieuşe Dionisia vend au monastère de Coziani une vigne et une terre à Dealul Săsenilor.

384. *30 septembre 1636 (7145).* Drăghci de Holeşti vend à Dedul Bucureşteanul une terre et une demie de roue de moulin à Dărmăneşti.

385. *30 septembre 1636 (7145).* Obială et Marco de Brăniştari vendent au logothète Bunea leur part de domaine de Grădiştea de Jos.

386. *2 octobre 1636 (7145).* Dumitru Grecul vend à Stamatie une terre à Slătioara.

387. *2 octobre 1636 (7145).* Stan et son frère Stoica vendent à Panaiut une vigne et une terre à Lipia.

388. *5 octobre 1636 (7145).* Le logothète Drăghici et ses neveux vendent au grand « ban » de Craiova, une terre à Belciugatu.

389. *7 octobre 1636 (7145).* Gorun, fils d'Andreiu de Băbeni, vend au « clucer » Andrei une terre à Mihăeşti.

390. *9 octobre 1636 (7145).* Mihalo vend au grand « aga » Oprea une terre à Popezeni.

391. *15 octobre 1636 (7145).* Curuia et Dragul vendent au capitaine Buliga un domaine à Ergheviţa.

392. *15 octobre 1636 (7145).* Manea et Radul vendent à Tudor Mustaţă de Tîrşor un domaine à Ratina.

393. *18 octobre 1636 (7145).* Ilina et sa fille Neacşa, vendent à Danciul un emplacement de vigne en jachère à Băşineşti.

394. *19 octobre 1636 (7145).* Dumitru, fils du « postelnic » Negre fait don au logothète Oancea d'une manse à Mihăeşti.

395. *20 octobre 1636 (7145).* L'écuyer Ionaşco vend au chandelier Miho de Bucarest un emplacement de boutique.

396. *20 octobre 1636 (7145).* Stana et Caplea, filles de Stanciu Băiaşul, vendent une terre au logothète Danciu de Pîrîiani.

397. *21 octobre 1636 (7145).* L'écuyer Măciucă et son épouse Cîrstina, vendent au second « postelnic » Radu leur terre de Muşcileni.

398. *⟨Avant le 21 octobre 1636⟩.* Stanciu vend au grand pannetier Dumitru une terre à Crasna, district de Gorj.

399. *21 octobre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand pannetier Dumitru Filieşanul et à Stamatie, ancien grand « aga », des terres à Crasna, district de Gorj et à Jupîneşti.

400. *24 octobre 1636 (7145).* Buică, fille de Radu Răchie, vend au second logothète Sima, sa part de vigne avec tout le domaine.

401. *25 octobre 1636 (7145).* Asan « başa » et Ibrihachim vendent un moulin au grand échanson Vucina.

402. *25 octobre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab accorde au monastère de Govora la permission de se faire bâtir un moulin vers le milieu du cours de Erbăşie.

403. *25 octobre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second logothète Sima un emplacement de moulin.

404. *26 octobre 1636 (7145).* La « joupanitza » Neacşa, fille du « postelnic » Dragul de Tătuleşti, vend au « postelnic » Parepa de Stănceşti le quart de Vîrliţi, avec gué à moulin.

405. *28 octobre 1636 (7145).* Matei Basarab confirme à Şteful des terres à Găneştii de Jos et à Piteştii de Sus, district d'Ilfov, après jugement.

406. *2 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Le métropolite de Valachie, Théophile et de nombreux dignitaires attestent que le grand « clucer » Calotă et le logothète Marco ne sont pas impliqués dans le vol d'une somme d'argent du tribut.

407. *5 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au second logothète Sima des terres, des vignes et un verger à Mănăileşti et à Cilneşti, ainsi que des tziganes.

408. *6 novembre 1636 (7145).* Matei Basarab confirme des tziganes au « vornic » Dumitru de Roşia.

409. *7 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Le logothète Iane de Bîrseşti et son épouse Stanca, vendent à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Morînglavi, à Jassy et à Tomeşti.

410. *10 novembre 1636 (7145).* Zaida vend à la « joupanitza » Todosia d'Orbeşti un domaine à Meriş.

411. *10 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Ianiu une terre à Iaroslăveşti, district de Vîlcea.

412. *10 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère de Slobozia des terres à Fundeni, district de Ialomiţa et à Sărăţeni.

413. *11 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au grand échanson Vucina deux roues de moulin dans la ville d'Argeş.

414. *13 novembre 1636 (7145).* Oprea de Păuşeşti et la sœur de celui-ci, Velica, vendent un domaine à Pădureţ au prêtre Lupu et autres.

415. *13 novembre 1636 (7145).* Stanciu, Ion et Lupu promettent de présenter au grand pannetier Dumitru tous les registres du domaine de Crasna à la date fixée.

416. *14 novembre 1636 (7145), Corbii de Piatră.* Oprea vend un jardin et une terre à Corşori au logothète Ion et au frère de celui-ci.

417. *19 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme à Pătru, Mihai et Grigorie des domaines à Morînglavi, à Jassy, à Tomeşti, à Bîrlui et à Tîrsei.

418. *25 novembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au logothète Bunea une terre à Nucşoara, district de Muşcel et Pădureţ.

419. *26 novembre 1636 (7145).* Matei Basarab confirme à Stan et à son frère Şerbu, de Cirsteeneşti, district de Muşcel et Pădureţ, le droit de possession sur leur domaine qui n'avait pas été vendu, mais donné en nantissement.

420. *28 novembre 1636 (7145).* Ion, fils de Radu de Fiani, se vend comme serf au logothète Bunea.

421. *2 décembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab accorde au monastère de Mislea le droit de prélever la « gorştina » (l'impôt sur les porcs) provenent de la terre du monastère de Cornul et de Breb.

422. *2 décembre 1636 (7145).* Matei Basarab accorde au monastère de Mislea les droits de douane sur le poisson de l'étang de Greaca.

423. *5 décembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme au monastère Sfînta Troiţă des serfs dans le village de Critineşti, district d'Ilfov.

424. *6 décembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab confirme aux habitants de Cîmpulung le domaine de la ville, en lui établissant ses limites.

425. *8 décembre 1636 (7145), Bucarest.* Matei Basarab établit les impôts sur les vignes qu'auront à payer les habitants de Cîmpulung.

426. *21 décembre 1636 (7145).* Le spathaire Preda donne en nantissement au logothète Iarciul de Pîrîiani les villages de Vulpeni et de Grua pour une dette.

427. *21 décembre 1636 (7145), Bucarest*. Matei Basarab fait connaître que le logothète Radu, fils de Dumitru Dudescu, ancien grand trésorier, n'est plus obligé envers les créditeurs de son père, parce qu'il l'a renié.

428. *28 décembre 1636 (7145)*. Sora et sa fille, Vișa, vendent au logothète Ion des terres dans le village de Cîrstinești.

429. *30 décembre 1636 (7145)*. Neagu, fils de Barbul, vend au «postelnic» Udrea une terre à Lindicești.

DOCUMENTS DOUTEUX ET FAUX

A. *12 août 1635 (7143)*. Le «vornic» Radu de Desa et l'écuyer Radu d'Amărăști instruisent un procès concernant un domaine à Piscu.

B. *20 novembre 1635 (7144)*. Stancul lègue son domaine de Pirscov à son neveu Stan.

C. *25 mars 1636 (7144)*. Stoica et Iarca de Slănicul de Jos vendent leurs manses à Stoica Tăpșan pour s'acquitter d'une dette.

D. *25 mai 1636 (7144)*. Nan vend à Radu et à Mircea une terre dans l'ancien emplacement du village de Șainești.

E. *20 juillet 1636 (7144)*. Le logothète Ivan de Pitești vend au «stolnic» Mitrea un gué à moulin à Eșciori.

F. *15 octobre 1636 (7145)*. Stana et ses fils vendent au prêtre Stan une terre à Păcălești.

DOCUMENTE

1 **1635 (7143) ianuarie 1, Bucureşti.**

† Милостїѥю божїѥю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Оуггрровлахїискои, внꙋк великаго и прѣдобрагѡ, почившомꙋ Їѡ Басараба воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир нарицает сѧ Говора, идеже естъ храм прѣсвѣтѣи, чистнѣи и прѣблагословенѣи владїчицъ нашеи Богородице и чистнѣ еи оуспенїе и ѡтцꙋ егꙋмена Мелетїи Македонски и всѣм иже ѡ Христѣ братии живꙋщїи въ свѣтое ѡбителе тои, ꙗко да ест свѣтѣи монастир нѣкыи гаваѡни име их: Преда съ челѣд емꙋ и Пъдꙋрѣи със челѣд емꙋ и Фꙋлга съ челѣд емꙋ и Говорѣнꙋл съ челѣд емꙋ и Лепъдат съ челѣд емꙋ и Чюнгꙋл съ челѣд емꙋ и сь вси сини им, понеже сїи вышше реченни гаваѡни быст свѣтѣи монастир Говорїи ѡт дѣдїнꙋ ещеже ѡт прѣжде врѣме.

Потомже, егда быст въ една врѣме ѡт давно, а нѣкїи кьмьраши ѡт Велика Ѡкинъ прилꙋчил сѧ имъ аще не имал посѣчители ѡт сола, нъ възѧл ест сїи вышше реченни гаваѡни въ силост им, быти прави, аще въложил их вънѣтръ ꙋ Велика Ѡкинъ, чесо радї не имал ни една бранениїе ни ѡт къ господари, ни ѡт никтоже. И ѡт тогда ꙋ само, ѡни всъ был вънѣтръ въ ѡкинъ аще бил ест ѡт сола посѣчители.

По сихже, егда быст нинѣ, въ дьни господство ми, а господство ми видѣщꙋ сїѧ божественна монастир Говора ѡстала въ сирота и без гаваѡни, сътворих господство ми милостъ сь нѣю, аще извѣдох сїи вышше реченни гаваѡни ѡт Велика Ѡкинъ и дах ѧх паки да быти свѣтѣи монастир, како быст и ѡт прѣжде врѣме, да дръжит ѧ сь блазѣ мира ѡт нинѣ и до вѣка и да быти господство ми въспоминанїе и иноцѣм иже живꙋщїи въ тои ѡбител въ пищъ и въ ѡстраб свѣтѣижи, божественѣи монастир въ ꙋтвръжденїе и не ѡт кого непоколѣбимом, по резмо господство ми.

И ещеже и заклинанїе положих господство ми: въ слѣд нас, кого изберит господъ Богъ быти господаръ всои Земли Влахїискои, или ѡт срьдїчнаго плода господство ми или ѡт сьродник наши и ѡт по грѣсѣ наши и ѡт иноплѧменик, того господь Богь да наꙋчит егꙋ и да наставит и да почтет и да съхранит сїѧ книга наша како ест вышше реченно. А ащилиже не почтет и не съхранит сїѧ книга, но разорит и поперет, того да ест тръклет и анатема и афꙋрисан ѡт тиї свѣти ѡтци иже въ Никїе и да бꙋдет под клетвꙋ матере господь нашего Їсоуса Христа и да почивает сь Їуда и сь Арїѧ въ вѣки, амин.

Се и сведїтелїи: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Михаю вел спатар и Василїе вел столник и Бꙋзинка вел кѡмис и Бꙋчина вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїѧ вел логофет.

И се аз, Стоика спѹдеи Шърбанович, писах въ столнѣи град Бѹкѹрещи, генарїе а҃ —гѡ дьнъ и ѿ Ӑдама до нинѣ въ лѣт ҂зрмг҃, лѣта господа ҂ахлє҃.

† Їѡ Матею воевода, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri zise Govora, unde este hramul preasfintei, curatei și binecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților întru Hristos care trăiesc în sfîntul lăcașul acela, ca să-i fie sfintei mănăstiri niște țigani, numele lor: Preda cu sălașul lui și Pădurean cu sălașul lui și Fulga cu sălașul lui și Govoreanu cu sălașul lui și Lepădat cu sălașul lui și Ciungul cu sălașul lui și cu toți fiii lor, pentru că acești mai sus ziși țigani au fost ai sfintei mănăstiri Govora de moștenire încă dinainte vreme.

După aceea, cînd a fost într-o vreme de demult, iar unor cămărași de la Ocna Mare întîmplîndu-li-se lor de n-au avut tăietori de sare, au luat pe acești mai sus ziși țigani în sila lor, ca să le fie lor drepți, de i-a băgat pe ei înăuntru în Ocna Mare, pentru că n-au avut nici o apărare nici de către domni, nici de către nimeni. Și de atunci încoace, ei au tot fost înnăuntru în ocnă, de au fost tăietori de sare.

Iar după acestea, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, iar domnia mea văzînd această dumnezeiască mănăstire Govora, rămasă în sărăcie și fără țigani, domnia mea am făcut miluire cu ea de am scos pe acești mai sus ziși țigani de la Ocna Mare și i-am dat pe ei să fie iarăși ai sfintei mănăstiri cum au fost și dinainte vreme, să-i țină pe ei cu bună pace de acum și pînă în veac și să fie domniei mele pomenire, iar călugărilor care trăiesc în acel lăcaș de hrană și spre folosință, iar sfintei, dumnezeieștii mănăstiri de întărire și de nimeni neclintit, după porunca domhniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: în urma noastră, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn a toată Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre, și din alt neam, pe acela domnul Dumnezeu să-l învețe și să-l povățuiască și să cinstească și să păzească această carte a noastră precum este mai sus scris. Iar dacă nu va cinsti și nu va păzi această carte, ci o va rupe și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de cei 318 sfinți părinți de la Nicheea și să fie sub blestemul maicii domnului nostru Iisus Hristos și să se odihnească cu Iuda și cu Arie în veci, amin.

Iată și martorii: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șărbanovici, am scris în cetatea de scaun București, ianuarie 1-a zi și de la Adam pînă acum în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mrea Govora, XXV/16. Orig., hîrtie (41 × 27,5), pecete aplicată, căzută. Cu o trad. din 1797; alte trad. ibidem, ms. 447, f. 402 și 463, f. 138v — 139.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воеводе. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринꙋ господства ми Гергев спатар и братом си Пътров постелник, синови почтенномꙋ правителю господства ми жꙋпан Ївашко вел дворник и съ них синови, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ село ꙋ Бълѣни, въ сꙋдство Дъм<бовица>, але дел жꙋпаницев Станкъвъ, дъщира Їсаров банꙋл ѡт Мꙋшчелѣни, ѡт през въс селѡ и҃-го дел, ѡт полю, ѡт шꙋма, ѡт вод и ѡт ѡчищенїе и ѡт ливези и ѡт седалеще селѡв, ѡт посвꙋдї, варї елика се хтит избрат ѡт по въс хотаром. Понеже сїю више речена ѡчиноу ѡт Бълѣни биле сꙋт за дѣдїнꙋ Фїеръв логѡфет ѡт Ѡрещи и а жꙋпаницев его Станкъв, дъщира Їсаров банꙋл ѡт Мꙋшчелѣни, ещеже ѡт прѣжде врѣме.

А потом, къда ест бил въ дьни Алеѯандрꙋ воевода синъ Радꙋла воевода, а почтенном правител господства ми жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи, ѡн ест бил покꙋпил сїѧ ѡчинꙋ више речена, ѡсмаго дел, ѡт над Ївашко и ѡт над Пъдꙋре, синови Фїеръв логѡфет ѡт Ѡрещи и жꙋпаницев Станкъи, дъщира Їсаров банꙋл ѡт Мꙋшчелѣни, за ꙋги р҃к аспри готови. И продадоше ѡни за добра волѣ им, без не една селосто. И въс дръжал ю ест със добро мирно.

А потом, къда ест бил въ дьне господства ми, а почтенном правител господства ми жꙋпан Хриза вел бан, а ѡн сам ѡт волѣ его даровал ест по Герге спатар и по Пътрꙋ постелник, синови жꙋпан Ївашков вел дворник, със сїю дел за ѡчиноу ѡт Бълѣни, више пис, ѡсмаго дел, что ест имал за пꙋкꙋпенїе, радї любовство и радї братаства что ест имал почтенаго правител господства ми жꙋпан Хриза вел бан със жꙋпан Ївашко вел дворник, ещеже ѡт прѣжде врѣме, ѡт младоствїе им, даже до съда на врѣмѣ им за старостїю. Таже, видѣвъ и жꙋпан Хриза вел бан ѡслабленїѧ его за старостїю, възриновах и помислилъ ест въ срад<ца> его да си сътворил помѣнꙋ със ѡтроки жꙋпан Ївашков вел дворник, аиꙋ их ест даровал жꙋпан Хриза вел бан със сїѧ дел за ѡчинꙋ ѡт Бълѣни радї дꙋша его, ꙗкоже да ест емꙋ вѣчное въспоминанїе. И даровал ѡ ест жꙋпан Хриза вел бан, ѡн за негово добро волю, без ни една селосто, със ꙋзнанїе ѡтцꙋ нашамꙋ архїмитрополит кир владїка Григорїе и със ꙋзнанїе въсѣм болѣрим, велици и мали и ѡт прѣд господства ми, ꙗкоже да им ест дѣдїнꙋ въ вѣки.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋка жꙋпанов Хриза вел бан за помилованїе ї със великое клѣтво и със мноѕи болѣри сведѣтеле написанїи ꙋ запис, на име: Глигорїе вел логофет и Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистиꙗр и Михаю вел спатар и Неделко вел клꙋчар и Василїе вел столник и Бꙋзинка вел столник¹ и Костандин вел постелник и Драгомир вел армаш и Дꙋмитрꙋ Филїешанꙋл вел питар и Радꙋл вторїи вистиꙗр и Дꙋмитрашко клꙋчар ѡт Филипещи и ѡт Ръзвад, Сокол клꙋчар и Дръгич спатар ѡт Гречи и Бꙋнѣ логофет и ѡт Мънещи, Нѣнчюл дворник и Мавродин дворник и Дꙋмитрꙋ дворник и ѡт Брътещи, Василїи постелник и Дꙋмитрꙋ логофет ѡт Могошоѡꙗ и Радꙋл логофет Дꙋдескꙋл и Шербан логофет и Андрею слꙋжер.

И поставиле сꙋт жꙋпан Хриза вел бан и закленанїе: кого човѣкъ ѡт сродник его, любо синъ или дъщера, любо внꙋк или браточед или ꙋнко, любо сестръ хокет се покꙋси поперет и разорет сїѧ помѣно и милованїе, тог да ест треклет и анатима и афꙋрисан ѡт т҃иї свѣти ѡтци иже сꙋт въ Некїе и да имат чьстїю със Юда и със Ареѧ на едни мѣсто.

Сего радї, дадох съм господство ми болѣром господства ми Гергев спатар и Пътров постелник, ꙗкоже да сꙋт им ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб, синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведѣтелїе поставлѣнм господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскыи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣл вел вистиꙗр и жȣпан Михаю вел спатар и жȣпан Василїе вел стѡлник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз, Лепъдат, въ настолни град ȣ Бȣкȣрещии, мсѣца генарїе г҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмг, а ѡт рождество Христово ҂ахлд.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милѡстїю божїю господинь.

Іѡ Матею вѡевѡда <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Gherghe spătarul și fratelui său Pătru postelnicul, fiii cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivașco marele vornic și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în sat în Băleni, în județul Dîmbovița, însă partea jupaniței Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, a opta parte de peste tot satul, din cîmp, din pădure, din apă și din curătură și din livezi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă de la Băleni a fost moștenire a lui Fiera logofătul din Orăști și a jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban al Craiovei, el a cumpărat această ocină mai sus zisă, a opta parte, de la Ivașco și de la Pădure, fiii lui Fiera logofătul din Orăști și ai jupaniței lui, Stanca, fiica lui Isar banul din Mușceleni, pentru 120 ughi, aspri gata. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă. Și au tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban, el singur, de bunăvoia lui, a dăruit pe Gherghe spătarul și pe Pătru postelnicul, fiii jupanului Ivașco marele vornic, cu această parte de ocină din Băleni, mai sus scrisă, a opta parte, pe care o avusese de cumpărătură, pentru iubirea și pentru înfrățirea pe care a avut-o cinstitul dregător al domniei mele jupan Hriza marele ban cu jupan Ivașco marele vornic, încă de mai înainte vreme, din tinerețea lor, pînă acum, în vremea lor de bătrînețe. Deci, văzînd și jupan Hriza marele ban slăbiciunea sa de bătrînețe, a rîvnit și s-a gîndit în inima sa ca să facă pomană cu copiii jupanului Ivașco marele vornic și i-a dăruit jupan Hriza marele ban cu această parte de ocină din Băleni, pentru sufletul lui, ca să-i fie veșnică pomenire. Și a dăruit-o jupan Hriza marele ban, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea părintelui nostru, arhimitropolitul chir vlădica Grigorie, și cu știrea tuturor boierilor, mari și mici și dinaintea domniei mele, ca să le fie dedină în veci.

Și am văzut domnia mea și zapisul de miluire de la mîna jupanului Hriza marele ban, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, anume: Gligorie marele logofăt și Dumitru Dudescul marele vistier și Mihai marele spătar și Nedelco marele clucer și Vasilie marele stolnic și Buzinca marele stolnic[1] și Costandin marele postelnic și Dragomir marele armaș și Dumitru Filieșanul marele pitar și Radul al doilea vistier și Dumitrașco clucerul din Filipeşti şi din Răzvad, Socol clucerul şi Drăghici spătarul din Greci şi Bunea logofătul şi din Măneşti, Nenciul vornicul şi Mavrodin vornicul şi Dumitru vornicul şi din Brăteşti, Vasili postelnicul şi Dumitru logofătul din Mogoşoaia şi Radul logofăt Dudescul şi Şerban logofătul şi Andrei slugerul.

Şi a pus jupan Hriza marele ban şi blestem: care om dintre rudele lui sau fiii, sau fiică, sau nepot, sau văr, sau unchi, sau soră se vor încerca să calce şi să rupă această pomană şi miluire, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheea şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

De aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele Gherghe spătarul şi Pătru postelnicul, ca să le fie ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Mihaiu mare spătar[1] şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna ianuarie 3 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7143 şi de la naşterea lui Hristos, 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 27 206. Orig., perg. (35 × 51,5), pecete timbrată. Data de la facerea lumii nu corespunde cu data erei noastre; data exactă este cea dintîi (după divan), adică 7143 = 1635.

---

[1] Buzincă n-a fost mare stolnic niciodată.

---

3 **1635 (7143) ianuarie 8.**

Scris-am eu Dumitru Grecul de la Slatină acesta al mieu zapis la mîna jupînului Stamatie ot Piteşti, cum să să ştie că i-am vîndut o livade în 2 galbeni. Şi o am vîndut de bunăvoia mea, să-i fie moşie lui şi coconilor lui.

Şi mărturii: Drăgan dîn Uda şi Badea dîn Mogoşoaia şi Necula logofăt ot Piteşti şi Stănislav cîrciumariul.

Şi iar mi-au mai vîndut mai în urmă siliştea unde i-au fost casa cu tot locul, cît au fost ţinutul casii. Şi iar mi-au mai vîndut o selişte dîn sat, tot de bunăvoia lui. Şi păntru credinţa, am pus pecétea.

Méseţa ghenarie dni 8, leat 7143 ⟨1635⟩.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32. Copie.
Altă copie, ibidem ms. 371, f. 12v.

4 1635 (7143) ianuarie 8, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu, creştin Matei voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, nepotul marelui, răposatului Basaraba voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Marco cu frate-său Lorenţu şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, din sat din Bărbuceşti, ot sud Buzău, că să le fie lor pogon 1 de vie şi cu jumătate de stînjen de moşie la cîmpu. Şi lungul moşiei de la Lacul cu Zălojii pînă în apa Buzăului, cît se va alege. Şi viia iaste în Dealul Săsenilor. Pentru că aceste moşii ce sînt mai sus zise au fost ale Oanei din Săséni de baştină.

Apoi, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă, feciorul Radului vodă, el le-au vîndut Negoitei, moaşa lui Marco, cu ştirea tuturor megiiaşilor de prin prejurul locului, drept 2 000 de aspre gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de la mîna Oanei de vînzare şi cu mărturii anume: popa Stan de la Săséni şi Dobrişan şi Trifan şi Dragomir şi Vlad de la Unguréni şi Bădica şi Mihoc şi Stoica şi Albul şi Cîrstiian. Şi tot au ţinut cu pace.

Iar după aceea, cînd au fost acum, în zilele domniei mele, iar Negoita au dăruit cu acéste moşii pe nepoţii ei Marco şi Lorenţu pentru pomeana. Iar alţii din rudele Negoitei să n-aibă treabă, nici frate, nici soru, nici alţi nepoţi, nici alt nimenea, cu aceste moşii ce sînt mai sus zise. Şi au dat Negoita şi zapisul acel de cumpărătoare la mîna lui Marco şi a lui Lorenţu.

Şi au pus şi blestem: cine din rudele ei s-ar ispiti să-i bîntuiască pentru acéste moşii şi ar sparge această pomeană, acela să fie afurisit de 318 sfinţi părinţi ce au fost la Nicheia.

Drept aceasta am dat domniia mea lui Marco şi lui Lorenţu, ca să fie acéste moşii ce sînt mai sus zise vécinice şi ohabnice, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi ⟨de⟩[1] cătră nimeni nemişcat, după zisa domniei mele.

Încă şi mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei, jupan Ivaşco vel vornic, jupan Grigorie vel logofăt, jupan Dumitru vel vistier, jupan Mihai vel spatar, jupan Nedelco vel cliucer, jupan Vasilie vel stolnic, jupan Buzinca vel comis, jupan Vucina vel paharnic, jupan Costandin vel postelinc.

Şi s-au scris în Bucureşti, ianuarie 8 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/3. Copie. Altă copie ibidem, ms. 172, f. 423.

---

[1] Omis.

---

5 1635 (7143) ianuarie 10.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинь. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи монастир Govora şi perintelui egumenului Melentie, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle să ţie ocina mănăstirii de la Frăsinet, partea Comănésii, den hotar pînă în hotar, cum scrie în hrisovul Radului voevod, pentru că această ocină au fostu a mănăstirii, dată de Vasilie monahul. Deci o au fost înpresurat o seamă de loc coziianii. Altă seamă de loc au ţinut Matei ot Comanca, căci n-au avut cine căuta că au sărăcit mănăstirea.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnii méle, au venit părintele Melentie şi Coziianul şi Matei, toţi de faţă la domnia mea în divan. Şi pîrîia

Coziianul cum o au cumpărat acea ocină Mihai vodă și o au dat la mănăstire. Deci într-aceaia au mărturisit singur Matei cum n-au dat Mihai vodă nici un ban, ce au fost a moșilor lui de moșie dată la mănăstire și coziianii n-au avut nici carte pre acel loc. Și am văzut domnia mea și hrisovul cum scrie mai sus. Deci am dat și domnia mea că să-și ție Govora ocina cu pace, iar Coziia să n-aibă treabă, că au rămas de lége. Și încă au dat și Matei acea ocină să hie moșie la mănăstire, cum au dat moșii lui. Alt val să n-aibă. Iar cine va mai scorni pîră, să hie afurisit ot 318. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис генаріе ї҃ дьни, лѣт ҂зрмг҃.

Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїею божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII 4. Orig., hîrtie (24,5 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms, 234, f. 229; 447, f. 238; 448, f. 667; 463, f. 54; Arh. St. Craiova, ms. 86, f. 5v — 6.

6

(1635) ianuarie 10, București.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинь въсои земле Ѹгровлахїиское, внѹк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномѹ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми jupînései Mariei, fata jupînului Ivașco vel dvornic, ce au fost jupîneasa lu Vasilie spatarul, feciorul lu Mușat vistierul și cocoanelor ei, Neacșa și Ioana și Vilae, ca să ia și să aibă a ține toate bucatele lu Vasilie spatarul, sate, moșii, vii, rumâni, țigani, ce vor fi bucatele lu Vasilie spatarul, toate să fie pre seama lor. Pentru că au aruncat Vasilie spatarul jupînései lui Mariei prihană de au zis că iaste muiare rea și neînțeleaptă, încă în zilele lu Leon voevoda, pre vréme cîndu era aici și părintele Macarie ecxarhul de la Tîrnova. Și au umblat Vasilie spatarul cu mită și la unii și la alții, pre unde au știut el și o au lăsat și i-au cheltuit toate zéstrele ei, ce au avut de la tată-său Ivașco vel dvornic. Și se-au plînsu jupîneasa Mariia de direptate, cum nu iaste vinovată nimica de acea năpaste. Și ș-au cerșut în zilele lui Leon voevoda jupîneasa Mariia légea țerăi, ca să se direptéze și să-și scoață capul de în nevoe și de într-acea năpaste mare. Iar Vasilie spatarul tot au umblat cu mită și nu se-au putut apropiia jupîneasa Mariia a-și luao lége. Deci într-alt chip n-au avut cum face, că ș-au fost făcut Vasilie spatarul o carte a lu Leon voevod și o carte a vlădicilor și a piscupilor și a boiarilor cu înșelăciune, pre vréme cîndu se-au tîmplat de-au fost aici și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova, omul lu Chiril patriiarhul de în Țarigrad, zicîndu Vasilie spatarul cum se-au lăsat de bunăvoia loru.

Într-acéia, jupîneasa Mariia, fiindu într-atîta năpaste, nu se-au putut răbda. Deci, cîndu au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupîneasa Mariia au trimis la părintele Chiril patriiarhul de în Țarigrad și se-au tîmplat de-au fost în Țarigradu și părintele Theofan patriarhul de la Ierusalim și părintele Macarie exarhul de la Tîrnova de-au făcut carte cu blăstem și cu mare afuresanie pre capul jupînései Mariei cum de va fi fost vinovată, să fie blestemul și afurisaniia pre capul jupînései Mariei, iar de va fi fost dreaptă, să fie blestemul și afurisaniia pre capul celui ce o au năpăstuit. Și au mărturisit și părintele Macarie exarhul înnaintea patriiarhului Chiril și a lui Theofan în Ţarigradu cum au năpăstuit Vasilie spatarul pre jupîneasa Mariia fără direptate.

După acéia, jupîneasa Mariia, cîndu au fost în zioa de Bogoiavlenie, ia ş-au cerşut şi lége denaintea părinţilor, a vlădicilor şi a piscupi şi a egumeni şi a tot soborul şi a tuturor boiarilor pentru acea năpaste. Într-acéia, domnia mea am căutat şi am socotit împreună cu toţi părinţii vlădicii şi piscupii şi egumenii şi cu toţi boia⟨rii⟩[1] şi cu toată ţeara, cîţi au fost adunaţi la sobor în zioa de Bogoiavlenie, de am ⟨luo⟩[1]at seama pre amăruntul pre sventa prav⟨ilă⟩[1] şi cu l⟨egea dreap⟩[1]ta. Şi am citit cartea patriiarşilor la soboru şi nu o am putut opri domnia mea să nu-şi ia jupîneasa Mariia lége, ce i-au dat Vasi⟨lie spa⟩[1]tarul lége 12 jupînése pre răvaşe domneşti, ca să jure cu sufletele lor pre sventa evanghelie înaintea părintelui nostru mitropolitul chir vlădica Grigorie cum nu iaste jupîneasa Mariia nim⟨i⟩ca vinovată de acéle cuvente cu năpaste şi cu asupriciune. Deci jupîneasa Mariia au jurat şi se-au direptat denaintea domnii méle de în divan de acea năpaste. Şi au rămas Vasilie spatarul de lége şi de judecată de în divan şi de vină ca un om rău şi năpăstuitoriu.

Şi l-au ajunsu pravila şi divanul să i se taelui Vasilie spatarul şi capul, necum să i se ia bucatele. Apoi au căzut toţi boiarii la domnia mea cu mare rugăciune de l-am ertat şi au dat domnia mea să-i ia jupîneasa Mariia şi cocoanele ei ce scriu mai-sus toate moşiile şi toate bucatele lui ce va avea, multe puţine, pre seama lor, cum scrie mai sus. Şi să aibă a luoa jupîneasa Mariia de la Vasilie spatarul şi cartea lui Leon voevod şi alte cărţi de la mîna lui, care cărţi au fost făcut mai denainte vréme şi opreală să n-aibă, că aşa-m judecat domnia mea.

И не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетеліи поставих господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Івашко вел дворник и жȣпан Глигоріе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и жȣпан Михаюл вел спатар и жȣпан Неделко вел ключер и жȣпан Василїе вел столник и Бȣзника вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигоріе вел лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца генаріе і҃ дьни и ѡт Адама даже до селѣ въ сего писаніе, теченіе лѣтом, въ лѣт ҂зрма, лѣта господниꙗ ҂ахлг.

† Іѡ Матею воевода, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>[2]

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/10. Orig, hîrtie, (42 × 28), pecete timbrată. Datat după divan.

EDIŢII: Mag. ist. I, 206—209; Ştefulescu, *Tismana*, 50; Berechet, *Cojurători*, 42—46 (sub 1633).

---

[1] Loc rupt.

[2] „Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Mihaiul mare spătar şi jupan Nedelco mare cliucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofăt, în scaunul cetăţii Bucureşti, luna ianuarie 10 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7141, anul domnului 1633.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod" ⟨m.p.⟩

7

1635 (7143) ianuarie 10, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воеводы и господинъ всѡи земли Ѡуггрѡвлахїискѡи, внȣк великаго и прѣдобраго, почившѡмȣ Їѡ Басараба воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡвѡм селѡ нарицаеми Бандеен, Слѡбозѧ Инакїев, иже ест свѣтѣи и божьственѣи монастир господства ми котора сътворих господство ми тамо у село и ест поклонена и подрученїе свѣтѣи, божественѣи монастир Дохїар, храм свѣти архїистратига Михаила и Гаврїила, ꙗко да ест ѡт нинѣ ȣ прѣд ȣ мирно и свобод ѡт данѣ за мѣсецѣ и ѡт къблю и ѡтсѣно и ѡт вол и ѡт сȣха ѡвца и ѡт кон и ѡт мед и ѡт восок и ѡт кони за ѡлак и ѡт ѡвца за сулжу и ѡт подвоаде и ѡт мъртик и ѡт работ господски и ѡт димъ и ѡт всѣ ꙗжденїю, елици сут дробни през лѣть вь земли господство ми, ѡт никогоже бантованїе да не имат и тѡчїю да имат давати съ растръгѡм въ едни лѣть ȣги р̃, на свѣти Димитрїѧ уги и̃ и на свѣти Гїѡргїи ини ȣги и̃, ина оубо ничтѡже. Пѡнеже самъ господство ми милосръдю сѧ а усе простих всъ село Бандеен — Словозїѧ да бȣде ȣ мирнѡ всѣх ꙗже сут вышше писане, ѡт нинѣ и до вѣка, тъчїю да даст сїи вышши писани пѧнеѕи и да боудет ѡт послушанїѧ и ѡт работъ мѡнастиревом господство ми, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме, ꙗко да бѡдет господство ми помѣнъ и рѡдїтелем господства ми и монастировом господство ми въ помощ и ѡт оутвръжденїе и чрънорizцим же кѡторїи бити …ъ бъıватили въ тои свѣтїи ѡбътел въ пищъ и въ ѡстрабъ.

Того ради и вы болѣром и вы всѣмь <слȣ>жебником нашим которїи въ еже службе хѡдити нинѣ и пѡ сих даю вамъ ȣзнанїе: егда видѣти сїѧ книга господства ми, ви вси да имати ѡклонити сѧ ѡт село Бандеен, никтоже ѡт них да не прикасати сѧ и да не бантов<ати их> въ ничтоже. А иже ѡт вас непослушает ѡт сеѧ повеленїе господство ми и не благоволит доброта господство ми, того ѕѣло добрѣ да вѣстъ ꙗко велика ꙗрость въспрїимлет ѡт къ господство ми ꙗка сице повѣлѣх господство ми и не ѡт кѡго да не бȣдетъ попирана, през пѡвѣлѣнїѧ господство ми.

Се оубо и клѣтву положих господство ми: въ слѣд господство ми, кого изберит господъ Богъ бити кнѧз въ сїѧ Земли Влашкои или ѡт срьдїчнаго пл<о>да господства ми или ѡт сърѡдник наши или ѡт иноплѣменник, да аще почетет и поновит и ȣкрѣпит сїѧ <ȣс>троенїе и книгȣ господство ми како ест писано вышше, того господъ Богъ да почтет и да съхранит въ господства [ми] его. А иже непочтет и не обновит сїѧ кнѧгьта господство ми но раздрѣшит и попѧрит, того да ест тръклът и афȣрисан ѡ<т> владїка Їусȣс Христос и ѡт т̃иі свѣти ѡтьци иже въ Никїе и да будет прѣбиватель съ Їуда и съ Арїѧ и съ иними невѣрни їудѣи въ вѣки, амин.

Се оубо и сведїтелеи приложих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїѧ вел лѡгѡфет и Думитру вел вистиꙗр и Михаю вел <спа>тар и Василїе Паѧндур вел столник и пан Бузника вел комис и пан Бъȣчина вел пехарник и пан Кѡстандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Стѡика спуден Шърбанѡвич, писах въ стѡлни граду Букȣрещтскї, мѣсеца генарїи ї̃-гѡ [1] дни и ѡт Адама до сего писанїе въ лѣт ҂зрмг, лѣта господинѧ ҂ахле.

† Їѡ Матею воевода, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sat numit Vaideei, Slobozia lui Ianache, care este al sfintei și dumnezeeștii mănăstiri a domniei mele, pe care am făcut-o domnia mea acolo în sat și este închinată și sub stăpînirea sfintei, dumnezeeștii mănăstiri Dohiar, hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavril, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de cai de olac și de oaie de sulgiu și de podvoade și de mertic și de lucru domnesc și de fum și de toate mîncăturile cîte sînt mărunte peste an în țara domniei mele, de la nimeni să nu aibă bîntuială și să aibă numai a da cu ruptoare într-un an 100 de ughi , la sfîntul Dumitru 50 ughi și la sfîntul Gheorghe alți 50 de ughi, alta însă nimic. Pentru că însumi domnia mea m-am milostivit și am iertat tot satul Vaideei, Slobozia, să fie în pace de toate care sînt mai sus scrise, de acum și pînă în veac, numai să dea acești mai sus scriși bani și să fie de ascultare și de muncă mănăstirii domniei mele, cum au fost și dinainte vreme, ca să fie domniei mele pomană și părinților domniei mele și mănăstirii domniei mele de ajutor și de întărire și călugărilor, care vor fi locuitori în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință.

De aceea și voi, boierilor și voi, toate slugile noastre, care umblați la slujbe acum și după aceasta, vă dau în știre: cînd veți vedea această carte a domniei mele, voi toți să vă feriți de satul Vaideei, pe nici unul din ei să nu-l atingeți și să nu fie bîntuiți întru nimic. Iar care dintre voi nu va asculta de această poruncă a domniei mele și nu va cinsti bunătatea domniei mele, acela foarte bine să știe că mare asprime va primi de la domnia mea, căci așa am poruncit domnia mea și de nimeni să nu fie stricată, peste porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus domnia mea: în urma domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie cneaz al întregii Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această întocmire și carte a domniei mele, cum este mai sus scris, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar care nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci va strica și va rupe, acela să fie blestemat și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să fie locuitori cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși iudei în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihaiu mare spătar și Vasilie Paindur mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în orașul de scaun București, luna ianuarie, cea de-a 10 [1] zi și de la Adam pînă la această scriere în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

După Gr. Nandriș, *Athos*, 158—160. Orig., hîrtie (40 × 27,5), pecete timbrată: la m-rea Dohiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 517v—518.

---

[1] La editor, greșit: і҃г, în loc de і҃-гѡ.

8

1635 (7143) ianuarie 12.

† Jupan Costandin vel postelnic scriem cartea noastră de credință la mîna părintelui piscupului Efrem Buzăvschi, ca să se știi cum ș-au bănuit sfinția lui, zicînd că au avut episcupia o țigancă în țigăniia răposatei doamnei Elinei, plătită mai denaninte vréme. Într-acéia, noi am socotit ca să nu ne fie păcat, ce am dat cartea noastră la mîna părintelui episcupului, cum unde va afla sfinția lui o țigancă den țigănia doamnei Elinei, să aibă a luoaré sfinția lui o țigancă, au fată, au țigancă bătrînă; una să nu ne fie păcat, alta și pentru pomeana la sfînta episcupie. Aceasta am scris și pentru credința, am pus și peceatea și iscala.

Κοσταντηνος[1] vel postelnic

Bibl. Acad., CXXVII/88. Orig., hîrtie (31× 20). Copie la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 598v.

EDIȚII. G. Potra, *Ist. țigani*, 215.

---

[1] „Costantin . . .

9

1635 (7143) ianuarie 12.

† Scris-am eu Pătrașco postelnicul ot Cîrstești și frate-meu Pană, feciorii lu Drăghici postelnicul ot Bărbătești, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Marco postelnicul de Mihăești, cum să se știe că i-am vîndutŭ un copil de țigan anume Stoica, feciorul lu Bogdan țiganul și a Stanii țiganca, de a me bunăvoe, fără nici o silă, dereptŭ 3 500 de bani gata.

Și la tocmela noastră fost-au mulți boeri mărturie, anume: Barbul postelnicul ot Mănești i Mirce spatarul ot Prejva i Tanasie postelnicul ot Bărbătești i Stepan logofătul ot Țigănești.

Și am scris eu Pătrașcu ot Bucșani
Eu Pătrașco ot Cîrstești
Și eu Barbul postelnicul ot Mănești
Eu Tanasii mărturie
Eu Stepan logofăt, mărtorie[1].

Пис мѣсеца генарїе вї дьни, въ лѣт ҂зрмг.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, XVIII/18. Orig., hîrtie (32 × 22), 4 peceți aplicate. Copie ibidem ms. 478, f. 113—113v.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

10

1635 (7143) ianuarie 12, București.

† Милостїею божїе, Їѡ Матеи Басараба воевод и господинъ всои земли Ѹггровлахїискїи, вн8к великаго и стараго, почившом8 Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми сл8зем господства ми Станчюл постелник и съ братїи его, Данчюл лѡгѡфет и Калотъ постелник ѡт Пъръꙗни

и҆ братȣчед нм Мартнн ѡт Половрацн, внȣкы Данчюлȣн Замонѣ н съ снны нм, елнцнм Богъ даровах, ꙗкоже да сȣт нм село Половрацїн ѡт Ѻлтец, ѡт сȣдство Горжїю, въс село, съ всъ хотаром н съ всн вечннїн н съ вьс ходоком ѡт полю н ѡт шȣм н ѡт вод н ѡт планен ѡт пȣсвȣдї, варн елнка се хтит нзбрат ѡт хотар до хотар, по старн хотаре н по белѣгн, понеже того село Половрацїн вншше пнс бнл ест за дѣдїнȣ н за прѣдѣ<дї>[1]нȣ ѡт на дѣдом нм Данчюл Замона ѡт прѣжде врѣме. И въс дръжал сь блаѕѣ мнрѣ.

Потомже, егда быст въ дьнн Алеѯандрȣ воевод Їлїаш, въ на второе ред, а Їѡн н Бȣнѣ, внȣцы Манȣхьн, ѡнн въстаннл се сȣт съ прȣх н нзваднл ȣ днван една кннга Мнрчен воевод лъжлнва н съпрѣшб се за лнцȣ ȣ велнкїн днван пред Алеѯандрȣ воевод съ сїн вншше реченн болѣрн. И снцн прѣше Їѡн н Бȣнѣ, внȣцїн Манȣхьн, како ест бнл н ȣнком нм Манȣха сннъ сътворнл ѡт Данчюл Замона н ходнл съ ласканїе н съ лѣж, тере ест възнмал село ѡт рȣкн ѡвом болѣрн, почто радї нѣст бнл кннгн нм за лнцȣ на днван.

Потомже, егда быст нннꙗ, въ дьнн господства мн, а слȣѕем господства мн вншше пнс, ѡнн вндѣще дѣдїна нм прнтеснена н ѡбꙗлна н ѡт къ Їѡн н ѡт къ Бȣнѣ без правдȣ, ѡнн прннидет пред господства мн ȣ велнкїн днван, тере сепрѣше се за лнцȣ съ Їѡн н съ Бȣнѣ н снце се жаловал Станчюл постелннк съ братїн емȣ вїше пнс ȣ днван, како нѣст гледал Алеѯандрȣ воевод правдо, анȣ ест възнмал дѣдїна нм, Половрацїн, без работ н ходна Їѡн н Бȣнѣ със лъж н съ ласканїе н съ кннѕы лъжлнве. Таже, въ том, господство мн гледах н сȣдї по право н по закон, кȣпноже съ всѣмн чьстнтїмн правнтелн господства мн. И вндѣх господство мн хрнсовȣл Радȣлȣн воевод, снна велнкаго Влада воевод ѡт дѣдїнъ над того село Половрацїн въ лѣт ҂ѕцв н кннга Ваднслав воевод, сннъ Ваднслава воевод ѡт прȣх н ѡт ѡстал како нѣст бнл Маноха нз кръв Данчюл Замонѣ, анȣ ест паднȣл снлост н напастн, когда быст тѣченїа лѣтом ҂злг.

Таже, въ том, господство мн гледах н сȣднх по правдо н по закон божїю н прочнтах господство мн кннгове въс по редȣ ȣ велнкїн сȣдїлнщȣ н нстннствовах господство мн съ въс днваном како ест бнл того село Половрацїн за дѣдїнн слȣѕым господства мн вншше пнс ѡт на дѣдом нм Данчюл Замонѣ, а Манȣха нѣст нмал нн една трѣбȣ, анȣ ест ходнл внȣцы его, Їѡн н Бȣнѣ, сь ласканїе н съ кннгн лъжлнве. Таже ест ѡстал Їѡн н Бȣнѣ ѡт закон н ѡт сȣжденїе ѡт пред господства мн ѡт днван н нзваднл нх със зла страмот, како по много трѣбȣ н работȣ да не нмат. А ащелнже нзваднл нѣкогда нѣкїн кннгн за прȣх н за ѡстал да не се вѣрȣет, но да стонт лъжлнве.

Сего радї, дах н господство мн слȣѕем господства мн вншше пнс, ꙗко да ест нм село Половрацїн вншше пнс за дѣдїнь н вь ѡхаб, нм н снновом н внȣком н прѣвнȣчетом вь вѣкы н не ѡт когождо непотккновенно, да нест, през заповѣд господства мн.

<С>[1]еже н свѣдѣтелн поставнх господство мн: пан Хрнза вел бан Кралеветскїн, пан Ївашко вел дворннк, пан Глнгорїе вел логофет, пан Дȣмїтрȣ вел внстїꙗр, пан Мнхан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Васнлїе вел столннк, пан Бȣзннка вел комнс, пан Вȣчнна вел пехарннк, пан Костантнн вел постелннк. И нсправннк, пан Глнгорїю вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, намазам ȣ града наше рекомїн Бȣкȣрещн, мѣсеца генарїе в҃ї дьнн н ѡт Адама до нннꙗ, в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, мнлостїю божїю господннь.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Stanciul postelnicul şi cu fraţii lui, Danciul logofătul şi Calotă postel-

nicul din Pîrîiani, și vărului lor, Martin din Polovragi, nepoții lui Danciul Zamonea și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Polovragii de la Olteț, din județul Gorj, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și de pretutindeni, oricît se va alege din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acel sat Polovragii mai sus scris a fost de moșie și de strămoșie de la bunicul lor Danciul Zamona de mai înainte vreme. Și l-au stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaș, în al doilea rînd, Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, ei s-au ridicat cu pîră și au scos în divan o carte a lui Mircea voievod mincinoasă și s-au pîrît de față în marele divan înaintea lui Alexandru voievod cu acești boieri mai sus ziși. Și așa pîrau Ion și Bunea, nepoții lui Manuha, că a fost și unchiul lor Manuha, fiu făcut de Danciul Zamona, și umblau cu înșelăciune și minciună de au luat satul de la mîna acestor boieri, pentru că n-au fost cărțile lor de față la divan.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, slugile domniei mele mai sus scrise, ei, văzînd dedina lor cotropită și apucată și de către Ion și de către Bunea fără dreptate, ei au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față cu Ion și cu Bunea și așa s-au plîns Stanciul postelnicul cu frații lui mai sus scriși în divan că nu le-a căutat Alexandru voievod dreptatea, ci le-a luat dedina lor, Polovragii, fără treabă și au umblat Ion și Bunea cu minciună și înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel, întru aceea domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea hrisovul lui Radul voievod, fiul marelui Vlad voievod, de moștenire pe acest sat Polovragii în anul 6972 și cartea lui Vădislav voievod, fiul lui Vădislav voievod de pîră și de rămas, că nu a fost Manoha din sîngele lui Danciul Zamona, ci a căzut sila și năpăștile, cînd a fost cursul anilor 7033.

Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptatea și după legea lui Dumnezeu și am citit domnia mea cărțile tot pe rînd în marele divan și am adeverit domnia mea cu tot divanul că au fost acel sat Polovragii de moștenire al slugilor domniei mele mai sus scrise de la bunicul lor Danciul Zamonea, iar Manuha n-a avut nici o treabă, ci au umblat nepoții lui, Ion și Bunea, cu înșelăciune și cu cărți mincinoase. Astfel a rămas Ion și Bunea de lege și de judecată dinaintea domniei mele din divan și i-am scos cu rea rușine ca mai mult treabă și lucru să nu aibă. Iar dacă vor scoate vreodată niște cărți de pîră și de rămas să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus scrise, ca să le fie satul Polovragii mai sus scris de moștenire și de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neatins să nu fie peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Și eu Tudor spudei am însemnat în cetatea noastră numită București, luna ianuarie 12 zile, și de la Adam pînă acum în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Polovragi, XVI/4. Orig., hîrtie (42 × 28,5) pecete timbrată. Cu două trad. una din sec. XVIII, cealaltă din 1860.

---

[1] Omis.

---

11 1635 (7143) ianuarie 13.

† Милостїею <божїею>, Їѡ Матею Басараба воеводї и господинь .Дават <господство ми> сїе повелѣнїе господство ми слꙋтꙋ господства ми<> Nedelco ot Vereani, ca ⟨să⟩ hie vol⟨nic⟩ cu ac⟨eastă⟩ carte a domnii ⟨me⟩le și cu sl⟨uga⟩ domnii méle anume... [1] portariul de să-și întoarcă de la Radul slujerul Frijureanul 13 rîmători și 8 oi, care bucate le-au luoat el dijmă d⟨e⟩ pre muntele Viianilor și iaste ⟨a⟩l lui Nedelco, nu au fost al Radului. Și au venit de se-au pîrît de față și pî⟨ra⟩ Radul slujerul cum au cumpărat acest munt⟨e M⟩oașa de la Mihail călugărul d⟨in C⟩ălugăréni, iar Mihail călugărul au ⟨venit⟩ în divan de au mărturisit s⟨ingur⟩ cu gura lui, cum n-are el treabă cu ⟨acest⟩ munte Moașa, nici l-au vîndut n⟨im⟩ănuilea, iar Radul slujerul să ție munț⟨ii ca⟩rii i-au vîndut el, iar Moașa ia⟨ste⟩ al lui Nedelco, alt nu are treabă ⟨nim⟩enilea, cum au aflat și sluga domnii mé⟨le⟩ Vasilie portariul carele au fost tri⟨mis⟩ acolo. Iar Radul slujerul au fo⟨st um⟩blat fără lucru și fără ispravă. In⟨tr-a⟩céia, domniia mea am judic⟨at c⟩u tot divanul și am dat lui Nedelc⟨o ca s⟩ă hie volnic sluga domniei mele ce s⟨cr⟩ie mai sus, de să-și întoarcă de la R⟨adul slujer 13⟩ rîmători și 8 oi c⟨e i s⟩e-au luoat dijmă și n-au... Și să hie în pace de acum de cătră el, că s-au pîrît de față ⟨și au rămas de le⟩ge. Și de nimenilea oprealǎ să n-aibă.

Инако <да нѣст, по рѣх господство ми.

П<ис мѣсеца ге<н<арїе> г҃ї дьни, в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матеи вѡевѡд>, милостїю божїю господинь.

Ꙋчил Симон втори логофет.

Bibl. Acad., CXCVI/196. Orig., hîrtie (30 × 22), rupt, pecete inelară, aplicată.

---

[1] loc alb.

---

12 1635 (7143) ianuarie 15.

† Eu jupîneasa Anca și al mieu ficior Tudor scris-am zapisul nostru la mîna lu Iane peharnicul cum să să știe că i-am vîndut o țigancă anume Voica dirept aspri 2 600. Iar cînd au fost preste vreme, Voica țiganca au ⟨a⟩vut u⟨n⟩ copilaș anume Neagoe. Dici ne-am tocmit cu Iane peharnicul de i l-am vîndut dirept aspri, de a nostră bună voe, cu știrea fraților noștri.

Și la această tocmeală fost-au mulți boeri: Arsenie peharnicul, Lăudat comisul, Badea postelnicul. Și am scris eu, Tudor, cu mîna mea.

Пис мѣсеца генарїе е҃ї дьнї лѣт ҂зрмг.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLIII/13. Orig., hîrtie (12 × 20,5), pecete aplicată.

13 1635 (7143) ianuarie 15, București.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слѹг господства ми Василїе спатар, синъ[1] Mușat vistierul, ca să fie volnicŭ cu această carte a domnii méle să ție morile de la Izvorani de în apa Argeșului, care mori le-au fost făcut Tudoran pitarul de Aninoasa pre ocina Izvoranilor. Pentru că această ocină fost-au hotărîtă de călugării de la Sveta Troiță cu 12 boiari în zilele... [2].

Apoi, după acéia, sculatu-se-au Mușat vistierul, tatăl lu Vasilie spatarul, de au rădicat 24 de boiari de au călcat al doilea rîndu tot hotarul Izvoranilor și le-au ajunsu acéste mori ale lu Tudoran pitariul, carele sînt mai sus scrise, cu hotarul și le-au luoat Mușat vistierul încă de în zilele lu Alexandru voevod Iliiaș. Și tot le-au ținut cu bună pace după cum iaste obicéiul hotarului pentru că și lu Mușat vistierul încă i-au luoat alții morile cu hotarul.

Iar după acéia, cîndu au fost acuma, în zilele domnii méle, sculatu-se-au Tudoran pitarul de-au oprit pre Vasilie spatarul de la acéle mori, feciorul lu Mușat vistierul. Deci Vasilie spatarul, déc-au văzut că-i opréște morile Tudoran pitariul, venit-au de față înpreună cu Tudoran pitarul înaintea domnii méle în divan de se-au pîrît. Într-acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre derept și pre lége cu toți cinstiții deregătorii domnii méle și am dat domnia mea lu Vasilie spatarul, feciorul lu Mușat vistierul, ca să-ș ție aciale mori cum le-au ajunsu cu hotarul, după cum iaste légea și obicéiul țerăi și de nimenilea opreală să n-aibă că se-au pîrît de față și au rămas Tudoran de lége și de judecată denaintea domnii méle de în divan. Deci mai mult val să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник, сам реч господства ми.
Пис ѹ Бѹкѹрещин, мѣсеца генарїе еї҃ дьни, въ лѣт ҂зрмг҃[3].
† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/6. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată cu legendă: Мастю бжю, Їѡ Матеꙗ воевод внѹк покоином Басараба ввд и гспд Влашкои.
Copie ibidem, ms. 204, f. 374v—375.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vasilie spătarul, fiul lui...".
[2] Loc alb.
[3] Scris în București, luna ianuarie 15 zile în anul 7143 ⟨1635⟩.

14 1635 (7143) ianuarie 18.

† Ade⟨că⟩ eu, Toma în Mocești, scris-am acesta al meu zapis, ca să fie la mîna jupînului Lupului căpitanul ot Lapoș, că să fie de mare credință la mîna dumnealui șe feciorilor dumnelui șe a nepoților dumnelui, cîți Dumnezeu îi va dărui, cumu se se știe că i-amu vîndut eu Lupului căpitanului 70 de stînjini de ocină ot Moceștie i stînjinul cîte 6 costande, iată[1] eu Toma ot Mocești fosto-i-am cupărat această ocină di la Stoica portarulŭ. Șe aceștie 70 de stîjini fostu-ei-amŭ eu vîndutŭ de bunăvoia me jiupunului Lupului căpitanului dă bunăvoe me, făr de nici o silă, cu știire tuturor fraților mei.

Şe cîndu amŭ scris açestu zapis al nostru fost-au mulţie oamini buni care ş-orŭ pune iscăliturile mai jos, ca să ⟨s⟩e creză: Préda ot Călugăreni ruşuul şe Vlad de Cîine⟨şti⟩ şe Vasilie Şuche ot tam şe Nica căpitanul ot Tîrgovişte.

Eu Tuma ot Moceşti şe petru cred⟨in⟩ţă me-mŭ pu⟨s⟩ şe degetulŭ.

Пис мѣсеца гинарїе и҃ї, въ лет ҂зрмг.

Eu Préda i Vlad i Vasili i Nica cupitanul.

⟨Pe verso:⟩ † Zapisul de la călugărul Cervenie, hăl vechiu.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 37 344. Orig., hîrtie (26,5 × 21,5).

---

[1] În loc de „iară".

15

1635 (7143) ianuarie 18, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Їѡ Басарабъ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми болѣринȣ господство ми Радѹлов логофет Дȣдескȣл и със синови си, елици им Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Голещи, въ сȣдство Моѹш<чел> и Падѹ<рец>, ѡбаче дел жȣпаницев Нѣкшеи, жителница покоинномȣ Гергев бив вел лѡгѡфет, дъщера покоинномȣ Инюв бив вел постелник, дѣла еи въсах, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избрати ѡт по въсом хотаром, по старе хотаре и белѣѕе. Понеже сїю више реченна ѡчинȣ ѡт Голещї били сȣт покȣпила за покоиннаго Иню постелник ѡт Болѣска, ваща жȣпаницав Нѣкшеи логофетѣса, ѡт над Тȣдор лѡгѡфет ѡт Блъдѣни и ѡт Єтанко ѡт Голещи и със вечини, ещеже ѡт при дьнїе покоиннаго Михаил воевода, тере ѡ ест дал дъщерам си жȣпаницев Нѣкшеи прекю.

Таже, къда ест бїѡ съда, въ при дьнїе господство ми, а жȣпаница Нѣкша, ѡна ест простила по въсих вечинїи ѡт Голещи да ест ȣ мирни за вечинїе радї дȣшȣ еи и радї дȣше покоинномȣ родїтелю еи, Инюв постелник, а ѡчина ѡт Голещи, ниве, давал ѡ ест болѣринȣ господства ми Радȣлов лѡгѡфет Дȣдескȣл радї дȣшȣ еи и а родїтелїим еи, ꙗкоже да ест жȣпаницев Нѣкшеи помѣнȣ, а Радѹлов лѡгѡфет да бȣдет емȣ и синовом его ѡчинъ дѣдїнȣ въ вѣкы. Понеже ѡ ест даровал жȣпаница Нѣкша ѡна за неина добра волю без ни една силост, със ȣзнанїе въсем болѣром господства ми, велици и мали и ѡт пред господства ми, почто радї ест гледал Радѹл лѡгѡфет по жȣпаница Нѣкша на свакаχ нȣжда еи и на добре и на зло и сътворил га ест синъ за дȣшȣ. А по съмрьти еи, дрȣг нихто ѡт сродника еи трѣбȣ да не имат със ѡчина ѡт Голещи, али ѡчина без вечини, анȣ да ѡ ѡбладает тъчїю сам Радѹл лѡгѡфет. И видѣхом господство ми и записȣл жȣпаницев Нѣкшеи за милованїе по ѡчина ѡт Голещи на рȣка Радȣлѡв лѡгѡфет със великою клетвою и със болѣри сведетелїи написани ȣ запис которїи сȣт вѣст ѡт сїе такмеженїе више пис, на име: ѡт Филиꙗещи, Дȣмитрашко ключар и ѡт Шинтещи, Радȣл лѡгѡфет и ѡт Кȣщерѣни, Єава лѡгѡфет и ѡт Бълѣни, Герге сратар и ѡт Ботѣни, Їван спатар и Андронїе ватах и ѡт Боари, Митрѣ столник и Шербан лѡгѡфет ѡт Билчирещи.

И поставил ест жȣпаница Нѣкша и заклинанїе: кое човекъ се хтет покȣсих, ѡт съродницем еи и ѡт кръв еи, поперет и разорет сїꙗ неина мило и писанїе и ѡстроенїе, тог да ест анаѳема и афоресан ѡт т҃иї свѣти ѡтци иже сȣт въ Некеи и да имат частїю със Їȣда и със Арїꙗ на еднȣ место.

Сего радї, дадоҳ съм 'господство мн болѣрннȣ господство мн Радȣлов лѡгѡфет Дȣдескȣл, ꙗкоже да мȣ ест ѡчннȣ ȣ Голещн, внше пнс дѣдїнȣ н въ ѡҳаб снновом н внȣком н прѣвнȣчетом н, не ѡт когождо непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сеже ȣбо н сведетелїн поставлѣем господство мн: жȣпан Хрнза вел бан Кралевскїн н жȣпан Ївашко вел дворннк н жȣпан Глнгорїе вел лѡгѡфет н жȣпан Дȣмнтрȣ Дȣдескȣл вел внстнꙗр н жȣпан Мнҳан вел спатар н жȣпан Васнлїе вел столннк н жȣпан Бȣзннка вел комнс н жȣпан Бȣчнна вел пеҳарннк н жȣпан Костандмн велнкїн постелннк. И нсправннк, Глнгорїе вел лѡгѡфет.

И напнсаҳ аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолнн град Бȣкȣрещї, ȣ мѣсеца генарїе нї дьнн, въ дьнъ свѣтн Антонїе Велнкїн н ѡт Адама до ннне теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрмг, лѣта господнꙗ ҂аҳлд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, мнлостїю божїю господннь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Radul logofătul Dudescul și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Golești, în județul Mușcel și Pădureți, însă partea jupaniței Neacșa, soția răposatului Gherghe fost mare logofăt, fiica răposatului Ianiu fost mare postelnic, partea ei toată din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne. Pentru că această mai sus zisă ocină de la Golești a fost cumpărată de răposatul Ianiu postelnicul din Boleasca, tatăl jupaniței Neacșa logofeteasa, de la Tudor logofătul din Vlădeni și de la Staico din Golești și cu vecini, încă din zilele răposatului Mihail voievod, de a dat-o zestre fiicei sale jupanița Neacșa.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Neacșa, ea a iertat pe toți vecinii din Golești, ca să fie în pace de vecinie pentru sufletul ei și pentru sufletul răposatului părintelui ei, Ianiu postelnicul, iar ocina din Golești, ogoarele, le-a dat boierului domniei mele Radul logofătul Dudescul pentru sufletul ei și al părinților ei, ca să-i fie jupaniței Neacșa pomană, iar lui Radul logofătul să-i fie lui și fiilor lui ocină dedină în veci. Pentru că a dăruit jupanița Neacșa, ea de a ei bunăvoie, fără de nici o silă, cu știrea tuturor boierilor domniei mele, mari și mici și dinaintea domniei mele, pentru că a căutat-o Radul logofătul pe jupanița Neacșa la orice nevoie a ei și la bine și la rău și l-a făcut fiu de suflet. Iar după moartea ei, nimeni altul din rudele ei să nu aibă treabă cu ocina de la Golești, însă ocina fără vecini, ci să o stăpînească singur numai Radul logofătul. Și am văzut domnia mea și zapisul jupaniței Neacșa de miluire pe ocina de la Golești la mîna lui Radul logofătul, cu mare blestem și cu mulți boieri martori, scriși în zapis, care au știut de această întocmire mai sus scrisă, anume: din Filipești, Dumitrașco clucerul și din Șintești, Radul logofătul și din Cuștereni, Sava logofătul și din Băleni, Gherghe spătarul și din Boteni, Ivan spătarul și Andronie vătaful și din Boari, Mitrea stolnicul și Șerban logofătul din Bilcirești.

Și a pus jupanița Neacșa și blestem: care om va încerca din rudele ei și din sîngele ei să strice și să calce această milă și scrisoare și întocmire, acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Radul logofătul Dudescul, ca să-i fie ocină în Goleștii, mai sus scris, dedină și de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Mihai mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, în luna ianuarie 18 zile, în ziua sfîntului Antonie cel Mare şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., XLIII/5. Orig., hîrtie (28,5 x 42), pecete timbrată. Cu o traducere din sec. XVIII. Anul erei noastre greşit; văleatul corespunde cu divanul.

---

16 **1635 (7143) ianuarie 20, Bucureşti.**

Милостїею божїею, Iѡ Матеи воевода и господинъ всои земли Оуггровлахїискїи, внȣк великаго и прѣблагаго почившомȣ Iѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми сȣпрȣжницев Станев спътърѣса и братом си Предев спатар ѡт Брънковѣни, внȣкы Iвашков дворник ѡт Голещи и съ сини их, елицим Богъ дарова, ꙗкоже да сȣт им село Голещїи ѡт сȣдство Мȣш<чел> и Падȣ<рец> въс село съ въс хотаром и съ вечинїи и съ въс ходоком ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и съ водїници и съ виноградї и ѡт седалище селов ѡт пȣсвȣди, варе елико се хтит избрати ѡт по въс хотаром, ѡт хотар даже до хотар, по стари хотари и белѣгы, занеже того село Голещїи вишше пис ест негова стара и права ѡчинъ и за дѣдїнȣ ѡт на дѣдом им Iвашко дворник.

А потом, къда ест бил въ дьни покоином Михнев воевод, по смърти Iвашко дворник, а жȣпаница его, Илина дворничаса, ѡна ест била възимала ѡт на Михнѣ воевод ҂а҃ за жилти за новци, ꙗко да их променит въ Оуггръскаа Земли, да их сътворит жилти за злато. Потомже, жȣпаница Iлина дворничаса, ѡна ест бил келтовал тех новци и ꙗдел их ест, тере нѣст имѣл ѡт где да их даст, да платит. Таже, радї тех новци, възимал ест Михнѣ воевод ѡт ѡтъчествїе сȣпрȣжницев Єлинев дворничаса села и ацигани.

А потом, егда быст въ дьне Алеѯандрȣ воевод Iлїаш, по съмръти жȣпаницев Єлинев дворничаса, сȣщȣ того село Голещїи по разлога им съ блазѣ мирѣ, а жȣпаница Стана спътърѣса и брат еꙗ Преда спатар, ѡни ест имал прȣх пред Алеѯандрȣ воевод Iлїꙗш ȣ диван съ егȣмена Атанасїе ѡт Свѣтаа Троицъ ѡт зде ѡт Бȣкȣрещи ради село Голещїи и съпрѣше се за лицȣ. И сици прѣше калȣгерїи ѡт Свѣта Троицъ, ꙗко да възимает село Голещїи радї село Домнещїи что ест бил дал на Свѣта Троицъ. Въ том, Алеѯандрȣ воевод гледает и сȣдил по законȣ, въкȣпѣ съ въси емȣ почтеннїи правители и бил ест свѣдѣтелствовали многи болѣри стари, кторїи ест знаетъ ѡт при та врѣме. И добри истинствовали Алеѯандрȣ воевод съ въс диваном како того село Голещїи нѣстъ бил жȣпаницев Єлинев дворничаса за прѣкю ѡт на родїтели еꙗ, анȣ ест бил Iвашков дворник ѡт дѣдїнȣ и тех новци нѣст бил възимал жȣпаница Єлина дворничаса докле ест бил съ мȣж еꙗ Ивашко дворник въкȣпѣ, анȣ ест бил възел по съмръти Iвашков дворник, а село Домнещїи, ѡн ест бил за дѣдїнȣ свѣтомȣ монастирȣ Аргешȣ. Таже, дал ест Алеѯандрȣ воевод из диван, ꙗко да дръжит жȣпаница Стана спътърѣса

и съ брат еѧ Преда спатар село Голещи съ всъ хотаром мнихиже ѡт Свѣта Троицъ, ѡни да възимает новци ѡт где их ест дал Михнѣ воевод или да възимает дрȣги дѣдїне ѡт ѡтъчъствїи жȣпаницев Єлинев дворничаса, гдеже хощет наити. И сице ѡстал егȣмена Ꙗтанасїе ѡт закона и ѡт сȣждȣ ѡт пред Ꙗлеѯандрȣ воевод ѡт диван, како иаи много работъ да не имат съ село Голещїи. И ѡт тогда вьс дръжал жȣпаница Стана спътърѣса село Голещїи съ мирѣ.

Ꙗ къда ест бил съда, въ дьни господства ми, а егȣмена Козма ѡт Свѣта Троицъ скочил и ѡи пръ радї село Голещїи и прїидет пред господства ми ȣ великїи сȣдїлища, тере съпрѣше се лицȣ съ жȣпаница Стана спътърѣса и съ брат еѧ Преда спатар и паки прѣше ȣ диван ꙗко да възимает село Голещїи и реклъ како ест бил покȣпил Михнѣ воевод съ тех пенѣзы вишше пис ѡт на жȣпаница Єлина дворничаса. Въ том, господство ми ещеже гледах и сȣдих <по> правдо и по законȣ, кȣпно съ вси правители господства ми и мнозы болѣри стари въстанили се сȣт ȣ диван, тере ест свѣдѣтелствовали съ дȣши их како ест того село Голещїи ѡт дѣдїнȣ Івашков дворник тог стар, дѣд жȣпаницев Стана спътърѣса. И истинствовал и господство ми съ вьс диваном како нѣст имал жȣпаница Єлина дворничаса ниже една трѣбȣ съ село Голещїи, почто радї нѣст был еѧ ѡт прѣкю, но ест бил Івашков дворник ѡт дѣдии, тере дах и господство ми жȣпаницїи Станеи спътърѣса, ꙗко да дръжит село Голещїи дѣдїна дѣдом еѧ Ївашков дворник съ добро мир, како ест бил дръжал и ѡт прѣжде врѣме. Минхиже ѡт Свѣта Троицъ, ѡни паки ѡстал ѡт закона и ѡт прѣд господства ми ѡт диван, како иаи много работ да не имат съ село Голещїи, аиȣ да гледает ѡт дѣдїни жȣпаницев Єлинїи дворничѣса, гдеже хокет ѡбрѣтал, да възимает радї тех новци, понеже видѣх господство ми и книг Ꙗлеѯандрȣ воевод Іліѧш ѡт пръ и за ѡстал, лѣто $_x$з̄рлз и ини книѕы старе.

<Т>ем ради, дах и господство ми сȣпрȣжиницев Станев спътърѣса и Предев спатар, ꙗко да сȣт им село Голещїи вьс, съ вьс хотаром и съ вси вечинїи за дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ, им и синовом и вніȣком и прѣвнȣчетом, въ вѣки. Ꙗщелиже извадил минхы ѡт Свѣта Троицъ нѣкїи книги нѣкогда над село Голещїи, да не се вѣрȣет, но да стоит лъжничи. И не ѡт когождо да бȣдет поколѣбимо, <по> заповѣда господства ми.

<С>еже ѹбо и свѣдѣтели поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїи, пан Івашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр, пан Михаи вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пана Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣд<ор> спȣден, намазах из град рекше Бȣкȣрещї, мѣсеца генȣварїе к̃ дьни и ѡт Ꙗдама до иниѧ в лѣт $_x$з̄рмг.

† Їѡ Матею вѡевѡдї, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlaniei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana spătăreasa și fratelui său, Preda spătarul din Brîncoveni, nepoții lui Ivașco vornicul din Golești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Goleștii, din județul Mușcel și Pădureț, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și cu mori și cu vii și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acest sat Golești mai sus scris este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Ivașco vornicul.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihnea voievod, după moartea lui Ivaşco vornicul, iar jupaniţa lui, Ilina vorniceasa, ea a luat de la Mihnea voievod 1 000 de galbeni, în bani, ca să-i schimbe în Ţara Ungurească, să-i facă galbeni de aur. După aceea, jupaniţa Ilina vorniceasa, ea a cheltuit acei bani şi i-a mîncat, încît n-a avut de unde să-i dea, să-i plătească. Deci, pentru acei bani, a luat Mihnea voievod din moştenirea jupaniţei Elina vorniceasa sate şi ţigani.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş după moartea jupaniţei Elina vorniceasa, fiind acel sat Goleştii pe seama lor cu bună pace, iar jupaniţa Stana spătăreasa şi fratele ei, Preda spătarul, ei au avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliaş în divan cu egumenul Atanasie de la Sfînta Troiţă de aici din Bucureşti pentru satul Goleştii şi s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîrau călugării de la Sfînta Troiţă, ca să ia satul Goleştii pentru satul Domneştii, care fusese dat la Sfînta Troiţă. Întru aceea, Alexandru voievod a cercetat şi a judecat după lege împreună cu toţi cinstiţii lui dregători şi au mărturisit mulţi boieri bătrîni, care ştiau de pe acea vreme. Şi bine a adeverit Alexandru voievod cu tot divanul că acel sat Goleştii n-a fost al jupaniţei Elina vorniceasa de zestre de la părinţii ei, ci a fost al lui Ivaşco vornicul de moştenire şi acei bani nu i-a luat jupaniţa Elina vorniceasa, cît a fost împreună cu bărbatul ei, Ivaşco vornicul, ci i-a luat după moartea lui Ivaşco vornicul, iar satul Domneştii, el a fost de moştenire al sfintei mănăstiri Argeşul. Deci, a dat Alexandru voievod din divan ca să stăpînească jupaniţa Stana spătăreasa şi cu fratele ei, Preda spătarul, satul Goleşti cu tot hotarul, iar călugării de la Sfînta Troiţă, ei să ia banii de unde i-a dat Mihnea voievod sau să ia alte dedine din moştenirea jupaniţei Elina vorniceasa, unde vor găsi. Şi astfel, a rămas egumenul Atanasie de lege şi de judecată dinaintea lui Alexandru voievod din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleştii. Şi de atunci a tot stăpînit jupaniţa Stana spătăreasa satul Goleştii cu pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, egumenul Cozma de la Sfînta Troiţă a sărit şi el cu pîră pentru satul Goleştii şi a venit înaintea domniei mele în mare judecată, de s-a pîrît de faţă cu jupaniţa Stana spătăreasa şi cu fratele ei, Preda spătarul şi iar pîrau în divan, ca să ia satul Goleştii şi au spus că îl cumpărase Mihnea voievod cu acei bani mai sus scrişi de la jupaniţa Elina vorniceasa. Întru aceea, domnia mea încă am cercetat şi am judecat ⟨după⟩ [1] dreptate şi după lege, împreună cu toţi dregătorii domniei mele şi mulţi boieri bătrîni s-au ridicat în divan de au mărturisit cu sufletele lor că acel sat Goleştii este de moştenire al lui Ivaşco vornicul cel bătrîn, bunicul jupaniţei Stana spătăreasa. Şi am adeverit şi domnia mea cu tot divanul că n-a avut jupaniţa Elina vorniceasa nici o treabă cu satul Goleştii, pentru că n-a fost al ei de zestre, ci a fost al lui Ivaşco vornicul de moştenire, de am dat şi domnia mea jupaniţei Stana spătăreasa, ca să stăpînească satul Goleştii, dedina bunicului ei, Ivaşco vornicul cu bună pace, cum au stăpînit şi de mai înainte vreme. ⟨Iar⟩ [1] călugării de la Sfînta Troiţă, ei au rămas iarăşi de lege şi dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă să nu aibă cu satul Goleştii, ci să cerceteze din dedinele jupaniţei Elina vorniceasa, unde vor găsi, să ia pentru acei bani, pentru că am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş de pîră şi de rămas, anul 7137 ⟨1629⟩ şi alte cărţi vechi.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea jupaniţei Stana spătăreasa şi lui Preda spătarul, ca să le fie satul Goleştii tot, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii de moştenire şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci. Iar dacă vor scoate călugării de la Sfînta Troiţă niscaiva cărţi vreodată pentru satul Goleştii, să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Şi de nimeni să nu fie clintită, ⟨după⟩ [1] porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tud⟨or⟩ [1] spudei, am scris în cetatea zisă Bucureşti, luna ianuarie 20 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., XL/102. Orig., perg. (38 × 51), pecete timbrată.

---

[1] Omis.

17

1635 (7143) inauarie 21, Bucureşti.

† Adecă eu Chirca peharnicul împreună cu jupîneasa mea Despa de Runcu scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru vel pitar şi la mîna jupînului Dragomir vel armaş, ca să se ştie cum am făcut tocmeală toţi depreună de bunăvoia noastră ca să avem a ţiné toată partea de ocină a lui Dobromir banul de la satul Runcul, de în judeţul Vîlcea, cu toţi rumânii şi cu tot venitul ce se va alége, să ne hrănim eu Chirca peharnicul şi cu jupaneasa mea Despa pînă vom trăi noi amîndoi cu toată partea moşu-său lu Dobromir banul. Alt nimenilea treabă să n-aibă de în rudenia lui Dobromir banul, ce să ne hrănim noi cu bună pace. Iar după moartea noastră, amîndurora, să aibă a mérge şi a cădea moşiia a lui Dobromir banul, iar pre mîna lu Dumitru vel pitar pre mîna jupînului Dragomir vel armaş, să cază iar la sînge; iar alt de în rudenia noastră nimenilea treabă să n-aibă pentru că aşa am făcut tocmeală noi toţi depreună de bunăvoe şi ne-am zapisuit unii la alalţi. Şi se-au făcut această tocmeală de bunăvoia noastră, cu ştirea tuturor boiarilor mari şi mici şi denaintea şi domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod.

Şi am pus şi blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca şi a sparge această tocmeală ce am făcut sau a ne lepăda de în cuvîntu, acela să fie trăclet şi anathema şi blăstemat de vlădica Hristos şi afurisit la un loc.

Aceasta mărturisim, ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai ade⟨ve⟩rită credinţă, pusu-mi-am şi pecétea.

И написах аз, Лепъдат лwгwфет, ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генаріе к͠д дьни, в лѣт ҂зрмг [1].

Eu Chirca paharnic

Lepădat logofăt

῾Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος [2].

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/8. Orig., hîrtie (30 × 21), două peceţi aplicate. Cu o copie modernă. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 2 083, f. 269.

EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Documente*, 458.

---

[1] „Şi am scris eu Lepădat logofăt, în Bucureşti, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩.

[2] Grigorie al Ungrovlahiei. Semnături autografe.

1635 (7143) ianuarie 21, București.

† Adecă eu jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaș scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credință la mîna jupînului Chircăi peharnicul, fratele jupînései Simei stolniciasa, ca să se știe cum să aibă a ține toată partea de ocină a moșu nostru Dobromir banul de în sat de la Runcu, ot sudstvo Vîlcea, cu toți rumânii și cu tot venitul cît se va alége, să se hrănească Chirca peharnicul și cu jupîneasa lui Despa, pînă voiu fi amîndoi vii și cu suflet, să n-aibă de nimenilea opreală den ruda noastră. Iar după moartea lor amîndurora să aibă a veni și a cădea moșiia moșu nostru Dobromir banul de în Runcu, iar pre mîna noastră la sînge, alt nimenilea treabă să n-aibă, că așa am făcut tocmeală depreună de a noastră bunăvoie, cu știrea a tuturor boiarilor, mari și mici și denaintea domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevoda.

Și am pus și blăstem: care se va ispiti den ruda noastră a călca și a sparge această tocmeală ce am făcut sau a se lăpăda de cuvînt acela să fie [să fie] trăclet și anatema și blăstemat de vlădica Hristos și afurisit de 318 sveti otți ce sînt întru vă Nechei și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Aceasta mărturisim să se știe și să se crează. Și pentru mai adeverită credință, pusu-ne-am și pecețile.

И написах аз, Лепъдат лwгwфет, ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца генарїе к҃а дьни, в лѣт ҂зрмг҃[1].

Dumitru vel pitar

Dragomir vel a⟨r⟩maș

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος[2].

Lepădat logofăt[3].

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIV/1. Orig., hîrtie (30 × 21,5), 3 peceți mici, aplicate. Copii ibidem ms. 449, f. 305 și 702, f. 397.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Documente* 449—463.

---

[1] „Și am scris eu, Lepădat logofătul, în București, luna ianuarie 21 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩.

[2] „Grigorie al Ungrovlahiei".

[3] Toate semnăturile sînt autografe.

---

19 **1635 (7143) ianuarie 26, București.**

† Zde cletovții ai satului Mihăileștii ot sudstvo Tele⟨or⟩m⟨an⟩, anume: ot Păhulești, Bélciu i Bala i ot Cumcești, Manea i Neag i ot Trutești, Gherghe i ot Tristinic, Leca i ot Pahulești, Gherghina i ot Găuriciu, Calofir i ot Brîncéni, Mihăilă i ot Blotori, Mirlia i ot Guziani, Poroschi i ot Grozești, Nedelco, să jure satul Mihăilești cu acești megiiași de către feciorii Papii logofătul, Drăghici i Fota spatarul, cum cînd s-au vîndut rumâni Papei logofătul și-au vîndut numai capetele, fără ocină și fără feciori, unul derept ughi 13. Și le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor și n-au mersu la Papa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci cum vor adevăra acești megiiași cu sufletele lor. Și zioa la Paști, să jure aicea.

И исправник, Некꙋла вел портар[1].
И писаχ аз, Стоика спꙋден, оу Бꙋкꙋрещи, генаріе кѕ҃-гѡ дьни, в лѣт ҂зрмг҃[2].
† Їѡ Матеи вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, XI/3. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete aplicată în tuş roşu.

---

[1] „Şi ispravnic, Necula mare portar".
[2] „Şi am scris eu, Stoica spudei, în Bucureşti, ianuarie a 26-a zi, în anul 7143" ⟨1635⟩.

20 1635 (7143) ianuarie 28.

† Грнгорїе прѣѡсвещенномꙋ архїемитрополит Земле Блашкое[1], înpreună cu 6 boiari, numele lor: jupan Oprea vel agă i Radul vornicul ot Desa i ot Filipeşti, Dumitraşco cliucerul i ot Cornăţéni, Socol cliucerul i Bratul comisul i Nénciul dvornicul ot Măneşti, scris-am şi mărturisim cu această carte a noastră, ca să fie de credinţă la mîna jupînései Calei, fata Cernicăi dvornicul, şi a fie-sa Marei, ca să se ştie cum am fost luaţi de jupîneasa Calea şi de soru-sa jupîneasa Neacşa a lui Ionaşco comisul, fétele Cernicăi vornicul, pre răvaşe domneşti denaintea domnu nostru, Io Matei Băsăraba voevod, den divan, ca să căutăm şi să le judecăm pentru toate moşiile, sate, rumâni, ţigani ale Cernicăi vornicul, ce-au rămas după moartea lui. Într-aceia, noi ne-am strînsu toţi împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, de-am şăzut şi le-am luoat sama pre amăruntul. Şi aşa-m judecat cum ce-au rămas după moartea Cernicăi vornicul mult, puţin, sate, rumâni, ţigani, să fie tot den doao, ca doao surori. Anume, satul Ghitioara cu tot venitul şi Săcuianii cu morile, cu viile, cu casele boereşti ale Cernicăi vornicul şi dentr-alte moşii, rumâni, ţigani, ce se vor afla după moartea Cernicăi vornicul ce i se va alége partea, tot den doao.

Iar pentru rîndul zéstrelor, cui ce au dat Cernica vornicul pînă au fost el viu, fételor şi nepoatelor lui, noi aşa am judecat să hie dat, că au fost el volnic cu bucatele lui a face ce-i va fi voia.

Iar pentru 240 de galbeni ce zicea Ionaşco comisul că au cheltuit el pentru datoriile socru-său Cernicăi vornicul, noi am şăzut de am luat sama ce-au luat Ionaşco comisul în opt ani încheiaţi de la ocna Ghitioara. Am socotit ughi 250 luaţi de Ionaşco comisul ce am culcat tot jos, şi cei ce au luat de la ocnă şi cei ce zicea că au cheltuit. Iar pentru pacé, judecat-am cum să pue jupîneasa Calea ughi 50 şi soru-sa Neacşa alţi 50, ca să nu mai fie pîră şi gîlceavă la mijlocul lor. Iar de să va scula Ionaşco comisul caré cumva să jure cu boiari pentru céle 240 de galbeni ce zice că au chieltuit pentru socru-său Cernica vornicul, să aibă a puneré şi el céle 250 de galbeni ce au luat de la Ghitioara, atîta ani, pentru că aşa le-am ales lucrul şi le-am judecat cu sufletele noastre.

Şi după ce am judecat, mers-au părintele vlădica de-au mărturisit cu noi înpreună înaintea domnu nostru, în divan, cum scrie şi mai sus. Într-aceia şi domnu nostru cu tot ⟨divan⟩ [2]ul încă au judecat şi au lăsat să hie această judecată şi ⟨a⟩ceastă tocmeală stătătoare în véci. Şi le-am făcut această carte a noastră de judecată la mîna jupînései Calii şi a fie-sa Marii, cum le-am judecat şi cum le-am tocmit cu ale noastre suflete şi într-alt chip să nu fie. Şi pentru mai bună credinţă am pus şi peceţile şi iscăliturile mai jos, să se crează în tot locul.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца генарїе к҃и дьни, в лѣт ҂зрмг.
† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος[3].
Oprea vel agă
Eu Dumitraşco cliucer ot Hilipeşti
Eu Radul vornic ot Desa
Socol cliucer ot Cornăţeni
Nénciul dvornic[4].

Bibl. Acad., L/4. Orig., hîrtie (43 × 28), şters, 3 peceţi aplicate.

---

[1] Grigorie preasfinţitul arhimitropolit al Ţării Româneşti...
[2] Loc rupt.
[3] „Al Ungrovlahiei Grigorie".
[4] Toate semnăturile sînt autografe.

---

21 — 1635 (7143) ianuarie 31.

† Adecă eu, Coman comisul şi cu fraţii mii, Andrei spatarul i Pătraşco postelnicul, feciorii agăi Neagului, scriem şi mărturisim cu acestŭ zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitru vel vistiiar, cum să se ştie că i-am vîndut noi dumnealui 1 ţigan anume Stoica potcovariul şi cu 1 copil micu de ţîţă, anume Ivan[1], ce l-au făcut cu ţiganca jupînului Dumitru vel vistiiar, derept 5 000 de bani gata. Şi i-am vîndut noi de a nostră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să-i fie dumnealui de moşie şi feciorilor dumnealui şi nepoţilor şi strănepoţilor dumnealui în veacu.

Şi cînd se-au făcut această tocmeală fost-au mulţi boiari mărturii, anume: Bunea logofătul i Şerban logofătul şi jupînul Pătru neguţătorul şi Ivaşco postelnicul Mujescul. Şi pentru mai mare credinţa, pusu-ne-am şi peceţile nostre.

Пис Щефан лѡгѡфет ѡт Брътїани[2], мѣсеца генарїе л҃а дьни, в лѣт ҂зрмг.
† Coman comis
Bunea logofăt
† Pătraşco postelnic
Αποστολος μαρτηρας[3].
† Ivaşcu Muj⟨escul⟩[4].
⟨Pe verso:⟩ Dintr-acest Stoica iaste Ivan potcovarul şi din Ivan, Vasile şi din Vasile, Florea, Niţu i Constandin. 7251.

Bibl. Acad., XLIII/6. Orig., hîrtie (29 × 21), 4 peceţi aplicate.

---

[1] „Ivan", scris de altă mînă pe loc alb.
[2] „A scris Ştefan logofătul din Brătiani"...
[3] „Apostol martor".
[4] Toate semnăturile sînt autografe.

---

22 — 1635 (7143) februarie.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевод и господинъ въсеи земли Ѹгг҄рѡвлахїискои, вноукь великаго и прѣдобраго, почившомꙋ Їѡ Басарабь воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми вѣрном слоугоу господства ми

Єремїѧ къпитаноул и сь сьрбими, елици соут под скрипьтроу его и съ синови их, елициже Богь припоустит, ꙗкоже да ест имъ село Гроуѧнїи ѡт соудство Влашка, вьс село със вьсь хотаром и сь вьсь ходоком ѡт посвоудї, варе елика бист...ра си, ѡт хотарь даже до хотарь, по стари хотари и по бѧлиѕи, еже се хотарисает сь село Льтчѧнїи и сь Мирчещїи и сь Грозещїи. Понеже того село Гржꙗнїи был ест село господскоу и покоупен ѡт покоинаго Михаила воевод. И ѡт тогда..., вьсь въс был село господскоу.

Ꙗ потом, къда ест был вь дьни Леѡн воевод, синь Щефан воевод, а господство емоу дал ест и подаровал по слоугȣ господства емоу Єремїѧ къпитаноул и сь сьрбыми его сь вьсь село Гроуѧнїи радї права и вѣрна слоужба что ест послоужил господства емоу. И дал ест и господство емоу волѧ да събирает людї чюжди ...без лѣфъ. И простил их ест село Грȣѧнїе... и...и книги Леѡн воевод, въ лѣт зрлѳ...Іеримїѧ къпитаноул и съ сърбими его , ꙗко да ест их село Грȣѧнїи вьсь и сь вечинїи...дѣдино...и за...ѡт вечинанїе...да събирает людїичюждїи...над сїѫ...и...и за хра...послоужил господства ми съ своеи ѡрожїе...домове... може, хокет быти трѣбове господства ми и хорев. Ꙗ ѡни...и закон...и ѡвцам и вином и за оузаимство <и за свакех> ꙗжденїе колико сȣт през вьсѣ земли... баитованїе да не имат, тьчїѫ да боудет за слоужбоу и само ѧе хокет быти... троуда имь...на господства ми...сам господство ми дах и помиловах и оутвьрдих по милованїѧ и оустроенїѧ Леѡнов воевод над сїѧ книга господства ми, како ест више пис.

Сего ради, <дадох и господство ми Єримїѧ къпитаноул и съ> сръбими, колици соут под скриптроу его, ꙗко да ест имь село Грȣꙗнїи сь вьсь хотаром и сь вси вечинїи и сь вьсь ходоком <въ ѡчинȣ и въ ѡхабȣ и не ѡт когоже> непоколѣбымо, по <ѡрꙁмȣ> господства ми.

И ещеже и заклинанїе поставих господство ми: по ѡщъствїѫ господства ми, кого изберит господь Богь сыти господарь Земли Влашкои или ѡт сръдичнаго плода господства ми или ѡт съродник наших или ѡт ино плѣменикиx или ѡт ине...молюм ви...кнези Божїемь, да аще почтете и поновите и оутвръдите сїꙗ книга господства ми, того господь Богь да...и съхранит...зде тѣло его, а ȣздѣшних вѣцѣх, дȣша его. Ꙗ ащелиже не почететъ и не поновит и не ȣтвръдит сїю книга господства ми...,тог да ест анаѳима и афоурисан ѡт тиї ѡтци иже соут въ Некеи и да имат частїю със Юда и със Ꙗрїѧ на едно мѣсто, амин.

Сеже оубо и сведителїе положих господство ми: жоупан Хризѣ вел бан Кралсветскы и жоупан Ївашко вел дворник и жоупан Григорїе вел логофет и жоупан Доумитрȣ вел вистиꙗр и жоупан...вел спатар и жоупан Василїе вел столник и жоупан Бȣзинка вел комис и жоупан Боучина вел пехарник и жоупан Костантинь вел постелник. И исправник, Григорїе вел логофет.

И исписах аз...мѣсеца февруарїе...в лѣт ҂зрмг.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

Іѡ Матеи воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credincioasei slugi a domniei mele Erimia căpitanul și cu sîrbii, cîți sînt sub steagul lui, și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Gruianii din județul Vlașca, tot satul cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni, oricît va fi... sa, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și pe semne, care s-au hotărnicit cu satul Lătcénii și cu Mirceștii și cu Grozeștii. Pentru că acel sat Gruianii a fost sat domnesc și cumpărat de răposatul Mihail voievod. Și de atunci... a tot fost sat domnesc.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ştefan voievod, iar domnia lui a dat şi a dăruit pe sluga domniei lui Erimia căpitanul şi cu sîrbii lui, cu tot satul Gruianii pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce a slujit domniei lui. Şi i-a dat şi domnia lui voie să strîngă oameni străini... fără leafă. Şi le-a iertat satul Gruianii... şi... şi cărţile lui Leon voievod, în anul 7139... lui Ierimia căpitanul şi cu sîrbii lui, ca să-i fie satul Gruiani tot şi cu vecinii... dedină... şi de... de vecinie... să strîngă oameni străini... pe această... şi... şi pentru... a sluji domniei mele cu armele sale.. casele... poate, vor fi treburile domniei şi ale ţării... Iar ei... şi legea... şi oi şi vin şi de împrumută ⟨şi de toate⟩ mîncaturile cîte sînt peste toată ţara... bîntuială să nu aibă, numai să fie de slujbă şi însuşi vor fi... truda lui... la domnia mea... însămi domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit miluirea şi întocmirea lui Leon voievod pe această carte a domniei mele, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, ⟨am dat şi domnia mea lui Erimie căpitanul şi cu⟩ sîrbii, cîţi sînt sub steagul lui, ca să-i fie satul Gruianii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ⟨de ocină şi de ohabă şi de către nimeni⟩ neclintit, după ⟨porunca⟩ domniei mele.

Şi încă şi blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti fie din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau din alt neam sau din alte... vă rugăm... cnezi ai lui Dumnezeu, dacă veţi cinsti şi veţi înnoi şi veţi întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să... şi să-l păzească... aici trupul lui, iar în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu veţi cinsti şi nu veţi înnoi şi nu veţi întări această carte a domniei mele,... acela să fie anatema şi afurisit de 318 părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Grigorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan... mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, Grigorie mare logofăt.

Şi am scris eu... luna februarie... în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LIX/33. Orig., perg. (36 × 44), rău pătat de umezeală, pecete timbrată.

---

23 **1635 (7143) februarie 1.**

† Adecă eu, Dima postelnicul, şi cu surorile méle, Anca şi Neacşa şi Mariica şi Vilae, feciorii jupînului Eftemie bîl vel pitar şi ai jupînései Vilae, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se ştie că au lăsat răposata a noastră maică, jupîneasa Vilae, încă pînă au fost vie şi la moartea ei, partea ei de în Uliţă, de la oraş de Rîmnic, toată, cu vadul de moară şi cu locul, cît se va alége şi cu rumânii, anume... [1], însă partea ei toată, de preste tot. Pentru că această parte de ocină, cu rumânii şi cu tot ce se va alége, fost-au lăsat încă pînă au fost cu suflet, ca să o dăm de milă pentru sufletul domneaei răposatei maicăi noastre şi a părinţilor domneaei deci şi noi, după cuvîntul domneaei, datu-o-am finului Pîrvului logofătul, finului nostru feciorul popei Pangăi de Rîmnic, ca să-i fie lui moaşie şi feciorilor lui şi nepoţi-

lor și strenepoților, iară maicăi noastre în vecie de pomeană și părintelui nostru Eftemie pitariul și noac.

Iar cine se va ispiti a sparge această tocmeală a noastră, veri den feciorii noștri, veri den rudele noastre, acela să fie proclet și afurisit de vlădica Iisus Hristos și de 318 otți ije vă Nĭchei și să fie cu Iuda și cu Ariia într-un loc.

Și mărturie: părintele Theofil Rudeanul i Radul vtori vistiiar i Preda spatar de Brîncovéni i Ivașco cliucer Ceparul i Andrei slujer Rudeanul i Drăghici spatarul sînu Papev logofătul și Radul logofătul de Șintești i Udrea logofătul și Iane zugraful i Dragomir logofătul Rătivoescul i Mitrea stolnicul ot Boari i Mihăilă portarul și alți boiari mulți carii-ș vor pune pecețile și iscăliturile.

Și am scris eu, Bratul grămăticul, în casa lu Iane zugraful. Aceasta mărturisim.

Пис мѣсеца феврȣарїе а̃ дьнь, в лѣт ҂зрмг.
Condilă postelnic
Eftemie pitariu
Eu Dima, feciorul lui Eftimie pitariu și a răposatei maicăi noastre Vilae, am sc‹r›is ca să-ți faci fine Pîrvo logofete, cărți domnești pre acestua zapisu alŭ nostru.
Dima
† Stanca sora i Vilae.
Anca.
Neacșa.
Marica.
Vilae.
Dragomir Rătivoescul
Preda spătar
Dolofan
Ivașco clucer
Radul logofăt
Drăghici spatar[2].

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/2. Orig., hîrtie (30 × 20,5), 9 peceți aplicate.

EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 554—555.

---

[1] Loc alb.
În afară de numele surorilor, celelalte semnături sînt autografe.

---

24 1635 (7143) februarie 3, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевод и господинь въсои земли Ѹггровлахїиское, виȣк великаго и прѣдобраго, покоиином <Іѡ Баса>рабъ воеводе. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми слȣгȣ господства ми Михаи Прибѣгȣл, синъ Дадȣлов ѡт Бъилещи, ѡт сȣдство Дол Жил и със синови емȣ, елицем Богъ даст, ꙗкоже да бȣдет ѡт нинѣ напред ȣ мирно и свободно за вечинанїе, ѡни и синови емȣ ѡт къ господства ми и ѡт къ въсых анеѱеи господства ми и ѡт къ въсах порȣденїа господства ми, за нихто бантованїе да не имат въ вѣкы. Понеже тог чьловекъ Ми<хаи више пис>, ѡни ест била вечинȣ за дѣдинȣ господство ми ѡт̇ село ѡт Бъилещи, ещиже ѡт давное врѣме. Й къда съм бил господство ми въ прибѣгство ȣ Ѹггръска Земли, на Хацаг, на Ръȣл Бърбатѡв

Миклъȣш, а господство ми тогда съм простил по Михан за вечинаніе, по ѡн и по синови емȣ и по виȣци емȣ ѡт сини, али тъчію глава без ѡчинȣ, радї права и вѣрина слȣжбȣ что ест послȣжил господство ми на врѣмѧ за неволю ȣ прибѣгство и ѡставили иже ест жина его и синови его зде въ земли, радї господство ми, тере ест послȣжил господство ми по чюжди земли. И сътворил их съм господство ми и запис на рȣкȣ его, когда съм простил господство ми ȣ прибѣгство ȣ Хацагȣ със великое клетвȣ и със мноѕи болѣри сведѣтелїи написани ȣ запис, по име: <Исл>ан бив вел дворник и Горган спатар и Дȣмитрȣ Филишан къпитан и Михан ключар и Пръвȣл вистиꙗр и Барбȣл пехарник и Михан постелник и Дȣмитрашко постелник и Преда постелник и Їѡнашко постелник и ѡт Хора Хацагȣлов, жȣпан Бърбат Миклъȣш и синъ его, Бърбат Матеꙗш и жȣпан Бълаш и Чока Дȣмитрȣ.

<И> потом, къда ест бил съда, въ дьнїи господства ми, ако подаровал ме ест господъ Богъ по господство ми със господство и честитомȣ царю със скриптра дръжеціе Земли Влашко, зде въ настол прѣдѣдом господства ми, а господство ми съм сътворил на рȣкȣ Михаюв и книгȣ господства ми ѡт господство, <ꙗ>коже да ест ȣ мирно и свободно за вечинаніе ѡт къ господства ми и ѡт къ виȣци господства ми и ѡт къ въсах порȣденїа господства ми, ѡн и синови емȣ и виȣком и прѣвиȣчетом и не ѡт когождо непоколебимо, поризмо господства ми.

Єщиже закленаніе поставлѣем господство ми: по ѡшествїе господства ми, кого изберет господъ Богъ биты господаръ Земле Влашкое, или ѡт сръдїчнаго плода господства ми или ѡт съродныкы нашых или, по грѣсѧх наших, или ѡт ино племеник, да аще почтит и поновит и ȣтвръдит сїи книгȣ господства ми за помилованїе, тог господъ Богъ да га почтит и да съхранит въ господствѣ и въ бȣдещи вѣцѧх, дȣш: его. Ащелиже не почтет и не поновит и не ȣкрѣпит сїи книг за помилованїе, аниȣ поперет и...и исхабит, того господъ Богъ да га ȣбїет зде тѣло его<и да> бȣдет тръклет и анатима и афȣрисан ѡт т͞и свѣтех ѡцих иже сȣт въ Некеи и да имат частїю със Юȣда и със Арїꙗ,...

Сеже сведетелїе поставлѣем: жȣпан Хризѣ вел бан Кралевски <и пан Івашко вел дворник> и пан Глигорїе вел постелник[1] и Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и Михан <вел спатар и пан Бȣзинка вел комис и пан Басилїе вел столник и пан Бȣчина вел пахарник и Костантин вел постелник . И исправник, сам реч господства ми.

Писах аз, Първоул граматик, въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе і҃ днїе и ѡт Адама до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣто ҂зрмг, лѣта господждѧ ҂хлдах.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihai Pribeagul, fiul lui Dadul din Băileşti, din judeţul Dolj şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să fie de acum înainte în pace şi slobod de vecinie, el şi fiii lui de către domnia mea şi de către toţi nepoţii domniei mele şi de către toată rudenia domniei mele, de nimeni bîntuială şi să nu aibă în veci. Pentru că acel om Mihai mai sus scris, el a fost vecin de moştenire al domniei mele din sat din Băileşti, încă de multă vreme. Iar cînd am fost domnia mea în pribegie în Ţara Ungurească, la Haţeg, la Rîul lui Bărbat Miclăuş, iar domnia mea am iertat atunci pe Mihai de vecinie, pe el şi pe fiii lui şi pe nepoţii lui de fii, însă numai capul fără ocină, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă, pe care a slujit-o domniei mele la vreme de nevoie în pribegie şi a lăsat pe femeia lui şi pe fiii lui aici în ţară, pentru domnia mea, de a slujit domniei mele prin

țări străine. Și i-am făcut domnia mea și zapis la mîna lui, cînd am iertat domnia mea în pribegie la Hațeg cu mare blestem și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Aslan fost mare vornic și Gorgan spătarul și Dumitru Filișan căpitanul și Mihai clucerul și Pîrvul vistierul și Barbul paharnicul și Mihai postelnicul și Dumitrașco postelnicul și Preda postelnicul și Ionașco postelnicul și din țara Hațegului, jupan Bărbat Miclăuș și fiul lui, Bărbat Mateiaș și jupan Bălaș și Cioca Dumitru.

⟨Iar⟩ apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Țării Românești, aici în scaunul strămoșilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna lui Mihai și cartea domniei mele din domnie, ca să fie în pace și slobod de vecinie de către domnia mea și de către nepoții domniei mele și de către toată rudenia domniei mele, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare, sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte de miluire, ci o va călca și ⟨o va strica⟩ și o va rupe, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aci trupul ⟨și să⟩ fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte de Iuda și cu Arie ⟨în același loc, amin⟩.

Iată martori punem: jupan Hrizea mare ban al Craiovei ⟨și pan Ivașco mare vornic⟩ și pan Gligorie mare postelnic [1] și Dumitru mare vistier și Mihai ⟨mare spătar și pan Buzinca mare comis și pan Vasilie mare stolnic și pan Vucina mare paharnic⟩ și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele.

Am scris eu, Pîrvu gramaticul, în cetatea de scaun București, luna februarie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1634 [2].

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LX 24. Orig., perg. (43 × 29), rupt, pecete timbrată, căzută.

---

[1] În loc de mare logofăt.
[2] Anul erei noastre nu corespunde cu văleatul.

25

1635 (7143) februarie 5, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахиское, виѹк стараго и прѣблагаго, покоинномѹ Їѡ Басараба воеводї. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми жѹпаницев Калев, дъщира Черникъв дворник и дъщерех еи Марїи, виѹка Черникъв дворник и съ синови им, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест им всѣх дѣдїне и вечини и ацигани Черникъв дворник въс на двоа със сестрам са, жѹпаница Нѣкша Їѡнашков комис по име ѿт Гитїѡаръ, ѿт въс ходоком и ѿт Съкѹꙗни и ѿт сѹдство Єлх⟨ов⟩ със воденицех и със виноградї и съ къщове бащом си, Черникъв дворник и ѿт всѣх ѿтъчествїи Черни-

кън ворник, что ест бил ѡстал по съмрът емꙋ, много мало, въс на двоа, ꙗкоже две сестри. Понеже сїи више речени ѡчине и дѣдїне Черникъв дворник бил ест притеснени и ѡбдръжани ѡт къ зетом си Їѡнашко комис със жꙋпаница его Нѣкша, дъщера Черникъв ворник, сестра сꙋпрꙋжницев Калев по съмръти Черникъи дворник. Таже имах многа прꙋх и каранїе една съ дрꙋга радї ѡчине и дѣдїне бащом си, Черникъи ворник, почто радї сини ѡт тѣло его нѣст ѡстал.

А потом, къда бист и нинѣ, въ дьни господство ми, а ѡнѣ пакиже имах прꙋх за лицꙋ въ многа редове пред господства ми ꙋ великїи диван. Въ том, господство ми съм гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон, кꙋпно съ всихми почтеними правителїи господства ми и дах господство ми мегю иних ѕ҃ болѣри ѡт диван, по ръваше господски, по име: жꙋпан Ѡпрѣ вел агъ и ѡт Деса, Радꙋл ворник и ѡт Филипещи, Дꙋмитрашко ключар и ѡт Корнъц ѣни, Сокол ключар и ѡт Ꙋещи, Братꙋл комис и ѡт Мънещи, Нѣнчюл дворник въ пред чистнѣишомꙋ и прѣѡсвѣщенномꙋ архїе митрополит ѡтцꙋ нашемꙋ владїцѣ Григорїе Земле Влашкое, ꙗкоже да гледает и да истен<ствꙋет>, како ест ѡбрѣтал съ дꙋшами их, сице да ꙋтакмише радї всѣх дѣдїне Чернилъв ворник села и ацигани и вечини, что битї ѡстал по съмрътї его.

Въ том, сїи више речени болѣри, ѡни събираше се всих въ кꙋпно на ѡтцꙋ владїка, въ свѣта Митрополїе зде, ꙋ Бꙋкꙋрещи и сѣдил тере ест възимал разлога а ꙋ въс различнїе и сице сꙋдих и ꙋтакмил със дꙋшами их, како что ест ѡстал по съмрътї Черникъв дворник, много, мало, варе что се ѡбрѣстих да ест двоа, ꙗкоже две сестри. А радї редо прекюве, комꙋ что ест бил дал Черника ворник внꙋкам си и дъщерех емꙋ, докле ест бил ѡн жив, сице сꙋдил тех болѣри да бꙋдї дал, почто радї ест бил ѡн волен съ дѣдїнне его да сътворит что битї волѣ его. А радї с҃м жилтї, что ест реклъ Їѡнашко комис каꙿо ест кїелтовал радї трѣбове и дꙋжновенїе тъстом си, Черникъв дворник, ѡни ест възимал разлога Їѡнашков комис, что ест бил възимал и ѡн въ ѡсем годїне ѡт над ѡкна Гитїѡаръ, смотрил ꙋги с҃и, възимал всих ѡт Їѡнашко комис.

Въ том, тех ѕ҃ болѣри поставил всѣх ꙋ дол: и сїи жилти что ест бил ꙋзел Їѡнашко ѡт на ѡкнъ и тех ꙋги, что ест реклъ Їѡнашко како ест бил кїелтовал по трѣбове Черникъв ворник, а радї съмиренїа ꙋтакмил тех болѣри, ꙗко да поставил жꙋпаница Калѣ ꙋги и҃ и сестрам са Нѣкша дрꙋги и҃ жилтї, да <не>[1] имат млѣво и прꙋх въ сред им. А ащещлиже се въстанил Їѡнашко комис, ꙗкоже да заклет със болѣри радї тех с҃м жилти, кое ест реклъ како ест келтовал радї дꙋжновенїа тъстом си, Черникъи дворник, да имати поставити и ѡн тех с҃м ꙋги что ест бил възимал ѡт на ѡкна Гїтїѡаръ въ толико лѣтї, без жꙋпаница Калѣ, понеже сице сꙋдих и ꙋтакмил сїи више речени ѕ҃ болѣри със дꙋшами их. И видѣх господство ми и книга ѡтцꙋ владїцѣ Григорїе въ кꙋпно със болѣри ѡт сꙋжденїе и за такмеженїе и сам свѣтиѣ его ѡтцꙋ владїка сведїтелствовал пред господства ми ꙋ диван кꙋпно със тех шест болѣри ѡт сꙋжденїе и за такмеженїе, како ест више пис.

Сего радї, дах и господство ми жꙋпаницев Калев и дъщерех еи Марїи, ꙗкоже да дръжит ѡт всѣх дѣдїнне бащом си, Черникъв ворник, въс на двоаѡ съ сестрам на Нѣкша, како ест више пис, да сꙋт им за дѣдїно и въ ѡхаб и синовом ивнꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, по заповѣда господства ми

Сеже и сведїтелїи поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Михан вел спатар и Василїе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник, жꙋпан Григорїе великїи лѡгѡфет.

И аз, Дȣмитрȣ логофет, начерта въ настѡл градȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца феврȣарїе є҃ дьни и ѿ Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂ргмз.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul bătrînului și preabunului răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, fiica lui Cernica vornicul, și fiicei ei, Maria, nepoata lui Cernica vornicul, și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie din toate dedinele și vecinii și țiganii lui Cernica vornicul tot în două cu sora sa, jupanița Neacșa a lui Ionașco comisul, anume: din Ghitioara, din tot venitul și din Săcuiani și din județul Ilfov cu morile și cu viile și cu casele tatălui lor, Cernica vornicul, și din toată moștenirea lui Cernica vornicul ce a rămas după moartea lui, mult puțin, tot în două, ca două surori. Pentru că aceste mai sus spuse ocine și dedine ale lui Cernica vornicul au fost cotropite și stăpînite de către ginerele său, Ionașco comisul, cu jupanița lui, Neacșa, fiica lui Cernica vornicul, sora jupaniței Calea, după moartea lui Cernica vornicul. Apoi, au avut multă pîră și ceartă una cu alta pentru ocinele și dedinele tatălui lor, Cernica vornicul, pentru că fii din trupul lui n-au rămas.

Iar după aceea, cînd a fost și acum, în zilele domniei mele, ele iarăși au avut pîră de față în multe rînduri înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ele 6 boieri, din divan, pe răvașe domnești, anume: jupan Oprea mare agă și din Desa, Radul vornicul și din Filipești, Dumitrașco clucerul și din Cornățeni, Socol clucerul și din Uești, Bratul comisul și din Mănești, Nenciul vornicul înaintea preacinstitului și preasfințitului arhimitropolit, părintele nostru vlădica Grigorie al Țării Românești, ca să cerceteze și să adeverească, cum vor afla cu sufletele lor, așa să se întocmească pentru toate dedinele lui Cernica vornicul, sate și țigani și vecini, ce au rămas după moartea lui.

Întru aceea, acești boieri mai sus spuși, ei s-au adunat toți împreună la părintele vlădica, la sfînta Mitropolie, aici, în București, și au stat de au luat seama în toate felurile și așa au judecat și întocmit cu sufletele lor ca, ce a rămas după moartea lui Cernica vornicul, mult, puțin, orice se va afla, să fie în două, ca două surori. Iar pentru rîndul zestrei, fiecăreia cît a dat Cernica vornicul nepoatei sale și fiicelor lui, cît a fost el în viață, așa au judecat acei boieri să fie dat, pentru că a fost el volnic să facă cu dedinele lui ce i-a fost voia lui. Iar pentru 240 galbeni, ce a spus Ionașco comisul că a cheltuit pentru treburile și datoria socrului său, Cernica vornicul, ei au luat seama lui Ionașco comisul, ce a luat și el în opt ani de la ocna Ghitioara, au socotit 250 ughi, luați toți de Ionașco comisul.

Întru aceea, acei 6 boieri au pus tot jos: și acești galbeni, pe care i-a luat Ionașco de la ocnă și acei ughi, ce a spus Ionașco că a cheltuit pentru treburile lui Cernica vornicul, iar pentru împăcare au întocmit acei boieri ca să pună jupanița Calea 50 ughi și sora sa, Neacșa, alți 50 galbeni, să ⟨nu⟩ [1] aibă ceartă și pîră între ele. Iar dacă se va scula Ionașco comisul, ca să jure cu boieri pentru acei 240 galbeni, pe care a spus că i-a cheltuit pentru datoria socrului său, Cernica vornicul, să pună și el acei 250 ughi pe care i-a luat de la ocna din Ghitioara în atîția ani, fără jupanița Calea, pentru că așa au judecat și au întocmit acești mai sus spuși 6 boieri cu sufletele lor. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui vlădica Grigorie împreună cu boierii, de judecată și de întocmire, și însuși sfinția sa părintele vlădica a mărturisit înaintea domniei mele în divan, împreună cu acei șase boieri, de la judecată și de la întocmire, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și fiicei ei, Maria, ca să stăpînească din toate dedinele tatălui său, Cernica vornicul, tot în două cu sora sa Neacșa, cum este scris mai sus, să le fie de moștenire și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni[1] neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Grigorie mare logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna februarie 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., L/21. Orig., perg. (38 × 47), pecete timbrată.

---

[1] Omis.

---

26 **1635 (7143) februarie 15.**

† Să se știe acesta zapis, ca să fie de mare credință, cum au cum⟨părat⟩ giupînul Panaite ocină în sat în Stănulești de la Hurdează, stîjini 10 de ocină. Ș-au dat Panaite bani gata 600 în mîna lu Hurdează. Și ocina de lungă de hotarul Moceștilor pînă în apa Buzăului, fără moră.

Și iar au cumpărat giupînul Panaite o jumătate de rotă de moră în Buzău, fără ocină, de la Negrita și de la feciorii ei, anume Stanciul și de la Vlad. Ș-au dat Panaite bani gata [i] Negritei 9 galbeni. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Stan Băcan de Stănulești, de într-o rotă de moră a patra parte, dereptŭ 900 de bani. Și iar au cumpărat giupînul Panaite de la Cîrstiian și de la Radul Huiup de într-o rotă de moră iar a patra parte, dereptu 900 de bani.

Deci acești omeni[1] au vîndut de bunăvoia lor, cu știrea tuturor megiiașilor și de în sus și de în jos.

Deci mărturie și aldămășari: giupînul Armega i Manea i Staico i Négoslav i Radul i Cîrstiian i Staico i Manea i Stanciul i Hurdează i Pătru diiaconul și de Potocéni, Toder.

Писах аз, поп Стан wт сило Мирчещї, мѣсеца феврар е҃і дьни, въ лѣт ҂зрмг҃[2].

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XVIII/2. Orig., hîrtie (30 × 21), 3 peceți aplicate. Copii ibidem, mss. 441, f. 9v și 29 și 459, f. 114.

---

[1] Cuvîntul „omeni" scris între rînduri.
[2] „Am scris eu, popa Stan din satul Mircești, luna făurar 15 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩.

Milostiiu bojieiu Io Matei Basarabă voevod i gospodar. Pișem gospodstva mi ție Cotorogio din Cînești. Dau în știre domnia mea, în vreme ce vei vedea ceastă carte a domniei méle și cu sluga domniei méle po ime....[1], iar tu să cauți să vii aici cît mai curînd, să stai de față cu Ișfan înaintea domnii méle pentru un pogon de vie, ce zice Ișfan că l-ai vîndut întîiu lui, iar apoi te-ai sculat de l-ai vîndut și boiarinului domnii méle Simei logofătul. Iar să nu vei vrea să vii de voie, să hie volnic Ișfan cu sluga domniei méle ce scrie mai sus să te aducă fără voia ta și de nimenea opreală să n-aibă.

(21 februar 7143 = 1635).

După T. G. Bulat, *Două acte d mnești*, 48.

---

[1] Loc alb.

---

28 1635(7143) februarie 25, București.

† Adecă noi, megiiașii den satul Dătcoii, anume Stan și Pătru, feciorul Stoicăi Robul și Manea, feciorul Manii, și Nica scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis să hie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt, cum să se știe că i-am vîndut partea noastră de moșie den Dătcoi, însă cît iaste decindea de Dîmbovița, despre Grozăvești, partea noastră toată cît se va alége den gîrla Miclii pînă în matca Dîmboviții, cu jumătate de apă și cu vad de moară, derept bani gata zéce mii. Și i-o am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și a vecinilor de pre înprejurul locului și den sus și den jos. Și am luoat toți banii gata în mîinile noastre. Însă i-am vîndut moșie cît iaste mai sus scris, iar dencoace de Dîmbovița despre siliște noastră și despre vii, să nu aibă nici o treabă nici cu noi, nici cu feciorii noștri, nici cu acea parte de ocină.

Însă ne-am tocmit într-acest chip cum să-și facă moară în vadul ce i-am vîndut, iar să nu va hi vad de moară cum vendem noi, de nu i se va suferi, să hie volnic dumnealui să-și ia banii toți de la noi și noi să ne ținem moșiia noastră.

Și s-au întîmplat la această tocmeală a noastră și la aldămaș mulți boiari mărturii: jupan Dumitru Dudescul vel vistier i sinŭ ego, Radul logofătul i jupan Calotă clucerul ot Popești i Ghioca iuzbașa ot Cotrăcéni i Ianiu comisul i Tatul cupețu i popa Stoica i popa Drăgoiu i Dumitru croitorul i Paraschiva croitorul i Hrizea vatahul i Șteful logofătul i Sima vatahul za dărăbani i Dumitru i Udriște logofătul ot cămară i Neagoe logofătul i brat ego Pîrvul i Iova banul. Aceasta am scris și mărturisim cu acesta al nostru zapis. Și pentru credința ne-am pus toți dégitele ca să se creaza.

Се аз, Стоика спѹден, писах въ градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца февѹарїе к҃е дни, в лѣт ҂з҃рмг[1].

Eu Stan.
Eu Pătru.
Eu Manea.
Eu Nica.
Eu popa Drăgoiu.
Γηάνη κόμησος [2].

Dumitru vel vistiar ⟨m.p.⟩
Eu Calotă clucer ⟨m.p.⟩
Radul logofăt Dudescul ⟨m.p.⟩
Ghiuoca izbaşa ⟨m.p.⟩
Udrişte logofăt ⟨m.p.⟩
Eu Dumitru pîrcălab ⟨m.p.⟩
Tatul cupţu ⟨m.p.⟩
Popa Stoica ⟨m.p.⟩
Eu Dumitru croitor.
Eu Paraschiva croitor.
Sima vatah.
Hriza vatah.
Iova.
Eu Şteful logofăt ⟨m.p.⟩
Eu Pîrvul logofăt ⟨m.p.⟩
Eu Neagoe logofăt ot Fălcoi ⟨m.p.⟩
Stoica spudei ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, II/21. Orig., hîrtie (30 × 21), 15 peceţi inelare, aplicate.

---

[1] „Iată eu, Stoica spudei, am scris în oraşul Bucureşti, luna februarie 25 zile în anul 7143" ⟨1635⟩.

[2] „Iani comis".

---

29 1635 (7143) martie.

...⟨Lazăr logofăt călugărul⟩ de Goruneni ot sudstvo Vlaşca, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare ⟨credinţă la mîna jupanului...⟩ vtorii dvornic şi jupînesei lui Tod⟨o⟩sia, cum să ştie că am vîndut eu toată ⟨partea mea de ocină den Gor⟩unene di în cîmpu şi di în pădure şi di în apă şi cu vaduri de moră şi din⟨... şi cu⟩ tot hotarul orecît şe va alége pre unde au fost ⟨ho⟩tarăle céle bătrîne încă mai di⟨nainte vréme, jupanului...⟩ eiu vornic şi jupînesei lui, Todosiia, de⟨rept⟩u ughi 15 bani gata de a mea ⟨bunăvoe şi⟩ cu ştirea tuturor rudelor méle şi a megiiaşelor de pre înprejurul locului, ca să⟨-i fie lui⟩ şi jupînesei lui şi coconelor lor m⟨oş⟩ie în vecie.

Şi la tocmeala nostră ⟨fost-au⟩ mărturie, anume: Calotă clucer ot Popeşte şi frate-său Toader slugiiarul i Cîrstiian ⟨i...logof⟩ătul ot Orbească şi Tudor portarul ot Gor⟨uné⟩ni i Stănilă logofătul ot Băneşti... alţi mulţi boiari. Aceasta mărturisescu ca să se ştie şi să se crează. Şi prentru ⟨mai mare credinţă ne-am pus şi pe⟩cetea.

Пис мѣсеца мартие...дне, въ лѣт ҂зрмг.

...tănel

Eu Lazar logofăt, călugur.

Bibl. Acad., DCCXXXV/58. Orig., hîrtie, rupt, pecete aplicată.

EDIŢII, Iorga, *Doc. urlăţene*, 188—189.

30 1635 (7143) martie 2.

† Eu Iova ot Gioroc cu fii-mieu Stoichina scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna fiei méle, anume Petriia, cum să să ştie că i-am dat eu Pitriei moşie zéstri în vale, răzoari 2 de varză şi în moară o zi şi o noapte şi în Nisip, unde să va adivăra de funea mea să ţiea a treia şi în Turnaţ paşi 40, ca să-i fie ei moşie ohabnică, ei şi ficiorilor ei şi nepoţilor şi cine-i va da ei Dumnăzău, căci i-am dat eu de a mea bunăvoe. Iar cine va vrea să o oprească de în ficiorii miei să fie proclet şi afurisit de vlădica Isus Hristos şi de 318 otţi. Aşa să fie şi de mine.

Şi am scris în luna lu martie 2 dni.

Şi mărturii a fostŭ: Dragomir i Raicu i Stoian ot Gioroc.

Şi am scris eu Lamba, sinŭ Drăgoi ceauş ot Puţuri, leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, III/2. Orig. hîrtie (21× 15,5).

---

31 1635 (7143) martie 3, Bucureşti.

† Мнлостїею божїею, Їѡ Матею воевода н господннъ въсон землн Ꙋггровлахїнское, внꙋк велнкаго н прѣдобраго, стараго, поконннаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство мн сїе повеленїе господства мн Дръгоюв ѡт Добрещн н жнтелннцев его Єфтанїн, дъщера Бонкѡв, снnъ Бладꙋлов Рошка ѡт Бръгїанн ѡт сꙋдство Ѧрщнш, н съ нпх снновн, елнцн нм Богъ прнпꙋстнт, ꙗкоже да мꙋ ест нѣкое вечннн ꙋ село ꙋ Мꙋшнтещн, въ сꙋдство Ѧрџеш, на нме: Їѡн със снновн сн н Стонка със снновн сн, снновн Шнпев, понеже сїн внше реченн вечннн бнлн сꙋт за дѣдїнꙋ вечннн Бладꙋлов Рошка ѡт село ѡт Мꙋшетещї, ещеже ѡт прѣжде врѣме н въс дръжал нх ест със добро мнрно.

А потом, къда ест бнл съда, прн дьнїе господство мн а снновн Шнпев, Їѡн н Стонка, ѡнн ест днгнꙋл съпренїе н прншлн сꙋт тере съпрѣше се за лнцꙋ пред господства мн ꙋ велнкїн днван със Дръгою н със жꙋпанннца его Єфѳана. н снце прѣше Їѡн н брат сн, Стонка, ꙋ днван како нѣст бнл ѡнн вечннн Бладꙋлов Рошка ѡт Мꙋшетещн, нnже за дѣдїнꙋ, нnже за покꙋпенїе, нnже ꙋфатнл нх ест свезанїѧ Мнханл воевода тамо ꙋ Мꙋшетещї, нnже продадоше се вечннн Бладꙋлов Рошка. Таже въ том, господство мн съм гледал н сꙋднл по правдꙋ н по закон, със вьснхмн честн<тн>[1]мн правнтелїн господство мн н съм дал господство мн Їѡнов н Стонкъв, снновн Шнпев заkѡн ѕ̄ добрн людїе по ръваше господскїн, на нме: ѡт Бъжещн, Стан Моканꙋл н ѡт Каракал, Дꙋмнтрꙋ кълърашꙋл н ѡт Лехъчещн, Могош н ѡт Бѣлецн, Тꙋдор н ѡт Цнгънещн, Радꙋл, снnъ Балдовннов н Нѣкшꙋл, ꙗко да заклет със дꙋшамн нх како нѣст бнл Шнпа, ѡтцꙋ Їѡнов н Стонкъсв, вечнннꙋ Бладꙋлов Рошка ѡт село Мꙋшнтещї, нnже ꙋфатнл нх ест свезанїѧ Мнханл воевода тамо ꙋ Мꙋшетещн, нnже продавал се ест вечннн. Таже, когда ест бїѡ на дьнь н на сорок, а Їѡн н Стонка, снновн Шнпев, ѡнн ннкакоже нѣст моглъ заклѣтн, анꙋ ест ѡстал ѡт закон н ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства мн. И вндѣхом господство мн н ѡба ръвашове господскн за клетовцн н кннгꙋ мегїашом за сꙋжденїе на рꙋк Дръгоюв. А ащелнже хокет нзвад нтн нѣкогда сїн вечннн некїе кннге, сътворнт въ ннно ѡбраз, да не се вѣрꙋет, нꙋ лъжннче да стонт.

Сего радн, дадох съм господство мн Дръгоюв н жꙋпаннцев его Єфтанїн, ꙗкоже да сꙋт нм сїн вечннн, Їѡн н Стонка, дѣдїнꙋ н въ ѡхаб, ннм, снновом н внꙋком н прѣвнꙋчедом н не ѡт когожде непоколѣбнмо, порнзмо господства мн.

Сеже ȣбо и сведетеліе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевски и жȣпан Івашко вел дворник и жȣпан Глигоріе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистіiар и жȣпан Михаю вел спатар и жȣпан Басиліе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел постелник [2] и жȣпан Костандин великіе постелник. И исправник, Глигоріе вел логофет.

И написахом аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градȣ Бȣкȣрещин, мѣсеца мартіе г҃ дьни и ѿт Адама до селѣ, въ сего писаніе, теченіа лѣтом въ лѣт ҂зрмг.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостію божію господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoi din Dobrești și soției lui, Eftana, fiica lui Voico, fiul lui Vladul Roșca din Brătiani, din județul Argeș, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să-i fie niște vecini în sat la Mușetești, în județul Argeș, anume: Ion cu fiii săi și Stoica cu fiii săi, fiii lui Șipa, pentru că acești mai sus ziși vecini au fost de moștenire vecini ai lui Vladul Roșca din sat din Mușetești încă dinainte vreme și i-a tot ținut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum în zilele domniei mele, iar fiii lui Șipa, Ion și Stoica, ei au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea domniei mele în marele divan cu Drăgoiu și cu jupanița lui, Eftana. Și așa a pîrît Ion și fratele său Stoica în divan că n-au fost ei vecini ai lui Vladul Roșca din Mușetești, nici de moștenire, nici de cumpărătură, nici i-a prins pe ei legătura lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini lui Vladul Roșca. Astfel, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Ion și lui Stoica, fiii lui Șipa, lege 6 oameni buni pe răvașe domnești, anume: din Băjești, Stan Mocanul, și din Caracal, Dumitru călărașul, și din Lehăcești, Mogoș, și din Beleți, Tudor, și din Țigănești, Radul, fiul lui Baldovin, și Neacșul, ca să jure cu sufletele lor că Șipa, tatăl lui Ion și al lui Stoica, n-a fost vecinul lui Vlad Roșca din sat din Mușetești, nici nu l-a prins legătura lui Mihail voievod acolo la Mușetești, nici nu s-au vîndut vecini. Astfel, cînd a fost la zi și la soroc, iar Ion și Stoica, fiii lui Șipa, ei nicicum n-au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și amîndouă răvașele domnești de jurători și cartea megieșilor de judecată la mîna lui Drăgoiu. Iar dacă vreodată acești vecini vor scoate niscaiva cărți făcute în alt chip, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

De aceea, am dat domnia mea lui Drăgoiu și jupaniței lui, Eftana, ca să le fie acești vecini, Ion și Stoica, dedină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare postelnic [2] și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna martie 3 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, III/14. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1904.

---

[1] Omis.

[2] În loc de paharnic.

---

32 **1635 (7143) martie 10, Bucureşti.**

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ꙋггрровлахїнское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномꙋ празнителю господство ми жꙋпан Ївашко великїи дворник и със синови си, елици им Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест село Трѣнишанїи ѡт сꙋдство Илом<ница>, въс село със въсом хотаром и със въсих вечинїи и със въс ходоком ѡт поле и ѡт блат и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтет избрати ѡт въс хотаром, али дел Албꙋлов, синꙋ Писикъв ѡт Нънишори въсах, ѡт малꙋл Дꙋнав ꙋ дълг дори ꙋ хотарꙋл Иломницен, понеже ест покꙋпил почтенном правителю господства ми жꙋпан Ивашко вел дворник ѡт над Албꙋл ѡт Нънишори дела его ѡт Трънишани въсах, със вечинїи и със въс ходоком, за ҂ї аспри готови.

И пак да ест жꙋпанꙋ Ївашков вел дворник ѡчинꙋ и вечини, ѡбаче дела Мꙋшатов вистїꙗр и дѣла чедим си Басилїев спатар дела им въсах и за дѣдїно и за покꙋпенїе ѡт посвꙋдї и ѡт през въс хотаром, елика се хтет избрат, понеже сїѧ ѡчинꙋ и със вечини ѡт Трънишани било ест за дѣдїно жꙋпаницев Самфирев, жителница Мꙋшатов вистїꙗр, мати Басилїев спатар. И били сꙋт покꙋпил и Мꙋшат вистїꙗр нѣкое дели за ѡчинꙋ ѡт Трънишани и със вечини ѡт над Радꙋл постелник и ѡт брат его Датко пехарник и ѡт синови Миклеꙋшов постелник, сини Датков ключар ѡт Поточѣни. И ещеже и ѡт дрꙋзи болѣри котори не сꙋт писани зде, въ книга сїе.

А когда ест бил наи ѡт прежде врѣме, а вечинїи ѡт Трънишани ѡт дѣла Мꙋшатов вистїꙗр, елици сꙋт бил покꙋпил със новци готови и ѡт дела Басилїев спатар, синъ Мꙋшат вистїꙗр, колици сꙋт имал ѡт над матерам си жꙋпаница Самфира, ѡни скꙋповал се сꙋт ѡт над Мꙋшат вистїꙗр и ѡт синꙋ его, Басилїе спатар за вечинїе, да ест пакиже кнеѕи със ѡчине имъ.

А потом, къда ест бил нинѣ, въ при дьнїе господство ми, аще подаровал ме ест господъ Богъ по господство ми със господство и чьститом царю със скриптрꙋ дръжащеи земли Влашкое, на стол предѣдом си, а вечинїи ѡт Трънишани, наслѣдницїи селов, ѡни не въсхотѣл да сѣдит на ѡтъчества им, да си плащает харачюл честитомꙋ царю и мед царска и дажбе господство ми, нъ ест бежал, тере мынꙋвше през Дꙋнав и ѡставил их ест дѣдинове им. Въ том, господство ми съм ꙋфатил по почтенном правител господство ми жꙋпан Ивашко вел дворник, тере сꙋт платил въсах бирове селѣним ѡт Трънишани и меда царска въс из къща его, дондеже наплънил се сꙋт ꙋги т҃и, когда бист теченїе лѣтом ҂зрмв҃, почто радї ест дръжал Ивашко вел дворник сꙋдство Илом<ница> за бирърїе.

А потом, къда ест бил пакиже въ дънїе господство ми, въ лѣт ҂зрмг҃, мѣсеца авгоуст[1], прилꙋчило се сꙋт и три дешꙋгꙋбине по ѡчина селов Трънишанїи: едни џѣлеп ꙋбил със в҃ човани. Таже сꙋт платил жꙋпан Ївашко вел дворник тех три дешꙋгꙋбине за плъно и сътворил ест келтованїе със съпернїцїи џѣлепилом доколе се сꙋт наплънил келтованїа, аспри ҂п҃.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномꙋ правителю господство ми [почтенномꙋ правителю господство ми] жꙋпан Ивашко вел дворник, ꙗкоже да мꙋ ест въс село Трънишанїи съ въсом хотаром и сьс вечинїи и сьс въсом ходоком ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи ижꙋпан...[2] вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистїꙗр и жꙋпан Михаю вел спатар и жꙋпан Василїе вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца мартїе ї дьни и ѡт Ѧдама въ лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic şi cu fiii lui, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Trănşanii din judeţul Ialomiţa, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din baltă şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, însă toată partea lui Albul, fiul lui Pisică din Nănişori, din malul Dunării în lung pînă la hotarul Ialomiţei, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Ivaşco marele vornic de la Albul din Nănişori toată partea lui din Trănşani, cu vecinii şi cu tot venitul, pentru 10 000 aspri gata.

Şi iar să-i fie jupanului Ivaşco marele vornic ocină şi vecini, însă partea lui Muşat vistierul şi partea copilului său Vasilie spătarul, toată partea lor şi de moştenire şi de cumpărătură, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această ocină şi cu vecinii din Trănşani a fost de moştenire a jupaniţei Samfirei, soţia lui Muşat vistierul, mama lui Vasilie spătarul. Şi a cumpărat şi Muşat vistierul nişte părţi de ocină din Trănşani şi cu vecini de la Radul postelnicul şi de la fratele său, Datco paharnicul şi de la fiii lui Miclăuş postelnicul, fiii lui Datco clucerul din Potoceni şi încă şi de la alţi boieri, care nu sînt scrişi aici, în cartea aceasta.

Iar cînd a fost mai înainte vreme, vecinii din Trănşani din partea lui Muşat vistierul, pe cîţi îi cumpărase cu bani gata şi din partea lui Vasilie spătarul, fiul lui Muşat vistierul, cîţi a avut de la mama sa, jupaniţa Samfira, ei s-au răscumpărat de vecinie de la Muşat vistierul şi de la fiul său, Vasilie spătarul, ca să fie iarăşi cnezi cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia şi cinstitul împărat cu sceptrul stăpînirii Ţării Româneşti, pe scaunul strămoşilor mei, vecinii din Trănşani, moştenii satului, ei nu au voit să şeadă pe moştenire lor, să-şi plătească haraciul cinstitului împărat şi mierea împărătească şi dăjdiile domniei mele, ci au fugit, de au trecut peste Dunăre şi au părăsit dedinele lor. Întru aceea, domnia mea am apucat pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic să plătească toate birurile sătenilor din Trănşani şi toată mierea împărătească tot din casa lui, pînă ce s-au împlinit ughi 350, cînd a fost cursul anilor 7142, pentru că a ţinut Ivaşco marele vornic judeţul Ialomiţa de birărie.

Iar apoi, cînd a fost iarăşi în zilele domniei mele, în anul 7143, luna august [1] s-au întîmplat şi trei deşugubine pe ocina satului Trănşanii: un gelep omorît cu doi ciobani. Astfel a plătit jupan Ivaşco marele vornic acele trei deşugubine deplin şi au făcut cheltuială cu pîrîtorii pentru gelepi pînă ce au împlinit cheltuiala, 80 000 aspri.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic, ca să-i fie tot satul Trănşanii cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan... [2] mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Mihaiu mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 10 zile şi de la Adam în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul de Istorie al municipiului Bucureşti, nr. 27 205. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

---

[1] Aşa în text, deşi actul este dat în martie 1635.

[2] Loc alb.

---

33 1635 (7143) martie 10, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басарабъ воеводї и господинъ въсеи земли Ѹггровлахїискои. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми почьтенномȣ болѣрȣ господство ми пан Сима вторїи логофет и съ сини емȣ, елици Богь дароватн, ꙗко да ест емȣ ѡчинъ вь село Дъткоин, ѡбаче вса частъ мегїѧшом ѡт Дъткои и колика ест ѡбоиъ полѣ ѡт Дъмбовицъ ѡт къ Грозъвещи, ѡт Гръла Миклїи дори ȣ гїена Дьмбовицїи, съ половино ѡт вод и съ брод ѡт водїницȣ, ѡт по вьс хотаромъ, ѡт хотар до хотар,варе елика изберит сѧ.

Понеже сїе вышше речена ѡчинъ и със брод ѡт водїницȣ был ест мегїѧшов ѡт Дъткои ѡт дѣдино, ещеже ѡт прѣжде врѣме. А потом, егда быст нинѧ, вь дьны госоодство ми, ѡни сътворили ест сїѧ дѣдина им продателна. Въ том, болѣр господство ми Сима логофет, ѡн кȣпил ест сїѧ вишше писана ѡчинъ и съ брод ѡт водїницȣ ѡт на вьси мегїꙗшїи ѡт Дъткои по име, Стан и Пьтрȣ, синъ Стоикъи Робȣл и Манѣ, синъ Манїи и Ника за $_{х}\tilde{і}$ пѧнези готови, ѡбаче ѡчина без вечини. И видѣх господство ми и записȣл сим мегїꙗшом ѡт проданїе на рȣка Симев логофет и съ многи болѣри и мегїѧши сведїтелїи, имени их: пан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїѧр и съ сини егѡ Радул логофет и Калотъ клȣчар ѡт Попещи и ѡт Котръчѣни, Гїѡка юзбаша и Ꙗню комис и Татȣл кȣпец и поп Стоика и ѡт Бȣкȣрещи, поп Дръгою и Дȣмитрȣ кронтор и Параскива кронтор и Шефȣл логофет и Хризѧ ватах и Сима ватах ѡт Дъръбани и Дȣмитрȣ прькьлаб и Ѵдрище логофет, ѡт Шеринѣса и ѡт Фьлкои, Нѣгое логофет и брат егѡ, Прьвȣл и ѡт Пьȣшъщи Їѡва банȣл. И продали ест сїи мегїѧши ѡт Дьткои нихномȣ ѡчинъ ѡт нихномȣ добро волѣ, без ни една силост и сь ȣзнанїѧ всѣм мегїѧшомȣ ѡт гор и ѡт дол и ѡт ѡстрого местом и ѡт прѣд господство ми.

Сего радї, дадох сьм господство ми болѣромȣ господство ми Симев втори логофет ꙗко да ест емȣ сїе вишше речена, ѡчинъ ѡт Дьткои и сь брод ѡт водїницȣ ѡчинъ, дѣдинъ и въ ѡхабъ синовим и внȣцим и внȣчетом и не ѡт кого непоколѣбимомȣ, през реченїи господство ми.

Се оубо и сведїтелїи приложих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и пан Михаю вел спътар...[1] и пан Василїе вел столник и пан Бȣзинка вел комис и пан Бȣчина вел пехарник и Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И аз, Стоика спȣден Шербанович, писах въ настолни дивно градȣ Бȣкȣрещски мѣсеца мартїе ї-гѡ дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїа въ лѣт ҂зрмг, лѣта господа ҂ахле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Sima al doilea logofăt și cu fiii lui, cîți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în satul Dătcoii, însă toată partea megiașilor din Dătcoi și cît este pe amîndouă cîmpurile de la Dîmbovița, dinspre Grozăvești, de la gîrla Miclii pînă la matca Dîmboviții, cu jumătate din apă și cu vad de moară, de peste tot hotarul, din hotar în hotar, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și cu vad de moară a fost a megiașilor din Dătcoi de moștenire încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei au făcut această dedină a lor vînzătoare. Întru aceasta, boierul domniei mele, Sima logofăt, el a cumpărat această mai susscrisă ocină și cu vad de moară de la toți megiașii din Dătcoi, anume: Stan și Pătru, fiiĭ lui Stoica Robul și Manea, fiul lui Manea și Nica pentru 10.000 bani gata, însă ocina fără vecini.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al acestor vecini la mîna lui Sima logofătul și cu mulți boieri și megiași martori, numele lor: pan Dumitru Dudescul marele vistier și cu fiul lui, Radul logofătul și Calotă clucerul din Popești și din Cotrăceni, Ghioca iuzbașa și Ianiu comisul și Tatul negustorul și popa Stoica din București și popa Drăgoiu și Dumitru croitorul și Paraschiva croitorul și Șteful logofătul și Hriza vătaful și Sima vătaful de dărăbani și Dumitru pîrcălabul și Udriște logofătul din Șerineasa și din Fălcoi, Neagoe logofătul și fratele lui, Pîrvul și din Păușești, Iova banul. Și au vîndut acești megiași din Dătcoi ocina lor de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Sima al doilea logofăt, ca să-i fie lui această mai sus-zisă ocină din Dătcoi și cu vad de moară, ocină, dedină și de oahbă, fiilor și nepoților și ⟨stră⟩nepoților și de nimeni neclintit, înaintea spusei domniei mele,

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar... [1] și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic. Gligorie mare logofăt.

Și eu, Stoica spudei Șerbanovici, am scris în minunata cetate de scaun București, luna martie a 10-a zi și de la Adam pînă acum cursul, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

⟨Pe verso din sec. XVIII:⟩ Carte de cumpărătoare pre Fundul Dătcoilor ot Mateiu voievod.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan Bucureşti, II 22. Orig., hîrtie (40 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. ibidem II/23. Altă trad. la Bibl. Acad., ms. 2 593, f. 33, cu data martie 3.

---

[1] Loc alb.

---

34 — 1635 (7143) martie 13, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Iѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Iѡ Басарабъ воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїе господство ми почтенномȣ правителю господство ми жȣпан Дȣмитрȣ Филишанȣл вел питарю и със синови си, елицеже Богъ даровах, ıакоже да мȣ ест ѡчинȣ и вечинїи ȣ село ȣ Гор Спинишор, ѡт сȣдство Мех<единци>, али дел господство ми, половинȣ за село, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и със въсих вечинїи и със вьс ходокѡм и ѡт седалище селѡв ѡт посвȣдї, варе елика се хтит избрат ѡт през вьс хотаром, по старе хотаре и белѣѕи.

Понеже сїи више реченна половинȣ за село ѡт Гор Спинишѡр били соꙋт господство ми за дѣдїинȣ ещиже ѡт прѣжде врѣме. А потом, кьда ест бил въ дьни Алиѯандрȣ воеводе Илїıаш, въ лѣт ҂з҃рлз, по врѣме кьда съм бил господство ми болѣр вел агъ, а господство ми сам продал съм ест сїи половинȣ за село ѡт Гор Спинишѡр със въсих вечинїи колице се хощет наити ȣ дел господство ми със въсах ѡчина и със вьс ход<ѡк>ѡм, ѡт хотар до хотар, почтенномȣ правителю господство ми жȣпан Дȣмитрȣ вел питар, что ест бил тогда кьпитан, за ȣги т҃з аспри готови, за добро волю и със ȣзнанїа въсѣм болѣром и със ȣзнанїа братїим господство ми и а мегїıашом, ѡт гор издол, и ѡт кръсть мѣстом. И съм възимал господство ми тогда въсих новцїи ѡт рȣка жȣпан Дȣмитрȣ вел питар, что ест бил тѡгда кьпитан. И сїи више речени аспри дал ю съм господство ми, пак въсих по село Бъбичюл, тере съм покȣпил пак въ мѣсто, дѣдїинȣ радї дѣдїинȣ, и сътворил их съм господство ми, ѡт болѣрство, и запис ѡт рȣка господство ми въ рȣка жȣпан Дȣмитроу вел питар, що ест бил тогда кьпитан и със мноѕи болѣри сведѣтелїи написани ȣ запис, на име: жȣпан Стаматїе бив велагъ и Михаи ключар и Конде вел армаш и ѡт Бълѣни, Радꙋл постелник и ѡт Фаркаш, Радꙋл постелник и ѡт Брънещи, Дръгич постелник и ѡт Поıанъ, Барбȣл постелник и ѡт Спинѣни, Дȣмитрашко постелник и ѡт Фȣндѣни, Станчюл логофет.

А потом, кьда ест бил сьда, въ дьнїи господство ми, ако подаровал ме ест господь Богъ със господствїе и честитом царю със скриптра держещїми Земли Влашкое, на стѡл прѣдѣдом господство ми, а господство ми сътворихѡм на рȣка жȣпан Дȣмитрȣ вел питар и книга господство ми ѡт господство да ест емȣ и синови емȣ дѣдїинȣ въ вѣкы.

И пак да ест почтенномȣ правителю господство ми жȣпан Дȣмитрȣ вел питар ѡчинȣ и вечини ȣ село ȣ Ръсипици ѡт сȣдство. . . [1], ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт по вьс мѣстом и ѡт по въсѧх хотарове, ѡт чии до чии и със вечинїи и ѡт седалище селѡв, ѡт посвȣдї, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром. И вечинїи да се знает, которїи се сȣт продал вечини пан Дȣмитров вел питар със синови их и със въсѣх делове им за ѡчинȣ ѡт Ръсипици, по име: Иан със инови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри готови и една кобила за ҂а҃ аспри и Кȣричѣ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Иван със синови си и със негѡва ȣжа за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри готови и една кобила, цѣно ей ҂а҃ аспри готови и Чернат със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Коман със синови си и със ȣжа его за ѡчинноѹ за ҂ву҃ аспри готови и Станчюл със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри готови и Неделко със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Лепадат със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ и Їван със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри готови и Бънца със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри и Никоаре със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вѡ҃ аспри готови и една кобила за ҂а҃ аспри и Стан, синъ Добрев, със синови си и със ȣжа его за ѡчинъ за ҂вх҃ аспри готови и Аврам със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри и една кобила за ҂а҃ аспри и Бреътилъ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри и Їѡн сюс синови си и сюс ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Михорча със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Гогȣл със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Ръдъчинъ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Дан със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри и Ходор със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ и Дȣмитрȣ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри и Радослав със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Ѡпрѣ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Цинцеа със синови си със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и Радул със синови си и със ȣжа его за ѡчина за ҂ву҃ аспри готови и Бадѣ със синови си и със ȣжа его за ѡчина за ҂ву҃ аспри готови и Цȣндрѣ със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вф҃ аспри готови и Стонка със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂вх҃ аспри готови и Радул Гонцѧ със синови си и със ȣжа [ȣжа] за ѡчина за ҂ех҃ аспри готови и една крава за у҃ аспри и Вишан със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂гм҃ аспри и една кобила за ҂а҃ аспри и Тоадер със синови си <и със> ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри готови и една крава за у҃ аспри и Нѣгое със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри и Стан със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ҂ву҃ аспри и Барбȣл със синови си и със ȣжа его за ѡчинȣ за ву҃ аспри готови и Мърин със синови его и със десет сежени за ѡчинȣ за два кобиле велма добре и за една крава.

Понеже того село Ръсипицїи више пис бихи сȣт въсих кнеѕи със ѡчине им ешеже иаи ѡт прѣжде врѣме. А потом, къда ест бил въ дьнїе Алеѯанд<рȣ> водъ, а наслѣдницїи селов ѡт Ръсипици, колици сȣт више речени, ѡни сами ѡт волѣ им [и] продадоше се вечини със синови их и със ѡтъчъствїе их почтенномȣ правител господства ми жȣпан Дȣмитрȣ вел питар, да ест емȣ дѣдїнȣ без ни една силост и със ȣзнанїе въсем болѣром и а мегїашом ѡт ѡколоно местов и ѡт пред господство ми и със записе ѡт рȣками их за проданїе и със мноѕи болѣри сведетелїи написани ȣ запис.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномȣ правител господства ми жȣпан Дȣмитрȣ Филїешанȣл вел питар ѡчинȣ и вечини которїи сȣт то редȣ више речени ȣ сел Ръсипици дѣдїнȣ и въ ѡхабъ синовом и винȣком и прѣвинȣчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порнзмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣет господство ми: жȣпан Хриза великїи <вел> бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїiар и жȣпан Михаю вел спатар и жȣпан Василїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градѹ Бȣкȣрещи, мѣсеца мартїе г҃і дьни и ѡт Адама до нинѣ, въ лѣт ҂зрмг҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filişanul marele pitar şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină şi vecini în sat în Spinişoru de Sus, din judeţul Mehedinţi, însă partea domniei mele, jumătate de sat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi semne.

Pentru că această jumătate de sat mai sus-spusă din Spinişorul de Sus a fost a domniei mele de dedină încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alixandru voievod Iliiaş, în anul 7137, pe vremea cînd am fost domnia mea boier, mare agă, iar domnia mea singur am vîndut această jumătate de sat din Spinişorul de Sus cu toţi vecinii cîţi se vor găsi în partea domniei mele, cu toată ocina şi cu tot venitul, din hotar în hotar, cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, pentru ughi 360 aspri gata, de bunăvoie şi cu ştirea tuturor boierilor şi cu ştirea fraţilor domniei mele şi a megiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului. Şi am luat domnia mea atunci toţi banii din mîna jupanului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan. Şi acei sus-spuşi aspri i-am dat singur domnia mea, iar toţi pe satul Băbiciul, de l-am cumpărat iar în loc, dedină pentru dedină şi le-am făcut domnia mea, din boierie, şi zapis de la mîna domniei mele la mîna jupînului Dumitru marele pitar, care a fost atunci căpitan, şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis, anume: jupan Stamatie fost mare agă şi Mihai clucerul şi Conde marele armaş şi din Văleni, Radul postelnicul şi din Farcaşi, Radul postelnicul şi din Brăneşti, Drăghici postelnicul şi din Poiană, Barbul postelnicul şi din Spineni, Dumitraşco postelnicul şi din Fundeni, Stanciul logofătul,

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, dacă m-a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia şi cinstitul împărat cu schiptrul stăpînirii Ţării Româneşti, pe scaunul strămoşilor domniei mele, iar domnia mea am făcut la mîna jupanului Dumitru marele pitar şi cartea domniei mele, din domnie, ca să-i fie lui şi fiilor lui dedină în veci.

Şi iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru marele pitar, ocină şi vecini în sat în Răsipiţi, din judeţul... [1], din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot locul şi de peste toate hotarele, din cap în cap şi cu toţi vecinii şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi vecinii să se ştie, care s-au vîndut vecini panului Dumitru marele pitar, cu fiii lor şi cu toate părţile de ocină din Răsipiţi, anume: Nan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2600 aspri gata şi o iapă de 1 000 aspri şi Curicea cu fiii lui şi cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata şi Ivan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata şi o iapă, preţul ei 1 000 aspri gata şi Cernat cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Coman cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Stanciul cu fiii lui şi cu funia lui de ocină, pentru 2 600 aspri gata şi Nedelco cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Lepădat cu fiii lui şi cu funia lui de ocină şi Ivan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata şi Bănţa cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri şi Nicoară cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 800 aspri gata şi o iapă de 1 000 aspri şi Stan, fiul lui Dobre, cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata şi Avram cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri şi o iapă de 1 000 aspri şi Brătilă cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri şi Ion cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Mihorcea cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Gogul cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Rădăcină cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Dan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri şi Hodor cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 şi Dumitru cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri şi Radoslav cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Oprea cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Ţiţeia cu fiii lui, cu funia lui de ocină, pentru 2 400 aspri gata şi Radul cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Badea cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Ţundrea cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 500 aspri gata şi Stoica cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 600 aspri gata şi Radul Gonţea cu fiii lui şi cu funia de ocină pentru 5 600 aspri gata şi o vacă de 400 aspri şi Vişan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 3 040 aspri şi o iapă de 1 000 aspri şi Toader şi fiii lui şi ⟨cu⟩ funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi o vacă de 400 aspri şi Neagoe cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri şi Stan cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri şi Barbul cu fiii lui şi cu funia lui de ocină pentru 2 400 aspri gata şi Mărin cu fiii lui şi cu zece stînjeni de ocină pentru două iepe foarte bune şi drept o vacă.

Pentru că acel sat, Răsipiţi, mai sus spus, au fost toţi cnezi cu ocinile lor încă mai dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru vodă, iar moştenii satului din Răsipiţi, cîţi sînt mai sus-spuşi, ei singuri, de voia lor, [şi] s-au vîndut vecini cu fiii lor şi cu moştenirea lor cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru marele pitar, ca să-i fie dedină, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din jurul locului şi cu zapise de la mîinile lor de vînzare şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Dumitru Filieşanul marele pitar ocinile şi vecinii, care sînt pe rînd mai sus-spuşi în satul Răsipiţi, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Mihaiu mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna martie 13 zile şi de la Adam pînă acum în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., MDLXVII/1. Orig., perg. (36 × 50), pecete aplicată.
EDIŢII. Bălan şi Cernovodeanu, *Doc. inedite*, 350—355.

---

[1] Loc alb.

---

35 1635 (7143) martie 13, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи воевода и господинь всои Земли Ѹггровлахїискїи, вн8к великагѡ, покоинном8 Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми болѣрин8 господства ми Петрїи сл8жер и съ сини

его, елициже Богь даровати, ꙗко да мȣ есть село Лазȣл въ сȣдство Мех<единци>, всъ село съ всъ хотаром и съ вси вечинїи и съ всъ ходоком ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селовȣ, ѡт хотар до хотар, по стари хотари и по белѣгы. И вечинїи ещеже да се знае, по име: Станчюл и Стоꙗн и Нѣгое [1] и Стелѣ и Тȣдосїе и Тȣдорȣ и Пьтрȣ и Марин и Барбȣл и Стоика и Тȣдорȣ и Лȣпȣл и Стан и Манѣ и Строе и Барбȣл и Лȣпȣл и Кръстѣ и Неделко и Нѣгое и Дрьгич Риба и Степан и Продан и Стан Бъланов и Радослав, и Драгȣл и Нѣгȣл и Барбȣл Грамен и Дан и Лȣпȣл Нѣнчюлȣи и Лазар и Стан и Стан Кока и Дима и Вишан и Стоꙗн Кика и Станчюл Фȣлга и Пръвȣл и Барбȣл и Симиѡн Залъ и Дръгич и съ вси сины им. Понеже того село Лазȣл више пис, быст кнѧѕы ѡт прѣжде врѣме съ ѡчини их. Потомже, егда быст въ дьни Алеѯандрȣ воевод Їлїꙗш, втораго крато, а ѡни ѡт своих добро волѣ продадоше сѣ вечини Петрїи слȣжер съ сини их и съ ѡчине их, без не еднаа силѡст ѡт къ никтоже, радї ф̅л̅д̅ ȣги готови. И всь били вечини съ блаѕѣ миръ.

А потом, егда бист иниꙗ, въ дьни господства ми, а вечинїи више речени, ѡни въстанили се сȣт съ прь и прїидет пред господство ми ȣ великїи диван, тере съпрѣше се лицȣ съ болѣрин господства ми Петрѣ слȣжер. И сици прѣл вечинїи ȣ диван, како нѣст бил дал Петрѣ слȣжер им вси новцїи више пис ѡт плъи, анȣ дал <е>ст им наи мало и сътворил их ест силѡст. Въ том, господство ми гледах и сȣдих правд, кȣпно съ всѣмї почтеними правители господства ми. И видѣх господство ми и записȣл им на рȣкȣ Петреи слȣжер ѡт проданїе съ многи болѣри и кȣпци и мегиаши свѣдѣтели ȣ запис и книга Алеѯандрȣ воевод ѡт покȣпенїе. И истинствовах господство ми всъ диваном и знах господство ми ѡт такмеженїа и ѡт проданїа ѡвом вечини ѡт Лаз и како ест бил възимал вси пѣнѧѕы готови ȣ рȣки их тогда. И сици ѡстал ест вечинїи ѡт закон ѡт диван.

Сего радї дах и господство ми болѣринȣ господства ми Петреи слȣжер, ꙗко да быти его село Лазȣл със вси вечинїи и съ всъ хотаром, како ест више пис и како се продает дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ емȣ и синовом и внȣком въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимо по заповѣд господства ми [и не ѡт когождо].

Сеже и свѣдѣтели поставих господство ми: испръво пана Хризѣ вел бан Кралеветскїи, пана Ївашко вел дворник, пана Глигорїе вел логофет, пана Дȣмїтрȣ вел вистїꙗр. пана Михаи вел спатар, пана Неделко вел ключар, пана Василїе вел столник, пана Бȣзинка вел комис, пана Бȣчина вел пехарник, пана Костантин вел постелник. И исправник, пана Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, намазах въ град рекше Бȣкȣрещи, мѣсеца мартїе г҃ї дьни, ѡт Адама в лѣт ҂з҃р҃м҃г.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Petre slugerul şi cu fiii lui, cîţi îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Lazul, în judeţul Mehedinţi, tot satul şi cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi pe semne. Şi vecinii încă să se ştie, anume: Stanciul şi Stoian şi Neagoe [1] şi Stelea şi Tudosie şi Tudor şi Pătru şi Marin şi Barbul şi Stoica şi Tudor şi Lupul şi Stan şi Manea şi Stroe şi Barbul şi Lupul şi Cîrstea şi Nedelco şi Neagoe şi Drăghici Riba şi Stepan şi Prodan şi Stan al lui Bălan şi Radoslav şi Dragul şi Neagul şi Barbul al Gramei şi Dan şi Lupul al lui Nenciu şi Lazăr şi Stan şi Stan Coca şi Dima şi Vişan şi Stoian Chica şi Stanciul Fulga şi Pîrvul şi Barbul şi Simeon Zală şi Drăghici şi cu toţi fiii lor. Pentru că acel

sat Lazul, mai sus scris, au fost cnezi dinainte vreme cu ocinele lor. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, a doua oară, iar ei, de a lor bunăvoie, s-au vîndut vecini lui Petre slugerul cu fiii lor şi cu ocinele lor, fără nici o silă din partea nimănui, pentru 534 ughi gata şi au tot fost vecini cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar vecinii mai sus zişi, ci s-au ridicat cu pîră şi au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă cu boierul domniei mele Petrea slugerul. Şi aşa au pîrît vecinii în divan că Petru slugerul nu le-a dat lor deplin toţi banii mai sus scrişi, ci le-a dat mai puţin şi le-a făcut silnicie. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat drept, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare la mîna lui Petre sluger cu mulţi boieri şi negustori şi megieşi martori în zapis şi cartea lui Alexandru voievod de cumpărătură. Şi am adeverit domnia mea cu tot divanul şi am ştiut domnia mea de întocmirea şi de vînzarea acelor vecini din Laz şi că atunci au luat toţi banii gata în mîinile lor. Şi astfel au rămas vecinii de lege din divan.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele, lui Petre slugerul, ca să-i fie satul Lazul, cu toţi vecinii şi cu tot hotarul, cum este mai sus scris şi că s-au vîndut dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele [şi de nimeni].

Iată şi martori am pus domnia mea: mai întîi pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am scris în cetatea ce se zice Bucureşti, luna martie 13 zile şi de la Adam în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XVIII/16. Orig. hîrtie, (41,5 × 28,5) pecete aplicată timbrată. Cu o trad. din 1860.

---

[1] и нѣгоі adăugat ulterior.

---

36 1635 (7143) martie 15.

† Eu Despa, préuteasa pupéi Stuică, scris-am al mieu zapis, să hie de crédinţă la mîna jupînului Simei [lug] lugufătului şi a jupînésie Marie, cum să să ştie că am vîndut 2 falce de luc în Seciul Banéi şi o-m vîndot derépt bani 160, ca să-i hie dumnealui moşie.

Şi eu Tudor păntru crédin⟨ţa⟩ am scris într-acest zapis să să [şi] ştie că am vîndut 1 ⟨falce⟩ [1] de luc în Seceri, derépt bani 80. Şi eu Tudusie, feciorul Vladului Vucicăi am scris în acest zapis păntru [s] crédinţa ca să să ştie că am vîndut 1 falce de luc în Seciul Banie şi o-m vîndut dérépt bani 80.

Şi eu, Stanumir, am scris acest zapis ca să să ştie că am vîndot 1 falce de luc în Lazul Bucur şi o-m vîndot, derépt bani 80. Şi eu Marie, fata unchieaşului Calin, am scris în cest zapis păntru crédinţa să să ştie că am vîn⟨dut⟩ 2 fălci de luc den vie în jus şi o-m vîndut, derăpt bani 160.

Şi le-am vîndot nui tuţi de a nustră bunăvoia, să-i hie moşie.

Şi mărtori: Ilie şi Domitru şi Franţa şi Stanciul pîrcălabul şi Radol Stoianéscul.

Şi am scris eu, Domitraşco. Pis martie 15 dni vă leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/28. Orig., hîrtie (20,5 × 15). Copie, ibidem ms. 445, f. 134.

---

[1] Omis.

---

37 **1635 (7143) martie 15.**

† Eu Mariia, fămeia a Oprea, feciurul banului Stanciului, scris-am acesta al meu zapis să hie de crédinţă la mîna jupînului Simei al doilea logofăt şi a jupînési domnealui Marie, cum să să ştie că am vîndut în Mlacă 3 fălci de luc şi în Spinété 2 fălci. Şi am vîndot de a mea bunăvoia derept bani 400, să-i hie moşie domnealur şi coconélur.

Şi mărturie, Ilie şi Domitru şi Stănilă şi Franţa. Păntru [s] crédinţa am pus şi degétéle.

Şi am scris eu Domitraşco. Pis measeţa martie 15 dni v leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/27. Orig., hîrtie (20,5 × 14,5).

---

38 **1635 (7143) martie 15.**

† Adecă eu, Tatomir, împreună cu soţiia mea Goita ot selo ot Vlădila, ot sudstvo Rom⟨anaţi⟩, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna părintelui egumenului Meletie ot sviata monastir ot Govora şi a tot soborul al sfentei mănăstiri, ce scrii mai sus, cum să se ştie că după petrécirea părinţilor noştri şi în urma lor n-au rămas nimenile, fără numai cu făméia mea, ce le-au rămas moşie multă. Deci ajungîndu noi vréme de bătrînéţi şi de slăbiciune, cugitat-am întru inema noastră de am scris pre părinţii noştri la sfîntul poménicu în sfînta mănăstire, ce iaste mai sus scrisă.

Şi am dat de am ajutat la sfînta mănăstire moşie, însă să se ştie că iaste preste tot hotariul şapte moşi. Deci den cei şapte moşi am dat sfentei mănăstiri dentru moş, a treia parte, cît se va alége partea mea, den cîmpu şi de în pădure şi den apă şi de în siliştea satului, oarecît se va alége de preste tot hotarul, tot a treia parte dentr-acestu moş ce scrie mai sus, ca să fie sfentei mănăstiri de-ntărire şi dumnizăeştilor părinţi de hrană şi noo pomeană în vecie. Iar altă jumătate de într-această moşiie ce scrie mai sus, eu m-am tocmit cu părintele Meletie de o am vîndutu derept 2 iape cu mînzi şi un cal bun şi dereptu o vacă cu lapte.

Şi am dat noi acéste moşii de bunăvoe a nostră la sfînta mănăstire ca să fie sfentei mănăstiri moşie în veacu.

Şi la tocmeala noastră tîmplatu-se-au de au fost mulţi oameni buni şi bătrîni den satu den Vlădilă, anume: Danciul şi Stoian şi Aldea şi gineri-său Bratul.

Şi am pus şi blăstem ⟨în⟩ [1] urma noastră; care se va ispiti de în ruda noastră a călca şi a sparge această tocmeală a nostră, acela să fie procletu şi anatema şi afurisit de 318 sveti otţi eje sut vă Nechei şi să n-aibă unde a veni după moartea nostră. Aceasta mărturisim ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi dégitile.

Пис мѣсеца мартїе еі дьни, в лѣт ҂зрмг.

Eu Tatomirŭ ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XII/5. Orig., hîrtie (30 × 21), Copii ibidem, ms. 234, f. 230—230v; 447, f. 238v; 448, f 7v—8; 463, f. 54v—55. şi Arh.st. Craiova, ms. 86, f. 6v—7.

---

[1] Loc rupt.

---

39 1635 (7143) martie 20.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею Басарабѧ воеводы и господинъ въсои земли Ѹггрровахїискои. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми свѣтѣи божественѣи монастир нарыцаемїѧ Мърџинѣни, идеже е т храм свѣти арханггел Михаил, и ѡтцꙋ дикїꙋл поп Гаврїил и всѣм еже ѡ Христѣ братии живꙋщїи въсемꙋ свѣтъ ѡбител, ꙗко да ест свѣтѧив монастир частъ ѡт сола ѡт на ѡкна нарычает сѧ Телега, ѡт і боловани ѡт сола, а болованъ и ѡт сола дробна и ѡт лоспе, г-гѡ частъ, любо елико извериит сѧ, понеже сїе вышше речена сола, ѡт і боловани едии болованъ и ѡт сола дробна и ѡт лоспе, г-гѡ частъ, ест частъ свѣтѣи монастир Мърџинѣнїи ѡт дѣдино, даниа и помилованиа и поклонила ѡт прочїи почившїи кнѧѕи ещеже ѡт прѣжде врѣме. Тогѡ радї и господство ми еще дах свѣтѣи монастир Мърџинѣнїи ꙗко да дръжет како ест выше писано, ѡбаче да се знае ради редꙋ солев чокънашилор, колице хокет седѧт и прихраница сѧ дѣдина монастиров: како аще посѣчет единъ чокънаш въ една днъ сола боловани, і, ѳ болованит да платит сѧ имъ ѡт на скилѧрїи которїи хокет быти, а единъ болованъ, иже ест частъ монастиров да не платит чокънашилор никтоже, понеже ꙗко тако быст ꙋстроил тех почывшїи дрѣвнїи кнѧѕи радї тог болован ѡт сола частъ монастиров како почто радї седет чокънашїи над дѣдина монастиров и иже работает монастиров и иже възимает им дижмъ, ниже ничисоже, нъ прихрани сѧ въсъ свободни съ добрѣ мира над дѣдина монастировꙋ, ‹како›[1] смотрил и ѹстроил тех почившїи кнѧѕи да быти тог болованъ платит. А ради сола дробна и ради лоспе паки ꙋстроил ест тех кнеѕи како почто радї имает монастира изнорение на ꙋже и на кои, и на всѧ изнорение ѡкнев, да възимает ѡт сїѧ, ѡт всѧ, г-гѡ частъ.

Въ том, господство ми смотрих кꙋпно съ вси чиститими правителїи господства ми и дах и господство ми свѣтѣи монастиров Мърџинѣнїи ꙗко да дръжет частъ монастиров ѡт сола ѡт Телега, ѡт і боловани а болован и ѡт сола дробна и ѡт лоспе г-гѡ частъ и чокънашилор і-гѡ боловани да не платит им, над ѹстроенїе и над ѡбичѣю что ест сътворил тех кнеѕи и како ест дръжал монастира и до нинѧ.

Того ради и господство ми ещеже понових и ꙋтвръдих сїѧ ѡстроенїе кнѧѕства съ сїѧ книга господство ми, како предварившe рѣхъ ꙗко да ест свѣтѣи монастир въ ѹтвръжденїе и чиноризцамже въ ѡкръмленїе и ѡт риз и а тем почившим кнѧѕи и господство ми вѣчное въспоминанїе и не ѡ‹т›[1] кого непоколѣбимом, порезмо господство ми.

И ещеже и заклинанїе положих господство ми въ слѣд нас: аще кого изберит господъ Богъ быти кнѧѕ Земли Влашкое, еще да почтет и да ꙋтвръдит сїѧ ѹстроенїе и помилованїѧ кнѣѕим, како ест выше пис, а иже непочтет но разорит и поперет, тогъ да ест тръклет и анатема и афꙋрисан ѿ т҃иі свѣти ѿци иже въ Никїи и да прѣбывает съ Їуда и съ Арїѧ, амин.

Се убо и сведителїи поставих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистиꙗр и пан Михаю вел спатар и пан Басилїе вел столник и Бꙋзника вел комис и Вꙋчина вел пехарник и Костантин вел постелник. И исправник, Глигѡрїе вел логофет.

И писах аз, Стоика спꙋден Шербанович, мартїе к҃ дни и ѿ Адама до иниѧ, въ лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Mărgineni, unde este hramul sfîntului arhanghel Mihail şi părintelui dichiul, popa Gavriil şi tuturor fraţilor întru Hristos, care trăiesc în acest sfînt lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri parte din sarea de la ocna numită Telega, din 10 bolovani de sare un bolovan şi din sarea măruntă şi din lospe a treia parte, oricît se va alege, pentru că această mai sus spusă sare, din 10 bolovani un bolovan şi din sarea măruntă şi din lospe a treia parte, este partea sfintei mănăstiri Mărgineni de moştenire şi miluită şi închinată de alţi răposaţi domni încă de mai înainte vreme. De aceea şi domnia mea încă am dat sfintei mănăstiri Mărgineni, ca să stăpînească cum este scris mai sus.

Însă să se ştie pentru rîndul sării ciocănaşilor, cîţi vor şedea şi se vor hrăni pe dedina mănăstirii: dacă un ciocănaş va tăia într-o zi 10 bolovani de sare, 9 bolovani să li se plătească de schilerii care vor fi, iar un bolovan, care este partea mănăstirii, să nu li se plătească ciocănaşilor nimic, pentru că astfel au întocmit acei răposaţi domni bătrîni, pentru acel bolovan de sare, partea mănăstirii, pentru că stau ciocănaşii pe dedina mănăstirii şi nici nu lucrează mănăstirii şi nici nu le ia dijmă, nici nimic, ci se hrănesc toţi slobozi cu bună pace pe dedina mănăstirii, ⟨cum⟩ [1] au socotit şi au întocmit acei domni răposaţi, să fie acel bolovan plătit. Iar pentru sarea măruntă şi pentru lospe, iarăşi au întocmit acei domni, ca pentru cheltuielile de care le are mănăstirea la funie şi la cal şi la toate cheltuielile ocnei, să ia din acestea, din toate, a treia parte.

Întru aceea, domnia mea am socotit, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am dat şi domnia mea sfintei mănăstiri Mărgineni ca să stăpînească partea mănăstirii, din sarea de la Telega din 10 bolovani un bolovan şi din sarea măruntă şi din lospe a treia parte şi ciocănaşilor să nu le plătească al zecelea bolovan, după întocmirea şi după obiceiul pe care le-au făcut acei domni şi cum a stăpînit mănăstirea şi pînă acum.

De aceea şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit această întocmire a domniei, cu această carte a domniei mele, cum a fost spus mai sus, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi călugărilor de hrană şi de îmbrăcăminte, iar acelor domni răposaţi şi domniei mele veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Şi încă şi blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti, să cinstească şi să întărească această întocmire şi miluire a domnilor cum este scris mai sus, iar care nu va cinsti, ci o va rupe şi o va călca, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, cei din Nicheia și să locuiască cu Iuda și cu Arie, amin.

Iată dat și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihai mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica spudei Șerbanovici, martie 20 zile și de la Adam pînă acum, în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DCXXIII/42. Orig., hîrtie (42 × 27,5), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din sec. XVIII. Altă trad. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454, f. 21—22, cu data 7143 ⟨1634—1635⟩.

---

[1] Omis.

---

40 — 1635 (7143) martie 29.

Григорїє, милостїю божїю архїєпискѹп и митрополит вѣсоє земле Ѹггровлахїискоє, и прочи[1].

După cinstit hrisovul mării sale prealuminatul nostru domn Io Mateiu Basarab voevod, dat-am și smerenia noastră această carte a smereniei noastre, ca să fie de bună credință și întărire la măna nepoților mării sale, jupănesei Stanei spătăreasa și a frățîne-său Predei spătarul, feciorii jupănesii Mariei ot Brîncoveni, care au fost vară primare măriei sale domnului nostru, cum să se știe că miluindu preamilostivul Dumnezeu pre măriia sa cu domnia a toată Țara Rumânească, în cinstit scaunul strămășilor mării sale, iar măria sa au socotit cu preaînțeleptul sfat al mării sale și au tocmit pentru toate moșiile și satele mării sale și pentru rumâni și țigani, care au avut măria sa de moșie, de la cinstiți și răposați moși și strămoși ai mării sale. Și au tocmit măriia sa ca să fie în urma mării sale și să rămăe așezămănt bun, iar să nu fie vreun val sau vreo metocmire, pentru ale mării sale direpte ocini și moșii, care scriu mai sus. Și au socotit măriia sa cum că deaca de vreme ce mult milostivul Dumnezeu mării sale nu i-au dat cocon den trupul mării sale să aibă să moștenească moștenirea mării sale, nici altă rudenie mai aproape n-au avut măriia sa, să se tragă de sîngele mării sale fără decît pre jupîneasa Stana spătăreasa și pe frăte-său, Preda spătarul, feciorii jupînesei Mariei, datu-le-au măriia sa cinstit hrisovul mării sale la mîna dumnealor, ca să le fie în urma mării sale toate satele, moșiile, rumânii și țiganii și viile mării sale, care se trag de sînt ale mării sale de moșie de la cinstit și răposat părintele mării sale, jupan Danciul vornic și de la alți cinstiți și răposați moși și strămoși ai mării sale moșii ohabnice și stătătoare și în urma dumnealor, coconilor și nepoților și strănepoților în veac, iar mării sale și răposaților părinți ai mării sale să fie pomeana netrecătoare, pentru că și măriia sa încă au avut multă socotință de dumnealor cît au fost pribeag în Țara Ungurească, precum mărturisește și măriia sa însuși în hrisovul mării sale.

Și au întărit măriia sa hrisovul mării sale cu iscălitura și pecetea mării sale. Și au pus măriia sa și mărturii vrednice de credință, pe toți cinstiții boierii divanului mării sale cărora le sînt puse numele mai jos în hrisovul mării sale.

Şi au pus măriia sa şi mare blestem, ca în urma mării sale nimeni să nu îndrăznească a călca sau a strica această milă, care au făcut măriia sa, nepoţilor mării sale, ca să le fie moşii ohabnice şi stătătoare în veci.

Drept aceia şi smerenia noastră încă am dat această carte a smerenii noastre de mîna noastră iscălită şi cu săborniceasca pecete întărită, ca să fie de mărturie adevărată la măna jupanesei Stanei spătăreasa şi a frăţine-său Preda spătarul pentru toate satele, moşiile, rumânii şi ţiganii mării sale domnu nostru, care se trag de sînt ale mării sale de la moşi, de la strămoşi, ca să fie ale lor şi ale feciorilor lor şi ale nepoţilor în veac precum însuşi măriia sa i-au miluit.

Iar cine va îndrăzni şi se va ispiti a călca sau a strica această milă a mării sale, sau nu va băga de seamă de această mărturisire a smereniei noastre, unul ca acela să fie cu blestemul a 318 otţa, eje vă Nichei şi să fie proclet, afurisit şi anathema şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia la un loc, aşijderea să fie şi de smereniia noastră legat şi neertat şi în ceastă lume şi în ceia ce va să fie, amin.

Пис мѣсеца мартїе кѳ̃ дьни, в лѣт ҂зрмг.

Ὁ Οὐγκροβλαχίας ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος ⟨m. p.⟩[2]

Arh. Creţulescu, Bucureşti. Orig. hîrtie, pecete aplicată.

---

[1] „Grigorie, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop şi mitropolit a toată ţara Ungrovlahiei, şi celelalte".

[2] „Grigorie arhiepiscop al Ungrovlahiei".

---

41 1635 (7143) aprilie 1.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи Басарабѣ воеводї и господинь въсои земли Ѹгрровлахїискїи. Дават господство ми сїе повѣленїе господства ми свѣтѣи и божественѣи монастирѣ глаголемаа Козїѧ, идѣже есть храм свѣтаѧ и живоначалнаа и нераздѣлнаа троица и ѡтцȣ игȣменȣ Дїѡнисїȣ и всѣмъ инокомȣ живȣщим въ тои ѡбытель, ꙗко да есть свѣтомȣ монастирȣ выше речена село Стȣденица ѡт соудство Ромънацїи вес, съ въсемъ хотаром и съ въсем ходокомъ ѡт полъ и ѡт шоум и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт хотаръ до хотаръ, по стари прѣдѣли и по предѣлъ еже ест хотарисал ѡт Михаила воеводї и по белѣѕи и въси вечнии, по имѧ старови дедови их: Ставъръ и Бȣѧ и Татȣл и Стан Ѧрничюл съ синови ихъ и Чиничѣ съ сины его Чернатъ и Драгомир, синъ Ѧрничев и Дона, синъ Балънов съ синови их и Оурсȣ съ сины его и Драгомир съ синови их и Лацко съ синови ихъ и Дабȣл съ синови его и Стоика съ сины его и елициже изѡбрѣщет сѧ того село вечнии, понеже того село ест старе и права ѡчина и дѣдина свѣтѣишомȣ монастирȣ, помилована ѡт покоинои госпожде Тȣдора, мати покоинаго Михаила воевода, нареченаже по минишески монахїꙗ Ѳеѡфана.

Понеже съи выше писанныи село быст за дѣдїнȣ кнѧзи свободнъ. По том, ѡни, ѡ<т> своим добро волѧ, продахȣ сѧ покоиномȣ Михаилȣ воеводѣ ещеже когда быст господства его вел агъ и вел столник. Ѧ господства его, ѡнъ дастъ того село Стȣденица матери своеи госпожде Тȣдори, по минишески монахїа Ѳеѡфана, ꙗко да ест еѧ того село выше писанныи, до съмръти еѧ, да съхранит ю, а по съмръти еа, да ест волна дати комȣ хощет. Ѧ егдаже приклȣчи сѧ времѧ гос-

поднинȣ Михаилȣ воеводѣ из кнѧжество изити и сконча сѧ въ земли Оугрроскои, матиже его, кнѧгина Тоудора, ѡна ѡста въ свѣтȣмȣ монастирȣ козїю, възѧта на себѣ мнишески образъ и пре именова себе Ѳеѡфана монахїѧ и ѡбеща сѧ жити въ свѣтѣи монастири до съмръти ѥѧ. По съмрътиже еа, да имат погребати сѧ въ свѣтѣи и велицеи цръкви. И приложи свѣтомȣ монастирȣ того село Стȣденица вес, съ въсеми вечинїи и сътворила ест и рȣкописанїе ѡт неѧ съ многими свѣдѣтелеми, запечетленъ своими прьстены и ѡставила ест свѣтомȣ монастирȣ и книги ѡ<т> отечество. И паки по том, прїидоста кнѧгина Станка и кнѧгина Флорина, дъщи Михаила воевода и сътвориша тыѧ рȣкописанїе на того село выше реченныи, ꙗко да стоит въ свѣта монастира въ вѣки непоколѣбимо. Написашѧ въ свѣтѣм помѧницѣ Михаила воевода и монахїа Ѳеѡфана и господжа Станка и госпожда Флорика и вес рѡд их.

И не по мнѣѕѣже времѧ, постиже съмрътъ монахїа Ѳеѡфана и престави сѧ въ свѣтомȣ монастирȣ Козїю и погребена быст въ свѣтѣи и велицеи цръквы и ѡста того село свѣтомȣ монастирȣ Козїю. И вес дръжит свѣта монастира того село съ миром.

А при дьны господина Леѡна Стефановица воевода, а вечинїи ѡт того село, ѡни продаша сѧ Николи вистїарȣ, понеже быст велмȣжъ силен. И рекоша ѡни ꙗко соут кнѧѕи, а ни соут вечини никомȣже. Въ том, Никола вистїар дасть имъ пѣнѧѕи и продадоша сѧ ѡни быти емȣ вечини съ великою ласканїю. По том, калȣгерїи ѡт свѣта монастира выше писанна невъсхотѣша ѡставити того село Стȣденица, дѣдина свѣтомȣ монастирȣ погибнȣти, нъ прїидоша оу прȣ съ Николам вистїаром и съ вечинїи пред Леѡном воеводом в великїи диван. И сице прѣхȣ како не соут вечини свѣтомȣ монастирȣ и како не продаша сѧ покоиномȣ Михаилȣ воеводѣ и како нѣ соут приложени свѣтомȣ монастирȣ ѡт покоинои монахїи Ѳеѡфана, мати Михаила воевода. Въ том, Леѡн воевода, господства его расмотрит и сȣдит законом божїим съ всеми правителїи господствȣ его и дасть имъ законъ ві҃ добри людїе, кнѧѕи, писанїем господским ѡт того соудство Ромънацїих, ꙗко да заклетъ како нѣ соут продани Михаилȣ воеводї и како не сѣтъ вечини свѣтомȣ монастирȣ и како не соут дани свѣтомȣ монастирȣ ѡт покоиннои монахїѧ Ѳеѡфана и како не соуть г҃ дѣдови их Ставъръ, Боуꙗ, Татȣл, како ѡни изобрещет дȣшами своими. Ониже истинствоваша и расмотришѧ и изѡбретошами съ доушами своими како есть вечини свѣтомȣ монастирȣ и како соут продани Михаилȣ воеводї и како дани соут свѣтомȣ монастирȣ ѡт покоинои монахїи Ѳеѡфана, мати покоиннои Михаилȣ воеводѣ; и даша тїи добрїи людїе еже быти вечини свѣтѣи монастири, ꙗкоже быст и ѡт прѣжде времѧ. И не въсхотѣша клѧти сѧ. Ѡниже паки не въсхотѣша ѡставити сѧ, еже да быти вечини свѣтомȣ монастирȣ, нъ паки въздвигошѧ прȣ пред Леѡном воеводом в великыи диван. Тѣмже, Леѡн воеводї паки сȣди правдою и законом божїим и паки даст имъ закон ві҃ добри людїе ѡт соудство Ромънаци, съ иними писаними господст<в>а ми <!>, да клѧт сѧ како ест выше писанно, како не бышѧ продани Михаилȣ воеводѣ и како не сȣт вечини свѣтомȣ монастирȣ. Тѣмже тїи ві҃ добри людїе не въсхотѣша клънити сѧ, нъ ѡставишѧ быти вечини свѣтомȣ монастирȣ, ꙗкоже и тїи перви клѧтовци, понеже знашѧ како соут вечини свѣтѣи монастири, приложени ѡт покоиннои монахїи Ѳеѡфани, мати Михаила воевода. Того ради и господинь Леѡн воевод не въсхотѣ възѧти дѣдина свѣтомȣ монастирȣ и помѧна прѣжднїи ктїтори, но посла своего слоужебника съ книгȣ господствȣ его и възем ѡт них писанїа (сирѣч ръваше) [1] и книгȣ господства его и дасть свѣтомȣ монастирȣ и село съ вечини да быти вечини свѣтомȣ монастирȣ в вѣки непоколѣбимо.

Сего радї, егда благоволи Богъ дати ми господство и съ скиптро дръжати Землюѧ Влашкое и сѣдох на прѣстолѣ почившїих дѣдом господства ми, тогда прїидошѧ мниси ѡт свѣта монастїри и сказаша пред нами въсе, по рѧдȣ како ест выше писанное. Тѣмже господство ми расмотрих и сꙋдих правдою божїю съ всеми правителїе господства ми и дах того село прѣжде варше [2] рѣхом свѣтомꙋ монастирꙋ Козїю, да ест вечини свѣтомꙋ монастирꙋ въ вѣкы непоколѣбимо. И послах господство ми и слꙋга господства ми книгою господства ми и възѧх ѡт них аспри еже быст даст имъ Никола вистїар радї вечнїе и дах ѧ пакы быти вечини свѣтомꙋ монастирꙋ. И дах господство ми и книга господства ми свѣтомꙋ монастїрꙋ да възметъ ѡт них иждивенїе ꙗже изнꙋрила ест свѣта монастира съ ними егда въздвигошѧ прꙋ пред Леѡном воеводом и пред господства ми. И ѡста того село выше писаныи ѡт закона и ѡт осоуднице ѡт пред господства ми ѡт великїи диван. И видѣх господство ми и хрисовꙋл Михаилꙋ воеводꙋ и хрисовꙋл Радꙋлѣ воеводѣ и книга Радꙋлꙋ воевода Михнѣ и кнїга Алеѯандрꙋ воевода Їлїꙗш и кнїга Леѡнꙋ воеводꙋ Стефан и в҃ ръваше ѕа клѧтвꙋ и рꙋкописанїе монахїю Ѳеѡфанѣ, мати покоинаго Михаила воевода, въ рꙋцѣ калꙋгером ѡт свѣтаѧ монастирѣ ѡт Козїа.

Сего ради, дах господство ми свѣтѣишомꙋ и божествѣнишомꙋ монастирꙋ Козїю село Стꙋденица ѡт соудство Ромънаци вес, съ всем хотаром и съ вси вечини, ꙗко да ест вечини свѣтомꙋ монастирꙋ дѣдїнꙋ въ вѣкы непоколѣбимо.

Се оубо и свѣдѣтели поставих господство ми: пан Хриза великїи бан Кралевски и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїар и пан Михаю вел спатар и пан Бꙋзинка вел комис и пан Бꙋчина вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, Симон второго лѡгѡфета.

И писах ѧ, Стоика спꙋден Шърбанович, мѣсеца априлїе а҃-гѡ дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїѧ лѣтом, въ лѧт ҂зрмг҃, лѧта господинѣ ҂ахле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată Ţara Românească. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeieştii mănăstiri numite Cozia, unde este hramul sfintei şi de viaţă începătoarei şi nedespărţitei troiţe, şi părintelui egumen Dionisie şi tuturor călugărilor care trăiesc în acel lăcaş, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise satul Studeniţa din judeţul Romanaţi tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, din hotar în hotar, pe vechile hotare şi pe hotarul care s-a hotărnicit de Mihail voievod şi pe semne şi toţi vecinii, anume bătrînii moşi ai lor: Stavăr şi Buia şi Tatul şi Stan Ariciul cu fiii lor şi Cincea cu fiul lui, Cernat şi Dragomir, fiul lui Arici şi Dona, fiul lui Bălan cu fiii lor şi Ursu cu fiii lui şi Dragomir cu fiii lui şi Laţco cu fiii lui şi Dabul cu fiii lui şi Stoina cu fiii lui şi cîţi se vor afla din acel sat vecini, pentru că acel sat este veche şi dreaptă ocină şi dedină preasfintei mănăstiri, miluită de răposata doamnă Tudora, mama răposatului Mihail voievod, numită în călugărie monahia Teofana.

Pentru că acest mai sus scris sat au fost de moştenire cnezi, slobod. Apoi ei de a lor bunăvoie s-au vîndut răposatului Mihail voievod încă de cînd a fost domnia lui mare agă şi mare stolnic. Iar domnia lui, el a dat acel sat Studeniţa mamei sale, doamna Tudora, în călugărie monahia Teofana, ca să fie al ei acel sat mai sus scris, să-l ţină pînă la moartea ei, iar după moartea ei să fie volnică a-l da cui va voi. Iar cînd s-a întîmplat vremea domnului Mihail voievod de a ieşi din domnie şi s-a sfîrşit în Ţara Ungurească, mama lui, cneaghina Tudora, ea a rămas la sfînta mănăstire Cozia luîndu-şi chip de călugăriţă şi şi-a schimbat numele în monahia Teofana şi s-a făgăduit să trăiască la sfînta mănăstire pînă la moartea ei. Iar după moartea ei, să aibă a se înmormînta în sfînta și marea biserică. Și a dăruit sfintei mănăstiri acel sat Studenița tot, cu toți vecinii și a făcut și zapis de la ea cu mulți martori, pecetluit cu inelele lor și a lăsat sfintei mănăstiri și cărți de moștenire. Și iarăși, după aceea, au venit cneaghina Stanca și cneaghina Florica, fiica lui Mihail voievod și au făcut acel zapis pe acel sat mai sus zis, ca să rămînă sfintei mănăstiri în veci neclintit. Au scris în sfîntul pomelnic pe Mihail voievod și pe monahia Teofana și pe doamna Stanca și pe doamna Florica și tot neamul lor.

Și nu după multă vreme, a ajuns moartea pe monahia Teofana și a murit la sfînta mănăstire Cozia și a fost înmormîntată în sfînta și marea biserică și a rămas acel sat sfintei mănăstiri Cozia. Și a tot ținut sfînta mănăstire acel sat cu pace.

Iar în zilele domnului Leon Ștefanovici voievod, iar vecinii din acel sat, ei s-au vîndut lui Nicola vistierul, pentru că a fost boier puternic. Și au spus ei că sînt cnezi și nu sînt vecini nimănui. Întru aceea, Nicola vistierul le-a dat lor bani și s-au vîndut ei, cu mare înșelăciune, să-i fie vecini. Apoi călugării de la sfînta mănăstire mai sus scrisă nu au voit să lase acel sat Studenița, dedina sfintei mănăstiri, să se piardă, ci au venit în pîră cu Nicola vistierul și cu vecinii înaintea lui Leon voievod în marele divan. Și așa pîrau că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri și că nu s-au vîndut răposatului Mihail voievod și că nu sînt dăruiți sfintei mănăstiri de răposata monahie Teofana, mama lui Mihail voievod. Întru aceea, Leon voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după legea lui Dumnezeu, cu toți dregătorii domniei lui și, cu scrisoare domnească, le-a dat lege 12 oameni buni cnezi, din acel județ Romanați, ca să jure că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri și că nu sînt dați sfintei mănăstiri de răposata monahia Teofana și că nu sînt ai lor cei 3 moși, Stavăr, Buia și Tatul, cum vor afla ei cu sufletele lor. Iar ei au adeverit și au cercetat și au aflat cu sufletele lor că sînt vecini sfintei mănăstiri și că s-au vîndut lui Mihail voievod și că sînt dați sfintei mănăstiri de răposata monahia Teofana, mama răposatului Mihail voievod; și au dat acei oameni buni ca să fie vecini sfintei mănăstiri, cum au fost și mai dinainte vreme. Și n-au vrut să se jure. Iar ei iarăși n-au vrut să se lase să fie vecini sfintei mănăstiri, ci iarăși au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod în marele divan. De aceea, Leon voievod iarăși a judecat cu dreptate și cu legea lui Dumnezeu și iarăși le-a dat lor lege 12 oameni buni din județul Romanați cu alte scrisori ale domniei sale, să jure cum este mai sus scris, că nu s-au vîndut lui Mihail voievod și că nu sînt vecini ai sfintei mănăstiri. Astfel, acei 12 oameni buni n-au vrut să jure, ci au lăsat să fie vecini sfintei mănăstiri, ca și acei jurători dintîi, pentru că știau că sînt venici ai sfintei mănăstiri, dăruiți de răposata monahia Teofana, mama lui Mihail voievod. De aceea și domnul Leon voievod n-a vrut să ia dedina sfintei mănăstiri și pomana ctitorilor de mai înainte, ci a trimis pe slujitorul său cu cartea domniei lui și a luat de la ei scrisorile (adică răvașele) [1] și cartea domniei lui și a dat sfintei mănăstiri și satul cu vecini să fie vecini sfintei mănăstiri în veci neclintit.

De aceea, cînd a binevoit Dumnezeu să-mi dea domnia și cu sceptrul să stăpînesc Țara Românească și am stat pe scaunul răposaților bunici al domniei mele, atunci au venit monahii de la sfînta mănăstire și au spus înaintea noastră toate, pe rînd, cum este mai sus scris. De aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptatea lui Dumnezeu, cu toți dregătoii domniei mele, și am dat acel sat mai sus spus, înainte sfintei mănăstiri Cozia să fie vecini sfintei mănăstiri în veci neclintit. Și am trimes domnia mea și sluga domniei mele cu cartea domniei mele şi am luat de la ei asprii ce le-a dat lor Nicola vistierul pentru vecinie şi i-am dat pe ei iarăşi să fie vecini sfintei mănăstiri. Şi am dat domnia mea şi cartea domniei mele sfintei mănăstiri, ca să ia de la ei cheltuiala pe care a cheltuit-o sfînta mănăstire cu ei cînd au ridicat pîră înaintea lui Leon voievod şi înaintea domniei mele. Şi a rămas acel sat mai sus scris de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din marele divan. Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Mihail voievod şi hrisovul lui Radul voievod şi cartea lui Radul voievod Mihnea şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş şi cartea lui Leon voievod Ştefan şi 2 răvaşe de jurămînt şi zapisul monahiei Teofana, mama răposatului Mihail voievod, la mîna călugărilor de la sfînta mănăstire de la Cozia.

De aceea, am dat domnia mea preasfintei şi preadumnezeieştii mănăstiri Cozia tot satul Studeniţa, din judeţul Romanaţi, cu tot hotarul şi cu toţi vecinii, ca să fie vecini sfintei mănăstiri, dedină, în veci neclintit.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Mihai mare spătar şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Simon al doilea logofăt.

Şi am scris eu, Stoica spudei Şărbanovici, luna aprilie în ziua întîia şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/11. Orig., perg. (35 × 49), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1844. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 328—329 şi trad. în ms. 209, f. 286—288; 215, f. 303—305 şi 215 bis, f. 17—19.

---

[1] Paranteză şi în orig.

[2] În loc de „вишє".

---

42 1635 (7143) aprilie 2.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod şi domnŭ a toată Ţara Românească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei mele lui Voico cu frate-său Ion şi cu toţi fraţii lor, din moşia de la Vîlceni, din judeţul Vlăşcii, anume Roman şi Mănăilă şi Tatomir şi cu frate-său Marin şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie cu pace şi slobozi de rumânie, aceştea şi cu feciorii lor şi cu doao funii de moşie din Vîlceni, de către Sima şi Stoica, feciorii izbaşii Damian din Bădineşti şi de către jupan V⟨uc⟩ina vel peharnic şi dă către feciorii lui şi de către rudeniile lor şi de către tot neamul lor, ca să nu-i mai stăpînească în veci.

Dupe aceia, aceşti mai sus zişi oameni, Mănăilă şi cu alţii şi cu feciorii lui, încă au mai întorsŭ toată moşiia din Vîlceni, iar dupe aceia s-au datŭ Mănălă în zilele lui Mihai voevod şi moşiia Vîlcenii acei vînzători să fie rumâni dinpreună cu moşiia Vîlcenii. Apoi dupe aceia, [au datŭ Mănăilă] în zilele răposatului Şărban voevod dat-au şi au miluit pe izbaşa Damiian şi pe Sima şi pe Stoica cu moşiia Vîlcenii, ca să fie în veci pentru dreaptă slujbă, să-i fie lui în veci. Iar după aceia, au datŭ în zilele răposatului Radul voevod întîiul rînd. Iar izbaşa Damian au cugetat în gîndul lui pentru domnŭ, au ştersŭ partea lui. După aceia, aceşti oameni ce s-au zis mai sus, din Vîlceni, iar s-au răscumpărat cu 2 funii dă moșie de către el cu triizeci de galbeni gata și cu zapis din mîna lui de răscumpărare cu mare jurămînt să fie oameni slobozi în lume.

Iar dupe aceia, au datŭ jalbă acuș, în zilele domniei mele, dupe moartea izbașii Damian, iar feciorii lui, Sima și Stoica, aceștia li s-au pus în spinare ca să-i rumânească și au adus spre dînșii și pe V⟨uc⟩ina vel peharnic, ca să le ajute spre aceasta și să-i împartă în doao cu acela. Și venind înaintea domnii i-au tras dă față la divan și așa cerea Sima i Stoica că are judecată cu acești mai sus ziși oameni în zilele lui Alixandru voevod Iliiaș la Badiște[1] și iar au mai dat dupe cuvintile lor o sută de galbeni domnii și cum au de cătră acestea multă nevoe, pentru aceasta. Deci domniia mea căutînd am judecatŭ dupe dreptate și după legea lui Dumnezeu, înpreună cu toți îndreptătorii domnii mele. Și văzînd domniia mea și zapisul izbașii Damian de răscumpărare cu mare jurămînt și cu mulți boeri mărturie și cu feciorul Radului voevod, de la leat 7122 la mîna acestor răscumpărați oameni. Și după moartea domnii mele, de vor veni feciorii izbașii Damian cu minciuni, ca niște oameni răi, poruncă au datŭ domniia mea pe acești oameni cu lege șase megiiași, pe răvașe anume: din Vărăști, Cîrstea și din Mîrșa, Bîrsan și din Tîrnava, Voinea și Bădilă și din Singureni, Neagul și din Baba, Vladul Cazac. Apoi iar au datŭ piste dînșii, iar Voico și cu frații lui și cu alții, ce s-au zis mai sus, aceștia au adus lege înaintea domnii mele la marele divan, trăgîndu-i, cum s-au răscumpărat de rumânie de către izăbașa Damian și cu 2 funii de moșie, ce sînt scrise mai sus, cum să nu aibă de către feciorii izbașii Damiian, Sima i Stoica, nici o voe, precum în zilele lui Alexandru voevod de către aceia anume. Iar feciorii izbașii, Sima i Stoica, au rămas de lege și dă dreptate înaintea domnii mele în divan, cum după multa lor răotate, să nu aibă cu aceștea nici o treba în veac, că sîntŭ niște oameni cu pace și slobozi dinpreună cu a lor dreaptă și aleasă moșie de la Vîlceni și cu toți feciorii lor, să le fie lor moștenire ohabnică, să stăpînească cu pace și de nimenea să nu să clătească în véci, după porunca domnii mele.

Și mărturie au pus domniia mea: jupîn Hriza vel ban, jupîn Ivașco vel vornic i pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistiar i Mihaiu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Nedelco vel cliucer i Bizilca[2] vel comis i jupîn Condilă[3] vel postelnic. I ⟨ispravnic⟩, jupîn Grigorie vel logofet.

Și s-au scris de Dumitru logofătul, leat 7143 ⟨1635⟩ méseța aprilie, dni 2.

B.C.S., CXVII/2. Trad. din sec. XVIII, pe alocuri confuză.

---

[1] În loc de Batiște.
[2] În loc de Buzinca.
[3] În loc de Costandin.

---

43 **1635 (7143) aprilie 3.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Бъсъраба воеводї и господинъ. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми честнѣешомȣ ѡтцȣ Єфрем епискȣп Бȣзъвски[1], ca să hie volnic cu această carte a domnii méle ori unde va afla o țigancă den țigănia domnii méle de la Brîncovéni, să aibă a luoaré o țigancă fără de bărbat, pentru că o am dat domnia mea la sfînta episcupie pentru pomeana.

Aşijderea şi voi globnicilor carii veţi fi, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iară voi încă să căutaţi să-i daţi o ţigancă fără de bărbat la episcupie, că o am dat domnia mea, însă den ţigancele domnii méle céle de moşie. Şi de cătră niménilea să n-aibă opreală [să n-aibă], că aşa iaste învăţătura domnii méle. И нако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца априлїе г҃ дьни, в лѣт ҂зрмг҃.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad., CXXIV/140. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St, Buc., ms. 173, f. 598v—599.

EDIŢII. G. Potra, *Ist. ţigani*, 217.

---

[1] „... cinstitului părinte Efrem episcop al Buzăului . . .

44

1635 (7143) aprilie 3, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Маѳею Басарабѣ воеводы и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи м<онасти>р[1] глаголемїи Кѡдмѣна, идѣже есть храм прѣсвѣтѣи чистѣи и прѣблагословенїе владичице нашою Богородице и присно дѣвѣ Марїѧ и ѡтцȣ игȣменȣ Рафаилъ и всѣмь черноризцем, ихже ѡ Христѣ братїи, живȣщїи въ томȣ свѣть ѡбител, ꙗко да ест свѣтѣи монастир вышше пис въс винарич, елико есть ѡт над ѡчина Чокънещилор, иже есть село свѣтомȣ монастир, варе оубо елико изберит сѧ всѧ часть господска, <п>онеже сью вышше писанъ винарич вса часть господска ѡт над ѡчина Чокьнещилор есть свѣтомȣ, божественомȣ монастир Кодмѣна, ꙗже ест подрȣченїе свѣтѣи монастир Козїеи, данно и помиловано ѡт почившомȣ прѣдѣдȣ господства ми Їѡ Басараба воевод, синь прѣдобраго Влада воеводї и ѡт прочїи благочьстивїи кнѣѕи, еже быст въ слѣд емȣ господствию. И въс дрьжал сь добрѣ мирѣ.

Потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, егда Богь благоизволил еже даровал мѧ сь кнѧѕства зде вь Влахїѧ Запланескїи и чьститом царю сь скриптрȣ, ѡтцȣже егȣмена Рафаила, ѡнь прїидет прѣд господства ми ȣ великїи диван и в ь пред всѣми чьститими правителїи господства ми аще показал хрисовȣл Басарабȣ воевод, тог ѡт помилованїе, ветхȣ и раздалиȣ и помраченнȣ сьтворен како ест вишше пис и сь великое клѣтвȣ. Въ том, господство ми смотрих кȣпно сь всѣми чьститими правителїи господства ми и сьс въс сьвѣти наце и абїи дах господство ми свѣтѣи, божественѣи монастир Кодмѣнїи ꙗко да ест вьс винарич, елико ест ѡт над ѡчина Чокьнещилор, вса част господска. И ѡбнових господство ми и ȣтвръдих тог хрисов Басарабов воевод сь сью книгов господства ми, да дръжат монастир Кодмѣна, ꙗко и предваривше рѣх и ꙗко да есть свѣтѣи монастир вь помощъ и вь оукрѣпленїе а минхим, иже жȣвьт въ томȣ свѣть ѡбитель, ѡт ѡкръмленїе и ѡт ѡстрабь, а тех почывшем кнѧѕи и господства ми и родїтелим господства ми вѣчное въспоминанїе. И не ѡт кого непоколѣбымом, по реченнїи господства ми.

И еще и клѣтвȣ положих господство ми: въ слѧд нас а е кого изберит господь Богь быти владатель или кнѧѕ зде вь Влахїе Земли или ѡт срьдичнаго плода господства ми или ѡт сьродник наше, или ѡт грѣсѧ наши, или ѡт ино плѣменик еще да аще почтет и поновит и оукрѣпит сїѧ книга господства ми над оустроенїе еже више писах, тог господь Богь да почтет его и да съхранит въ господствѣ его и да вьспрїимет части и венцы ѡ Христа Бога съ праведники. Ӑ иже не почьтет и не поновит и не оутвръдит сїѧ книга господства ми и помилованїѧ тех кмѣѕи, но разорит и поперит и вь ѡбвенїе ѡставит, тог да ест треклет и анаѳема и афꙋрисан ѡт т҃иї свѣти ѡтци еже въ Никїи и да имат часть сь Їуда и сь Ӑрїѧ и сь инѣми невѣрни їоудеи и да бꙋдет сеперника пред Христа матира, наша Богородїце и да приѡбрѣщит стрꙋпи Гїезїев вь вѣки вѣком, амин.

Се оубо и сведителїи приложих господство ми: жꙋпан Хризѧ вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе великїи логофет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистїѧр и жꙋпан Михаю великїи спатар и жꙋпан Басилаке вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Кѡстантин вел постелник. И исправник... [2].

И аз, Стоика спꙋден, писах въ настол град Бꙋкꙋрещскїи, мѣсеца априлїе г҃-гѡ дьны и ѡт Ӑдама до нинѣ теченїѧ лѣтом в лат ҂зрм҃і, лѣта господние ҂ах҃ле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii m⟨ănăsti⟩ri[1] numite Codmeana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Rafail și tuturor călugărilor, care sînt frați întru Hristos, locuitori în acel sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise tot vinăriciul, cît este de pe ocina Ciocăneștilor, care este satul sfintei mănăstiri, oricît se va alege toată partea domnească, pentru că acest mai sus scris vinărici, toată partea domnească de pe ocina Ciocăneștilor, este al sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Codmeana, care este sub stăpînirea sfîntei mănăstiri Cozia, dat și miluit de răposatul străbunicul domniei mele Io Basaraba voievod, fiul prea bunului Vlad voievod, și de alți binecinstitori cnezi, care au fost în urma domniei lui. Și a ținut cu bună pace.

Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd Dumnezeu a binevoit de m-a dăruit cu cnezia în Vlahia de dincoace de munți și cinstitul țar cu sceptrul, atunci egumenul Rafail a venit înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele de a arătat hrisovul lui Basarab voievod cel de miluire, vechi și rupt și întunecat, făcut cum este mai sus scris și cu mare blestem. Întru aceasta, domnia mea am cercetat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot sfatul nostru și îndată am dat domnia mea sfintei, dumnezeieștii mănăstiri Codmeana, ca să-i fie tot vinăriciul cît este de pe ocina Ciocăneștilor, toată partea domnească. Și am înnoit și am întărit acel hrisov al lui Basarab voievod cu această carte a domniei mele, ca să stăpînească mănăstirea Codmeana precum este mai sus scris și ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de întărire, iar călugărilor care trăiesc în acel sfînt lăcaș, de hrană și de folosință, iar acelor cnezi răposați și domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire. Și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea în urma noastră: dacă cel pe care îl va alege domnul Dumnezeu să fie stăpîn sau cnez aici în Țara Românească sau din ruda de inimă a domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte a domniei mele pe întocmirea care este mai sus scrisă, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi să primească cinste şi cunună de la domnul Hristos cu cei drepţi. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele şi miluire, ci acei cnezi o vor strica şi o vor nimici şi o vor lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu acei necredincioşi iudei şi să-i fie pîrîşă înaintea lui Hristos maica noastră de Dumnezeu născătoare şi să-l afle bubele lu Ghiezie în vecul veacului, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Mihaiu mare spătar şi jupan Vasilache mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic. . . [2],

Şi eu, Stoica spudei, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 5 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cotmeana VIII/5. Orig., perg. (36 × 45), pecete timbrată, stricată. Cu o trad. ibidem, ms. 357, f. 114—115.

---

[1] Loc şters.
[2] Loc alb.

45 1635 (7143) aprilie 3, Bucureşti.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матеи Басарабѣ воевод и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїискїи. Дават господсто ми сїє повелѣнїє господство ми селов Тȣрчинещїи ѡт сȣдство Горжил и всѣм наслѣдницым селов и съ сины их, елици емȣ Богъ дати, ꙗкоже да бытн им вьь село Тȣрчинещїи сь всъ хотаром и съ всъ ходоком ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт по всъ хотаром, ѡт хотар до хотар, по стари хотари и по белѣѕы, понеже естъ им негова стара и права ѡчинъ и ѡт дѣдинъ, ещиже ѡт прѣжде врѣме, ѡт пре дьни инѣми стари господари дрѣвни. И всъ бил ȣ власѣ мирѣ съ ѡчине им и кнѧѕы.

А потом, егда быст нинѧ, въ дьни господство ми, ѡтцȣ и е егȣмена Теѡдосїе ѡт свѣта монастир Тисмѣна, емȣже бѣх имѣ емȣ попа Радȣл ѡт Столожани, ѡи ѡбрѣтал естъ нѣкїи книги старе ѡт свѣтаа монастир, ещеже ѡт създанїѧ сеи земли и бил естъ писан въ таѧ книга и село Тȣрчинещїи и скочилъ пръ и съпрѣх сѣ за лицȣ пред господство ми ȣ великїи диван съ Станчюл и съ Данчюл ѡт Тȣрченещи. И сици прѣл егȣмена ѡт свѣтаа монастир Тисмѣна како сȣт село Тȣрчинещїи вечиии свѣтѣи монастир Тисмѣна ещеже ѡт пре дьни Негрȣлов воевод, почто радї ѡбрѣтал естъ тех книги стари. А сїи вишше речени людїи ѡт Тȣрчинещи, ѡни плакаше се ѡт кривостїю и извадил естъ книги стари ѡт дѣдїиȣ, книга стараго Дан воевод съ великаа клетво, теченїѧ лѣта ҂ѕцлѳ и книга Шербан воевод ѡт повиновенїа, в лѧт ҂зрєі. Таже, въ том господство ми гледах и сȣдих по правдо и по закон, кȣпно съ всѣми почтеннимї правителїи господство ми и истинствовах господство ми съ всъ диваном, како естъ бил всъ людїи кнѧѕи съ ѡчине им ѡт давно врѣме, а свѣтаа монастир Тисмѣна нѣстъ имал ни єдиаа трѣбȣ.

Таже естъ ѡстал егȣмена ѡт свѣта монастир ѡт закона и ѡт сȣжденїе ѡт пред въс диваном господства ми, како наи много работ съ них да не имат въ вѣкы.

Сего радї, дах и господство ми всѣм наслѣдници селѡв Тȣрчинещїи више рѣх, ꙗко да бити мирни и свободни ѡт веченїе, ѡни и сини им и съ ѡчина им ѡт къ егȣмена ѡт свѣта монастир Тисмѣна и ѡт къ вси мнихи ѡт съда напрѣд, ка<ко> естъ више пис и не ѡт когожда да не бȣдȣт ѡт къ нихто поколѣбимо, през заповѣд господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣт<ел>[1]їи поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет, пан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр, пан Михаи вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан <Василїе> Паиндȣр вел столник, пана Бȣзинка вел комис, пана Бȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пана Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдȣрȣ спȣден, брат мали Дȣмитрȣ... [1], намазах ȣ града рекше Бȣкȣрещї, мѣсеца априлїе т҃-гѡ дьни и ѡт Адама до нинꙗ, теченїѧ лѣтом, в лѧто ҂з҃рмг и ѡт воплъщенїа сина ҂а҃хле.

† Їѡ Матею вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Turcineştii din judeţul Gorj şi tuturor moştenilor satului şi cu fiii lor, cîţi Dumnezei le va da, ca să le fie lor tot satul Turcineştii cu tot hotarul şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne, pentru că este a lor veche şi dreaptă ocină şi de moştenire încă dinainte vreme, din zilele altor vechi domni de demult. Şi au tot fost în bună pace cu ocinele lor şi cnezi.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele părintele egumen Teodosie de la sfînta mănăstire Tismana al cărui nume era popa Radul din Stolojani, el a aflat nişte cărţi vechi de la sfînta mănăstire, încă de la întemeierea acestei ţări şi a fost scris în acea carte şi satul Turcineştii şi a sărit cu pîră şi s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele în marele divan cu Stanciul şi cu Danciul din Turcineşti. Şi aşa pîra egumenul de la sfînta mănăstire Tismana că satul Turcineştii sînt vecini ai sfintei mănăstiri Tismana încă din zilele lui Negrul voievod, pentru că i-a aflat în acele cărţi vechi. Iar aceşti mai sus spuşi oameni din Turcineşti, ei s-au plîns de strîmbătate şi au scos cărţi vechi de moştenire: cartea bătrînului Dan voievod, cu mare blestem, cursul anilor 6939 şi cartea lui Şerban voievod de înnoire, anul 7115. Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am adeverit domnia mea cu tot divanul, că au fost toţi oamenii cnezi cu ocinele lor de multă vreme, iar sfînta mănăstire Tismana n-a avut nici o treabă. Astfel a rămas egumenul de la sfînta mănăstire de lege şi de judecată dinaintea a tot divanul domniei mele, ca mai mult treabă să nu aibă cu ei în veci.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea tuturor moştenilor satului Turcineştii mai sus spus, ca să fie în pace şi slobozi de vecinie ei şi fiii lor şi cu ocina lor de către egumenul de la sfînta mănăstire Tismana şi de către toţi călugării, de acum înainte, cum este mai sus scris şi de nimeni neclintit peste porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan ⟨Vasilie⟩ Paindur mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu Tudur spudei, fratele cel mic al lui Dumitru... [1] am scris în cetatea numită Bucureşti, luna aprilie a 3 zi şi de la Adam pînă acum cursul anilor, în anul 7143 şi de la întruparea fiului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLII/2. Orig., perg. (38 × 49,5), pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1845. Alte trad. ibidem, ms. 329, f. 473; 336, f. 201—202 şi 711, f. 182.

---

[1] Loc rupt.

---

46 1635 (7143) aprilie 5, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воевода и господинь вьсои земле Ѹгровлахїиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинаго Іѡ Басараба воевода, Даватъ господство ми сїе повеленїе господство ми Болованов ѡт Тьтеци и сьс синови си, елицемȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Кокои, али дел Іѡнов въсах, четвъртаго дел ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт планеи и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избратї ѡт по въсом хотаром, понеже ѡ ест покȣпил Болован сїѧ ѡчинȣ више речена ѡт над Іѡн ѡт Кокон, ѡт сȣдство Ꙗрцеш, за ҂з҃ аспри готови. <И> продадох ѡи за негов добро волю без ни една силост, със знанїа мегїашом ѡт ѡкрьстним местом.

А потом, Іѡн дигнȣл ест съпренїе и пришел ест пред господства ми ȣ вишнїи диван тере съпрѣше се за лицȣ със Болован. И сице прѣше Іѡн, ꙗкоже да повратит да ȣмегнише новцїи назад ѡт по ѡчина, что ест бил продал<!> Болованов ѡт над Іѡн. Въ том господство ми съм гледал и сȣдил по правд и по закон, със въсихми чьститимї правителїе господство ми и съм дал господство ми Іѡнов закон д҃ людїе добри мегїаши по ръваше господски на име: ѡт Греблещи, Станчюл Преȣтѣсен и ѡт Спини, Герге и ѡт Раковица, Ѡприш Стоев и ѡт Бȣмбȣещи, Драгомир Фиторѣ, да заклет Іѡн ѡт Кокон како ест бил ȣтакмил ѡчина със Болован за ҂д҃ аспри, нѣст ѡ ест ȣтакмил за ҂з҃ аспри. Таже, къда ест бил на динъ и на сорок, а Іѡн никакоже нѣст моглъ заклѣти, аиȣ ест ѡстал Іѡн ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми, а Болован, ѡи да си дръжит ѡчина, како их ѡ ест покȣпил.

А потом, Іѡн , ѡи ȣтакмил се сȣт със Болован втараго крат, тере их ест подавал Іѡнов ещеже аспри ҂г҃ дондеже наплънѣют сѧ тех сїе ҂з҃ аспри, како ест више пис. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣка Іѡнов како нѣст может заклѣше и како их ест дал ѡба ръвашове господски на рȣка Болованов със мнози добри людїе сведетелїе, написани ȣ запис, на име: ѡт Кокон, Станчюл, синъ Калинов и ѡт Титещи, поп Лазар и Мъртин и С... [1]. Пръчоюл и мнози людїе ѡт ѡкръст местом, ꙗкоже да си дръжит ѡчина, како ѡ ест покȣпил ѡт над Іѡн и за нихто запрѣтенїе да не имат.

Сего радї, дадох съм господство ми Болованов, ꙗкоже да ест емȣ ѡчинȣ, дѣдїнȣ и въ ѡхаб и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Івашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан

Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан <Михаи вел спатар и жȣпан Василїе вел столник>[1] и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ настолнїи градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе е҃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмг, лѣта господна ҂ахлд[2].

† Iѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

Iѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolovan din Titeşti şi cu fiii săi, cîţi i-a lăsat Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cocoi, însă partea lui Ion, toată, a patra parte din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bolovan această ocină mai sus spusă de la Ion din Cocoi, din judeţul Argeş, pentru 7 000 aspri gata. <Şi> a vîndut el de bunăvoia lui fără nici o silă, cu ştirea megiaşilor din jurul locului.

Iar apoi, Ion a ridicat pîră şi a venit înaintea domniei mele în divanul cel mare de s-a pîrît de faţă cu Bolovan. Şi aşa pîra Ion ca să întoarcă să lepede banii înapoi de pe ocina ce cumpărase Bolovan de la Ion. Într-aceea domniia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am daţ domnia mea lui Ion lege 4 oameni buni megiaşi pe răvaşe domneşti anume: din Grebleşti, Stanciul Preutesei, şi din Spini, Gheorghe, şi din Racoviţa, Opriş al lui Stoia, şi din Bumbueşti, Dragomir Fitorea, să jure Ion din Cocoi cum a tocmit ocina cu Bolovan, pentru 4 000 aspri nu a tocmit-o pentru 7 000 aspri. Astfel, cînd a fost la zi şi la soroc, Ion nicicum nu a putut să jure, ci a rămas Ion de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, iar Bolovan, el să-şi ţină ocina, cum a cumpărat-o.

Iar apoi, Ion s-a tocmit cu Bolovan a doua oară, de i-a mai dat lui Ion încă 3 000 aspri pînă s-au împlinit aceşti 7 000 de aspri, cum este mai sus scris. Şi am văzut domnia mea şi zapis de la mîna lui Ion, că n-a putut să jure şi că a dat amîndouă răvaşele domneşti la mîna lui Bolovan cu mulţi oame buni martori, scrişi în zapis, anume din Cocoi, Stanciul, fiul lui Călin, şi din Titeşti, popa Lazăr şi Mărtin şi S... [1]. Pîrcioiul şi mulţi oameni din jurul locului, ca să-şi ţină ocina, cum a cumpărat-o de la Ion şi de nimeni să nu aibă oprire.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Bolovan, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan <Mihai mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic> [1] şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt,

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie 5 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7143, anul domnului 1634.[2]

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N. CCCXXXVIII/39. Orig., hîrtie, pecete timbrată. Cu o trad. din 1905.

---

[1] Loc rupt.
[2] Anul erei noastre greşit.

---

47 — 1635 (7143) aprilie 5, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Iѡ Матеи Басарабѣ воевода и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божествънѣи црькве глаголемїи Гїѡрмев банȣл, гдеже ест храм рождество Христово, ꙗже естъ метох и подрѹченїѧ на архїепискȣп Погонѣии ȣ Земли Грьчьскаа и ѡтцȣ поп Гаврїил монах, ꙗко да ест свѣтѣи црькве еднь место ѡт гор ѡт къ стъгна, еже ест бил ѡт прѣжде врѣме двора црьквев и да ест црьква мирно ѡт къ черноризцы ѡт свѣтаа монастир Михаил воевод, понеже сїи више реченъ место бил естъ двора ѡт црькве, ещеже ѡт егда се сътворил свѣта црьква и ѡгражден съ стобор, дꙁи и приложил свѣтѣи црькве ѡт Гїѡрма бан.

А потом, егда быст въ дьни Алеѯандрȣ воевод стараго, а Гїѡрма бан, ѡн погибиȣл ѡт сабле. По слѣдѣже емȣ въстал сѧ Драгомир дворник, аще въспросил естъ того место ѡт на Алеѯанд<рȣ>[1] воевод и дал ест емȣ. Въ том, Драгѡмир , ѡн посѣчил стоборъи црьквев и сътворил ест правалїи над место црьквеи. А по смърти Драгомир дворник, въстал сѣ синъ его, Пътрȣ спатар, аще продал естъ тех прьвалїи попев Еѵгїенїе монах, иже быст егȣмена на [мо] монастира Гїѡрмев бан, ꙗже ест код виноградї, храм свѣти Николаа, что ест нинꙗ метох на монастир Михаилов воевод. И всъ был над разлога им, почто радї нѣст бил имал кто да гледает ѡт редо семȣ место и ѡт свѣтаа црьква, ꙗко бил естъ толико врѣме пȣста.

А потом, егда быст нинꙗ вь дьни господство ми, а поп Гаврїил ѡт на црьква Гїѡрмев бан више писана съ вси кȣпци и съ вса махалаѡа, ѡни пришели естъ вси кȣпно пред господства ми ȣ великїи диван аще сьпрѣ<ше> сѣ лицȣ и сказали пред господства ми вьсь по ред семо мѣсто како естъ више пис, а егȣмена Мелентїе съ вси мнихи ѡни извадили естъ книги ѡт покȣпенїе ѡт на Пьтрȣ спатар. Таже, вь том, господство ми гледах и сȣдих по прав и по закон кȣпно сь всими чиститимї правителїи господства ми и смотрих господство ми, аще послах ѡт диван по еднь болѣ, ни вѣрни на име Герге вистїꙗр Каридї, аще пошел ест сь мноѕи болѣри и кȣпци и добри чьловѣки, стари варошани, тере естъ гледал и подкопал и ѡбрѣтал стобоаръле тех ветхе, еже быст ѡт дрѣвни. И прилȣчил сѣ аще мимо идох сам господство ми сь вси болѣри велици и мали и сь вса двора, понедѣлник ѡт по Паска по стъгна код црьквȣ и видѣх господство ми сь мои ѡче стьлпїи стобоаръловȣ посѣчени и извадили ѡт нив и вѣровах господство ми и наи паче сь истинствах анȣ дах господство ми свѣтѣи црькве Гїѡрмев бан, ꙗко да ест еѧ того место ѡт дѣдїнъ и ȣкрѣпленїе, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. Мнихиже ѡт Михаил воевод, ѡни да възимает пѧнѣѕи им ѡт гдѣ дали их есть, ꙗко ѡстали ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт диван. А аще въстанил се сьпренїе нѣкогда или да извадити нѣкїи книги или записе тех да не се вѣрȣет нъ да бȣдȣт въ тьщи. И не ѡт когождо непоколѣбимо през заповѣд господства ми.

Сеже и свѣдѣтели поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет, пан Дȣмїтрȣ вел вистїꙗр,

пан Михан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Вȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣд<ор>[1] спȣден, намазах ȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца априлїе е҃ дьни, лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii biserici numite a Ghiormii banul, unde este hramul nașterii lui Hristos, care este metoh și sub ascultarea arhiepiscopiei de Pogoniana, în Țara Grecească și părintelui popa Gavriil monahul, ca să-i fie sfintei biserici un loc din sus, dinspre uliță, care a fost mai dinainte vreme curtea bisericii șii să fie biserica în pace de către călugării de la sfînta mănăstire a lui Mihail voievod, pentru că acest mai sus zis loc a fost curte de biserică încă de cînd s-a făcut sfînta biserică și îngrădit cu gard, dat și dăruit sfintei bisericii de Ghiorma banul.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod cel Bătrîn, iar Ghiorma banul el a pierit de sabie. Iar în urma lui, s-a ridicat Dragomir vornicul și a cerut acel loc de la Alexandru voievod și i l-a dat lui. Întru aceea, Dragomir vornicul, el a tăiat gardul bisericii și a făcut prăvălii pe locul bisericii. Iar după moartea lui Dragomir vornicul, s-a ridicat fiul său, Pătru spătarul, de a vîndut acele prăvălii popei Evghenie monahul, care a fost egumen la mănăstirea lui Ghiorma banul, care este lîngă via hramului Sfîntului Nicolae, care este acum metoh la mănăstirea lui Mihail voievod. Și a tot fost pe seama lor, pentru că n-a fost cine să cerceteze de rîndul acelui loc și al sfintei biserici, că a fost atîta vreme pustie.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar popa Gavriil de la biserica lui Ghiorma banul, mai sus scrisă, cu toți negustorii și cu toată mahalaua, ei au venit toți împreună înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de față și au arătat înaintea domniei mele tot pentru rîndul acestui loc, cum este mai sus scris, iar egumenul Melentie cu toți călugării, ei au scos cărți de cumpărătură de la Pătru spătarul. Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am socotit domnia mea de am trimis din divan pe un boier credincios, anume Gherghe vistierul Caridi, de a mers cu mulți boieri și negustori și oameni buni, bătrîni, orășeni, de au cercetat și au săpat și au găsit gardurile acele vechi, care au fost de demult. Și s-a întîmplat de am trecut pe acolo însumi domnia mea cu toți boierii mari și cu mici și cu toată curtea, luni după Paști, pe uliță, lîngă biserică și am văzut domnia mea cu ochii mei stîlpii gardurilor tăiați și scoși din pămînt și am crezut domnia mea și mai mult am adeverit și am dat domnia mea sfintei biserici a lui Ghiorma banul, ca să-i fie ei acel loc de moștenire și întărire, cum a fost și mai dinainte vreme. Iar călugării de la mănăstirea lui Mihail voievod, ei să ia banii lor de unde i-au dat, căci au rămas de lege și de judecată din divan. Iar dacă vreodată se va ridica pîră sau să scoată niscaiva cărți sau zapise, acelea să nu se creadă, ci să fie în deșert și de nimeni neclintit, peste porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tud⟨or⟩ [1] spudei, am scris în Bucureşti, luna aprilie 5 zile, anul 7143 ⟨1635⟩

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, X/3. Orig., hîrtie (42 x 27,5), pecete timbrată. Cu o trad din 1907.

EDIŢII. Trad. Andreescu, *Cîteva precizări*, 559—560.

---

[1] Omis.

---

48 1635 (7143) aprilie 7, Bucureşti.

† Adecă noi ceşti 12 megiiaşi, pre nume den Păhuleşti, Bélciu i Bala i ot Cumceşti, Manea şi Neag i ot Truţeşti, Ghierghie i ot Trestenic, Leoa i ot Păhuleşti, Ghierghina i ot Găurici, Calofir i ot Brînceani, Mihăilă i ot Blotori, Mirlea i ot Guzéni, Poroschi i ot Grozeşti. Nedelco, scris-am ceastă carte a noastră ca să hie de credinţă la mîinile lui Drăghici spatarul şi la Fota postelnicul, feciorii Papei logofătul, cum ca să se ştie că ne-au luoat satul Mihăileştii den judeţul Tele⟨or⟩m⟨an⟩ pre răvaşe domneşti, denaintea domnu nostru Io Matei Basarabea voevodŭ den divan ca să jurăm noi cu satul Mihaileştii de către feciorii Papei logofătul cum cînd s-au vîndut satul Mihăileştii rumâni Papei logofătul, ş-au vîndut numai capetéle lor fără de ocină şi fără de feciori, unul derept ughi 13; şi cum le-au lepădat banii cu sila pre la casele lor şi n-au mersu la Papa logofătul să ia banii de voia lor nici unul. Deci, într-aceaia noi ne-am strînsu toţi înpreună şi am venit toţi la divan cînd ne-au fost zioaa, dennaintea domnu nostru şi a tot sfatul şi ne-au întrebat sfatul: cum ştim noi de vînzarea acestui sat şi cum vom putea ca să jurăm derept dinşii. Deci noi, eşit-am afară şi ne-am sfătuit 2 zile şi ne-au dat domnu nostru ispravnic den divan pre jupan Simon vtori logofăt. Deci într-aceaia noi am adevărat cu sufletele noastre, cum cînd s-au vîndut satul Mihăileştii s-au vîndut ei de a lor bunăvoe cu feciorii lor şi cu ocinele lor cum am văzut noi şi cărţile céle de cumpărătoare; şi încă şi-n cartea céia ce s-au scumpărat de la domnu nostru, încă scriia cum s-au scumpărat cu feciorii lor şi cu ocinile lor. Deci văzînd noi vînzarea lor cum scrie mai sus, n-am putut jura, ce am dat ceastă carte a noastră la mîna lui Drăghici spatarul şi la Fota postelnicul, cum să le fie satul Mihăileştii rumâni cu feciorii lor şi cu ocinele cum s-au vîndut. Şi am dat amîndoao răvaşele domneşti la mîinile lor, că aşa am adevărat cu ale noastre suflete.

Şi cînd am făcut ceastă carte o am făcut dennainté a lu pan Hrizea vel ban i pan Gligorie vel logofăt i pan Necula vel portar i Drăguşin vtori postelnic şi încă mulţi boiari carei n-am scris aici. Şi pentru mai mare credinţă ne-am pus noi şi peceţile şi dégetele noastre mai jos ca să să crează.

Пис Бꙋкꙋрещї, априлїе ꙁ҃ дьни, в лѣт ҂зрмг [1].

Gherghe.

Iu Mihăilă ⟨m.p.⟩

Belciu.

Bala.

Manea.
Neag.
Leoa.
Gherghina.
Calofir.
Mirlea.
Poroschi.
Nedelco.
Σίμας λογοθέτης[2] ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, XI/4. Orig., hîrtie (31 × 21), trei peceţi inelare, aplicate.

---

[1] „Scris în Bucureşti, aprilie 7 zile în anul 7143" ⟨1635⟩.
[2] „Sima logofăt".

---

49 1635 (7143) aprilie 10, Bucureşti.

În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, amin.

Adecă eu Datco Robul, feciorul Cornii, nepotul Neagului şi al Stanei şi al Muşii, strenepot lui Lal cel bătrîn den satul Stănimirul de Jos ce să chiamă Căcănău înpreună cu fămeia mea Tudora, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis să hie de mare credinţă la mîna jupînului Mitrii al doilea stolnec, cum să se ştie cîndu au fost acum în zilile mării sale domnul nostru Io Mateiu Basarab voevod, iar noi ne-am sculat de i-am vîndut toată ocina şi moşiia noastră din Stănimirul dă Jos, însă stînjeni 320, din cîmp, din pădure, din şăzutul satului, din apă, cu tot yenitul de preste tot hotarul, din hotar pînă iar în hotar, vericît să va alege. Pentru că această moşie ce scrie mai sus fost-au a mea de la moşii şi stremoşii miei încă mai dinainte vreme. Iar acum eu cu fămeia mea Tudora la nevoia mea sculatu-ne-am de am vîndut toată moşiia noastră cum scrie mai sus jupînului Mitrii stolnecul drept 12 000 de bani gata şi drept un cal bun, preţul lui au fost 6 000 de bani.

Şi am vîndut noi această măşie ce scrie mai sus de a noastră bunăvrere fără de nici o silă şi cu ştirea a mulţi boeri şi megiiaşi den sus şi din jos şi de pre înprejurul locului, ca să hie lui şi coconilor lui de moşie în vecie. Şi i-am dat şi cărţile de moşie toate în mîna lui.

Şi am pus şi blestem cu legătură cum cine va avea din rudele noastre să întoarcă banii Mitrii stolnecul să nu poată, nici să aibă voe, pentru că la nevoia noastră nimeni nu s-au aflat să ne caute, numai Mitrea stolnecul ne-au miluit şi ne-au hrănit şi ne-au socotit şi ne-au plătit de multe datorii şi nevoi. Iar cine din rudele noastre sau din alţii streini să vor ispiti a strica această tocmeală a noastră ca să întoarcă banii Mitrii stolnecul acela om blestemat de domnul nostru Isus Hristos să fie şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia şi cu ceilalţi evrei în vecie, adevărat.

Şi s-au întîmplat la această tocmeală a noastră de au fost mărturii mulţi boeri, anume: jupan Mitrea biv vel pitar i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Ivan vel şufar i pan Costandin vel postelnic i Calotă vel clucer i Răzvan căpitan i Tudor dvornec i Vladul dvornec ot Drăngeşti i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Şărban logofăt i Mircea spatar i

Ivaşco clucer ot Cepari i Sava logofăt sin Ioancii logofăt şi alţi mulţi care nu sînt scrişi aici. Aceasta am scris şi mărturisesc. Şi pentru credinţă pusu-mi-am pecetea şi isclălitura mai jos ca să se ştie şi să se crează.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanoviciu, în cetatea Bucureştii, luna aprilie 10 zile vă leat 7143, de la Hristos 1635.

Datco Robul.
Mitrea pitar.
Radul vistier.
Sima logofăt.
Ivan vel şufar.
Sava logofăt.
Datco [1] clucer.
Stroe Fiera logofăt.
Şărban logofăt.
Bunea logofăt.
Răzvan căpitan.
Vladul vornec.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 350. Copie.

---

[1] Probabil greşit, în loc de Ivaşco.

---

50 1635 (7143) aprilie 10, Bucureşti.

† Ađecă eu, popa Galitonu ot Svęti Ioanu, să se ştie de o prăvălie ci avemu în tîrgulu de sus pe lîngă besérica popii lu Plăcintă, pe den susu de Stamatie şi pe lîngă Străpodarulu, dată de pomană de titori ca să fie mănăstirii moşie, unde şade Dumitru stegariulu şi făméia lui Stana. Şi chiriia lui cîte 2 costande, ca să fie de tămîie la sfînta rugă.

În zile răposatului Mateiu voevod domniia, aicea în Bucureşti.

Şi mărturie: popa Anghelu şi Manta diiaconulu şi Stanciulu Falafanta.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїи ͞і дьн в лѣт ҂з мг [1].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-Bucureşti, XII/1. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceţi aplicate.

EDIŢII Potra, *Doc. Bucureşti*, 93—94.

---

[1] „Scris în Bucureşti, luna aprilie 10 zile în anul 7143" ⟨1635⟩.

---

51 1635 (7143) aprilie 10.

† Scris-am eu, Oprea ot Pîrscov, acesta zapis al meu, să fie de mare credinţă la mîna ginere-meu Radu⟨lu⟩ [1] i şi a fii-mea Radii, peîntru că me-u scuînpărat ei moşie de la logofătul Voico, de au dat 700 bani, că eu n-am fost în ţeară. Iar de vréme ce am venit de în ţeara Moldovei aici la moşie mea, în Pîrscov, să-mi ţiu moşie, iară ⟨gine⟩ [2]re-meu Radul şi fie-mea Rada me-u cer⟨u⟩[2]t bani cîţi au cheltuit pre ace moşie, piîntru că au tra⟨s mult⟩ [2] cu

Voico logofătul și cheltuială bogată și au scuîmpărat și de pre aiiurea de pre unde au fost zălogită de mine. Dici, de vréme ci me-u cerut banii n-am avut să-i dau, ci i-am înfrăţit să fie 3 fraţi: Pătru și Simion și ginere-meu Radul cu fie-mea Rada să ţie a triia parti din moșie-mea în Pîrscuv, de în apă și de în cîînpu și de în pădure și de peste tot locul.

Și mărturie au fost molţi oameni buni pre nume: ot Pîrscov, uîncu-său Crăciun, Gligorie i Dumitru i Toma, Ion, Irimie, Toder Pirăţii.

Пис аз, Михъилѣ ѡт Мъгѹръ[3]. Пис мѣсеца априлїе дъни і҃, въ лет ҂зрмг.
Crăciun.
Toder.
Irimie.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/15. Orig., hîrtie (28,5 × 20). Copie, ibidem, ms. 172, f. 18v.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] „Am scris eu, Mihăilă din Măgură. Scris aprilie 10 zile, in anul 7143 ⟨1635⟩".

---

52 1635 (7143) aprilie 13.

† Zde megiașii Tismeanii și ai Manii din Pădeni și au Radului ot Racoţi, anume Ivăniș den Negoești i Mihail ot Glogova și Ursul ot Izvoare i Neagul ot Ciuperceni i Mecleuș ot Cîlcești i Stănislav ot Băbrin, ca să caute acești oameni și să adeveréze de ocina Manii și de viia den Racoţi, fost-au a Manii această ocină de moșiie megieșească au fost-au rumânească. Deci cum vor afla cu sufletele lor, așa să fie. Și zioa Duminicii.

Пис априлїе г҃і дьни, в лѣт ҂зрмг.
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

După Ghibănescu, *Surete*, VI, 20—21.

---

53 1635 (7143) aprilie 15.

Milostiiu bojieiu, preaosveaștenomu arhiepiscop chir Teofil Ribniceschi [1].

† Scris-am episcopiia mea acest zapis al episcopii méle pentru să fie al sfintei mănăstiri al Govorii de mare credinţă, pentru că au venit Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, și iaste Radul portariul din oraș din Rîmnic, venit-au cu egumenul al sfintei mănăstiri al Govorii, anume Meletie, pentru că s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul poménicŭ în sfînta mănăstire în Govora, unde să pomenesc ctitorii la sfîntul jertvenicŭ și la sfînta proscomidie. Deaca s-au scris Radul portariul și cu jupîneasa lui, Apostola, la sfîntul poménicŭ ei încă au dat sfintei mănăstiri Govorii un loc de casă cu pimniţă cu grădină, cu tot, cît să alége pînă în uliţă. Și iaste acestŭ locŭ ce scrie mai sus lîngă moara Govorii, la oraș la Rîmnicŭ. De aceasta scrie episcopiia mea.

Pis méseţa aprilie 15 dni, leat 7143 ⟨1635⟩ [2].

† Teofil episcop Rimnic.
Şi am prs şi numele[3], eu Radul portariu, pentru pomană.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 137. Copie; alte copii idem, ms. 234, f. 316 şi 447, f. 321.

EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Moara m-rii Govora*, 381.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul arhiepiscop chir Teofil al Rîmnicului".
[2] În ms. 447, text scris în româneşte.
[3] În ms. 447: „mîna".

54 1635 (7143) aprilie 15, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи воевода и господинь въсои <земли>[1] Ȣггровлахискїи, внȣк почившом Їѡ Басарабѣ воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ правител господства ми пан Кондила бив вел постелник и сȣпрȣжницев емȣ Станкъв, дъщера Пръвȣлов лѡгѡфет Рȣдѣнȣл и съ сины их елицеже Б<огъ да>ровати, ꙗко да ест их ѡчинȣ ȣ Кокоръщи и ȣ Стонещи, въ сȣдство Прах<ова>, ѡбаче част жȣпан Радȣл банȣл Бȣзескȣл, синъ Радȣлов ключар Бȣзескȣл, вса, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и съ вечинїи и съ виногради и съ бродове ѡт водїницъ. . . [1] и ѡт седалище селов и съ въс ходоком и ѡт по въс хотаром. И вечинїи ещеже да се знае вси по име: Фрънкȣл съ синии его и Мънъилъ съ браты его и съ синии их и Дръган съ синии егѡ и Стонка съ братии емȣ и съ сины их и Нѣгомир съ браты их и съ синии <и>[1] Ангел съ браты его и съ синии их и Радȣл, синъ Барбȣлов и Владȣл Моцъи и Дръган Пицȣл съ вси синии их и Иню съ брат его, внȣкы Владȣлов Неблѣжникȣл, сь синии им и Ѡпрѣ Борсои и Владȣл Неблѣжникȣл съ брат емȣ и съ синии их, елици их имȣт и елици Богъ дати их.

Понеже сїѧ вишше реченна ѡчинъ ѡт Кокоръщи и ѡт Стонещи быст ѡт дѣдїно Радȣлов банȣл Бȣзескȣл ѡт прѣжде врѣме. По том, егда бистъ пре дьни Алеѯандрȣ воевод, синъ Радȣл воевѡд, а сȣпрȣжница Марика бънѣса, сестра Радȣлов бана Бȣзескȣл, ѡна был естъ поставил сїѧ вишше речена ѡчинъ ѡт Кокоръщи и ѡт Стонещи залог на сȣпрȣжница Станка, дъщера Първȣлов логофет сȣпрȣжница Кондилов постелник, радї една разлог ѡт пѧнеѕи и въс бил над разлог еѧ до иниꙗ.

По томже, егда быст нинѣ, въ дьни господство ми, по смръти Марикъв бънѣса, а брат еѧ Радȣл банȣл Бȣзескȣл, ѡн сътворил ест ȣстроенїе ѡт негов добро волѣ съ сȣпрȣжница Станка, тере ест был продаал сїѧ вишше речена ѡчинъ ѡт Кокоръщи и ѡт Стонещи част его вса сȣпрȣжницев Станкъвъ аще ест дал ѵ҃ жилтици ѡт плън съ запис ѡт рȣк его ѡт проданїе съ мноѕи болѣри свѣдѣтелы. И въс дръжал съ блаѕѣ мирѣ село Кокоръщїи и Стонещїи част банȣлов Бȣзескȣл вса. По том, егда быст пакы нинѣ въ дьни господство ми, ѡт егда се въкȣплъше сѧ Кондила постелник съ жȣпаница Станка, а жȣпан Радȣл банȣл Бȣзескȣл, ѡн естъ ръклъ како естъ был продал тъчїю село Кокоръщїи радї ȣги ѵ҃, а село Стонещїи нѣст бил продал. Въ том, сȣпрȣжница Станка, ѡна прїидет пред господство ми ȣ великїи диван за лицȣ съ Радȣл банȣл Бȣзескȣл аще съпрѣсѣ лицȣ ко лицȣ. Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдȣ и по закон кȣпно съ всѣми почтениими правители господства ми и дах господство ми сȣпрȣжницев Станкъв ꙗко да заклел по свѣта евангелїи, како ест кȣпил ѡба двѣ села радї ȣги ѵ҃, како ест был поставил и залог ѡт прѣжде врѣме. И поставих господство ми

нсправннк на клетво по болѣрнн господства мн Арсеніе ключар. И снце клел сȣпрȣжница Станка ȣ свѣтаа цръкъва по свѣтаа евангеліе. И был ест за лнцȣ н Радȣл банȣл Бȣзескȣл там. Таже ѡстал ест бана Радȣл Бȣзескȣл ѡт закон н ѡт сȣждение, ꙗко да дръжит сȣпрȣжница Станка н Кокоръщін н Стоннещіи ѡт дѣдіно въ вѣкы, како ест внше пнс.

А послѣ, Радȣл банȣл Бȣзескȣл, ѡн не ѡставлѣет сѧ нже снце анȣ ест поставнл дьнъ ѡт пред господства мн ѡт днван до на свѣты Пасцѣ, ꙗко да ȣметнȣ пѧнезн назад н съ подпнсаніе ѡт рȣка его ꙗко да възнмал дѣдіна его пак на рȣка его. Таже, егда быст на дьнь, ѡн нѣст дал пѣнезн, нь ест ѡстал ѡт дьнъ н ѡт ȣстроена.

Сего радї, дах н господство мн почтенном болѣрннȣ господства мн Кондилъ постелннк н сȣпрȣжннцен емȣ Станкъв ꙗко да ест нм ѡчннь ȣ Кокоръщн н ȣ Стоннещн частъ жȣпан Радȣл банȣл Бȣзескȣл вса ѡт дѣдінно н въ ѡхабъ нм н снновом н внȣком н прѣвнȣчетом въ вѣкы н не ѡт когождо непоколѣбнмо да не бȣдȣт, през заповѣд господства мн.

Сеже н свѣдѣтелн поставнх господство мн; пан Хрнзѣ вел бан, пан Івашко вел дворннк, пан Глнгоріе вел логофет, пан Дȣмнтрȣ вел внстіꙗр, пан Мнхан вел спатар, пан Неделко вел ключар, пана Васнліе вел столннк, пан Бȣзннка вел комнс, пан Бȣчнна вел пехарннк, пан Костантнн вел лостелннк. И нсправннк, пан Глнгоріе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдȣрȣ спȣден, намазах въ град Бȣкȣрещн, мѣсеца апрнліе і͞е, лѣта господннѧ ҂а͞хле, Адамлеже ҂з͞рмг.

† Іѡ Матею вѡевѡда, мнлостію божію господнны.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Maţei voievod şi domn a toată ⟨ţara⟩ [1] Ungrovlahiei, nepotul răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele pan Condila fost mare postelnic şi soţiei lui, Stanca, fiica lui Pîrvul logofăt Rudeanul şi cu fiii lor, cîţi le va dărui Dumnezeu, ca să le fie lor ocină la Cocorăşti şi la Stoineşti, în judeţul Prahova, însă partea jupanului Radul banul Buzescul, fiul lui Radul clucerul Buzescul, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă, şi cu vecinii şi cu viile şi cu vadurile de moară... [1] şi din vatra satului şi cu tot venitul şi de pe tot hotarul. Şi vecinii încă să se ştie toţi anume: Frîncul cu fiii lui şi Mănăilă cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Drăgan cu fiii lui şi Stoica cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Neagomir cu fraţii lui şi cu fiii ⟨şi⟩ [1] Anghel cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Radul, fiul lui Barbul şi Vladul Moţăi şi Drăgan Piţul cu toţi fiii lor şi Ianiu cu fratele lui, nepoţii lui Vladul Nebleajnicul, cu fiii lor şi Oprea Borsoi şi Vladul Nebleajnicul cu fratele lui şi cu fiii lor, cîţi au ei şi cîţi le va da Dumnezeu.

Pentru că această mai sus zisă ocină de la Cocorăşti şi de la Stoineşti a fost de moştenire a lui Radul banul Buzescul dinainte vreme. După aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar jupaniţa Marica băneasa, sora lui Radul banul Buzescul, ea a lăsat această mai sus zisă ocină de la Cocorăşti şi de la Stoineşti zălog la jupaniţa Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, soţia lui Condilă postelnicul, pentru o seamă de bani şi a tot fost pe seama ei pînă acum,

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea Maricăi băneasa, fratele ei Radul banul Buzescul el, de a lui bunăvoie, a făcut întocmire cu jupaniţa Stanca, de i-a vîndut această mai sus zisă ocină de la Cocorăşti şi de la Stoineşti partea lui toată jupaniţei Stanca de i-a dat lui deplin 400 galbeni cu zapis de vînzare de la mîna lui cu mulţi boieri martori.

Şi a tot ţinut cu bună pace satui Cocorăşti şi Stoineşti toată partea banului Buzescul.

După aceea, cînd a fost iarăşi acum în zilele domniei mele de cînd s-au unit Condilă postelnic cu jupaniţa Stanca, jupan Radul banul Buzescul el a spus că a vîndut numai satul Cocorăşti pentru 400 ughi, iar satul Stoineşti nu l-a vîndut. Întru aceea, jupaniţa Stanca, ea a venit înaintea domniei mele la marele divan de faţă cu Radul banul Buzescul de s-au pîrît faţă în faţă. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea jupaniţei Stancăi, ca să jure pe sfînta evanghelie că a cumpărat amîndouă satele pentru 400 ughi, cum le-a pus şi zălog mai dinainte vreme. Şi am pus domnia mea ispravnic la jurămînt pe boierul domniei mele Arsenie clucerul. Şi astfel a jurat jupaniţa Stanca în sfînta biserică pe sfînta evanghelie. Şi acolo, a fost de faţă şi Radul banul Buzescul. Astfel a rămas banul Radul Buzescul de lege şi de judecată ca să ţină jupaniţa Stanca şi Cocorăştii şi Stoineştii de moştenire în veci cum este mai sus scris.

Iar după aceea, Radul banul Buzescul el nu s-a lăsat nici aşa, ci a pus zi înaintea domniei mele din divan ca pînă la sfintele Paşti să lepede banii înapoi şi cu iscălitură de la mîna lui, ca să-şi ia dedina lui iarăşi în mîna lui. Astfel, cînd a fost la zi, el n-a dat banii, ci a rămas de zi şi de întocmire.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului boier al domniei mele, lui Condilă postelnicul şi soţiei lui, Stancăi, ca să le fie lor ocină la Cocorăşti şi la Stoineşti toată partea jupanului Radul banul Buzescul de moştenire şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci şi de nimeni neclintit să nu fie, peste porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Constantin mare postelnic. Şi ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tudoru spudei, am scris în cetatea Bucureşti, luna aprilie 15, anul domnului 1635, iar de la Adam 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CXI/31. Orig., perg. (40 × 52,5), pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.

55

1635 (7143) aprilie 15, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басарабъ воеводы и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголеме Козїа, храм еи Свѣта Троицъ и ѡцȣ егȣмена Дїѡнисїе[1] ca să fie sfintii mănăstire balta ce se chiiamă Căbelul, den Săpatul în jos pînă în gura Ialomniţii, cu toate bălţile şi iazerul, cu toate gîrlele şi cu toate iazurile, cîte es den Dunăre se dau pînă în grindu şi cu vama, den 10 peşti 1 péşte şi den 10 bani 1 ban şi cu părpările den carăle cu peştele şi de la buţile cu vinul şi cu dijma den stupi şi den grădini şi den toată hrana cîtă să va afla pre această moşie şi bălţi ale mănăstirii. Pentru că acéste bălţi şi cu vămi

ce scriu mai sus iaste a sfintii mănăstire ce scrie mai sus Coziia încă mai denainte vréme, dată şi miluită într-aceastā mănăstire de cei bătrîni răposaţi domni.

Şi am văzut domniia mea şi hrisoavele Mircii voevod cel Bătrîn v leat 6900 şi hrisovul lui Dan voevod v leat 6900 [2] şi hrisovul lui Vladu voevod v leat 6996 şi al fiiu-său Radul voevod v leat 7009 şi a lui Băsăraba voevod v leat 6983 şi al Radului voevod, feciorul Radului vodă, v leat 7047 şi cartea lui Pătru voevod, feciorul lui Mircii voevod. Şi de atunce încoace tot au ţinut mănăstirea acéste bălţi cu bună pace. Iar den zilele răposatului Şărban voevod încoace n-au mai ţinut, căci n-au avut cine căuta de aceaste bălţi, ce s-au înpresurat de stolnici şi au căzut pre seama domnească.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar părintele egumenul Dionisie den Cozia au venit înnaintea domniei méle în divan de au arătat toate hrisoavele ce scriu mai sus făcute pre acéste bălţi, întărite una pre alta cum scrie mai sus. Într-acéia, domnia mea am socotit cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi am dat sfintii mănăstiri Coziei ca să ţie acéste bălţi cu vama a zécea den péşte şi cu părpăriile şi cu dijma cum iaste mai sus scris, cum au ţinut şi mai nainte vréme, moşie ohabnică de folos mănăstirii şi acelor răposaţi domni şi noao pomeană de vecie.

Şi încă şi blăstem am adaos domnia mea: în urma noastră cine va veni domnu să aibă a cinsti şi a întări hrisoavele şi pomeana domnilor şi ceastă carte a domnii méle, iar carele nu va cinsti nici va înnoi, ce va călca şi va sparge mila şi hrisoavele, acela să hie trăclet şi afurisit ot 318 sveti otţi eje vă Nichie şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Aria vă veac, amin. Инако да не ест.

Исправник, сам рѣх господство ми.

Из Бȣкȣрещи, писах аз, Стоика спȣддеи, априліе є҃і-гѡ дньı, в лѣт ҂зрмг [3].

† Iѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Iѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/8. Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete timbrată. Copii ibidem, ms. 712, f. 532v—534 şi 209, f. 254—255.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Cozia, hramul ei sfînta troiţă şi părintelui egumenului Dionisie. . . ".

[2] Cifrele zecilor şi unităţilor sînt omise.

[3] "Din Bucureşti, am scris eu, Stoica spudei, aprilie a 15-a zi, în anul 7143" ⟨1635⟩

56

1635 (7143) aprilie 16, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Iѡ Матею воеводе и господинъ въсои земли Ȣггровлахїнское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Iѡ Басарабъ воеводе. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми почтенномȣ болѣринȣ господства ми жȣпан Герге бив втори вистıар и със синови емȣ, елицеже Богъ даст, ıакоже да мȣ ест ѡчинȣ и вечини ȣ Гор Жигорѣни и ȣ Дол Жигорѣни, ѡт сȣдство Влашка. И вечини, да се знает колици се сȣт продал почтенномȣ болѣринȣ господства ми жȣпан Герге вистıар съ синови им и със въсах делове им за ѡчинȣ ѡт Гор Жигорѣни и ѡт Дол Жигорѣни за дѣдїнȣ и за покȣпенїе въ дьни Леѡн воеводе въ лѣт ҂зрı҃ѳ въс по аспри готови, али да се знает вечинїи, анȣме: Дȣка, синъ Дѣтков Кълȣгърȣл със две сини, на име Радул и Данчюл със дел им за ѡчинȣ за ȣги л҃а аспри готови и Бранка, синъ Мȣшатов Тълпъшескȣл, със синови емȣ, анȣме Костандин, за ȣги ѕ҃і аспри готови и Ѡпрѣ Брѣзника със синови емȣ Добре, за ȣги ѕ҃і пол аспри готови и Мȣшат, синъ Дръганов със синъ его Манѣ,

за ꙋги ѕ҃і пол аспри готови и Кръстїан, брат Мꙋшатов, за ꙋги в҃і аспри готови и Іван, синъ Братосинов със синови его и със дел жина его за ѡчинꙋ ѡт Гор Жигорѣни, колико ест имал, за ꙋги з҃і аспри готови и Кꙋпен, синъ Пътров със три синови , анꙋме Пътрꙋ и Стан и Владул, за ꙋги л҃а готови и Микшан, синъ Василїев Кълꙋгърꙋл, за ꙋги в҃і готови и Стан, синъ Стоикъв, за ꙋги ѳ҃ и Костѣ, синъ Станов със три синови, на име Танасїе и Стан и Манѣ, за ꙋги к҃д и Дꙋмитрꙋ, синъ Стоев, за ꙋги в҃і аспри готови.

И пак, да ест почтенном болѣрин господства ми жꙋпан Герге вистїꙗр ѡчинꙋ и вечини ѡт Гор и Дол Жигорѣни. И вечини, да се знает котори се сꙋт продали съда въ дьни господства ми, на име: Манѣ, синъ Дръганов и със синъ его Моушат, за ꙋги з҃і готови и Гꙋца, синъ Балев, за ꙋги в҃і готови и Бъра, синъ Дръганов, за ꙋги в҃і аспри готови и Гота, брат Бъръв и със синъ его Стан, за ꙋги е҃і аспри готови и Нѣг, синъ Стоꙗнов и със в҃ сини, анꙋме Нѣг и Микшан, за ꙋги к҃ѕ пол аспри готови и Радул, синъ Станкꙋлов със в҃ сины, анꙋме Іѡн и Станкꙋл, за ꙋги и҃і аспри готови и със въсих синови им, елицеже Богъ даст. Понеже сїи више речени имените людїе, ѡни сꙋт били въсих кнѣѕи със ѡчине им ѡт дѣдї за прѣдѣдї. Таже се сꙋт продал ѡни сами вечини почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпан Герге вистїꙗр, за нихно добро волю, без ни една силостїю със синови им и със въсѧх дѣл им за ѡчинꙋ ѡт Гор Жигорѣни и ѡт Дол Жигорѣни за дѣдїнꙋ и за покꙋпенїе ѡт пол и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт седалище селов ѡт посвꙋдї, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром, за того цѣно за аспри иже ест више пис,' ꙗкоже да ест его за дѣдїнꙋ въ вѣкы.

И видѣхом господство ми и запис ѡт рꙋками их за проданїе и със болѣри сведѣтелїи написани ꙋ запис, на име: жꙋпан Ивашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел логофет и Пара бив вел пехарник и ѡт Попещи, Калотъ ключар и Дꙋмитрꙋ логофет и Шербан логофет и Герге логофет.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпан Герге вистїꙗр, <ꙗ>коже да мꙋ ест сїи имените людїе вечини, иже више пис със въсѧх делове им за ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когоже непоколебимо, поризмо господства ми.

Сеже сведѣтелїи полагах господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Краловскїи и пан Ивашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Михан вел спатар и Василїе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи логофът.

И начертах аз, Първꙋл спꙋдѣн, съ поꙋченїе Лепъдатов логофет <и> Ꙋрїил словоположник въ настолни град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца април ѕ҃і дьни и ѡт Адама дажъ до нынѣ въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмг.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului,' bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe fost al doilea vistier şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină şi vecini în Jigorenii de Sus şi în Jigorenii de Jos, din judeţul Vlaşca.

Şi vecinii să se ştie cîţi s-au vîndut cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină din Jigorenii de Sus şi din Jigorenii de Jos de moştenire şi de cumpărătură, în zilele lui

Leon voievod, în anul 7139, tot pe aspri gata, dar să se știe vecinii anume: Duca, fiul lui Detco călugărul, cu doi fii, anume Radul și Danciul, cu partea lor de ocină, pentru 31 ughi aspri gata și Braica, fiul lui Mușat Tălpășescul, cu fiul lui, anume Costandin, pentru 17 ughi aspri gata și Oprea Brezica cu fiul său Dobre pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Mușat, fiul lui Drăgan, cu fiul lui, Manea, pentru 16 ughi și jumătate aspri gata și Cîrstian, fratele lui Mușat, pentru 12 ughi aspri gata și Ivan, fiul lui Bratosin, cu fiii săi și cu partea de ocină a femeii lui din Jigorenii de Sus, cît a avut, pentru 17 ughi aspri gata și Cupen, fiul lui Pătru, cu trei fii, anume Pătru și Stan și Vladul, pentru 31 ughi gata și Micșan, fiul lui Vasilie călugărul, pentru 12 ughi gata și Stan, fiul lui Stoica, pentru 9 ughi și Costea, fiul lui Stan, cu trei fii, anume Tanasie și Stan și Manea, pentru 24 ughi și Dumitru, fiul lui Stoia, pentru 12 ughi aspri gata.

Și iarăși să fie cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul ocină și vecini din Jigorenii de Sus și de Jos. Și vecinii să se știe care s-au vîndut acum, în zilele domniei mele, anume: Manea, fiul lui Drăgan, și cu fiul său Mușat, pentru 17 ughi gata și Guța, fiul lui Bale, pentru 12 ughi aspri gata și Bîra, fiul lui Drăgan, pentru 12 ughi aspri gata și Gota, fratele lui Bîra, și cu fiul său Stan, pentru 15 ughi aspri gata și Neag, fiul lui Stoian, și cu 2 fii, anume Neag și Micșan, pentru 26 ughi și jumătate aspri gata și Radul, fiul lui Stancul, cu 2 fii, anume Ioan și Stancul, pentru 18 ughi aspri gata și cu toți fiii lor, cîți Dumnezeu le va da. Pentru că acești mai sus ziși numiți oameni, ei au fost toți cnezi cu ocinele lor din moși, din strămoși. Deci, ei singuri s-au vîndut vecini cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu fiii lor și cu toate părțile lor de ocină din Jigorenii de Sus și din Jigorenii de Jos, de moștenire și de cumpărătură, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru acel preț de aspri care este mai sus scris, ca să-i fie lui de moștenire în veci.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîinile lor și cu boieri martori scriși în zapis, anume: jupan Ivașco marele vornic și jupan Gligorie marele logofăt și Para fost mare paharnic și din Popești, Calotă clucerul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și Gherghe logofătul.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Gherghe vistierul, ca să-i fie vecini acești oameni numiți, care sînt mai sus scriși, cu toate părțile lor de ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am însemnat eu, Pîrvul spudei, cu învățătura lui Lepădat logofăt ⟨și⟩ Uriil logofăt, în cetatea de scaun București, luna aprilie 16 zile și de la Adam pînă acum la această scriere cursul anilor, în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/30. Orig. perg. (42 × 54), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XX.

57 1635 (7143) aprilie 20.

† Adecă eu, Cîrstiian ot Zătréni, scris-am și mărturisescu cu acesta al mieu zapis că să fie de mare credință la sfîntă mănăstiré Deunlemnu, unde iaste hramul al prea curatei mumei domnu nostru și pururea fată Marie, și tuturor maicelor carele vor fi lăcuitoare într-această sfîntă mănăstire, păntru că să știe că la vrémé de moarte a mea, am lăsat eu cu sufletul mieu pre Calin și foméia lui ca să fie la svînta mănăstire Deunlemnu moșie în véci. Și așa am lăsat eu la moartea mea cum acest țigan și cu foméia lui pre lîngă soțiia mea Mariia să o hrănească și să o asculte de ce-i va fi tréaba și să asculte și de soru-mea, monahiia Afimia. Așijderea pînă cînd va fi soțiia mea Mariia vie, iar de-aciia să fie ai mănăstirei, înse pînă va fi soțiia mea vie tot să lucréze mănăstirei la fierŭ.

Și să șază soțiia mea Maria și soru-mea, monahie Afimia, la mănăstire, iar de se va mărita soțiia mea Maria, seau de se va duce într-altă parte, să nu mai aibă tréabă cu acești țigani. Iar se va ședea la mănăstire, cum scrie mai sus, să o asculte de toate, iar după moarte eĭ, nime să nu mai aibă treabă.

Iar de va vrea cineva din rudele méle, veri cine va fi, să ia acești țigani de la svînta mănăstire, să fie procleți și afurisiți de Isus Hristos și de 318 svétii otți ije vă Nichei și să le fie pîrîș la cea înfricoșată judecată unde nu iaste fățărie, maica précista să le fie pîrîșă. Ci niménile să nu aibă amestecătură ⟨cu⟩ acești țigani, păntru că i-am dat eu la moarte mea ca să fim scriși la svîntul pomeanic.

Așijdirea și de un rumân, ce-l chiiamă Florea, încă să aibă a ascultaré de soțiia mea, de Mariia, pînă la moartea ei. Iar deaciia să fie slobod.

Și mărturie: popa Grigorie i popa Bran i Nichifor i Stanciul, feciorul lui Bogdan ot Zetréni și Stanciul, feciorul Iicomcioaei ot tam i Stanciul, nepotu-său și alții mulți carei nu s'nt scriși aici.

Пис мѣсеца априліє к̃ дьна в лѣто ѡт създаніа мирꙋ ҂з̅р̅м̅г̅ и лѣта господина ҂а̅χ̅л̅є̅.

Eromonah igumen Vasilie ot Bistriță ⟨m.p.⟩
popa Grigorie.
popa Bran
Stanciul Bogdan.
Nichifor.
Stanciul.
Pahomios [1] sveadeatelstvo [2].

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XLIV/2. Orig., hîrtie (32 × 21,5), șapte peceți mici, aplicate, din care cea a egumenului Vasilie poartă legenda:" + Сїю пєчѣть манастирь Бистрица, ѝсаніє".

---

[1] Cuvînt „Pahomios" scris cu litere latine.
[2] . . . „mărturisesc".

58 1635 (7143) aprilie 22, București.

† Adecă eu, jupan Hriza velichii ban Cralevschii, scris-am și mărturisescu cu acesta al mieu zapis să fie de mare credință la mîna acestui cocon, anume Dumitru, feciorul Radului logofătul Dudescul, ca să-i fie ocină în

Ciumérnic, însă toată partea mea, cît am avut cumpărătoare de la Turturea peharnicul de Glina încă de în zilele răposatului Radul voevod a doaa domnie, de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă de pretutindinilea cîtă se va alége de preste tot hotarul, pentru că o am fost cumpărat eu pre ai miei bani direpţi, za ughi 55 aspri gata. Şi o au vîndut Turturea păharnicul de bunăvoia lui fără de nice o silă. Iar cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basarabă voevode, iar eu singuru de în voia mea dat-am şi am miluit cu toată partea mea de în Ciumernic pre Dumitru coconul la naşterea lui, nepot de fecior fratelui nostru jupan Dumitru Dudescul vel vistier pentru pomeana şi pentru sufletul mieu, ca să-i fie lui ocină de moşie în veacu, iar noao să ne fie pomeană.

Şi cîndu am dăruit această ocină de în Ciumernic, ci scrie mai sus, fost-au boiarii mărturie, anume: jupan Ivaşco vel dvornic i Gligorie vel logofet i Nedelco Boteanul vel cliucer i Mihai Coţofeanul vel spătar i Vasilie Paendur vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postélnic i Radul vtori vistiar i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Dumitru logofătul i Şerban logofătul.

Aceasta mărturisescu, ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai adeverită credinţă pis-am şi pecéte.

И написах аз, Лепъдат логофет, ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе кв҃ дьни и ѡт Адама въ лѣт ҂зрмг[1].

† Eu Hrizea vel ban cu bunăvoia mea am miluit
Ivaşco dvornic
Gligorie vel logofet
Mihaiu vel spătar
Nedélco vel cliuciar
Vucina vel peharnic
Buzinca vel comis
Vasilie Paindur vel stolnic
Stroe Fiera logofăt
Bunea Vîlcul logofăt
Şerban logofăt[2]

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 35 855. Orig., hîrtie (41,5 × 28), şapte peceţi aplicate.

---

[1] „Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în Bucureşti, luna aprilie 22 zile şi de la Adam în anul 7143" ⟨1635⟩.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

---

59 1635 (7143) aprilie 26.

Adecă noi, ceşti 6 megiiaşi, anume: den Tărtăşeşti, Bucşe i Stanciul Ştirbéi i Cîrstea i ot Tătuleşti, Manea i Badea fuş[ş]taşi i ot Corbeşti, Gavril, scris-am această carte a noastră, ca să fie de credinţă la mîna lui jupan Oprea vel agă, cum să se ştie că ne-au luoat pan Oprea vel agă şi cu Manolache şifarul pre cartea domnul nostru Io Matei Basarabea voevodi den divan, ca să căutăm şi să alégem ocina den Şarlău şi vadul de moară partea Sorii, sora Radei, fata lui Caliu, de cătră Manolache şifarul, den apa Dîmboviţei. Într-aceaia, noi ne-am adunat toţi la jupînul Mitrea bîv vel pitar, carele l-au trimis domnu nostru ispravnic.

Deci am luoat sama şi am ales partea Sorii den vad de moară ca să ţie jupan Oprea vel agă vadul de moară înpotriva morilor lui Manolache şifarul preste apă. Şi ocina să să ştie: în lat, den hotarul Malamei pînă în hotarul Vîlcului şi-n lungu, den calea den mijloc pînă la Rîioasa, toata partea Sorii. Iar pentru partea de ocină şi vad de moară a Zahariii, caré o au fost vîndut lui Manolachi şifarul, aşa am dat noi, cum să o ţie pan Oprea vel agă şi să dea el banii, căci că s-au căzut în partea dumnealui, aleasă de cătră Manolache şifarul, şi den sus şi den jos, den calea den mijloc pînă în stîlpul lui Vişan, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare şi coconilor în veac, pentru că aşa am adevărat şi am ştiut noi cu ale noastre suflete.

Într-aceaia şi dumnealor s-au înpăcat denaintea Mitrii pitarul ş-a noastră, cum mai mult gîlceavă să nu mai fie, nici să mai scornească pîră Manolache şifarul, nici cu cărţi, nici fără de cărţi, că au mărturisit el singur înnaintea noastră, cu al lui suflet cum n-au cumpărat această ocină, partea Sorii. Şi s-au înpăcat de a lor bunăvoe, cum scrie mai sus. Iar cine va mai scorni pîră de acum înnainte să aibă a daré la domnie ungi 300 că aşa s-au tocmit.

Şi au fost şi alţi megiiaşi la această tocmeală şi judecată, anume: Vintilă vataful ot Brézoc i oţ Tărtăşeşti, Darul i Cernica i brat emu Tuduru i ot Bîldăneşti, Lucaci i ot Dobruşeşti, Drăghici i Mihăilă. Şi ne-am pus şi dégetul, că inéle n-am avut, ca să să crează.

Пис мѣсеца априлїе, кѕ҃ дьни, лѣт ҂зрмг҃.
Eγo Μανολάκη σηφαρης [1] ⟨m.p.⟩
Eu Bucşe.
Stanciul.
Cîrstea.
Manea.
Badea.
Gavrilă.
Mitre pitar ⟨m.p.⟩
Muşat iuzbaşa ⟨m.p.⟩
Oana iuzbaşa ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., MCDLXI/7. Orig., hîrtie (30,5 × 21), două peceţi inelare, aplicate.

---

[1] Eu Manolache şifarul.

---

60 1635 (7143) aprilie 27.

† Adecă noi Brăneştii ot sud Sac, po ime: popa Cazan i Dragne, Mihăilă Pîrciul i Gehrghina i Neagoe Mălaia i Fătuicul e Gorghe lu Hazan i Albea lui Cazan i Sin călugărul şî alalţi săténi, noi toţi de în sat den Brăneşti, cari noi sîntem mai sus-scrişi, scriimu şî mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de mare credinţă la mîna jup⟨înului⟩ Vasilie Paindur vel stolnic, cum să să ştie cum amu loat în zilele domnului nostru Io Mateiu voivod noi toţi 12 boeri hotarnici la mijlocul nostru de né-am hotărît şi ne-a⟨m⟩ ales toate cumpărătorile noastre cîte amu cumpărat den sat den Bucureşti de ocină de am o dat spre Brăneşti. Însă să să ştie cum amu cumpărat den partea vornecului Ilie şî denîntr-a Neculii şî dentr-a jupînésii Rusii şî dentr-a jupînésii Ilinii, iar cu partea jupînului Vasilie Paindor velichi stolnic, n-am

cumpărat nimic noi Brăneştii, nici avem nici o treabă, nici den ana⟨!⟩ de sus, nici den jos, că n-au vîndut dumnealui noao nici cît capul părului. Deci noi aşa mărturisim, noi aceşti megiiaşi şî tot satul Brăneştii cu această scrisore şî pentru maré credinţă pusu-ne-am şî peceţile.

Пис апрнлїе к҃з дьнн, лет ҂з҃рмг.
Az Fătuiucul.
Eu popa Cazan.
Eu Dragne.
Eu Mihăilă Pîrciul.
Eu Gherhina.
Eu Neagoe Mălaia.
Eu Gergne al lui Hazan.
Eu Albea al lui Cazan.
Sinŭ călugărul.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 37 343. Copie de la sfîrşitul sec. XVIII.

61

1635 (7143) aprilie 28, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матен Басараба воеводї н господннъ. Дават господство мн сїе повелѣнїе господство мн свѣтѣн, божественѣн монастнр глаголемн Glăvăciog şi părintelui egumenului Ioanichie, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle, de să ţie satul Cernăteştii tot, cu tot hotarul, cu viile şi cu morile şi cu tot venitul cît se va alége, pentru că acest sat iaste al sfintii mănăstire Glăvăciocul dat şi miluit de răposatul Vlad voevod Călugărul, cum am văzut domniia mea şi cărţile domnilor ce-au fost mai nainte: cartea Radului vodă, feciorul Radului vodă şi cartea Mihnii vodă, făcute pre acest sat ce scrie mai sus.

Într-aacéia şi domniia mea încă am dat şi am întărit cu ceastă tocmeală, ca să fie volnic părintele egumenul Ioanichie cu această carte a domnii méle de să ţie satul Cernăteşti cu rumânii, cu viile, cu morile, cu tot venitul cum l-au ţinut şi mai nainte şi de nimenilea opreală să n-aibă. Iar cui va părea strîmbu să vie să stea de faţă. Инако да нѣст, по реч господство мн.

И нсправннк, сам реч господство мн.
Пнс ꙋ Бꙋкꙋрещн, апрнлїе к҃н дьнн, в лѣт ҂з҃рмг.
† Їѡ Матею вѡевѡда, мнлостїею божїю господннь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/3. Orig. hîrtie (29,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 223, f. 72v.

62

1635 (7143) aprilie 29, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею Басарабъ воевод н господннъ. Дават господство мн сїн повелѣнїе господства мн слꙋгꙋ господства мн, lu Drăghici postélnicul, nepotul jupînései Neacşei de în Tătuleşti, ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii méle de să-şi ţie un rumân, anume Stroe şi cu feciorii lui, de sat den Vîrleţi ot sudstvo...[1] pentru că a fost vîndut

Ventilă de Teișani, ot sudstvo Sac, partea lui toată de ocină den Vîrleți și cu 12 rumâni, cu zapis di în mîna lui și cu multe mărturie.

Iar dup-acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Stroe den cei 12 rumâni, el au rădicat pîră și zicea cum n-au fost rumânu lu Ventilă, nici l-au vîndut lu Drăghici postélnicului, ca să scape de rumânie. Deci Ventilă, el au venit naintea domnii méle, de au mărturisit cum i-au fost rumân de moșie și l-au vîndut lu Drăghici postélnicul cu zapis de în mîna lui de vînzare.

Derept acéia, domnia mea am judecat și am dat s'ugii domnii méle, lu Drăghici postélnicul, ca să-i fie acestu rŭmânu Stroe și cu feciorii lui, rumâni de moșie, lui și coconilor lui, în vecie. Iar de va fĭ și fugit, tot sĭ și-l ia de unde-l va găsi, să-i fie rumân și de h'iminilea opreală să n-aibă, că așa am judecat domnia mea. Инакѡ да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис въ градѧ ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе кѳ҃ дни въ лѣт ҂зрмг҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., A.N. LXXX/4. Orig., hîrtie (29,6 × 20,7), pecete timbrată.

---

[1] Loc alb.

63 1635 (7143) mai 3, București.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ȣгровлахїиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми <с>лȣг господство ми Дȣмитров, брат Команов и със синови си, елицеже Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест една виноградїе ѿт Дѣлȣл Сътѣнилор и със ѡчинъ ȣ полю е҃ ниве и ȣ село Силищѣ Владев та стара и нѣгое[1] ливези иже сȣт под дѣл и винаричюл Владев ѿт дѣл, понеже сїе дѣдїне били сȣт покȣплене за Дȣмитрȣ, брат Команов, ѿт над Дȣмитрȣ грълматик, брат Михалков, сины презвитерецев Ярмѣнкъи ѿт варош господства ми ѿт Търговище, за ҂еѱ҃ аспри готови. И дал ест Михалков аспри ҂в҃ радї сїе дѣдїне, иже сȣт виш еречене, ꙗкоже да им сȣт, али тъчїе ливезиле и винарикюл, със Михалко на двоа. Потом, бил ест пошел и добри людїе, варошани ѿт варош ѿт Търговище, на име: стар Фота и Пътрȣ седларюл и Драгȣл, синъ Михалков и Герге Бȣнев и Дȣмитрȣ Факюѡле и ѿт Сътѣни, Влаикȣл и Некȣла, тере сȣт раздѣлили виноградȣ и избранѣет, тере ест поставлѣет виноградȣ добра със зла, тере сȣт потребили игдеже ест бил виноградȣ наю добра поставили ест по мало, паки, идѣже ест бил по слабȣ, поставил ест по многа и дал ест волю Михалков тере сȣг пикнил игдеже их ест любит, виноградȣ та изгор та по добра и по мало. И Дȣмитров, брат Команов, дал их ест лозїѧ та ѿт издол наю слабȣ и по многа. И сице се сȣт волисали и ȣтакмили се сȣт ѡни, за инхном добро волю. И покȣпил ест Дȣмитрȣ, брат Команов, сїе дѣдїне више речене със новци готови, еще же ѿт при дьнїе покоинном Радȣл воевода, синъ Михнев воевод. <И> продадоше Дȣмитрȣ граматик, брат Михалков, сини Ярмѣнкъв пападїѧ, сїе дѣдїне Дȣмитров, брат Команов, със ȣзнанїѧ въсем мегїашом и болѣром ѿт село ѿт Сътѣни, Кръстѣ и Ѡпрѣ, синови Вентилъ постелник.

И видѣхом господство ми и книгȣ сȣдцȣ Вентилъв със ві҃ пръгари ѿт варош ѿт Търговище, за покȣпенїе, въ лѣт ҂зркз҃, със многи свѣщеници и добри людїє варошани сведетелїи, на имє: поп Дȣмитрȣ ѿт клирос свѣтѣи митрополїи и Керфоте дїакон и Станко дїакон и Игнат граматик и ѿт Краюѡва, Дȣмитрȣ и Їѡн, слȣга Глигорїев комис.

А потом, слȣга господства ми Дȣмитрȣ, ѡн ȣтакмил се сȣт със братом си Коман, тере их ест разделил ѡтъчъствїех ѡба двѣ, тере ест възимал Коман една правалїє ȣ варош ȣ Тръговищє на стъгнах, код Прока граматик господскȣ, а Дȣмитрȣ, брат Команов, ѡн ест възимал дѣдїна ѿт на Сътѣни и със виноградȣ ѿт валѣ... [2], еже ест више пис.

Сего радї, дадох съм господство ми Дȣмитрȣ, брат Команов, ꙗкоже да мȣ ест сїа виноградȣ ѿт Дѣлȣл Сътѣнилор и със е҃ нивє ȣ полю и ȣ село Силищѣ Владев та стара ѡчинȣ дѣдїнȣ его и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѿт когождо непоколѣбимо, порѝзмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїє поставих господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїє вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистиꙗр и жȣпан Михан вел спатар и жȣпан Василїє вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїє великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат, въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маи г҃ дьни и ѿт Адама до нинѣ теченїє лѣтом въ лѣт ҂зрл҃ г҃,

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Dumitru, fratele lui Coman, și cu fiii săi, cîți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie o vie în Dealul Săteanilor și cu ocină în cîmp 5 ogoare și în satul Siliștea Vladei cea bătrînă și niște livezi care sînt sub deal și vinăriciul Vladei din deal. Pentru că aceste dedine au fost cumpărate de Dumitru, fratele lui Coman, de la Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii preotesei Armeanca din orașul domniei mele din Tîrgoviște, pentru 5 700 aspri gata. Și a dat Mihalco aspri 2 000 pentru aceste dedine, care sînt mai sus spuse, ca să-i fie, însă numai livezile și vinăriciul, cu Mihalco pe din două. Apoi, au venit și oameni buni, orășeni din oraș din Tîrgoviște, anume: Fota cel bătrîn și Pătru șelariul și Dragul, fiul lui Mihalco, și Gherghe al lui Bunea și Dumitru Fachiuole și din Săteni, Vlaicul și Necula, de au împărțit via și au ales, de au pus via bună cu cea rea, de au schimbat unde era vie mai bună au pus mai puțin, iar unde era mai slabă, am pus mai mult și au dat pe voia lui Mihalco de i-au dat unde i-a plăcut, via cea din sus, cea bună și mai puțină. Iar lui Dumitru, fratele lui Coman, i-au dat via cea din jos, mai slabă și mai multă. Și așa s-au învoit și s-au întocmit ei, de a lor bunăvoie. Și a cumpărat Dumitru fratele lui Coman, aceste dedine mai sus zise cu bani gata, încă din zilele răposatului Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. ⟨Și⟩ a vîndut Dumitru gramaticul, fratele lui Mihalco, fiii Armeancăi preotesei, aceste dedine lui Dumitru, fratele lui Coman, cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sat din Săteni, Cîrstea și Oprea, fiii lui Ventilă postelnicul.

Și am văzut domnia mea și cartea județului Ventilă cu 12 pîrgari din oraș din Tîrgoviște, de cumpărătură, în anul 7127, cu mulți preoți și oameni buni orășeni martori, anume: popa Dumitru din clirosul sfintei mitropolii și Cherfote diaconul și Staico diaconul și Ignat gramaticul și din Craiova, Dumitru și Ion, sluga lui Gligorie comisul.

Iar apoi, sluga domniei mele Dumitru, el s-a întocmit cu fratele său Coman, de şi-au împărţit moştenirea pe din două, de a luat Coman o prăvălie în oraş în Tîrgovişte, la drum, lîngă Proca gramaticul domnesc, iar Dumitru, fratele lui Coman, el a luat dedina din Săteni şi cu via din valea ..., [2] care este mai sus scrisă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Dumitru, fratele lui Coman, ca să-i fie această vie din Dealul Săteanilor şi cu 5 ogoare în cîmp şi în satul Siliştea Vladei cea bătrînă, ocină, dedină, lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Mihai mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 3 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn,
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom. XXXV/11. Orig. hîrtie (42 × 28,5). Copii ibidem, ms. 127, f. 181 şi 134, f. 36v–37.

EDIŢII. Trad. Potra, *Tezaurul*, 170–171.

---

[1] În loc de „нѣкое".
[2] Loc alb.

---

64 1635 (7143) mai 3.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod şî domnu a toată Ţara Rumânească. Dat-au domniia lui această poruncă a domniei lui cinstitutului boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban al Craiovei şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu ei va dărui, ca să-i fie lui moşie şî rumâni la satul Romaneştilor ot sud Dîmboviţa, însă jumătate dă sat, toată partea lui Iane comisul Cotrăcean, den cîmpu şi din pădure şî din apă şî din siliştea satului şî cu morile dă priste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, cu tot venitul şî cu toţi rumânii, cîţi au fost ai lui Iane comisul pă jumătate şî cu toţi feciorii lor. Pentru că această mai sus zisă jumătate de sat den Rumâneşti au fost al lui Iane comisul de cumpărătoare încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moşie şî rumânii, jumătate de sat den Rumâneşti, moşiia lui Iane comisul, drept 350 ughi bani gata. Şî au văzut domniia lui doao zapise ale lui Iane comisul, unul grecescu, iar altul pă limba rumânească, la mîna pan Hrizei vel ban, făcut cum scrie mai sus cu mulţi boiari mărturie.

Şi iarăş să fie bioarului domniei lui pan Hrizea vel ban un codru de moşie din satul Berceştii, din cîmpu şi din părdure şi din apă şi din siliştea satului şî dă preste tot hotarul, oricîtă s-ar alege, pentru că această mai sus-zisă moşie din Berceşti au fost a lui Manolie comisul şî a Cîndei postelnicul ot Baloteşti, cumpărată dă la Miriţă neguţătoriul, den zilele lui Leon Stefan voevod, care moşie o au fost cumpărat-o Miriţă negăţătoriul de la Preda, feciorul Radului ot Balomireşti. Şî după aceia, cînd au fost iar în zilele lui

Leon voevod, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au vîndut această moșie pan Hrizei vel ban, drept 130 oi cu miei supt iale șî tot au stăpînit cu pace. După aceia, cînd au fost acum, în zilele domnii lui, cît au șăzut domniia lui în scaun întîi, atuncea s-au întîmplat dă au fost pan Hrizea în pribegie, iar domniia lui au trimis dă au luat acéle oi toate de la Manole comisul șî dă la Cînda postelnicul pre seama domnească, pentru căci au fost din bucatele Hrizei vel ban șî ei au rămas în pagubă.

Șî după aceia iarăși acum, în zilele domniei lui, vă leat 7143, după cé-au venit pan Hrizea din pribegie, iar Manole comisul și Cînda postelnicul, ei au mersu la pan Hrizea vel ben, dă i-au spus lui dă această pagubă șî i-au zis lui sau să le de lui oi pentru oi, au bani, sau să stăpînească moșiia lor, iar pan Hrizea vel ban n-au vrut ca să-i lase pre dînșii într-această pagubă, ci s-au voitu ei toți, ei dă a lor bunăvoie șî le-au dat lor pan Hrizea vel ban pentru această moșie ce scrie mai sus, galbeni de aur 91 bani gata. Șî am văzut domniia lui șî zapisul lui Manole postelnicul șî al Cîndei postelnicul, cu mulți boiari șî megiiași mărturii.

Șî iarăși să fie bioarului domnii lui pan Hrizii vel ban moșie la Bercești stînjeni 80, însă partea lui Stan din Popești din cîmpu șî din pădure șî din apă șî din siliștea satului șî dă preste tot hotarul, oricît s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan de cumpărătoare de la Preda dvornicul ot Balomirești, încă din zilele Radului vodă. Iar după aceia, cînd au fost acum, în zilele domneii lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie stînjeni 80 dă la Stan ot Popești, drept ughi 36, stînjenul cîte bani 90, bani gata. Șî au văzut domnia lui șî zapisul lui Stan cu mulți boiari șî megiiași iscăliți în zapis.

Și iarăși să fie boiarului domniei lui pan Hrizea vel ban ocină la Bercești însă stînjeni 20, den cîmpu șî din pădure șî din apă șî din siliștea satului șî dă pretutindenea, dă priste tot hotarul, oricîtă s-ar alege, pentru că această moșie au fost a lui Stan al Dumei de cumărătoare de la Radul postelnicul ot Balomirești, încă dă mai nainte vreme. Apoi după aceia, cînd au fost acum, în zilele domniei lui, iar pan Hrizea vel ban au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei, drept 2000 aspri gata. Și au văzut domniia lui șî zapisul ui cu mulți boiari [cu mulți boiari] șî megiiași mărturie șî au luat acei boiari lî megiiași toți banii gata în mîinile lor dă la boiariul domniei lui pan Hrizea vel ban. Au cumpărat această moșie din Bercești de la Stan al Dumei șî ș-au vîndut ei moșîile șî rumânii, ei de a lor bunăvoie, făr-de nici o silă, cu știrea tuturor boiarilor din județ, mari șî mici șî a megiiașilor den sus șî din jos dînaintea domniei lui.

Pentru aceasta au dat șî domniia lui [pentru aciasta au dat domniia lui] boiariului domniei lui pan Hrizea vel ban, ca să-i fie lui aceste mai zise sus moșîi și rumâni de baștină și ohabnici lui șî feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui șî dă nimeni să nu să clătească dîn zisa domniei lui. Iată șî mărturii au pus domniia lui pă toți boiarii divanului.

Șî am scris eu, Stoica spudei Șărbanovici, mai 3 dni, leat 7143, ot Hrista 1635.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroș, nr. 479, f. 212v—213v. Copie; altă copie ibidem, ms. 349, f. 460—462.

65 1635 (7143) mai 4.

† Milostiiu bojiiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinŭ. Davat gospostvo mi siiu povélaniiu gospostva mi lui Pătru şi cu frati-său Ghioca, cupeţii, ca să fie volnici cu această carte a domniei méle, ca să ţie satul Fometeştii şi satul Runcul şi Toxobénii şi viile de la Copăcel cu rumânii şi cu tot venitul, vericît să va alége. Pentru că aceste şi vii ce scriu mai sus, fost-au ale jupînési Voicăi şi ale fiîcă-sa Radei, care au fost jupînéasă lui Staico peharnicul Rudeanul, care sate le-au dat Staico peharnicul jupînésii lui, Radei, la moartea lui, pentru alte sate ale ei, de zéstre, ce le-au vîndut Staico păharnicul, de s-au plătit de nevoia lui, anume satele Frăteştii, Creţuleştii şi Cepturile, cu vii.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupînéasa Voica cu fii-sa Rada, ia le-au luat de la Pătru şi de la Ghioca, neguţătorii, bani împrumut ughi 400 pentru nevoia Radei; şi iar au mai luat bani pă miere de 200 dă cantare; şi au mai luat bani pe ceară de oca 700. Şi au avut tocméală şi legătură cu zapisul lor, cum cei ughi 400 să-i dea la sîntă Măriia Mare, iar mierea şi ceara să dea la vrémea lor în toamnă. Şi-au pus zălog satul Fometeştii şi Runcul şi Tocsobénii şi viile de la Copăcel. Şi au avut tocméală, cum dă nu le vor da banii şi mierea şi ceara la vréme, cum scrie mai sus, iar aceşti neguţători să aibă voe a le vinde şi a le judeciré, sau să le ţie ei. Decî mierea, 200 de cantare, ş-au dat-o toată, iar banii, ughi 400 şi ceara, oca 700, fac ughi 300, iar peste tot ughi 700, n-au dat de atuncea pînă acuma nici un ban.

Şi am văzut domniia mea şi zapisul jupînésii Voicăi şi al fie-sa Radei la mîna acestor neguţători, Pătru i Ghioca, făcut cum scrie mai sus şi cartea lui Staico peharnicul făcută pre aceste sate, lăsate la moartea lui jupînésii lui Radei pentru alte sate ale ei, ce le-au vîndut Staico peharnicul la nevoia lui, iar la mîna acestor neguţători. Intru acéia şi domniia mea am judecat cu tot divanul şi ⟨am⟩ dat lui Pătru şi Ghiocăi neguţătoriul, ca să ţie acéste sate, au să le vînză, au să să răscumpere rumânii, au să fie ale lor dă moşie în véci, să facă cu dînşii ce le va fi voia lor, cum scrie şi în zapisul lor. Şi de nimenea opréală să n-aibă.

Aşîjderea şi voi, rumânilor, încă să căutaţi toţi să ascultaţi dă Pătru şi de Ghioca, neguţătorii şi de oamenii lor, că de acum sînteţi pre séama lor, iar de acéle jupînése să nu mai ascultaţi, nici de oamenii lor, nici să mai aibă tréabă, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Inaco da nest, po reci gospodstva mi.

I ispravnic, saam reacoh gospodstvo mi.
Pis measeţa mai 4 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Hurez, nr. 719, f. 256—257. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 113v—114.

---

66 1635 (7143) mai 4.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Бъсърава воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи божественаго монастир глаголеми Бихоръщи,[1] идѣже ест храм чьсное рождеством Богородице ca să fie volnice călugăriţe cu această carte a domnie méle să-şi ţie balta de la satele mănăstirii, de la Gurguiaţi şi de la Vărăşti cu Stecleanul, şi

cu vama şi cu tot venitul ce va fi partea sfintei mănăstiri şi să fie în pace de cătră stolnici şi de cătră vameşi să n-aibă niménilea a le amestecaré întracéste bălţi ale mănăstirii ce iaste mai sus scrisă. Şi cîndu se vor vinde alte bălţi iar cu partea mănăstirii de în baltă să n-aibă treabă, pentru că acéste sate cu bălţile au fostu date şi miluite la sfînta mănăstire de răposatul Alecxandru voevod ce⟨l⟩ bătrîn.

Şi au văzut domnia mea şi cartea lui Mihaiu vo⟨evod⟩ şi cartea lu Simion voevod şi cartea Radul voe[voe]vod, sinú Mihnei voevod şi cartea lu Alecxandru Iliiaş şi cartea lu Gavril voevod şi cartea lu Leon voevod de milă pentru pomeana acelui domnu bătrî⟨n⟩. Derept acéia şi voi, stolnicelor şi voi, vameşilor, carii sînte⟨ţi⟩[2] ispravnici preste bălţi înncă [înncă] să aveţi a vă feriré de bălţile mănăstirii ce scre mai sus, mai multu jalbă a do-oară să nu vie, că bine să ştiţi că veţi petréce foarte o nevoe mare de cătră domn⟨ia⟩ mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Пис маи д҃ дьни, в лѣт <҂зрмг>[3].
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Іѡ Матею воевод <m.p.>
Ȣчил втори лѡгѡфет.

Arh. St. Buc., M-rea Viforîta, I 23. Orig., hîrtie (31,2 × 22,4), pecete aplicată.

---

[1] ... mănăstiri numite Vihorăşti ...
[2] Loc rupt.
[3] Loc rupt. Data completată după însemnarea de pe verso documentului.

67 1635 (7143) mai 5, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басарабѣ воеводы и господинъ въсои земли Ȣггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣгȣ господства ми Митрев слȣџѣр, синъ Ищфан логофет ѡт Михъещи и съ сины его, елици Богъ даробает, ꙗкоже да ест емȣ ѡчинъ ȣ Михъещи ȣ сȣдство Блъчѣ, али частъ Стоѧнов, брат Ѧрчюлов, ѡт една ȣжа, половин ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вода и съ вечинїи, елико извернт сѧ и ѡт седалище селов и ѡт по всъ хотаром, понеже сїѧ више речена ѡчинъ ѡт Михъещи бїѡ ест покопил Ищфан лѡгѡфет, ѡтцъ Митрев слȣжер, еще ѡт прѣжде врѣме, ѡт пре дьни Михаил воевод, ѡт на внȣкы Стоѧнов, брат Ꙗрчю ѡт Михъещи, всъ над пѧнеѕи готови. И ѡт тогда всъ дръжал съ добро мир.

А потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, по съмрът Ищфан лѡгѡфет, ѡтць Митреи слȣџѣр, а егȣмена Мелентїе Макидонскы ѡт свѣта монастир Говора, ѡи подвигал пръ радї сїѧ ѡчинъ више пис и извадил нѣкїи книгы, аще реклъ како ест сїѧ ѡчинъ монастирев Говора, а Митрѣ слȣжер, ѡи не имае нища. И прїидет пред господства ми ȣ великїи диван аще съпрѣ сѣ за лицȣ. Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдо и по закон, кȣпно съ всѣми почтеними правители господства ми и видѣх господство ми и книгȣ Михаила воевод ѡт покȣпенїе, в лѣт ҂зрв и книгȣ Щефана воевод, пакы ѡт покȣпенїе и ѡт пръ и ѡт ѡстал в лѣт ҂р҃з на рȣка Митрев слȣжер.

Тем радї, дах и господство ми мегю иних ѕ҃ болѣри над ръваше господскыи имени их : ѡт Бърсещи, Преда ключар и ѡт Ѡлънещи, Горан логофет и ѡт Михъещи, Паусїе монахъ и ѡт Славитещи, Радȣл лѡгѡфет и ѡт Мълдърещи, Радул

къпитан и ѡт Ѡхабъ, Драгомир постелникъ, ꙗко да гледаетъ и да истинствȣетъ како хощет ѡбрѣтает съ дȣши их. Въ том, сїи вишше речени болѣри, ѡни събраше се вси кȣпно пред честнѣишомȣ и прѣ ѡсвѣщенномȣ ѡтцȣ наша, кур Теѡфил епискȣп Рибническы , аще гледает и смотрил по старе книги и истинствовает съ дȣше их. И избранил три ȣже велики въ село Михъещїи, таже ѡт тех три ȣже, ѡниже ест далъ, ꙗко да дръжит Митрѣ слȣжер половино, вса частъ внȣкым Стоѧнов, брат Ѧрчюлов съ вечинїи и ѡт по всъ хотаром, свѣтаже монастир Говора, аще да дръжит дрȣгаа половина ѡт ȣжȣ, частъ Ѧрчюлѡв, брат Стоѧнов, ѡбаче, ѡт по всъ хотаром, како ест был дръжал свѣтаа монастир и ѡт прѣжде врѣме а въ хотарȣ ѡт дол, иже се зове Хръсѣни, да не имат свѣтаа монастир Говора ниже една трѣбȣ, понеже сице ȣтакмил ест сїи вишше речени болѣри и съмирише сѧ ѡт пред ѡтцȣ Теѡфила епискȣп, како наи паче много работ да не имает. И ѡстал естъ егȣмена Мелентїе ѡт закон и ѡт сȣжденїе.

И видѣх господство ми ѡба два ръваше господства ми и книгȣ ѡбем шест болѣри ѡт сȣжденїе на рȣцѣ Митрев слȣжер, како ест вишше пис.

Сего радї, дах и господство ми слȣгȣ господства ми Метреи слȣжер, ꙗко да ест емȣ сїѧ вишше реченна ѡчинъ ѡт Михъещи, половина ѡт ȣжȣ, частъ Стоѧнов и а внȣкым его съ вечинїи и съ всъ ходоком ѡчинъ дѣдїнȣ и въ ѡхаб, емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом, въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом, да не бȣдȣт през повелѣнїа господства ми.

Се оубо и свѣдѣтели поставих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевтскїи, пан Івашко вел дворник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет, пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр, пан Михаи вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Басилїе вел столник, пан Бȣзинка вел конюш, пан Бȣчина вел чашникъ, пан Костантин вел предстател. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, намазахъ въ градȣ наша рекше Бȣкȣрещи, мѣсеца маи е̃-гѡ дни и ѡт Ѧдама до нинѣ, теченїѧ лѣтом, в лѣто ҂зрм҃г, лѣта господнѣ ҂ах҃ле.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, fiul lui Iştfan logofătul din Mihăeşti, şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Mihăeşti, în judeţul Vîlcea, însă partea lui Stoian, fratele lui Iarciul, jumătate dintr-o funie, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cît se va alege şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină din Mihăeşti a fost cumpărată de Iştfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Mihail voievod, de la nepoţii lui Stoian, fratele lui Iarciul din Mihăeşti, tot pe bani gata. Şi de atunci a tot ţinut cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Iştfan logofătul, tatăl lui Mitrea slugerul, iar egumenul Melentie Macedoneanul de la sfînta mănăstire Govora, el a ridicat pîră pentru această ocină mai sus scrisă şi a scos nişte cărţi, de a spus că este această ocină a mănăstirii Govora, iar Mitrea slugerul, el nu are nimic. Şi a venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am văzut domniia mea şi cartea lui Mihail voievod de cumpărătură în anul 7102 şi cartea lui Ştefan voievod, iarăşi de cumpărătură şi de pîră şi de rămas în anul 7100, la mîna lui Mitrea slugerul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea între ei 6 boieri pe răvașe domnești, numele lor: din Bîrsești, Preda clucerul și din Olănești, Goran logofătul și din Mihăești, Paisie călugărul și din Slăvitești, Radul logofătul și din Măldărești, Radul căpitanul și din Ohabă, Dragomir postelnicul, ca să cerceteze și să adeverească cum vor afla cu sufletele lor. Întru aceasta, acești mai sus ziși boieri, ei s-au adunat toți laolaltă înaintea cinstitului și preasfințitului părintelui nostru, chir Teofil episcop de Rîmnic, de au cercetat și au văzut cărțile vechi și au adeverit cu sufletul lui. Și au ales trei funii mari din satul Mihăești, deci din aceste trei funii, ei au dat ca să țină Mitrea slugerul jumătate, toată partea nepoților lui Stoian, fratele lui Iarciul cu vecinii și de peste tot hotarul, iar sfînta mănăstire Govora, încă să țină cealaltă jumătate de funie, partea lui Iarciul, fratele lui Stoian, însă de peste tot hotarul, cum a ținut sfînta mănăstire și de mai înainte vreme, iar în hotarul de jos, care se numește Hîrseani, să nu aibă sfînta mănăstire Govora nici o treabă, pentru că așa au întocmit acești mai sus ziși boieri și s-au împăcat dinaintea părintelui Teofil episcopul, ca mai ales mult treabă să nu aibă. Și a rămas egumenul Melentie de lege și de judecată.

Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domniei mele și cartea acestor șase boieri de judecată la mîinile lui Mitrea slugerul, cum este mai sus scris.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Mitrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină de la Mihăești, jumătate de funie, partea lui Stoian și a nepoților lui cu vecinii și cu tot venitul ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților, în veci și de către nimeni neclintit, să nu fie peste porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare ceașnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în cetatea noastră numită București, luna mai a 5-a zi și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voeivod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/6. Orig., perg. (46 × 31), pecete timbrată. Cu o trad. de la începutul sec. XX. Copie ibidem, ms. 178, f. 4—4v (cu mai 3).

EDIȚII. Fasc. Sacerdoțeanu, *Tudor spudei*, 645.

---

68 1635 (7143) mai 7.

† Въ име ѡтца и сина и свѣтаго дȣха, амин.

Scris-am eu Hlebul și Radul și Negoe și Marco și iar Radul acesta al nostru zapis cum se fie de mare credinți la mîna lu Ion tvori armaș, cum ne-am vîndut dumniialui de bunăvoia noastre cu toți ficiorii noștri și cu toată moșiia nostre din satu din Vaidei, văr cîtă se va alege de preste totu hotarul, din hotar pînă în hotar și di în cîmpu și din pădure și din șizutul satului și di în apa și din uscat și de preste ape. Și m-am dati eu Avram cu ficiorii mii derept aspri ughi 100 și eu Oprian cu ficiorii mii derept aspri gata 4 400 [1].

Şi ne-am vîndut de bunăvoe a nostre fer de nici o silă.

Şi ne-am vîndut în bani gata eu Hlebul cu feciorii mei na ime Lupul şi Pătru şi Stanciul în aspri 4 000 gata; şi eu Radul cu feciorii mei na ime Preda şi Stanciul şi Ion şi am luat aspri gata 4 000; şi eu Vasilii cu feciorii mii de⟨re⟩pti aspri 6 000 [2]; şi eu Negoe cu feciorii mei Stanciul şi Stroe şi Ermin şi Stoicul şi Vladul am luat aspri gata 4 000; şi eu Stan cu feciorii mii derept aspri gata 3 000 [3]; şi Marco cu ficiorii mei drept 3 000 de aspri gata; şi Radul cu feciorii mei drept 3 000 de aspri gata.

Şi ne-am vîndut dinainte a mulţi boiari mari, întîi jupan Dragomir vel armaş şi dinainte Guriţei căpitanul şi dinainte lu Creciun căpitanul; şi au mai fostu mărturiie la tocmela Tudoran vătahul şi Cîrste logofătul, feciorul Stanciului ot Izbiceni şi Crăciun armaşul ot Dregan

Pis eu, Stănislav logofătul, şi păntru credinţa ne-am ⟨pus⟩ şi peceţile. Pis meseţi mai 7 dne, vă leat 7143 ⟨1635⟩.

Dragomir vel arămaş.
Ghiuriţa căpitan.
Crăciun căpitan.
Crăciun armaş.
Cîrste logofăt.
Stănislav logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VIII/7. Orig., hîrtie (29 × 20,5), 6 peceţi mici, aplicate. Copii ibidem, ms. 192, f. 365; 201, f. 216 şi 713, f. 671.

---

[1] Pasajul „şi m-am dati . . . bani gata 4 400" e scris între rîndruri, de altă mînă.

[2] Pasajul „şi eu Vasilii . . . aspri 6000", scris între rînduri.

[3] Pasajul „şi eu Stan . . . aspri gata 3 000", scris între rînduri.

---

69 1635 (7143) mai 8.

Să ⟨să⟩ [1] ştie că am vîndut eu Stanciul vătafu lui Neguţ un laz den Vracniţa în jos, ce au fost dat zestre soru-mea Paraschivei, drept ughi 12.

Şi mărturii au fost: Pantazi ot Ţîţa şi Stănislav ot tam şi Stan al Duicăi. Şi ne-am pus şi dégetele.

Şi am scris eu, Stanciul; s-au scris în luna lui mai 8 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Stanciul.
Pantazi.
Stănislav.
Stan.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţ. Rom., nr. 127, f. 29. Copie.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 171.

---

[1] Loc rupt,

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басарабѣ воеводы и господинъ всои земли Ѹггрровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми пан Павлаке бан и съ сины его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емꙋ село Ꙗрословещїи ѡт сꙋдство Влашка, всъ село и съ вси вечины и съ всъ хотаром и съ всъ ходоком ѡт полю и ѡт гора и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт хотар до хотар, варе елика изберът сѧ. Понеже село Ꙗрослъвещїи више писан был ест всъ людїи кнѧѕи, ещеже ѡт прѣжде врѣме. А потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, а ѡни бежали въ ино страно тꙋжди и ѡставил ѡтъчества их пꙋста и раздрал дан и харачюл честитомꙋ царю, ꙗко нѣкїи чьловѣкы зли и бежалници и не хотѣл да прїидет на ѡтъчествїа их никакоже, нъ всъ платил их естъ пан Павлаке бан всѣ дани и дажбове им ѡт праве емꙋ комате и съ пѧнеѕи ѡт тоболка его. Таже в том господство ми смотрих съ всѣми честитимї правителїи господство ми и дах господство ми болѣринꙋ господства ми Павлаке бан, ꙗко да ест емꙋ село Ꙗрослъвещїи вечини съ вса дѣдїна им, како ест више пис и да имат събирати вси чьловѣкы ѡт Ꙗрослъвещи над дѣдїна им и да быти емꙋ вечини и синовом и винꙋком въ вѣкы и не ѡт когождо да не бꙋдꙋт през реченїѧ господства ми.

Сего радї и по ѡтшествїю господства ми съ имѣним божїем молю вы всѣм боговѣнчаним кнѧѕы бꙋдꙋщих в слѣд нась, да ꙋт<в>ръдет и почтет сїѧ наше ꙋстроена и да поновите сїѧ наша книга, како ест вишше пис. Коеже не почтет сїа ꙋстроена и не поновит сїѧ книга господства ми, нь раздрал ѧ и въ ѡбвенїе ѡставит ѧ, того да бꙋдї тръклет и анаѳима ѡт т҃иї свѣти ѡтьци иже въ Некеи и да бꙋдет емꙋ сеперник свѣти Іѡан Кръстител на страшнѣм сꙋдѣщим, ꙗко ест и бꙋдет въ вѣкы, амин.

Се оубо и свѣдетелїи поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралеветскїи, пан Івашко вел дворник, пана Глигорїе вел лѡгѡфет, пан Дꙋмїтрꙋ вел вистиꙗр, пан Михаи вел спатар, пан Басилїе вел столник, пан Бꙋзинка вел комис, пан Бꙋчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, сам рекох господство ми.

И аз, Тꙋдорꙋ спꙋден, намазах въ вест Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи ѳ҃ дьни и ѡт Адама до нинꙗ, теченїа лѣтом в лѣт ҂зрмг҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Pavlache banul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie satul Iaroslăveștii, din județul Vlașca, tot satul și cu toți vecinii și cu tot hotarul și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar pînă în hotar, oricît se va alege. Pentru că satul Iaroslăveștii mai sus scris, au fost toți oamenii cnezi, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, ei au fugit în altă țară străină și au lăsat moștenirea lor pustie și au spart dările și haraciul cinstitului împărat, ca niște oameni răi și fugari și n-au vroit nicicum să vină la moștenirea lor, ci le-a tot plătit pan Pavlache banul toate dările și dăjdiile lor din dreptele lui averi și cu bani din punga lui. Deci, întru aceea, domnia mea am socotit cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele Pavlache banul, ca să-i fie satul Iaroslăveștii vecini cu toată dedina lor, cum este mai sus scris și să

adune toţi oamenii din Iaroslăveşti la dedina lor şi să-i fie lui vecini şi fiilor şi nepoţilor în veci şi altfel să nu fie, peste spusa domniei mele.

De aceea, şi după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu vă rog pe toţi cnezii de Dumnezeu încununaţi care veţi fi în urma noastră, să întăriţi şi să cinstiţi întocmirea noastră şi să înnoiţi această carte a noastră, cum este mai sus scris. Cine nu va cinsti această întocmire şi nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va rupe şi o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema de 318 sfinţi părinţi, cel de la Nichea şi să-i fie potrivnic sfîntul Ioan Botezătorul la înfricoşata judecată, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasiie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, am spus însumi domnia mea.

Şi eu, Tudor spudei, am scris în oraşul ⌊Bucureşti, luna mai 9 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p⟩

Bibl. Acad., XCVI/17. Orig., hîrtie (33 × 23), pecete timbrată, stricată.

---

71 1635 (7143) mai 10, Bucureşti.

Милостїею божїею, прѣwсвѣщенныи архїимитрополит кѵр Григорїе въсои Земле Влашкое.

Scris-am vlădicia mea această carte a vlădicii méle slugii domnu nostru Ianiu spatarul şi jupînésii lui, Elina, fata jupînésii Marii den Bucov, ca să hié în pace şi slobozí de acum nainte de către cumnatu-său Nedelco peharnicul şi de către jupîneasa lui, Frujina — iar fată jupînésii Marii —, pentru o pîră şi gîlceavă ce—au avut ei în zilele lu Leon voevod şi acum în zilele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevod pentru nişte zéstre, care zéstre mai cerea Nedelco peharnicul de la soacră-sa Mariia zicînd Nedelco peharnicul şi jupîneasa lui cum ţine cumnatu-său Ianiu spatarul zéstre mai multe decît ei. Deci au luat 6 boiari mari la mijlocul lor den divan, po ime: jupan Hriza vel ban, ce-au fost atunce la Leon voevod vornic mare i Papa logofătul i Ivaşco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Vasilie stolnicul i Costandin vel postelnic, ca să caute şi să-i tocmească cum vor afla cu sufletele lor. Într-acéia, aceşti 6 boiari, ei i-au tocmit cum să-i dea Nedelco vel peharnic soacră-sa, jupînésii Maria şi cumnatu-său Ianiu spatarul den partea ei den Mărginéni jumătate şi den ocină şi den rumâni tot jumătate şi dentr-alte moşii. Iar i-au tocmit ca să nu mai aibă pîră şi gîlceavă la mijlocul lor.

Iar apoi, cînd au fost acum, iar în zilele domnu nostru, după tocmeală ce se-au tocmit, iară jupîneasa Mariia, fata lui Staico postelnicul, ia au venit în divan cruntă şi bătută de ginere-său Nedelco peharnicul şi de către fie-sa Frujina şi m-am tîmplat şi vlădicia mea în divan şi fraţii noştri, episcupii amîndoi, chir Teofil Rimniceschi i chir Efrim Buzăvschi. Şi aşa i-au judecat cu divanul, ca să-şi ţie moşiile toate, să le dea jupîneasa Mariia unde-i va fi voia ei. Iar după acéia, după moartea jupîneasa Marii, ia au lăsat toate moșiile fétei ei, Elinii și ginere-său, lu Ianiu spatarul, mult puțin ce-au avut însă fără zéstrele ce-au fost dat lu Ianiu spatarul și jupînésii lui Elinii. Iar apoi și după moartea jupînésii Marii, iar nu se-au lăsat, ci iar au rădicat pîră la divan. Într-acéia, domnu nostru, iar au judecat și au dat să aibă pace cum au lăsat și jupîneasa Mariia la moartea ei. Și am văzut vlădicia mea și cartea domnu nostru de judecată și zapisele jupînésii Marii la mîna jupînésii Elinii și a lu Ianiu spatarul, de tocmeală, cum au lăsat ia cu limba ei.

Derept acéia și vlădicia mea încă am făcut această carte a vlădicii méle la mîna lor, ca să aibă pace, cum scrie și mai sus. Iar cine se va ispiti a face într-alt chip, preste această judecată, să hie trăclet și anatima ot 318 otți eje sut vă Nichii și de către vlădicia mea încă să fie afurisit. Aceasta am scris vlădicia mea. Инако да нѣст.

Писа Дꙋмитрꙋ логофет въ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи і҃ дьни и ѡт Адама в лѣт ҂зрмг[1].

Ὁ Οὐγγροβλαχίας Γρηγόριος[2] ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CXLI/30. Orig, hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, în ceară verde, căzută.

---

[1] „A scris Dumitru logofătul în București, luna mai 10 zile și de la Adam în anul 7143 ⟨1635⟩."

[2] Grigore al Ungrovlahiei.

---

72 — 1635 (7143) mai 15.

† Adecă scris-am eu Ivan, ficiorul lu Simion din sat din Iaroslovești, acest al mieu zapis la mîna jupînului lu Iane ot Iaroslovești, ca să fie de maré credință, ca să să știe cum i-am vîndut partea mea de ocină den sat de Iaroslovești preste tot hotarul cît se va alége, dereptŭ 3 600 de bani gata. Însă partea mea, iar ceia parte o-m fost vîndut tată-mieu, Simion, lu Sarchiz ot Bojoreni.

Și o-m vîndut de bunăvoe a mea și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui, ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și népoților și strenepoților lui și de nimé bîntuială să n-aibă, că am vîndut de bunăvoe și au cumpărat jupînul Iané iar de bunăvoe a lui și de nainte a mulți oameni buni ce au fost mărturie, cîți sîntŭ mai jos scriși. Iar eu Ivan să nu mai aibŭ nici o trebă nici feciorii miei, nici niminea.

Aceasta am scris. Pis measeța mai 15 dni, vă leat 7143 ⟨1635⟩. Însă pămîntul am vîndut f⟨ă⟩ră rumâni.

Eu Iane am pus degetul.

Eu Vlad sinŭ Anghel.

Eu Tudoran martor.

Eu Stanciul gram⟨atic am scris⟩ în casa jupî⟨nului Nicolii⟩.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LIII bis/10. Orig., hîrtie (15 × 21,5). Copie ibidem, ms. 707, f. 280, după care s-au făcut completările.

73 **⟨1635⟩ mai 15.**

Eu Micşan scris-am zapisul mieu, cum să să ştie că am vîndut Radului călăraşul 20 de stînjăni de ocină: 10 din Băjăşti de la Oana, 10 de la Socol, drept 2 200 de bani gata, din hotar pînă în hotar şi cu grădina de supt coastă. Şi i-am vîndut de a mea bunăvoe şi cu a tuturor fraţilor.

Şi au fost la tocmeala noastră: Danciul clucerul de Doiceşti, Stan, Stănimir, Dobre, Bade, Stroe, Stanciul Hadîr, Stan, feciorul Lupului, Danciul Bobotează, popa Dumitru de Ciuliniţă. Şi pentru credinţa me-am pus şi pecetea, mai 15.

Danciul clucerul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 282. Copie. Anul după confirmarea din 1636 ⟨7144⟩ aprilie 27.

---

74 **1635 (7143) mai 15.**

† Eu Stanciul şi cu a me fămee, anume Pree, fata lu Moş, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de crediînţă la mîna lui Ion logofătul şi cu alu frate-său, lu Pătru, cum să să ştie că e-mu vîindut 3 locure, anume: locul de în balte şi altul ci să tlîlnescu amîndoo în capete, de la rugi şi cu mărul şi altul de la viişoră, şi dereptu aspri 300. Şi o-mu vîindu⟨t⟩ de a me bunăvoe denainte tuturor megiaşilor de în Poinerei.

Şi mărturie, anume: Băincilă şi Bade şi Martin şi Radulu şi Băjan şi de în Cîrstăneşti, Iuga şi Barbul.

Şi amu scris eu, popa Apostolŭ ot Corbi. Acesta amu scris. Pis méseţa maiu 15 dni, vă let 7143 ⟨1635⟩.

Pentru crediînţi me-mu pus degetul.

Bibl. Acad., MCDXC/1. Orig., hîrtie (15,5 x 21).

---

75 **1635 (7143) mai 15.**

† Милостїю божїю, Їѡ Матею Бъсъраба воевода и господинь. Дават господство ми сїю повеленїе ґосподства мї, слꙋгꙋ господства ми Udrişte, ficiorul Oprei logofătul ot Şărinéasa, ca să fie volnic cu această carte a domni méle de să-şi ţi⟨e⟩ tot hotarul de ocină ot Dol Foleşti din apa Bistriţăi ot sudstvo Vîlcea, care hotar l-au fost cumpărat Oprea logofătul, tatăl lu Udrişte, de la toţi sătěnii şi să fie şi ei rumâni, încă în zîlele Radului vodă Şărban. Şi cînd l-au cumpărat preste tot hotarul şi cu toţi rumânii şi l-au hotărît despre toate hotarăle carele au fost înprejuru, despre Genunénii şi despre Gor Foleşti cu 24 de boiari bătrîni, cu multă cheltuială.

Şi tot l-au ţinut Oprea logofătul cu bună pace pînă au fost viu, şi ficiorii lui, după moartea lui, de atuncea pînă acum în zîlele dumni méle. Iar cînd au fost acum, în zîl⟨ele⟩ domni méle, iar Ion, ficiorul Dragului ot Ginunénii, carele au slujît la domnéa mea pînă am fost boiar, apucatu-s-au şi au zîs că are şi el o părticea di ocină acolea în Dol Foleşti, în Călugărul şi nu spunea că iaste hotărît ci zîcea că iaste înpresurat. Iar domnéa mea i-am zîs să-și facă o carte acolo la megiiași bătrînii împrejurŭ, cum vor ști ei.

Iar dacă au venit sluga [1] domni méle Udriște cu cartea de hotărît a lu Șărban vodă cu 24 de boiari și de atîta vréme Ion, ficiorul Dragului de Ginunénii, n-aú maí ținut, domnéa mea am căutat și am judecat pre d⟨r⟩iptate și pre légi, denpreună cu toți cistiți deregătorîi domni méle și am dat domnéa mea slugi domni méle Udriște ca să-și ți⟨e⟩ moșîia cum iaste hotărîtă de atîta vréme iar Ion ficiorul Dragului n-are nici o tréabă cu ocina de la Folești, pîntru că iaste hotărîtă de atîtá vréme. Iar de-i va trebui ocină în Folești, să fie și el rumânŭ.

Iar de va mai scornii Ion vr-o pîră vr-odată, au în zîlele domni méle, au altă dată sau va scoate niscare cărți ale domni méle, au ale altorŭ domni pîntru acea ocină, întru nimic să nu să crează, nici în samă să fie că naintea domni méle s-au prinsŭ că alte cărți n-are. Ci să-și ți⟨e⟩ Udriște ocina cum iaste hotărîtă și cum o au ținut pînă astăzi. Iar cine să va ispiti într-altŭ chip, mare certare va avea de către dumnéa mea, că au rămas Ion de lége.

Инако да нѣсть, по ръч господства ми.

И исправник, сам реч господстєа ми.

Писа Раду дїак ѡт Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи є҃ї дьни, в лѣт ҳзрмг[2].

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XVIII/15. Orig., hîrtie (29 × 20), pecete timbrată, aplicată. Copii ibidem, ms. 449, f. 219 și 719, f. 160—161.

---

[1] În text „scuga".

[2] „A scris Radu diiacul din București, luna mai 15 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩.

76 1635 (7143) mai 16.

† Adecă noi megeiașii dé Prodelește, anume: Radul de Arșii i Cîrste i Dragilă i Simion i Vladul i Miroslav și alalți megiași, toți carii au parté de ocină ⟨la⟩ Udéne, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie la mîna lu Rafailă călugărul cum să să știe că au cupăratu jumătaate de ocenă dé la Adînca [1] vătahulu, însă ocena dé la Udéne jumătaate. Și au cupăratu acestă ocenă Rafailă călugărul încă în zilele lu Leon voevode, sinŭ oi ⟨!⟩ Ștefan voevod, dereptu ughi 70.

Deci pînă acum în zilele domno nostru oi ⟨!⟩ Mateiu Băsăraba voevod tot au avut Rafailă călugărul pace pînă au dăruitu milosteviul Dumnezeu pré părintele Vărlamu igumen sfentei mănăstere Dealului, acum în zelile domno nostru Io Matei voevod.

Deci, părintele igumenul apucat-au pré Rafailu călugărul pentru acestă ocenă ⟨ca să⟩ o alegă de către noi. Deci Rafailŭ călugărul mers-au nai⟨n⟩te domno nostru dé au luatu pré Radul portarul ot Stănești de ne-m hotărît cu Rafailu călugărul acestă ocenă în doao și au luatu ceneș pré lîngă ocena lui. Și acestă ocenă dat-au Rafailu călugărul sfintei mănăsteri Dealului pentru u⟨n⟩ feciorul al lui anume Crăste de l-au răscupărat de rumânie ca să fie în pace, el și cu feciore cîți va da Domnezeu și pentru fiiu-său popa Chirfote și după moarte popii să aibă feciori lui bună pace, feciori lu Rafailu călugărul.

Și la cestă tocmelă a noastră cîndu am hotărît acestă ocină fost-au: jupan Crăstiian vornecul ot Boténe, ispravnecul scaunului Tîrgoveștii i Erciul vătahulu ot Răzvadu i Ventilă peharnicul ot Turşoru i Hrezan ot tîrg Iaşii, Costaden postelnicul ot Dobroţii i Mihăilă ot Gherganul i Hrizan ot Bulbuceni.

Şi am scris noi aceşti megiiaşi carii sîntem noi mai sus-scrişi, carele se va scula de noi să mai văluiască pentru acestă ocenă ce scrie mai sus de noi, să fie afurisit de 318 oteţi şi să lăcuiască cu Iuuda la un locu. Şi la cestă tocmelă a nostră fost-au ş-alţi ome⟨ni⟩ buni. Şi pentru crédinţa pusune-amu şi peceţile, amin.

Пис мѣсеца маю ѕ͠ї дьни в лѣт ҂зрмг.
Radul.
Crăstea.
Dragiul.
Simion.
Vladul.
Miroslav.
Crăstiian vornecul ot Boténi.
Iarciul vătahulu.
Ventiilă.
Costadin postelnic.
Hrizan.
Hrizan, s'nŭ Radul, ot Bulbucini.
Mihăilă.
Radul portarul.

Arh. St. Buc., M-rea Dealu, XVI/1. Orig., hîrtie (31,5 × 22), trei peceţi inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 217, f. 105. Altă copie la Bibl. Acad., ms. 1 447, f. 102.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 171—173.

---

[1] Probabil în loc de Andronie.

---

77 — 1635 (7143) mai 18.

Adecă eu Mariia i Stana, fetele lui Ion dîn Brézoia dîn gura Lotrului, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la sfînta mănăstire dîn Coziia, cum să fie toată partea tătîne-nostru lui Ion a sfintei mănăstiri dîn sat dîn Brézoi dîn gura Lotrului, toată siliştea dîn sat, şi dîn cîmpu, dîn pădure, dîn munte, dîn apă şi dăspre tot hotarul, cîtă să va alége partea tătîni-nostru, lui Ion. Pentru că această moşie ce scrie mai sus fost-au făgăduită încă dă cînd au fost viu tată-nostru Ion, cum să o dea sfintei mănăstiri Cozii. Deci, zapis n-au apucat să facă, că i s-au tîmplat moarte, dă l-au ucis viind dă la mănăstiré dîn Bistriţă, mergînd la Ocnă. Deci, s-au întîmplat la Ocnă popa Ştefan ermonah den sfînta mănăstire dîn Coziia de l-au slujit şi l-au îngropat.

Drept acéia şi noi, ştiindu făgăduinţa tătîni-nostru, cum s-au făgăduit a da această ocină ce scrie mai sus sfintei mănăstiri, noi am făcut acest zapis al nostru la sfînta mănăstire să fie dă credinţă şi am dat toată partea de moşie a tătîne-nostru vericîtă să va afla în sat în Brézoe, cum scrie mai sus, să fie sfintei mănăstiri moşie ohabnică în veac de cătră nimenea neclătit. Şi ne-am scris şi moşii noştri în sfîntul poménic, Oprea şi Manea şi unchiul nostru Neagoe şi pre tatăl nostru Ion, cum să fie în veac poméană, iar moşiia să fie a sfintei mănăstiri în veac, şi de cătră nimeni dîn rudele noastre sau de fieşte cine să n-aibă sfînta mănăstire val.

Iar cine s-ar ispiti a sparge zapisul nostru să fie proclet şi anathema de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte şi lăcaş cu Iuda şi cu Ariia. Şi să aibă sfînta mănăstire a-şi face şi carte domnească pre' această moşie ce scrie mai sus.

Şi la această tocmeală fost-am mulţi boiari şi oameni buni mărturie şi părinţi: Dionisie egumenul i Teofil proegumenul i Zahariia proegumenul şi popa Stefan şi popa Ţalapion i Datco păharnicul ot Copăcéni, Tudor logofătul ot Bojoréni, Radul portarul ot Rîmnic, Stroe logofătul ot Stoeneşti, Dragomir ot tam, Oprican ot Dîngeşti şi popa Jipa ot Călimăneşti i popa Stoica, Opriş Miaucă i Zahariia şi alţi oameni buni, mulţi, care nu sînt scrişi aici, au fost mărturie. Ci să fie acest zapis de mare credinţă la sfînta mănăstire. Aceasta scriem şi mărturisim.

I am scris eu nevrédnicul Pahomie ierodiiacon dă la sfînta mănăstire Bistriţa, méseţa maia 18 dni în zioa praznicului, leat 7143 ⟨1635⟩.
Eu Mariia.
Eu Stana.
Eu Stroe Dolofan.
Eu Dionisie egumen Coziianul.
Eu Tudo⟨r⟩ logofătul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 290—291. Copie.

---

78 1635 (7143) mai 20.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басарабѣ воевода и господинь въсои земле Оуггрровлахїискои. Даває господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣѕем господства ми жȣпан <Їлїев постелник> ѿт Гропшани <и братом си> Лацко и Владȣл и съ синї им елици Богъ даетъ, ѩко да ест им села Гропшанїи ѿт сȣдство Ром<анаци> половино ѿт сел ѿт полю и ѿт шȣм и ѿт вод и съ виноградї и съ вечини и ѿт седалище селов и ѿт по вьс хотаром. <И вечини да се знает вси по име>: Стоѧн съ брат емȣ Бъдика, и съ сини им и Диникȣл съ браты емȣ и съ сины им и пакы Стоѧн съ брати его и съ сини их и Грама съ братїи его и съ сини им и Парасшив съ братїи его и съ сини им и Станчюл съ братїи его и съ синови си и Драгомир съ братїи его и съ синови си и Радȣл съ братїи его и съ синови си и Стоика съ братїи его и съ синови си и Конка съ братїи его и съ синови си и Стънислав съ братїи его и съ сини им и Първȣл съ братїи его и съ сини им и поп Дȣмитрȣ съ братї его и съ сини им и Късан съ братїи его и съ синови им и Лȣпȣл съ братїи его и съ синови им и Владȣл съ братїи его и съ <синови> им и <Ръчѧ съ братїи его и съ сини им>...рии съ братїи его и съ синови им и паки Първȣл съ братїи его и съ сини их и Бикȣл съ братїи его и съ синови им и Ѡпрѣ съ братїи его и съ синови си и Радȣл съ брат его Станчюл съ синови их и Хамза синъ Радȣлов <съ брати его и съ синови их>. Понеже сїи више речении людїи ѿт Гропшани, половино ѿт село, били се сȣт продали вечини съ вси братїи им и съ вси синови им и съ вса ѿтъчъствїѧ им, половино ѿт село, ѿт хотар до хотар Предеи бан <тьст Теѡдѡсїев логофет баща> Предеи спатар, еще ѿт при дьни покоинаго Михаил воевода. И всъ бил вечини по разлога им.

А потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, а жȣпан Теѡдѡсїе логофет кȣпно сь синъ его, Преда спатар, ѡни ест продали половина за село ѿт Гропшани и съ вечинїи и съ всъ ходоком слȣѕым господства ми, Їлїевȣ постелник ѿт Гропшани и братїи емȣ Лацко и Владȣл за ȣги $\widetilde{\text{ѕне}}$, аспри готови, ѡни ѿт своего

доброволѣ, сь запис ѡт рȣки им ѡт проданїе съ мнози болѣри свѣдѣтеле. <Ѡбаче> да се знает како дал естъ пѧнези на покȣпенїѧ тае ѡчинъ више пис: Їлїе постелник половино ѡт пѧнези, а братїи его Лацко и Владȣл ѡба две дастъ дрȣга половино ѡт пѧнези. И всъ дръжал Їлїе постелник съ брати его <Лацко и Владȣл> половино ѡт село ѡт Гропшани съ блазѣ мирѣ.

А потом, егда ест бил ест при дни господства ми, през ѡсемъ мѣсецѣ, а вечинїи ѡт Гропшани ѡни ест скочил прȣх и прїидет пред господства ми тере прѣше се за лицȣ. И сици прѣше <вечини како> нѣст бил продал дѣдїне ѡхабнице, нъ ест бил ѡставил залог дондеже хощит может скȣповати се ѡни и како их бил покȣпил Илїе ѡт на пан Теѡдосїе и ѡт на синъ его, Преда спатар съ ласканїе. Таже, въ том, <господство ми гледах и сȣдих по> правд и по закон божїѧ и съ всѣм почтениимї правителїи господства ми и поставих господство ми вечином ѡт Гропшани дьнъ на вьзнесенїѧ господа Бога и спаса нашего Ісоуса Христа, како да дават пѧнези <и да бȣдет> сїи людїе мирни и свободни ѡт вечинанїе. Таже, къда ест бил на дьнь, а вечинїи ѡни никакоже нѣстъ могли да дастъ пѧнези назад. Таже, въ том Илїе постелник, ѡн пришел пред господства ми ȣ великїи диван...аще сказал ест <како сȣт> ѡстали вечинїи ѡт дьнъ и сами вечинїи свѣдѣтелствовали пред господства ми како нѣст моглъ да платит пѧнези на дьнь, анȣ ест ѡставил ѡни <да бȣдет вечини Илїев постелник, како сȣт били ѡт> наи прѣжде врѣме. <Таже вечинїи> ѡстали ѡт закон и ѡт сȣждѣнїе <ѡт пред> господства ми. <А> на послѣд Теодосїе логофет, ѡн еще скочил прȣх съ ласканїе ꙗкоже да възвратил пѧнези Илїев постелник...истинствовал съ всъ диваном како ходит Теѡдосїе логофет без правдȣ и съ ласканїе. Таже естъ ѡстал и ѡн ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт диван ꙗко да ест Илїевȣ постелник и братїи емȣ Лацко и <Владȣ>...и съ виноград и съ всъ ходоком ѡт дѣдїнȣ и ѡхаб синовом и внȣком и грѣвнȣчедом въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом, по реченїѧ господства ми.

Сеже оубо и свѣдѣтелїи поставлѣем <господство ми>: пан Х<ризѣ вел бан> Кралевтскїи, пан Івашко вел дворник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет, пан Радȣл Настȣрел вел вистїꙗр, пан Михан вел спатар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пан Глигорїе <вел лѡгѡфет>.

... мѣсеца маи к̃ дьни в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabea voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupan Ilie postelnicul din Gropşani, şi cu fraţii săi, Laţco şi Vladul, şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie satul Gropşanii din judeţul Romanaţi, jumătate de sat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vii şi cu vecinii şi din vatra satului şi de peste tot hotarul. Şi vecinii să se ştie toţi, anume: Stoian cu fratele lui, Bădica şi cu fiii lor şi Diicul cu fraţii lui şi cu fiii lor şi iar Stoian cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Grama cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Paraschiv cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Stanciul cu fraţii lui şi cu fiii săi şi Dragomir cu fraţii lui şi cu fiii săi şi Radul cu fraţii lui şi cu fiii săi şi Stoica cu fraţii lui şi cu fiii săi şi Coica cu fraţii lui şi cu fiii săi şi Stănislav cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Pîrvul cu fraţii lui şi cu fiii lor şi popa Dumitru cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Căzan cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Lupul cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Vladul cu fraţii lui şi cu fiii lor şi Răncea cu fraţii lui şi cu fiii lor... rii cu fraţii

lui și cu fiii lor și alt Pîrvul cu frații lui și cu fiii lor și Bicul cu frații lui și cu fiii lor și Oprea cu frații lui și cu fiii săi și Radul cu fratele lui, Stanciul, cu fiii lor și Hamza, fiul lui Radul cu frații lui și cu fiii lor. Pentru că acești mai sus ziși oameni din Gropșani, jumătate din sat, s-au vîndut vecini cu toți frații lor și cu toți fiii lor și cu toată moștenirea lor, jumătate de sat, din hotar pînă în hotar, lui Preda banul, socrul lui Teodosie logofăt, tatăl lui Preda spătarul, încă din zilele răposatului Mihail voievod. Și au tot fost vecini pe seama lor.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul lui, Preda spătarul, ei au vîndut jumătate de sat din Gropșani și cu vecinii și cu tot venitul slugilor domniei mele Ilie postelnicul din Gropșani și fraților lui, Lațco și Vladul, pentru 255 ughi, aspri gata, ei de bunăvoia lor, cu zapis de vînzare de la mîna lor și cu mulți boieri martori. Însă să se știe cum a dat banii la cumpărarea acelei ocine mai sus scrise: Ilie postelnic jumătate din bani și frații lui, Lațco și Vladul, amîndoi, au dat cealaltă jumătate din bani. Și a tot ținut Ilie postelnicul cu frații lui, Lațco și Vladul, jumătate de sat din Gropșani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele domniei mele, după 8 luni, iar vecinii din Gropșani, ei au ridicat pîră și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față. Și așa au pîrît vecinii că n-au vîndut dedine ohabnice, ci le-au lăsat zălog pînă ce vor putea răscumpăra ei și că i-a cumpărat Ilie de la pan Teodosie și de la fiul lui, Preda spătarul, cu înșelăciune. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am pus domnia mea vecinilor din Gropșani zi la înălțarea domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, ca să dea banii și să fie în pace și slobozi de vecinie. Deci, cînd a fost la zi, iar vecinii, ei nicicum n-au putut să dea banii înapoi. Deci, întru aceea Ilie postelnicul el a venit înaintea domniei mele la marele divan ... de a spus că au rămas vecinii de zi și singuri vecinii au mărturisit înaintea domniei mele că n-au putut să plătească banii la zi, ci au rămas ei să fie vecinii lui Ilie postelnic, cum au fost și mai dinainte vreme. Astfel vecinii au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Iar apoi Teodosie logofătul, el încă a ridicat pîră cu înșelăciune ca să întoarcă banii lui Ilie postelnicul... am adeverit cu tot divanul că a umblat Teodosie logofătul fără dreptate și cu înșelăciune. Deci a rămas și el de lege și de judecată din divan, ca să-i fie lui Ilie postelnicul și fraților lui, Lațco și Vladul... și cu via și cu tot venitul de moștenire și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Radul Nasturel mare vistier [1], pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Și ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

... luna mai 20 zile, în anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XI/1. Orig. perg. (33 × 46), foarte șters și rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1859 după care s-au făcut unele completări. Altă trad. incompletă în ms. 445, f. 51.

---

[1] În loc de fost mare vistier.

79 1635 (7143) mai 22.

Scris-am eu Calin şi cu frate-mieu Opriş ot Mălaia acest al nostru zapis, să fie de mare credinţă la sfînta mănăstire Coziia, cum să să ştie că ne-am vîndut partea noastră de moşie den sat den Mălaia şi o am vîndut dîn silişte şi dîn cîmpu şi dîn apă şi dîn pădure şi dîn munte şi de peste tot hotarul.

Şi cîndu o am vîndut această moşie sfintei mănăstiri fost-au mărturie mulţi părinţi: părintele egumenul Dionisie şi proegumenul Theofil şi proegumenul Zahariia şi popa Stefan şi popa Sarapion şi alţi boiari mulţi: Datco păharnicul dă la Copăcéni, Tudor logofătul ot Bojoréni, Stroe logofătul ot Stoeneşti, Oprican ot Bengeşti, Pîrvul ot tam, Pătru brat Andronie vătaful ot Dîngeşti, Dragomir şi Radul sinŭ Badii logofătul.

Şi am făcut acest zapis în titor a doao zi dă praznic şi pre acestu zapis al nostru să aibă a-şi faceré şi carte domnească, ca să fie moşia neclintită în veac.

Şi am scris eu, Ivaşco logofătul ot Boişoară. Pis meseţa mai 22 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Eu Tudor logofăt martur.
Eu Datco păharnic martur.
Eu Stroe logofăt martur.
Eu Radul, sinŭ Badii logofăt, martur.
Eu Dragomir ot Dîngeşti martur.
Eu Pătru martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 291. Copie.

---

80 1635 (7143) mai 23, Brîncoveni.

† Adecă eu, Rafail, călugărul, înpreună cu frate-mieu, Leul, den sat den Robăneşti, scriem şi mărturisim cu acestŭ zapis al nostru cum să se ştie că am datu şi am închinat toată partea noastră de ocină den satu den Robăneşti şi cu un schitişor ce am avut acolo la Vlaşca [1], datu-o-am la sfînta şi dumneziiasca mănăstire de la Brîncovéni, unde iaste hramul Uspenia bogorodiţe. Şi această ocină ce scrie mai sus datu-o-am de preste tot hotarul, den cîmpu şi de în pădure şi de în apă de pretutindenilé oricîtu se va alége de în hotar pînă în hotar, de a noastră bunăvoe, fără de nice o silă, păntru sufletul părinţilor noştri şi păntru sufletele noastre, ca să fie sfentei mănăstiri de ajutoriu şi noao în veac poméană.

Şi am pus şi blăstem: carii deîntru feciorii noştri, au deîntru rudeniile nostre, au deîntr-alt neam se va ispiti veri cînd a sparge şi a strica această tocméală a noastră caré o am tocmit noi de bunăvoea noastră, fără de nici o silă, acela om să fie treclet şi afurisit de 318 otţi ce au fostu întru vă Nechii. Şi păntru mai mare credinţă pusu-ne-am de jos şi peceţile şi scrisoarea noastră.

Şi am pus şi mărturii: întîiu pre preasvenţitul şi luminatul chir Grigorie arhieemitropolit şi preacinstitul părintele episcopul chir Theofil Rîbnice⟨schi⟩ şi părintele Theodosie [2] egumenul ot Tismana şi părintele Deonisie ⟨egumenul ot Cozia⟩ [3] şi părintele Vasilie egumenul ot Bistriţa şi jupînul Preda spatarul ot Brînconvéni i jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe clucerul ot Greci i Pătru logofătul ot Fălcoi i Ghinea suljerul ot Văléni ⟨i⟩ Petré suljerul ot

Părdeşti i Stan vătahul ot Balşŭ şi alţi mulţi boiari carii nu sîntu scrişi într-acestu zapis.

И исписах аз, Шърван лѡгѡфет ѡт Билчирещи, маю к҃г дьни ȣ Брънковѣни, в лѣт хзрмг.[4]

† Ὁ Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος[5]
† Teofil episcop Rîmniceschim
Dionisie igumenu Cozii
Ermonah Vasilie ot Bistriţa
Pătre sulgér
Ghinea suljer
Eu Stroe clucer
Eu Pătru suljer
Stan ot Balş[6]

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XI/4. Orig., hîrtie (29 × 20,5), şase peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 718, f. 24v.

---

[1] Cuvîntul „Vlaşca", scris între rînduri.
[2] Loc alb. Completat după actul din 24 mai 1635.
[3] Loc rupt, completat după actul din 1635, mai 24.
[4] Şi am scris eu, Şărban logofătul din Bilcireşti, maiu 23 zile, în Brîncovéni, în anul 7143" ⟨1635⟩.
[5] „Grigorie al Ungrovlahiei".
[6] Toate semnăturile sînt autografe.

81 1635 (7143) mai 24.

Adecă eu Badea şi Danciul şi cu toţi părtaşi carii sîntŭ judeci de în satul Brătăşanii, scriem şi mărturisim cu acestŭ zapis al nostru cum să să ştie că am dat şi amu închinat 40 de paşi de moşie, face o fune de locŭ, de în partéa noastră a judecilor, datu-o-am la sfîntă şi dumnezeiască mănăstire de la Brîîncovéni unde iaste hramul Uspenie bogorodiţe. Şi această ocină ce scrie mai sus, datu-o-am de preste tot hotariul de în moşiia jüdecească, 40 de paşi în lungul hotariului, de în cîmpŭ şi de în pădure şi de în apă.

Şi o am datŭ de a nostră bunăvoe fără de nici o silă pentru sufletele părinţilor noştri şi pentru sufletele noastre, ca să fie sfintei mănăstiri de ajutoriu şi noao în veacŭ pomană.

Şi am pus şi blăstemŭ: carii diîntru ficiorii noştri sau dintre rudeniile noastre sau de într-altŭ neamŭ se va ispiti veri cîndŭ a sparge şi a strica această tocmeală a noastră care o am tocmit noi de bunăvoea noastră, fer de nici o silă, acel om să fie treclet şi afurisitŭ de 318 otţi ije vă Nichei. Şi pentru mai mare credinţă pusu-ne-am de de josŭ şi peceţile şi scrisoare noastră.

Şi am pusŭ mărturie: întîi pre sfinţitul şi luminatul chir Grigorie arhiemitropolit şi preacinstitul episcopul părintele nostru chir Theofil Rimneceschi şi părintele egumenul Theodosie[1] ot Tismana şi părintele egumenul Dionisie ot Cozii⟨a şi pări⟩[2]ntele egumenul Vasilie ot Bistriţa ⟨şi⟩ jupîn Preda spătarul ot Brînc⟨oveni şi⟩[2] jupan Stroe logofătul ot Corbi i Stroe cliucerul ot Greci i Petru logofătul ot Fălcoiu i Pătru sulgerul ot Părdeşti i Stan vătahul ot Balşe şi alţi mulţi bioari carii nu sîntŭ scrişi într-acestŭ zapis.

И писах азъ, поп Иван ѡт Бръѫковѣни. Пис маи дьни к҃д въ лѣт хзрмг[3].
† Ο Οὐγκροβλαχίας Γρηγόριος[4]
†Theofil episcop Rîmnicischim

Dionisii ìgumen Cozii
Ermonahul Vasilie egumenul ot Bistriţa
Pătre sulgér
Eu Stroe clucer
Eu Pătru şulger
Stan vatahul ot Balş[5]

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, XI/5. Orig., hîrtie (29,5 × 21), şase peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 718, f. 15.

---

[1] Cuvînt scris ulterior cu altă mînă.
[2] Loc rupt.
[3] „Şi am scris eu, popa Ivan din Brîncovéni. S-a scris mai 24 zile în anul 7143" ⟨1635⟩
[4] „Grigorie al Ungrovlahiei".
[5] Toate semnăturile sînt autografe.

---

82 1635 (7143) mai 25, Brîncoveni.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басарабѣ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир Тополница, храм свѣтаго́ аръхангела Михаила и ѡтцꙋ егꙋмена[1] ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle de să aibă a luoaré dijmă de pre toată ocina svétéi monastiri şi de la cîmpu şi den pădure şi den apă şi de la tot omul, carele se va hrăni pre ocinaa mănăstirii, veri cu ce se vor hrăni, pre acea ocină, de la Şevărluc şi de la Ştelbiţ şi de la Vlăşceani şi de la Bucoveţ şi cu Folefiia şi de la Gumanţi, au fie călăraş, au dărăbani, au roşii, au ţărani, au ce om va fi şi cine va avea stupi şi oi şi alte bucate pre ocina mănăstirii, tot să ia dijmă cum iaste obiceaiul, însă pînă nu vor întreba oamenii pre egumenul şi pre călugării carii vor fi; pînă atunce să nu fie volnic nici un om a întraré în ocina mănăstirii, nici cu stupi, nici cu oi, nici cu alt dobitoc, nici să între în apă să vîneze péşte, nici să caute oamenii albinele den pădurile mănăstirii să le ia, nici nimic să nu aibă voe a face fără voia egumenului, ce tot omul să se ferească.

Iar pre care om vor prinde întrînd într-aceale ocine fără voia egumenului şi vor strica albinele sau la apă, pre acel om să-i facă mare certare şi să fie de pradă, mai mult să nu mai calce cartea domnii méle, că aaşa am dat domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис оу Бръковѣни, маи к҃е дьни, лѣт ҂зрмг.[2]

† Їѡ Матею вѡевѡдї, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матеию воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/26. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 330, f. 206v.

EDIŢII. Creţeanu, *Doc. Schit. Topolniţa*, 449—464.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri Topolniţa, hramul sfîntului arhanghel Mihail şi părintelui egumen"
[2] „Scris în Brîncoveni, mai 25 zile, anul 7143" ⟨1635⟩.

83 1653 (7143) mai 27, Brîncoveni.

Zde boiearii tocmélnici ai lui Miloş logofătul şi ai lui Berivoe din Brăneşti, ot Fratoştiţă, Barbul clucerul i ot Goeşti, Bistreanul logofătul i ot Socoteni, Dona vatafu i ot Bălteni, Dragomir i ot Bibeşti, Dragomir i ot Cornişani, Barbul, ca să caute şi să adevereze pentru moşiia din Brăneşti şi de cumpărătoare şi de frăţie şi de toate cheltuielile cîte au făcut Miloş logofătul şi cu Berivoe cînd au jurat pre această moşie, cum vor afla cu sufletele lor. Zioaa la sveati Petru.

S-au scris în Brîncoveni, mai 27, leat 7143 ⟨1635⟩.

Io Mateiu voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru nr. 252, f. 80. Două copii identice. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 şi la Bibl. Acad., CMLXVII/71.

EDIŢII. Constantinescu, *Com. Brăneşti*, 160.

---

84 1635 (7143) mai 28, Brîncoveni.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми болѣринȣ господство ми Петрев слȣжер и съ синови си, елицеже Богъ даровает, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Ѡстра, ѡт сȣдство Ѡлт, ѡбаче рг҃ корачи ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и съ виноградѹ и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаромȣ, понеже сїа выше речена ѡчинъ ѡт Ѡстра бїѡ ест покȣпена Петрѣ слȣжер ѡт Преда Кербелец ѡт Крецещї, за ҂г҃ аспри готови при дьни Алеѯандрȣ воевод, синъ покоиннаго Радул воевод, пред тътаром. И въс дръжал Петрѣ слȣжер сїѧ выше реченоу ѡчинъ съ добро мирѣ.

А потом, къда ест был нинѣ, въ дьни господство ми, а Кръстѣ творїи армаш, браточед Кербелец и Кънда и Дȣюл ѡт Избичѣни, ѡни въстанил сѧ ест съ прȣх и прїидет пред господство ми ѹ великїи диван, аще съпрѣше сѧ за лицȣ. И сице прѣше ѡни, како нѣст был дал и продала ‹Кербелец›[1] сїѧ вышше речена ѡчинъ, анȣ ѡ ест был претеснȣл. Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдо и по законȣ, кȣпно съ всимї чиститимȣ правителїе господство ми и дах господство ми Кръстев армаш със чет его закон в҃ї болѣри да заклел како нѣст был продала сїѧ выше речена ѡчинъ ѡт Ѡстра, ниже ест възимал новци, а ѡни никакоже нѣст моглъ да заклел, анȣ ест ѡстал ѡт закон и ѡт сȣжденїѧ ѡт пред господство ми ѡт диван, како нѣст имал ни една трѣбȣ.

А потомȣ, къда ест был пакы нинѧ, въ дьни господство ми, а жена Кербелец, на име Вилае и Кръстѣ армаш и Стоинѣ ватах, враточед Кербелец и съ внȣкам са Нѣга, ѡни пакыже се скочил със прȣх и съпрѣше.сѧ за лицȣ на село господство ми на Брънковѣни и сице прѣше ѡни, како нѣст был продавал Кербелец та ѡчинъ, анȣ ѡ ест претеснȣл Петрѣ слȣжер въ силост. Таже, въ том, господство ми пакыже гледах и сȣдих по правдо и по законȣ и истинствовал господство ми како ест был покȣпил Петрѣ слȣжер та ѡчинъ съ праве коматї его, како ест вышше пис и съ новци готови, а Кръстѣ и Стоинѣ ватах съ жена Дȣюлов выше пис, ѡни да възимает дѣдїно радї дѧдїино ѡт на жена Кербелец, а Петрѣ слȣжер, ѡн да дръжет дѧдїна съ блаѕе мирѣ, како ѡ ест был покȣпил със новци готови. И ѡстала жена Кербелец и Кръстѣ армаш и Стоинѣ ватах и внȣка Дȣюлов ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господство ми ѡт диван, како по много трѣбȣ и метѣхъ да не имат.

Сего радї, дадох господство ми болѣренȣ господство ми Петрев слȣжер, ꙗкоже да ест емȣ сїѧ выше речена ѡчинъ ѡт Ѡстра, р҃г корачи, за дѧдїно и въ ѡхаб синовим и внȣком и правнȣчетомȣ и не ѡт когождо непоколѣбимȣ, поризмо господство ми.

Се ȣбо сведїтелїе положих господство ми: пан Хриза вел бан, пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр, пан Михаи вел спатар, пан Басилїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костандин вел постелник. И исправник, Ївашко вел дворник.

И написах аз, Гїѡка спȣден, въ село Брънковѧни, мѣсеца маи к҃и дьни, в лѣт ҂з҃рмг.

Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele bioerului domniei mele Petrea slugerul şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Ostra, din judeţul Olt, însă 103 paşi şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vie şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină, de la Ostra, a fost cumpărată de Petrea slugerul de la Preda Cherbeleţ din Creţeşti pentru 3 000 aspri gata în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voeivod, înainte de tătari. Şi a tot stăpînit Petrea slugerul acestă mai sus zisă ocină, cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Cîrstea al doilea armaş, vărul lui Cherbeleţ şi Cînda şi Duiul din Izbiceni, ei s-au sculat cu pîră şi au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîrau ei că n-a dat şi n-a vîndut ⟨Cherbeleţ⟩ [1] această ocină mai sus spusă, ci a fost cotropită. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am dat domnia mea lui Cîrstea armaşul cu ceata lui lege 12 boieri, să jure că n-a vîndut această ocină din Ostra mai sus spusă, nici n-a luat bani, iar ei nicicum n-au putut să jure, ci au rămas de lege şi de judecată dinaintea domnieie mele în divan, că n-au avut nici o treabă.

Iar apoi, cînd a fost iarăşi acum, în zilele domniei mele, femeia lui Cherbeleţ, anume Vilae, şi Cîrstea armaşul şi Stoinea vătaful, vărul lui Cherbeleţ, şi cu nepoata sa, Neaga, ei iarăşi au sărit cu pîră şi s-au pîrît de faţă, în satul domniei mele, în Brîncoveni, şi aşa pîrau ei că n-a vîndut Cherbeleţ aceea ocină, ci a cotropit-o Petrea slugerul în silă. Deci, întru aceea, domnia mea iarăşi am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am adeverit domnia mea că a cumpărat Petrea slugerul acea ocină cu averile lui drepte, cum este scris mai sus şi cu bani gata, iar Cîrstea şi Stoinea vătaful, cu femeia lui Duiul mai sus scrisă, ei să ia dedină pentru dedină de la femeia lui Cherbeleţ, iar Petrea slugerul, el să stăpînească dedina cu bună pace, că a cumpărat-o cu bani gata. Şi a rămas femeia lui Cherbeleţ şi Cîrstea armaşul şi Stoinea vătaful şi nepoata lui Duiul de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan, ca mai mult treabă şi amestec să nu aibă.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele, Petrea slugerul, ca să-i fie această mai sus spusă ocină din Ostra, 103 paşi, de moştenire şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan

Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Ivaşco mare vornic.

Şi am scris eu, Ghioca spudei, în satul Brîncoveni, luna mai 28 zile, în anul 7143 ⟨1635⟩.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CXCII/68. Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată. Cu trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

---

[1] Lipsă în orig.

85

1635 (7143) mai 29, Brîncoveni.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матєю воєвода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїнскоѧ, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми ѡвом свѣщеникꙋ име его поп Щефан, синъ поп Щефан и брат его Шербꙋ ѡт Тътꙋлещи и със сини их, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест ꙋ мирни и свободни ѡт веченїи ѡни и сини их ѡт къ жꙋпа<ни>[1]ца Кълина ѡт Комани и ѡт къ сини еѧ Бадѣ пехарник и Строе и Џюра и ѡт къ вса порꙋденїе им ѡт нихто бантованїе радї вечиненїе да не имат, Понеже сїе више реченїе людїе поп Щефан и брат его Щербоу, ѡни ест бил нѣкїи людїе свободни аще ходил ест ѡт село въ село, ꙗкоже нѣкїи свѣщеници. И въс бил мирни и свободни.

Ѧ потом, къда ест бил нинѣ, въ дьни господства ми, а жꙋпаница Кълина и синъ еѧ Бадѣ пехарник, ѡни поставише се въ плещь им да га вечинꙋет их въ селостъ и приде прѣд господства ми оу великїи диван и сепрѣше се за лицꙋ и тако прѣше паница Кълина и Бадѣ пехарник, ꙗко ест поп Щефан и Шербꙋ им вечини ѡт Комани. Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон божїею и дах господство ми поп Щефан и Щербꙋ закон два́ мегїаши по ръваше господски, по име поп Стонка ѡт Комани и Юга ѡт Ѧлъмънещи, ꙗкоже да заклет Шербꙋ съ Юга како не сꙋт вечини Бадев пехарник. Таже, къда ест бил на дьнъ и на сорок, а Шербоу, ѡн заклел със Юга по свѣта евнигелїе и сведетелствовал и поп Стонка със дꙋша его ка<ко>[1] ест више пис. И видѣхом господство ми и книга попев Стоикъв и а Югън на рꙋк поп Щефанов и Шерба със[2] многи людїе сведете[ю]лїю имѣ их: ѡт Ѧлъмънещи, Синъ и Дан и Филип и Кръстѣ и ѡт Комани, Тилѣ и Владꙋл и Лицѣ и ѡт Дръгънещи, Кръчюн и Влъдъръꙋ и Стонка и Нѣгꙋл и ѡт Нꙋчет, Бачюл и ѡба два ръваше господства ми. И ѡстал ест жꙋпаница Кълина и сини ен Бадѣ пехарник ѡт закон ѡт деван. И да бити волен поп Щефан и Шербꙋ възѣти едни кон ѡт на Бадѣ пехарник, иже кон възѣл ест Бадѣ пехарник ѡт над Шербоу въ силост.

С<его>[1] радї дадох сем господство ми попев Щефан и брат его, Шербꙋ, ꙗкоже да ест оу мирно, свободно ѡт къ паница Кълина и ѡт къ синъ еѧ Бадѣ пехарник ѡни и сины им и внꙋком си и прѣвнꙋчетом и не ѡт кого<ж>[1]до непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубоу и сведїтелїе постави господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевски и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и пан Михаю вел спатар и пан Василїе вел столник и пан Бꙋзника вел комис и пан Вꙋчена вел пехарник и пан Костантин вел постелник. И<с>[1]правни<к>[1] Пръвꙋл логофет.

И написах, аз Соаре логофет ꙋ Брънковѣни, маи кѳ҃ дьни, в лѣт ҂зрмг҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Іѡ Матеи воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, numele lui popa Ştefan, fiul popii Ştefan şi fratelui lui, Şerbu, din Tătuleşti şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să fie în pace şi slobozi de vecinie, ei şi fiii lor de către jupaniţa Călina din Comani şi de către fiii ei, Badea paharnicul şi Stroe şi Giura, şi de către toate rudele lor, de la nimeni să nu aibă tulburare pentru vecinie. Pentru că aceşti oameni mai sus spuşi, popa Ştefan şi fratele lui, Şerbu, ei au fost nişte oameni slobozi, de umblau din sat în sat, ca nişte preoţi. Şi au tot fost în pace şi slobozi.

Iat apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupaniţa Călina şi fiul ei, Badea paharnicul, ei s-au pus în spinarea lor, să-i vecinească cu sila şi au venit înaintea domniei mele, în marele divan şi s-au pîrît de faţă. Şi aşa pîrau paniţa Călina şi Badea paharnicul că popa Ştefan şi Şerbu le sînt vecini din Comani. Întru aceea, am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu şi am dat domnia mea popii Ştefan şi lui Şerbu lege doi megiaşi pe răvaşe domneşti, anume popa Stoica din Comani şi Iuga din Alămăneşti, ca să jure Şerbu cu Iuga că nu sînt vecini ai lui Badea paharnicul. Deci, cînd a fost la zi şi la soroc, iar Şerbu, el a jurat cu Iuga pe sfînta evanghelie şi a mărturisit şi popa Stoica cu sufletul lui, cum este mai sus scris. Şi am văzut domnia mea şi cartea popii Stoica şi a lui Iuga la mîna popii Ştefan şi a lui Şerbu, cu mulţi oameni martori, numele lor: din Alămăneşti, Sin şi Dan şi Filip şi Cîrstea şi din Comani, Tilea şi Vladul şi Liţea şi din Drăgăneşti, Crăciun şi Vlădărău şi Stoica şi Neagul şi din Nucet, Baciul şi amîndouă răvaşele domniei mele. Şi jupaniţa Călina şi fiul ei, Badea paharnicul, au rămas de lege din divan. Şi să fie volnici popa Ştefan şi Şerbu să ia un cal de la Badea paharnicul, pe care cal l-au luat Badea paharnicul de la Şerbu cu sila.

De aceea, am dat domnia mea popei Ştefan şi fratelui său Şerbu, ca să fie în pace, slobozi de către paniţa Călina şi de către fiul ei, Badea paharnicul, ei şi fiii lor şi nepoţii lor şi strănepoţii şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori a pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Mihaiu mare spătar şi pan Vasilie mare stolnic[1] şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucena mare paharnic şi pan Constantin mare postelnic. Ispravnic, Pîrvul logofăt.

Şi am scris eu, Soare logofăt, în Brîncoveni, mai 29 zile, în anul 7143 ⟨1635⟩

† Io[2] Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 26 885. Orig., hîrtie (35,5 × 23), pecete timbrată. Cu o trad. din 1898.

---

[1] Omis.

[2] Cuvînt scris între rînduri.

86 **1635 (7143) mai 30.**

† Scri eu, Anghelina și sora me, Necșa, cum să să știe că ne-m vîndut parte nostră de ocină din Băleni, de lîngă Suseni, cît să va alege de preste tot hotarul, cît să va alege. O-m vîndut Hodii, unchi nostru, dereptu 420 aspri gata. Și o-m vîndut de a nostră bunăvoé, să-ĭ fie lui moșie și ficiu⟨ri⟩ lor lui, cîți Dumnezeu i va da.

Și la tocmela nostră au fost mulți oameni buni, anume: Stancul ot Tomșani i Coman ot tam i Stoian feciurul lu Praveț ot Titu și Mirce și încă mulți oameni buni denprejuru locului.

Și am scrisu eu, Manole postelnicul ot Crețа. Pis méseța maiu 30 dni, let 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCCLXII/7. Orig., hîrtie (20,5 × 20,5), 2 peceți inelare, aplicate.

87 **1635 (7143) iunie 9.**

† Zde boleari hotarnicii ai Gramei pitarul și ai fraților lui și ai săténilor ot Creața de Jos și de Sus și de la Toma și de la Șerbănești i ot Dol Copilești, anume ot Văcărești, Ivan postelnicul, di în Titiu, Stoica logofătul i ot Mogoșani, Stoica Boteanu i ot Mătăsari, Crăjeu i Neagoe i to Arși, Radul i Dragiul i ot Jigorani, Ion i ot Costești, Stoica Popescu i ot Săvești, Stan logofătul i Nedélco, să caute să hotarască Creața de Jos și să dereptéze hotarăle și să lipească cumpărătorile, hotară lîngă hotară, cum e légea și obicéiul și Toma cu Creața de Sus, însă c⟨um veți⟩ afla cu sufletele voastre.

Пис мѣсеца юнїе ѳ дьни, в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, божїю милостїю господинь.

Ѹчил вел лѡгѡфет.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XLVIII/3. Orig., hîrtie (20 × 15,5), pecete aplicată.

88 **1635 (7143) iunie 12, București.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басараба воеводї и господинъ въсои земли Ѹггрровлахїйскои. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ болѣренȣ господства ми пан Радȣл втори вистїар и съ сини его, елице Богь даровает, ꙗко да ест емȣ ѡчинь оу село Дрешеци въ судство Ꙗлом<ица>, ѡбаче вса частъ паницев Катринев ѿ Ромчѧни и а синым еѧ Иван и Пътрашко и Стрезѧ, четвръ<та>го частъ ѿ село съ всъ хотаром, ѿ полю и ѿ шȣм и ѿ вод и съ вси веченїи и ѿ по всъ хотаром, ѿ хотар до хотар, съ вbelieve хододоком и вечинїи еще да се знае, по име: Лȣмȣть съ сины его и Нѣкшȣл и Банко, сины Добришанов и сь сины их и Ѡпрѣ Рьȣл сь сины его Нѣнчюл сь сины их и сь ини вечени, елици ѡбрѣет сѧ ѿ дѣдїино, али без Кръстѧ съ братїи его иже сȣт скȣповали, понеже сїѧ выше речена ѡчинь ѿ Дрешеци и сь вечинїи был ест паницев Катринев и а синым еѧ ѿ дѣдїино, еще ѿ прежде врем.

А потом, егда быст нинѧ, вь дьни господства ми, а паница Катрина и сь сины еѧ выше пис, продал ест сїѧ часть ѿ ѡчинь ѿ село Дрешеци почтенном болѣрен господства ми панȣ Радȣлов вистїар за ҂з пѧнеѕи готови, ѡни ѿ своих добро волѧ, без ни една силость, сь оузнанїѧ всѧм болѣром и а мегїѧшом ѿ ꙋкръсть мѣстом, ѡт гор издол и ѡт пред господства ми. И еще въспрашал есть и по А<л>бȣл слȣжар, синь Митрев питар, зет Братȣлов комис, иже есть наипаче волен да кȣпит сїѧ ѡчинь, а ѡн никакоже нѣст хотѧл да кȣпить. И видѣх господство ми и записȣл паницев Катринев и а синым еѧ ѡт проданїѧ на рȣка Радȣлȣи вистїѧр, како ест выше пис и съ мноѕи болѣри и людїе добри сведїтелїе написани ȣ запис, име их: пан Драгомир вел армаш и пан Дрьгȣшин второмȣ постелник и Калотъ ключар и Дȣмїтрашко ключар ѡт Филипещи и Сокол ключар и Строе логофет и Бȣнѣ логофет и Дȣмїтрȣ логофет и Шербань логофет и прочїи.

И пакь покопиль пан Радȣл второмȣ вистїѧр еднь гаваши, по име Микȣл, ѡт над Лека, синь Кръстев постелник ѡт Брътȣлещи, за ҂Д̃ пѧнези готови, иже гаваши был ест емȣ ѡт дѧдїино ѡт прѣдѧдино и съ запис ѡт проданїе ѡт рȣка его съ многы болѣри сведїтелїе.

Сего радї, дадох господство ми пан Радȣлов вистїѧр, ꙗко да ест емȣ сїѧ выше речена часть ѡт ѡчинь ѡт Дрешещи, четврьтаго част ѡт село и сью гаваши дѣдино и вь ѡхаб синым емȣ и внȣком и правнȣчетом и не ѡт когождо непо<ко>лѣбым, по заповѣд господства ми.

Се и сведїтелїе поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевскїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмїтрȣ вел вистиѧр, пан Михаю вел спатар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз, Гюшка спȣден, въ столнѧ града Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе в҃і дьни и ѡт Адама до нинѧ теченїѧ лѣтом в лѣт ҂зрмг, лѣт господина ҂ахле.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele pan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Dreșești, din județul Ialomița, însă toată partea paniței Catrina din Romceani și a fiilor ei, Ivan și Pătrașco și Strezea, a patra parte din sat, cu tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii și de peste tot hotarul, din hotar în hotar, cu tot venitul. Și vecinii încă să se știe, pe nume: Lumută cu fiii lui și Neacșul și Baico, fiii lui Dobrișan și cu fiii lor și Oprea Răul cu fiii lui, Nenciul cu fiii lui și cu alți vecini, cîți se vor afla de moștenire, însă fără Cîrstea cu frații lui, care s-au răscumpărat, pentru că această mai sus spusă ocină din Dreșești și cu vecinii a fost a paniței Catrina și a fiilor ei de moștenire, încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar panița Catrina și cu fiii ei, mai sus scriși, au vîndut această parte de ocină din satul Dreșești cinstitului boier al domniei mele pan Radul vistierul pentru 7 000 bani gata, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului din sus, din jos și din naintea domniei mele.

Și încă au întrebat și pe Albul slugerul, fiul lui Mitrea pitarul, ginerele lui Bratul comisul, care este cel mai volnic să cumpere această ocină, iar el nicicum n-a voit s-o cumpere. Și am văzut domnia mea și zapisul paniței Catrina și al fiilor ei de vînzare la mîna lui Radul vistierul, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori, scriși în zapis, numele lor: pan Dragomir marele armaș și pan Drăgușin al doilea postelnic și Calotă clucerul și Dumitrașco clucerul din Filipești și Socol clucerul și Stroe logofătul și Bunea logofătul și Dumitru logofătul și Șerban logofătul și alții.

Şi iar a cumpărat pan Radul al doilea vistier un ţigan, anume Iancul, de la Leca, fiul lui Cîrstea postelnicul din Brătuleşti, pentru 4 000 bani gata, care ţigan i-a fost de moşie şi strămoşie şi cu zapis de vînzare de la mîna lui cu mulţi boieri martori.

De aceea, am dat domnia mea panului Radul vistierul, ca să-i fie această mai sus spusă parte de ocină din Dreşeşti, a patra parte din sat şi acest ţigan, dedină şi de ohabă, fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihaiu mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Ghiuoca spudei, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 12 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anul domnului, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 27 291. Orig., perg. (33,5 × 48,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1779.

---

89 1635 (7143) iunie 15, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басарабѣ воеводы и господинъ всои земли Ȣггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣг господства ми Марковȣ постелник, зет Матеюв ѡт Михъещи, ѡт сȣдство Мȣш<чел>, ꙗко да ест емȣ ѡчинȣ ȣ Михъещи частъ Николье мещер ѡт Михъещи вса, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов ѡт по всъ хотаром, елико изберит сѧ, понеже покȣпи слȣг господства ми Марко постелник сїа више писаннаа ѡчинъ ѡт на Никола мещер ѡт Михъещи за ҂а҃ пѧнези готови и съ запис ѡт рȣка его ѡт проданїе на рȣка Марковȣ постелник съ многы людїи свѣдѣтелїе писани ȣ запис, имѣ их, ѡт Михъещи, Нѣгое и Рȣса и Радȣл попев.

И пак покȣпил слȣг господства ми Марко постелник еднъ гаваѡи по имѣ Флорѣ, синъ. . . [1] циган ѡт на Ꙗков постелник ѡт Чернаѧ радї ҂е҃ пѧнези готови и сь запис ѡт проданїе на рȣцѣ Марковȣ постелник съ свѣдѣтелїе ȣ запис по име: Манта постелник ѡт Хъртещи и Прока кȣпец и еще и прочи кȣпеци. И пак покȣпи слȣг господства ми Марко постелник еднъ деца ѡт циган по име Стоика, синъ Богданов циган, ѡт на Пътрашко постелник и ѡт на брат его Пано, сины Дръгич постелник ѡт Бърбътещи, за ҂г҃ч. пенѧзи готови и съ запис ѡт рȣки им ѡт проданїе на рȣцѣ Марковȣ постелник, съ мноѕы болѣри свѣдѣтелїе ȣ запис, имени их: ѡт Мънещи, Барбȣл постелник и ѡт Прѣжва, Мирча спатар и ѡт Бърбътещи, Танасїе постелник и ѡт Цигънещи, Степан логофет.

И продадоше сїи людї ѡни ѡт своих добро волѣ, без ни една силост, съ знанїѧ всѣм болѣром и а мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръстъ мѣстом. И видѣх господство ми и записеле им на рȣка слȣг господства ми Марко постелник, како ест више пис.

Сего радї, дах и господство ми слȣг господства ми Марковȣ постелник, ꙗко да ест емȣ сїи цигани и ѡчинȣ више рѣх ѡт дѣдїнъ и въ ѡхабȣ емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом въ вѣкы.

Се оубо и свѣдѣтелїе положиχ господство ми: пан Хриза вел бан Кралевокїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистїар, пан Михаи вел спатар, пан Василїе Паиндȣр вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пеχарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, пан Глигорїе вел логофет.

И аз, Тȣдорȣ спȣдеи, мазаχ ȣ Бȣкȣрещии мѣсеца юнїе єі҃-гѡ дьны, лѣт ҂зрмг҃.

† Їѡ Матею вѡевѡд милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele lui Marco postelnicul, ginerile lui Matei din Mihăeşti din judeţul Muşcel, ca să-i fie ocină la Mihăeşti partea lui Nicola meşterul din Mihăeşti toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul cît se va alege, pentru că a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul această ocină mai sus scrisă de la Nicola meşterul din Mihăeşti pentru 1 000 bani gata şi cu zapis de la mîna lui de vînzare la mîna lui Marco postelnicul cu mulţi oameni martori, scrişi în zapis, numele lor, din Mihăeşti, Neagoe şi Rusa şi Radul al popii.

Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un ţigan anume Florea, fiul lui... [1] ţiganul de la Iacov postelnicul din Cernaia pentru 5 000 bani gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Marco postelnicul, cu martori în zapis anume Manta postelnicul din Hîrteşti şi Proca negustorul şi încă şi alţi negustori. Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Marco postelnicul un copil de ţigan anume Stoica, fiul lui Bogdan ţiganul de la Pătraşco postelnicul şi de la fratele lui Pano, fiii lui Drăghici postelnicul din Bărbăteşti, pentru 3 500 bani gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor la mîna lui Marco postelnicul cu mulţi boieri martori în zapis, numele lor: din Mănești, Barbul postelnicul şi din Preajva, Mircea spătarul şi din Bărbăteşti, Tanasie postelnicul şi din Ţigăneşti, Stepan logofătul.

Şi au vîndut aceşti oameni de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu ştirea tuturor boierilor şi a megieşilor din sus, din jos şi din jurul locului. Şi am văzut domnia mea şi zapisele lor la mîna slugii domniei mele Marco postelnicul, cum este mai sus scris.

De aceea am dat şi domnia mea slugii domniei mele, lui Marco postelnicul, ca să-i fie aceşti ţigani şi ocina mai sus zisă de moştenire şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, în veci.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Vasilie Paindur mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am însemnat în Bucureşti, luna iunie a 15-a zi, anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/7. Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu două trad. una de la mijlocul sec. XVIII şi alta din 1905.

---

[1] Loc alb.

90 1635 (7143) iunie 28.

† Adecă eu, Şteful, scris-am acesta al meu zapis la mîna Giurgei de Odobeni, ca să fie de mare credinţe, cumu să se ştie că i-amu vîndut 2 pogoane şi 2 cervrăte, sijeni 2 [1] de vie, însă ţelină, dereptu ughi 6 pol. Şi aceasta vie să se ştie c-au fustu de la Ionnasco feciorul a lu Mihnicioe, că l-amu pletitu eu Şteful de la ştrago [2] derept ughi 7. Şi o-mu vîndut eu Giurgei, ca să fie lui moşie, şi lui şi feciorilor lui. Iară să va ave Giurge fro nevoe, să vie în viele mele.

Şi la tocmela nostre au fosto mulţi boiari, anume: jupînul Bade ot Zoreşti i Radul Nicăi şi Mirce, sinŭ Burlan şi Negomir portarul şi Sîrbul ot Potoceni.

Şi am scrisu eu, Mane al Ghiurii.

Pis méseţa iuni, dni 28, vă let 7143 ⟨1635⟩.

Radul.
Bade.
Mane ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/1. Orig., hîrtie (32,5 × 20), 3 peceţi inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 172, f. 401.

---

[1] Cuvintele „sijeni 2" sînt adăugate ulterior, pe margine.
[2] În loc de ştreangu.

---

91 1635 (7143) iulie 1, Bucureşti.

† Adecă eu Paraschiva, fata lu Ianachi cezmariul şi a Mariei de Bucureşti, scris-am acesta al miu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Ghiormei cliucerul, cum să se ştie că i-am vîndut un loc de casă, ce iaste între Manea Grosul şi între Iane Buzatul, derept 1000 de bani gata, care loc fostu-l-au cumpărat părinţii mii de la Trifan pimnecériul şi cu zapis de la mîna lui. Şi i-am dat şi zapisul la mîna domnielui. Şi l-am vîndut de a mea bunăvoe, cu ştirea vecenilor de sus şi de jos, ca să fii dumnealui moşie şi coconilor.

Şi am pus şi boiari şi omeni buni mărturie, po ime: popa Dragul şi jupînul Proca neguţătoriul şi jupînul Leca spatarul şi jupînul Gherghe postelnicul i Manea Grosul, Iane Buzatul şi jupîneasa Ana şi Stanciul aprodul i Dragul logofătul. Şi pentru mai adeverită credinţe pusu-ne-a⟨m⟩ şi peceţile.

Şi am scris eu, Soare logofătul, u Bucureşti, méseţa iulie 1 dni, v leat 7143 ⟨1635⟩.

Προκος Κοτζη μαρτιρας
Λεκας σπαταρης μαρτηρω τα ανωθεν
Γηοργης μαρτηρο τα ανοτεν [1].
Paraschiva
Manea Grosul
Dragul iscal logofet [2]

⟨Pe verso contemporan:⟩ Un zapis de un loc de unde iaste puţul

Bibl. Acad., XCVI/18. Orig., hîrtie (31,5 × 22), cinci peceţi aplicate.

---

[1] Proca Coţi martor. Leca spătar mărturisesc pentru cele de mai sus. Ghiorghie mărturisesc pentru cele de mai sus.
[2] Semnături autografe.

92 1635 (7143) iulie 6.

Adică eu Costea, ginerile lui Dumitru Bordea, și eu Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordea, și eu Radu scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna dumnealui Radului peharnicul ot Brîncoveni cum să să știe că am vîndut dumnealui jumătate de sat din Proroci, care iaste și din Oltu și din Romanați, și cu ocina de la Ghizdavului și de la Dumbrăviță din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu viile și din vaduri de moară și den șăzutul satului cu tot venitul, din hotar pînă în hotar, drept bani gata zece mii. Și am luat toți banii gata în mîinele noastre.

Și am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă cu știrea tuturora boerilor dinprejurul locului. Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume: Diicul cupariul i ot Farcaș, Radul capitanul i ot Balși, Stan cliucerul i ot Fălcoi, Pătru slujerul i ot Văléni Ghinea slujerul i ot Milcov, Tudor comisul i Staico peharnicul ot Puturoasa i ot Băbéni, Iane păharnicul i Pătru păharnicul i ot Comane, Badea peharnicul i ot Sfintești, Dumitru i Radu i Crăciun i Manea i Stoica i ot Slatină, Filip județu și din Criva de Sus, Odoru i Șărbu i Stanciul i ot Cîrstiinești, Oprea i ot Șuici, Dragomir. Și noi pentru credința ne-am pus mai jos pecețile și numele ca să să crează.

Pis measeța iulie 6 dni, v leat 7143 ⟨1635⟩.

Eu Costea.

Eu Dumitru.

Eu Radul.

Diicul cupariul mărturie.

Radu capitan ot Farcaș.

Tudor comis.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCXXXVII/1 (nr. 2). Copie.

93 1635 (7143) iulie 6.

Adecă eu Mariia, feméia lu Crăciun, și feciorul meu Ianache, scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credință la mîna lu Gherghe și a frățini-său lu Pătru, cum să se știe că i-am vîndut eu Mariia cu fiiu meu Enache di în ocina mea de la Cîndești polovino, peste tot locul și în apă și în pădure și cîmpŭ, de în hotar pînă în hotar, derept bani gata 2 400. Și ne-au dat acești bani la vréme de nevoe, pentru datoriia lu Crăciun. Și iaste această moșie de în partea lu Ciolan. Și i-o am vî⟨n⟩dut eu, de a mea bunăvoe și cu știrea tuturor fraților de pre ocină, ca să-i fie lor moșie și feciorilor lor în véci.

Și sîntŭ mărturie oameni buni, anume: Răzmiriță ot Cîndești, i sini, popa Dobrin i Stan Bahamet ot tam i Nedelco, sinŭ Mușatul Bolei, Simion stuparul i Vlad Caloian i Balotă ot tam i Bratul o⟨t⟩ tam. Și pentru credința, ne-am pus și dégetele.

Писа Ѧндрею даскал. Пис мѣсеца юлїе дьни ѕ҃ в лѣт ҂зрмг.[1]

Balotă.

Bratul.

Răzmir⟨iță⟩.

Popa Dobrin.

Stan.
Nedelco.
Simion.
Vlad.

Bibl. Acad., CXCVI/71. Orig., hîrtie (15 × 15). Alt original cu conţinut aproape identic ibidem, CXCVI/70.

EDIŢII. Ionaşcu. *M-rea Ciolanu*, 24, nr. 10.

---

[1] „A scris Andrei dascălul. Scris luna iulie 6 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩.

---

94 1635 (7143) iulie 6, Bucureşti.

† Milostiiŭ bojiiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo misie povéleaniiu gospodstva mi jupînuluĭ Pătru cupeţul, săs bratie ego, Ghioca, ca să fie volnici ai lor oameni, cu această carte a domniei méle, de să strîngă pă toţi rumânii de la sat den Fometeştĭ şi den Runcu şi den Tocsobeşti, oricarii pă unde să vor afla fugiţi şi răsipiţĭ în ţara domnii méle, ori în sat domnescu, veri în sat boirescu, au în călugărescu, au la slobozii, veri la tîrguri, toţi să-i strîngă şi să-i ia, cu tot ce vor avea, să-i ducă la urmă şi la moşiia lor şi la bir şi de către nemenea opréală să n-aibă. Pentru că aceste părţi de sate fost-au ale lui Staico peharnicul Rudeanul dă moşie şi date jupînései lui, Radei, cu zapis de la mîna lui pentru alte moşîi ale ei de zéstre, ce i-au vîndut Staico peharnicul. Şi i-au dat acéste moşîi pentru moşie mai aproape.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domniei méle, după moartea bărbatului, Staico peharnicul, iar au căzut în nevoe. Ci într-alt chip n-au avut cum face, ci au pus acéste sate zălog cu zi la jupînul Petru cupeţul şi la frati-său Ghioca, pentru cîtăva seamă de bani, ughi 700. Deci, la zi banii n-au putut plăti, ci au rămas satele dennaintea domniei mele den divan pe séama acestor neguţători cu zapisele ei.

Drept acéia, am dat şi domniia mea, ca să-şi strîngă şi rumînii la urmă şi să-şi dea datul şi găleţile, cum iaste obiceiul.

Şi iar să fie volnici aceşti neguţători ca să aibă a ţineré 2 rumâni den Fometeşti anume Firél... [1], carii i-au răscumpărat jupîneasa Rada pre ascunsu şi fiind satele pre séama lor. Iar ei să-şi ceară banii la cine-i vor fi dat. Aşăjderea şi voi, rumânilor dentr-acéste sate, încă să căutaţi să vă strîngeţi toţi la urmă, să lucraţi după cum vă vor da învăţătură. Iar domniia mea, pentru voia acestor neguţători, voi slăbi dă bir şi veţi avea milă şi căutare. Iar carele nu să va înturna, apoi de mare certare va fi şi pradă. Şi de nimenea să nu să clătéască.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Pis Dumitru u Bucureşti, iulie 6 dni, 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez nr. 719. f. 255—256. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 414.

---

[1] Loc alb.

Jupan Hrizea vel ban Cralevschii. Dat-am aceasta carte a noastră egumenului Ioachim de la mănăstirea Vierăşului, ca să fie volnici oamenii lui cu aceasta carte a noastră dă să ia dijmă dă pîine dă pre toate moşîile sfintei mănăstiri pre unde va ave şî dă la roşu şî dă la mazîli, dă la ţărani, dă la tot omul, tot să fie volnic să ia dijmă din toate a zecea, cum iaste obicéiul.

Iar cine nu va vre [Iar cine nu va vrea] să de dijmă de voie, ci va opri dijma mănăstirii, acela om bine să ştie că voi să trimiţ un fecior al mieu să-l aducă legat, să-i de şî treapăd şî dijma şî-i voi face o certare foarte mare. Şî dă nimeni oprelă să n-aibă. Inaco de ne est.

Iulie 7 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 213v. Copie.

---

96 1635 (7143) iulie 8.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Бъсъраба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми cinstitului şi credincios deregătorului domniei méle jupan Ivaşco vel dvornic, ca să hie volnic cu această carte a domnii méle să aibă a ţinéré morile de la Ciorani, în apa Ialomiţei, care au fost ale lu Muşat vistierul. Pentru căci l-au dat pravila să înparţă Vasilie cu jupîneasa Mariia şi cu fétele lui de în toate satele şi ţigani şi den tot venitul lui a cincea parte, iar Vasilie spătarul n-au vrut să se tocmească cu jupîneasa Mariia, neci cu cocoanele lui, ce au fugit. Derept acéia, domnia mea am dat jupînései Mariei şi coconelor ei ca să hie volnice cu această carte a domnie méle să aibă a opri morile de la Ciorani şi toate satele şi ţigani cu tot venitul lu Vasilie spătarul, ca păntru să vie de faţă să să tocmească cu jupîneasa Mariia şi cu cocoanele lui şi să hie volnice cu această carte a domnie méle să ia altă carte a domnii méle caré iaste la omul lu Vasilie. Şi de neminele opréală să n-aibă preste această carte a domnii méle, că cine să va ispiti, acila om de mare certare va hi de cătră domnia mea. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юлїе н҃ дьни, в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXI/6. Orig., hîrtie (32 × 20), pecete mică, aplicată.

---

97 1635 (7143) iulie 15.

† Adecă eu Vasilie şi Albul, sinŭ Albului logofăt ot Rătevoeşti, scris-am acesta al nostru zapis cum să fie la mîna a jupan Tuduran slujerul, cum să să ştie că i-am vîndut partea noastră de moşie şi cu rumânii de în Aninoasa. Şi rumânii pre nume: Zahariia cu feciorii lui şi Stoian cu feciorii lui anume Barbul i Radul i Stoica şi Nénciul cu feciorii lui anume Oancea, Ivan i Stoian

și Stanciul cu feciorii lui, anume Radul i Adam i Ilcul și cu toate délnițele cîte sîntu și cu toate locurile și de în cîmpu și de în pădure și de în apă și de preste tot hotarul, cîtă se va alége. Și am vîndut noi de a nostră bunăvoe și cu știrea tuturoru oamenilor noștri, ca să-i fie dumnealui de moșie și feciorilor dumnealui cîți Dumnezău i-au dăruit, însă dereptu doosprăzéce mii de bani gata.

Și la această tocmeală a nostră tîmplatu-se-au mulți oameni buni și boiari, anume: Lăudat comisul i Arsenie paharnicul i Matei clucerul ot Cotești i Albul logofătul ot Lăngești și Dragomir cămărașul ot Rătevoești i Bolbose ot Berevoești i Stănilă ot tam i Matei ot Mihăești i Vlaicul logofătul ot Conțești i Stanciul ot Mihovéni și alți oameni mulți cîți n-am scris aicea i Preda postelnicul ot Lerești i Oancea logofătul ot Stîlpéni. Și am scris eu, Vasilie, cu mîna mea. Și pentru credința pus-am și pecețile noastre.

Пис мѣсеца юліе єі̃ дьни, лѣт ҂з̃рмг.

Eu Vasilie
Eu Albul
† Eu Albulu
Eu Matheiu Mihăescul
Eu Bolbosea
Eu Nan
Eu Stănilă
Eu Simin diaconul[1].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIV/11. Orig., hîrtie (32 × 21,5), șase peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 32.

---

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

98

1635 (7143) iulie 15.

† Въ име ѡтца и сина и свѣтаго дѹха, амин.

Noi megieșii de în Vernești, care ne chemăm Cîrlomani, anume Voico al Martei i Trifa i Voico diaconul, feciorul popei Manei, i Neagul Baștac, feciorul Manei Boului, i Cîrstiian i Stan, feciorii lu Coman, i Voico, feciorи lu Grozav, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să se știe cum ne-am înfrățit de bunăvoe nostră pre sveaata evanghelie cu Jipa, feciorul lu Lorinți, nepotul Dobromirei și l-am dăruit la frăție nostră pre frate nostru Jipa cu a treia parte de în totă moșie nostră de în Vernești de în parte Cîrlomănească de în cap pînă în cap, de preste tot hotarul, să-i fie moșie și lui și feciorilor lui. Eră frate nostru Jipa ne-au dăruit pre noi, pre frați cu 12 mie de bani și cu o bute de vin.

Și după această frăție am pus și legare cu blăstem pre sveata evanghelie: care frate de întru noi se va lepăda să fie triclet i proclet de vlădica Hristos și de 318 oteți ce sîntu în [vă] Nechei, să fie cu Iuda i cu Arie.

I mărturii au fost: Stanciul i ot Zorești, Badea i Manea i ot Puțintei, Lupșe i Vîlcul, feciorii lu Cernat i ot Odobéni, Lef⟨t⟩er i Giurgea.

Исписах аз, ерею Џѹрџѹ, ꙗко да знае, амин. Пис мѣсеца юліе єі̃ дьни в лѣт ҂з̃рмг[1].

Bibl. Acad., CXLVII/104. Orig., hîrtie (30 × 21).

---

[1] „Am scris eu, Giurgiu ereiu, ca să se știe, amin. Scris luna iulie 15 zile; în anul 7143" ⟨1635⟩.

99 1635 (7143) iulie 20.

† Scris-am noi boiarii al nostru răvaş carii am fost luoaţi de jupîneasa Elina, fata Măndeştilor şi Matei postelnicul den Mihăeşti, anume: Tuduran sulgiiariul şi Preda postelnicul den Lereşti şi Albul logofătul den Lăngeşti şi Vlaicul logofătul den Juguri şi Vlaicul logofătul den Conţeşti, den Cîmpulungu Iane postelnicul, pentru ca să căutăm şi să adeverăm pentru satul Mihăeştii: avut-au Măndeştii parte în sat în Mihăeşti au n-au avut şi chematu-se-au vreodată Mihăileşti au nu se-au chemat?

Dreptu acéia noi, aceşti boiari, ne-am strînsŭ în zioa de sveti Ilie în oraş în Cîmpulungu şi am înblat ş-am întrebat şi am adevărat de mulţi oameni buni şi bătrîni denprejurul locului ş-am aflat în oraş, în Cîmpulungu, un om bătrîn, Radul Ţuchii [1] de 100 de ai şi aşa au mărturisit înaintea noastră cum n-au pomenit, nici au auzit să ţie Măndeştii în Mihăeşti, nici s-au chemat Mihăeştii Mihăileşti, nici dinioră de în descălecata satului.

Deci şi noi, aceşti 6 boiari, carii sîntem mai sus scrişi, aşa am adevărat cu ale noastre suflete, cum n-au ţinut Măndeştii în Mihăeşti nici dinioară, cum au mărturisit mulţi oameni buni şi bătrîni. Aceasta să să ştie.

Пис мѣсеца ї8лїе к̃ дьни въ лѣт ҂$\overline{\text{зрмг}}$.
Preda postelnicul ot Lereşti
Vlaicul
Vlaicul ot Conţeşti
Albulu
Enea postelnicul ot Dîlgopol [2]

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/8. Orig., hirtie (32,5 × 23), 6 peceţi aplicate. Copie ibidem. ms. 478, f. 36v—37.

---

[1] „Radul Ţuchii", scris deasupra rîndului.
[2] Toate semnăturile sint autografe.

---

100 1635 (7143) iulie 20, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Бъсъраба воевода и господинь. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми сл8зем господства ми Михаюв постелник ѡт Бърбътещи и Кален Табъръ [1] ca să fie în pace şi slobozi de către vornicul Nénciul den Măneşti şi de către toţi oamenii lui, mai mult val să n-aibă, pentru că au avut multă pîră şi gîlciavă ce au avut în cîteva rîndure în zilele lu Leon voevod. Şi aşa i-au pîrît Nénciul dvornicul că-i sînt datori nişte bani. Într-acéia, Leon voevod i-au trimis la neguţători de i-au judecat şi le-au luat sama în tot chipul cu oameni domneşti: Cîrstiian dvornicul şi un postélnic al doilea şi au aflat pre Mihai i Calen nemic datori.

Iar apoi Nénciul dvornicul nici cu acéia nu se-au lăsat, ce cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, iar au tras Nénciul dvornicul pîră şi au venit în divan de se-au pîrît de faţă şi au băgat pre Mihai postelnicul şi pre Calen Tabără în lége de-au jurat cu 4 boiari şi se-au dreptat ca nişte oameni direpţi şi nemica vinovaţi.

Iar apoi Nénciul dvornicul, el nici aşa nu se-au lăsat, ce iar au rădicat pîră şi au venit de se-au pîrît de faţă cu Mihai postelnicul i Calen Tabără în divan. Şi iar pîrîia Nénciul vornicul că au jurat strîmbu.

Înntr-acéia domnia mea am căutat și am dat Nénciului vornicul lége 8 boiari pre răvașe domnești în cursul ailor 7142 ca să jure cum au dat lui Ahmet Cilibi turcul ughi 43 pentru Mihai i Calen Tabără. Și i-au fost zioa să jure la Bogoiavlenie; ce n-au putut jura. Ce iar rădecat pîră și s-au mutat zioa al doilea rînd la sveti Ilie prorócu, ca să jure tot cu acei boiari. Deci cînd au fost și la a doao zi, iar n-au putut jura. Deci cînd au fost apoi au mai rădicat pîră și au cerșut lége a treia oară, ce iar n-au putut jura și i-au fost zioa iar la sveti Ilie ca și an; ce iar au rămas de lége și a treia oară.

Derept acéia și domnia mea am judecat pre dirept și pre lége cu tot divanul și am adeverat și domnia mea cum iaste Nénciul dvornicul om rău și pîrîi și nemica datori nu-i sînt. Ce am dat domnia mea lu Mihai postelnicul i Calen Tabără ca să aibă pace și răpaos de acu nainte și ei și neguțătorii carii i-au judecat în zilele lu Leon voevod și toți oamenii lor mai mult val să n-aibă, că au rămas de trei ori de lége. Iar de va mai scorni pîră și va mai scoate născare zapișe au de la jurătorii lui, au de la dinsul, să nu se crează ce să stea toate în deșărt, căci au tot rămas de lége ca un om rău, ce să aibă pace. Iar de va mai scorni pîră și va mai mérge la casele lor de astăzi nainte, să fie de pradă și să aibă mare cerțare. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис Доумїтрȣ лѡгѡфет ȣ Бȣкȣрещї,[2] юлїе к҃ дьни, в лѣт ҂зрмг.

† Їѡ Матеию вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XXXIX/4. Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete timbrată cu legenda: †Млстїю бжїю Їѡ Матею вое внȣк поконном Басарабъ воевод Блашкоі ҂зрмв

---

[1] „... slugilor domniei mele, lui Mihai postelnicul din Bărbătești și Calen Tabără ...

[2] A scris Dumitru logofătul în București, iulie 20 zile, în anul 7143 ⟨1635⟩.

101 1635 (7143) iulie 22.

Scris-am noi boiarii anume: Barbul cluceriul ot Fratoștiță i Dona vătafu ot Socoteni i Barbul ot Cornișani i Bistreanul logofătul ot Goești i Dragomir ot Bibești i Dragomir ot Bălteni, cum să să știe că am fost luați pre răvașă domnești de Miloș și cu Berivoi, ca să-i judecăm pentru moșiia din Brănești de frăție și de cumpărătoare și de toate cheltuelile cîte au făcut Miloș cînd au jurat pre această moșie din Brănești. Deci, noi am judecat pre lege și pre dreptu cîtă cheltuială au făcut Miloș cînd au jurat de către Drăghici postelnicul, să ție Miloș în Brănești moșie să înparță în doaoă cu Berivoe, pentru că au chieltuit Miloș multă cheltuială și au și cumpărat pre bani, că așa i-am judecat și i-am tocmit cu ale noastre suflete ca să aibă a înpărți în doaoă moșiia lui Stan vătahului ot Brănești de preste tot hotarul ce să alege, a patra parte a lu Stan vătaful, că așa am judecat și am tocmit.

Iar cine va mai scorni ceartă, au Berivoi, au Miloș, să aibă gloabă la domnie galbini 100. Și de niște boi ce i-a luat Vladului încă să-l lase pre Miloș în pace că s-au socotit în chieltuială.

Și cînd am făcut această judecată au fost mulți megeiași: ot Șipot, Beleiu i Stănislav i Radu Druli i Hențe i Bolețu, ot Căpreni, Andreca i Stănilă i Dragotă. Și am pus și peceți.

Și am scris eu, popa Nanu ot Ceplea, luna lui iulie 22, leat 7143 ⟨1635⟩.
Eu Barbul.
Dona.
Barbul.
Eu Bistrinul.
Eu Dragomir.
Eu Dragomir.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 79—79v. Copie. Alte copii ibidem, ms. 253, f. 59 și la Bibl. Acad., CDLXVII/72.

EDIȚII. Constantinescu, *Com. Brănești*, 160—161.

---

102 — 1635 (7143) iulie 24.

† Scris-am eu Cînda postelnicul acesta a mău zapisu la mîna Neșcului și la mîna lu Toboranu și Colcecu și Zahăriia și Necoră și Ivanu și popi Martinu, acesta a mău zapisu să fi de mari crăde⟨n⟩ță cum să știia că amu pusu zălogu doo deln⟨i⟩ț⟨e⟩, ce amu fostu cu⟨m⟩păratu cu dumnăloru înprăună, păntru patruzecișicenci de galbăni să aibu a-ĭ daré la sîmtă Măriia î⟨n⟩că fără de nice un cuvîntu; iară să nu lé voiu da bani la zî să fiia volniți a-lŭ ținеré ei a fiia lu alŭ lorŭ de moșiia.

Пис юлїе к͠д дьни, въ лет ҂зрмг.

Mîrturie Andreiu județul, popa Oprea i Vasilie spătarul,

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/8. Orig. hîrtie (30 × 20,5), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 6.

---

103 — 1635 (7143) iulie 24.

† Scris-amu noii anome Necșul și Tuduran și Za⟨ha⟩rie i Necoră și Necșul și Ivan și popa Mărtin și Simion și Culcec și Spile, acestŭ a nostru zapis cum să fie dă mare credență la mîna Dîndei postelnicu putru 8 delnețe dă Izvorane ce amu cumpărat dă la Dumitrașcu și de la nepotu-sue. Dece noi acești buere ce sîntemu mai susu scriși să avemu a ținere 6 delnițe și o rîtă [1] dă moră; eră 2 delnețe și parte dă rumânu, anome Ilie cu feciurie lui, să avă a le țenere Cînda postelnicul potru că le conpărat domnelui înpreună cu noi. Să aivă a țenere aceste 2 delnițe ci sîntu mai susu screse, să fie dumnelui moșie; eră cele 6 delnețe și o rîtă [1] dă moră să avemu a le țenere acești bueri ci sîntu mai susu scriși. Și potru credința amu scrisu acestu zapis și ne pusu și pece⟨ți⟩le.

Și amu scris eu, popa Mărtin.
Mărturie Andreu județul, popa Opre i Encul.
Pis iulie 24 dni vă leat 7143 ⟨1635⟩
Popa Mărtin ⟨m.p.⟩
Necșul.
Simion.
Zaharachi.
Tuduran.

Necură.
Ivan.
Spele.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/7. Orig. hîrtie (31 × 22), 4 peceți inelare aplicate. Copii ibidem, ms. 204, f. 375 și 1 155, f. 5 (n. 5).

---

[1] În loc de „roată".

---

104 — 1635 (7143) iulie 27.

† Scris-am eu Nénciul vornicul și jupîneasa mea Neacșa această scripsoare a noastră, ca să fie la mîna finului Savei și a jupînesii lui, Alixandra, că să aibă a ține o parte de ocină de în Boldești ce se cheamă Zoseanca, însă de în partea Barbului postelnicul jumătate, păntru că această ocină au fost a Barbului postelnicul cumnatu-mieu și o am cumpărat noi.

Deci acum, cîndu se-au tîmplat de au fapt nuntă de le-au dăruit milostivul Dumnezeu înpreunare și i-a cununat jupînul Vasilie marele stolnic și jupîneasa domnealui Caplea stolniceasa, iar noi amîndoi cu bunăvoe a noastră, i-am dăruit cu această parte de ocină că să le fie lor moșie și feciorilor și strănepoților uhabnică și nooă pomeană.

Și am scris eu, Nénciul dvornicul, cu mîna mea.
Пис мѣсеца юлїе кз҃ дьни въ лѣт ҂зрмг҃.
Și pentru credință am dat să-și pue toți nuntașii iscăliturile și mînile.
Vasile Paindur vel stolnic
Dima Gorești
Sima paharnic
Eu Negul ot Negoiași
Θηωδόρος σταροστας μαρτυρω τα ἄνωθεν[1].
Eo Stroi postelnic
Iacovu manu propria
Drăghici peharnic mărturie
Eu Nechita ot Cîmpina
Antonii ot Negoești[2].

Arh. St. Buc., A.N. CXI/32. Orig., hîrtie (30 × 21), nouă peceți aplicate.

---

[1] Teodor staroste mărturisesc cele de mai sus.
[2] Semnături autografe.

---

105 — 1635 (7143) iulie 29, București.

† Милостїею божїю, Їω Матею воевод и господинъ въсои земли Ȣггровлахїнское, вн8к великагѡ и прѣдобрагѡ, старагѡ, покоинном8. Їω Басарабъ воевод. Дават господство ми сїи повелѣнїе господство ми сем8 свѣтомоу и божествнѣи, свѣтѣи ѡбитѧли, велицѣи цръкви Митропѡлїи ѡт Тръговище, идеже ест храм възнесенїе господа Бога, спаса нашагѡ Їус8са Христа [и чистнѣишом8 и прѣѡсвещенном8 архїмитрополит кур владїка Григорїе и въсѧм братїем еже жив8щим въ свѣтомоу мѣсто сего, ꙗкоже да м8 ест свѣтѣи Митрополїи село

Лȣчїѧнїн ѿ по Дѫмбовицъ въс село със въс хотарѡм и със въсых вечинїн и със воденицех и със въс ходокѡм ѿ посвȣдї, варе елика се хтит избрат ѿ през въс хотарѡм, по старе хотаре и белѣге.

Занеже сїи село Лȣчїѧнїн више пис бїѡ ест старе и праве ѡчине за дѣдїнȣ болѣром ѿ Мърцинѣни, ещеже ѿ прѫжде врѫме ѿ дѣдї за прѣдѧдї. А потом, къда ест бил въ дьнїи стараго, покоинномȣ Їѡ Алеѯандрȣ воевод, в лѣт ҂зоѳ а болѣрїи ѿ Мърцинѧни, Дръгич и Оудрище постѧлници, ѡни сȣт падает ȣ велика неволю и скръбȣ и въ ꙗростїю. Таже, соущїи тогда жȣпан Драгомир вел дворник код Алиѯандрȣ воевод, а болѣрїи ѿ Мърцинѧни, ѡни сȣт ѡбѣщал того село Лȣчїѧнїн Драгомиров вел дворник, ꙗкоже да ест им помощ, да их излѣзит ѿ таѧ неволю. А потом, Драгомир вел дворник, ѡн не въстрѣбȣет ниша ѿ ных. Потом, болѣрїи ѿ Мърценѣни, видѣв сице, ѡни пошел ест сами, жȣпан Дръгич и Оудрище постѣлници ѿ Мърцинѣни, пред покоинном стараго Алеѯандрȣ воеводе, баща Михнев воевод, кȣпно със Драгомир дворник, тере сȣт поклонили и приложи и дадох више реченȣ село Лȣчїѧнїн ѿ по Дѫбовицъ, за нихнѡм добро волю, бити свѣтѣи Митрополїи въ оукрѣпленїе и въ ѡстраб, божественым инокѡм въ пищȣ и родїтели их да их <ест>[1] вѣчно въспоминанїе. И пошел тогда жȣпан Дръгич и Оудрище постѧлници и Драгомир вел дворник, тере сȣт сведѣтелствовали ѡни сами како сȣт поклонили село Лȣчїѧнїи за нихном добро волю бити свѣтѣи Митрополїи дѣдїноу, да бȣдет и им родїтели им вѣчно въспоминанїе. И написах Дръгич и Оудрище постѣлници на свѣтою помѣник въ свѣта Митрополїе кз за дȣше и написах и по Драгомир вел дворник, да ест и ѡн съ ними брати на того свѣтою жрътъвник, радї добро что им сътворил на нȣжда им. И бил ест тогда митрополит владїка Єфтемїе. И въс дръжал свѣта Митрополїе село Лȣчїѧнїн със добро мирно. И видѣх господство ми и книга Алеѯандрȣ воеводе за помилованїе, в лѣт ҂зоѳ.

А потом, къда ест бил въ дьни Михнев воеводе, когда бист теченїе лѣтом в лѣт ҂зпѕ, а господствȣ емȣ, Михнѧ воевод, ещиже ест поновил и ȣтвръдил книга бащом си, Алиѯандрȣ воевод, сътворена със великое клетвȣ, како ест бил прѫжде врѫме.

А потом, къда ест бил пакиже въ дьни Михнев воевод, в лѣт ҂зпи, а ѡтцȣ владїка Серафим ѿ свѣта Митрополїе, свѣтинѧ его и село Лȣчїѧнїн имали ест притчю и млъвȣ пред Михнѧ воевод. И сице плакал се ест село Лȣчїѧнїн за притесненїе, како их притеснȣет болѣри Бъкърещилом, по име Пътрашко със братїꙗм си, ѡчина и хотарове. Въ том, Михнѧ воевод, господствȣ емȣ гледал и сȣдил по прав и по закон, със въсих чиститими правителїе господствȣ емȣ и послал Михнѧ воевод ѿ диван по жȣпан Ївашко дворник, шȣр Оудрище постелник ѿ Мърцинѣни, что ест дръжал по сестрам си, Єлина, ꙗкоже да съгледает и видѣт: притеснȣли сȣт ѡчина Лȣчїѧнилѡм или ных? Таже, ѡтцȣ владїка Серафим събирал ест болѣри и мегїѧши ѿ ѡкрьстъ ѡчинеи, ѿ гор из дол и ходїли сȣт за единомȣ редо със съи више речени болѣри жȣпан Ивашко дрорник над въсах ѡчинȣ и хотаре и изнандоше <и>[1] истинствоваше сь нихним дȣше, како сȣт били притеснȣли ѿ Пътрашко със братїꙗм си по много ѡчинев Лȣчиꙗнилом. Таже, потом, Пътрашко със братїꙗм си, болѣри Бъкърещилом, ѡни видѧх ере хокет падати ȣ великое срамота и ȣстрашили ест за плѣнства, таже поклонили ест пред ѡтца владїцев митрополит Серафим и пред жȣпан Ивашко дворник със велика прошенїе и молише по ѡтцȣ митрополит със великое моленїе да их простит за съгрѣшенїе. Потом, Ивашко дворник и със тех више речени болѣри и мегїꙗши, ѡни гледаше тере поставише хотар и белеги и камени по старе хотаръ. <А хотаръ>[2] да се знает: ѿ чиреш ѿ на Дъмбовица, камен и пак ȣ горѧ ȣ ѡбрѣжїе камен и ѿ тȣꙗ пȣтем до Бլъчаша Бъкарилом и Бլъчаша Цѣменїи и на Оуламȣлец и Бլъчаша Прѣжвев и ѿ тȣꙗ Колником Тȣдор дори ȣ Колников Данов по... [2] със тех више речени... [2] юш ѡни гладаше тере поставише хотаръ и белѣге и камени по старе хотаре иже сꙋт више писани. И ещеже ѡставише ѡтцꙋ вльдіка Серафим више мѣсто ѡт къ събе, ꙗкоже да ест мирно междо них въ вѣки. И видѣх господство ми книга Михнев воевода в лѣт ҂зпи҃ по такмеженіе, како ест више пис и ѡт тогда само въс дръжал ест свѣта Митрополіе село Лꙋчіꙗ[нію]нін със добро мирно.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїи господство ми, а нѣкое рꙋденіе болѣриним ѡт Мърџинѣни, по име Дꙋмитрашко ключар ѡт Филипещи и Іне спатар, зет жꙋпаницев Маріеи, дъщера Станков постелник ѡт Бꙋков, анеѱен Ꙋдрищев постелник, ѡни възвигнет прꙋх радї село Лꙋчїꙗнїн със едни хрисов ветхꙋ Алеѯандрꙋ воеводе тог стар, почто радї ест бил писан ѡт давно врѧме и село Лꙋчїꙗнїн със многе села, что ест имали болѣрїи ѡт Мърџинѣни и пришел ест пред господство ми ꙋ велики диван тере съпрѣшѧ се за лицꙋ със ѡтцꙋ нашемꙋ архїмитрополит, владїка Григоріе. И сице прѣшъ Дꙋмитрашко ключар и Іне спатар, ꙗкоже да възимает и ѡни ѡт село Лꙋчїꙗнїн половинꙋ, дел дѣдом си Ꙋдрищев, брат Дръгичов постелник, и реклъ ест како нѣст них ест бил поклонил Ꙋдрище постелник дѣла его свѣтѣи Митрополїи, анꙋ них ест поклонил тъчїю Дръгич постелник дел емꙋ. Въ том, ѡтцꙋ нашем, владїка Григоріе, свѣтникъ его, извадил ест ꙋ диван книга стараго, покойномꙋ Алеѯандрꙋ воевод, та за помилованїе, ꙗже бѣше написана въ книга како ест дал и поклонил Дръгич и Ꙋдрище, постелници ѡт Мърџинѣни, и Драгомир дворник, въс село Лꙋчїꙗнїн въ свѣта Митрополїе и книга Михнев воевод сътворена едїна по едїно и ꙋтвръждати със великое клетвꙋ. Таже ꙋ тем, господство ми съм гледал и сꙋдил по прав и по закон, кꙋпноже със въсих чиститими правителїе господство ми. И съм дал господство ми Дꙋмитрашков ключар и Інев спатар закон ві҃ болѣри, ꙗкоже да заклет како нѣст бил поклонил ѡба две братїе, болѣри ѡт Мърџинѣни, село Лꙋчїꙗнїн свѣтѣи Митрополїи, анꙋ ест поклонил тъчїю Дръгич постелник дел его, половинꙋ за село. Таже въ том, Дꙋмитрашко ключар и Іне спатар, никакоже нѣст моглъ ꙋфатити ѡт закон и съм истинствовал и господство ми, със въс диваном, како ест бил поклонил село Лꙋчїꙗнїн свѣтѧи Митрополїи, Дръгич и Ꙋдрище постелници и със Драгомир дворник, ѡни за нихном добр волю, ѡт при дьнїи Алинѯандрꙋ воевод и ѡт пред Михнев воевод. И ѡт тогда, само нихто нѣст подръжал село Лꙋчїꙗнїн кромѣ тъчїю свѣто Митрополїе. Таже ꙋ тем, Дꙋмитрашко ключар и Іне спатар, ѡни ещеже сꙋт ѡставили ѡт пред господство ми да бꙋдет село Лꙋчїꙗнїн въ свѣта Митрополїе, како ест бил дал и ѡт прѣжде врѧме. И написашѧ сѧ на свѣтою поменик и ѡни и родїтелие им. И извадихом господство ми село Лꙋчїꙗнїн със кинаварю ѡт хрисовꙋл стараго Алеѯандрꙋ воеводе, како по веки пренїе и млъвоꙋ въ них да нѣст. И сице ѡстал ест Дꙋмитрашко ключар и Іне спатар ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господство ми. И цѣловали сꙋт рꙋка господство ми и ѡтцев. владїка Григоріе, ꙋ диван.

Сего радї и господство ми ещеже сѣм поновихом и ꙋтвръдил книга Алеѯандрꙋ воевод и книго Михнев воевод над сїи книга господство ми, како ест бил ѡт прѧжде врѧме. И дадох съм господство ми свѣтомꙋ божественѣи Митрополїи, ꙗкоже да мꙋ ест село Лꙋчїꙗнїн въсих със въс хотаром и със вечинїи и със въс ходоком ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб и не ѡт когоже <непоколѣбимо>[1] по реч господство ми.

Єщеже закленанїе полагах господство ми: по ѡшествїе господство ми, его же произволи господь Богь быти господаръ, дръжати скриптра земле Влашкое, да аще почтет и поновит и ꙋтвръдит сїи книга господство ми за милованїе и да бꙋдет дꙋша его въ вѣцѧх ꙋ покоенїе, а ащелиже <не>[1] почтет и не поновит и не ꙋтвръдїт сїи книга господство ми за милованїе, тог да ест тръклет и анатема и афꙋрисан ѡт ти҃і свѣти ѡтци иже сꙋт въ Никеи въ вѣки, амин..

Сеже сведѣтелїи полагах господство ми: жѹпан Хриза вел бан и Ивашко вел дворник и Глигорїе вел логофет и Дѹмитрѹ вистїꙗр и Михан вел спатар и Василїе вел столник и Бѹзинка вел комис и Бѹчина вел пехарник и Костантин вел постелник. И исправник, ... ³.

И написах... ³ въ град Бѹкѹрещи, мѣсеца юлїе к͠ѳ дьни и ѿ Адама до нинѣ ҂зрмг.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїею господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui sfînt și dumnezeiesc sfînt locaș bisericii, celei mari, Mitropoliei din Tîrgoviște, unde este hramul înălțării domnului Dumnezeu, mîntuitorului nostru Iisus Hristos și preacinstitului și preasfințitului arhimitropolit chir vlădica Grigorie și tuturor fraților care trăiesc în acest sfînt loc, ca să-i fie sfintei Mitropolii satul Lucianii de pe Dîmbovița, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu morile și cu tot venitul de pretutindeni, ori cît se va alege de peste tot hotarul pe vechile hotare și semne.

Pentru că acest sat Lucianii, mai sus scris, a fost veche și dreapta ocină de moștenire a boierilor din Mărgineni încă dinainte vreme, din moși strămoși. Iar după aceea, cînd a fost în zilele bătrînului, răposatului Io Alexandru voievod, în anul 7079, iar boierii din Mărgineni, Drăghici și Udriște postelnici, ei au căzut în mare nevoie și supărare și în urgie. Astfel, atunci, jupan Dragomir fiind mare vornic pe lîngă Alexandru voievod, iar boierii din Mărgineni, ei au făgăduit acel sat Lucianii lui Dragomir mare vornic, ca să le fie lor ajutor, să-i scoată din aceea nevoie. Iar după aceea, lui Dragomir mare vornic nu i-a trebuit nimic de la ei. După aceea, boierii din Mărgineni, văzînd astfel, ei s-au dus singuri, jupan Drăghici și Udriște, postelnicii din Mărgineni, înaintea răposatului, bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, împreună cu Dragomir vornicul, de au închinat și au dăruit și au dat mai sus zisul sat Lucianii de pe Dîmbovița, de a lor bunăvoie, să-i fie sfintei Mitropolii de întărire și de folosință, dumnezeieștilor călugări de hrană și părinților lor să le ⟨fie⟩ [1] veșnică pomenire. Și au venit atunci jupan Drăghici și Udriște postelnici și Dragomir mare vornic, de au mărturisit ei singuri că au închinat satul Lucianii de bunăvoia lor ca să fie sfintei Mitropolii dedină, să le fie și lor și părinților lor veșnică pomenire. Și au scris Drăghici și Udriște postelnici în sfîntul pomelnic la sfînta Mitropolie 27 de suflete și a scris și pe Dragomir mare vornic, ca să fie și el cu ei frați în acel sfînt jertfelnic, pentru binele ce le-a făcut la nevoia lor. Și atunci a fost mitropolit vlădica Eftimie. Și a tot ținut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace. Și a văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voievod în anul 7079.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7086, iar domnia lui, Mihnea voievod, încă a înnoit și a întărit cartea părintelui său, Alexandru voievod, făcută cu mare blestem, cum a fost înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost iarăși în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7088 iar părintele vlădica Serafim de la sfînta Mitropolie, sfinția sa, și satul Lucianii au avut ceartă și gîlceavă înaintea lui Mihnea voievod. Și astfel s-a plîns satul Lucianii de cotropire, că le-au cotropit boierii Văcărești, anume Pătrașco cu frații săi, ocina și hotarele. La aceasta, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui şi a trimis Mihnea voievod din divan pe jupan Ivaşco vornicul, cumnatul lui Udrişte postelnicul din Mărgineni, ce a ţinut pe sora lui, Elina, ca să cerceteze şi să vadă: au cotropit ocina Lucianilor sau nu? Astfel, părintele vlădica Serafim a strîns boierii şi megieşii dimprejurul ocinei din sus şi din jos şi a umblat jupan Ivaşco vornicul la rînd cu aceşti mai sus zişi boieri pe toată ocina şi hotarele şi au aflat şi au adeverit cu sufletele lor, că a fost cotropit de Pătraşco cu fraţii săi, mult din ocina Lucianilor. Astfel, după aceea, Pătraşco cu fraţii săi, boierii Văcăreşti, ei văzînd că vor cădea în mare ruşine şi s-au speriat de gloabă, astfel s-au închinat înaintea părintelui vlădica mitropilit Serafim şi înaintea jupanului Ivaşco vornic cu mare rugăminte şi au rugat pe părintele mitropolit cu mare rugăminte să-i ierte de greşeală. După aceea, Ivaşco vornic şi cu acei mai sus zişi boieri şi megiaşi au cercetat şi au pus hotare şi semne şi pietre pe vechile hotare. ⟨Iar hotarele⟩ [2] să se ştie: de la cireş de la Dîmboviţă, o piatră şi iarăşi în sus la obrejie o piatră şi de acolo pe drum la Vîlceaua Văcarilor şi Vîlceaua Gemenii şi la Ulmuleţ şi Vîlceaua Preajvei şi de acolo Colnicul lui Tudor, pănă la Colnicul lui Dan pe... [2] cu acei mai sus zişi... [2] ei au cercetat de au pus hotare şi semne şi pietre pe vechile hotare care sînt mai sus scrise. Şi încă părintele vlădica Serafim a lăsat de la dînsul loc mai mult, ca să fie pace între ei în veci. Şi am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod în anul 7088 de întocmire, precum este mai sus scris şi de atunci încoace a tot ţinut sfînta Mitropolie satul Lucianii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar nişte rude ale boierilor din Mărgineni, anume Dumitraşco clucerul din Filipeşti şi Iane spătarul, ginerile jupaniţei Maria, fiica lui Staico postelnicul din Bucov nepoţii lui Udrişte postelnicul, ei au ridicat pîră pentru satul Lucianii cu un hrisov vechi al lui Alexandru voievod cel bătrîn, pentru că a fost scris de multă vreme şi satul Lucianii, cu multe sate ce le-au avut boierii din Mărgineni şi au venit înaintea domniei mele la marele divan, de s-au pîrît de faţă cu părintele nostru arhimitropolit, vlădica Grigorie. Şi astfel au pîrît Dumitraşco clucerul şi Iane spătarul ca să ia şi ei jumătate din satul Lucianii, partea bunicului lor Udrişte, fratele lui Drăghici postelnicul, şi au spus că Udrişte postelnicul nu a închinat partea lui sfintei Mitropolii, ci a închinat numai Drăghici postelnicul partea lui. La aceasta, părintele nostru, vlădica Grigorie, sfinţia sa, a scos la divan cartea bătrînului, răposatului Alexandru voievod, cea de miluire, în care carte era scris că au dat şi au închinat Drăghici şi Udrişte, postelnici din Mărgineni, şi Dragomir vornicul, tot satul Lucianii sfintei Mitropolii şi cartea lui Mihnea voievod făcută una după cealaltă şi întărită cu mare blestem. Astfel la aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am dat domnia mea lui Dumitraşco clucerul şi lui Iane spătarul lege 12 boieri ca să jure că nu au închinat amîndoi fraţii, boierii din Mărgineni, satul Lucianii sfintei Mitropolii, ci numai Drăghici postelnicul a închinat partea lui, jumătate de sat. Astfel la aceasta, Dumitraşco clucerul şi Iane spătarul, nici de cum nu au putut să se apuce de lege şi am adeverit şi domnia mea, cu tot divanul, că au închinat satul Lucianii sfintei Mitropolii, Drăghici şi Udrişte postelnici şi cu Dragomir vornicul, ei de bunăvoia lor, din zilele lui Alexandru voievod şi dinaintea lui Mihnea voievod. Şi de atunci, încoace nimeni n-a ţinut satul Lucianii înafară de sfînta Mitropolie. Astfel la aceasta, Dumitraşco clucerul şi Iane spătarul, ei încă au lăsat dinaintea domniei mele ca să fie satul Lucianii al sfintei Mitropolii, precum a fost dat şi dinainte vreme. Şi s-au scris în sfîntul pomelnic şi ei şi părinţii lor. Şi am scos domnia mea satul Lucianii cu chinovar din hrisovul lui Alexandru voievod cel bătrîn ca mai mult pîră şi ceartă între ei să nu fie. Şi astfel au rămas Dumitraşco clucerul şi Iane spătarul de lege şi de judecată dinaintea domniei mele. Şi au sărutat mîna domniei mele şi a părintelui vlădica Grigorie, în divan.

De aceea şi domnia mea încă am înnoit şi am întărit cartea lui Alexandru voievod şi cartea lui Mihnea voievod pe această carte a domniei mele, cum a fost dinainte vreme. Şi am dat domnia mea sfintei dumnezeieştii Mitropolii, ca să-i fie satul Lucianii, toţi, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă şi de nimeni ⟨neclintit⟩ [1], după porunca domniei mele.

Încă blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn, să ţină sceptrul Ţării Româneşti, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de miluire a domniei mele [şi] să fie sufletul lui în veci în odihnă, dacă însă ⟨nu⟩ [1] va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte de miluire a domniei mele acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia în veci, amin.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban şi Ivaşco mare vornic şi Gligorie mare logofăt şi Dumitru vistier şi Mihai mare spătar şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi Costantin mare postelnic. Şi ispravnic... [3].

Şi am scris... [3] în cetatea Bucureşti, luna iulie 29 zile şi de la Adam pînă acum 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod. ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţării Rom., XXXVII/6. Orig., perg. (52 x 41), pecete timbrată. Cu o trad. din 1850.

EDIŢII. Trad. Potra, *Tezaurul*, 175—176.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

[3] Loc alb.

106

1635 (7143) august 2.

† Să se ştie cum au cu⟨m⟩părat jupînul [1] Manolé de la Gherghe Litului 4 pogoane de vie în Delul Urlaţilor, ughi 14. Şi au vîndut Gher⟨ghe⟩ de lui bunăvoe, cu ştire feciorilor, cu [cu] ştire tuturor megiiaşilor. Deci de acum nainte să fie moşie jupînului [1] lu Manolé şi fecior[r]ilor.

Şi mă⟨r⟩turii: popa Alde i popa Bodea, popa Şteful i popa Mihnea, jupan Liica i jupan Baico i Săbotin i jupan Négrea şi au fostu Iancul căpitanul i Dumitraşco iuzbaşa i Radul logofătul i Nécula iuzbaşa i Anghelachi Dumiutriu iuzbaşa i Neicură.

И пис Гаврилъ лωгωфет [2]. Пис мѣсеца авгȣст в҃ дьни, въ лѣт ҂зрмг.

Bibl. Acad. CCCLXIX/257. Orig., hîrtie (30 x 21), 3 peceţi aplicate. Copie ibidem, CCCLXIX/258.

---

[1] Cuvînt şters.

[2] „Şi a scris Gavrilă logofătul. Scris luna august 2 zile, şi anul 7143" ⟨1635⟩.

107 1635 (7143) august 5, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басарабѣ воеводы и господинъ въсои земли. Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣринȣ господства ми Баликъв пехарник, внȣк Дръгичев пехарник ѿ Брѣста и съ сины его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емȣ село Беловцїи въ сȣдстзо Мехединци въ Гїена Липиницев въс село съ всих вечиии и със въс ходоком ѿ полю и ѿ шȣм и ѿ вод и съ виноград и ѿ по въс хотаромъ, ѿ хотар до хотар, по старе хотаре и по белѣгы и съ въсем страны през въс мѣстом, елика изберит сѧ. Понеже сїи село Беловцїи быст побратил ест и был ест дал Данчюл ѿ Плешои и Радул бан село Беловции Добромиров, иже быв вел бан ѿ прѣжде вѣме. И въс дръжал Добромир бан и синь его Михъиль постелник село Беловцїи въ мир.

А потом, егда быст въ дьны Михнеи воевод, а Михъилъ постелник, синь Добромир бан, ѡн побратише сѧ съ Дръгич пехарник, ȣика Баликъи пехарник над свѣти евангелїе, ѿ пред ѿтьцȣ владїка Серахим; аще дал Михъилъ постелник Дръгичов пехарник село Беловцїи съ въс ходоком, како ест више пис, а Дръгич пехарник, ѡн ест даровал по Михъилб постелник съ е<динъ кон> ѕѣло добро .арапско, цѣно его ҂в҃҂і҃ аспри и съ з҃і лакти постав тȣрско и съ една махрам скȣп и подаровал и по Михнѣ воевод съ еднъ ковор и три болѣ'и велицы съ три ковоаръ и по ватах Михъилъв постелник съ една ферецѧ ѿ грана съ чапраз ѿ хїир съ лисице и една зеге за пасмаци и пїѧл ест сто ведро вино, цѣно им ҂в҃ аспри без цѣно конев и съ запис ѿ рȣка Михъилъв постелник, ѿ братство, на рȣка Дръгичев пехарник. И въс дръжал Дръгич пехарник село Беловцїи съ мир.

А потом, егда быст въ дьны Михнев воевод, втораго ред, по съмрътни Михъилъ постелник, а Радул армаш Бȣзескȣл имал ест прѣ съ Дръгич пехарник. И сице прѣше Радул армаш, ꙗко да възвратише даро Дръгичев пехарник назад и да възѧше село Беловцїи. Въ том, Михнѣ воевод сȣдил по закона правда и смотрил и видѧл ест како не ест закона възрватити дары Дръгичев пехарник назад, занеже побратише сѧ ѡни ѿ своих добро волѧ, нъ ѡстал есть Радул армаш ѿ закон. И въс дръжал Дръгич пехарник съ мир.

Потом, егда быст по съмрът Дръгич пехарник, а Радул армаш, ѡн притеснȣл ест село Беловцїи и въс дръжал ест съ силост, без сȣжденїе.

А потом, егда быст нынѧ, въ дьнъ господства ми, а Балика пехарник, ѡн скочил прѣ радї село Беловцїи и прїидет пред господства ми въ вел диван, на Брънковѣни, аще съпрѣ сѣ за лицȣ съ Радул бан, синь Радул армаш Бȣзескȣл. И тако сказал Балика пехарник, како притеснȣл ест Радул армаш село Беловцїи ȣ силост емȣ, без сȣжденїе и без не единь работ. И извадил естъ Балика пехарник въ диван книг Михнев воевод ѿ прѣ и ѿ ѡстал въ лѣт ҂з҃чз и записȣл Михъилъв постелник ѿ братство съ Дръгич пехарник съ великое клетвȣ, иже ѿ род их; покȣси раздрати сїѧ ȣстроена им, того да бȣдет анаѳима и афȣрисан ѿ т҃иі ѿтьцы иже въ Некеи. Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдо и по закон съ всѣмї чести<ти>мї правителїе господства ми и видѣх господство ми книг Михнеи воевод и записȣл Михъилъв постелник на рȣка Баликъи пехарник, како ест више пис, а Радул бан, ѡн нѣст имал ниже една книг над село Беловцїи, ниже ѿ покȣпенїе ѿ на Дръгич пехарник, ниже ѿ ѡстал. И пакы ѡстал и Радул бан ѿ закон ѿ диван, како по много работ да не имат.

Сего радї, дах и господство ми болѣринȣ господства ми Баликъи пехарник, ꙗко да ест емȣ село Беловцїи съ вечиии и съ въс ходоком, дѣдинȣ и въ ѡхаб, синовом и внȣком и прѣвнȣчедом въ вѣки и не ѿ когождо непоколѣбимом, по реченїѧ господства ми.

Сеже и свѣдѣтели положиχ господство ми: пан Хриза вел бан, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїи вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр, пан Миχаил вел [вел] спатар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пеχарник, пан Костантин вел постелник. Исправник... [1].

И аз... [1] до граматик въ вес Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст е̃-гѡ дьны и ѡт създанїѧ мира, ѡт Ӑдама теченїѧ лѣтом, <въ лѣт>[1] $_{\times}\overline{\text{зрмг}}$, лѣт господниѣ[1] $_{\times}\overline{\text{аχле}}$.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Balica paharnicul, nepotul lui Drăghici paharnicul din Breasta, şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Belovţii, din judeţul Mehedinţi, în Gheena Lipniţei, tot satul, cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu via şi de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi semne şi cu toate părţile, peste tot locul, cît se va alege. Pentru că pe acest sat Belovţii s-au înfrăţit şi au dat Danciul din Pleşoi şi Radu banul satul Belovţii lui Dobromir, care a fost mare ban, de mai înainte vreme. Şi a tot stăpînit Dobromir banul şi fiul său, Mihăilă postelnicul, satul Belovţii în pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Mihăilă postelnicul, fiul lui Dobromir banul, el s-a înfrăţit cu Drăghici paharnicul, unchiul lui Balica paharnicul, pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui vlădica Serahim, căci a dat Mihăilă postelnicul lui Drăghici paharnicul satul Belovţii cu tot venitul, cum este scris mai sus, iar Drăghici paharnicul, el a dăruit pe Mihăilă postelnicul cu ⟨un cal⟩ arăpesc, foarte bun, preţul lui 12 000 aspri şi cu 17 coţi de postav turcesc şi cu o mahramă scumpă şi a dăruit şi pe Mihnea voievod cu un covor şi ⟨pe⟩ trei boieri mari cu trei covoare şi pe vătaful lui Mihăilă postelnicul cu o feregea de grana, cu ceapraz de fir, cu vulpi şi o pereche de pasmagi şi au băut o sută vedre de vin, preţul lor 2 000 aspri fără preţul calului cu zapis de înfrăţire de la mîna lui Mihăilă postelnicul la mîna lui Drăghici paharnicul. Şi a tot stăpînit Drăghici paharnicul satul Belovţii cu pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, al doilea rînd, după moartea lui Mihăilă postelnicul, iar Radul armaşul Buzescul a avut pîră cu Drăghici paharnicul. Şi aşa pîra Radul armaşul, ca să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi şi să ia satul Belovţii. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat după legea dreaptă şi a cercetat şi a văzut că nu este lege să întoarcă darurile lui Drăghici paharnicul înapoi, pentru că s-au înfrăţit ei de bunăvoia lor, ci a rămas Radul armaşul de lege. Şi a tot stăpînit Drăghici paharnicul cu pace.

Apoi, cînd a fost după moartea lui Drăghici paharnicul, iar Radul armaşul, el a cotropit satul Belovţii şi l-a tot stăpînit cu sila, fără judecată. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Balica paharnicul, el a ridicat pîră pentru satul Belovţii şi a venit înaintea domniei mele în marele divan, la Brîncoveni, de s-a pîrît de faţă cu Radul banul, fiul lui Radul armaşul Buzescul. Şi aşa a spus Balica paharnicul, că a cotropit Radul armaşul satul Belovţii cu sila, fără judecată şi fără nici o treabă. Şi a scos Balica paharnicul în divan cartea de pîră şi de rămas a lui Mihnea voievod în anul 7097 şi zapisul lui Mihăilă postelnicul de înfrăţire cu Drăghici paharnicul, cu mare blestem, cine din neamul lor va încerca să strice această întocmire a lor, acela să fie anatema și afurisit de 318 părinți cei din Nicheia. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea cartea lui Mihnea voievod și zapisul lui Mihăilă postelnicul la mîna lui Balica paharnicul, cum este mai sus scris, iar Radul banul, el n-a avut nici o carte pentru satul Belovții și nici de cumpărătură de la Drăghici paharnicul, nici de rămas. Și iar a rămas și Radul banul de lege din divan, ca mai multă treabă să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui Balica paharnicul, ca să-i fie satul Belovții cu vecinii și cu tot venitul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban, pan Ivașco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihail mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Ispravnic... [1]

Și eu... [1], gramatic în orașul București, luna august a 5-a zi și de la facerea lumii, de la Adam cursul anilor ⟨în anul⟩ [1] 7143, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LIX/35. Orig., perg. (28 × 48,5), pecete timbrată.

---

[1] Text ilizibil.

---

108 **1635 (7143) august 11.**

Adecă eu Zlate ot Belcești, scris-am acesta al miu zapis, cum ca să fie de mare credință la mîna frăține-miu, lu Ion ot Belcește, cum să să știe că i-am vîndut 150 de stînjeni de moșie în sat în Belcești frăține-miu, lu Ion. Și o-m vîndut acestă moșie eu, di bunăvoia a me fără de neci o silă și cu știrea tuturor fraților di moșie, ca să fie moșie acesta în veci frăține-meu, lu Ion și ficiorilor loi și nepoților și strănepoților și cene să va trage de întru el. Și stînjenul e l-am vîndut cîte costande 2, fac ughi 15.

Și cîndu am vîndut acestă moșie fost-au mulți omene buni mărturii, anume: Iano ot Belcești e Dumitru Jeribiță e brat Iano ot Belcești e Bobea ot Morsești e Greca ot Priezna e Morsă ot Morsești și Negomir ot Răsciori și Pătru ot Răsciore și Donbravă ot Răsciori. Și pentru bună și dreptă credință mai jus ne-mŭ pus degetele.

Пис месеца авгост8 а҃і [1] дьни, лѣт ҂зрмг [2]. Азь писах, Ѡнче логофет [3].

Iano.

Dumitru.

Bobea.

Greaca.

Mursă.

Negomir.

Pătru.

Dumbravă.

Bibl. Acad., MDCLXXVIII/9. Orig., hîrtie (31 × 21).

---

[1] Așa în text.

[2] Cifra "г" (=3) scris peste „з" (=7).

[3] Am scris eu, Once logofătul.

109 — 1635 (7143) august 14.

† Adecă eu, Vasilie, feciorul Albului logofătul den Rătivoești, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al mieu, să hie de mare credință la mîna dumnealui, lui Stroe logofătul, cum să se știe că i-am vîndut un rumân, anume Cîrstea, sinŭ Ciute den Știfănești și cu feciorii lui și cu délnița lui den Știfănești, cîtă se va alége, derept 7 000 de bani gata. Și l-am vîndut de a mea bunăvoe și am luoat toți banii gata în mîna mea și cu știrea fraților miei și a rudelor méle și a tuturor megiiașilor de pre împrejur, ca să hie dumnealui și coconilor dumnealui de moșie în vecie.

Și au fost mărturie mulți boieri și megiiași, carii-ș vor pune pecețile și iscăleturile mai jos. Și pentru credința pusu-mi-[i]-am pecétea și iscăletura mai jos, ca să se crează.

Писах аз, Стоика логофът Шърбанович, мѣсеца авгȣст д͠і-гѡ дьны, в лѣт ₓз͠рмг[1].

Eu Vasilie ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., XXIX/255. Orig., hîrtie (15,5 × 19), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, XXIX/29.

---

[1] „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, luna august a 14-a zi, în anul 7143" ⟨1635⟩.

---

110 — 1635 (7143) august 16, București.

† Adecă eu Paraschiva roaba, fata Paului den Stoiceștii de pre Moștiște, scriu și mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să fie de credință la mîna jupan Ghiormei cliucerul, ca să se știe cum l-am luoat fecior de sufletu încă den Țarigradu, căci că m-au căutat și la bine și la rău și mi-au făcut atîta bine la nevoia mea. Deci într-acéia și eu văzînd atîta socotință, l-am dăruit pre dumnealui cu o parte a mea de ocină den Stoicești cu toată partea mea den cîmpu, den tot venitul și de preste tot hotarul, cît se va alége, ca să-i fie de moșie și coconilor în veci și noao încă să ne fie pomeană și să aibă a mă milui cu ce va putea pînă voiu fi vie.

Și am mersu în divan înaintea domnu nostru Io Matei voevod și înaintea a tot divanul, de o am dat această ocină cu bunăvoe, fără de nici o silă. Și am pus toți boiarii mărturie și toți megiiașii denprejur.

Iar cine se va scula în urma noastră a face vreun val și a sparge mila mea ce am tocmit eu cu voia mea, acela om să fie trăclet și anatima ot 318 otțî eje sut vă Nichie și să aibă parte cu Iuda și cu Ariie la un loc. Aceasta am scris ca să se știe.

Пис Доумітрȣ лѡгѡфет ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст ѕ͠і дьни в лѣт, ₓз͠рмг[1].

Eu Paraschiva roaba am pus dégetul să se crează.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVII/1. Orig., hîrtie (31× 21).

---

[1] „A scris Dumitru logofătul în București, luna august 16 zile, în anul 7143" ⟨1635⟩

111 1635 (7143) august 20.

...şi mărturisescu cu acesta al meu zapis ca să hie de mare credinţă la mî⟨na⟩... cu⟨m⟩ să se ştie că m-am vîndutu rumânu drept ughi 1o de a mea bunăvoe... ⟨pen⟩tru căci am furatu neşte rîmători ai lu Ivan iuzbaşa. Deci iuzbaşa Ivanu... eşte la mine de m-au legatu şi m-au băgatu şi în fiară şi am vrut... ⟨nu⟩ m-am suferitu să-i fiu lui rumânu iuzbaşăi Ivan ci m-am vîndu⟨t⟩ lu Ţalapi ⟨stolnicul⟩... sus. Şi au luatu Ţalapi stolnicul banii cu camătă di mi-au dat... ⟨noas⟩tră au fost mulţi oameni buni şi boiari mărturii, anume: Ivan iuzbaşa... ⟨fr⟩ate-său popa Comanu şi frate-său Tatul şi Cî⟨r⟩steianu... i popa Dragomir ot Petreşti i Neguţu ot Cacaleţi i Stan... ⟨Şi p⟩entru mai adeverită credinţă pusu-ne-am şi peceţile ca să se crează...

...мѣсеца авгострꙋ к̃ дьне, въ лѣт ҂зрмг.

Arh. St. Buc., A. N., MMDCLXII/10. Orig., hîrtie, fragment, lipsindu-i o treime din stînga, cu o pecete aplicată.

---

112 1635 (7143) august 20.

† Adecă eu Vladul dărăbanţul, cum să să ştie că i-am vîndut o falce şi jumătaate de pădure Stanciului Roşcescului pre bani 133, partea mea de supt Piscuri.

Şi mărturii: Radul Nănésă, Stoican Letsoă al lui Marcu ot Costéşti, Stan Dedoscul; cum să nu mai aibă nimé tréabă cu el de acum înainte.

Pis méseţe avgust 20 dni, leat 7143 ⟨1635⟩.

Şi ne-am pus şi dégetile.

Arh. St. Buc. M-rea Bistriţa, LXI/19. Copie. Altă copie ibidem ms. 193, f. 145.

---

113 1635 (7143) august 22, Bucureşti.

† Adecă eu Oprea postelnicul, feciorul Zlatei, înpreună cu jupîneasa mea Anca, fata Lupului peharnicul de Jirov, scris-am şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, de mare credinţă, ca să se ştie cum am fost cumpărat noi 5 case de rumâni în sat la Sărdăneşti, cu toată moşia lor, cît au avut şi de la Dumitru, feciorul Predei de Brăneşti, toată partea lui, cît au avut în Sărdăneşti şi cu vii cu tot şi o vie den în parte Didileştilor, de la Dumitreasă şi o vie de la Stan Şoşoiul. Însă am cumpărat în zilele lu Leon voevod.

Iară după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod, iar eu Oprea postelnicul, al Zlatei şi cu jupîneasa mea Anca de Rogojel, am vîndut lu Gherghe peharnicul, feciorul Predei dvornicul de Céplea, toată partea noastră de în Sărdăneşti, cum scrie mai sus, şi de în cîmpu şi de în pădure şi den apă şi cu vaduri de moară şi cu vie şi cu 5 case de rumâni, cu feciorii lor, cîţi se vor afla. Şi rumânii să se ştie anume: Cîrlig cu feciorii-ş şi cu délniţa lui şi Iva cu feciorii-ş şi cu délniţa lui şi Dumitru, feciorul lu Berivoe, cu feciorii-ş şi cu délniţa lui şi Radul lu Bălan cu feciorii-ş şi cu délniţa lui şi Stoica, feciorul lu Hîrţu, cu feciorii-ş şi cu délniţa lui şi moşiia lu Dumitru, feciorul Predei de Brăneşti, toată, cît au avut în Sărdăneşti, cu vie cu tot şi o vie den partea Didileştilor de la Dumitreasă şi viia de la Stan Şuşoiul de Gîrbovi.

Şi această moşie cu rumâni şi vie, cum scrii mai sus, toată o am vîndut lu Gherghe peharnicul ot Céplea, derept 20 400 aspri gata. Şi am vîndut de a noastră bunăvoe, cu ştirea tuturor boiarilor şi a megiiaşilor de pre înprejurul locului, de sus şi de jos şi denaintea domnu nostru Io Matheiu voevod, ca să-i fie lui moşie şi coconilor în vecie.

Însă aşa ne-au fost tocmeală, cum de nu va fi lu Gherghe peharnicul aceşti rumâni şi moşie şi vii stătătoare, să avem noi a purta pîra şi gîlceava, iară Gherghe peharnicul să-şi ţie moşiia şi rumânii, cum o am vîndut noi, sau să avem a-i da moşie pentru moşie şi rumâni pentru rumâni şi vie pentru vie.

Şi am pus şi blăstem, cum care de ruda noastră se va apuca de pîră sau de gîlceavă cu Gherghe peharnicul, acela să fie proclet şi anatema şi afurisit de 318 sveati otţi ije sut vă Nechei.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi boiari mărturii, anume: jupan Mihai vel spatar ot Coţofêni i Dumitru Fi⟨liş⟩[1]anu vel pitar i ot Pîrîiani, Stanciul postelnicul i ot Ogru⟨mi⟩ [1], Ni⟨co⟩[1]la peharnicul i ot Zătrêni, Stanciul postelnicul i ot Stîngăcea, Necula postelnicul i Iane Dumitrescul i ot Pîrîu, Miloş logofătul i ot Bibeşti, Udrea postelnicul i ot Fărcăşeşti, Drăghici postelnicul i ot Smîrdeşteţu, Necola peharnicul i ot Hărgetoaia, Mihaiu peharnicul. Şi au fost şi Stan Şoşoiul de Gîrbovi. Aceasta am scris, ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai adeverită credinţă pus-am şi peceţi.

И написах аз, Лепъдат лwгwфет, ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст кв҃ дьни, сенбот, в лѣт ҂зрмг[2].

Eu Oprea Zlate
Pana logofăt
Eu Miloş ot Pîrîu
Dumitru vel pitar
Eu Iané Dumitrescu
Eu Drăghici
Stanciul postelnic ot Zetreni
Eu Stanciul postelnic ot Pirine
Eu Nicola peharnic ot Ogrumi
† Mihai peharnic
Eu Nicola ot Stă⟨n⟩găcea [3]

Bibl. Acad., CXXV/84. Orig., hîrtie (42 × 28,5), 10 peceţi aplicate.

---

[1] Loc rupt.

[2] „Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în Bucureşti, luna august 22 zile, sîmbăta, în anul 7143 ⟨1635⟩.

[3] Toate semnăturile sînt autografe.

114

1635 (7143) august 24.

† Милостїею божїею, Їw Матею Бъсърабa воивода и господинь. Давaт господство ми сїе повеленїе господства ми acestui rob, anume Vladul Glăvăescul, sinŭ Oprei logofătul din Pizduleşti, ca să fie volnic cu această carte a domnei méle, să aibă a-şi ţiné partea Badei Cioroiul de moşie, în deal den Şchéi,

toată cîtă să va alége, den hotar pînă în hotar [pînă în hotar] şi cu viile den deal. Păntru că i s-au fost tîmplat Vladului, de au încăput în robie încă den zelele lu Simion voivod şi au robit 36 de ae. I Dumnezău i-au făcut cale de s-au scumpărat şi au venit la moşieia lui şi a tătîni-său. Aflatu-ş-au moşiia vîndută, carea scrie şi mai sus, toată, de Costanden de Pizdeleşti şi ş-au căutat de moşie. Venit-au în pîră cu Costanden de faţă înn‹ain›tea domnie méle şi aşa pîrîia Costandin, cum n-are Vladul neci o treabă cu acea moşie, că iaste a lui. Într-acéia, domnia mea i-am judecat să-şi ia 4 megiiaşi la mijlocul lor, să-i judece pre dereptate, cum vor afla cu sufletele lor. Şi s-au venit dennaintea domnii méle, să au luat 4 megiiaşi pre răvaşăle domnie méle. Şi acei megiiaşi i-au judecat, să ţie Vladul partea Badei, iar Costanden să ţie partea Neagului ot Şchéi. Şi au rămas Costandin de lége şi de judecată den divan, denaintea domnie méle.

Dereptu acéia, domnia mea încă am dat Vladului robul, ca să hie volnic cu această carte a domnie méle să aibă a-şi ţinea moşiia lui, partea Badei, toată, den hotar pînă în hotar, să-i hie lui moşie ohabnică. Iar cene va hi cumpărat dentr-această parte a Badei, să ia banie dę la cene i-au dat şi moşiia să hie a Vladului. Şi de nimenelea clinteală să n-aibă preste această carte a domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник , сам реч господства ми.

Пис авгȣст кд҃ дьни, в лѣт ҂зрмг҃.

† Iѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Исправник, вел дворник.

Bibl. Acad., CCCXCIX/30. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete mare, aplicată.

---

115 1635 (7143) august 28, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Iѡ Матеи Басараба воеводы и господинь всои земли Ȣггровлахїнскїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголеми Тисмѣна, гдеже есть храм прѣсвѣтѣи, честнꙗи и прѣблагословеннѣи владичице нашеи богородице и честное еꙗ ȣспенїе и честнѣишомȣ ѡтцȣ егȣмена ермонахȣ кир Теѡдѡсїе и всꙗм братїꙗм елицꙗ живȣщи въ свѣтѣм мѣстѣ сего, ꙗко да ест свѣтѣи монастир више пис, село глаголемїи Тисмѣна ѡт ѡбое странна рѣкы Тисмѣневȣ, въс село съ въс хотаром ѡт по въсȣд, понеже есть стар и правȣ село свѣтомȣ монастирȣ и ѡт дѣдїнȣ, дан и помилован и приложен ȣ свѣта монастир еже више реченна ѡт ины стари и дрѣвни господари иже прѣжде нас бывше.

Въ том, егда быст вь дьни Мїхневȣ воевод, а ѡцȣ егȣмена Григорїе и съ мнихи ѡт свѣта монастир Тисмѣна, ѡни ест имал прȣх пред господства его съ калȣгерїи ѡт свѣта монастир Бистрица. И тако прѣл черноризци ѡт Бистрица, како ест село Тисмѣна половини своим ѡт дѣдїнȣ, помилован ѡт покоинаго Басарабѣ воевод и ѡт болѣрїи ѡт Краювещи. Таже въ том, Михнѣ воевод, господства его гледал и сȣдил по правд и по закон съ въс диваном , кȣпно съ прѣѡсвещеннїи ѡцы архїереи владїцѣ Некифор и кир епископ Ефрем Рꙑбнически и кир епископ Лȣка Бȣзевски. И видѣл и прочитал Михнѣ воевод книзꙗ покоинѣм стари господари книгȣ Дана воевод и Мирчеи воевод Стараго и Радȣла воевод Благаго, како ест дал и приложил вьс село Тисмѣна ȣ више реченȣ свѣта монастир. И ещеже видѣл и прочитал Михнѣ воевод и книѕꙗ ѡт прȣх и ѡт ѡстал, книгȣ Вентилъ воевод

и Радꙋла воевод Калꙋгера и Пьтрашков воевод и Мирчеи воевод и сьнꙋ си Пътрꙋ воевод, како ест бил ѡстал калꙋгерїи ѡт Бистрица, ѡт закон ѡт пред сим више речени кнѧѕы. Тѣмже оубо смотрил Михнѣ воевод како ест сїа свѣта монастир Тисмѣна наипаче стара ѡт всѧ монастири ѡт сеи землѧ и помилована ѡт вси стари кнѧѕи дрѣвни еже више пис и добро истьнствовал Михнѣ воевод како ест село Тисмѣна вьсь сь вьс хотаром права дѣдїнꙋ свѣтѣи монастир ѡт Тисмѣна, а калꙋгерїи ѡт Бистрица нѣст имал ниже єдинъ работ, но ѡстал ест ѡт закон и ѡт пред Михнеи воевод, како ест ѡстал и ѡт пред инем стари господари ѡт прѣжде врѣме, како ест више пис. И вьс дръжал свѣта монастир Тисмѣна того село въ мир.

Потом, егда быст нинѧ, вь дьни господства ми, а егꙋмена Василїе ѡт Бистрица, ѡн скочил прꙋх радї половино ѡт село Тисмѣна, рекꙋщи како ест свѣтѣи монастир Бистрица. дан и помилован ѡт Басараба воевод и ѡт Краювещи и прїидет пред господства ми на село Брънковѣни, тере съпрѣ сѣ лицꙋ ко лицꙋ егꙋмена Василїе ѡт Бистрица съ егꙋмена Теѡдѡсїе ѡт Тисмѣна ꙋ великїи диван. Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон сь всѣми почтенними правителїе господства ми и прочитах господство ми и книѕѧ им ѡт дѣдїнꙋ и ѡт прꙋх и книгꙋ Михнеи воевод ѡт ѡстал по калꙋгерїи ѡт Бистрица на рꙋка ѡтцꙋ Теѡдѡсїе егꙋмена в лѣт ҂зчн, како ест вишше пис.

Таже въ том, господство ми видѣще въ них прꙋх и каранїе , господство миже помислѣх въ срьдьца моа Бога радї аще покꙋпих господство ми село Васидеен ѡт на правител господства ми пан Драгомир вел армаш, радї ѵ҃ жилтици пѧнеѕи готови, аще дах и приложих господство ми въ свѣта монастир Бистрица, да дръжит вьс село Вандеен, а свѣта монастир Тисмѣна да дръжит вьс село глаголемїи Тисмѣна и да быти калꙋгеры и монастиры въ мир ини ѡт кь дрꙋги, како наипаче, много прꙋх и каранїе въ них да нѣст, но да ест свѣтѣм монастири више пис ѡт ꙋкрѣпленїе, а господства ми и поко<и>[1]нѣм родїтелїе господство ми, вѣчное въспоминанїе, понеже тако сътворих господство ми ꙋстроенїе въ них, како више рѣх.

И паки да ест свѣтѣи монастир Тисмѣна блата Бистрицелꙋлꙋи, ѡт Топлицѣ до Брьзо Грьла, више Ковачеца, понеже <ест>[1] стара и права ѡчинь свѣтѣи монастир, помилованна ѡт сим кнѧѕи више пис. А потом, имал ест прꙋх егꙋмена Григорїе ѡт Тисмѣна сь черноризци ѡт Бирьш пред Михнѣ воевод, рекꙋщи черноризци ѡт Бирьш, како ест блато Бистрицелꙋлꙋи нихном ѡт дѣдїнꙋ, помилованїе ѡт покоинаго Радꙋл воевод Калꙋгера. Въ том , Михнѣ воевод ѕѣло добро сꙋдил и ѡбрѣтал ест сь вьс диваном господства его, како ест права милованїе на свѣта монастир Тисмѣна, како ест вишше пис, а черноризци ѡт свѣта монастир Бирьш, ничтоже нѣст имал въ блата Бистрицелꙋлꙋи смѣшенїе, нъ ѡстал ѡни ѡт закон ѡт пред Михнеи воевод и съ книга Михнеи воевод ѡт ѡстал на свѣта монастир Тисмѣна, пакы в лѣт ҂зчн.

Такожде и господство ми дах и понових книѕѧ и ꙋтвръдих помѣнꙋ сь сїѧ книга господства ми, ꙗко да ест свѣтѣи монастир Тисмѣна еже вишше рѣх село глаголемїе Тисмѣна вьс и сь вьс хотаром и блата Бистрицелꙋлꙋи више пис, дѣдїнꙋ и въ ѡхаб и вь ꙋкрѣпленїе инокымже въ пищꙋ, господства ми, помѣнъ. И не ѡт когождо непоколѣбимом, по реченїѧ господства ми, въ вѣкы.

Се и свѣдѣтелїе положих господство ми: пан Хризѧ вел бан Кралевскїи, пан Ивашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дꙋмитрꙋ вел вистиꙗр, пан Михан вел спатар, пан Неделко вел клꙋчар, пан Василїе вел столник, пан Бꙋзинка вел комис, пан Бꙋчина вел пехарник, пан Костантин пръвїи предстател. И исправник, вел логофет.

И аз, Тꙋдорꙋ спꙋден, брат мали Дꙋмїтрꙋ логофет, мазах въ вес Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст к҃и-гѡ дьни и ѡт създанїѧ мира ѡт Адама до нинѧ, теченїѧ лѣтом, в лѣт ҂зрмг, лѣта господнѧ ҂ахле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare și cinstitei ei uspenii și preacinstitului părintelui egumen ieromonah chir Teodosie și tuturor fraților, cîți trăiesc în acest sfînt loc, să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul numit Tismana, de amîndouă părțile pîrîului Tismana, tot satul cu tot hotarul, de pretutindeni, pentru că este vechi și drept sat al sfintei mănăstiri și de moștenire, dat și miluit și dăruit sfintei mănăstiri, care este mai sus zisă, de către alți bătrîni și de demult domni care au fost înaintea noastră.

Întru aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar părintele egumen Grigorie și cu călugării de la sfînta mănăstire Tismana, ei au avut pîră înaintea domniei lui cu călugării de la sfînta mănăstire Bistrița. Și așa au pîrît călugării de la Bistrița că satul Tismana este jumătate al lor de moștenire, miluit de răposatul Basarab voievod și de boieri, de Craiovești. Deci, întru aceea, Mihnea voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege, cu tot divanul, împreună cu preasfințiții părinți arhiereii vlădica Nichifor și chir episcop Efrem de Rîmnic și chir episcop Luca de Buzău. Și a văzut și a citit Mihnea voievod cărțile răposaților domni bătrîni: cartea lui Dan voievod și a lui Mircea voievod cel Bătrîn și a lui Radul voievod cel Bun cum au dat și au dăruit tot satul Tismana mai sus zisei mănăstiri. Și încă a văzut și a citit Mihnea voievod și cărțile de pîră și de rămas: cartea lui Vintilă voievod și a lui Radul voievod Călugărul și a lui Pătrașcu voievod și a lui Mircea voievod și a fiului său, Petru voievod, cum au rămas călugării de la Bistrița de lege dinaintea acestor mai sus ziși domni. Întru aceea însă, Mihnea voievod a socotit că această sfîntă mănăstire Tismana este mai veche decît toate mănăstirile din această țară și miluită de toți bătrînii domni dinainte, care s-au scris mai sus și bine a adeverit Mihnea voievod că tot satul Tismana și cu tot hotarul este dreaptă dedină a sfintei mănăstiri de la Tismana, iar călugării de la Bistrița nu au avut nici o treabă, ci au rămas de lege și dinaintea lui Mihnea voievod, cum au rămas și dinaintea altor bătrîni domni dinainte vreme, cum este mai sus scris. Și a tot ținut sfînta mănăstire Tismana acel sat în pace.

După aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar egumenul Vasilie de la Bistrița, el a ridicat pîră pentru jumătate din satul Tismana, spunînd că este al sfintei mănăstiri Bistrița, dat și miluit de Basarab voievod și de Craiovești. Și a venit înaintea domniei mele la satul Brîncoveni, de s-au pîrît față în față egumenul Vasilie de la Bistrița cu egumenul Teodosie de la Tismana în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am citit domnia mea și cărțile lor de moștenire și de pîră și cartea lui Mihnea voievod de rămas a călugărilor de la Bistrița la mîna părintelui Teodosie egumenul în anul 7098, cum este mai sus scris.

Deci, întru aceea, domnia mea, văzînd între ei pîră și ceartă, domnia mea m-am gîndit în inima mea, pentru Dumnezeu, de am cumpărat domnia mea satul Vaideei de la dregătorul domniei mele pan Dragomir marele armaș, pentru 400 galbeni bani gata, de l-am dat și am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri Bistriţa să ţină tot satul Vaideei, iar sfînta mănăstire Tismana să ţină tot satul numit Tismana şi să fie călugării şi mănăstirile în pace unii de către alţii, ca mai mult pîră şi ceartă între ei să nu fie, ci să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise de întărire, iar domniei mele şi răposaţilor părinţi ai domniei mele veşnică pomenire, pentru că aşa am făcut domnia mea aşezare între ei, cum s-a zis mai sus.

Şi iarăşi să-i fie sfintei mănăstiri Tismana balta Bistriţelului, de la Topliţa pînă la Brăzogîrla, mai sus de Covaceţa, pentru că este veche şi dreaptă ocină a sfintei mănăstiri, miluită de aceşti domni mai sus scrişi. Iar apoi, egumenul Grigorie de la Tismana a avut pîră cu călugării de la Virăş înaintea lui Mihnea voievod, spunînd călugării de la Virăş că balta Bistriţelului este a lor de moştenire, miluită de răposatul Radul voievod Călugărul. Întru aceea, Mihnea voievod a judecat foarte bine şi a aflat cu tot divanul domniei lui că este dreaptă miluire la sfînta mănăstire Tismana, cum este mai sus scris, iar călugării de la sfînta mănăstire Virăş n-au avut nici un amestec la balta Bistriţelului, ci au rămas ei de lege dinaintea lui Mihnea voievod şi cu cartea lui Mihnea voievod de rămas la sfînta mănăstire Tismana, iarăşi în anul 7098.

De asemenea, şi domnia mea am dat şi am înnoit cărţile şi am întărit pomana cu această carte a domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri Tismana, care este mai sus zisă, satul numit Tismana, tot şi cu tot hotarul şi balta Bistriţelului mai sus scrisă, dedină şi de ohabă şi de întărire, iar călugărilor de hrană, domniei mele, pomană. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele în veci.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin întîiul postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, fratele mic al lui Dumitru logofătul, am scris în oraşul Bucureşti, luna august a 28-a zi şi de la facerea lumii, de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7143, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, I/19. Orig., perg. (35 × 53), pecete timbrată. Cu trad. din 1844; alte trad. ibidem, ms. 329, f. 175—176 şi 335, f. 30—32.

EDIŢII. Ştefulescu, *Tismana*, 310—315.

116 1635 (7143) august 29.

† Милостїею божїею, Їω Матеи Басараба воевода и господинъ. Пишет господство ми la voi satelor ale sfintii mănăstiri Tismeana carii aţi fost fugiţi în Ţara Turcească de bogate nevoi ce aţi avut, anume Jidoştiţa i Bucina i Precrîstiea i Cliceveţul i Brésniţa i Şuşiţa i Erhoviţa şi altę sate, toate ale mănăstirii.

Dup-aciasta, vă dau în ştire domnia mea, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să veniţi toţi carii de pre unde veţi fi răsipiţi la sat Jidoştiţa, să vă faceţi case şi să vă apucaţi de loc şi de hrană, iar de la domnia mea veţi avea milă şi căutare pentru sfînta mănăstire. Şi să căutaţi să veniţi la domnia mea nişte oameni buni şi bătrîni să vă dau domnia mea învăţătură, mai mult să nu mai umblaţi aşa, că nici un bine nu veţi mai vedea, ce să vă aşezaţi la moşie. Aceasta v-am scris domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис авгȣст к͠ѳ, лѣт з̅р̅м̅г̅.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII 29. Orig., hirtie (29 × 20), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 329, f. 83.

EDIŢII. Dinculescu, *Doc. ţărani*, 29—31.

117 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩ 7144.

Scris-am eu Arbănaş zapis la mîna jupînul lu Postolachî comisul, de mare [de] credinţă, să fie de fune Puiască dîntru jumătate de moş a patra parte vîndut, în hotarulŭ Glodenelur, de apa Crîcovului, pînă în malul stînii şi de mal pînă apa Nucetului, tot Puiască.

Şi iară au vîndut Arăbănaş, de apa Nucetului, pînă în malul stînii, de fune lu Drăgoiu, de într-o jumătate de moş, partea lui ce i se va alége, totă, jupînului lu Postolachî. Şi o a vîndut de bunăvoe lui, ughi 8, bani gata.

Şi mărturie popa Toder şi Arbăna⟨ş⟩ şi izbaşa Nedelco şi Stan Cîojdenul şi Muşat.

Pis popa Preda, leat 7144 ⟨1635⟩, ca să fie de mare crede⟨n⟩ţă. Şi-u mai fost mulţi omeni buni de în sat de Cîojdeni şi Măstîneşti.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XV 4, XI 82 f. 2. Orig., hirtie (33 × 20). Copie ibidem, ms. 314, f. 420v — 421.

Data scrisă cu altă cerneală.

118 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩ 7144.

Să să ştie cum am vîndut eu Pătru, sinŭ Drăghiciu, lui jupan Ivan Cortoflăş din Piteşti, cum am vîndut a treia parte de silişte din funea Miclească şi mi-au ⟨dat⟩ un bou şi au cumpărat parte din funea Budească, a-treia, drept bani gata ughi 2 pol.

Şi mărturie au fost: Danciul şi Neagoe i Chiriţă i Voico ot tam i Pădure i Pătru i Chira i Badea.

Şi am scris eu, Mihai, leat 7144 ⟨1636⟩.

Eu Pătru vînzător.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 41v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f.22v—23.

119 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩ 7144.

† Eu Vlaicul am scris al mieŭ zapis să fie la mîna lu Negoe cum să se ştie că i-am vîndut 8 locure de la Priseceni prĕ bani gata ughi 11, să-i fie lui şi feciorilorŭ lui de moşie, că o-m dat de a me bunăvoe.

Şi mărturie au fost: Udrişte, fratele Vlaicului i Dobrin i Negu i Drăgan i Radul al Bietei i Gherghi.

Şi am scris eu, popa Stoica. Şi am pus degetul. Şi am băut védre cîte 4... [1] în zile lu Mateiu voevod vălet 7144.

Muzeul Olteniei, doc. 52. Orig., hîrtie (16 × 22).

---

[1] Loc alb.

---

120 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩ 7144.

† Să se ştie acesta zapis al lu Zîrnă şi al frate-său, lu Căzan şi al nepotă-său Gonţie, pentru că au avut pîră pentru nişte ocină de la Cîndeşti, a moşă-său. Deci alalţi ai lor toţi au avut de ş-au dat părţile la cheltuiala aceia ocine, iar aceşti fraţi ce sîntu mai sus scrişi n-au avut putére să-şi dea părţile la cheltéiala acei ocine de în Cîndeşti. Deci după acéia şi-au întrebat toţi fraţii ce au avut pre acea ocină de la Cîndeşti. Deci nici unul de în fraţii lor n-au avut putére să dea partea acestor fraţi ce sîntu mai sus scrişi.

Deci, după acéia, ei au înfrăţit pri Muşat croitorul să dea toată cheltuiala acestor fraţi, ce sîntu mai sus scrişi şi să fie 2 fraţi: Muşat 1 frate şi Zîrnă şi Căzan şi Gonţea altu frate, pre partea lor de ocină de la Cîndeşti şi de apă şi de uscat şi de în pădure şi de în hotar pînă în hotar.

Şi mărturie au fost fraţii lor de pre ocină, pre nume: Nan şi frate-său Ananiia şi frate-său popa Topcia i Dragomir cimpoitorul i Nichifor i Lera Onicica i Efrem i Stan Bonciul i Stan Ivul i Văsiiu i Iano i Stanciul Lerei i Lepădat i Lera lu Hîrs i Radul Băşceanul şi Ivan, feciorul ⟨lu⟩ Radu i Radul, feciorul lu Drăgulin ot Chiojdu ot Bîsca. Şi pentru credinţa ne-am pus şi dégetele.

Şi se-au scris în zilelé lu Mateiu voevod Băsărabă.

И начрътах аз, поп Шербан ѡт село Пътрълаце, въ лѣт ${}_{\times}\overline{\text{зрмд}}$ [1].

Nan.
Anania.
Popa Topcia.
Dragomir.
Nichifor.
Lera.
Efrem.
Stan.
Stan Ivul.
Văsiiu.
Iano.

Bibl. Acad., CXCVI/75 a. Orig., hîrtie (14 × 21,5). Un al doilea original cu mici deosebiri. ibidem, CXCVI/75b.

---

[1] „Şi am însemnat eu, popa Şerban, din satul Pătîrlage, în anul 7144.

121 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν Γριγόριος μητροπολῆτις Οὐγκροβλαχΐας διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιῶ τὸ πῶς ἐἐβλέποντας τὸ μοναστήριον τοῦ μακαρήτι τοῦ Στέλια ἐρημόμένον τόσους καιροὺς ἐλυπάτον πολλὰ ἡ ψυχή μου: ἕνα μὲν διὰ τὴν ἐρήμοσιν τῆς ἐκκλησίας και τὸ ἄλλο πῶς ἦτον μετόχιον παλαιὸν τοῦ μοναστηρίου τῶν ἴβηρῶν και θείω ζήλω ἐπαρακεινήθηκα και τὸ ἐπιχειρήθηκα διὰ νὰ μὴν χάνουνται τὰ μνημόσυνα τῶν κτητόρων και ἀνακαίνισα τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ σπήτια ἅπερ και φαίνουντε. Ἐγνωρήζοντας δὲ πῶς εἶναι χρίανὰ ἐβρίσκονται δίο, τρεῖς ἀδελφοί, μέσα εἰς τὸ ἄνοθεν μοναστήριον, διὰ νὰ τὸ ὑπερετοῦν καὶ ἔστοντας νὰ μὴν ἔχουν τίποτες εἰσόδιμα, διὰ τὴν τροφὴν τὴν καθεμερινὴν θέλουν τὸ ἀφήσει πάλιν καὶ θέλει ἐρημώσει ὠσὰν καὶ τὸ πρωτέρον, ἐβουλήθηκα καὶ ἔβαλα γνώμη ξκαὶ ἐγύρεψα ἀπὸ τοὺς πρὼ αὐθεντάφδες, ἕναν βάττο διὰ μύλους, νὰ τοὺς κάμω νὰ εἶναι τοῦ ἄνοθεν μοναστηρίου τοῦ Στέλια καί ἔτζη τοὺς ἔκαμα καὶ τοὺς ἐπρωσύλλωσα ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην κα(ὶ) μὲ γράμματα αὐθεντικὰ ἐστερέωσα καὶ μὲ ζαπήσι ἐδικόν μου βλάχικον , τὸ δποῖον εἶναι ὑπογεγραμένοι κα(ὶ) οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι. δ Ρεμνίκου κύριος Θεόφυιλος κα(ὶ) δ Μποζέου κύριος Ἐφρὲμ, πῶς νὰ εἶναι προσυλλομένοι οἱ μύλοι καὶ ἡ γραντίνα εἰς τὸ ἄνοθεν μοναστήριον τοῦ Στέλια καὶ ἡ μητρόπολη νὰ μὴν ἔχει ποσῶς δουλία μὲ τοίς μύλοις τιοῦτις λογίς γράφη τὸ ζαπήσι μου το βλάχικον καὶ ἀποφασίζουν καὶ τὰ γράμματα τὰ αὐθεντικά.

Ἐγὼ δὲ πάλιν ἔστοντας καὶ νὰ εἶμαι Ῥωμαίος καὶ γένος καὶ γλῶττα, ἰδοὺ ὁποῦ κάμνο καὶ ἕτερον ζαπισι ρωμαΐκον καὶ λέγω μετέπιτα ἀπὸ λόγου μου ἤ, ἀποθανόντος μου ἤ κάμνοντας παρέτησῖν καὶ βουληθῆ τινὰς νὰ πατήση ἐτοῦτα τὰ ζαπίσιά μου, μακάρι αὐθέντης, μακάρι μητροπολήτης, μακάρι ἄχοντας, ἤ ἱερομένος ἤ λαΐκος, ὁποῖος φανεῖ ἔτιος. Πρῶτον μὲν δείδω τὸν νὰ ἔχει ἐκεῖνην τὴν παναγίαν ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ μοναστηράκι ἐκεῖνο ἀντίδικον ψυχή τε καὶ σώμασι. Δεύτερον δὲ ἔχω τον ἀφωρεσμένον καὶ ἀσυγχώρετον παρὰ Πατρὸς καὶ Ὑιοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπὸ τῆς δμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ νὰ ἔχει τὰς ἀρᾶς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεόφορων πατέρων τῶν ἐν Νικαία καὶ ἡ μερίς του μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ ὁ κλρος του μετὰ τὸν διάβολον Λέγω δὲ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν πιάσι εἰς σεσάμα ἐτοῦτο τὸ ζαπίσι τὸ ρωμέῖκον καὶ τὸ βλάχικον. Διὰ δὲ τῆς βεβαιόσεως ἐκείρωσα αὐτὸ ἐπὶ ἔτους ζρμδ.

Prin acest înscris, smerenia noastră, Grigorie mitropolitul Ţării Româneşti, fac cunoscut că văzînd mănăstirea răposatului Stelea pustiită de atîta vreme, s-a întristat mult sufletul meu: în primul rînd din cauza pustiirii bisericii şi apoi pentru că era metoh vechiu al mănăstirii de la Ivir; şi îndemnat de rîvnă dumnezeiască, ca să nu se piardă pomenirea ctitorilor am înnoit sfânta biserică şi casele, cum sînt şi astăzi.

Chibzuind apoi, cum şi trebuia, ca să se găsească doi, trei fraţi, iar numita mănăstire, ca să slujească şi ştiind că nu au nici un venit pentru hrana zilnică, o vor părăsi iarăşi şi plecînd s-o lase pustie ca şi mai înainte, am chibzuit şi am luat învoirea şi am întors de la domnii de mai înainte un vad de mori, ca să le fac să fie ale mănăstirii de mai sus, a lui Stelea. Şi încă le-am şi făcut şi le-am orînduit din acel ceas şi le-am întărit cu cărţi domneşti şi cu zapisul meu românesc care este semnat şi de preaiubitorii de Dumnezeu, episcopii Teofil al Rîmnicului şi Efrem al Buzăului, ca să fie statornice morile şi grădinile, la mănăstirea de mai sus a lui Stelea şi mitropolia să nu aibă nici o treabă cu morile. Astfel scrie zapisul meu cel românesc şi la fel poruncesc şi cărţile domneşti.

Iar eu iarăşi fiind grec şi de neam şi de limbă iată că fac şi alt zapis grecesc şi spun după aceea cu cuvîntul meu sau după moartea mea sau părăsind scaunul şi ar vrea cineva să calce aceste zapise ale mele, fie domn, fie mitropolit, fie boier, fie cleric, fie laic, oricare se face vinovat, deci dau mai întîi aceluia să aibă pe preasfînta fecioară care este la acea mănăstioară potrivnică sufletului şi trupului, iar în al doilea rînd să fie blestemat şi neiertat de către tatăl şi fiul şi sfîntul duh, treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită şi să poarte blestemele celor 318 părinţi purtători de Dumnezeu de la Nicheia şi partea lui să fie cu Iuda trădătorul şi moştenirea lui cu diavolul şi zic de acel care nu ia în seamă acest zapis grecesc şi pe cel românesc.

Iar spre întărire am făcut acesta la anul 7144.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXIII/10. Copie.

---

122 〈1635 septembrie 1 — 1636 august 31〉, 7144.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod [1] şi domnu a toată Ţara Rumânească. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele, Barbului cluceriul din Poiană şi feciorilor lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui ca să-i fie lui satul Scorila, sud. Mehedinţi, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul du peste tot hotarul, după semnele satului Scorilei. Însă să să ştie din... [2] pînă în Poiana Rovinii şi pînă la cer şi, de aci, pînă la Lacu Cocorului, în Rovină şi din hotar drept în Lacul Grecilor; şi hotaru...[2] merge spre hotarul Drincii, pînă în Lacul Curuţii (aici este lipsă în hrisov, fiind rupt) [3]; (rumânii nu i-am scris) [3]. Satul Scorila au fost de baştină al lui jupan Tudosie logofătul, ginerele Predei banul ot Cepturoae.

Iar după aceea, cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaş, întru a doilea domnie, cînd a fost domnia mea vel agă, iară boeriul domnii mele Barbul cluceru ot Poiană, el au cumpărat acest sat Scorila cu toţi rumânii, ce s-au zis mai sus, şi cu tot venitul de la Tudosie logofătul şi de la feciorul lui, Preda spătaru, nepot Predei banului din Cepturoae, drept trei sute şi doaozeci de galbini gata. Şi au dat domnii mele atunci un cal bun, pentru căci am făcut aşezămînt.

Şi iară să fie boeriului domnii [4] mele Barbului cluceru ot Poiană satul Zlaşoma ot sud. Mehedinţi, tot satu cu tot hotaru şi cu toţi [5] rumânii şi cu tot venitul după hotarăle cele vechi. Şi sémnele satului Zlaşoma să să ştie: de către Drăgoicea, pe culme, pe deal, pînă la Moldoveanu şi pînă la Lacul Magdăi; şi de către Varniţă să să ştie hotaru: la Lacu cu Frasinu şi de aci pînă la Puţul Bratului şi hotaru de către Dobra, pînă la Bîtlana, drept la Lacu cu Frasinu şi pînă în piiatră, pe drum, pe Dealu Stufului şi pînă în capul bungetului, în padină şi pe culmea dealului pînă la... [2] drept în piiatră şi iară să să ştie de către padini, Valea Stălniţii, iară pînă la capul dealului Drăgoicii, drept în piiatră. Şi rumânii să să ştie anume (nu i-am scris) [3]. Pentru că acest 〈sat〉 Zloşoma, ce s-au zis mai sus, iarăşi l-au cumpărat boeriul domnii mele Barbul cluceru din Poiană de la jupan Theodosie logofătul i de la feciorul lui, Preda, nepotul Predii banul, acum, în zilele domnii mele drept 330 galbini gata. Şi au văzut domnia sa şi zapisul de vînzare la mîna Barbului cluceru, cu mărturii.

7144 leatu.

Această copie s-au scris de protopopu Radu ot Craiova. Hrisovul cel adevărat să află la boerii Poenari.

Biblioteca „V. A. Urechia", ms. V/55, f. 173. Copie după trad. Documentul ne-a fost comunicat de Paul Păltânea.

---

[1] La sfirşitul rindului, marginal, scris cu chinovar: „Este al 3-lea document al moşiilor Scorila şi Ascunsa".

[2] Loc alb în text.

[3] Nota lui Dionisie Eclesiarhul, scrisă cu chinovar.

[4] La sfirşitul rindului, scris cu chinovar: „Zlaşoma".

[5] La începutul rîndului, scris cu chinovar: „semnele moşiei Zlaşomei".

---

123 ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144.

Hrisovul răposatului Io Matei voevod de la leat 7144 ⟨1635—1636⟩.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Băsăraba voevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să cheamă Mărginénii, unde să prăznuiaşte hramul sfinţilor şi mai marelor voivozi Mihail şi Gavriil, şi părintelui nostru episcopu chir Parthenie, năstavnicul acestui lăcaş şi tuturor călugărilor, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus ocină şi rumâni în Căpriorul, însă toată partea lui Stan logofătul du peste tot hotarul vericît să va alége, şi să fie în pace de către Vlaicul, nepotul jupînésii Vişii, pentru că această ocină şi rumânii dîn Căpriorul iaste a mănăstirii Mărginénii, dată şi miluită de Stan logofătul, bărbatul jupînésii Vişii. Şi tot au ţinut cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilile domnii méle, iar Vlaicul au scornit pîră, zicînd că are şi el ocină în Căpriorul despre mătuşa sa Vişa. Şi au venit de s-au pîrît dă faţă înnaintea domnii méle. Într-acéia, domniia mea am judicat şi am dat la mijlocul lor 6 boiari anume: Ilie vornecul ot Corneşti i Cîrstiian vornecul i Tănasi păharnicul ot Bărbăteşti i Iane căpitanul i Drăghici i Oana ot Căpriorul, ca să adeveréze cu sufletele lor, are Vlaicul ocină în Căpriorul despre jupîneasa Vişa, au nu are.

Deci aceşti boiari au strînsu mulţi megiiaşi dupre înprejurul locului şi au adevărat foarte bine cum că n-are Vlaicul nici o ocină în Căprior, ci au umblat pîrînd fără ispravă. Aşijderea şi nişte délniţe ce le-u fost vîndut Vlaicul după moartea jupînésii Vişii încă să fie ale mănăstirii, căci n-au avut treabă să le vînză. Iar cîte au vîndut jupîneasa Vişa pînă au fost ia vie, să fie vîndute. Şi am văzut domniia mea şi cartea acestor boiari la mîna părintelui Parthenie cum scrie mai sus.

Drept acéia şi domniia mea încă am dat mănăstirii Mărginénii, ca să ţie această ocină şi rumîni dîn Căpriorul, cu bună pace, că au rămas Vlaicul de lége şi de judicată, ca să nu mai aibă treabă.

I ispravnic, saam reci gospodstva mi.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni nr. 454, f. 87. Copie.

---

124 1635 (7144) septembrie 3.

† Scr⟨i⟩s-am eu Vasilie şi frate-meu Neagoe acesta al nostru zapis să fiie la mîna postelniculoi Parepei şi la jupînesa dumnealoi Mara, cum să să ştie cumu amŭ vîndutu dumneloi ocina nostră ot Şirina, parte nostră.

Și amŭ lootŭ banii gata 6 300. Și au rămas parte frateloi nostru Baliei păntru 2 100, de va vre să o vînză să ia banii gata 2 100, iară de no va vre să o vînză, iaște a Ioi parte.

Și amŭ vîndutu de nainte mulți omeni buni, dennainte popei Apostoloi și de nainte fii-său lo Mihaiu și danainte lo Stoican și dénainte fii-său Costandin și denainte popii Manei ot Stănceștii. și denainte jupan Simei ot Stănceștii și denainte diiaconuloii Daniilŭ și denainte Raduloii, feciorul popii Nenciuloi. Și amŭ fostŭ noi toți la acestă tocămelă de o vénŭdutu din bunăvoi a lorŭ fără nici o silă co voe lor.

Пис мѣсець сиптеврїе г҃ дьни, в лѣт ҂зрмд҃.

Și amŭ venitu eu Bale de-mŭ loatu din parte-mii bani 400 din ocină.

Χρίστου βαταχος μαρτηρο τα ανοθεν[1]

Eu popa Manea.

Eu diecon Danilă.

Eu Sima de [de] Stă⟨n⟩ceștii.

Arh. St. Buc., A. N., CXI/33. Orig., hîrtie (31 × 22), 4 peceți aplicate.

---

[1] „Hristu vătaful mărturisesc cele de mai sus".

---

125 **1635 (7144) septembrie 4.**

† Adecă eu Velica și cu soro me Ilina din Văleni, împreună cu mă noastă Cîrstiana scriem acesta al nostru zapis să fie de mare credință la mîna jupînului Simei al doilea logofăt și a jupînesie domnelui Mariei, cum să se știe că i-am vîndut parte noastră de mușie toată, cîtă să va alége préste tot hutarul, den cîmpu, den pădure și den apă și den săliștéa satului, oricît se va alége. Și o am vîndut noi de a noastră bună voe, ca să-i fie domnelor mușie și cucunilor dumnéalor ohabnic. Și o am dat derept 3000 de aspri gata și o iapă. Și cu acei bani ne-am înzăstrat noi și ne-am măritat, însă Velica și Ilina, fetele Radului Piarsecă.

Derept aceia, am vîndut domnelui mușie nostră toată den Văleni, cîtă să va alége cum scrie mai sus. Și o am vîndut încă den zilele lui Alexandru vodă cel Mare Iliaș.

Și cînd o am vîndut fust-au buiari mărturie și mulți megiași: den Ocnă, jupînul Chera negușătorul și den Păușești, Stănilă și Luca și Antonie și Sfranța și unchiul său Ilie și Stepca; den Pietrari, Ivan și Stoian; den Custești, Stoica și Oprea și Dobrin; den Văléni, Opriș și Iane și Mîine. Pentru credință, am pus și picețile.

Și am scris eu, Dumitrașcu și Gligorie pustelnicul ot Păușăști, meseța septembrie, 4 dni, v leat 7144 ⟨1635⟩.

După Dumitrescu, *Doc. istorice*, p. 327—328.

---

126 **1635 (7144) septembrie 5.**

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми болером господства ми Басилїе спатар, синь Мѹшатов вистиар[1], ca să fie volnic cu această carte a domnii

méle să-și ție moșiile ale tătîni-său, lu Mușat vistiiarul, cîte se vor alege veri vii, veri țigani, veri rumâni, veri bucate, vari ce se va alege din moșiile tătîini-său. Păntru c-au avut Vasilie spatarul pîră cu cinstit deregătoriul dumnii méle jupan Ivașco vel dvornic păntru fii-sa Mariia. Și au venit Vasilie spatarul înpreună cu cinstit boiarinul dumnii méle jupan Ivașco vel dvornic de au stătut de față în divanul dumnii méle și așa pîrii Ivașco vornicul cum să aibă parte fii-sa Mariia și de moșiile lu Mușat vistiiarul. Iar dumnie mea am judecat înnpreună cu tot cinstitulu divanul domnii méle cum nu se cade să aibă parte din moșiile lu Mușat vistiiarul, numai să aibă părți moșiile despre mumă-sa, jupîneasa Samfira, cît se va alege pînă acum nevîndute, vari rumâni, vari țigani, vare ce moșii vor fi din partea mîini-sa, tot, să aibă a-npărți, cum i-au judecat boiarii dumnii méle, iar cu altu să n-aibă treabă nimica boiarinul dumnii méle jupan Ivașco și cu fii-sa Mariia și cu coconele ei. Iar ce s-au vîndut pînă acum să fie vîndut, vare rumân, vare țigan, vare vie, vare ce moșii vor fi vîndute, tot să n-aibă treabă.

Și această carte să calce toate cărțile, păntru că i-am judecat dumnie mea de cîteva ori. Iar boiarinul dumnii méle care iaste mai sus scris jupan Ivașco vornicul, tot n-au vrut să se lase pre judecată. Deci dumnie mea am dat această carte a dumnie méle lu Vasilie spătarul să calce toate cărțile méle cîte le-am făcut pînă acum. Инако да нест, по реченїе господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца септемврїе е̃ дьни, лет ҂зрмд.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостию божию господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/9. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 204, f. 377v—378.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul," . . .

---

127 1635 (7144) septembrie 8.

† Adecă eu Stroe și fratelé lu Stroe, Pătrașco, scris-am șe mărturisim cu acesta zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupînului Dedului Bucureștenul ot Călinești, cum să să știe c-am vîndut stînjăni de ocină 79 [1] den sat den Dărmănești ot sud Prahova, dereptŭ aspri gata 7990 [1] și să abă și vad de moră cît să va alege cu frați.

Șe am vîndut den apa, den siliști, den cînpŭ, den pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă hotar, cît să va alege cu frați, ca să-i fie dumnilui moșie și coconilor dumnialui.

Și o-m vîndut de a nostră bunăvoe, fără nice o silă.

Și la tocmală noastră, și omeni buni mărturii: iuzbașa Stan din Dărmenești, jupînul Miho din București, Conda negoțitorul den Călinești.

Eu Cozma negoțitor de Comănești, eu amŭ scris acesta zapis.

Пис месиць [дьни] септеврїе, дьни и̃, вь лат ҂зрмд [2].
Eu Stroe.
Eu Pătrașco.
[Eu Pătrașco.]

Eu Dănilcea.
Eu Stroe de rîndul inelului n-am avut, ce am pus degetele.

Muzeul de istorie al municipiului Buc., nr. 13 750. Orig., hîrtie (32 × 21), 5 peceţi aplicate.

---

[1] Cifră corectată.

[2] Scris luna [zile] septembrie, zile 8, în anul 7144 ⟨1635⟩.

128

1635 (7144) septembrie 8.

† Grigorie preosfeştenom arhiemitropolit Zemle Vlaşscoe i jupan Hrizea vel ban Cralevschii i jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru Dudescul vel vistier i jupan Miho biv vel spatar i jupan Dumitraşco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Tudosie biv vel logofăt i jupan Nedelco Boteanul vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Dumitru vel pitar i jupan Dragomir vel armaş i jupan Oprea vel agă i jupan Radul vtori vistier i Sima vtori logofăt i Radul vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt za vistierie şi alalţi boiari toţi mari şi mici, scriem cartea noastră a tuturor, ca să fie la mîna jupînésii Radii, ce au fost jupîneasa lui Staico paharnicul Rudeanul, ca să să ştie cînd s-au înpreunat cu bărbatul ei, Staico peharnicul, avut-au jupînéasa Rada sate şi moşîi şi rumâni şi ţigani şi vii şi de toate de zéstre de la părinţii ei. Deci, cînd au fost în zilele lui Leon voevod, iar Staico paharnicul, el au căzut într-o nevoe de către Leon voevod, zicînd că au rămas neşte bani domneşti de la Pătru vodă la tată-său Tudosie logofătul Rudeanul şi au avut mare nevoe şi strînsoare.

Întru acéia, Staico paharnicul, daca au văzut aşa, într-alt chip n-au avut cum face ca să-şi scoaţă capul, ci fiind satele jupînésii Radei de zéstre departe de casa lui, sculatu-se-au de le-au vîndut, şi i-au dat sate pentru sate şi rumâni pentru rumâni, că nu se-au îndurat de satele lui de lîngă casă să le vînză, ci au vîndut întîi satul Frăteştii şi i-au dat satul Fometeştii şi i-au vîndut Creţuleştii şi i-au dat Sîmbureştii şi i-au vîndut viile de la Cepturile şi i-au dat viile de la Copăcel şi ocina de la Cacaleţi fără rumâni. Şi i-au vîndut partea ei den Muşcel şi den Fîntînéle şi den Roma şi den Tătărăi şi i-au dat Runcul cu rumânii, fără alte datorii ce au fost Staico paharnicul dator ei ughi 300 şi fără de alte bucate ce i-au fost vîndut Staico paharnicul. Şi i-au făcut şi zapis cu slova lui şi cu pecetea lui şi cu blestem şi cu mulţi boiari mărturie scrişi în zapis, rudeniia lui. Şi tot au fost pre séama ei acéste sate cu pace.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnului nostru Io Matei Basarab voevod, iar jupînéasa Rada, ia încă au căzut într-o nevoe. Deci n-au avut ce să facă ca să-şi scoaţă capul den nevoe, ci au făcut aceste sate vînzătoare. Şi au întrebat pre toate rudele bărbatului ei Staico paharnicul şi pe Andrei spatarul Rudeanul şi pre toţi nepoţii lui, cîţi au avut, ca să cumpere dentr-acéste sate şi moşie ce i-au dat ei, să-şi scoaţă capul şi ia dentr-acea nevoe. Iar ei n-au vrut să să apuce a cumpăra nu mai mult de un ban.

Într-acéia, jupînéasa Rada, dacă au văzut aşa, au făcut cum au putut şi s-au îndatorat pe la neguţători şi au pus acéste sate zălog la cine au aflat bani, de se-au plătit şi se-au mîntuit de acea nevoe.

Drept acéia şi noi, încă văzînd zapisul lui Staico paharnicul la mîna ei pre această tocméală ce scrie mai sus, făcutu-i-am această carte a noastră, a tot sfatul, mari şi mici, ca să fie volnică această jupînéasă Radă, cu această carte ce scrie mai sus, a le ţinéré şi a le vinde, să să plătească dă datorie şi a face ce-i va fi voia. Şi cine va cumpăra încă să fie cu pace şi moşie stătătoare în veci. Şi de cătră nimenea val sau opreală să n-aibă, că aşa am dat noi toţi. Şi într-alt chip să nu fie. Şi pentru credinţa întărit-am şi cu peceţile şi cu iscăliturile mai jos.

Pis Dumitru logofăt u Bucureşti, septemvrie 8 dni, leat 7144 ⟨1635⟩.
Grigorie mitropolitul.
Hrizea vel ban.
Ivaşco dvornic.
Grigorie vel logofăt.
Radul vistieriul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, 719, f. 272—273v. Copie.
Altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v—113v.

---

129 1635 (7144) septembrie 8.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матеи Басараба воєводї и господинъ. Дават господство ми сїи повелѣнїє господства ми жꙋпаницев Marii, fata jupan Ivaşco vel dvornic ce-au fost jupîneasa lu Vasilie spatarul, ca să fie volnică cu această carte a domnii méle înpreună cu ⟨co⟩coanele ei Neacşa i Vilae i Ioana, de să caute ce va afla bucate de ale lu Vasilie spatarul vîndute de dînsul, de cînda se-au înpărţit de jupîneasa lui Mariia veri rumâni, veri ţigani, au moşii, au bucate, mîncar ce se-arŭ fi vîndut, tot să fie volnice ale luoaré la cine le va afla pré seama lor. Căci se-au sculat Vasilie spatarul de o au lăsat fără lége, fără judecată cu acéste cocoane. Şi aşa l-au ajunsu cu divanul şi cu pravila. Şi de cătră niménilé opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Пис септемврїє н҃ въ лѣт ҂зрмд.
† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rei Cîmpulung, LX/8. Orig., hîrtie (29 × 20), pecete inelară, aplicată.

---

130 1635 (7144) septembrie 12.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mathei Basarab voevod şi domn a toată Ţara Rumânească. Dat-au domnia lui, această poruncă a domniei lui slugii domniei lui Dimei călăraşul şi jupînései lui Vişăi ot Liudeşti şi feciorilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor moşie la Liudeşti, însă partea popei lui Drăgan toată şi partea preotései lui Radei toată, din cîmpŭ şi din pădure şi din apa Colintinii, de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe sémnele céle vechi pentru că au fost de baştină a Dimei călăraşul şi a jupînései lui Vişăi de la părinţii ei, popa Drăgan şi preoteasa lui, dată de zéstre.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călăraşul, înpreună cu jupîneasa lui Vişa, moşie la Liudeşti, însă partea Voicăi, fata popei Zîrnă, toată, de preste tot hotarul, pentru că au cumpărat sluga domniei lui Dima călăraşul şi jupîneasa lui Vişa drept 750 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călăraşul moşie la Liudeşti, de la Rădan, însă partea unchiu-său, Stoicăi Borancea toată, oricîtă s-ar alége din hotar pînă în hotar, drept 350 aspri gata.

Iar au cumpărat sluga domniei lui Dima călăraşul şi cu jupîneasa dumnealui Vişa moşie la Liudeşti, însă partea lui Stan căpitanul toată, de preste tot hotarul ⟨din⟩ [1] hotar pînă în hotar, pentru că o au cumpărat Dima călăraşul drept 700 ⟨aspri ga⟩[1]ta. Şi au luat banii cu camătă de au cumpărat această mo⟨şie⟩ [1].

Şi au fost mărturii anu⟨me: din⟩ [1] Creţuleşti, Stan logofătul şi din Cocani, Bratul şi Stan şi Novac din Bircii ş⟨i...⟩ [1] re călăraş din Liudeşti şi din Bueşti, Stan şi fratele lui Dragomir şi din ⟨Poi⟩[1]ana lui Bran, popa Duşman i procii.

Meseţa septembrie 12 dni, 7144 ⟨1635⟩.

Bibl. Acad., DCXXV/86. Copie din sec. XVIII.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 176—177.

---

[1] Loc rupt.

---

131 1635 (7144) septembrie 13.

Scris-am eu Ianciul ot Fleşti acest al mieu zapis la mîna jupînului Ghiorghie, cum să să ştie că i-am vîndut 3 pămînturi de loc, funie dăplin la Samara, dîn fune Mănească, drept 700 de bani, însă un loc lîngă Răducel, la Luncă, de lungu, dîn pădure pînă în Cotmeana, al doilea loc la gura hăleşteului, al treilea locu la moara Untei. Şi am vîndut de a mea bunăvoe moşie aleasă. Şi am întrebat pre toţi fraţii şi n-au cumpărat, ci o am vîndut jupînului Ghiorghie ca să-i fie lui şi fiilor lui cîţi îi va da Dumnezeu şi nepoţilor şi strănepoţilor, ohabnică.

Şi au fost mărturii, anume: jupan Alecse i pan Manea i Duminică al lui Colceac dîn Samara, uncheaşul Oprea i Răducel ot tam i Vladul Nărăcea ot tam şi alţi oameni buni mulţi.

Pis Dumitru logofăt şi Oprişu, feciorul Rélii, méseţa septemvrie 13 dni, anul 7144 ⟨1635⟩.

Eu Ianciul ot Fleşti vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, 477, f. 41. Copie; altă copie ibidem, ms. 371, f. 12.

---

132 1635 (7144) septembrie 14.

Adecă noi, megiiaşii care ne-au strîns popa Ianache din Morînglavi, pre nume am fost: Irimiia egumenul ot svînta mănăstire Căluiu, ce au fost de moşie din Stăneşti şi popa Manea din Strezeşti şi Maxim ieromonahul din sfînta mănăstire Stăneşti şi Stan Bălin din Chinteşti şi Pătru din Bărbăteşti şi Dragomir Robul din Doba şi Ivan Buciumeanul.

Deci am căutat şi am adevărat cu banul Radul Buzescul pentru un deal de vie: iaste pre moşiia Stăneştilor au iaste pe moşiia Şărbăneştilor? Deci noi am umblat cu banul Radul Buzescul din hotar pînă în hotar, din piatră în piatră. Deci am văzut cu banul Radul Buzescul dinpreună că este dealul de vie pe moşiia Şărbăneştilor. Deci l-au slobozit să aibă bună pace popa Ionache şi feciorii lui, anume Pătraşco şi frate-său Giura şi i-au întors şi vinericiul îndărăt banul Radul Buzescul, pentru că i-au dat zestre jupîneasa Buica din Şărbăneşti, soacra popei lui Ianache, moşie, însă din Şărbăneşti o funie şi jumătate, preste tot hotarul.

Şi au fost mulţi boeri dinprejurul locului, din sus şi din jos. Şi pentru credinţă am pus şi peceţile mai jos şi iscăliturile.

Şi s-au scris în luna lui septemvrie, în 14 zile, în zilele lui Io Matei Basarab voevod, la leatul 7144 ⟨1635⟩. Şi am scris eu, popa Teofil ieromonahu.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 254. Copie.

---

133 **1635 (7144) septembrie 14.**

Cărţile viei din dealul Boului, care iaste pe moşiia Şerbăneşti.

Adecă eu, jupan Radul Buzescul, ce am fost mare ban în Craiova, scris-am cartea mea acestui popă, pre nume popa Ianache din Morînglavi, ginerile jupînései Buicăi din Şărbăneşti, cum să fie în pace şi slobod dealul lui de vie din dealul Şărbăneştilor, că mi-au părut că iaste pre ocina mea în ţinutul Stăneştilor, iar eu am adevărat bine, cu mulţi oameni buni, că iaste pre ocina ce i-au dat soacră-sa, ce iaste mai sus scrisă. Ci i-am scris cartea mea, ca să fie în pace şi slobod de mine şi de către toţi oamenii miei, într-alt chip să nu fie.

Pisahă meseţa septemvrie 14, văleat 7144 ⟨1635⟩.

Bibl. Acad., ms. 5 722, f. 258. Copie din 1813.

EDIŢII. Ionaşcu, *Doc. Morunglavu*, 301.

---

134 **1635 (7144) septembrie 14.**

† Eu, robul lui Dumnezeu, Turturea, scris-am cartea mea, să fie la mîna babei méle Stancăi, cum să să ştie după carte ci am făcut cu preoţi şi cu oameni buni, m-am socotit de întru inima mea pentru să nu-mi fie păcat, am zis să fie ocinah părtea pre mîna babei pîn va fi vie, să se hrăneasca, iar după morte-i să fie la sînge. Iar apoi, m-am socotit c-am greşit c-am vîndut ale babei nişte ţigance, cînd m-au lovit răul, 3 ţigance, derept ughi 53, una lu Racotă, ughi 20, alta lu Dumitru Buluroiul, ughi 20, alta lu Gherghe spatarul, ughi 13, şi i-am vîndut 5 pogone de vie în dealul Orlaţilor, derept ughi 30, ci m-am socotit să nu mă blasteme pre urmă, ci am lăsat cîtă ocinăh se va alégé a mea la Sufléni, Stancăi, să o vînză, să se hrănească şi să mă pomenească şi să aibă pace de cătră frate-mieu Badea şi de cătră nepoţii miei. Iar de vor eşi ei din tocmeala şi din cuvîntul mieu, să fie blestemaţi de Iisus Hristos şi de 12 apostoli şi de 318 sveţi ottţi. Aceast-am scris cu mare credinţă.

Пис аз, Вентилъ логофет, мѣсеца септемвріе ді҃ дьни, въ лѣт ҂зрмд[1].
† Eu Turturea ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., MDLVI/17. Orig., hîrtie (15,5 × 20), pecete inelară. Copie la Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, 256, f. 497v–498.

---

[1] „Am scris eu, Ventilă logofătul, luna septembrie 14 zile, în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

135 1635 (7144) septembrie 18, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїнское, внȣк великаго и прѣдобраго стараго, покоинномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми семȣ свещеник, на име попа Станчюл ѡт село ѡт Богътещї, ѡт сȣдство Мȣш<чел> и Падѵ<рец> и със синови си, елице мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинъ ȣ Извораин, али дѣлница Дȣмитров синъ Микȣлов въсах, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт дѣлȣл със виноградїе и със винарнчюл и със вър ходоком ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избрат ѡт през въсом хотаром. И пак да ест попев Станчюлов ѡт Богътещи едни момкȣ за ацинган по име... [1] и една дъщера мала за ацинган, на име... [1], онеже побратил се сȣт Васнлїе спатар, синъ Мȣшат вистиꙗр със ѡтцȣ попа Станчюл ѡт Богътещи съда въ дьнїе господства ми, таре сȣт вълѣзли ѡвадве въ свѣта цръквȣ и прѣпоасаше сѧ със поас прѣчистїи. И даровали сȣт Васнлїе спатар по попа Станчюл със сїѧ дѣлницȣ ѡт Извораин више пис и със сїи момци за ацингани и със един чаш за сребро, ꙗкоже да ест его за дѣдїнȣ и синовим въ вѣки, а ѡтцȣ попа Станчюл радї братъства им, ѡн ещеже сȣт даровал по Васнлїе спатар със ȣги м҃ аспри готови и със един кон добръ и двѣ краве със млеко и със к҃ за ѡвци със агни. И побратил се сȣт ѡни за иихном добра волю вез ни една силост, със ȣзнанїа мнѡѕи болѣри и добри людїе ѡт ѡкръстиим местом.

И видѣхом господство ми и записȣл ѡт рȣка Васнлїев спатар за братство, сътворен със великою клетвою и със мнѡѕи людїе сведетелїе написани ȣ запис, на име: ѡт Дългополю, Стан сȣдцȣ и Ѩне постелник и Панъ пръкълаб и Ника Каскȣл и Дȣмитрȣ Стрекѣ и попа Микȣдъ клисиꙗр и попа Михъилъ и попа Герге и ѡт Извораин попа Шербан и Бланкȣл и Гинѣ и Стоꙗн, синъ Дръгичюв и ѡт Питещи, попа Костѣ и Стан Мокан и Станчюл и ѡт Ѧнинноаса, Ѩню пехарник и ѡт Могошаин, Манѣ и Ѹдрѣ Гъескȣл.

И поставили сȣт Васнлїе спатар и клетвȣ: кто се хокет ȣметинт за братство, или ѡт сърѡдника им се хокет покȣсих поперет и разорит и исхабити сїю им братство и такмеженїе, тог да ест тръклет и анаѳема и афоресан ѡт т҃иї ѡтци еже сȣт въ Некеи и да имат част със Їȣда и със Ѧрїѧ.

Сего радї, господство ми ещеже съм поновил и ȣтвръдил братствїа им и над сїе книгȣ господство ми. И дадох съм господство ми попа Станчюлов, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и ацингани дѣдїнȣ и въ ѡхабъ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господства ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистиꙗр и жȣпан Неделко вел ключар и жȣпан Васнлїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градѵ Бȣкоѵрещи, мѣсеца септемврїе иі҃ дьни и ѡт Ѧдама до въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмд, лѣта господниѧ ҂ахле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui preot, anume popa Stanciul din sat din Bogăteşti, din judeţul Muşcel şi Pădureţ şi cu fiii lui, cîţi îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Izvorani, însă delniţa lui Dumitru, fiul lui Micul, toată din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi cu vinăriciul şi cu tot venitul de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Şi iarăşi să-i fie popii Stanciul din Bogăteşti, un copil de ţigan anume...[1] şi o fată mică de ţigan anume...[1] pentru că s-au înfrăţit Vasilie spătarul, fiul lui Muşat vistierul, cu părintele popa Stanciul din Bogăteşti, acum în zilele domniei mele, de au intrat amîndoi în sfînta biserică şi s-au încins cu brîul preacuratei. Şi a dăruit Vasilie spătarul pe popa Stanciul cu acea delniţă din Izvorani mai sus scrisă şi cu acei copii de ţigani şi cu o ceaşcă de argint, ca să-i fie lui şi fiilor de moştenire în veci, iar părintele popa Stanciul, pentru frăţia lor, el încă a dăruit pe Vasile spătarul cu 40 ughi aspri gata şi cu un cal bun şi două vaci cu lapte şi cu 20 de oi cu miei. Şi s-au înfrăţit ei de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu ştirea multor boieri şi oameni buni din jurul locului.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de înfrăţire de la mîna lui Vasile spătarul, făcut cu mare blestem şi cu mulţi oameni martori, scrişi în zapis, anume: din Cîmpulung, Stan judeţul şi Iane postelnicul şi Pană pîrcălabul şi Nica Cascul şi Dumitru Strechea şi popa Micudă clisiarul şi popa Mihăilă şi popa Gherghe şi din Izvorani, popa Şerban şi Vlaicul şi Ghinea şi Stoian, fiul lui Drăghici şi din Piteşti, popa Costea şi Stan Mocanu şi Stanciul şi din Aninoasa, Ianiu paharnicul şi din Mogoşani, Manea şi Udrea Găescul.

Şi au pus Vasilie spătarul şi blestem: cine se va lepăda de frăţie sau va încerca dintre rudele lor să calce şi să strice şi să nimicească această înfrăţire a lor şi tocmeală, acela să fie blestemat şi anatema şi afurisit de 318 părinţi, care sînt în Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie.

De aceea, domnia mea încă am înnoit şi am întărit înfrăţirea lor şi pe această carte a domniei mele. Şi am dat domnia mea popii Stanciul, ca să-i fie ocina şi ţiganii dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzincă mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna septembrie 18 zile şi de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., DXCIV/11. Orig., hîrtie (28 × 42), pecete timbrată.

---

[1] loc alb.

136 1635 (7144) septembrie 20, Floci.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voevod și domnu. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele lui Turturea ot Sufleni, ca să fie în pace și slobod de acum înnainte de către nepotŭ-său Necula, feciorul lui Tudorache, frate-său și să aibă pace și fămeia lui Stanca în urma lui, mai mult val să n-aibă.

Pentru că au venit Turturea înnaintea domnii mele la oraș la Floci de s-au jăluit și au spus cum i-au fost Necula nepot de frate. Deci daca au venit Necula din robie, iar Turturea l-au luat de l-au înbrăcat să-l ție în casă, să-l hrănească la vreme de bătrînețe, cum am văzut domniia mea și cartea lui Alexandru voevod Iliiaș, leat 7137, pre această tocmeală. Iar apoi, Nechita, muma Neculii și cu un frate al ei au vrut să ia pre Necula de la Turturea și au vrut să-i scoață și parte de la Turturea și s-au pîrît de față înnaintea lui Alexandru voevod la divan. Și l-au judecat: de va vrea să șază Necula la unchi-său, Turturea, să-l hrănească el, să-i dea bucate și să-i fie fecior, iar de nu va vrea, să n-aibă treabă.

Deci, cîndu au fost acum, în zilile domnii mele, iar ei au venit de s-au pîrît iarăși de față și iară pîrîia ca să ia bucate din casă. Iar într-aceia domniia mea am judecat și am dat ca să aibă pace și el și fămeia lui în urmă, mai multu val să n-aibă, că iar au rămas Necola de lege și a doa oră, mai mult treabă să nu aibă în casă că așa este învățătura domnii mele. Într-alt chip să nu fie, după zisa domnii mele. Și însumi am zisu domniia mea.

Scris în Orașul Floci, septemvrie 20 dni, leat 7144 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, 256, f. 497. Copie.

---

137 1635 (7144) septembrie 24.

† Eu Pătrașco, feciorul loi Căzan de Zălogi, scris-am și mărturisăscu cu cest zapis al meu, cum m-am dus la Molduva de am jăcuit nește haine aiși la Manea. Dici ne-ou prinsu și au vrut să ne spînzuri; iar Vlasie s-au sculat de me-au plătit capul, iar Căzan tată-meu au dat moșiia de la Zălogi cît iaste partea tătine-meu toată. Și au dat 15 ughi, iar cîndu î⟨i⟩ va da banii să hie volnic să-și ia moșiia.

Și mărtorie iaste: Popa armaș i Radul armaș i Ursul ot Focșeni i Pătru vătămanul i Toader i Nechifor ot Jiliște i Soltan ot Budești i Bădilă fratele armașului și Șteful ot Urechești. Și păntr⟨u⟩ cr⟨edi⟩nț⟨a⟩ n⟨e-am⟩ pu⟨s⟩ și pecea⟨ț⟩ăle noastre să să știe.

В лѣт ҂зрмд, мѣсеца септемврїе кд дьни.

Pis Mirăuț diiac.

Ah. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, XVII/1. Orig., hîrtie (27,5 × 20,5), rupt, 3 peceți aplicate. Cu o copie din sec. al XIX-lea.

---

138 1635 (7144) septembrie 25.

† Adică eu Radul Gălăgîe ot Liperești, scris-am al mieu zapis la mîna Radului logofătul ot Țigănești, ca să fie de mare credință, cum să să știe că mi-i-amu vîndut totă partea mea de moșie cît amu avut tot din Liperești

nsă stînjini 200, stînjănul cîte bani 20. Şi o-mu vîndut de a mea bunăvoii şi cu ştir⟨ea⟩ tuturoru fraţilor de moşie, deci să-i fie dumnelui moşie stătătoare ohabnică în véci, dumnealui şi cuconilor dumnealui, cîţ[ţ]i Dumnezeu va dărui.

Şi cîndu amu făcut acestu zapisu, fost-au mulţi omeni buni mărturie, care-şi vor pune mai josu iscăliturile şi degetile. Şi pentru mai adeverită credinţă, mi-am pus degetul mai jos ca să crează. Şi amu scris eu, popa Ionaşco den Lipereşti. Мѣсеца септеврие дьнъ к͠е, въ лѣт ҂зрмд.

Eu Radul Gălăgîe.
Eu Micul roşul ot Perieţi măr⟨tu⟩rie.
Il⟨ie⟩.
Eu Drăghici logofătul.
Eu Panait mărtur⟨i⟩e.
Eu Stoica Oglindescu.
Mona⟨h⟩ Calivit.
E⟨u⟩ Udrea mărturie.
Eu Ianoş megiaşu mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLII/12. Orig., hîrtie (29,5 × 21).

---

139 1635 (7144) septembrie 30.

† Să să ştie că au luat Vucina vel peharnicul şi Găleşăştii s-au voit de a lor voe de au luat megiiaşi şi din prejurul locului şi din sus şi din jos, din Borleşti pri Duşca şi Palciul şi din Dobrogoste, Pătru i Badea, din Zărăneşti, Vladul i Oprea, din Păpuşari, Roman. Şi ispravnic au fostu Stoica peharnicul ot Zerăneşti, de i-am hotărît aceşti 6 megiiaşi o moşîie ce au cumpărat Vucina vel peharnicul cînd s-au făcut o şugubină pre acel loc şi au dat ughi 30 pre 160 de stînjeni şi pre un vad de m⟨oa⟩ră care mo⟨a⟩ră au fost înpresurat Ivan de Găleşăşti, fratele lu Pană. Şi o-m luat noi aceşti 6 migiiaşi di o-m dat cu ale nostre suflete să o ţie peharnicul Vucina să-i fie lui moşîie şi feciorilor lui. Şi cine să va t⟨r⟩agi de el.

Şi am hotărît noi a⟨ce⟩şti 6 megiaşi şi i-am ales partea lu⟨i⟩ şi am pus pitri pre unde i s-au venitu moşîia lui. Iar cine va sparge şi cine va muta hotarăle pre unde le-am pus noi, să aibă globă 90 de iape, că aam adevîrat cu ale nostre suflete.

Пис мѣсеца септемврїе л̃ дьни, въ лѣт ҂зрмд.

Duşca.
Palciul.
Pătru.
Badea.
Roman.
Vladul.
Oprea.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CLXIII/3. Orig., hîrtie (23,5 × 21,5).

140 1635 (7144) octombrie 5.

† Adecă eu Baia ot Ciocéni scres-am acesta al meu zapis ca să fii la mîna jupînuloi Costanden postélnicoloi i jupa‹ni›ța Bălașa[1], cum să se știi că i-am vîndut 2 pogoni de vii în dealul Loloiștelor, derept bani 300. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fii domneloi moșii.

Și martorii încă am pos: părintele egumen de la mănăstire de la Groiu și Stoica păharnicul i Drăghici ot Chirba i Dunbravă ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Deci așa să să știe.

Пис шктомврїе є҃ дьни, лѣт ҂зрмд.

Eu Stoica peharnic.

Ermonah Liontie.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/3. Orig. hîrtie (30 × 19,5). Copie ibidem ms. 132, f. 82v.

---

[1] Cuvintele: „i jupanița Bălașa" scrise deasupra rîndului.

---

141 1635 (7144) octombrie 6.

† Adecă eu, Patrașco ot Dărmănești, scris-am acesta al miu zapis, ca să fie de mare credință la mîna dumnelui Stroe logofătul ot Leurdeni, cum să se știe că i-am vîndut toată partea nostră de ocină den sat den Dărmănești, ot sud. Prah‹ova›, din cîmpu, den pădure, den apă, den siliște satului și de preste tot hotarul oarecît se va alegé. Însă stînjini 40 în latul ocinii, iar în lungu, den matca Praovei, pînă în matca Prăoviței, dirept bani gata 2 700.

Și o am vîndut de a nostră bunăvoe, fără de nici o silă, ca să fie dumnelui și coconilor dumnelui moșie în vec. Însă i-am vîndut moșie fără rumâni.

Și mărturii încă au fost mulți boeri, anume: Mogoș iuzbașa, Vîlcul de Dărmănești, Dédul ot Călinești Bucureștianul, Stanciul logofătul, Once pîrcălabul ot Stoinești.

Пис аз, поп Станчꙋл от Брьнещи. Пис охтомврїе ѕ҃ дьнь, въ лет ҂зрмд [1].

Mogoș iuzbașa za roși

Eu Pătrașco

Vîlcul de Dărmănești

Eu Oncea pîrcălabul

Eu Dédul Bucureștianul ot Călenești

Stanciul logofăt mărturie [2].

Muzeul de ist. al municipiului Buc., nr. 13 746. Orig., hîrtie (32 × 22), 5 peceți aplicate. Cu o copie la Arh. St. Buc., ms. 1 354, f. 49.

---

[1] „Am scris eu, popa Stanciul din Brănești. Scris octombrie 6 zile, în anul 7144" ‹1635›.

[2] Semnături autografe.

Fii-mea Nedélii.

† Adecă eu Stanciul Gélalăul scres-am acesta al meu zapis ca să fie la mîna jupînoloi i Costanden vtori postélnec i jupa⟨ni⟩ţa Bălaşa jupîneasa dumnealui, cum să se ştii că i-am vîndut 1 pogon şi o cetvîrte de vii derept bani 400. Şi le-am vîndut de a mea bunăvoi, ca să fie dumnealoi moşie şi cuconilor dumnealui.

Şi mărturii încă am pus: egumenul Leontie de la mănăstirea de la Gruiu i Stoica peharnicul ot Dragomireşti i Mircea scaunul ot Chirba i Drăghici roşul ot tam i Dumbravă roşul ot Crîngu i Sînbătă scaunul ot Crîngu. Însă acéstă vie ce i-am vîndut iaste în dealul Loloiştilor.

Пис ѡктомврїе ѕ҃ дьни лѣт з҃рмд҃.
Eu Stoica peharnic ⟨m.p.⟩
Eu ermonah Liuntie ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVIII 4. Orig., hîrtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 132, f. 82v.

---

143 1635 (7144) octombrie 7.

† Adecă eu Iacov logofătul scris-am zapisul meu să fie de credinţă la mîna jupînului Sima logofătul, cum să se ştie că am pus zălog 500 de stînjeni de ocină de în Sténca şi cu rumâni ce se vor alege pînă la rojdestvo Hristova cu baltă, cu cîmpu, să aibă a lua venitul tot ce va fi pînă-i voi da banii. Însă o am pus zălog dereptu ughi 30, iar de la zi de no-i voi putea da banii, ce voru preţui neşte boiari buni, să-mi mai dea bani ce voru face şi să-şi ţie moşiia, iar eu pînă atunce să nu aibu trebă nici în baltă, nici de în peşte, nici de în nimic să iau.

Şi la această tocmeală foast-au mulţi boiari carii vor pune peceţile mai jos şi iscălitorile. Şi pentru credinţa pus-am şi eu iscălitora.

Pis measeţa ohtombrie 7 dni, leat 7144 ⟨1635⟩. Şi am scris eu sin⟨gu⟩[1]ru, cu mîna mea.

Iacovu logofăt iscal
Κοσταντην Κατακουζινος[2] vel postelnic.[3]

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV 24. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5).

---

[1] Loc rupt.
[2] Constantin Cantacuzino
[3] Ambele semnături, autografe.

---

144 1635 (7144) octombrie 9.

† Adecă eu Stoica peharnicul scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Costandin vtori postélnic, ca să sę ştii că i-am fost vîndut mai de nainte vréme 15 pol pogone de vii, iar după acéia i-am mai vîndut dumnealui încă doo i pol pogone di vii cu locul cît vor ţinea

viile dirept bani gata 1 700, costande 5. Și le-am vîndut de a mea bunăvoi ca să fii dumnealui moșie.

Mărtorii încă am pos: părintele egomenul de la mănăstire de la Gruiu, ot Crîngu Dunbravă roș ot Chirba, Drăghici roș i Sînbătă scaunul ot Crîngu, că să fii dumnealui moșie.

Пис ѡктомврїе ѳ҃ дьни, лѣт ҂зрмд.
Eu Stoica peharnic.
Dunbravă roșu.
Francesco ⟨m.p.⟩ [1]
Drăghici roșu.
Sînbătă scaun.
Petru scaun.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LVIII/5. Orig., hîrtie (29 × 21), 2 peceți aplicate. Copie ibidem ms. 132, f. 83.

---

[1] Semnat cu litere latine.

145 — 1635 (7144) octombrie 20.

† Scris-am eu Voicilă de Mugoșești, scris-am răvașul miu, ca să fie la mîna Bunea logofătul, cum să se știe că i-⟨a⟩mu vîndutu parte mea de mușăi de în Grădiște de Jusu, însă stî⟨n⟩jăni 20 și cu o răzură de vi⟨e⟩ de la Stăjărea, direptu bani gata 500. Și amu vîndutŭ această mușăi di bunăvoia mea.

Și mărturé: popa Stanciul și Șărbanu pîrcălabul, Micul, Titul și onchișul Nanu.

Пис мѣсеца ѡхтомврїе к҃ дьни, в лѣт ҂зрмд[1]

Bibl. Acad., CCCXCIX/37. Orig. hîrtie (15 × 19,5).

---

[1] „Scris luna octombrie 20 zile, în anul 7144".

146 — 1635 (7144) octombrie 23, București.

† Милостїю божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїиское, внȣк великаго, стараго, покоиннаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми слȣг господство ми Могошов лѡгѡфет ѡт Пъȣлещї и със синови си, елици Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ село ȣ Стрѫмбѣни, въ сȣдство Прахова, али дел Владȣлов и а братом си Станчюлов и Станомиров, сины Тоадеров, дел им въсах ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт дѣлȣл съ лозїе и ѡт седалище селов, ѡт посхȣди, варе елика се хтит избрат ѡт през въсом хотаром, понеже ест покȣпил Могош логофет сїю више речена ѡчинȣ ѡт над Владȣл и ѡт Станчюл и ѡт Станомир, синȣ Тоадеров ѡт село ѡт Стрѫмбѣни за ҂ат аспри готови. Ѡбаче да се знает: ѡт Стрѫмба ȣ дльг дори Валѣ Корбȣлѡв и ȣ широк сежени на полю. Занеже ест бил покȣпил Могош логофет сїѧ ѡчинъ ещеже ѡт прѣжде врѣме, ѡт при дьнїи покоинномȣ Шербанѡв воевод, по врѣме за гладно и за неволю.

Ꙗ потом, къда ест бил пакиже въ дьнїе господство емȣ, а Радȣл и Дѣдюл, ѡни въздвигох прȣх пред Шербан воевод и пошел ест тере съпрѣше се за лицȣ

със Могош логофет. И сице прѣше по Могош логофет, како нѣст их ест въспрашает когда ест покꙋпил Могош логофет сїѧ ѡчинꙋ. Таже, въ том, Шербан воевода, господство емꙋ гледал ест и сꙋдил по правдꙋ и по закон и ест дал Радꙋлов и Дѣдюлѡв закон в҃і болѣри, ꙗкоже да заклѣше како нѣст их ест въспрашает. Ӑ Радꙋл и Дѣдюл, ѡни никакоже нѣст се сꙋт моглъ прифатити се ѡт закон, анꙋ ест ѡстал Радꙋл и Дѣдюл ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред Шербан воевод. И ѡт тогда само въс бил ꙋ мирно, занеже то бантованїе нѣст имал.

Ӑ къда ест бил въ дьнїе Радꙋла воевода, синъ Михнев воевод, въ пръвое ред за господство, а Радꙋл и Дѣдюл, иже сꙋт више регени, ѡни пакиже въсдвигнет съпрѣнїе и пошел ест тере съпрѣше се за лицꙋ пред Радꙋла воевод. И сице сꙋт съпрел по Могош логофет ꙋ диван, како да их ꙋметнил аспрїи назад. Въ том, господство емꙋ гледал ест и сꙋдил по правдꙋ и по закон и дал ест господство его Радꙋлов и Дѣдюлов закон пакиже в҃і болѣри, ꙗкоже да заклет како нѣст ю ест питает Могош логофет къда ест бил покꙋпил, иже сꙋт били ѡни тогда зде въ земле. Тажe, въ том, ѡни нѣст се сꙋт может ꙋфатити ѡт закон иже въ едни ѡбраз, нъ паки ест ѡстал ѡт закон и вторагo крато и ѡт пред Радꙋл воевода. И видѣхом господство ми и прочитахом и книгѫ Радꙋла воеводи за прꙋх и за ѡстал, когда бист теченїе лѣтом ҂з҃рл. И ѡт тогда само въс бил ꙋ мирно.

Ӑ потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а Радꙋл и Дѣдюл и жена его, Добра, ѡт село ѡт Стръмбѣни, ѡни пакиже ест дигнꙋл пренїе, како ест съпрел и ꙋ дьнїе прочїем господари и пришел ест прѣд господство ми, тере съпрѣше се за лицꙋ със Могош логофет ꙋ диван. Въ том, господство ми съм гледал и сꙋдил по правдꙋ и по закон, кꙋпноже съ въсихми честитими правителими господства ми и съм истинствовал господство ми, како ест ходил съ пренїе и без правостїю ѡт при дьнїе Шербан воевод до нинѣ, тере сꙋт по много ѡт к҃ години. Тажe пак ест ѡстал Дѣдюл и жена его, Добра, ѡт закон и ѡт сꙋжденїе и ѡт пред господство ми и третагo крато.

Сего радї, господство ми съм поновил и ꙋтвръдихом книгове иными господары за прꙋх, како ест бил и ѡт прежде врѣме и дал съм господство ми Могош логофетꙋ, ꙗкоже да ем ест ѡчинъ дѣдїнꙋ и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчедом и не ѡт когожде непоколѣбимо , поризмо господства ми.

Сеже ꙋбо и сведителїе поставих господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїе и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Гligорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и жꙋпан Михаю вел спатар и жꙋпан Басилїе вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. Исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат логофет, въ градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡхтомврїе к҃г дьни и ѡт Ӑдама даже до селѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рмд, а ѡт рождество Христово, ҂а҃хле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод ⟨m. p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mogoş logofătul din Păuleşti şi cu fiii, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Strîmbeni, în judeţul Prahova, însă partea lui Vladul şi a fraţilor săi Stanciul şi Stanomir, fiii lui Toader, toată partea lor din cîmp şi din pădure şi din dealul cu vie şi din vatra satului, de pretutindeni oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Mogoş logofătul această mai sus zisă ocină de la Vladul şi de la Stanciul şi de la Stanomir, fiii luiToader din sat din Strîm-

beni, pentru 1 300 aspri gata. Însă să se știe: din Strîmba în lung pînă în Valea Corbului și în lat, stînjeni în cîmp. Pentru că a cumpărat Mogoș logofătul această ocină încă dinainte vreme, din zilele răposatului Șerban voievod, pe vreme de foamete și de nevoie.

Iar apoi, cînd a fost iarăși în zilele domniei lui, iar Radul și Dediul, ei au ridicat pîră înaintea lui Șerban voievod și au venit de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul. Și așa pîrau pe Mogoș logofătul că nu i-a întrebat cînd a cumpărat Mogoș logofătul această ocină. Deci, întru aceea, Șerban voievod, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Radul și lui Dediul lege 12 boieri, ca să jure că nu i-a întrebat. Iar Radul și Dediul, ei nicicum nu s-au putut apuca de lege, ci au rămas Radul și Dediul de lege și de judecată dinaintea lui Șerban voievod. Și de atunci încoace au tot fost în pace, pentru că bîntuială n-au avut.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod, în primul rînd de domnie, iar Radul și Dediul, care sînt mai sus ziși, ei iarăși au ridicat pîră și au venit de s-au pîrît de față înaintea lui Radul voievod. Și așa au pîrît pe Mogoș logofătul în divan, ca să-i întoarcă asprii îndărăt. Întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui lege iarăși 12 boieri lui Radul și lui Dediul, ca să jure că nu i-a întrebat Mogoș logofătul cînd a cumpărat, nici au fost ei atunci aici în țară. Deci, întru aceea, ei n-au putut să se apuce de lege în nici un chip, ci iarăși au rămas de lege și a doua oară și dinaintea lui Radul voievod. Și am văzut domnia mea și am citit și cartea lui Radul voievod de pîră și de rămas, cînd a fost cursul anilor 7130. Și de atunci încoace au tot fost în pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul și Dediul și soția lui, Dobra, din sat din Strîmbeni, ei iarăși au ridicat pîră, cum au pîrît și în zilele altor domni și au venit înaintea domniei mele de s-au pîrît de față cu Mogoș logofătul în divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și am adeverit domnia mea că au umblat cu pîră și fără dreptate din zilele lui Șerban voievod pînă acum, de sînt mai mult de 20 de ani. Deci iarăși au rămas Dediul și soția lui, Dobra, de lege și de judecată și dinaintea domniei mele și a treia oară.

Pentru aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit cărțile acelor domni, de pîră, cum a fost și dinainte vreme și am dat domnia mea lui Mogoș logofătul, ca să-i fie lui ocină dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logăfăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihaiu mare spătar și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna octombrie 23 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, iar de la nașterea lui Hristos, 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Iași, DCCXIII/2. Orig., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

147 1635 (7144) octombrie 26.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie egumenul de la sfînta mănăstire Glăvăciogul şi ai lu Pavel postelnicul ot Cernăteşti cu ceata lui carii am fostu luaţi pre răvaşe domneşti, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagul Căpăşescul i Mordan i ot Drăgăneşti, Radul Nebunul i Voicilă i Cîrstiian i ot Negovani, Radul lu Cîrstiian i Irimin i Dragul i ot Urlaţi, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitraşco biv vtori cliucer, cum să se ştie întîmplîndu-ni-se a hotărî satul Cernăteştii cu mănăstirea Glăvăciogul, luatu-ne-au şi dumnelui cliucerul Dumitraşco ca să căutăm hotarul Bucovului de către ocina Cernăteştilor. Într-acéia umblat-am şi am căutat înpreună cu părintele Ionechie egumenul şi cu jupînul Dumitraşco cliucerul şi cu Pavel postelnicul şi cu toţi megiiaşii ot Cernăteşti şi s-au tîmplat şi Radul vtori armaş ot Stănceşti şi mulţi boeri şi megiiaşi bătrîni de înprejurul locului şi am adevărat hotarăle céle bătrîne înpietrite de veac.

Însă hotarul Bucovului de către satul Cernăteşti să se ştie: de în piatra de în marginea podgorii den jos pre Colnicul Lungu în sus pînă la stăjariul înfierat de în răspîntii, de acolo mérge dirept pînă în Lacul Stăjăretului; deci pre Calea Stăjăretului în dirept pînă în Coasta Turcului, de acolea mérge în dirept pînă cade în Bucoviel la moara ci s-au chiemat a Boicăi şătrariul.

Aşa am căutat şi am adevărat cu sufletele noastre şi pentru credinţa pusu-ne-am şi peceţile.

Пис мѣсеца ѡхтомврїе кѕ дни, ѡт Ядама в лѣт $_{\times}\overline{\text{зрмд}}$.
Ioanichie egumenul ⟨m.p.⟩
Radul Nebunul ot Drăgăneşti.
Voìcilă ot Drăgăneşti.
Cîrstiian ot tam.
Mordan ot Scăiani.

Arh. St. Buc., A.N., CXIX/4—5. Orig., hîrtie (31 × 21,5), 13 peceţi aplicate.

---

148 1635 (7144) octombrie 26.

† Adecă noi 12 boiari hotarnici ai părintelui Ionechie, egumenul ot Glăvăciog şi ai lu Pavel postelnicul cu ceata lui, care am fostu luaţi pre răvaşe domneşti, anume: ot Scăiani, Tudor i Neagoe Căpuşăscul i Mordan i ot Drăgăneşti, Radul Nebunului i Voicilă i Cîrstiian i ot Négovani, Radul lu Cîrstiian i Irimin i Dragul i ot Urlaţi, Stanciul Largului i Corcan i ot Băbeni, Boica, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la sfînta mănăstire Glăvăciogul, cum să să ştie că am ales şi am hotărît ocina sfintei mănăstiri, însă jumătate de sat de în Cernăteşti, de către ocina lu Pavel postelnicul cu ceata lui.

Şi o am înpietrit de către ocina lor prîn mijlocul ocinei Cernăteştilor, însă hotarul de în mijloc, să să ştie: de în apa Teleajenului, de în capul Costiţelor, pre în mijlocul cîmpului, pînă în podul Ţorlofii; de acoléa în sus, în derept, pînă în groapa Balăi în măr; de acolea, mérge în sus, în derept, pînă în sléme, în groapa lu Ţimirlon, la un stăjariu înfierat; de acolo, pogoară în jos în derept, pînă cade în hotarul Drăgăneştilor. Şi iar să să ştie, în lat pînă în hotarul Bucovului; însă hotarul de către Bucov să să ştie: de în piatra de în marginea podgorii, den jos, în sus pre colnicul lungu pînă la stăjariul înfierat de în răspîntie; de acolea mérge derept pînă [pînă] în lacul stăjăretului; de-ci, pre calea stăjăretului, în derept pînă în Coasta Turcului; de acolea mérge în derept pînă cade în Bucoviel, la moara ci s-au chemat a Boicăi sătrăriul.

Aceasta am ales și am adevărat cu sufletele noastre pre sémne bătrîne și cu noi mulți boiari și megiiași bătrîni de înprejurul locului au fost cînd am hotărît această moșie ci-i mai sus-zisă.

И написах аз, Дȣмитрȣ логофет, мѣсеца ѡхтомврїе кѕ҃ дьни ѿ Адама в лѣт ҂зрмд҃.

И исправник, Дȣмитрашко ключѣр ѿ Филипещи [1].
Neagoe Căpușă ot Scăieni.
Tudor ot tam.
Radul Cîrstiian ot Négovani.
Irimin ot tam.
Radul Nebunul ot Drăgănești.
Voicilă ot Drăgănești.
Dragul ot Négovani.
Cîrstiian ot Drăgănești.
Mordan ot Scăiani.
Stanciul Largului ot Urlați.
Corcan ot tam.
Boica ot Băbeni.
I ispravnic, Dumitrașco cliucer ⟨m.p.⟩

⟨Pe f. 2, adaos ulterior:⟩ „Să se știe de hotarul de la Teleajin pre drumul Ocnii de cîte funi au fostu de 36 și funea de 20 de stînjini; așijdirea și de în piiatră, hotarul despre Bucov, pre suptu podgorie pînă în podul Țorlofii, iară în sus, i latŭ cîte 80 de funi".

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XVII/4. Orig., hîrtie (31 × 22); 13 peceți inelare, aplicate. Cu o copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea. Copii ibidem, ms. 223, f. 73; altă copie la Bibl. Acad., CCCLXXXVII/26 și 37.

---

[1] „Și am scris eu, Dumitru logofătul, luna octombrie 26 zile, de la Adam în anul 7144 ⟨1635⟩.
Și ispravnic, Dumitrașco cliucerul din Filipești".

---

149 **1635 (7144) octombrie 27, București.**

† Adecă eu Manea, feciorul lu Ursu de în Motomeanul, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al mieu, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei vel ban, ca să se știe cum am fost om megiiaș cu ocină în satu la Motomeanul în județul Vlășcei, de moșie, de stremoșie. Deci cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar eu singur Manea de voia mea, fără de nici o silă, m-am vîndut rumân jupînului Hrizei vel ban, cu toată moșia mea den Motomeanul, oricît va fi, derept ughi 14, bani gata. Și m-am vîndut de bunăvoe cu știrea tururor megiiașilor de pre înprejurul locului, ca să-i fiu rumân cu moșia mea și cu feciorii miei, moșie lui și coconiloru.

Şi la această tocmeală a noastră fost-a⟨u⟩ mărturie: popa Ivan şi de Brézoe, Necula, feciorul Albului comisul şi Dan vatahul şi Dobre şi Tudoru şi Stanciul de Rumâneşti şi Calotă, feciorul lu Ventilă vatahul de Tătuleşti şi de Bărbăteşti, Tudoru, feciorul lu Nan postelnicul şi de Motomeanul, Nechita şi Stan, fratele pîrcălabului.

Aceasta mărturisescu şi pentru mai adeverită credinţă pus-am şi peceate.

И написах аз, Лепъдат лwгwфет, ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца wхтомвріе к͠з дьни, въ дьнъ свѣти Нестор, в лѣт ҂з͞рмд. [1]

Eu Manea ⟨m.p.⟩
Necula.
Tudor.
Dobre.
Danŭ văta⟨h⟩.
Tudor.
Calotă.
Stanciul.

Arh. St. Buc., A.N., CLXXVI/3. Orig., hîrtie (30 × 21), 8 peceţi aplicate, din care 3 cu legende turceşti.

---

[1] „Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în Bucureşti, luna octombrie 27 zile, în ziua sfîntului Nestor, în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

150 1635 (7144) octombrie 29, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle popei Ianache din Morînglavi şi preotésii lui, Cherei, fata Buicăi, şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie lor oarecare vie în dealul Şărbăneştilor, ce au fost de zéstre preotésii Cherii de la părinţii ei de mai nainte vréme, pentru că această mai sus zisă vie fost-au bătrănă şi dreaptă moşie de la moşul ei, Giura cel mare, ci au fost rămas pe mîna Buicăi, fata Giurei celui mare, iar Buica, ia au fost dat fétei sale Cherei şi gineri-său popei Ianache zéstre. Şi tot au ţinut popa Ianache şi preoteasa lui cu bună pace pînă acum în zilele domnii méle.

Iar cînd iaste acum, în zilele domnii méle, iar cinstitul boeriul domnii méle, jupan Radul ce au fost ban mare al Craiovei, el s-au fost pus în spinarea popei lui Ianache, ca să-i ia vinerici dintr-această mai sus scrisă vie, ce au fost dat Buica zéstre fétei sale Cherei şi gineri-său popei Ianache. Şi aşa zicea banul Radul Buzescul, cum că au fost această vie pe moşiia lui de la Stăneşti, iar nu pe moşiia Şărbăneştilor. Şi au luat boeriul domnii méle ce e mai sus scris vinericiu dintr-această mai sus scrisă vie. Iar popa Ianache, deaca au văzut că au luat vinerici din moşiia lui, el n-au suferit a da vinerici din moşiia lui, mai sus scrisului boeriului domnii méle, ci au adus popa Ianache mulţi boeri şi oameni buni, anume: Ieremiia egumenul de la sfînta mănăstire Căluiul, ce au fost de moşie din Stăneşti şi popa Manea din Strezeşti şi Maxim monahul de la sfînta mănăstire Stăneşti şi Stan Bălin din Chinteşti şi Pătru din Bărbăteşti şi Dragomir Robul din Doba şi cu mulţi boeri, carii nu sînt scrişi aici în cartea aceasta. Într-acéia, aceşti boeri mai sus scrişi, foarte bine au căutat și au adeverit, cum nu iaste această vie pe moșiia Stăneștii, ci au fost pe moșiia Șărbăneștilor.

Apoi, într-acéia, cinstitul boeriul domnii méle Radul banu Buzescul, déaca au văzut că iaste viia popei lui Ianache pe moșiia Șărbăneștilor, el au făcut un răvaș la popa Manea din Strezești, de au întors tot vinericiul înapoi și au mărturisit sîngur înnaintea tuturora mai sus zișilor boeri, cum mai mult améstec să nu aibă cu această vie, pentru că au fost dreaptă moșie a popei Ianache de zéstre.

Și am văzut domniia mea și cărți bătrîne pe această mai sus zisă moșie: cartea Vladului voevod, feciorul Vladului voevod, cu leatul 7040 și cartea lui Mihai voevod, cu leatul 7104 și cartea lui ⟨Leon⟩[1] voevod, cu leatul 7138. Și am văzut domniia mea și răvașul boeriului domnii méle Radului banul Buzescul la mîna popei lui Ianache, cum i-au întors vinericiul înnapoi.

Drept aceasta, am datŭ și domniia mea, ca să fie viia ce e mai sus scrisă popei lui Ianachie în pace și slobodă de către cinstitul boeriul domnii mele pan Radul Buzescul biv vel ban și de către feciorii lui și de către toate rudeniile lui și de către niminea să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Íată dar și mărturii am pus domniia mea: pan Hrizea vel ban al Craiovei și pan Ivașco vel dvornic și pan Grigorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistieriu și pan Mihai vel spatar și pan Vasilache vel stolnicu și pan Buzinca vel comisu și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și ispravnic, pan Grigorie vel logofăt.

Și am scris eu, Soare logofătul, în scaunul cetății Bucureștii, octomvrie 29 dne, văleat 7144 ⟨1635⟩.

Io Matei Basarab voevod.

Bibl. Acad., ms. 5722, f. 259—260. Copie din 1813.

EDIȚII, Ionașcu, *Doc. Morunglavu*, 301.

---

[1] Loc alb.

---

151 1635 (7144) noiembrie 1.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋгым господства ми D⟨r⟩agomir cu frate-său Buzea ca să hie volnici cu ceastă carte a domnii mele, de să-și ție al lor vad de moară de la Buzău la satul Dedulești și să aibă a-și face moară acolo în vad, pentru că au fost al lor de moșie de la părinții lui.

Deci au avut ei multă pîră și gîlceavă cu Radul căpitanul și cu jupîneasa lui, cu Moașa, înnaintea domnii méle în divan, în cîteva rîndure, că ș-au fost pus Radul căpitanul moara lui de au necat moara lu Dragomir și a frate-său Buzei. Și încă au umblat și cu boia⟨r⟩i și cu părintele episcupul Efrem Buzevscî și au aflat cum ia⟨s⟩te acel vad înpresurat de Radul căpitanul și au dat ca să-și ție Dragomir cu frate-său vadul în pace.

Iar apoi, el încă nu s-au lăsat, ce iar au venit în pîră aici la divan. Deci domnia mea iar am dat Radului căpitanul 12 boiari ca să-i tocmească. Iar el nici cu acéia nu s-au lăsat, ce au venit iar la divan și iar au rămas de lége

den divan. Dec‹i› domnia mea am dat ca să-şí ţie Dragomir cu frate-său morile şi vadul în pace, cum scrie mai sus. Iar de va mai scoate Radul căpitanul vreodată nescare cărţi să nu să crează, ce să stea mincinoase şi să fie de mare ruşine şi să-i spargă morile c‹u› sluga domnii méle po ime: …[1] pînă în pămînt că aşa am aflat şi am judecat domnia mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѐч господства ми.

Пис ноемврїе а҃ день, лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод ‹m.p.›

Bibl. Acad., CXLVI/190. Orig., hîrtie (27,5× 21), pecete timbrată.

---

[1] Loc alb.

---

152 1635 (7144) noiembrie 2.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басарабѧ воеводы и господинъ всоиземли Ѹггровлахїиской. Дават господство ми сїѧ повелѧнїе господства ми свѣтѣи, божественомꙋ монастирꙋ глаголими Говора, идѣже ест храм үспенїѧ прѣсвѣтѣи Богородице и ѡтцꙋ егꙋмена Мелетїе и всѣм иже ѡ Христѣ брати, ꙗко да ест свѣтѣи монастир ѡчинъ и вечини ꙋ Нинишъщи, ѡбаче котора ѡчинь и вечиии быст продал сѧ Манїи логофет, ѡт пол и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт седалище селов и съ брод за водїницъ и ѡт през вьс хотаръ. Али и вечиии да се знае, по име: Датко със синови си и Аврам съ синови си и Радүл Спꙋлбер съ синови си и Продан съ синови си и Ѡприш съ синови си и Ѡпрѣ съ синови си и Никифор съ синови си. Понеже сїѧ вышше речена ѡчинъ и вечиии ѡт Нинъшъща быст свѣтѣи монастир Говорїи, али кꙋпно съ вьс село Нинъшъщїи и сь вьс хотар, дани и миловани ꙋ свѣта монастир Говора ѡт покоинаго Влада воевода и ѡт чѣд его Радүл воевода, ещеже ѡт прѣжде врѣме. и вьс ест был вьс село Нинъшъщїи вечиии свѣтѣив монастир.

А потом, егда был въ дьни почившаго Шърбанов воевод, свѣтаже монастир Говора ѡстанил пꙋста и ища ѡт плѣнении иже имал за ꙋгри и за лѣхи и не имал ктомꙋ кто смотрите ѡт свѣта монастир. Таже, сїи више речени вечиии, видѣщи ѡни ꙗко не имат кто гледати ѡт них, въстанил сѧ аще рекы ест како сꙋт кнѧѕи и продавал сѧ Манїи логофет ѡт Шърнѣсѣ и съ ѡчинъ ѡт село Нинъшъщїи без знанїѧ монастира; и како възимал пѧнези абїи избѣжел през Дꙋнав, ꙗко нѣкїи лъстици. А потом, Манѣ логофет въстал сѧ аще продал сїѧ ѡчинъ и вечиии Владꙋлꙋи логофет ѡт Рꙋда, пак без знанїѧ монастира и Владүл логофет поклонил их ест въ монастир его ѡт Флъмънда. и вьс ест бил претеснена.

А потом, егда быст нинѣ, вь дьни господства ми, а ѡтцꙋ егꙋмена Мелетїе ѡт свѣта монастир Говора въстанил сѧ съ прꙋх радї сїѧ ѡчинъ и вечиии еже выше пис и прїидет съ Андрею слꙋжер, синъ Владꙋлов логофет Рꙋдѣи, аще съпре сѣ лицꙋ колицꙋ пред господства ми ꙋ великїи диван. И видѣх господство ми и хрисовꙋл Владүлов воевод и хрисовꙋл синꙋ си, Радꙋлов водъ и всѣ записеле селѣнем, сътворене над вьс село Нинъшъщїи и съ водїнице и съ вьс хотар. Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон съ всѣми чьститимї правителїи господства ми и истинствовах господство ми ѕѣло добрѣ, како ест вьс село Нинъшъщїи свѣтѣев монастир и съ сїи више речени вечиии и ѡчинъ. И дах госпо-

дство ми Говорїи, ꙗко да ест вьс село Нинъшъщїи съ вьс хотарꙋ, а Ꙗндрею слꙋжер да не имат ни една трѣбꙋ, нъ да възимает пѧнеѕи его ѡт на Манѣ логофет, чесо радї пэкꙋпил зло. И аще изведит книги его ѡт покꙋпенїе, или книги господства ми, нѣкогда, да не се вѣрꙋет, нъ да стоет лъжне, почто радї ѡстал ест ѡт закон и ѡт сꙋжденїе Ꙗндрею слꙋжер ѡт пред господства ми.

Того радї, дадох господство ми свѣтѣев монастир, ꙗко да ест еѧ сїѧ више речена ѡчинъ и вечнии кꙋпно съ вьс село Нинъшъщїи и съ вьс хотарꙋ, ѡчинꙋ ѡт дѣдїнꙋ въ вѣк непоколѣбима ѡт никто.

Се оубо и сведїтелїи положих господство ми: пан Хризїи вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел лѡгѡфет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїiар и пан Михаю вел спатар и пан Василїе вел столник и пан Бꙋзинка вел комис и пан Бꙋчина вел пехарник и пан Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

Исписах азъ, Стоика логофет Шърбанович, ноемврїе в҃ дьни и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею воевода, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri zise Govora, unde este hramul uspenia preasfintei de Dumnezeu născătoarei, şi părintelui egumen Meletie şi tuturor fraţilor întru Hristos pentru ca să fie sfintei mănăstiri ocină şi vecini la Ninişăşti, însă ocina şi vecinii care s-au vîndut lui Manea logofătul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu vadul de moară şi de peste tot hotarul. Însă şi vecinii să se ştie pe nume: Datco cu fiii săi şi Avram cu fiii săi şi Radul Spulber cu fiii săi şi Prodan cu fiii săi şi Opriş cu fiii săi şi Oprea cu fiii săi şi Nichifor cu fiii săi. Pentru că această mai sus zisă ocină şi vecinii din Ninăşeşti a fost a sfintei mănăstiri, Govora, însă împreună cu tot satul Ninăşeştii şi cu tot hotarul, daţi şi miluiţi la sfînta mănăstire Govora de răposatul Vlad voievod şi de copilul său, Radul voievod, încă dinainte vreme. Şi a tot fost tot satul Ninăşeşti vecini sfintei mănăstiri.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Şerban voievod, sfînta mănăstire Govora a rămas pustie şi fără nimic de jaful ce l-a avut de la unguri şi de la lehi şi n-a avut pe cineva care să vadă de sfînta mănăstire. Astfel, aceşti mai sus zişi vecini, văzînd ei că nu are cine să cerceteze de ei, s-au ridicat de au spus că sînt cnezi şi s-au vîndut lui Manea logofătul din Şirineasa şi cu ocina din satul Ninăşeşti fără ştirea mănăstirii, şi cum au luat banii, îndată au fugit peste Dunăre ca nişte înşelători. Iar apoi, Manea logofătul s-a ridicat de a vîndut această ocină şi vecini lui Vladul logofătul din Ruda iarăşi fără ştirea mănăstirii şi Vladul logofătul i-a închinat mănăstirii lui de la Flămînda. Şi a tot fost cotropită.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar părintele egumen Meletie, de la sfînta mănăstire Govora, s-a ridicat cu pîră pentru această ocină şi vecini, care s-au scris mai sus şi a venit cu Andreiu slujerul, fiul lui Vladul logofătul Rudeanu, de s-au pîrît faţă în faţă înaintea domniei mele în marele divan. Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Vladul voievod şi hrisovul fiului său, Radul vodă şi toate zapisele sătenilor făcute pe tot satul Ninăşeştii şi cu morile şi cu tot hotarul. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am adeverit domnia mea foarte bine că tot satul Ninăşeştii este al sfintei mănăstiri şi cu aceşti mai sus zişi vecini şi ocină. Şi am dat domnia mea Govorii, ca să-i fie tot satul Nināşeştii cu tot hotarul, iar Andreiu slujerul să nu aibe nici o treabă ci să-şi ia banii de la Manea logofătul pentru că a cumpărat rău. Şi dacă va scoate vreodată cărţile lui de cumpărătură sau cărţile domniei mele să nu se creadă şi să rămînă mincinoase, pentru că Andreiu slujerul a rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să-i fie ei această mai sus zisă ocină şi vecini împreună cu tot satul Nināşeştii şi cu tot hotarul ocină de moştenire în veci neclintită, de nimeni.

Iată dar şi martori am aşezat domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Mihaiu mare spătar şi pan Vasilie mare stolnic şi pan Buzincă mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoică logofăt Şărbanovici, noiembrie 2 zile şi de la Adam anul 7143 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Govora VII 13. Orig., hîrtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din 1843. Alte trad. ibidem, ms. 234 f. 140v—142; 447, f. 168v—169 şi 463, f. 149v—150.

EDIŢII. Facs, Ionescu, *Govora*, 23.

---

153 1635 (7144) noiembrie 3, Bucureşti.

† Adecă eu, Andrei slujerul cu fraţii miei, Radul i Vladul, feciorii Vladului logofătul Rudeanul i Tudosie cliucerul i Mitrea slujerul i Chirca slujerul Chisar şi alalţi Rudéni, toţi scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Pătru i Ghioca neguţătorii, ca să le fie lor satul Fometeştii den judeţul... [1] jumătate cu rumâni şi cu tot venitul de preste tot hotarul, pentru că acest sat, el au fost de moşie al lu Staico peharnicul, fratele Vladului logofătul, bărbatul jupînésii Radei. Deci Staico peharnicul pînă au fost viu, el au căzut într-o nevoe mare, ce alt n-au avut ce face să se plătească, ce au vîndut nişte sate den zéstrele jupînésii lui Radei. Şi i-au dat pentru zéstrele ei satul Fometeştii şi altele cu zapisul lui.

Apoi, după moartea lui Staico peharnicul, căzut-au şi jupîneasa Rada într-o nevoe, ce au pus acest sat zălog la aceşti neguţători, de au luoat bani de ş-au plătit nevoia ei, deci cînd au fost la zi, ia bani n-au avut de unde da, ce au dat satul Fometeştii jumătate derept ughi 300, cu tot venitul, cum scrie mai sus. Într-acéia, ne-au întrebat pre noi pre toţi ca să le dăm banii şi să ţinem satul, iar noi n-am avut să le dăm nici un ban, ce le-am făcut acest zapis al nostru ca să le hie lor moşie stătătoare în veac, sau să-l ţie sau să-l vînză. Iar cine dentru noi se va scula altădată să le facă vreun val, el să nu aibă treabă nimica, ce să-i fie cuvente în deşert.

Şi cînd am făcut noi această tocmeală au fost mulţi boiari mărturie, carii-şi vor pune mai jos peceţile. Şi pentru mai mare credinţă ne-am pus şi noi peceţile mai jos, ca să să crează.

Пис оу Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе г҃-гѡ дьни, лѣт ҂зрмд [2].

Andrei spatar
Chisar peharnic ot Ruda
Tudosie clucer
Chirca suljer.
Stroe logofăt manu propria
Σημασ λογοθετης[3].
Bunea Vîlcul logofăt manu propria
Dumitru vel pitar
. . . [4] logofăt.
Leca postelnic, sin Oprei vel agă
Ghinea suljer ot Văleni[5]

B.C.S., CXXX 1. Orig., hîrtie (30 × 21), 9 peceti aplicate.

---

[1] Loc alb.
[2] „Scris în Bucureşti, luna noiembrie a 3-a zi, anul 7144" ⟨1635⟩.
[3] „Sima logofăt".
[4] Semnătură indescifrabilă.
[5] Semnături autografe.

---

154 — 1635 (7144) noiembrie 3.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbăşori şi cu ai mei feciori scris-am acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna lu Ion logofătul şi a frăţinesău lu Pătru cum să să ştie că i-am dat neşte locuri de înprejurul casei cît iaste îngrădit; iar el, mi-au dat mie o iapă cu mînzul alăturea şi 9 oi cu miei alăturea, pentru acéste locuri.

Şi le-am vînădut eu de a mea bunăvoe înpreună cu toţi feciorii mei. Şi la această tocmeală au fost mulţi boiari, anume: logofetul Albul ot Lănăgeşti şi Ivan, feciorul lui Vucomir,

Şi am scris eu, Nan logofetul, sinu Bolbosea ot Berevoeşti şi pentru credinăţa mi-am pus şi pecétea.

Пис мѣсеца ноемврїе г̃ дьни, въ лѣт ѕрмд.

Eu Neagoe postelnicul.

Ivan ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCVIII 5. Orig., hîrtie (30 × 22), 3 peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 266v—267.

---

155 — 1635 (7144) noiembrie 3.

† Adecă eu jupînesa Necşa, jupînesa a paharnicului Stoicăi ot Răzvadu, scris-am al meu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Iané cojocarul cumu să se ştie că i-amu vîndut pimniţa de în Bucureşti cu locul cîtu se va alege în lat şi în lungu, dereptu 7 300 de bani gata, ca să-i fie moşîe şi dumneialoi şi ficiuriloş, cîţi Dumnezeu ei va dărui. Şi ne-mu tocmitu de bunăvoea noastră cu ştire vecinilor de în sus şi de în jos, ca să-i fii moşîe hoabnică, pentru că au trebat şi rudeli jupînesei Necşăi, ci niminile nu se-au apocat a cunpăra.

Deci jupînul Iane au cunpărat dinainte a mulţi preoţi şi oameni buni, na ime: popa Drăgoiu de la Biserica Grecilor şi popa Chirfote de în Tîrgovişte şi diiaconul Calotă şi meşterul Dumitru star şi Başte călăraşul şi jupînul Ion şi jupînul Dima săbiiariul şi jupînul Costantin Chiurcibaşa şi postelnicul Pătraşco, nepotul jupînesei Necşăi, şi mulţi oameni buni ce nu e-m scris.

Şi am scris eu Stoica al Barbuloi cu voia lor. Pis meseţa noevrie 3 dni, let 7144 ⟨1635⟩.

Eu jupînesa Necşa.

Pătru postelnic.

Νηκουλα[1]

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXV/5. Orig., hîrtie (43 × 28), pecete inelară, aplicată Copie ibidem, ms. 691, f. 52.

---

[1] Nicula.

156

1635 (7144) noiembrie <3>, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матен Басарабѣ воеводъ н господннь всон землн Ѹггровлахїнскїн. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн слȣг господства мн Радȣл Пнско<та>[1]н със сннн его, елнцн Богь даровает, ꙗко да ест емȣ ѡчннь оу Ибънещн, оу сȣдство Ѡлт, ѡбаче частъ Манїн Дъръбанцȣл въса, ѡт пол н ѡт шȣма н ѡт вод н ѡт по въс хотаром ѡт оужа Тȣдоров, третаго часть н ѡт седалнща селов н ѡт посвȣдї, ѡт по въс хотаром, понеже ест покȣпнл Радȣл Пнскотан ѡт на Манѣ Дъръбанцȣл ѡт Ибънещн за ҂а҃с аспрн готовн н съ запнс ѡт проданїе н съ свѣдѣтелїе оу запнс.

И пак покȣпнл Радȣл Пнскотан ѡчннь оу Ибънещн ѡбаче часть Дȣмбравъ и а братїѩм сн Станчюл н Пьрвȣл н Станка, сннн Пьрвȣлȣн, ѡт една ȣжа половнно ѡт пол н ѡт шȣм н ѡт вода н ѡт дѣл н ѡт седалнща селов н ѡт по вьс хотаром ѡт на Дȣмбразъ н ѡт на братїн его вньше пнс за ҂а҃х аспрн готовн н сь запнс ѡт проданїе н сь свѣдѣтелїе оу запнс. И пак да ест Радȣлов Пнскотан ѡчннȣ оу Ибънещн часть Драгнен, жена Бладе, дѣдїна еѩ за прѣке, понеже ест покȣпнл Радȣл Пнскотан сїѩ ѡчннь вньше пнс ѡт на Драгна ѡт Ибънещн, дьщера Пьрвȣлȣн, за ҂а҃х аспрн готовн н сь запнс ѡт проданїе. И пак покȣпн Радȣл Пнскотан ѡчннь оу Ибънещн ѡт часть Тоудоров логофет Боандьр половнно ѡт ȣжа ѡт по въс хотаром ѡт на внȣцїн. Тȣдоров логофет Боандьр на нме: Манѣ н пак Манѣ ѡт Ибьнещн за ҂а҃х аспрн готовн н сь запнс ѡт проданїе. И пак ѡт на Нѣгȣл ѡт Ибьнещн една частъ ѡт дѣдїнȣ за х҃ аспрн готовн. И пак една част за ѡчннȣ оу Ибъзнщн ѡт на Нѣгое, сннь Тȣдорȣ логофет за . . .[1] н пак една часть за ѡчннь г҃ ȣже н пол ѡт по въсѣ хотарȣ за ҂а҃[2]аспрн гото<вн>. И пак покȣпн Радȣл Пнскотан ѡт на Пьрвана, дьщера Ꙗлден, ѡчннь оу Ибънещн половнно ѡт ȣже ѡт по вьс хотаром за ҂а҃х аспрн готовн. И пак <покȣпнл>. . . [1] ȣ сїю ѡт Ибьнещн н ѡт на Дȣмїтра, жена Драгомнр Тȣркȣл, за ѱ҃ аспрн готовн, аще ест дал восок на сьмрьт мȣж еѩ Драгомнр за того цѣно аспрн вньше пнс. И пак ѡт на Драгомнр кълъраш ѡчннь оу Ибънещн что ест бнл <покȣпенїе>[1] ѡт на Братѣ за ҂а҃ аспрн готовн н със запнс ѡт проданїе.

<И пак ест покȣпнл Радул>[3] . Пнскотан ѡчннȣ оу Пȣлаш, оу сȣдство Ѡлт, една фалче за место ѡт пчеларство ѡт на Манѣ, снnъ Тудȣрȣ Нанов ѡт Кьзьнещн, за ҂а҃с аспрн готовн. И пак ѡчннȣ ȣ Пȣлашȣ ѡт часть Бȣчюмаш два части. . . [1]

и ѡт дѣл и ѡт седалища селов и ѡт през Ѡлт, варе елика изберет сѧ. ѡт на Бȣчȣмаш ѡт Пȣлаш за ҂в҃ аспри готови и сь запис ѡт проданїе. И пак ѡчинȣ оу Пȣлаш ѡт една ȣжа половини ѡт по вьс хотаром и ѡт... [1] ѡт седалище селов ѡт на Добрана и ѡт на сини ем Радȣл и Владȣлȣ ѡт Пȣлаш за ҂ас҃ аспри готови и сь запис ѡт проданїе. И продадоше ѡт своим добро волѣ без ни една силост.

Сего радї, дах и господство ми слȣг господства ми Радȣл Пис<котан>... [1] емȣ сїе ѡчине више пис дѣдїне емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом вь вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом да нѣст.

Се и свѣдѣтелїи поставих господство ми: пан Хриза вел бан, пан Ївашко вел дворник, пан... [1], пан Михан вел спатар, пан Василїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И аз, Тѵдȣрȣ спѵден, мазах въ вест Бȣкȣрещи, мѣсьца ноемврїе... [1] в лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїею божїею господинь.

Їѡ Матеи воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Radul Pisco ⟨tan⟩ [1] cu fiii lui, cîţi îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină la Ibăneşti în judeţul Olt, însă partea lui Manea dărăbanţul toată din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul din funia lui Tudor a treia parte şi din vatra satului şi de pretutindeni de peste tot hotarul, pentru că Radu Piscotan a cumpărat de la Manea dărăbanţul din Ibăneşti, pentru 1 200 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu martori în zapis.

Şi iarăşi a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibăneşti, însă partea lui Dumbravă şi a fraţilor săi, Stanciul şi Pîrvu şi Stanca, fiii lui Pîrvul, jumătate dintr-o funie din cîmp şi din pădure şi din apă şi din deal şi din vatra satului şi de peste tot hotarul de la Dumbravă şi de la fraţii lui mai sus scrişi pentru 1 600 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu martori în zapis. Şi iarăşi să-i fie lui Radul Piscotan ocină la Ibăneşti partea Dragnei femeia lui Vlad, dedina ei de zestre, pentru că a cumpărat Radul Piscotan această ocină mai sus scrisă de la Dragna din Ibăneşti, fiica lui Pîrvul, pentru 1 600 aspri gata şi cu zapis de vînzare. Şi iarăşi a cumpărat Radul Piscotan ocină la Ibăneşti din partea lui Tudor logofătul Boandăr jumătate de funie de peste tot hotarul, de la nepoţii lui Tudor logofătul Boandăr anume: Manea şi iarăşi Manea din Ibăneşti, pentru 1 600 aspri gata şi cu zapis de vînzare. Şi iar de la Neagul din Ibăneşti o parte de moştenire pentru 600 aspri gata. Şi iarăşi o parte de ocină la Ibăneşti de la Neagoe, fiul lui Tudor logofătul, pentru ⟨aspri 600⟩ [1]; şi iarăşi o parte de ocină, 3 funii şi jumătate de peste tot hotarul pentru 1000 [2] aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat Radul Piscotan de la Pîrvana, fiica lui Aldea, ocină la Ibăneşti jumătate de funie de peste tot hotarul pentru 1 600 aspri gata. Şi iarăşi a cumpărat ⟨o casă⟩ [1] din Ibăneşti şi de la Dumitra soţia lui Dragomir Turcul pentru 700 aspri gata, pentru că a dat ceară la moartea bărbatului ei, Dragomir, pentru acel preţ de aspri mai sus scris. Şi iarăşi de la Dragomir călăraş ocină la Ibăneşti ce a fost ⟨cumpărătură⟩ [1] de la Bratea, pentru 1 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare. ⟨Şi iar a cumpărat Radul⟩ [3] Piscotan ocină la Pulaş în judeţul Olt o falce de loc de stupină de la Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căzăneşti pentru 1 200 aspri gata. Şi iarăşi ocină la Pulaşu două părţi din partea lui Buciumaş ⟨de peste tot hotarul⟩ [1] şi din deal şi din vatra satului şi de peste Olt, oricît se va alege de la Buciumaş din Pulaş, pentru 2000 aspri gata şi cu zapis de vînzare. Şi iarăşi ocină la Pulaş dintr-o funie, jumătate, de peste tot hotarul şi din ⟨deal şi de peste Olt⟩ [1] din vatra satului de la Dobrana şi de la fiii ei Radul şi Vladul din Pulaş pentru 1 200 aspri gata şi cu zapis de vînzare. Şi au vîndut de a lor bunăvoie fără nici o silă.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele Radul Piscotan ⟨ca să-i fie⟩ [1] lui aceste ocine mai sus scrise dedine, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci şi de nimeni neclintit să nu fie.

Iată şi martori am pus domnia mea; pan Hriza mare ban, pan Ivaşco mare vornic, pan... [3], pan Mihai mare spătar, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucino mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor, am scris în oraşul Bucureşti, luna noiembrie ⟨3 zile⟩ [1], în anul 7144 ⟨1635⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Schitul Seaca, III/1. Orig., perg. (34,5 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1846. Copie slavă ibidem ms. 712, f. 369 şi trad.: Cozia XLVII/10, 21; Glavacioc XVII/26 (nr. 3); ms. 209, f. 404—405 şi 367, f. 10—11 şi Arh. St. Rînnicu Vîlcea, ms. 145, f. 37—38.

---

[1] Loc rupt; completări după copia slavă din ms. 712, f. 369v.

[2] ѹже и по вьсѣ хотарѹ за х҃а (3 funii şi jumătate de peste tot hotarul pentru 1 000) scris de altă mînă pe un loc răzuit.

[3] Loc răzuit.

---

157 1635 (7144) noiembrie 5.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею Бъсърав воевода и господинъ. Дават господство ми сїею повеленїа господства ми слѹгам господства ми Iane paharnicul ca să fie în pace de către frate-său Iscrul şi Zahariia pentru că au avutŭ pîră în divan naintea domnii méle şi aşa pîrîia Iscrul [i] Zahariia cum le-au luoatŭ Iane păharnicul nişte vită şi nişte argintŭ, dramuri 120. Într-acéia, Iane păharnicul au spus naintea divanului cum cînd au venitŭ domniia mea cu pribégii de preste munte asupra lui Leon vodă, fost-au Iane păharnicul cu fraţie lui pre ruşală. Deci, într-acéia, l-au trimes fraţie lui în treaba casii, în loculŭ tuturorŭ. Iar cînd au fostŭ aicea, l-au prinsŭ la război şi au datŭ Iane păharnicul lu Leon vodă ughi 140, de ş-au scos capul. Iar apoi fraţie lui n-au vrutŭ să-lŭ ajute la acea cheltuială.

Deci, cînd au fostŭ acumŭ în zilele domnie méle trasu-i-au Iane păharnicul la divan, iar ei au luoat boiari pre răvaşe domneşti, anume: pre Stroe postelnicul ot Oteteliş, Calotă şi Giura ot Bălceşti, să adeveréze ceşti boiari, venit-a el de în capul lui, au cu ştirea lor. Aceşti boiari ci sîntŭ mai sus scrişi, aşa i-au judecatŭ, cumŭ să fie toţi pré acea pagubă că au fostŭ în treaba tuturora. Şi amŭ vazutŭ domniia mea şi cartea boiarilor la mîna lui Iane păharnicul, cumŭ i-au judecatŭ. Într-acéia, Iscrul şi Zahariia nu se-a lăsatau nici pre judecata boiarilor ci-l trasă pre Iane păharnicul naintea banului Hrizei şi au rămas şi dinaintea banului Hrizei de judecată, cum să fie fraţi pre acea pagubă. Şi amŭ vazutŭ domniia mea şi cartea banului la mîna lui Iane păharnicul dă rămas.

Într-acéia, iar Iscrul şi Zahariia nici pre acéia nu s-au lăsatŭ, ci l-au trasŭ pre Iane păharnicul la divan. Într-aceia domn'ia mea amŭ judecat cu toţi cistiţii deregătorii domnii méle şi au rămas Iscrul şi Zahariia de judecată de în divan, cum să fie fraţi pre acea pagubă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

Исправник, самь реч господства ми.

Пис ноемврїе є҃ дьни , лѣт ҂зрмд҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

După Berechet, *Documente de drept public*, p. 198—199; 251 (facsimil şi text).

158 1635 (7144) noiembrie 5, Bucureşti.

† Милостїею вожїею, Іѡ Матею воевода и господинь въсои земле Ѹггрровлахїнское, вн8к великаго и прѣдобраго, стараго, покоиниомȣ Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣгȣ господства ми Станов логофет и жȣпаницев его Станкъв и Хранитев, синъ Іинев постелник Благодескȣл, внȣцив жȣпаницев Марїе Болдѣска и съ них синови, елицеже Богь даровах, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и вечини ȣ село ȣ Болдещи и ȣ Рьстȣрнацч и ȣ Дръгȣещи и ȣ Перїꙗци и ȣ село Пестрѣ и ѡт село Тътарȣл что ест бил примененїе със селѣнїи ѡт Тътъръи и ȣ село Чочѣнїи ѡчинȣ без вечини, колико ест ѡстал непродадена, и виноградїе по кȣде хокет бити, али дел жȣпаницев Марїи Болдѣска, жȣпаница Глигорїив постелник, деловѣ еи въсѣх ѡт посвȣде и ѡт над въсех хотаровѣ, варе елика се хтит избрат ѡт вьсѣх силицѡвѣ за село, елицеже по више речене.

И пак да ест Станов логофет и жȣпаницев его Станкъв и Хранитев въсах ацигънїꙗ теткам си жȣпаницев Марїꙗ Болдѣска, на име: Станкȣл циганȣл със ацига<н>кам си и със децам их и Кръчюн циганȣл и Продан циганȣл и Герге циганȣл и Шербȣ циганȣл и Кацавѣнка циганка със дъщирим си. Понеже сїе више речени ѡчине и виноградїи и ацигани, иже сȣт више речене, били сȣт въсѣх за дѣдїни жȣпаницев Марїи Болдѣска ѡт над родителе еи, ещеже ѡт давно врѣме ѡт прѣ дьнїи прочїим старим господари . А потом, къда ест бил въ дьнїи покоиниомȣ Радȣл воевода, въ лѣт ҂зрл҃, а жȣпаницев Марїи Болдѣска приклȣчише сѣ еи съмърти, тере ест ȣмрел въ рȣк Тȣдоров логофет ѡт Блъдѣни и синꙗ ѡт тѣлом его нѣст ѡстал и ѡставил ест жȣпаница Марїꙗ сїе дѣдїне въсѣх по рȣка братчед си Тȣдоров лѡгѡфет, ꙗкоже да ѡ въспомѣнȣеше и да их сътворитї саракȣсте.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїи господство ми, по съмръти жȣпаницев Марїеи Болдѣска, а жȣпаница Станка и жȣпаница Марїꙗ, матера Хратинїев, анепѱех жителницев Марїеи Болдѣска за сестръ ест бил ѡне поволене дръжати се сїе дѣдїне више речене теткам си жȣпаницев Марїеи и да ѡ въпоминает.

Въ том, Теѡдосїе миних проименова се Тȣдор лѡгѡфет, ѡи видѣще и соущїи миних, чловѣкъ тъчїе със глав, без чади и нѣст имат ни една честъ ѡт родина, его и ниже ѡгледанїе ѡт нихто и ни едно смотренїе на врѣмена его за ѡслабленїе и за старостїю, кромѣ тъчїю ѡт над Стан логофет и ѡт жȣпанчца Станка винȣкам си. Таже въ том, Теѡдосїе монах ѡи сам ѡт волѣ его пришла ест пред господство <ми> и пред болѣром тере ест дал и ѡставлѣет сїе дѣдїне въсѣх и запистȣл жȣпаницев Марїе Болдѣска тог ѡт на съмръти въ рȣких Станов логофет и жȣпаницев Станкъв, ꙗкоже да ѡ въспоминает ѡни како се подобно. И сътворили сȣт и Теѡдосїе монах запис ѡт рȣк емȣ сам напчсах със рȣкȣ его със вели-

кое клетвꙋ и със мноѕи болѣри сведетелїе написани ꙋ запис на име: Преда спатар, синъ Никъв лѡгѡфет и Дръгич, синъ Папев лѡгѡфет и Станчюл втори комис и ѡт Тополовѣни, Берчѣ и Тꙋдорꙋ столник и ѡт Лꙋдещи, Дима и ѡт Косова Ꙋдрѣ юзбаша за червенїе и ѡт Боровѣни, поп Параскива. И ѡставлѣет Теѡдосїе монах сїе дѣдїне въсѣх по рꙋка Станов логофет и жꙋпаницев его Станкъв, како ест више пис, а ѡни да имат въспоменити се по жꙋпаница Марїꙗ и по Теѡдосїе монах. И ещеже ест дал Стан логофет въ рꙋк Теѡдосїев монах два кобиле добре със жребци подлѫ и новци ꙋги кѕ҃, ꙗкоже да не поимат ѡт съда напред нихто трѣбꙋ, ниже Теѡдосїе монах, ниже внꙋцїи его ниже дрꙋге рꙋденїе.

Поставил ест Теѡдосїе мних и клетвꙋ: како се хокет покꙋсит поперет и разорит и исхабити сїе ѡстроенїе, тог да ест тръклет и анатема ѡт т҃ні ѡтци еже сꙋт въ Некеи.

Сего радї и господство ми съм дал слꙋгꙋ господства ми Станов логофет и жꙋпаницев его Станкъв и Хранитев, ꙗкоже да им ест сїе дѣдїне въсѣх жꙋпаницев Марїев Болдѣска, више писане ѡчинꙋ дѣдїнꙋ и въ ѡхаб им и синовим и внꙋком и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми, въ вѣки.

Сеже и сведетелїи поставих господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Михаю вел спатар и Басилїе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах Лепъдат въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ноеврїе е҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ, въ сегѡ писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ꙁ҃рмд, лѣта господнне ҂ахле.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stan logofătul şi jupaniţei lui Stanca şi lui Hranita, fiul lui Iane postelnicul Blagodescul, nepoţii jupaniţei Maria Boldeasca şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină şi vecini în sat la Boldeşti şi în Răsturnaţi şi în Drăgueşti şi în Periaţi şi în satul Pestrea şi din satul Tătarul ce a fost schimb cu sătenii din Tătărăi şi în satul Cioceni, ocină fără vecini, cîtă a rămas nevîndută şi viile, pe unde vor fi, însă partea jupaniţei Maria Boldeasca, jupaniţa lui Gligorie postelnicul, toate părţile ei de pretutindeni şi de peste toate hotarele, oricît se va alege de pe toate seliştele de sat, cîte s-au zis mai sus.

Şi iar să-i fie lui Stan logofătul şi jupaniţei lui, Stanca, şi lui Hranita toată ţigănia mătuşii lor, jupaniţa Maria Boldeasca, anume: Stanciul ţiganul cu ţiganca sa şi cu copiii lor şi Crăciun ţiganul şi Prodan ţiganul şi Gherghe ţiganul şi Şerbu ţiganul şi Caţaveica ţiganca cu fiicele sale. Pentru că aceste mai sus zise ocine şi vii şi ţigani care sînt mai sus zise au fost toate de moştenire ale jupaniţei Maria Boldeasca de la părinţii ei, încă de multă vreme, din zilele altor bătrîni domni. Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în anul 7130, iar jupaniţei Maria Boldeasca i s-a întîmplat moarte, de a murit în mîinile lui Tudor logofătul din Vlădeni. Şi fii din trupul ei nu a lăsat. Şi jupaniţa Maria a lăsat aceste dedine toate pe mîna vărului său Tudor logofătul, ca să o pomenească şi să-i facă sărăcuste.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea jupaniţei Maria Boldeasca, iar jupaniţa Stanca şi jupaniţa Maria, mama lui Hranita, nepoatele de soră ale jitelniţei Maria Boldeasca, ele au fost mai volnice să ţină aceste dedine mai sus zise ale mătuşii lor, jupaniţa Maria, şi să o pomenească.

Întru aceea, Teodosie călugărul, ⟨care⟩ se numise Tudor logofătul, el văzînd şi fiind călugăr, om numai cu cap, fără copii, n-a avut nici o cinste din partea rudeniilor lui şi nici îngrijire de la nimeni şi nici o căutare în vremea lui de slăbiciune şi de bătrîneţe, afară numai de la Stan logofătul şi de la jupaniţa Stanca, nepoata sa. Astfel, întru aceea, Teodosie monahul, el singur de voia lui a venit înaintea domniei ⟨mele⟩ şi înaintea boierilor, de a dat şi a lăsat aceste dedine toate şi zapisul jupaniţei Maria Boldeasca, cel de la moarte, în mîinile lui Stan logofătul şi ale jupaniţei Stanca, pentru ca să-l pomenească ei cum se cuvine. Şi Teodosie monahul a făcut şi zapis de la mîna lui, a scris singur cu mîna lui cu mare blestem şi cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: Preda spătarul, fiul lui Nica logofătul, şi Drăghici, fiul lui Papa logofătul, şi Stanciul al doilea comis şi din Topoloveni, Bercea şi Tudor stolnicul şi din Ludeşti, Dima şi din Cosoba, Udrea iuzbaşa de roşii şi din Voroveni, popa Paraschiva. Şi a lăsat Teodosie călugărul aceste dedine toate pe mîna lui Stan logofătul şi a jupaniţei lui, Stanca, cum este mai sus scris, iar ei să aibă a pomeni pe jupaniţa Maria şi pe Teodosie monahul. Şi încă a dat Stan logofătul în mîna lui Teodosie monahul două iepe bune cu mînji după ele şi bani 26 ughi, pentru ca de acum înainte nimeni să nu mai aibă treabă, nici Teodosie monahul, nici nepoţii lui, nici alte neamuri.

Teodosie monahul a pus şi blestem: cine ar cuteza să calce şi să strice şi să nimicească această întocmire, acela să fie de 3 ori blestemat şi anatema de 318 părinţi, care sînt la Nicheia.

De aceea şi domnia mea am dat slugii domniei mele, lui Stan logofătul şi jupaniţei lui, Stanca şi lui Hranita, ca să le fie lor toate aceste dedine mai sus scrise ale jupaniţei Maria Boldeasca ocină, dedină şi de ohabă lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în veci.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Mihai mare spătar şi Vasile mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris Lepădat, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 5 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anii domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCCIV/5. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată. Cu o trad. din *1686*.

---

159 — 1635 (7144) noiembrie 6, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсое земле Ѹггровлахїиское, внюк покоинаго и стараго Їѡ Бъсъраба воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слȣг господства ми Некȣлев лѡгѡфет и със синови си, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ȣ Мȣш<чел> и Паду<рец> ѡчинȣ ȣ Петрещи, ѡбаче половин за селов ѡт пол и ѡт вод и ѡт шȣм и ѡт седалище селов

и със броді за водіице и ѡт по въс хотаром, вере елика се хтит избрат въс половин, ѡбаче тъчію ѡчинȣ без вечинii.

Понеже сію селов Петрещін бил ест покȣпил за покоиином Лȣпȣл лѡгѡфет и ещеже з напрѣжде врѣме, ѡт при дьни Щербан воевод. А потом, по сьмрътъ Лоупȣлов лѡгѡфет, а синъ его Герге лѡгѡфет, ѡн ест бил продал една половин за селов, а дрȣга половин ѡна ест ѡстала непродала. Таже, къда ест бил въ дьни Леѡн воевод, а Герге лѡгѡфет, ѡн бил сътворил и сіе половин за село продал. Таже, въ том, слȣг господства ми Некȣла лѡгѡфет, ѡн ест бил сътворил такмеженіе със Герге лѡгѡфет, тере кȣпил и сіе половин за селов ѡт Петрещи ѡт на Герге лѡгѡфет за в҃ ї аспри готови, почто раді ест бил сіе половин за селов им за дѣдинȣ. И продадох Герге лѡгѡфет сіе половин за селов за негов добро волю и със ȣзнаніе въсом мегіашим ѡт ѡкрътъ мѣстов и ѡт прѣд господства ми. И видѣхом господство ми и запис Герге лѡгѡфет за продание на рȣк Некȣлев лѡгѡфет, със многи добри людіе сведетеліе, на име: ѡт Рътевоещін, Драгомир лѡгѡфет и Басиліе и Албȣл и ѡт Белици, Радꙋл постелник, ѡт Тъмъшещи, Щефȣл постелник и ѡт Лерещи, Ѡанчѣ лѡгѡфет, понеже ест бил и вечиніи над сіе половин за селов, на име Банчюл и със синови его. Таже, въ том, Герге лѡгѡфет, ѡн ест бил сътворил ѡт испръво такмеженіе със тех вечиии, ꙗкоже да се скȣповал за вечиніе и със тех половин за селов за ҂з҃ за жилті. Таже, къда ест послѣ, а ѡни никакоже нѣст могли да се давати толика новці без колико тъчію дал ест з҃ за жилті, тере се скȣповали ѡни за вечиніе, тъчію ѡни съ главе ем, без ниціа ѡчинȣ. А къда ест бил послѣ, Банчюл, ѡн подигал прѣніе прѣд господства ми със Герге лѡгѡфет и сице прѣше Банчю и реклъ како се скȣповал ѡн и със ѡчинȣ. А въ том, господство ми съм гледа и сȣді със почт<енними>[1] правителіе господства ми и съм истинствȣет господство ми како се скȣпает Банче и със синови его тъчю ѡни [ѡни] без ниціа <ѡчин>[1]ȣ със глеве ем. И сведетелствȣет сам Герге лѡгѡфет к<а>[1]ко ест се скȣповал ѡни без ниціа ѡчинȣ за вечиніе. Таже ест ѡст<ал Бан>чюл ѡт закон и ѡт сȣжденіе прѣд господства ми. Аще х<оке>[1]т извадіти тех вечинȣ никогдаже некіе <книге>[2] или записе... [1] <т>[1]ере ест книг тере хокют реклъ како ест про<с>тил Герге логофет за вечиніе по тех вечиніи със ѡчинȣ, а <тех зап>[1]исе и книги да се не верȣет да ест въ <лъжниче...ѡни>[1] и за плѣн, понеже ест сведетелствȣет са<ма жȣ>[1]паница Нѣкша ѡт великіи диван <ере на съмръ>[1]тъ Герге лѡгѡфет како ест и простил тех вечиии за вечиніе <тъ>чію ѡни със глеве ем без ниціа ѡчинȣ. И пак да ест <Некȣ>[1]лев логофет едни вечинȣ на име... [3].

Сего раді, дадох и господство ми Нек<ȣлев>[1] логофет ѡчине въ ѡхаб синови и внюком и прѣвнȣчетом и не ѡт некогоже непо<ко>лѣбивмȣ, по реч господства ми.

Сеже и сведетеліе поставих господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Кралев<с>[2]кіи и жȣпан Івашко великіи дворник и жȣпан Григоріе вел лѡгѡфет и Дȣмитрȣ великіи вистіiар и Михаю вел спатар и Басилаке вел столник и Бȣчина вел пехарник и Бȣзинка вел комис и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Григоріе вел <логофет>[1].

И исписах Станкȣл въ настолни градꙋ Бȣкȣрещі, мѣсеца ноемвріе ѕ҃ дьни, ѡт Адама до нинѣ рекȣщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрмд.

† Іѡ Матеи вѡевѡда, милостію божію господинь.

Іѡ Матеи воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului și bătrînului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Necula

logofătul și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie în Mușcel și Pădureț ocină la Petrești, însă jumătate de sat din cîmp și din apă și din pădure și din vatra satului și cu vaduri de moară și de peste tot hotarul oricît se va alege tot jumătate, însă numai ocina, fără vecini.

Pentru că acest sat Petreștii a fost cumpărat de răposatul Lupul logofătul încă mai dinainte vreme, din zilele lui Șerban voievod. Iar după aceea, după moartea lui Lupul logofătul, fiul său Gherghe logofătul, el a vîndut o jumătate de sat, iar cealaltă jumătate, ea a rămas nevîndută. Astfel, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Gherghe logofătul, el a făcut vînzătoare și această jumătate de sat. Astfel, întru aceea, sluga domniei mele Necula logofătul, el a făcut întocmirea cu Gherghe logofătul de a cumpărat și această jumătate de sat din Petrești de la Gherghe logofătul, pentru 12 000 aspri gata, pentru că această jumătate de sat a fost a lui de moștenire. Și Gherghe logofătul a vîndut această jumătate de sat de a lui bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al lui Gherghe logofătul la mîna lui Necula logofătul cu mulți oameni buni martori, anume: din Rătevoești, Dragomir logofătul și Vasilie și Albul și din Beliți, Radul postelnicul, din Tămășești, Șteful postelnicul și din Lerești, Oancea logofătul, pentru că au fost și vecini pe această jumătate de sat, anume: Banciul și cu fiii lui. Astfel, întru aceea Gherghe logofătul, el a făcut de la început întocmire cu acei vecini, ca să se răscumpere de vecinie și cu aceea jumătate de sat, pentru 160 de galbeni. Astfel, cînd a fost după aceea, iar ei nicicum n-au putut să dea atîția bani, fără cît numai au dat 60 de galbeni de s-au răscumpărat de vecinie numai ei cu capetele lor fără nici o ocină. Iar cînd a fost după aceea, Banciul, el a ridicat pîră înaintea domniei mele cu Gherghe logofătul și astfel pîra Banciu și spunea că s-a răscumpărat el și cu ocină. Iar într-aceea domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am adeverit domnia mea că s-a răscumpărat Bance și cu fiii lui numai ei, cu capetele lor, fără nici o ocină. Și a mărturisit însuși Gherghe logofătul că s-au răscumpărat ei de vecinie fără nici o ocină. Astfel a rămas ⟨Ban⟩[1] ciul de lege și de judecată înaintea domniei mele. Dacă acei vecini vor scoate vreodată niște ⟨cărți⟩ [2] sau zapise... [1] că este carte de vor zice... [1] că i-a iertat Gherghe logofătul de vecinie pe acei vecini cu ocină, iar ⟨acele zapi⟩ se și cărți să nu se creadă, să fie mincinoase... [1] și ei de prădare, pentru că a mărturisit însăși jupanița Neacșa în marele divan că la moartea lui Gherghe logofătul, a iertat pe acei vecini de vecinie numai pe ei cu capetele lor fără nici o ocină. Și iarăși să fie lui Necula logofătul ⟨un vecin anume...⟩ [3].

De aceea, am dat și domnia mea lui Necu⟨la⟩ logofătul ocine de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare viștier și Mihai mare spătar și Vasilache mare stolnic și Vucina mare paharnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare l⟨ogofăt⟩ [2].

Și am scris Stancul în cetatea de scaun București, luna noiembrie 6 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mrea Rîncăciov, XIII/13. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută. Cu o trad. din 1849.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Loc răzuit.

---

160 1635 (7144) noiembrie 9.

Noi boiarii: jupan Dumitraşco biv vel vistier i jupan Mihai vel spatar i jupan Para peharnic şi Barbul peharnicul i Gherghe vistierul i Calotă clucerul, scris-am ceastă carte a noastră ca să fie dă credinţă la mîna lu Vasilie spatarul, feciorul lui Muşat vistierul, cum să să ştie că ne-au luat jupînul Ivaşco vel vornic şi cu fie-sa jupîneasa Mariia ce-au fostu jupînéasa lui Vasilie spatarul şi cu cocoanele ei şi dă mumă-sa Dospina cu fie-sa Elinca, dănaintea domnu nostru Io Matei Basaraba voevod pre răvaşă domneşti ca să-i judecăm şi să-i tocmim pentru moşiile şi pentru datoriile lui Muşat vistierul. Deci noi aşa am judecat şi i-am tocmit cine va vrea să ţie moşiile şi ţiganii şi viile şi morile ale lui Muşat vistierul, acela să-i plătească şi datorie.

Într-acéia, jupînul Ivaşco vel vornic şi fie-sa Mariia şi jupîneasa Dospina, deca au văzut că-i ajunge légea aşa, ei s-au sculat de au mersu în divanul domnu nostru dă s-au lepădat dănaintea măriei sale şi a tot divanul cum nici să aibă cu moşiile lui Muşat vistierul tréabă, nici să aibă tréabă cu datoriele lui.

Derept acéia şi noi încă am dat cartea noastră lui Vasilie spatarul, ca să aibă a ţiné toate moşiile şi ţiganii şi viile şi morile tătîine-său, lui Muşat vistierul, cum scrie mai sus, şi să plătească el toată datoriia, iar alt nimeni tréabă să n-aibă dentr-aceşti boiari cu moşiile lui Muşat vistierul, pentru că s-au lepădat ei dă a lor bunăvoe denaintea domnu nostru dîn divan şi dinaintea noastră. Aceasta scriem şi mărturisim ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru credinţa pusu-ne-am peceţile şi iscăliturile mai jos.

Пис ноемврїе ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂зрмд.
Dumitraşco vistier [1] ⟨m.p.⟩
Mihai vel spatar
Para peharnic, manu propria
Gheorghe vistier [1]
Barbul peharnic
Calotă clucer [1]
Прочитах Радꙋл втори лѡгѡфет [2]

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LX/9. Orig., hîrtie (29 × 20).

---

[1] Semnat de aceeaşi mînă.
[2] „A citit Radul al doilea logofăt".

161 ‹1635› noiembrie 10

† Adecă eu Badea postelnicul, feciorul Radului ce au fost cliucér mare de Băléni, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al mieu să fie de mare credință la mîna văru-mieu jupan Ivașco vel dvornic, ca să se știe, cum i-am vîndut toată partea mea de ocină de în Băléni, ce au avut tată-mieu Radul cliucér, de moșie, a opta parte de preste tot satul, den în cîmpu și den în pădure și de în apă și de în vad de moară și den în șăzutul satului, de pretutindenilea, oarecît se va alége de preste tot hotarul, de în hotar pî⟨nă⟩ în hotar, însă ocină fără de rumâni.

Și iară am mai vîndut eu Badea postelnicul văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină în Băléni, de în partea unchiu nostru lu Ivan sulgériul, însă de în a opta parte, ce au avut unchiu nostru Ivan slujerul, doao părți: partea vară-mea Stanei și a vară-mea Erinei, fétele unchiu nostru lu Ivan slujerul, de preste tot hotarul și cu partea Vîlsănească ce mi se va veni, despre toate părțile pentru că această a opta parte, partea a unchiu nostru lu Ivan, înpărțitu-se-au în trei părți, a trei surori. Deci, doao părți le-am vîndut văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, că au fost cumpărate de mine, iar a treia parte, partea vară noastră Ancăi, au rămas nevîndută nimenuilea, că n-am avut nici o treabă. Și i-am vîndut eu Badea, văru-mieu jupînului Ivașco vel dvornic aceaste părți de ocină ce scriu mai sus, derept aspri 24 000 gata, încă den în zilele lu Alexandru voevoda, feciorul răposatului Radul voevoda, de a mea bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea a tuturor boiarilor și a megiiașilor de pre înprejurul locului și de sus și de jos, ca să-i fie văru-mieu lu Ivașco vel dvornic, ocină moșie lui și coronilor, în véci. Și au fost la tocmeala noastră, fost-au mărturii boiarii divanului: jupan Hriza vel ban i Gligorie vel logofet i Dumitru vistier i Mihaiu vel spatar i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel peharnic i Costandin vel postelnic i Radul vtori vistier i Stroe logofet i Bunea logofet i... [1]. Aceasta mărturisescu, ca să se știe și să se crează. Și pentru mai ⟨a⟩deverită credință, pus-am și peceate.

И написах Лепъдат логофет ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ноемврїе і҃ дьни и wт Ѧдама до селѣ, въ лѣт зрм [2],

Badea postelnic
Hrizea vel ban
Gligorie vel logofet
Vucina vel păharnic
Mihaiu vel vistiar
Mihaiu vel spătar
Nedélco vel clucer
Dumitru vistier
Costandin vel postelnic
Theodosie biv vel logofet
Eu Radul vistiar
Stroe Fiera logofăt, manu propria
Σίμας λογοτετης μαρτηρος[3]
Bunea Vîlcul logofăt, manu propria
Buzinca vel comis
Eu Calotă vel slujer[4]
Eu Calotă clucer
Pătrașco cliucer
Dragomir vel armaș

Tatul treti logofet Danovic
Az Şerban Danovici logofăt
Eu Radul ban Buzescul [5].

Muzeul de ist. al municip. Bucureşti, nr. 27 212. Orig., hîrtie (41 × 27), 11 peceţi aplicate. La văleat lipseşte cifra unităţilor; datat după boierii martori.

EDIŢII. DRH, B. XXIV, nr. 405.

---

[1] Loc alb.

„Şi am scris Lepădat logofătul in Bucureşti, luna noiembrie 10 zile şi de la Adam pînă acum, in anul 7140" ⟨1631⟩.

[3] Sima logofăt, martor.

[4] Semnătură identică cu cea a lui Calotă clucerul, devenit intre timp mare sluger.

[5] Semnăturile sint autografe.

162

1635 (7144) noiembrie 10.

† Eu Neagoe postelnicul ot Corbuşori scris-am aceast al mieu zapis să fie de credinţă la mana jupînései Mariicăi, cum să să ştie că am luat eu 15 galbeni de la jupîneasa Marica pînă la sveti Neculae, cum de nu-i voiu putea da banii pînă la zi, iar eu i dau o délniţă lîngă Stanciul Budei şi să înbină în căpătîe cu délniţa lu Drăggan. Şi am făcut aceast zapis al mieu să fie la mîna jupînései, pentru credinţa cum să se ştie.

Пис мѣсеца ноемврїе ї дьни, лѣт ҂зрмд.

Arh. St. Buc., M-rea Cimpulung, VIII 28. Orig., hirtie (31 × 21). Copie ibidem, ms. 204, f. 105v.

163

1635 (7144) noiembrie 10, Bucureşti.

† Млостїєю божїєю, Їѡ Матею воєвода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрѣ бив вел питар и жȣпаницев его, Нѣкшев и със синови их, елинем Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и вечини ȣ село ȣ Мȣшетещи, въ сȣдство Ꙗрџеш, али ѡт половинȣ за село, половино, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт планеи и ѡт ѡвощїю и ѡт ливези и със вечинїи, на име: Станчюл със синови си и Микȣл със синови си и Бȣкȣр със синови си и Бърȣцъ със синови си и Ѡприш със синови си и Нѣгое със синови си и Сокол със синови си и съ въсѣх дѣлинциле им и със дѣлинце болѣрскїи, что хокет бити и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избрат, ѡт по въсом хотаром, по старе хотаре и белѣѕе.

Понеже сїѧ више речена ѡчинȣ и вечени ѡт Мȣшетещи бїѡ ест покȣплена за Ѡанча лѡгѡфет ѡт Кȣщерѣни и за снахам си Ꙗливера, дъщера Радȣлов постелник ѡт Баломирещи, със новци тȣрски възимали със лихвȣ, по мед. Таже, къда ест бил да плащает новцїи тȣрчилор на дьнъ, ѡни нѣст имал новци да их дават, что сȣт сътворил ѡт дѣла им за ѡчинȣ ѡт Мȣшетещи продадена ѡт половинȣ за село, половинȣ. Таже, дрȣг нихто нѣст се сȣт ѡбрѣтал да ѡ покȣпит, кромѣ тьчїю иже се сȣт ѡбрѣтал болѣрин господство ми жȣпан Митрѣ питар и жȣпаница его, Нѣкша, тере ѡ ест покȣпил ѡт над Ѡанча логофет и ѡт над снахам сн, Ꙗливера, за ȣгн с҃н новци готови, тере сȣт платил аспрїн тȣрчилор. И продадоше ѡни за нихном добро волю без ни едно силост, със ȣзнанїꙗ въсѣм болѣром и а мегїашом ѡт ѡкрстним мѣстом. Ѡбаче да се знает: да дръжит Митрѣ питар и жȣпаница его Нѣкша ѡт половинȣ за село, половинȣ, ѡт дела им и със вечинїи иже сȣт више речени, а Ѡанча логофет и снахам си, Ꙗливера, дъщера Радулов постелник, ѡни да дръжит пакиже ѡт половинȣ за село, половинȣ и ѡт вечини и ѡт въс ходоком. И видѣхом господство ми и запис за проданїе въ лѣт ҂з҃рлз и със мноѕи болѣри сведетелїе, написани ȣ запис, на име: Ївашко дворник и Глигорїе комис и Нѣгȣл ага и Басилїе ага и Неделко портар и ѡт Попещи, Калотъ армаш и ѡт Крецещи, Станко дворник и Цара лѡгѡфет и ѡт Сълътрȣк, Станчюл дворник и ѡт Ȣскаци, Данчюл лѡгѡфет и брат его, Скорѣ и ѡт Пръчещи, Митрѣ и ѡт Търговище, Бладул и ѡт Мънещи, Могош портар.

И пак да ест болѣринȣ господство ми Митрев питар и жȣпаницев его, Нѣкшев, ѡчинȣ и вечини ȣ село ȣ Цъпрътѣни, код Мȣшетещи, вечинїи, на име: Нѣгое със братом си Дан и Стонка със братам си Дȣмитрȣ и със синови им и със нихне дѣлнице, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт ѡвощїю и ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избрат, колико сȣт дръжал кȣкеве им тере се сȣт прихранили ѡни, понеже ест покȣпил болѣрин господство ми Митрѣ питар и сȣпрȣженица его Нѣкша сїи више речени вечини и със дѣлнице им ѡт над Преда дворник, синъ Радулов постелник ѡт Баломирещи за ȣги н҃, аспри готови. И къда сȣт въсхощет да продает, а Преда дворник ѡн въспрашал ест ло сестрам си Ꙗливера, жȣпаница Савев питар, хокет ли да покȣпит или ны? А ѡна сȣт реклъ, како не може кȣпити. И видѣхом господство ми и запис ѡт рȣк Предев дворник за проданїе със мноѕи болѣтри сведетелїе, написани ȣ запис, на име: Ѡанчѣ логофет и ѡт Бернлещи, Щефȣл постелник и ѡт Бръсещи, Тȣдор столник и ѡт Кълдърȣшани, Михаи и ѡт Крецȣлещи, Стан логофет и Лоизи и Борча логофет.

И пак да ест болѣринȣ господство ми жȣпан Митрѣ питар и жȣпаницев его, Нѣкшев, едни вечини ȣ село ȣ Мȣшетещи, на име Дан Къпъцънъ и със синови его по име, Станчюл и Ꙗлбȣл със въсах дѣлница кȣкюв их и ѡт вртоград и ѡт полю и ѡт ѡраленїе и ѡт ливези ѡт посвȣдї, елика се хтет избрат. Понеже ест покȣпил болѣрин господство ми Митрѣ питар и жȣпаница его, Нѣкша, того вечинъ и със дѣлница его и със въс ходоком ѡт над Радул и ѡт брат его Шерб и ѡт винȣком си, Соаре, ѡт Гор Брътїани за ȣгн к҃, аспри готови. И възимал ест Митрѣ питар аспри тȣрскїи съ лихвȣ ѡт над Карахаџи Хасан ѡт Дръстор, брат Дȣмитрашков вистїар. И видѣхом господство ми и запис за проданїе ѡт рȣка им въ лѣт ҂з҃рмв и със мноѕи болѣри сведетелїе написани ȣ запис, на име: ѡт Сълътрȣк, Станчюл дворник и Лоизи постелник и ѡт Корбѣни, Нѣгое лѡгѡфет и ѡт Търговище, Сима ватах и ѡт Мȣшетещи, поп Бишан и ѡт Бȣчȣмѣни, Мъчюкъ ватах.

И продадоше сїи више речениименитї людїе нихне ѡчине и вечини за нихном добра волю и със знанїꙗ въсѣм болѣром и а мегїашом ѡт ѡколном местом и ѡт [ѡт] пред господство ми.

Сего радї, дадох съм господство ми почтеномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрѣ питар и жȣпаницев его, Нѣкшев, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и вечини ȣ Мȣшетещи и ȣ Нъпрѣтѣни дѣдїнȣ и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевски и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и Дȣмитрȣ вел вистїар и Михан вел спатар и Басилїе вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написаχ аз, Лепъдат логѹфет, въ градѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца ноемврїе ı̃ дьни и ѡт Ӓдама в лѣт ₓзрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină și vecini în sat la Mușetești, în județul Argeș, însă din jumătate de sat, jumătate, din cîmp și din pădure și din apă și din munte și din pomet și din livezi și cu vecinii anume: Stanciul cu fiii săi și Micul cu fiii săi și Bucur cu fiii săi și Băruță cu fiii săi și Opriș cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Socol cu fiii săi și cu toate delnițele lor și cu delnițele boierești ce vor fi și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare și semne.

Pentru că această mai sus-zisă ocină și vecini din Mușetești a fost cumpărată de Oancea logofătul din Cuștereni și de nora sa, Alivera, fiica lui Radul postelnicul din Balomirești, cu bani turcești luați cu dobîndă, pe miere. Deci, cînd a fost să plătească banii turcilor la zi, ei n-au avut bani să le dea, ci au făcut vînzătoare din partea lor de ocină din Mușetești din jumătate de sat, jumătate. Deci altul nimeni nu s-a aflat să o cumpere, afară numai ce s-a aflat boierul domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa, de au cumpărat-o de la Oancea logofătul și de la nora sa, Alivera, pentru 250 de ughi bani gata, de a plătit asprii turcilor. Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dimprejurul locului. Însă să se știe: să țină Mitrea pitarul și jupanița lui, Neacșa, din jumătate de sat, jumătate, din partea lor și cu vecinii care sînt mai sus ziși, iar Oancea logofătul și nora sa, Alivera, fiica lui Radul postelnicul, ei să țină iarăși din jumătate de sat, jumătate și din vecini și din tot venitul.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare în anul 7137 și cu mulți boieri martori scriși în zapis anume: Ivașco vornicul și Gligorie comisul și Neagul aga și Vasilie aga și Nedelco portarul și din Popești, Calotă armașul, și din Crețești, Staico vornicul și Para logofătul și, din Sălătruc, Stanciul vornicul și din Uscați, Danciul logofătul și fratele lui, Scorea și din Pîrcești, Mitrea și din Tîrgoviște, Vladul și din Mănești, Mogoș portarul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele, lui Mitrea pitar și jupaniței lui, Neacșa, ocină și vecini în sat la Năpîrteni, lîngă Mușetești, vecinii anume: Neagoe cu fratele său Dan și Stoica cu fratele său Dumitru și cu fiii lor și cu delnițele lor din cîmp și din pădure și din apă și din pomet și de pretutindeni, oricît se va alege, cît au ținut casele lor de s-au hrănit ei, pentru că boierul domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat acești mai sus ziși vecini și cu delnițele lor de la Preda vornicul, fiul lui Radul postelnicul din Balomirești, pentru 50 de ughi, aspri gata. Și cînd au vrut să vîndă, iar Preda vornicul, el a întrebat pe sora sa, Alivera, jupanița lui Sava pitarul: vrea oare să cumpere sau nu? Iar ea a spus că nu poate cumpăra. Și a văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Preda vornicul cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: Oancea logofătul și din Berilești, Șteful postelnicul și din Bîrsești, Tudor stolnicul și din Căldărușani, Mihai și din Crețulești, Stan logofătul și Loizi și Borcea logofătul.

Și iarăși să-i fie boierului domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupaniței lui, Neacșa, un vecin în sat la Mușetești, anume Dan Căpățînă și cu fiii lui, anume Stanciul și Albul, cu toată delnița caselor lor și din grădină și din cîmp și din arătură și din livezi, de pretutindeni cît se va alege, pentru că boierul domniei mele Mitrea pitarul și soția lui, Neacșa, au cumpărat pe acel vecin și cu delnița lui și cu tot venitul de la Radul și de la fratele lui, Șerb, și de la nepotul său, Soare din Brătienii de Sus, pentru 20 ughi aspri gata. Și a luat Mitrea pitarul aspri turcești cu dobîndă de la Cara-Hagi Hasan din Dîrstor, fratele lui Dumitrașco vistierul. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare de la mîna lor, în anul 7142 și cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Sălătruc, Stanciul vornicul și Loizi postelnicul și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Tîrgoviște, Sima vătaful și din Mușetești, popa Vișan și din Buciumeni, Măciucă vătaful.

Și au vîndut acești mai sus ziși numiți oameni ocinele și vecinii lor de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor boierilor și a megieșilor dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul și jupaniței lui, Neacșa, ca să le fie lor ocină și vecini la Mușetești și la Năpîrteni dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam în anul 7144 ⟨1635⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeș III/15. Orig., hîrtie (42,5 × 28), pecete timbrată. Trad. ibidem, III/16 și ms. 168, f. 151v—152v.

---

164 1635 (7144) noiembrie 15.

† Adecă eu, Radul vtorie armaș și cu jupînéasa Mariia scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credență la mîna jupînului Semei vătahul, cum să se știe că i-am vîndutu lui viia nostră de în Tîrgoviște cu levade, cu pometu șe cu tot locul cîtu am țenut eu, derept ughi 30, bani gata. De ce, am socotit de am luat șe o vie de la Sima, care iaste în Călenești, lîngă Dédul vătahul, vie pentru vie. Iar cîți bani am socotit să-mi mai dea, mi-au datu cu vie cu tot, au umplut ughi 30. Însă i-am vîndutu căce mi iaste omul mieu. Șe am vîndutu de a nostră bunăvoe, fără de nici o silă, să fie lui moșie stătătoare șe feciorelor lui șe nepoțelor lui șă strănepoțelor lui.

Șe la tocméala nostră au fostu mulți boiare, anume: întîiu D[i]ragul scaunul ot Tîrgoveșțe i Dedul vătahul de Călenești i Ghioca ot tam, Gherghe băiașul i Sima poșcarul i Mihalco cel mare șălarul i Mihalco cel mic i părentele popa Manta i Tilea croitorul, vecinul lui popa Tatu.

Исписах Драгостеи спѹдѣю; пис мѣсеца ноемврїе дьни і҃е, в лѣт ҂з҃рмд [1].

Cîndu i-am vîndut v⟨ia⟩ [2], i-am vîndut și casa, derept ughi 20 bani gata, cu loc cu tot și iaste lîngă casa Fierăi logofătul [3].

Eu popa Manta
Gherghe băiaşul
Ραδου μαρτηρας[4]
Mihalco cel mare
Dédul vătah
Mihalco cel mic
Tilea croitor.
Nica căpitan[5]

Bibl. Acad., XLIII/9. Orig., hirtie (31 × 22), 9 peceţi în tuş negru, aplicate.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 177—178.

---

[1] „Am scris Dragostin spudeiul; am scris luna noiembrie 15 zile, în anul 7144" ⟨1635⟩.
[2] Loc rupt.
[3] Pasajul: „Cîndu i-am . . . Fierăi logofătul", scris ulterior.
[4] „Radu martor".
[5] Semnături autografe.

---

165 1635 (7144) noiembrie 16.

Jupan Ivaşco vel dvornic scris-am cartea noastră voao megiiaşilor, anume Goia şi Stoica din sat din Bogaţi. După aceia, vă dăm în ştire că aici înaintea noastră au venit popa Ivan dă Beleţi cu Preda ot tam şi cu Rada ot tam şi cu Stoica ot tam de s-au pîrît de faţă înaintea noastră pentru nişte vii şi alte moşii ce au fràţeşte. Deci noi într-altu chip nu i-am putut judeca ci i-am dat să să voiască să ia doi megiiaşi la mijlocul lor să-i judece şi să-i tocmească, să le înparţă toată moşiia frăţeşte peste tot.

Şi s-au voit dinnaintea noastră şi v-au luat pre voi tocmelnici. Deci să căutaţi, în vréme ce veţi vedea această carte a noastră, iar voi să aveţi a le trage toată ocina, să o înpărţiţi frăţeşte, întîi să trageţi să înpărţiţi pre patru fraţi, codru popii din Zătruca şi a lui Negoiţă de acolea şi codrul Bunului de la Scoruşi şi din Piscul Zatrii al Roşceştilor de lungu şi de lat, cît să va găsi viţă, viile usebit, loc sterp osebi pe patru fraţi. Însă cum veţi afla cu sufletele voastre pre dreptate aşa să judecaţi şi să-i tocmiţi. Şi zioa la sveti Nicolae. Inaco da nest, po reci naş.

Pis noemvrie 16 dni, 7144 ⟨1635⟩.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţ. Rom., nr. 127, f. 368—368v. Copie.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 178.

---

166 1635 (7144) noiembrie 22.

† Adecă eu Diman ot Carcadulea, ot sudstvo Sac, scris-am acesta al mieu zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Lupului vel căpitan, cum să să ştie că i-am vîndut dumnelui cinzeci de stînjăni de ocină den sat den Carcadulea, stînjănul cîte trei costande, fac bani 1 500, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, toată partea mea cîtă se va alége. Şi o am vîndut eu fără de nici o silă, de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor denprejurul locului, ca să-i fie dumnealui moşie şi coconilor şi strenepoţilor.

Şi la tocmeala noastră fost-au oameni buni mărturii anume: ot Carcadulea, Radul Lepşa i pac Radul, brat ego i Marco pîrcălabul i Vladul i ot Răsturnaţi, Stan Popescul i ot Măiroşi, Stratonie i ot Bucureşti, Stan ⟨să⟩ [1] punarul i ot Florieşti, popa Micul. Aceast-am scris, să fie de m⟨a⟩ [1]re credinţă la mîna j⟨upî⟩[1]nului Lupului căpitanul şi a coconilor dumnealui. Şi păntru credinţa mi-am pus şi pecétea.

Писа Михалчѣ логофът wт Мъгꙋрѣни, мѣсеца ноемврїе к҃в дьни вь лѣт ҂зрмд [2].

Popa Micul.
Marco pîrcălabul.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XLVIII/3. Orig., hîrtie (31 × 22), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 206, f. 647.

---

[1] Loc rupt.
[2] „A scris Mihalcea logofătul din Măgureni, luna noiembrie 22 zile în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

167 **1635 (7144) noiembrie 25.**

† Adecă eu, jupînéasa Rada, ce am fost jupînéasă a lui Staico paharnicul Rudeanul, scris-am şi mărturisescu cu acest zapis al mieu, ca să fie dă mare credinţă la mîna jupînului Pătru şi a Ghiocăi, neguţătorii, ca să să ştie cum pentru o datorie ce le-am fost eu datoare, ughi 300, datu-le-am satul Fometeştii din judeţul Vîlcii, jumătate dă sat, cu rumânii şi cu tot venitul despre tot hotarul vericît să va alége, care sat au fost al bărbatului mieu de moşie. Deci, pînă au fost el viu, căzut-au într-o nevoe foarte mare, şi cu alt n-au avut cu ce plăti nevoia lui, ci s-au sculat de au vîndut neşte sate ale méle de zéstre, de ş-au plătit capul. Deci, pentru acéle sate ale méle dă zéstre mi-au dat acest sat Fometeştii, pentru satul mieu Frăteştii.

Apoi, după moartea lui Staico paharnicul, căzut-am şi eu într-o nevoe mare şi am luat bani de la aceşti neguţători de mi-am scos capul dentr-acea nevoe. Deci, cînd am fost la zi, eu banii nu i-am avut de unde le da, ci le-am dat acest sat Fometeştii, ce scrie mai sus, de bunăvoia mea, făr de nici o silă, pentru că mi-au făcut şi dumnealor bine la acea nevoe, dă mi-au dat ughi 400, făr de nici o dobîndă, într-un an şi jumătate. Deci le-am dat şi satul acesta pentru aceşti ughi 300, cu voia feciorilor miei, Preda postelnicul i Tudosie şi cu ştirea tuturor rudeniilor cum le scrie şi zapisul lor, ca să le fie dă moşie în vecie, căci că au lăsat şi ei dobînda acestor ughi 400, ce au făcut într-un an şi jumătate.

Şi au fost mulţi boiari mărturie, care îşi vor pune mai jos peceţile şi iscăliturile lor. Şi pentru mai adeverită credinţă, pusu-mi-am şi eu pecetea, ca să să ştie şi să să créază.

I az, Tudor spudei, mazah, measeţa noiemvrie 25 dni, leat 7144 ⟨1635⟩.
Eu jupîneasa Rada.
Hrizea vel ban.
Ivan dvornic.
Preda postelnic, sin Staico paharnic.
Tudosie, sin Staico paharnic.
Gligorie vel logofăt.
Nedelco vel clucer.
Dumitru vel pitar.

Bunea Vîl[i]cul logofăt mărturie.
Stroe Florescu logofăt.
Cernat vel portar.
Dragomir vel armaș mărturie.
Constandin Cantacuzino mărturie.
Chesar postelnic ot Privalea mărturie.
Ghinea slujer ot Văléni mărturie.
Udrea ot Rădăcinéni mărturie.
Leca postelnic, sinŭ Oprii vel agi mărturie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Hurez, nr. 719, f. 271—272. Copie; altă copie ibidem, ms. 449, f. 112v.

---

168 — 1635 (7144) noiembrie 28.

† O carte de hotărnicie de 12 boeri de ocina din Blajoi de Sus sud Prahova, să o facă tot una cu ocina din Bléjoi de Jos. Noiemvrie 28 dni, leat 7144 ⟨1635⟩.

Adică noi ceşti 12 boeri hotarnici, anume Radul Frejureanul biv vel sluger i Tudor vtori dvornic ot Rătești i ot Scăeni, Mordan i Neagoe Căpușă i Tudor cel bătrîn i Stan Prăjur i Stan Moldovéan i Mircea ot Boldești i Vîlcul i Stoica Bold i Drăgșăr [1] i Mareș, care ne-au luoat jupan Radul vtori postelnic, fecior Mihalcii căpitan din Pătîrlage, pe răvașe domnești, denaintea domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, ca să hotărîm ocina ce au avut de zestre de la socrŭ-său Néagul din Negoiești, care ocină au fost schimbat jupîn Radul vtori postelnic cu călugării de la Mislea; ocina din Bléjoi de Sus să o lipim iar lîngă ocina lui din Bléjoi de Jos. Scris-am și mărturisim cu această carte a nostră, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Radului vtori postelnic, cum să să știe că am mersu toți acolo la hotar și am căutat cărțile tuturora și am aflat peste tot hotarul stînjeni 800. De la Neagul socru Radului postelnic s-au aflat în cărțile lor stînjeni 350 și la Mariia Bălțățeanca stînjeni 270 și la ceilalți megiiași stînjeni 50 și la Năstase ot Tîrgușor stînjeni 102 și la Stanca Avrăpoae stînjeni 70.

Deci noi am alăturat stînjeni 300 din Bléjoi de Sus pe lîngă ocina din Bléjoi de Jos, ca să fie ocină lîngă ocină și o am stîlpitu-o cu pietri în muche, din jos de moara Nastii o piatră, și în siliștea Bléjoi de Susu, iar o piatră și în marginea dumbrăvii, iar o piatră și din marginea dumbrăvii în lăuntru, în pădure, lîngă un stejar, iar o piatră și în stejar făcut cruce din stejar cu piatra, în dirept locului, prin pădure cît va coprinde în lat 300 de stînjeni, adică trei sute, pîn în apa *Dîmbului*, de ciia, pe apa Dîmbului în jos, pîn în hotarul Bléjoilor de Jos, de aciia pre hotar Bléjoilor în jos pe hotar pînă în apa Teléajănului și cu apa Teléajănului și cu vad de moară și cu pometul și cu pădurea și cu toate veniturile cîte au... [2] acei 350 de stînjeni, ca să aibă voe să-ș facă moară și să lucreze cu apa cîtă am hotărît și cu cîtă am înpietrit.

Pentru că această ocină ce iaste mai sus scrisă, iaste de zestre a jupînesii Sofiicăi jupînéasa jupîn Radului vtori postelnic, fata Néagului ot Negoești, ce au făcut schimbu cu călugării de la Mislea, de au dat călugării de la Mislea ocina ce au fost avîndu de la Pătrălage Radului postelnic, iar Radul postelnic le-au dat această ocină din Bléjoi de Susu care o am hotărîtu noi, ocină pentru ocină, ca să le fie cu bună pace. Așa am hotărîtu și am aflat cu sufletele nostre. Și pentru credința né-am pus și pecețile.

Radul Frujenel[3] biv vel sluger.
Tudor vtori dvornic.
Mordan ot Scăeni.
Néagoe Căpuşă.
Tudor cel bătrînu.
Stan Prejur.
Stan Moldovean.
Mircea ot Boldeşti.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466, f. 159v—160v. Copie; alte copii ibidem, ms. 465, f. 23v—24 şi la Bibl. Acad., MCCXXXIV/25.

---

[1] În nr. 465: „Drăguşin".
[2] Loc alb.
[3] În ms. 465: „Frujireánul".

---

169 — 1635 (7144) noiembrie 28, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всои земли Ѹггровлахїнскїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпан Дръгꙋшин втори постелник и съ сини его елици Богъ дарова, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и вечини оу село Пъдꙋрецїи въ сꙋдство Блъчѣ, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт винограді и ѡт седалище селов и съ въс ходоком ѡт по въс хотаром, елико извберит сѧ. И вечинїи ещеже да се знае, по име: Лꙋпꙋл съ сини его и Дїнкꙋл съ сини его и Стан съ сины его и Ѡпрѣ съ сини его и Падеш съ сини его и Станчюл съ сини его и Радꙋл Котороуѣ съ сини его и съ части им ѡт ѡчинъ. Понеже сїи више речени вечини ѡни быст въс людї кнѣѕи съ ѡчине им, ещеже ѡт прѣжде врѣме. А потом, егда быст нинѣ въ дьни господства ми, а вечинїи сами прїидет на почтенномꙋ болѣринꙋ господства ми Дръгꙋшин втори постелник аще продаваше се вечини, ѡни, съ сини им и съ всѧ частї им за ѡчинъ ѡт Пъдꙋрецн, по име: Лꙋпꙋл съ синъ его Тꙋдорꙋ и съ сини им и съ част его за ѡчинꙋ, за ҂д҃ аспри готови и радї единъ вол и Дїнкꙋл съ сини его и съ част его за ѡчинꙋ, радї ҂в҃ аспри и радї единъ вол и Стан съ сини его, Пътрꙋ и Сасꙋл и съ сини им и съ част его ѡт ѡчинꙋ за ҂ѕ҃ аспри и радї един вол и Ѡпрѣ съ синъ его Стоика и съ сини им и съ част его за ѡчинъ за ҂д҃ аспри готови и радї едни вол и Падеш съ сини его и съ частъ его за ѡчинꙋ радї в҃ аспри готови и радї едни вол и Станчюл съ синъ его Їѡн и съ сини им и съ част его за ѡчинꙋ радї ҂д҃ пенѧѕи готови и радї едни вол и продадоше се ѡни вечини за своим доброволѣ без не една силост съ оузнанїѧ всѣм болѣром и а мегїѧшом ѡт ѡкръстъ мѣсто им и ѡт пред господства ми ѡт диван и възѣл всн новци готови въ рꙋки им ꙗко да ест вечини съ записꙋл им ѡт проданїе на рꙋка Дръгꙋшин постелник и съ свѣдѣтелїи оу запис по име: пан Дꙋмїтрꙋ вел питар и пан Драгомир вел армаш и ѡт Брънковѣни, Преда спатар и ѡт Бързци, Строе иже бив вел столник и ѡт Сълътрꙋк, Станчюл втори дворник и ѡт Єпотещи, Дїнкꙋл кꙋпар и ѡт Милков, Тꙋдорꙋ комис и ѡт Кꙋртишоаръ, Тꙋдосїе ключар ши Андреи слꙋжар Рꙋдѣнꙋл и Кирка слꙋжар и ѡт Пъпълари, Кирка пехарник и ѡт Ибънещи, Радꙋл постелник и ѡт Бротїещи, Герге Печѣ и вси болѣри велики иже сꙋт кꙋстꙋдїи им оу запис. И видѣх господство ми и записꙋл вечином ѡт проданїе на рꙋка Дръгꙋшинов постелник.

И пак[1] да ест болѣр господства ми Дръгȣшин постелник ѡчинȣ оу село Пъдȣреци частъ Иванов, елика изберит сѧ ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт виноградї и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром, понеже ест покȣпи Дръгȣшин постелник ѡт на Негонцъ и ѡт на Тȣдорȣ, сини Предїн ѡт Ръскъѧци за ȣги ѕ҃ї и радї едни вол, ꙗже ѡчинъ бил ест покȣпил и Преда ѡт на Иван и ѡт на Радȣл Котороцѣ и съ запис ѡт проданїе на рȣка Дръгȣшин втори постелник съ свѣдѣтелїи, по име: Дїнкȣл кȣпар и ѡт Милков, Тȣдорȣ комис и ѡт Кȣртишоаръ, Теѡдосїи ключар и Кирка слȣжар и ѡт Гордова, Тȣдорȣ логофет и ѡт Комъници, Стънимир логофет и ѡт Бръинковѣни, Аврам логофет.

Сего радї, дах господство ми болѣр господства ми Дръгȣшин постелник, ꙗко да ест емȣ ѡчинȣ и вечини оу село Пъдȣреци, дѣдїнȣ стоателна, емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом, въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимом да не ест.

Се и сведетелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмїтрȣ вел вистїꙗр, пан Неделко вел ключар, пан Басилїе вел столник, пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Глигорїе вел логофет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, мазах въ вес Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе к҃и дьни, лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Drăgușin al doilea postelnic și cu fiii lui, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină și vecini în satul Pădureții din județul Vîlcea, din cîmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii încă să se știe, anume: Lupul cu fiii lui și Diicul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Oprea cu fiii lui și Padeș cu fiii lui și Stanciul cu fiii lui și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu părțile lor de ocină. Pentru că acești vecini mai sus spuși, ei au fost toți oameni cnezi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, vecinii au venit singuri la cinstitul boier al domniei mele, Drăgușin al doilea postelnic de s-au vîndut vecini, ei, cu fiii lor, și cu toate părțile lor de ocină din Pădureți, anume: Lupul cu fiul lui, Tudor și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Diicul cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri și pentru un bou și Stan cu fiii lui, Pătru și Sasul și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 6 000 aspri și pentru un bou și Oprea cu fiul lui, Stoica și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 aspri gata și pentru un bou și Padeș cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 aspri gata și pentru un bou și Stanciul cu fiul lui, Ion și cu fiii lor și cu partea lui de ocină, pentru 4 000 bani gata și pentru un bou și Radul Cotorogea cu fiii lui și cu partea lui de ocină, pentru 2 000 bani gata și pentru un bou. Și s-au vîndut ei vecini de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor din jurul locului lor și dinaintea domniei mele din divan. Și au luat toți bani gata, în mîinile lor, ca să fie vecini cu zapisul lor de vînzare la mîna lui Drăgușin postelnicul și cu martori în zapis, anume: pan Dumitru mare pitar și pan Dragomir mare armaș și din Brîncoveni, Preda spătarul, și din Vîrîți, Stroe care a fost mare stolnic, și din Sălătruc, Stanciul al doilea vornic, și din Epotești, Diicul cuparul, și din Milcov, Tudoru comisul, și din Curtișoară Tudosie clucerul și Andrei slugerul Rudeanul și Chirca slugerul, și din Păpălari, Chirca paharnicul, și din Ibănești, Radul postelnicul, și din Brătiești,

Gheorghe Pecea, şi toţi boieri mari, care sînt custodiile lor în zapis. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al vecinilor la mîna lui Drăguşin postelnicul.

Şi iar să fie boierului domniei mele Drăguşin postelnicul ocină în satul Pădureţi, partea lui Ivan, cît se va alege din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vii şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăguşin postelnicul de la Negoiţă şi de la Tudor, fiii lui Preda din Rîscîiaţi, pentru 16 ughi şi pentru un bou, care ocină a cumpărat-o şi Preda de la Ivan şi de la Radul Cotorogea şi cu zapis de vînzare la mîna lui Drăguşin al doilea postelnic, cu martori anume: Diicul cuparul şi din Milcov, Tudoru comisul, şi din Curtişoară, Teodosie clucerul şi Chirca slugerul, şi din Gordoba, Tudoru logofătul, şi din Comăniţi, Stănimir logofătul, şi din Brîncoveni, Avram logofătul.

De aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele Drăguşin postelnicul, ca să-i fie ocină şi vecini în satul Pădureţi, dedină stătătoare, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, în veci şi de nimeni neclintit să nu fie.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Mihai mare spătar, pan[1] Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic pan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tudoru spudei, am scris în oraşul Bucureşti, luna noiembrie 28 zile, anul 7144 ⟨1635⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LXXV/195, Orig., hîrtie (42 x 28) pecete timbrată.

---

[1] În text пан (pan).

170

1635 (7144) noiembrie 29.

† Милостїю божїю Їѡ Матеи Бъсърабa воивода и господинь. Давaт господство ми сїю повѣленїе господство ми cestui om anume Pîrvul ot Drăgoeşti ot sudstvo Gorjiiu, ca să fie volnic cu aceasta carte a domniei méle de să-şi ţie a lui moşie de în Drăgoeşti pentru că iaste a lui dereaptă şi bătrînă de în moşi di în strămoşi şi o au tot ţinut cu bună pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domniei méle, iar Stoica, feciorul lui Drăghici de Şomoneşti, el să apucă de Pîrvul ca să-i iia această moşie zicîndu că are cărţi de la Simion voivoda şi zice c-au venit Pîrvul cu moldovénii de i-au luat cai şi bivoli. Deci pentru acélé de atunce, el să apucă să-i iia moşiia, iar domniia mea am socotit înpreună cu toţi cinstiţii deregătorii domniei méle în divan cum Pîrvul n-au fost nimic vinovat, nici au fost el pre acea vréme cu moldovénii, nici are Stoica de în Şomoneşti nici o treabă cu această ocină a Pîrvului.

Derept aceia am dat domniia mea ceastă carte a domniei méle Pîrvului ca să aibă a-ş ţinéré moşiia cum scrie mai sus. Iar Stoicăi de-i va părea strîmbu, să vie cu cărţile să stea de faţă nainte domniei méle.

Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Пис мѣсеца ноемврїе к͠ѳ дьни, в лѣт з҃рмд.
† Їѡ Матею вѡевода, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XVIII 3. Orig., hîrtie (29,5 21,2). pecete inelară aplicată. Copii ibidem ms. 329, f. 350v—351 şi 335, f. 274v 275.

---

171 1635 (7144) noiembrie 30.

Adecă eu, Petre slugerul, sinŭ Aslanu vornecul, scris-am acestŭ zapisu a mieu, ca să fie de mare credinţă la mîna Dimei cliucerul dîn Bîzdîna şi la mîna Bălicăi paharnicul din Breasta, ca să să ştie că le-am vîndut satul Lazul din sud Meh⟨edinţi⟩, cu rumânii toţi şi cu toată ocina, din hotar pînă în hotar, din cînpu şi din apă şi din pădure, cum scrie şi în cărţile domneşti, care am cumpăratŭ noi mai dinnainte vreme, Şi parte mea de ocină din Gabrul şi cu toţi rumânii şi cu totŭ venitul cît să va alege, duprestě tot hotarul. Şi am vîndut drept ughi 700 tot bani gata de a mea bunăvoie şi făr de nici o silă şi cu ştirea tuturorŭ boiarilor şi a tuturor megi⟨a⟩şălor dinprejurŭ, ca să le fie dumnelor moşîie stătătoare şi copiilor în veci.

La această tocmeală a nostră au fost mulţi boeri, care vor pune mai jos peceţile şi iscăliturile. Şi aşa am tocmitŭ care dintre noi va vre să întoarcă, să de la domnie ughi 200.

Şi mi-am pus şi eu pecete şi iscălitura, ca să să crează.

Noemvrie 30 dni, 7144 ⟨1635⟩.

† Eu Pătru sluger.
Mihai vel stolnic.
Ivan vornic.
Zaharia sluger.
Dragomir.
Radu postelnic.
Ştefan logofăt.
Socol clucer.
Mihartŭ clucer.
Tudor logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 511. Copie.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor, *Mon.j. Dolj*, VIII, 166.

---

172 1635 (7144) noiembrie 30.

† Adecă eu Stan Pîţig i Băncilă ot Bucu Star scris-am acest zapis al nostru să fie de mare credinţă la mîna jupînului Oprei vel agă şi a fiiu-său Lecăi postelnicul, cum să se ştie că i-am vîndut ocină de în Bucul Bătrînu, însă stînjeni 40, derept bani gata ughi 12. Şi o am vîndutŭ de a nostră bunăvoe, ca să fie dumnelor moşie şi coconilor dumnelor cîţi Dumnezeu le va dărui.

Şi au fostu la tocmèala nostră mărturie: Stanciul tvori vornic ot Varoş ot Floci i Stan iuzbaşa ot Mătăseşti i Nedelco ot Bucu i Drume ot Tătărăi i

Stan, bratŭ ego ot tam, i Calotă postelnicul ot Tătulești, Stanciul vătahul ot Pisculești i Stan ot tam i Stîngă i Iacov ot Berilești. Și a fost mulți megiiași la tocmeala nostră. Și păntru mai mare credință pusu-ne-amu pecețile.

И написах аз, Строꙗ пехарник. Пис мѣсеца ноемврїе л҃ дьни, въ лѣт ҂з҃рмд[1].

Eu Stan Pițig.
Eu Băncilă.
Stanciul vornic ⟨m.p.⟩
Eu Stan iuzbașa ⟨m.p.⟩
Eu Nedelco ⟨m.p.⟩
Calotă postelnic ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/9. Orig., hîrtie (29,5 × 20,5), 4 peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

---

[1] „Și am scris eu, Stroia paharnicul. Scris luna noiembrie 30 zile, în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

173 1635 (7144) noiembrie 30, București.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басарабѧ воеводы и господин всои земли Ѹȣггровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повеленїе господства ми почтенномȣ правител господства ми пан Костантин вел постелник и съ сины его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емȣ едни мѣсто ѡт дома здѧ, ȣ варош господства ми ȣ Бȣкȣрещи, код домове Нѣгȣлов агъи и код вода Дъмбовицїи, елико изберит сѧ, понеже покȣпил правител господства ми пан Костантин вел постелник съю выше писано мѣсто ѡт дома ѡт на Сава шетрарюл за ȣги к҃ пѧнези готови, еще въ дьны Ѧлеѯандрȣ воеводї Илїѧш. И видѣх господство ми и записȣл емȣ на рȣкȣ Костантин вел постелник.

И паки да ест правител господства ми пан Костантин вел постелник ѕ҃ погоане за виноград ȣ дѣлȣл Виспещилор, варе елика изберит сѧ, понеже сїѧ ѕ҃ погоане сȣт пан Костандинов вел постелник ѡт дѣдни ѡт над жȣпаница его Єлина, еще ѡт прежде врѣме. И паки да ест правител господства ми пан Костантин вел постелник а҃ погон ѡт виноград и една чедвръте ȣ дѣлȣл Виспещилор, варе елика изберит сѧ, понеже покȣпил ѡт на Радѵл, брат Търкъи ѡт Перїѧци, за ȣги ѕ҃ пол аспри готови. И видѣх господство ми и записȣл емȣ на рȣкȣ пан Костантин вел постелник. ⟨И⟩[1] паки покȣпил правител господства ми пан Костандин вел постелник ȣ дѣлȣл Виспещилор в҃ погоане ѡт виноград и една чедвръте и едни сеженъ ѡт ѡчии ѡт хотарȣл Съхътѧнилор, дори ȣ камена Чиcлъȣлȣи, ѡт на Нѣнюл ѡт Гърбови. за ҂в҃ѵ аспри готови. И видѣх господство ми и записȣл егѡ на рȣкȣ пан Костантин вел постелник. И паки покȣпил правител господства ми пан Костантин вел постелник ȣ дѣлȣл Виспещилор г҃ чедвръци ѡт виноградї ѡт на Танасїе инок и ѡт на зет его Параскива, али вса част, им за ȣги є҃ пол аспри готови. И видѣх господство ми и записȣл им на рȣкȣ пан Костантин вел постелник. И паки покȣпил Костантин вел постелник една чедвръте ѡт виноградї ȣ дѣлȣл Виспещилор ѡт на Владȣл за. . . [2] аспри готови и съ запис ѡт рȣк его за проданїе. И паки покȣпил пан Костантин вел постелник една чедвръте за виноград ȣ дѣлȣл Виспещилор ѡт на Хилипан, за. . . [2] аспри готови и съ запис ѡт рȣк его ѡт проданїе. И паки покȣпил пан Костантин вел постелник г҃ чедвръци ѡт виноградї ȣ дѣлȣл Виспещилор, ѡт на Іѡнашко, за. . . [2] аспри готови и съ запис ѡт рȣк его за проданїе. И паки покȣпил пан Костантин вел постелник една чедвръте и половино ѡт виноград ȣ дѣлȣл Виспещилор ѡт на Стан Ѹрлою, за. . . [2] аспри готови и съ запис ѡт рȣк его ѡт проданїе. И паки покȣпил пан Костантин вел постелник в҃ чедврьци ѡт виноград ȣ дѣлȣл Виспещилор, ѡт на Влъдȣк ѡ[т]баче радї една чедвръте сътворила ест промененїе, аще дал ест пан Костантин вел постелник Влъдȣкъи ина чедвръте въ ино мѣсто, воиȣ, а една чедвръте покȣпил ѡ ест ѡт на Влъдȣкъ съ... [2] аспри готови и съ запис ѡт рȣк его како ест выше пис.

И продал ест сїи выше речени имените людї нихном дѣдїне и виноградї ѡт нихном добрѧ волѧ, без ни една силост и съ ȣзнанїѧ всѧм мегїѧшом ѡт гор и ѡт дол и ѡт ѡкръсть мѣстом и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох и господство ми пан Костантин вел постелник, ꙗко да ест емȣ сїи више речени винограде, дѣдїнȣ и въ ѡхаб, синовим и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт кого непоколѧбымом, порезмо господство ми.

Се оубо и сведителїи положих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевскїи и пан Івашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и пан Михаю вел спатар и пан Василїе вел столник и пан Бȣзинка вел комис и пан Бȣчина вел пехарник и пан Костандин вторїи постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И писах аз, Стоика логофет Шърбанович, ȣ града Бȣкȣрещин, ноемврїе л҃-гѡ дьны, вь лѣт ҂зрмд, лѣт г<осподниѧ> ҂ахле.

† Іѡ Матею воевода, милостїю божїею господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele pan Costantin marele postelnic şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un loc de casă aici, în oraşul domniei mele, în Bucureşti, lîngă casele lui Neagul aga şi lîngă apa Dîmboviţei, cît se va alege, pentru că a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele postelnic acest loc de casă mai sus scris de la Sava şetrariul cu 20 ughi bani, gata, încă în zilele lui Alexandru voievod Iliaş. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui la mîna lui Costantin marele postelnic.

Şi iar să fie dregătorului domniei mele pan Costantin marele postelnic 6 pogoane de vie în dealul Vispeştilor, oricît se va alege, pentru că aceste 6 pogoane sînt ale lui pan Costantin marele postelnic, de moştenire, de la jupaniţa lui, Elina, încă de mai înainte vreme. Şi iar să fie dregătorului domniei mele pan Costantin marele postelnic, un pogon de vie şi o cetvîrte în dealul Vispeştilor, oricît se va alege, pentru că a cumpărat de la Radul, fratele lui Tîrcă din Periaţi, pentru 6 ughi şi jumătate aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui la mîna panului Costantin marele postelnic. ⟨Şi⟩ [1] iar a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele postelnic în dealul Vispeştilor 2 pogoane de vie şi o cetvîrtă şi un stînjen de ocină din hotarul Săhătenilor pînă în Piatra Cislăului, de la Neniul din Gîrbovi, pentru 2 400 aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lui la mîna panului Costantin marele postelnic. Şi iar a cumpărat dregătorul domniei mele pan Costantin marele postelnic în dealul Vispeştilor 3 cetvîrţi de vie de la Tanasie călugărul şi de la ginerele lui, Paraschiva, însă toată partea lui pentru 5 ughi şi jumătate aspri gata. Şi am văzut domnia mea şi zapisul lor la mîna panului Costantin marele postelnic. Şi iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o cetvîrte de vie în dealul Vispeştilor de la Vladul pentru... [2] aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui. Şi iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o cetvîrte de vie în dealul Vispeştilor de la Hilipan pentru... [2] aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui. Şi iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic 3 cetvîrţi de vie în dealul Vispeştilor de la Ionaşco pentru... [2] aspri gata și cu zapís de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic o cetvîrte și jumătate de vie în dealul Vispeștilor de la Stan Urloiu pentru... [2] aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui. Și iar a cumpărat pan Costantin marele postelnic 2 cetvîrți de vie în dealul Vispeștilor de la Vlăducă, însă pentru o cetvîrte a făcut schimb, de a dat pan Costantin marele postelnic lui Vlăducă altă cetvîrte în alt loc, afară, iar o cetvîrte a cumpărat-o de la Vlăducă cu... [2] aspri gata și cu zapis de la mîna lui, cum este scris mai sus.

Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți, oameni dedinele și viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat domnia mea panului Costantin marele postelnic, ca să-i fie aceste mai sus spuse vii, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Mihaiu mare spătar și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin al doilea postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Șărbanovici, în cetatea București, noiembrie a 30-a zi, în anul 7144, anul domnului 1635.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

⟨Pe verso:⟩ A lui Matei vodă pre un loc ot București și cu viile ot Vispești, însă viile ot Vispeșté le-au dat zéstre Costandin postelnicul cocoanelor lui.

Bibl. Acad., XLIII/10. Orig., hîrtie (43 × 28), pecete timbrată.

---

[1] Omis.

[2] Loc alb.

---

174 — 1635 (7144) noiembrie 30.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ. Дават господство ми сїѧ повелѣнїѧ господства ми свѣтѣи и божественѣи монастир глаголема Тополница, храм свѣты архангел Михаил и ѡцȣ егȣмена Ѳеѡдора[1] и всѧм иже ѡ Христѧ братїи живȣщи там, ca să hie sfintii mănăstiri ce scrie mai sus niște țigani, anume Delința cu tot sălașul lui și Gruia cu sălașul lui și Rada cu sălașul lui i Crăciun cu sălașul lui ⟨i⟩ Iovan cu sălașul lui i Avram cu sălașul lui i Imbre cu sălașul lui. Pentru că acești țigani ce scrie mai sus fost-au ai sfintii mănăstire Topolnița de moșie, de strămoșie, dați și miluiți de răposații ctitori înncă mai denainte vréme. Iar după acéia, de la o seamă de vréme, această sfîntă mănăstire au rămas săracă și pustie și fără călugări, ce au perit toate bucatele mănăstirii și s-au răsipit aceșteai sfinte mănăstiri și țiganii și tot ce au avut; și au perit și cărțile care au fost făcute pre acești țigani.

Într-aacéia, domnia mea văzîndŭ că sînt acești țigani ai mănăstirii și mărturisindŭ mulți boiari înnaintea domnii méle că sînt acești țigani ai mînăstirii, dat-am și am întărit cu această carte a domnii méle, ca să hie sfintii mănăstirii aceşti ţigani cum iaste mai sus scris de moşie în vecie, pentru că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣх господства ми.
Пис ноемвріе л҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Іѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/30. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 330, f. 234.

EDIŢII. Creţeanu, *Doc. schit. Topolniţa*, 449—464.

---

[1] „... mănăstiri numite Topolniţa, hramul sfîntului arhanghel Mihail şi egumenului Theodor ...

---

175 1635 (7144) decembrie 5.

† Adecă noi, megiiaşii den sat de în Vărăşti, de pre Drînbovnic, den judeţul Vlăşcei, anume: Necula, feciorul Micului şi Radul, feciorul Oancei şi cu feciorii miei Radul i Stanciul i Neagŭ, fratele Radului, şi cu feciorul mieu Stoian şi Stoica, feciorul lu Dragomir, şi cu alţi feciori, cîţi ne va dărui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la mîna lu Şărban logofătul şa a jupîniasei lui, Neagăi, cum să se ştie că am fost noi megiiaşi cu ocina noastră în sat. Deci noi am venit de ne-am vîndutu dumnealui să-i fim rumâni, noi şi feciorii noştri, în vecie.

Însă să se ştie cine cîţi bani au luat: eu Necula mai vîndut-am lu Şărban logofătul şi jupîneasei lui Neagăi şi ocina ce am avut cumpărătoare den sat de în Preajvă, care parte au fost a Badei şi a Darăi, feciorii Darăi, de jumătate de sat 2 părţi, den cîmpu şi de în pădure şi de în apa Drîmbovnicului şi cu vaduri de moară, den hotar pînă în hotar, cît se va alége. Deci eu Necula, pentru mine şi pentru această ocină şi pentru toată partea mea den sat de Vărăşti, luat-am ughi 35. Şi eu Neagŭ cu feciorii miei şi cu toată partea mea den sat de în Vărăşti luat-am ughi 22. Şi eu Radul cu feciorii miei şi cu toată partea mea den sat den Vărăşti luat-am ughi 25. Şi eu Stoica cu feciorii miei, cîţi-m va da Dumnezeu, cu toată partea mea den sat den Vărăşti luat-am ughi 13. Şi am luat noi toţi aceşti bani gata de în mîna logofătului Şărban şi a jupînései Neagăi.

Şi ne-am vîndut de bunăvoea noastră şi noi şi feciorii noştri şi cu toate părţile noastre de ocină den sat de Vărăşti, den cîmpu, de în pădure, de preste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, de bunăvoea noastră, cum scrie mai sus, să-i fim rumâni în veacŭ.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi boiari: jupan Para peharnicul i pan Gherghe visitierul i pan Gherghe aga i popa Vasilie u Trăgovişte i Manulu cupeţu i Defta cupeţu şi alţi boiari mulţi, carii au iscălit şi au pus peceţile. Şi pentru credinţa ne-am pus dégetele den jos.

Пис въ мѣсеца декемвріе е҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.
Nicula.
Radulu.
Neagul.
Stoica.
Μώισί ‹ἰ›κονόμου[1] ‹m.p.›

Γεωργιος βηστιαρης[2] ⟨m.p.⟩
Para peharnic manu propria
Bratul gramatic pisah ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CXVI/31. Orig., hîrtie (41,7 × 28), 4 peceţi aplicate.

---

[1] „Moisi iconom".
[2] „Gheorghe vistier".

176

1635 (7144) decembrie 10.

† Adecă eu Tudoran, sinŭ Dragomir Vrăjitorul, scris-amu şi mărturisescŭ cu acesta zapis al meu, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dedului Bucureştenul ot Căleneşti, cum să se ştie că i-m vîndut stînjeni de ocină, 20, den sat den Dărmăneşti ot sud Prah⟨ova⟩, derept aspri gata 2 200, şi să aibă şi un [1] vad de moră cîtŭ să vă alege, cu fraţi. Şi am vîndut den apă, din silişte, den cînpu, den pădure de préste tot hotarul, din hotar pînă hotar, cît se va alege, cu fraţi, ca să-i fie dumnelui moşie hohabnică şi dumnelui şi coconilor dumnelui. Şi o-m vîndut de a me bunăvoe, fără neci o silă.

Şi la tocmela nostră au fost şi oameni buni mărturii: din Dărmăneşti Stari Vîlcul, Stan iuzbaşa ot tam, Vasilie ot tam, Dănilce ot tam.

Şi am scris eu Stanciul logofetul. Pis dechemvrie 10 dni v leat 7144 ⟨1635⟩.

Eu Tudoran, inel n-am avut, ci am pus degetul.
Stan iuzbaşa.
Vîlcul.
Vasilie.

Muzeul de Istorie al municipiului Buc., nr. 13 726. Orig., hîrtie (22 × 15,5), 3 peceţi aplicate, din care una are legendă în limba turcă.

---

[1] În text „in".

177

1635 (7144) decembrie 10, Bucureşti.

Ocolniţa pentru toate moşiile i viile mănăstirii, cu rumânii, de la leat 7... [1].

Întru Hristos Dumnezeu, binecredincios, blagocestivul şi dă Hristos iub˙toriu şi singur stăpînitoriu Io Matei Băsăraba voevod, cu mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind toată Ţara Rumânească, încă şi laturile plaiurilor Almaşului şi Făgăraşului povăţuitoriu. Bine am voit dumniia mea cu bunăvoinţa domnii méle şi cu curată şi luminată inema domnii méle a proslăvi pe Dumnezeu cel ce m-au proslăvit pre mine şi cu mărire m-au înnălţat pre scaonul răposaţilor moşilor domnii méle. Iată am dăruit domniia mea acest cu tot cinstit şi bine închipuit hrisov al domnii méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstiri ce să numéşte Mărginénii, unde iaste hramul sfinţilor arhistatizi făr de trupuri, Mihail şi Gavriil, şi părintelui episcopului Partenie care iaste năstavnec acestui sfînt lăcaş şi tuturor călugărilor cîţi petrec întru acest lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri satul Cricovénii, den judeţul Praovii, tot satul, cu toţi rumînii şi cu tot hotarul. Pentru că acest sat Cricovénii, au fost al lui Drăghici şi al lui Udrişte banul de la Mărginéni, bătrînă şi dreaptă moşie. Iar după acéia, au dat şi au închinat la această sfîntă mănăstire, pre cum am văzut domniia mea şi cartea lui Alexandru Vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7082.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Bobocii tot şi cu toţi rumânii şi cu tot hotarul, pentru că acest sat au fost de baştină al lui Drăghici dvornecul şi al fraţilor săi. După acéia, l-au închinat la sfînta mănăstire şi am văzut şi hrisovul lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la satul Uliteştii şi cu toţi rumânii, însă toată partea Stanciului, feciorul lui Vintilă de la Cucleş, du preste tot hotarul, pentru că au cumpărat această moşie şi rumânii părintele egumenul Spiridon şi cu fraţii de la mănăstire, de la Stanciul feciorul lui Vintilă, Şi am văzut domniia mea şi cartea Mihnii vodă, feciorul lui Alixandru vodă de cumpărătoare, leat 7098.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşii la sat, la Uleşti, însă un rumân cu délniţa lui şi cu curătura şi cu pometul lui, pentru că acest rumân şi cu délniţa lui, l-au fost cumpărat jupan Miroslav biv vel vistier de la Dumitru şi dă la Răduţa drept 1000 aspri, şi l-au închinat la sfînta mănăstire. Şi iar să fie sfintei mănăstiri la Uliteşti moşie den partea lui Tudoran, a treia parte şi cu un rumân, pentru că au cumpărat această moşie şi cu un rumân de la Dumitru şi dă ⟨la⟩ [2] Răduţa drept 3 000 aspri.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Stăneştii de la Prahova tot, cu toţi rumânii şi cu tot hotarul, pentru că l-au închinat şi l-au dăruit jupan Vintilă şi feciorii lui, Drăghici şi Radul, şi am văzut şi hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Şi iar să fie sfintii mănăstiri satul Băneştii jumătate cu rumânii şi cu tot venitul du peste tot hotarul, pentru că l-au dat jupîneasa Frusina de la Bucov şi l-au închinat.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie şi rumâni la satul Morénii, însă toată partea jupînésii Frusinii du preste tot hotarul, cît să va alége, pentru că am închinat această moşie şi rumâni de la Moréni jupîneasa Frusina.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la Măguréni, toată partea jupînésii Mariei, fata Buicăi postelnicul, şi cu rumânii, şi den dealul cu viile şi dispre tot hotarul cît să va alége, pentru că această moşie Morénii dă la Măguréni au fost dă baştină de la moşii jupînésii Marii de zéstre. Iar cînd au fost la moartea ei, ia au lăsat această moşie şi rumânii, toată partea ei la sfînta mănăstire, ca să fie ei pomenire. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Şărban voevod, leat 7116.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la Cătun, însă toată partea Buicăi postelnicul de la Şoplea şi cu rumânii du peste tot hotarul, pentru că această moşie şi rumânii au dat şi au închinat Buica postelnicul la moartea lui, şi s-au îngropat şi el acolo. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Şărban voevod, leat 7116.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega tot cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu vama de sare de acolo, den zéce bolovani de sare 1 bolovan, şi dîn sarea măruntă şi lospe a treia parte, oricît să va alége, pentru că acest sat Telega şi cu vama de sare au fost dă baştină a lui Drăghici dvornicul de la Mărginéni, apoi l-au închinat la sfînta mănăstire pentru căci iaste ctitor. Şi am văzut domniia mea şi cărţile altor domni bătrîni.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Telega şi cu Crăiţele, tot satul cu toţi rumânii şi cu tot hotarul, pentru că au închinat acest sat la sfînta mănăstire jupan Udrişte banul şi Drăghici dvornecul. Şi am văzut domniia mea şi cartea Mihnii voevod, leat 7089 şi hrisovul lui Alixandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7079.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la Cucleş, a patra parte du preste tot hotarul şi dîn vaduri de moară, pentru că au închinat [pentru că au închinat] Drăghici şi Udrişte de Mărginéni la sfînta mănăstire. Şi am văzut domniia mea şi cărţi vechi ale lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Spatniţa, tot satul, cu toţi rumânii şi cu tot hotarul şi cu vaduri de moară, pentru că am dat şi au închinat acest sat Frinţea. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mircii vodă, leat 7085.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la satul Vlădénii, însă toată partea ⟨lui⟩[2] Theofil călugărul du preste tot hotarul şi cu pomii, însă moşie făr de rumâni şi cu viile de la Bălţaţi toate şi cu un sălaş de ţigani, anume: Vasile ţiganul şi cu ţiganca lui Radu, pentru că această mai sus-zisă moşie şi vii şi ţigani au fost dă baştină ale lui Theofil călugărul. Iar cînd au fost în zilele lui Alexandru vodă Iliiaş, el au dat şi au închinat la această sfîntă mănăstire pentru sufletul lui. Şi am văzut domniia mea şi zapisul lui şi cartea lui Alexandru vodă Iliiaş, eat 7 ⟨1⟩[2] 37.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Secăriia tot şi cu un deal de vii şi la patra parte dîn Plopéni şi cu vad dă moară la Teleajăn, şi un metoh şi un vad de moară la Rîul Cumetrii, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornecul încă den zilile lui Vlad vodă Călugărul. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Alexandru vodă, feciorul Mihnii vodă, leat 7079.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşiia care să cheamă Măgura Cioarii, toată, cu tot hotarul cît să va alége, pentru că au închinat Albaş dă la Tîrşor şi cu fraţii lui dă moşie, cum scrie şi cartea Mihnii vodă, leat 7090.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Zănoaga jumătate, partea Măndeştilor toată, cît să va alége şi cu morile, pentru că au închinat jupîneasa Stana [3] de la Stănceşti. Şi am văzut şi doaă cărţi ale lui Alexandru vodă feciorul Mircii vodă, leat 7077.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Negovanii tot cu toţi rumânii şi cu tot hotarul, şi iar moşie la Rotunda, cît să va alége, pentru că au închinat jupan Drăghici dvornicul. Şi am văzut şi hrisovul lui Alixandru vodă Mircii şi ale altor domni bătrîni.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la Căpriorul sud Dîmboviţa şi cu rumînii, însă toată partea lui Stan logofătul de la Căpriorul, cîtă are el şi cîtă au cumpărat înpreună cu jupîneasa lui Viţa du preste tot hotarul, cît să va alége, pentru că au dat şi au miluit la sfînta mănăstire şi s-au îngropat şi el acolo. Şi am văzut şi zapisul lui Stan logofătul şi iar zapisul jupînésii lui Viţii şi cartea Radului vodă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la satul Podbeleşti însă toată partea lui Staico logofătul şi a jupânésii lui Frujinii de la Bucov, cu rumânii şi du preste tot hotarul, pentru că au închinat Staico postelnicul şi jupîneasa lui Frujina. Şi am văzut şi cartea Mihnii vodă Alexandru, leat 7088.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Cornénii de la Coastă şi dîn apă, tot, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu moara cît să va alége, pentru că au închinat Drăghici dvornicul. Şi, am văzut şi hrisovul lui Alexandru vodă Mircea şi încă 2 cărţi ale lui Alixandru vodă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie şi rumîni la satul Blagodeştii, jumătate dă sat cu toţi rumînii şi cu vad dă moară, du preste tot hotarul Hutru că au închinat jupîneasa Colea şi feciorii ei, Drăghici postelnicul şi Udrişte postelnicul pentru sufletul lor, încă den zilile lui Moisi vodă. Şi am văzut şi hrisovul lui Alixandru vodă Mircea, leat 7079 şi încă multe cărţi.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Stîlpénii partea Mandii şi a feciorilor ei, toată, cu rumînii şi cu balta Coşcovata şi du preste tot hotarul, pentru că au închinat jupîneasa Manda şi feciorii ei pentru sufletul jupînului Stănilă. Şi am văzut şi hrisovul lui Alixandru vodă Mircea şi Cartea lui Şârban vodă, leat 7118.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la dealul Bucşanilor, loc dă vie şi cu livéde dîn josul vii şi făr de vinărici domnescu şi oricîţi rumîni dă la Boboci vor face vii preste dealul Bucşanilor ce iaste preste moşiia sfintei mănăstiri, iar vinăriciul domnescu şi boeresc tot să fie al sfintei mănăstiri, pentru că au dat jupîneasa Elina a Badii clucerul şi feciorii ei Dragomir şi Preda încă dîn zilele lui Pătraşco vodă.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri moşie la Grămăditéle însă toată partea călugăriţii Marii cu rumînii şi preste tot hotarul, pentru că au închinat călugăriţa Mariia. Şi au văzut şi zapisul ei şi cartea Mihnii vodă, leat 7098.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri satul Tătarul dă la cîmpu, cu toţi rumînii şi cu tot hotarul, pentru că l-au închinat jupîneasa Frujina. Şi am văzut şi zapisul ei.

Şi iar să fie mănăstirii moşie la satul Moşăştii de la Balta Albă, cu rumînii şi dîn baltă şi du preste tot hotarul însă toată partea Mihalcii banul, pentru că au închinat Pătraşco postelnicul, feciorul Mihalcii banul, căci s-au îngropat el acolo la mănăstire şi muma lui băneasa. Şi am văzut domniia mea şi zapissul lor.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri 8 pogoane dă vie în dealul Paţii şi 5 suflete de ţigani, anume... [1], pentru că au făcut părintele egumenul Partenie episcopul schimbu cu Radul vtoroi postelnic, de i-au dat lui moşiia şi rumînii de la Podbeleşti, iar Radul postelnicul au dat mănăstirii acéste 8 pogoane de vie şi 5 suflete de ţigani, ca să fie moşie pentru moşie.

Pentru acéia am dat [am dat] şi domniia mea ca să fie sfintei mănăstiri acéste mai sus scrise moşii şi rumâni stătătoare şi dă întărire.

Încă şi jurămînt am pus domniia mea în urma noastră pre care va alége domnul Dumnezeu a fi domnu, încă să înnoiască acest hrisov, iar care îl va sparge, acela să fie proclet şi afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Necheia.

Iată şi mărturii: jupan Hrişca vel ban, i jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier, i Mihai vel spatar i Vasilie vel stolnic i Buşinca vel comis i Vucina vel păharnic i Costandin postelnic

Şi ispravnec Grigorie vel logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofătul, feciorul lui Şărban la Bucureşti, ⟨luna decembrie 10 zile, văleat 7144 (1635)⟩ [4].

Arh. St. Buc., Mărgineni, ms. 454, f. 31—33. Copie. Cu două trad. în limba franceză, ibidem XIII/14v15.

---

[1] Loc alb.

[2] Omis.

[3] „Stana“ scris deasupra rîndului.

[4] Data după traducerea franceză.

178 1635 (7144) decembrie 12, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Бъсърааба воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми acestui uncheașu na ime Dragomir ot Fiiani și cu fiiu-său Cîrstiian ce-au fost păcurariu Andocăi vatahul, ca să hie în pace și slobozi de către Andoca vatahul și de către oamenii lui și de toate slugile domnii méle, mai multu val să n-aibă, pentru că Cîrstiian, feciorul lu Dragomir, fost-au păcurariu la o seamă de oi ale Andocăi vatahul. Deci cînd au fost la zi, la sveati Dimitrii, la vréme simbrii, ș-au dat sama la jupîneasa Andocăi și ș-au luat simbriia, apoi jupîneasa Andocăi n-au vrut să-și ia oile, ce le-au trimis cu oile la tată-său Dragomir, căci au fost copilul bolnavu. Iar la vrémea ernatecului, să le ducă la notreț la Șchéi. Iar apoi, jupîneasa Andocăi se-au dus den țară după bărbatu-și în țara Moldovei. Deci, deaca am înțeles domnia mea că au eșit Andoca cu totul den țară, am trimis de au strînsu toate bucatele lui pre sama domnească. Într-acéia și uncheașul Dragomir cu fiiu-său Cîrstian, deaca au înțeles den oiari, cînd ș-au dat sama la dinșii cum au eșit Andoca den țara și jupîneasa lui, ei se-au temut ca să n-aibă nevoe de către domnia mea ce se-au sculat într-acel ceas de au adus toate oile, 59, de le-au dat pre sama domnească, la sat la Odobeni. Și au fost ispravnic, cînd le-au dat, jupan Cernat vel portar. Deci i-am făcut domnia mea această carte la mîna lui de credență și i-am rumtu domnia mea den divan, să-i dea 2 oi pentru haine, pentru hrană și pentru toată munca lui și să le pască pînă în Crăciun. Deci mai multu val să n-aibă, că așa iaste învățătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.
Пис ȣ Бȣкȣрещї, декемврїе ві дьни в лѣт хзрмд[1].
† Їѡ Матеи воевода, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., XXI/218. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

---

[1] „Scris în București, decembrie 12 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

179 1635 (7144) decembrie 15.

† Adecă eu Vasilie și cu făméia mea Giura, fata lu Roman de în Cîîndești, scris-am și mărturisim cu acestu zapis al nostru, să fie de mare credință la mîna jupan Radu postialnicului i Neagoe postelnicului i Gorghie spatarului i Moise postelnicului, sinŭ Mihalcei vornicului, cum să se știe că le-amu vîîndut 1 pogon de vie în dealul Cîîndeștilor de în partea Calcei 1 230. Și am vîîndut de bunăvoea nostră, cu știrea a tuturor fraților de înprejurul locului.

Și mulți megiiași mărturii, anume: Balotă ot Cîndești i Dragul i Drăgan i Mihaiu Grămadă ot tam i Radul i Stan ot Cîrlomănești. Pis Andreiu i Stan cojocarul i Bunea și alți mulți boiari și megiiași mărturisim.

Пис мѣсеца декемврїе еі дьни, въ лѣт хзрмд[1].
Eu Stan cojocar.
Eu Stan Mocea.
Eu Vasilie.
Eu Bunea.

Eu Drăgan.
Eu Radu.
Eu Giura
Eu Balotă.
Eu Dragul.
Eu Mihaiu Grămadă.

Bibl. Acad., CXCVI/72. Orig., hîrtie (21,5 × 15,5).

---

[1] „Scris în luna decembrie 15 zile, în anul 7144" ⟨1635⟩.

180 1635 (7144) decembrie 16, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба вóевода и господинъ въсои земли Оугрровлахїиское. Дават господство ми сїи повелѣнїе господства ми жȣпаницев Станкъи, дъщера Първȣлȣи логофет Рȣдѣнȣл, ꙗже бист жȣпаницъ Преден спатар ѡт Албещи и със синови еи, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест еи ѡчинȣ въ Албещї и въ Домирещи и Доброци ѡт сȣдство Аргеш, ѡбаче част Ръдȣканȣлов синъ Радул вистїꙗр, брат Преден слȣжер и Строе ключар ѡт Гречи, въсах ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт бродове за воденице и със вечинїи и ѡт седалище селѡв и ѡт по въс хотаром. И вечинїи ещиже да се знает по име: Станчюл със братом си Бадѣ и със синови им и́ Вȣлпе със синови си и Ратѣ морар със синови си и синови Гъшпъроае със си́нови им и Ромче със синови си и Манѣ със синови си и Стонка синъ Шерѣ със си́нови си и Бабрїꙗн със синови си и прочи вечинии, колици се ѡбрѣтал ѡт сїю силище всих; понеже сїи више речени ѡчине ѡт Албещи и ѡт Домїрещї и ѡт Доброци бист ѡт дѣдїно Ръдȣканȣлȣи, синъ Радул вистїꙗр ѡт Гречи. А потом, ѡи поставил зълог на Радȣл лѡгѡфет Настȣрел ѡт Хїеръщи за т҃ жилти ѡт наюпрѣжде врѣме и въс бил по разлога емȣ. Потом къда бист пре дъни Алеѯандръ воевод, синъ покоинаго Радул воевод въ теченїа лѣтом ҂зрлд҃, а Преда спатар ѡт Албещи, что ест бил мȣж жителници Станкъв, ѡи неизберише се ꙗкоже да вълѣзит дрȣѕи людїе въ село и въ дѣдїне им, ани ест бил възимал ѡт на тъстом сȣ, Първȣл логофет Рȣдѣнȣл, баща жителницев Станкъи, ѵ҃ за талере. със запис ѡт рȣка его, аще ест скȣповал сїи више речени ѡчине ѡт Албещї и ѡт Домїрещи и ѡт Доброци, със вечинїи и със въс ходоком и ѡт по въс хотаром, ѡт на Настȣрел лѡгѡфет, почто радї ест бил ѡи поволен ниже ли дрȣѕи, ꙗкоже да ест емȣ дѣдїно и бист новцїи ѡт прѣкюве еи.

И пак да ест жителницев Станкъи ѡчинъ въ Албещї и въ Доброци, ѡбаче дел та стара, със вечинїи и със въс ходоком и ѡт по въс хотаром, варе елика се хтит и<з>брат, понеже сїа више речена ѡчинъ, част та стара, бїѡ ест дал и избранил Преде спатар и г҃ цигани докле ест ѡи жив, жȣпаницев емȣ Станкъи, почто радї ест бил дал жȣпаница Станка мȣж еи, Преден спатар, р҃ жилтї готови, поакиже новции еи ѡт прѣкюве еи, ꙗкоже да се прихранише се докле ест ѡна живъ и по съмрътї еи. И видѣх господство ми записеле Преден спатар на рȣки жȣпаницев Станкъи, како ест ѡставил и ȣтакмил със своемȣ ꙗзик, како́ ест више пис, със великое клетво. И видѣх господство ми и́ запис кого бист възимал Преда спатар сїи више писани талере ѡт на тъстом сȣ; Първȣл логофет; талер по г҃ї костанде, ꙗкоже да не имат трѣбȣ нихтоже ѡт кръв емȣ.

И поставих Преда спатар и клетфо: комȣ ѡт сърѡдники его се хокет покȣсит раздрал сїа ȣстрое<нїе>, того да бȣдї тръклет и анатима ѡт т҃иї ѡтци еже сȣт въ Никїи и да имат частїю със Юда и съ Арїꙗ.

А ащелиже не ѡбинȣл се ѡтроки жȣпаницїи 'Станкъв, что ест бил сътворил със Преда спатар, иже ест избѣрил по матерам са жȣпаница Станка въсїю више реченѣи дѣдїне, ѡни да иматї дати новцїи еи ѡт прѣкю назад ȣги ѵ҃, что ест бил дал ѡна и да дръжит дѣдїне више писани. А ащалиже приклȣчиши се съмрът ѡтроком на прѣд, да ест дѣдїне, что ест бил дал ѡна новцїи еи за прѣкю, въс на рȣка еи, понеже сь прѣше се за лицȣ прѣд господства ми ȣ великїи диван със тъстам са Марїꙗ монахїꙗ и със Строе ключар ѡт Гречи и ѡстал ѡни ѿт закон ѡт диван почто радї бист новцїи еи за прѣкю. И достеѕал закона, ꙗкоже да гледает прѣкюве еи и ѡт дѣдїне, что ест бил дал новци еи.

Сего радї дах и господство ми жȣпаницев Станкъи, дъщера Първȣлȣи логофет, ꙗкоже да ест еи сїи више писани дѣдїне ѡт Албещї и ѡт Домирещї и ѡт Доброцї със вечинїи и със въс ходоком и ѡт по въс хотаром ѡчинȣ, дѣдїино и въ ѡхаб, еи и синовом и виȣком и прѣвиȣчетом вь вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Михаи вел спатар и Басилїе вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет.

И намазах Дȣмїтрȣ лѡгѡфет въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе ѕ҃ї дьни и ѡт Адама до нинѣ теченїꙗ лѣтѡм, въ лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jitelniţei Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul Rudeanul, care a fost jupaniţa lui Preda spătarul din Albeşti şi cu fiii ei, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Albeşti şi în Domireşti şi Dobroţi din judeţul Argeş, însă partea lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul, fratele lui Preda slugerul şi Stroe clucerul din Greci, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vaduri de moară şi cu vecinii şi din vatra satului şi de peste tot hotarul. Şi vecinii încă să se ştie, anume: Stanciul cu fratele său Badea şi cu fiii lor şi Vulpe cu fiii săi şi Ratea morar cu fiii săi şi fiii Găşpăroaei cu fiii lor şi Romce cu fiii săi şi Manea cu fiiii săi şi Stoica, fiul lui Şerb, cu fiii săi şi Gabrian cu fiii săi şi alţi vecini toţi cîţi se vor găsi pe această silişte, pentru că aceste mai sus spuse ocine din Albeşti şi din Domireşti şi din Dobroţi au fost de moştenire ale lui Răducanul, fiul lui Radul vistierul din Greci. Iar după aceea, el le-a pus zălog la Radul logofătul Năsturel din Hierăşti, pentru 300 galbeni, de mai înainte vreme şi au tot fost în seama lui. Apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul răposatului Radul voievod, în cursul anului 7134, Preda spătarul din Albeşti, cea a fost bărbatul jitelniţei Stanca, el nu s-a îndurat ca să intre alţi oameni în sat şi în dedinele lor, ci a luat de la socrul său. Pîrvul logofătul Rudeanul, tatăl jutelniţei Stanca, 400 de taleri cu zapis de la mîna lui, de s-a răscumpărat aceste mai sus spuse ocine din Albeşti şi din Domireşti şi din Diobroţi, cu vecinii şi cu tot venitul şi de peste tot hotarul, de la Năsturel logofătul, pentru că el a fost mai volnic decît alţii, ca să-i fie dedină şi banii au fost din zestrea ei.

Şi iar să-i fie jitelniţei Stanca ocină în Albeşti şi în Dobroţi, însă partea cea veche cu vecini şi cu tot venitul şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că această mai sus spusă ocină, partea cea veche, a dat-o şi a ales-o Preda spătarul şi 3 ţigani, pînă ce era în viaţă, jupaniţei lui, Stanca, pentru că a dat jupaniței Stanca bărbatului ei, Preda spătarul, 100 galbeni gata, iarăși banii ei din zestrea ei, ca să se hrănească pînă ce va fi ea în viață și după moartea ei. Și am văzut domnia mea zapisele lui Preda spătarul la mîna jupaniței Stanca, cum a lăsat și a întocmit cu limba lui, cum este scris mai sus, cu mare blestem. Și am văzut domnia mea și zapisul cu care a luat Preda spătar acești mai sus scriși taleri de la socrul său, Pîrvul, logofătul, talerul de cîte 13 costande, ca să nu aibă treabă nimeni din sîngele lui.

Și a pus Preda spătar și blestem: cine dintre rudele lui va încerca să strice această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 părinți care sînt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Iar dacă nu se vor îndura copiii jupaniței Stanca, pe care i-a făcut cu Preda spătarul, [nici] să încredințeze mamei lor jupanița Stanca, toate dedinele mai sus zise, ei să dea banii ei din zestre înapoi, 400 ughi, pe care i-a dat ea și să stăpînească dedinele mai sus scrise. Iar dacă se va întîmpla mai înainte moarte copiilor, să fie ⟨aceste⟩ dedine, pe care ea a dat banii ei, de zestre, tot la mîna ei, pentru că s-a pîrît de față înaintea domniei mele în marele divan cu soacră-sa Maria monahia și cu Stroe clucerul din Greci și au rămas ei de lege în divan, pentru că au fost banii ei de zestre. Și au ajuns legea ca să caute zestrea ei și din dedinele, pe care a dat banii ei.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stanca, fiica lui Pîrvul logofătul, ca să-i fie ei aceste mai sus scrise dedine din Albești și din Domirești și din Dobroți cu vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul ocină, dedină și ohabă, ei și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Mihai mare spătar și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Și am scris Dumitru logofătul în cetatea de scaun București, luna decembrie 16 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7144 ⟨1635⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CIX/8. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.

---

181 1635 (7144) decembrie 20, București.

Adecă eu, jupan Dumitrașco postelnicul, feciorul răposatului Neculii vistierul, scris-am și mărturisescu cu acest zapis al mieu, ca să fie de mare credință la mîna a prealuminatului și a milostivului domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, ca să se știe că i-am vîndut toată moșiia a tătîne-mieu, Neculei vistierul, cît au avut de cumpărătoare în sat în Sărățeni în județul Ialomiței, cu tot hotarul și cu un rumân anume Dobromir, cu feciorii lui și cu tot venitul, din cîmpul și din pădure și din apă și cu vad de moară și cu viia boerească și din balta Sărățenilor și din șăzutul satului, de pretutindinea oricît să va alege, de preste tot hotarul, drept ughi 250, bani gata. Care ocină iaste aleasă și hotărîtă de tată-mieu, Necula vistierul cu 12 boieri, din zilile lui Mateiu voevod, stînjeni 1 880.

Şi o am vîndut eu Dumitraşco postelnicul această ocină din Sărăţeni, de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea a tuturor boierilor mari şi mici şi a megiiaşilor de pre înprejurul locului, ca să fie domnului nostru, Io Mateiu voevod, ocină moşie în veci.

Şi la tocmeala noastră fost-au mărturie toţi boierii divanului, anume: Hrizea vel ban, Ivaşco vel dvornec i Grigorie vel logofăt i Dumitraşco biv vel vistier i Dumitru Dudescul vel vistier i Mihaiu vel spatar i Nedelco vel clucer i Buzinca vel comis i Vasilie Paindur vel stolnic i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic i Dumitru Filişan vel pitar i Dragomir vel armaş i Drăguşin vtori postelnic i Sima vtori logofăt i Radu vtori vistier i Stroe logofăt ot vistierie i Radul vtori postelnic i Gherghe vtori vistier i Danciul clucer Doicesul i Calotă clucer şi alţi mulţi boieri care ş-au pus mai jos peceţile şi iscăliturile cu mîna lor.

Aceasta mărturisescu, ca să se ştie şi să se crează şi pentru mai adevărată credinţă, pus-am pecetea şi iscălitura cu mîna mea.

Şi am scrisu eu, Lepădat logofăt, în cetatea Bucureştii, luna dechemvrie 20 dni, zioa duminică, în zioa mucenicului Ignatie purtătoriul de Dumnezeu, leat 7144⟨1635⟩.

Eu Dumitraşco postelnic, sinŭ Neculii vistier.
† Ungrovlahias Grigorios [1].
Hrizea vel ban.
Ivaşco vornic.
Grigorie vel logofăt.
Dumitraşco vistier.
Nedelco vel clucer.
Buzinca vel comis.
Costandin vel postelnic.
Vucina vel paharnic.
Cernat vel portar.
Zahariia vel sluger.
Iscălitură necunoscută.
Drăguşin vtori postelnic.
Gherghe vistier.
Gheorghie.
Ivaşco vel postelnic.
Dumitraşco clucer ot Filipeşti.
Şărban logofăt ot Bilcireşti.
Sava logofăt.
Iscălitură.
Iscălitură.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Ianache, nr. 314, f. 182. Copie.

---

[1] În orig. semnătură grecească.

---

182 1635 (7144) decembrie 27, Bucureşti.

† Zde cletovţi ai Ananiei şi ai lu Dragomir şi ai lu Stan de Pătîrlage, po ime: ot Cîrlomăneşti, Dobrin i Stan al Imaneţi i ot Săséni, Radul al Niţii i ot Băbéni, Stoian Ghindar i ot Plecicoiu, Negrilă i Radul cel

mare i ot Policioiu, Oancea i ot Trestiia, Vlăduhcea i ot Pîrscov, Ivan ⟨i⟩ Stanciul Robul i ot Pătîrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, să jure cum n-au fostu 3 moşi în sat în Cîndeşti de i-au chemat Calen şi Procicanul şi Văsiiu, ce au fostu patru moşi şi au ţinut şi Ananiia şi Dragomir şi Stan ocină în Cîndeşti den partea moşu-său Cornei şi cum a fost şi Cornea frate de ocină cu Calen şi cu Procican şi cu Văsiiu, însă cum vor afla cu sufltele lor. Şi zioa după Bobotează 3 săptămîni.

И исправник, Чернат вел портар [1].
Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца декемврїе кз҃ дни, в лѣт ҂зрмд҃ [2].
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CXCVI/73. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete mare, aplicată.

---

[1] „Şi ispravnic, Cernat marele portar".
[2] „Scris în Bucureşti, luna decembrie 27 zile, în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

183 1635 (7144) decembrie 30.

† Милостїю божїю, Іѡ Матеи Бъсъраба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе пов'ѣленїе господства ми почтенном правител господства ми jupan Dumitru vel vistier ca să fie volnic cu ceastă carte a domnii méle de să oprească pre Paraschiva logofătul de la satul Poenii ot sud Vlaşca, să fie pre seama lui pînă va plăti banii Ruste neguţătorul ce iaste dator. Iar să va plăti banii, să aibă a ţinéré satul Poenii, cu toţi rumânii şi cu tot venitul, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.
Исправник, сам реч господства ми.
Пис декемврїе л҃ дьни, в лѣт ҂ р.мд҃.
† Іѡ Матею вѡевѡда милостїю божїю господинь,
Іѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad. XLIII/11. Orig., hîrtie (30 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

---

184 ⟨1636—1637⟩ ianuarie 8.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всеи земли Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми свѣтѣи божественѣи монастир глаголимїи Менедик, гдеже ест храм свѣтаго ѡтца нашаго Николае чюдотворца, еже ест създанна и сътворенна ѡт покоиннаго Бентилъ воевод и ѡтцȣ игȣмена Неѡфит, ꙗко да ест свѣтѣи монастир нѣкїи чьловѣкы иже сȣтъ събраннїи тамо код свѣта монастир, оу мир и свободни за бир и ѡт къбла и ѡт сено и за сȣха ѡвцам и ѡт мед и ѡт воскȣ и ѡт бир ѡт кони и ѡт подвоадъ и ѡт кона<че> и ѡт работ господсткȣ... [1] и ѡт кони за ѡлак и ѡт ȣги молдовении и за сол и ѡт всѧ ꙗжденїи елико сȣт през лет оу сеи землѧ <ѡт>[2] нихто бантованїе да не имат, Понеже простих господство ми тїи чьловѣки, како ест бил прощении и ѡт инии кнѧѕи иже прѣжде нас бившїи, како видѣх господство ми и книгȣ покоинаго Радȣла воевод и книгȣ синȣ его, Алеѯандрȣ воевод и книгȣ Алеѯандрȣ воевод Илїѧш и книгȣ Леѡн водъ всѧ ѡт прощенїе и ѡт мир, точїю да имат быти ѡт послȣшанїѧ свѣтѣи монастир всех хощет быти за повѣда ѡтцȣ игȣмена и работїи свѣтѣи монастир и да имат сїи чьловѣки страждати ѡт вȣхи и ѡт оуби-

ици, да не вънидет оу свѣта монастир, да ȣбии мнихы и да сътварает ини нȣжди, понеже ест сїѧ свѣта монастир въ еднь мѣсто съ печал и съ нȣждъ и на крае земли и не имае ини людїи код свѣта монастир.

Въ том, господство ми ещеже оутвръдих и понових сїѧ помѣна да ест въ мир ѡт всѧ, иже бании ѡт сȣд да не вънидет въ них, занеже сȣт сїи чьловѣкы тȣждїи и ѡт <ини> земли, но да ест свѣтѣи монастир оутвръжденїе, господствȣ миже помѣнȣ въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом, по реченїѧ господства ми.

Сеже и по ѡшествїю нас, молю вас, всѧм благочьстиви и Богъ<вѣнчани> господари иже бȣдет въ слѣд наша, да почтете и да оутвръдете сїѧ помѣнȣ и да поновите сїѧ нашȣ книгȣ вари више рѣх, да имаете и вы благодѣт и прощенїе ѡт вседръжител Богъ. А иже непочтет, нъ въ ѡ<бвенїе ѡс> [1]тавит и драет сїѧ помѣнȣ, того да ест анаѳима и афȣрисан ѡт т҃иі ѡтцы.

Сеже и свѣдѣтелїе положих господство<ми:> пан Хриз<а вел бан Кралевскїи и> пан Ивашко вел дворник <и пан Глигорїе вел логофет и пан Дȣмитрȣ Дȣдек>ȣл вел вистїꙗр, пан Преда вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Басилїе вел столник пан Бȣзинка вел комис, <пан Бȣ>чина <вел пехарник. И исправник>, жȣпан Глигорїе вел логофет.

...мѣсеца генарїе и҃-гѡ дьни... въ лѣт...

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Menedic, unde este hramul sfîntului părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni, care este întemeiată şi făcută de răposatul Ventilă voievod şi părintelui egumen Neofit, ca să fie sfintei mănăstiri nişte oameni care sînt adunaţi acolo, lîngă sfînta mănăstire, să fie în pace şi slobozi de bir şi de găleată şi de fîn şi de oaie seacă şi de miere şi de ceară şi de bir de cai şi de podvoade şi de conace şi de munca domnească...[1] şi de cai de olac şi de ughii moldovenilor şi de sare şi de toate mîncăturile cîte sînt peste an în această ţară, ⟨de la⟩ [2] nimeni tulburare să nu aibă, pentru că am iertat domnia mea pe aceşti oameni, cum au fost iertaţi şi de alţi cnezi, care au fost înaintea noastră, precum am văzut domnia mea şi cartea răposatului Radul voievod şi cartea fiului lui, Alexandru voievod, şi cartea lui Alexandru voievod Iliiaş şi cartea lui Leon vodă, toate de iertare şi de pace, numai să fie de ascultare sfintei mănăstiri, în toate ce vor fi învăţătură părintelui egumen şi muncile sfintei mănăstiri şi să aibă aceşti oameni a străjui de hoţi şi de ucigaşi, să nu intre în sfînta mănăstire, să ucidă pe călugări şi să facă alte nevoi, pentru că această sfîntă mănăstire este într-un loc cu supărare şi cu nevoie şi la marginea ţării şi nu are alţi oameni lîngă sfînta mănăstire.

Întru aceasta, domnia mea încă am întărit şi am înnoit această pomană, să fie în pace de toate, nici banii de judeţ să nu intre între ei, pentru că aceşti oameni sînt străini şi din alte ţări, ci să fie sfintei mănăstiri întărire, iar domniei mele pomenire în veci şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată şi după trecerea noastră, vă rog, pe toţi binecinstitorii şi de Dumnezeu încununaţi domni, care veţi fi în urma noastră, să cinstiţi şi să întăriţi această pomană şi să înnoiţi această carte luînd seama ca să aveţi şi voi binefacere şi iertare de la atotţiitorul Dumnezeu. Iar dacă nu va cinsti, ci va lăsa în uitare şi va rupe această pomană, acela să fie anathema şi afurisit de 318 părinţi.

Iată și martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban de Craiova și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru Dudescul mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis ⟨pan Vu⟩cina ⟨mare paharnic Și ispravnic⟩, jupan Gligorie mare logofăt.

...luna ianuarie 8 zile, în anul....

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XXI/15. Orig., perg. (27 × 42), rupt, pecete timbrată căzută. Cu o trad. din 1916, cu data lunii greșită" septembrie".

Datat după divan.

---

[1] Loc alb.

[2] Omis.

---

185 1636 (7144) ianuarie 8, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь всои земли Ѹггровлахїескои. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми болѣромꙋ господства ми Строев бив вел столник и брат его Дꙋмитрꙋ втори столник ѡт Гръдище, сꙋдство Ѡлт и съ сини им, елици Богь припꙋстит[1] ca să hie volnici cu această carte a domnii mele de să aibă a ține toată partea frăține-său, lui Pătrașco și den rumâni și den țigani și den vii și despre tot hotarul, vericîtă se va aléga. Pentru că acéste moșii și rumâni și țigani și vii ce scriu mai sus den Grădiște și den Vîrîți și den Stoinești fost-au ale lui Pătrașco și ale lui Stroe și ale lui Dumitru, încă mai denainte vréme. Iar dup-acéia, Stanca, jupîneasa Mitrii, cumnata lui Pătrașco și a lui Stroe și a lui Dumitru, ea au mersu în zilele Radului voevod în domniia dentîiu de au pîrît înnaintea dumnealui, ca să ia și Stanca partea a cumnatu-său, lui Pătrașco, den rumâni, den vii, den țigani. Într-aaceia, Radul voevod au căutat și au judicat pre dereptul și pre lége și au adéverit dumunealui cum au fost Mitrea înpărțit, încă mai denainte vréme, de către Pătrașco și de către Stroe și de către Dumitru. Deci, s-au întîmplat și lui Pătrașco moarte de au murit. Apoi, Stroe și cu Dumitru, ei s-au sculat de au grijit pre frate-său Pătrașco cu toate pomenele cîte s-au căzut și i-au plătit datoriia cu 46 de mie aspri și au cheltuit la progrebanie cu călugări, cu preoți, la măhrămi, la ce-au trebuit, 3 000 de aspri. Și s-au pîrît de față și au rămas Stanca de lége și de judicată. Și de atunce încoace tot au fost în pace.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Pătrașco, feciorul Mitrii și al Stancăi, el iar au scornit pîră pentru aceste moșii ce scriu mai sus și au venit de s-au pîrît de față înnaintea domnii méle cu unchiu-său Dumitru și Stroe. Intr-aaceia, domnia mea am căutat cu toți cinstitții deregătorii domnii méle și am dat lui Stroe și lui Dumitru ca să hie în pace de către nepotu-său Patrașco, feciorul Mitrii, mai mult metéhŭ cu ei să n-aibă, că s-au p⟨îrî⟩t de față și au rămas de lége denaintea domnii méle.

Сего ради, дадох и господство ми Строев и Дꙋмитров, ꙗ<коже>[2] да ест им сїѧ више речена ѡчинъ и вечини и ацигани и виноградї, ѡбаче вса част, брат им Пьтрашко да ест им ѡчинъ дѣдинъ и вь ѡхаб синовим и внꙋцим и прѣвнꙋчетом. и не ѡт кого непоколѣбимомꙋ, по реченїи господства ми[3].

Се оубо н сведнтелїн положнх господство мн: пан Хрнзѧ вел бан н пан Ївашко вел дворннк н пан Глнгорїе вел логофет н пан Дȣмнтрȣ вел внстїар н пан Преда вел спатар н пан Васнлаке вел столннк н пан Бȣзннка вел комнс Бȣчнна вел пехарннк н [н] пан Костантнн вел постелннк. И нсправннк, вел лѡгѡфет н пан[4].

И пнсах аз, Стонка логофет, ȣ Бȣкȣрещн, мѣсеца генарїе и҃ дьнн н ѡт Адама до ннна вь лѣто ҂зрмд, а лѣта господннѧ ҂ахлѕ[5].

Їѡ Матею вѡнвѡда, мнлостїю божїю господннь.

Їѡ Матею вонвод <m.p.>

Bibl. Acad., MCCXXXIII/9. Orig., hîrtie (42 × 28), pecetc timbrată, căzută.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Stroe fost mare stolnic şi fratelui său Dumitru al doilea stolnic din Grădişte, judeţul Olt şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a lăsat . . .

[2] Loc rupt.

[3] „Pentru aceia am dat şi domnia mea lui Stroe şi lui Dumitru ca să le fie această mai sus-spusă ocină şi vecini şi aţigani şi viile, însă tca‘ă partea fratelui lor Pătraşco, să le fie ocină dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele”.

[4] „Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spătar şi pan Vasilache mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt”.

[5] „Şi am scris eu, Stoica logofătul, în Bucureşti, luna ianuarie 8 zile şi de la Adam pînă acum în anul 7144, iar anul domnului 1636”.

186

⟨1636⟩ ianuarie 11.

Во нмѧ ѡтца н снна н свѣтаго дȣха, амнн. Се оубо аз ѡт ревност божества н прнвстом свѣтаго дȣха, аз, рабов божїн, Преда Брънковѣнȣ велнкїн спатар, давах н мы на сфѣтом, божественом монастнр что сѧ зовѣт Вїеръш, храм сфѣтон прѣчнстїн воведенїе Богороднце, еднȣ ѡчннȣ нашȣ, что сѧ зовѣт Щюбѣелев, да ест данїе, да бȣдет сфѣтон монастнр за оутвержденїе н ѡтцем за пнщȣ, а нам н ѡтцем нашн н всемȣ родȣ нашемȣ, за вѣчнȣю памѧт.

Ѡбаче н хотар да се знает: ѡт вода Кълмъцюлов н ѡт Крȣшъц вьс ндет право на холм на една мъгȣрев малн н ѡт мъгȣрев даже до камен н ѡт камен, въ пред даже до мъгȣрев н ѡт мъгȣрев до мъгȣрев н въ пȣт, н ѡт пȣт въ горѣ кодлѣ[1] съ ѡчннев болѣрскн Пърлнтев н вес по пȣтн въ горѣ, даже до Кȣпелѧ Агарѣнсков н ѡт Кȣпеле Агарѣнсков по пȣтн въ горѣ, даже до едно мъгȣрев малн н ѡт мъгȣрев во пред, даже до Пȣт Велїн, нже ест ѡставлен, кодлѣ[1] съ хотаром ѡчннев Бъдюлѣсев н по тон пȣт ѡставлен, что сѧ зовет хотърълов н даже во едно мъгȣрев н ѡт мъгȣрев сходнт на долѣ, право въ зъгасȣлѡв ѡт земнѣн н ѡт зъгасȣлов земнїн, что сѧ зовет Кȣпсело кодлѣ[1] по долѣ мъгȣрев, ндеже есть камен ѡт тȣдȣ во пред вес ѡставленнън <пȣт> кодлѣ[1] съсъ холмом по долнна ем даже до главо Троꙗнов н даст въ водн Кьлмьцȣлѡв н даже по вода въ долѣ, въ Крȣшъц н даже дает въ внрогав малн. И здѣ съставлѧет сѧ предел ѡчннев Щюбѣелев.

И егда дах сїю ѡчннȣ съсъ рȣкȣпнсанїн сн свѣтѣн, божественїн монастнр нже вніше реченн быша.

Генарїе а҃і дьнн, ҂зрмг.

Преда Брънковѣнȣ, ве<лн>кїн спатар, ктнторов.

În numele tatălui şi al fiului şi al sfîntului duh, amin. Iată dar eu din rîvna lui Dumnezeu şi cu luminarea sfîntului duh, robul lui Dumnezeu, Preda Brîncoveanu, marele spătar, am dat la sfînta, dumnezeiasca mănăstire ce să chiamă Vieroşul, hramul sfintei, preacuratei văvedenii a născătoarei de Dumneu, o ocină a noastră ce să chiamă Ştiubeiele, să fie danie, să fie sfintei mănăstiri de întărire şi părinţilor de hrnaă, iar nouă şi părinţilor noştri şi a tot neamului nostru spre veşnică pomenire.

Însă şi hotarul să se ştie: din apa Călmăţuiului şi din Cruşăţ, merge tot drept la deal la o măgură mică şi din măgură pînă în piatră şi din piatră înainte, pînă în măgură şi din măgură pînă în măgură şi în drum şi din drum în sus, alăturea cu moşia boierească Pîrlita şi tot pe drum în sus, pînă în Scăldătoarea Turcească şi din Scăldătoarea Turcească pe drum în sus, pînă într-o măgură mică şi din măgură înainte, pînă în Drumul cel Mare, care este părăsit, alăturea cu hotarul moşiei Băduleasei şi pe acel drum părăsit, ce să chiamă al hotarului şi pînă într-o măgură şi din măgură coboară la vale drept în zăgazul de pămînt şi din zăgazul de pămînt ce să chiamă Cupselo⟨?⟩, alături pe valea măgurei unde este o piatră, de aci înainte tot pe drumul părăsit, alături cu dealul, pe valea lui pînă în capul Troianului şi dă în apa Călmăţuiului şi pînă pe apă în jos, pînă în Cruşăţ şi pînă dă în viroaga mică. Şi aici se încheie hotarul moşiei Ştiubeielor.

Şi încă am dat această moşie, am dat-o cu înscris de mînă, sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, care a fost mai sus zisă.

Ianuarie 11 zile, 7143 ⟨1635⟩.

Preda Brîncoveanu marele spătar, ctitor.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 150. Copie. Cu două trad. ibidem, M-rea Vieroş, XVIII/1 şi ms. 349, f. 406.
Datat după emitent.

---

[1] În loc de „подлѣ" (alături).

---

187 1636 (7144) ianuarie 14.

† Scris-am eu uncheşul Dumitru, feciurul lu Negre postelnicul de Mihăeşti, acesta al miu zapis, să fie de mare credinţă la mîna postelnicului Marco de Mihăeşti com să să ştie că e-m vîndutul eu, Dumitru, postelnicului Marco o delniţi a Oprii Pînţul şi de în pădure şi de în cîmpu şi de în apă, de în ce se va alege acie delniţe şi co ştire a fie-său Negre, derepto bani 960. Şi o-m vîndut, eu, Dumitru şi co fie-miu Negre de bunăvoe noastră, dereptu aceşti bani ce sînt mai sos-scrişi. Şi păntru credinţa ne-m pus degetele, că inele n-am avut, iar eu Negre, mi-mu pus şi mîna.

Şi mărturie, Marco comisul şi Mane neguţăturul şi Mane cel mic neguţăturul şi Sima neguţăturul şi Iurga neguţăturul, fratele jupanului Pană neguţăturul.

Şi am scris eu, Avram şi mărturisesco. Şe eu, Negrea, fecioru lu Dumitru de Mihăeşte. Şi cu mîna me.

Мѣсеца гїнарїе дї дьне, лѣт ҂зрмд.

Γηόργηος Δημου μαρτήρηα[1].

Θεοδόσιος Παπας μαρτυρω εις τὰ ἄνωθεν[2].
Μάνος Στεφανου μαρτηρω τὰ ἄνωθεν[3].

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/9. Orig., hîrtie (31 × 21,5).

---

[1] „Gheorghe al lui Dima mărturisesc".
[2] „Theodosie al lui Papa mărturisesc cele de mai sus".
[3] „Manea al lui Ştefan mărturisesc cele de mai sus".

---

188 1636 (7144) ianuarie 14.

† Scris-am eu, Nénciul postelnicul şi cu făméia mea, Dîmbrava şi eu, Grama pitarul şi cu jupîneasa mea, Vişa, acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţă la mîna ceaşului Nedélco, fratele nostru, că să se ştie că ne-am înfrăţit de a noastră bunăvoe cu domniia-lui cu vrére lui Dumnezeu şi cu ştirea tuturor fraţilor noştri şi l-am dăruit pre fratele nostru, pre ceauşul Nedelco, cu partea noastră de ocină de la Şărbăneşti, însă o fune, parta totă de preste tot satul, de în cîmpu şi de în apă şi de în pădure şi de în seleşte şi cu vadurile de mooră, ca săşi fie dumniilui moşîe şi cuconilor dumnilui cîţi Dumneezu i va da. Iar dumnialui né-au dăruit pre noi cu un cal bun şi cu 2 000 aspri gata.

Şi am pus şi blăstem: cine va sparge frăţie noastră de în fraţii noştri să fie blăstemat de vlădica Hristos şi de 318 otţi ce sîntu în vă Nechei, să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia.

Şi la această frăţie a noastră au fost mulţi boiari, anume: Cernat vel portar i Andronie vătahul şi Necula bev vel portar ot Făcloi i Preda spătarul, sinŭ Nica logofătul i Cerchez vătahul za aprozi i Drăghici vătahul, sinŭ Badea ot Grădişte i Stoica logofătul ot Brătiiani şi Manolie postelnicul ot Creaţa i Mircea vtori armaş ot Vărăşti de Crîngu şi popa Bran ot Bucureşti i popa Stan ot Costeşti şi mulţi boiari.

Şi am scris eu Mihalcea logofătul, sinŭ Dumitru neguţătoriul, în zilele lu Mateiu voevoda.

Pis méseţa ghenarie dni 14, v leat 7144 ⟨1636⟩.
Şi pentru credinţa ne-am pus şi peceţile.
Nicula biv vel portar ⟨m.p.⟩
Eu Stoica logofet ⟨m.p.⟩
Eu popa Bran.
Preda Nica spătar ⟨m.p.⟩
Andronie vatah ⟨m.pl.⟩
Manole.
Mihalcea.
Nénciul ⟨m.p.⟩
Grama pitar ⟨m.p.⟩
Dumitraşco clucer ot Filipeşti.
Eu popa Roman.
Cernat vel portar.
Drăghici vătahul.
Brătian logofăt ⟨m.p.⟩
θεοδοσηος βαταχ[1] ⟨m.p.⟩

Eu popa Ivan.
Eu Necula postelnic ot Cocorăşti.
Şerban logofăt<m.p.>
Bogdan postelnic sinŭ Badea şifar <m.p.>
Mateiu postelnic ot Vaţa.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XIII/2. Orig., hîrtie (30 × 21), 10 peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 204, f. 170v—171, cu data 7140.

---

[1] „Theodosie vătaf".

---

189 1636 (7144) ianuarie 14, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всои земли Ꙋггрровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми слꙋгꙋ господства ми Тоии юзбаша за червенїи ѡт Бълцаци и съ сини его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емꙋ е҃ погоане за винограде работане и единъ погон цѣлеи и със ѡвощїю елико изберит сѧ ꙋ Дѣлꙋл Топличѣнилор, понеже покꙋпил Тоѧ юзбаша ѡт на Негоицъ, синъ Негоицъ къпита<н>[1] за ҂е҃ аспри готови и сь запис <ѡт рꙋк>[1] его за проданїе и съ сведїтелїи. И видѣх господство ми и книга[2] Нѣгоевы та за дѣдинꙋ на рꙋкꙋ Тоии юзбаша. И пак да ест Тоии юзбаша ѡчинъ ꙋ Топличѧни, али вса частъ Воинїи и Радꙋлов, сины Грекꙋлов, <варе>[1] елика имат и ѡт дѣдинꙋ и ѡт покꙋп<ен>[3]їе, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вода и ѡт седалище селов <и с>[1]ъ виноградї, варе елика изберит сѧ, понеже покꙋпил Тоѧ юзбаша сїѧ ѡчинъ ѡт на Воинѣ и ѡт на Радꙋл, сини Грекꙋлꙋи, <за>[1] в҃ краве съ тѧлеци и за а҃ вол и за в҃ ѡка за восок и за новци готови, ꙋги в҃ и със запис ѡт рꙋк им ѡт проданїе и съ сведїт<ел>[2]їи. И пак покꙋпил Тоѧ юзгаша ѡчинъ ꙋ Топличѣни а҃ погон за виноград ꙋ дѧл и едїнъ ръзор ꙋ Коаста Прꙋнилор ѡт на Мꙋшат ѡт Ръдꙋчещи[4], за ф҃ аспри готови и съ запис ѡт рꙋк его за проданїе.

И пак покꙋпил Тоѧ юзбаша ѡчинь ꙋ Пꙋтрида, али вса част Нѣкшꙋлꙋи ѡт през вьс хотар, елика изберит сѧ ѡт на Фръцилъ за х҃ аспри готови и сь запис ѡт проданїе.

И пак покꙋпил Тоѧ юзбаша ѡт водїница ѡт Топлѣчии, али вса част Стоѧнїи и а синим еѧ, Воина и Радꙋл, илика изберит сѧ, ѡт на Стоѧна и ѡт на сини еѧ Воинѧ и Радꙋл за к҃ краве и за р҃ новци и съ запис за проданїе и сь сведїтелїи.

И пак покꙋпил Мꙋстацъ ѡт Бълцаци[4] г҃ чедвръци за виноград ꙋ Дѣлꙋл Двекꙋлещилор[4] ѡт на Шърбꙋ и ѡт на синъ его, Коман, ѡт Бꙋкꙋлещи за т҃ аспри готови и съ запис ѡт рꙋк его за проданїе и съ великое клѧтвꙋ и съ многи сведителїи.

И пак покꙋпил Стоика ѡт Бълцаци[4] г҃ погоане за виноград, али въ широт, ѡт хотар до хотар, а въ дълг, елика ест ꙋграждеи, ѡт на Стан, синъ Мирчїи и ѡт на сины его, Їѡнашко и Бачюл и Їѡи ѡт Кълинещи вса виноград им за ҂ас҃[5] аспри готови и съ запис ѡт рꙋк имь ѡт проданїе и съ многи сведїтелїи.

И пак покꙋпил Їѡнашко, зет Банов, а҃ погон и а҃ пръжинъ за виноград ꙋ Дѣлꙋл Кълинещи[4] ѡт на Стан Цѣлоюл ѡт Жидѣни, за ц҃ аспри готови и съ запис ѡт рꙋк его ѡт проданїе и съ многи сведителїи. И пак покꙋпил Їѡнашко, зет Банꙋлꙋи, а҃ погон за виноград, иже ест ꙋ междо виноградев Къмързанов и съ д҃ череши ꙋ сред виноградев, ѡт на Къмързан ѡт Жидѣни за ц҃ аспри готови и съ запис за проданїе и съ сведїтелїи.

И продадоше сїи вишше речени имените человеки нихним ѡчине и дѣдине ѡт нихном добрѧ волѧ, без ни една силост и съ ꙋз<н>анїѧ всѧм болѣром и а мегїѧшом ѡт горнїи и ѡт долнїи и ѡт ѡстрог мѣсто и ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох и господствомии слꙋг господство ми Тоии юзбашїи, како да ест и Мꙋстацъв и Стоикъв и Їѡнашков сїѧ више речене ѡчине и виноградї ѡт дѣдинꙋ и въ ѡхабꙋ синовим и внꙋцим и прѣвнꙋчетом и не ѡт кого непоколѣбимом, порезмо господства ми.

Се оубо <и> сведетели приложих господство ми: пан црнзѧ вел бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе <вел>[1] логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и пан Преда вел спатар Брънковѣнин и пан Василаке вел столник и пан Бꙋзинка вел конюш и пан Бꙋчина вел чашник и пан Костантин Първ <вел пос>[1]телник. И исправник, жꙋпан Глигорїе вел логофет.

<И исписах аз>[1], Стоика логофет Шербанович, въ столии града Бꙋкꙋрещин, мѣсеца генарїе д͠ї дьни и ѡт Ѧдама до нинѧ, въ сего писмо, того лѣто в лѣт ҂з͞р͞м͞д. Anno domino[6] ҂а͞х͞л͞ѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Toia iuzbaşa de roşii din Bălţaţi şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie 5 pogoane de vie lucrate şi un pogon ţelină şi cu pomet, cît se va alege în Dealul Toplicenilor, pentru că a cumpărat Toia iuzbaşa de la Negoiţă, fiul lui Negoiţă căpitan, pentru 5 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare <de la mîna> [1] lui şi cu martori. Şi am văzut domnia mea şi cartea[2] lui Neagoe, cea de moştenire, la mîna lui Toia iuzbaşa. Şi iar să-i fie lui Toia iuzbaşa ocină în Topliceni, însă toată partea lui Voinea şi a lui Radul, fiii lui Grecul <ori>[1]cîtă are şi de moştenire şi de cumpărătură, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului <şi>[1] cu viile, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Toia iuzbaşa această ocină de la Voinea şi de la Radul, fiii Grecului <pentru>[1] 2 vaci cu viţei şi pentru un bou şi pentru 2 oca de ceară şi pentru bani gata, 2 ughi şi cu zapis de la mîna lor, de vînzare şi cu martori. Şi iar a cumpărat Toia iuzbaşa ocină în Topliceni, 1 pogon de vie în deal şi un răzor în Coasta Prunilor, de la Muşat din Răduceşti [4], pentru 500 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui, de vînzare.

Şi iar a cumpărat Toia iuzbaşa ocină în Putrida, însă toată partea lui Neacşu de peste tot hotarul, cît se va alege de la Frăţilă, pentru 600 aspri gata şi cu zapis de vînzare.

Şi iar a cumpărat Toia iuzbaşa din moara de la Topliceni, însă toată partea Stoianei şi a fiilor ei, Voina şi Radul, cît se va alege, de la Stoiana şi de la fiii ei, Voinea şi Radul, pentru 2 vaci şi pentru 160 bani şi cu zapis de vînzare şi cu martori.

Şi iar a cumpărat Mustaţă din Bălţaţi [4] 3 cetvărţi de vie în Dealul Dbeculeştilor [4] de la Şărbu şi de la fiul lui, Coman, din Buculeşti, pentru 300 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui şi cu mare blestem şi cu mulţi martori.

Şi iar a cumpărat Stoica din Bălţaţi [4] 3 pogoane de vie, însă în lat, din hotar pînă în hotar, iar în lung, cît este îngrădit, de la Stan, fiul lui Mircea şi de la fiii lui, Ionaşco şi Baciul şi Ion din Călineşti, toată via lor, pentru 1 200 [5] aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lor şi cu mulţi martori.

Şi iar a cumpărat Ionaşco, ginerile lui Ban, 1 pogon şi 1 prăjină de vie în dealul Călineşti de la Stan Gealoiul din Jideni, pentru 900 aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui şi cu mulţi martori. Şi iar a cumpărat Ionaşco, ginerile Banului 1 pogon de vie, care este între viile lui Cămărzan şi cu 4 cireşi în mijlocul viei, de la Cămărzan din Jideni, pentru 900 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu martori.

Şi au vîndut aceşti mai sus zişi numiţi oameni ocinele şi dedinele lor, de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Toia iuzbaşa, ca să le fie şi lui Mustaţă şi lui Stoica şi lui Ionaşco aceste mai sus zise ocine şi vii de moştenire şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar ⟨şi⟩ martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie ⟨mare⟩[1] logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda Brîncoveanul mare spătar şi pan Vasilache mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare ceaşnic şi pan Costandin ⟨mare pos⟩[1]telnic. Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

⟨Şi am scris eu⟩[1] Stoica logofăt Şerbanovici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 14 zile şi de la Adam pînă acum, la această scrisoare, acest an, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Rîmnicu Sărat, I/9. Orig., perg. (31,5 × 50), pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.

[2] În orig. „зниг“.

[3] Omis.

[4] Cuvînt scris cu altă cerneală pe un loc alb.

[5] Pesajul „И пак покȣпила Стоика... за ,а҃:“ (Şi iar a cumpărat Stoica . . . pentru 1 200) şters cu o linie.

[6] Aşa în text.

---

190 1636(7144) ianuarie 15.

† Adecă eu, Pătru postelnicul, de înpreună cu frate-mieu, Gherghe şi cu frate-mieu, Efrem, feciorii Iorgăi ot Pătîrlage, scris-am şi mărturesim cu acesta al nostru zapis să fie dă mare credinţă la mîna jupan Radului vtori postelnic cum să să ştie că am vîndut dumenalui un rumân, pre nume Stocia cu feciorii lui, cîţi Dumneziu ĭ va da. Care rumân, au fost vîndutu noao încă mai dîniante vréme, dă a lui bunăvoi, fără dă nici o silă. Aşîjdirea şi noi încă l-am vîndut dumnealui pentru nevoile noastre, să-i fie dumnealui moşie ohabnică. Şi am vîndutu noi dă a nostră bunăvoe, cu ştirea fraţilor şi a tuturor oamenilor noştri.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au boiari mărturie: ot Bădéni, Barbul iuzbaşa i ot Cislău, Dragul logofătul i ot Pătîrlage, Stan Brădiţeanul i Neciul ot tam i popa Simion ot tam i popa Şărban ot tam. Şi pentru oredinţa pusu-ne-am şi peceţile. Aceasta am scris.

Pis ghenarie 15 dnă, v leat 7144 ⟨1636⟩.

Pătru postelnic i Gherghe ĭ Efrem.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, CIII/1. Orig., hîrtie (15 × 20), 3 peceti aplicate. Copie ibidem, ms. 173, f. 46v—47.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ въсои земли Ȣггровлахїиское. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми слȣгȣ господства ми Їѡргъв, синъ Цангонїе ѡт Тръг Жил и със синови си елицеже Богъ даровает, ꙗкоже да ест емȣ ѡчинȣ оу Кȣрте ѡт Гор Жил, ѡбаче всах дел Мантеѣ, синъ Станчюлов Згъи ѡт Кȣрте, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт през въс хотаром, елика изберит се ѡт хотар до хотар, понеже ест покȣпил Їѡрга ѡт на Манта, синъ Станчюлов Згъии ѡт Кȣрте за ҂дѡ҃ аспри готови и със запис ѡт проданїе на рȣк Їѡргъи и със сведїтелїи писати ȣ запис. И пак покȣпил Їѡрга ѡчинъ оу Кȣрте ѡт на Стоика Балкȣлов, три дѣлнице и половино, за ҂д҃ аспри готови и със запис ѡт проданїе на рȣка Їѡргъи, със сведїтелїи ȣ запис. И пак покȣпил Їѡрга ѡчинъ ȣ Кȣрте ѡт на Нѣкша и ѡт на Лепъдата, дъщерѣ Бȣзїи и ѡт на Владȣл, синъ Радȣлȣи ѡт Кȣрте една дѣлницȣ ꙗже се зовет дѣлница Бȣшилом ѡт част Вълсаном, ꙗже дѣлница покȣпил ѡ ест и Бȣзѣ и Радȣл ѡт на Вълсан, понеже покȣпи Їѡрга за ҂а҃ аспри готови и със запис ѡт проданїе на рȣка Їѡргъи и със многи людї добри сведїтели ȣ запис. И въспрашал ест Нѣкша и Лепъдата и Владȣл по синъ Вълсанов ꙗкоже да даст ѡн новцїи по та дѣлницъ, а ѡн нѣст хотѣл никакоже.

И пак покȣпил Їѡрга ѡчинъ ȣ Дънещи, в҃ челости и половино ѡт место ѡт на Добромир ѡт Фрътещи за с҃и аспри готови и със запис ѡт проданїе на рȣка Їѡргъи, със сведїтелїи ȣ запис. И видѣхом господство ми и записеле им ѡт проданїе на рȣка Їѡргъи.

И сведїтелїи по име: ѡт Кȣрте, Шнъш дїꙗкон и Марко постелник и Владȣл и Станчюл и ѡт Тръг Жил, Дима сȣдцȣ и Щефȣл и Ївашко и Герги Дȣмитрескȣл и ѡт Кȣртешоаръ, Датко и Стан и Лȣпȣл и прочїи людїи мноѕи которїи не сȣт писани зде въ книга сїꙗ.

И продадоше сїи людї еже више пис нихне ѡчине ѡт добро волѣ им, без ни една силост и със ȣзнанїа всѣм болѣром и а мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡколно местом и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дах и господство ми слȣгȣ господства ми Їѡргъи, синъ Цангонїе, ꙗко да ест емȣ сїи више речене ѡчине за дѣдїно и въ ѡхабȣ емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт <ко>[1]гождо непоколѣбим, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїи поставих господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски и жȣпан Ївашко великїи дворник и жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл великїи вистїꙗр и жȣпан Преда великїи спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл великїи ключар и жȣпан Василїе Паꙗндȣр великїи столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина великїи пехарник и жȣпан Костандин великїи постѣлникь. И исправник, жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И аз, Дȣмитрȣ логофет, написах въ настолни градȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца генарїе еі҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрмд, а ѡт рождество Христово ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Iorga, fiul lui Ţangonie din Tîrgu-Jiu şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în Curtea, din Gorj, însă toată partea lui Manta, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, cît se alege, din hotar pînă în ho-

tar, pentru că a cumpărat Iorga de la Manta, fiul lui Stanciul Zgîia din Curte, pentru 4800 aspri gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Iorga şi cu martori scrişi în zapis. Şi iarăşi a cumpărat Iorga ocină în Curte de la Stoica al lui Balcul trei delniţe şi jumătate, pentru 4 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Iorga, cu martori în zapis. Şi iar a cumpărat Iorga ocină, în Curte, de la Neacşa şi de la Lepădata, fiicele lui Buzea şi de la Vladul, fiul lui Radul din Curte o delniţă care se cheamă delniţa lui Buşilă, din partea lui Vîlsan, care delniţă au cumpărat-o şi Buzea şi Radul de la Vîlsan, pentru că a cumpărat Iorga pentru 1 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Iorga şi cu mulţi oameni buni martori în zapis. Şi au întrebat Neacşa şi Lepădata şi Vladul pe fiul lui Vîlsan, ca să dea el banii pe acea delniţă, iar el n-a voit nicicum.

Şi iar a cumpărat Iorga ocină în Dăneşti 2 capete şi jumătate de loc de la Dobromir din Frăteşti pentru 250 aspri gata şi cu zapis de vînzare la mîna lui Iorga cu martori în zapis. Şi am văzut domnia mea şi zapisele lor de vînzare la mîna lui Iorga.

Şi martori anume: din Curte, Ianăş diaconul şi Marco postelnicul şi Vladul şi Stanciul şi din Tîrgu Jiu, Dima judeţul şi Şteful şi Ivaşco şi Gherghi Dumitrescul şi din Curteşoara, Datco şi Stan şi Lupul şi alţi mulţi oameni care nu sînt scrişi aici în această carte.

Şi au vîndut aceşti oameni care sînt mai sus-scrişi ocinile lor de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus şi din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, a dat şi domnia mea slugii domniei mele lui Iorga, fiul lui Ţangonie, ca să-i fie aceste ocine mai sus-spuse de moştenire şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spatar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie Paiandur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic, Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 15 zile şi de la Adam pînă acum la această scriere curgerea anilor. în anul 7144, iar de la naşterea lui Hristos, 1636,

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LXXXVI/21. Orig. perg. (36 × 54,5), pecetea timbrată. Cu o trad. din 1888.

EDIŢII. Slav şi trad., Ştefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 350—353.

---

192 **1636 (7144) ianuarie 16.**

† Adecă eu, Stroe ot Ceslău i Dragul, nepotu-meu, scres-am acesta al nostru zapis la mîna jupînului Vintilă vătaful, ca să se ştii că i-am vîndut doo sute de stînjini de ocină în sat în Berciugov, însă parte jupînesei Stanei, care au ţinut banul Drăguşin, în cîmpu şi în pădure şi în apă, preste tot hotarul, cît se va alege, însă am cumpărat stînjenul cîte 3 costanîde.

Şi am vîndut noi de a nostră bunăvoe, cu ştire tuturor megiiaşilor de în sus şi de în jos.

La acesta a nostră tocmelă au fost mulţi boiari mărturie: Staico postelnicul ot Bucşani i Bade postelnicul ot ţam i Pătraşco postelnicul ot tam i Mavrodin vornicul ot Măneşti i Barbul postelnicul ot tam i Tanasie postelnicul ot Bărbăteşti i Mihai postelnicul ot Lazuri.

Пис аз, Кръстє дwгwфєт wт Коциани, мѣсеца генарїе ѕ҃ї дьни, в лѣт ҂з҃, мд҃[1].

Eu Tanasii.

Eu Pătraşco.

Mihai ‹m.p.›

Într-acestu zapis se-u ales lu Pătraşco vătaf cu rudeniile lui stînjeni 190[2].

Muzeul de ist. a Municip. Bucureşti, nr. 28607. Orig., hîrtie (31 × 21), patru peceţi aplicate.

---

[1] „Am scris eu, Cîrstea logofătul din Coţiani, luna ianuarie 16 zile, în anul 7144" ‹1636›.

[2] Pasaj scris ulterior.

---

193 1636 (7144) ianuarie 20.

Scris-am eu judeţul Dragul de în Tîrşor, cu 12 pîrgari şi cu mulţi oameni bătrîni, anume Cîrste şi uncheaş Fătul şi Albul şi Dobrin şi Manole şi Ion şi Vintilă şi Marin şi Buze şi Dumitran şi Petrica şi Gherghe Petrecescul, şi jupînul Neagul de Negoeşti şi Nastea şi din Stănceşti, jupînul Nica şi Şteful şi popa Oprea, aceşti oameni care sîntem mai sus scrişi, aşa am aflat şi mărturisim cu ale noastre suflete acestor boieri den Lazuri, anume Pădure paharnic cu verii lui, anume Nedelco şi Mihaiŭ şi Stoica şi Preda, pentru că această jumătate de ocină de în sat de în Dădulești nici o-u vîndut, nici o au schimbat, ce au fost a lor de moşie. Şi la această judecată am fost şi Radu iuzbaşa; şi aceşti oameni buni mărturisim toţi cu sufletele noastre, cum iaste această parte dreaptă şi să fie pren mîna acestor boiari.

Pis measeţa ianuar 20, leat 7144 ‹1636›.

După N. Iorga, *St. şi doc.*, V, 482.

---

194 1636 (7144) ianuarie 20.

† Милостїею божїею Іw Матеи Бъсърабь воевода и господинъ. Дават господство ми сїею повеленїею господство ме болерем господство ме Mihartŭ cliucerul ca se fie volnicŭ cu această carte a dumne méle de să oprească şe să ţie satul Drăgoenie tot, cu tot hotarulŭ şe cu vieli, acestŭ satŭ, carele au fostŭ al Barbulue ot Drăgoeni, pentru un satŭ ce au fost vîndutu Barbulŭ ot Drăgoene, anume Ponorălulŭ lu Mihai vodă şe cu dînsulŭ trăabă n-au avutŭ, pentru că acestŭ satŭ Ponorălulŭ fostu-l-au miluetŭ Mihai vodă Lupului păharnicul.

Iar acum, în zilele dumne méle, venit-au Dumitraşco clucerul ot Spinini, de s-au pîrîtŭ cu Mihartŭ clucerul înaintea dumne méle de faţă în divan, şe au scos Dumitraşco clucerul cărţe de moşie cum că este al lorŭ de moşie pre satul Ponorălulŭ. Iar Mihartŭ clucerul, scos-au cartea lu Mihai vodă,

cum au cumpăratŭ Mihai vodă di la Barbul ot Drăgoeni şe n-au fost avînd Barbulŭ nice o treabă a vende satul Ponorălul. Dereptŭ aceia, dumneia mea am socotitŭ cu toţi censtiţi deregătorie dumnei méle, şe am datŭ lu Mihartŭ clucerul ca să ţie satul Drăgoenie pentru satul Ponorălulŭ, şe de nimilea oprélă să n-aibă nainte cărţile dumnei méle. Єнако да нест, по реч господства ме.

Єсправник, се рам реч господства ме.
Пис генаріе к҃ дьни, в лѣт ҂зрмд[1].
† Іѡ Матею вѡевѡдъ, милостїю божїю господинь.
Іѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad, LXXX/3. Orig., hîrtie (30 × 21,5), pecete inelară, aplicată.

---

[1] „Scris în ianuarie 20 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

195 1636 (7144) ianuarie 21, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ въсои земли Ѹггрѡвлахїнское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми ѡвом чловѣкъ на име Лꙋпꙋл със братїам си Стан и Радꙋл и Їѡн и виꙋком си Їѡн, синъ Станов ѡт Бирчещїи ѡт сꙋдство Рѡм<анаци> и със синови им, елицем Богъ даст, ꙗко да ест въ мир и звободни ѡт вечинанїе, ѡни и синови им, ѡт къ жꙋпан Теѡдѡсие бив вел лѡгѡфет, зет Предев банꙋл и ѡт къ синꙋ си Преда спатар, виꙋк Предев банꙋл ѡт Чептꙋроаꙗ и ѡт къ синови их и ѡт къ свака порꙋденїа их, ѡт къ нихто бантованїе радї вечинїа да не <имат въ>[1] вѣки.

Пѡнеже сїи више речени людї, Лꙋпꙋл съ братїа емꙋ, ѡни ест бил вечини Предеи банꙋл ѡт село Бирчещїи, ѥщиже ѡт прѣжде врѣме. И потом, къда ест бил <и>нинѣ, въ д<ьни господства ми>[1], а жꙋпан Теѡдѡсїе лѡгѡфет, кꙋпно със синꙋ си Преда спатар, ѡни домислили въ срьдїца им Бога радї, ꙗкѡже да сътворил помѣнꙋ и простил по Лꙋпꙋл за вечинїе радї много <слꙋжбꙋ>[1] что ест бил послꙋжил и на добро и на злѡх по тꙋж<де з>[1]емле и със подвигом добрим подвиза се на нꙋжда им, ано братїе Лꙋпꙋлѡв, Стан и Радꙋл и Їѡн и виꙋком <си Їѡн, си>[1]нъ Станѡв, ѡни ест простил, тере се <с>кꙋповал ѡт вечина<нїе> ѡт къ жꙋпан Теѡдѡсїе лѡгѡфет и ѡт къ синъ его Преда спатар, за ѯ҃ жилти готови, тъчю главе, без ѡчинъ, ꙗко да <бꙋдет по>[1]мѣнꙋ ѡни и рѡдїтелїи им. И видѣхом господство ми и записеле ним ѡт прѡщенїе и за <с>кꙋпованїе на рꙋка ѡ<вем>[1] людї съ великое клетфо и съ мнози добри людїе свѣдїте<ли пи>[1]сани ꙋ запис: ѡт Балшъ, Стан ватах и брат его Бентилъ и ѡт Мънинещи, Преда пѡстелник. и ѡт Кинтещи, Бъли и брат его Кръчюн и ѡт Моръниглави, Михаю лѡгѡфет и братї его Пътрꙋ и Гли<горїе>...[1] ърбꙋрещї, Барбꙋл и брат его Пътрꙋ и ѡт Чептꙋроа ѡт М...[1] а Стан, Иванко спатар и Милош лѡгѡфет, синъ Скорен логофет ѡт Ѹскаци и Дꙋмитрꙋ лѡгѡфет и прочїи, которїи ест бил <тамо>[1].

И поставих жꙋпан Теѡдѡсъи логофет и синꙋ си Преда спатар <и клетфꙋ>[1]: кога ѡт сърꙋдника им се хокет покꙋсит раздрати сїа помѣнꙋ и прошенїе, того да бꙋдї тръклет и ана<ѳїма ѡт тїи ѡт>[1]ци еже с<ꙋт>[1] въ Никїи, да имат частїю със Юда и със Ар<ие на>[1] едини местѡ.

Сего радї, дах и господство ми Лꙋпꙋл и със братїам си Стан и Радꙋл и Їѡн и виꙋком <си Їѡн, синъ Станов>[1], да сꙋт въ мир и свободни за вечинїе, ѡни и синовим въ вѣки, како ест више пис и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и сведїтелїе поставих господства ми: <пан Хриза вел бан Крале>[1] вътски пан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел логофет, пан Дꙋмитрꙋ вел вистїар, пан Преда вел спатар, пан Басилїе вел стѡлник и Бꙋзинка вел кѡмис и Бꙋчина вел пехарник и <пан Костандин>[1] вел постѣлник. И исправник, жꙋпан Глигорїи вел лѡгѡфет.

И аз, Дꙋмитрꙋ лѡгѡфет, написах въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца генарїе ка҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ в <лѣт ҂зр҃>[1]мд҃.

† Їѡ Матеи воевода, милостїею божїею господинь.

Іѡ Матеи воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Lupul cu fraţii săi, Stan şi Radul şi Ion şi nepotului său Ion, fiul lui Stan din Birceşti, din judeţul Romanaţi, şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să fie în pace şi slobozi de vecinie, ei şi fiii lor, de către jupan Teodosie fost mare logofăt, ginerele lui Preda banul şi de către fiul său, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia şi de către fiii lor şi de către toate rudele lor, de nimeni să nu ⟨aibă⟩[1] tulburare pentru vecinie, în veci.

Pentru că aceşti oameni mai sus-zişi, Lupul cu fraţii lui, ei au fost vecini ai lui Preda banul din satul Birceştii, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele ⟨domniei mele⟩[1], iar jupan Teodosie logofătul, împreună cu fiul său Preda spătarul, ei s-au gîndit în inima lor, pentru Dumnezeu, ca să facă pomană şi au iertat pe Lupul de vecinie pentru multă ⟨slujbă⟩[1] ce a slujit şi la bine şi la rău prin ⟨ţări străine⟩[1] şi cu fapte bune s-au străduit la nevoia lor, iar pe fraţii lui Lupul, Stan şi Radul şi Ion şi nepotul ⟨său Ion⟩[1], fiul lui Stan, ei i-au iertat de s-au răscumpărat de vecinie de la jupan Teodosie logofătul şi de la fiul lui, Preda spătarul, pentru 60 de galbeni gata, numai capetele, fără ocină, ca să le ⟨fie⟩[1] pomană lor şi părinţilor lor. Şi am văzut domnia mea şi zapisele lor de iertare şi de răscumpărare la mîna ⟨acestor⟩[1] oameni cu mare blestem şi cu mulţi oameni buni martori, scrişi în zapis: din Balş, Stan vătaful şi fratele lui, Vintilă şi din Măineşti, Preda postelnicul şi din Chinteşti Bălin şi fratele lui, Crăciun şi din Morînglavi, Mihai logofătul şi fraţii lui, Pătru şi Gli⟨gorie...⟩[1] ărbureşti, Barbul şi fratele lui, Pătru şi din Cepturoaia, de la ...[1] Stan şi Ivanco spătarul şi Miloş logofătul, fiul lui Scorea logofătul din Uscaţi şi Dumitru logofătul şi alţii care au fost ⟨acolo⟩[1].

Şi au pus jupan Teodosie logofătul şi fiul său, Preda spătarul ⟨blestem⟩[1]: care din rudele lor se va încerca să strice această pomană şi iertare, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema ⟨de 318⟩[1] părinţi, care sînt la Nicheia, să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea lui Lupul cu fraţii săi, Stan şi Radul şi Ion şi nepotului ⟨lor, Ion, fiul lui Stan⟩[1] să fie în pace şi slobozi de vecinie, ei şi fiii în veci, cum este mai sus-scris şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: ⟨pan Hriza mare ban al Craiovei⟩[1], pan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi ⟨pan Costandin⟩[1] mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna ianuarie 21 zile şi de la Adam pînă acum în ⟨anul 71⟩[1]44, 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., ms. 1 233, f. 426. Copie cu o trad. modernă.

---

[1] Loc rupt.

196

1636 (7144) ianuarie 22, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всои земли Ѹггровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми ѡвом чьловѣкъ, по име Радꙋ Котороѹѣ, зет попев Станчюлꙋи ѿ Кънинещи ѿ по Ѡтесеꙋ, сꙋд Блъчѣ и съ сини его, елици Богъ приспꙋстит, ꙗко да ест емꙋ вса ѡчина тъстом си попев Станчюлов ѿ Кънинещи и съ виноградї и съ ѡвощи, варе елика изберит сѧ ѿ през въс село, ⟨п⟩[1]онеже сїѧ више речена ѡчинъ бил ест ѿ дѣдинꙋ попев Станчюлов, тъст Радꙋлов Котороѹѣ, еще ѿ прѧжде врѧме. А потом, поп Станчюл ѡставил ест вса ѡчина его и съ виноградї ѿ Кънинещи зет его Радꙋлов и дъщирам са, Станкъи, почто радї ини дъщире ꙗже имал был ест вѣ посагани и прѣкиствоване, а по Радꙋл вължил вь дом его зет и дал его вса ѡчина и съ виноградї да емꙋ за дѣдїнꙋ и да съмотрит по тъстъ его дондеже хокет быти ѡи жив и да платит всѧ дꙋжновенїе его и по съмрът его, да га въспомѧнит его, ꙗкоже подобаест сѧ съмрътвомꙋ. И въс дръжал Радꙋл сїѧ ѡчинъ съ добрѧ мирѣ.

А потом, къда ест был вь дьни Радꙋл воевод, а дрꙋге зети попев Станчюлов по име Ѡпрѣ и Микꙋл, шꙋри Радꙋлов Котороѹѣ, ѡни съ въздвигошь сѧ съ прꙋх, рекꙋщи како да дрьжит и ѡни ѿ ѡчина и ѿ виноградї тъстꙋ им попев Станчюлов. И пошъл ест тере сепрѣ сѧ съ Радꙋл вси за лицꙋ пред Радꙋл воевод и ѡстали Ѡпрѧ и Микꙋл ѿ закон ѿ пред Радꙋл воеводе, како да не имат ѡни ничесоже трѣбꙋ въ сїи ѡчинъ попев Станчюлов, нъ тъкмо да дръжит вса ѡчина его Радꙋл Котороѹѣ како быст ѡставил съ ѧзик его. И видѣх господство ми и книгꙋ Радꙋл воевод въ лѣт ҂зрка ѿ прꙋх и ѿ ѡстал како ест више пис. И ѿ тогда ꙋ само въс дръжал Радꙋл Котороѹѣ сїѧ ѡчинъ и съ виноград съ добрѧ мирѧ.

А потом, къда ест был въ дьни Алеѯандрꙋ воевод, синъ Радꙋл воевод, а Радꙋл Котороѹѣ продал ест вса ѡчина и съ виноградї, ꙗже сꙋт више писани, болѧрꙋ господства ми Симен втори логофет ѿ негова добрѣ волѧ. И въс дръжал Сима логофет сїѧ ѡчинъ съ добрѧмирѣ.

А потом ,къда ест был нинѣ въ дьни господства ми, а Радꙋл Котороѹѣ, аще егда видѣл, ꙗко сꙋт виноградї емꙋ работани ѿ Сима логофет, ꙗко по врѧме ꙗже продал был ест всѧ пꙋсти, ѡи помислил како хокет сътворите лъкаѕствїе, ꙗко да изведит по Сима логофет ѿ сїи виноградї, нъ въстанил сѣ аще глаголѣ въ таинꙋ съ шꙋром са Єфросина инокина, дъщира попев Станлюлꙋи и съ зет его, Стан ѿ Попещи и съ Ищфан, ꙗко да рекът како сꙋт виноградї им, али да рекът Ищфан, како продал емꙋ Котороѹѣ а҃ ръзор ѿ виноград, а Стан де речет, како дал ест емꙋ тъст его Радꙋл в҃ ръзоаре прѣке, а дрꙋге ръзоаре да рекът инокина, како сꙋт еѧ и аще ѡстанꙋт по Сима логофет да дръжит ѿ сїи виноградї Єфросина инокина половино и Радꙋл Котороѹѣ и съ зет его дрꙋгꙋ половино и Ищфан едии ръзор. И пришъл ест вси аще съпрѣ сѧ за лицꙋ съ Сима логофет пред господства ми и ѡстала калꙋгерица и зет Котороѹїи и Ищфан по Сима логофет, ꙗко да възимает новци его ѡт на Радѵл ѡт где ест был дал калꙋгерица и съ Стан и съ Ищфан <да>[2] дръжит виноградї. Въ том, Сима логофет ꙋфатил по Радꙋѵл ѕѣло твьрдо, ꙗко до въздает емꙋ новци ꙋ зад. И потом, <Єфр>[2]осина инокина хотѧл [хотѧл] ꙗко да прилестит и по Сима логофет и по Котороѹѣ и по зет его Стан и <по Ищфан>[2], тъчїю да дрьжит ѡна сїе виноград в<ише писан ѡтъч>[2] аствїе еѧ вса. И Радѵл Котороѹѣ, аще егда видѣл ꙗко ѡстанет и без виноградї и без новци и прильстил его инокина и недрѣжит сѧ ѡт та глаголанїе ꙗже глаголал пръвъеши, скочил пак прꙋх и пришел ест вторїе ред, аще съпрѣ сѧ вси за лицꙋ и тогда възвъстил Котороѹѣ сам съ свое ѧзик како глаголал ѡни вси и како был им такмеженїе, ꙗко да сътворит прилѣщенїе да изведит по Сима логофет ѡт сїе дѣдїне, таже стоали инокина и Стан, Ищфан ѡт зла срамота и ѡт лѣжно ѡт пред господства ми ѡт диван. И истинствовах господство ми ѕѣло добрѧ съ вьс съвѣт како не имал никто ни една трѣбꙋ съ сїе виноградї, нъ быст вса Котороѹїн. И ѡстали инокина и зет Радѵлов и Ищфан ѡт закон ѡт пред господства ми. И потомъ Єфросина инокина и Стан и Ищфан ниже тако не ѡстави сѣ нъ пак съвъзвигошь сѣ съ прꙋх и пришъл ест вси третицїн пред господства ми. Въ том, господство ми пак сꙋдих и дах Радѵлов Котороѹїн, ꙗко да дръжит дѣдїна и виноградї тъст его попев Станчюлов вса и ръзорꙋл ѡт на Ищфан и ръзоареле ѡт на зет его Стан съ добрѣ мирѣ. И пак ѡстали инокина и Стан и Ищфан ѡт закон ѡт пред господства ми вторїн крат.

Сего радї дадох господство ми Радѵлов Котороѹїн да ест емꙋ дѣдїнꙋ въ ѡхабꙋ синовим, внꙋцим, прѣвнꙋчетом и не ѡт кого непоколѣбимо.

Се и сведїтелїн положих господство ми: пан Хризѧ вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Преда вел спатар и Басилаке вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и пан Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И писах аз, Стоика логофет, ꙋ Бꙋкꙋрещих, мѣсеца генарїе кв дьни, в лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею воѡвѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матеи воевод ⟨m.p.⟩

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Radu Cotorogea, ginerile popei Stanciul din Cîineştii, de pe Otesău, judeţul Vîlcea şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie toată ocina socrului său, popa Stanciul din Cîineşti, şi cu via şi cu pometul, oricît se va alege de peste tot satul, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moştenire a popei Stanciul, socrul lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme Iar apoi, popa Stanciul a lăsat toată ocina lui şi cu via din Cîineşti ginerelui său Radul şi fiicei sale Stanca, pentru că alte fiice, pe care le-a avut, erau toate măritate şi înzestrate, iar pe Radul l-a pus ginere în casa lui şi i-a dat toată ocina şi cu via să-i fie de moştenire şi să-l caute pe socrul său, cît va fi el viu şi să-i plătească toate datoriile lui şi după moartea lui să-l pomenească cum se cuvine mortului. Şi a tot stăpînit Radul această ocină în bună pace.

Iar cînd a fost în zilele lui Radul voievod, iar ceilalţi gineri ai popii Stanciul, anume Oprea şi Micul, cumnaţii lui Radul Cotorogea, ei s-au ridicat cu pîră, spunînd ca să stăpînească şi ei din ocina şi din via socrului lor popa Stanciul. Şi s-au dus de s-au pîrît cu Radul toţi de faţă înaintea lui Radul voievod. Şi au rămas Oprea şi Micul de lege dinaintea lui Radul voievod, ca ei să nu aibă nici o treabă în această ocină a popii Stanciul, ci numai să stăpînească Radul Cotorogea, toată ocina lui cum a lăsat cu limba lui. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră şi de rămas a lui Radul voievod în anul 7121, cum este mai sus scris. Şi de atunci încoace a tot ţinut Radul Cotorogea această ocină şi cu via cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru Voievod, fiul lui Radul voievod, Radul Cotorogea a vîndut toată ocina şi cu viile, care sînt mai sus scrise, boierului domniei mele Sima al doilea logofăt de bunăvoia lui. Şi a tot stăpînit Sima logofătul această ocină cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea, dacă a văzut cum sînt lucrate viile lui de Sima logofătul, căci pe vremea cînd le-a vîndut erau toate pustii, el s-a gîndit cum să facă înşelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste vii, ci s-au sculat de a vorbit în taină cu cumnata lui, Efrosina călugariţa, fiica popii Stanciul, şi cu gineriile lui, Stan din Popeşti, şi cu Iştfan, ca să spună că sînt viile lor, însă să spună Iştfan că i-a vîndut Cotorogea un răzor de vie, iar Stan să spună că i-a dat socrul lui, Radul, 2 răzoare zestre, iar celelalte răzoare să spună călugăriţa că sînt ale ei şi dacă vor rămîne pe Sima logofătul, Eufrosina călugariţa să stăpînească jumătate din aceste vii şi Radul Cotorogea şi cu ginerile lui cealaltă jumătate şi Iştfan un răzor. Şi au venit toţi de s-au pîrît de faţă cu Sima logofătul înaintea domniei mele şi a rămas călugăriţa şi ginerile lui Cotorogea şi Iştfan pe Sima logofătul, ca să ia banii lui de la Radul, de unde i-a dat, iar călugăriţa şi cu Stan şi cu Iştfan să stăpînească viile. Intru aceasta, Sima logofătul a apucat pe Radul foarte tare ca să-i dea banii înapoi. Iar apoi, Efrosina călugăriţa a vrut să înşele şi pe Sima logofăt şi pe Cotorogea şi pe ginerele lui, Stan, şi pe Iştfan, numai să stăpînească ea aceste vii mai sus scrise, moşia ei, părintească toată. Iar Radul Cotorogea, dacă a văzut că rămîne şi fără vii şi fără bani şi că îl înşeală călugăriţa şi nu se ţine de acea înţelegere, cum au vorbit mai întîi, a ridicat iarăşi pîră şi au venit în al doilea rînd de s-au pîrît toţi de faţă şi a arătat Cotorogea, singur, cu limba lui, cum au vorbit ei toţi şi cum a fost întocmirea lor, să facă înşelăciune, să scoată pe Sima logofătul din aceste dedine. Deci au rămas călugăriţa şi Stan, Iştfan de rea ruşine şi de minciună dinaintea domniei mele din divan. Şi am adeverit domnia mea foarte bine cu tot sfatul că n-a avut nimeni nici o treabă cu aceste vii, ci au fost toate ale lui Cotorogea. Şi a rămas călugăriţa şi ginerile lui Radul şi Iştfan de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Eufrosina călugăriţa şi Stan şi Iştfan nici aşa nu s-au lăsat, ci iar s-au ridicat cu pîră şi au venit toţi, în al treilea rînd, înaintea domniei mele. Întru aceasta, domnia mea am judecat iarăşi şi am dat lui Radul Cotorogea ca să stăpînească dedina şi viile socrului lui, popa Stanciul, toate şi răzorul de la Iştfan şi răzoarele de la ginerile lui, Stan, cu bună pace. Şi iarăşi au rămas de lege călugăriţa şi Stan şi Iştfan dinaintea domniei mele a doua oară.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul Cotorogea să-i fie dedină, de ohabă, fiilor, nepoţilor, strănepoţilor şi de nimeni neclintit.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Vasilache mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofătul, în Bucureşti, luna ianuarie 22 zile, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/20. Orig., hîrtie, pecete (42 × 28) timbrată. Cu o trad. din 1859.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

197 1636 (7144) ianuarie 23, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи̧ Басараба воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми болѣрꙋ господства ми Бꙋнїи логофет и съ сини его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емꙋ еднъ челѣд   гаваѡни, по име Сава циган и съ сини его Воинѣ и Данчюл и Стан и Неделко и съ сины им, понеже ест покꙋпил болѣр господства ми Бꙋнѣ логофет сїи вишше писании цигани ѡт на жꙋпаница Сима, ꙗже быст Барбꙋловꙋ постечник ѡт Гръдище и ѡт на сини еѧ, Бадѣ и Пътрашко, за ҂в҃ ҂ї҃ пѣнези готови и съ запис ѡт проданїе ѡт рꙋкы им на рꙋка Бꙋнїи логофет съ многы болѣри свѣдѣтелїи написани въ записꙋл им. Имени им сꙋт сїи: Пара пехарник и Радꙋл втори вистиꙗр и Гергїе Каринди вистиꙗр и Костандин постелник и Строе логофет и Михалчѣ логофет и Бадѣ постелник ѡт Жидѣни и инии многы болѣри, людїи добри. И продадоше паница Сима и сини еѧ, Бадѣ и Пътрашко сїи цигани вишше рѣх ѡт своих добро волѣ без не една силот и съ ꙋзнанїа всѣм рода им и а всѣм болѣром. И възѣл Бадѣ и Пътрашко вси пѣнези готови въ рꙋцѣ им, аще платил ест дꙋжновенїѧ бащꙋ им, Барбꙋл постелник.

И видѣх господство ми и записꙋл им ѡт проданїе на рꙋцѣ болѣрꙋ господства ми Бꙋнїи логофет и съ многы болѣри свѣдѣтелїи въ подписанїе како ест вишше пис.

Сего ради дадох и господтво ми болѣрꙋ господства ми Бꙋнїи логофет ꙗко да ест емꙋ сїи цигани вишє пис ѡт дѣдинꙋ емꙋ стоателнїꙗ въ мир и синовом емꙋ и виꙋком и прѣзиꙋчедом въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимом по реченїѧ господства ми да не ест,

Се оуже и свѣдѣтелїе положих господство ми: пана Хризѣ вел бан Кралевскїи, пан Ивашко великїи дворник, пан Глигорїе великїи логофет, пан Дꙋмитрꙋ великїи вистиꙗр, пан Преда великїи спатар, пан Недѣлко великїи ключар, пан Василїе великїи столник, пан Бꙋзинка великїи комис, пан Бꙋчина вел пехарник, пан Костантин великїи постѣлник. И исправник, жꙋпан Глигорїе великїи словоположен.

И аз, Тꙋдорꙋ спꙋден, брата мал Димитров логофет Панович, мазах въ вес сън иже рекше Бꙋкꙋрещи мѣсеца генарїе ~кг-гѡ дьны, ѡт Ꙗдама в лѣт ҂зрмд, лѣт господинѣ ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domna toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un sălaş de gavaoni, anume: Sava ţiganul şi cu fiii lui, Voinea şi

Danciul şi Ştefan şi Nedelco şi cu fiii lor, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul pe aceşti ţigani mai sus scrişi de la jupaniţa Sima, care a fost a lui Barbul postelnicul din Grădişte, şi de la fiii ei, Badea şi Pătraşco, pentru 12 000 bani gata şi cu zapis de vînzare de la mîinile lor, la mîna lui Bunea logofătul, cu mulţi boieri matori scrişi în zapisul lor. Numele lor sînt acestea: Para paharnicul şi Radul al doilea vistier şi Gherghie Caridi vistierul şi Costandin postelnicul şi Stroe logofătul şi Mihalcea logofătul şi Badea postelnicul din Jideni şi mulţi alţi boieri oameni buni. Şi au vîndut paniţa Sima şi fiii ei, Badea şi Pătraşco, pe aceşti ţigani mai sus zişi de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea întregului lor neam şi a tuturor boierilor. Şi au luat Badea şi Pătraşco toţi banii gata în mîna lor, de au plătit datoria tatălui lor, Barbul postelnicul.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lor de vînzare la mîna boierului domniei mele Bunea logofătul şi cu mulţi boieri martori cu iscălitura, după cum este mai sus scris.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie aceşti ţigani mai sus scrişi de moştenire stătărori lui, în pace şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci şi de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea marela ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dimitru logofătul Panovici, am scris aceasta în oraşul care este numit Bucureşti, luna ianuarie ziua a 23-a, de la Adam în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DXCIV/13. Orig., perg. (34 × 48), pecete timbrată.

---

198 1636 (7144) august 24, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїѧ повелѧнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголемїи Стръмбꙋл, идѣже ест храм свѣтаго ерарха и чюдотфорца Николае Мирилекїискїи и ѡцꙋ егꙋмена Іеримїѧ и всѧм иже ѡ Христѣ братїе живꙋщом въ тое свѣто ѡбытел, ꙗко да ест свѣтомꙋ монастир ѡчинъ ꙋ Фънтънѣле, всѣ дел жꙋпаницеи Ꙗнїи, варе елика изберит сѧ и съ вечинїи елици хокет быти.

И пак да ест свѣтомꙋ монастир ѡчинъ ꙋ Бернещи, пак въса дел жꙋпаницїи Ꙗнїи, варе елика се хтит избрат ѡт през въс хотар и съ вечинїи.

И пак да ест свѣтомꙋ монастир е҃ челѣдї за ацигани по име: Фрежа съ ациганка его и съ синови его и Иан циган съ ациганка его и съ синови его и Станлчюл съ ациганка его и съ синови его и Къзан съ ациганка его и съ синови его и Лꙋпꙋл съ ациганка его и съ синови его.

Понеже сїе више писани ѡчине и ацигани были сꙋт старе и праве ѡчине и за дѣдине жꙋпаницев Ꙗнїи, дъщира жꙋпаницеи Марїеи Флорѣска, еще ѡт прежде врѧме. Ꙗ потом, къда ест был на съмрът еѧ, еще наи пред, ѡт дьны Шербанъ воевод, ѡнаже сама съ ꙗзыка своеѧ оставила сїѧ выше речени ѡчине и ацигани да ест всѧ свѣтѣев монастир идѣже ест был ѡтъчествїѧ дѣдим и прѧдѣдим еѧ и родителим еѧ. И погребоша сѧ и тѣло а еѧ там ꙋ свѣта монастир. И ѡт тогда ꙋ само въс ест дръжал сїѧ свѣта монастир сїи ѡчине и вечини и ацигани съ добра мирѣ.

А потом, къда ест был нинѣ, въ дьны господство ми, а ѡтцꙋ егꙋмена Іеримїѧ и всѧмї иноки ѡт свѣта монастир Стръмбꙋл, ѡни ходил да ѡбыравет циганїи свѣтѣев монастир и ѡбрѣтал по Лꙋпꙋл ациган и по Михо, синъ Кръстїѧн ациган на Вентилъ постелник, синъ Предїи спатар ѡт Тътърани и хотѧл ест да их възимати. А Вентилъ постелник, синъ Предїи спатар, ѡн съ възвигоша сѧ съ пренїе ради Лꙋпꙋл циганꙋл, рекꙋще како ест негов ѡт покꙋпенїе ѡт над ѡтцъ его Преда спатар. И пришъл ест аще съпрѣ сѣ вси за лицꙋ пред господства ми ꙋ великїи диван. Въ том, господство ми гледах и сидах по право и по закон, съ всѧми чиститими правителїи господства ми и ѕѣло добрѣ истинствовах господство ми, како ест сьѭ ациган, Лꙋпꙋл, свѣтѣев монастир Стръмбꙋл, даи и помилован ѡт жꙋпаница Ана. И был ест жꙋпаницев Анїи ѡт дѣдинꙋ и ѡт прѣдѣдинꙋ. И видѣх господство ми многе книги господскы како ест выше пис, а Вентилъ не имат ни една трѣбъ, нъ ѡстал ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми и да възимает новци его ѡт гдѣ ест дал, чесо радї не имат ни една трѣбъ.

Сего радї, дадох господство ми свѣтѣев монастир Стръмбꙋл, ꙗко да вѣзимает по Лꙋпꙋл циган съ ациганка его и съ сыни емꙋ и по Михо циган съ ациганка его и съ сыни его <ꙗкоже да ест свѣтае>[1]в монастир ѡт дѣдїнꙋ, стоателни, како <ест дрь>[1]жал и ѡт прежде врѣме, да ест въ ꙋтвръжденїе и иноким въ <пищꙋ>[1] въ острабꙋ и не ѡт кого непоколѣбимо <по>[1]ризмо господства ми.

Се оубо и сведетелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ивашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и пан Преда вел спатар и Василаке вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И писах азъ, Стоика логофет Шърбанович въ град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца <ав>гꙋст к͠д дьни, в лѣт ҂зрмд.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod şi domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Strîmbul, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei, şi părintelui egumen Ierimiia şi tuturor fraţilor întru Hristos, care trăiesc în acel sfînt lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Fîntînele, toată partea jupaniţei Anei, oricît se va alege şi cu vecinii, cîţi vor fi.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Verneşti, iarăşi toată partea jupaniţei Anei, oricît se va alege de peste tot hotarul şi cu vecinii.

Şi iar să fiè sfintei mănăstiri 5 sălaşe de ţigani, pe nume: Freja cu ţiganca lui şi cu fiii lui şi Nan ţiganul cu ţiganca lui şi cu fiii lui şi Stanciul cu ţiganca lui şi cu fiii lui şi Căzan cu ţiganca lui şi cu fiii lui şi Lupul cu ţiganca lui şi cu fiii lui.

Pentru că aceste mai sus scrise ocine şi ţigani au fost vechi şi drepte ocine şi de moştenire ale jupaniţei Anei, fiica jupaniţei Mariei Floreasca, încă dinainte vreme. Iar apoi, cînd a fost la moartea ei, încă mai înainte, din zilele lui Şerban voievod, ea însăşi, cu limba sa, a lăsat aceste mai sus zise ocine şi ţigani să fie toate sfintei mănăstiri, unde a fost moştenirea moșilor și strămoșilor ei și a părinților ei. Și s-a înmormîntat și trupul ei acolo, în sfînta mănăstire. Și de atunci încoace a tot stăpînit această sfîntă mănăstire aceste ocine și vecini și țigani cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele; iar părintele egumen Ierimiia și toți călugării de la sfînta mănăstire Strîmbul, ei au umblat să adune țiganii sfintei mănăstiri și au aflat pe Lupul țiganul și pe Miho, fiul lui Cîrstian țiganul, la Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul din Tătărani, și au vrut să-i ia. Iar Ventilă postelnicul, fiul lui Preda spătarul, el s-a ridicat cu pîră pentru Lupul țiganul, spunînd că este al lui de cumpărătură de la tatăl lui, Preda spătarul. Și au venit de s-au pîrît toți de față înaintea domniei mele în marele divan. Întru aceea, domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele și foarte bine am adeverit domnia mea că este acest țigan, Lupul, al sfintei mănăstiri Strîmbul, dat și miluit de jupanița Ana. Și a fost al jupaniței Anei de moșie și de strămoșie. Și am văzut domnia mea multe cărți domnești cum este mai sus scris, iar Ventilă nu are nici o treabă, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și să-și ia banii lui de unde i-a dat, pentru că nu are nici o treabă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Strîmbul, ca să ia pe Lupul țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui și pe Miho țiganul cu țiganca lui și cu fiii lui, ⟨ca să fie sfintei⟩[1] mănăstiri de moștenire, stătători, cum a stăpînit și dinainte vreme, să fie de întărire și călugărilor de ⟨hrană⟩[1] și de folosință și de nimeni neclintit, ⟨după⟩[1] porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și Vasilache mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofătul Șărbanovici, în cetatea București, luna august 24 zile, în anul 7144 (1636).

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St., Prahova, Col. doc. foi volante, doc. 4. Orig., hîrtie (41,5 × 29), pecete timbrată. O trad., fără lună, la Arh. St. Buc., Doc. istorice, CCCLXV/14.

Originalul, care are și luna, a fost găsit după încheierea volumului și a fost plasat la locul acesta în locul unei copii fără lună, dar datată de noi după divan: ⟨ianuarie-august⟩. La data găsirii originalului ne-a fost imposibil de a-l mai așeza la locul lui, adică la august.

---

[1] Loc rupt.

---

199 1636 (7144) ianuarie 25.

Cartea mării sale răposatul Matei voevod pentru un vadu de moară în apa Dinăului ce l-am dat Iancului căpitan pe ocina mănăstirii Znagovul.

† Milostiiu bojiiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodară. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi slugii domnii mele Iancului căpitan ca să fie volnicu cu această carte a domnii mele de să ție un vad de moară în apă la Vădinău pre ocina călugărilor de la sfînta mănăstire Znagovului, Cornul, cu tot venitul și să fie în pace de către Lepădat logofă-

tul, multu val să nu aibă, pentru că acestu vadu de moară fost-au al mănăstirii Znagovului. Deci, pentru căci le-au fost dat Iancul căpitan călugărilor o sută de galbeni de le-au făcutu bine de ş-au scos arginturile mănăstirii dupre unde au fostu răsipite de alţi igumeni i ei au dăruit acestu vadu de moară pentru binele ce le-au făcut şi Iancul căpitan, iar cîndu iaste acuma să scoală Lepădat logofătul de la Gherghiţă de să pune şi el să ţie pe vadu, şi nici au dat bani, nici nimicu.

Drept aceiia, domniia mea am judecatu şi am datu slugii domnii mele Iancului căpitan ca să ţie vadu de moară cu bună pace. Altu val să nu aibă, că aşa iaste învăţătura domnii mele.

I i⟨spravnic⟩, sam réceh gospodstva mi.

Ghenarie 25, 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Ţigăneşti, IX/1. Copie.

---

200 **1636 (7144) ianuarie 26, Bucureşti**

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїиское, виȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми болѣринȣ господство ми Преда дворник ѡт Чѣплѣ и жȣпаницев его Маргън и със синови си, елице им Богъ даровах, ꙗкоже да им ест село Пригорїѧ ѡт сȣдство Гор Жил, половино за село ѡт позвȣдї и ѡт над въсом хотаром и със вечинїи половино и със виноградїе половино и със въс ходоком варе елика се хтет избрати, али дел Ѧндронїев ѡт Ѧлбѣни и село Дръгоещїи половино ѡт пре въсом хотаром, със вечинїи и със лозїе половино и със въс ходоком ѡт поствȣдї, елика се хтет избрати. И ѡчина ꙗже ест избранила и хотарисала ѡт над Ѧлбѣни и ѡт над Кълиик, иже се зовет именем Гречїи, половинȣ и със една колеса за воденицȣ и със ацiганїи половино и ѡт виноградїе ѡт Негоещи половино ѡт посвȣдї, елика се хтет изратї въс половино. Понеже сїе выше реченне дѣдїне и ацигани и вечини и лозїе и със колеса за воденицȣ било ест въсѣх притежали и покȣплене за Ѧндронїе ѡт Ѧлбѣни по негове праве комате кȣпно със жȣпаница его Марга, ещеже наю ѡт прѣжде врѣме. Таже дѣла жителнице Маргън дал ѡ ест дъщерам са Маръв, а дел Ѧндронїев за дѣдїнȣ и ѡчине елице сȣт више речене ѡстала ест по рȣк Ѧндронїев.

Таже, къда ест бїѡ съда, въ дьнїе господство ми, а Ѧндронїе ѡт Ѧлбѣни ѡн ест продал сїе дѣдїне болѣринȣ господство ми Предев дворник за добро волѣ его кромѣ ни една силостїе със ȣзнанїа въсѣхми болѣром ѡт ѡколном местом и а въсѣм порȣдїнїа его и ѡт пред господство ми за ҂ѯ҂еѯ аспри готови тере их ест платил дълъжновенїа его, покȣде сȣт бил дȣжнȣ. Ѧли да се знает: на жȣпан Ѩню кȣпцȣ, дрȣжин Ісаров кълъраршȣл, аспри ҂в҂іфѯ и на жȣпан Єтанчюл Рȣзерю, брат Їлїев кȣпцȣ, аспри ҂з҂іс и на Потрȣвȣле, брат Прокъв, аспри ҂гр и на Ѡпрѣ Златев ѡт Рогожел аспри ҂л҂вс. И възимал ест Ѧндронїе въсих новцїи готови ѡт над болѣринȣ господство ми Преда дворник над сїе ѡтъчъствїи више речене.

И ещеже ест бил дал Ѧндронїе сїе дѣдїни ѡт испръво Ѡпрев Златїев ꙗкоже да га платит ѡн за дȣжновенїе покȣде хокет бити Ѧндронїе дȣжнȣ. Ѧ послех, Ѡпрев Златїн, он нѣст имал можнїе да платише сїе дȣжновенїи, анїȣ се сȣт оуметнȣл ѡт пред мнoѕи болѣри, како ѡн не може платитї сїе дȣжновенїи. Въ том, Ѧндронїе, ѡн видѣв сице, како ест въ толика дȣжновенїе и не можали платитї Ѡпрѣ Златев дȣжновенїи его, потомже, Ѧндронїе, ѡн ест продал сїе дѣдїне Предев дворник за того цѣно за новци, иже ест више пис, тере се сѹт платит покѹде ест бил длѣжнѹ. И възимал их ю ест [възимал] Андроніе въсѣх записове покѹде ест имал, тере им сѹт дал въсѣх ѹ рѹка Предев дворник със ѡчине, със вьс, ̔како више пис.

И видѣхом господство ми и запис ѡт проданіе ѡт рѹка Андроніев въ рѹка Предев дворник със мноѕи болѣри сведетеліи написани ѹ запис, на име: ѡт Коцофѣни, Михаю вел спатар и ѡт Филїꙗши, Дѹмитрѹ вел питарю и ѡт Чернаꙗ, Ꙗков постелник и ѡт Ровинари, Фръцилъ столник и ѡт Ѡгрѹми, Некѹла пехарник и ѡт Фъркъшеци, Драгомир постелник и Дръгич постелник и ѡт Бибеци, Ѹдрѣ и ѡт Рогожина Барбѹл и ѡт Рътеци, Тѹдор дворник и Соаре граматик и мноѕи болѣри иже не сѹт в<ише п>¹исани зде въ книга сїе.

Сего радї, дадох съм господство ми болѣринѹ господство ми Предев дворник и жѹпаницев его Маргъи, ꙗкоже да им ест сїе више речене дѣдїне, ѡчинѹ и вечини и ацигани и виноградїе и колеса за воденицѹ, дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внѹком и прѣвнѹчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оѵбо и сведетеліе поставлѣм господство ми: жѹпан Хриза вел дворник ² и жѹпан Ивашко вел дворник и <жѹпан> Глигоріе вел лѡгѡфет и жѹпан Дѹмитрѹ Дѹдескѹл вел вистиꙗт и жѹпан Преда вел спатар и жѹпан Неделко вел ключар и жѹпан Василїе вел столник и жѹпан Бѹзинка вел комис и жѹпан Бѹчина вел пехарник и жѹпан Костандин вел постелникл. И исправник, Глигоріе вел лѡгѡфет,

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет въ настолни градѹ Бѹкѹреци мѣсеца генарїе к҃ѕ дьни и ѡт Адама до нинѣ [до нинѣ] въ сего писанїе теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рмд, а ѡт въплъщенїе Христово ҂а҃хлѕ.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господїнь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

Четаниа ѡт Σύμας λογοθετης искал.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Preda vornicul din Ceplea și jupaniței lui, Margăi, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Prigoria din județul Gorj, jumătate de sat, de pretutindeni și de peste tot hotarul și cu vecinii jumătate și cu vii jumătate și cu tot venitul, oricît se va alege, însă partea lui Andronie din Albeni și satul Drăgoeștii jumătate, de peste tot hotarul, cu vecini și cu vie jumătate și cu tot venitul de pretutindeni, cît se va alege. Și ocina cît este aleasă și hotărnicită dinspre Albeni și dinspre Cîlnic, care se cheamă cu numele Grecii, jumătate, și cu o roată de moară și cu țiganii jumătate și din viile din Negoești jumătate, de pretutindeni. oricît se va alege, tot jumătate. Pentru că aceste mai sus spuse dedine și țigani și vecini și vii și cu roțile de moară, au fost toate agonisite și cumpărate de Andronie din Albeni pe averile lui drepte, împreună cu jupanița lui, Marga, încă de mai înainte vreme. Astfel partea soției lui Margăi, a dat-o fiicei sale Mara, iar partea lui Andronie de moștenire și ocinile, cîte sînt mai sus spuse, au rămas la mîna lui Andronie.

Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Andronie din Albeni, el a vîndut aceste dedine boierului domniei mele, lui Preda vornicul, de bunăvoia lui, fără nici o silă, cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și a tuturor rudeniilor lui și dinaintea domniei mele, pentru 65 060 aspri gata, de i-a plătit datoria lui, pe unde au fost dator. Însă să se știe: jupanului Ianiu negustorul, tovarășul lui Isar cămărașul, 12 560 aspri, și lui jupan Stanciul Ruzeriu, fratele lui Ilie negustorul, 17 200 aspri, și lui Potruvule, fratele lui Proca, 3 100 aspri și lui Oprea al lui Zlate din Rogojel 32 200 aspri. Și a luat Andronie toți banii gata de la boierul domniei mele, Preda vornicul, pe aceste moșii mai sus spuse,

Și încă a dat Andronie aceste dedine dintîi lui Oprea al lui Zlate, ca să plătească el datoria pe unde va fi fost Andronie dator. Iar apoi, Oprea al lui Zlate, el n-a putut să plătească aceste datorii, ci s-a lepădat dinaintea multor boieri că nu poate plăti aceste datorii. Intru acestea, Andronie, văzînd el așa, că este în atîta datorie și nu poate să plătească Oprea al lui Zlate datoria lui, apoi Andronie a vîndut aceste dedine lui Preda vornicul pentru acel preț de bani, care este mai sus scris, de și-a plătit pe unde a fost dator. Și a luat Andronie toate zapisele de pe unde le-a avut, de le-a dat toate la mîna lui Preda vornicul cu ocine cu tot, cum este scris mai sus.

Și am văzut domnia mea și zapis de vînzare de la mîna lui Andronie la mîna lui Preda vornicul, cu mulți boieri martori scriși în zapis, anume: din Coțofeni, Mihai marele spărat și din Filiași, Dumitru marele pitar și din Cernaia, Iacov postelnicul și din Rovinari, Frățilă stolnicul și din Ogrumi, Necula paharnicul și din Fărcășești, Dragomir postelnicul și Drăghici postelnicul și din Bibești, Udrea și din Rogojina, Barbul și din Rătești, Tudor vornicul și Soare gramaticul și mulți boieri care nu sînt mai ⟨sus⟩[1] scriși aici în această carte.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, lui Preda vornicul și jupaniței lui, Marga, ca să le fie aceste mai sus spuse dedine, ocină și vecini și țigani și vii și roți de moară, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare vornic [2] și jupan Ivașco mare vornic și ⟨jupan⟩ Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna ianuarie 26 zile și de la Adam pînă acum la această scriere, curgerea anilor, în anul 7144, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voeievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

⟨Jos:⟩ Citit de Sima al doilea logofăt; am iscălit.

Bibl. Acad., CLXXXIV/14. Orig., perg. (47 × 34), rupt la îndoituri și pătat de umezeală, pecete timbrată.

---

[1] Omis.

[2] Greșit, în loc de mare ban.

---

201 **1636 (7144) ianuarie 26, București.**

† Cu mila lui Dumnezeu, Iio Matei Basarab voevod și domn a toată Țara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle jupînésii Stancăi și fraților ei Oancea și Negre și cu feciorii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Mihăeștii tot cu tot hotarul, pentru că iaste a lor bătrînă și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după acéia, cînd au fost în zilele lui Pătru voevod, au avut pîră cu jupan Stanciul biv vel cliucer şi aşa pîră el cum că au avut un nepot al lui, anume Negre, a treia parte din satul Mihăeştii ce s-au scris mai sus. Întru acéia, Pătru voevod au căutat şi au judecat după dreptate şi după lége. Şi au văzut Pătru voevod şi cartea Radului voevod şi o au cetit pre dînsa şi au văzut şi au adeverit cu tot divanul cum că nu au avut Negre nici o treabă cu satul Mihăeştii, ci au fost tot de baştină al jupînésii Stancăi şi al fraţilor ei Oancea şi Negre, încă de la moaşa lor, jupîneasa Vişa. Apoi au rămas Stanciul cliucer de lége şi de judecată dinnaintea lui Petru voevod din divan. Şi am văzut domniia mea şi cartea lui Petru voevod de pîră şi de rămas cînd au fost leat 7076 cum iaste mai sus-scris.

Pentru acéia am dat şi domniia mea jupînésii Stancăi şi fraţilor ei ce s-au scris mai sus ca să le fie lor satul Mihăeştii tot cu tot hotarul şi cu tot venitul oricît se va alége de baştină şi ohabnic şi feciorilor lor, nepoţilor şi strănepoţilor lor în véci. Şi am înoit şi domnia mea şi am întărit această carte a domniei méle şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei méle.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea: pe jupan Hrizea vel ban i jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel spatar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, vel logofăt.

Şi eu, Tudor, am scris la Bucureşti, în luna lui ghenarie 26 dni, leat 7144 ⟨1636⟩.

Acest izvod s-au scris de Lupp dascalul slovenesc, la Şcoala Domnească din Bucureşti, la Sventi Savoa, leat 7253 ⟨1745⟩.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/10. Trad.

---

202 **1636 (7144) ianuarie 29, Bucureşti.**

† Adecă eu, Lupaşco, feciorul lui Avram postelnicul, nepotul Borcii logofătul den Bucşani, carele sînt ctitori la sfînta mănăstire de la Gruiu, care mănăstire iaste făcută de moşu meu, Borcea logofătul, unde iaste hramul arhistratiga Mihaila, înpreună cu părintele egumenul Leontie, nastavnicul sfintei mănăstiri şi cu părintele Nechifor i Deonisie şi cu alalţi posluşnici, carii au fost în sfînta mănăstire, scris-am şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să hie de mare credinţă la mîna jupînului Radului al doilea vistiar, cum să se ştie că i-am dat şi i-am vîndut den partea de ocină de la Loloeşti, den dealul cu viile, însă loc sterpu, cu pădure, de 23 de pogoane de vie şi cu ocolul viilor, cît vor ţinea împrejurul acestor pogoane. Den care ocină a fost dată şi miluită de moşu meu Borcea logofătul la sfînta mănăstire ca să-şi pue şi să-şi facă vii pre acel loc cît scrie mai sus, acéle pogoane şi să hie lui şi coconilor lui de moşie stătătoare în vecie. Iar dumnealui pentru acel loc sterpu, ce i-am dat să-şi facă acéle vii, dat-au la sfînta mănăstire dobitoc oi fătătoare tot cu miei, 42; şi le-am luoat acéste oi toate la sfînta mănăstire, ca să hie de hrană şi de ajutoriu sfiintei mănăstiri...

Derept acéia, am dat acest zapis al nostru la mîna dumnealui, ca să hie de mare credință și să aibă a-și face și cărți domnești pre acel loc și pre acéle pogoane de vie ce sînt mai sus-scrise, ca să hie de moșie stătătoare.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, numele lor sînt acestea: Tudosie bîv vel logofăt i Para peharnic i ot Filipești, Dumitrașco cliucer i ot Cornățéni, Socol cliucer i Costandin vtori postelnic i Stroe logofăt i Bunea logofăt i Șerban logofăt i Dumitru logofăt și alți mulți boieri.

Și pentru credință pusu-ne-am toți pecețile și iscăliturile mai jos, ca să se știe și să se crează.

И писах аз, Стоика лwгwфет Шербанович, ȣ град ȣ Бȣкȣреши, мѣсеца генарїе к҃ѳ-го дьни, вь лѣт ҂зрмд҃, лѣта господина ҂ахлз҃ [1].

Lupul, sin Avram
Eu ermonah Lionietie
Monah Nichefor
Popa Dionisie
Theodosie biv vel logofet
Para peharnic manu propria
Lepădat logofăt ot Ploești
Socol cliucer
Dumitrașcu cliucer
Șărban logofăt
Dumitru logofăt [2].

Arh. St. Ploiești, Col. foi volante și documente, nr. 276. Orig., hîrtie (42 × 27,5) 10, peceți aplicate.

EDIȚII. Facs. *Îndrumător* ... j. *Prahova*, nr. 2, p. 240.

---

[1] „Am scris eu, Stoica logofătul Șerbanovici, în cetatea București, luna ianuarie 29 în anul 7144, anul domnului 1636".

[2] Semnăturile sînt autografe.

---

203 — 1636 (7144) ianuarie 30, București.

† Adecă eu jupîneasa Anca ce am fost jupîneasa lu Mihailă postelnicul ot Văleni și eu jupînasa Grajdana, nora jupînesii Ancăi, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință întru noi, cum să se știe cînd au fost în zilele lu Leon vodă luat-am boiari pre răvașe domnești, anume: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofet i Papa vornic i Aslan dvornic i jupan Buzinca vel comis ca să caute și să ne aleagă toată amestecătura pentru sate și pentru țigani și pentru bucate. Într-acéia acești boiari, dumnealor cu ale lor suflete ales-au și ne-au făcut și zapise den mîna lor cum întîi să plătim toată datoria cui ce-au fost datoare casa și să ne luom și noi zéstrele, cine ce au adus în casă toate și să dăm zéstrele fetelor lu Mihăilă postelnicul, căriia ce i se-au fost făgăduit și nu i se-au dat. Derept acéia ne-au făcut și noao parte a treia den cumpărători și den sate și den țigani cum scrie la zapisul boiarilor. Iar de nu vom putea ajunge să plătim cu bucate, noi să avem a vende și un sat den mijloc, să plătim toate și datoria și zéstrele. Deci den bucate noi am plătit alalte datorii iar zéstrele noastre ce-au fost bani ughi 350 ai jupînésii Ancăi ughi 150 și ai jupînésii Grajdanii ughi 200 și Floricăi 3 inéle de aur și un chinteș de postavu și plapoma cu 2 perine de cofterie și 1 telegar și hamurile,

noi n-am avut de unde le da, ci am dăl...[1] satut Dobronul să-l vendem şi n-am putut să-i ajungem preţul, ce ne-am voit şi ne-am tocmit de a noastră bunăvoe, de l-am înpărţit satul în doao să ţie jupîneasa Anca jumătate pentru cei ughi 150 şi pentru zéstrele Floricăi şi jupîneasa Grajda⟨na⟩ altă jumătate şi să mai ţie şi 1 ţigan anume Tudoru şi o ţigancă anume Neacşa şi cu 2 féte şi 1 fecior; însă jupîneasa Anca să ţie jumătate de sat, cum scrie mai sus, pentru cei 150 ughi şi pentru zéstrele Floricăi care scriu mai sus pre rînd. Şi să fie platnică jupîneasa Anca Floricăi cu toată zéstrele.

Aceasta am scris ca să se ştie şi pentru mai bună credinţă ne-am pus şi noi peceţile mai jos, ca să se crează.

Пис Дꙋмитрꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи, генарїе л҃ дьни, в лѣт ҂зрмд[2].

Hrizea vel ban ⟨m.p.⟩
Ivaşco dvornic ⟨m.p.⟩
Gligorie vel logofăt ⟨m.p.⟩
Nedélco vel clucer ⟨m.p.⟩
Costandin Cantacuzino ⟨m.p.⟩
Ştefan logofăt manu propria
Bunea Vlăcul logofăt manu propria
Sava logofăt ⟨m.p.⟩
Dumitru logofăt ⟨m.p.⟩

Muzeul Olteniei, doc. 54. Orig., hîrtie dublă (30 × 21), 6 peceţi inelare în tuş.

---

[1] Rupt.
[2] „A scris Dumitru în Bucureşti, ianuarie 30 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

204 1636 (7144) ianuarie 30.

† Adecă eu Lupul, sinu Avram postelnicul, vnuc Borcie logofătul ot Bucşani şi înpreună cu părintele Leonteia egumenul şi alalţi părinţi carii au fost la sviata mănăstiré ot Grui ce se cheamă hramul sviati arhanghel Mihail, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credinţi la mîna cinstit boiarinului jupan Costandin vtori postelnic, cum i-am vîndut loc cu pădure de 7 pogone ot Loloeşti[1] de să-şi facă viia; însă numai loc cît vor ţine acelea şapte pogoane, mai multu nemic. Şi pré ce am dat acel loc, pré 20 de oi cu mie, ca să fie la sviata mănăstiré, iar dumnelui să-i fie de moşîe acel loc şi coconilor dumnelui, cîţi dumnezeu i va dărui şi de nemé altu val sau bîntuială să n-aibă, c-am vîndut nui de bunăvoe nastră. Acesta scriem şi mărturisim.

Пис мѣсеца генарїе л҃ дьни, въ лѣт ҂зрмд.

Lupul ⟨m.p.⟩
Eu egumenul Liontie ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LVIII/6. Orig., hîrtie (29,5 × 21,5), pecete aplicată
Copie ibidem, ms. 132, f. 84v.
EDIŢII. Pleşia — Andreescu, *M-rea Gruiul*, I 146.

---

[1] Cuvintele „ot Loloeşti", adăugate după cifra 7.

205 1636 (7144) februarie, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voevod şi domn a totă Ţeara-Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Preda postelnicu şi fratelui lui, Oncei logofăt ot Lireşti şi cu feciorii lor, cîţi le-au dăruit Dumnedzeu, ca să aibă voe de acum înainte să-şi apără moşiia lor ot Lireşti şi ot Voineşti despre toţi oamenii şi de toate silniciile de prin prejurul lor şi de toţi vecinii şi de alţi oameni streini şi de toţi oroşanii din oraşul domniei mele din Cîmpulung: să n-aibă voia nimenea din ei ca să intre în moşiile lor ce sînt mai sus scrise, nici în pădure să tae lemne, nici în cîmp să-şi pască vitele lor, nici în apă să vîneze peşti, nici nimica treabă să n-aibă pe moşia lor, pentru că sînt a lor bătrîne şi drepte moşii de mai nainte vreme.

Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon voevod, Preda postelnicu şi Oncea logofăt, ei au fost cumpărat nişte vaduri de mori şi de pive în oraşul domniei mele, în Cîmpulung, cari vaduri de mori şi de pive au fost de la moşŭ şi părinţii lor, încă de mai nainte vreme. Şi au făcut Preda postelnicu pe un vad şi moară şi-au ţinut cu buna pace. Apoi, cînd au fost în dzilele lui Leon vodă, un oroşan, anume Stan Focan, au fost sărit cu pîră dzicînd că este volnic el să cumpere pre aceste vaduri de mori. Şi s-au fost dus de s-au pîrît de faţă înaintea lui Leon voevod cu Preda [Preda] postelnicul. Şi au fost rămas Stan Focan din legea. Şi am vădzut domnia mea cartea lui Leon voevod în mîna lui Preda postelnicu de pîră şi de rămas. Şi au ţinut Preda postelnicu şi Oncea logofăt pre aceste vaduri de mori cu bună pace.

Apoi, cînd aŭ fost în dzilele domniei mele, Stan Focan şi Stan sudeţu şi cu o seamă de oroşeni iar s-au sculta cu pîră dzicînd precum că nu îngădue oroşeni pre Preda postelnicu şi pre Oncea logofăt ca să ţie pre aceaste mori în oroş, ci ca să le întoarcă banii înapoi, şi să ţie ei pre aceste vaduri de mori. Şi au venit şi s-au pîrît toţi de faţă înaintea domniei mele în marele divan în dóo rînduri şi aşa s-au plîns Preda postelnicu şi Óncea logofăt precum că toţi oroşenii s-au hrănit înpreună cu vitele lor în moşia lor în Lireşti şi în Voineşti.

Întru aceasta, domnia mea am căutat şi am judecat pe dreptate şi după legea, cu toţi cinstiţii dreăgătorii domniei mele, şi am dat domnia mea precum de nu vor îngădui oroşenii pre aceşti boeri ca să ţie pre aceste vaduri de more în oraş, nici oroşenii să n-aibă voe să se hrănească în moşia lor, nici din pădure să tae lemne, nici în apă să vîneze peşte, nici în cîmp să pască vitele lor, nici la nimica să n-aibă treabă a se hrăni în moşia lor, ci de acum înainte, care om sau sătean sau oroşan, sau ce om va fi, îl va prinde în moşia lor tăind lemne sau vînînd peşti sau cu vitele păscînd iarba, pre acest om să aibă a-l pedepsi şi a-l globi după obiceiul pămîntului şi dupre cum au fost aşedzemîntul lor de mai nainté vremii, pentru că s-au pîrît de faţa şi aşa am aşedzat şi domnia mea cu tot svatul.

De aceia, am dat domnia mea lui Preda postelnicul şi Oncei logofăt, ca să aibă a-şi apăra moşia lor despre toţi oamenii, precum mai sus este scris, şi să fie acest aşedzemînt în veci şi de nimeni neclătiţi, după dzisa domniei mele.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea pe: pan Hriza vel ban i pan Ivaşco vel dvornic i Grigorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda vel spătar i Vasilache vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina vel paharnic i Costandin vel postelnic. I ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Și-am scris eu, Stoica logofăt Șerbanovici, în orașul București, în luna lui februar[1] dzile și de la Adam ani 7144, iar de la Domnul anu 1636.

Io Matei voevod, cu mila lui Dumnedzeu, domn.

S-au tălmăcit dupre originalul slovenesc pre rumânie, din cuvent în cuvent, de mine Vasile Stancovici. 1833 iulie 30, Bucuresci.

Bibl. Acad., DCXXXIX/317. Copie din 1899; altă copie la Arh. St. Buc., Doc. muntenești, LXXII/1, cu unele mici deosebiri.

---

[1] Loc alb.

---

206 1636 (7144) februarie 5.

† Adecă eu, Dumitru, scris-am acesta al mieu zapis, ca să fie la mîna Borcei vornicul, cum să se știe că i-am vîndut ocină în Stroești însă stînjeni 13, însă cu voia tuturoru megiiașilor den sat și cu a lui bunăvoe, nici de o silă, ca să-i fie Borcei vornicului moșie și ohabă și feciorilor lui și nepoților lui și strenepoților lui.

Și au fostu și mărturii oameni buni: Radu Scafă și Danciul și Ivan și Cireașă i Ganciul, Stanciul den Topolovéni, Neacșul portarul i Badea. Și păntru credența, pusu-mi [i]-am și pecétea.

Пис мѣсеца февȣрар е҃ дьни, въ лѣт ҂з҃рмд.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan-București, IV/13. Orig., hîrtie (24,5×21,5), pecete aplicată.

---

207 1636 (7144) februarie 6.

† Zde boleari hotarnici ai Mitrei pitarul și ai lu Ionașco comisul, anume: den Uscați, Danciul logofătul i ot Văsilați, Oprea i Stoian i ot Văcărești, Nan logofătul Leavotă i ot Secuiani, Oprea logofătul i ot Rasa, Néicul i ot Urești, Frățilă i ot Lumotești, Necula i Gherghe și den Sărulești, Dobre logofătul, den Pîrcești, Neculcea, să caute acești boiari și să hotărască ocina de la Curești, cum va fi cu direptul și cu rămânii să-i dați cui să va cădea, pre-npărțeală. Și să căutați de ocina popei lu Dobrotă și Cîrstei precupețul, să o dați la mănăstire la Glavaciog, la părintele Ioanichie. și să căutați păntru rumânii aceștii ocine, ce rumâni vor fi avut popa Dobrotă și Cîrstea precupețul, aceia să să dea la mănăstire. Însă cum le va scrie și cărțile, și voi veți socoti. Cum veți devăra cu ale voastre suflete, așa să fie. Și zioa în săptămîna harților.

Ispravnic, sluga domniei méle anume...[1].

Pis fevruarie 6 zile, leat 7144 ⟨1636⟩.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господсинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXXXIX/5. Orig., hîrtie (21 × 14), pecete mijlocie, aplicată în tuș roșu.

---

[1] Loc alb.

† Милостїею божїею, ЇѡМатеи Басараба воеводї и господинъ въсои земли Ȣггровлахїнское. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми селов Жȣпънещїи ѡт по Рѣкȣ Госпождев ѡт сȣдство Мȣш<чел> и Пад<ȣрец> и наслѣдницев селов на име: Кръстїꙗн и Воико и Аврам и Владȣл Бълоае и Шербан със четом си и Манѣ и Станчюл и Радул Марча и Воичилъ и Владул и Микȣл и Милош и Ваинчилъ и Шербан със брат си и Кръстѣ и Радул Робȣл и Братȣл и Воисилъ и Владїмир и поп Владул и със братїам си и със синови им елицеже Богъ даст, ꙗкоже да ест им село Жȣпънещїи въс, със въс хотаром и със въс ходоком, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт планен и ѡт посвȣдї, варе елика се хтит избрат, ѡт хотар до хотар по старе хотаре и по велѣѕи что сȣт дръжали ѡт наюпрѣжде врѣме: ѡт Валѣ Дадȣлѡв въ главе ѡчинев издол и по ȣ Поꙗна Пърȣлов по Гръла Тъмпеи и по ȣ Мълин ȣ горни дори ȣ Присѣкъ ȣ Пискȣл Павȣлов и по матка Цънкъи дори ȣ глав Глъмѣелор и по матка Ноусеи ȣ гор дори ȣ Додош и да бȣдет ȣ мирно и свободни ѡт вечинїе ѡт къ жȣпан Ївашко вел дворник и ѡт къ Албȣл със братїе его ѡт Рътещи и ѡт къ Кънда постелник със братїи его, синови Ївашко постелник ѡт Бълотещи и ѡт къ Костандин и Драгȣл, сини Драгȣлов ѡт Слътїоаре и ѡт къ Матеи ѡт Михъещи и ѡт къ егȣмена ѡт Виръш и ѡт къ свака порȣденїа им ѡт къ нихто бантованїе да не имат, понеже того село Жȣпънещїи више пис, ѡни ест бил всеих кнеѕи със ѡчине им ѡт дѣдї за прѣдѣди, ещеже ѡт пре дьни покоиннаго, стараго дедом господства ми Басараба воевод, когда бист теченїа лѣт ҂з҃к.

А потом, къда ест бил през нѣколико врѣме, а село Жȣпънещїи, ѡни ест падал ѡт болѣрин в болѣрин дондеже сȣт падает и въ рȣкех ѡвем болѣри више речени, ꙗкоже един село претеснȣл и ѡдръжан ѡт болѣри без правостїю.

А потом, кѣда ест бил пре дьни покоиннаго Радул воевод, а наслѣднице селов ѡт Жȣпънещї которїи сȣт по редо више речени по име, ѡни имал прȣх пред покоинаго Радȣл воевод ȣ великїи диван със Драгȣл постелник ѡт Слътїѡаре и със Борча логофет ѡт Петрещи и със Ївашко постелник ѡт Бълотещи и със Матею ѡт Михъещи и със Мȣжа ѡт Рътещи и със егȣмена ѡт Вїеръш и съпрѣше се за лицȣ радї село Жȣпънещїи и извадили сȣт сїи више именити людїе пред покоинаго Радул воевод и книгȣ покоинномȣ дедом господства ми Басараба водъ над въс село Жȣпънещїи како ест негова стара и права ѡчинȣ и за дѣдїно. Таже, въ том, Радул воевод господства емȣ гледах и сȣдих по правдȣ и по закон и дал ест господства его мегю них ѕ҃ мегїаши добри людїе ѡт ѡкръст местом ꙗкоже да гледает и да истенствȣет със дȣшами их радї село Жȣпънещїи: дръжал ест Драгȣ постелник и Борча лѡгѡфет и Ївашко постелник и Матею и Мȣжа и егȣмена ѡт Вїеръш того село Жȣпънещїи съ правостїю или претеснȣл ест и нѣст имал ни един работ? Въ том, сїи више речени болѣри, ѡни ни какоже нѣ сȣт моглъ ȣфатите ѡт мегїаши, почто радї ест видѣл како га ест дръжал того село Жȣпънещїи със кривостїю и със претесненїе и дошли сȣт ѡни сами тере сȣт сведїтелствовали пред покоиннаго Радул воевод како ест дръжал без работ. И видѣх господство ми и книгȣ покоинаго стараго дедом господства ми Басарабъ воевод ѡт дѣдїно селов Жȣпънещїи теченїа лѣт ҂з҃к и книгȣ покоинаго Радул воевод ѡт прѣх и за ѡстал како ест бил извадил господства емȣ село Жȣпънещїи със кинавар ѡт всѣх книгове им въ теченїа лѣтом ҂з҃рла и книга синȣ си Алеѯандръ воевод въ лѣт ҂з҃рлв и книга Алеѯандръ воевод Їлїꙗш въ лѣт ҂з҃рлз. И ѡт тогда въс бил село Жȣпънещїи ȣ мирно.

Таже, а потом, къда ест бил нинѣ, въ дьни господства ми, а село Жȣпънещїи, ѡни пакиже нѣст моглъ да се ȣпокоит ѡт къ сини ѡвем болѣри више

речени, анȣ ест прїнде пред господства ми оу великїи диван аще съпрѣше се за лицȣ със жȣпан Ївашко вел дворник и със Ѧлбȣл ѡт Рътещїи и със Кънда постелник, синъ Ївашко постелник ѡт Бълотещи и съ Костандин и Драгȣл сини Драгȣлов ѡт Слътїѡаре и съ Марко постелник зет Матею ѡт Михъещи и със егȣмен ѡт Вїеръшȣ. И сице прѣше ѡни како сȣт вечини им ѡт дѣдино. Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдȣ и по закон кȣпно съ всихми почтеними правителїи господства ми и истенствовах господство-ми със въс диваном велма добро како нѣст имал сїи више речени болѣри ни едни работ със того село Жȣпънещїи и а послѣ, дах господство ми ѡвем болѣри <за> [1]кои ві҃ болѣри ѡт диван да заклел през ѡни и през книгове им више речени. Ѡни никакоже нѣст моглъ да се прифатише се ѡт закон анȣ се ȣметнȣл ѡни ѡт диван и сице ѡстали всих ѡт закон и ѡт сȣжденїе <ѡт пред господства ми> [1] ѡт диван, почто радї нѣст имал съ село Жȣпънещїи ни една трѣбȣ.

Сего ради, да<до>х [1] господство ми селов Жȣпънещїи и наслѣд ницих селов више речени, ꙗкоже да сȣт им село Жȣпънещїи със въс хотаром, ѡчинȣ дѣдино и въ <ѡхабо им и синово> [1]м и внȣком и прѣвинчетом и не ѡт когожде непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Се<же ȣбо с> [1]вѣдїтелие поставлех господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевски и пан Теѡдосїе бив вел лѡгѡфет и пан Глигорїе вел лѡгѡфет <и пан Дȣми> [1]трȣ вел вистꙗр и пан Преда вел спатар и жȣпан Василїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Дȣмитрȣ лѡгѡфет, намазах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца феврȣарїе ѕ҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом въ лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь .

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Jupîneştii de pe Rîul Doamnei, din judeţul Muşcel şi Pădureţ, şi moştenilor satului, anume: Cîrstian şi Voico şi Avram şi Vladul Băloae şi Şerban cu ceata lor şi Manea şi Stanciul şi Radul Marcea şi Voicilă şi Vladul şi Micul şi Miloş şi Băncilă şi Şerban cu fratele său şi Cîrstea şi Radul Robul şi Bratul şi Voicilă şi Vladimir şi popa Vladul şi cu fraţii lor şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Jupîneştii tot, cu tot hotarul şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de pretutindeni, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi pe semne, pe care le-au stăpînit de mai înainte vreme: de la Valea lui Dadul în capul ocinei din jos şi prin Poiana Părului, pe gîrla Tîmpei şi pe la Mălin în sus pînă la Prisacă, în Piscul lui Paul şi pe matca Ţăncăi pînă la capătul gîlmelor şi pe matca Nusei în sus, pînă în Dodoş. Şi să fie în pace şi slobozi de vecinie de către jupan Ivaşco marele vornic şi de către Albul cu fraţii lui din Răteşti şi de către Cîndea postelnicul cu fraţii lui, fiii lui Ivaşco postelnicul din Băloteşti şi de către Constandin şi Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare, şi de către Matei din Mihăeşti şi de către egumenul de la Viră şi de către toate rudele lor, de către nimeni tulburare să nu aibă, pentru că acest sat, Jupîneştii, mai sus scris, ei au fost toţi cnezi cu ocinele lor din moşi-strămoşi, încă din zilele răpo-

satului, bătrînului strămoş al domniei mele, Basarab voievod, cînd a fost cursul anilor 7020.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iar satul Jupîneştii, ei au căzut din boier în boier, pînă ce au căzut şi în mîinile acestor boieri mai sus spuşi, ca un sat cotropit şi stăpînit de boieri fără dreptate.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar moştenii satului din Jupîneşti, care sînt scrişi mai sus pe rînd pe nume, ei au avut pîră înaintea răposatului Radul voievod în marele divan cu Dragul postelnicul din Slătioare şi cu Borcea logofătul din Petreşti şi cu Ivaşco postelnicul din Băloteşti şi cu Matei din Mihăeşti şi cu Muja din Răteşti şi cu egumenul de la Vierăş. Şi s-au pîrît de faţă pentru satul Jupîneşti şi au scos aceşti mai sus numiţi oameni înaintea răposatului Radul voievod şi cartea răposatului strămoş al domniei mele, Basarab vodă, pentru tot satul Jupîneştii, că este ocina lor veche şi dreaptă şi de moştenire. Deci întru aceea, Radul voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi le-a dat domnia lui între ei 6 megiaşi, oameni buni din jurul locului, ca să cerceteze şi să adeverească cu sufletele lor pentru satul Jupîneşti: au stăpînit Dragul postelnicul şi Borcea logofătul şi Ivaşco postelnicul şi Matei şi Muja şi egumenul de la Vierăş acest sat Jupîneştii cu dreptate sau l-au cotropit şi nu au nici o treabă? Întru aceea, aceşti boieri mai sus zişi, ei nicicum n-au putut să se apuce de megiaşi, pentru că au văzut că au stăpînit acest sat, Jupîneştii, cu strîmbătate şi cu cotropire şi au venit ei singuri de au mărturisit înaintea răposatului Radul voievod că l-au stăpînit fără treabă. Şi am văzut domnia mea şi cărţile de moştenire ale răposatului, bătrînului strămoş al domniei mele, Basarab voievod, ale satului Jupîneşti, cursul anilor 7020 şi cartea răposatului Radul voievod de pîră şi de rămas, că a scos domnia lui satul Jupîneştii cu chinovar din toate cărţile, în cursul anilor 7131, şi cartea fiului său, Alexandru voievod, în anul 7132, şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş, în anul 7137. Şi de atunci a tot fost satul Jupîneştii în pace.

Deci, după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Jupîneştii, ei iarăşi nu s-au putut linişti de către fiii acestor boieri mai sus spuşi, ci au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă cu jupan Ivaşco marele vornic şi cu Albul din Răteşti şi cu Cînda postelnicul, fiul lui Ivaşco postelnicul din Băloteşti şi cu Costandin şi Dragul, fiii lui Dragul din Slătioare şi cu Marco postelnicul, ginerele lui Matei din Mihăeşti şi cu egumenul de la Vierăş. Şi aşa pîrau ei că sînt vecinii lor de moştenire. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea cu tot divanul foarte bine că n-au avut aceşti boieri mai sus spuşi nici o treabă cu acest sat, Jupîneştii. Iar apoi, am dat domnia mea acelor boieri lege 12 boieri din divan să jure peste ei şi peste cărţile lor mai sus spuse. Ei nicicum n-au putut să se apuce de lege, ci s-au lepădat ei din divan şi astfel au rămas toţi de lege şi de judecată ⟨ dinaintea domniei mele⟩ [1] din divan, pentru că n-au avut nici o treabă cu satul Jupîneştii.

De aceea, am dat domnia mea satului Jupîneştii şi moştenilor satului, mai sus spuşi, ca să le fie satul Jupîneştii, cu tot hotarul, ocină dedină şi de⟨ohabă, lor şi fiilor şi⟩ [1] nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată ⟨dar⟩ [1] martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi pan Teodosie fost mare logofăt şi pan Gligorie mare logofăt ⟨şi pan Dumitru [1]⟩ mare vistier şi pan Preda mare spătar şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea Bucureşti, luna februarie 6 zile, de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., XCIV/4. Orig., perg. (38 × 52), pecete timbrată. Cu o copie şi o trad. modernă; altă copie, Doc. ist. CCLXV/5.

---

[1] Loc şters.

209

1636 (7144) februarie 8.

† Adecă eu Tuader uncheşul, sinŭ Bunei ot Tătărăi ot sudstvo Dîm⟨boviţa⟩, scris-am şi mărturisescu cu acest al mieu zapis cum să se ştie că am vîndut jupînului Ivaşco vel dvornic o sută de stînjăni de ocină, den sat den Tătărăi, ca să-i fie dumnealui moşie şi coconilor lui în veac. Însă o am vîndut această moşie, derept 3600 aspri gata, de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiaşilor denprejurul locului.

Şi au fostu la tocmeala noastră mărturii, anume boiari: aga Niţa, Gavril spatarul i Pană postelnicul, sinŭ Dumitraşco cliucerul ot Filipeşti i Necula cupariul i Pădure paharnicul ot Lazure i Radul clucerul i Neacşul armaşul ot Fîntînă.

И написаχ аз, Михалчѣ втори ключер, мѣсеца феврꙋаріе н҃ дьни в лѣт ҂з̅р̅м̅д̅ [1]. Инако да неест.

Eu uncheaşul Toader ot Tătărăi.

Udrea postelnic, mărturie ⟨m.p.⟩

Gavrilă spatar, sinŭ Mîrzea dvornic ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/4. Orig., hîrtie (31×21). Copie ibidem, ms. 207, f. 44.

---

[1] „Şi am scris eu, Mihalcea al doilea clucer, luna februarie 8 zile în anul 7144" ⟨1636⟩.

210

⟨1636⟩ februarie 8.

† Preamilostive şi luminate doamne, să fie măria ta sănătos. Dăm ştire măriei tale pentru porunca şi cartea măriei tale, care ne-ai trimes măria ta cu sluga măriei tale Radul portarul la noi, la 12 megeiaşi, care am fost luaţi de Meiuteşti şi Partenie călugărul, nepotul lu Larion, ca să ne strîngem la svînta episcopie, nainte părintelui Efrem episcopul înpreună cu cei 24 de megeiaşi ce-au fost luaţi de Gherghe, nepotul lu Balco şi cu toţi roşiii şi preoţii şi călăraşii, ca să căutăm şi să adeverăm de rîndul acelor ocine şi vii den Valea Tancului cum au dat cei 12 megeiaşi şi cei 24 de megeiaşi, cum au jurat să facem ştire măriei tale cu scrisoare.

Deci, milostive doamne, după porunca măriei tale, strînsu-ne-am toţi la svînta episcopie, naintea părintelui şi noi cei 12 megeiaşi care am fost luaţi de aga Oprea şi de Meiuteşti şi Partenie călugărul ca să le hotărîm ocina şi viile. N-am putut afla nici într-u⟨n⟩ chip cum să fie avut Meiuteştii şi aga nici o treabă într-acea ocină şi nici am hotărît, nici i-am dat nimic, nici agăi, nici Meiuteştilor, fără cît se-au aflat că au avut Meiuteştii neşte vii şi le ţin ei şi acmu. După aceasta, se-au sculat Partenie călugărul de se-au înfrăţit cu aga. Noi nu ştim pre ce se-au înfrăţit şi pre ocine, că Partenie călugărul n-are nici o treabă cu ocina lu Larion şi cu viile, că ocina lu Larion şi viile sîntu moşii dereapte şi n-au Meiuteştii nici o treabă, ce noi numai sîntem mărturii de frăţia lor, cum se-au înfrăţit şi am făcut şi zapisele noastre de mărturie: un zapis la mîna agăi, altul la mîna călugărului. Aceasta mărturisim cu sufletele noastre. Aşijderea şi cei 24 de boiari jurători au mărturisit naintea părintelui şi naintea noastră şi naintea slugii dumnetale ce-i mai sus scrise, cum au jurat că ş-au fost cumpărat Gherghe, nepotul lui Balco, viile de la Măiuteşti.

Aceasta dăm ştire măriei tale. Dumnezeu să mulţească zilele domniei tale.

Fevruarie 8 dni.

Robii măriei tale, 12 megeiaşi, mărturisim.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXX/11, Orig., hîrtie (31 × 21), 10 peceţi.
Datat ca anterior actului din 1636 mai 18.

---

211 1636 (7144) februarie 8.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voevod şi domnu a toată Ţara Romănească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle, jupînésii Maricăi, care au fost jupîneasa Predii postelnicul de la Tătărani şi cu feciorii ei, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ei toată partea mătuşii-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, din toate moşiele ei şi din sate şi din rumâni şi din ţigani şi din toate oricîte să va alége, toată partea ei. Pentru că au fost dat şi au lăsat jupîneasa Mitroae dvorniceasa, toată partea ei şi din sate şi din ţigani, nepotŭ-său Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînésii Maricăi, la vrémea ei de moarte şi tot au ţinut cu bună pace.

După acéia, cînd au fost în zilele lui Gavriil voevod şi în zilele lui Alexandru vodă Iliaş, într-al doilea rînd, iar Preda postelnicul de la Tătărani, bărbatul jupînesii Maricăi ce iaste mai sus-zisă, el a avut multă pîră şi gîlceavă cu mătuşi-sa, jupîneasa Neaga, muma lui Gherghe lui Părtoacă din Schei, pentru aceste moşii şi ţigani ai jupînesii Mitroai dvorniceasa ce au lăsat ea şi nepotŭ-său, Predii stolnicul, tatăl Predii postelnicul de la Tătărani, la moartea ei. Şi s-au pîrît de faţă în divan şi au rămas mătuşi-sa, jupîneasa Neaga de lége şi de judecată ca să ţie cum i-au fost întocmit şi i-au lăsat mătuşi-sa, jupîneasa Mitroae dvorniceasa, de mai-nainte vréme, cu gura ei, cum am văzut domniia mea cărţi şi zapise de întocmire la mînile lor. Şi de atuncea tot au fost în pace.

Deci, după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea Predii postelnicul de la Tătărani şi după moartea mătuşi-sii jupînesii Neagăi, iar fie-său Gherghe al lu Părtoacă, el iarăşi au scornit pîră pentru aceste mai sus zise moşii şi ţigani ai Mitroaei dvornicesii, ce au fost lăsat ea, cu limba ei, la moartea ei, nepotŭ-său, Predii stolnicul. Şi au venit înnaintea domnii méle în marele divan de s-au pîrît de faţă cu jupîneasa Marica şi cu fie-său Vintilă, feciorul Predii postelnicul de la Tătărani. Şi aşa pîra Gherghe, feciorul lui Părtoacă şi al Neagăi, înaintea dmonii méle în divan, ca să ia dintru acéste mai sus zise moşii şi ţigani ai jupînesii Mitroae dvorniceasa. Întru acéia domniia mea am căutat şi am judecat după dreptate şi după légea lui Dumnezeu, înpreună cu toţi cinstiţii boiarii domnii méle, şi am dat domniia mea ca să ţie jupîneasa Marica şi cu feciorul ei toată partea mătuşi-sii, jupînesii Mitroae dvorniceasa, şi din sate şi din rumîni şi din ţigani, cum au fost ţinut şi dinnainte vréme. Iar Gherghe, feciorul lui Părtoacă şi al Neagăi, el iarăşi să ţie ce i-au fost lăsat mătuşii-sa, jupîneasa Mitroae. Şi au rămas Gherghe de lége şi de judecată dinnaintea domnii méle, den divan pentru căci au umblat fără dreptate şi fără treabă, cum mai mult treabă şi amestec să nu aibă, ci să fie jupînesii Maricăi şi feciorului ei ce s-au zis mai sus, de baştină şi ohabnice, feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor şi de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii méle.

Iată şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Hrizea vel ban al Craiovei i jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Preda vel spatar i jupan Dumitru vel vistier i jupan Nedelco vel cliucer i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Vucina ⟨vel paharnic⟩ [1] i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic Simon vtori logofăt.

Şi eu, Dumitru logofăt, am scris în scaunul cetăţii . . . [1] luna fevruarie 8 dni, vă leat 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 238—239. Copie.

---

[1] Loc alb.

---

212 1636 (7144) februarie 10, Bucureşti

† Adecă noi, ceşti doi boiari, anume Gherghie vistierul Caridi i Radul dvornicul ot Desa, scris-am şi mărturisim cu aceasta a noastră carte, ca să fie de mare credinţă la mîna lu Dumitraşco cliucerul ot Spinéni, sinŭ jupaniţii Marăi, nepotul jupînésii Neacşii, sora lui Şerban banul şi Diicului cliucerul, ca să se ştie cum ne-au luoat denaintea domnu nostru Io Mateiu Băsăraba voevod, den divan, de-am mersu la sat la Futeşti de pre Mostişte den judeţul Elh⟨ov⟩, ca să căutăm hotarăle céle bătrîne şi să-i alégem partea cum scriia şi în cartea Mihnei voevod, sinŭ Alexandru vodă, vă leat 7087. Într-acéia, noi, deaca am mersu acolo la sat, am umblat şi am căutat pre unde au fost hotarăle şi sémnele satului şi am ales partea lu Dumitreşco cliucerul, însă despre tot satul Futeştii doao părţi, den cîmpu, den pădure, den baltă, den şăzutul satului şi cu rumânii cîţi au fost de moşie şi cu viile şi cu tot venitul de preste tot hotarul.

Şi hotarăle satului, sémnele, încă să se ştie: de către Curăteştii, den Mostişte pînă în Fîntîna Săracului şi pren Valea cu Perii la deal, în Gorganul Stelii, de ⟨a⟩ci în Lacul Stoii pînă în drumul Icoanei la Casa de Milă, pentru că au fost a lui bătrînă şi direaptă ocină şi de moşie şi zéstre despre moaşă — sa Neacşa, dată de fraţii ei Şerban banul i Diicul cliucerul, încă mai denainte vréme, cum am văzut şi cărţi bătrîne de moşie şi de pîră şi de rămas.

Derept acéia și noi încă am ales partea lu Dumitrașco cliucerul și hotarăle cum scrie mai sus, cum am aflat mai pre dreptate și cu ale noastre suflete, ca să-i fie de moșie, lui și coconilor, în véci, cum i-au fost și mai denainte vréme.

Aceasta am scris ca să se știe și pentru mai bună credință ne-am pus și pecețile mai jos și iscala.

Pisa Dumitru logofet u București, méseța fevruarie 10 dni v leat 7144 ⟨1636⟩ [1].

Radul vornic ot Desa.

Γεώργιος βηστηάρης ⟨m.p⟩[2].

Bibl. Acad., XLIII/12. Orig., hîrtie (41 × 28,5), pecete aplicată. Cu o copie din 1827.

---

[1] „A scris Dumitru logofătul, în București, februarie 10 zile în anul 7144 ⟨1636⟩".

[2] „Gherghe vistier".

213 — 1636 (7144) februarie 18, București

† Adecă eu Sta⟨nciul P⟩ortărescul, feciorul Vladului portariul, nepotul Oprii portariul ot Rîmnic, și cu feciorii miei po ime: Dumitru i Nicola i Oprea, scris-am acest zapis al nostru ca să hie de bună credință la mîna Pîrvului ⟨logofătul⟩ ca să se știe că am avut noi un vadu de moară în apa Rîmnicului den jos de beséreca a lu Sveti Ghiorghie și cu locul cît se va alége, care vad de moară l-au cumpărat moșul nostru Oprea portariul de la Mircea voevod și tot l-am ținut noi cu pace. Iar cînd au fost acum în zilele domnului nostru Io Matei voevod, ajunsu-ne-au pre noi vréme de lipsă; deci am mersu noi singuri de bunăvoe a noastră la dumnealui Pîrvul logofătul de i-au vîndut acesta vad de moară ce scrie mai sus pentru 9 galbeni, de a noastră bunăvoe cu știrea tuturora vecinilor și a județului și a tot orașului Rîmnicului.

Și am venit noi singuri de am mărturisit și înnaintéa mării sale domnului nostru Matei voevod cum am vîndut acest vad de moară Pîrvului logofătul cum scrie mai sus. Și am dat și cărțile céle de cumpărătoare în mîna Pîrvului logofătul denaintea domnului nostru și denaintea a tot divanul, ca să-i hie lui și coconilor⟨lui⟩ moșie stătătoare cu pace în vécii. Și lîngă această tocmeală a noastră la cest zapis fost-au mulți boiari mari și mici mărturie carii-ș vor pune mai jos pecețile și iscăliturile. lor. Aceasta am scris ca să se știe și să se crează și încă pentru mai adeverită credință ne-am pus și noi pecițile și iscăliturile noastre mai jos. Și să-și facă și carte domnească preste cest zapis al nostru. **Инако да неест.**

Пис оу Бꙋкꙋрещин мѣсеца феврꙋарїе ні҃-гѡ дьны, лѣт ҂зрмд [1].

Eu Stanciul, pentru inel am pus dégetul.

Eu Oprea, feciorul Sta⟨nciu⟩loi, carii am vîndut, pus-am déget.

Eu Radul ...

Eu Stanciul ot Bojorani [2].

... [3].

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/3. Orig., hîrtie (40 × 27,5), rupt și șters.
EDIȚII. Sacerdoțeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 555.

---

[1] „Altfel să nu fie. Scris în București luna februarie a 18-a zi, anul 7144" ⟨1636⟩.

[2] Semnături autografe.

[3] Semnătură indescifrabilă.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми свѣтѣи, божественѣи монастир зовемаго храм Свѣтаа Троице, иже ест издол варош Бꙋкꙋрещи и ѿцꙋ егꙋмена Ѳанасїе и въсѣм ѡноком, елици живꙋщих въ ѡбитѣли тое, ꙗкоже да мꙋ ест свѣтомꙋ монастир више пис село Гречїи, еже ест издол варош Бꙋкꙋрещїи близ код свѣта монастир ѿ издол, въс село със въсом хотаром и със вечинїи и със воденицех и със въс ходоком ѿ посвꙋдї, варе елика се хтет избрат. Понеже село Гречїи били сꙋт свѣтомꙋ монастир глаголемаго Тънганꙋл, храм стретенїе Христово. Таже га ест бил променил монастира Тънганꙋл село Гречїи със покоинаго жꙋпан Ївашко бившех вел дворник ещеже въ дьнїе покоинном, стараго Алеꙁандрꙋ воевод, тере сꙋт дал Ївашко дворник село Плътърещїи радї село Гречїи.

А потом, къда ест бил въ дьнїе стараго Алеꙁандрꙋ воевода, ѿцꙋ Михнев воевода, въ лѣт ҂з҃п, а жꙋпан Ївашко бив вел дворник, ѡн ест продал съю село Гречїи покоинном Алеꙁандров воевод за ҂ꙁ̄ аспри готови сребрънии. Потом, Алеꙁандрꙋ воевод, господство его дал ест того село Гречїи више рѣх и приложил и поставил въ свѣта монастир господствꙋ емꙋ Свѣтаа Троице, ꙗкоже да ест свѣтѣи монастир и свѣтомꙋ храмꙋ ѡчинꙋ, дѣдинꙋ. И видѣхом господство ми и хрисовꙋл Михнев воевод по того село Гречїи, текꙋщим лѣтом ҂з҃пи. И ѿ тогда само въсдръжал Свѣтаа Троицъ село Гречїи със добромирно.

А потом, къда ест бил въ при дьнїе Алеꙁандрꙋ воевода, синъ Їлїаш воевода, въ на второе редꙋ за господство, зде въ Земле Влашкое, а ѿцꙋ нашем архїемитрополит кур владїка Григорїе, что ест бил тогда егꙋмен на Свѣтаа Троице, ѡн ест имал прꙋх пред Алеꙁандрꙋ воевод Илїаш, ꙋ великїи диван, със Мъчюкъ ключер и със жꙋпаница его... [1], анеѱра Кисаров бившех вел дворник, със калꙋгерїе ѿ свѣта монастир Тънганꙋл радї село Гречїи. И пошел ест тере съпрѣше се за лицꙋ пред Алеꙁандрꙋ воевода Илїаш. И сице съпрел Мъчюкъ ключер тогда ꙋ диван, ꙗкоже да възимает село Плътърещїи ѿ свѣта монастир Тънганꙋл. И ꙗвише Мъчюкъ ключер ꙋ диван една книга Михаюв воевода ради село Плътърещїи, како ест бил покꙋпил Кисар дворник село Плътърещїи ѿ над Тꙋдоран постелник, синъ Ївашков дворник. А калꙋгерїи ѿ Тънганꙋл, ѡни ест съпрели ꙋ диван, ꙗкоже да ꙋзимает село Гречїи ѿ Свѣтаа Троицъ. Въ том, Алеꙁандрꙋ воевода Илїаш, господства емꙋ ест гледал и сꙋдил по прав и по закон и видѣх и прочитах хрисовꙋл Михнев воевода и дрꙋге старе хрисовае над село Гречїи и добре сꙋт иститиньствовал господство емꙋ със въс диванꙋл како ест бил промѣнил монастирѣ Тънганꙋл село Гречїи със жꙋпан Ївашко бив вел дворник, тере сꙋт дал Ївашко дворник село Плътърещїи радї село Гречїи. И били сꙋт тогда ꙋ село Плътърещї м҃ за вечини и два колеса за воденицꙋ ꙋ вода Дъмбовицев, а ꙋ село Гречїи нѣхст бил ниже вечини, ниже воденици. А по них сꙋт бил променил Ївашко дворник със монастира Тънганꙋл, ѡн сътворил воденици по ѡчина селов Гречїи и бил ест тогда тъчїю един вечинъ ꙋ село Гречїи. А потом, Ївашко дворник, ѡн ест продал село Гречїи покоинномꙋ Алеꙁандров воевода, баща Михнев воевода, въс по аспри готови, за ҂ꙁ аспри сребрени, како ест више пис. Таже ест ѡстал Мъчюкъ ключьр и калꙋгерїи ѿ Тънганꙋл ѿ закон и ѿ сꙋжденїе ѿ пред Алеꙁандрꙋ воевода Илїаш. И ꙋзел ест господствꙋ емꙋ ѿ диван книгꙋ Михаюв воевода ѿ рꙋка Мъчюков, тере ѡ ест дал Алеꙁандрꙋ воевода калꙋгером ѿ свѣта монастир Свѣта Троицъ, а калꙋгерїи ѿ монастира Тънганꙋл ѡни да си дръжит село Плътърещїи, а калꙋгерїи ѿ Свѣта Троицъ да дръжит село Гречїи, како га ест бил дръжал до нинѣ, тере сꙋт к҃ѕ за годїни. И по много метѣхꙋ Мъчюкъ ключер и калꙋгерїи ѿ Тънганꙋл със село Гречїи да не имат въ вѣки. И видѣхом господство ми и книгꙋ Алеꙁандрꙋ воевода Илїꙗш за прȣх и за ѡстал въ рȣка калȣгером ѡт Свѣта Троицъ, въ лѣт ҂зрлѕ. И ѡт тогда само вьс дръжал Свѣта Троицъ село Гречїн със добромирно.

Ѧ потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а почтеном правител господство ми жȣпан Костандин вел постелник и калȣгерїи ѡт свѣта монастир Тъниганȣл, ѡни въздвигнет прȣх и пришли сȣт пред господство ми оу великїи диван, тере съпрѣше се за лицȣ със егȣмена Ѳанасїе ѡт Свѣта Троицъ. И сице прѣше Костандин вел постелник, како сȣт бил село Плътърещїи негов за дѣдїно ѡт над тъстам си, госпожда Єлина, ѡт родїтелїи еи и ꙗвише ȣ диван и една книга Михнев воевод, ꙗкоже да възимает село Плътърещїи ѡт свѣта монастир Тъниганȣл. Ѧ калȣгерїи и егȣмен ѡт Тъниганȣл... [1] ѡни прѣше ȣ диван да възимает село Гречїн ѡт Свѣта Троицъ и да разорет прохменение за н҃ѕ за години. Въ том, господство ми съм гледах и сȣдил по правдȣ и по закон със въсихми чиститими правителїи господство ми. И сице ест достиѕал закона и сȣжденїе и диваном, ꙗкоже да ȣзимает Костандин вел постелник село Плътърещїи ѡт монастира Тъниганȣл, а калȣгерїи ѡт Тъниганȣл да възимает село Гречїи ѡт Свѣта Троицъ. Ѧ егȣмен Ѳанасїе ѡт Свѣта Троицъ, ѡн да испросит аспри ҂ѯ҃ ѡт на сърodникех жȣпан Ївашков бив вел дворник, ѡт на почтенном правител господство ми, жȣпан Преда Брънковѣнȣл вел спатар и ѡт Строе логофет ѡт вистїерїе, или да даст монастирев Свѣта Троицъ новцїи ҂ѯ҃, или даст дрȣго село радї село Гречїн, кого ест бил продал Ївашко дворник покоиином, стараго Ѧлеѯандров воевода за ҂ѯ҃ аспри сребрени. Ѧ потом, Преда вел спатар и Строе логофет, ѡни ещеже сȣт извадили ȣ диван книги добре и праве како ест бил променен монастира Тъниганȣл село Гречїн със Ївашко дворник, тере ест дал дворничкȣл Ївашко монастирїи Тъниганȣл село Плътърещїи радї село Гречїн, а жȣпан Костандин вел постелник, ѡн нѣст имал със село Плътърещїи ни една трѣбȣ, анȣ ест ѡстал Костандин вел постелник ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господство ми.

Сего радї дадох съм господство ми свѣтомȣ мънастир Свѣта Троице, ꙗкоже да си дръжит пакиже село Гречїн, како ест бил променил за Ївашко дворник ѡт прежде врѣме и покȣпил за Ѧлеѯандрȣ воевода, како ест више пис, а монастира Тъниганȣл да дръжит село Плътърещїи, занеже не въсхотѣхом господство ми да се разорите того прохменїе ѡт толико врѣме, за ѯ҃ лѣти, анȣ да бȣде свѣтѣи монастир храм Свѣта Троицъ село Гречїн ѡчинȣ, дѣдїно и въ ѡхабȣ въ вѣки и не ѡт когожедо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Гligорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Преда вел спатар и Василїе вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчена вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

Єюже написах аз, Лепъдат логофет, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещї, мѣсеца феврȣарїе н҃ї дьни въ дьнъ свѣтаго Лешнтїа папи Римскаго и ѡт Ѧдама до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмд, а ѡт рождества Христова ҂ахлз.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїею божїю господинъ.

Їѡ Матею <воевод> <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiţă, care este din jos de oraşul Bucureşti şi părintelui egumen Thanasie şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus scrise satul Grecii, care este din jos de oraşul Bucureşti, aproape, lîngă sfînta mănăstire de din jos, tot satul cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu morile şi cu tot venitul de pretu-

tindeni, oricît se va alege. Pentru că satul Grecii a fost al sfintei mănăstiri numită Tînganul, hramul Întîmpinarea lui Hristos. Apoi a schimbat mănăstirea Tînganul satul Grecii cu răposatul jupan Ivaşco fost mare vornic, încă în zilele răposatului bătrînului Alexandru voievod, de a dat Ivaşco vornicul satul Plătăreştii pentru satul Grecii.

Iar apoi, cînd a fost în zilele bătrînului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, în anul 7080, jupan Ivaşco fost mare vornic el a vîndut acest sat, Grecii, răposatului Alexandru voievod pentru 60 000 de aspri gata de argint. După aceea Alexandru voievod domnia lui a dat acest sat, Grecii, mai sus spus, şi l-a dăruit şi l-a aşezat la sfînta mănăstire a domniei lui, Sfînta Troiţă, ca să fie sfintei mănăstiri şi sfîntului hram ocină, dedină. Şi am văzut domnia mea şi hrisovul lui Mihnea voievod pe acel sat, Grecii, ani curgători 7088. Şi de atunci încoace a tot ţinut Sfînta Troiţă satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Iliaş voievod, în al doilea rînd de domnie, aici în Ţara Românească, părintele nostru arhimitropolit chir vlădica Gligorie, care era atunci egumen la Sfînta Troiţă, el a avut pîră înaintea lui Alexandru voievod Iliaş, în marele divan, cu Măciucă clucerul şi cu jupaniţa lui ...[1] nepoata lui Chisar fost mare vornic, cu călugării de la sfînta mănăstire Tînganul pentru satul Grecii. Şi s-a dus de s-a pîrît de faţă înaintea lui Alexandru voievod Iliaş. Şi aşa pîra Măciucă clucerul atunci în divan, ca să ia satul Plătăreştii dela sfînta mănăstire Tînganul. Şi a scos Măciucă clucerul în divan o carte a lui Mihai voievod pentru satul Plătăreştii, că a cumpărat Chisar vornicul satul Plătăreştii dela Tudoran postelnicul, fiul lui Ivaşco vornicul. Iar călugării de la Tînganul ei s-au pîrît în divan, ca să ia satul Grecii de la Sfînta Troiţă. Întru aceea, Alexandru voievod Iliaş, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi a văzut şi a citit hrisovul lui Mihnea voievod şi alte hrisoave vechi pe satul Grecii şi bine a adeverit domnia lui cu tot divanul că a schimbat mănăstirea Tînganul satul Grecii, cu jupan Ivaşco fost mare vornic, de a dat Ivaşco vornicul satul Plătăreşti pentru satul Grecii. Şi au fost atunci în satul Plătăreştii 40 de vecini şi două roate de moară în apa Dîmboviţei, iar în satul Grecii n-au fost nici vecini, nici mori. Iar după ce au schimbat Ivaşco vornicul cu mănăstirea Tînganul, el a făcut mori pe ocina satului Grecii şi a fost atunci numai un vecin în satul Greci. Iar după aceea Ivaşco vornicul, el a vîndut satul Grecii răposatului Alexandru voievod, tatăl lui Mihnea voievod, tot pe aspri gata, pentru 60 000 aspri de argint, cum este mai sus scris. Astfel au rămas Măciucă clucerul şi călugării de la Tînganul de lege şi de judecată dinaintea lui Alexandru voievod Iliaş. Şi a luat domnia lui în divan cartea lui Mihai voievod din mîna lui Măciucă, de a dat-o Alexandru voievod călugărilor de la sfînta mănăstire Sfînta Troiţă, iar călugării de la mănăstirea Tînganul ei să ţină satul Plătăreştii, iar călugării de la Sfînta Troiţă să ţină satul Grecii, cum l-au ţinut pînă acum, de sînt 56 ani. Şi Măciucă clucerul şi călugării de la Tînganul mai mult să nu aibă amestec cu satul Grecii, în veci. Şi am văzut domnia mea şi cartea de pîră şi de rămas a lui Alexandru voievod Iliaş la mîna călugărilor de la Sfînta Troiţă, din anul 7136. Şi de atunci încoace a tot ţinut Sfînta Troiţă satul Grecii cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cinstitul dregător al domniei mele, jupan Costandin marele postelnic şi călugării de la sfînta mănăstire Tînganul, ei au ridicat pîră şi au venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de faţă cu egumenul Thanasie de la Sfînta Troiţă. Şi aşa pîra Costandin marele postelnic, că satul Plătăreşti este al lui de moştenire de la soacra sa, doamna Elina, de la părinţii ei şi a arătat în divan şi o carte a lui Mihnea voievod, ca să ia satul Plătăreştii de la sfînta mănăstire Tînganul. Iar călugării şi egumenul de la Tînganul ... [1], ei pîrau în divan să ia satul Grecii de la Sfînta Troiţă şi să strice schimbul de 56 ani. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi aşa a ajuns legea şi judecata şi divanul, ca să ia Costandin marele postelnic satul Plătăreştii de la mănăstirea Tînganul, iar călugării de la Tînganul să ia satul Grecii de la Sfînta Troiţă. Iar egumenul Thanasie de la Sfînta Troiţă, el să ceară 60 000 aspri de la rudele jupanului Ivaşco fost mare vornic, de la cinstitul dregător al domniei mele, jupan Preda Brîncoveanul marele spătar şi de la Stroe logofătul de vistierie; sau să dea mănăstirii Sfînta Troiţă bani 60.000, sau să dea alt sat pentru satul Grecii, pe care l-a vîndut Ivaşco vornicul răposatului bătrînului Alexandru voievod pentru 60 000 aspri de argint. Iar apoi, Preda marele spătar şi Stroe logofătul, ei încă au scos în divan cărţi bune şi drepte că a schimbat mănăstirea Tînganul, satul Grecii cu Ivaşco vornicul, de a dat vornicul Ivaşco mănăstirii Tînganul satul Plătăreştii, pentru satul Grecii, iar jupan Costandin marele postelnic, el n-a avut nici o treabă cu satul Plătăreşti, ci a rămas Costandin marele postelnic de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, ca să-şi stăpînească iarăşi satul Grecii, cum a fost schimbat de Ivaşco vornicul de mai înainte vreme şicumpărat de Alexandru voievod, cum este mai sus scris, iar mănăstirea Tînganul să stăpînească satul Plătăreştii, pentru că n-am vrut domnia mea să se strice acel schimb de atîta vreme, de 60 ani, ci să fie sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiţă satul Grecii, ocină, dedină şi de ohabă, în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucena mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Gligorie mare logofăt.

Şi am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti luna februarie 18 zile, în ziua sfîntului Leontie papa Romei şi de la Adam pînă acum la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la naşterea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu ⟨voevod⟩ ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă XLIII/8. Orig., perg. (35 × 52), pecete aplicată. Cu o trad. din sec. XVIII. Alte trad. ibidem, ms. f. 87—88 şi la Bibl. Acad., ms. 4 985, f. 72—74.

---

[1] Loc alb.

---

215 1636 (7144) februarie 20, Bucureşti

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ всои земли Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрꙋ господства ми Дꙋмитрашков клꙋчар ѡт Спинѣни, синъ жꙋпаницев Марън, внꙋк жꙋпаницъв Нѣкшеи, сестра Шербанов банꙋл и а Дїинкꙋлов клꙋчар и сь синии его, елици Богь даровает, ꙗко да ест емꙋ ѡчинꙋ въ село вь Фꙋтещи ѡт по Мостище,

въ сȣдство Єлх<ов>, ѡеаче ѡт през вьс село две части, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт блат и ѡт вод и ѡт седалище селов и съ вечинїи и съ винограді и съ вьс ходоком ѡт по вьс хотаром, по старе хотаре и по белѣгы. И белѣгы селов еще да се знае: ѡт къ Кȣрътещїи ѡт Мостище, дори въ Фънтъна Съракȣлȣи и по Долина съ Перїи, на дѣл, въ Горганȣл Стелїи, таже въ Лакȣл Стоев, дори ȣ дрȣмȣл Икоанеи, на Къща за Милъ, понеже ест бил стара и права ѡчинȣ и ѡт дѣдїнȣ и прѣкїю ѡт на дедам са, жȣпаница Нѣкша, дана ѡт братїи еѧ Щербан банȣл и ѡт Дїнкȣл ключар, ещеже ѡт прѣжде врѣме.

А потом, егда быст пре дьни Михнеи воевод, а паница Нѣкша и съ сестрам еѧ, Мара, мати Дȣмитрашков ключар, ѡнѣ имал ест прȣх съ Стоика бив вел постелник и тако прѣл Стоика постелник како ест бил покȣпил Владȣл банȣл половино ѡт село Фȣтещїи ѡт тех части. Таже, въ том, жȣпаница Каплѣ ѡт Периш и сь винȣк еѧ Тȣдорȣ и жȣпаница Марїѧ и Мȣша, ѡнѣ сами свѣдѣтелствовали пред Михнеи воевод, како нѣст бил покȣпил Владȣл банȣл ѡт тех часты ниша, нъ ѡстал ест Стоика постелник ѡт закон . И ѡт тогда вьс дръжал съ мир.

Потом, лȣчил сѣ ест съмрът ѡвем жителнице, таже ест был вълѣзил Тȣдосїе логофет и Първȣл логофет Рȣдѣнїи, аще ест бил покȣпил една частъ за ѡчинъ въ село въ Фȣтещи и пре[с]теснȣл и сїе више писане часты жȣпаницев Маръи, матера Дȣмитрашков ключар, аще ест дръжал без не еднъ работ.

А потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, а болѣр господства ми Дȣмитрашко ключар, ѡн ест ѡбрѣтал книѕѧ его ѡт дѣдинȣ, обаче книга Михнїи воевода, синъ Алеѯандрȣ воевод над село Фȣтещїи ѡт Мостище ѡт дѣдинȣ и ѡт прȣх и ѡт ѡстал, въ лѣт ҂зпз и ине книги старе. И прїидет пред господство ми оу велики диван аще съпрѣще се за лицȣ съ Андреи слȣжер и Радȣл и Владȣл, сини Владȣлȣи логофет Рȣдѣнȣл, внȣцы Теѡдосїевȣ логофет Рȣдѣнȣл, раді село Фȣтещїи. Въ том господство ми гледах и сȣдих по правд и по закон, кȣпно съ всѣми почтенними правителїи господства ми и истинствовах господство ми съ вьс диван, како ест стара и права ѡчинȣ и дѣдїнȣ Дȣмїтрашков клȣчар ѡт на дедам его, жȣпаница Нѣкша и ѡт на матера его̀, Мара, како ест више пис. Таже ѡстали ест сини Рȣдѣнȣлȣи ѡт закон ѡт пред господство ми ѡт диван. И прїишел там на село Фȣтещїи и болѣри по име, Гергїе вистїꙗр и Радȣл д<вор>ник ѡт Деса, аще ест гледал старе хотаре и белѣги селов Фȣтещїи , како ест више пис, ꙗко да ест Дȣмитра<шков к>[1]лȣчар дѣдїнȣ и въ ѡхаб емȣ и синовом и винȣком и прѣвнȣчедом стоателна въ вѣк.

Се и свѣдетелїи положих <господство ми: пан>[1] Хриза вел бан Кралевскїи, пан Ивашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр, пан Преда вел спатар, пан Василїе вел ст<олник>[1], пан Бȣзинка вел комис, пан Бȣчина вел пехарник, пан Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И аз, Тȣдȣрȣ спȣден мазах, въ вес Бȣкȣрещи, феврȣарїе к҃-гѡ <дьни>[2], в лето ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea ceastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele Dumitrașco clucerul din Spineni, fiul jupaniței Marăi, nepotul jupaniței Neacșei, sora lui Șerban banul și a lui Diicul clucerul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în sat, în Futeștii de pe Mostiște, în județul Ilfov, însă de peste tot satul două părți din cîmp și din pădure și din baltă și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu viile și cu tot venitul de peste tot hotarul, pe vechile hotare și pe semne. Și semnele satului încă să se știe: dinspre Curătești de la Mostiște, pînă la Fîntîna Săracului

şi pe Valea cu Peri, la deal, la Gorganul Stelei, apoi la Lacul lui Stoe, pînă în drumul Icoanei, la Casa de Milă, pentru că i-a fost lui veche şi dreaptă ocină şi de moştenire şi zestre de la bunica sa, jupaniţa Neacşa, dată de fraţii ei, Şerban banul şi Diicul clucerul, încă de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, jupaniţa Neaşca şi cu sora ei, Mara, mama lui Dumitraşco clucerul, ele au avut pîră cu Stoica fost mare postelnic. Şi astfel pîra Stoica postelnicul, că a cumpărat Vladul banul jumătate din satul Futeştii, din acele părţi. Apoi întru aceasta, jupaniţa Caplea din Periş şi cu nepotul ei, Tudor şi jupaniţa Maria şi Muşa, el singure au mărturisit înaintea lui Mihnea voievod, că n-a cumpărat Vladul banul din aceste părţi nimic, ci a rămas Stoica postelnicul de lege. Şi de atunci a tot stăpînit cu pace.

După aceea, s-a întîmplat moartea acelor jupaniţe. Apoi au intrat Tudosie logofătul şi Pîrvul logofătul Rudenii, de au cumpărat o parte de ocină în sat, în Futeşti şi au cotropit şi aceste părţi mai sus-scrise, ale jupaniţei Marăi, mama lui Dumitraşco clucerul şi le-au stăpînit fără nici o treabă.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Dumitraşco clucerul, el a aflat cartea lui de moştenire, însă cartea lui Mihnea voievod, fiul lui Alexandru voievod, pentru satul Futeştii de la Mostiştea, de moştenire şi de pîră şi de rămas, din anul 7087 şi alte cărţi vechi. Şi au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă pentru satul Futeştii cu Andrei slugerul şi Radul şi Vladul, fiii lui Vladul logofăt Rudeanul, nepoţii lui Teodosie, logofăt Rudeanul. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am adeverit domnia mea cu tot divanul, că este veche şi dreaptă ocină şi dedină a lui Dumitraşco clucerul de la bunica sa, jupaniţa Neacşa şi de la mama lui, Mara, cum este scris mai sus. Astfel au rămas fiii Rudeanului de lege dinaintea domniei mele, în divan. Şi au venit acolo, în satul Futeştii şi boierii, anume: Gherghie vistierul şi Radul vornicul din Desa, de au cercetat vechile hotare şi semne ale satului Futeştii, cum este scris mai sus, ca să-i fie lui Dumitraşco clucerul dedină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, stătătoare în veac.

Iată şi martori am pus ⟨domnia mea: pan⟩ [1] Hriza mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar, pan Vasilie mare st⟨olnic⟩ [1], pan Buzinca mare comis, pan Vucina mare paharnic, pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi eu Tudor spudei am scris în oraşul Bucureşti, februarie a 20-a ⟨zi⟩ [2], anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/3. Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată. Cu o trad., din 1864. Altă trad. ibidem, ms. 128, f. 536.

EDIŢII. Foto. Sacerdoţeanu, *Tudcr Spudei*, 647.

---

[1] Loc rupt.

[2] Omis.

216 **1636 (7144) februarie 23.**

† Scris-am eu, Iuga ot Corșori, acesta al meu zapis, ca să fie de mare credință la mîna lui Ion logofătul și a frate-său, lu Pătru, cum să să știe că e-mu văindut trei locure dereptu 600 de bani, însă locurele anume: livade de la Făintînele, altul de în Frunte Gruiului Mare, altul de la Troene. Și le-m văindut de a me bunăvoe, cu știre tuturor setenilor.

Și la această tocmelă a fostu mulți omeni buni: ot Corșori, Gorun și Vlaicul Ungurul, ot Cîrstănești, Barbul și Iuga, ot Corbi, Pătru vătahul. Și amu scris eu, popa Apostol, aceasta scrisoare.

Пис мѣсеца февраріе кг҃ дьни въ лет ҂зрмд҃.
Pătru vătaful.
Pentru crediînța amu pus degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCVIII/1. Orig., hîrtie (15,5× 21,5). Copie ibidem, ms. 137, f. 263.

---

217 **1636 (7144) februarie 25.**

† Adecă eu, Ionașcu comisul, înpreună cu jupîneasa mea Neacșa și cu fiiu-mieu Cernica armașul i Paraschiva scris-am al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dumitru Dudescul vel vistier, cum să se știe că i-am vîndut dumnealui partea nostră de ocină de la Săcuiani, care iaste aleasă despre megiași, de la plopi pînă la cruce, însă stînjeni 300 și stînjenul cîte 30 de bani fac ughi 45. Și o am vîndut noi de a nostră bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boiarilor și megiașilor ca să-i fie dumnealui de moșie de strămoșie în veac și cuconilor dumnealui.

Și mărturii fost-au mulți boiari și megiași, anume: Bunea logofătul i Dumitru logofătul i popa Borcea clisiariul i Nan logofătul ot Văcărești i Dobre armașul de Săcuiani i brat ego, Udrea. Aceasta scriem și mărturisim cu zapisul nostru și pentru credința pusu-ne-am și pecețile nostre.

Și am scris eu, Ștefan logofătul ot Brătiiani, measeța fevruarie 25 dni vî let 7144 ⟨1636⟩.
Ionașco comisul.
Eu Cernica armaș.
Eu Mateiu cliucar manu propria
Popa Borce clisiiar
Dumitru logofet, mărturie.

Muzeul de istorie al municipiului București, nr. 35 856. Orig., hîrtie (30 × 22), 3 peceți inelare.

---

218 **1636 (7144) februarie 25.**

† Eu Stanciul și Voico, feciorii popei lu Ghinu ot Bujurani, dat-am zapisul nostru, să fie de mare credință la mîna cinstitului părintele chir Theofil episcopŭ Rimniceschi, ca să să știe că am vîndut de bunăvoia nostră totă partea nostră de ocină în sat ce să chiamă Ulița, den sus de oraș, cu vadul de moră, unde ne-au fost mora și cu totă partea nostră de ocină, însă a

treia parte den sat, den cîmpu, den pădure, de în sălişte, de în apă şi despre tot hatarul. Preţuit-am preste tot, dereptu 8 000 de bani şi un bou şi după acest preţ să aibă sfinţiia lui a scrie pre tatăl nostru, popa Ghinu la sfîntul pomenic, că aşa ne-am tocmit cu sfinţiia sa. Şi ne-u dat sfinţiia sa toţi bani cîţi scriu mai sus. Şi noi am dat zapisul nostru la sfinţiia sa ca să fie ace moşie, ce-am vîndut la sfînta episcopie în vecie.

Mărturii s-au tîmplat la tocmeala nostră: Radul logofătul ot Slăviteşti, Dragomir postelnicul ot Ohaba, Danciul postelnicul ot Măldăreşti, Vladul logofătul, cumnatu nostru, popa Ghinu, văru nostru i Laţco neguţătorul.

Eu Stanciul
Laţco.
Danciul postelnic.
Goran logofăt.
Eu Dragomir postelnic de în Ohabă, mărturie ⟨m.p.⟩
Eu Vladul.
Eu popa Ghinu ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XLVI/4. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), 6 peceţi aplicate, din care una cu legendă turcească.

---

219 **1636 (7144) februarie 29.**

† Scris-am eu, Crăciun ot Bătieşti, acesta al miu zapis, să fie la mîna Stoicăi logofătul, cum să să ştie că i-am vîndut livadă de în jos de Salcea Încheşului Gîngăii, alăture cu iazul şe cît iasté şe pietre răure, cît au ţinut Crăciun, dereptu 200 de aspri gata. Şi am vîndut eu Crăciun de a mea bună-voe, cu ştirea a tuturora săténiloro den sat. Şe aldămăşare au fostu atunce la tocmală: ot Bătieşti, Ion şe Şărbu şe Vladu şe Căzan, ot Vîltureşti, Badea şe Cîrstiian.

Ş-am scris eu, Cîrstea diiaconul, vă measeţa fevruarie 29, leat 7144 ⟨1636⟩.

† Şe iar să să ştie cum am vîndut Stoiică logofătul Piscul Sîrbului derept 300. Şe iar am vîndut Stoică logofătul Gura Straorei derept 400. Şe mărturie care sînt scrişi în zapis.

† Şe eu Negul încă am vîndut Stoică logofătul holda de la Clăile Orzei, jumătate de livadă, derept 80. Şe mărturie Cazan, Oprea i Vladu.

Şe am scris eu, popa Cîrstea, vă measeţa fevruarie dni 29, leat 7144 ⟨1636⟩.

† Şi iar să [să] hie acest zapis de credinţă la mîna Stoicăi logofătul, cum am vîndut eu Crăciun Stoicăi logofătul Faţa Straorei cu toată lunca, den apa Strao⟨r⟩i, pînă în apa Cîrcinovului toată, codru deplin, derept 600.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIII/12. Orig., hîrtie (28 × 21). Copie ibidem, ms. 130, f. 528.

---

220 **1636 (7144) martie 2.**

† Să să ştie că au cumpărat Obréjie ocină în Şoimari[1] de la Gorăn den partea lu Goran, den funea lui a patra parte, pentru că această ocină i-au fostu şe lui de cumpărătoare de la Goran, deci Gorăn o au vîndutu lu

Obrejie. Deci să aibă a ţinea den funea lu Goran a patra parte şe în cîmpu şe în pădure şe în apă şe în sat şe preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat Obrejie, dereptu 1080 de bani ga⟨ta⟩ ca [să] să-i fie lui moşie şe feciorilor lui cîţi Dumnezeu îi va da, pentru că o au vîndutu Gorăn, el de a lui bunăvoe şe cu ştirea toturoru fraţilor, ca [să] să-i fie lui de moşie şe stătătoare lu Obrejie.

Şi iar au cumpărat Obréjie ocină de la Stana, fata lu Gorăn cel bătrîn, den funea Ciutrei a treia parte. Pentru că această ocină o au fostu cumpărat Gorăn cel bătrîn de la Ciutrea, a treia parte den funea lui. Deci Stana o au vîndutu lu Obréjie a treia parte şe în cîmpu, den pădure şe den apă şe în sat şe preste tot hotarul, pentru că o au vîndut Stana, fata lui Gorăn cel bătrîn, ⟨lu O⟩bréjie de a ei bunăv⟨oe şi cu⟩ ştirea toturor fraţilor, dereptu 400 de bani gata, ca să fie lui moşie şe stătătoare şe feciorilor lui.

Şe pentru credinţa pus-am şe mărturie, anume: popa Stanciul şe Stan, sinŭ Stănislav şe Lupul şe Voico şe Mircan, sinŭ Stan şe Odor şe Dumitru şe Neagul, sinŭ Gorăn şe Cîrstea şe Micul, sinŭ Vlaicul şe Oprea, sinŭ Voico.

Песа Стан граматик. Пес мѣсеца мартїе в̃ дьне, в лѣт ҂з̅р̅м̅д̅ [2].

Stanŭ.
Eu Gorăn.
Şe Barbul ot Cărbuneşti.
Popa Stanciul ⟨m.p.⟩
Mircan.
Oprea.
Micul.

Bibl. Acad., CCXII/34. Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, 2 peceţi aplicate.

---

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

[2] „A scris Stan gramaticul. Scris luna martie 2 zile în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

221 1636 (7144) martie 3.

† Adecă eu Pătru, feciorul Stoicăi Robul..., scris-am acest zapis al mieu ca să fie de mare credinţă ⟨la mîna⟩ jupînésii Dumitrii den Cotrăcéni şi la mîna... ca să se ştie că le-am vîndut partea mea den vad de moară den Dătcoi, part⟨ea⟩ mea toată ce se va alége despre fraţii miei, a patra pa⟨rte⟩, în⟩ să cît va fi venitul morii, derept 2 600 de bani. ⟨Şi am vîndut⟩ eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor fraţilor mi⟨ei de⟩ moşie şi a tuturor vecinilor denprejur. Şi am luoat toţi ban⟨ii ga⟩ta în mîna mea, ca să le fie dumnealor moşie şi să-şi facă ⟨m⟩oară unde v⟨a⟩ hi vad de moară, să se hrănească cu pace, ei şi feciorii lor, în veac.

Şi am pus şi mărturie: jupan Sima vtori logofăt i jupan Calotă vel⟨sulger i jup⟩an Vlad ⟨dvornic⟩ i Muşat iuzbaşa şi Goşescul i Niţă iuzbaşa i Cîrs⟨tea iu⟩z⟨başa⟩ i Hriza vam⟨eş⟩ şi alţii. Şi mi-am pus şi eu pecetea mea ⟨c⟩a să ⟨să⟩ crea⟨ză⟩.

Пис мартїе г̃ дьни, лѣт ҂з̅р̅м̅д̅.

Eu Calotă vel sulgeriu ⟨m.p.⟩
Eu Pătru ⟨m.p.⟩
Vladul dvornic ⟨m.p.⟩

Niţă izubaşa.
Cîrstea iuzbaşa.
Eu Mu<şat şi Go>şes<cul>.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/12. Orig., hîrtie (28 × 20), rupt, 7 peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 8v.

---

222 1636 (7144) martie 3, Bucureşti.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матеи Басараба воевод̑ї и господинъ всои земли Ȣггрровлахїєс<кое>. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми почтенномȣ <пр>авителе господства ми жȣпан Бȣзника вел комис и съ сини его, ел<ици Богъ дар>овает, ꙗко да ест емȣ ѡчинȣ въ Мътнещи, оу сȣдство Бȣзъȣ, али частъ Пътров въса ѿ частъ Пилѣскъ, <понеже п>окȣпи жȣпан Бȣзника вел комис, али ѿ на Станчюл, синъ Микȣлов ѿ Дъдȣлещи, сежени г҃і за ҂а҃г п<инѣзи готови> и ѿ на Станчюл, синъ Бърбътѣю сежени ѕ҃ пол, за х҃і аспри и ѿ на Сора, дъщера Радȣлов Дȣцъв, сежени<ѕ҃ пол за х҃н>пѣнези и съ запис ѿ проданїє съ свѣдѣтелїн оу запис. И пакы покȣпи жȣпан Бȣзника вел комис ѡчинȣ оу Мът<їещї к сежени>, ѿ бродȣл водиницеи до глав ѡчинев, елико изберит сѧ, ѿ на Драгомир Тȣртъ и ѿ на синъ его Мате<и за>҂в҃ пѣнези готови, съ запис ѿ проданїє и съ болѣри свѣдѣтелїн, писани въ запис.

И пакы, да ест жȣпан Бȣзникъи вел комис ѡч<инȣ ȣ дѣ>лȣл Зорещилом еднъ погонъ ѿ виноградȣ и съ еднъ сеженȣ за ѡчинȣ, понеже покȣпи ѿ на Ꙗлба, дъщера Фетеи ѿ Зорещи, за ҂в҃т пѧнези готови. И пакы покȣпи жȣпан Бȣзника вел комис половино ѿ погон за ви<ноградȣ т>ъчїю бȣчȣмїн, ѿ на Владȣл, синъ Коарвъ ѿ Зорещи, за х҃ пѣнези готови, пакы ȣ Зорещи. И пак, еднъ погон за виноградȣ въ дѣлȣл <еже се з>ове Зорещїн Пъртїн, тъч<їю> бȣчȣмїн ѿ на Пъртѣ и ѿ на бр<ат е>го Нѣнѓа ѿ Зорещи, за ҂а҃у аспри и съ алдъмъшари ȣ запис.

<И пакы покȣп>и пан Бȣзника вел комис една половина ѿ погон за виноградȣ, па<кы ȣ дѣ>лȣл Зорещилом Пъртїн али тъ<чїю> бȣчюмїн, ѿ на Ѡанча, синъ Мирчїн З<г>ъии , за ѿ҃ пѣнези готови и съ алдъмъшари ȣ запис.

И пакы да ест пан Бȣзникъи вел комис два вечини браты, имѣ им Дан и Стоика, сини Предев ѿ село Чептȣроаѧ и съ сини им. <И с>їи вечини више пис, Дан и Стоика, быст вечиии ѿ дѣдина Предеи банȣл ѿ <Чепт>ȣроѧ. Таже бил ест продал по Дан Иванов Сърбȣлов <брат> Хаџи Добре ѿ Некополскы, за ҂в҃с <аспри>. Ꙗ послѣ Дан, ѡн се скȣповал ѿ къ Їван Сърбȣл, аще дал ест емȣ пѣнези въспет ҂в҃с и възѣл записȣл ѿ рȣка его.

Ꙗ потом, егда бысть нинѣ, вь дьни господства ми, а Дан, ѡн пакы продал сѧ вечинȣ жȣпан Бȣзникъи вел комис рад̑ї ҂д҃ пѣнези готови и съ запис ѿ проданїє. Ꙗ по брат емȣ Стоика покȣпи ж<ȣпа>н Бȣзника вел комис ѿ на Тȣдосїє логофет и ѿ на синъ его Преда спатар, виȣк Предїн бан ѿ Чептȣроаѧ, за ҂г҃о пѣнези готови <и съ> по<д>писанїє ѿ проданїє и съ многи болѣри свѣдѣтелїє ȣ запис.

И пакы да ест жȣпан Бȣзникъи вел комис нѣкое место зде въ Б<ȣкȣре>щи ȣ двора емȣ, понеже покȣпи ѿ на Щефан кȣпцȣ и ѿ на матера его, Недѣлѣ, ѿ Бȣкȣрещи, за х҃ пѣнези готови и съ подписанїє <и съ свѣ>дѣтелїн.

И пакы покȣпи жȣпан Бȣзника вел комис еднинъ ациган по име Тȣдоран, синъ Стан, ѿ на Пътрȣ, синъ Кисар ѿ <Мȣшчел> за ҂ѕ҃ пѣнези готови и съ подписанїє на рȣка жȣпан Бȣзникъи вел комис и съ свѣдѣтелїн ȣ запис. И продадоше ѡни ѿ <свои доброи волю и> съ записеле им ѿ проданїє, како ест више пис.

С<его раді>, дадох и господство ми почтенномȣ правител господства ми, жȣпан Бȣзинка вел комис, ꙗко да ест емȣ сіе дѣдіне и вечини и ацигани и виногради <иже в>ише пис, дѣдінȣ и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣче<том> и не ѡт когождо непоколѣбимом да нѣст.

Се и свѣдѣтеліе положих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралеветскіи, жȣпан Ива<шко вел дворник и> жȣпан Глигоріе вел логофет, жȣпан Дȣмітрȣ вел вистиꙗр, жȣпан Преда вел спатар, пан Неделко вел ключар, пан Василіе вел столник, пан Бȣчина вел п<ехарник>, пан Костантин вел постелник. исправник, вел логофет.

И аз, Тȣдорȣ спȣдеи, мазах въ вес рекше Бȣкȣрещи, мѣсеца мартіе въ г҃-гѡ дьны, ѡт Ꙗдама лѣт ҂з҃р҃м҃д҃, лѣт господнна ҂а҃х҃л҃ѕ҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостію божію господинъ.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Buzinca marele comis și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină la Mătiești, în județul Buzău, însă toată partea lui Pătru, din partea Pilească, ⟨pentru că⟩ a cumpărat jupan Buzinca marele comis, însă de la Stanciul, fiul lui Micul din Dădulești, 13 stînjeni pentru 1 300 bani gata și de la Stanciul, fiul lui Bărbăteiu, 6 stînjeni și jumătate pentru 650 aspri și de la Sora, fiica lui Radul Duță ⟨6 și jumătate⟩ stînjeni ⟨650⟩ bani și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis.

Și iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis ocină la Mătiești ⟨20⟩ stînjeni, dela vadul morii pînă în capul ocinei, cît se va alege de la Dragomir Turtă și de la fiul lui, Matei ⟨pentru 2 000⟩ bani gata cu zapis de vînzare și cu boieri martori scriși în zapis.

Și iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis ocină în dealul Zoreștilor un pogon de vie și cu un stînjen de ocină, pentru că a cumpărat de la Alba, fiica Fetei din Zorești, pentru 2 300 bani gata. Și iarăși a cumpărat jupan Buzinca marele comis jumătate de pogon de vie, numai buciumii, de la Vladul, fiul lui Coarvă din Zorești, pentru 600 bani gata, tot în Zorești.

Și iarăși un pogon de vie în dealul care ⟨se⟩ cheamă Zoreștii Pîrtii, numai buciumii, de la Pîrtea și de la fratele lui, Neica din Zorești, pentru 1 400 aspri și cu adălmășari în zapis. ⟨Și iarăși⟩ a cumpărat pan Buzinca marele comis o jumătate de pogon de vie tot în dealul Zoreștilor Pîrtii, dar numai buciumii, de la Oancea, fiul Mircii Zgîii, pentru 800 de bani gata și cu adălmășari în zapis.

Și iar să-i fie panului Buzinca marele comis doi vecini frați, numele lor: Dan și Stoica, fiii lui Preda din satul Cepturoaia și cu fiii lor. Și acești vecini mai sus-scriși, Dan și Stoica, au fost vecini de moștenire ai lui Preda banul din Cepturoaia. Deci a vîndut pe Dan lui Ivan Sîrbul ⟨fratele lui⟩ Hagi Dobre din Nicopole, pentru 2 200 de ⟨aspri⟩. Iar apoi Dan s-a răscumpărat de la Ivan Sîrbul, căci i-a dat lui banii înapoi 2 200 și și-a luat zapisul de la mîna lui.

Și după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Dan, el iarăși s-a vîndut vecin jupanului Buzincă marele comis pentru 4 000 bani gata și cu zapis de vînzare. Iar pe fratele lui, Stoica, l-a cumpărat jupan Buzinca marele comis de la Tudosie logofătul și de la fiul lui, Preda spătarul, nepotul lui Preda banul din Cepturoaia, pentru 3 200 bani gata ⟨și cu⟩ înscris de vînzare și cu mulți boieri martori în zapis.

Şi iar să-i fie jupanului Buzinca marele comis un loc aici în Bucureşti la curtea lui, pentru că l-a cumpărat de la Ştefan negustorul şi de la mama lui, Nedelea din Bucureşti, pentru 600 bani gata cu înscris ‹şi cu› martori.

Şi iar a cumpărat jupan Buzinca marele comis un ţigan, anume Tudoran, fiul lui Stan, de la Pătru, fiul lui Chisar din ‹Muşcel›, pentru 6 000 bani gata şi cu înscris la mîna jupanului Buzinca marele comis şi cu martori în zapis.

Şi au vîndut ei ‹de bunăvoia› lor şi cu zapisele lor de vînzare cum e mai sus scris.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Buzinca ‹marele comis›, ca să-i fie aceste dedine şi vecini şi ţigani şi vii, care s-au scris mai sus, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor ‹în veci› şi de nimeni să nu fie clintit.

Iată şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, jupan Iva‹şco mare vornic şi› jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, pan Nedelco mare clucer, pan Vasilie mare stolnic, pan Vucina mare paharnic, pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am scris în oraşul numit Bucureşti, luna martie a 3-a zi, de la Adam anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ‹m.p.›

Bibl. Acad., DCCXXXV/63—64. Orig., hîrtie (39 × 28,5), rupt, pecete timbrată. Cu o trad. din 1756, după care s-au făcut completările. Altă trad., ibidem, CLVIII/7.

223 1636 (7144) martie 8.

Şi această moşie ‹n›u o am dat pentru frăţie, ci o am dat pentru poména părinţilor mii, anume Voicu şi a mamei Dobrei, poménă nesvîrşită.

† Adecă eu, Neagoe postelnicul ot C‹or›şori şi cu ai mii feciori, anume Bratul i Pătru, scris-am acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna lu Pătru, cum să să ştie că s-a înfrăţit cu fii-miei Bratul de în bisérică. Deci eu l-am dăruit cu ocina lui Vasilie ot Corşori, cu şăzutul satului şi de în cîmpu cîtă să va alége de preste tot hotarul, iar Pătru au dăruit pre fratesău Bratul cu cal bun şi cu u‹n› paloş. Deci să aibă bună pace de către toţi ficiorii mii, să aibă a-şi face casă în şăzutul casii lu Vasilie.

Şi la această tocmeală au fost mulţi boieri şi oameni buni: părintele dicheiul Iftimie ot Argeş i monah Chiril i Preda şi de în Corbi, Oncea pîrcălabul. Şi pentru credinţa mi-em pus pecéte. Şi am scris eu, Ion logofătul.

Пис мѣсеца мартїе и҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.

Ion Vrabie logofătul ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Mitrop., Ţ. Rom., XCVIII/3. Orig., hîrtie (23× 21), 2 peceţi aplicate.

224 1636 (7144) martie 9.

† Милостїею божїю, Ïѡ Матеи Бъсъраба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слꙋгꙋ господства ми Gramei ot Răteşti, ca să-i fie casa şi bucatele ce va avea în pace şi slo–

bode de bir dă rușală și dă toate dăjdele și mîncăturile cîte sîntu preste an în țeara domnii méle, dă nimic val sau bîntuială să n-aibă. Pentru că au venit Grama naintea domnii méle, dă au jăluit cum nu poate purta rușala, că au sărăcit și au slăbit. Ce m-am milostivit domnia mea, dă l-am scos dă la rușală și am pus pre fie-său Jipa la logofeți, ca să slujească domnii méle în ceata logofețească înpreună cu ala‹l›ți logofeți. Și cîndu vor da ala‹l›ți logofeți la înprumută, va da și el ce-i va fi putérea, iar de altu de toate să fie în pace, nimé dă nimic să nu să ispitească a-l învălui preste această carte a domnie méle, a-l în‹vă›[1]lui, nici de dijmă dă stupi, nici dă gorștină dă oi, nici dă vinări‹c›[1]i, ‹n›[1]ici dă nici ‹o›[2] mîncătură, cîte sîntu preste an.

Așijderea și voi, roșiilor de județul Rîmnicului și alte slugi ale domnii méle, oricării dă ce slujbe veți umbla într-acest județ, încă să căutați să aveți a vă feri dă casa slugii domnii méle ce scrie mai sus, că cene să va ispiti a-l învălui mare certare va avea dă către domnia mea.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник, сам реч господства ми.
Пис мартїе ѳ҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.
Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод ‹m.p.›

Bibl. Acad., CXXVI/23. Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

---

225 1636 (7144) martie 10, București.

† Adecă eu, Oprea ot Cornățel, sină Staico și cu toată fămeia mea și cu Dița ot Gurbănești cu toată fămeia noastră scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lui Dumitru logofătul ot Tîrgoviște, ca să se știe cum i-am vîndut... siliștea Mălăieștilor, decinde de... cuprinde hotarul satului Sulimanul... eu Oprea sin Staico ot Cornățel lui Dumitru logofătul ocină în lat stînjeni 200, stînjenul cîte 28 de bani, cin bani 5 600. Și cînd am vîndut eu Dița ot Gurbănești lu Dumitru logofătul doao sute... iar în lat, iar în lung lîngă ocina Oprei din Cornățel, iar într-acel preț de bani 5 600... noi de a noastră bunăvoie, fără de nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a vecinilor denprejur, însă numai ocina pămîntului, fără de rumâni.

Și la tocmeala noastră, timpleatu-s-au mulți boiari și oameni buni: întîi dumnealui căpitanul Războan și jupînul... cămăraș i Cornea ot Cornățel i sin ego, Iane i Dumitru Camarazache i sină ego... i Necula zet Iane sină Cornii i Antonie zet Neculii ot Cornățel i ot Gurbănești, star Eftemie i Hiera i star Ursul (?) i star Ciurea i star Stoica sinovi... i Stanciul i Manea și alți mulți oameni buni. Aceasta am scris ca să să crează și să să știe.

Пис Дȣмитрȣ логофет ȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца мартїе ї дьни в лѣт ҂зрмд [1].
Eu Oprea ot Cornățel sină Staico.

Eu Dița.

Eu Războan căpitan mărturisescu.

Eu Moisi.

Eu Iano sină Cornea.

Eu Dumitru Caramazache.
Εγὸ Νικόλαος, γαμβρός τοῦ Γιάνη, μαρθηρω[2].
Eu Cornea ot Cornăţel.
Eu Laţco
Eu Gherghe sină Moisi
Eu Alexi sină Moisi[3].

Arh. St. Buc., M-rea Bradu XIV/3. Orig., hirtie (30 × 20), foarte şters 6 peceţi aplicate în tuş.

---

[1] „A scris Dumitru logofăt în Bucureşti, luna martie 10 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.
[2] „Eu Necula, ginerele lui Iane, mărturisesc".
[3] Semnături autografe.

226 — 1636 (7144) martie 10.

† Zde boleari tocmélnici ai Mitrii pitarul şi ai Oancii logofătul şi ai Predii vornicul ot Balomireşti, sinŭ Radul postelnicul, anume: Condılă comisul ot Albeşti i Efthemie pitarul ot Cepari i Pîrvul logofătul Dolofan ot Stoineşti, [ot] Anghelet ot Argiş i Badea dvornicul ot Argiş, ot Rădăcineşti, Udrea slujerul, ot Berendeşti, Oprea logofătul, ot Corbéni, Neagoe logofătul, ot Berindeşti, Vucomir, ot Zărneşti, Stoica peharnicul i Vlad stolnicul ot tam, ot Brătiiani, Badea, ca să caute şi să adeveréze pentru ocina de la Muşeteşti, partea Hogească, vîndutu-o-au Preda dvornicul Mitrii pitarul şi Oancei logofătul, acea parte Hogéască, au nu o au vîndut şi ţinutu-o-an Stana şi Radul şi Stan, feciorii Oprii logofătul, ţinutu-o-au vreodinioară au nu o au ţinut, de cîndu sîntu ei şi cine le o au dat şi ce le o au luat¿ Însă cum vor afla cu sufletele lor. Şi zioa e la Blagoveştenie.

И исправник, Чернат велики портар[1].

Пис мартїе ͠ї дьни, въ лѣт $_{\times}\overline{\text{зрмд}}$.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, LXIX bis/8. Orig., hîrtie (20 × 15), pecete mijlocie, aplicată în tuş roşu. Alt. orig., ibidem, Ep. Argeş, III/17.

---

[1] „Şi ispravnic, Cernat mare portar".

227 — 1636 (7144) martie 11.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинь. Дават господство ми сїю повеленїю господства ми жȣпан Преда спатар ca să hie volnic cu aceasta carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle na ime... [1] ca să-şi ia ai lui rumâni den sat den Crăcéni, anume Marin i Dobrîn i Muşat i Mihăilă i Coman i iar Muşat i Bobolea, iar Mihăilă i Neacşul, iar Mihăilă i Stoian i Stan i Tudor i Duşman i Florea i Buzea... [1] şi cu toate bucatele lor, să-i àucă la urmă şi la moşiia lor la sat la Lichireşti, pentru că aceşti rumâni fost-au de moşie ai Dragului logofăt de Slătiiuoare şi i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichireşti. Iar după acéia, fostu-i-au dat Dragul logofăt zéstre fie-sa Dospinei satul Lichireşti şi cu

toți rumânii, ca să-i hie ei moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă în zilele lu Leon vodă. Iar cînd au fost în zilele lui Leon vodă, iar jupan Ivașco vel dvornic, împreună cu Mujăști de au tras pîră în divanul cel mare cu Vlahul logofăt, zicînd cum sîntu acei rumâni ai lor și nu i-au apucat legătura lui Mihai Vodă în sat în Lichirești, ci i-au apucat în sat în Crăcéni. Într-acéia Leon vodă au căutat și au judecat înpreună cu tot divanul și le-au dat 6 boiari pre răvașă domnești ca să caute și să adevereze cu ale lor suflete unde i-au apucat legătura lui Mihail vodă. Deci acei boiari, ei au mersu în sat în Lichirești înpreună cu Gherghe postelnicul, sinŭ Ivașco dvornic și cu Andrei slujerul, sinŭ Vladului logofătul, deci au strînsu bătrînii satului și boiarii și megiiași de pre înprejuri de sus și den jos și au adevărat cu mare credință și cu jurămînt cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești. Deci acei boiari i-au dat pre acei rumâni Vladului logofăt și jupînései lui, Dospinei, ca să-i hie lor de moșie. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă acum, în zilele domnii méle.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar jupan Ivașco vel dvornic, el s-éu sculat făr' de lége și făr' de judecată de au luat pre acei rumâni den sat den Lichirești și i-au dus în sat în Crăcéni, iar jupan Preda spătarul și cu jupîneasa lui, Dospina, ei nu s-au suferit, deci au venit de față înnaintea domnii méle înpreună cu jupan Ivașco dvornicul. Deci domnie mea într-acéia am căutat și am adevărat înnpreună cu tot diveanul și am întrebat domniia mea și pre acei boiari carii au fost luați pre răvașă domnești, anume: Socol cliucerul, Danciul logofătul ot Uscați. Deci au mărturisit cu sufletele lor cum au adevărat înpreună cu ala⟨l⟩ți boiari și megiiași cum i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești; așijderea i-am dat și domnia mea Predei spatar și jupînései lui, Dospinei, ca să ție cu bună pace, iar jupînului lu Ivașco dvornicul de-i va părea cu strîmbu să-și ia 12 boiari să jure cum nu i-au apucat legătura lu Mihail vodă în sat în Lichirești, cii i-au apucat în sat în Crăcéni.

De-aciia să și-i ia. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.

Пис мартїе аі̃ дьни, в лѣт$_{\times}$$\overline{\text{зрмд}}$.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., Col. prof. I. Ionașcu, nr. 48, Orig., hîrtie (29 × 22), pecete aplicată.

---

[1] Loc alb.

---

228 1636 (7144) martie ⟨înainte de 15⟩.

† Să se știe boiarii ce-au trimes domnu nostru Mateiu Băsăraba voevoda, anume. Gligorie vel logofăt i Miho biv vel spătar i Iane portarul la sfînta mănăstire la Plumbuita, ca să socotească și să strîîngă oameni bune și megiiași de pre înprejurul locului, care-i știu și mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor, cum vor ști ei, pre unde au ținut sfînta mănăstire și pre unde au ținut jupîneasa Neacșa. Deci dumnealor boiarii, carii scrie mai sus, au strînsu megiiași, du pre înprejurul hotarălor și de în sus și de în jos, anume Teodosie călugărul ot Fundéni, Eftemie ot tam i popa Stanciul de la beséreca domnească i Costea grămăticul i Șărban logo-

fătul, feciorul lu Seman, ot Dobroeşti, Radul [ot]... [1] ci au fostu slugă la tatăl jupanésii Neacşăi i Tatomir ot Anbeşti.

Aceşti oameni buni au mărturisit denaintea acestoru boiari, cum au ţinut sfînta mănăstire pînă în Vadul Ţiganului, iar mai sus au ţinut jupîneasa Neacşa cu surorile ei. Aşa au mărturisit ei cu sufletele lor.

Пис мѣсеца мартїе... [1] дни, лѣт ҂зрмд.
Gligorie vel logofăt
Μηχος σπαταρις[2].
Iane pitarul[3].

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/5. Orig., hîrtie (31 × 21,5), trei peceţi aplicate. Copie ibidem. ms. 255, f. 19. Data, înainte de 15 martie cînd Matei voievod întăreşte această tocmeală.

---

[1] Loc alb.
[2] „Miho spătarul".
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

---

229 1636 (7144) martie 15.

Scris-am eu, Gurbana, acest zapis al mieu la mîna popii lui Chirfoti cum am lăsat eu la moartea mea partea de pivniţă mea şi cu locul jumătate, cît să va alege şi partea de pivniţa mea şi partea de viia mea. Iar pînă va trăi bărbatul mieu, Cazacul, el să ţie, să să hrănească, iar deaca va muri el, să le ţie nepotŭ-mieu Sava. Iar deaca va muri nepotŭ-mieu Sava să le ţie popa Chirfoti, să mă pomenească şi pre mine şi pre părinţii miei.

Iar cine dintru rudile mele va strica această tocmeală ce am tocmit eu să fie anathima de 318 sfinţi ce sînt în Nicheia şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia într-un loc.

Şi mărturii: popa Iane de mahala i jupîneasa Samfira i Vasilie postelnicul i popa Staico i Ana preoteasa şi alţi oameni buni cum aşa am lăsat eu cu sufletul mieu. Şi pentru credinţa am pus pecetea.

Martie 15 dni, 7144 ⟨1636⟩.
Eu popa Iane.
Jupîneasa Samfira.
Vasile postelnicul.
Eu popa Staico.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ţ. Rom., nr. 127, f. 399. Copie.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 178—179.

---

230 1636 (7144) martie 15.

† Adecă como să să ştie că am vîndut eu Stana, fata lu Bădilă, co soţul meu Dromea, partea de oci⟨nă⟩ ot Duşeşti de în funile de moşie partea iai, cîtă să va afla şi cîmpu şi pădurea şi de şăzutul satuloi, de hotar pînă hotar şi peste tutu loculu ot Duşeşti. Şi am vîndut lu Gherghe postelnicul ot Mărăzănéştie ca să hie [lue] lui moşie feciurieluru şi năpoţilor lue şi strănepoţiloru.

Şi cîndu am datu banie au fust boiarii ot goro i ot dul i ot crăstu meastu. Şi au dat aspri gotuvi 750 de arginţii.

Şi mărturie am posu: popa Petcu ot Duşeştie şi Manea Cot ot tam i Ion cruitorul ot tam i Stan Holu ot tam i Mănici ot tam i Dubrea ot tam, Ion postelnicul ot Fuişte i Pîrvul ot Şturăbani i Mîine postelnicul ot tam i Mihăilă ceauşul ot Mîrzăneşti i Martin ot Gabruvu, Radulu Zăbul ot Drănăştie i Mogoş vătahul ot Mîrzănişti. I aldemaşu 2 vedré 80 de bani.

Пис мѣсеца мартїе еї дни, въ лет ҂зрмд.

Eu popa Petcu.
Mănecul.
Ionu.
Stanahul.
Dobri.
Ionu potelnicul.
Prăvul.
Mîine.
Mihăilă.
Martin.
Radulu de a nostră credinţe tuţi degetele.
Mogoşul.
Dobrin.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CXLIV/5. Orig., hîrtie (31 × 21). Copie, ibidem, ms. 129, f. 245v.

---

231 **1636 (7144) martie 15, Bucureşti.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господствоми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголемаго Plumbuita de la podul Colintinii, hram sveti Ioan Preadetece şi egumenului popa Calinicu, ca să aibă a ţinérea sfînta mănăstire locul de lîngă mănăstire de în piatră în piatră cum au ţinut şi mai denainte vréme, pînă în Vadul Ţiganului. Pentru cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, avut-au egumenul popa Calinic de la mănăstirea Plumbuita pîră cu jupîneasa Neacşa, fata ... [1] şi au venit înainte domnii méle la divan de se-au pîrît de faţă şi aşa pîrîia jupîneasa Neacşa ca să ţie loc mai mult pîn-⟨1⟩a stejar, ca să înpresoare locul mănăstirii.

Într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dirept şi pre lége şi am ales domnia mea de am trimis de în divan pre cinstiţii deregătorii domnii méle, jupan Gligorie vel logofăt i jupan Miho biv vel spatar i jupan Ianiu biv vel portar, să meargă la mănăstirea Plumbuita să socotească şi să strîngă oameni buni şi megiiaşi de pre înprejurul locului carii au ştiut şi mai denainte vreme, să aibă a mărturisi cu sufletele lor cum vor şti, pre unde au ţinut sfînta mănăstire şi pre unde au ţinut jupîneasa Neacşa.

Într-acéia, aceşti boiari carii scriu mai sus, ei au strîînsu megiiaşi de pre înprejurul hotarălor şi de sus şi de jos, anume: Theodosie călugărul şi Efthemie de Fundéni şi de oraş de Bucureşti, popa Stanciul şi Costea gramaticul de la beséreca domnească şi Şerban, feciorul lu Seman şi de Dobroeşti, Radul ce au fost slugă la tatăl jupînései Neacşei şi de în Ambeşti, Tatomir. Deci aceşti oameni buni, ei toţi aş-au mărturisit cu sufletele lor înaintea acestor 3 boiari ce scriu mai sus, cum au ţinut mănăstirea Plumbuita loc pînă în

Vadul Tiganului, iar mai sus au ţinut jupîneasa Neacşa cu surorile ei. Deci aceşti 3 boiari, Gligorie vel logofet i Miho biv vel spatar i Ianiu biv vel portar, înpreună cu aceşti megiiaşi ce scriu mai sus, ei au pus hotar 4 pietri de moară de-au hotărît locul mănăstirii Plumbuita şi au pus sémne de către jupîneasa Neacşa ca să ⟨nu mai fie⟩[2] cu priciune unii de către alalţi. Şi am văzut domnia mea şi cartea acestor boiari de ⟨ce scriu mai sus de hotărăle de⟩[3] mai sus.

Derept acéia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Plumbuita ca să-şi ţie locul cu bună ⟨pa⟩ce, cum l-au ales şi l-au înpietrit aceşti boiari ce scriu mai sus, să fie sfintei mănăstiri ocină moşie cum au fost de veacu şi neclintit de nimenilea. Инако да нѣст, по рече господство мн.

И исправник, сам рече господство мн.

Пис Лепъдат лwгwфет ȣ Бȣкȣрещї, мѣсеца мартїе еі҃ дьни и wт Ядама в лѣт ҂зрмд[4].

† Їw Матею вwевwда, милостїю божїю господинь.

Їw Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, III/4. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 255, f. 18v.

---

[1] Loc alb.

[2] „nu mai fie", după ms. 255, f. 18v.

[3] „ce scriu mai sus de hotărăle de", după ms. 255, f. 18v.

[4] A scris Lepădat logofăt în Bucureşti, luna martie 15 zile şi de la Adam în anul 7144 ⟨1636⟩.

---

232 1636 (7144) martie 17.

† Scris-am eu, Dragomir din Şiuci şi cu jupîneasa mea, Stana, acesta al mieu zapis, cum să fie de mare credinţă la mîna popii lu Stan din Titeşti, cum să să ştie că i-am vîndut eu Dragomir cu jupîneasa mea, Stana, i-am dat silişte lu Negoiţă de în sat din Titeşti cu locuri de în cîmpu, cîte să vor afla ale acei délniţe ale lu Negoiţă, cîte să vor afla de pestre tot hotarul şi în cîmpû şi în pădure şi munte şi apă, cîte să vor afla ale acei délniţe [ale acei délniţe] ale lu Nigoiţă. Şi -i-am mai dat şi 1 loc de după Gruiu cum mi se va [afla][1] veni de în livada boerească. Şi mi-eu dat bani 4 000 şi 1 cal, dereptu 1 200.

Şi după această tocmeală să să ştie că ne-am înfrăţit să ne fim fraţi de acum pînă în veac şi să-mi pomenească părinţi şi socrii la poménic[2]. Şi ce i-am vîndut să fie vîndut, iar să n-aibă a se mai mesteca vru loc de acele delniţe într-aceasta ce i-am dat, ce numai să ţie ce i-am dat.

Şi mărturie încă a fost: de Titeşti, Ion Vîrvor şi Mărtin şi Bolovan şi Ion Başta şi popa Stanciul şi vătahul Coica de Căpăţinéni şi den Clocotici, popa Stan şi frate-său, Stoica şi Dragomir de Bumbeşti şi nepotu-său, Stanciul şi de în Cocoi, Stanciul, de Boişora, Stanciul i popa Radul.

Iar cine să va ispiti a sparge, de ruda noastră, acest zapis şi aceasta frăţie, să fie proclet şi afurisit de 318 otţă ije vă Nichei şi de vlădica Hristos.

Въ лѣт ҂зрмд. Пис мѣсеца мартїе зі҃ дьни.

Eu Dragomir ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., CCLXXXVIII/40. Orig., hîrtie (26 × 25), pecete aplicată.

---

[1] Cuvînt şters.

[2] În text „moménic".

233 1636 (7144) martie 18, București.

† Милостїею Божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ꙋггрровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Гинїи Коци кꙋпец и съ сини его, елици Богъ даровает, ꙗкоже да ест емꙋ едии децꙋ за циган, по име Пътрꙋ циганꙋл и съ сини его елици хощет творити. Понеже тог деца за циган Пътрꙋ, ѡи быст жꙋпаницев Симеи столничѣсїи и Радꙋлꙋи вана Бꙋзескꙋл и Предїи постелник ѡт дѣдинꙋ. А потом, егда быст въ дьны Леѡи воевод, а жꙋпаница Сима сто́лничаса и Радꙋл бана Бꙋзескꙋл и Преда постелник, ѡни вси въкꙋпѣ ѡбѣщал ест и даровал и дал ест тог децꙋ за циган Пътрꙋ више пис Гинїи Коци кꙋпец ѡт своих добро волѣ, без не една силост, радї многа слꙋжбꙋ что ест послꙋжил на требовѣ им, ꙗко да ест емꙋ дѣдїнꙋ стоателна въ вѣкы и въ блаѕѣ мирꙗ.

И видѣх господство ми и записꙋл им ѡт дарованїе на рꙋка Гинїи Коци кꙋпец како ест вишше пис, в лѣт ҂зрли и съ кꙋстꙋдїи им въ запис.

Сего ради, дадох и господство ми Гинїи Коци кꙋпец, ꙗко да ест емꙋ съ деца за циган по име Пътрꙋ циганꙋл иже више пис ѡт дѣдинꙋ емꙋ и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчедом стоателне въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом да не ест по реченїꙗ господства ми.

Се оуже, и свѣдѣтелїи положил господство ми: жꙋпан Хризѣ великїи бан Кралевскїи и жꙋпан Ивашко вел дворник и жꙋпана Глигорїе великїи логофет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ великїи вистїꙗр и жꙋпана Преда великїи спатар и жꙋпана Неделко великїи ключар и жꙋпан Басилїе великїи столник и жꙋпана Бꙋзинка великїи комис и жꙋпан Бꙋчина великїи пехарник и жꙋпана Костантин великїи предстател. И исправник, жꙋпан Глигорїе великїи первїи словополежен.

И аз, Тꙋдор спꙋден, брат мали Дꙋмитрꙋ логофета Пановича, мазах въ вес наша рекше Бꙋкꙋрещи, мартїе иі-гѡ дьни лѣт господинѣ ҂ахлз, Адамлеже ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ghinea Coţi negustorul şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un copil de ţigan, anume Pătru ţiganul, şi cu fiii lui, cîţi va face, pentru că acest copil de ţigan, Pătru, el a fost al jupaniţei Sima stolniceasa şi al banului Radul Buzescul şi al lui Preda postelnicul de moştenire. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, jupaniţa Sima stolniceasa şi banul Radul Buzescul şi Preda postelnicul, ei toţi împreună au făgăduit şi au dăruit şi au dat acest copil de ţigan, Pătru, mai sus scris, lui Ghinea Coţi negustorul, de bunăvoia lor, fără nici o silă, pentru multa slujbă pe care le-a slujit-o la treburile lor, ca să-i fie dedină statornică în veci şi în bună pace.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lor de danie la mîna lui Ghinea Coţi negustorul, cum este mai sus scris, în anul 7138 şi cu custodiile lor în zapis.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea lui Ghinea Coţi negustorul, ca să-i fie acest copil de ţigan, anume Pătru ţiganul, care este mai sus scris, de moştenire lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor, statornic în veci şi de nimeni neclintit să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori a pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, jupan Gligorie primul mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, fratele cel mic al lui Dumitru logofătul am scris în cetatea noastră numită București, martie 18 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, anul 7144.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CXXV/46. Orig. hîrtie (41,5×28), pecete timbrată.

---

234 1636 (7144) martie 20, București.

† Zde bolearii judecători ai lu Pannă vtorii spatar, sinŭ Dumitrașco cliucerul ot Filipești, care ține pre nepoata Mitrei dvornicul și ai lu Pătrașco postelnicul, nepot Neagăi vorniceasa și ai părintelui egumenului Melentie de la mănăstirea a lu Mihaiu voevod, po ime: jupan Hriza vel ban i jupan Ivașco vel dvornic i jupan Gligorie vel logofăt i jupan Nedelco vel cliucer i jupan Costandin vel postelnic și jupan Vasilachi vel stolnic, ca să caute și să adevereze pentru satul Suharna, fost-au cumpărat de răposatul Mihaiu voevod pînă au fost Mitrea vornicul viu au făcut-au mănăstirii hrisov, să-l ție, după ce i-au tăiat domnia lui capul Mitrei vornicul, însă cum vor afla cu sufletele lor pre direptate. Și zioa la Pași.

Писа Лепъдат лwгwфет ȣ Бȣкȣрещї, мартїе к҃ дьни, в лѣт $_{\times}$зрмд҃ [1].

† Їw Матею вwевwда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CXL/99. Orig., hîrtie (19,5 × 14), pecete aplicată.

---

[1] „A scris Lepădat logofătul în București, martie 16 zile în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

235 1636 (7144) martie 21, București.

† Милостїею божїею, Їw Матеи Басараба воеводї и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми acestor oameni, anume: Ananiia ot Săbiceău i Dragomir i Stan ot Pătîrlage, nepoții Cornii ot Cîndești și cu feciorii lor și cu frații lor cu toți cîți vor avea, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle de să ție toată partea de ocină a moșu-său, Cornii ot Cîndești, oarecîtă se va alége partea lui despre tot hotarul, pentru că această ocină den Cîndești fost-au a lor de moșie despre moșu-său Cornea, despre tot satul Cîndeștii a patra parte și de apă și den uscat și den șăzutul satului și de preste tot hotarul. Și tot o au ținut cu bună pace.

Iar după acéia, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea moșu-său, Cornii, se-au sculat Calen i Procicanul i Văsiiu den Cîndești, ei se-au sculat cu pîră, ca să ia și să înpresoare această ocină a Cornii den Cîndești, fără de nici o treabă și au venit înaintea domnii méle în divan de se-au pîrît de față. Și așa pîrîia niște nepoți ai acestor oameni ce scriu mai sus, Calen i Procicanul i Văsiiu, cum n-au avut Cornea, moșul Ananii i Dragomir i Stan moșie în Cîndești denpreună cu moșii lor și cum au fost luat și megiiași în zilele Radului voevod și nu le-au putut căuta lucrul. Deci într-acéia domniia mea am căutat și am judecat pre direpť și pre lége înpreună cu toți cistiții dregătorii domnii méle. Și am dat domnia mea Ananii și lu Dragomir și lu

Stan lége 12 megiași pre răvașe domnești, anume: ot Cîrlomănești, Dobrin i Stan al Imaniți i ot Săséni, Radul al Niții i ot Băbéni, Stoian Ghindar i ot Plecicoi, Negrilă i ⟨Ra⟩dul cel mare i ot Policioi, Oancea i ot Trestiiani, Vlăduncea i ot Pîrscov, Ivan ⟨i St⟩anciul Robul i ot Pătîrlage, Lera lu Hîrsu i Dobrotă, ca să jure cum n-au fost trei moși în sat în Cîndești, ce-au fost patru. Și au mersu cu légea deplin la zi de au jurat la sfînta piscupie de la Buzău pre sfînta evanghelie naintea părintelui Efrim episcupul. Și am văzut domnia mea amîndoao răvașele domnești și cartea părintelui episcupului de jurămînt la mîna lor, cum scrie mai sus. Și au fost la jurămînt acolo ispravnic sluga domnii méle Marin portarul.

Derept acéia, am dat și domnia mea Ananii și lu Dragomir i Stan cu frații lor, ca să ție partea moșu-său, Cornii, toată, a patra parte despre tot hotarul Cîndeștilor, ca să le fie lor moșie și coconilor în véci, cum le-au fost și mai denainte vreme, pentru⟨că⟩ au rămas acei oameni toți de lége și de judecată, cum mai multă treabă să n-aibă.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник, Глигорїи вел лѡгѡфет[1].
Писа Доумитрѹ логофет ѹ Бѹкѹреции, мартїе ка҃ дьни, в лѣт ҂зрмд[2].
† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CXCVI/74. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată.

---

[1] „Și ispravnic, Gligorie marele logofăt".
[2] „A scris Dumitru logofătul în București, martie 21 zile în anul 7144" ⟨1636⟩.

236

1636 (7144) martie 22.

† Adecă eu Sas de Cotești și cu ginere-mieu Tudor și cu fii-mea Neacșa și cu nepoto-mieu Luca, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna cuscru nostru Ghinei Turculescul și la mîna frăți-ne-său Mihnei, cum să să știe că i-am vîndut locul de în dos, dereptŭ bani ga⟨ta⟩ ughi 7. Și l-am vîndut de bunăvoea noastră, să le fie lor de moșie și ior și feciorilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și tuturor carii Dumnezău va dărui de întru ei.

Și mărturii: Iane postelnic și Neca Chefala și jupanul Neca Casul. Și am scris eu Zahariia de în Mățău. De aceasta scriem și mărturisim și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturele.

Пис мѣсеца мартїе кв҃ дьни лет ҂зрмд.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIV/12. Orig., hîrtie (31 × 22), 2 peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 137, f. 294.

237

1636 (7144) martie 23.

† Adecă noi toți megiiașii din Fîntînéle, anume Voico i Bălan i Tudoran i Lazăr i Drăgan i Stoica și alalți toți cîți sîntem frați pre acest vad de moară, însă din stejariu pînă la un ulm, cum merg și sămnele, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Hrizei velicăi ban

Cralevschi, cum să să ştie că i-am vîndut acest vad de moară ce este mai sus scris, de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor şi a înprejurénilor locului şi din sus şi din jos, însă za bani gata ughi 46 aspri gotovi, ca să fie dumnealui moşie şi coconilor moşie ohabnică cu zapisul nostru de vînzare.

Şi la această tocmeală fost-au mulţi boiari mărturie, anume: Mitrea postelnicul ot Dragomireşti i Gherghie cantaragiul ot Bucureşti i Tudor dvornic. . . ciori i Dan vătaf i Manea călăraşul ot Fîntînele şi alţi mulţi boiari cîţi nu i-am scris. Şi pentru credinţa pusune-am dégetele.

Şi am scris eu, Pană, sin Ivaşco logofăt din Piteşti. Scris la martie 23 zile, anul 7144 ⟨1635⟩.

Voico.
Bălan.
Tudoran.
Drăgan.
Stoica.
Lazăr.
Gherghie cantaragiul.

Bibl. Acad., F. LXXXI/99. Copie.

238

1636 (7144) martie 23.

† Adecă eu Udrea şi eu jupîneasa Udrei, Sora şi cu feciorii noştri, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mîna Pîrvului logofătul cum să se ştie după ce au vîndut nepotu nostru, Tudor, pimniţa cu locul ei Mitrei postelnicul, vîndut-am şi noi partea noastră de loc cît au fost lîngă nepotu nostru, Pîrvului logofătul, fratele Mitrei postelnicul, derept ughi 10. Şi l-am vîndut noi de a noastră bunăvoe cu ştirea tuturor vecinilor şi de în sus şi de în jos.

Şi au fost la această tocmeală mărturie: părintele Vasilie egumenul de la svînta mănăstire de la Bistriţă şi părintele popa Manta şi Iane zaraful şi Lazăr, frate popei lu Anghel şi Sava postelnicul ot Tîrgovişte şi Dragul logofătul şi alţi mulţi, cari-şi vor pune peceţile şi iscăliturile.

Şi am scris eu, Bratul grămăticul въ мѣсецъ мартїе к҃г дьни, лѣт ҂зрмд.

Eu, Sora, în loc de inel pos-am degetol [1].

† Ermonah egumen Vasilie ot Bistreţa
Eu popa Manta, mărtu⟨ri⟩sesc
Erohdiiacon Mihăilă
Sava postelnicul ot Tîrgovişte [2]

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, XXXIX/1. Orig., hîrtie (31 × 21,5), 4 peceţi aplicate.

EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Arhimandritul Vasile Tismăneanu*, 555—556.

---

[1] Acelaşi scris cu al ermonahului Vasilie.

[2] Semnături autografe.

239

1636 (7144) martie 24.

Zapisul Vlădaii i Rada, fétele Manii i Dimii i Toateri păntru moșie în Cîrnitură, scris la mîna Lupului căp⟨itan⟩ ot Lapoși, leat 7144 ⟨1635⟩, martie 24.

† Adecă eu Vlădae, fata Manii i Dima i Toader ot Lapoși, dat-am acesta al nostru zapis ca să fie dă bună credință la mîna dumnealui Lupului căp⟨itan⟩ ot Lapoși, cum să să știe că i-am vîndut dumnealui moșie în Cîrnitură, stînjeni 134, po bani 88. Și am vîndut dă a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor fraților noștri și din sus și din jos, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în véci. Și cînd am vîndut această moșie, fost-au mulți oameni buni mărturie.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus și noi dégetele mai jos ca să să crează.

Eu Vlad⟨ae⟩. Eu Rada. Eu Dima. Eu Toader. Eu Marco ot Glaveș mart⟨or⟩. Eu Radul Cazacu ot tam. Eu Stanciul ot... [1]. Eu Ghiorma ot tam. Eu Nan Boghean. Eu Boicul ot Răzturnaté. Eu Marco mart⟨or⟩ ot Carcadiul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tîrșor, nr. 718, f. 732v. Copie.

---

[1] Loc alb în text.

240

1636 (7144) martie 25.

† Scris-am eu, Paraschiva, feciorul lu Vlad Văcarea ot Bărbuleț, acesta zapis al meu, cum să se știe că am vîndut eu Paraschiva partea mea de ocină den Bărbuleț, toată, de preste tot hotarul cîtu se va alége, de a mea bunăvoe popei lu Șărban și Manei și lu Neagoe, feciorii popei Stanciului ot Bărbuleț dereptu 1 105 costande.

Și mărturie au fost: ot Bărbuleț, ⟨Lep⟩ădat Roșca și Guțilă și Lepădat... an, feciorul lu N⟨ea⟩gu Cinpoitoriul i ot Petrari, Ra⟨du⟩, feciorul Cîrstei lu Bărcan și Dobrotă [1] și au fostu și Băilă și Diicul gramaticul și Manea feciorul lu Dragotă și Păd... și Cornea și Șerbu ot Gémenele, Cîrstea...

† Пис мѣсеца мартїе к͠е дьне, въ лѣт ҂з҃р҃м҃д.

Muzeul municipiului București, nr. 35 822. Orig., hîrtie (30 × 31), rupt.

---

[1] Cuvintele „și Dobrotă" adăugate între rînduri.

241

1636 (7144) martie 25.

† Adecă jupan Tudoran sulgerul, scris-am acesta al meu zapis ca să fie de maré crédință, cum să se știe toate moșiilé mélé și eu rumânii toți și dă moșii și dă cumpărătoaré și toți țiganii meii și dă moșie și dă cumpărătoré toate bucatelé melé, cîte amu și ha⟨i⟩ne și ce să va găsi dă agonisitul meeu și de la părinții mei, să fie pré mîna feciorilor meei, anume: Iane peharnicul i Badea peharnicul i Pîrvul. Și în viiața mea și după morte, alt neménea să n-aibă amestecătură nimic, nici în moșii, nici în rumâni, nici în țigănie,

nici în marhă, nici în haine, nici orice să va afla dă în agonisitul meeu, numai să fie pré mîna feciorilor mei caré-s mai sus scrişi, să facă tréi părţi, iar alt neménea să n-aibă treabă, măcar pînă la un cap de aţă, tot pré mîna lor fie; c-am lăsat eu, dă bunăvoia mea şi în viiaţa mea şi după morte mea ca să fie tot pré mîna lor.

Şi am pus şi mărturii: jupîn Mateiu clucerul ot Coteşti i jupan Lăudat comisul, Arsenii clucerul ot Vlădéni i Barbul stolnicul i Stanciul logofătul ot Cîlceşti i Albul ot Lăîngeşti i Bulbosii ot Berévoiaşti i Dragomir comisul i Văsiiu ot Rătevoiaşti i popa Radul ot Vlădeşti i popa Savul ot Coteşti şi încă mulţi omeni buni dă pré înpréjuru, caré nu e-u scris aicea.

Пис мѣсеца мартїе ке҃ дьнѣ, въ лѣт ҂здмр҃.

〈Pe verso, adaus ulterior, de altă mînă şi cu altă cerneală:〉

berbeci mari	18, bilit 1
întîrţii	18, perit 7
mioré	33, perit 3
vătoi	4
vătue	6
ţapi mari	3
capré ster〈pe〉	3
capré cu lapte	10, perit 1
oii sterpe mari	13, lipsă pei 9
măînzări	85
melé	36
meei	50
iadé	5
iazi	6
la Oţelea, oi str〈pe〉	3
maînzaré	1, melă 1
notin	1
notenă	1
la Codrea păcurarul, simbrii:	
oi măînză	4 mele 2 mei 2
notin	2
la Oprea păc〈urarul〉 notin	1

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCIV/10. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 137, f. 31v—32.

---

242 1636 (7144) martie 29.

† Adică eu, Détco şi cu frate-miu Gîrbaci, feciurie lu Gîrbaci căpitanul, scris-am şi mărturisim cu zapisul nostru să fie de mare credinţă la mîna jupînuloe Loiz cliucer şi jupînésii loe, Dobra, cum să să ştie că i-am vîndut viia de în Dealul Bucureştilor, 4 pogone, cum mérge de în pole pînă în vîrhu, derept 212 000 de bani gata. Şi i-am vîndut de bunăvoia nostră să-i fie moşie ohabnică în vecie şi feciurilor şi nepoţilor şi strenepoţilor. Şi am luoat tot bani gata de la jupînul Loiz şi cu înştirea totorora vecinilor.

Mărturie: părintele popa Bran şi jupînul Petrea sliujgiriul, sinŭ Aslan vornicul i jupan Dumitraşco cliucerul, fratele lu Mihai spatarul Coţofenul i Vădislav logofătul. Şi pentru credinţa, am pus şi pecéte. Acest〈a〉 am scris.

Pis méseţa martie 29 dni v leat 7144 ⟨1636⟩.
Eu Datco
Eu popa Bran ot mahala
Pétre sulgér
Dumitraşco cliucer [1].

Bibl. Acad., DCXXIII/45. Orig., hirtie (31 × 21), 2 peceţi aplicate. Copie la Arh. St. Buc., ms. 255, f. 263.

---

[1] Semnături autografe.

---

243 1636 (7144) aprilie 1.

Adică eu Costea, ginerile lui Dumitru Bordii, şi eu, Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordii din Prooroci, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna Radului păharnicul ca să să ştie că i-am vîndut noi jumătate de sat din Prooroci, în judeţul Oltului şi din Olt şi din Romănaţi, toată partea lui Dumitru Bordii, cu tot venitul, din cîmpu, din pădure, din apă şi din dealul cu viile şi din siliştea satului şi cu vaduri de moară, de preste tot hotarul, cît să va alege şi cu ocina de la Ghizdavul şi de la Dumbrăviţă ce iaste deosebi din satul Proroci ce iaste a noastră, iar despre Dumitru Bordea. Pentru că am vîndut noi aceste moşii Radului păharnicul toate drept zece mii de bani gata, însă făr de o cedvîrte a mea a lui Drăgan, ce iaste a patra parte din ceastă jumătate de sat din Proroci cîtă să va alege.

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor boerilor dinprejur şi a megiiaşilor. Şi ne-au dat toţi banii gata în mîinile noastre ca să-i fie dumnealui de moşie şi coconilor în veci.

Şi am pus şi mărturii: pan jupan Drăguşin vel portar i Diicul cuparu i Radul căpitanul din Fărcaş şi Stan clucerul din Balşi şi Pătru slujerul din Fălcoi şi Ghinea slujerul din Văleni şi Tudor comisul din Milcoiu i Staico ot Puturoasa i Iane păharnicul din Băbeni i Pătru păharnicul i Badea păharnicul ot Comani i Dumitru din Sfinteşti i Radul i Crăciun i Manea i Stoica ot Gor Criva, Hodor i Şărbul i Stanciul păscarul i Filip judeţul ot Slatină cu pîrgarii. Aceasta am scris şi pentru credinţa ne-am pus degetile cu peceţi ce am avut, ca să să crează.

Pis Tudor spudei ot oraş Bucureşti, measeţa aprilie 1, 7144 ⟨1636⟩.
Eu Costea.
Diicul cupar.
Eu Drăgan.
Radul căpitan.
Eu Pătru slujer.
Λοίεου κλɔυζαρ [1].
Staico păharnic.
Ene păharnic.
Pătru păharnic.
Stan căpitan.
Tudosie păharnic.

Şi au fost şi Oprea din Cîrstieneşti şi Dragomir din Şuici mărturie la acest zapis.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom,. CCCXXXVII/1 (nr. 4). Copie.

---

[1] „Loiz clucer".

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod şi domn a toată Ţara Rumânească, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei méle cinstitului boiariului domniei méle, jupan Dumitru Dudescul vel vistier şi cu feciorii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie la Săcuiani, în judeţul Elh⟨ov⟩, însă partea lui Ionaşco comisul, stînjini 300, care iaste moşie aleasă şi hotărîtă despre megiaşii din sat, de la plopi pînă la cruce, oricît se va alége du preste tot hotarul, pentru că o au cumpărat jupan Dumitru Dudescul vel vistiiar, aceşti mai sus zişi 300 de stînjini de moşie de la Ionaşco comisul şi de la jupîneasa lui Neacşa şi de la feciorii lor, Cernica armaşul şi Paraschiva din Săcuiani, drept ughi 45, bani gata, stînjinul cîte bani 30. Şi au vîndut ei de bunăvoia lor, fără de nici o silă, cu zapis de la mîna lor şi cu boiari mărturii, scrişi în zapis, anume: Bunea logofătul şi Dumitru logofătul şi din Bucureşti, popa Borcea eclisiiarhul şi Iane portariul şi din Văcăreşti, Nan logofătul şi din Săcuiani, Dobre armaşul şi fratele lui, Udrea şi Mateiu cliuciarul.

Şi iar au cumpărat cinstitul boiariul domniei méle, jupan Dumitru vel vistiar moşie la Săcuianii megieşăşti, de la Stanciul şi de la frate-său Vişină şi de la Guţul din Stîlpéni, însă să se ştie din siliştea satului 80 de stînjeni şi din moşia Butiianul stînjini 300, care să chiamă partea Vătăşească, drept 8 000 aspri gata, ce au fost a lor de baştină. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lor, cu mulţi boiari mărturii scrişi în zapis, anume: de la Topolovéni, Borcea logofătul şi Tudor stolnicul şi din Văcăreşti, Nan logofătul şi din Bobeşti, Pădure, feciorul Lăţei şi din Brătiiani, Ştefan logofătul. Şi au vîndut ei de bunăvoe cu ştirea tuturor megiiaşilor după înprejurul locului şi din naaintea domniei méle.

Iar după acéia, cînd au fost mai pre urmă, iar Dobre armaşul, feciorul Oprii logofătul din Săcuiani, el au rădicat pîră pentru moşiia de la Săcuiani ce o au fost cumpărat boiariul domniei méle Radul logofătul Dudescul, feciorul lui Dumitru vel vistiar, de la Stanciul şi de la Vişină şi de la Guţul. Şi au venit înaintea domniei méle la divanul cel mare, de s-au pîrît de faţă cu Radul logofătul. Şi aşa pîra Dobre armaşul, cum că el iaste moşnean din Săcuiani şi iaste mai volnic el a cumpăra această moşie decît boiariul domniei méle Radul logofătul Dudescul ca să-i lépede banii înapoi, iar Radul logofătul, el s-au plîns la divan cum cînd au fost cumpărat cinstitul boiariul domniei méle jupan Dumitru vel vistiar, tatăl Radului logofătul, moşie întîiu la Săcuiani, de la Stanciul călugărul Fundeanul, au mers Radul logofătul Dudescul în casa lui Dobre armaşul, la Săcuiani, de au întrebat pe Oprea logofătul şi pe fiiu-său Dobre armaşul şi pe toţi sătenii şi megieşii din sat şi toţi au fost atuncea bucuroşi ca să o cumpere. Şi această moşie, ia au fost tot dintr-un moş, iar acum nu să suferă.

Apoi întru acéia, domniia mea singur am căutat şi am judecat după dreptate şi după lége, înpreună cu toţi cinstiţii boiarii domniei méle şi bine am adeverit domniia mea cum că cînd au cumpărat, au fost întrebat pre toţi megiiaşii din sat şi au fost cu voia tuturor şi cum că iaste această moşie tot dintr-un moş. Deci au rămas Dobre armaşul de lége şi de judecată dinaintea domniei méle.

Drept acéia, singur domniia mea am dat ca să ţie Radul logofătul moşiia ce o au cumpărat de la Stanciul şi de la Vişină şi de la Guţul, cu bună pace, iar Dobre armaşul să nu aibă nici o treabă, pentru că iaste moşiia dintr-un alt moş.

Şi iar să fie cinstitului boiariului domniei méle, jupan Dumitru vel vistiar Dudescul un răzor de vie la dealul Bîrzeştilor, ce iaste alăturea cu viia lui Dumitru vistiarul, însă răzorul de la Gonţea, pentru că l-au cumpărat jupan Dumitru vistiarul de la Dragomir dorobanţul şi de la fămeia lui Marica din Bîrzeşti, drept 1 600 aspri gata.

Şi iar au cumpărat Dumitru vel vistiar un sălaş de ţigani, anume Nan ţiganul şi cu ţiganca lui, anume Muşa şi cu feciorii lor, anume Bîra lăutariul şi Dumitru lăutarul şi Stoica şi Dragomir şi cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va da, de la Dragotă, feciorul lui Cazan din Băbéni, din judeţul Ialom⟨iţa⟩, drept ughi 100 bani gata.

Şi iar au cumpărat jupan Dumitru vel vistiar o ţigancă, anume Stana, ţiganca Bîrăi ţiganul, de la Dionisiia călugăriţa şi de la nepoţii ei, Dumitru postelnicul şi Stan de la Tătărăi, din judeţul Ialom⟨iţa⟩. Şi au vîndut aceşti mai sus-numiţi oameni aceşti ţigani, ei de a lor bunăvoie fără de nici o silă, cu ştirea tuturor megiiaşilor dupe-nprejurul locului şi dinnaintea domniei méle. Şi am văzut domniia mea şi zapise de vînzare cu mulţi boiari şi oameni buni mărturie, anume: din Bucureşti, popa Borcea eclisiiarhul şi Iane portariul şi din Bîrzeşti, Nan logofătul şi Négre şi Buica şi din Topolovéni, Borcea logofătul şi Tudor stolnicul şi din Orbeasca, Marco logofătul şi din Bilcireşti, Şărban logofătul şi din Nicşăşti, Stoica logofătul.

Pentru acéia, am dat singur domniia mea jupanului Dumitru Dudescul vel vistiar, ca să-i fie lui moşiia şi viile şi ţiganii, stătători şi ohabnici, lui şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar şi mărturii am pus domnia mea, pe: jupan Hrizea vel ban de la Craiova i jupan Ivaşco vel dvornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel spătar i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Vucina vel peharnic i jupan Cosstandin vel postelnic. Şi ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în scaunul oraşului Bucureştii, în luna aprilie 1 dni, leat 7144 ⟨1636⟩.

Acest isvod s-au scris pe limba rumânească de pe uricul cel slovenesc de Lupp Dascăl slovenesc la Şcoala domnească din Bucureşti.

Az Lupp dascăl slovenesc izpisah.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 35 854. Trad.

---

245 **1636 (7144) aprilie 3, Bucureşti.**

† Milostiiu bojiiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinu vseia zemli Ungrovlahiscoe. Dat-am domniia mea această poruncă a domniei méle lui Pătru şi cu frate-său Gheocăi, neguţătorii şi fiilor lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, cum să le fie lor satul Fometeştii din judeţul Vîlcii, jumătate, din cîmpu, din pădure şi din apă şi cu rumânii, din siliştea satului şi de preste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, şi cu tot venitul cît se va alége. Şi încă şi rumânii să să ştie pre nume: Iancu i Stan i Hamza cu feciorii lor şi Anghel şi Turcul i Dan cu fiiu-său Stoica şi Voda şi Vistion şi Iova şi Manciul cu frate-său Stănilă şi Danciul boariul şi Pîrvul şi Bîra i Lupul şi Barbul şi Zisul şi Finice cu frate-său Oprea şi Preda cu frate-său Lepădat şi Meniia şi Vladul şi Iuga şi Călin cu frate-său Lepădat şi din feciorii Diei

şi Dan Şchiopul şi cu feciorii lor şi cu toate părţile lor de moştenire şi cu tot venitul.

Pentru că acest sat Fometeştii au fost al lui Staico paharnicul Rudeanul de moştenire încă de mai nainte vréme. Iar cînd au fost în zilile lui Leon vodă, iar Staico paharnicul, el au fost căzut la mare nevoe de către domnie. După aceia, Staico păharnicul cu nimica n-au putut să-şi plătească capul dintr-acea nevoe, numai ce au vîndut Staico păharnicul satul Frăteştii şi au fost spus jupînesii lui naintea părinţilor ei. Şi au dat Staico păharnicul jupînésii lui pentru satul Frăteştii, i-au dat satul Fometeştii cu zapis de la mîna jupînésii Radei. Şi tot au ţinut jupîneasa Rada satul Fometeştii cu pace. Apoi, după moartea lui Staico păharnicul, au căzut şi jupîneasa Rada în mare nevoe. După aceia jupîneasa Rada au luat bani de la Pătru şi de la Ghioca neguţătorii şi s-au plătit de acea nevoe.

După aceasta, cînd cu fost la zi, jupîneasa Rada n-au avut bani să dea la neguţători, la Pătru şi la Ghioca, ci au dat satul Fometeştii cu rumânii şi cu tot venitul, care sîntu mai sus numiţi, pentru ughi 300 jeltiţi gotovi şi pentru multu bine ce i-au făcut ia, iar au mai dat ei ughi 400 [1], fără dobîndă, într-un an şi jumătate. Şi am văzut domniia mea şi zapisul ei la mîna acelor neguţători, cum scrie mai sus şi cu mulţi boiari marturie scrişi în zapis: pan Dumitru vel pitar, pan Dragomir vel armaş, Radul vel [2] vistier, Simon vtori logofăt i Cernat vel portar i Stroe logofătul, Bunea logofătul, Ghinea slujerul ot Văléni i Udrea logofătul ot Rădăcineşti i Marco logofătul i Preda logofătul i proci. Şi au întrebat jupîneasa Rada pe toate rudeniile i pe Andrei slujerul i brat ego Radul şi pă Vladul, sinu Vladului logofăt i pe Tudosie clucerul şi pă Mitrea slujerul şi Isar paharnicul i Chirca paharnicul, deaca nu vor da aceşti bani acestor negustori. Iar ei nicicum n-au pohtit ca să dea ei bani acelor negustori, ci toţi s-au lepădat, precum am văzut şi domniia mea zapisul la mîna neguţătorilor cu multe mărturii, precum să n-aibă nici un lucru cu acel satu niciodată.

Dreptu acéia şi domniia mea am dat lui Pătru şi Ghiocăi neguţătorilor şi am întărit cu această carte a domnii méle, cum să fie lor satul Fometeştii jumătate, moşie lor şi fiilor lor şi nepoţilor stătătoare, precum scrie mai sus, în veacu şi de către nimini neclătit.

Drept acéia, am pus domniia mea şi mărturii: pan Hrizea vel ban, pan Ivaşco vel dvornic, pan Grigorie vel logofăt, pan Dumitru vel vistier, pan Preda vel spatar, pan Nedelco vel clucer, pan Vasile vel stolnic, pan Buzină vel comis, pan Vucina vel paharnic, pan Costandin vel postelnic. ⟨Ispravnic⟩, pan Simon vtori slovpolojen.

Şi eu, Tudor spudei, namazam vă ves recşe [3] Bucuréşte measéţa aprilie 3, leat 7144 ⟨1635⟩.

Io Matei voevod.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XXI/1. Copie; alte copii ibidem, ms. 449, f. 123v—124 şi 719, f. 254—255.

---

[1] Textul „jeltiţi . . . ughi 400" adaugat pe margine.

[2] În loc de „vtori".

[3] „namazam vă ves recşe" (am scris în oraşul zis).

246

1636 (7144) aprilie 6.

† Adecă noi, aceşti 12 boiare, carii am fost luaţi pre răvaşele domnu nostru Io Matei Băsăraba voevoda de jupînul Mitrea pitarul şi de Preda vornicul ot Balomireşti şi de Stan, carili caută partea Hogească ot Muşăteşti, însă anume boiari pre nume: ot Albeşti, Condilă postelnicul, ot Cepari, Eftimie pitarul, ot Stoineşti, Pîrvul logofătul Dolofan, ot Argişi, Anghele i Bad⟨ea⟩ [1] vornicul, ot Rădăcineşti, Udrea logofătul, ot Berindeşti, Oprea logofătul, ot Corbéni, Neagoe logofătul, ot Bucşăneşti, Vucomir, ot Zărneşti, Stoica păharnicul i Vladul stolnicul, ot Brătiiani, Badea. Şi zicea Stan că acea parte nu iaste vîndută Mitrii pitarul de Preda vornicul, păntru că iaste a lor moşie miluită de Paşadiia pre moşu-său.

Iar deca ne-am strîns aceşti 12 boiari, carii sîntem mai sus-screşi, noi am cerşut la Stan zapisul Paşadii de milă, care zicea că au miluit pre moşu-său; el n-au scos nici un zapis naintea noastră. Deci deca am văzut că nu ne a⟨ra⟩[2]tă nici un zapis, noi am strînsŭ bîtrînii satului toţii şi alţii megiiaşi din prejurul locului de i-am ⟨în⟩[1]trebat cum ştiu cu sufletele lor şi i-am întrebat care iaste partea Hogească şi délniţile boereşti. Deci bătrînii satului şi alţi megiiaşi ne-au arătat partea Hogească, acéle sîntŭ delniţile boerăşti. Şi am văzut la Mitrea pitarul un zapis al Predei vornicul de vî⟨n⟩[1]zare, care au fost vîndut Preda vornicul Muşăteşti cu partea Hogească, care să cheamă delniţile boereşti lu Vasilie spătarul ficiorul lu Muşat vistierul, ia⟨r⟩[1] Mitrea pitarul au cu⟨m⟩[1]părat de la Vasilie spătarul cu acele părţi cu tote preste tot, cum mărturiseşte şi zapisele Predei vornicul de vînzare, cum au fost vînd⟨ut⟩ [2] derept ughi 480, în⟨s⟩[1]ă cu toţi rumânii, însă cîţi, sînt în sat şi cîţi sînt fugiţi, ca să fie rumâni.

În⟨s⟩[1]ă cîndu amŭ căutat acest lucru, tînplatu-s-au şi părintele egumenul Grigorie de la sveată mănăstire ot Argeş i jupan Bratul comisul i Ivaşco clucerul, Thudosie clucerul ot Ruda i Stanciul judeţul ot Argeş.

Пис априлїе ѕ̃ дьни, лет ҂з̅р̅м̅д̅.

Condilă postelnic.
Eftimie pitariul.
Dolofan.
᾿Αγγελετ̃[3].
. . .[4].
Opre.
Negoe.
Vucu.
Stoica păharnic.
Bratul comis.
Ivaşco clucerul,
Tudosie clucer.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, III/18. Orig. hîrtie (31,5 × 21,51), 14 peceţi aplicate.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

[3] Anghelet.

[4] Semnătură ilizibilă.

247 1636 (7144) aprilie 6, București

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїеское, внȣк великагѡ и прѣдобрагѡ, старагѡ покоинааагѡ Їѡ Бъсъраба воевода. Дават господство ми, сїе повелѣнїе господства мч болѣрииȣ господства ми Иан постелник ѡт Бърбътещи и със синови си, елицеже Богъ даровах, <ꙗ>[1]коже да ест ѡт съда на прѣд оу мирно о свободно ѡт къ Радул слȣжар ѡт Фрежȣрѣни и ѡт къ жȣпаница его Марїꙗ, <п>[1]онеже имал прȣх прѣд <господства ми>[1] оу великїи диван Иан постелник кȣпноже със Радул слȣжар ѡт Фрежȣрѣнч и със жȣпаница его Марїѧ радї нѣкїи дели за ѡчинъ дѣдїм си Драгȣлов портар ѡт Мънещи, четврътаго дело и ѡт Бръсещи четврътаго дело, дел Драгȣлов портар и ѡт Мȣ<ш>чел, четврътаго дело что ест продал Иан постелник да платил прѣкїе жȣпанецев Єринен, жȣпаницев Драгȣлов портар, занеже тех сїе више реченїе дели за ѡчинъ било ест за дѣдинно Драгȣлов портар ѡт начпрѣжде врѣме. И вьс дръжал със добро мирно до съмрът его. Ꙗ къда ест бил на съмрътъ его, дрȣги сини не ѡстал ѡт тѣла его без една дъщиръ по име Велика. И ѡстал сїе дѣдїне више пис по рȣк еи и вьс дръжал пакиже със добро мирно до семрътȣ еи. Ꙗ къда ест бил на съмрът еи, а сїе веше реченїе ѡчине ест ѡстал, а жȣпаница Єрина ѡна ест възимал тех веше рѣх ѡчине, радї прѣкї еи.

Таже въ том, Иан постелник и със брат его Хризан и със Михна, ѡни имѣл прȣх прѣд Радул воевод и със жȣпаница Єрина. И съпрѣше се за лицȣ прѣд Радул воевод. Таже, въ том, господство емȣ гледал и сȣдил по правдȣ и по закон и дадох господство мȣ на стрѣд им д҃ болѣри по ръваш господски, по име: жȣпан Черника бив вел дворник и пан Теѡдосїе бив вел логофет и пан Мирослав бив вел логофет и пан Мирослав бив вел логофет и пан Ника бив вел логофет, ꙗкоже да гледал по правдȣ. Въ том, сїе болѣри више пис и [със] кȣпноже със ѡтцȣ наш кур владїка Лȣка митрополита ѕѣло добро гледал и истинствовал како донеси Єрина прѣки въ къщо моуж еи Дра<гȣ>лов портар ҂м҃ аспри тȣрскїи. Таже, въ том, тех болѣри више пис, ѡни и сице такмил със дȣше им, ꙗкоже да даст Иан постелник и със брат его Хриза<н> постелник и със шȣро са Михна жȣпанецев Єринен ȣги с҃. Въ том, Иан постелник и брат его Хризан и шȣро са Михна не имѣли новци да [д] платите прекїе Єринен, аиȣ ест продал сїе дели за ѡчинъ више пис за ȣги сп҃, да даст панецев Єринен прѣкїе еи със ȣги с҃, а дрȣги новци, ȣги п҃, что ест бил ѡт срѣдї ѡстал ест по рȣк Ианов постелник и съ брат его Хризан и Михнав. И вьс дръжал със добро мирно до седа въ дьни господства мч.

Ꙗ къда ест бил, <седа> а Радул Фрежȣрѣнȣл със жȣпаница его Марїꙗ, ѡни възвигнȣли прȣх прѣд господства ми и съпрѣше се за лицȣ със Иан постелник ȣ великїи диван. И сице прѣше се Радул слȣжер и със жȣпаница его Марїѧ, како нѣст даст Иан постелник и брат его Хризан постелник и Михна ни едни новци на рȣк Єринев. Въ том, Иан постелник ѡн ест донесил по жȣпаница Нѣкша, снахамъ жȣпаницев Єринев, да сведїтелствовал прѣд господства ми и прѣд въсими честителїи правители господства ми и прѣд вьс диванов како ест дал Иан постелник вьс новци за плъно, ȣги с҃, на роук жȣпанецев Єринен.

Таже въ том, господство ми гледал и сȣдїль по правдȣ и по закон кȣпноже със вьс диванов и дадох господство ми Ианов постелник ꙗкоже да ест ȣ мирно и свободно ѡт къ Радул слȣжар и ѡт къ жȣпаница Марїꙗ радї сїе дели за ѡчинȣ више пис. Ꙗли да имати давати ѡт тех ȣги п҃ что ест ѡстал за средї на рȣк Ианов постелник, Радул слȣжар и жȣпаницев его Марїев ȣги м҃, или новцч или дѣдїно, а дрȣги ȣги м҃ да бити по рȣк Ианов постелник със четом си. Ꙗ една дел за ѡчинъ что ест бил Драгȣлов портар, ѡт Поꙗана, ѡна ест продал дъщира его Велика, почтеннаго правител пан Глигорїе вел логофет на съмрът его да се погрибал.

<Є>[1]его радї, дадох съм господство ми Нанов постелник и със четом си ꙗкоже да ест оу мирно и сво<бо>днїи ѡт къ Радꙋл Фрежꙋрѣнов и ѡт къ жꙋпаница его Марїꙗ и ѡт къ синови им и ѡт къ въсах порꙋденїе им да не имат нихто валованї въ вѣки.

<Є>[1]еже оубо и сведители поставих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистиꙗр и пан Преда вел <с>патар и пан Басалаки вел столник и пан Бꙋзника вел комис и пан Бꙋчена ве<л> пехарник и пан Костантин вел постелник. Исправник, . . .[2].

И написах аз, Єоаре логофет, ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца априлїе ѕ҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Nan postelnicul din Bărbătești și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către Radul slugerul din Frejureni și de către jupanița lui, Maria, pentru că a avut pîră înaintea 〈domniei mele〉[1], în marele divan, Nan postelnicul împreună cu Radul sulgerul din Frejureni și cu jupanița lui, Maria, pentru niște părți de ocină ale bunicului său, Dragul portarul din Mănești, a patra parte și din Bîrsești, a patra parte, partea lui Dragul portarul și din Mu〈ș〉cel a patra parte, pe care le-a vîndut Nan postelnicul să plătească zestrea jupaniței Erina, jupanița lui Dragul portarul, pentru că aceste părți de ocină mai sus-zise au fost de moștenire ale lui Dragul portarul de mai înainte vreme. Și le-a tot stăpînit cu bună pace pînă la moartea lui. Iar cînd a fost la moartea lui, alți fii nu au rămas din trupul lui, afară de o fiică, anume Velica. Și au rămas aceste dedine mai sus-scrise pe mîna ei și le-au tot stăpînit iarăși cu bună pace pînă la moartea ei. Iar cînd a fost la moartea ei, aceste ocine mai sus-zise au rămas, iar jupanița Erina, ea a luat acele ocine mai sus-zise, pentru zestrea ei. Astfel întru aceea, Nan postelnicul și cu fratele lui, Hrizan și cu Mihna, ei au avut pîră înaintea lui Radul voievod și cu jupanița Erina. Și s-au pîrît de față înaintea lui Radul voievod. Deci întru aceea, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și a dat domnia lui în mijlocul lor 4 boieri pe răvașe domnești, anume: jupan Cernica fost mare vornic și pan Teodosie fost mare logofăt și pan Miroslav fost mare logofăt și pan Nica fost mare logofăt, ca să ceceteze după dreptate. Întru aceea, acești boieri mai sus-scriși și împreună cu părintele nostru chir vlădica Luca mitropolitul, foarte bine au cercetat și au adeverit că a adus Erina zestre, în casa bărbatului ei, Dragul portarul, 40 000 aspri turcești. Astfel întru aceea, acei boieri mai sus-scriși, ei așa au întocmit cu sufletele lor, ca să dea Nan postelnicul și cu fratele lui, Hriza〈n〉 postelnicul și cu cumnata sa Mihna, jupaniței Erina 200 ughi. Întru aceea, Nan postelnicul și fratele lui Hrizan și cumnata sa Mihna nu au avut bani să plătească Erinei zestrea, ci au vîndut aceste părți de ocină mai sus-scrise pentru 280 ughi, să dea paniței Erina zestrea ei, 200 ughi, iar ceilalți bani, 80 ughi, care au fost la mijloc, au rămas, pe mîna lui Nan postelnicul și cu fratele său Hrizan și a Mihnei. Și i-au tot ținut cu bună pace pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost 〈acum〉[1], Radul Frejureanul cu jupanița lui, Maria, ei au ridicat pîră înaintea domniei mele și s-au pîrît de față cu Nan postelnicul în marele divan. Și așa pîrau Radul sulgerul și cu jupanița lui, Maria, că nu au dat Nan postelnicul şi fratele lui, Hrizan postelnicul şi Mihna nici un ban la mîna Erinei. Intru aceea, Nan postelnicul, el a adus pe jupaniţa Neacşa, nora jupaniţei Erina, să mărturisească înaintea domniei mele şi înaintea tuturor cinstiţilor dregători ai domniei mele şi înaintea a tot divanul, că a dat Nan postelnicul toţi banii deplin, 200 ughi, la mîna jupaniţei Erina. Deci întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege împreună cu tot divanul şi am dat domnia mea lui Nan postelnicul, ca să fie în pace şi slobod de către Radul sulgerul şi de către jupaniţa Maria, pentru aceste părţi de ocină mai sus-scrise. Însă din acei 80 ughi, ce au rămas la mijloc, la mîna lui Nan postelnicul, să aibă a da lui Radul sulgerul şi jupaniţei lui Maria, 40 ughi, sau bani sau dedină, iar ceilalţi 40 ughi să fie pe mîna lui Nan postelnicul cu ceata sa. Iar o parte de ocină, ce a fost a lui Dragul portarul din Poiana, a vîndut-o fiica lui, Velica, cinstitului dregător pan Gligorie mare logofăt, la moartea lui, ca să-l îngroape.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Nan postelnicul şi cu ceata sa, ⟨ca să fie⟩ în pace şi slobod de către Radul Frejureanul şi de către jupaniţa lui, Maria şi de către fiii lor şi de către toate rudele lor, să nu aibă nimeni tulburare în veci.

Iată dar şi martori ma pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spătar şi pan Vasalachi mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costantin mare postelnic. Ispravnic...[2].

Şi am scris eu, Soare logofătul, în Bucureşti, luna aprilie 6 zile, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DCXL/3. Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.

248

1636 (7144) aprilie 10.

„Iuzbaşa Chiul şi iuzbaşa Stan ot Tîrşor" dau zapis către postelnicul Pădure, Preda, Mihai, Stoica, „cum să să ştie că ne-au fost hărăzit domnul nostru Matei vodă o parte de ocină din Dăduleşti", pentru care avusese pîră cu cei de mai sus. Domnul „au scris o carte a mării sale la oroşani bătrîni şi la împrejureani să adevereaze". Întăresc şi ei rezultatul cercetării.

După N. Iorga, *St. şi doc.*, V, 482.

249

1636 (7144) aprilie 10.

† Scris-am eu Mateiu şi frate-meu Drăgan acesta alŭ nostru zapisu la mîna lu Dumitru căp⟨ita⟩nulŭ şi la ficiori lui şi la nepoţi lui cîţi va dărui Dumnezeu, cum să se ştie că i-amŭ vîndutu ocină de la Frăsinetu lu Boţocanŭ, însă partea noastră, cîtă să va alége şi cîtă avem totă şi selişte şi în cîn-

pu şi în apă şi în susu şi în josu şi în pădure şi cu vie şi preste totu locu, pre u⟨n⟩de vorŭ ceti zapisele boiarilorŭ, să ţie Dumitru căpitanul, că le-amu vîndutu noi de bunăvoe a nostră, nici de o silă. Şi cîn⟨d⟩ o-mu vîndutu noi, ne-amŭ întrăbatu cu totă ruda nostră şi cu toţi părtaşi de moşie. Şi o-mŭ vîndutu cu voia tuturora. Şi o-mŭ vîndutu pre bani gata 7 800 şi 2 vaci cu viţei.

Şi la tocmală fost-a: Stanciulŭ stegarul ot Studiniţa şi Iacovu călăraşul şi Calotă şi Hrana călăraşul şi Sta⟨n⟩ciul călăraşulŭ şi Stoica călăraşul şi mulţŭ megiiaşu ci nu su⟨nt⟩ puşi acicea di înprejuru locului. Şi păntru credi⟨n⟩ţa pusu-ne-amu şi degetele în locu de peceţi.

Мѣсеца <а>прилїе ї҃, въ лѣт ҂зрмд.
Eu Mateiu.
Eu Drăganŭ.
Hodorea călăraş.
Hrana călăraş.
Stanciul stegari.
Iacovu călăraş.
Calotă călăraş.
Stoica călăraş.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/12. Orig., hîrtie (32 × 21), 5 peceţi aplicate. Copii ibidem, ms. 215 bis, f. 19v—20 şi 215, f. 306.

---

250 **1636 (7144) aprilie 12, Bucureşti.**

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basarabă voevodŭ şi domnu a toată Ţara Românească. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele oraşiului Cîmpulungului, lui Stan judeţulŭ cu 12 pîrgari şi preoţilorŭ şi tuturorŭ orăşianilorŭ, de la mare pînă la micŭ, cîţi sînt moşteni ai oraşiului, şi feciorilorŭ lorŭ, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie în pace de găleată şi de slujba domnească şi de vama pîrcălabilorŭ de oraşiu şi de vama de pită de la bîlciulŭ Sfîntului Ilie proroculŭ, ori ce vor vrea să vînză sau ce vorŭ vrea să cumpere, măcar calŭ, măcar bou, măcar oae, măcar pături, măcar peşte, măcar orice, totŭ să n-aibă a lua de la dînşii vamă, cumŭ au fostŭ obiceiulŭ lorŭ şi cumŭ au fost iertaţi şi din zilele acelorŭ blagocestivi bătrîni domni.

Şi iarăşi, căruia dintre dînşii se va întîmpla moarte şi va rămîne niscarva moşii după moartea lui, măcar casă, măcar locŭ la oraşiu, măcar vaduri de moară, măcar delniţe la cîmpŭ, măcar vii, măcar ce va fi, cu acelea nici unŭ amestecŭ sau treabă să n-aibă nici domnia mea, nici pîrcălabii de oraşiu, nici niminea din boiari, nici slugă boierească, nici măcar unŭ omŭ. Şi iarăşi să nu fie volnicŭ nici boiariu, nici sluga domniei mele ca să ceară de la domnia mea niscareva locuri sau niscareva moşii de la aceşti orăşiani, măcar casă, măcar locŭ la oraşiu, măcar vadŭ de moară, măcar delniţă la cîmpŭ, măcar vie, măcar ce va fi, ci orăşianii să fie volnici să facă ce le va fi voia lorŭ cu aceste moşii. Şi de va fi datoriu vreun orăşianŭ vreunui boiariu, măcar altui om de ţeară şi de se va întîmpla acelui om moarte şi-i va rămînea lui niscarva feciori, să nu rămîe moşia vînzătoare, şi de nu va putea birui ca să plătească acea datorie, iar datornicii să nu fie volnici a vinde casele lorŭ, măcar vii, măcar locŭ într-altă parte, ci totŭ să vînză la orăşiani.

Iar pentru rîndul judecăţii oraşiului, să n-aibă să se amestece să strice judecăţile lorŭ nimenea, ci toată legea şi judecata lorŭ stătătoare cumŭ au fostŭ mai dinainte vreme tocmeala lorŭ, după obiceiulŭ celŭ bătrînŭ, din zilele acelorŭ bătrîni domni, care au fost mai dinainte de noi. Pentru că am văzut domnia mea multe chrisoave bătrîne şi vechi, făcute totŭ pentru aşezămîntulŭ oraşiului: întîiŭ chrisovulŭ strămoşiului domniei mele, prealuminatului şi blagocestivului şi de Christos iubitoriu răposatului Io Radulŭ Negru voevod, leat 6800 şi chrisovulŭ lui Mihail voevod, leat 6900 şi chrisovulŭ Vladului vodă, leat 6947 şi chrisovulŭ lui Vădislavŭ voevod, leat 6960 şi încă multe chrisoave şi cărţile tuturorŭ domnilorŭ.

Şi încă după acestea, cîndŭ bine au voitŭ domnulŭ Dumnezeu de m-au dăruitŭ cu domnia pre scaunulŭ moşilorŭ şi alŭ strămoşilorŭ domniei mele şi cinstitulŭ împăratŭ cu schiptrulŭ stăpînirii Ţărei Româneşti, am văzutŭ domnia mea biserica strămoşiului domniei mele Io Radulŭ Negru voevod stricată şi dărăpănată. Deci, am gînditŭ, pentru Dumnezeu, ca să nu fie pomana strămoşului domniei mele în deşertŭ şi iarăşi am ridicat-o pre dînsa domnia mea şi o am făcutŭ alŭ doilea din temelie, ca să fie şi domniei mele şi părinţilorŭ domniei mele şi moşilorŭ pomenire în veci.

Dreptŭ aceea, şi domnia mea încă am înoitŭ şi am întăritŭ acele chrisoave şi cărţi cu această carte a domniei mele şi am aşezatŭ pre dînşii însumi domnia mea, ca să fie în pace toţi orăşianii şi de vama pîrcălabilorŭ de oraşiu şi de vama pităriei de la sborulŭ Sfîntului Ilie, ca să nu aibă voie să ia lorŭ vamă nimic, orice vorŭ vrea să vînză sau ce vorŭ cumpăra la tîrgŭ, ci numai să ia de la alţi oameni de ţară, cumŭ au fost legea şi mai denainte vreme, după cumŭ scrie şi în piatra care o am pusŭ domnia mea de-asupra porţii bisericii, ca să fie moşia lorŭ şi toate judecăţile lorŭ şi tocmelele lorŭ să fie stătătoare în veci şi de niminea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Încă şi jurămîntŭ am pusŭ domnia mea, după pristăvirea domniei mele, pre carele va alege domnulŭ Dumnezeu a fi domnŭ Ţărei Româneşti, au din fiii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, din alte seminţii, să cinstească şi să înoiască şi să întărească cartea domniei mele, ca şi pre acela domnulŭ Dumnezeu să-lŭ cinstească pre elŭ şi să-lŭ întărească întru domnia lui şi în veacul viitoriu sufletulŭ lui. Iar care nu va cinsti şi nu va înoi această carte a domniei mele, ci o va sfărîma şi o va strica, acela să fie procletŭ şi anatema şi afurisitŭ de stăpînul Iisus Christos şi de 318 sfinţi părinţi şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un locŭ în veci, amin.

Iată şi mărturii amŭ pusŭ domnia mea: pan Chrizea vel banŭ, pan Ivaşcu vel vornicŭ şi jupanŭ Grigorie vel logofetŭ şi jupanŭ Dumitru vel vistieriu şi jupanu Preda vel spătariu şi jupanu Vasilie vel stolnicŭ şi jupanu Buzinca vel comisŭ şi jupanŭ Vucina vel paharnicu şi jupanŭ Costandin ⟨vel postelnicŭ⟩. Şi ispravnicu, Grigorie vel logofetŭ.

Şi am scrisŭ eu, Stoica logofetulŭ alŭ lui Şerbanŭ, în oraşiulŭ Bucureşti, aprilie 12, leat 7144, iar anii de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, p. 336—339.

EDIŢII. Rădulescu-Codin, *Cîmpulung*, 132—134.

251 1636 (7144) aprilie 18.

† Бъ имѣ ѡтца и сина и свѣтаго д8ха нераздєлно, амин. Scris-am eu Bran i Drăgoiu i Bratul i Stanciul, feciorul lu Bran i Şerban, feciorul Bratului, acesta a nostră carte, cum să fie la mîna Stoică popei ot Nămuiaşti, ca să fie în pace şi slobod de acum nainte şi de niminilea val să n-aibă. Pentru căce ne-u fostu noah rumân de moşie şi cîndu am vîndut muşie de în Nemuiaşti de în sat, iar pre acestu om, anume Stoica popa, nu l-am vîndut, căce au fostu numai cu capul, ce l-am lăsat să fie slobod.

Iar cîndu au fostu acum, în zilele domnului nostru Mateiu voivod, noi l-am iartat să fie în pace de rumânie şi elu şi feciorii lui i nepoţii lui, cîţi Dumnezău i va dărui, pentru că l-am iartat noi, de a noastră bunăvoe.

Şi cine se va scorni a sparge acesta a nostră tocmelă, să fie proclet şi afurisit de vlădica Hristos şi de 12 apostoli şi să fie la un loc cu Iiuda şi cu Arie.

Şi mărturie încă am pus: de în sat de în Bogăteşti, popa Stanciul i Ruse ⟨i⟩ Ivan i Vlaicul i de în Nemuiaşti, Oprea a lu Raico şi feciorii lu Stanciul i Radul şi de în Stoineşti, Lazar şi de în S[l]uslăneşti, Radul Jumăra i Bade i Neguţ. Acesta am scris.

Pis measeţa aprilie 18 dnă', vă leat 7144 ⟨1636⟩

Eu popa Stanciul.

Bibl. Acad., MCLXXVI/10. Orig., hîrtie (30×21), 3 peceţi inelare, aplicate.

---

252 1636 (7144) aprilie 19.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матею Бъсърабa воєвода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїє господства ми acestui om anume Laţco den Ceuri şi cu nepoţii lui, Stan şi Tudor, ca să hie de acum nainte în pace şi slobozi de rumânie de către Stoica den Şomăneşti, nepotul Stoichiţii ce au fost vistiiar mare, pentru că au venit acii înnaintea domnii méle părintele egumenul Teodosie înpreună cu Laţco, de au spus şi se-au jăluit, cum pre vréme cîndu au fost Stoichiţa boiar mare, mers-au Laţco şi cu frate-său Dumitru, tatăl lu Stan şi al lu Tudor, în satul lu⟨i⟩, căci i-au fostu mai cu uşor la bir şi i-au lucrat ca şi alalte lăturor. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar Stoica se-au pus în spinarea lor ca să-i rumânéască, şi fiindu rumâni sfenteii mănăstiri Tisménii, de moşie, de strămoşie, încă mai denainté vréme şi l-au apucat şi legătura lu Mihaiu voevoda în satu sfenteii mănăstirii Tisméneii, în Ceuri.

Deci, într-acéia domnii mea am căutat şi am judecat înpreună cu toţi ci⟨n⟩stiţii deregătorii domnii méle şi am dat domniie mea părintelui Teodosie de la Tismeana, ca să ţie pre Laţco, cu nepoţii lui, Stan şi Tudor, să-i hie rumâni de moşii, la sfînta mănăstiré la Tismeana.

Şi iar să hie volnic părintele egumenul Teodosie, de la sfînta mănăstire de la Tismeana, cu aceasta carté a domnii méle şi cu sluga domnii méle anume ... [1] de să-şi strîngă şi alţi rumâni na ime den satu den Moi, anume Nan şi cîţi rumâni să vor afla fugiţi, pre toţi să hie volnic să-i ia cu toate bucatele lor, să-i ducă în sat în Moi, au să arŭ hie în sat domnescu, au boerescu au călugărescu, au la oraş, au la slobozie, tot să aibă a-i lua. Iar

în care sat să vor afla dentr-acestea sate rumânii mănăstirii pitulaţi, sau nu vor vrea să-i dea ‹să› hie volnic sluga domnii méle ce scrie mai sus să ia dentr-acéla sat cîte 6 boi domneşti, iar care să va ispiti a face într-alt chip sau a sări preste această carte a domniei méle, acéla om bine să ştie că mare certare va avea de cătră domnii mea, că aşa iaşte învăţătura domnii méle. Инако да нѣст по реч господства ми.

И исправник сам реч господства ми.
Пис априлїе ѳ҃ї дьни, въ лѣт ҂зрмд.
Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/16. Orig., hîrtie (30,5× 21), pecete timbrată.

Loc alb.

253 — 1636 (7144) aprilie 20, Bucureşti.

† Въ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христо любывы и самьдръжавны, Їѡ Матею Басараба воевод, божїю милостїю и божїем дарованїем, ѡбладающоми и господствȣещоми всои земли запланенскїи и еще и запланенскїем station стронам, Ꙗлмашȣ и Фегърашȣ херцег. Благопроизволих господство ми своим благым произволенїѧм и чистїим и свѣтлїи сръдцам господства ми, ꙗко прославит сѧ прославльшаго мѣ Бога и сь славое възнешшаго мѧ на прѣстолѣ свѣтопочившим дѣдом господства ми. Се даровах и господство ми сьи всѧ чистиїи и благо ѡбразни и прѣпочтанїи, иже над въсѣми чистїи даров настоещїи, сью хрисов господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир, глаголеми Говора, идѣже есть храм чистнѣи, прѣсвѣтѣи владїчеце нашъ Богородиць и присно дѣвѣи Марїѧ и ѡтцȣ егȣмена Мелетїе Макїдонскїи и всѣм иже ѡ Христѣ братїи живȣт въ тое свѣть ѡбытел, ꙗко да ест едни село свѣтѣев монастир по име Глодȣл, иже есть близ и ѡкрьсть монастир, ѡт сьда на пред ȣ мирни и свободни със домове им и съ коматове им за дан ѡт мѣсець и за кьблȣ и за сѣно и за вол и за сȣха ѡвца и за кон и за мед и за восок и за магль и за десѧтствованїе пчелам и за горщина ѡвцим и свиним и за винаричи и за ѡвец за соулжȣ и за мертиче и за подвоаде и за кони за ѡлак и за бьнишорїи ѡт сȣдство и за иместованїе и за променениїѧ новцим и ѡт всѧ слȣжеби и ꙗденїе, елици сȣт през лѧто, въ земли господства ми, ѡт ничисоже валованїе да не имат; ѡбаче тъчїю да имат подавати сью село Глодȣл свѣтѣев монастир Говорїи дижма пчелим и горщина ѡвцим и свиним и винаричюл десѣтствованїѧ господстка да ест свѣтѣев монастир, а господскȣ да не имат давати ничисоже, понеже сїѧ свѣта монастир Говора ест сира и без приход ѡт на една строна ниже за винаричи, ниже за дижма, ниже за вама, ни ѡт ничисоже, ꙗко имат инии монастири. Но милостивих господство ми аще дах и помиловах по свѣта монастир Говора сь сью село Глодȣл, ꙗко да есть ȣ мирни и прощени ѡт всѧ, ꙗже сȣт выше писани. Ꙗли да имат възымати ѡт них монастир Говора дижма и горщина и винаричюл част господска, а господство ми да не възимаю ничисоже, дондеже дръжит мѣ господь Богь въ господствїе.

И да не имат никто трѣб сȣдити по сью село Глодȣл, ни къмърашїи ѡт Бел Ѡкнь, ни бьнишорїи ѡт сȣдство, ни никто, нъ да имат сȣдити их ѡт всѣх ѡтцȣ егȣмена сьс въс сьборȣ. И кто ѡт них имат вино велика, да имат приносити его на господства ми, а инїи въ них да не вълѣзит.

Понеже сїѧ помилованїе и прощенїе ꙗже ест вишше пис сътворил сам господство ми въ дьнъ Въскресенїѧ Христово, кȣпно със въс сьвѣт господства ми и сь прѣсвѣтлаго ѡтца нашего кур Ѳеѡфан, патрїарх свѣтаго град Їерȣсалимь-

скаго и сь ѡтца нашего Григорїе, митрополита Земли Влахїискои и сь ѡтца Теѡфил, епископ Рꙑмническїи и Єфрем, епископ Бȣзьвскїи и сь вси егȣменїи ѡт земли господства ми, ꙗко да ест свѣтѧев монастир Говора сїѧ помилованїе, стоѧтелна и за оутвръжденїе и чиринорисцим за пищъ и за ѡстравȣ, а господство ми и ѡтцым господства ми и дѣдом господства ми помѣнъ вь вѣки и не ѡт кого непоколѣбимом, порезмо господства ми.

И еще и клѧтвȣ положих господство ми: въ слѣд нас, аще кого изберит господь Богь бꙑти господарь Земли Влахїискои или ѡт сръдїчнаго плода господства ми или ѡт сьродник наше или по грѣсѣ наше или ѡт ино племеник, да аще почтет и поновит и оутврьдит сью хрисов наше над оустроенїе, еже ест вꙑше, того господь Богь еще да почтет и да сьхранит въ господствѣ его и а вь бȣдȣщїи вѣцѣ дȣша его, а иже не почтет и не оутврьдит сїѧ милованїѧ господства ми, нъ разорет и поперет и исхабит, того да ест тръклет и анатема и афȣрисан ѡт господа нашего Їусȣса Христа и ѡт тиї свѣтꙑ ѡтцꙑ, еже въ Никїе, и да ест часть его сь Їуда и сь Ѧрїѧ и сь ини невѣрнїи їудеи, въ вѣки вѣком, амин.

Се оубо и сведїтелїи положих господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїiар и жȣпан Преда вел спатар и жȣпанъ Васалаке вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, самь рѣх господства ми.

И написах азъ, Стоика логофет Шьрбанович, ȣ столни град Бȣкȣрещи, мѣсеца априлїе к҃-гѡ дьнꙑ и ѡт Ѧдама до инѧ въ лѣт ҂зрмд и ѡт рождество Христово ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpînitorul, Io Mateiu Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpînind și domnind peste toată țara Transalpină și încă și al părților de peste munți, herțeg al Almașului și Făgărașului. A binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoință și cu luminată și curată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine și cu slavă m-a ridicat pe scaunul sfîntrăposaților strămoși ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și prea cinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri acest hrisov de față al domniei mele, sfintei dumnezeiești mănăstiri, numită Govora, unde este hramul cinstitei prea sfintei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și părintelui egumen Meletie Macedoneanul și tuturor fraților în Hristos, care trăiesc în acel sfînt lăcaș, ca să fie un sat al sfintei mănăstiri anume Glodul, care este aproape și în jurul mănăstirii, în pace și slobozi de acum înainte cu casele lor și cu bucatele lor de darea de lună și de găleată și de fîn și de bou și de oaie seacă și de cal și de miere și de ceară și de maglă și de zeciuiala stupilor și de gorștina oilor și a porcilor și de vinărici și de oae de sulgiu și de mertice și de podvoade și de cai de olac și de bănișorii de județ și de împrumut și de schimbul banilor și de toate slujbele și mîncăturile, cîte sînt peste an, în țara domniei mele, de nimeni să nu aibă turburare; numai acest sat Glodul, să dea sfintei mănăstiri Govora dijma stupilor și gorștina oilor și a porcilor și vinăriciul zeciuială domnească, să fie sfintei mănăstiri, iar să nu aibă să dea nimic domnesc, pentru că această mănăstire Govora este săracă și fără venit din nici o parte, nici de la vinărici, nici de la dijmă, nici de la vamă

nici din nimic cum au alte mănăstiri. Ci m-am milostivit domnia mea încă de am dat şi am miluit pe sfînta mănăstire Govora cu acest sat, Glodul, ca să fie în pace şi iertaţi de toate care sînt mai sus-scrise. Însă să ia de la ei mănăstirea Govora dijma şi gorştina şi vinăriciul, partea domnească, iar domnia mea să nu iau nimic, cît mă va ţine domnul Dumnezeu în domnie.

Şi să nu aibă nimeni treabă să judece acest sat, Glodul, nici cămăraşii de la Ocna Mare, nici bănişorii den judeţ, nici nimeni, ci să-i judece pentru toate părintele egumen cu tot soborul. Şi cine dintre ei va avea o vină mare, să-l aducă la domnia mea, iar alţii să nu intre între ei.

Pentru că această miluire şi iertare, care sînt scrise mai sus, le-am făcut domnia mea în ziua Învierii lui Hristos, împreună cu tot sfatul domniei mele şi cu prea luminatul părintele nostru chir Theofan, patriarhul sfintei cetăţi a Ierusalimului şi cu părintele nostru Grigorie, mitropolitul Ţării Româneşti şi cu părintele Teofil, episcopul de Rîmnic şi Efrem, episcopul de Buzău şi cu toţi egumenii din ţara domniei mele, ca să-i fie sfintei mănăstiri Govora această miluire statornică şi de întărire şi călugărilor pentru hrană şi de trebuinţă, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele şi strămoşilor domniei mele pomană în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al nostru pe întocmirea, care este mai sus, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui, iar cine nu va cinsti şi nu va întări această miluire a domniei mele, ci o va nimici, o va călca şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de domnul nostru Iisus Hristos şi de 318 sfinţi părinţi, cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi Iudei, în vecii vecilor, amin.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Vasalache mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, însăşi spusa domniei mele.

Şi am scris eu, Stoica logofătul Şărbanovici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna aprilie a 20 — zi şi de la Adam pînă acum în anul 7144 şi de la naşterea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Govora XXV/18. Orig., perg. (48 × 37), pecete atîrnată, căzută. Cu o trad. din sec. al XVIII-lea. Copie slavă la Bibl. Acad., XI/263.

EDIŢII. Facs. Ionescu, *Govora*, 27, fig. 6.

---

254 1636 aprilie 20.

† Ѳеѡфан, милостїю божїю свѣтого града Їерѹсалимъскагѡ патрїа́рх и всѣи Палистинїи, Сирїискїи, Аравїискїи, ѡбои пол Їѡрдана, Кана Галилеискїи и свѣтаго Сїѡна и прочїѧ[1].

Intîmplîndu-mă a hi şi smereniia noastră înpreună cu prealuminatul, domnul Ţării Rumâneşti, întru duhul sfîntu iubit fiiul smerenii noastre, Io Matheiu Basaraba voevoda și cu mitropolitul Țărîi Rumânești, întru duhul sfînt iubit frate și înpreună slujitor, chir Grigorie și cu Teofil episcop Rimnicului și cu Efrem episcupul Buzăului și cu toți părinții egumeni de la toate mănăstirile de aici, den țéară și cu tot sfatul țărîi, în zio de săbor a prea luminatii văscrăsenii Hristovo, făcut-au prea luminatul domn Io Mathei Basaraba voevoda milă și ertăciune pre satul Glodul, carele iaste al sfintii, dumniziești mănăstiri Govorii, unde iaste hramul Uspenie Bogorodițe, ca să hie în pace de toate mîncăturile, cîte sînt preste an în țéara domniei lui. Iar dijma și gorștina și vinăriciul de la acel sat, partea domnească să hie a mănăstirii Govorii iar de altele să hie în bună pace. Însă și egumenul și cu călugării de la Govora să nu aibă a băga alte oi sau stupi sau rîmători striine den țéara, în bucatele satului, să le scutească.

Pentru care lucru dat-am și ceastă carte a smerenii nostre, caré o au pohti singur prea luminatul domnu Io Matei Basarab voevod, sfintii mănăstiri Govorii, ca să hie acest sat al mănăstirii, Glodul, în bună pace de toate, numai să dea dijma și gorștina și vinăriciul mănăstirii Govorii, partea domnească, cum scrie și în hrisovul domniei lui.

Așijderea și pre urma domniei lui, cine va hi stătător domnu Țărîi Rumânești, încă să aibă a întări și a milui poména și ertăciunea domniei lui, cum scrie mai sus. Acela ce va întări această ertăciune și pomeană să hie ertat și blagoslovit de domnu nostru Isus Hristos și de smereniia noastră și să-i păzească întru domniia lui. Iar cela ce nu va cinsti, nici va înnoi, nici va întări această ertăciune, ce va călca și va sparge, au ⟨domn, au⟩[2] boier, au vericine, acela să hie blăstemat de domnu nostru Isus Hristos și afurisit ot 318 sveti otți și de smereniia nostră, așijderea și să lăcuias⟨că cu⟩[2] Iuda și cu Ariia la un loc și să dobîndească bubele lui Ghiezi; și lémnele și pietrile să putridească, iar trupul aceluia să nu se mai t⟨opească⟩[2], ce să stea întreg ca o tîmpînă în vecie. Iar darul lui Dumnezeu și blagosloveniia smerenii nostrė să hie cu toți creștinii, amin!

Пис <Ст>оика логофет, априліе к҃-гѡ дьнь[3], anno domino[4] 1636.
Θεοφάνος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ[5] ⟨m.p.⟩
Ὁ Οὐγγροβλαχίας, Γρηγόριος[6] ⟨m.p.⟩
† Theofil, episcop Rîmnic ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/17. Orig., hîrtie (28 × 42). Copie ibidem, ms. 447, f. 57.

---

[1] „Theofan, din mila lui Dumnezeu patriarhul sfintei cetăți a Ierusalimului și a toată Palestina, al Siriei, al Arabiei, pe amîndouă malurile Iordanului, al Canei Galileii și al sfîntului Sion și al celorlalte".
[2] Loc rupt; completările s-au făcut după ms. 447.
[3] „A scris Stoica logofătul, aprilie a 20-a zi, anul domnului 1636".
[4] Așa în text. Cuvinte scrise cu litere latine.
[5] „Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfîntului oraș Ierusalim".
[6] „Grigorie al Ungrovlahiei".

---

255 1636 (7144) aprilie 20, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Басарабъ воивода и господинъ. Пишем господство ми voao săténilor de în Strehaia. Cătră aceasta vă dau știre că aicea au venit, de-au spus cătră domniia mea cum nu ședeți toți la un loc ca mai denainte vréme, ce ședeți răsipiți și vă stricați

bucatele unii la alalţi. Nu ştiu domniia mea în ce chip şi cu a cui învăţătură. De vréme ce veţi vedea ceastă carte a domniei méle, iar voi să vă mutaţi toţi la un loc, să şedeţi în sat, cum au fost obicéiul. Că să voiu mai înţelége domniia mea că n-aţi mersu în sat, bine să ştiţi că voiu trimite nişte armaşi, de pre toţi vă vor pune acolo. Aceasta vă dau în ştire domniia mea. **Инако да нѣст, по реч господства ми.**

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца априлïе к҃ дни, в лѣт ҂зрмд.

† Ïѡ Матеи вѡевѡда, милостïю божïю господинь.

Ïѡ Матеи воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, XIV/4. Orig., hirtie (29,5 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copii ibidem, ms. 714, f. 961v şi la Bibl. Acad., ms. 500, f. 5.

EDIŢII. Chiriţă, *Doc. brîncovene*, 73.

256

1636 (7144) aprilie 25.

† Eu Şerban, scris-am acesta al mieu zapis la mîna lu Nedelco, cum să să ştie că am schimbat nişte ocină de i-am datu de în Pupezeni stînjeni 20 de în parte lu Nedelco al Herăi de în cîmpŭ şi de în pădure şi cu vad de moară şi cu parte lui deîntr-o moară ce iaste gata şi eu Nedelco am dat lu Şerban ocină dem Pisculeşti, stînjeni 20, den parte lu Stan, sinu Stan vătaful şi de în cîmpŭ şi de în pădure şi cu vad de moară şi i-am dat după ocină şi o vacă şi ne-m tocmitŭ de bunăvoia no⟨a⟩[1]stră.

Ş-au fost la tocmelă a noastră mărturie: Drăgan de⟨n⟩ [1] Pisculeşti şi Nedelco al Herăi şi Stroe de Pupezeni şi Stan, sinŭ Stanciul vătaful şi Stanciul, sinŭ Badiul şi de în Bucu, Pătru şi toţi megiiaşii şi de sus şi de jos.

Пис мѣсеца априлïе ке҃ дьни, в лет ҂зрмд.

Eu Şărban.

Nedelco.

Stanciu.

Mile.

Drăgan.

Stroe.

Voicilă.

Dragomir.

Stanciul.

Nan.

Mane.

Stan.

Eu Pătru.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/4 (nr. 1). Orig., hirtie (27 × 25), 8 peceţi inelare, aplicate.

---

[1] Loc rupt.

257 1636 (7144) aprilie 25, București

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїа повеланїа господства ми jupînésii Mariei, fata deregătoriului domnii méle pan Ivașco vel dvornic și cu cocoanele ei Neacșa i Ioana i Vilae, ca să hie volnice cu această carte a domnii méle de să oprească și să ție toate satele și moșiile și țiganii, cîte vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și cîte va hi ale lui de cumpărătoare. Pentru că au venit jupîneasa Mariia și cu cocoanele ei înnaintea domnii méle de s-au plînsu și au spus cum după judicata ce i-am judicat domnia mea cu Vasilie spatarul și după judicata și tocmeala ce au făcut boiarii cu părintele vlădica, acum se scoală Vasilie spatarul de vende satele și moșiile și țiganii.

Într-aacéia domnia mea iar am judicat și am dat jupînésii Mariei și cocoanelor ei ca să hie volnice cu ceastă carte a domnii méle de să ție toate satele și moșiile și țiganii, cîte vor hi ale lui Vasilie spatarul de la mumă-sa și cîte vor hi ale lui de cumpărătoare, cum i-am judicat domniia mea și boiarii întîiu. Iar cine va hi cumpărat nescare moșii și sate sau țigani, acela să aibă a-și luoaré banii de la Vasilie spatarul unde și i-au dat. Și să n-aibă de acum nimenile nici o treabă și de nimenile opreală să n-aibă.

Инако да не ест.·

И исправник, сам реч господства ми.
Пис 8 Б8к8рещи, априлїе к҃е дьни, лѣт ҂зрмд[1].
† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LX/10. Orig., hîrtie (29 × 20), pecete inelară aplicată

---

[1] „S-a scris în București, aprilie 25 zile, anul 7144" ⟨1636⟩.

258 1636 (7144) aprilie 25, București.

† Милостїею божїю, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинь всоиземли Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи божественѣи монастир глаголемїи Бихоръта, храм рождество Богородице и монахїа Ангелина старица, ꙗкоже да естъ свѣтѣи монастир село Г8рг8ѧцїи ѡт Мостище ѡт с8дство Єлх<ов> съ блата и съ вьс хотаром и съ вьс ходоком, по стари хотаре и по белѣги ѡт полю и ѡт блато дори 8 матка Мостищїи и ѡт седалище селов ѡт посв8ди ѡт по вьс хотаром, занеже ест негова стара и права ѡчинь и дѣдїн8 свѣтѣи монастир ѡт прѣжде врѣме.

А потом, къ<да> ест бил въ дьни покоинаго Рад8л воевод въ первое господск8 въ лѣт ҂зркг, а кал8герїи ѡт свѣтаа Троицъ, ѡни ест притесн8ли блата селов Г8рг8ѧцилом и Нѣнчюлов и Гъѡжаничлом дори 8 матка Мостищїи въ силост, рек8ща кал8герїи како ходила ест съ в҃ї болѣри хотариничи. А потом, къда ест бил въ дьни Гаврїил вое<вод>[1], а кал8герницеле ѡт Бихоръта и Нѣнчюл дворник и мегїѧшїи ѡт Ненчюлещи и ѡт Гъѡжани, ѡни плакаше се за кривост и съпрѣше се за лиц8. Таже, въ том Гаврїил воевод гледал и с8дил по правд и по закон и по книги кал8гером, како ест били написане. Таже <ѡста>[1]ли ест кал8гером ѡт закон, почто радї нѣст имали не едень работ 8 блата Г8рг8ѧцилор. А потом, къда ест бил въ дьни Рад8л воевод, втораго ред8. а кал8герїи ѡт Свѣта Троицъ па-

книж: възѣли блата назадꙋ въ силост без привост и реклъ ест како ест бил възимал бла<та съ>[1] в҃ї болѣри хотарничи и въс държал въ силост.

А потом, ег҃да быст нинѣ, въ дьни господства ми, а калꙋгерицеле wт Бихоръта и Нѣнчюл дворник и съ мегїѧшїи wт Ненчюлещи и wт Гъwжани, wни възвигали прꙋх и дошели пред господства ми ꙋ диван, аще сьпрѣше се з<а лицꙋ съ>[1] егꙋмена Козма wт Свѣта Троицъ радї блата Гꙋргꙋѧцилом и Ненч.олещилом и Гъwжанилом. И сьце се плакали, како ест бил притеснꙋл калꙋгерїи wт Свѣтаа Троицъ блатове им више писане въ силост. Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон божїѧ, съ всѣми почтен<ими прави>[1]телїи господства ми. И възимал ест калꙋгерицеле wт Бихорьта и Нѣнчюл дворник и село Ненчюлꙋщїи и калꙋгерїи wт Къталꙋю wт пред господства ми, wт диван, к҃д за болѣри хотарничи над ръваше господски, имѣ им: Щефꙋл постелник wт Бернлещи и wт Тополовѣни, Тꙋдорꙋ ст<олник и>[1] Борчѣ лwгwфет и wт Ѡжоцѣни, Ѧне слꙋжер и wт Шкѣи, Папа и wт Тогозѣни, Параскива дворник и wт Пискꙋре, Хїера логофет и wт Ломотещи, Никола и wт Ръсминици, Никола Геwрмескꙋл и wт Стълпѣни, Бадѣ и wт Момѣни, Дръгичи и wт Гергица, Лїнка и Лепъдат логофет и wт Шентещи, Драготъ и wт Шоломонещи, Некола и wт Хꙋрез, Радꙋл и wт Сꙋлиманꙋл, Иван и wт Сасꙋл, Никола и wт Драгомирещи, Митрѣ и wт Прїѧзда, Некифор пехарник и wт Брѣзое , Алвꙋл комис и Манолаки шефар и wт Корнъцел, Дꙋмїтрꙋ Карамазаки и wт Фръснет, Апостол, ꙗко да гледает хотаръле блатом Гꙋргꙋѧцилом и Ненчюлещилом и Гъwжанилов како хокет быти по правост да избранет блатове wт къ калꙋгерїи wт Свѧтаа Троицъ. Таже, въ том тех к҃д за болѣри wни събраше се там на село Гꙋргꙋѧци и бил ест и две болѣри по име, Ѡпрѣ логофет wт Съкꙋѧни и Фръцилъ ватах wт Ѡрещи, wт тех в҃ї болѣри, кторїи сꙋт били възимали калꙋгерїи wт Свѣтаа Троицъ. И бил ест игꙋмена Козма wт Свѣта Троицъ за лицꙋ. Таже, сїи в болѣри, wни сице свѣдетелствовали пред тех к҃д за болѣри, и пред игꙋмена Козма съ дꙋшами их, како нѣст били поставили хотари, анꙋ ест бил притеснꙋли калꙋгерїи wт Свѣтаа Троицъ тъчю блатове без сꙋх, въ силост, дори ꙋ матка Мостищїи. Въ том, тех к҃д за болѣри wни смотрили ꙋ въс различнїѧ и гледали ест и хрисоавеле, еже ест имали wни, книга Радꙋла воевод что ест имали калꙋгерїи wт Свѣта Троицъ и гледали и всѣ хрисоавеле калꙋгерицелом. И сице ест бил писал како иде ест хотарꙋл Гꙋргꙋѧцилом съ блата дори ꙋ матка Мостищїи, како ест бил wт давно врѣме, wт дѣдинꙋ. Таже, тех к҃д за болѣри <и>[1]тех в҃ болѣри, wт тех в҃ї болѣри и съ Стан Поща, что ест бил чловѣкъ господскꙋ и съ многа разлог wт болѣри и добри людї и wт wкръст мѣст и гледали ест како ест бил по правостїю и поставили хотарꙋл игдеже ест бил гїена Мостищїи како ест бил wт вѣки, <да ест>[1] свѣтѣи монастир Бихоръта въ wкрѣпленїе и wт пищꙋ калꙋгерицелм, како ест бил wт прѣжде врѣме. А калꙋгерїи wт Свѣта Троицъ, wни да имат държати блата еже ест по мѣсто варош Корнъцелꙋл, како ест бил помиловал wт нии стари господари. И видѣ<хом господство ми>[1] и книг wвем по за болѣри въ лѣт ҂зрл҃а за хотерничие и w такмеженїе, како ест избранили wни съ дꙋшами их, ꙗко да държит Гꙋргꙋѧци и Ненчюлещїи и Гъwжанїи хотарꙋл и блата дори ꙋ матка Мостищїи, како ест били държали <сїи с>ела и како ест бил wт вѣк .

Сего радї и господство ми дах свѣтѣи монастир Бихорьта, ꙗко да ест село Гꙋргꙋѧцїи съ блата и съ въс хотаром и съ въс ходоком дѣдинꙋ и въ wхабꙋ и ꙋкрѣпленїе въ вѣкы и не wт когождо, непоколѣбимо да нѣст.

Се и свѣдѣтелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевски и жꙋпан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїѧр и пан Преда вел спатар и пана Неделко вел ключар и пан Василїе вел столник и пан Бꙋзника вел комис и пан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костантин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, брат Дȣмитроу логофет, мазах въ вест рекомїи Бȣкȣрещин, мѣсеца апрнлїе ке҃-гѡ дьни и ѿ Ӑдама до нинѣ теченїа лѣтом, въ лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieşti mănăstiri, numită Vihorîta, hramul naşterea născătoarei de Dumnezeu şi monahiei Anghelina stariţa, ca să fie sfintei mănăstiri satul Gurguiaţii de la Mostişte, din judeţul Ilfov, cu bălţile şi cu tot hotarul şi cu tot venitul, pe vechile hotare şi pe semne, din cîmp şi din baltă pînă la matca Mostiştei şi din vatra satului, de pretutindeni de peste tot hotarul; pentru că este a ei veche şi dreaptă ocină şi dedină a sfintei mănăstiri de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, în prima domnie, în anul 7123, călugării de la Sfînta Troiţă, ei au cotropit bălţile satelor Gurguiaţii şi al lui Nenciul şi Găojanii pînă în matca Mostiştei, cu silă, spunînd călugării că au umblat cu 12 boieri hotarnici. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, călugăriţele de la Vihorîta şi Nenciul vornicul şi megiaşii din Nenciuleşti şi din Găojani, ei s-au plîns de nedreptate şi s-au pîrît de faţă. Astfel, întru aceasta, Gavriil voievod a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi după cărţile călugărilor, cum au fost scrise. Apoi au rămas călugării de lege, pentru că n-au avut nici o treabă cu bălţile Gurguiaţilor. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, călugării de la Sfînta Troiţă au luat iarăşi bălţile înapoi, cu sila, fără dreptate şi spuneau că au luat bălţile ⟨cu⟩ [1] 12 boieri hotarnici şi au tot stăpînit cu sila.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, călugăriţele de la Vihorîta şi Nenciul vornicul şi cu megiaşii din Nenciuleşti şi din Găojani, ei au ridicat pîră şi au venit înaintea domniei, în divan, de s-au pîrît de ⟨faţă cu⟩ [1] egumenul Cozma de la Sfînta Troiţă, pentru bălţile Gurguiaţilor şi Nenciuleştilor şi Găojanilor. Şi aşa s-au plîns că au cotropit călugării de la Sfînta Troiţă bălţile lor mai sus scrise, cu sila. Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după legea lui Dumnezeu cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi călugăriţele de la Vihorîta şi Nenciul vornicul şi satul Nenciuleştii şi călugării de la Cătălui au luat dinaintea domniei mele, din divan, 24 boieri hotarnici pe răvaşe domneşti, numele lor: Şteful postelnicul din Berileşti şi din Topoloveni, Tudor st⟨olnicul şi⟩ [1] Borcea logofătul şi din Ojogeni, Iane slugerul şi din Şchei, Papa şi din Togozeni, Paraschiva vornicul şi din Piscure, Hiera logofătul şi din Lomoteşti Nicola şi din Răsimniţi, Nicola Gheormescul şi din Stîlpeni, Badea şi din Momeni, Drăghici şi din Gherghiţa, Liica şi Lepădat logofătul şi din Şenteşti, Dragotă şi din Şolomoneşti, Necola şi din Hurez, Radul şi din Sulimanul, Ivan şi din Sasul, Nicola şi din Dragomireşti, Mitrea şi din Priiazda, Nechifor paharnicul şi din Brezoe, Albul comisul şi Manolache şifarul şi din Cornăţel, Dumitru Caramazachi şi din Frăsinet, Apostol, ca să cerceteze hotarele bălţilor Gurguiaţilor şi Nenciuleştilor şi Găojanilor cum va fi după dreptate, să aleagă bălţile dinspre călugării de la Sfînta Troiţă. Apoi, întru aceasta, aceşti 24 boieri, ei s-au adunat acolo în satul Gurguiaţi şi au fost şi doi boieri, pe nume Oprea logofătul din Săcuiani şi Frăţilă vătaful din Oreşti, din cei 12 boieri, pe care îi luaseră călugării de la Sfînta Troiţă. Şi a fost egumenul Cozma de la Sfînta Troiță de față. Apoi acești 2 boieri, ei așa au mărturisit înaintea acelor 24 boieri și înaintea egumenului Cozma cu sufletele lor, că n-au așezat hotare, ci au cotropit cu sila călugării de la Sfînta Troiță numai bălțile fără uscat, pînă în matca Mostiștei. Întru aceasta, cei 24 boieri ei au socotit cu deamăruntul și au cercetat și hrisoavele, pe care le-au avut ei, cartea lui Radul voievod, pe care au avut-o călugării de la Sfînta Troiță și au cercetat și toate hrisoavele călugărițelor. Și așa a fost scris că merge hotarul Gurguiaților cu bălțile pînă în matca Mostiștei cum a fost de mai înainte de vreme, de moștenire. Apoi acei 24 boieri și acei 2 boieri, din cei 12 boieri și cu Stan Poșta, care a fost om domnesc și cu o mare seamă de boieri și oameni și din jurul locului au cercetat cum a fost pe dreptate și au pus hotarul pe unde a fost matca Mostiștei cum a fost din veci, ⟨să fie⟩ [1] sfintei mănăstiri Vihorîta de întărire și călugărițelor de hrană, cum a fost de mai înainte vreme. Iar călugării de la Sfînta Troiță, ei să stăpînească bălțile pe locul orașului Cornățel, cum au fost miluiți de alți domni bătrîni. Și am văzut ⟨domnia mea⟩ [1] și cartea de hotărnicie și de întocmire a acelor boieri din anul 7131, cum au ales ei cu sufletele lor, ca să stăpînească Gurguiații și Nenciuleștii și Găojanii hotarul și bălțile pînă în matca Mostiștei, cum au stăpînit ⟨aceste⟩ [1] sate și cum a fost din veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Vihorîta, ca să-i fie satul Gurguiații cu bălțile și cu tot hotarul și cu tot venitul dedină și de ohabă și întărire în veci și de nimeni să nu fie [ne]clintită.

Iată și martori am așezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și jupan Costantin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Tudoru spudei, fratele lui Dumitru logofătul, am scris în orașul numit București, luna aprilie 25 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Viforîta, I/24. Orig., perg. (34 × 49,5), pecete timbrată. Cu două trad. una din 1778 și alta din 1861.

---

[1] Loc rupt.

---

259 1636 (7144) arpilie 26.

† Adecă eu, Radul lu Totos și Novac, feciorul lu Cernat și Lupul, feciorul lu Ion și popa Ion cu frate-mieu Cernat, feciorii Vladului ot Jogorani, scris-am acesta al nostru zapis, cum să să știe că am vîndut părțile noastre de ocină den Valea Sării pînă în Piiatra Cislăului, toate cît se va alége, însă den ocina Găgenească, jupînului Lupului căpitanului derept 2 000 de bani.

Și o am vîndut noi de a noastră bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos și denprejurul locului, ca să-i fie de moșie lui și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie, anume: ot Jogorani, Crăciun i ⟨Co⟩torcea i Vladul Pozmîrcă și Vladu Cioroiul i ot

Finţeşti, Calen i Negoiţă sinŭ popev Stoicăi i Stoi<c>a al Murgăi i Pătea şi încă mulţi oameni mărturie au fostu, carii nu sînt scrişi aicea.

Aceast-am scris, să fie de mare credinţă la mîna jupînului Lupului căpitan.

Пис мѣсеца априлїе кѕ дьни, въ лѣт ҂з҃рмд.
Radul lu Totosu.
Novac.
Lupul.
Popa Ion.
Cernat.

<Pe verso:> „Lapoşu, din Valea Sării pînă în Piatra Cislăului".

Bibl. Acad. CCCCXL/66—67. Orig., hîrtie (31 × 22), 3 peceţi aplicate. Cu o copie din 1902. Altă copie la Arh. St. Buc., ms. 1 233, f. 319.

---

260 1636 (7144) aprilie 27.

† Zde boleari părintelui Vasilie den Bistriţa şi ai boiarilor den Slăviteşti, anume: Albul de Olăneşti i Mateiu ot Cacova i Radul căpitanul ot Măldăreşti i Goran logofătul i Iane ot Dos i Stroe postelnicul de Oteteliş, să caute să adeveréze pentru iazul de la Băbéni den Bistriţa, să vază fost-au iazul bătrîn din moşi de strămoşi, au făcutu-l-au mănăstirea Bistriţa mai de curînd cu cheltuiala mănăstirii. Deci de va fii bătrînă de demult să fii din doo cu boiari de Slăviteşti, iar să vor fii făcut mai dincoace cu cheltuiala mănăstirii, să aibă a întoarce jumătate de cheltuială. Însă cît vor zice părinţii cu sufletele lor. Şi zioa pre Rusalii.

Ispravnic, vistiiariul Dumitraşco.
И сам реч господства ми.
Пис априлїе к҃з дьни, лѣт з҃рмд.
† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, IV/2. Orig., hîrtie (15 × 21), pecete aplicată. Copii ibidem, ms. 192, f. 300v; 201, f. 158v—159; 713, f. 741—741v.

---

261 1636 (7144) aprilie 27, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воевода и господинь въсѡи земле Ѡугровлахїискои, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинном Їѡ Басараб воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми Радулов кьльрашȣл ѡт Чȣлиниць, зет Драгославов, ѡт сȣдство Ꙗлом<ица> и със синь вси. елицижe Богь даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Чюлиниць, али дел Микшанов, к҃ сежени ѡчинȣ ѡт хотар до хотар и със врътоградоу ѡт под коастъ, пониже ест покȣпил Радул кьльрашȣл, зет Драгославов, сїн више речени сежени за ѡчинȣ ѡт над Микшан ѡт Чюлиниць за ҂в аспри готови, <а> Микшан ѡн и ест бил покȣпил ї҃ сежени ѡт над Сокол ключар, а дрȣги ї҃ сежени за ѡчинȣ покȣпил *их* ест ѡт над Ѡна, ѡт... [1].

И биле сȣт алдьмьшари добри людїе, на имѣ: ѡт Дончещи, Данчȣл ключар и ѡт Чюлинец, Стан и Стънимир и Добри и Бадѣ и Строи и Станчȣл Хадър и Стан, синъ Лꙋпꙋлов, и Данчꙋл Боботѣзи и поп Дꙋмитрꙋ и <С>тан Ѡброчѣи ѡт Какꙗєю, Чєрнєка и ѡт Бора, Їѡн Цацъ.

И пак покꙋпил Радѵл кьльрашꙋл, зєт Драгославов, ѡт над Датко ѡт Чюлинєць ѡт дрꙋм дори ꙋ вод, колико дрьжи мѣстом кꙋкєв за с҃ аспри готови.

И бил єст адьлмьшари, на имѣ: ѡт Чюлиниць, Станчꙋл Хадьр и Лꙋпꙋл и Драгомир Спринтинꙋл и Станчꙋл и Михалчѣ и Бланкꙋл пьꙁꙋрарꙋл и Данчꙋл ключар. И продадошє Микшан и Датко, ѡни за нєгови добро волѣ им, бєз нєєдна силостꙋ, и със ꙋзнанїє вьсѣм мєгиꙗшом ѡт ѡкръсто мѣстом и със запис ѡт рꙋка им. <И> видѣхом господство ми и записовѣ.

Сєго радї, дадох сьм, господство ми Радꙋлѡв кълърашꙋл, зєт Драгославов, ꙗкожє да мꙋ єст ѡчинꙋ дѣдино и в ѡхабꙋ сином и вꙋком и прѣвꙋчєтом и нє ѡт когождꙋ нєпоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сєжє ꙋбо свєдѣтїлїє постазлѣим господство ми: жꙋпан Хриза вєл бан Кралєвскїи и жꙋпан Ивашко вєл ворник и жꙋпан Глигорїи вєл лѡгѡфєт и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вєл вистиꙗр и жꙋпан Прєда вєл спатар и жꙋпан Нєдєлко вєл ключар и жꙋпан Басилєи вєл столник и жꙋпан Бꙋчина вєл пєхарник и жꙋпан Бꙋзинка вєл комис и жꙋпан Костандин вєл постєлник. И исправник, Глигорїи вєл лѡгѡфєт.

И написах аз, Стан спꙋдѣю, въ настолни градѵ ꙋ Бꙋкꙋрєщи, мѣсєца априлїє кз҃ дьни, в лѣт ҂зрмд [2].

† Їѡ Матєю воєвода, милостїю божїєю господинъ.

Їѡ Матєю воєвод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul călăraşul din Ciuliniţa, ginerele lui Dragoslav, din judeţul Ialomiţa, şi cu toţi fiii, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Ciuliniţa, însă partea lui Micşan, 20 de stînjeni de ocină din hotar pînă în hotar şi cu grădina de sub coastă, pentru că a cumpărat Radul călăraşul, ginerele lui Dragoslav, aceşti mai sus spuşi stînjeni de ocină de la Micşan din Ciulniţa, pentru 2 000 aspri gata, iar Micşan a cumpărat 10 stînjeni de la Socol clucerul, iar alţi 10 stînjeni de ocină i-a cumpărat de la Ona din... [1].

Şi au fost aldămăşari, oameni buni, anume: din Doiceşti, Danciul clucerul şi din Ciuliniţa, Stan şi Stănimir şi Dobrea şi Badea şi Stroe şi Stanciul Hadîr şi Stan, fiul lui Lupul, şi Danciul Bobotează şi popa Dumitru şi Stan Obrocea şi din Cacaeiu *, Cerneca şi din Bora, Ion Ţaţă.

Şi iar a cumpărat Radul călăraşul, ginerele lui Dragoslav, de la Datco din Ciuliniţa, de la drum pînă la apă, cît ţine locul casei, pentru 200 aspri gata.

Şi au fost aldămăşari, anume: din Ciuliniţa, Stanciul Hadîr şi Lupul şi Dragomir Sprintenul şi Stanciul şi Mihalcea şi Vlaicul păcurarul şi Danciul clucerul. Şi au vîndut Micşan şi Datco, ei de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului şi cu zapis de la mîna lor. ⟨Şi⟩ am văzut domnia mea şi zapisele.

De aceea, am dat domnia mea lui Radul călăraşul, ginerele lui Dragoslav, ca să-i fie ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Stan spudeiul, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna aprilie 27 zile, în anul 7144[2] ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

După Gr. Nandriş, *Athos*, 161—163. Orig, hîrtie (43 × 23,5), pecete timbrată; la m-rea Dochiariu de la Athos. Trad. la Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 282.

---

[1] loc alb.

* Căcănău (nota editorului).

[2] La Nandriş în textul slav „҂з͞рмь", iar în traducere „7141"; ambele date, evident inexacte.

262

1636 (7144) aprilie 27.

† Милостїєю божїєю Їѡ Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїє повелѣнїє господства ми acestor omeni po ime Toader i Păcală i Radomir i Oprea călăraşul i Răca i Bunea ot Fîntînéle, ca să fie volnici cu această carte a domnii méle, că să ţie 12 stînjeni de ocină în Cepturi, de cîmpu, de pădure, de apă şi cu viile, cîte vor fi pre acea ocină, de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar. Pentru că această ocină fost-au de moşie a lu Avram logofătul şi a fie-său Nicăi. Deci, cîndu au fost în zilele Radul voevod, iar Avram logofătul el o seamă de ocină o vîndut, alta o schimbat acestor omeni ce scriu mai sus, de au dat aceşti omeni ce-s mai sus scrişi lu Avram moşie în Budureşti alţi bani pre această moşie ce scrie mai sus, de Cepturi. Deci tot o ţinut Toader i Păcală i Radomir i Oprea călăraşul i Rica i Bunea această moşie de Cepturi tot cu bună pace pîn acum în zilele domnii mele.

Iar cîndu au fost acum, în zilele domnii ⟨me⟩le, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis înpreună cu fie-său, Preda slugériul, ei se-au rîdicat cu pîră préste moşii, ca să lépede bani acestor megiiaşi ce scrie mai sus şi să-şi ţie moşiile în silă, căce iaste putérnic. Iar domnia mea am căutat şi am judecat împreună cu tot divanul şi am dat domnia mea acestor oameni, ce scrie mai sus, ca să-şi ţie moşiile cu bună pace, cum şi le-au cumpărat, iar boiarinul domnii méle jupan Buzinca vel comis şi fie-său, Preda spatarul, să n-aibă neci treabă, că a rămas de lége şi de judecată denaintea domnii méle den divan. Derept acéia, am dat domnia mea acestor oameni ca să-ţi ţie moşie cu bună pace. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис априлїе к͞ѕ, в лѣт ҂з͞рмд.

Їѡ Матею воевода, милостїєю божїєю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, XXXVII/12. Orig., hîrtie, (30 × 21), pecete timbrată. Cu o copie ibidem, ms. 206, f. 531v—532.

263 1636 (7144) aprilie 28.

† Eu Iuga ot Corşori scris-am acesta al meu zapis cum să fie la mîna lui Ion logofătul şi a frăţini-său lu Pătru, cum să să ştie că e-mu văîndutu 4 locure de în ocina Corşorilor, însă locul de la hotaru de Orate şi trei de în muscelu ci să chemă Flămînda. Şi le-mu văîndut de a me bunăvoe, dereptu aspri 400, ci să aibă a le ţinere în bună pace de către tote rudeniile mele. Şi la acestă tocma⟨lă⟩ a fostu mulţi megieşi mărturie: Iuga şi Barbul ot Cîrstăneşti şi Şerbu şi mulţi megieşi. Şi am scris eu popa Apostolŭ ot Corbiiu. Acesta am scris.

Пис мѣсеца априлїе к҃и дьни в лет ҂зрмд.

† Pentru crediînţa amu pus şi degetul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCVIII/4. Orig., hîrtie (16 × 21). Copie ibidem, ms. 137, f. 278v.

---

264 1636 (7144) aprilie 29.

† Cu mila lui Dumnezău, Io Matei Basarabă voevod şi domnŭ a toată Ţara Rumânească. Dat-amu domniia mea această poruncă a domnii sale satului Muereasca ot sud Vîlcea ca să fie de acuma înnainte în pace şi slobozi de bir, de găleată cu fîn, de bou, de oae seacă, de cal, de miiare, de ceară şi de căşărie şi de cai de olac şi de toate dăjdile şi mîncăturile cîte sînt preste an în ţara ⟨domnii mele⟩ [1]. Pentru că i-am lăsat domniia mea, m-am milostivit de i-am ertatŭ pentru voia părintelui prea sfinţitului Theofil episcopschii mitropolit Rî⟨mnicu⟩ [1] lui ca să fie de acum înnainte sfintei mănăstiri slobozie, să fie ⟨de ajuto⟩[1]riu sfinté mănăstiri, ca să fie pomană domnii méle. Numai să aibă a da birul de ceastă lună, iar din sfîrşitul lunii încolo să fie în pace de acéstea de toate, precum scrie mai sus, ca să ⟨aibă⟩ [2] răpaos în zilele domnii méle să fie ajutoriu sfintei mănăstiri. Drept acéia cine să va ispiti ⟨preste⟩ [1] cartea domnii méle şi preste pomana domnii méle acela omu nu ⟨v⟩ [1] a plăti cu alta, ci cu capul va plăti.

Aprilie 29 dni, leat 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Rîmnic, nr. 707, f. 128v. Copie.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

---

265 1636 (7144) aprilie 30, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹгровлахискои, внꙋк великаго и прѣдобраго, сатараго, покоинаго Їѡ Басарабъ воивода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми Стънимир лѡгѡфет и синъ его Радꙋл, ѡт До‹б›рещи, ѡт сꙋдство Ѡлт и съ них синови, елицижe ‹Богъ›[1] даст, ꙗкоже да мꙋ ест еден вечиꙋ, на име Радꙋл, синъ Миколов ѡт Добрещи, понеже тог чловекꙋ, Радꙋл, више пис, биле сꙋт вечиꙋ Стънимир лѡгѡфет, ещеже ѡт прѣжде врѣмѣ.

А потом, къда ест бил съда, въ дьни господство ми, а Радꙋл, синъ Миколов, ѡн ест дигнȣл прȣх и принидет тере запрѣше сѣ за лицȣ със Радꙋл, синъ Стънимир лѡгѡфет, прѣд господство ми ȣ диван. И сице прѣше Радꙋл, синь Миколов, ѡт Добрещи, како не ест вечинȣ Стънимиров лѡгѡфет иже се сȣт продал Микȣл, ваща Радꙋл, да бȣдет в<ечи>нȣ Тȣдоров постелник ѡт Кȣртишоара, въ дьни Симиѡн воевод. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сȣде по прав и по закон и съм дал господство ми Радолов, синъ Миколов, закон г҃ добри людіе по ръваш господски, на име: ѡт Присѣкъ, Гермек и ѡт Кърчюмари, Мȣргȣл и ѡт Бъркъ, Строе, ꙗкоже да заклет Радꙋл како нѣст се сȣт продал в<ечи>нȣ Стънимирров лѡгѡфет, иже га сȣт скȣповал Стънимир лѡгѡфет ѡт над Тȣдор постелник Рȣдѣнȣл, когда ест скȣповал прочеи вечини ѡт Добрещи. Таже, къда ест бил на дьни и на сорок, а Радȣл, синъ Миколов, а ѡн не какоже нѣст моглъ заклѣти, анȣ ест ѡстал ȣ закон и ѡт свожденіи. И съм дал господство ми по Радꙋл, синь Миколов, ѡт диван да бȣдет Стънимиров лѡгѡфет вечинȣ како ест бил ѡт прѣжде врѣмѣ.

А потом, Стънимир лѡгѡфет, ѡни ест бил дȣжинȣ Тȣдоров слȣжар ѡт Рȣда наю ѡт прѣжде врѣмѣ еден вечинȣ. Таже их ест дал по тог вечинȣ Радꙋл више пис, да ест вечинȣ радї вечинȣ, а Стънимир лѡгѡфет и синови его Радꙋл ѡни да ест ȣ мирни ѡт съда напрѣд ѡт къ Тȣдор кълȣгърȣл Рȣдѣнȣл и ѡт къ синови его, Тȣдосіе ключар и Кирка слȣжар и ѡт кь вьсах породенї его, за нихто бантованіе да не имат. А ащелиже хокет би бил сътворил нѣка книга по Стънимир лѡгѡфет, ещеже да <сене вѣ>рȣет дрȣго крато над дрȣга сȣжденіе, понеже ест бил... за лицȣ когда се сȣт сътворил съ...

<Сего радї>, дадох <съ>м <господство ми> Стънимиров лѡгѡфет и сини его Радолов, ѡни и синови им <да бȣдет ȣ мир>[1] ѡт къ синови Тȣдор <с>л<ȣжар> Рȣдѣнȣл и не ѡт когождȣ непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже ȣбȣ сведѣтілеи поставлѣним господство ми: жȣ<п>а<н> Хриза вел бан Кралевскіе и Ивашко вел дворник и Глигоріе вел лѡгѡфет и Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Василеи вел столник и Бȣчина вел пехарник и Бȣзинка вел комис и Костандин вел постелник. И исправник, Глигоріе вел лѡгѡфет.

Въ настолни градȣ ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца априліе л҃ дьни и ѡт Адама теченее лѣтом в лѣт ҂зрмд.

† Іѡ Матею вѡевѡд, милостію божїю господинъ.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănimir logofătul şi fiului său, Radul, din Dobreşti, din judeţul Olt şi cu fiii lor, cîţi ⟨Dumnezeu⟩ [1] le va da, ca să le fie un vecin anume Radul, fiul lui Micul din Dobreşti, pentru că acest om mai sus scris, Radul, a fost vecin al lui Stănimir logofătul încă de mai înainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Radul, fiul lui Micul, el a ridicat pîră şi a venit de s-a pîrît de faţă cu Radul, fiul lui Stănimir logofătul, înaintea domniei mele în divan. Şi aşa pîra Radul, fiul lui Micul din Dobreşti, că nu este vecin al lui Stănimir logofătul, nici nu s-a vîndut Micul, tatăl lui Radul, să fie ⟨vecin⟩ lui Tudor postelnicul din Curtişoara, în zilele lui Simion voievod.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege şi am dat domnia mea lui Radul, fiul lui Micul, lege 3 oameni

buni pe răvaşe domneşti, anume din Priseaca, Ghermec şi din Cîrciumari, Murgul şi din Bîrcă, Stroe, ca să jure Radul că nu s-a vîndut ⟨vecin⟩ lui Stănimir logofătul, nici l-a răscumpărat Stănimir logofătul de la Tudor postelnicul Rudeanul, cînd a răscumpărat alţi vecini din Dobreşti. Deci, cînd a fost la zi şi la soroc, Radul, fiul lui Micul, el nicicum n-a putut să jure, ci a rămas de lege şi de judecată. Şi am dat domnia mea pe Radul, fiul lui Micul, din divan, să fie vecin lui Stănimir logofătul, cum a fost şi de mai înainte vreme.

Iar apoi, Stănimir logofătul, el a fost dator lui Tudor sulgerul din Ruda, de mai înainte vreme, un vecin. Deci i l-a dat pe acest vecin, Radul, mai sus scris, ca să fie vecin pentru vecin, iar Stănimir logofătul şi fiul lui, Radul, ei să fie în pace de acum înainte de către Tudor călugărul Rudeanul şi de către fiii lui, Tudosie clucerul şi Chirca sulgerul şi de către toate rudele lui, de la nimeni tulburare să nu aibă. Iar dacă s-ar face vreo carte pentru Stănimir logofătul, încă să nu se creadă a doua oară, la altă judecată, pentru că a fost ... de faţă cînd s-a făcut cu ...

⟨De aceea⟩, am dat ⟨domnia mea⟩ lui Stănimir logofătul şi fiului lui, Radul, ei şi fiii lor ⟨să fie în pace⟩ [1] de către fiii lui Tudor ⟨slujer⟩ Rudeanul şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi Ivaşco mare vornic şi Gligorie mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasile mare stolnic şi Vucina mare paharnic şi Buzinca mare comis şi Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

În cetatea de scaun în Bucureşti, luna aprilie 30 zile şi de la Adam cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu, voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LXXV/196. Orig., hîrtie (39 × 27,5), rupt şi pătat, pecete timbrată.

---

[1] Omis.

---

266 1636 (7144) mai 1.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Бъсъраба воевод и господинь. Пишет господство ми болѣринȣ господства ми Кондило постелник ѡт Ѧлбещи, здравїе [1]. Către aceasta-ţi dau în ştire domnia mea, în vréme ce vor vedea această carte a domnii méle, iar domneata să cauţi să vii înpreună cu sluga domnii méle, po ime... [2] cu toată scrisoarea Pîrvului logofătul şi cu toate socotélele ce au scris el cu mîna lui, că ai a te întreba şi a te socoti cu toţi Rudénii, pentru 75 000 de bani ai beséricii dăn Săveni, cum mai curîndu, să ⟨s⟩taţi toţi de faţă naintea domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мац а̃ дьни, в лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., XXXIII/200. Orig., hîrtie (16,5 × 20,5), pecete inelară, aplicată.

---

[1] „Scrie domnia mea boierului domniei mele, Condilo postelnicul din Albeşti, sănătate".

[2] Loc alb.

267 **1636 (7144) mai 3, Bucureşti.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїнское, вниȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Їѡ Басарабе воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрѣ бившех вел питар и жȣпаницев его Нѣкшеи и съ них синови, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и вечини ȣ село ȣ Мȣшетещи, въ сȣдство Аргеш, али дел Хоѹѣскъ, еже се зовет болѣрска въсах, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод със вечинїи , по име: Бънчилъ със синови си и Блъкȣл със синови си и със брат его Дȣка и със брат его и Добротъ със синови си и със прочїи вечини еже хощȣт бити бежали. Понеже сїѧ више речена ѡчинȣ дѣла Хоѹѣскъ, глаголемаго болѣрска, била ест продавала със ние дели за ѡчинȣ ѡт Мȣшетещи за Преда дворник ѡт Баломирещи, Басилїев спатар, синъ Мȣшат вистиꙗр, при дьнїе Алеѯандров воевода Їлїꙗш въ лѣт з҃рл [1], за ȣгн ѵ҃п аспри готови. Потом, когда ест бил послех, а Басилїе спатар, ѡн ест продал сїѧ выше речена ѡчинȣ ѡт Мȣшетещи болѣринȣ господство ми Митрев питар през въсом хотаром, пакиже за того цѣно, за ȣгн ѵ҃п аспри готови и със въсих вечинїи колици сȣт бил ȣ сел и елици сȣт бил бѣгали и със въсах дѣла за ѡчинȣ, ѡт седалище селов, ѡт посвȣде, варе елика се хтет избрат ѡт по въсом хотаром. <И> ѡт тогда само въс дръжал болѣрин господство ми Митрѣ питар сїѧ ѡчинȣ със добро мирно.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а един чьловекъ, по име Стан, синъ Ѡпрев ѡт варош ѡт Аргеш, ѡн ест скарал прȣх радї дел Хоѹѣскъ, зовет сѧ болѣрска и прїидет пред господство ми ȣ два дивановe тере съпрѣше се за лицȣ със болѣрин господство ми Митрѣ питарюл ȣ великїи диван. И сице прѣше Стан, како ест дѣл Хоѹѣскъ негов за дѣдїнȣ, помиловал по дедом си Хоѹѣ за Пашадїѧ лѡгѡфет, радї права слȣжбȣ его. И извадили сȣт Стан ȣ диван и един запис лъжиик Дросȣлѡв постелник, зет Пашадїев лѡгѡфет, сътворил за милованїе по съмрътн жȣпаницев его Радев, дъщера... [2] над сїю дел за ѡчинȣ Хоѹаска више писана. И били сȣт сътворил Стан и книг господство ми да ест его дѣдинȣ.

Въ том, болѣрин господство ми Митрѣ питарюл, ако прифатил ест за вѣстїю, ѡн ест пришел пред господство ми ȣ диван, тере съпрѣше се за лицȣ със Стан, синȣ Ѡпрев и бил ест и Преда дворник подлѧ въсих, кȣпно. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сȣдил, по правдȣ и по закон, със въсихми честитими правителїе господство ми и дадох съм господство ми мегю них в҃ї болѣри по ръваш господскїи, на име: ѡт Албещи, Кондило постелник и ѡт Чепари, Єфтемїе питар и ѡт Стоенещи, Препȣл Долофан лѡгѡфет и ѡт Арџеш, Ангелет кȣпцȣ и Бадѣ лѡгѡфет и ѡт Ръдъчинещи, Ȣдрѣ слȣжер и ѡт Бериндещи, Ѡпрѣ лѡгѡфет и Бȣкомир и ѡт Корбѣни, Нѣгое лѡгѡфет и ѡт Зърнещи, Стоика пехарник и Владȣл столник и ѡт Брътїꙗни, Бадѣ, ꙗкоже да съгледает и да истинствȣет със дȣшами их радї ѡчина ѡт Мȣшетещи, дѣла Хоѹѣскъ: бїѡ ест продал Преда дворник Митрев бив вел питар и синовим его сїѧ дел Хоѹѣскъ или нѣст ѡ ест бил продал? И дръжал ѡ ест Стана и Радȣл и Стан, синови Ѡпрев, или нѣст ѡ ест дръжал николиже и кто ѡ ест им дал и кто им ест възет? Таже , въ том, сїи више речени в҃ї болѣри ако събрал се сȣт на единȣ мѣсто, ѡни ꙗкоже нѣкое добри людїе въспрашал ест по старци селов и по мегїашї [ꙗшї]и ѡт ѡкръст мѣстом како вѣст със дȣшами их. А ѡни сице сȣт истинствовал и сведетелствовал със нихне дȣше како нѣст бил помиловал Пашадїꙗ лѡгѡфет по дедом Станов със дѣла Хоѹѣскъ, глаголемаго болѣрска, ниже сȣт имал синови Ѡпрев логофет със сїю ѡчинȣ ни една трѣбȣ. И видѣхом господство ми ѡба ръвашове господски и записȣл... [2] за проданїе и книг ѡвем в҃ї болѣри за сȣжденїе, како ест више пис и със мноѕи болѣри и добри людїе сведетелїе написани ȣ книгȣ, на име: ѡтцȣ егȣмена Григорїе ѿ свѣтаа монастир Ѧргешȣл и ѿ Ѕецин, Братȣл бив вел комис и ѿ Чепари, Ївашко ключар и ѿ Кȣртишоаръ, Тȣдосїе ключар и ѿ варош ѿ Ѧрџеш, Станчюл сȣдцȣ. И ѡстал ест Стан, синъ Ѡпрев, ѿ закон и ѿ сȣжденїе.

Ѧ потом, Стан иже сице нѣст се сȣт ѡставил, анȣ ест пришел и вторицею на диван, нȣ пакиже ест ѡстал ѿ закон и ѿ сȣжденїе ѿ пред господство ми и излѣзил ест ѿ диван със велика срамот, како по векю метѣхȣ и трѣбȣ да не имат въ вѣки. И ȣзѣхом господство ми и книг ѿ рȣка Станов ѿ диван что ест бил сътворил без исправȣ тере ѡ съм дат въ рȣка Митрев питарюл.

Тем радї, дал съм господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрев <питарюл>[3], ꙗкоже да ест емȣ ѡчинȣ, дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ и да ест ȣ мирно ѿ нинѣ на пред ѿ къ синови Ѡпрев лѡгѡфет, Стан и Милѣ и Радȣл, понеже ере по прȣх иже се сȣт съпрели и ѡсташа ѿ закон виȣцїи Хоцев выше речени синови Ѡпрев ѿ варош ѿ Ѧрџеш, ѡни се сȣт ȣбою за веченїе. Таже ест пошел <на п>очт<ен>[2]ном болѣрин господство ми Митрѣ питарюл със велико моленїе и със болѣри, на име: ѿ Чепари, Ївашко ключар и ѿ Ѧрџеш, вел Сава и Станчюл сȣдцȣ и съ мноѕи стари варошани, тере им ест сътворил запис ѿ рȣка Митрев питар, ꙗкоже да не их веченȣеше. Такожде ест сътворил и виȣцїи Хоцев, Стан и Милѣ и Радȣл, ѡни еще же сȣт сътворил запис ѿ рȣками их въ рȣка Митрев питарюл със великою клетво и със сведетелїе за велика вѣрȣ, како ѿ съда на пред кто хокет наю дигнȣ прȣх нѣкогда или хокет извадих дрȣге книги или записе над дѣла Хоцѣскъ да не се <вер>[2]ȣеше, иже да се прифатише въ разлѡг занеже сȣт ѡстали виȣцїи Хоцев, синови Ѡпрев, ѿ закѡн ѿ пред в҃ї болѣри више писани и ѿ прѣд господство ми.

И поставил ест Стан и Милѣ и Радул и клетво: кто хокет скочи прȣх дрȣг крат или ѿ них или ѿ синови им иже ѿ сърodником его, тог чьловекъ да ест афȣрисан ѿ тиї свѣти ѡтци иже сȣт въ Некеи. <И> видѣхом господство ми и запис како ест више пис.

И пак да ест почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрев питарюл ѡчинȣ и вечини ȣ Чокънещи, али ѿ през въс село ѕ҃-го дел, едини дедȣ заплън, ѿ посвȣди и ѿ по въс хотаром, елика се хтет избрат. И вечинїи, да се знает, на име: Драгȣл със синови си и Макарїе със синови его и Неделко и братом си Стоика и със синови их и Ѡрзѣ със синови его и Оурсȣ със синови его. Понеже ест бил ѕ҃ дѣдї ȣ село. Таже, къда ест бил нинѣ, въ дьнїе господство ми, а Митрѣ питарюл ѡн их ест възимал ѿ прѣд господство ми в҃ї болѣри хотарници по ръваше господски, на име: ѿ Ѕскаци, Данчюл лѡгѡфет и ѿ Сънȣꙗни, Ѡпрѣ и ѿ Орещи, Фръцилъ логофет и ѿ Бъкърещи, Сава и ѿ Лȣмотещи, Некȣла чаȣш и Герге и ѿ Бързещи, Иан и ѿ Раса, Нѣникȣл ватах и ѿ Сърȣлещї, Добре логофет и ѿ Пръчещї, Некȣлчѣ и ѿ Бъс<ъл>аци, Ѡпрѣ и Стоꙗн, тере их ест хотарисал и из<бра>[2]нѣет ѡчина ѿ къ ѡтцȣ егȣмена Мелентїе ѿ свѣта монастир Михаюв воевод, храм свѣти Николае заѡсебно. И код тензи в҃ї болѣри хотарници више речени били сȣт мноѕи добри людїе ѿ ѡколном местом, по име: ѿ Корнъцел, Корнѣ и Моиси сȣдцȣ и Дȣмитрȣ Карамазаки и Некȣла, ѿ Чокънещи, Костандин юзбаша и въсих старцїи селѡв ѿ Чокънещи и ѿ Кȣрещи и ѿ Бъръщи. <И> видѣхом господство <ми>[3] и книгȣ ѡвем болѣри за велика сведетелїи како ест више пис.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Митрѣ бив вел питар, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ и вечини ȣ Мȣшетещи въ сȣдство Ѧргеш и ȣ село ȣ Чокънещи въ сȣдство Ѥлхов, пакиже със вечини, ѡчинъ, дѣдїнȣ и въ ѡхаб синовом и виȣком и прѣвиȣчетом и не ѿ когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Гligорїе вел лѡгѡфет и жȣпан

Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистиꙗр и жȣпан Преда Брѫнковѣнȣл вел спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл вел ключар и жȣпан Басилїе Паиндȣр вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Лепъдат лѡгѡфет, написах въ настолни градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маю г҃ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ, теченїе лѣтом, в лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar și jupaniței lui, Neacșa, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le-a dăruit, ca să-i fie ocină și vecini în sat în Mușetești, în județul Argeș, însă partea Hogească, care se chiamă boierească, toată, din cîmp și din pădure și din apă cu vecinii, anume: Băncilă cu fiii săi și Vîlcul cu fiii săi și cu fratele său, Duca, și cu fratele său și Dobrotă cu fiii săi și cu alți vecini, care vor fi fugiți. Pentru că această ocină mai sus spusă, partea Hogească, numită boierească, a fost vîndută cu alte părți de ocină din Mușetești de Preda vornicul din Balomirești lui Vasile spătarul, fiul lui Mușat vistierul, în zilele lui Alexandru voievod Iliaș, în anul 7130 [1], pentru 480 ughi aspri gata. Apoi, cînd a fost după aceea, Vasilie spătarul, el a vîndut această mai sus zisă ocină din Mușetești boierului domniei mele Mitrea pitarul, peste tot hotarul, iarăși pentru acel preț de 480 ughi aspri gata și cu toți vecinii, cîți au fost în sat și cîți au fost fugiți și cu toată partea de ocină din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, de peste tot hotarul. ⟨Și⟩ de atunci încoace a tot ținut boierul domniei mele Mitrea pitarul această ocină cu, bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar un om anume Stan, fiul lui Oprea din oraș din Argeș, el a ridicat pîră pentru partea Hogească, numită boierească și a venit înaintea domniei mele în două divanuri, de s-a pîrît de față cu boierul domniei mele Mitrea pitarul, în marele divan. Și așa pîra Stan că partea Hogească este a lui de moștenire, fiind miluit bunicul său, Hogea, de Pașadia logofătul pentru slujba lui dreaptă. Și a scos Stan în divan și un zapis mincinos al lui Drosul postelnicul, ginerele lui Pașadia logofătul făcut de miluire, după moartea jupaniței lui, Rada, fiica ...[2] pentru această parte de ocină, Hogească, mai sus scrisă. Și și-a făcut Stan și cartea domniei mele să-i fie lui dedină.

Întru aceea, boierul domniei mele Mitrea pitarul, dacă a prins de veste, el a venit înaintea domniei mele în divan de s-a pîrît de față cu Stan, fiul lui Oprea și a fost și Preda vornicul, alături de toți, împreună. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvașe domnești, anume: din Albești, Condilo postelnicul și din Cepari, Eftimie pitarul și din Stoenești, Pîrvul Dolofan logofătul și din Argeș, Anghelet negustorul și Badea logofătul și din Rădăcinești, Udrea sulgerul și din Berindești, Oprea logofătul și Vucomir și din Corbeni, Neagoe logofătul și din Zărnești, Stoica paharnicul și Vladul stolnicul și din Brătiani, Badea, ca să cerceteze și să adverească cu sufletele lor pentru ocina din Mușetești, partea Hogească: a vîndut Preda vornicul lui Mitrea fost mare pitar și fiilor lui această parte Hogească sau n-a vîndut? Și au stăpînit-o

Stana și Radul și Stan, fiii lui Oprea, sau n-au stăpînit-o nici cum și cine le-a dat-o și cine le-a luat-o? Deci, întru aceea, acești 12 boieri mai sus spuși, dacă s-au adunat la un loc, ei, ca niște oameni buni, au întrebat pe bătrînii satului și pe megiașii din jurul locului, cum știu cu sufletele lor. Iar ei așa au adeverit și au mărturisit cu sufletele lor că n-a miluit Pașadia logofătul pe bunicul lui Stan cu partea Hogească, numită boierească, nici nu au avut fiii lui Oprea logofătul nici o treabă cu această ocină. Și am văzut domnia mea amîndouă răvașele domnești și zapisul ... [2] de vînzare și cartea celor 12 boieri de judecată, cum este scris mai sus și cu mulți boieri și oameni buni martori scriși în carte, anume: părintele egumen Grigorie de la sfînta mănăstire Argeșul și din Uești, Bratul fost mare comis și din Cepari, Ivașco clucerul și din Curtișoară, Tudosie clucerul și din oraș din Agreș, Stanciul județul. Și a rămas Stan, fiul lui Oprea, de lege și de judecată.

Iar apoi, Stan nu s-a lăsat nici așa, ci a venit și a doua oară în divan, ci iarăși a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a ieșit din divan cu mare rușine, că mai mult amestec și treabă să nu aibă, în veci. Și am luat domnia mea în divan și cartea din mîna lui Stan, pe care o făcuse fără ispravă și am dat-o în mîna lui Mitrea pitarul.

Pentru aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea ⟨pitarul⟩ [3], ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă și să fie în pace, de acum înainte, de către fiii lui Oprea logofătul, Stan și Milea și Radul, pentru că după pîra cu care s-au pîrît și au rămas de lege nepoții lui Hogea, mai sus-spuși, fiii lui Oprea, din oraș din Argeș, ei s-au temut de vecinie. Deci au venit ⟨la⟩ [3] cinstitul boier al domniei mele Mitrea pitarul cu mare rugă și cu boierii, anume: din Cepari, Ivașco clucerul și din Argeș, Sava cel mare și Stanciul județul și cu mulți orășeni bătrîni, de le-a făcut zapis de la mîna lui Mitrea pitarul, ca să nu-i vecinească. De asemenea, au făcut și nepoții lui Hogea, Stan și Milea și Radul, ei încă au făcut zapis de la mîna lor la mîna lui Mitrea pitarul cu mare blestem și cu mărturie de mare credință, ca de acum înainte, cine va mai ridica pîră vreodată sau va scoate alte cărți sau zapise pe partea Hogească să nu se creadă, nici să se ia în seamă, pentru că au rămas nepoții lui Hogea, fiii lui Oprea, de lege dinaintea a 12 boieri, mai sus-scriși, și dinaintea domniei mele.

Și au pus Stan și Milea și Radul și blestem: cine va ridica pîră a doua oară sau dintre ei sau dintre fiii lor sau din rudele lui, acel om să fie afurisit de 318 sfinți părinți, care sînt la Nicheia. ⟨Și⟩ am văzut domnia ⟨mea⟩ [3] și zapisul, cum este mai sus scris.

Și iarăși să-i fie cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea pitarul ocină și vecini în Ciocănești, însă a șasea parte de peste tot satul, un moș deplin, de pretutindeni și de peste tot hotarul, cît se va alege. Și vecinii să se știe, anume: Dragul cu fiii săi și Macarie cu fiii lui și Nedelco și fratele său, Stoica și cu fiii lor și Orzea cu fiii lui și Ursu cu fiii lui. Pentru că au fost 6 moși în sat. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Mitrea pitarul, el a luat dinaintea domniei mele 12 boieri hotarnici pe răvașe domnești, anume: din Uscați, Danciul logofătul și din Săcuiani, Oprea și din Orești, Frățilă logofătul și din Văcărești, Sava și din Lumotești, Necula ceaușul și Gherghe și din Bîrzești, Nan și din Rasa, Neicul vătaful și din Sărulești, Dobre logofătul și din Pîrcești, Neculcea și din Văs⟨ăl⟩ați, Oprea și Stoian, de i-au hotărnicit și i-au ales deosebit ocina dinspre egumenul Melentie de la sfînta mănăstire Mihai Voievod, hramul sfîntul Nicolae. Și pe lîngă acei 12 boieri hotarnici mai sus-spuși au fost mulți oameni buni din jurul locului, anume: din Cornățel, Cornea și Moisi județul și Dumitru Caramazachi şi Necula, din Ciocăneşti, Costandin iuzbaşa şi toţi bătrînii satului din Ciocăneşti şi din Cureşti şi din Vărăşti. ⟨Şi⟩ am văzut domnia mea cartea de mare mărturie a acelor boieri, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele jupan Mitrea fost mare pitar, ca să-i fie ocină şi vecini în Muşeteşti, în judeţul Argeş şi în sat în Ciocăneşti, în judeţul Ilfov, iarăşi cu vecini, ocină dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda Brîncoveanul mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 3 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, III/19. Orig., perg. (42 × 54), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

EDIŢII. Trad. Grecianu, *Genealogiile*, I, 344.

---

[1] Loc alb.

[2] Loc rupt.

[3] Omis.

---

268 1636 (7144) mai 5, Bucureşti.

† Милостїєю божїєю, Їѡ Матею воєвода и господинъ въсои земли Ꙋггрровлахїиское, виꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїю повеленїю господство ми слꙋг господство ми Къндев постелник ѡт Бълотещи и жꙋпаницевꙋ его Боикъв и съ них синови, елицем Богъ припꙋстит, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ оу Изворани въ сꙋдство Мꙋш<чел> и Падꙋ<рец>, али ѡт дел Дꙋмитрашков ключар и анепсеѡм си Василїє два дѣлнице ѡт поле и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт дѣл със виноградїє <и> д҃ вечини на ѝме Илїє със синови си и ѡт седалище селѡв ѡт посвꙋди, варе елика се хтет избрат ѡт над въсом хотаром. Понеже ест бил покꙋпил слꙋг господства ми Кънда постелник въ кꙋпѣ със варошанїи ѡт Питещи, на име: Нѣкшꙋл и Тꙋдоран и Захарїꙗ и Никоаръ и Нѣкшꙋл и Їван и поп Мартин и Симїѡн и Колчѣк и Спилѣ и҃ дѣлнице ꙋ Изворани ѡт посвꙋди и ѡт по въс хотаром и със того вечин ѡт над Дꙋмитрашко ключар ѡт Спинѣни и ѡт виꙋком си Василїє за ꙋги с҃кѕ аспри готови. Ѡбаче да се знает, да имат дръжати се варошанїи ѡт Питещи више речени ѕ҃ дѣлнице, а слꙋг господство ми Кънда постелник да дръжит сам два дѣлнице и того вечинꙋ, Илїє, како ест выше пис. И видѣхом господство ми и записꙋл варошанилом ѡт Питещи, иже сꙋт више речени, за покꙋпенїє <и>[1] записꙋл Дꙋмитрашков ключар за проданїє на рꙋк варошанилом със мноѕи болѣри сведетелїи. <И>[1] продали сꙋт Дꙋмитрашко ключар и виꙋком си Василїє болѣром, ѡни за своим добро волю, със ꙋзнанїѧ въсем болѣром и а мегїашом ѡт ѡколном мѣстом.

И пак да ест слꙋг господство ми Къндев постелник и жꙋпаницев его Боикъв ѕ҃ дꙋше за ацигани на име: Сорkъ и Рада циганка и Дꙋмитрꙋ циганꙋл и Костанда и

Пътрȣ и Велика, понеже ест покȣпил слȣг господство ми Кънда постелник и сȣпрȣжница его, Воика, сїи више речени ацигани ѡт над шȣрюм си Василїе спатар, синь Мȣшат вистїꙗр, за ȣги ѕ҃е аспри готови, сада въ дьнїе господство ми, а Василїе спатар, ѡн ещеже сȣт бил покȣпил сїи ацигани више писани ѡт над Михаю спатар Коцофѣнȣл със запис ѡт рȣка его за прѣданїе и със болѣри сведетели написани ȣ запис. И пакиже да ест слȣг господство ми Къндев постелник и жителницев его, Воикъв, едни ациган на име Дръган, синъ Кръчюнов, занеже га ест покȣпил Кънда постелник ѡт над шȣрȣм си Василїе спатар за ȣги к҃е аспри готови. И продадох Василїе спатар ѡн за негов добро волю без ни една силост със ȣзнанїе въсѣм мегїашом ѡт ѡкръстним мѣстом и ѡт пред господство ми.

<И> видѣхом господство ми и два записе ѡт рȣка Василїев спатар за проданїе въ рȣк Къндев постелник и съ мноѕи болѣри сведетелїи написани ȣ записе на име: Сима вторїи лѡгѡфет и Строе лѡгѡфет, синъ Фїеръв лѡгѡфет и Параскива лѡгѡфет и ѡт Брѣзое, Вентилъ ватаф и ѡт Тополовѣни, Маноле комис и ѡт Рътещи, Ївашко и ѡт Рътивоещи, Драгомир къмъраш и мнози добри людїе, еже не сȣт писани зде, въ книга сїꙗ.

Сего радї, дадох съм господство ми слȣго господства ми Къндев постелник и жȣпаницев его, Воикъв, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и ацигани више речени, дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когоже непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставих господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїꙗр и жȣпан Преда Брънковѣнȣл вел спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл вел ключари и жȣпан Василїе Паиндȣр вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчена вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маю є҃ дьни и ѡт Адама даже до селѣ, въ сего писанїе, текȣщаго лѣтом въ лѣт ҂зрмд, а ѡт въплъщенїе Христово ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod, și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Cîndea postelnicul din Băloteşti, şi jupaniței lui, Voica, şi cu fiii lor, cîţi le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Izvorani, în judeţul Muşcel şi Pădureţ, însă din partea lui Dumitraşco clucerul şi a nepotului său, Vasilie, două delniţe din cîmp şi din pădure şi din apă şi din dealul cu vii şi un vecin, anume Ilie cu fiii săi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Cîndea postelnicul, înpreună cu orăşanii din Piteşti, anume: Neacşul şi Tudoran şi Zaharia şi Nicoară şi Neacşul şi Ivan şi popa Martin şi Simion şi Colceac şi Spilea, 8 delniţe în Izvorani, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, şi cu acest vecin, de la Dumitraşco clucerul din Spineni şi de la nepotul lui, Vasilie, pentru 226 ughi aspri gata. Însă să se ştie: să aibă a stăpînii orăşanii din Piteşti mai sus spuşi 6 delnite, iar sluga domniei mele, Cîndea postelnicul, să stăpînească singur două delniţe şi pe acest vecin, Ilie, cum este scris mai sus. Şi am văzut domnia mea şi zapisul de cumpărătură

al orășanilor din Pitești și zapisul de vînzare al lui Dumitrașco clucerul la mîna orășenilor cu mulți boieri martori. Și au vîndut Dumitrașco clucerul și nepotul său, Vasilie, ei de a lor bunăvoie, cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor dimprejurul locului.

Și iar să fie slugii domniei mele, Cîndea postelnicul și jupaniței lui, Voica, 6 suflete de țigani, anume: Sorcă și Rada țiganca și Dumitru țiganul și Costanda și Pătru și Velica, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Cîndea postelnicul și soția lui, Voica, acești mai sus zișí țigani de la cumnatul său, Vasilie spătarul, fiul lui Mușat vistierul, pentru 65 ughi aspri gata, acum în zilele domniei mele, iar Vasilie spătarul, el încă a cumpărat pe acești țigani mai sus scriși de la Mihai spătarul Coțofeanul, cu zapis de vînzare de la mîna lui și cu boieri martori scriși în zapis. Și iar să fie slugii domniei mele, Cîndea postelnicul, și soției lui, Voica, un țigan anume Drăgan, fiul lui Crăciun, pentru că l-a cumpărat Cîndea postelnicul de la cumnatul său, Vasilie spătarul, pentru 35 unghi aspri gata. Și a vîndut Vasilie spătarul, el de a lui bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și două zapise de vînzare de la mîna lui Vasilie spătarul la mîna lui Cîndea postelnicul și cu mulți boieri martori , scriși în zapis, anume: Sima al doilea logofăt și Stroe logofătul, fiul lui Fiera logofătul și Paraschiva logofătul și din Brezoe, Vintilă vătaful și din Topoloveni, Manole comisul și din Rătești, Ivașco și din Rătivoești, Dragomir cămărașul și mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în această carte.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele, Cîndea postelnicul și jupaniței lui, Voica, ca să le fie ocina și țiganii mai sus-spuși, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucena mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Si ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna mai 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, ani curgători în anul 7144 și de la întruparea lui Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/10. Orig., perg. (33,5 x 44), pecete timbrată. Cu două trad. una din sec. XVIII și alta din 1844. Alte trad. ibidem, ms. 204, f. 375v—376 și 1 155, f. 7—8.

---

269 **1636 (7144) mai 6, București.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ въсои земли Оуггрровлахїнское. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми вѣрнномꙋ болѣринꙋ господства ми пан Дръгꙋшин вторїи постелник и със синови си, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест емꙋ село Ѧлъмънещїи ѡт сꙋдство Ѡлт, въс село със въс хотаром и със всих вечинїи и със въс ходоком, ѡт пол и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт по въс хотаром, по стари хотаре и по белѣѕе. Понеже того село Ѧлъмънещїи

више пис, ѡни ест бил въс людїи мегїаши. Таже, къда ест бил нинѣ, въ дьни господства ми, по врѣме что ест бил дръжал болѣрин господства ми Дръгȣшин постелник сȣдство Ѡлт, а село Альмънещїи више речени ꙗкоже нѣкїи людїи злих и бежалници ѡни ѡставил ест дѣдїне и къщове им пȣсти и бегал въ ино странȣ радї бирȣл и радї драхма царска. Таже, ѡт когда ест бежал ѡни, въс платил ест болѣрин господства ми Дръгȣшин вторїи постелник дажбове им, меда и всѣ бирове им въ един лѣт, въс ѡт тоболка емȣ, къда ест бил дръжит сȣдство Ѡлт дондеже напълнила аспрїи ҂л҂в готови по въс. И пакиже ест платил и на болѣрини господства ми Петрѣ слȣжар и Гинѣ слȣжар аспри ҂в҃ въс ради село Алъмънещїи.

Въ том, господство ми гледах и сȣдих по правдȣ и по закон кȣпно със всихми честитимї правьтели господства ми и смотрихом господство ми със въс диваном аще ȣ врѣме нѣ хотѣл да прїиде на дѣдїне им и на къщовѣ им и на бир, нъ въс бегал ꙗкоже нѣкїи людїи зли, господство ми дах ѡт диван болѣринȣ господства ми Дръгȣшин втори постелник да битї вечини със синови им и със всѣх дѣдине им понеже сице сътворил господство ми свезанїе и ȣстроенїе със въс съвѣтом господства ми и със всих архїерїи и със въс събором, да ест стоателна въ вѣки.

Ѥщеже и закленанїе поставих господство ми по ѡтшествїа господства ми: кого изберет господъ Богъ битї господаръ и владател Земле Влахїиское, или ѡт рода господства ми или ѡт ино племеник да аще почтет и да поновит и да оутврѣдит сїа книга господства ми по ȣстроенїе како ест више пис. А ащелиже не почтет и не поновит и не ȣтвръдит, нъ поперет и раздрал ест, тог да бȣдї тръклет и анатема ѡт т҃иї ѡтци еже сȣт въ Некїи и да имат частїю със Юда и със Арїѧ на един место и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдїтелїе поставих господство ми: жȣпан Хриза великїи бан Кралевски и жȣпан Ївашко великїи дворник и жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл великїи вистїꙗр и жȣпан Преда великїи спатар и жȣпан Недѣлко Ботѣнȣл вел клȣчарю и жȣпан Василїи великїи столник и жȣпан Бȣзинка великїи комис и жȣпан Вȣчина великїи пехарник и жȣпан Костандин великїи постѣлник. И исправник, жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И аз, Дȣмитрȣ лѡгѡфет, написах въ настолни градꙋ рекомїи Бȣкȣрещи, мѣсеца маїа ѕ҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтѡм въ лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele credinciosului boier al domniei mele pan Drăguşin al doilea postelnic şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie satul Alămăneştii din judeţul Olt, tot satul cu tot hotarul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi pe semne. Pentru că acel sat, Alămăneştii, mai sus scris, ei au fost toţi oameni megiaşi. Deci, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, pe vremea în care a ţinut boierul domniei mele Drăguşin postelnicul judeţul Olt, iar satul Alămăneştii mai sus spuşi, ca nişte oameni răi şi fugari, ei şi-au lăsat dedinele şi casele lor pustii şi au fugit în altă ţară pentru birul şi pentru drahma împărătească. Deci, de cînd au fugit ei, a tot plătit boierul domniei mele Drăguşin al doilea postelnic dările lor, mierea şi toate birurile lor într-un an, tot din punga lui, cînd a ţinut judeţul Olt, pînă ce a împlinit 32 000 aspri gata peste tot. Şi iarăşi a plătit şi boierilor domniei mele Petrea sulgerul şi Ghinea sulgerul 2 000 aspri, tot pentru satul Alămăneştii.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptat- şi după lege împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am socoetit domnia mea cu tot divanul de vreme ce n-au vrut să vină la dedinele lor şi la casele lor şi la bir, ci au tot fugit ca nişte oameni răi, domnia mea am dat din divan boierului domniei meie Drăguşin al doilea postelnic, să-i fie vecini cu fiii lor şi cu toate dedinele lor, pentru că aşa a făcut domnia mea legătură şi întocmire cu tot sfatul domniei mele şi cu toţi arhiereii şi cu tot soborul, să fie statornică în veci.

Încă şi blestem am pus domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn şi stăpînitor Ţării Româneşti, sau din neamul domniei mele sau din alt neam, să cinstească şi să înnoiască şi să întărească această carte a domniei mele, după întocmirea ce este mai sus scrisă. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va călca şi va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema de la 318 părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori a pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gligroie mare logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna mai 6 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, curgerea anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., LXXV/197. Orig., hîrtie (29 × 42), pecetea timbrată.

---

270 1636 (7144) mai 6, Bucureşti

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Баѵараба воеводы и господинъ всои земли Ѹггровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господства ми слȣгȣ господства ми Стоикъи спатар, синъ Дȣмитрȣ дворник ѡт Чептȣриле и съ сины его, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емȣ село Дъдешїи ѡт сȣдство Телеорман, въс село и вси вечинїи и съ въс хотарȣл Дъдешилор и Горцешилор и Текȣчѣнилор и Рошїилор, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селюв и съ вси вечинїи и съ въс ходок и ѡт през въс хотар, ѡт чии дори ȣ чии, варе елика изберит сѧ, понеже сїю выше реченъ село Дъдешїи и съ сїѧ имѣ ѡт ѡчинъ Горцешїи и Текȣчѣнїи и Рошїии, был ест Стоикъи спатар ѡт дѣдии ѡт на ѡтьць его Дȣмитрȣ дворник и ѡт на матерам са Калѣ, еще ѡт прежде врѧм. И въс ест дръжал съ добрѣ мирѣ.

А потом, къда ест был нинѧ, въ дьны господства ми, а Марко логофет и сь житѧлница его Рада, внȣка Стоикъи спатар, ѡни скочили прȣх, рекȣще како имат и жȣпаница Рада част ȣ село Дъдешїи и Горцешїи и Текȣчѧнїи и Рошїи. И пришъл ест вси кȣпно съ Стоика спатар, аще съпрѣ сѣ за лицȣ пред господства ми ȣ великїи диван. Въ том, Стоика спатар извадил ест едїнъ запис пред господства ми ѡт на съмрътъ ѡтьць его Дȣмитрȣ дворник, писан ѡт рȣк Хїеръи логофет и със великое клѧтвȣ, ꙗко да дръжет тъчїю синъ его Стоика спатар сїи ѡчине

и съ вечнии, ꙗже сꙋт внше пис. Ѧ Марко логофет и съ жꙋпаница его, Рада, сице прѣхъ пред господства ми, како ест сътворен того запис да дръжет Стоика спатар тъчїю село Дъдещїи, а Горџещїи и Текꙋчѣнїи и Рошїии не сꙋт писани ꙋ записꙋл Дꙋмитров дворник и како не сꙋт сїѧ ѡчине вьс въ едїнъ хотар, нъ сꙋт избране ѡт къ ѡчина Дъдещилор.

Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по законꙋ съ всѧми честитимї правителїи господства ми и дах господство ми междꙋ им в҃ї болѣри над ръваше господски, по име; ѡт Бърꙋци, Строе столник и Дꙋмитрꙋ столник и ѡт Бърсещи, Кръстѣ и ѡт Мъиичещи, Радꙋл и Бържогїе и ѡт Кърчинѣни, Кръстѣ грък и ѡт Михъещи, Стан слꙋжер и Дїнкꙋл и ѡт Пꙋтꙋроаса, Строе и ѡт Могошъщи, Преда и ѡт Комани, Бадѣ пехарник и ѡт Хꙋрїѧ, Дръгичи ватах, ꙗко да гледает и да истинствꙋет радї Горџещїи и радї Текꙋчѣнїи и радї Рошїи, сꙋт сїе ѡчине въ едїнъ хотар със село Дъдещїи или сꙋт избране? Таже, сїи в҃ї болѧри ходили ест въ всъ ѡбраз и сици истинствовали съ нихни дꙋше, ꙗко сїѧ ѡчине хотарисали сѣ еще въ дьни Симиѡн воевод и прилепил их ест всѧ въ едїън хотарꙋ съ Дъдещїи и не сꙋт избранне едїна ѡт къ дрꙋга. И егда сътворил ест Хїера логофет тог запис ѡт на съмрът Дꙋмитрꙋ дворник был ест сїѧ ѡчине всѧ съедїнене въ едїнъх отар съ Дъдещїи и сътворил ест вьс едии имѣ за силище. И пришъл ест вси сїи в҃ї болѧри аще сведителствовали съ дꙋшами их пред господство ми, како ест вышше пис.

Въ том, господство ми еще дах волѧ Марков логофет и паницев его Радїи, ꙗко да възимает в҃ї болѧри да заклѧт съш ними, како сꙋт сїе име за ѡчинъ Горџещїи и Текꙋчѧнїи и Рошїии избране вси ѡт ѡчина Дъдещилор и како не ѡставили ѧ ест Дꙋмитрꙋ дворник своего синꙋ Стоикъв спатар съ Дъдещїи кꙋпно. Въ том, Марко логофет и съ жꙋпаница его Рада, иниже въ един ѡбраз не моглъ прифатит сѧ ѡт закон, ꙗко да заклѧт, нъ ѡстал ест ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми, ѡт великое диван. И еще извадил сам Марко логофет със рꙋка его сїѧ имѣ ѡт ѡчинъ ѡт книгꙋ имъ та господска и ѡт записꙋл болѧром със киноврар, ꙗко по много трѣбъ и метѣх да не имат съ сїѧ више писане ѡчине въ вѣкы. И видѣх господство ми ѡбе две ръваше господскы на рꙋка Стоикъв спатар.

Сего радї, дадох господство ми Стоикъи спатар, ꙗко да ест емꙋ сьѭ село Дъдещїи съ всъ хотар и съ хотарꙋл Горџещилор и Текꙋчѣнилор и Рошїилор и съ вьс ходок, варе елика изберит сѧ ѡчинъ, дѣдинъ и въ ѡхабꙋ синовим и внꙋцим и прѣвнꙋчетом и не ѡт кого непотъкновенїе господства ми.

Се оубо и сведителїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистиꙗр и пан Преда вел спатар Бръиковѣнии и пан Басилїе Паѧндꙋр вел столник и пан Бꙋзинка вел комис и пан Бꙋчина вел пехарник и пан Костантин първїе предстател.

И написах аз, Стоика логофет Шърбанович, въ столни градꙋ Бꙋкꙋ[illegible]щи, мѣсеца маи ѕ҃-гѡ дьны и ѡт Адама до нинѣ ток лѣто, въ лѣт ҂зрмд, анно домини[1] ҂ахлз.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stoica spătarul, fiul lui Dumitru vornicul din Cepturile și cu fiii lui, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Dădeștii din județul Teleorman, tot satul și toți vecinii și cu tot hotarul Dădeștilor și Gorgeștilor și Tecucenilor și Roșiilor, din cîmp și din pdăure și din apă și din vatra satului și cu toți vecinii și cu tot venitul și de peste tot hotarul, din cap pînă în

cap, oricît se va alege, pentru că acest mai sus zis sat Dădeştii, şi cu aceste nume de ocină, Gorgeştii şi Tecucenii şi Roşii, au fost de moştenire ale lui Stoica spătarul de la tatăl său Dumitru vornicul şi de la mama sa Calea, încă de mai înainte vreme. Şi a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Marco logofătul şi cu soţia lui, Rada, nepoata lui Stoica spătarul, ei au ridicat pîră spunînd că are şi jupaniţa Rada parte în satele Dădeştii şi Gorgeştii şi Tecucenii şi Roşii. Şi au venit toţi împreună cu Stoica spătarul de s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceasta, Stoica spătarul a scos un zapis înaintea domniei mele de la moartea tatălui său, Dumitru vornicul, scris de mîna lui Hiera logofătul şi cu mare blestem, ca să stăpînească numai fiul lui, Stoica spătarul, aceste ocine şi cu vecinii, care sînt scrise mai sus. Iar Marco logofătul şi cu jupaniţa lui, Rada, aşa au pîrît înaintea domniei mele că acest zapis a fost făcut să stăpînească Stoica spătarul numai satul Dădeştii, iar Gorgeştii şi Tecucenii şi Roşii nu sînt scrişi în zapisul lui Dumitru vornicul şi că nu sînt aceste ocine toate într-un hotar, ci sînt alese dinspre ocina Dădeştilor.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvaşe domneşti, anume: din Vîrîţi, Stroe stolnicul şi Dumitru stolnicul şi din Bîrseşti, Cîrstea şi din Măniceşti, Radul şi Vîrjoghie şi din Crăcineni, Cîrstea grecul şi din Mihăeşti, Stan slugerul şi Diicul şi din Puturoasa, Stroe şi din Mogoşăşti, Preda şi din Comani, Badea paharnicul şi din Huria, Drăghici vătaful, ca să cerceteze şi să adeverească pentru Gorgeştii şi pentru Tecucenii şi pentru Roşii, sînt aceste ocine într-un hotar cu satul Dădeştii sau sînt alese? Deci aceşti 12 boieri au umblat în tot chipul şi aşa au adeverit cu sufletele lor că aceste ocine s-au hotărnicit încă în zilele lui Simion voievod şi s-au lipit toate într-un hotar cu Dădeştii şi nu sînt alese una de cealaltă. Şi cînd a făcut Hiera logofătul acest zapis, de la moartea lui Dumitru vornicul, aceste ocine erau toate reunite într-un hotar cu Dădeştii şi au făcut toate un nume de silişte. Şi au venit toţi aceşti 12 boieri de au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei mele, cum este scris mai sus.

Întru aceasta, domnia mea încă am dat voie lui Marco logofătul şi jupaniţei lui, Rada, să ia 12 boieri, să jure cu ei că aceste nume de ocină, Gorgeştii şi Tecucenii şi Roşii, sînt alese afară de ocina Dădeştilor şi că nu le-a lăsat Dumitru vornicul fiului său Stoica spătarul împreună cu Dădeştii. Întru aceasta, Marco logofătul şi cu jupaniţa lui, Rada, n-au putut în nici un chip să se apuce de lege, ca să jure, ci au rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele, din marele divan. Şi încă a scos cu chinovar însuşi Marco logofătul cu mîna lui aceste nume de ocină din cartea lor, cea domnească şi din zapisul boierilor, ca mai mult treabă şi amestec să nu aibă cu aceste mai sus-scrise ocine în veci. Şi am văzut domnia mea amîndouă răvaşele domneşti la mîna lui Stoica spătarul.

De aceea, am dat domnia mea lui Stoica spătarul, ca să-i fie acest sat, Dădeştii, cu tot hotarul şi cu tot hotarul Gorgeştilor şi Tecucenilor şi Roşiilor şi cu tot venitul, oricît se va alege, ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spătar din Brîncoveani şi pan Vasilie Paiandur mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costantin întîiul postelnic.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai a 6-a zi şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Româneşti, CXXXIV/2. Orig., perg. (34,5 × 49)., pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII; altă trad. ibidem, ms. 129, f. 115—116.

---

[1] Aşa în text.

27 1636 (7144) mai 7, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господчинъ въсоꙗ земле Ѹггрѡвлахїискои, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиниѡмѵ Їѡ Басьраба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми Дабелев ѡт Гриви, ѡт сꙋдство Горжил и със синови си, елицижe Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест едни мѣсто за виноградѵ ꙋ Кꙋрпен, над Ѡбрежїе, на чиꙗешꙋ, понеже ест покꙋпал Дабела того мѣсто за лозїе ѡт над Дѣтко ѡт Кꙋрпен за ҂а҃ аспри готови, въ дьни Радѵл воевод, синъ Михнев воевода. И биле сꙋт алдьмьшари: ѡт Кꙋрпен, Барбꙋл и Стьнчюле и Данчюл и Нѣгое Драгоданов и ѡт Ꙗликсѣни, попа Стан.

И пак покꙋпил Дабела ѡт над Перпелич ѡт Рꙋшици а҃ место ꙋ лꙋнкъ, ѡралено, за х҃ аспри готови.

И пак да ест Станев, жена Дабелев, а҃ место ѵ пажище, ѡралено, код село Гривїи, понеже га ест дал Дѣтко ѡт Кꙋрпен сестрам си Станев радї братства, да ест ей дѣдїнꙋ, а Стана, ѡна ест даровала по брат си Датко със една ризꙋ нова и със аспри с҃ готови. И биле сꙋт свѣдѣтилїе тогда: ѡт Гриви, Маꙗѡга и Дѣтко Фꙋглев и Нѣгое.

И пак покꙋпил Дабела ѡт над Влъкꙋл ѡт Ꙗлиѯѣни а҃ место по код хотар за р҃л аспри готови и алдъмаш а҃ ведра дал ест. И бил ест сведѣтїлїе: ѡт Гриви, Драгомир и Ꙗнка и Дафина.

И пак да ест Дабелев едни лаз за сено ѡт на Трестїе, понеже ест платил Дабела за мед царска по Кръчꙋн ѡт Ꙗлиѯѣни със аспри ѵ҃. И дал ест Кръчꙋн тог лаз, ѡн за добро волю и въспрашает Кръчꙋн по вьси брати его. И пак покꙋпил Дабела ѡт над Кръчꙋн а҃ место ѡралено ꙋ връхꙋл дѣлꙋлов за а҃ ѡборок за жито и за и҃ аспри готови. И били сꙋт сведетелїе: ѡт Ꙗлеѯѣни, Илїе и Станчюл , синъ Илїев и Драготъ Пътров и ѡт Гриви, Маюѡга и Марко и Нѣгое, братчед Кръчꙋнов.

И пак покꙋпил Дабела ѡт над Станчюл Гръганев ѡт Кꙋрпен а҃ место ѡралено на хотар, над Ѡбрѣжїе, за д҃ ѡвци със агни, цѣно им аспри х҃, тере се сꙋт платил Станчюл Гърганев за мед на Юѡрга Цангонїев ѡт Кꙋрте. И въспрашает въсах породнꙋ его. И бил ест алдъмъшари: Данчюл Ꙗлдев и Владꙋл и Стънчюлѣ и Ꙗндренка, синъ Никъв ѡт Кꙋрпен.

И пак покꙋпил Дабела ѡт над Дѣтко и и ѡт над Ѡприца, сини Влъкꙋлѡв ѡт Ꙗлеѯѣни а҃ мѣсто ѡралено код хотар за л҃р аспри готови. И били сꙋт сведѣтелїе: ѡт Рꙋщи, Богданꙋ и ѡт Ꙗлеѯѣни, Стан Илїев и сестра си Преꙗ.

И пак покꙋпил Дабела ѡт над Мърица ѡт Гриви а҃ мѣсто ѡралено на Мꙋрминици за р҃ аспри готови.

И пак променил Дабела със Стънилъ, синъ Виканов ѡт Гризи, тере ест дал Стънилъ мѣсто за пивницꙋ Дабелев ꙋ глав виноград, а Дабела, ѡн ест дал Стънилъв того мѣсто ѡт Мꙋрминици, да ест место радї место, за добро волю. И би ест сведѣтелїе: ѡт Бълаpъ, Дѣтко ватах и ѡт Кȣрпен, Барбȣл Грозев и ѡт Гривн, Марко и Дȣмитрашко, шȣрїи Стънилъв.

И пак покȣпил Дабела ѡт над Хололан ѡт Ꙗлꙁѣни а҃ место ȣ Ꙗлеꙁѣни, на салчѣ Бибарцъв, ѡт вод дори ȣ млакъ, за т҃м аспри готови. И били сȣт сведѣтелїе: ѡт Ꙗлеꙁѣни, Станчюл Хсцев и Стънилъ Могошов.

И пак ест променил Дабела със Датко Кръчюнѣлев, тере ест дал Дѣтко Дабелев место ȣ Пажище, на Гривн, а Дабела, ѡн ест дал Дѣтков дрȣго мѣсто на Ꙗлиꙁѣни и една коꙁа със млеко Стънилъв ѡт Рȣшъцин, пакиже радї того место ѡт Пажище. А потом, Датко, ѡн ест продал того мѣсто ѡт Ꙗлеꙁѣни, что ест бил за промененїе, пакиже Дабелев, тере сȣт платил Дабела по Датко за мед със един вол. И сведѣтелїе: Дѣтко ватах ѡт Бъларн и Ѡпрѣ Марїев и Радȣл Ѡпрев. И продал ѡни за добро волю.

И пак покȣпил Їѡн Дан една виноград ȣ... [1] ѡт над Дѣтко, синъ Сȣлницъв ѡт Кȣрпен, за ѡвцн м҃ със агни и със место за пивницȣ.

И пак покȣпил Їѡн Дан ѡт над Кънда ѡт Кȣрпен место за гора, тере ест съ твсрил виноград, за т҃о аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан ѡт над Дѣтко Сȣлницъв един мѣсто ȣ лаꙁȣре за р҃м аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан един мѣсто ѡралено ȣ ръкици ѡт над Татомир за с҃о аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан ѡт над Мърїꙗ и ѡт Нѣга ѡт Кȣрпен а҃ место за виноград ȣ лȣникъ за р҃к аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан една силеще за кȣкю ѡт над Марїꙗ Лȣпȣлов, копила, за т҃ꙁ аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан една силеще за кȣкю ѡт над Шȣшмънѣсъ и ѡт над Татомир ѡт Кȣрпен за р҃м аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан ѡт над... [1] един место за с҃о аспри готови.

И пак покȣпил Їѡн Дан ѡт над Шȣшмънѣсъ един место ȣ Мочрьль за р҃ аспри готови.

И продадоше сїи више речени имени<ми л>юдїе нехние ѡчине, ѡни за нихном добро волю, със ȣзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкръстъ мѣстом и ѡт пред господства ми.

И и видѣхом господство ми и зам; със сведѣтелїе, на име: ѡт Търгȣл Жиюлȣи, Дима сȣдцȣ и ѡт Кȣрпен, Гр[illegible]ѣ и сине его, Барбȣл и Стънчюлѣ и ѡт Гривн, Дабела и ѡт Ꙗлеꙁѣни, Пътрȣ и ѡт Бандеен, Џюрџȣ.

Сего ради, дадох съм господство ми Дабелев и Їѡн Данов, ꙗкоже да мо ест ѡчинȣ дѣдино и въ ѡхабъ синовом и виȣком и прѣвиȣчетом и не ѡт когождо <непоколѣбимо>[2], порезмо господства ми.

Сеже ȣбо сведѣтели поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза велики бан Кралевскїе и жȣпан Ивашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїар и Преда вел спатар и Неделко Ботѣнȣл вел клȣчар и Басилїе Паиидȣр вел столиик и Бȣзинко вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Танасїе граматик, ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца маю з҃ дьни ї҃ ѡт Адама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣт ҂ꙁрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <т.р.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basăraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dabela din Grivi, din județul Gorj și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i

fie un loc de vie în Curpen, pe Obrejie, la cireş, pentru că a cumpărat Dabela acel loc de vie de la Deatco din Curpen pentru 1 000 aspri gata, în zilele lui Radul voievod, fiul lui Mihnea voievod. Şi au fost aldămăşari: din Curpen, Barbul şi Stănciulea şi Danciul şi Neagoe al lui Dragodan şi din Alixeni, popa Stan.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Perpelici din Ruşeşti un loc în luncă, arat, pentru 600 aspri gata.

Şi iar să-i fie Stanei, femeia lui Dabela, un loc în pajişte, arat, lîngă satul Grivi, pentru că l-a dat Deatco din Curpen surorii sale Stanei pentru frăţie, să-i fie ei dedină, iar Stana, ea l-a dăruit pe fratele său Datco cu o haină nouă şi cu 200 aspri gata. Şi au fost martori atunci: din Grivi, Maiuoga şi Deatco al Fuglei şi Neagoe.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Vîlcul din Alixeni un loc pe lîngă hotar pentru 130 aspri gata şi aldămaş a dat o vadră. Şi au fost martori: din Grivi, Dragomir şi Anca şi Dafina.

Şi iar să-i fie lui Dabela un laz de fîn de la Trestie, pentru că a plătit Dabela pe Crăciun din Alixeni de miere împărătească cu 400 aspri. Şi a dat Crăciun acel laz, el de a lui bunăvoie şi a întrebat Crăciun pe toţi fraţii lui. Şi iar a cumpărat Dabela de la Crăciun un loc arat în vîrful dealului pentru un oboroc de grîu şi pentru 50 aspri gata. Şi au fost martori: din Alexeni, Ilie şi Stanciul, fiul lui Ilie, şi Dragotă al lui Pătru şi din Grivi, Maiuoga şi Marco şi Neagoe, fiul lui Crăciun.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Stanciul al Gîrganei din Curpen un loc arat la hotar, pe Obrejie, pentru 4 oi cu miei, preţul lor 600 de aspri, de s-a plătit Stanciul al Gîrganei de miere la Iuorga al lui Ţangonie din Curte. Şi a întrebat toată rudenia lui. Şi au fost aldămaşari: Danciul al lui Aldea şi Vladul şi Stănciulea şi Andreica, fiul lui Nica din Curpen.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Deatco şi şi de la Opriţa, fiii lui Vîlcu din Alexeni, un loc arat lîngă hotar pentru 130 aspri gata. Şi au fost martori: din Rugi, Bogdan şi din Alexeni, Stan al lui Ilie şi sora sa Preia.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Măriţa din Grivi un loc arat la Murminţi pentru 100 aspri gata.

Şi iar a schimbat Dabela cu Stănilă, fiul lui Bican din Grivi, de a dat Stănilă loc de pivniţă lui Dabela în capul viei, iar Dabela, el a dat lui Stănilă acel loc din Murminţi, ca să fie loc pentru loc, de bunăvoie. Şi au fost martori: din Vălari, Deatco vătaful şi din Curpen, Barbul al lui Grozea şi din Grivi, Marco şi Dumitraşco, cumnaţii lui Stănilă.

Şi iar a cumpărat Dabela de la Hololan din Alexeni un loc în Alexeni, la salcia lui Bibarţ, din apă pînă în baltă, pentru 340 aspri gata. Şi au fost martori: din Alexeni, Stanciul al lui Hogea şi Stănilă al lui Mogoş.

Şi iar a schimbat Dabela cu Datco al Crăciunelei, de a dat Deatco lui Dabela loc în Pajişte, la Grivi, iar Dabela, el a dat lui Deatco alt loc la Alexeni şi o capră cu lapte lui Stănilă din Ruşeşti, tot pentru acel loc din Pajişte. Iar apoi, Datco, el a vîndut acel loc din Alexeni, care a fost de schimb, iarăşi lui Dabela, de a plătit Dabela pe Datco de miere cu un bou. Şi martori: Deatco vătaful din Vălari şi Oprea al Mariei şi Radul al lui Oprea. Şi au vîndut ei de bunăvoie.

Şi iar a cumpărat Ion Dan o vie în... [1] de la Deatco, fiul lui Suliţă din Curpen, pentru 40 de oi cu miei şi cu loc de pivniţă.

Şi iar a cumpărat Ion Dan de la Cînda din Curpen loc de munte, de a făcut vie, pentru 370 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan de la Deatco al lui Suliţă un loc în lazuri pentru 140 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan un loc arat la răchiţi de la Tatomir pentru 270 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan de la Maria şi de la Neaga din Curpen un loc de vie în luncă pentru 120 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan o silişte de casă de la Maria a lui Lupul, copila, pentru 360 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan o silişte de casă de la Şuşmăneasa şi de la Tatomir din Curpen pentru 140 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan de la... [1] un loc pentru 270 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Ion Dan de la Şuşmăneasa un loc în Mocirlă pentru 100 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus zişi, numiţi oameni ocinele lor, ei de a lor bunăvoie, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapis cu martori, anume: din Tîrgul Jiului, Dima judeţul şi din Curpen, Grozea şi fiii lui, Barbul şi Stănciulea, şi din Grivi, Dabela şi din Alexeni, Pătru, şi din Vaideei, Giurgiu.

De aceea, am dat domnia mea lui Dabela şi lui Ion al lui Dan, ca să le fie ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni ⟨neclintit⟩ [2], după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi Dumitru Dudescul mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco Boteanul mare clucer şi Vasilie Paindur mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Tanasie gramaticul, în cetatea Bucureşti, luna mai 7 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul judeţean Gorj, nr. 89. Orig., perg. (40 × 53), pecete timbrată, căzută.

EDIŢII: Slav şi trad. Ştefulescu, *Doc. slavo-rom.*, 468—474.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.

---

272 **1636 (7144) mai 7, Bucureşti.**

Izvodul cărţii lui Matei voevod de moşîe ot Grădişte i Vîrîţi ci s-au scos dupre sîrbie.

Cu mila lui Dumnezeu, creştin Matei Basarab voevod i domn a toată Ţara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii méle slugii domnii méle Ivan postelnicul şî jupînései lui Ilinii, fata lui Dragomir spătariul ot Grădişte, şî cu feciorii lor, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor ocină în Grădişte şi în Vîrîţi, în judeţul Olt, însă din partea cumnatu-său lui Gherghe, sinŭ Dragomir spătarul, jumătate, du preste tot hotarul, den cîmpu şi din apă şi din pădure şi din vii şi din grădini şi din tot venitul, oarecîtŭ să va alége, pentru că această ci zice mai sus ocină din Grădişte şi din

Vîrîţi au fostu de moşie lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan, tatăl lui Gherghe.

Deci, cînd au fostu acum, în zilele domnii méle, iar Ivan postelnicul şi jupîneasa lui, Ilina, fata lui Dragomir spătarul, ei au avut pîră dinaintea domnii méle în divan cu Stroe stolnicul şi cu fratile lui, Dumitru stolnicul ot Grădişte pentru acéste, ci să zic mai sus ocini din Grădişte şi din Vîrîţi, partea lui Dragomir spătarul. Şi aşa pîrîia ei, cum că au fost avut o cheltuială din zilele lui Alixandru voevod Iliiaş pentru nişte cărţi, ci au fostu dat feciorii Marăi călugăriţi în mîna unor pîrîşi, anume Cîrnul şi Socol, ca să scoaţă pre Stroe stolnicul şi pre Dumitru stolnicul din moşîile lor, zicînd ei cum că au fost cheltuit cu acea pîră ughi 100. Într-acéia, domniia mea am căutat şi am judecat şi am dat domniia mea lui Stroe stolnicul şi lui Dumitru stolnicul, ca să ia această ce iaste mai sus-zisă ocină din Grădişte şi din Vîrîţi cu viile şi din tot hotarul partea lui Dragomir spătariul, socrul lui Ivan postelnicul. Într-acéia, Ivan postelnicul şi cu jupîneasa lui, Ilina, ei nu s-au îndurat de moşiile lor, ca să le ia alţii, ei au venit dinaintea domnii méle în divan, cu soacră-sa Stoiana şi cu cumnatu-său Gherghe, zicînd cum că nu să îndură de moşîia socru-său.

Într-acéia, Stroe stolnicul şi Dumitru stolnicul, ei ş-au cerut banii, cheltuiala, dinaintea domnii méle din divan şi au rămas partea lui Dragomir spătariul pre galbeni 35. Deci Gherghe şi cu mumă-sa, Stoiana, n-au putut să plătească partea lor de bani, ci au luat Ivan postelnicul şi jupîneasa lui Ilina, bani cu dobîndă, de au dat galbeni 35 în mîna lui Stroe stolnicul şi a lui Dumitru stolnicul dinaintea domnii méle din divan, fiind de faţă în divan Stoiana cu fiiu său, Gherghe, cînd au dat Ivan banii pre partea socru-său, lui Dragomir spatarul ot Grădişte şi din Vîrîţi.

Şi au făcut Stroe stolnicul şi Dumitru stolnicul şi zapis de la mîna lor, cum că au răscumpărat Ivan postelnicul şi jupîneasa lui Ilina această parte de ocină din divan, dinaintea domnii méle. Încă au avut Ivan cheltuială, pînă au scos această ocină, ci iaste mai sus zisă, din Grădişte şî din Vîrîţi ughi 10.

Dreptu acéia, am dat domniia mea slugii domnii méle, Ivan postelnicul şi jupînésii lui, Ilinei, ca să li fie lor ocinile moşii stătătoare în véci, lor şi feciorilor, nepoţilor şi strănipoţilor. Însă şî de-ar scoate Stroe stolnicul i Dumitru stolnicul vr-odată niscareva cărţi ori zapise, să nu să crează, ci să stea mincinoase.

Şî iar să fie lui Ivan postelnicul şî jupînései lui, Ilinii, ocină în Grădişte şî în Vîrîţi, partea lui Drăghici, fratele lui Dragomir spătarul, jumătate şî din vii şî din tot venitul şî du peste tot hotarul, pentru că au lăsat Drăghici la moartea lui jupînései Ilinii şi lui Ivan postelnicul precum au mărturisit naintea domnii méle, Mara călugăriţa. Iar Gherghe, feciorul Stoianii, să n-aibă nici o treabă. Şî de nimeni clintiţi să nu fie, peste zisa domnii méle.

Şî mărturii încă am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban, jupan Ivaşco vel vornic, pan Gligorie vel logofăt i Dumitru vel vistier i Preda spătar i Nedelco clucer i Vasilie stolnic i Buzinca comis i Vucina peharnic i Costandin vel postelnic. Şî ispravnic, Sima vtori logofăt.

Şî am scris eu, Dumitru logofăt, în scaunul Bucureştilor, în luna lui mai 7 dni şî de la Adam pînă acuma iaste leatul 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXIV/1. Trad. cu o copie din 1872.

273 1636 (7144) mai 8.

† Scris-am eu, Stanciul al pîrcălabului Neacşul ot Cîmpulung şi cu jupîneasa mea, anume Doichiia, acesta al nostru zapis să fie la mîna jupînului Nicăi ot Cîmpulung, precum să să ştie că ne-am vîndut partea noastră de moşie din Lăzăreşti, ce au fost de la moşul mieu şi de la părinţii miei, de la tată-mieu Lazar logofătul şi de la tatăl Radului dvornicul, ca să-i fie dumnealui moşie, lui şi coconilorŭ dumnealui în véci.

Şi la tocmeala noastră au fost oameni mulţi buni martori, drept 5 000 aspri.

Şi eu, pentru sufletul nostru şi pentru sufletul părinţilor noştri o am închinat de a noastră bunăvoe prea sfintei mănăstiri ot Vale.

Şi pentru credinţa şi a mărturiei eu postelnicul Lazar ot Lăzăreşti, eu Manul ot tam şi Cazan călugărul ot Mărgineni şi Gălbenuşul ot Muşcel, Stanciul Ocneanul i Manta Hărtescul i Matei ot Mihăeşti şi logofătul Stanciul ot Cîlceşti i logofătul Albul ot Lăngeşti.

Luna lui mai în 8 zile, leat 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Valea, nr. 478, f. 14. Copie.

---

274 1636 (7144) mai 9.

† Милостїею божїею, прѣwсвѣщенныи кѵр Глїгорїе митрополит въсѹї земле Влашкои[1].

† Scris-am vlădicia mea cartea vlădiciei méle, ţie jupîneasă ⟨Ma⟩riio a lu Malcoci sulgerul şi ţie Nico Răule de Crăpenii. După acesta vă dau în ştere vlădicia mea că aicea au venit înaintea vlădiciei méle Dumitraşco, feciurul Gheocăi den Cruşăţi, de s-au jăluit şi au spos cum că au scos Dima, feciurul lu Malcoci, o carté ca să ia jumătate de moşeia den în Cruşeţi. Şi zice într-acea carte, cum că s-au înfrăţit Gheoca pré frate-său Malcoci pré acea moşeie, iar Malcoci au dat frăţine-său Gheocăi 10 000 de bani şi vă aflaţi şi voi de mărturisiţi şi ştiţi de acestă ştiré. Deci, daca ştiţi şi mărturisiţi cum s-a înfrăţit şi au ţinut Malcoci moşie cu frate-său în Cruşeţi, iară voi să fiţi blagosloviţi de vlădica Iisus Hristos şi ertaţi, iar de mărturisiţi cu suflétele voastre pre strîmbătate, cu făţărie sau cu mită sau a tîngui într-aaltu chip, iar voi să fiţi procleţi şi afurisiţi şi anathima de vlădica Iisus Hristos şi de 318 oteţă ije vă Nechei i să aibă parté cu Iuda şi cu Aria într-u⟨n⟩[2] loc şi munţii şi hierul şi pietrile şi lémnelé să să topescă şi să să răsipească, iar tr⟨u⟩pul acela strînbu să stea în vecie, în⟨t⟩reg. Aşejderea şi voi judecătoriilor care i-aţi judecat, de veţi fi judecat pre dereptaté, fără de făţărie, să fiţi ertaţi şi blagos⟨lo⟩[2]viţi cum scrie mai sus, iar de nu veţi fii judecat pre dereptate, iar voi să fiţi procleţi cum scrii mai sus, pentru că aşa iasté învăţătura vlădicie méli. Инако да нѣст, по реч господство ми.

Пис мѣсеца маи, дьни ѳ в лѣт ҂зрмд.

† Vladica Γρηγόριος ⟨m.p. ⟩[3].

Bibl. Acad., XLIII/13. Orig., hîrtie (30,5 × 21), rupt, şters, pecete aplicată căzută.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul chir Grigorie, mitropolit a toată Ţara Românească".

[2] Omis.

[3] . . . Grigorie".

275 1636 (7144) mai 9, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їw Матею Басараба воевода и господинь. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми Muşii şi Neacşei, fétele Simei de în Stănceşti, sudstvo Prah⟨ova⟩, ce sînt făcute cu jupîneasa lui Călină, ca să fie volnice cu această carte a domnii méle de să-şi ţie viile mîini-sa Călinei de la Găgéni şi de la Călugăréni şi 1 loc de casă în Tîrgşor şi tot ce va fi, pentru că au fost vîndut Dumitru den Tîrgşor, bărbatul Icăline dentîiu, zéstrele jupînései Călinei, muma Neacşei şi a Muşii, 3 chinteşe de grana şi 2 nemtii de grana cu vulpi şi un lănţişor de aur, derept 4000 de bani şi 4 linguri de argint şi 12 ace de argint poliite şi 1 ciarşah de taftă leşască şi o faţă de pilotă de atlaz şi 2 inéle de aur, de se-au plătit Dumitru de datoriile lui ce au fost dator.

Şi au lăsat Dumitru la vrémea lui de moarte, jupînései lui Căline acéste moşii toate ce scriu mai sus pentru zéstrele ei ce i-au fost vîndut ca să-i fie moşie ei şi feciorilor, cu zapis de în mîna lu Dumitru cu mare blăstem şi cu multe mărturii scrise în zapis, anume: ot Tîrgşor, popa Neagul i Dumitru diiaconul i Neagul i Gherghe i ot Bălţaţi, Stoica şi iar de în Tîrgşor, Dragul feciorul lu Pesică. Şi sînt de atunce încoace 28 de ani, de în zilele lu Şerban voevod, de cînd au fost cursul anilor 7116.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, după moartea jupînései Călinei, iar Dumitra şi cu bărbatul ei Ivan de în Tîrgşor, ei au rădicat pîră ca să ia aceaste moşii ce scriu mai sus de la Muşa şi de la Neacşa, fétele Simei făcute cu Călină. Deci au venit aici înaintea domnii méle la divan de se-au pîrît de faţă Dumitra şi Ivan cu Sima de Stănceşti, tatăl Muşei şi a Neacşei. Într-aacéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre dirept şi pre lége, cu toţi cinstiţii deregătorii domnii méle şi am văzut domnia mea şi am citit în divan şi zapisul a lu Dumitru de la moartea lui, cu blăstem şi cu mărturii ce scriu mai sus, cum singur au dat Dumitru jupînései lui Călinei aceaste moşii pentru zéstrele ce i-au vîndut.

Derept acéia, domnia mea încă am dat Muşei şi Neacşei, fétele Simei, ce au fost făcute cu Călină, ca să hie volnice să-şi ţie ⟨moşii⟩[1] le cu bună pace de către Dumitra şi de către bărbatul ei, Ivan; de nimenilea opreală sau bîntuială să n-a⟨ibă⟩ [1] pentru aceaste moşii, că se-au pîrît de faţă şi au rămas Dumitra şi bărbatul ei Ivan de lége şi de judecată denaintea domnii méle. Mai multă treabă să n-aibă. Инако да нѣст, по реч владичество ми.

И испвавник, сам реч господство ми.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маю ѳ҃ дьни, понеделник, и wт Адама въ лѣт ҂зрмд [2].

† Їw Матею вwевwда, милостїю божїю господинь.

Їw Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Ghighiu, IV/3. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.

[2] „S-a scris în Bucureşti, luna mai 9 zile, luni, şi de la Adam în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

276 1636 (7144) mai 10.

† Adecă noi, tot satul Muereasca, ot sudstvo Vîlcea, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, cum să se ştie c-am mersu noi toţi de în micu pînă în mare, de a noastră bunăvoe, fără de nici o sila înaintea mării sale creştin domnu nostru Io Mateiu Băsăraba voevoda de ne-am vîndut de a

nostră bunăvoe] nenevoiţi de nemene, de am luoatu bani de la măria sa, însă ughi... [1] Şi né-au scos măria sa şi birul şi né-au dat măria sa să fim rumâni la sfînta mănăstire la episcupie de la Rîmnecu, la părintele Teofil, ca să fie mării sale poméană în veacu neclătit.

Şi noi încă deac-am văzut noi toţi că ne dă măria sa să fim rumâni la sfînta episcupie toţi am fost bucuroşi cu mic cu mare şi ne-am vîndut noi toţi cum scrie mai sus şi cu toţi feciorii noştri carii cîţi va avea şi cu toată moşiia noastră cît se va alége în satu în Muereasca, de hotar pînă în hotar. Şi să aibă măria sa domnu nostru a facere şi hristovu pre noi cum să fim rumâni în veacu la sfînta episcupie. Aceasta scriem şi mărturisim noi toţi cu acest zapis.

Şi ispravnic au fostu la această tocmeală credinciosul şi cinstitul boiarenul mării sale domnu nostru jupan Dumitraşco vistiarul cîndu au fost ispravnicu la Ocna cea Mare.

Пис месеца маи ї̃ дьни, в лѣт ₓз̅р̅м̅д̅.
Drăgoiu pîrcălab.
Stoica al Dobrului.
Vladul al Oprinii.
Stan.
Semanu.
Vladul Roman.
Răsipă.
Dochin.
Stoica Ţuia.
Brănilă.
Stanu.
Jorzu.
Dumitru.
Sin.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVII/2. Orig., hîrtie (30 × 21,5).

---

[1] Loc alb.

---

277 — 1636 (7144) mai 10.

† Adecă eu, Preda cliucerul din Céplea, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă, în sfînta mănăstire în Tismana, unde iaste hramul uspenie bogorodiţa, păntru că să ştie cu au avut sfînta mănăstire jumătate de sat din Moi, iar altă jumătate au fostŭ a lu Staico din Ohabă. Deci eu am cumpărat acea jumătate de sat din Moi de la feciorii lui Staico... [1] cu toţi rumânii şi cu toată moşiia din cîmpu, din pădure, din apă şi de preste tot hotarul, jumătate de sat, cît se va alége şi am făcut schimb cu sfînta mănăstire de am dat această jumătate de sat din Moi cu tot cum scrie mai sus şi mi-au dat mie sfînta mănăstire jumătate din sat din Năsip, ce-au fost a mănăstirei, că altă parte de Năsip au fost a mea de moşie. Datumi-au jumătate de sat, toată, cu toţi rumânii şi cu toată moşia din cîmp, din pădure, din apă şi de preste tot hotariul, cît iaste partea mănăstirei jumătate de sat, ca să fie schimbŭ păntru schimbŭ, neclătit în véci.

Şi la această tocmélă a noastră fost-au mulţi boiari mărturie: Udrişte vornicul doamnei din Roşie, Frăţilă stolnicul din Rovinari, Dragomir, Drăghici din Fărcăşeşti, Oprea postelnicul din Rogojel şi alţi boiari mulţi carei nu sînt scrişi. Şi am dat şi zapisul al feciorilor lui Staico la mănăstire cum să fie moşie sfintei mănăstire toată partea de sat din Moi jumătate şi să-mi fie şi mie moşie jumătate din sat din Năsip în véce de nimenile clătit.

Şi păntru credinţa pusu-mi-am şi pecétea şi iscălitura.

Пис маи ї̃, в лѣт ҂зрмд.

Eu Preda clucer o⟨t⟩ Ceplea ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XLV/5. Orig., hîrtie (31× 21), pecete aplicată. Copii, bidem, ms; 329, f. 509v–510; 336, f. 255–256; 711, f. 142v–143.

---

[1] Loc alb.

---

278 1636 (7144) mai 10, Bucureşti.

† Cu mila lui Dumnezeu creştin Mateiu Basaraba voevod şi domn întru toată Ţara Rumânească. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boiarinului domnii mele Radului păharnicul din Brîncoveni şi feciorilor lui cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie dată lui ocină la sat Prooroci în judeţul Oltului însă o jumătate de sat care iaste la Olt şi la Romănaţi toată partea lui Dumitru Burdi din cîmpu şi din pădure şi din apă şi cu partea de vie şi din siliştea satului şi cu vad de moară şi cu tot venitul du peste tot hotarul oricît să va alege din hotar pînă în hotar şi cu ocina de la Ghizdavul şi de la Dumbrăviţă care iaste osebită de satul Prorocii iar de către Dumitru Burdea şi cu tot venitul. Pentru că au cumpărat Radul păharnicul, satul Prorocii pe jumătate şi aceste ocine ce sînt zise mai sus de la Costea, ginerile lui Dumitru Burdii şi de la Drăgan, nepotul lui Dumitru Burdii şi de la Radul, za 10 000 de bani gata însă făr de o cizvîrte a lui Drăgan, care iaste a patra parte de jumătate den sat din Proroci care iaste mai sus zis, oricît să va alege.

Şi au făcut şi zapisul de la mîna lor de vînzare la mîna Radului păharnicul şi cu mulţi boiari mărturie carii sînt scrişi în zapis, anume: Diicul cuparul şi din Fărcaş, Radul căpitan şi din Balşi, Stan clucerul şi din Fălcoi, Pătru slujerul şi din Văleni, Ghinea slujerul şi din Milcoi, Tudor comisul şi din Puturoasa, Staico păharnicul şi din Băbeni, Iane păharnicul şi Pătru păharnicul şi din Comani, Badea păharnicul şi din Sfinteşti, Dumitru şi Radul şi Crăciun şi Manea şi Stoica şi de la Slatină, Filip judeţul şi din Criva cea de Sus, Hodor şi Şărbul şi Stanciul şi din Cîrstieneşti, Oprea şi din Şuici Dragomir.

Şi iar au mai cumpărat boiariul domnii mele Radul păharnicul ocină la Bîrza cea de Jos în judeţul Romănaţilor, însă partea Sfeii şi a fii-său Crăciun cea de cumpărătoare toată, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului, cu tot venitul din hotar pînă în hotar de la Sfeia şi de la fii-său Crăciun, za 1400 de bani gata şi cu zapis de vînzare la mîna Radului păharnicul şi cu mărturii în zapis pe nume din Vlăduleni, Stanciul banul şi Avraam logofătul şi Matei din Brîncoveni şi din Braneţ, Mirea şi Stănilă logofătul.

Şi iar au mai dat Radului păharnicul un ţigan anume Stan, feciorul lui Dumitru Codreş ţiganul, pentru că l-au cumpărat Radul păharnicul de la Radul postelnicul de la Lăcusteni, za 3 200 de bani gata şi cu zapis de vînzare la mîna Radului păharnicul şi cu mărturii ce scrie în zapis, anume: din Brîcnoveni, popa Cînda şi popa Ivan şi popa Radul şi Cîrstea pîrcălabul şi mulţi oameni carii nu sînt scrişi ei toţi în cartea aceasta.

Şi s-au vîndut aceşti oameni ce mai sus sînt zişi părţile şi ţigani carii sînt zişi mai sus de a lor bunăvoe, făr de nici o silă şi cu ştirea tuturor boiarilor şi a megiiaşilor din prejurul locului şi dinnaintea domnii mele. Şi am vîzut domniia mea şi zapisele lor la mîna Radului păharnicul de vînzare cum iaste mai sus-scris.

Drept aceia, dat-am domnia mea boiarinului domnii mele Radului păharnicul ca să-i fie date lui aceste părţi şi ţigani slobode feciorilor lui şi nepoţilor lui şi cîţi dintre dînsul să va trage să-i fie în veci şi de către nimenea neclătit peste zisa domnii mele.

Încă şi mărturii pus-am domniia mea, anume: jupan Hrizea vel ban al Craiovei şi jupan Ivaşco vel dvornic şi jupan Gligore vel logofăt şi jupîn Dumitru vel vistier şi jupan Preda vel spătar şi jupan Nedelco vel clucer şi jupan Vasilie vel stolnic şi jupan Buzinca vel comis şi jupan V⟨uc⟩ina vel păharnic şi jupan Costandin vel postelnic.

Şi am scris eu, Tudor logofătul, în Bucureşti mai 10, 7144 ⟨1636⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom. CCCXXXVII/1 (nr. 3). Copie.

---

279 — 1636 (7144) mai 13, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ, Дават. господство ми сїю повелѣнїе господство ми lu Lăudat, feciorul jupănései Dobrei a lu Ivaşco de Béleţi, ot sudstvo Muş⟨cel⟩ i Padu⟨reţ⟩, ca să fie volnicu cu această carte a domnii méle de să ţie toată partea de ocină a mîini-sa Dobrei, cît se va afla, însă să se ştie de în sat de în Jupînéni şi de în Negomireşti şi den în Lucăceşti şi de în Coteneşti şi de în Văléni, de în cîmpu şi de în pădure şi de în apă şi de în munte şi de în şăzutul satelor, de pretu⟨ti⟩ndinilea şi de preste tot hotarul, oarecît se va alége, de nimenilea opreală să n-aibă, pentru că aceaste ocine şi moşii ce scriu mai sus, fost-au de moşie ale Dobrii despre tată-său, Radul Cîrloban de Jupînéni, încă mai denainte vréme.

Iar după acéia, cîndu au fost acuma, în zilele domnii méle, iar jupîneasa Dobra, muma lu Lăudat, ia singură den voia ei au venit aici înaintea domnii melé la divan, de au mărturisit cu sufletul ei, cum i-au fost Lăudat fecior bun, de o au cinstit şi o hrănéşte la bătrînéţele ei şi la vréme de slăbiciune; alt nimenilea nu o au căutat. Şi i-au mai dat jupîneasa Dobra, fiiu-său, lu Lăudat şi rumâni vii anume: Negre şi Oana şi fraţii Oanei, cîţi se vor afla şi Stroe cu feciorii şi şi cîţi rumâni se vor mai afla pre acéste moşii, toţi i-au dat.

Şi iar i-au mai dat şi partea Pîrvului... [1] unchiul jupînései Dobrei şi partea unchiu-său lu Rădilă şi a unchiu-său Stoicăi, ce le-au fost cumpărat jupîneasa Dobra aceaste părţi de la unchii ei, ce scriu mai sus pre bucatele ei de zéstre.

Şi iar au mai dat jupîneasa Dobra fiiu-său lu Lăudat şi partea ei de ferecături, anume: o boartă şi 1 ac şi o cruce ferecată şi cu o păréche de cercei şi 1 copil de ţigan, anume Vlădilă ce se-au venit la înpărţeală.

Acesté toate le-au dat jupîneasa Dobra numai fiiu-său, lu Lăudat, iar Tatului, feciorul jupînései Dobrei, fratele lu Lăudat, nu i-au dat nimica, căci nu i-au fost bun, nici o au soc⟨otit⟩ [1], nici o au hrănit. Şi am văzut domnia mea şi zapis⟨ul jupî⟩ [1]nései Dobrei făcut cu mare bles⟨tem şi multe⟩ [1] mărturii scrise la zapis, carii au fost l⟨a acea⟩ [1] tocmea⟨lă⟩ [1] anume: de Coteneşti, Vladul şi Fră⟨cea cel ma⟩[1]re şi Frăcea cel mic şi de în Bogăteşti, popa Stanciul şi popa Micudă den Cîmpulungŭ şi de în Dragoslavele, Ianiu i Coman.

Şi au pus jupuneasa Dobra şi blestem, cum care de în ruda ei, au fecior, au fată, au frate, au nepot, au văr, au unchiu se va ispiti a călca şi a sparge aceasta a ei milă şi tocmeală să fie blăstemat şi afurisit de 318 obţi ije sut vă Nechei şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia.

Pentru că au dat Dobra aceasta moşii fiiu-său lu Lăudat, de a ei bunăvoe, ca să-i fie moşie lui şi feciorilor cu ştirea tuturor megiiaşilor şi opreală de nimenilea să n-aibă. **Инако да нѣст, по реч господство ми.**

И исправник, сам реч господство ми.
Пис ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца маи г҃і дьни, въ лѣт ҂зрмд.
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Іѡ Матею воевод ⟨m.p.⟩

⟨Pe verso, sec. XVIII:⟩ Această carte véchie şi nişte zapise de la Negreştii de Sus, care moşie iaste, fără ceialalţi veri de moşie, numai a mea.

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, IX/5. Orig., hîrtie (29 × 21), pecete timbrată. Cu o copie de la începutul sec. XIX. Altă copie ibidem ms. 204, f. 118v—119.

---

[1] Loc rupt.

---

280 1636 (7144) mai 14.

Zde cletovţii ai lu Pătru de Larga, po ime: ot Străhaia, Drumenţa i ot Turceani, Duliman i ot Strîmba, judeţul i ot Ciuturi, Drăgoiŭi ot Strîmtele Severin i ot Slăvileşti, Roman să jure de către Mihaiŭ den Borăscul, cum nu iaste Pătru rumânu de în Borăscul de moşie, nici l-au apucat legătura lui Mihaiŭ voevod în Borăscul. Însă cum vor afla cu sufletele lor şi zăoa la Sti. Petră. I ispravnic Cernica postelnicul. Şi să jure în scaun la Craiova.

Pis Lepădat u Bucureşti, measeţa maiu 14 dni, leat 7144 1636.

După N. Iorga, *St. şi doc.*, VII, nr. 5, p. 5.

---

281 1636 (7144) mai 15, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Іѡ Матеи воевод Басараб и господинъ въсои земли Ѹгровлахїиское. Дават господство ми сїю повеленїе господства ми слꙋзем господства ми Дꙋмитрꙋ попев Савев и Алеѯе Греков ѡт Чꙋмещи и Панов пѡстелник и брат его Арсенїе ѡт Питещи и със синови им, елицем Богъ дароват им, ꙗко да им ест ѡчинꙋ во Изворани ѡт сꙋдство Мꙋшчел, код Питещи, али ѡсем делнице ѡт пол и ѡт шꙋм и ѡт вода и ѡт дел съ винърчим и съ две вечини по име Измъ и синови егѡ и синꙋ Тоадер съ синови егѡ и ѡт седалнща селов и със въс ходоком, ѡт по въс хотаром, ѡт хотар до хотаром, елико изберет се, али делницile, да

се знае, по име: делницав Измев и делница Тоадеров и делница Бріев и Корвежъл и а Минчев попев и а Геѡргев Ѡпрев и а Ѡприи Вълкȣлȣи и а Никȣлеи. Понеже покȣпи Дȣмитрȣ и Алеѯе и пак и брат егѡ Арсеніе тех делнице и съ две вечини више писавїи въкȣпе равно ѡт на Васіліе, синъ Нѣгȣлов ѡт Гречи, внȣь жȣпаници Марьи, състра Михан спатар Коцофѣнȣл и Дȣмитрашко ключер ѡт Спинени, за ҂л҂ѳ пѣнеси готови и със запис ѡт проданіе ѡт на Васіліе, внȣк жȣпаници Маріеи на рȣки сим болѣри иже више пис и със сведителіе исписаніе ȣ запис, кое делнице биле сȣт Васіліе за дѣдінȣ, ѡт на дада его, жȣпаница Мара, ещеже ѡт прежде време.

И видел господство ми и записȣл Васіліев ѡт проданіе на рȣки синъ болѣри със сведітеліе многи болѣри лȣдіе добри ȣ запис. И егда испродал Васіліе сіе делнице више пис сице сȣ такмили тех болѣри: аще се хокют ȣфати, нѣгогда неки человеки въ тех делнице съ прȣх, да имат Васіліе носити преніꙗ и нȣжда, занеже сице се ȣтакмили и продал ест Васіліе ѡт своего добро волю, без[д] ни една силост съ ȣзнаніꙗ всем болѣром и а мегіашом ѡт гор издол и ѡт ѡкрест местом и ѡт пред господства ми ѡт диван.

Сегѡ ради, дадох и господство ми сим слȣзем господства ми Дȣмитрȣ и Алеѯе и Пано постелник и Арсеніе.

А къда дръжът сіꙗ делнице и съ вечини више писавси кȣпно равно, да ест им дѣдинȣ и въ ѡхаб, имъ и синовом и внȣком и превнȣчитом стоꙗтелна въ веке и ни ѡт когождо непоколебимом, по реченіꙗ господства ми, да не ест.

Се и сведітеле положъ и господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Краловски и жȣпан Ивашко вел дворник и жȣпан Григоріе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вистиіар и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Неделко вел ключер и жȣпан Панъ[1] вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Вȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел пѡстелник. И исправник, вел лѡгѡфет.

И аз, Тȣдор спȣден, мазах въ вес рекшъ Бȣкȣрещи, маи еі҃ дьни, ѡт Адама до нинѣ лѣт ҂зрмд.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Maței Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, Dumitru, fiul popii Sava, și Alexe al lui Grecu din Ciumești și Pană postelnic și fratele lui Arsenie din Pitești și cu fiii lor, cîți le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie ocină la Izvorani, din județul Mușcel, lîngă Pitești, însă opt delnițe din cîmp și din pădure și din apă și din partea cu vinăriciu și cu doi vecini, Izmă și fii lui și fiul lui Toader cu fiii lui și din vatra satului și cu tot venitul de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar cît se va alege, însă delnițele să se știe, anume: delnița lui Izmă și delnița lui Toader și delnița lui Brie și a lui Corvejăl și a lui Mincea al popei și a lui Gheorghe al lui Oprea și a lui Oprea al lui Vîlcul și a lui Necula, pentru că au cumpărat Dumitru și Alexe și deasemeni și fratele lui, Arsenie, aceste delnițe, și cu doi vecini mai sus scriși împreună, la fel de la Vasilie, fiul lui Neagul din Greci, nepotul jupaniței Maria, sora lui Mihai spătar Coțofeanul și al lui Dumitrașco clucer din Spineni, pentru 39 000 bani gata și cu zapis de vînzare de la Vasilie, nepotul jupaniței Mariei, la mîna acestor boieri, care sînt mai sus scriși și cu martori scriși în zapis. Care delnițe au fost ale lui Vasilie de moștenire de la bunica sa, jupanița Mara, încă de mai înainte vreme. Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare al lui Vasilie la mîna acestor boieri cu martori mulți boiri, oameni buni, în zapis.

Și cînd a vîndut Vasilie, aceste delnițe mai sus scrise așa s-au tocmit astfel cu acești boieri, că dacă se vor apuca vreodată niște oameni cu pîră pentru aceste delnițe, Vasile să poarte pîra și nevoia, pentru că așa s-au în-

tocmit. Şi a vîndut Vasilie de bunăvoia lui, fără nici o silă, cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaş lor d'n sus, d'n jos şi din prejurul locului şi dinaintea domniei mele în divan.

De aceea, am dat şi domnia mea acestor slugi ale domniei mele, Dumitru şi Alexe şi Pană postelnic şi Arsenie.

Iar cînd vor stăpîni aceste delniţe şi cu vecinii mai sus spuşi să le stăpînească împreună deopotrivă, să le fie dedină şi de ohabă, lor şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi stătătoare în veci şi de nimeni neclintit, după spusa domniei mele. ⟨Altfel⟩ să nu fie.

Iată şi martori am pus şi domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Grigorie mare logofăt şi jupan Dumitru vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco clucer şi jupan Pană [1] mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am scris în oraşul numit Bucureşti, mai 15 zile, de la Adam pînă acum, anul 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 50v—51. Copie; altă copie ibidem, ms. 710, f. 657v (fragment). Trad. ibidem, ms. 349, f. 43—44; 479, f. 51—52; 482, f. 118—121; 710, f. 647v—648.

---

[1] Pană, greşit pentru Paindur.

282

1636 (7144) mai 17, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ всои земли Оугрровлахїискои. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтеномꙋ болѣринꙋ господства ми жꙋпан Радꙋл втори вистиꙗр и съ сини его, елици Богъ даровает, ꙗкоже да ест емꙋ село Шкѣни ѡт Поток, въ сꙋдство Дъм⟨бовица⟩, ѡбаче частъ жителницев Станкъв агоае агъв Нѣгꙋлов, дъщера Дръгич спатар, въса и съ въси вечинїи и съ въс ходоком, ѡт полѣ и ѡт шꙋм и ѡт вод и ѡт седалище селов, ѡт по въс хотаром. И вечинїи, еще да се знае, по име: Ѡпрѣ Корбѣи съ синови си и Станчюл съ сини его и Стан съ сини его и Бꙋта съ сини его и Михънилъ съ сини его и Шербꙋ и Манѣ и паки Бꙋта съ сини им. И паки да имат дръжати жꙋпан Радꙋл вистиꙗр и дѣлница Дръгоюв въса, ѡт по въс хотаром. Понеже того село Шкѣни быст за дѣдин паницеи Станкъи агоае, дал за прѣкию ѡт родители еи, Дръгич спатар ѡт прѣжде врѣме.

Ӑ потом, егда ест бил нинѣ, оу дьни господства ми, по съмрът агъи Нѣгꙋлꙋи, а жꙋпаница Станка кꙋпно съ сини еи, Коман комис и Ӑндреи спатар и Пътрашко постелник и инии сини, ѡни ест бил продал Радꙋлов вистиꙗр село́ Ꙗковещїи ѡт сꙋдство Влашка, частъ им съ въси вечинїи и съ кꙋки и съ водїниц и съ въс ходоком радї дꙋжновенїѧ Нѣгꙋлꙋи ага, что ест бил дꙋжно на сꙋдцꙋ ѡт Брашев за с͠м жилтци готови. Ӑ послѣ, въстанила се ест болѣрїи ѡт Лерещи съ прꙋх и възѣл село Ꙗковещїи ѡт на Радꙋл вистиꙗр. Въ том, Радꙋл вистиꙗр, ѡи прїидет пред господства ми ꙋ вел диван за лицꙋ съ жꙋпаница Станка и съ сини еѧ, Коман комис и Ӑндреи спатар и Пътрашко постелник и достизал ест закона и диванꙋл, ꙗкоже да възимает Радꙋл вистиꙗр дѣдїнь радї дѣдинъ и вечини ради вечини паки ѡт дѣдине Нѣгꙋлꙋи ага. И възимал Радꙋл вистиꙗр чѣстъ Нѣгꙋлꙋи ага ѡт Холꙋбещи и ѡт Стръмба съ вечинїи съ въс ходоком, ꙗкоже да ест емꙋ дѣдинꙋ.

Таже, а послѣ, паница Станка съ сини еи више пис, ѡни не ѡбинꙋл се ест за сїе више писание ѡчине, почто радї ест бил къщи и пребиванїе им там, но въста—

или се ест въси вък8пѣ съ много моленїе на Рад8л вистиꙗр и сътворил 8строенїе ѡт пред господства ми ѡт с8дилище, аще дал ест сел Шкѣин ѡт Поток, частъ панице Станкъи за прѣки и съ вечинїи Рад8лов вистиꙗр, а ж8паница Станка, ѡна да имат держати тѣх части ѡт Х8л8бещи више пис, съ въс ходоком. И ещеже ест дал Рад8л вистиꙗр 8ги а҃, аще наплънил ест 8ги г҃ и съ запис ѡт 8строенїе на р8ки Рад8л8и вистиꙗр и съ многи болѣри свѣдетели оу запис.

И паки да ест Рад8л8и вистиꙗр ѡчин8 8 Дъд8лещи, въ с8дство Єлхов, ѡбаче ѡт по въса ѡчина Дъд8лещилом, ѡт по въс хотаром три части, ѡт полю и ѡт ш8м и ѡт вода и съ вечинїи и съ въс ходоком, понеже пок8пи Рад8л вистиꙗр сїа више писана ѡчин8 ѡт на Барб8л постелник ѡт Мънещи и ѡт на брат его Їван, за ҂зі҃ пѣнези готови.

И паки да ест Рад8л8и вистиꙗр нѣкое виноградї оу дѣл8л Мъг8рѣнилѡм и съ ѡчин8 въса частъ Търъцъв ѡт по въс хотаром, ѡт полю и ѡт ш8м и ѡт вода и ѡт седалище селов8 елика изберит сѧ, ѡт на Дръгичи Хром и ѡт на братїи его Строе и Пътрашко и Нѣнюл за ҂и҃ пѣнези готови и съ свѣдѣтелїи 8 запис. И паки да ест Рад8л8и вистиꙗр една виноград оу дѣл8л Мъг8рѣнилом и съ ливезиле 8 глава виноград, ѡбаче виноград не дажбове, понеже пок8пи Рад8л вистиꙗр ѡт на Тат8л и ѡт на брат его Тат8л, сини Дръган ѡт Воиводещи, ради ҂ву҃ пѣнези готови. И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр една виноград въ дѣл8л Мъг8рѣнилом недажнич съ ливези 8 глава виноград ѡт на Рад8л, брат Тат8лов ѡт воиводещи, за ҂ву҃ пѣнези готови и съ запис ѡт проданїе.

И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр єдинъ погон ѡт виноград и е сежени за ѡчинъ 8 дѣл8л Мирчещилом, ѡт на Балотъ и ѡт на сини его, Їѡн и Ꙗдѣ за ҂вф҃ пѣнези готови. И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр една половин ѡт виноград 8 дѣл8л Мирчещилом и съ четири сежени за ѡчин8 ѡт частъ Дръготѣскъ , ѡт на Цинтѣ ѡт Мирчещи, за ц҃ пѣнези готови. И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр паки една половин за погон ѡт виноград 8 дѣл8л Мирчещилом и четири сежени за ѡчин8, ѡт на Бъцоае монахїѧ и ѡт на Михалаки ѡт Бъичещи, за ц҃ пѣнези готови. И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр три чегвърци ха виноград и съ е҃ сежени за ѡчинъ ѡт частъ Драготѣскъ, ѡт на Дънилъ ѡт Дръготещи, за ҂ау҃ пѣнези. И паки пок8пи Рад8л вистиꙗр три чедвърци за виноград8 и съ три сежени за ѡчин8 8 дѣл8л Дръготеск8, ѡт на Марии ѡт Смедещи и ѡт на Станчюл и Р8сии, за ҂ас҃ пѣнези. И паки пок<8>пи Радꙋл вистиꙗр ѕ҃ сежени за ѡчинъ 8 дѣл8л Мирчещилом код виноградї Рад8л8и вистиꙗр, ѡт на Станч8л Татоев ѡт Мирчещи, за ук҃ пенези готови, кое ѡчине иде ѡт Лак8л съ Кърлицеле до Припор.

И паки да ест болѣр господства ми Рад8л вистиꙗр нѣкое мѣсто елов за кг҃ погоане ѡт виноград 8 дѣл8л Лолоещилѡм съ ѡкол8л виноградїм колико се държе въ ѡколо ѡбем погоане ѡт виноград да быти виноградї без винарич, понеже сїе више писание мѣсти быст ѡт ѡчина Лолоещилом и бил ест дана ѡт Борчѣ логофет ѡт Б8кшани и за ж8паница его. . .[1] на свѣта монастир Гр8юл, храм свѣти архаггель Михаил, помѣн8 радї.

А потом, егда быст нинѣ, 8 дьни господства ми, а Л8пашко, синъ Аврам постелник, вн8к Борчїи логофет ѡт Б8кшани, въ к8пѣ съ ѡтц8 иг8мена Леѡнтїе и Некифора и Дїѡнисїе и съ всъ собор свѣтѣи монастир, ѡни смотрил ест с8щъ свѣта монастир сира без скот, прїидет на болѣр господства ми Рад8л вистиꙗр аще сътворил 8строенїе тере ест дал тех мѣсти елов ш8м ꙗко да сътворил Рад8л вистиꙗр виноградї. Въ том и Рад8л вистиꙗр, ѡн ещеже ест дал на свѣта монастир еже више рѣх радї тѣх мести мв҃ ѡвце съ агничи, ꙗко да ест свѣтѣи монастир ѡт хран и въ оутвержденїе а Рад8л8и вистиꙗр дѣдини въ вѣки и съ подписанїе ѡт оустроенїе съ болѣри свѣдѣтели 8 запис.

И паки да ест болѣр господства ми Рад8л8и вистиꙗр ѡчинъ въ Кът8и оу с8дство Дъм<бовица>, али дел Митреи, вн8к ж8паницев Драгнев въса, ѡт полю и ѿ шȣм и ѿ вода и съ бродове за водиниц и ѿ седалища селов и ѿ посвȣди али елика изберит сѧ ѿ по въс хотаром, ѡчинȣ без вечини, понеже ѿ прѣжде врѣме быст продал Митрѣ Радȣлȣи вистиꙗр ѿ частъ его ѿ половин за сел ѿ Кътȣн половино. А потом, егда быст въ дьни Алеѯандрȣ воевод Їлїаша, въ лѣт ҂зрли, а Митрѣ, ѡн ест бил дȣжен Дȣмитровȣ вистиꙗр Дȣдескȣл ради нѣкїи цигани что ест бил продал и нѣст бил емȣ стоатели. Въ, том, Митрѣ, ѡн нѣст имал съ что да платит, нъ пак продал ест Митрѣ Радȣлȣи вистиꙗр ѿ чартъ его, али ѿ четвертаго дел да дръжит Радȣл вистиꙗр два части а Митрѣ да държит една дел. И продал ест ѡчинȣ испървȣ цѣн за ҂и҃ аспри и сїе више речене два части за ҂д҃ аспри чин кȣп аспри ҂в҂ї, ѡбаче да се знае како ест продал Митрѣ Радȣлȣи вистиꙗр, ѿ половин за село пет части а Митрѣ да дрежит ѕ҃-го дел.

А потом, къда ест бил въ дьни Леѡн воевод, а Митрѣ ѿ Кътȣн, ѡн продал ест Радȣлȣи вистиꙗр и дрȣга частъ еже ест бил ѡстал емȣ ѕ҃-гѡ част ради ҂в҃ пѣнези чин кȣпно през въса част Митрїи за ѡчинȣ ѿ Кътȣн ҂д҂ї аспри и нѣст ѡстал Митрїи ни една палмȣ за ѡчинȣ въ Кътȣн, понеже продал ест ѧ въса како ест више пис. И паки покȣпи Радȣл вистиꙗр ѿ на Стана, дъщера Станков ѿ Кътȣн ѿ част еѧ ѿ ѡчина Сȣслънѣска ѿ д҃-гѡ дел три части, ѿ полю и ѿ шȣм и ѿ вода и ѿ по въс хотар за ҂и҃ аспри готови. И пак покȣпи Радȣл вистиꙗр ѿ на Драгомира, дъщера Драгомирев, внȣка Станеи ѿ Кътȣн ѿ частъ еѧ ѿ Сȣслънѣска ѿ д҃-гѡ дел половин ѿ по въс хотаром, ради ҂дѡ аспри готови и съ запис ѿ проданїе.

И паки ѡчинȣ ȣ Микшани ѿ дел Бъканов ѿ Бȣзъещи, сежени и҃, ѿ полю и ѿ шȣма и ѿ вода и ѿ седалище селов и ѿ по въс хотаром, понеже покȣпи Радȣл вистиꙗр ѿ на Драгомир ѿ Чокънари за ҂в аспри готови.

И пак покȣпи Радȣл вистиꙗр едни челѣд за ацигани по име: Радȣл синъ Дȣмитрȣ циган и съ ациганка его на име Анка, дъщера Станкъи циганка и съ сини им Стана и Недѣлко и Сламна ѿ на Дȣмитрашко постелник, синъ Станчюл логофет Чепарюл и ѿ на жȣпаница его Каплѧ, дъщера Кирнѧз ради ҂в҂ї аспри готови и съ запис ѿ проданїе и съ свѣдѣтели ȣ запис. И паки да ест Радȣл вистиꙗр една циганкȣ по име Костанда циганка, понеже сїѧ више писана Костанда циганка била ест ѿ дѣдин жȣпаницен Станїи спътърѣса Горгъноае, таже, ѡ ест бил възимал едни ациган Радȣлȣи вистиꙗр по име Ганѣ циган. А послѣ въстанил се ест жȣпаница Станка ворнчѣса Винтилъв дворникъ и съ сини еѧ, Тȣдосїе логофет и Негоицъ постелник, рекȣщи како ест Костанда циганка им ѿ дѣдин. Таже ѡ ест платил Радȣл вистиꙗр им съ ина циганкȣ како ест закона сеи землѧ. А потом ѡбрѣтал сѧ ест Костанда циганка ѿ дѣдин жȣпаницен Станїи спътърѣса Горгъноае. Таже, въ том, Тȣдосїе логофет и Негоїцъ постелник, ѡни дал ест жȣпаницен Станїи спьтърѣсїи едни ациганкȣ по име Параскива, дъщера Ангелинїи циганка, аще платил по Костанда циганка, ꙗкоже да ест Радȣлȣи вистиꙗр Костанда циганка дѣдин въ мир и съ запис ѿ ȣстроенїе на рȣка его.

И продадоше сїи више писани болѣри и людїи тех дѣдин више пис ѿ своим добро волѣ без не една силост съ знанїѧ въсъм болѣром и а мегїашом ѿ ѡкръст им и съ записȣл им на рȣка Радȣлȣи вистиꙗр.

Сего ради, дадох и господство ми болѣр господства ми жȣпан Радȣл втори вистиꙗр ꙗко да ест емȣ дѣдїне въ ѡхаб и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом въ вѣк стоателне и не ѿ когождо непоколѣбимом да нѣст.

Се оуже и свѣдѣтелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи, пан Ївашко вел дворник, пан Глигорїе вел логофет, пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр, пан Преда вел спатар и жȣпан Недѣлко вел клȣчар и жȣпан Василїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел конюш и жȣпан Бȣчина вел пехарникъ и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, жȣпан Глигорїе вел логофет.

И аз, Тȣдорȣ спȣден, мазаχ, брат мали Дȣмитрȣ логофет, маи з҃і-гѡ дьни оу вес Бȣкȣрещи лѣт господина ҂а҃χлѕ, Ѿдамлеже ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Radul al doilea vistier și cu fiii lui, cîți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie satul Șcheii de la Potoc, în județul Dîmbovița, însă partea Stancăi agoae, soția lui Neagul aga, fiica lui Drăghici spătarul, toată și cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului de peste tot hotarul. Și vecinii încă să se știe, anume: Oprea Corbei cu fiii săi și Stanciul cu fiii lui și Stan cu fiii lui și Buta cu fiii lui și Mihăilă cu fiii lui și Șerbu și Manea și iarăși Buta cu fiii lor. Și iarăși să stăpînească jupan Radul vistierul și delnița lui Drăgoiu, toată, de peste tot hotarul. Pentru că acel sat Șcheii, a fost de moștenire al paniței Stanca agoae, dat de zestre de părintele ei, Drăghici spătarul, de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Neagul aga, jupanița Stanca, împreună cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și Pătrașco postelnicul și alți fii, ei au vîndut lui Radul vistierul satul Iacoveștii, din județul Vlașca, partea lor cu toți vecinii și cu casele și cu morile și cu tot venitul, pentru datoria lui Neagul aga, ce a fost dator sudețului din Brașov pentru 240 galbeni gata. Iar apoi, s-au sculat boierii din Lerești cu pîră și au luat satul Iacoveștii de la Radul vistierul. Întru aceea, Radul vistierul, el a venit înaintea domniei mele, în marele divan, de față cu jupanița Stanca și cu fiii ei, Coman comisul și Andrei spătarul și Pătrașco postelnicul și i-a ajuns legea și divanul, ca să ia Radul vistierul dedină pentru dedină și vecini pentru vecini, iarăși din dedinele lui Neagul aga. Și a luat Radul vistierul partea lui Neagul aga din Holubești și din Strîmba cu vecinii și cu tot venitul, ca să-i fie dedină.

Astfel, după aceea, panița Stanca cu fiii ei mai sus scriși, ei nu s-au îndurat de aceste ocine mai sus scrise, pentru că a fost casa și locuința lor acolo, ci s-au sculat toți împreună, cu multă rugăminte la Radul vistierul și au făcut întocmire dinaintea domniei mele la judecată, de au dat satul Șcheii de la Potoc, partea de zestre a paniței Stanca, cu vecinii, lui Radul vistierul, iar jupanița Stanca, ea să stăpînească acele părți din Hulubești mai sus scrise, cu tot venitul. Și încă a mai dat Radul vistierul 60 ughi de a împlinit 300 ughi și cu zapis de întocmire la mîna lui Radul vistierul și cu mulți boieri martori în zapis.

Și iar să-i fie lui Radul vistierul ocină la Dădulești, în județul Ilfov, însă de peste toată ocina Dăduleștilor, de peste tot hotarul, trei părți din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că a cumpărat Radul vistierul această ocină mai sus scrisă de la Barbul postelnicul din Mănești și de la fratele lui, Ivan, pentru 17 000 bani gata.

Și iar să fie lui Radul vistierul niște vii în dealul Măgurenilor și cu ocina, toată partea lui Tărîță, de peste tot hotarul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, cît se va alege de la Drăghici Șchiopul și de la frații lui, Stroe și Pătrașco și Neniul, pentru 8 000 bani gata și cu martori în zapis. Și iar să fie lui Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor și cu livezile din capul viei, însă via nedajnică, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la Tatul și de la fratele lui Tatul, fiii lui Drăgan din Voivodești, pentru 2 400 bani gata. Și iar a cumpărat Radul vistierul o vie în dealul Măgurenilor, nedajnică, cu livezi în capul viei, de la Radul, fratele lui Tatul din Voivodeşti, pentru 2 400 bani gata şi cu zapis de vînzare.

Şi iar a cumpărat Radul vistierul un pogon de vie şi 5 stînjeni de ccină în dealul Mirceştilor de la Balotă şi de la fiii lui, Ion şi Aldea, pentru 2500 bani gata.

Şi iar a cumpărat Radul vistierul o jumătate de vie în dealul Mirceştilor şi cu patru stînjeni de ocină, din partea Drăgotească de la Ţintea din Mirceşti, pentru 900 bani gata. Şi iar a cumpărat Radul vistierul iarăşi o jumătate de pogon de vie în dealul Mirceştilor şi patru stînjeni de ocină de la Băţoae monahia şi de la Mihalache din Bănceşti pentru 900 bani gata. Şi iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvîrţi de vie şi cu 5 stînjeni de ocină din partea Drăgotească, de la Dănilă din Drăgoteşti, pentru 1 400 bani Şi iar a cumpărat Radul vistierul trei cesvîrţi de vie şi cu trei stînjeni de ocină în dealul Drăgotescu de la Marin din Smedeşti şi de la Stanciul şi Rusin pentru 1 200 bani. Şi iar a cumpărat Radul vistierul 6 stînjeni de ocină în Dealul Mirceştilor, lîngă viile lui Radul vistierul, de la Stanciul al lui Tatoe din Mirceşti pentru 420 bani gata, care ocină merge de la Lacul cu Cîrligele pînă în Pripor.

Şi iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul nişte locuri sterpe de 23 de pogoane de vie în dealul Loloeştilor cu ocolul viilor cît se ţine împrejurul acestor pogoane de vie, să fie vie fără vinărici, pentru că aceste mai sus scrise locuri au fost din ocina Loloeştilor şi au fost date de Borcea logofătul din Bucşani şi jupaniţa lui... [1] la sfînta mănăstire Gruiul, hramul sfîntul arhanghel Mihail, pentru pomană.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, Lupaşco, fiul lui Avram postelnicul, nepotul lui Borcea logofătul din Bucşani, împreună cu părintele egumen Leontie şi Nechifor şi Dionisie şi cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că fiind sfînta mănăstire săracă şi fără vite, au venit la boierul domniei mele, Radul vistierul de a făcut întocmire, de a dat acele locuri sterpe, pădure, ca să facă Radul vistierul vii. Întru aceea şi Radul vistierul, el încă a dat la sfînta mănăstire, care este mai sus spusă, pentru acele locuri, 42 oi cu miei, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană şi de întărire, iar lui Radul vistierul dedină în veci şi cu iscălitura de întocmire, cu boieri martori în zapis.

Şi iar să fie boierului domniei mele Radul vistierul ocină în Cătun, în judeţul Dîmboviţa, însă partea lui Mitrea, nepotul jupaniţei Dragnea, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vadurile de moară şi din vatra satului şi de pretutindeni, însă cît se va alege de peste tot hotarul, ocină fără vecini, pentru că de mai înainte vreme a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui jumătate din jumătate de sat, din Cătun. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, în anul 7138, iar Mitrea, el a fost dator lui Dumitru vistierul Dudescul pentru nişte ţigani, pe care i-a vîndut şi nu i-au fost statornici. Întru aceea, Mitrea n-a avut cu ce să plătească, ci i-a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din partea lui, însă din a patra parte să stăpînească Radul vistierul două părţi, iar Mitrea să stăpînească o parte. Şi a vîndut ocina dintîi cu preţ de 8 000 aspri şi aceste două părţi mai sus zise pentru 4 000 aspri, fac împreună 12 000 aspri. Însă să se ştie că a vîndut Mitrea lui Radul vistierul din jumătate de sat cinci părţi, iar Mitrea să stăpînească a 6-a parte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, Mitrea din Cătun, el a vîndut lui Radul vistierul şi cealaltă parte, care i-a rămas lui, a 6-a parte, pentru 2 000 bani, fac împreună peste tot, partea lui Mitrea de ocină din Cătun, 14 000 aspri şi nu i-a rămas lui Mitrea nici o palmă de ocină, pentru că a vîndut-o toată, cum este mai sus scris. Şi iar a cumpărat Radul vistierul de la Stana, fiica lui Staico din Cătun, din partea ei, din ocina Suslănească, din a 4-a parte, trei părţi, din cîmp şi din pădure şi din apă şi de peste tot hotarul pentru 8 000 aspri gata. Şi iar a cumpărat Radul vistierul de la Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei din Cătun, din partea ei din Suslăneasca, din a 4-a parte, jumătate, de peste tot hotarul, pentru 4 800 aspri gata şi cu zapis de vînzare.

Şi iarăşi ocină la Micşani din partea lui Băcan din Buzăeşti 50 stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul vistierul de la Dragomir din Ciocănari, pentru 2 000 aspri gata.

Şi iar a cumpărat Radul vistierul un sălaş de ţigani, anume: Radul, fiul lui Dumitru ţiganul şi cu ţiganca lui, anume Anca, fiica Stancăi ţiganca, şi cu fiii lor, Stana şi Nedelco şi Slamna de la Dumitraşco postelnicul, fiul lui Stanciul logofătul Cepariul şi de la jupaniţa lui, Caplea, fiica lui Chiriaz, pentru 12 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu martori în zapis. Şi iar să fie lui Radul vistierul o ţigancă, anume Costanda ţiganca, pentru că această mai sus scrisă Costanda ţiganca a fost de moştenire a jupaniţei Stana spătăreasa Gorgănoae; apoi, a luat un ţigan al lui Radul vistierul, anume Ganea ţiganul. Iar apoi, s-a sculat jupaniţa Stanca vorniceasa a lui Vintilă vornicul şi cu fiii ei, Tudosie logofătul şi Negoiţă postelnicul, spunînd că Costanda ţiganca este a lor de moştenire. Deci le-a plătit-o Radu vistierul cu altă ţigancă, cum este legea acestei ţări. Iar după aceea, s-a aflat Costanda ţiganca de moştenire a jupaniţei Stana spătăreasa Gorgănoae. Astfel, întru aceea, Tudosie logofătul şi Negoiţă postelnicul, ei au dat jupaniţei Stana spătăreasa o ţigancă, anume Paraschiva, fiica Anghelinei ţiganca, de a plătit pe Costanda ţiganca, ca să fie lui Radul vistierul Costanda ţiganca dedină, în pace şi cu zapis de întocmire la mîna lui.

Şi au vîndut aceşti boieri şi oameni mai sus scrişi acele dedine mai sus scrise de bunăvoia lor, fără nici o silă, cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din jurul lor şi cu zapisele lor la mîna lui Radul vistierul.

De aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele jupan Radul al doilea vistier, ca să-i fie dedine de ohabă şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac statornice şi de nimeni neclintit să nu fie.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei, pan Ivaşco mare vornic, pan Gligorie mare logofăt, pan Dumitru mare vistier, pan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Tudor spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, mai a 17-a zi, în oraşul Bucureşti, anul domnului 1636, de la Adam 7144.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DXCII/200. Orig., perg. (42 × 59), pecete timbrată. Trad. la Arh. St. Buc., ms. 1 165, f. 9–11.

---

[1] Loc alb.

283 1636 (7144) mai 18, Bucureşti.

† Adecă noi tot satul Muereasca ot sudstvo Vîlcea, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să hie de mare credinţă la mîna jupan Predei vel spatar ot Brîncovéni ca să se ştie cînd au fost acum în zilele domnu nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi ne-am sculat de bună voia noastră fără de nici o silă de către niménilea şi am mersu la dumnealui la spătarul Preda, de ne-am vîndut rumâni cu toţi feciorii noştri şi cu toate moşiile noastre, pre bani gata, derept 250 de galbeni; şi ne-au plătit dumnealui şi de bir den punga lui cu bani gata, cu 400 de galbeni.

Însă să se ştie că sînt 5 funi în sat în Muereasca preste tot hotarul. Şi să se ştie funile, anume şi cîte cîţi oameni sîntem într-o fune şi cine cîţi bani am luat. Întîiu funea ce să chiamă Ciocătănească şi cîţi oameni sîntem pre această fune, po ime: Stan Pungulescul, derept 900 de bani i Bogdan aspri 900 i Gligorie aspri 1000 i Iştfan, aspri 1 000 i Cazan aspri 900 gata. Şi funea Gîrloşască, po ime: Tudosie, aspri 1 000 i Brăilă, aspri 1 000 i Stepan văru-său, aspri 1 000 i Stoica 1 000 i Stan, brat Stoicăi, aspri 1 000 i Seman 1 000 i Sin, 900 aspri i Florea 900 i Stăniia 900 i Radu Cîrstii 900 i Iştfan cel mic, 900 aspri i Eftemie 900 i Preda săs sinŭ ego Dumitru, aspri 1 000 i Vladul Orbul i se-au plătit moşia aspri 400 i Mutul i se-au plătit moşia aspri 300. Şi funea Spanii po ime: Brănilă, aspri 900 i Stoica 900 i Matei 900 i Necula cu fraţii lui Vladul i Sîrbul i Ventilă, aspri 1 000 i Stoica Răsipă 900 i Radul Răsipă 900 i Dochiia, aspri 900 i Stoica Ţuia 900 i Vladul Oprinii 900 i Oprea 900 i Stan Vélter 900 i Radul 900, i Voinea, fratele Lupului 900 şi feciorii popei Radului, Stoica i Stan 900. Şi funea Tulească, po ime: Drăgoi, aspri 1 000 i Jorzu 1 000 i Toma 900 i Stan 1 000 i Stoica Dobrul 1 000 i Brănilă 1 000 i Stanciul 900 i Vladul 1 000 i Stănilă 900 i Stoica lu Calen 1 000 i Vladul i Matei 1 000 i Stăniia al Bidiviului 900 i Stanciul, ginerele popei Oprii 900 i Semen Petecel, aspri 900 gata. Aceşti trei oameni Stăniia, Stanciul i Simen sînt den funea Leotească şi moşia popilor, za 1 200.

Şi cînd am vrut să ne vendem ru‹mâ›ni întîiu, am făcut tocmeală cu jupan Preda spatarul ca să ne dea să fim slobozie la sfînta episcupie de la Rîmnic, să fim în pace de toate dăjdile preste an, să fim sat de milă şi slobozie cum sînt la Coziia, la Bistriţa, pre acea tocmeală să fim şi noi şi pre această tocmeală ne-am vîndut rumâni, căci sîntem aproape lîngă sfînta episcupie. Iar episcupia au avut 1 sat, anume Hrastul, ot sudstvo Doljil la baltă departe de piscupie, preste mînă, ce-au făcut tocmeală şi schimbu Preda spatarul cu părintele Teofil, episcupul Rimniceschi, de i-au dat Hrastul pentru noi, pentru Muereasca, cu voia noastră ca să hie dumnealui jupan Predei vel spatar satul Hrastul, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul, moşie, lui şi coconilor lui în véci. Iar noi să fim ai sfintei episcupii rumâni şi cu feciorii noştri şi cu toată moşia noastră şi slobozie întărire sfintii episcupii şi sat pentru sat, căci alt venit şi alte moşii n-are sfînta episcupie. Ce au arătat domnu nostru această milă cu noi cu slobozie şi cu milă către sfînta episcupie, ca să-i fie şi ‹d›omn‹ea›lui poménă în véci. Şi ne-au numărat banii toţi în sfînta episcupie la Rîmnic cinstitul dregătoriul domnu nostru Dumitraşco vistiarul carele iaste ispravnic aici la Ocnele céle Mari. Şi am luat toţi banii cineş pre în mîna noastre, cum scrie şi mai sus, cu bunăvoe a noastră, cu ştirea domnu nostru şi a tot divanul mării sale.

Şi la această tocmeală a noastră tîmplatu-se-au mulţi părinţi preoţi egumeni, boiari, roşii den prejurul nostru den Vîlcea, po ime: otţu Dionisie egumenul ot sveata monastire Cozia, i otţu Vasilie egumenul ot Bistriţă i Melentie egumenul ot Govora i ot Bojorani, Tanasie peharnicul i ot Olăneşti, Goran logofătul i ot Sărăcineşti, Necula cupţu i brat ego Chisar i ot Cacova, Matei ı brat ego Hiera, i ot Măldăreşti, Radul căpitanul i săs brat ego Danciul i ot Bîrseşti, Vladul postelnicul i ot Mihăeşti, Mitrea slujerul i Paraschiva logofătul i ot Frînceşti, Isac logofătul i ot Slăviteşti, Radu postelnicul i Tuduru logofătul i ot Ohaba, Dragomir i ot Rîmnic, Pîrvul logofătul i brat ego Vladul i popa Vancea i popa Sin i popa Chera şi mulţi oameni şi boiari. Aceasta am scris toţi şi ne-am pus şi dégetele mai jos ca să se crează în tot locul.

Пис Дѹмитрѹ логофет ѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца маи иі҃ дьни и ѿ Адама в лѣт ҂зрмд[1].

Dragan.
Brănilă.
Stoica.
Toma.
Ion armiian.
Ermonah egumen ot Bistreţa.
Vasilie.
Eu Tanasie peharnic[2]
Goran logofăt mărturie[2]
Danciul ot Măldăreşti[2].
Radul căpitan ot Măldăreşte[2].
Monah Theofil Rudeanul[2].
Eu Fiera ot Cacova[1].
Matei logofăt[2]
Mitrea slujer[2]
Chiriiac[2].
Eu Radu logofăt Slăviscu[2].
Tudor ot Slăviteşti[2].
Feciorul Mane, popa Radu[2].
Drăgoiu.
Vladul ot Rîmnic[2].
Dochin.
Tudoru ot Doba[2].
Theodosie[2].
Popa Matei[2].
Diacon Vladu[2].
Εγο Γιάνηη μαρτηρω[3].
Nicula.
Stoica.
Diacon Stan[2].
Stăniia.
Dumitru.
Stoica al Dobrului.
Brănilă.
Gruban.
Matei.
Vladul al Oprinii. Căzanu
Stanciul.
Gligorie.
Danilă.
Voinea.

Stanu.
Stoica Ţuia.
Bogdan.
Stanciul.
Filip.
Jorzu.
Florea.
Sin.
Radul.
Stoica al Calotă.
Stan.
Vladul.
Stoica.
Pungulescu.
Stan Vélter.
Brănilă.
Iştfan.
Toma.
Stăniia.
Iştfan cel mare.
Eftemie.
Stanu.
Lupu.
Vlaicul.
Şi Oprea.
Şi Costandin.
Şi Pătru.
Badea.
Şi Lazăr.
Dumitru Bercescul.
Stoica.
Şi Dumitru Hăndolea.
Stanciul Răsipă.
Muja.
Şi Anghelŭ.
Oprea Afumatul.
Şi Lazar.
Dumitru, fratele Stanciului.
Pîrvul şi, Mareş, feciorii lu Anghel.
Şi Stan al Manului.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVII/3. Orig., hîrtie, (43 × 29), 14 peceți aplicate.

---

[1] A scris Dumitru logofătul în București, luna mai 18 zile și de la Adam în anul 7144 ⟨1636⟩.

[2] Semnături autografe.

[3] „Eu Iane mărturisesc".

---

284 1636 (7144) mai 18.

† Adecă eu, jupînul Oprea vel agă den Bucu și cu Gherghe Meiută și Neagoe Meiută și cu feciorii lor, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru, ca să fie de credință întru noi, însă cu Partenie călugărul, nepotul lu Ivan Orbul și al lu Larion și cu nepoții lor, anume Stoica i Vasilie, pentru pîra ce-am avut cu dinșii, pentru viile și ocina den Dealul Verneștilor de la Valea Tancului, partea Bălculească, care au fost cumpărate de Ivan Orbul și de fiiu-său Larion, că aceste vii și ocine fost-au cumpărate de Mitrea vornicul de la Ivan și de la Larion. Iar după acéia, Mitrea vornicul au fost vîndut acéste vii și ocine părinților noștri, lu Neagoe și Gherghe Meiuteștii, încă den zilele Mihnei voevod.

Deci, cîndu au fost acmu, în zilele măriei sale, domnu nostru Mateiu voevod, avut-am multă pîră cu nepoții lu Ivan Orbul care sînt mai sus scriși, pînă ne-au ajunsu légea divanului, de am luat 12 boiari pre răvașe domnești, ca să ne caute de rîndul acestor ocine, cum vor afla cu dereptul și să hotărască, ce va fi partea noastră de ocină. Deci, acei 12 boieri ne-au căutat cărțile de moșie și ale lor și ale noastre și au socotit lucrul în toate chipurile și nicicum n-au putut acești 12 boiari, nici să hotărască, nici să ne tocmească, pînă au ⟨venit⟩ [1] vréme de ne-am tocmit noi înșine și ne-am înpăcat cu Partenie călugărul și cu nepoții lu Larion, de bună ⟨voia⟩ [1] noastră: cîtă ocină și vii se vor alége, partea Bălculească și a Oprinei, să fim doi frați, jumătate de vii, cît se vor afla în deal și jumătate de ocină, cît se va ⟨afla⟩ [1] în cîmpu, să ție Partenie călugărul și cu mănăstirea de la Adîncata și cu nepoții lu Larion. Iar altă jumătate de vii și de ocină să ținem noi, însă eu Oprea aga și cu Meiuteștii. Iară ce vom avea, alte cumpărători, au noi au ei, să fie afară de aceaste ocine și vii să ⟨avem⟩ [1] a ne le căuta deosebi. Așa ne-am tocmit și ne-am înpăcat de a noastră bunăvoe.

Și de va mai scoate călugărul nĭscare cărți pre aceaste ocine, să nu se crează și noĭ așijdere să vom mai afla alte cărți să nu se crează. Așa ne-am înpăcat cu știrea acestor boiari, care am fost luat de la domnie și cu știrea a tut⟨ur⟩or megeiașilor de pre înprejurul locului. Și pentru mai mare credință, pus-am și pecețile noastre. Așa să să știe.

Маи иі҃ дьни , лѣт ҂зрмд҃.

Oprea vel agă ⟨m.p.⟩

Theodor vtori dvornic ⟨m.p.⟩

Armega.

Lefter.

Sava.

Nastase.

Anghel.

Dragomir.

Barbul iuzbașa.
Iano logofăt.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/15. Orig., hîrtie (31 × 22), 13 peceți aplicate. Copie ibidem, ms. 171, f. 169.

---

[1] Omis.

---

285 1636 (7144) mai 20.

† Eu Vladul de Cupăcini, ⟨scris-am⟩ zapisul mieu la mîna Bunea logofetul, cum să se știe că i-⟨a⟩mu vîn⟨du⟩t-o-au vi⟨e⟩ caré-au mustu [1] cumpărato de la Badilă Surdul de în Grădiștea de Sus, cu trăi stînjăni de în gardul viilurul, nai⟨n⟩te, în țiili⟨ni⟩, dereptu bani gata 700. Și amu vîndut-o de bunăvoia mea, ca să fie muș⟨ie⟩ stă⟨tă⟩tore, în Coastă.

Vi⟨a⟩ iaste întră Badilă și întră Vadul [2].

Și mărtorîi: Șerbanu porcălabul și Dubre Catarамă, Vîlsul și tătă lu Micul, Vlaicul, Dragomir.

Мѣсеца маи к҃, въ лѣт ҂зрмд҃.

⟨Pe verso contemporan:⟩ Zapisul Vladului ot Copăcéni pentru via de la Grădiștea de Coastă de lîngă Badiul Surdul.

Bibl. Acad., CCCXCIX/40. Orig., hîrtie (29,5 × 20,5).

---

[1] Probabil în loc de „fustu",
[2] Probabil pentru „Vladul".

---

286 1636 (7144) mai 20, București.

† Мнлостїею божїею, Іѡ Матен Басараба воеводї н господннъ въсон земли Оуггровлахїнскїн . Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтѣн, божественѣн Єпнскꙋпїн ѡт Ръмннк, храм свѣтаго ерарха н чꙋдотворца Ннколае н чьстнѣншом ѡтцꙋ кур Ѳеѡфнл епнскоп Рнмннческн, ꙗкоже да ест свѣтѣн епнскопїн село Мꙋерѣска ѡт сꙋдство Блъчѣ , въс село съ всн вечннїн и съ въс ходоком, ѡт полю н ѡт шꙋм н ѡт вода н ѡт посвꙋдн, ѡт по въс хотаром ѡт хотар до хотар, по старе хотаре н белѣгн.

Али да се знае како сꙋт е҃ оуже въ село Мꙋерѣска, по нме: нсперьвꙋ оужа еже се зове Чокътънѣскъ н съ вечннїн еже сꙋт ѿт та ꙋжа, нме нх: Стан Пꙋнгꙋлескꙋл, аспрн ц҃ н Богдан, аспрн ц҃ н Глнгорїе, аспрн ц҃ н Ищфан, аспрн ҂а҃ н Казан, аспрн ц҃. И пакн оужа Гърлошаскъ н съ вечннїн, по нме:Тодосїе, аспрн ҂а҃ н Бръилъ, аспрн ҂а҃ н браточед его, Стан, аспрн ҂а҃ н Стонка, аспрн ҂а҃ н брат его Стан, аспн ҂а҃ н Семан, аспрн ҂а҃ н Снн ц҃ аспрн н Флорѣ, аспрн ц҃ н Стънїѧ аспрн ц҃ н Радꙋл Крьстїн, аспрн ц҃ н Ищфан тог мал аспрн ц҃ н Єфтемїе аспрн ц҃ н Преда съ снꙋ его Дꙋмнтрꙋ, аспрн ҂а҃ н Бладꙋл слѣпа платнл ест дѣднна его аспрн у҃ н Мꙋтꙋл платнл ест дѣднна его аспрн т҃. И пакн ꙋжа Спанїн н вечннїн, по нме: Бръннлъ аспрн ц҃ н Стонка ц҃ н Матен ц҃ н Ннкола съ братїн его Бладꙋл н Сърбꙋл н Бинтилъ, аспрн ҂а҃ н Стонка Ръснпъ, аспрн ц҃ н Радꙋл Ръснпъ, аспрн ц҃ н Докїе, аспрн ц҃ н Стонка Цꙋѧ, аспрн ц҃ н Бладꙋл Ѡпрннев, аспрн ц҃ н Ѡпрѣ аспрн ц҃ н Стан Бѣнтер, аспрн

ц и Радȣл ц҃ и Воинѣ брат Лȣпȣлов, аспри ц҃ и сини попев Радȣлов, Стоика и Стан, аспри ц҃. И паки ȣжа Тȣлѣскъ и съ вечнинїи, по име: Дръгою, аспри ҂а҃ и Жорзȣ, аспри ҂а҃ и Тома, аспри ц҃ и Стан, аспри ҂а҃ и Стоика Добрȣл ҂а҃ и Бръниль ҂а҃ и Станчюл ц҃ и Владȣл и Стънїѧ ц҃ и Стоика Калинов ҂а҃ и Владȣл и Матеи а҃. И паки ȣжа Леѡтѣска и вечнинїи, по име: Стънїѧ Бидивинȣлов, аспри ц҃ и Станчюл зет попев Ѡпрїи, аспри ц҃ и Семен Петечел, аспри ц҃ и дѣдина свещенником, ради ҂ас҃ пѣнези готови.

Понеже того село Мȣерѣска еже више пис съ сїи вечнинїи съ въси више пис, ѡни ест бил вси людїи кнѧѕи и съ ѡчине им ѿ дѣдинȣ за прѣдѣдїиȣ, ещеже ѡт прѣжде врѣме. Таже, къда ест бил нинѣ ȣ дьни господство ми, а село Мȣерѣска и вечнинїи ѡниже вси ѡт своим добро волѣ, без ни една силост съ оузнанїа всѣм болѣром ѡт ѡкръст местом, прїидет пред господство ми ȣ великїи сȣдилища и пред всѧм съвѣтом господства ми, аще продаваше се вечнии съ сини им съ вси и съ всѣ дѣдине им, како ест по више пис почтенномȣ правител господства ми, жȣпана Предев вел спатар, ради с҃и жилтици готови и платил их ест на Дїинкȣл кȣпар, иже ест дръжал сȣдство Влъчїи и за бир съ у҃ жилтици пѣнези готови.

И егда ест хотѣл да продавает сѧ вечнии Предев спатар, испръво сътворил ест оустроенїе сице, ꙗко да дастъ их свѣта епискȣпїе ѡт Ръмник, да сътворил их ест слобозїе и село ѡт милованїе, како ест и село Кълимънещїи свѣтѣи монастир Козїѧ и село Костещи свѣтѣи монастир Бистрица. Таже, въ том и Преда спатар ѡи сътворил ȣстроенїе и проме<не>нїе съ ѡтцȣ Ѳеѡфил епископ Римнически, аще дал ест село Мȣерѣска на свѣта епискȣпїе, а свѣта пискȣпїе дал ест Предїи вел спатар село Храстȣл ѡт сȣдство Должил, ѡт на Дȣнава, вьс, съ вьс хотар и съ вечинїи и съ вьс ходоком, село ради село, почто радї ест бил едини село далеко ѡт свѣта епискȣпїе и през рȣк и нѣст имал свѣта епискȣпїе ѡт село Храстȣл не едини ползȣ. И сътворил оустроенїе и промененїе ѡт пред господства ми ѡт сȣдилища и ѡт пред всѧм почтеним правителїи господства ми и съ волѣ вечиним ѡт Мȣерѣска и съ оузнанїѧ всѣм болѣром ѡт ѡкръстъ мѣстом и съ записȣл вечином ѡт проданїе и съ многи ѡтци игȣмени, миних и свещеници и болѣри свѣдителїи ѡт сȣдство Влъчѣ, преписани въ запи, ꙗко да ест почтенном правител господства ми, жȣпан Предев вел спатар, село Храстȣл съ вьс ходоком, съ вьс, хотаром и съ вси вечинїи и ѡчинȣ, дѣдинȣ и въ ѡхабъ емȣ и синовом въ вѣки а свѣтѣи епискȣпїи ѡт Ръмник да ест село Мȣерѣска више пис дѣдинȣ и въ ȣтверждение въ вѣки в<ѣком>[1].

Таже, въ том господство ми еще смотрих съ вьс диваном господства ми и съ всѧми почтеними правителїи господства ми, сȣще свѣта епискȣпїе без дѣдина и без им ходок ѡт ина странна; простих господство ми село Мȣерѣска више пис за бир и за ѡвци и ѡт кон и ѡт вол и ѡт мед и ѡт восок и ѡт късла съ сено и за сȣлцю и ѡт кони за ѡлак и за банїи ѡт сȣдство и ѡт кълърашїи ѡт Вел Ѡкнъ и за всѧ дажбе, елице сȣт през лѣт въ сеи землѧ господства ми и нища бантованїе да не имат, нъ да ест слобозїе и село ѡт милъ , како сȣт и Калимънещїи Козїи и Костещїи Бистрицїи , да ест свѣтѣи епискȣпїи за хранȣ и въ ȣкрѣпленїе и божествїим миних им въ ѡстрабȣ, господства миже и покоиним родителїем господства ми вѣчное въспоминанїе.

<С>его радї и клетвȣ положих господство ми: въ слѣд нас молю вы всѧм благочьстивїи и Бого вѣнчани кнѧѕи, иже бȣдет владалци сеи Землѧ Влахїѧ, да почтети и да ȣтвердите сїѧ помилованїе и прощенїе и по<но>вите сїѧ книга господства ми, како ест ви по вишше рѣх, ꙗкоже да имате и вы прощенїе ѡт всѧ держител Богъ и помощь ѡт прѣчистїи его матер присно дѣви Марїѧ на страшнѣм сȣдѣ. А иже не почтет, ниже ȣтвердит сїѧ наша помилованїе и оустроенїе, ниже поновит сїа книга господства ми, нъ раздрал ѧ и поперит ѧ и въ ѡбвенїе ѡставит ѧ, того да бȣдет тръклет и анатима и афȣрисан ѡт триста и ѡсемнадесѣт свѣти ѡтци, еже въ Некїи и да имат частъ съ Юда и съ Арїѧ на едини

мѣсго и да бȣдет емȣ свѣти Никола Мирликенскїи сеперник пред господа нашего Їісȣса Христа на страшнѣм сȣдѣ втор пришествїе, амин. И не ѿт когождо непоколѣбимом да нѣст, през реченїа господства ми.

Се оуже и свѣдѣтелїи положих господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїiар и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Недѣлко вел клȣчар и жȣпан Василїе вел столник и пан Бȣзника вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Симон втори логофет.

И азъ, Тȣдорȣ спȣден, брат мал Дȣмитрȣ логофет, мазах (оу вес рекше Бȣкȣрещи) [2] маи к҃-гѡ дьни, лѣт господа ҂ахлѕ, Ӑдамлеже ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea aceat poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii Episcopii de la Rîmnic, hramul sfîntului erarh și făcător de minuni Nicolae și preacinstitului părinte chir Theofil episcop de Rîmnic, ca să fie sfintei episcopii satul Muereasca din județul Vîlcea, tot satul cu toți vecinii și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne.

Însă să se știe că sînt 5 funii în satul Muereasca, anume: mai întîi funia care se cheamă Ciocătănească și cu vecinii care sînt din această funie, numele lor: Stan Pungulescul, aspri 900 și Bogdan, aspri 900 și Gligorie, aspri 900 și Iștfan, aspri 1 000 și Cazan, aspri 900. Și iarăși funia Gîrloșască și cu vecinii anume: Todosie, aspri 1 000 și Brăilă, 1 000 aspri și vărul său Stan, aspri 1 000 și Stoica, asprii 1 000 și fratele lui Stan, aspri 1 000 și Seman, aspri 1 000 și Sin, 900 aspri și Florea, aspri 900 și Stăniia, aspri 900 și Radul Cîrstii, aspri 900 și Iștfan cel mic, aspri 900 și Eftemie, aspri 900 și Preda cu fiul lui, Dumitru, aspri 1 000 și Vladul cel orb, a plătit dedina lui, aspri 400 și Mutul, a plătit dedina lui, aspri 300. Și iarăși funia Spanii și vecinii anume: Brănilă, aspri 900 și Stoica, 900 și Matei, 900 și Nicola cu frații lui, Vladui și Sîrbul și Vintilă, aspri 1000 și Stoica Răsipă, aspri 900 și Radul Răsipă, aspri 900 și Dochie, aspri 900 și Stoica Țuia, aspri 900 și Vladul al Oprinei, aspri 900 și Oprea, aspri 900 și Stan Venter, aspri 900 și Radul, 900 și Voinea, fratele lui Lupul, aspri 900 și fiii popei Radul, Stoica și Stan, aspri 900. Și iarăși funia Tulească și cu vecinii anume: Dragotă, aspri 1 000 și Jorzu, aspri 1 000 și Toma, aspri 900 și Stan, aspri 1 000 și Stoica Dobrul, 1 000 și Brănilă, 1 000 și Stanciul, 900 și Vladul, 900 și Stăniia, 900 și Stoica al lui Calin, 1 000 și Vladul și Matei, 1 000. Și iarăși funia Leoteasca și vecinii anume: Stăniia al lui Bidiviul, aspri 900 și Stanciul, ginerele popei Oprea, aspri 900 și Semen Petecel, aspri 900 și dedina preoților pentru 1 200, bani gata.

Pentru că acest sat Muereasca, care este mai sus scris, cu acești vecini, cu toții, mai sus scriși, ei au fost cu toții oameni cnezi, cu ocinele lor de moșie, de strămoșie, încă dinainte vreme. Apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Muereasca și vecinii, ei toți de bunăvoia lor fără nici o silă cu știrea tuturor boierilor din jurul locului, au venit înaintea domniei mele la marele scaun de judecată și înaintea a întreg sfatul domniei mele de s-au vîndut vecini cu fiii lor, cu toții și cu toate dedinele lor, cum este scris mai sus, cinstitului dregător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, pentru 250 de galbeni gata și i-a plătit despre Diicul cuparul, care a ținut județul Vîlcii, și de bir, cu 400 de galbeni, bani gata.

Și cînd a vrut să se vîndă vecinii lui Preda spătarul, mai întîi a făcut întocmire așa, ca să-i dea pe ei la sfînta episcopie de la Rîmnic, ca să-i facă slobozie și sat de miluire, cum este și satul Călimănești al sfintei mănăstiri Coziia și satul Costești al sfintei mănăstiri Bistrița. Astfel după aceea și Preda spătarul el a făcut întocmire și schimb cu părintele Theofil episcop de Rîmnic, de a dat satul Muereasca sfintei episcopii, iar sfînta episcopie a dat lui Preda mare spătar satul Hrastul din județul Dolj, de pe Dunăre, tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, sat pentru sat, pentru că a fost un sat departe de sfînta episcopie și peste mînă și sfînta episcopie nu a avut nici un folos de la satul Hrastul. Și a făcut întocmire și schimb dinaintea domniei mele de la scaunul de judecată și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele și cu voia vecinilor din Muereasca și cu știrea tuturor boierilor din jurul locului și cu zapisul de vînzare al vecinilor și cu mulți părinți egumeni, călugări și preoți și boieri martori din județul Vîlcea, scriși în zapis, ca să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupan Preda mare spătar, satul Hrastul cu tot venitul, cu tot hotarul și cu toți vecinii, ocină, dedină și de ohabă, lui și fiilor, în veci, iar sfintei episcopii de la Rîmnic să-i fie satul Muereasca mai sus scris, dedină și de întărire în vecii v⟨ecilor⟩[1].

Astfel, întru această domnia mea încă am socotit cu tot divanul domniei mele și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, fiind sfînta episcopie fără dedină și fără alt venit din altă parte, am iertat domnia mea satul Muereasca mai sus-scris de bir și de oi și de cal și de bou și de miere și de ceară și de găleată de fîn și de sulgiu și de cai de olac și de banii de județ și de călărașii de la Ocna cea Mare și de toate dajdiile, cîte sînt peste an în această țară a domniei mele și să nu aibă nici o turburare, ci să fie slobozie și sat de milă, cum sînt și Călimăneștii Coziei și Costeștii Bistriții, să fie sfintei episcopii de hrană și de întărire și dumnezeieștilor călugări pentru întreținere, domniei mele și răposaților părinți ai domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta și blestem am pus domnia mea: pe urma noastră vă rog, pe toți binecinstitorii și încununați de Dumnezeu cnezi, care veți fi stăpînitorii acestei Țări Românești, să cinstiți și să întăriți această miluire și iertare și să înnoiți această carte a domniei mele, cum este scris mai sus, ca să aveți și voi iertare de la atotțiitorul Dumnezeu și ajutorul preacuratei lui maice, pururea fecioară Maria la cumplita judecată. Iar cine nu cinstește, nici întărește această miluire și întocmire a noastră, nici nu înnoiește această carte a domniei mele, ci o va rupe și o va călca și o va lăsa în uitare, acela să fie de trei ori blestemat și anatema și afurisit de treisute și optsprezeci sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc și să-i fie lui sfîntul Nicolae de la Mira Lichiei pîrîș înaintea domnului nostru Iisus Hristos la cumplita judecată la a doua venire, Amin. Și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban de Craiova și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Simon al doilea logofăt.

Și eu Tudoru spudei, fratele mai mic al lui Dumitru logofătul, am însemnat (în orașul numit București)[2], mai 20 zile, anul domnului 1636, iar al lui Adam 7144.

Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVII/4, Orig., perg. (43 × 52), pecete timbrată. Cu o trad. din 1841.

---

[1] Loc rupt.
[2] Paranteza în text.

287

1636 (7144) mai 20, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ȣггровлахїиское, внȣк великаго и прѣблагаго, покоинихѣн Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми <свѣ>томȣ монастир зовемомȣ Ївера ѡт Свѣта Гора, храм Ȣспенїе Богородице, свѣтѣи, божественѣи монастирȣ покоинномȣ Радȣла воевода, глаголеми храм Свѣта Троицъ, еже ест издол варошȣ Бȣкȣрещїи, ꙗже ест метох свѣтѣи монастир Ївер и въсем инокиm елице живȣщых въ свѣтѣми ѡбитѣли, <ꙗ>коже да ест ѡвем свѣты монастири више речене ѡчинъ ȣ Глина, въ сȣдство Єлх<ов>, али дел Лїганов въсах и дел Мънжинев въсах и дел Дрългичюв лѡгѡфет въсах и дел Параскивен въсах, синъ поп Тȣдорикъв, ѡт поле и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт блато и със вечинїи и ѡт седалище селов, ѡт посвȣде и ѡт по въсом хотаром, варе елика се хтет избрат, ѡбаче ѡчина колико ест бил хотарисала и избранила ѡт ѡтцȣ нашемȣ архїмитрополит кир владїка Григорїе по врѣме когда бист свѣтинѣ его егȣменȣ на Свѣта Троицъ със в҃ї болѣри, въ дьнїе Радȣла воевода, въ на второе ред, въ лѣт ҂зрлд, ѡт къ дрȣзи мегїаши ѡт Глина и ѡт къ Тȣртȣрѣ пехарник, <п>онеже сїе дѣли за ѡчинъ више речене, ѡне сȣт били за дѣдинȣ ѡвемзи людїе, иже сȣт више писани.

Таже , къда ест бїѡ въ дьнїе покоинаго Михаил воевод ѡни сȣт продали сїе дѣл за ѡчинъ Михаюв воевод, ѡт над въсом хотаром и със вечинїи, али ѡт над дел Параскивев вечини на име Коман и Добротъ и Нѣгȣл и Дȣмитрȣ със синови их. <И> пак да се знает вечинїи, Манѣ и Владȣл и Фътȣл, что ест бил мегїаши. Таже, ѡни ещеже се сȣт продали вечини Михаюв воевод със синови им и със въсах дѣла им за ѡчинъ ѡт Глина по аспри готови. А потом, Михаил воевод, господства емȣ сам дал и помиловал по Ангелаки портар със сїе дѣли за ѡчинъ ѡт Глина и със вечинїи которїи сȣт више речени радї право слȣжбȣ его, ꙗкоже да ест емȣ за дѣдїно.

Таже, къда ест бил въ дънїе Радȣла воевод, въ пръвое редȣ за господство, по съмрътн Ангелакев портар, а жȣпаница его Стана и синъ еи Герге, ѡни сȣт помиловали със половинȣ за ѡчинȣ ѡт Глина по свѣта монастир Ївера ѡт Свѣта Гора <и>[1] по свѣта монастирȣ Свѣтаа Троице, что ест бил покȣпила за покоинаго Михаил воевода, радї дȣшȣ Ангелакев портар и ради помѣна их и написаше се именым въ свѣтою помѣник. А дрȣга половино за ѡчинъ ѡт дел Параскивев покȣпил ѡ ест ѡтцȣ владїка Глигорїе, къда ест бил егоумен на Свѣтаа Троицъ, ѡт над жȣпаница Стана Ангелакев портар и ѡт синъ еи Герге за ȣги л҃ аспри готови, да бȣдет свѣтѣи монастир дѣдїно. <П>отомже, избранил ест и хотарисал ѡтцȣ владїка Григорїе, когда бист егȣмен, сїе дѣли за ѡчинъ ѡт Глина и със вечинїи выше речени и поставили сȣт камени и белѣѕе ѡт къ дрȣзи мегїаши и ѡт изгор и ѡт издол и ѡт къ Тȣртȣрѣ пехарник. <И>[1] видѣх господство ми и книгȣ Михаюв воевод за помилованїе <и>[1] книгȣ покоинномȣ Радȣла воевода искалена със рȣка господство емȣ над сїе дели за ѡчинȣ, како ест више пис, въ лѣт ҂зрлд.

Сего радї, господство ми ещеже съм поновихом и ѹтвръдих и над сїю книгȣ господство ми, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме <и> дадох съм господство ми ѡвемзих два монастири еже сȣт више писане, ꙗкоже да им ест ѡчинȣ и въ ȣкрѣпленїе и дѣдїнȣ и ѡхабȣ и въ пищȣ и не ѡт когождо непотъкновено, поризмо господство ми.

Сеже и сведетелїе поставлѣюм господство ми: жȣпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїꙗр и жȣпан Преда Брънковѣнȣл вел спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл вел ключар и жȣпан Василие Пандȣр вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Лепъдат лѡгѡфет, написах въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца маи к҃ дьни, въ дьнъ свѣтаго мȣченика Галелеа и ѡт А҆дама въ лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, răposatului Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Iver, de la sfîtnul Munte, hramul uspensia născătoarei de Dumnezeu, sfintei dumnezeieştei mănăstiri a răposatului Radul voievod, numită hramul Sfînta Troiţă, care este din jos de oraşul Bucureşti, care este metoh sfintei mănăstiri Iver şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în sfîntul lăcaş, ca să-i fie acestei sfinte mănăstiri mai sus zise ocină în Glina, în judeţul Ilfov, însă partea lui Liian toată şi partea lui Mînjina toată şi partea lui Drăghici logofătul toată şi partea lui Paraschiva, fiul popei Tudorică, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din baltă şi cu vecinii şi din vatra satului de pretutindeni şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, însă ocina cît a fost hotărnicită şi aleasă cu 12 boieri de părintele nostru arhimitropolit chir vladica Grigorie, pe vremea cînd a fost sfinţia lui egumen la Sfînta Troiţă în zilele lui Radul voievod, în al doilea rînd, în anul 7131 dinspre ceilalţi megiaşi din Glina şi dinspre Turturea paharnicul; pentru că aceste părţi de ocină mai sus spuse, ele au fost de moştenire ale acelor oameni, care sînt mai sus scrişi.

Apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihail voievod, ei au vîndut aceste părţi de ocină lui Mihai voievod, de peste tot hotarul şi cu vecinii, însă din partea lui Paraschiva, vecinii, anume: Coman şi Dobrotă şi Neagul şi Dumitru cu fiii lor. ⟨Şi⟩ iarăşi, să se ştie vecinii: Manea şi Vladul şi Fătul, care au fost megiaşi. Apoi ei încă s-au vîndut vecini lui Mihai voievod cu fiii lor şi cu toate părţile lor de ocină din Glina, pe aspri gata. Iar după aceea Mihail voievod, domnia lui singur a dat şi a miluit pe Anghelache portarul cu aceste părţi de ocină din Glina şi cu vecinii, cîţi sînt mai sus scrişi, pentru slujba lui dreaptă, ca să-i fie de moştenire.

Apoi cînd a fost în zilele lui Radul voievod, în primul rînd de domnie, după moartea lui Anghelache portarul, iar jupaniţa lui, Stana şi fiul ei, Gherghe, ei au miluit cu jumătate de ocină din Glina, care fusese cumpărată de răposatul Mihail voievod, pe sfînta mănăstire Iver de la sfîntul Munte ⟨şi⟩ [1] pe sfînta mănăstire sfînta Troiţa, pentru sufletul lui Anghelache portarul şi pentru pomana lor. Şi li s-au scris numele în sfîntul pomelnic. Iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Paraschiva, a cumpărat-o părintele vlădica Grigorie, cînd a fost egumen la Sfînta Troiţă, de la jupaniţa Stana a lui Anghelache portarul şi de la fiul ei, Gherghe, pentru 30 ughi aspri gata, să fie sfintei mănăstiri dedină. După aceea, a ales şi a hotărnicit părintele vlădica Grigorie, cînd a fost egumen, aceste părți de ocină din Glina, cu venicii mai sus ziși și au pus pietre și semne dinspre ceilalți megiași și din sus și din jos și dinspre Turturea paharnicul. 〈Și〉 [1] am văzut domnia mea și cartea a lui Mihai voievod de miluire 〈și〉 [1] cartea răposatului Radul voievod, iscălită cu mîna domniei lui pentru aceste părți de ocină, cum este mai sus scris, în anul 7131.

De aceea, domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme 〈și〉 [1] am dat acestor două mănăstiri, care sînt scrise mai sus, ca să le fie ocină și de întărire și dedină și ohabă și de hrană și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, în ziua sfîntului mucenic Galelei și de la Adam în anul 7144 〈1636〉.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod 〈m.p.〉

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă II/28. Orig., hîrtie (32,5 × 22,5), pecete timbrată cu legenda: Млстию бжю Їѡ Мат.ю воев. внꙋк поконном басарабь воев гь влашка.

Cu o trad. din 1783. Alte trad. ibidem ms. 256, f. 318v—319 și la Muzeul de istorie al municipiului București, ms. 25 473, doc. 8.

---

[1] Omis.

288 1636 (7144) mai 20, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїнское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, поконномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїи повелѣнїе господство ми свѣтѣи, божественѣи монастирю глаголемаго Свѣта Троицъ, ꙗже ест издол Бꙋкꙋрещи и въсѣм инноком елици живещїи въ ѡбитѣли тое, ꙗкоже да имат свѣта монастир сътворити се воденици код тѣх дрꙋге воденици господски, что сꙋт на Бае, ꙋ бродом през вода ѡт над кꙋких поконном Некꙋлев слꙋжер въс въ единꙋ брод, понеже съм дал господство ми и помиловахом по свѣта монастир Свѣта Троицъ више рѣх със половино за брод идѣже сꙋт водїницих тех господскїи да си сътворит и калꙋгїрїи воденици да бꙋдї за помощ и за пищꙋ монастирев и да не имает дрꙋг нихто трѣбꙋ със водиницех, ниже ворник ѡт тꙋꙗ, ѡт варош Бꙋкꙋрещи, ниже сꙋдцꙋ със в҃ї пръгари, ниже варошан, ниже слꙋг господска, без тъчїе калꙋгерїи да их възѣти ходоком, что хокет бите, да имат мирно за въс човѣком. И видѣхом господство ми и книгꙋ А́леѯандрꙋ воевод, синъ Радꙋл воевод, за помилованїе, въ лѣт ҂зрлг҃.

Сего радї, дадох съм господство ми и съм помиловал и съм поновил и ꙋт<в>ръдихом и господство ми по свѣта монастир више речени със того брод господскꙋ, ꙗкоже да ест монастирев Свѣта Троицъ за дѣдино въ вѣких и не ѡт когождꙋ непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Єщеже и закленаніе поставлѣнм господство ми, по ѡшъствію господства мч, кого изберет господъ Богъ бите господарь Земле Влашкое иле ѡт срьдченаго плода господство ми иле ѡт сьродник наши или, по грѣсѣх наши, иле ѡт ино плѣменик, да аще почтет и поновит и ȣтврьдит сїи книгȣ господства ми за помилованїе, тог господъ Богъ да га почтет и да съхранит въ господсвѣ его и а въ бȣдещех вѣцех дȣша его. А ащилиже непочтит и не поновит и не ȣкрѣпит сїи кнегȣ господства ми, анȣ ѡ поперет и разрати и исхабити сїи книгȣ господства ми над ѡстроенїе више писан, тог да ест тръклет и анатема и афȣрисан ѡт т҃иі свѣти ѡтьци еже сȣт въ Некеи и да имат частию сьс Юда и със Арїа и със инѣми невѣрни Їȣдеи еже възепкше над кръв господа Бога и спаса нашего Їисуса Христа и рекът: „възми, възми и распени его“ и кръв его над них и над чеда их, ꙗкоже ест <и> бȣдет въ вѣки, аминъ.

Сеже ȣбȣ сведѣтїлїе поставлѣнм господства ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ивашко вел ворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Неделко вел ключар и жȣпан Васїлеи вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

Исписах аз, Стан граматик, въ настолни град ȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца маю к҃ дьни и ѡт Адама в лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri, numită Sfînta Troiţă care este din jos de Bucureşti şi tuturor călugărilor, cîţi trăiesc în acel lăcaş, ca să aibă sfînta mănăstire să-şi facă mori lîngă celelalte mori domneşti, care sînt la Baie la vad, peste apă, de la casele răposatului Necula slugerul, tot într-un vad, pentru că am dat domnia mea şi am miluit pe sfînta mănăstire Sfînta Troiţă mai sus zisă, cu jumătate de vad, unde sînt acele mori domneşti, să-şi facă şi călugării mori, să fie de ajutor şi de hrană mănăstirii. Şi să nu aibă nimeni altul treabă cu morile, nici vornic de aici din oraşul Bucureşti, nici sudeţul cu 12 pîrgari, nici orăşan, nici slugă domnească, fără numai călugării să ia venitul, cît va fi, să aibă pace de tot omul. Şi am văzut domnia mea şi cartea de miluire a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, în anul 7133.

De aceea, am dat domnia mea şi am miluit şi am înnoit şi am întărit şi domnia mea pe sfînta mănăstire, mai sus zisă, cu acest vad domnesc, ca să fie mănăstirii Sfînta Toriţă de moştenire în veci. Şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va călca şi va rupe şi va strica această carte a domniei mele, pe întocmirea mai sus scrisă, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu alţi necredincioşi Iudei, care au strigat asupra sîngelui domnului Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi au zis: „ia-l, ia-l şi răstigneşte-l" şi sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, cum este şi va fi în veci, amin.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan gramaticul, în cetatea de scaun, în Bucureşti luna mai 20 zile şi de la Adam în anul 7144 ‹1636›.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ‹m.p.›

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/20. Orig., hîrtie (32,5 × 22), pecete timbrată. Cu o trad. din 1903. Altă trad. la Bibl. Acad., ms. 5 236, f. 231.

289 1636 (7144) mai 20, Bucureşti.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїиское, вн8к великаго и прѣдобраго, старога покоиномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїѧ повелѣнїе господство ми <с>емȣ свѣтѣи божественѣи монастирȣ глаголеми храм Свѣтаа Троицъ, ꙗже ест издални варош Бȣкȣрещїи и чистнѣишомȣ ѡтцȣ егȣмен Ѳанасїе и въсем иноком, елици живȣщых въ свѣтѣми ѡбетѣли сеи, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастири више пис ѡчинъ ȣ Ходопѣни въ сȣдство Ѥлх<ов>, ѡбаче дѣла жȣпаницев Билае, половино за село, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със вечинїи и ѡт сȣх и ѡт седалище селов, ѡт посвȣде, каре елико се хтет изврат ѡт през въс хотаром, <п>онеже сїю половино за село със вечини више речена, бїѡ ест за дѣдїнȣ жȣпаницев Билае ѡт родїтелїи еи, ѡт давно врѣме. А потом, къда ест бил при дьнїе Михнев воевода, въ лѣт ҂зче, а жȣпаница Билае, ѡна ест дала и поклонила сїѧ половинȣ за село ѡт Ходопѣни више писана свѣтѣи монастир Свѣта Троице, ради едни ѡтрок ѡт тѣлом еи, на име Михаю постелник, что ȣ ест погребен въ свѣтаа монастирȣ на Свѣтаа Троицъ и написовах въ свѣтою жрътъвник, ꙗкоже да сȣт им помѣнȣ ѡт нинѣ даже въ вѣки.

А потом, къда ест бил въ дьнїе Гаврїил воевода, когда бист теченїе лѣтом в лѣт ҂зркз, по съмрътии жȣпаницев Билае, нѣст се сȣт нашел дрȣго нихто ѡт породїнȣ жȣпаницев Билае, без тъчїю жȣпаница Марїꙗ бънѣса, дъщера покоиномȣ Радȣлов ключар Бȣзескȣл, что ест бил жȣпаницȣ Ѥначев Катарџїȣл бив вел бан. Таже въ том тогда жȣпаница Марїꙗ сънѣса, ѡна ещеже помышлѣют радї помѣна темзи мрътви и радї дȣша родїтелїих еи, аиȣ ест дала и помиловала по свѣта монастир храм Свѣтаа Троицъ със половинȣ за село ѡт Ходопѣни и със вечинїи иже више пис, како ест бїѡ дала и помиловала и ѡт жителница Билае. <И>[1] видѣх господство ми и книгȣ ѡт рȣка жȣпаницев Марїꙗ бънѣса ради помѣна <и>[1] книгȣ Гаврїилов воевод радї милованїа свѣтѣи монастир, како ест више пис, ѡт когда бист теченїа лѣтом ҂зркз.

<С>его ради и господства ми ещеже съм поновихом и ȣкрѣпихом и над сїю книгȣ господства ми како ест бил и ѡт прѣжде врѣме. <И>[1] дадох господство ми свѣтомȣ монастир храм Свѣтаа Троицъ, ꙗкоже да ю ест сїю половино за село със вечинїи въ ȣкрѣпленїе и дѣдїнȣ и въ ѡхабȣ, а божественим ноки въ пищȣ и въ ȣстрабȣ и не ѡт когождо непоколѣбимо по ризмо господства ми.

<С>еже оубо н сведетеліе поставлѣем господство мн: жꙋпан Хрнза в̇елнкїн бан Кралевскїн н жꙋпан Ївашко вел дворннк н жꙋпан Глнгорїе вел лѡгѡфет н жꙋпан Дꙋмнтрꙋ Дꙋдескꙋл вел внстїар н жꙋпан Преда Брънковѣнꙋл вел спътар н жꙋпан Неделко Ботѣнꙋл вел ключар н жꙋпан Васнлїе Панндꙋр вел столннк н жꙋпан Бꙋзннка вел комнс н жꙋпан Вꙋчнна вел пехарннк н жꙋпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк Глнгорїе вел <лѡгѡ>фет.

Єже ю намазах, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолнн градꙋ Бꙋкꙋрещї, мѣсеца маю к҃ дьнн, чет<връ>ток, вь дьнъ свѣтаго мꙋченнка Ѳалелеа н ѡт Ада<ма> до селѣ теченїе лѣтом ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, мнлостїю божїю господннь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei sfinte dumnezeiești mănăstiri, numită hramul Sfînta Troiță, care este jos de orașul București și preacinstitului părinte egumen Thanasie și tuturor călugărilor, cîți trăiesc în acest sfînt lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrisă ocină în Hodopeni, în județul Ilfov, însă partea jupaniței Vilae, jumătate de sat, din cîmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul; pentru că această jumătate de sat cu vecini, mai sus spusă, a fost de moștenire a jupaniței Vilae de la părinții ei, de demultă vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, în anul 7095, jupanița Vilae, ea a dat și a închinat această jumătate de sat, din Hodopeni, mai sus scrisă, sfintei mănăstiri, Sfînta Troiță, pentru un copil din trupul ei, anume Mihai postelnicul, care este înmormîntat în sfînta mănăstire, la Sfînta Troiță și s-a scris în sfîntul jertfelnic, ca să-i fie pomană de acum și pînă în veci.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Gavriil voievod, cînd a fost cursul anilor în anul 7127, după moartea jupaniței Vilae, nu s-a aflat nimeni altul din neamul jupaniței Vilae, fără numai jupanița Maria băneasa, fiica răposatului Radul clucerul Buzescul, care a fost jupanița lui Enache Catargiul fost mare ban. Astfel întru aceasta, atunci jupanița Maria băneasa, ea încă s-a gîndit pentru pomana acelor morți și pentru sufletul părinților ei, ci a dat și a miluit sfînta mănăstire, hramul Sfînta Troiță, cu această jumătate de sat din Hodopeni și cu vecinii mai sus-scriși, cum a fost dat și miluit și de jitelnița Vilae. ⟨Și⟩[1] am văzut domnia mea și cartea de la mîna jupaniței Maria băneasa pentru pomană ⟨și⟩ [1] cartea lui Gavriil voievod, pentru miluirea sfintei mănăstiri, cum este scris mai sus, cînd era cursul anilor 7127.

De aceea și domnia mea încă am înnoit și am întărit și pe această carte a domniei mele, cum a fost și de mai înainte vreme. ⟨Și⟩ [1] am dat domnia mea sfintei mănăstiri, hramul Sfînta Troiță, ca să-i fie această jumătate de sat cu vecinii de întărire și dedină și de ohabă, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de întreținere și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic Gligorie mare logofăt.

Lepădat logofăt, care le-am scris în cetatea de scaun București, luna mai 20 zile, joi, în ziua sfîntului mucenic Thalelei și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, III/4. Orig., hîrtie (33 × 22,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1792.

---

[1] Omis.

---

290 1636 (7144) mai 27, București.

† Adecă eu, popa Erimiia, egumenu ot sviata monastir Strînbul, scris-am acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mîna jupînésii Mariicăi, cum să să știe că au schimbat cu jupîneasa Mariica cu un țigan, anume Mihocu, cu feciorii lui, anume Neacșul i Ion, să hie la mîna jupînésii Mariică, ca să-i hie ei de moșie, feciorilor ei. Iar eu, jupîneasa Mariica, eu am dat pre Dragomir țiganul și cu fii-său Radul i Tudosie i Badea. Iar pre Badea, feciorul ⟨lui⟩ Dragomir țiganul, ilŭ iau eu, popa Eremiia egumenul, pentru feciorul Lupului. Iar țiganca lu Dragomir să o plătească jupîneasa Mariica, pentru un fecior a Lupului țiganului. Și am schimbat noi de a nostră bunăvoe, fără nici o silă și cu știrea a tutur⟨or⟩ boiarilor, anume: Tudor ⟨vo⟩[1]rnicul Ciocoroh i Lupul vel căpitan i ot Fințești, Vlaicul i ot Cătun, Ionașco postelnicul i ot Toc... [1] năilă i ot Cernătești, Pavel postelnicul i ot T⟨ă⟩tărani, Mihnea i Misail... [1] coiu, Bărcan. Și mai păntru adeverită credință, pusu-ne-am și peceți⟨l⟩e și iscăleturile.

Писах ȣ Бȣкȣрещї, аз Стан граматик, мѣсеца маю к͠з дьни, в лѣт ҂з͞р͞м͞д [2].

Pavel postelnic.

Ionașco postelnic, sinŭ Miroslavu logofătu.

Lupul vel căpitan.

Vlaicul.

Ermuna⟨h⟩ Erimie.

Bibl. Acad., CXXIV/107. Orig. hîrtie (30 × 21), 6 peceți aplicate.

EDIȚII. Potra, *Ist. țigani*, 217—218, nr. 19.

---

[1] Loc rupt.

[2] „Am scris în București, eu Stan gramaticul, luna mai 27 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

291 1636 ((7144) mai 28, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басарабъ воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахїискои, внȣк прѣдобраго, старого, покоинаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїе господство ми почтенномȣ болѣринȣ господство ми жȣпан Ѡпрѣ вел агъ и слȣѕим господство ми синовим Нѣгоев и Гергев, Меюштещїи и съ них синови, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Вернещи въ сȣдство Бȣз⟨ъȣ⟩, али дел Ѡпринев, вашȣ Балкѡв, половинȣ ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт дѣлȣл със виноградїе ѡт по Балѣ Танкȣлов ѡт посвȣдї,

варе елика се хтет избрати ѡт по въс хотаром. Понеже сїю више реченна ѡчинꙋ била ест покꙋплена за Станчюл армаш и за братї его, Нѣгое и Герге, Меютещїи, ꙋнкы Ѡпрев вел агъ, ѡт над Митрѣ бив вел дворник за ҂к҂а аспри сребрени, ѡт при дьнїе Михнев воевода, когда быст теченїе лѣтом ҂зчи. А Митрѣ дворник ѡн ещеже сꙋт бил покꙋпил сїѧ ѡчинꙋ ѡт над Ѡприна и ѡт синови его.

А потом, къда ест бїѡ нинѣ въ дьнїе господство ми, а почтенном болѣрин господства ми жꙋпан Ѡпрѣ вел агъ и синови Нѣгоев и Гергев, Меюѡтещїи, ѡни сꙋт имали прꙋх пред господство ми със Партенїе монах, внꙋк Ларїѡнов епискꙋпꙋл ѡт монастирѣ А[н]дъниката, храм свѣти архаггелъ Михаил, радї ѡчина и радї лозїе ѡт Дѣлꙋл Вернещилом, дел Ѡпринев, иже се зовет Балкꙋлѣскъ. И прїидет пред господство ми ꙋ великїи диван, тере съпрѣше се за лицꙋ ꙋ два, три диванове. И сице прѣше Партенїе монах, внꙋк Ларїѡнов епискꙋпꙋл и Їванов Слѣп, како ест бил покꙋпил ꙋюком си Ларїѡнов пискꙋпꙋл и братам си Їван Слѣп сїю ѡчинꙋ и със виноградїе ѡт Дѣлꙋл Вернещилор ѡт над синови Ѡпринев, баща Балкѡв, въсах дѣла им. И извадил ест Партенїе монах ꙋ диван книга стараго Алеѯандрꙋ воевода, синь Мирчев воевода, за покꙋпенїе, а почтенном болѣрин господства ми жꙋпан Ѡпрѣ вел агъ и Меюѡтещїи, ѡни ещеже сꙋт извадили ꙋ диван книга Михнев воевод за покꙋпенїе ѡт над Митрѣ бив вел дворник, въ лѣт ҂зчи, како ест бил покꙋпил Станчюл Меюѡтескꙋл сїю ѡчинꙋ и лозїе више речена ѡт над Митрѣ дворник, въсах дел Ѡпринев и а синовим его. Таже, въ том господство ми съм гладал и сꙋдил по правд и по закон, със въсихми чистими правителїи господство ми и дадох съм господство ми мегю них в҃ї болѣри по ръваше господски, на име: Армега и Лефтер и Сава и Настасїе и Аггелъ и Драгомир и Радꙋл къпитан и Барбꙋл юзбаша и Ꙗню логофет и Џюрџю и Лꙋпше и Продѣ исправник болѣрин господство ми, Тꙋдор вторїи дворник, ꙗкоже да съгледает и да истинствꙋет съ дꙋшами их за редом ѡвем ѡчине, како хокют бити съ правостїю и да хотарисает тех ѡчине и виноградїе. Въ том, теизи вї болѣри гледали ест книгове за дѣдїно и смотрили ест въс различнїи, ꙗкоже да ѡбрѣщꙋ како хокет бити по правдꙋ, да их ꙋтакмише. Таже, въ том тех сїи в҃ї болѣри више речени и болѣрин господство ми, Тꙋдор вторїи дворник, ѡни видѣще како имѣли книги господскїи и Меютещїи и внꙋцїи Ларїѡнов въс над дело Балкꙋлѣскъ ѡт над Ѡприна, ѡни никакоже нѣст моглъ ниже да их ꙋтакмише, ниже да их хотарисает, анꙋ прїидет врѣмена на съмиренїе, понеже ест сведетелствꙋет стари людїе, калꙋгери, како имали ест Меютещїи ѡчинꙋ и лозїе ꙋ Вернещи. Таже, их ест ꙋтакмил и се волисал ѡни за добро волю и съмирише се една със дрꙋги ѡт пред ѡвем в҃ї болѣри, како колико ѡчинꙋ и лозїе се хокет ѡбрѣстих ꙋ дѣл и ꙋ полю, над дел Ѡпринев Балкꙋлѣскъ да ест брати над двоа; да се знает, да дръжит половино за ѡчинꙋ и ѡт виноград жꙋпан Ѡпрѣ вел агъ и Меютещїи , а дрꙋгꙋ половинꙋ за ѡчинꙋ и ѡт виноград да дръжит Партенїе монах, внꙋк Ларїѡнов епискꙋп и Їванов Слѣп, брат Ларїѡнов. И сътворил их ест и записе един на дрꙋгомꙋ, да не по бꙋдет прꙋх въ нихни, а дрꙋге покꙋпенїи. елице хокют имѣли ѡни въсих, тѣх, да бꙋдет за ѡсебне. А кто ѡт них хокет извадите нѣкогда некїе книги за прꙋх, да не се вѣрꙋет, занеже сице ꙋтакмише се за добра волѣ их ѡт пред господство ми и ѡт пред ѡвем в҃ї болѣри. И видѣхом господства ми и книга болѣром за такмеженїе и за съмиренїе, како ест више пис.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенномꙋ болѣринꙋ господство ми, жꙋпан Ѡпрев вел агъ и синов Меютещилор, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ и виноград, дел Ѡпринев, половинꙋ ѡт по въс местом, дѣдино и въ ѡхаб, синовим и внꙋком и прѣвнꙋчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ꙋбо и сведетелїѥ поставлѣем господство ми: жꙋпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и жꙋпан Преда вел спатар и жꙋпан Неделко вел ключар

и жꙋпан Басилїе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещин, мѣсеца маю ки҃ дьни и ѡт създанїе мира, ѡт Адама, даже до селѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрмд҃, а ѡт рождества Христово ҂ахлѕ҃.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

† Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarabă voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă şi slugilor domniei mele, fiilor lui Neagoe şi ai lui Gherghe, Meiuteştii şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Verneşti, în judeţul Buzău, însă partea lui Oprina, tatăl lui Balco, jumătate, din cîmp şi din pădure şi din dealul cu vii de pe Valea Teancului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că această ocină mai sus zisă a fost cumpărată de Stanciul armaşul şi de fraţii lui, Neagoe şi Gherghe, Meiuteştii, unchii lui Oprea marele agă, de la Mitrea fost mare vornic, pentru 21 000 aspri de argint, din zilele lui Mihnea voievod, cînd a fost cursul anilor 7098. Iar Mitrea vornicul el încă cumpărase această ocină de la Oprina şi de la fiii lui.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă şi fiii lui Neagoe şi ai lui Gherghe, Meiuteştii, ei au avut pîră înaintea domniei mele cu Partenie monahul de la mănăstirea Adîncata, hramul sfîntului arhanghel Mihail, nepotul lui Larion episcopul pentru ocina şi pentru via din Dealul Verneştilor, partea lui Oprina, care se chiamă Balculească. Şi au venit înaintea domniei mele în marele divan de s-au pîrît de faţă, în două, trei divanuri. Şi aşa pîra Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul şi al lui Ivan Orbul, că au cumpărat unchiul său, Larion episcopul şi fratele său Ivan Orbul, această ocină şi cu viile din Dealul Verneştilor de la fiii lui Oprina, tatăl lui Balco, toată partea lor. Şi a scos Partenie monahul în divan cartea de cumpărătură a lui Alexandru voievod cel Bătrîn, fiul lui Mircea voievod, iar cinstitul boier al domniei mele, jupan Oprea marele agă şi Meiuteştii, ei încă au scos în divan cartea lui Mihnea voievod de cumpărătură de la Mitrea fost mare vornic din anul 7098, că a cumpărat Stanciul Meiutescul această ocină şi via mai sus-zisă de la Mitrea vornicul, toată partea lui Oprina şi a fiilor lui. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea între ei 12 boieri pe răvaşe domneşti, anume: Armega şi Lefter şi Sava şi Nastasie şi Anghel şi Dragomir şi Radul căpitanul şi Barbul iuzbaşa şi Ianiu logofătul şi Giurgiu şi Lupşe şi Prodea şi ispravnic boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ca să cerceteze şi să adeverească cu sufletele lor de rîndul acestor ocine, cum va fi cu dreptate şi să hotărnicească aceste ocine şi vii. Întru aceasta, aceşti 12 boieri au cercetat cărţile de moştenire şi au socotit toate cu amănuntul, ca să afle cum va fi pe dreptate să-i întocmească. Deci întru aceasta, aceşti 12 boieri mai sus spuşi şi boierul domniei mele Tudor al doilea vornic, ei văzînd că au avut cărţi domneşti şi Meiuteştii şi nepoţii lui Larion tot peste partea Balculească de la Oprina, ei n-au putut nicicum să-i întocmească, nici să-i hotărnicească, ci a venit vremea la împăcare, pentru că au mărturisit oamenii bătrîni, călugării, că au avut Meiuteştii ocină şi vie în Verneşti. Deci s-au întocmit şi s-au învoit ei de bunăvoie şi s-au împăcat unii cu alţii înaintea acestor 12 boieri, ca pe cîtă ocină şi vie se va găsi în deal şi în cîmp, pe partea Balculească a lui Oprina să fie fraţi, pe din două; să se ştie, să stăpînească jumătate de ocină şi din vie jupan Oprea mare agă şi Meiuteştii, iar cealaltă jumătate de ocină şi din vie să stăpînească Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul şi al lui Ivan Orbul, fratele lui Larion. Şi au făcut şi zapis unul altuia, să nu mai fie pîră între ei, iar celelalte cumpărături, cîte vor avea ei, toţi, acestea să fie deosebite. Iar cine dintre ei va scoate vreodată niscaiva cărţi de pîră, să nu se creadă, pentru că aşa s-au întocmit de bunăvoia lor dinaintea domniei mele şi dinaintea acestor 12 boieri. Şi am văzut domnia mea şi cartea boierilor de întocmire şi de împăcare, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului boier al domniei mele, jupan Oprea mare agă şi fiilor Meiuteştilor, să le fie ocină şi vie, partea lui Oprina, jumătate de peste tot locul, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna mai 28 zile şi de la zidirea lumii, de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7144, iar de la naşterea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, XLVIII/1. Orig., perg. (34 × 51) pecete timbrată. Alte rad. ibidem, XLVIII/2,3; ms. 441, f. 1v; 23v.

---

292 1636 (7144) mai 29.

† Să se ştie cum au cuîm⟨pă⟩rat Stoica neguţătorul ot Buzău de la Ion croitorul 1 pogon i pol de vie şi cu uîn stînjăn i pol de ocină, de apa Buzăului pînă în Lacul cu Răchiţăle, anume în Dealul Săsénilor, dereptu 3 000 de bani gata. Şi au vîndut Ion de bunăvoe a lui şi cu ştirea tuturor fraţilor.

Şi aldămăşari: Barbul Tatului i Dragoe i Costaîndăn i Stan Ţapul, Belcea i Negoe, Mihaiul Truhanăi, Nicoră, Nichăta i Dumitru, Radul, Stan lu Dumitru.

Пис попа Мирчѣ, мѣсеца маю к͠ѳ дьни, въ лѣт ₓзрмд[1].

Barbul.

Drăgoe.

. . .[2].

Negoe.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, III/4. Orig., hîrtie (29 × 20,5), 4 peceţi aplicate. Copii ibidem, ms. 441, f. 18, 36v.

---

[1] „A scris popa Mircea, luna mai 29 zile, văleat 7144" ⟨1636⟩.
[2] Loc rupt.

293 ⟨1636⟩ mai 30.

† Scris-am Arbănaş ot Chiojdeni şi Dan ot Valea Boului şi Voinea ot Măstăneşti, zapisu nostru la mîna comisului lu Apostolachî, să fie de mare credinţă pentru acestŭ om, anume Ventilă, căci a venit de ş-au vîndut parte de moşie. Deci comisul, căci n-au fostŭ nepotu-său răspopul, comisul n-au vrot să dea bani, ce ş-au căutat Ventelă chezaşu aceşti trei omeni, cum să fie muşiia stătătore, fără nici o gîlcevă. Iară de va ⟨avea⟩ val, într-altŭ chip, să avem a da noi semă.

Iar pentru credinţă ne-am pus degetele. Şi mărturie: Stan Potca vel [1] şi Duca şi Costandin.

Пис мѣсеца маю, дьне л҃. Пис азъ поп Преда [2].

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, XIX/3. Orig., hîrtie (20,5 × 14). Datat după doc. nr. 117, cu văleatul 7144.

---

[1] Cel mare.

[2] Am scris eu, popa Preda.

294 1636 (7144) iunie 1.

† Adecă, noi satul Gălişăştii den judeţul Argeşului anume: Radul Toma i Neagoe i Aldea i Stan i Voina i Badea i Stoica i Oprea i Balea i Neag i Luca i Stanciul i pac Oprea i Stefan şi cu alalţi săténi den Gălişăşti, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, să hie de mare credinţă la mîna dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic ca să hie dumnealui ocină în satul Gălişăşti Gor, însă 150 de stînjeni în latul ocinii şi în lungul vericîtă se va alége den cîmpu, den pădure, den apă, de preste tot hotarul, cu tot venitul den hotar pînă în hotar şi cu un vad de moară în apa Argeşului unde au fost moara lui Ivan postelnićul den Gălişăşti. Pentru că această ocină şi cu vad de moară ce scrie mai sus fost-au a noastră de moşie încă mai denainte vreme şi tot o am ţinut noi cu pace.

Iar după acéia, cîndu au fost acum în zilele domnu nostru Io Mateĭ Basaraba voevod, întîmplatu-se-au de se-au ucis un om den satul nostru pre moşiia noastră Gălişăştii. Într-acéia domnu nostru, deaca au auzit că se-au ucis acel om, trimis-au măriia sa armaşi dė să ia deşugubină de la noi şi de la satele de pre înprejur, cum iaste obicéiul ţărîi, că hoţii nu i-au putut găsi nicăiri. Deci au venit şi partea noastră de deşugubină ughi 27. Deci noi nu am avut bani să dăm să ne plătim capetele, ce ne-am sculat de am vîndut această ocină a noastră 150 de stînjeeni şi cu un vad de moară dumnealui jupînului Vucinii vel peharnic derept⟨ughi⟩ [1] 27 şi ne-au dat toţi banii gata în mîinele noastre şi noi i-am dat de ne-am plătit capetele de deşugubină.

Şi am vîndut noi de a noastră bunăvoe fără de nici o silă cu ştirea tuturor boiarilor cei mari şi a vecinilor den sus şi den jos şi de pre înprejurul locului, ca să hie dumnealui şi coconilor dumnealui de moşie stătătoare în vecie. Şi au fost mărturii toţi boiarii cei mari anume: pan Hrizea vel ban i pan Ivaşco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Nedelco vel cliucer i pan Costandin vel postelnic pan Buzinca vel comis şi toţi boiarii mari şi mici şi megiiaşi anume: ot Borleşti, Duşca i Stan i Pătru i ot Dobrogoste, Pătru i Opriş i Pravăţ i ot Fleşti, Vladul i Macarie i ot Ueşti, Mogoş i Marin i ot

Cocul, Mehăilă i ot Groşi, Stoica i ot Păpuşari, Tatomir i Roman i ot Zărneşti, Oprea i ot Stroeşti, Stanciul şi alţi mulţi megiiaşi. Şi pentru mai adeverita credinţă pusu-ne-am degetele ca să se crează.

И писах аз, Стоика логофет, ꙋ Бꙋкꙋрещи мѣсеца юнїе а҃-гѡ дьнь, в лѣт ҂зрмд[2].

Radul. Toma. Neagoe. Aldea. Stan. Voina. Badea. Stoica. Oprea. Balea. Neag. Luca. Stanciul. Oprea. Ştefan. Duşca. Stan. Pătru. Pătru Opriş. Pravăţ. Vladul. Macarie. Mogoş. Marin. Mihăilă. Stoica. Tatomir. Roman. Oprea. Stanciul.

Hrizea vel ban.
Ivaşco dvornic.
Gligorie vel logofăt.
Nedelco vel clucer.
Buzinca vel comis.
Κοσταντηνος Καντακουζινος[3] ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CLXIII/2. Orig. hîrtie (31 × 21,5), 5 peceţi aplicate.

---

[1] Loc rupt.
[2] „Şi am scris eu, Stoica logofătul, în Bucureşti, luna iunie 1-a zi, în anul 7144" ⟨1636⟩.
[3] Costantin Cantacuzino.

295

1636 (7144) iunie 1.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинь. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтеном правител господства ми jupan Vucina vel peharnic, ca să-i fie lui ocină în sat în Găleşeşti în judeţul Argeşului, însă preste tot satul stînjeni 150 în latul ocinii, iar în lungu den hotar pînă în hotar şi cu-n vad de moară şi cu tot venitul ce să va alége. Pentru că aceasta ocină den Găleşeşti şi cu vadul de moară au fost de moşie a Găleşeştilor şi tot o au ţinut în pace. Iar cînd au fost acum, în zilele domnii méle, au căzut satul Găleşeştii la o deşugubină că se-au ucis un om pre aceasta ocină. Şi au venit toţi sătenii aici la domnia mea în divan de s-au plînsu de greutatea deşugubinei.

Într-acéia, domnia mea am judecat şi am dat cum cine va plăti moşiia Găleşeştelor de deşugubină, acela să ţie şi moşiia. Deci megiiaşii, ei s-au sculat toţi cîţi au fost de acolo şi cu alţii denprejur, de au vîndut ocina Găleşeştilor 150 de stînjeni jupînului Vucinii vel peharnic, derept ughi 30; şi aceşti bani i-au dat la acea deşugubină şi au făcut şi zapisul lor la Vucina peharnicul de vînzare, cum scrie mai sus.

Iar acel vad de moară au fost al Găleşeştelor ce l-au înpresurat Ivan postelnicul den Găleşeşti de şi-au făcut moară acolo şi n-au avut treabă, iar domnia mea am dat să-i spargă jupan Vucina vel peharnicul, moara de pre vadul lui şi să-şi ţie moşiia cu pace, să-i fie moşie în veac, iar Ivan postelnicul să-şi ⟨ia⟩ lémnele şi moara de acolo şi mai mult treabă să nu aibă.

Инако да нѣст.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис юнїе ь҃ дьнь, в лѣт ҂зрмд.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Іѡ Матею воевода.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CLXIII/1. Orig., hîrtie (29 × 20,5), petece aplicată.

296

⟨1636⟩ iunie 3.

† Jupan Nicola postelnicul, aceasta a mea carte ţie Radu ce eşti prăcălab la Blatniţa şi după acéia-ţi grăes⟨c⟩, de vréme ce veri vedea cartea meh, iar tu să cauţi neşte oameni buni să fie megiiaşi, să împarţi rumânii de în Cerneţu în dooa cu călugării de la sfînta mănăstire de la Govora iar Medvéjdea şi Maloveţul să-i laşi în pace de tot, c-au fost miluiţi de Udrişte postélnicul de în Drăgoeşti. Însă şi Beloteştii iar să-i înparţi şi Curăiaci în dooa, cum au fost miluiţi de boiarii cei bătrîni, ale cui au fost moşiile. Şi-am văzut şi cartea lu Udrişte postelnicul de miluitură ş-ale altor domni bătrîni cé-au fost mai denainte vréme. Deci, amu lăsat şi eu ca să-şi ţie călugării partea de jumătate de în Cerneţu şi de în Beloteşti, iar Medvéjdea să o laşi în pace şi Maloveţul. Iar Curăiacea, iar să înparţi rumânii în doo părţi. Mai mult să nu-i învălueşti, ce-i las în pace.

Aceasta ţe-am grăit şi într-alt chip să nu faci preste zisa mea.

Пис аз, Мѹшат лѡгѡфет, мѣсеца юнїе г҃ дьни[1].

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXVII/61. Orig., hîrtie (29,5 × 21). Data după o insemnare de pe verso.

---

[1] „Am scris eu, Mu şat logofătul, luna iunie 3 zile".

297

1636 (7144) iunie 5.

† Scriis-am eu, Iovan mazilul şi soţu mieu Necşe şi fiiu mieu Ivaşco, acestu zapis al nostru, se fie la mîna postelnicului Iane Dumitrescul şi a coconilor dumnelui, păntru se se ştie că i-amŭ vîndut moşie nostră de la Drăgoenii, care am fostu cumpăratu de la cumnatu mieu Dănuţoiul şi apă şi pădure şi în cî⟨m⟩pu şi préste totu hotarul pînă unde se va ţine d-acea moşie, dereptu 4 400 aspri, ca se-i fie moşie moştină şi ohabnică postelnicului Iane şi coconiloru dumnelui şi nepoţilor şi strenepoţilor şi cui va ţine de dumnelui în vecie vacului, păntru că i-am vîndutu de bunăvoia nostră şi dinainte omeni buni şi cu ştire tuturor fraţilor şi a moştenilor.

Şi mărturii încă au fostu: vornicul Udrişte de Roşie, postelnicul Andreiu de Tîrgul Jiiul şi Lupul judeţul şi Datco logofătul şi Tîrziia i Chira Sirbuleţ i Ghęrghe al Banului şi judeţul Iane cu 12 pîrgari şi toţi orăşanii, mici şi mari.

Пис юнїе е҃ дни, ×з̅р̅м̅д̅.

Eu Ivan şi soţul mieu Necşe şi fiiu meu, Ivaşco, păntru credinţa ne-m pus şi pecete.

Bibl. Acad., LXXX/4. Orig., hîrtie (29 × 22).

EDIŢII. Ştefulescu, *Ist. Tg. Jiu*, 354.

298 1636 (7144) iunie 5.

Cartea lui Toderaşco vtori portar, cu soţiia lui Mariia, cu care au vîndut unui Chirca croitoriul o casă cu pimniţa şi cu locul curţii, ce zice că iastę lîngă Curtea Domnească despre poarta den sus în Bucureşti.

Adecă eu Toderaşco al doilea vornic şi cu jupîneasa mea Mariia din Bucureşti, scris-am acest al nostru zapis, ca să fie de bună crędinţă la mîna Chircăi croitoriul, ca să să ştie că i-am vîndut noi o casă cu pivniţa şi cu locul curţii cît este îngrădit lîngă Curtea Domnească, între Dumitru fuştaşul şi între Mariia pităreasa, despre poarta curţii din sus. Şi l-am vîndut noi drept şasă mie de bani, fără alaltă cheltuială, de bunăvoia noastră. Şi am luat toţi banii gata în mîinile noastre dinnaintea vecinilor, ca să-i fie lui moşie şi coconilor cu pace în veac. Care loc iaste aici în Bucureşti, de l-am cumpărat şi noi de la Limber şălariul.

Şi am pus şi mărturii anume: Marco comisu şi Manul cupeţul şi Mihalco şălariul şi Dumitru logofătul şi Dumitru fuştaşul şi Grama logofătul şi Stanciul comisul şi Stan şălariul şi Iane croitoriul şi mulţi oameni, carii îş vor pune peceţile şi iscăliturile mai jos. Şi pentru mai adevărata credinţă mi-am pus şi eu pecetea şi iscălitura mai jos ca să să crează.

Şi am scris eu,... [1], logofătul în Bucureşti, în luna lui iunie 5, vă leat 7144 ⟨1636⟩.

Eu Tuderaşco vtori dvornic.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăţ, nr. 443, f. 197v. Copie.

---

[1] Indescifrabil.

---

299 1636 (7144) iunie 5, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискоє, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїю повелѣнїею господства ми жꙋпаницев Марїеи, дъщера жꙋпаницев Станеи ѡт Кꙋрътещи и зетом си Кръстев и жꙋпаницев его Ангелинев и съ них синови, елицем Богъ даровах, ꙗкоже да им ест село Гор Кꙋротещїи ѡт сꙋдство Блаш<ка> със хотаром и със вечинїи и със въс ходоком, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със брод за воденицꙋ и със вечинїи, на име: Илїе със синови си и Щефан със синови си и Радꙋл със синови си и Лазар със синови си и Ѡприш със синови си и Нѣг със синови си и Щефан и Михъилъ и Тоадер, синови [си] Инделков монах и Бога със синови си и Пацина, синъ Богъв със синови си и Вишан със синови си и Ѡанча, синъ Вишанов със синови си и Нѣкшꙋл със синови си и Стан, брат Могъв със синови си и Радꙋл Пицїанꙋл със синови си, понеже того село Гор Кꙋротещи били сꙋт половино за село за дѣдїнꙋ жꙋпаницев Марїеи, ѡт над матерам си, жꙋпаница Стана, а дрꙋга половино за сел било ест покꙋпил за Стан логофет, мꙋж жителницев Марїеи, ѡт над Бꙋда и ѡт Шеръмет ѡт Кꙋротещи за ҂дї҂фѕ аспри готови, ещеже ѡт при дьнїе покоиномꙋ Михаил воевод. И ѡт тогда само въс дръжал жꙋпаница Марїꙗ село Кꙋротещїи више пис със добро мирно.

А потом, къда ест бил въ дьни Радꙋл воевода по съмръти Станов лѡгѡфет ѡт Серещи и по съмръти Бꙋдеи и Ширеметов ѡт Кꙋротещи, а Радꙋл, синъ Бълбое ѡт Новачи и жꙋпаница его Пръва, ѡни въздвїгнет прꙋх ради половина

за сел ѡт Гор Кȣрътещи, что ест бил покȣпеніе. И пошел ест пред Радȣла воевода, тере съпрѣше се за лицȣ със жȣпаница Марїꙗ и със синъ си Ѹдрище. Въ том, Радȣл воевод господствȣ емȣ сȣдил ест и давал ест, ꙗкоже да дръжит жȣпаница Пръва, анепща за сестръ жȣпаницев Марїен, половино за село ѡт Гор Кȣрътещи на двоаѡ със теткам си, жȣпаница Марїѧ. А потомо къда ест біѡ после по съмрьти Радȣлов, прилȣчило се сȣт тере ест възимал жȣпаница Пръва дрȣг мȣж, по Тоадер ватах ѡт Попещи. Таже послех, ѡни нѣст дръжал та половина за село по рȣка их, анȣ ест продал Мȣшатов монах ѡт Кȣротещи ѡт Долни без знанїѧ жȣпаницев Марїен. Въ том, жȣпаница Марїѧ, ꙗко прифатила ест за вѣстїю ѡна неѡбинȣла се сȣт за ѡтъчества еи, анȣ ест пошел жȣпаница Марїꙗ, пакиже въ дьнїе Радȣла воевод, тере съпрел със Тоадер ватах, за лицȣ пред Радȣл воевода и достиѕал ест закона и сȣденїа, тере сȣт метинȣл жȣпаница Марїꙗ новцїи Тоадеров ватах ѡт Попещи, ҂к҂ї за аспри, въ дома братом си, Калотъв, над половино за село ѡт Коуротещи и ещеже сȣт дал жȣпаница Марїꙗ Тоадеров ватах и една дел за ѡчинъ ѡт Дъръщи, а Тоадер ватах, ѡн ест дал тех новци више речени въсих, ȣ рȣка Мȣшатов монах. И възимала ест жȣпаница Марїꙗ село Гор Кȣрътещи и въс га ест дръжала жȣпаница Марїꙗ със добром мирно.

А потом, къда ест бил въ дьнїе Алеѯандрȣ воевод, синъ Радула воевод, а Тоадер ватах, ѡн ест дигнȣл прȣх ꙗкоже да ȣзимает та половинȣ за село назад ѡт над жȣпаница Марїѧ. И пошели сȣт пред Алеѯандрȣ воевода тере съпрѣше се за лицȣ. Въ том, Алеѯандрȣ воевод, господствȣ емȣ гледал ест и сȣдил по прав и по закон и дадох мегю них ѕ҃ болѣри по ръваше, на име: Тȣдор слȣжер Рȣдѣнȣл и Иню вистїар и Михалча дворник и ѡт Хїеръщи, Радȣл постелник и Станко дворник ѡт Попещи, ꙗкоже да съгледает и да истинствȣет със дȣшами их: била ест побратила жȣпаница Марїꙗ въсих новцїи Тоадеров или ни? Въ том, сїи више речени болѣри, ѡни сȣт поидȣли по жȣпаница Марїѧ, тере донесела по Мȣшат монах за лицȣ, прѣд ним, тере сȣт възвѣстил и сведетелствовал сам със дȣшȣ его, како ест възимал въсих новцїи ѡт на жȣпаница Марїꙗ, како ест више пис. И видѣхом господство ми и книга болѣром за сȣжденїе и книга Алеѯандрȣ воевода, синȣ Радȣла воевода, за ѡстал. И ѡт тогда само въсдръжал жȣпаница Марїѧ село Кȣрътещїи с<ъс мири>ѡм.

А потом, къда ест бил нинѣ[1], въ дьнїе господство ми, а болѣри господство ми Тоадер вторїи слȣжер и синъ его Гидȣл спатар и Рада, дъщера жȣпаница Пръва, ѡни неѡставлѣют сѧ сице, анȣ пакиже въздвигсх прѣнїе ради половино за село ѡт Гор Кȣротещи. И прїидет пред господство ми, ȣ диван, тере съпрели се сȣт за лицȣ със жȣпаница Марїꙗ и със зетом си, Крьстѣ юзбаша и със жȣпаница его Ангелина. И сице прѣше Тоадер слȣжер и синови его ȣ диван, како нѣст бил за лицȣ когда се сȣт бил съпрел пред Алеѯандрȣ воевода и како невъзимает ѡни ни еднȣ аспрȣ ѡт рȣка жȣпаницев Марїен. А жȣпаница Марїѧ, ѡна плакала се сȣт ȣ диван, како сȣт бил дал въсих новцїи Тоадеров слȣжер и како ест бил дал и една дел за ѡчинȣ ѡт село Дъръщи, радї тае половинȣ за село ѡт Кȣротещи. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сȣдил по правдȣ и по закон със въсихми чьстиними правителїи господство ми и съм дал господство ми Тоадеров слȣжер ѡт диван закон, ві҃ болѣри да заклѧше, како нѣст их ест бил дал въсих новцїи въспет и како нѣст біѡ за лицȣ пред Алеѯандрȣ воевод, когда съпренїе; а Тоадер слȣжер, ѡн никакоже нѣст се сȣт моглъ ȣфатити се ѡт закон, нȣ сȣт реклъ сам Тоадер слȣжер ѡт пред господство ми, ѡт диван, и ѡставил ест за волю его, како да заклет жȣпаница Марїꙗ със дȣшȣ еи, със рȣцѣ по свѣта Їевангелїе , прѣд ѡтцȣ нашемȣ, архїемитрополит кур владїка Григорїе. И заклел ест жȣпаница Марїꙗ како ест дал въси новцїи и како ест бил Тоадер слȣжер тогда на таꙗ сȣжденїе за лицȣ, пред Алеѯандров воевод. И били сȣт исправник на клетвȣ слȣг господства ми, Радул вторїи портар. Таже ест ѡстал Тоадер слȣжер и Гидȣл и

Рада ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт пред господства ми. И ȣзѣхом господство ми ѡт диван ѡт рȣка Тоадеров и книга Радȣла воевода, что ест бил сътворил Тоадер над половинȣ за село; а ащелиже хокет извадитї Тоадер слȣжар нѣкогда нѣкїе книги или записе, да не се вѣрȣеше, ере сȣт ѡстал ѡт закон, како по векю метѣхȣ да не имат, николиже.

Сего радї дадох съм господство ми жȣпаницев Марїеи и зетȣ си, Кръстев юзбаша и жȣпаницев его, Ꙗнгелинев, дъщера жителницев Марїеи, ꙗкоже да им ест село Гор Кȣротещїи със въсом хотаром и със вечинїи и със въс ходоком ѡчинȣ, дѣдїнȣ и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо <и> сведетелїи поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїе и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїар и жȣпан Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Басилаке вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И написах аз Лепъдат лѡгѡфет въ настолни градȣ Бȣкȣрещи мѣсеца юнїе е̃ дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ[1], въ лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniţei Maria, fiica jupaniţei Stana din Curăteşti şi ginerelui său, Cîrstea iuzbaşa şi jupaniţei lui, Anghelina şi cu fiii lor, cîţi le-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie satul Curoteştii de Sus, din judeţul Vlaşca, cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vadul de moară şi vecinii, anume: Ilie cu fiii săi şi Ştefan cu fiii săi şi Radul cu fiii săi şi Lazăr cu fiii săi şi Opriş cu fiii săi şi Neag cu fiii săi şi Ştefan şi Mihăilă şi Toader, fiii lui Nidelco monahul şi Boga cu fiii săi şi Paştina, fiul lui Boga, cu fiii săi şi Vişan cu fiii săi şi Oancea, fiul lui Vişan cu fiii săi şi Neacşul cu fiii săi şi Stan, fratele lui Moga cu fiii săi şi Radul Piţiianul cu fiii săi, pentru că acest sat Curoteştii de Sus, jumătate de sat a fost de moştenire al jupaniţei Maria, de la mama ei, jupaniţa Stana, iar cealaltă jumătate de sat a fost cumpărată de Stan logofătul, bărbatul jupaniţei Maria, de la Buda şi de la Şerămet din Curoteşti, pentru 14 560 aspri gata, încă din zilele răposatului Mihail voievod. Şi de atunci încoace a tot ţinut singură jupaniţa Maria satul Curoteştii, mai sus scris, cu bună pace.

Iar după aceea cînd a fost în zilele lui Radul voievod, după moartea lui Stan logofătul din Sereşti şi după moartea lui Buda şi a lui Şiremet, din Curoteşti, Radul, fiul lui Bălboe din Novaci, şi jupaniţa lui, Pîrva, ei au ridicat pîră pentru jumătate de sat din Curăteştii de Sus, care a fost cumpărătură. Şi au venit înaintea lui Radul voievod, de s-au pîrît de faţă cu jupaniţa Maria şi cu fiul ei, Udrişte. Întru aceea Radul voievod, domnia lui a judecat şi a dat ca să stăpînească jupaniţa Pîrva, nepoata de soră a jupaniţei Maria, jumătate de sat din Curăteştii de Sus, în două cu mătuşa ei, jupaniţa Maria. Iar apoi cînd a fost după moartea lui Radul, s-a întîmplat de a luat jupaniţa Pîrva alt bărbat, pe Toader vătaful din Popeşti. Apoi după aceea, ei n-au ţinut acea jumătate de sat pe mîna lor, ci au vîndut-o lui Muşat monahul din Curoteştii de Jos, fără ştirea jupaniţei Maria. Întru aceea, jupaniţa Maria, dacă a prins de veste, ea nu s-a îndurat de moştenire ei, ci s-a dus jupaniţi Maria, tot în zilele lui Radul voievod, de s-a pîrît de faţă cu Toader vătaful înaintea lui Radul voievod şi a căpătat legea şi judecata, de a lepădat bani, jupaniţa Maria lui Toader vătaful din Popeşti, 12 000 aspri, în casa fratelui său, Calotă, pentru jumătate de sat din Curoteşti şi încă a dat jupaniţa Maria lui Toader vătaful şi o parte de ocină din Dărăşti, iar Toader vătaful, el a dat acei bani sus spuşi toţi, în mîna lui Muşat monahul. Şi a luat jupaniţa Maria satul Curăteştii de Sus şi l-a tot ţinut jupaniţa Maria cu bună pace.

Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, Toader vătaful, el a ridicat pîră ca să ia înapoi acea jumătate de sat de la jupaniţa Maria. Şi s-au dus înaintea lui Alexandru voievod de s-au pîrît de faţă. Intru aceea, Alexandru voievod, domnia lui a cercetat şi a judecat după dreptate şi după lege şi a dat între ei 6 boieri pe răvaşe, anume: Tudor slujerul Rudeanu şi Ianiu vistierul şi Mihalcea vornicul şi din Hiereşti, Radul postelnicul şi Staico vornicul din Popeşti, ca să cerceteze şi să adeverească cu sufletele lor: a întors jupaniţa Maria toţi banii lui Toader sau nu? Întru aceea, aceşti boieri mai sus spuşi, ei au silit pe jupaniţa Maria de a adus pe Muşat monahul de faţă, înaintea lor, de a arătat şi a mărturisit singur cu sufletul lui, că a luat toţi banii de la jupaniţa Maria, cum este scris mai sus. Şi am văzut domnia mea şi cartea de judecată a boierilor şi cartea de rămas a lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod. Şi de atunci încoace a tot ţinut singură jupaniţa Maria satul Curăteştii cu pace.

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, boierul domniei mele, Toader al doilea sluger şi fiul lui, Ghidul spătar şi Rada, fiica jupaniţei Pîrva, ei nu s-au lăsat aşa, ci au ridicat iarăşi pîră pentru jumătate de sat din Curăteştii de Sus. Şi au venit înaintea domniei mele, în divan, de s-au pîrît de faţă cu jupaniţa Maria şi cu ginerele ei, Cîrstea iuzbaşa şi cu jupaniţa Anghelina. Şi aşa pîrau Toader slugerul şi cu fiii lui în divan, că n-a fost de faţă cînd s-au pîrît înaintea lui Alexandru voievod şi că ei n-au luat nici un aspru din mîna jupaniţei Maria. Iar jupaniţa Maria ea s-a plîns în divan, că a dat toţi banii lui Toader slugerul şi că i-a dat şi o parte de ocină din sat din Dărăşti, pentru acea jumătate de sat din Curoteşti. Apoi, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am dat domnia mea din divan lui Toader slugerul lege, 12 boieri să jure, că nu i-a dat toţi banii înapoi şi că n-a fost de faţă înaintea lui Alexandru voievod, cînd s-au pîrît; iar Toader slugerul, el nicidecum n-a putut să se apuce de lege, ci a spus însuşi Toader slugerul dinaintea domniei mele, din divan, şi a lăsat el de bunăvoia lui, să jure jupaniţa Maria cu sufletul ei, cu mîinile pe sfînta evanghelie, înaintea părintelui nostru, arhimitropolit chir vlădica Grigorie. Şi a jurat jupaniţa Maria că a dat toţi banii şi că Toader slugerul a fost atunci de faţă la aceea judecată, înaintea lui Alexandru voievod. Şi a fost ispravnic la jurămînt sluga domniei mele, Radul al doilea portar. Astfel au rămas Toader slugerul şi Ghidul şi Rada de lege şi de judecată dinaintea domniei mele. Şi am luat domnia mea în divan din mîna lui Toader şi cartea lui Radul voievod, pe care a făcut-o Toader pe jumătatea de sat; iar dacă va mai scoate Toader slugerul vreodată nişte cărţi sau zapise, să nu se creadă, căci a rămas de lege, ca mai mult amestec să nu aibă, niciodată.

De aceea, am dat domnia mea jupaniţei Maria şi ginerelui său Cîrstea iuzbaşa şi jupaniţei lui, Anghelina, fiica jitelniţei Maria, ca să le fie satul Curăteştii de Sus cu tot hotarul şi cu vecinii şi cu tot venitul ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar ⟨şi⟩ martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasilache mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti luna iunie 5 zile şi de la Adam pînă acum în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CXXI/1. Orig., perg. (33,5 × 45), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

---

[1] нинѣ (acum) scris deasupra rîndului.

---

300 **1636 (7144) iunie 6, Bucureşti.**

† Милостїю божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство <ми сїе по>велѣнїе господство ми попев Стоикъи ѡт Бълцещи, ѡт сꙋдство Сак и със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест една виноград ꙋ дѣлꙋл иже се зовет Сꙋсꙋꙗчи, ѡт глав лозїев Илїев, ѡт камен ꙋ горни, по розор, дори...растръг местом и ꙋ долни, како идѣхꙋ виноградe и ѡт широк, по розор, дори въ тае камен, понеже ест покꙋпил попа Стоика сїю виноград више речена ѡт над Стоꙗн, синъ Германов ѡт Стънкꙋлещи, за ҂в̅ѡ̅л̅ <аспри> готови. И продал ест за негово добро волю, със запис ѡт рꙋка его за проданїе и със мноѕи добри людїе сведетелїи написани ꙋ запис, на име: Микꙋл и̓ Коадъ и Негꙋц и ѡт Бръиещи, Влад и Добре и ѡт Съръщи, Станчюл и Драгомир и ѡт Мътичѣни, Негре и ѡт Хънзещи, Стоꙗн Имбростъ и синъ его, Радꙋл и ѡт Бълцещи, Драгомир и Їѡн и Теѡдор и Ганѣ и брат си Костѣ и ѡт Стънкꙋлещи, Иван и синъ его, Стоꙗн.

И пак да ест поп Стоикъв един розор...на връхꙋл тог за въ прѣкїе, али ѡт виноград Радꙋлов дори ꙋ гриндꙋ, въ потекъ, понеже га ест покꙋпил поп Стоика съю розор место...више пис ѡт над Герман ѡт Стънкꙋлещи за р҃к аспри готови, със запис ѡт рꙋка его и със сведетелїи написане ꙋ запис, на име: ѡт Стънкꙋлещи, Микꙋл и ѡт Бълцещи, Їѡн и Теѡдор и...[1].

И паки да ест поп Стоикъи два погоане за мѣсто стерпꙋ на връхꙋ, ꙋ дѣлꙋл Сꙋсꙋꙗчилор, понеже ест покꙋпил поп Стоика сїе два погоане више речене ѡт над Шербан ѡт Сꙋсꙋꙗчи за ꙋ҃ аспри готови, със запис ѡт рꙋка его и със сведетелїи по име: ѡт Бълцещи, Їѡн и Теѡдор и ѡт Стънкꙋлещи, Микꙋл и Нѣкшꙋл, синъ Германов и Нѣгое <и брат>си Истратїе и ѡт Бръиещи, Ѡана и ѡт Подѣни, Драгомирꙋ и ѡт Дръгꙋшещи , Шербан и Барбꙋл и ѡт Пътръшкани, Драгомир и Радꙋл, внꙋк Шербанов и ѡт Рътещи, Тꙋдор вторїи дворник. И били сꙋт тогда...Шербанов за лицꙋ на сїꙗ продаванїе.

И продадоше сїи више речени [више речени] именити людїе ихне лозїе ѡни за своим добром волю и със ꙋзнанїе въсѣм мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред <господства ми>.

<Сего радї, дадох> съм господство ми попев Стоикъи, ꙗкоже да мꙋ ест сїе виноградїе ѡчинꙋ, дѣдинꙋ и въ ѡхабъ синовом и внꙋком и прѣвнꙋчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїи поставиχ господство ми: <жȣпан Хри>за вел бан Кралевски и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїꙗр и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Неделко вел ключар и жȣпан Василїе вел столник и жȣпан <Бȣзинка> вел комис и жȣпан Бȣчина вел пеχарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написаχ аз, Лепъдат логофет, въ настолни град Бȣкȣрещи, мѣсеца юнїе ѕ҃ дьни и ѡт Ѧдама даже до нинѣ,, .теченїе лѣтом в лѣт ҂зрмд҃, лѣта господнѧ Їисȣс Христос ҂ахлѕ҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Basaraba voievod. Dă domnia ⟨mea această⟩ poruncă a domniei mele popii Stoica din Bălţeşti, din judeţul Sac şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o vie în dealul care se numeşte Susuiaci, din capul viei lui Ilie, din piatră în sus, pe răzor, pînă... ruptoarea locului şi în jos, cum merg viile şi în lat, pe răzor, pînă în acea piatră, pentru că a cumpărat popa Stoica această vie mai sus-zisă de la Stoian, fiul lui Gherman din Stăiculeşti, pentru 2 830 ⟨aspri⟩ gata. Şi a vîndut de a lui bunăvoie, cu zapis de vînzare de la mîna lui şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapis, anume: Micul şi Coadă şi Neguţ şi din Vrăneşti, Vlad şi Dobre şi din Sărăşti, Stanciul... şi din Măticeni, Negre şi din Hănzeşti, Stoian Imbrostă şi fiul lui Radul, şi din Bălţeşti, Dragomir şi Ion şi Teodor şi Ganea şi... Costea şi din Stăiculeşti, Ivan şi fiul lui, Stoian.

Şi iar să-i fie popii Stoica un răzor... în acel vîrf, de zestre, însă din via lui Radul pînă în grind, la potecă, pentru că l-a cumpărat popa Stoica, acest răzor, loc... mai sus scris de la Gherman din Stăiculeşti pentru 120 aspri gata, cu zapis de la mîna lui şi cu martori scrişi în zapis, anume: din Stăiculeşti, Micul şi din Balţeşti, Ion şi Teodor şi... [1].

Şi iar să-i fie popii Stoica două pogoane de loc sterp la vîrf, în dealul Susuiacilor, pentru că a cumpărat popa Stoica aceste două pogoane mai sus zise de la Şerban din Susuiaci pentru 400 aspri gata, cu zapis de la mîna lui şi cu martori anume: din Bălţeşti, Ion şi Teodor şi din Stăiculeşti, Micul şi Neacşul, fiul lui Gherman şi Neagoe... său Istratie şi din Vrăneşti, Oana şi din Podeni, Dragomir şi din Drăguşeşti, Şerban şi Barbul şi din Pătrăşcani, Dragomir şi Radul, nepotul lui Şerban şi din Răteşti, Tudor al doilea vornic. Şi au fost atunci... lui Şerban de faţă la această vînzare,

Şi au vîndut aceşti mai sus-zişi numiţi oameni viile lor, ei de alor bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea ⟨domniei mele⟩.

⟨Pentru aceasta, am dat⟩ domnia mea popii Stoica, ca să-i fie aceste vii ocină, dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: ⟨jupan Hri⟩za mare ban a Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan ⟨Buzinca⟩ mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna iunie 6 zile și de la Adam pînă acum... cursul anilor în anul 7144, anul domnului Iisus Hristos 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Ploești, Colecția „Foi volante și documente", nr. 326/1. Orig., perg. (30 × 39), rupt și șters, pecete timbrată, căzută.

EDIȚII. Facs. *Îndrumător* ... *j. Prahova*, nr. 1, p. 239.

---

[1] Loc alb.

---

301 1636 (7144) iunie 7.

† Eu, Vasilie spătarul, sină Mușat vistiiarul, scris-am acesta al mieu zapis, ca să fie de mare credință la mîna frăține-mieu popa Stanciul ot Bogătești, cum să să știe că ne-am fost înfrățit mai denainte vreme, ci i-am fost dat și o délniță de în Izvorani. Iar cîndŭ au fost acum, eu i-am dat și rumunul, anume Dumitru de Izvorani și mi-au dat și frate-mieu, popa, ughi 40, ca să-i fie lui de moșie. Că blăstem, încă am pus și atunci și acum iar am pus, ca să n-aibă de nimeni val.

Și pentru credința pus-am pecéte și iscălitura.
Пис мѣсеца юніе з҃ дьни, лѣт ҂зрмд҃.
Eu Vasilię spătarul ⟨m.p.⟩

După Berechet, *Album*, pl. I.

---

302 1636 (7144) iunie 7, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dat-am domnia mea aceast poruncă a domniei mele boerului domniei mele, lui Stroe logofătul și cu feciorii lui, cîți Dumnezeu îi va d rui, ca să-i fie lui de ocină în satul Jigălia, din județul Romanați, însă partea jupînesei Drăganii și feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, din cîmp și pînă în pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această mai sus zisă ocină din Jigălie a fost jupînesei Drăganei și a feciorilor ei, Mitrea și Drăghici, de moștenire de la părinții ei.

Iar după aceia, cînd fu acuma, în zilele domniei mele, Stroe logofătul a cumpărat-o de la jupîneasa Drăgana și de la feciorii ei, Mitrea și Drăghici, pentru ughi 85 aspri gata și cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Și iar să-i fie boierului domniei mele, lui Stroe logofăt, ocină în Jigălie din cîmp și din pădure și din apă și din șezutul satului și cu viile și de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că această ocină a fost a lui Ilie postelnicul din Gropșani și a jupînesei lui... de zestre de la soacră-sa Drăgana. Iar după aceia, Ilie postelnicul și jupîneasa lui... am vîndut-o lui Stroe logofătul pentru ughi 65 aspri gata și cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Și iarăși boierului domniei mele să-i fie lui Stroe logofăt ocină în satul Deveselul, județul Romanați, dar din partea cnezească stînjeni 300, din cîmp şi din pădure şi din şezutul satului şi de peste tot hotarul, cît se va alege. Pentru că a cumpărat-o Stroe logofătul de la Stoinea şi de la Stanciul şi de la Moş şi de la alţi moşneni ai satului pentru ughi 25 aspri gata şi cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Şi iar a cumpărat Stroe logofăt ocină şi vecini în satul Secăreştii din judeţul Olt, însă jumătate din sat, din cîmp şi din apă şi din şezutul satului şi cu vecinii şi cu viile şi de peste tot hotarul, cît se va alege de la jupîneasa Păuna şi de la feciorii ei, Pătru şi Preda şi Badea, feciorii Radului postelnicul din Secăreşti, nepoţii lui Gheorghie dvornicul, pentru ughi 100 aspri gata şi cu zapis de la mîna lor de vînzare.

Şi iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul nişte vecini, anume: Luca cu feciorii săi şi Sima Nicoară cu feciorii săi şi Bran cu feciorii săi şi iar Luca cu feciorii săi şi Oprea cu feciorii săi şi Ianoş cu feciorii săi şi Staico cu frate-său Radul şi cu feciorii lor. Pentru că aceşti mai sus zişi oameni au fost vecini ai Predii slujerul Floricoiul din satul Pleaşovul. Iar după aceia, cînd a fost în zilele lui Alexandru voevod, feciorul lui Radul voevod, atunci Preda slujerul a fost vîndut satul Laiovul Petrii slujerul, feciorul lui Aslan dvornicul şi cu vecinii mai sus-scrişi, anume în zapisul lui. Şi cînd a cumpărat Petre slujerul satul Laiovul, a mers acolo şi a căutat vecinii ce au fost scrişi în zapisul Predii slujer cel de vînzare şi atunci nu s-a împlinit suma de vecini cîţi a fost vîndută cu zapisul lui. Întru aceia, Preda slujerul, darcă a văzut cum că nu se împlinesc vecinii cîţi a scris el în zapisul lui, s-a întocmit de a dat Petru slujerul pe aceşti oameni ce s-au scris mai sus din staul Pleşovul, să-i fie lui vecini pentru vecini. Şi i-a luat Petre slujerul din satul Pleşovul şi i-a adus la satul din Laiovul. Şi i-a tot ţinut pe ei Petre slujerul cu bună pace. Iar după aceia, Petre slujerul i-a vîndut pe aceşti vecini lui Stroe logofătul pentru ughi 85 aspri gata, ca să fie iarăşi la moştenirea lor în satul Pleşovul, unde au fost şi de mai nainte vreme şi cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Şi iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină şi vecini în satul Groşătul, în jud. Muscel, dar toată partea lui Dragomir logofătul din Rativoeşti şi vecinii să se ştie aunme: Paca şi fiul lui şi Oprea Meca şi fiul lui şi fratele lui, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din şezutul satului şi din dealul cu viile şi de preste tot hotarul, cît se va alege, pentru că a cumpărat Stroe logofătul această ocină şi vecinii din Groşăt de la Dragomir logofătul pentru ughi 90 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui de vînzare.

Iar să fie boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, ocină şi vecini în satul Ştefăneştii, dar toată partea lui Muşat vistierul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului şi cu toţi vecinii şi cu via şi de preste tot hotarul, oricît se va alege. Pentru că această mai sus-zisă ocină şi vecinii din satul Ştefăneştii a fost a lui Muşat vistierul de cumpărătoare încă de mai nainte vreme. Iar după aceia, cînd a fost acuma, în zilele domniei mele, după moartea lui Muşat vistierul au rămas multe datorii la turci şi la neguţători şi aceşti datornici au apucat pe Vasilie spătar, feciorul lui Muşat vistierul ca să plătească el datoria tatălui său, a lui Muşat vistierul. Şi el în nici un chip n-avut ce face ci s-au sculat şi a vîndut această mai sus zisă ocină şi vecini din satul Ştefăneştii, toată partea lui Muşat vistierul boerului domniei mele, lui Stroe logofătul, pentru ughi 656 bani gata de a dat şi a plătit datoria lui Muşat vistierul şi cu zapis de la mîna lui de vînzare. Şi iar să-i fie boerului domniei mele lui Stroe logofătul ocină în satul Ştefăneştii, dar două delniţe şi jumătate şi un vecin anume Cîrstea, feciorul Ciutii şi cu feciorii lui, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din şezutul satului și cu viile din brîul de jos și de preste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stroe logofătul aceste două delnițe și jumătate și cu viile și cu vecinii de la Văsiiu și de al Albul, feciorii Albului logofăt din Rătivoești, pentru ughi 80 aspri gata și cu zapisul lor de vînzare.

Și s-au vîndut de aceşti mai sus ziși anume boieri ocinile lor și vecinii și viile și țiganii de a lor bunăvoe, fără de nici o silă și cu știrea tuturor boerilor și a megiașilor din sus și din jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Drept aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele lui Stroe logofătul, ca să-i fie lui aceste mai sus zise ocine și vecinii și țiganii de ocină, de moștenire și ohabnică feciorilor și nepoților și strănepoților. Și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pan Hrizea velban și pan Ivașco vel dvornic și pan Gligorie vel logofăt și pan Dumitru vel vistier și Pan Preda vel spătar și pan Vasilache vel stolnic și pan Buzinca vel comis și pan Vucina vel paharnic și pan Costandin vel postelnic. Și isparvnic, Gligorie vel logofăt.

Și am scris eu, Stoica logofăt Sărbanovici, în scaunul de cetate București, luna iunie a 7-a zi. Și de la Adam pînă acum în anul 7144 și în anii de la domnul 1636.

† Io Matei voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod.

După Marian, *Patru doc.*, 94—96.

---

303 1636 (7144) iunie 10, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїꙗ повелѣнїе господства ми jupînésii Dumitrii și fiiu-său Ghiocăi iuzbașa den Cotrăcéni, ca să le hie lor întru un vad de moară den Dătcoi a patra parte, însă toată partea lui Pătru, feciorul Soicăi Robul, vericîtă se va alége despre frații lui de ocină și den apă, cît va hi venitul morii tot, a patra parte, pentru că acestă parte de pad[1] de moară a patra, parte, fost-au a lui Pătru de moșie încă mai denainte vréme.

Iar după acéia, cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iar Pătru ș-au vîndut toată partea lui, cîtă au avut intr-acest vad de moară, jupînesii Dumitrii și fiiu-său, Ghiocăi iuzbașa, derept 2600 de bani gata. Și am văzut domnia mea și zapisul lui de vînzare, cu multe mărturii. Și a vîndut el de a lui bunăvoe și cu știrea tuturor vecinilor den sus și den jos de pre înprejurul locului și cu știrea fraților lui, carii sînt părtași pre acel vad de moară, ca să-i hie moșie stătătoare. Și tot au ținut cu bună pace.

Iar după-acéia, deaca au trecut 6 luni, iar Stan și cu alți părtași ai lui de acel vad de moară, ei s-au scornit cu pîră zicîndu cum să lepede banii înnapoi jupînésii Dimitrii și fiiu-său, Ghiocău iuzbașa, căci sînt ei mai volnici și cum cîndu au cumpărat nu i-au întrebat. Și au venit toți înpreună, de se-au pîrît de față înnaintea domnii méle, în divan. Și așa se plîngea ⟨jupî⟩[2]neasa Dimitra și fiiu-său Ghioca iuzbașa cum cîndu au cumpărat această parte de vad de ⟨moară au cumpă⟩[2]rat cu voia lor și cu știrea lor și cum acei bani i-au luat tot cu...[2] ⟨Deci domnia⟩[2] mea am judicat cu tot div⟨anul⟩[2] şi am dat jupînései Dimitrii şi ⟨fiisu-său, Ghiocăi iuzbaşa⟩[2] de a ...[2] şi să-şi fa⟨că⟩[2] moară u⟨nde va fi⟩[2] vadu şi să ţie cu bună pa⟨ce⟩[2] cum au cumpărat ⟨... mo⟩[2]şie stătătoare ⟨pent⟩ru[2] că se-au pîrît de faţă cu Stan şi cu soţiile lui şi au rămas de lége şi de judecată denainte adomnii méle den divan ,ca să nu mai aibă treabă cu ce au cumpărat ei, numai să-şi ţie părţi⟨le⟩[3] lor, ce au rămas nevîndute, pentru că aşa am judecat domnia mea. Инако да не ест.

И исправник, сам рѣх господства ми.

Пис ȣ Бȣкȣрещи, юнїе ї҃-гѡ дьны, в лѣт ҂зрмд.

† Ї Матею вѡевѡда, м'илостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

⟨Pe verso contemporan:⟩ Cartea lui Matei vodă ce au avut Ghioca capitan pîră cu Pătru, pentru vadul morii.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/13. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete timbrată. Copie ibidem, ms. 692, f. 8v—9.

---

[1] În loc de „vad".

[2] Loc rupt.

[3] Omis.

304

1636 (7144) iunie 11.

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Басараба воеводе и господинь. Дават господство ми сїю повѣленїа господство ми, sfintei dumnezeiască mănăstire ce să cheamă Babele, care iaste hramul...[1] şi părintelui ...[1] egumenul, năstavnicul sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri un rumân, anume Balea şi cu feciorii lui cîţi Dumnezeu i va da, păntru că acest rumân iaste de moşie den Ştefeni, şi tot l-au ţinut mănăstirea cu pace. Iar cînd au fostu acum, în zilele domniei méle, iar Chiriiac den Stoeneşti scornit-au pîră, zicînd cum iaste acest rumân de moşie den Stoeneşti. Şi au venit Chiriiac naintea domniei méle în divan de s-au pîrît de faţă cu egumenul.

Într-aceaia domnia mea am căudat şi am dat domnia mea 6 megiiaşi la mijlocul lor, ca să adeveréze, iaste Balea den Ştefeni au den Stoeneşti. Într-aceaia aceşti megiiaşi strînsu-s-au toţi anume: ot Letcă, Voico i ot Cămăneşti, Şerbu i ot Ograzéni, Oprea i ot Ciuhani, Pătru i ot Ghimpéni, Băcica i ot Stănislăveşti, Ancul şi au adevărat cum iaste de moşie den Ştefeni. Şi am văzut domnia mea şi zapisul megiiaşilor de judecată la ⟨mîna⟩[2] egumenului.

Derept aceaia, am dat domnia mea cartea domniei méle ca să fie volnic părintele a-şi ţiné rumânul cu bună pace, de către nimenele oprealӑ să n-aibă naintea cărţiei domniei méle. Инако да нест, по реч господство ми.

Исправник, сам рех господство ми.

Пис юнїе а҃ї дьни, в лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡдї, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>
Ѹчил Симон втори логофет[3].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCLXVI/1. Orig., hîrtie (28,5 × 19,5), pecete tim, brată. Cu o copie ibidem. ms. 135, f. 296v.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.
[3] A învățat Simion al doilea logofăt.

---

305 1636 (7144) iunie 12, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹгрровлахїиское, виꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномꙋ Їѡ Басараба воевод. Дават господство ми сїю повелѣнїю господства ми болѣринꙋ господство ми Искулев пръкълабꙋл и жꙋпанице его, Флорїнкъв, дъщера Радулѡв комис ѡт Корлъгещи и със синови си елицижe Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест нѣкое ацигани, на име: Пъдуре циганꙋл и със братом си Трандафир, синове Мицарюв циганꙋл и със синови им. Понеже сїи више речени ацигани били сꙋт за дѣдинꙋ Радꙋлуи комис ѡт Корлътещи, бащꙋ жꙋпаницев Флорикъи, тъст Некꙋлев пръкълабꙋл, ещеже ѡт прѣжде врѣме.

Ѧ потом, къда ест бил съда, въ дьни господство ми, по съмрътꙋ Радꙋлов комис, а болѣрин господство ми Некꙋла пръкълабꙋл и жꙋпаница его Флорика, дъщера Радулѡв комис, ѡни сꙋт имали прꙋх пред господство ми ꙋ диван със жꙋпаница Бръндꙋша, сестра Лꙋпꙋлов пехарник ѡт Жиров и със жꙋпаница Ѧнка, виꙋка жꙋпаницев Бръндꙋша, дъщира Лꙋпꙋлов пехарник, радї синови Мицарюв циганꙋл. И пришли сꙋт, тере запрѣше се за лицꙋ ꙋ великїи диван и сици прѣше жꙋпаница Бръндꙋша и анепсам си Ѧнка, како ест бил дал по Мицарю циганꙋл Некꙋла ватах шꙋр Некꙋлев пръкълабꙋл, Лꙋпꙋлов бив вел пехарник, радї един кон что ест бил ѡстал Лꙋпꙋлов пехарник на рꙋк Некꙋлев ватах ѡт Глогова, ещиже ѡт при дьни Симиѡн воевода. В том, господство ми съм гледал и сꙋде по прав и по закон, със въсѣми честитими провители господства ми и съм истинствовал господство ми како тех въсех что ест бил дꙋженовенїи и плененїе и краденїе и жахованїе, колице сꙋт биле въсѣх попирает Шърбан воевода ми гѡ бꙋдет въ ничтоже. И сведѣтелствовал ест пред господства ми ꙋ диван и Ѡпрѣ Златев, зет Лꙋпꙋлов пехарник, сам със дꙋше его, како ест бил Мицарю циганꙋл и синови его цигани за дѣдинꙋ Радꙋлов комис ѡт Корлътещи, тъст Некꙋлев пръкълабꙋл; а Лꙋпꙋл, тъст Ѡпрев Златев нѣст имал ни една трѣбꙋ. Таже ест ѡстал жꙋпаница Брьндꙋша и виꙋкам си Ѧнка дъщира Лꙋпꙋлѡв пехарник, ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт прѣд господства ми.

Сего радї, дадох съм господство ми Некꙋлев пръкълабꙋлѡв и жꙋпаница его, Флорика, ꙗкоже да мꙋ ест Пъдꙋре циганꙋл и със братоми си...[1] синови Мицарю циганꙋл, дѣдинꙋ и въ ѡхабꙋ, синовом и виꙋком и прѣвночетом и не ѡт когождꙋ непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ꙋбꙋ сведѣтїлїе поставлѣним господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїи вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и жꙋпан Преда вел <спатар>[2] и жꙋпан Неделко вел ключар и жꙋпан Васїилеи вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах, аз Стан граматик, вь настолни граду ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе ві҃ дьни и ѡт Ѧдама въ лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею воевода, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului Io Băsarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Necula pîrcălabul și jupaniței lui, Floricăi, fiica lui Radul comisul din Corlătești, și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie niște țigani, anume: Pădure țiganul și fratele său, Trandafir, fiii lui Mițariu țiganul și cu fiii lor, pentru că acești mai sus scriși țigani au fost de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, părintele jupaniței Floricăi, socrul lui Necula pîrcălabul, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Radul comisul, iar boierul domniei mele Necula pîrcălabul și jupanița lui, Florica, fiica lui Radul comisul, ei au avut pîră înaintea domniei mele în divan cu jupanița Brîndușa, sora lui Lupul paharnicul din Jirov și cu jupanița Anca, nepoata jupaniței Brîndușa, fiica lui Lupul paharnicul, pentru fiii lui Mițariu țiganul. Și au venit de s-au pîrît de față în divanul cel mare. Și așa au pîrît jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca că Necula vătaful, cumnatul lui Necula pîrcălabul, a dat pe Mițariu țiganul lui Lupul fost mare paharnic pentru un cal, pe care îl lăsase Lupul paharnicul la mîna lui Necula vătaful din Glogova, încă din zilele lui Simion voievod.

Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adeverit domnia mea că acelea toate care au fost datorii și prădăciuni și furtișaguri și jarfuri, cîte au fost, toate le-a călcat Șărban voievod, ca să fie întru nimic. Și au mărturisit înaintea domniei mele și în divan și Oprea al lui Zlate, ginerele lui Lupul paharnicul, singur cu sufletul său, că Mițariu țiganul și fiii lui au fost țigani de moștenire ai lui Radul comisul din Corlătești, socrul lui Necula pîrcălabul. Iar Lupul, socrul lui Oprea al lui Zlate, nu a avut nici o treabă. Astfel a rămas jupanița Brîndușa și nepoata sa Anca, fiica lui Lupu, paharnicul, de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Necula pîrcălabul și jupaniței lui Florica, ca să-i fie Pădure țiganul și fratele său... [1] fiii lui Mițariu țiganul, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare ⟨spătar⟩ [2] și jupan Nedelco mare clucer și jupan Vasilei mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Stan gramaticul, în cetatea de scaun în București, luna iunie 12 zile și de la Adam în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Institutul de istorie „N. Iorga". Copie slavă.

---

[1] Loc alb.

[2] Omis.

1636 (7144) iunie 13.

M lostiiu boijiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siiu povelenie gospodcstva mi sluga domnii méle Miloş logofătu ca să fie volnic cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle anume...[1] de să ia 3 rumâni anume Stan, Stănislav i Stanciul, feciorii Răduţului ot Brăneşti, veri unde-i va găsi în ţara domnii méle, au în sat boeresc, au în sat domnesc au călugărescŭ au la oraşă au la slobozie, veri unde-i va găsi, tot să-i ia şi să-i aducă cu toate bucatele lor şi să-i ducă la moşie în sat la Brăneşti. Şi de vor fi scrişi talere, să-i ia cu talere cu tot. Şi de niminea opreală sau bîntuială să n-aibă naintea cărţii domnii méle, pentru că acela om mare certare va avea de către domniia mea. Şi însum am zis domnia mea. I ispravnic sam rece, gospodstva mi.

Şi s-au scris în luna lui iunie 13, leat 7144 ⟨1636⟩.

Io Matei voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252, f. 79v. Copie.

EDIŢII. Constantinescu, *Com. Brăneşti*, 162.

---

[1] Loc alb.

307

1636 (7144) iunie 13.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевод и господинь. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божествьнии монастире храм Sviata Troiţa ca să fie volnice călugării cu această carte a domnii méle de să-şi strîngă dijma a sfentei mănăstiri de la satul Parapanii. Cine va fi arat şi va cosi fînu pre ocina mănăstirii, verî fie turcu, veri călăraş, veri sîrb, veri ţăran, de la tot omul să ia dijmă a zécea, den zéce clăi o clae, den grîu, den orzu, den ovăsu, den meiu şi den fîn şi den tot venitul, ce hrană va fi pre ocina sfentei mănăstiri, de la tot omul să ia dijmă, cum au fost légea şi obicéiul ţărăi, mai denainte vréme şi de nimenilea opreală să n-aibă, naintea cărţii domnii méle. Că cine va opri dijma mănăstirii, acela om mare certare va avea de cătră domnia mea. Şi aceasta carte a domnii méle să fie asupra tuturoru cărţilor.

Derept aceaia şi tu, iuzbaşa Dumitraşco de călăraşi de la Petroşani, în vréme ce vrei vedea această carte a domnii méle şi oamenii părintelui egumenul Thanasie de la Sviata Troiţă, iar tu încă să cauţi care om nu va vrea să-şi dea dijma, să te scoli cu călăraşii să-i trageţi să-şi dea tot omul dijma, veri cine va fi, că aşa iaste învăţătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис мѣсеца юнїе г҃і дьне, в лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Bibl. Acad., CCCX/25. Orig., hîrtie (32 × 23), pecete inelară, aplicată. Copie la Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, ms. 256, f. 703.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ѵγггрровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повеленїе господства ми слȣгȣ господства ми Радѵл, внȣк Станчюлов Лȣнгаш, синъ стар Корлат ѡт Блъдȣлещи, ѡт сȣдство Прах<ова> и всѧм наслѧдницим селȣ и съ синови его, елицим Богъ даст, ꙗко да ест емȣ село Блъдȣлещїи със въс хотар и съ всѧ ѡчина и съ въс ходок ѡт посвȣдї, варе елика изберит сѧ ѡт през въс хотар, ѡт хотар до хотар. И хотарȣл ѡчинеи ещеже да се знает: въ широт ѡт хотар Блежоилор до на Земничи и дори ȣ Поѧна Лȣпȣлȣи и дори ȣ хотарȣл Стънилъв и въ длъг, ѡт вода Дъмбȣлȣи, дори ȣ хотарȣл Шоплїи, на Камене Бъргатев; <п>онеже сїѧ вышше речена ѡчинъ был ест негов ѡт дѣдинȣ и прѣдѣдинȣ, еще ѡт при дьны прочїи стари господари.

А потом, къда ест был въ дьны покоинаго Михаи воевод, а господствїѧ емȣ сам притеснȣл ест по съю выше реченъ село със м<ноге> напастове за бирове ꙗже поставил ест тогда въ плещи им, аще възѣл ест всѧ ѡчине им въ силост и вечинил их без волѧ им. И ѡт тогда ȣ само, въс ест был ѡни вечини господскїи съ ѡчине им.

А потом, къда ест был въ дьны Алеѯандрȣ воевод Илїѧш, въ пръва господска, а тех наслѧдници селов, ѡни пошъл вси пред господствїи емȣ ȣ великїи диван аще плакал сѧ ѡт велика притесненїе и неволѧ еже имал ѡт къ Михаи воевод, како притеснȣл их и вечинил их без волѧ има, тъчїе радї нѣкаѧ напасте за бирове ꙗже поставил ȣ гриб има. Въ том, господствїѧ его, Алеѯандрȣ воевода, ꙗко видѣл сице, толика грѣха и слъзи ѡт къ сїи наслѣдници, а господствѧ ȣмилостивих сѧ аще свободил их, тере се скȣповал за вечинїе ѡт къ господствїѧ его със м҃ жилтици, како се скȣповал и дрȣге села господскы ѡт на Радѵл воевод, котори был ест покȣпени ѡт покоинаго Михаи воевод; такожде свободил ест и Алеѯандрȣ воевод по съю село [аще свободил] аще скȣповал сѣ за вечинїе, како ест был и ѡт прѣжде врѣме, ѡт Корена им. И дал ест вси сїи пѧнези ȣ вистїарїѧ господствїѧ емȣ и въс ест был нѣкїи чловѣки свободни и кнѧѕи.

А потом, къда ест был въ дьны Радѵл воевод Михнович, въ второе господска, а господствїѧ его не ѡставил ест по съю село над скȣпованїѧ Алеѯандрȣ воевод, нъ ȣфатил их аще скȣповал сѣ и ѡт къ господствїѧ его въ втора крат, пак сб златници м҃, аще дал их пак ȣ вистїерїѧ господска. И видѣх господство ми и книг Алеѯандрȣ воевод Илїѧш на рȣкȣ Радѵлов, сътворена како ест выше пис, вѣтва и раздрана. Таже, въ том, господство ми еще дах Радѵлов и иним наслѣдницим селом и понових и ȣвръдих та книга Алеѯандрȣ водъ съ сїѧ книга господства ми, како да ест ȣ мирни и свободни и да ест нихне ѡчине и въс село Блъдȣлещїи съ въс ходок, ѡчинъ дѣдинъ и въ ѡхаб синовим и внȣцим и прѣвнȣчетом и не ѡт когѡ непоколѣбимом, поризмо господства ми.

И еще и закленанїе положих господство ми въ слѣд нас: аще кого господъ Богъ даровал быти господаръ въ Земли Влашко или ѡт сръдичнагѡ плода господства ми или ѡт съродник наше или, по грѣсѣ наше, или ѡт ино плѣменик, еще да почтет и да ȣтвръдит сїѧ книгȣ господства ми, тог господь богь да почтет его и да съхранит въ господствѣ его. А иже не почтет и не поновит и не оутвръдит сїѧ книг господства ми, нъ разорет и поперет и посрамет сїѧ книг господства ми, тог да ест тръклет и анатема и афȣрисан ѡт т҃иі свѣтыѡтъцы иже въ Никеї и да имат част сб Їѵда и съ Арїѧ въ единъ место, амин.

Се оубо и сведїтелїе положих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и пан Преда. вел спатар и пан Василїе вел столник и пан Вȣзинка вел комис и пан Вȣчина вел пехарник и пан Костантин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

И писах аз, Стоика логофет Шърбановић, въ столничїи град Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїи н҃ї-гѡ дьни и ѿт Адама до нинѣ, въ сего писмо, въ лѣт ҂зрмд, anno Domino ¹ ҂ахлѕ.

† Іѡ Матею вѡевѡд, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod şii domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Radul, nepotul lui Stanciul Lungaş, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlăduleşti, din judeţul Prahova şi cu toţi moştenii satului şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie satul Vlăduleştii cu tot hotarul şi cu toată ocina şi cu tot venitul de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar. Şi hotarul ocinei încă să se ştie: în lat din hotarul Blejoilor pînă la Zemnici şi pînă în Poiana Lupului şi pînă în hotarul Stănilăi şi în lung, din apa Dîmbului pînă în hotarul Şoplii, la Pietrele Vărgate; pentru că această ocină mai sus zisă a fost a lui de moşie şi de strămoşie, încă din zilele altor domni bătrîni.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Mihai voievod, iar domnia lui singur a cotropit acest mai sus zis sat cu multe năpăşti de biruri pe care le-a pus atunci pe umerii lor, de le-a luat toate ocinile lor cu sila şi i-a vecinit fără voia lor. Şi de atunci încoace, au tot fost ei vecini domneşti cu ocinele lor.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod Iliaş, în întîia domnie, iar acei moşteni ai satului, ei au venit toţi înaintea domniei lui în marele divan de s-au plîns de mare cotropire şi nevoie pe care le-au avut de la Mihai voievod, că i-a cotropit şi i-a vecinit, fără voia lor, numai pentru nişte năpăşti de biruri pe care le-a pus în spatele lor. Întru aceea, domnia lui, Alexandru voievod, dacă a văzut aşa, atîta păcat şi lacrimi de la aceşti moşteni, iar domnia lui s-a milostivit de i-a slobozit de s-au răscumpărat de vecinie de la domnia lui cu 40 de galbeni. cum s-au răscumpărat şi alte sate domneşti de la Radul voievod, cîte au fost cumpărate de răposatul Mihai voievod; de asemenea a slobozit, şi Alexandru voievod pe acest sat de s-a răscumpăart de vecinie cum a fost şi mai dinainte vreme, de la obîrşia lui.Şi a dat toţi aceşti bani în vistieria domniei lui şi au tot fost nişte oameni slobozi şi cnezi.

Iar apoi, cînd a fost în zilele lui Radu voievod Mihnovici, în a doua domnie, iar domnia lui nu a lăsat acest sat pe răscumpărarea lui Alexandru voievod, ci i-a apucat de s-au răscumpărat şi de la domnia lui , a doua oară, tot cu 40 de galbeni, de i-au dat iarăşi în vistieria domnească. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru voievod Iliaş la mîna lui Radul, făcută cum este scris mai sus, veche şi ruptă. Deci, întru aceasta, domnia mea încă i-am dat lui Radul şi celorlalţi moşteni ai satului şi am înnoit şi am întărit acea carte a lui Alexandru vodă cu această carte a domniei mele ca să fie în pace şi slobozi şi să fie ocinele lor şi tot satul Vlăduleştii cu tot venitul, ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Şi încă şi blestem am pus domnia mea în urma noastră: pe cine va dărui domnul Dumnezeu să fie domn în Ţara Românească sau din rodul de inimă al domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci va strica şi va călca şi va batjocori această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spărar şi pan Vasilie mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie a 18-a zi şi de la Adam pînă la această scriere în anul 7144, anul domnului[1] 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DCCXXXV/66. Orig., perg. (48,5 × 34), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Aşa în text.

---

309 1636 (7144) iunie 19, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, внꙋк великаго и прѣблагаго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми слꙋѕим господство ми Пъдꙋре пехарник, синъ Татꙋлов постелник ѡт Лазꙋри и Михаюв и Стоикъв и Предев, синъ Пръвꙋлов брат Татꙋлов и съ них синови, елицим Богъ п ипꙋстит, ꙗкожедаим ест ѡчинꙋ и вечини ꙋ село ꙋ Дедꙋлещи ѡт код Търгшор ѡт сꙋдство Прах<ова>, ѡбаче половино за село, ꙗже ест ѡчинъ избрана и хотарисала ѡт къ дѣла господска, что ест бил покꙋпил Михаил воевод ѡт над Настѣ того стар ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечини и ѡт седалищꙋ селов ѡт посвꙋди, варе елика се хтет избрати ѡт през въсом хотаром, занеже ест негова стара и права ѡчинꙋ дѣдїнꙋ покꙋпенїе за дедам са жꙋпаница Каплѣ и за сестрам са Нѣкша ѡт над Барбꙋл за ҂нф аспри сребрени готови, ещеже ѡт старе дьни ѡт давно. <П>[1]снеже село Дедꙋещїи ѡт код Търгшор ѡн ест бил половино за село болѣром ѡт Лазꙋре, Татꙋлов и братꙋм си, Пръвꙋлов више речени, а дрꙋга половинꙋ за село ѡт Дедꙋлещи ѡна ест бил Настев того стар ѡт... [2] бащꙋ Симев ватах негов за дѣдїнꙋ.

Таже, къда ест бил въ дьнїе Михаюв воевода ѡн их ест бил продал дѣла его ѡт село ѡт Дедꙋлещї покоинном Михаил воевода. Таже послех Михаил воевода господствꙋ емꙋ хотарисал ест та половина за село ѡт къ дела болѣринним ѡт Лазꙋре, тере сꙋт поставил камени и белѣге, како ест ѡбичаюл.

А потом, къда ест бил въ дьнїе покоинном Радꙋл воевода, а Некꙋла вистїꙗр и братꙋм си, Басилїе вистїꙗр ѡни ест въспросил та дѣла господски ѡт над Радꙋл воевод половин ꙋ за село, тере им ѡ ест дал да ѡ дръжит ѡни радї слꙋжба им права. Потом, Некꙋла вистїꙗр и Басилїе вистїꙗр ѡни нѣст дръжал тъчїю дѣла господска, анꙋ ест притеснꙋл код таꙗ и дѣла болѣринним ѡт Лазꙋре тере ѡ ест дръжал въ силост им, ꙗкоже нѣкое болѣри велици и можници.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а Пъдꙋре пехарник и братꙋчедї емꙋ, Михаи и Стоика и Преда ѡт Лазꙋре, ѡни сꙋт пришел пред господства ми ꙋ диван, тере се ест жаловал и плакал како им сꙋт притеснꙋет Некꙋла вистїꙗр и Басилїе вистїꙗр и дела их половинꙋ за село ѡт Дедꙋлещи без пꙋт и без правостїе и показав пред господства ми ꙋ диван и книгꙋ Михнев воевод, в лѣт ҂зпз по ѡчина ѡт Дедꙋлещи за прꙋх и за ѡстал. Въ том господство ми съм гледал и сꙋдил по прав и по закон със въсихми чьститими правителїи господство ми. И видѣхом господство ми и прочетал и книгꙋ варошолов Тръгшорꙋл за велика сведенїе със мноѕи добри людїе, стари варошани, написани по име въ книгꙋ сꙋдцꙋ със ві̃ пръгари ѡт варош господства ми ѡт Тръгшор и Кръстѣ и Нѣгꙋл, синъ Михаюв и Драгꙋл и Маноле иже сꙋт въсих на червени избрана и стар Фътꙋл и Бога кꙋпцꙋ и стар Албꙋл и Ілїе пехарник и Стънислав чѣꙋшꙋл, тере сꙋт сведетелствовал въсих варошанїи със книга им пред господство ми със дꙋшами их, како сїѧ дѣдїнꙋ дѣла им ѡт Дедꙋлещи, половинꙋ за село, иже се сꙋт бил продал Михаюв воевода, иже Некꙋлев вистїар, иже ест възимал болѣри ѡт Лазꙋри ѡт никто ни едни новцꙋ, анꙋ ест бил нѣкое ѡчинꙋ притеснꙋла за Некꙋла вистїар и за братꙋм си Василїе вистїар без работ, сице тъкмо въ силост. И добро съм истинствовал и господство ми със въс диваном, како ест болѣрим ѡт Лазꙋре за дѣдїнꙋ без ни една смѣшенїе със них го.

Сего радї, дадох съм господство ми слꙋѕем господство ми Пъдꙋрев пехарник, синъ Татꙋлов постелник и Михаюв и Стоикав и Предев синови Пръвꙋлов ѡт Лазꙋре, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ и вечини ꙋ Дедꙋлещїи ѡт код Тръгшор половинꙋ за село със въс ходоком и ѡт през въсом хотаром ѡчинꙋ дѣдїнꙋ да сїѡ дръжит със добро мирно ѡни и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчедом и не ѡт когождо непотъкновеном, поризмо господство <ми>[3].

Сеже ꙋбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Хризѣ великїи бан Кралевскїи и жꙋпан Івашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистїар и жꙋпан Преда вел спатар и Неделко вел ключар и жꙋпан Василїе Пандꙋр вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

Ѥже ю намазах, аз Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градѹ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юнїе ѳ̃ї дьни, неделѣ, въ дьнъ свѣтаго апостола Іоуды, брата господнꙗ и ѡт Адама даже до нинѣ, теченїе лѣтом въ сего писанїе, въ лѣт ҂зрмд, лѣта господнѧ ҂ахлѕ.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul din Lazuri şi Mihai şi Stoica şi Preda, fiii lui Pîrvul, fratele lui Tatul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină şi vecini în sat în Deduleşti, de lîngă Tîrgşor, din judeţul Prahova, însă jumătate de sat, care este ocina aleasă şi hotărnicită dinspre partea domnească, pe care a cumpărat-o Mihai voievod de la Nastea cel bătrîn, din cîmp şi din pădure, şi din apă şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că este ocina lor veche şi dreaptă, dedină, cumpărată de bunica lor, jupaniţa Caplea şi de sora ei, Neacşa, de la Barbul, pentru 8 500 aspri de argint gata, încă din zilele vechi, de demult. Pentru că satul Deduleştii de lîngă Tîrgşor, jumătate de sat a fost al boierilor din Lazuri, Tatul şi fratele său, Pîrvul, mai sus spuşi, iar cealaltă jumătate de sat din Deduleşti a fost a lui Nastea cel bătrîn din... [2], tatăl lui Sima vătaful, a lui de moştenire.

Apoi, cînd a fost în zilele lui Mihai voievod, el a vîndut partea lui din sat din Deduleşti răposatului Mihai voievod. Deci după aceea, Mihai voievod, domnia lui a hotărnicit acea jumătate de sat dinspre partea boierilor din Lazure, de a pus pietre şi semne, cum este obiceiul.

Iar apoi, cînd a fost în zilele răposatului Radul voievod, iar Necula vistierul şi fratele său, Vasile vistierul, ei au cerut acea parte domnească de la Radul voievod, jumătate de sat, de le-a dat-o s-o stăpînească ei pentru slujba lor dreaptă. După aceea, Necula vistierul şi Vasilie vistierul, ei n-au stăpînit numai partea domnească, ci au cotropit lîngă aceea şi partea boierilor din Lazuri, de au stăpînit-o cu sila, ca nişte boieri mari şi puternici.

Iar apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Pădure paharnicul şi verii lui, Mihai şi Stoica şi Preda din Lazuri, ei au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au jeluit şi s-au plîns că le-au cotropit Necula vistierul şi Vasilie vistierul şi partea lor, jumătate de sat din Deduleşti, fără cale şi fără dreptate. Şi au arătat înaintea domniei mele în divan şi cartea de pîră şi de rămas a lui Mihnea voievod din anul 7087 pe ocina din Deduleşti. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele. Şi am văzut domnia mea şi am citit şi cartea oraşului Tîrgşorul de mare mărturie, cu mulţi oameni buni, orăşeni bătrîni, scrişi pe nume în cartea sudeţului cu 12 pîrgari din oraşul domniei mele din Tîrgşor, şi Cîrstea şi Neagul, fiul lui Mihai şi Dragul şi Mancle, care sînt toţi la roşii aleşi şi Fătul cel bătrîn şi Boga negustorul şi Albul cel bătrîn şi Ilie paharnicul şi Stanislav ceauşul, de au mărturisit toţi orăşenii cu cartea lor înaintea domniei mele, cu sufletele lor, că această dedină, partea lor din Deduleşti, jumătate de sat, n-a fost vîndută, nici lui Mihai voievod, nici lui Necula vistier, nici n-au luat boierii din Lazuri de la nimeni nici un ban, ci a fost o ocină cotropită de Necula vistierul şi de fratele său, Vasilie vistierul, fără treabă, aşa, numai cu sila. Şi bine am adeverit şi domnia mea cu tot divanul că este de moştenire a boierilor din Lazure, fără niciun amestec, cu nimeni.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domniei mele Pădure paharnicul, fiul lui Tatul postelnicul şi Mihai şi Stoica şi Preda, fiii lui Pîrvul din Lazure, ca să le fie ocină şi vecinii din Deduleşti, de lîngă Tîrgşor, jumătate de sat, cu tot venitul şi de peste tot hotarul, ocină, dedină să şi-o stăpînească cu bună pace, ei şi fiii şi nepoţii şi strănepoţii şi de nimeni neatins, după porunca domniei ⟨mele⟩[3].

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescu mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Pe care am scris-o eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 19 zile, duminecă, în ziua sfîntului apostol Iuda, fratele domnului şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, la această scriere, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 26 886. Orig., perg. (35 × 53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1898.

---

[1] Omis.

[2] Loc alb.

[3] Loc rupt.

310 **1636 (7144) iunie 20.**

Moșia mînăstirii Vărbilău i Poiana ot sud. Saac.
Zapis pentru această moșie leat 7144 ⟨1636 iunie 20⟩.

† Adică eu Negoiță i brat Manea, sinovii monah Zahariĭ ot Poiana, scris-am acest zapis al nostru acestor oameni...[1] Lupului și lui Pană pentru că au cumpărat al lor moșie partea dă un moș jumătate dă la noi, că au fost zălogită dă moșii lor la moșii noștri iar acum au plătit dă la noi că au fost tot cît au fost cu dreptul. Deci am dat zapisul nostru la mîna lor, ca să-și ție a lor moșie cu bună pace și ei și feciori lor în veac. Și nici să mai aibă nevoe de noi, nici de feciori noștri, nici de rudeniia noastră.

Arh. St. Buc., M-rea Mărgineni, VIII/2. (nr. 1) Copie. Altă copie ibidem ms. 454, f. 125v, după care s-a luat data.

---

[1] Loc alb.

---

311 **1636 (7144) iunie 20.**

† Adică Vlad, sinŭ lu Crăstiian ot Loloești, scriu și mărturisescu ⟨cu⟩ acestŭ al noastru zapis cum să să ști că i-am vîndut vornecului Iordachi o jumătate de pogon din dél Cherbi cu locul de supt însele di⟨re⟩ptu ughi 3 gata.

Și la cistă tocmeală fost-au mulți oameni buni, anumeni: Drăghici ot Cherba i Negre i neguțătorul ot Gherghița și Mirce ot Mihăilești i Crăsti ot Ciociani, Dragumir fecior lu Mălai Rece și Radu lu Cocoș ot Crîngu. Și pîntru mai mare credință pusu-me-m și degetul.

Пис мѣсеца юніе к҃ дьнь вь лет ҂зрмд҃.

† Vlad.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., LXV/9. Orig., hîrtie (22 × 17).

---

312 **1636 (7144) iunie 20, București.**

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ. Дават господство ми сїе⟨повелѣн⟩їи господства ми Balii ot Star Chiojd ca să hie volnic cu această carte a dumnii méle de să ție toată partea Ancăi, soacra Bunii, de ocină den Star Chiojd despre tot hotarul oarecît se va alége, pentru că această parte de ocină ot Star Chiojd fost-o-au vîndut Bunea și cu muiarea lui, Dobra, fata Ancăi, slugii domnii méle Balii ot Star Chiojd za 950 de bani gata, acuma în zilele domnii méle. Și tot au ținut cu pace o jumătate de an.

Iar cînd iaste acum se scoală Anca cu pîră. Ș-au venit den Țara Ungurească că să lépede banii Balii și au venit de față înaintea domnii méle în divan. Deci într-acéia domnia mea am căutat și am judecat pre dirept și pre lége, cu toți cinstiții dregătorii domnii méle și am dat domnia mea că deaca vréme ce șed într-altă țară nu vor să-ș vie la moșie, domnia mea m-am milostivit de-am dat și am miluit pre sluga domnii méle pre Balea logofătul, ca să ție acea parte de ocină den Star Chiojd, ca să-i hie lui de ⟨moș⟩ie[1] și ohabnică în véci, iar ei de nu să vor ⟨în⟩[1]dura de moșie să vie în⟨apoi⟩[1] la moșie și să...[1] să nu fie, că așa ... ⟨ju⟩[1] decat domnia mea. **Инако нѣст, по реч господство ми.**

И исправник, сам реч господства ми.
Пис оу Бȣкȣрещи, юнїе к҃ дьни, в лѣт ҂зрмд҃.
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Іѡ Матею воевод <m.p.>

Muzeul de istorie Ploiești, nr. 1 409. Orig., hîrtie (27 × 22). pecete timbrată.

---

[1] Loc rupt.

---

313 1636 (7144) iunie 20.

† Милостїю божїю, Іѡ Матеи Басараба воеводї и господинь. Дават господство ми сїю повеленїа господства ми слȣгȣ господства ми Dumitru copilul din casa domniei méle, ca să fie volnic cu această carte a domniei méle și cu sluga domniei méle, po ime...[1] să caute să-și prinză un țigan anume Pădure, care țigan au fugit și au furat și un cal.

Deci să-l caute, să-l prinză, veri să l-ar afla în țigănie domnească, veri boeréască, veri călugăréască, tot să fie volnic cu cartea domniei méle a-l lua cu tot ce va avea să-l ducă la casa lui.

Derept aceaia și voi, sătenilor, unde se va afla acest țigan, au sat domnescu, au boerescu, veri călugărescu, încă să cătați să săriți să prindeți acest țigan, să-l dați în mîna slugii domniei méle.

Iar să nu va găsi pre Pădure, să fie volnic sluga domniei méle să apuce pre frate-său cum mai curînd, fără zăbavă și de către nimenele opréală să n-aibă, naintea cărții domniei méle. **Инако да нѣст.**

И исправник, сам реч господство ми.
Пис юнїе к҃ дьни, лѣт ҂зрмд҃.
† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Іѡ Матею воивод <m.p.>

Bibl. Acad., CXCVI/197. Orig., hîrtie (28 × 19), pecete inelară, aplicată.

---

[1] Loc alb.

---

314 1636 (7144) iunie 20, București.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода и господїнъ въсои земли Ѹггровлахїиское. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми слȣгȣ господства ми Станчюл ватахȣл ѡт Преѡтещи и със синови си, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Фїꙗни, въ сȣдство Єлхов, ѡт дел Боиков половин за ȣжа, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалищїе селов и ѡт по въс хотаром варе елика се хтет избрат, <п>[1]онеже ест бил покȣпил Станчюл вътахȣл сїѧ више речена ѡчинȣ ѡт на Боико ѡт Фїꙗни и ѡт на жънá его, Виша, за ҂в҃ аспри готови, нинѣ въ дьни господства ми и със запис за проданїе ѡт рȣка Боиков със многи болѣри и добри людїи сведїтели въ запис. И къда ест хотѣл Боико да продаи

сїѧ ѡчинъ, ѡи испръво въспрашал по всъх порꙋденїа его и по всих мегїашїи и сꙋседї ѡт ѡкръстꙋ местом и нихто нѣст се ѡбрѣтал да покꙋпит, развѣ тъчїю слꙋга господства ми Станчюл ватахꙋл. И въс дръжал със добро мирно.

А потом, къда бист през нѣколико врѣме, пакиже нинѣ въ дьни господства ми а Воико ѡи скочил прꙋх рекꙋщи како нѣст бил продал ѡт добро волѣ его, ниже ест бил сътворил ѡи запис на рꙋк Станчюл ватаха, нъ ест бил сътворил силост. Таже прїидет пред господства ми ꙋ великїи диван тере съпрѣши се за лицꙋ. Въ том, господство ми съм гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон кꙋпно със висхми почтенимї правители господства ми и прочитах господство ми ꙋ диван записꙋл Воиков ѡт проданїе и сведїтелствовал пред господства ми мноѕи добри людїи и болѣри которїи бист на ꙋстроенїа им, по име: Вꙋлъꙗш юзбаша и Радꙋл армаш и Тꙋдоран ѡт Гїергица и прочїи како ест бил продал Воико сїѧ ѡчинъ ѡт добро волѣ его а ѡи въс прифатил бъха. Таже, въ том, господство ми дах Воиков и закон в҃ї мегїаши по ръваш господски, на име: ѡт Кꙋчꙋлаци, Нистор и ѡт Тънкъвещи, Манѣ и Вързѣ и Кръчюн и Драцюл и ѡт Доброцїи, Єфтемїи юзбаша и Воислав кълъраш и ѡт Гергица Вꙋлъꙗш юзбаша и Тꙋдоран, тъст Датко, и ѡт Добрищъци, Мардарїе и ѡт Фїꙗни, Хїера и ѡт Преѡтещи, Радꙋл кронторꙋл, ꙗкоже да заклел Воико със сїи више речени людїи клетовци, како нѣст бил продал сїа ѡчинъ ѡт добро волѣ его, нъ ест сътворил силост Станчюл ватахꙋл. Въ том, Воико, ѡи нѣст моглъ да прифатитї ѡт закон никакоже, нъ ест ѡстал ѡт закон и ѡт сꙋжденїе, ꙗкоже едни чьловекъ лъкав и лъжлив како по много трѣбꙋ и метѣх да не имат въ вѣк.

<С>[1]его радї, дах и господство ми Станчюл ватахꙋл ꙗкоже да ест емꙋ сїа више речена ѡчинъ ѡт Фїꙗни, ѡчинꙋ дѣдїно и въ ѡхаб емꙋ и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом въ вѣк и не ѡт когождо непоколѣбим поризмо господства ми.

<С>[1]еже и сведїтелїи поставихом господство ми: жꙋпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жꙋпан Глигорїе вел логофет и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Преда великїи спатар и Неделко вел ключар и Василїе вел столник и Вꙋзника вел комис и Вꙋчина вел пехарник и Костандин великїи постелник. И исправник, вел лѡгѡфет.

И аз, Дꙋмитрꙋ логофет, написах въ настолни град Вꙋкꙋрещї, мѣсеца юнїе к҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїѧ лѣтѡм въ лѣт ҂зрмд҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul vătaful din Preoteşti şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Fiani în judeţul Ilfov, din partea lui Voico jumătate de funie, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, oricît se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul vătaful această ocină mai sus spusă de la Voico din Fiani şi de la femeia lui, Vişa, pentru 2 000 aspri gata, acum în zilele domniei mele şi cu zapis de vînzare de la mîna lui Voico, cu mulţi boieri şi oameni buni martori în zapis. Şi cînd a vrut Voico să vîndă această ocină, el a întrebat mai întîi pe toate rudele lui şi pe toţi megiaşii şi vecinii din jurul locului şi nu s-a aflat nimeni să cumpere în afară de sluga domniei mele Stanciul vătaful. Şi a tot stăpînit cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost peste cîtăva vreme, iarăşi acum în zilele domniei mele, iar Voico, el a ridicat pîră, spunînd că n-a vîndut de bunăvoia lui, nici n-a făcut el zapis la mîna lui Stanciul vătaful, ci i-a făcut silă. Astfel au

venit înaintea domniei mele în marele divan, de s-au pîrît de faţă. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat, după dreptate, şi după lege, împreună cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele şi am citit domnia mea în divan zapisul lui Voico de vînzare şi au mărturisit înaintea domniei mele mulţi oameni buni şi boieri, care au fost la întocmirea lor, anume: Bulăiaş iuzbaşa şi Radul armaşul şi Tudoran din Gherghiţa şi alţii, că a vîndut Voico această ocină de bunăvoia lui, iar el tot a apucat bîha. Astfel, întru aceea, domnia mea am dat lui Voico şi lege 12 megiaşi pe răvaş domnesc, anume: din Cuciulaţi, Nistor şi din Tîncăbeşti, Manea şi Bîrzeu şi Crăciun şi Dragiul şi din Dobroţi, Eftimie iuzbaşa şi Voislav călăraşul şi din Gherghiţa, Bulăiaş iuzbaşa şi Tudoran, socrul lui Datco şi din Dobrişăşti, Mardarie şi din Fiani, Hiera şi din Preoteşti, Radul croitorul, ca să jure Voico cu aceşti mai sus-spusi oameni jurători că n-a vîndut această ocină de bunăvoia lui, ci a făcut silă Stanciul vătaful. Întru aceea Voico, el n-a putut nicicum să se apuce de lege, ci a rămas de lege şi de judecată, ca un om înşelător şi mincinos, ca mai multă treabă şi amestec să nu aibă în veac.

De aceea, am dat şi domnia mea slugii domniei mele Stanciul vătaful, ca să-i fie această mai sus-zisă ocină din Fiani ocină, dedină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic, şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iunie 20 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 ‹1636›.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ‹m.p.›

Bibl. Acad., CLXXXII/13. Orig., perg. (48 × 26), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Omis.

---

315 1636 (7144) iunie 20, Bucureşti.

† Милостїею <божїею>[1], Їѡ Матею воевода и҆ господинъ въсои земле Ѹггровлахїнское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго по<ко>инноумȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми слȣг господства ми Стоикъв лѡгѡфет ѡт Бътнещи, ѡт сȣдство Мȣш<чел> и Пад<ȣрец> и със синови си, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ село Бътнещи, понеже ест покȣпил слȣг господства ми Стоика лѡгѡфет един нив ѡт на Стан граматик ѡт дол хотар мѣстов със кръста за ч҃ аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет една ливаде въ Ѹста Бȣрȣꙗнилор, дел Мъникъв, за р҃ аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет един нив ȣ Кривинъ код балтъ ѡт на Стан, синъ Щербȣ, за п҃ аспри. И пак ест покȣпил Стоика лѡгѡфет един нив на Чирвенов ѡт дол водїницев ѡт на Стан за и҃ аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет една ливаде въ Ѹста Бȣрȣꙗнелор подлѣ със дел Мъникъв ѡт на Радȣл кожокар и за синъ его Дръгȣш за с҃ аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет един нив на глав ꙗзȣлов, мѣждо ꙗзȣ

ѡт на Радȣл ко̀жокар, за р҃н аспри. И пак ест покȣпил Стоика лѡгѡфет един нив ȣ Валѣ Кȣкѣв, на гȣвна попев, за р҃н аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет един нив ȣ Дѣлȣл Болдев, въ Ѹбръшеꙗ Плопилор, ѡт на Радȣл кожокар, за р҃к аспри. И пак <да>[1] ест Стоикъв лѡгѡфет един нив ȣ Грохотиш, еже ест кȣпил ѡт на Радȣл кожокар, за ч҃ аспри. И пак покȣпил Стоика лѡгѡфет един нив ȣ Грохотиш ѡт на Радул Тȣртиман за п҃ аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет един нив код ꙗзȣ, дел Бъдикъв и Мълаев, въсах, колика ест по ꙗзȣ, ѡт на Нѣга, дѣщера Мълаев и над синъ ен Радул, за р҃н аспри. И пак ест кȣпил Стоика лѡгѡфет един нив код дол хотар ѡт на Кръчȣн за р҃п аспри. И пак ест кȣпил Стоика един нив ȣ Грȣю въ Ѡбръшіꙗ Оурѣкъв, въ лиц, ѡт на Мъниѣ и ѡт на синъ его Радул, въс, и дрȣг нив ȣ Валѣ Къщев, колико ест дръжал Мъниѣ въ лиц, въс, и ливадѣ ѡт на Шипоцъл, дел Мъниѣв, въсах. И пак дел Мънинев за междо ꙗзȣ, ѡт гор за водіице, за з҃ <аспри>[1]. И пак ест кȣпил Стоика един нив прѣз рѣкȣ, въ лиц и със един ꙗбълков сладко ѡт на Іѡн Бȣрцоюл за... [2] аспри и ещеже въ дьни Шърбан воевода, къда ест бил дешȣгȣбина Табър мещер.

И пак да ест Стоикъ лѡгѡфет една виноградꙋ ȣ Дѣлȣл Брънещелѡр еже ест кȣпил ѡт на Бȣлборѣ за ҂г҃ѡ аспри готови и със ѡчинъ ȣ село, ѡт дел Бърканов и жȣпаницев Воикъв половина[3] дѣлницъ, понеже ест покȣпил Стоика лѡгѡфет сіе дѣлницъ еже више рѣх ѡт на сіе дѣлницъ еже више рѣх ѡт на Бъркан и на жȣ<па>[1]ницав его, Воика и ѡт на синови емȣ Некȣла и Радул за ҂в҃т аспри готови, ꙗкоже да <ест>[1] емȣ виноградꙋ без винъричи. И продадох Бъркан и жена его, Воика и синови емȣ, Некȣла и Радȣл, за негов добро волю. Ѥщеже сȣт бил тогда свѣдители на имѣ: ѡт Брънещи, поп Радул и Негрѣ и Некшȣл и Дан.

Сего ради дадох и господство ми слȣг господства ми, Стоикъ лѡгѡфети ꙗкоже да <ест>[1] емȣ сіе ѡчинь, еже више рѣх, и виноградꙋ въ ѡхабȣ и синови си и внȣком и прѣвнучетом и не ѡт никогождѣ непоколѣбемȣ, поризмȣ господства ми.

Сеже и свѣдітеліи поставлѣем господство ми: жȣпан Хризѣ великіи бан Жилскіи, жȣпан Ивашко великіи дворник, жȣпан Глигоріе вел лѡгѡфет, жȣпан, Дȣмитрȣ вел вистіꙗр, жȣпан Прѣда вел спатар, Васалакѣ, вел стѡлник и Бȣзи<н>[1]ка вел комис и Вȣчина вел пехарник и жȣпан Костанди великіи постелник. И исправник, Глигоріе вел лѡгѡфет.

Исписа аз, Кален спȣдію въ настолни градꙋ ȣ Бȣкȣрещи въ мѣсеца юніе к҃ дьни ѡт Ꙗдама до нинѣ теченіе лѣтом, въ лѣт ҂з҃рмд.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостію божію господинъ.

† Din mila ⟨lui Dumnezeu⟩ [1], Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele, Stoica logofătul din Bătieşti, din judeţul Muşcel şi Pădureţ şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în satul Bătieşti; pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Stoica logofătul, un ogor de la Stan grămăticul din hotarul de jos al locului cu crucea, pentru 90 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianilor, partea lui Mănică, pentru 100 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Crivină lîngă baltă, de la Stan, fiul lui Şerbu, pentru 80 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la Roşii, din jos de moară, de la Stan pentru 50 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul o livadă la Gura Buruianelor, alături cu partea lui Mănică, de la Radul cojocarul şi de la fiul său Drăguş, pentru 200 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor la capul iazului, între iazuri, de la Radul cojocarul, pentru 150 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor în Valea Caselor, la aria popei, pentru 150 aspri. Şi iar a cumpărat Stoica

logofătul un ogor, în Dealul lui Boldea, la Obîrșia Plopilor, de la Radul cojocarul, pentru 120 aspri. Și iarăși ⟨să⟩ [1] fie lui Stoica logofătul un ogor în Grohotiș, pe care l-a cumpărat de la Radul cojocarul, pentru 90 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, la Grohotiș, de la Radul Turtiman, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor lîngă iaz, partea lui Bădică și a lui Mălai, toată, cît este pe iaz, de la Neaga, fiica lui Mălai și de la fiul ei, Radul, pentru 150 aspri. Și iar a cumpărat Stoica logofătul un ogor, lîngă hotarul de jos de la Crăciun, pentru 180 aspri. Și iar a cumpărat Stoica un ogor în Gruiu, la Obîrșia lui Ureche, în față, de la Mîinea și de la fiul lui, Radul, tot, și alt ogor în Valea Casei, cît a stăpînit Mîinea în față, tot, și livada de la Șipoțel, partea lui Măinea toată. Și iar partea lui Mîinea dintre iazuri, din sus de moară, pentru 560 ⟨aspri⟩ [1]. Și iar a cumpărat Stoica un ogor peste rîu, în față și cu un măr dulce de la Ion Burțoiul, pentru... [2] aspri și încă în zilele lui Șărban voievod, cînd a fost deșugubina lui Tabăr meșterul. Și iar să fie lui Stoica logofătul o vie în dealul Vrăneștilor, pe care a cumpărat-o de la Bulborea, pentru 3800 aspri gata și cu ocină în sat, din partea lui Bărcan și a jupaniței Voica, jumătate [3] delnița pentru că a cumpărat Stoica logofătul această delniță, care este mai sus spusă, de la Bărcan și de la jupanița lui, Voica și de la fiii lui, Necula și Radul, cu 2300 aspri gata, ca să-i fie via fără vinărici. Și au vîndut Bărcan și femeia lui, Voica și fiii lui, Necula și Radul, de a lor bunăvoie. Încă au fost atunci, martori, anume: din Vrănești, popa Radul și Negrea și Necșul și Dan.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Stoica logofătul, ca să-i fie această ocină, care este mai sus zisă și via de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Jiului, jupan Ivașco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt, jupan Dumitru mare vistier, jupan Preda mare spătar, Vasalache mare stolnic și Buzi⟨n⟩[1]ca mare comis și Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Calen spudeiu, în cetatea de scaun, în București, în luna iunie 20 zile, de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., XCIII/13. Orig., hîrtie (41 × 28), pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1743. Altă trad. ibidem, ms. 130, f. 528v—529.

---

[1] Omis.

[2] Loc alb.

[3] A fost scris întîi: „єдна" (o), apoi corectat de aceeași mînă „половина" (jumătate).

316

1636 (7144) iunie 21, București.

† Adecă eu, Andrei spatarul, sinŭ Vladului logofătul Rudeanul, scris-am acesta al mieu zapis, ca să hie de bună credință la mîna lu Dumitrașco clucerul den Spinéni, fratele lu Mihai spatarul, ca să se știe, cîndu au fost acuma, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, noi am avut pîră amîndoi, înpreună și cu frații miei, pentru satul Futeștii despre Mostiște de lîngă Curătești, den județul Elh⟨ov⟩, că așa am zis noi că iaste al nostru de la părinții noștri și am mersu de față la divan. Deci Dumitrașco clucerul, el ș-au scos cărțile bătrîne pre Futești și s-au aflat ai lui și am rămas noi de lége den divan și ș-au făcut și cărți de rămas.

Iar apoi, Dumitraşco clucerul, el au făcut satul schimbător, pentru căci i-au fost departe de casă şi preste mînă: cine-i va da alt sat, să-i dea satul Futeştii. Deci eu, fiindu mai volnic într-acel sat, eu nu m-am îndurat de sat şi de moşie, ce am făcut tocmeală, de i-am dat eu satul Vîrbiţa jumătate, sudstvo... [1] cu tot venitul den cîmpu şi den pădure şi den apă cu vad de moară şi den vii şi cu rumânii şi den şedérea satului şi despre tot hotarul cît se va alége şi i-am mai dat şi ughi 120, iar Dumitraşco clucerul, el mi-au dat satul Futeştii, însă partea lui toată despre tot satul 2 părţi, cu tot venitul despre tot hotarul şi cu rumânii cîţi au fost de moşie şi cu hotarăle şi sémnele satului, cum scrie în zapisul lui, carele l-au făcut la mîna mea, sat pentru sat şi rumâni pentru rumâni şi cu aceşti bani.

Şi am făcut schimbu noi de a noastră bunăvoe, ca să-i fie şi lui de moşie şi mie cu pace în veacu. Şi mi-au dat şi cărţile cele bătrîne de moşie şi de pîră la mîna mea. Iar de se va mai apuca cu pîră de acest satu Futeştii, să aibă a purta el pîra, că aşa ne-am tocmit.

Şi au fost şi alţi boiari mărturie carii-ş vor pune mai jos peceţile şi iscala lor.

Aceasta am scris şi mi-am pus şi eu pecetea şi iscala mea mai jos ca să să crează. Pis u Bucureşti, iunie a 21-a dni, văleat 7144 ⟨1636⟩.

Andrei vtori clucer ⟨m.p.⟩
Tudor spudei ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/5. Orig., hîrtie (41,5 × 29), pecete inelară, plicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 537.

---

[1] Loc alb.

---

317 1636 (7144) iunie 21, Bucureşti.

† Adecă eu, Dumitraşco clucerul den Spinéni, feciorul jupînésii Marăi, fratele lu Mihai spatarul, scris-am acest zapis al mieu, ca să fie de bună credinţă la mîna lu Andrei spatarul, feciorul Vladului logofătul Rudeanul, ca să se ştie cum, cîndu au fost acum, în zilele domnu nostru Io Matei Basaraba voevod, avut-am eu pîră cu Andrei spatarul şi cu fraţii lui pentru satul Futeştii de pre Mostişte, de lîngă Curăteşti, în judeţul Elh⟨ov⟩, că zicea Andrei spatarul că iaste satul al lor de la părinţii lui. Deci am mersu de faţă la divan şi am scos cărţi bătrîne pre Futeştii şi au rămas Andrei spatarul de lége şi am făcut şi cărţi de rămas.

Iar apoi, căci mi-au fost satul Futeştii departe de casă şi preste mînă, eu l-am făcut schimbător: cine-mi va da alt sat, să-i dau satul Futeştii. Într-acéia, Andrei spatarul, fiind el mai volnic, nu s-au îndurat de moşie, ce ne-am tocmit de a noastră bunăvoe de i-am dat satul Futeştii, însă partea mea toată, despre tot satul 2 părţi, cu tot venitul şi den cîmpu, pădure, apă şi den baltă şi cu rumânii, cîţi au fost de moşie şi den şederea satului şi cu viile.

Şi hotarăle satului, sémnele, încă să se ştie: de către Curăteşti, den Mostişte pînă în Fîntîna Săracului şi pren Valea cu Perii, la deal, în Gorganul Stelii, de ci⟨a⟩, în Lacul Stoii, pînă în drumul Icoanii, la Casa de Milă.

Iar Andrei spatarul, el mi-au dat satul Vîrbiţa jumătate, cu rumânii şi cu tot venitul despre tot hotarul şi ughi 120, sat pentru sat şi rumâni pentru rumâni şi aceşti bani.

Şi am făcut schimbu de a noastră bunăvoe ca să-i fie şi lui moşie şi mie cu pace în veac. Şi i-am dat şi cărţile céle bătrîne şi céle de pîră la mîna lui.

Iar de se va mai apuca cineva cînduva de acest satu să port eu pîra, că aşa ne-am tocmit.

Şi au fost şi alţi boiari mărturie, carii-ş vor pune mai jos peceţile şi iscala lor.

Aceasta am scris şi mi-am pus şi eu pecetea şi iscala mea, ca să să crează.
Pis u Bucureşti, iunie 21 dni v leat 7144 ⟨1636⟩.
Eu Dumitraşco cliucer ⟨m.p.⟩
Tudor spudei ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XXXI/4. Orig., hîrtie (31× 28), pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 128, f. 536v—537.

EDIŢII, Sacerdoţeanu, *Tudor spudei*, 642—643. Foto ibidem, 648.

---

318 1636 (7144) iunie 23.

† Милостїею божїею Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ всои земли Ѹггровлахїскїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѣрꙋ господства ми Bunii logofătul de la vistiirie şi cu feciorii lui, cîţi-i va dărui Dumnezeu, ca să fie în pace de acum înainte de către... [1] şi de către Marco şi de către Simca şi de către feciorii lor şi de către toţi oamenii lor, mai mult val să nu aibă, pentru nişte moşie den Grădişte, ce au zis că au şi ei acolea în sat, pentru că aceşti oameni ce scriu mai sus fost-au venit într-un rîndu înaintea domnii méle, de au cerşut voe ca să meargă să tragă moşiia de la Grădişte, să vază cîţi stînjeni sîntu, ca să iasă şi moşiia lor. Deci într-acéia, domnia mea am trimis pre Stan al doilea portar să tragă toată moşiia Grădişténilor şi o au tras. Deci cîţi stînjeni se-au ales, socotitu-se-au toţi oamenii carele cu cine iaste în fune şi care cu cine înparte moşiia. Şi deaca s-au scris oamenii toţi pre nume, iar acestor oameni ce scriu mai sus, nu li se-au ales nimica moşie, căci că n-au avut.

Apoi preste cîtăva vréme, ei nu s-au lăsat nici aşa, ce iar au venit în pîră înaintea domnii méle cu Bunea logofătul pre cuventele unor oameni. Şi aşa pîrîia ei în divan, cum sînt casele Bunii logofătul pre moşiia lor. Deci într-acéia, Bunea logofătul spus-au în divan cum acea moşie şi cu rumânii, de cînd o au fost cumpărat tată-său Dumitru dvornicul, den zilele lu Mihai voevod, ei nici au mai ţinut moşie acolo în sat în Grădişte nici au mai mersu pînă au fost Dumitru dvornicul viu, să zică că au moşie acolo în sat, nici nimic. Într-acéia, domnia mea am căutat şi am judecat pre lége direaptă, înpreună cu toţi diregători ai domnii méle şi le-am dat domnia mea ca să-şi ia 12 boieri, să le caute de moşii. De vor alége că au şi ei moşie acolo, ei să şi-o ţie şi de vor fi şi casele Bunii logofătul pre locul lor, încă să le spargă. Iar ei nici într-un chip n-au putut ca să ia boieri. Deci, văzîndu domnia mea că boieri nu vor să ia, cărţi încă nu au şi altădată de atîta vréme n-au mai ţinut pînă acum, dat-am domnia mea boiarinului domnii méle Bunii logofătul ca să-şi ţie moşiia cu bună pace, cum o au ţinut şi tată-său Dumitru dvornicul, mai mult alt val să nu aibă, ce să-i hie moşie şi coconilor lui în veac, că se-au pîrît de faţă şi au rămas acei oameni de lége, ca mai multă treabă să nu aibă.
И не ѡт когождо непоколѣбимом да иѣст.

Сеже и свѣдѣтелїе положих господство ми: жꙋпан Хризѣ вел бан Кралевски и пан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел логофет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистїар и жꙋпан Преда вел спатар и жꙋпан Недѣлко вел ключар и жꙋпан Басилїе

вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и пан Вȣчина вел пехарник и жȣпан Костантин вел постелник И исправник вел логофет.

И аз, Тȣдор спȣден, мазах ȣ вест рекше Бȣкȣрещи, мѣсеца юніе к͠г дьни и ѡт Адама в лѣт ҂з͞рмд.[2]

† Іѡ Матеи вѡевѡда, милостію божію господинь.

Іѡ Матеи воевод <m.p.>

Bibl. Acad., CLXXXI/88. Orig., hîrtie (42 × 29), pecete aplicată, căzută.

---

[1] Loc alb.

[2] „Iată martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi pan Ivaşco mare vornic, jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedélco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi jupan Costantin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am însemnat în oraşul numit Bucureşti, luna iunie 23 zile şi de la Adam în anul 7144" ⟨1636⟩.

319 1636 (7144) iunei 23, Bucureşti.

† Милостіею божіею, Іѡ Матею воевода и господинъ въсом земле Ѹгровлахінское вн8к великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномȣ Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сіею повелѣніею господство ми Иліев синъ поп Шърбанов ѿт Изорани ѡт сȣдство Мȣш<чел> и със синови си, елици Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Извоьрани една половинȣ за дѣлницъ, али ѡт дѣлница Іѡнов въкарюл ѡчинȣ без вечинн ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт дѣл и ѡт седалещи селов ѡт пȣсхȣді, вари елика се хтет избрат ѡт по въсом хотаром , понеже побратили се сȣт Юѡрга, синъ Стахіев ѡт Питещи със Іліе, синъ поп Шърбанов ѡт Извоьрани, тере ест даровал Юѡрга по братом си Иліе със сіꙗ половинȣ за дѣлницȣ ѡт Извоьрани със въс ходоком, ꙗюкоже да ест его за дѣдінȣ емȣ и синови им. А Иліе, ѡн ещиже даровал по Юѡрга раді братства със а҃ кои добръ и съо една дȣламȣ за грана багрена и със една зегіе за нъдраци грана и аспри готови ҂в҃. <И>[1] възиле сȣт ѡба две въ свѣта цръквȣ и поставиле сȣт рȣцѣх на свѣтою еѵангеліе и прѣпоаса сѧ със поꙗс прѣчистіе <и> побратиши се ѡни за нихном добрȣ волю и със ȣзнанею въсѣм мегиашом ѡт ѡкръснем местом и ѡт пред господство ми.

<И>[1] видѣхом господство ми и запис за братство на рȣка Иліев със великое клетво и със мноѕи добри людіе сведетіліе написани ȣ запис, на име: ѡт варош ѡт Питещи, попа Мартин и Нѣкшȣл и Юѡрга постелник и ѡт Щифънещи, Іван скаȣнȣл и Фрънкȣл и Петрѣю и ѡт Извоьрани, Іѡн скаȣнȣл и Драгомир скаȣнȣл и Дȣмитрȣ и Стан Трȣшкъ и попа Сѡпрѣ.

И поставиле сȣт Юѡрга и клетвȣ: кого хокет се покȣси поперет и разорет и исхабит сіꙗ его братствȣ того да ест треклет и анатима и афȣрисан ѡт т͞ні свѣти ѡтьци иже сȣт ве Некеи

<И>[1] пак да ест попев Шѣрбанов, бащȣ Іліев, ѡчинȣ ȣ Извоьрани една половинȣ за дѣлницȣ със кълиніе Татолов , брат Петриманов, али дел Норочев дворник, что ю ест бил покȣпил Мȣшат вистіꙗр наю ѡт прѣжде врѣме ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод, ѡт чин до чин, ѡт пȣсхȣді, варе еликах се хтет избрат. <П>[1]онеже ест покȣпил попа Ширбан сіꙗ половинȣ за дѣлницȣ више пис ѡт над Басиліе спатар, синь Мȣшат вистіꙗр, за ȣги ҃ке, аспри готови и със запис ѡт рȣка его за проданіе, въ лѣт ҂з͞рма и със мноѕи добри людіе сведетіліи

написані его ѹ запис, на име: ѡт варош ѡт Питещи, Ѧндрею сѹдцѹ и Дѹмитрѹ поп Савев и поп Мартин и Бланкѹл чѣѹш и Гинѣ, синъ Михаев и Стафіе, внѹк Михаюѡв и Ѧрсеніе постелник и Тѹдоран и Їван лѡгѡфет и ѡт Дългѹполѣ, Франца, синъ Панъв и ѡт Щифънещи, Їван скаѹнѹл и Петрѣю и Радѹл Кѹкѹр и ѡт Извоpани, Їѡн скаѹнѹл и Стан Измъ и мноѕи добри люде, иже не сѹт писани зде, въ книга сіꙗ.

Сего рад<і> да<до>[1]хом съм господство ми Їлиев и бащом си попев Шърбанов, ꙗкоже да мѹ ест ѡчинѹ дѣдінѹ и въ ѡхаб синовом и вноком и прѣвночетом и не ѡт когождѹ непоколѣбимо поризмо господство ми.

Сеже ѹбѹ сведетиліе поставлѣним господство ми: жѹпан Хриза вел бан Кралевскіе и жѹпан Ивашко вел дворник и жѹпан Глигоріе вел лѡгѡфет и жѹпан Дѹмитрѹ Дѹдескѹл вел вистіꙗр, жѹпан Преда вел спатар и жѹпан Неделко вел ключар и жѹпан Басіліе Паюѫдѹр вел столник и жѹпан Бѹчина вел пехарник и жѹпан Бѹзинка вел комис и жѹпан Костандин вел постелник. И исправник, Глигоріе вел лѡгѡфет.

Исписах аз, Стан спѹдѣю въ настолни градѹ ѹ Бѹкѹрещи, мѣсеца юніе к҃г дьни, вторник, въ дьнъ свътые мѹченице Ѧгріпіны и ѡт Ѧдама до сего [писа] писаніе, теченіе лѣтом въ лѣт ҂з҃рмд, лѣта господа, ҂л҃хлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостію божїю господинъ.

† Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ilie, fiul popii Şerban din Izvorani, din judeţul Muşcel şi cu fiii săi, cîţi i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Izvorani, o jumătate de delniţă, însă din delniţa lui Ion văcariul, ocină fără vecini, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din deal şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că s-a înfrăţit Iorga, fiul lui Stahie din Piteşti, cu Ilie, fiul popii Şerban din Izvorani, de a dăruit Iorga pe fratele său Ilie cu această jumătate de delniţă din Izvorani, cu tot venitul, ca să fie a lui de moştenire, lui şi fiilor lui. Iar Ilie, el încă a dăruit pe Iorga pentru frăţie cu un cal bun şi cu o dulamă de grana de purpură şi cu o pereche de nădragi grana şi aspri gata 2 000. 〈Şi〉 [1] au intrat amîndoi în sfînta biserică şi au pus mîinile pe sfînta evanghelie şi s-au încins cu brîul preacuratei şi s-au înfrăţit ei de bunăvoia lor şi cu ştirea tuturor megieşilor din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

〈Şi〉 [1] am văzut domnia mea şi zapisul de înfrăţire la mîna lui Ilie cu mare blestem şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapis, anume: din oraş din Piteşti, popa Martin şi Neacşul şi Iorga postelnicul şi din Ştefăneşti, Ivan scaunul şi Frîncul şi Petreaiul şi din Izvorani, Ion scaunul şi Dragomir scaunul şi Dumitru şi Stan Truşcă şi popa Oprea.

Şi a pus Iorga şi blestem: cine va încerca să calce şi să rupă şi să strice această înfrăţire a lui, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi, care sînt la Nicheia.

〈Şi〉 [1] iar să-i fie popii Şerban, tatăl lui Ilie, ocină în Izvorani, o jumătate de delniţă cu pietrăria lui Tatol, fratele lui Petriman, însă din partea lui Norocea vornicul, pe care a cumpărat-o Muşat vistierul de mai înainte vreme de la Maria, nepoata lui Norocea vornicul, din cîmp şi din pădure şi din apă, din cap pînă în cap, de pretutindeni, oricît se va alege. Pentru că a cumpărat popa Şirban această jumătate de delniţă, mai sus scrisă, de la Vasilie spătarul, fiul lui Muşat vistierul, pentru 25 ughi aspri gata şi cu zapis de vînzare de la mîna lui, în anul 7141, şi cu mulţi oameni buni martori scrişi în zapisul lui, anume: din oraş din Piteşti, Andrei sudeţul şi Dumitru al popii Sava şi popa Martin şi Vlaicul ceauşul şi Ghinea, fiul lui Mihai şi Stafie, nepotul lui Mihaiu şi Arsenie postelnicul şi Tudoran şi Ivan logofătul şi din Cîmpulung, Franţa, fiul lui Pană şi din Stefăneşti, Ivan scaunul şi Petreaiu şi Radul Cucur şi din Izvorani, Ion scaunul şi Stan Izmă şi mulţi oameni buni, care nu sînt scrişi aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea lui Ilie şi tatălui său, popa Şărban, ca să le fie ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier, jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie Paiuîndur mare stolnic şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stan spudei, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iunie 23 zile, marţi, în ziua sfintei mucenice Agripina şi de la Adam pînă la această scriere, cursul anilor în anul 7144, anul domnului, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, XLVI/11. Orig. perg. (31,5 × 53), pecete timbrată. Cu o trad. din 1844. Alte trad. ibidem, LXIII/13, ms. 204, f. 376v–377; 1 155, . 9–10

---

[1] Omis.

320

1636 (7144) iunie 23, Bucureşti.

† Întru Hristos Dumnezeu, buncredinciosul şi blagocestivul şi iubitoriul de Hristos, singur stăpînitori, Io Matei voevod, nepotul răposatului Basarab voevod, cu mila lui Dumnezeu şi de Dumnezeu dăruit a stăpîni cu domniia tot pămîntul Ţării Rumâneşti, încă şi peste partea muntelui, din Almaş şi din Fagaraş. Bine am voit domniia mea cu a mea bunătate şi cu voinţa curatei şi luminatei inimii domnii méle, de m-am proslăvit în proslăvitul Dumnezeu, cu mărire înălţîndu-mă pre scaun sfînt şi cinstit al strămoşilor domnii méle. Încă şi de aceasta aducîndu-mi aminte că mulţi pămînténi să află în sălaşul cel cerescu, după cum dumnezeiasca scriptură mărturiséşte; împreună să facem pînă sîntemŭ în lume.

Pentru aceasta, am rîvnit, celor care de noi mai nainte au fost şi de pe pămînt în pace au trecut, aceasta şi noi văzîndŭ şi auzindŭ dorirea ce au avut către sfîntul şi dumnezeescul hram şi sălaşul sfîntului şi slăvitului, marelui mucenic al lui Hristos Gheorghie, care iaste în Sfîntul Munte al Athonului, ce să zice Xenoh şi cei carii mai nai⟨n⟩te de noi au fost blagocestivi domni, mai vîrtos şi bătrînii strămoşi au zidit şi au înfru⟨mu⟩seţatŭ, cît le-au fostŭ putérea, cu mîna întinsă au ajutat şi au întărit sfîntul locŭ, după prisosinţă au întăritŭ pe călugări ce viiţuia acolo cu merticul ce le-au fostŭ datŭ, încă şi domnia mea am rîvnit a mă chema nou ctitor şi am ajutat domniia mea sfînta mănăstire ce să numéşte mai sus de tot anul cu mertic de bani 10 000 şi trimisului de la fraţi, osteneala, bani 1 000.

Pentru aceasta însă, sfinţii părinţii, vă rog cu numele lui Dumnezeu şi a preasfintei sale maici, ca să scrieţi numele domniei méle şi al strămoşilor domniei méle la sfintele taine şi pururea pomenită sfînta proscomidie, întru care, cît vor fi zilele vieţii nostre, în toţi ani vom milui şi vom întări sfînta mănăstire ce să numeşte mai sus, cu acel zis mai sus merticŭ.

Dup-acéia, iar să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus satul Récica şi cu săliştea Plopului în Jiiul de Jos, cu tot hotarul din cînpu, din pădure şi din apă şi cu toată balta cari iaste din apa Jiiului şi săliştea din ţărmurile gîrlei şi iar balta ce să chiiamă a Schéiilor şi balta Certogăi şi balta Părului ce iaste pe moşiia sfintei mănăstiri şi cu vadul ce să zice Ciobanul, unde umblă podul, să ia călugării toată vama şi venitul podului. Aşijderea să ia şi din bălţile ce se numescu mai sus, din baltă pînă în Dunăre. Nimini treabă şi meteahnă să n-aibă, nici boiar, nici pîrcălabi, nici slugi, osebi, popi, călugării care vor posluşii sfintei mănăstiri ce să numéşte mai sus.

Şi iar să fie ertaţi călugării de bir, de po⟨d⟩voade, de oerit de oi, de stupi şi de porci şi de altele şi de maje şi de cal de olac şi de toate dăjdile cîte sîntu peste an... [1].

Şi să aibă a lua călugării dintr-acéste sate ce scriu mai sus dijma domnească şi boierească şi tot ce va fi venitul acestor sate ce scriu mai sus, pentru că acéste sate şi bălţi şi gîrle, ce scriu mai sus au fost date de prisosala sfintei mănăstirii, ce scrie mai sus, de jupan Barbul banul cel bătrîn şi de jupan Barbul banul cel tînăr şi de Şerban vornicul pentru sufletele lor şi ale părinţilor.

Deci, cînd au fost acum, în zilele domnii méle, iar părinţii purtători de haine négre au venit înnaintea domnii mél⟨e⟩ în marele divan cu toate cărţile şi hrisoavele tuturor blagocestivilor domni care au fost mai nainte de noi, de au fostu miluit cu acéste sate şi bălţi şi gîrle ce scriu mai sus. Şi toate le-am văzut şi le-am şi cetit domniia mea, întîi hrisovul marelui, răposatului bătrînului, strămoşului domnii méle, Io Basarab voevod, cu curgérea anilor 7023 şi hrisovul lui Vlad vodă, feciorul ⟨lui⟩ Vlăduţ vodă cu leat 7034 şi hrisovul Radului vodă, feciorul preabunului Radul vodă cu leat 7036 şi iar hrisovul lui Vlad vodă, feciorul lui Vlad vodă cu leat 7043 şi hrisovul Radului vodă Călugărul, care au murit la Rîmnicŭ, leat 7040 şi hrisovul lui Alixandru vodă, feciorul Mircii vodă, cu leat 7085 şi hrisovul Mihnei vodă, feciorul lui Alixandru vodă cu leat 7087, aşijderea i cartea lui [2] Ştefan vodă, feciorul lui Ioan vodă, cu leat 7100 şi cartea lui Alixandru, vodă, ficiorul lui Bogdan vodă, cu leat 7101 şi cartea lui Mihail vodă, ficioru lui Pătraşco vodă, cu leat 7103 şi cartea lui Simion vodă, cu leat 7110, deci şi hrisovul Radului Vodă Şerban, nepotul lui Basarab vodă, cu leat 7120 şi cartea lui Alixandru vodă Iliiaş şi cartea lui Gavriil vodă, feciorul lui Simeon vodă. Şi am văzut şi zapisul cel bătrîn al ctitorilor, jupan Barbul banul star i jupan Barbul banul cel tînăr şi Şerban vornicul, încă din zilele lui Vlad vodă, feciorul Vladului vodă, véche şi sparte şi întunecate.

Într-acéia, domniia mea mai vîrtos am întărit pomana şi am înnoit boiar [3] şi hrisoavele cu acest hrisov al domnii méle, pentru sufletul domnii méle şi al părinţilor domnii méle, ca să fie şi domnii méle ctitorie şi vécinică pomenire şi sfintei mănăstire întărire şi călugărilor hrană în veacŭ.

Pentru aceasta, după trécerea domnii méle, pe numele lui Dumnezeu, vă rog pre toţi blagocestivi şi de Dumnezeu încununaţi domnii şi veţi fi din moştenirea nostră a stăpîni şi a ţinea cu steagul Ţara Muntenească, cei din neamul domnii méli [4] nostru sau, după păcatele nostre, cei de altă siminţie, să aveţi a cinsti şi a întări milele celor mai sus zişi şi ertate sate şi să înnoiţi hrisovul domnii méle, ca şi voi să aveţi ertăciune de la atotţiitoriul Dumnezeu şi să aveţi ajutor de la prea cinstita maica născătoare de Dumnezeu la straşnica judecată. Iar care nu va cinsti și va lepăda și va rușina sau va sparge, atunci proclet și anathima de 318 sfinți părinți de la Nichiia și să aibă parte cu Iiuda și cu Aria la un loc și să fie pîrîș la a doa venire a domnului și Dumnezeului nostru Isus Hristos și sfîntul marele mucenic Gheorghie să-i fie potrivnic în veacu, aminu.

Și iată mărturii am pus domniia mea: jupan Hriza vel ban al Craiovei i jupan Ivașco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier i jupan Preda vel cliucer [5] i jupan Vasilie vel stolnicu i jupan Șerban vel comis [6] i Vucina vel peharnic i jupan... [1] Istratie [7] postelnic, pana Simona vtori slovo poloji, vă pervi spudei Panovici [8]. Az Dumitru logofăt, Mîrza căpitan.

S-au dat în București, iunie 23 dni ot Hrista... și de la Adam 7144 ⟨1636⟩.

Popa Anghilu pisavsi.

Arh. St. Buc., M-rea Roaba și Jitia, I/2. Trad. din sec. XVIII. Data întăririlor domnești nu corespunde totdeauna domnilor menționați.

---

[1] Loc alb.
[2] Cuvintele „i cartea lui" scrise deasupra rîndului.
[3] Așa în text.
[4] Între cuvintele: „neamul" și „nostru". s-a scris: „domniei mele".
[5] În acest timp, Preda era mare spătar, clucer fiind Nedelco Boteanu.
[6] În acest timp, comis era Buzinca.
[7] În acest timp, postelnic era Constantin Cantacuzino.
[8] Aceste cuvinte sînt probabil rezultatul unei confuzii a traducătorului.

---

321 **1636 (7144) iunie 25.**

† Adecă eu Radul Robul și cu fiiu miu Dobrotă ot Bucu scris -am acesta zapis al nostru ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprii vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul, cum să să știe că le-am vîndutu domnelor 15 stînjeni de ocină de în Bucu, derept bani aspri gata 750. Și lé-a o-m vîndutu de bunăvoia nostră fără nici o silă, însă de lungŭ de în apa Ialomniții pînă în hotarul Cetățén'lor, ca să le fie domnelor de moșie și coconilor dumnelor de vecie uhabnică.

Și la această tocméală fost-au mulți omeni buni mărturie, anume: Stan iuzbașa ot Mătăsești i Colțea ot Doicești i Nédelco ot Bucui Leca Meiută ot Berilești i Ionașco Meiută i Stan, sinŭ vătafului Stan ot Pisculești i Vintilă, sinŭ Nedelcov i Drăgan ot Oraș ot Floci i Stan Pițig ot Bucu i Băncilă i Mircea i Raico, brat Raduluv i ot Popezéni, Voinea i Nicula, sinŭ Mușatov ot tam i Neagul și mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile mai jos. Și pentru crădință né-am pus dégetele.

И написах аз, Строіа пехарник Братович. Пис мѣсеца юніе к҃ дьни, въ лѣт ҂зрмд.[1]

Eu Radul Robul.
Eu Dobrotă.
Stan iuzbașa ot Mătăsești ⟨m.p.⟩.
Leca Meiută ⟨m.p.⟩.
Colțea postelnic ot Doicești ⟨m.p.⟩.
Eu Stroia peharnic ⟨m.p.⟩

Raico ⟨m.p.⟩
Eu Stan, sinŭ Stan vătaful ot Pisculeşti ⟨m.p.⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/10. Orig., hîrtie (30 × 21,5), 5 peceţi inelare aplicate. Copie ibidem, ms. 692, f. 198.

---

[1] „Şi am scris eu, Stroia paharnicul Bratovici. Scris în luna iunie 25 zile în anul 7144" ⟨1635⟩.

---

322 1636 (7144) iunie 26.

† Eu Udre postelnicul, feciorul Vladului postelnicul, scris-am acesta al mieu zapis la mîna sfentei mănăstiri ot Tismana şi părintelui egumănul, chir Theodosie ca se le fie o ţigaîncă anume Staînca ţiganca, fata Ştefului ţiganul. Şi mi-au dat schimbu altă ţigaîncă anume Samfira, fata lui Căzan ţiganul, ce mii-au dat ţigaîncă pîîntru ţigaîncă.

Mărturie d⟨u⟩hovnicul Theofil proegumenul i Danciul logofătul ot Pîrîeni i Stoica postelnicul ot Şomoneşti i Nicola peharnicul ot Ogrum i Dragomir postelnicul ot Fărcăşeşti, Iane postelnicul ot Tîrgu i Frăţilă stolnicul ot Rovinari.

Пис аз Милѡш логьфът ѡт Пъръȣ, мѣсеца юнїе кѕ҃ дьни, въ лѣт зрмд҃ [1].
Proegumen Theofil.
Danciul logofăt Pîrîianul ⟨m.p.⟩.
Frăţilă stolnic.
Iane postelnic.
Dragomir postelnic.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/17. Orig., hîrtie (31 × 21,5), 5 peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 329, f. 647 şi la Bibl. Acad. CCXCI/146.

---

[1] „Am scris eu, Miloş logofătul din Pîrîu, luna iunie 26 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

323 ⟨1636⟩ iunie 27.

Scris-am eu, Jodul, zapisul mieu la mîna comisului Apostolache, cum să să ştie cum am vîndut partea mea de ocină de la Măstăneşti, cît am avut toată partea tătîne-mieu, a Aldei Gavril, din funiia Goţească, a patra parte şi la Bazăt, partea tătîne-mieu, ce să va alege, am dat şa-ahaia. Şi o am vîndut drept bani gata 500. Şi o am vîndut tot, peste tot hotarul, din cin pînă în cin, din cîmpu şi din apă şi în pădure şi păste tot hotarul. Şi aldămăşari oameni buni: Voinea şi Radul Şohahanolul şi Radul Tătarul. Şi pentru credinţa ne-am pus şi degetile.

S-au scris în luna lui iunie 27 dni. Am scris eu, ierei popa Preda.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 415. Copie. Datat după doc. din ⟨1635 septembrie 1 — 1636 august 31⟩, 7144.

324

1636 (7144) iunie 27.

† Adecă eu, jupîneasa Mariia şi eu, ⟨Ni⟩ca Răulŭ ot Căpréni, scris-am aceasta a nostră ⟨sc⟩risoare, ca se fie de mare credinţe la mîna lu ⟨D⟩umitraşco, ficiorul Ghiocăi din Cruşeţe, cum să să ştie că au avutŭ pîră Dumitraşco cu văru său Dima, pentru moşiia din Cruşeţe, zicînd Dima cum au fostŭ cumpărat tată-său Malcoci denpreună cu frate-său Ghioca, tatăl lu Dumitraşco, moşie în Cruşeţe. Dici ş-au fostŭ luatŭ 6 boiari pe răvaşe domneşti, ca să-i judece. Şi i-au judecat şi au aflatŭ că nu are Dima moşie în Cruşeţe. Dici el nici pe acéia nu s-au lăsatŭ, ci au mersu de au ⟨luatu⟩ de la părintele ⟨v⟩lădica carte [carte] de ⟨blestem⟩ şi de afurisanie asupra nostră, ca să mărăturisim şi noi precum vom şti cu sufletele noastre. Dici şi noi aşa ştim cum într-alte moşii au cumpărat fraţii toţi denpreună, iar în Cruşeţi noi ştim şi mărturisim cu sufletele noastre cum au [cum au] cumpărat numai Ghioca fără alalţi fraţi. Ci şi noi dămŭ cu sufletele noastre, să-şi ţie Dumitraşco moşiia din Cruşeţe cu pace.

Şi am scris eu, Stoica diiaconul, iunie, dni 27, vă leat 7144 ⟨1636⟩.

Eu Mariia.

E⟨u Ni⟩ca.

Bibl. Acad., XLIII/16. Orig., hîrtie (29 × 22), rupt, 2 peceţi aplicate.

325

1636 (7144) iunie 28, Bucureşti

† Милостїею божїею, Іо Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми сем8 свѣтом8 монастир зовемом8 Мислѧ, идѣже ест ⟨храм⟩ свѣтаа тронце и чьстнѣишаго wтц8 ег8мена Зосим[1] ca să fie volnici călugării, ispravnicii mănăstirii, cu aceasta carte a domnii méle de să-şi ia dijma de pre la stîni, cine va ţiné stîni pre ocina sfintei mănăstiri den în munte⟨le⟩ ce se chéamă Sorica, cum au fost légea şi obicéiul mai denainte vréme, în zilele altor domni, aşa să ia şi acum, Orice om va avea stîni într-acest munte, de la toţi să ia dijmă şi de la boiarin, roş, călăraş, slugă domnească, oroşan, ţeran, neguţ⟨ător⟩o⟨ri⟩ şcheau, tot să ia, şi de nimenil⟨ea⟩ opreală să nu aibă ⟨înn⟩ai⟨n⟩tea aceşt⟨ii c⟩ărţi a domnii méle, că cine ⟨s-ar is⟩piti a opri ce iaste venitul mănăstirii, acela ⟨om⟩ mare certare va avea despre domnia mea. Şi această carte a domnii méle să fie asupra tuturor cărţilor, la mîna călugărilor, să-şi ia dijma de pre la toate stînile, partea mănăstirii, cum au fost de vécu. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.

Писа Лепъдат 8 Б8к8рещи, мѣсеца юнїе кн҃ дьни, в лѣт $_{\times}\overline{\text{зрмд}}$.

† Іо Матею вwевwда, милостїю божїю господинь.

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, II/5. Orig., hîrtie (31× 21), rupt, pecete inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 466, f. 186v.

---

[1] „... sfintei mănăstiri numite Mislea, unde este ⟨hramul⟩ sfinta troiţă şi cinstitului părinte egumen Zosim ...

326 1636 (7144) iunie 28.

Milostiiu bojiiu Io Matei Basarab voievod i gospodinu.

Davat gospodstvo mi siiu poveleaniiu gospodstva mi jupînului Paraschiva cupeţul, ca să fie volnic cu aceasta carte a domnii méle, de să ţie satul Lazul i Gabrovul, ot sud Dolj, cu tot hotarul şi cu toţi rumânii şi cu tot venitul. Pentru că aceste sate, Lazul i Gabrovul ce scrie mai sus, fost-au ale lui Petre slugerul, feciorul lui Aslan vornecul. Deci Petre slugerul le-au făcut vînzătoare. Într-aceia, Dima clucerul şi Balica păharnicul s-au sculat de au luat bani de la Parascul neguţătoriul ughi 700, cu zi pînă la sveatî Petre şi cu zapis de la mîinile lor. Şi au făcut tocmală atunci cu zapisul lor, cum dă nu vor pute plăti bani, lasă să fie aceste 2 sate ale jupînului Parascul negustoriul. Deci, cîndu au fost la zi, bani n-au avut să-i plătească, ci au venit singur Dima cliucerul înnainte domnii méle, în divanŭ, de au mărturi<si>t cum n-au bani să plătească şi cum s-au fost cumpăratŭ aceste sate cu bani jupînului Parascul negustoriul.

Dreptŭ aceia şi domnia mea am judecat şi am dat lui Parasco negustoriul, ca să aibă a ţine aceste sate, Lazul i Gabr<ov>ul, să-i fiie moşie cu toţi rumâni şi cu tot venitul, cum că s-au cumpărat cu ale lui drepte bucate. Şi de către nimeni opreală să n-aibă. Într-alt chip să nu fie.

I ispravnic, sam reci gospodstva mi.

Iunie 28 dni, leat 7144 <1636>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianu, nr. 723, f. 510v—511. Copie ms. 723, fl 1018—1019.

EDIŢII. Nicolăescu-Plopşor. *Mon. j. Dolj.* VIII, 167.

---

327 1636 (7144) iunei 29, Tîrgovişte.

† Scris-am eu, Stanciul şoi<marul> ot Tîrgoveşte, acesta al mieu zapis ca să fie de mare credinţă la mîna jupan Hrizei vel ban Craleveschi, cum să să ştie că am vîndut dumnelui viia mea care mi-au fostu de moşie, dereptu ughi 110, însă viia de lată den Nica iuzbaşa pînă în diiaconul Tudor Muce, de lungă pîn în calea mănăstirei şi cu pometul şi cu tot locul, cîtă se va alége înprejurul şe în lungul acei vii. Şi o-m vîndut de a mea bunăvoe şi cu ştire a toată rudenie mea şi cu ştire tuturor vecinilorŭ miei şi de în jos şie de în sus. Aşijdere şi dumnelui o-u cumpărat de a dumnelui bunăvoe şe au dat ai dumnelui direpţi bani gata ce scrie mai sus ca să fie dumnelui moşie ohabnecă în vecie.

Şi la tocmela noastră, cîndu ne-m tocmit de bunăvoe, fost-au mulţi boiari şi preoţi şi bătrînii oraşului, na ime: părintili Varlam ot Di<a>l, popa Tanasie clisiarul i popa Chirfote i popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, Irimie diiaconul, popa Vlaicul Vlădicescul ot sveti Nicolae, popa Vasilie i popa Tatul, popa Dumitru i popa Ianachi, sină popa Atanasie i popa Isaru, Ţondră căpitan i Nica iuzbaşă i Dobre logofătul, Radu peharnicul, Nica neguţătorul i brat ego Proca, Parasco neguţătorul, Iane iatro, Ianăş cupeţul, Eota velichi, Danciul star i sină ego Gherghe logofătul, Lazăr al Nedelei, Dragul postelnicul, Fota Malii, Ivănuş postelnicul i Gherghe postelnicul, Pîrvul gramaticul, Rădici, brat Fotei, Vladul, sină Efrem logofătul şi alţi mulţi oameni buni şi bătrîni.

Şi pentru credinţa l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescul şi mărturisescu, measeţa iunie 29, Petrov dni. Şi se-au scris acest zapis în casa lu Dumitraşco logofătul ot Tărgovişte v leat 7144 (1636).

Eu Stanciul logofătul pentru credinţa am pus şi pecete
Popa Atanasie clesariul
Fota star
Az popa Vasilie Drăncescul
Ὁ κατηγούμευος Βαρλααμ τοῦ μουαστηρίω Νταλω[1].
Az Ţondră căpitanul
Az Radul peharnicul mărturie
Parasco cupeţul mărturie
Dobre logofătul
Nica iuzbaşa
Νήκοσ Ἡσαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν[2].
Πρόκας Ἠσαρης μαρτύρω τα ἄνωθεν[3].
Eu Fota Malii[4].

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IV 40. Orig., hîrtie (31 × 21,5) 13 peceţi aplicate.

---

[1] „Catigumenul Varlaam de la mănăstirea Dealu".
[2] „Nica Isar mărturisesc cele de mai sus".
[3] „Proca Isar mărturisesc cele de mai sus".
[4] Toate semnăturile sînt autografe.

328 1636 (7144) iunie 29.

† Въ имѣ ѡтца и сина и свѣтаго дꙋха троицъ единосꙋщна и нераздѣлна, амин.

† Az Tudoran sudţu i 12 pîrgari ot Tîrgovişte scris-am acest a nostră carte jupan Hrizei vel ban Cralevschi, cum să să ştie că au cumpărat o vie de la Stanciul Şoimarul de Tîrgovişte, însă viia în Féţe în Delul Tîrgoveştie, de lată de în Nica iuzbaşa pînă în diiaconul Tudor Muce şi cu pometul şi cu tot locul, cît se va alége înprejurul şe în lungul acei vii, dereptu ughi 110 bani gata. Şi au cheltuitu la aldămaş ughi... [1].

Şe o-m vîndut eu Stanciul de a mea bunăvoe şi cu ştire a toate rudeniile méle şi cu ştire tuturor vecinilor mie şi de în jos şi de în sus. Aşijdere şi dumnelui o cumpărat de a dumnelui bunăvoe şi au dat ai dumnelui derepţi bani gata ce scriu mai sus ca să fie dumnelui moşie ohabnecă în vecie.

Şi la tocmela dumnelui cîndu se-au tocmit de bunăvoe fost-au mulţi boiari şi preoţi şi bătrînii oraşului mărturie, na ime: părintile Varlam ot Del, popa Tanasoe clisiarul, popa Chirfote, popa Iane ot Sviata Petca, popa Ivan, diiacon Irimie ot Sveati Nicolae, popa Vasilie, popa Tatul, popa Dumitru, popa Ianache, sinŭ popa Tanasilie i Ţondră căpitanul, popa Vlaicul al Vlădicăi, Nica iuzbaşa, Dobre logofătul, Radul peharnicul, Nica neguţătorul i brat ego Proca, Parasco neguţătorul, Dumitru neguţătorul, Iane iatro, Ianăş cupeţul, Fota Velichi[2], Danciul, otţă Gherghe logofătul, Dumitraşco logofătul, Lazăr al Nedeloe, Dragul postelnicul, Fota Mali[3], Ivănuş postelnicul, Gherghe postelnicul, Pîrvul grama⟨ticul⟩, Rădici, brat Fotei, Vladul, sinŭ Efrem logofătul, Eftemie şi alţi mulţi omeni buni şi bătrîni mărturie. Şi se-au dat bani în casa lu Dumitraşco logofătul.

Și pentru credință l-am scris eu, popa Vasilie Drăncescul și mărturisescu. Pis measeța iunie 29, Petrovi dnă, v leat 7144 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/19. Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete timbrată

EDIȚII, Hasdeu, *Arh. Ist.*, I, 15.

---

[1] loc alb.
[2] Cel mare.
[3] Cel mic.

329 1636 (7144) iunie 30.

† Scris-am eu Dragomir Turtă și fiiu mieu Mateiu să să știe cum că am vîndut dumnelui Radului vel comis stînjeni 20 din Mătești, din vadul mori pînă în capul ocini, drep⟨t⟩ ughi 10 bani gata. Drep⟨t⟩ aceia, am socotit cu frați lui și din sus și din jos, ca [să] să-i fie dumnelui moșie și coconilor dumnelui, cîți Dumnezeu va da.

Și mărturie: Ianache din Mătești și Gravril și Dragomir de acolo și Talpă de acolo și Toader ot ⟨tam⟩ [1] și Badea și Barbul și Mihaiu din Dedulești și Ionașco i Vesiiu. Și Dragomir ispravnic. Și mărturie, Stoican.

Пис мѣсеца юніе л̃ дьни, $_{\times}\overline{\text{змрд}}$.

Eu Dragomir Turtă.

Pecete: a lu Matei, a lu Gavril, a lu Ianache, a lu Dragomir, a lu Barbului.

Bibl. Acad., CLVIII/8. Orig., hîrtie (16 × 21,5), pecete aplicată. Suspect. Hîrtie mai nouă, filigran modern, scris de sec. XVIII.

---

[1] Omis.

330 1636 (7144) iunie 30.

† Să se știe cum au luat Ion Potecă și Duțe 6 megiiași pe răvașe domnești, de să caute și să adevereze cu ale lor suflete. Ș-au adevărat acești boiari cum au fost ocina a lu Duțe ș-au [a] fost înpresurat Ion Potecă pe Duțe, ce-au rămas Ion Potecă de lége.

Ș-au fost mulți megiiași și den sus și den jos [și den jos] și denprejurul locului, anume: de în Căpățineşti, Crăciun și Stanul Vișii i ot Bănceşti, Nastasie, den Stănulești, Neagoslavŭ, den Cîrlomănești, Stanul i Manete i ot Potoceni, Șteful și Dragotă scaunul, den sat den Dediulești, Stoicanul, Neagoe, Moș, fratele lui Neagoe, Manea, Drăgan, Stan, feciorul lui Vlad, Stoica, ginerele lui Moș, Mihaiu, Dragomir Spînéiu, Neagoe Robul, de Săséni, Radul Niții, de Băncești, Neagoe lui Bărzăc. Ș-au fost și cu știrea Radului căpitanului.

Ș-am scris eu, popa Lupea den sat den Dediulești, Détco roșuul.

Méseța iunie 30 dne, tecenie leat 7144 ⟨1636⟩.

Crăci⟨u⟩n.

Stan.

Nastasie.
Şteful.
Stan.
Neagoslav.

Bibl. Acad., CXLVI/191. Orig., hîrtie (30 × 21), 6 peceţi aplicate.

---

331 1636 (7144) iulie 2, Bucureşti.

Adică eu, Ianul spatariul, înpreună cu jupîneasa mea Ilina, fata jupînesii Marii din Bucov, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Dumitraşco clucerul din Filipeşti precum să să ştie cînd au fost acum, în zilile domnului nostru Io Mateiu Basaraba voevod, iar noi am căzut într-o nevoie dă Mihaiu clucerul, ginerile Lupului paharnicul. Deci am întrebat şi am căzut la toate rudeniile noastre ca să ne caute la această nevoie, iar ei nici unul n-au vrut să ne caute la nevoiia noastră fără numai dă Dumitraşco clucerul, ne-am rugat dă ne-au dat ughi 70 de lei, în mîinile noastre şi noi am dat lui Mihaiu clucerul dă ne-au scuturat dă nevoiia noastră.

Şi iar au mai dat Dumitraşco clucerul Marii, muma jupînesii Ilinii spăt⟨ăreasa⟩ ughi 30, pîn au fost dumneaei vie, ce fac piste tot ughi 100. Deci noi, pentru aceşti bani am pus la dumnealor zalog satul Comar⟨ni⟩c, însă a patra parte din sat cu rumâni şi cu tot venitul. Şi ne-au fost zioa la Paşte ca să dăm bani şi să ne ţinem moşiia.

Iar daca ne-au venit acum zioa noi n-am avut dă unde îi da banii, ci iar am căzut cu multă rugăminte la dumnealui dă ne-au mai mutat zioa pînă la sfeti Dimitrie, să avem a-i da la zi banii, fără de nici un cuvînt, iar de no-i vom da bani la zi să aibă a ne mai de dumnealui încă ughi 100 şi să ţie Comarnic⟨ul⟩, a patra parte din sat cu rumâni şi cu tot venitul, să-i fie moşie stătătoare în veci, pentru că aşa ne-am tocmit noi dă a noastră bunăvoie.

Şi au ⟨fost⟩ mărturii: pan Costandin vel postelnic i pan Buzinca vel comis i Radul vel vistierul i Costandin vtori postelnic i Socol clucer. Şi pentru mai adevărată credinţă pusu-ne-am şi peceţile şi iscăliturile mai jos ca să să crează.

Izpisah az, Stoica Şărbanovici, în Bu⟨c⟩ureşti, iulie 2, leat 7144 ⟨1636⟩.
Ianiul spatar.
Costandin vel postelnic.
Buzinca vel comis.
Costandin vtori postelnic.
Radul vistier.
Preda.

Arh. St. Buc., ms. 1 175, f. 18. Copie.

---

332 1636 (7144) iulie 3, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воивода и господинъ въсои земле Ѹггровлахїискои, виѹк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномѹ Їѡ Басараба воивода. Дават господство ми сїю повеленїи господства ми Гергев и Єлинев и

Добреев, виꙋцев Балков, синъ Ѡпринев ѡт Вернещи и със четом их и със синови их, елицем Богъ дастꙋ, ꙗкоже да им ест ѡчинꙋ ꙋ Вернещи въ сꙋдство Бꙋзъꙋ али ѡт ѡчина Балков, синъ Ѡпринев, половино ѡт пол и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт дѣлꙋл със виноградїе и ѡт седалищꙋ селов, ѡт посвꙋди, вари елика се хтит избрат ѡт по въсохом хотаром, ѡт чин до чин, по старе хотаре и белѣѕе, занеже ест негова ста<ра>[1] и права ѡчинꙋ и за дѣдинꙋ ѡт над дедом си Ѡприна, бащꙋ Балков, ещеже ѡт прѣжди врѣме, ѡт при дьнїе прочїим стари господари дрѣвних.

Ѧ потом, къда ест бил въ дьни стараго, покоинаго Ѧлиѯандрꙋ воивода, въ лѣт ҂з҃р, а Лариѡно епискꙋпꙋл, ѡн ест бил покꙋпил ѡт ѡчина Ѡпринев, бащꙋ Балков, половинꙋ за ҂к҂д҃ аспри тꙋрски готови. Ѧ къда ест бил въ дьни Михнев воивода, а Балко, синъ Ѡпринев, ѡн их ест скꙋповал половино за ѡчинꙋ иже ест више пиис ѡт над Лариѡн епискꙋпꙋл за ҂к҂д҃ аспри сребро. И ѡт тогда. само въс дръжал ест анепсеѡм Балков више речени сїѧ ѡчино със добро мирно

Ѧ потом, къда ест бил съда, въ дьни господство ми, а Герге и Єлина и Добра, виꙋци Балков, ѡни сꙋт имали прꙋх със Парте<нїе>[1] монах, виꙋк Лариѡнов епискꙋпꙋл, ради ѡчина Балков, синъ Ѡпринев ѡт Вернещи. И прїидет прѣд госпосдтва ми ꙋ великїи диван, тере съпрѣше се за лицꙋ въ два, трїи диванове. И сице прѣше Партенїи монах ꙋ диван, како нѣст бил скоповал Балко, синъ Ѡпринев, сїѧ ѡчинꙋ више пис, ѡт над Лариѡн епискꙋпоул, за сїи више реченїи аспри, въ дьни Михнев воивода. И извадил ест Партенїе мона<х>[1] оу диван една книга стараго, покоиномꙋ Їѡ Ѧлиѯандрꙋ воивода въ лѣт ҂з҃р над ѡчинꙋ Ѡпринев, бащꙋ Балков ѡт в ернещи. Таже, въ том, господство ми съм гледал и сꙋдихом по прав и по закон, със въсѣми чести<ти>[1]ми правители господства ми и съм дал господство ми Гергев а Єлинев и Добрев, виꙋци Балков, закон к҃д за болѣри по ръваше господски, на име: ѡт Кърломънещи, Костандин и Стан Мочоган и Стан Ѧницев и ѡт Вернещи, Станчюл и Ръкилъ, Їюга и Боико и ѡт Мъръчинѣни, Горган и Ꙋгрин и вел Сава и ѡт Къпъцънещи, Бащакꙋл и ѡт Тътърани, Стоика Боудꙋрꙋникꙋл и ѡт Зорещи, Сарꙋл и Драгомир Дъинѣ и ѡт Плъшкои, Станчюл и ѡт Поточѣни, Вѣтрѣ и Датко и ѡт Фокшънеїи, Барбꙋл и ѡт Ръсѣни, Вѣлчю и Барбꙋл и Трифа и ѡт Бърбꙋнчещи, Зъринъ и Марко и ѡт Нишковѣни, Борзѣ да клет ѡт къ Партенїи монах, виꙋк Лариѡн епископꙋл ради ѡчина и виноградї, ѡт Вернещи, како им ест бил скоуповал Балко, дедом Гергев и Єлинев и Добреев, ѡчина и лозие ѡт Лариѡн епискоупꙋл и ѡт братоу его, Иванꙋ Слѣпоу със сїи више реченїи аспри тꙋрски ҂к҂д҃. Таже, къда ест бил на дьнꙋ и на сорок, на свѣти Петрꙋ, а Гегре и Єлина и Добра, ѡни сꙋт донесили закона и заплѣлꙋ прѣд господства ми ꙋ диван и призовил их ест съм господство ми клетовцїи въси, по имѣ по ръвашовѣ господства ми, прѣд въсѣми болѣром господства ми ѡт диван и пошѣли ест въси на свѣта цръквꙋ, храм Свѣти Димитрїе, тере сꙋт заклело със дꙋшами их, със рꙋцех по свѣта еуангелїе, како ест бил скꙋповал Балко половино за ѡчинꙋ ѡт Вернещи, ѡт над Лариѡн епискꙋпоул, със ҂кд҃ аспри тꙋрски, како ест више пис. И били сꙋт исправник на клетво почтенном правител господства ми жꙋпан Чернат велики портар. Таже естоу ѡстал Партенїе монах виꙋк Лариѡнов епискꙋпꙋл, ѡт закон и ѡт сꙋжденїи ѡт прѣд господства ми ѡт, диван, а по много векю метѣхоу да не имат въ веки

Сего ради дадох съм господство ми Гергев и Єлинев и Добреев и със четом их, ꙗкоже да мо ест ѡчинꙋ, полови<но>[1] ѡт ѡчина Балков, дѣдиноу и въ ѡхабꙋ синови, виꙋком и прѣвиꙋчитом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже оубꙋ свѣдѣтелїи поставлѣним господство ми :жꙋпан Хриза велики бан Кралевски и жꙋпан Ивашко вел дворник и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистиꙗр

и жꙋпан Гангорнїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Преда вел спатар и Неделко Ботѣнꙋл вел кючар и Басилаке вел столник и Бꙋзника вел комис и Бончина вел пехарник и Костандин вел постелник. Исправник, Гангорїе вел лѡгѡфет.

И написахом аз, Радꙋл спꙋдѣн, и със поꙋченїи Лепъдат лѡгѡфет, вь настолни градꙋ ꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе г҃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ, теченїꙗ лѣтомꙋ въ лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești, și cu ceata lor și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Vernești, în județul Buzău, însă din ocina lui Balco, fiul lui Oprina, jumătate din cîmp și din pădure și din apă și din dealul cu vii și din vatra satului și de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din cap pînă în cap, pe vechile hotare și semne, pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire de la bunicul lor Oprina, tatăl lui Balco, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrîni, de mai înainte.

Iar apoi, cînd a fost în zilele, răposatului Alexandru voievod cel Bătrîn, în anul 7100, iar Larion episcopul, el a cumpărat jumătate din ocina lui Oprina, tatăl lui Balco, pentru 24 000 aspri gata turcești. Iar cînd a fost în zilele lui Mihnea voievod, iar Balco, fiul lui Oprina, el a răscumpărat jumătatea de ocină, care este mai sus scrisă, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri de argint. Și de atunci încoace au tot stăpînit nepoții lui Balco această mai sus zisă ocină cu bună pace.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Gherghe și Elina și Dobra, nepoții lui Balco, ei au avut pîră cu Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina lui Balco, fiul lui Oprina din Vernești. Și au venit înaintea domniei mele, în marele divan, de s-au pîrît de față în două, trei divane. Și așa pîra Partenie monahul în divan că Balco, fiul lui Oprina, n-a răscunpărat această ocină mai sus scrisă de la Larion episcopul, pentru acești aspri mai sus ziși, în zilele lui Mihnea voievod. Și a scos Partenie monahul în divan o carte a răposatului Io Alexandru voievod cel Bătrîn în anul 7100 pentru ocina lui Oprina, tatăl lui Balco din Vernești. Astfel întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Gherghe și Elinei și Dobrei, nepoții lui Balco, lege 24 boieri pe răvașe domnești, anume: din Cîrlomănești, Costandin și Stan Mociogan și Stan al Aniței și din Vernești, Stanciul și Răchilă, Iuga și Voico și din Mărăcineni, Gorgan și Ugrin și Sava cel mare și din Căpîțînești, Baștacul și din Tătărani, Stoica Buduruicul și din Zorești, Sarul și Dragomir Däinea și din Plășcoi, Stanciul și din Potoceni, Vetrea și Datco și din Focșanei, Barbul și din Săseni, Belciu și Barbul și Trifa și din Bărbuncești, Zîrnă și Marco și din Nișcoveni, Borzea, să jure despre Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, pentru ocina și via din Vernești, că a răscumpărat Balco, bunicul lui Gherghe și al Elinei și al Dobrei, ocina și via de la Larion episcopul și de la fratele lui, Ivan Orbul, cu acești mai sus ziși aspri turcești, 24 000. Deci, cînd a fost la zi și la soroc, la sfîntul Petre, iar Gherghe și Elina și Dobra, ei au adus legea deplină înaintea domniei mele în divan și am chemat domnia mea jurătorii toți, pe nume, pe răvașele domniei mele, înaintea tuturor boierilor domniei mele din divan şi au mers toţi la sfînta biserică, hramul sfîntului Dimitrie, de au jurat cu sufletele lor, cu mînile pe sfînta evanghelie, că a răscumpărat Balco jumătate de ocină din Verneşti, de la Larion episcopul, cu 24 000 aspri turceşti, cum este scris mai sus. Şi a fost ispravnic la jurămînt cinstitul dregător al domniei mele jupan Cernat marele portar. Deci Partenie monahul, nepotul lui Larion episcopul, a rămas de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan şi mai mult amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat domnia mea lui Gherghe şi Elinei şi Dobrei şi cu ceata lor, ca să le fie ocină jumătate din ocina lui Balco, dedină şi de ohabă, fiilor, nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Preda mare spătar şi Nedelco Boteanul mare clucer şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Voicina mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Radul spudei, şi cu învăţătura lui Lepădat logofătul, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 3 zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVI/16. Orig., perg. (41 × 52,5) pecete timbrată. Cu o trad. din 1850. Alta trad., ibidem, ms. 171, f. 187—188.

---

[1] Omis.

---

333 1636 *(7144) iulie* 8.

Adecă eu Tatul Jambu dat-am zapis mieu la mîna dumnealui jupan Gherghe vel agă, precum să să ştie că i-am vîndut dumnealui toată partea mea de moşie din Drăghineşti den sud Vlaşca, însă după apa Drîmbovnecului, din cîmp, din pădure, de peste tot hotarul care să numeşte din moş-Romănescul. Şi i-am vîndut dumnealui, drept bani gata aspri 2 000, ci să aibă dumnealui a stăpîni cu bună pace această moşie şi dumnealui şi tot neamul [lui] dumnealui. Pentru că această moşie îmi este vechie şi de moştenire de la neamul mieu, iar acum am vîndut dumnealui de a mea bunăvoe şi cu ştirea tuturor megiiaşilor de penprejur.

Şi cîndu am făcut acest zapis fost-au mulţi boeri mărturii care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

Iulie 8 dni leat 7144 ⟨1636⟩.
Tatul Jambul vînzător.
Eu Stan ot Gratie martur.
Eu Drumea martur.
Eu Radul popii martur.
Eu Răduţa ot Rudeni, martur.
Eu Udrişte martur.
Eu Voinea martur.
Eu Nanu martur.
Eu Cîrstiian martur.

Eu Oancea matur.
Eu Radu Banului martur.
Eu Baico martur.
Eu Stroe martur.
Eu Cernica martur.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 654v—655. Copie.

---

334 1636 (7144) iulie 8, Bucureşti

† М<илостїею божїею, Іѡ Матею>[1] Басараба воевода и господинь въсои земли Ѹггровлахїнское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми слꙋгꙋ господства ми Гинѣ вамеш ѡт Фокшани и със синови си, елицеже Богь даровах, ꙗкоже да ест емꙋ ѡчинъ оу Кърлице въ сꙋдство С<лам>[2] Римник, ѡбаче дел Іѡнов и а братом си Михнев ѡт Кърлице всах, варе елика се хтит избрат ѡт по въс хотаром, понеже сїа више речена ѡлинъ ѡт Кър<лице>[1] била ест Іѡн и брат его Михъилъв ѡт Кърлице. Таже ѡни ест бегал въ Земли Молдавское радї меда царска и сътворил част[1] им за мед аспри ҂а҃у. Въ том, силѣнїи ѡт Кърлице, на име: Ѧнгел Петрикъв и Ѡпрѣ Котѣ и Ѡпрѣ Беликал и Костꙗ и Шандрꙋ и Станчюл и Бꙋцѣ и Коман <и>[1] Келеметѣ и Доброслав и Радꙋл Банков и Шербан Раев и Бъжал и Бадюл и Петрѣ Бꙋцкатов и Пътрꙋ Радулов и Радул Петрикъи и Стан Драгомиров и Ѡпрѣ Ромашканов, ѡни се въстанил тере ест продал сїа више речена ѡчинъ, част Їѡнов и а брат его Михъилѣ слꙋг господства ми Гинїи вамеш, за ҂а҃у аспри готови ради мед им, како ест више пис и със запис ѡт проданїе ѡт рꙋк им.

<И били сꙋт> тогда на ꙋстроенїа им жꙋпан Дꙋмитрашко вистїꙗр и Гїѡка вамеш и ѡт <Кърл>[1]ице Корꙋꙗ и ѡт ѡ Голещи, Стоика ватах и Стан попев и ѡт Ѡлтѣни, Іван и ѡт Зъвоꙗни, Фътꙋл и Ница и И<г>нат и мноѕи людїе. И сице се ꙋтакмиши се, како аще прїиде нѣкогда Іѡн <и брат его Михнѣ>[1] на дедїнъ, ѡни да имат гледал на силѣни которїи ест продал, а слꙋг господства ми Гинѣ вамеш, ѡн да дръжит <ѡч>[1]ина, како ѡ ест покопил със новци готови како ест више пис.

И пак покꙋпил Гинѣ вамеш Д҃ погоане за виноградꙋ ꙋ Кър<лице ѡт>[1] на Ѡпрѣ Мъринов Беликал ѡт Кърлице, за ҂в҃у <аспри>[1] готови и със запис ѡт проданїе със мно<ѕи>[1] сведїтелїи въ запис. И пак да ест слꙋгꙋ господства ми Гинїи вамеш една виноградꙋ ꙋ <Кър>[1]лице ест стълпитъ ѡт плот, дори ꙋ плот, варе елика изберет се ѡчина Танасїе къпитан ѡт Ръмник, а Танасїе къпитан, ѡн ещиже ѡ ест бил покꙋпил ѡт на Ѡпрѣ, синъ Станов, виꙋк...[1] юв... ҂д҃у аспри готови и със запис ѡт проданїе със свѣдїтелїи <въ запис>[1]. И пак покꙋпил Гинѣ вашем <ѡт>[1] на Тꙋдосїꙗ, дъщера Даанчюлов Фръ...[1] дел еѧ за виноградꙋ ꙋ Кърлице <...ел>[1]ико ест дел еѧ всах ѡт Бадюл дори ꙋ Дълхъꙋци, како...[1] Беликал за ҂а҃ аспри готови и със запис ѡт проданїе със многи сведїтелїи. И пак покꙋпил Гинѣ вамеш ҂а҃ виноград вь хотарꙋл Кърлицелор на хъ...[1] радї колико се избранил част Ѧлбꙋлов Бъжал ѡт на Ѧлбꙋл Бъжал за а҃ аспри готови <и със запис>[1] ѡт проданїе със многи сведитѣлїи въ за<пис>[1]. И пак да ест слꙋгꙋ господства ми Гинїи вамеш едни брод за воденицъ ...[1] на Голещи, понеже ест покꙋпил Гинѣ вамеш того брод за воденниц ѡт на Мирчѣ и ѡт на брат его Шербꙋ ѡт Голещи, за ҂а҃с аспри ...[1]. И пак покꙋпил слꙋг господства ми Гинѣ вамеш ҂а҃ кꙋкю ꙋ Кърлице.,.[1] и със ѡвощїю и със въс местом, колико ест въ ѡкол...[1].

<И продадоше ѡ>[1]ни всих нихне ѡ<чине и>[1] виноградї ѡт своим добро волю, без ни една силост и със ꙋзнанїа всѣм мегїашом ѡт гор издѡл и ѡт ѡкръст местом, како видѣхом господство ми и записов<ѣ> и<м>[1] ѡт про<данїе и със свѣдїтелїи>[1].

<Сего радї дадох и господство ми слꙋгꙋ>[1] господства ми Гинїи вамеш, ꙗкоже да ест емꙋ сїи више речени ѡчине и виноградꙋ и брод за водницꙋ ѡчинъ дѣдино и въ ѡхаб емꙋ и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом въ вѣк и не ѡт когождо непоколѣбим, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдѣтелїи поставих господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ивашко великїи дворник и жꙋпан Глигорїе великїи логофет и Дꙋмитрꙋ вел вистнїꙗр и Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Василїе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. Исправник, вел лѡгѡфет Глигорїе.

И аз, Дꙋмїтрꙋ логофет, намазах въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе и҃ дьни и ѡт Ꙗдама даже до линѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом в лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† ⟨Din mila lui Dumnezeu, Io Matei⟩ [1] Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Ghinea vameșul din Focșani și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Cîrlige, în județul Rîmnicu ⟨Sărat⟩ [2], însă toată partea lui Ion și a fratelui său Mihnea din Cîrlige, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus zisă din Cîr⟨lige⟩ [1] a fost a lui Ion și a fratelui lui, Mihăilă din Cîrlige. Apoi, ei au fugit în Țara Moldovei de mierea împărătească și a făcut ⟨partea⟩ [1] lor de miere 1 400 aspri. Întru aceea, sătenii din Cîrlige, anume: Anghel al lui Petrică și Oprea Cotea și Oprea Belical și Costia și Șandru și Stanciul și Bugea și Coman ⟨și⟩ [1] Chelemetea și Dobroslav și Radul al lui Baico și Șerban al lui Rae și Băjan și Badiul și Petrea al lui Buțcat și Pătru al lui Radul și Radul al lui Petrică și Stan al lui Dragomir și Oprea al lui Romașcan, ei s-au sculat de au vîndut această ocină mai sus zisă, partea lui Ion și a fratelui lui Mihăilă, slugii domniei mele Ghinea vameșul pentru 1 400 aspri gata, pentru mierea lor, cum este mai sus scris și cu zapis de vînzare de la mîna lor.

⟨Și au fost⟩ [1] atunci la întocmirea lor: jupan Dumitrașco vistierul și Ghioca vameșul și din Cîrlige, Coruia și din Golești, Stoica vistierul și Stan al popii și din Olteni, Ivan și din Zăvoiani, Fătul și Niță și Ignat și mulți oameni. Și așa s-au întocmit, că dacă va veni vreodată Ion ⟨și fratele său Mihnea⟩ [1] la dedină, ei să caute la sătenii care au vîndut, iar sluga domniei mele Ghinea vameșul, ⟨iar⟩ el să stăpînească ocina cum a cumpărat-o cu bani gata, cum este mai sus scris.

Și iar a cumpărat Ghinea vameșul 4 pogoane de vie la Cîrlige ⟨de la⟩ [1] Oprea al lui Marin Belical din Cîrlige pentru 2 400 ⟨aspri⟩ [1] gata și cu zapis de vînzare, cu mulți martori în zapis. Și iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameșul o vie la Cîrlige cît este stîlpită pînă în gard, oricît se va alege ocina lui Tanasie căpitanul din Rîmnic, iar Tanasie căpitanul, el încă o cumpărase de la Oprea, fiul lui Stan, nepotul lui... [1] 4 400 aspri gata și cu zapis de vînzare, cu martori în zapis. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul ⟨de la⟩ [1] Tudosia, fiica lui Danciul Fră... [1] partea ei de vie la Cîrlige... [1] cît este partea ei toată de la Badiul pînă la Dălhuț cum... [1] Belical, pentru 1 000 aspri gata și cu zapis de vînzare cu mulți martori. Și iar a cumpărat Ghinea vameșul o vie în hotarul Cîrligelor la... [1] pentru... [1] s-a ales partea lui Albul Băjal, de la Albul Băjal, pentru 1 000 aspri gata ⟨şi cu zapis⟩ [1] de vînzare, cu martori în zapis.

Şi iar să fie slugii domniei mele Ghinea vameşul un vad de moară... [1] la Goleşti, pentru că a cumpărat Ghinea vameşul acel vad de moară de la Mircea şi de la fratele lui, Şerbu din Goleşti, pentru 1 200 aspri... [1] Şi iar a cumpărat sluga domniei mele Ghinea vameş o casă la Cîrlige ... [1] şi cu pomet şi cu tot locul cît este în jur... [1].

⟨Şi au vîndut⟩ [1] ei toţi ocinele şi viile lor de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului, cum am văzut domnia mea şi zapisele lor de vînzare ⟨şi cu martori⟩ [1].

⟨Pentru aceasta, am dat şi domnia mea slugii⟩ [1] domniei mele Ghinea vameşul, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine şi vii şi vad de moară ocină, dedină şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veac şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Ispravnic, marele logofăt Gligorie.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna iulie 8 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CVIII 18. Orig., perg. (43 × 36), deteriorat, pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1832.

---

[1] Text ilizibil.

[2] Loc rupt.

---

335 1636 (7144) iulie 11, Bucureşti.

† Adecă, eu Preda postelnicul, înpreună cu fraţii mei, Tudosie postelnicul i Staico postelnicul, feciorii lu Staico peharnicul ot Ruda, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna sfintei mănăstiri ce să chiamă Arnota, u⟨n⟩de iaste hram sveti arhanghel Mihail şi a părintelui egumenul Vasilie, nastavnicul sfintei mănăstiri şi a tot soborul, cum se ştie cîndu a fostu acum, în zilele domnului nostru creştin Matei Băsăraba voevod, leat 7144, iar noi am vîndut sfintei mănăstiri Arnota satul Bogdăneştii ot sudstvo Vîlcea, însă jumătate de sat, cu tot hotarul şi cu tot venitul şi cu toţi rumânii.

Însă rumânii, pre nume: Stan Găvicioiul i sină ego Micul i Dumitru i Stanciul, Grigore, Barbul, Golici şi cu alţi rumâni cîţi să vor mai afla den satul Bogdăneştii, de jumătate [1] de satu, partea noastră toată de preste tot, de cîmpu, de pădure, de apă de preste tot hotarul, de hotar pîn în hotar şi cu tot venitul, pentru că acestu satu Bogdăneştii, jumătate fost-au al nostru, de moşie, încă mai denainte vréme de la moşu nostru Theodosie logofătul deci o am făcut această jumătate de sétu vînzătoare.

Deci noi am întrebat pre toți oamenii și pre toate rudele noastre și megiiașii den sus și den jos și de pre prejurul locului și am întrebat și pre verii noștri Andreiu cliucerul i Radul i Vladul postelnicii, feciorii Vladului logofătul, ca să cumpere această jumătate de sat ce ⟨s⟩crie mai sus iar ei necicum n-au vrut să se apuce să-l cu⟨m⟩pere. Deci noi văzendu că nu vor să-l cu⟨m⟩pere, vîndutu-l-am sfintei mănăsti⟨ri⟩ ce scrie mai sus acest sata Bogdăneștii jumătate, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul de preste tot, oarecît să va alége, derept ughi 115 bani gata, ca să fie sfintei mănăstiri Arnota moșie ohabnică stătătoare, iar domnezeeștilor călugări, de hrană. Și am vîndut noi acestă jumătate de sat, de Bogdănești, noi de a noastră bunăvoe, fără [fără] de neci o silă cu știrea tu⟨tu⟩ror boiarilor, marii și micii și a megi⟨iașil⟩[2]or de prejuru locului, den sus și den jos și denaintea dom⟨nului⟩ nostru.

Și la tocmeala noastră, fost-au mu⟨l⟩ți boiari mă⟨r⟩[2]turie: jupan Hriza vel ban Cralevschii i jupan Ivașco vel dvornic i pan Gligorie vel logofăt i pan Dumitru vel vistier i pan Preda vel spatar i pan Buzinca vel comis i pan Vasalachi vel stolnic i pan Vucena vel peharnic i pan Nedelco vel clucer i pan Costandin vel postelnic i pan Oprea vel agă i pan Radul vtori vistier i pan Sima vtori logofăt i pan Drăgușin vtori postelnic i pan Costantin vtori postelnic i pan Radul vtori postelnic i pan Chirca vtori postelnic i pan Gherghe vistier i Para logofăt i Bunea logofăt i Stroe logofăt i Marco logofăt i Șerban logofăt i Tanasie peharnic i Tudosie cliucer i Chisar peharnic, Goran logofăt și alți mulți care-și vor pune pecețile mai jos. Aceasta am scris ca să se știe și să crează. Și pentru mai adeverita credințe am pus și pecețile și iscăliturile mai jos.

И написах аз, Соаре логофът, въ настолни градоу Боукоурещи, мѣсеца юлїе ҂а҃ї дни, в лѣт ҂з҃рмд.[3]

Preda i Tudosie
Ivașco vornic
Ivan vel clucer
Preda vel spătar
Nedelco vel cliucer
Κωσταντῆνος Καντακουζηνος[4].
Vasile Paindur vel stolnic
Dumitru vel vistier
Eu Calotă vel sluger.
Lupul căpitan.
Dragomir mare armaș
Cernat vel portar
Costandin vtori postelnic
Radu vistiarul
Az Marco Danovici logofăt
Radul vtori postelnic
Udriște vornic
Para logofăt
Grigorie vel logofăt
Drăgușin vtori postelnic
Bunea Vîlcul logofăt[5].

Arh. St. Buc., M-rea Arnota, IV/1. Orig., hîrtie (42,5 × 28,5), 16 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 185, f. 2; 192, f. 42; 717, f. 1200.

EDIŢII. Ionaşcu, *Doc. Oltenia, 115—116.*

---

[1] Pasagiul „Stan . . . jumătate", înconjurat cu chinovar, numele proprii fiind scrise de altă mînă, cu altă cerneală, cu următoarea menţiune: „aceşti rumâni dintr-acest zapis au dat bani la mănăstirea Arnota. Şi s-au răscumpărat capetele lor afară den moşie, rămiindu moşiia tot pă seama mănăstirii B‹arbu› Vă‹cărescu› mare logofăt.

[2] Loc rupt.

[3] Şi-am scris eu, Soare logofătul în cetatea de scaun în Bucureşti, luna iulie 11 zile, în anul 7144 ‹1636›.

[4] Constantin Cantacuzino.

[5] Toate semnăturile sînt autografe.

---

336 1636 (7144) iulie 13, Bucureşti.

În Hristos Dumnezău, binecredinciosul şi binecinstitoriul şi de Hristos iubitoriul şi singur stăpînitoriul Io Matheiŭ Basarab voevod, cu mila lui Dumnezău şi cu dăruire de la Dumnezău, din céle ce stăpînim şi domnim întru acest pămînt al plaiurilor Valahiei şi încă şi al părţilor de plaiuri Almaşu şi Făgăraşu herţega. Bine au voit domnia mea dintru a sa bunăvoire şi curată şi luminată inimă a domnii meale a proslăvi pre Dumnezău cel ce m-au proslăvit şi cu slavă m-au înălţat la scaunul strămoşilor domniei méle, celor ce cu sfinţenie au adormit. Şi am dăruit domnia mea cu acest preacinstiti şi binelămurit şi mai cinstit decît toate darurile, hrisovul de faţă al domniei mele, pe preacinstitul, credinciosul boeriŭ al domniei méle pan Radul al doilea postealnic şi cu fraţii săi, Neagoe postelnic şi Gherghe spatariu şi Moisi postealnic, fiul Mihalcii portariul din Pătrălage şi pre fiii lor, cîţi Dumnezău le va dărui, ca să fie a lor moşie, satul Cacaleţii din Coastă, în judeţul Buzăului, din partea Udriştev, jumătate din baştina Stanov, unde sunt 330 de stînjini, întru tot hotarul şi cu vad de moară. Şi seamnele moşiei să se ştie: că moşia ţine din Călmăţuiul Vîhorîtului pînă în hotarul Maxenului, unde să întîlneaşte seamnele hotarului cu moşia Siliştea şi tae dori u drumul cel mare, unde să ajunge capătul cu hotarul Bughianilor şi cu hotarul Glavşanilor. Pentru că o au cumpărat pre această moşie Mihalcea portariul de la fiul lui na‹ime› Stan din Cacaleţi, cu 22 de aspri, încă în zilele lui Leon voevod şi cu zapisul de vînzare. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţii din Coastă, adecă 20 de stînjini, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Mînzeşi din Bughiani cu 430, pre cari stînjini i-au fost cumpărat şi Mînzeşu de la Drăghici, fratele lui Stanov.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţi şi din Vale, toată partea lui Grigorie şi Dobre, adecă 36 de stînjini din tot hotarul pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul, precum se véde, de la Grigorie, 20 de stînjini, cu 400 de aspri şi de la Nadre 16 stînjini, cu 320 de aspri, iară ei încă au fost cumpărat de la Stoica, fratele lui Barbul din Cacaleţi. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţii din Vale, toată partea lui Dobrea, fiul lui Vlad Hoştean, 20 de stînjini din tot hotarul, şi cu vad de moară, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Dobre din Bîlişoar‹a› [1], cu 20 de aspri stînjinul, iară Dobre încă i-au cumpărat de la Stoica Barbul din Caca‹le›ţi. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţi, adecă 60 de stînjini, din deal, din partea lui Barbu, pre cari i-au cumpărat de la Manea şi de la Preda şi de la Mînila, cu 1 800 de aspri. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţi, 70 de stînjini, din rînd pînă în rînd, pre cari i-au cumpărat de la Albuţi iuz‹başa› din Ploeşti şi de la Maria, cu 2 400 de aspri, care moşie şi ei o au cumpărat de la Radul Miclea.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţii din Coastă, adecă 100 de stînjini cu tot hotarul, pre carii i-au cumpărat de la Radul Miclii, cu 3 000 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţii din Vale, adecă din partea lui Bogdan, fiul Şupitului, 150 de stînjini, carea să zice moşia în Gorgan la Creamene. Şi să face ştiută depărtarea moşiilor, din hotarul Maxinul, de la Ruşiţul pînă ce taiă, lovind în drumul cel mare, unde să hotărăşte cu hotarul Bughianilor şi a Glăvăşanilor, pre cari i-au cumpărat Mihalcea portariul de la Bogdan, fiul Şupitului din Maxeni, cu 3 000 de aspri, cîte 20 de aspri stînjinul.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Cacaleţii din Vale, coada moşiei lui Bogdan şi toată partea Novşainescul şi toată partea lui Istratie, fiul lui popa Vlaicu şi toată partea lui Mihail, fiul Istratie, fiul lui popa Vlaicu şi toată partea lui Mihail, fiul lui Voicilă, pre care le-au cumpărat ei de la Stoica Barbul din Cacaleţi, fiindcă le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Navşainescul 20 de stînjini, şi de la Istratie 35 de stînjini şi de la Mihnea 20 de stînjini, cîte 20 de aspri stînjinul.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Futeşti, adecă toată partea lui Mihail armaşu din Bîleani ⟨sic⟩ [1] dintru tot hotarul şi cu lăcuitori, a treia parte din sat, pre care o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armaşul cu 3 300 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Tufeşti toată partea lui Mihnea Vit şi a fratelui său Vladu, carea a fost a lor din veachiŭ şi dreaptă moşie de la strămoşii lor şi mai sus scrisă.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Pătrălage, judeţul Sac, adecă din partea lui Mihail armaşul, doauă părţi din tot hotarul, pre carea o au cumpărat Mihalcea portariul de la Mihail armaşul, cu 2 000 de aspri. Şi iarăşi am dat lor moşie în Tega din partea lui Radul a jupînesii, a treia parte din tot hotarul, pre carea o au cumpărat de la Marta călugăriţa, fiica lui Radu a jupînesii, cu 500 de aspri. Şi iarăşi am dat lor moşie în Pătrălage, adecă din partea Fraţilev, jumătate din tot hotarul, şi din lazuri şi cu loc de casă şi preste apa Buzăului, carea s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la Voico şi de la fratele său Dimitrie din Pătrălage cu 1 200 de aspri, iară Voico şi Dimitrie încă le-au fost cumpărat de la Moşa şi de la Mira. Şi iarăşi am dat lor moşie din moşia Pătrălagilor de la Vlad Tolia, un cetvert de vie din perivol şi din curăţituri şi cu pădure şi cu ogor, care sunt în podurile Teghii, pre care le-au cumpărat Mihalcea portariul de la Vlad Tolia, cu 800 de aspri. Şi iarăşi am dat lor una vie şi cu livadă, pre care le-au cumpărat de la Radul popii Aghii, cu 80 de aspri, ce este în podurile Teghii. Şi iarăşi am dat lor moşie în Tega, toată partea Marthei călugăriţii dintru tot hotarul, cu 700 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor un vad de moară în apa Buzăului, unde să împreună apa Nişcovu cu apa Buzăului, în Vrîbiev la deal, puţin din cîmp, pre carele l-au cumpărat de la Radul Gherghev din Buzău, cu 2 000 de aspri. Şi iarăşi altă moară de apă, iarăşi întru acelaş vad de la Bălin din Opăriţi, cu 2 000 de aspri gata [2].

Şi iarăşi am dat lor moşie în Bădeni, adecă toată partea lui Mihail armaşul din Bădeani cu totul cîtă este, cu via din deal şi cu lăcuitori şi din tot hotarul, fără de oareşcare vie ce este vîndută de Mihail armaşul lui Radu Doicescului pre carea o au cumpărat de la Mihail armaşul, cu 3 600 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor jumătate din satul Brăeştii, dintru toată moşia Brăeştilor, din hotar pînă în hotar, după semnele vechi, adecă fără de codru, cu moşie ales, nu camenen ⟨sic⟩ ce i s-au dat lui de Radu postelnicul şi de meghiaşŭ fratele său din Brăeşti din bunăvoia lor, carea această jumătate de sat s-au cumpărat de Mihalcea portariul de la toţi meghiaşii din Brăeşti, cu 24 000 aspri gat [2].

Şi iarăşi am dat lor un pogon şi jumătate de vie paragină în dealul Mirceştilor, în drept cu via lui Mihalcea portariul, în vîrful scoruşului celui mare, pre carea o au cumpărat de la Gogoaşă din Mirceşti cu 400 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor doauă pogoane de vie în moşia Mociasc⟨ă⟩ [1] din partea Cîinească, în drept cu via lui Dimitraşc⟨u⟩ [1] Cov⟨e⟩sc⟨u⟩ [1] din vîrful Dorii, în Valea cea Adîncă, adecă aceste doauă pogoane au fost unul ţealină şi unul paragină, pre care le-au cumpărat de la Stoica Rogolea din Mirceşti, cu 400 de aspri.

Şi iarăşi am dat lor 42 de pogoane vie în Dealul Siseanilor, carea să numeaşte locul cu vîrtograd [3], adecă să să ştie: din calea cea mare pînă în via Menedicului şi cu tot venitul, carea s-au cumpărat de la popa Radul şi de la fraţii lui din moşia de la Cîrlomăneşti şi de la Dragoe cu fraţii săi, cu moşia din Sisiani şi de la Stan Ţapul şi e la Belcea şi de la fraţii lor, cu 20 000 aspri gata [2].

Şi iarăşi am dat lor un pogon de vie în dealul Cîndeştilor, din partea lui Calcea, pre carele l-au cumpărat de la Vasilie şi de la femeea sa Giura, fiica lui Roman din Cîndeşti, cu 1 230 de aspri gata [2]. Şi iarăşi am dat lor cun vad de moară în apa Buzăului, în moşia Cîndeştilor, pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul de la cucoana Maria Crăciunov portariul din Cîrlomăneşti, cu 1800 aspri gata [2]. Şi iarăşi am dat lor un loc cu trei cetvîrte vie, via care este în dreptul cozii viei lor, pre carele l-au cumpărat ei de la Vişa, fiica altui Stancov din Mirceşti, cu 300 de aspri gata [2].

Şi iarăşi am dat lor un pogon şi jumătate cu vie lucrătoare în dealul Mirceştilor şi locul ialovnul [4] cît este în vale, pînă în cealaltă vale, pre care le-au cumpărat el de la Mihnea din Mirceşti, cu 5 000 de aspri gata [2]. Şi iarăşi am dat lor un pogon şi o cedvîrtă în dealul Mirceştilor, pînă la coada lui Mihnea şi pînă la coada lui Gogoaşă, ca să fie această vie fără dajdie, pre care o au cumpărat de la Gonţea din Mirceşti, cu 2 400 aspri gata [2].

Şi iarăşi au cumpărat el un pogon de vie şi un stînjin cu moşie în dealul Drăgoteştilor, din partea lui Gogoaşă, la coada lui Gonţea, de la Gogoaşă, cu 2 400 aspri gata [2].

Şi iarăşi au cumpărat un loc de moară în vadul Bădiceştilor, în apa Buzăului, adecă jumătate de loc, de la Dragomir şi de la nepotul său Manea cu 1 200 aspri gata, iară altă jumătate, de la Oana din Si s ani, cu 1 200 de aspri gata [2].

Şi iarăşi am dat lor trei pogoane de vie în dealul Cîndeştilor şi cu un stînjen cu moşie de la glava doriu glava [5], din partea lui Calcea, nepotul Ciolanului, pre care le-au cumpărat de la Vasile monahul şi de la fratele său Mihail, cu 3 000 de aspri gata [2], iară ei încă le-au fost cumpărat de la tetcam [6] sa Boba, încă din vremea mai dinainte. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cîndeşti, partea lui Gherghev, fiul Anii, nepot lui Ciolanov, jumătate cu toată moşia, toată partea lui dintru tot hotarul, toată partea lui Gherghev, fără numai însă osebit de un vad de moară cu doauă locuri, pre care le-au cumpărat de la jupîneasa Despina şi de la bărbatul ei, Dumitraşco, cu 5 000 de aspri gata [2]. Şi iarăşi am dat lor moşie în Cîndeşti adecă din partea lui Calinov, a treia parte dintru tot hotarul, carea această moşie a fost a mănăstirii de la Ciolanul, danie şi miluire de la Calivin monahul, carea acum în zilele domniei mele au fost dată, iară monahii de la Ciolanul cu al lor igumen Ieremia şi Averchie monahul şi Paisie monahul şi Mathei monahul, împreună cu ctitorii mănăstirii lor, popa Jipa şi Ghinea din Buzău şi Dragomir Sorescul şi Dragomir diaconul, luînd aminte şi ştiind cum că aceasta toată este a mănăstirii s-au sculat cu toţii şi au vîndut locul acesta de moşie lui Radul postelnicul şi fratelui său, cu 4 000 de aspri gata [2] şi cu acei bani au rîdicat şi au făcut vreo cîteva mori pentru mănăstire, din temelia lor, ca să fie pentru hrana mănăstirii şi pentru folos şi cu zapis de vînzare dela mîna lor.

Şi iarăşi am dat moşie în Pătrălage, adecă toată partea lui Mîzgă, cîtă să va alége dintru tot satul, carea este a lor dreaptă şi veache moşie, încă de la strămoşii din vremea de mai nainte, pentru carea am văzut domnia mea şi cărţi vechi de la alţi domni.

Şi iarăşi am dat lor moşia în Moceşti, adecă din partea carea să chiamă Căinească, partea lui Cazanov, fratele lui Rogozov, 14 stînjini şi din dealul cu vie şi dintru tot hotarul. Şi iarăş am dat lor pre toată partea lui Marinov, dintru tot hotarul.

Şi iarăşi moşie în Mirceşti, din partea Bijingîv, 5 stînjini, şi din dealul cu vie şi dintru tot hotarul, carea moşie o au fost cumpărat Ali beiul, turcul, din vremea de mai nainte de la Cazan, fratele lui Rogoz, şi de la Marin şi de la Bijga, carea le-am fost dată în zilele lui Radul voevod, iară Mihalcea portariul, au cumpărat pre această moşie de la Aali beiul turcul, cu 20 000 aspri gata [2], pentru care s-au văzut şi carte de la Radul voevod.

Şi iarăşi am dat lor moşie în Pătrălage şi în Planeva, partea lui Cazanov fratele lui Fulga, după cîtă să va alége, carea este a lor din veachiŭ şi dreaptă moşie şi cumpărătură de la Mihnea vistiarnicul şi de la Cazan, cu 1 200 de aspri gata [2] şi cu un vig svitoc.

Şi iarăşi am dat lor un loc de casă în Tîrgovişte, aproape de bisearica de la poarta lui Coadă. Şi să se ştie cum că locul pre carele l-au cumpărat Mihalcea portariul cu 2 600 aspri gata [2] de la Lupul din Jigoreni, este în lăţime de 50 de stînjini, iară în lungime de 50 de stînjini şi jumătate, însă şi Lupul au fost cumpărat pre acest loc, de la Ghinea din Tîrgovişte.

Şi au vîndut aceşti zişi mai sus însămnaţi oameni şi cu ale lor neamuri din a lor bunăvoire, fără de nici o silă şi cu ştirea tuturor. Pentru aceasta, am dat şi domnia mea boiariului domniei méle, lui Radul postelnicul şi fraţilor, Negoiţă postelnicul şi Gherghe spătariul şi Moisi postelnicul, ca să le fie lor acele zise mai sus moşii şi vii din neam în neam, fiilor şi nepoţilor şistrănepoţilor lor, şi de către nimenea să nu să strice hotărîrea domniei mele.

Că au pus domnia mea şi martori: pe jupînul Hrizia marele ban Kralevskie; şi pe boiariul Ivaşco, marele portariu; şi pe boiariul Grigorie întîiul soveatnic; şi pre boiariul Dumitru, marele vistearnic; şi pre boiariul Preda, marele spătariu; şi pre boiariul Vasilie, marele stolnic, şi pre boiariul Buzinca vel comis[7] şi pre boiariul Vucina[8], marele păharnic; şi pre boiariul Constantin, marele postelnic; şi pre ispravnicul, boiariul Grigorie, marele logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şerbanoviciu, în oraşul capitalia Bucureştii, în luna lui iulie în 13 zile; şi de la Adam pînă la scrisoare, ani 7144, iară de la întruparea cuvîntului lui Dumnezeu, 1636[9]

Şi urmează iscălitura domnească şi peceate pe ceară roşie aşezată în ceară galbenă adînc, carea este pătrunsă cu aţă groasă de mătasă roşie, albă, galbenă şi albastră, ce este pătrunsă cu mijlocul în pergament, pre carele este scris hrisovul acesta. Şi s-au scos această copie întocma depre acel hrisov bolgăresc, carele este a⟨l⟩ [1] ex⟨c⟩ [1] elenţiei sale domneĭ baroneasii Han Sofia Constantinova. Şi s-au scris aşa precum să veade, de mine mult păcătosul Andronic, duhovnic din sf⟨î⟩ [1]nta nooa monastire Niamţul, în anul 1869, luna lui dechemvrie în 20 zile.

Originalul document împreună cu copia (traducerea românească) de pre care s-a scos această copie se află în proprietatea baronesei de Hahn născută Lipănescu, în Paris.

Bibl. Acad., CLXIII/72. Copie din iunie 1913 a unei trad. din 1869 după un hrisov, pergament, pecete.

---

[1] Paranteza copistului.
[2] În traducere „goticești", greșit.
[3] În loc de grădină.
[4] În loc de sterp.
[5] În loc de cap pînă în cap.
[6] În loc de mătușă.
[7] În traducere Buzinu Kacavelcom.
[8] În traducere Bucina.
[9] De la divan pînă la sfîrșit textul a fost transcris de Gh. Nicolaiasa. Pînă la divan de I. Tuducescu.

---

337 1636 (7144) iulie 17, București.

· † Въ Христа Бога, благовѣрны и благочестивы и Христолюбивы и самодьржавны, Іѡ Матею Басараба воевода, божїю милостїю и божїею дарованїем ѡбладающоми и господствȣещоми въсои земли Оуггрровлахїискои и еще и запланенскиим странам, Ꙗлмашȣ, Фегъраш херцег. Благопроизволих господство ми своем благым произволенїем и <свѣтлым и чистьм>[1] сръца господства ми, ꙗко прославити сѧ прославльшаго мѧ Бога и съ славое възнеишаго мѧ на прѣстолѣ свѣто почившим дѣдом господства ми, сеже даровах сам господство ми сии въсѧ <чистыи и благѡ>[1]бразии и прѣпочтанїи иже над всѣми чистїи даров, настоѧщїи сью хрисов господства ми вѣрномȣ болѣрини господства ми, пан Радȣл втори постелник и <житѧлницев>[1] его Софїинкъи и сь синови им елици Богь даровает, ꙗко да им <ест ѡчинъ>[1] и вечинии ȣ село Пътрълаце <ѡт сȣдство>[1] Сак. Ꙗли част свѣтѣи монастир Мислѣ, храм свѣта троицъ, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и съ в҃ вечинни, на име Лера и Стан и съ синови си и със свое делнице, елици се ѡбрѣтают ѡт <посвȣдї>[1] и ѡт седалище село и ѡт през въс хотар, елика избрат сѧ, понеже <сїе>[1] ѡчинъ и вечинни били сȣт свѣтїи монастир Мислѣ за дѣдии, ѡт неи прѣжде врѣме.

Ꙗ потом, къда ест был <въ дьни>[1] Леѡн воевод въ лѣт ҂зрм҃, а егȣмен Зосиман ѡт Мислѣ и съ въс събор свѣтѣи монастир, ѡни смотрили како сȣт сїѧ ѡчине ѡт Пътрълаце нѣкое ѡчине далеко и през рȣка и ничисоже̇ полѕȣ не имȣт, ниже могот да се прихранитъ сѧ съ сїѧ ѡчинъ. Въ том, егȣменȣл Зосима и съ вси калȣгери, ѡни сътворили ест оустроенїе съ болѣр господства ми, Радȣл постелник и съ паница его, Софїинка, аще да ест им сїѧ ѡчинъ и вечинни и всах <что>[1] имала монастира ȣ Пътрълаце, идѣже сȣт домове им, ꙗко да ест им ѡчинъ дѣдїнь въ вѣка. Ꙗ Радȣл постелник и жȣпаница его Софїинка, ѡни дает свѣтѣи монастирȣ Мислѣ вса част за ѡчинъ ѡт Гор Блъжои ѡт соудство Прах<ова>, ѡт пол, ѡт шȣм, ѡт вод, ѡт седалище село и ѡт по въс хотар, да ест дѣдинȣ радї дѣдинȣ, почто радї ест близ код монастир. Ꙗ радї сїи б҃ вечинни выше речени дал ест Радȣл постелник и Софїинка една воденицъ готова ȣ валѣ Т...[1] шȣлов и три кобили със́ жребци. И сътворил ест оустроенїѧ сїѧ ѡт добрѣ волѣ им без една силѡст и съ запис ѡт оустроенїе и съ болѣри сведетелїи.

И пакы да ест Радȣлов втори постелник ѡчинъ ȣ Подбелещи въ сȣдство Дъм<бовица>, ѡбаче вса част Станков постелник ѡт Бȣков и ѡт пол и ѡт

шȣм и вод и съ вси вечини на име: Доброю и сь братїам си на име; Костандин и Мирȣл и сь сины им и стар Тоадер със синь его, Добре и сь сины им и Стоика със сины его и Динѣ със синови си и Нѣг, синъ Жимбен със синови си и Соаре със брат его, Негоицъ и сь синови им и прочїи вечини вси, елици ѡбрѣтат сѧ <за> дѣдино ѡт та част и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотар, понеже сїѧ ѡчинъ ѡт Подбелещи была ест свьтѣев монастир Мърцинѣни храм свѣтых архангелѝ <Михаил>... [1] покȣпил ѡт Станко постелник ѡт Бȣков, иже ест ктитор свѣтѣев монастир, еще ѡт прѣжде врѣме радї дȣша его а ѡтцы его. И въс дръжал съ добро <мирно>[1].

А потом, кыда быст нинѣ въ дьны господства ми, а ѡтцȣ епископ Партенїе и наставник свѣтѣи монастир Мъргинѣнїи и съ въс съборȣ и кȣпно съ ктиторїи монастири по име, пан Костандин вел постелник и Дȣмитрашко клȣчар <ѡт Ф>[1]илипещи и прочїи ктитори, ѡни въстани сѧ аще сътворили променение със Радȣл постелник, аще дал емȣ сїѧ ѡчинъ и вечини ѡт Подвелещи, ꙗко да ест емȣ дѣдино стоѧтелна, въ вѣки. А Радул постелник, ѡн еще дал ȣ свѣта монастир Мърцинѣнїи и̃ погоане за виноград ȣ Дѣлȣл Пацїи по ѡчина силищїи, кое погоане покȣпил ест и Радȣл постелник радї ҂к̃ аспри готови ѡт на мегїѧшїи ѡт село и дал ест ȣ свѣта монастир и Д̃ дȣше за ацигани и една ациганкъ, кои цигани бил ест покȣпил и Радȣл постелник ѡт на Петрѣ слȣжер, синь Аслан дворник, за ҂а҂ї аспри готови, а циганка была ѡ ест покȣпил ѡт на Иню спатар ѡт Бȣков, за ҂г̃ аспри готови. И променили ѡт добрѣ волѣ им и сь книга монастирȣ и а ктитором за променїе на рȣка Радȣлов постелник и съ велика клѧтво и съ болѧри сведителїи.

И пакы да ест Радȣлов постелник ѡчинъ ȣ Подбелещи, ѡбаче част Радȣлов слȣжар Фрижȣрѣнȣл и а паницев его Марїен и Нанов постелник ѡт Бърбътещи, всах и съ вечини и съ въс ходок ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотар, кое ѡчинъ была ест сим болѣром, иже више пис, ѡт дѣдинь и ѡт прадѣдинь ѡт прежде врѣме, ѡт на дед им Драгȣл Рабь, али и вечини да се знает по име: Добрика сь сины его и Пътрȣ сь сины его и Герге, брат Пътрȣ сь синови си и Калин сь сины его и Василїе сь сины его.

А потом, была ест притесенена и ѡбдръжана ѡт монастира Стелѣ, без ни една трѣбȣ. Таже, къда ест был нинѣ, вь дьны господства ми, извадил ѡ ест съ сȣдїлища и сь правостїю и сь книги ѡт дѣдин ѡт на монастир Стелѧ. А послѣ ѡни продал ѡ ест Радȣлов постелник, за ҂м̄ аспри готови и сь запис ѡт проданїе и сь многи болѧри сведетелїи.

И пакы да ест Радȣлов постелник ѡчинъ ȣ Побделещи, ѡбаче вса част Василїев постелник ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и съ вечини и през въс хотар, понеже сїѧ вышше речена ѡчинъ была ест ѡт дѣдинь Василїев постелник ѡт Брътȣлещи ѡт прѣжде врѣме. А потом къда ест был въ дьны Леѡн воевод близ ѡт исход господствїѧ емȣ, а калȣгерїи ѡт Стелѧ ѡт Тръговище, ѡни были ест покȣпили сїѧ ѡчинь ѡт Подбелещи ѡт на Василїе постелник без знанїѧ Радȣлов постелник. И была ест та ѡчина смѣшена сь ѡчина Радȣлов постелник, въс въ един хотар. Потом, къда ест был нинѣ. въ дьны господства ми, въ лѧт ҂зрма, а Радул постелник, ако ѡбсѣтил и прифатилъ за вѣстїю, ѡн неизвериш да се смѣшит дрȣѕи людї чюжи въ ѡчина его, анȣ прїидет прѣд господства ми ȣ великїи диван, за лицȣ сь калȣгерїи ѡт Стелѧ и оумѣтинȣл Радȣл постелник вси новци калȣгером назам, аспри ҂зї҂, ѡт прѣд господства ми ѡт диван, по ѡчина Василїев постелник. И испросил Радȣл постелник и книгове, иже имали калȣгерїи ѡт на Василїе постелник, а ѡни рекль како не сȣт книгове зде, въ земли, анȣ сȣт ȣ ариград. А ащелиже извадили калȣгерїи нѣкїи книги, да се не вѣрȣет, нь да стоет лъжне.

И паки да ест Радȣлов постелник ѡчинь ȣ Подбелещи ѡт част егȣ една ȣжа ѡт по въс хотарȣл и сь в̇ вечини на име, Богдан сь синови си и Тришка сьс синови си, понеже покꙋпил Радꙋл постелник ѡт на Пътрꙋ логофет ѡт Фълкон и ѡт на синъ его, Дръгою, за ҂ѕ҃ аспри готови. И паки да ест Радꙋлов постелник ѡчинъ ꙋ Подбелещи и ина част, вса, третаго част ѡт село, по въс хотар, кое ѡчинъ ест емꙋ ѡт на дедом сꙋ, Драгꙋл ворник и Балѧ комис и ага Строе и сь вечини, на име: Ꙗлбꙋл того стар и сь сынь его... [2] и сь синови им и пак Ꙗлбꙋл сь брати его Стан и... [2] и Кален, сины Трнчкьв и сь синови им; понеже ест емꙋ стара и права ѡчинъ и за дѣдинꙋ ѡт дѣдї им, иже выше пис.

И паки покꙋпил Радꙋл постелник четири вечини ѡт село ѡт Рошиани, по име: Радꙋл сь синови си и Џюра сь синови его и Семедрю сь синови си и Стоѧ, брат симедрю сь синови си, ѡт на Пътрꙋ и ѡт на синъ свои, Тꙋдор ѡт Фълкон, за ҂ѳ҃ аспри готови. И паки да ест Радꙋлов постелник две вечини по имѧ, Ѡпрїѧн съ синови си и Радꙋл съ синови си; понеже продадоше сѧ ѡни вечини Радꙋлов постелник ѡт добрѣ волѣ им, али Ѡпрїѧнꙋ за ҂г҃ аспри готови, а Радꙋл паки за ҂г҃ аспри готови и сь запис ѡт проданїе, тъчїю главе им без ѡчинъ и сѣде по ѡчина Радꙋлов постелник ꙋ Подбелещи.

И пакы покꙋпил Радꙋл постелник единъ вечинъ на село его Подбелещїи, на име Драгꙋлѧ и сь синови си ѡт на Бадѣ постелник и ѡт на жителница его, Стоѧна, ѡт Тръговище, за ҂з҃ аспри готови и сь запис.

И паки да ест Радꙋлов постелник един чѣлѣд за гаваонити, имѧ им: Радꙋл Клочѣ циган, Ꙗлбꙋл Ѩрюл, синь Стоикан Ꙗлъꙋтарюл и сь ациганкам са на име Бонка, дъщира Марчїн циган алъꙋтар и сь синови им, понеже сею челѣд за аци̇гани был ѡт цигънїѧ господска. Таже, дах господство ми и помиловах по вѣрномꙋ болѣр господства ми. Радꙋл постелник, радї права и вѣрна слꙋжба, ꙗже послꙋжил господства ми и хорев на царствїе, на Ꙗндрїѧнополю.

И продал ест сїи выше речени, имените болѧри, иихнем ѡчине и вечини ѡт иихнем добрѣ волѧ, без ни една силост и сь оузнанїѧ всѧмъ болѣром ѡт ѡстрого место.

Сего радї дадох и господство ми Радꙋлов постелник, ꙗко да ест емꙋ сїе выше речене ѡчине и вечине, ѡчинъ, дѣдинъ и въ ѡхабъ, синовим и внꙋцим и прѣвнꙋчетом и не ѡт кого непоколѣбымом, по резмо господства ми.

Се оубо и сведителїи положых господство ми: пан Хриза вель бан Кралевскїи и пан Ївашко вел дворник и пан Григорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїiар и пан Преда вел спатар и пань Неделко вел клꙋчѧр и пан Василїе вел столник и пан Бꙋчина вел пехарник и пан Бꙋзинка вел комис и пан Костандин вел постѧлник. И исправник Григорїе вел логофет.

И написах аз, Стоика логофет Шьрбановичи въ весь Бꙋкꙋрещи, мѣсеца юлїе ѕі҃-гѡ дьны и ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂зрмд҃, anno domino[3] ҂ахлѕ҃.

† Їѡ Матею воевода, милостїею божїею господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul, Io Matei Basarab voievod, din mila luiDumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei şi încă şi al părţilor de peste munţi, herţeg al Almaşului ⟨şi⟩ [1] Făgăraşului. Am binevoit domnia cu a mea bunăvoinţă, cu inima ⟨curată şi luminată⟩ [1] a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit pe mine şi cu slavă m-a înălţat pe scaunul sfîntrăposaţilor moşi ai domniei mele. Iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit şi cu frumoasă faţă şi preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de faţă al domniei mele credinciosului boier al domniei mele, pan Radul al doilea postelnic şi ⟨soţiei⟩ [1] lui Sofiica şi cu fiii lor, cîţi le va dărui Dumnezeu, ca să le ⟨fie ocină⟩ [1] şi vecini în sat la Pătărlage ⟨din judeţul⟩ [1] Sac. Însă partea

sfintei mănăstiri Mislea, hramul sfînta troiță, din cîmp și din pădure și din apă și cu 2 vecini, anume Lera și Stan și cu fiii săi și cu delnițele lor cît se vor afla, de ⟨pretutindeni⟩ [1] și din vatra satului și de peste tot hotarul, cît se va alege, pentru că ⟨aceasta⟩ [1] ocină și vecini au fost ai sfintei mănăstiri Mislea, de moștenire, de mai înainte vreme.

Iar după aceea, cînd a fost ⟨în zilele⟩ [1] lui Leon voievod în anul 7140, egumenul Zosima, de la Mislea și cu tot soborul sfintei mănăstiri, ei au socotit că sînt aceste ocine din Pătărlage niște ocine departe și peste mînă și nici un folos nu au, nici nu pot să se hrănească cu această ocină. Întru aceea, egumenul Zosima și cu toți călugării ei au făcut întocmire cu boierul domniei mele, Radul postelnicul și cu panița lui, Sofiica, ca să le fie această ocină și vecini și tot ⟨ce⟩ [1] a avut mănăstirea la Pătîrlage, unde sînt casele lor, ca să le fie ocină, dedină, în veci. Iar Radul postelnicul și jupanița lui Sofiica, ei au dat sfintei mănăstiri, Mislea, toată partea lor de ocină din Blăjoii de Sus din județul Prahova, din cîmp, din pădure, din apă, din vatra satului și de peste tot hotarul să fie dedină pentru dedină, pentru că este aproape lîngă mănăstire. Iar pentru acești 2 vecini, mai sus spuși, au dat Radul postelnicul și Sofiica o moară gata în valea T⟨...⟩[1] șului și trei iepe cu mînji. Și au făcut această întocmire de bunăvoia lor și fără nici o silă și cu zapis de întocmire și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul al doilea postelnic ocină în Podbelești, în județul Dîmbovița, însă toată partea lui Staico postelnicul din Bucov și din cîmp și din pădure și din apă și cu toți vecinii, anume: Dobroiu și cu frații săi anume, Costandin și Mirul și cu fiii lor și Toader cel bătrîn cu fiul lui, Dobre și cu fiii lor și Stoica cu fiii lui și Dinea cu fiii săi și Neag, fiul Jimbei, cu fiii săi și Soare cu fratele lui, Negoiță și cu fiii lor și alți vecini toți, cîți se vor afla de moștenire din acea parte și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină din Podbelești a fost a sfintei mănăstiri Mărgineni, hramul sfîntului arhanghel Mihail...[1] cumpărată de Staico postelnicul din Bucov, care este ctitor al sfintei mănăstiri, încă de mai înainte vreme pentru sufletul lui și al părintelui lui. Și a tot stăpînit cu bună ⟨pace⟩ [1].

Iar după aceea, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, părintele episcop Partenie și nastavnicul mănăstirii Mărgineni și cu tot soborul și împreună cu ctitorii mănăstirii anume: pan Costandin mare postelnic și Dumitrașco clucerul ⟨din⟩ [1] Filipești și alți ctitori, ei s-au ridicat și au făcut schimb cu Radul postelnic, de i-au dat această ocină și vecini din Podbelești, ca să-i fie dedină statornică, în veci. Iar Radul postelnicul, el încă a dat la sfînta mănăstire Mărgineni 8 pogoane de vie în Dealul Pații pe ocina siliștei, care pogoane le-a cumpărat și Radul postelnicul, pentru 20 000 aspri gata de la megieșii din sat și a dat la sfînta mănăstire și 4 suflete de țigani și o țigancă, care țigani i-a cumpărat și Radul postelnicul de la Petrea slugerul, fiul lui Aslan vornicul, pentru 11 000 aspri gata, iar țiganca a cumpărat-o de la Ianiu spătarul din Bucov, pentru 3 000 aspri gata. Și au schimbat de bunăvoia lor și cu cartea de schimb a mănăstirii și a ctitorilor la mîna lui Radul postelnicul și cu mare blestem și cu boieri martori.

Și iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbelești, însă partea lui Radul slugerul Frijureanul și a paniței lui Maria și a lui Nan postelnicul din Bărbătești, toată și cu vecini și cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, care ocină a fost a acestor boieri, care sînt scriși mai sus, de moșie și de strămoșie de mai înainte vreme, de la bunicul lor Dragul Robul, însă vecinii să se știe, anume: Dobrică cu fiii lui şi Pătru cu fiii lui şi Gherghe, fratele lui Pătru cu fiii săi şi Călin cu fiii lui şi Vasilie cu fiii lui.

Iar după aceea, a fost cotropită şi stăpînită de mănăstirea Stelea, fără nici o treabă. Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, au scos-o de la mănăstirea Stelea cu judecată şi cu dreptate şi cu cărţile de moştenire. Iar apoi ei au vîndut-o lui Radul postelnicul, pentru 40 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare şi cu mulţi boieri martori.

Şi iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbeleşti, însă toată partea lui Vasilie postelnicul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi cu vecini şi de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a fost de moştenire a lui Vasilie postelnicul din Brătuleşti de mai înainte vreme. Iar după aceea, cînd a fost în zilele lui Leon voievod aproape de ieşirea domniei lui, călugării de la Stelea din Tîrgovişte, ei au cumpărat această ocină din Podbeleşti de la Vasilie postelnicul fără ştirea lui Radul postelnicul. Şi a fost acea ocină amestecată cu ocina lui Radul postelnicul, toată într-un hotar. Apoi cînd a fost acum, în zilele domniei mele în anul 7141, Radul postelnicul, dacă a aflat şi a prins de veste, el nu s-a lăsat să se amestece alţi oameni străini în ocina lui, ci a venit înaintea domniei mele în marele divan, de faţă cu călugării de la Stelea şi a lepădat Radul postelnicul toţi banii călugărilor înapoi, 17 000 aspri, dinaintea domniei mele în divan, pentru ocina lui Vasilie postelnicul. Şi a cerut Radul postelnicul şi cărţile, pe care le aveau călugării de la Vasilie postelnicul, iar ei au spus că nu sînt cărţile aici, în ţară, ci sînt la Ţarigrad. Iar dacă vor scoate călugării nişte cărţi, să nu se creadă, ci să stea mincinoase.

Şi iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbeleşti din partea lui, o funie, de peste tot hotarul şi cu 2 vecini, anume Bogdan cu fiii săi şi Trişcă cu fiii săi, pentru că i-a cumpărat Radul postelnicul de la Pătru logofătul din Fălcoi şi de la fiul lui, Drăgoi, pentru 6 000 aspri gata. Şi iar să fie lui Radul postelnicul ocină în Podbeleşti şi altă parte, toată, a treia parte din sat, de peste tot hotarul, care ocină este a lui de la bunicii săi, Dragul vornicul şi Balea comisul şi Stroe aga şi cu vecinii, anume: Albul cel bătrîn şi cu fiul lui... [2] şi cu fiii lor şi iarăşi Albul cu fraţii lui, Stan şi... [2] şi Călin, fiii lui Trişcă, şi cu fiii lor, pentru că îi este veche şi dreaptă ocină şi de moştenire de la bunicii lor, care sînt scrişi mai sus.

Şi iar a cumpărat Radul postelnicul patru vecini din sat, din Roşiani, anume: Radul cu fiii lui şi Giura cu fiii lui şi Semedriu cu fiii săi şi Stoia, fratele lui Semedriu, cu fiii săi, de la Pătru şi de la fiul său, Tudor, din Fălcoi, pentru 9 000 aspri gata. Şi iar să fie lui Radul postelnicul doi vecini, anume Oprian cu fiii săi şi Radul cu fiii săi, pentru că s-au vîndut ei vecini lui Radul postelnicul de bunăvoia lor, însă Oprian, pentru 3 000 aspri gata şi Radul iarăşi, pentru 3 000 aspri gata şi cu zapis de vînzare, numai capetele lor, fără ocină şi stau pe ocina lui Radul postelnicul în Podbeleşti.

Şi iar a cumpărat Radul postelnicul un vecin la satul lui, Podbeleşti, anume Dragulea şi cu fiii săi, de la Badea postelnicul şi de la soţia lui, Stoiana din Tîrgovişte, pentru 7 000 aspri gata şi cu zapis.

Şi iar să fie lui Radul postelnicul un sălaş de ţigani numele lor: Radul Clocea ţiganul, Albul Iarul, fiul lui Stoican alăutarul şi cu ţiganca sa, anume Voica, fiica lui Marcea ţiganul alăutar şi cu fiii lor, pentru că acest sălaş de ţigani a fost din ţigănia domnească. Astfel, am dat domnia mea şi am miluit pe credinciosul boier al domniei mele, Radul postelnic, pentru dreapta şi credincioasa slujbă, cu care a slujit domniei mele şi ţării la împărăţie, la Adrianopol.

Şi au vîndut aceşti mai sus spuşi, numiţi boieri ocinele lor şi vecinii de a lor bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor din jurul locului.

De aceea, am dat şi domnia mea lui Radul postelnicul, ca să fie aceste mai sus zise ocine şi vecini, ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am aşezat domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spătar şi pan Nedelco mare clucer şi pan Vasilie mare stolnic şi pan Vucina mare paharnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Stoica logofăt Şerbanovici, în oraşul Bucureşti, luna iulie a 17-a zi şi de la Adam, în anul 7144, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Peceţi 49. Orig., perg. (62×35), pecete atîrnată. Cu o trad. din 1863. Altă trad. la Bibl. Acad., CXXVI/183.

---

[1] Loc şters.
[2] Loc alb.
[3] Aşa în text, cu litere latine.

---

338 — 1636 (7144) iulie 18.

† Adecă eu, Radul Piscotan, scris-am acestu zapis la mena păharnicului Radului, cumu au fostu vîndotu această muşie Radului Piscotan, iar acumu au datu banii şi au luatu moşiia anome Ibăneşti, ughi 7. Ci amo scriso aceast zapis se fie de credinţe.

I mertorii sinto: Dregoşin postelnicul i Gherghe Serbol i Radol Caşotin, Negoe moştanol i Dragomir călăraşol. Păntro credenţa poso-au şi peceţile. Aze pus eu Marco i Radul gramatic.

Пис мѣсеца юлїе дьни н҃ї, в лѣт ₓз҃рмд.

Drăgoşin postelnic.
Eu Radol Piscotan.
Eu Radul Caşotin.
Eu Dragomiru călăraş.
Eu Negoe moştan.
Eu Marco logofăt.
Eu Radolo gramatic.

† Şi de vei încă să se ştii că au datu bani preste toată ocina cîtă iaste şi au pus mărturi: Dragomiro că au datu moşiia iar el se n-aibă nece o trebe, că i-au datu bani şi sinto mertorei Radol Piscotan [pos]. Sinto mertorii aceşte toţi.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, X/2. Orig., hîrtie (30×17,5), 4 peceţi aplicate.

339 1636 (7144) iulie 18.

† Adecă eu, Radul Piscotan, scris-am acesta al mieu zapis la mîna Radului peharnicul să se ştie cum am fost cum⟨pă⟩rat neşte moşia ot Ibăneşti de la Radul peharnicul ughi 7, moşia cu case cu tot, iar acum Radul peharnicul iar mi-au întorsu bani înnapoi iar ughi 7, cîtu i-am fost dat eu, însă de bunăvoie, şi de a mea bunăvoie şi de a dumniialui moşie de preste tot hotariul şi viia încă o răscumpărat de la Dragomir călăraşul şi de la feciori lui, vie cît ţine viţa cu loc cu tot şi cu pomi să-i fie moşie ohabnică şi dumniialui şi coconilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi iar de bunăvoi şi în cît o-m fost cumpărat iar într-atîtă o-m vîndut, însă pămîntul cît ţine viia.

Şi mărturie: Gherghi Sîrbul şi Ivan Pecea Sîrbul ot Slatină şi Caşotin şi Neagoe şi Mihnea den sat den Ibăneşti toţi şi eu, popa Ivan Sîrbul ot Brîncovéni. Deci ne-am tocmit di bunăvoi. Iar cine se va rădică, neam de neamul nostru, să bîntuiască şi să facă val, să fie proclet şi afurisit de 318 otţă ije vă Nichei şi lepădat de lége şi să se judece cu Iuda şi cu Ariia.

Пис мѣсеца юлїе н҃ї дьни въ лѣт ҂зрмд.
Radul Piscotan.
Gherghe.
Caşotin.
Ivan Pecea.
Dragomir călăraşul.
Neagoe.
Mihnea.

Arh. St. Buc., M-rea Brîncoveni, X 3. Orig., hîrtie (30 × 17), 5 peceţi aplicate, inelare.

---

340 1636 (7144) iulie 19.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Бъсъраба воевода и господинъ. Пишет господство ми ţie Bogdane iuzbaşă şi oamenii Niţii iuzbaşii, carii luoaţi dijmă dom⟨nească⟩, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să lăsaţi dijmă popei Dragului de pre ocina lui de în Frăsinet, să nu luoaţi nimic, pentru că iaste moşiia lui, că au mărturisit aicea înnaintea domnii méle oameni buni şi bătrîni şi călugări cum iaste moşiia lui. Într-aceaia, trimis-am şi boiarinul domnii méle Gherghe al doilea vornicul ca să adeveréze pentru această ocină şi au adevărat cum iaste a popei Dragului.

Într-acéia, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi foarte să aveţi a vă feri de pre ocina lui, nimic să nu mai învăluiţi ci să-ş ia dijma popa Dragul. Iară de veţi fi luoat dijmă, încă să o inturnaţi, înapoi, că n-are nimenili nici o treabă cu moşiia lui, pentru că iaste moşiia lui aléasă, pentru că aşa iaste învăţătura domnii méle. Iară cine se va ispiti a învălui, bine să ştie că mare certare va avea de către domnia mea acela om.

Инако да нѣст, по реч господства ми.
И исправник, саам речи господства ми.
Пис юлїе ѳ҃ї дьни, в лѣт ҂зрмд.
† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XIX/3. Orig. hîrtie (30 × 21), pecete inelară aplicată, Copie ibidem, ms. 128, f. 342v—343.

341 1636 (7144) iulie 20.

Adecă noi boiarii judecătorii și căutătorii hotarului Cornățelului și a Gabrovénilor pentru Lacul Tomei, zicînd Găbrovénii și arătînd altŭ lac, Veștișorivi, întralt loc [1], pîrîndu-se cu călugării de la Bucovăț fost-au purtat boiarii pre răvașe domnești: Iane și Drăghiciu den Pleșoiu și popa Grigorie cliseriul ot Craiova. Apoi, al doilea rînd, au fost socotitori și judecători luați iar pre răvașe domnești, Danciul logofătul den Pîrîiani și Balica din Breasta și Stan vătaful ot Gaia. A treia oară au fost iarăși căutători Iane din Pleșoiu și Balica paharnicul din Breasta și Drăghici din Pleșoiu și Danciul din Pîrîiani și Tudor Ciocor vornicul ot Rătești ispravnic cu cartea domnului nostru Matei voievod iscălită, ca să alégem întru toate rovinile și dintru toate lacurile adevărat Lacul Tomei. Umblat-am acéste trei rînduri de boiari și toți cîți sîntem scriși mai sus, toți am aflat. Lacul Tomei și am căutat cărțile Găbrovénilor și am aflat sémnele: de în Piscul Cerului pre matca Văii Cerului pînă în lacul ce să chiiamă de lîngă Drumul Diiului, în dreptul locului, pînă în Lacul Tomei. Așa am dat pe sémnele céle bătrîne. Deci, care au fost a Găbrovénilor, să le fie moșie iar. Așa am aflat cu ale noastre suflete, cum mérge hotarul Cornățelului preste Drumul Diiului pînă în Lacul Tomei și despre Găbrovéni pre în sémnele ce-s mai sus scrise, noi cu ale noastre suflete am dat moșiia, cîtă au fost înpresurată de Găbrovéni, să fie a mănăstirii, cum au fost a lor din veac.

Iulie 20 dni, leat 7144 ⟨1636⟩.
Balica păharnic.
Iane.
Drăghiciu.

Arh. St. Buc., Condica m-rilor Căluiu și Bucovăț, nr. 722, f. 405v—406. Copie.

EDIȚII. Nicolăescu-Plopșor, *Mon. j. Dolj*, VIII, 167—168.

---

[1] „Lac" corectat peste „loc".

---

342 1636 (7144) iulie 25.

Ѳєѡфан, божїю милостї патрїарх свѣтого града Иерѹсалимскаго и въсѣи Палистинїи, Сирїискїи, Аравїискїи, ѡбои пол Їѡрдана, Кана Галилеискїи и свѣтаго Сиѡна и прочаѧ.

Înaintea smerenii noastre venit-au vornicul Iordachi și cu ginere-său Cerchez vătahul, jăluindu-se pre Vasilie egumenul de la mănăstire de la Bistrița pentru niște țigani anume Manea țiganul cu feciorii lui, care țigani au fost dați de banul Panait de Hotărani, copil mic, pentru o țigancă a lu Iordachi vornicul, anume Dobra, cum am văzut semerenia noastră cărțile și zapis de schimbu la mîna lui Iordachi vornicul.

Iar cînd iaste acum, se-au sculat Vasilie egumenul, de-au luat țiganii și zice că sînt ai mănăstirii. Deci, de vor fi ai mănăstirii de moșie să fie ertați și blagosloviți de vlădica Hristos și de smereniia noastră, iar de-i vo fi luoat în silă și fără dreptate, să fie proclet și anatima de vlădica Isus Hristos și de 318 otți și de către smerenia noastră, încă să fie afurisit și el și tot săborul, carii vor ști și nu vor spune cu dreptate. Și hierul, pietrile să se topească, iar trupurele să nu se mai topească, ce să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia. Iar darul şi pacea şi mila domnului nostru Isus Hristos şi blagosloveniia smerenii noastre să fie cu toţi creştinii cei adevăraţi.

Пис юлїе к҃е дьни в лѣт ҂зрмд.

Θεοφανης ἐλεῳ Θεοῦ πατριάρχης της ἁγίας πολεως Ἱερουσαλὴμ [1].

⟨Pe verso sec. XVIII:⟩ Cartea patrierşască de afurisanie pentru nişte cioare de ţigani.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, LXIV/377. Orig., hîrtie (21× 31). Copie ibidem, ms. 194, f. 388v—389.

---

[1] „Teofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al întregii cetăţi a Ierusalimului".

---

343 1636 (7144) iulie 27.

Scriu eu, Cînda ot Soceni, şi Stan frate-mieu şi Neacşul, nepotă-mieu Micu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupanului Ivan ot Piteşti, cum să să ştie că i-am vîndut o livede de la Soceni, de în drum pînă în coastă şi cît au fost de lată de înnainte vréme, drept bani gata aspri 1 200, de a noastră bunăvoe, să-i fie moşie lui şi feciorilor lui în vécie.

Şi mărturie mulţi şi bătrîni, anume: Pătru ot Mălureni i Opriş ot Dobrogoste şi Stan ot tam şi Pravăţ i Ţalapi ot Negovani i Gradie ot Pi⟨te⟩şti [1] şi Vîrban ot tam i Manole ot tam i Ivan croitorul i Gherghe al Stanei de la Puţi i Coman ot Negovani. Şi pentru credinţa pusu-ne-am peceţile.

I pis Thanasie; pis measeţa iulie 27 dni, leat 7144 (1636).

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieroş, nr. 479, f. 180v. Copie; alte copii ibidem ms. 710, f. 753v, 349, f. 466, 482, f. 54—55.

---

[1] În toate celelalte copii Piteşti.

---

344 1636 (7144) iulie 27.

† Adecă eu Sarul, feciorul Oprei ot Zoreşti şi eu Rădocea, ginerele popei lu Creţu, nepot Oprei ot Zoreşti şi eu, Dumitru, nepot lu Arsenie ot Zoreşti şi eu Dragomir Dăinea ot Zoreşti, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Stanciului şi la mîna Jipe postelnicul ot Verneşti, cum să se ştie că le-am vîndut o rotă şi jumătate de moară în vadul despre Măteşti di în partea Drăgoşască şi loc de grădină înprejur, cît se va putea îngrădi za 2 400 bani gata, ca să le fie moşie lor şi feciorilor lor. Şi acéste rote ce-s mai sus scrise am vîndut eu Sarul şi Dragomir Dăinea o jumătaté de rotă; iar o rotă o am vîndut eu, Rădocea şi Dumitru şi iar Sarul. Şi le-am vîndut noi aceste rote de moră ce-s mai sus scrise, de a nostru bunăvoe şi cu ştirea tuturor fraţilor şi a megiiaşilor di înprejurul locului.

Şi mărturie au fost: ot Zoreşti, Burlan i Pîrtea i Radul Vintilescul i Oancea i Şteful i popa Stan i Badea ot Verneşti i Dragomir Sorescul i Dragomir al diiaconului i popa Jipa i Ianolie i Avram i popa Gherghe i Mihalcea,

Aceasta scriem şi mărturisim şi pentru crédinţa ne-am pus dégetele.
Пнса Кръчѹн гръмътик, мѣсеца юлїе к҃з дънїе в лѣт ҂з҃рмд[1].
Sarul.
Rădocea.
Dragomir[2].
Dumitru.

Bibl. Acad. CXLVII/105. Orig., hîrtie (30 × 19,5).

---

[1] „A scris Crăciun grămăticul, luna iulie 27 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.
[2] Semnătură în criptogramă.

---

345 1636 (7144) iulie 28.

Jupan Hriza vel ban Cralovschih. Scris-am cartea noastră acestui om, anume Stanciul ot Broscari, păntru c-au venit înnaintea noastră de s-au pîrît Stanciul cu Stoica ot Ştiubeae păntru nişte bani ce au zis Stoica c-au rămas de la tată-său, încă din zilele Radului vodă. Iar Stanciul au jurat cum acei bani n-a luat. Deci au dat banul această carte a noastră Stanciului ca să fie în bună pace de către Stoica păntru că s-au pîrît di faţă, ce au rămas Stanciul pre Stoica de lége dinnaintea banului. Deci să fi în bună pace de acum înnainte, nimin să nu-l bîntuiască.

Aceasta am scris. Pis meseţa iulie 28 dni, let 7144 ⟨1636⟩.

Epitropia bis. Sf. Treime — Craiova, dos. 24, doc. 1. Orig., hîrtie (29 × 19), pecete aplicată, căzută.

---

346 1636 (7144) iulie 29.

† Милостїю божїею прѣwсвещенномѹ архїмїтрополит кїр Өеwфил въсои Землѧ Влашкое[1].

† Scris-am vlădiciia mea cartea vlădiciei méle sfintei şi dumnezeeştii mănăstire caré să chiiamă Tismana, pentru nişti rumâni ai sfintei mănăstitr, că au avut egumenul Theodosie pîră cu nişti boiarii anume Stoica de în satu de în Şomăneşti. Şi au căzut şi naintea domnu nostru, să-i judece. Iar domnu nostru i-au dat pre sama boiarilor, să-i tocmească şi să-i judeţă; iar boiarii au dat lége să jure cu 12 boiarii. Şi ⟨au⟩ luat cartea părintelui patriiarhului de afuresenie şi cartea vlădiciei méle, cum de vor putea jura pre direptate şi li se va cădea să ia rumânii de la sfînta mănăstiri pre dereptate, să fie ertaţi; iar de vor face fro făţărie şi hitlenie, să ia de la sfînta mănăstire cu strîmbătate, au rumânii, au ţigani, au moşie, au cine ce se va ispiti, veri ce de la sfînta mănăstire, cum nu iaste légea şi obicéiul, acela om să ia în loc de ertare, blăstem neertat, să fie proclet şi afurisit şi anathema de vlădica Hristos; aşijdirea să fie şi de vlădiciia mea. De aceasta scrie vlădiciia mea.

Пис юлїе к҃ѳ дьнн, в лѣт ҂з҃рмд.

† Vlădica Theofil ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVII/8. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, căzută.

---

[1] „Din mila lui Dumnezeu, preasfinţitul arhimitropolit chir Theofil a toată Ţara Românească".

347 1636 (7144) iulie 31.

† Eu, Chisar păharnicul, feciorul Chircăi comisul de în Ruda, scris-am la voi satul Groșani. Cătră aceasta vă dau știre păîntru parte de sat de acii de în Groșani, care o au fost cumpărat tată-mieu, Chirca comisul și o au dăruit la sfînta mănăstire la Tismana. Deci se nu vă ispitiți a înpresura parte mănăstiri, că apoi eu voi veni și voi aduce și cărțile cele de cumpărătură, ce apoi vă vor și prăda, ce foarte să vă socotiți, nemic se nu vă ispitiți a înpresura moșiia ce au cumpărat tată-mieu. Aceasta vă scriu.

Пис юлїе л҃а дьни, лѣт ҂зр д҃.
Eu Chisar peharnic ot Ruda ⟨m.p.⟩
Să să știe ce iaste rămășiță în satŭ 1 440 aspri.
Și s-au strînsu bani gata 1 140.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XIII/15. Orig., hîrtie (24,5× 21,5). Copii ibidem, ms. 329, f. 197v, 335, f. 171.

---

348 1636 (7144) august.

† Zde boleari ai lu Dragomir postelnicul ot Fărcășești și ai fiiastru-său, Radul, anume de în Poiana, Barbul cliucerul și de în Céplea, Preda cliucerul și de în Roșiia, Udriște vornicul și de în Albéni, Andronie și de în Pîrîu, Miloș logofătul și de în Rogojel, Oprea al Zlatei, să caute și să adeveréze cu ale lor suflete de moșii și de haine și de dobitoc și de toate bucatele ce i să vine Radului, fiiastrul lui Dragomir. Deci ce i să va veni cu dereptul, să aibă a-i daré în mîna lui. Deci cum vor afla acești boiari cu ale lor suflete.

Пис авгѹст. . . [1] дьни в лѣт ҂зрмд҃.
† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю, господинь.

Bibl. Acad., XC/33. Orig., hîrtie (19,5 × 15), pecete aplicată.
EDIȚII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 21.

---

[1] Loc rupt.

---

349 1636 (7144) august 1.

† Adecă eu, Coman de Neagovani și cu feciorii mie, pre nume Coman i Manea i Banciul, scris-amu al nostru zapis la mîna jupan Neagul i Antonie, să fie de mare credință, cum să se știe că i-am vîndut 6 bogoane (!) de vie cu locul și cu casa și cu toate ciubarele ce se cheamă locul Strîmbătenéască. Și o am vîndut de a nostru bunăvoe și cu știrea tuturor megiașilor și de sus și de jos și de înprejurul locului za ⟨aspri⟩ 16 000 gata, ca să fie domnielor moșie și feciorilor lor și nepoților și strenepoților în vecie.

Și mărturii atunci află-se; jupan Nastea ot Negoești i ot Neagovani, Oana i Aldea, Oprea, Crăciun, Oana scaunul ot tam i Bălan i Stanciul ot tam.

Пис мѣсеца авгѹстѹ, дьни а҃ въ лѣт ҂зрмд҃.
Coman care au vîndut.
Oana.
Oana scaun.

Bibl. Acad., CXCVI/198. Orig., hîrtie (21 × 23,5).

Adecă eu, Mehăilă ot Budeasa, scris-am zapisul meu ca să hie de mari credenţă în mîna lu Stan ot Ogrăzeni, cum să se ştie că i-am vîndut den part⟨ea⟩ lu Gorghie de ocină ot Gorunéni 2 părţi dereptu 1 500. Şi o am vîndutu de a mea bunăvoe, făr-de nici o silă şi cu ştirea boiarilor şi a totorora migiiaşilor de înprejurul locului.

Şi la tocmeala nostră au fostu boiari mărturie: jupan Calotă vel solgér, jupan Toader sloger şi Şoldo ot Budéni şi Bucşe ot Bucureşti i ot Budéni, Micul i ot Corăteşti, Moşatu i ot Goruneni, Sava i ot ⟨O⟩grăzéni, Nestor i Nanul i Ştirbul ot Tihuleşti. Şi păntru credenţa pus-am şi peceţili.

Пис мѣсеца авгȣст· в̃ дьни, въ лѣт ҂з̅р̅м̅д̅.
Şoldo.
Bucşe.
Micul.
Moşat.
Sava.
Nestor.
Şterbul ot Tihuleşti.
Nanul Ogrăzean.

Bibl. Acad., DCCXXXV/67. Orig., hîrtie (21 × 30), 4 peceţi inelare, aplicate.

EDIŢII. Iorga. *Doc. urlăţene*, 190—191, nr. 22.

---

351 1636 (7144) august 2, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ȣггрровлахїнское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господство ми слȣзем господства ми Дръгоюв и Балев логофет със братїам си ѡт Книжд, ѡт сȣдство Сак и със синови их елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест им ѡчинъ ȣ Стар Книжд, дел Станов и Драгомиров и Конкъви и Шербов, сини Ꙗдъв, ѡт дед Мишинъреско четврътаго дело, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром, понеже покȣпи Дръгои и Балѣ логофет със братїам си сїꙗ више речена ѡчинъ ѡт на Стан и ѡт Драгомир и ѡт Конка и Шербȣ, сини Ꙗдъв ѡт Книждȣ за х̃ аспри готови. И паки едни место за къщи ȣ Стар Книжд, по брег Бенев, понеже покȣпи ѡт на Бончилаш и ѡт на сини Ꙗдъв, за т̃ аспри готови. И пак ѡчинъ ȣ Стар Книжд, част Ѧнкъи д-гѡ част ѡт дед Лȣпескȣ, ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром, понеже ест покȣпил Дръгою и Балѣ логофет със братїе их ѡт на Бȣнѣ зет Ѧнкъи, за ҂а̃ аспри готови. И пак да ест им ѡт ѡчина Малотъв ѡт Книжд четврътаго дел ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром, част Манев, синъ Малотъ, понеже ѡ ест бил поставил зълѡг, радї ѵ̃ аспри със дьнъ. Таже минȣл дьнъ и ѡстал ѡчина стоателна.

И бист свѣдїтеле и алдъмъшари, на име: ѡт Книжд, попа Фръла и попа Танасїе и Стънилъ и Кълни и Радул и Стоꙗн и Бърсан и мнози людїе.

И пак да ест слȣзем господства ми Дръгою и Балѣ логофет със братїам си два погоане ѡт виноградȣ и едни сеженъ за ѡчинъ въ дѣлȣл Скъꙗнилор, сȣд Сак, понеже ест покȣпил ѡт на Гергїе Ѧгрикъв ѡт Скъꙗни, за ҂з̃т аспри готови, кое погоане бист им ѡт покȣпенїе ѡт ȣжа Дадȣлов Бȣнгев.

И пак да ест нм а҃ погон ѡт место въ ѡграда Сннов н чнтнрн чедвръцї н еднн сеженъ за ѡчннъ н пак трн чедвръцї за место н чнтнрн погоане н със є҃ сеженн за ѡчннъ ȣ дѣлȣл Скъꙗннлѡр, понеже покȣпнл Дръгон н Балѣ логофет със братїн нм ѡт на Драголѣ, жъна Сннов, н ѡт на с·новн еꙗ, Мнрча н Дȣмнтрȣ н Дадȣл н Кръстїꙗн ѡт Скъꙗнн за ҂г҃ѡ аспрн готовн. И пак да ест нм н нѣкое место что ест бнл Їѡнов Мнлосръдї ȣ междо вн<но>града емȣ н ȣ меж<до> вннограда Станчюлов, понеже ест дал Драголе н снновн еꙗ Дръгоюв н Бален логофет въс въ тог цѣн за аспрн внше пнс н поставнл ест белѣѕн ȣколно того место ѡт долена Лȣпоаев по хотарȣл Пържолѣннлор ȣ прав дорн ȣ вннограда Чептȣрѣнкън по ръзор въ прав на вннограду Тоадеров ȣ камен н ȣ прав по ръзор пак ȣ камен, таже по ръзор ȣ дол д<ор>н ȣ нȣк н въ дрȣг нȣк, таже по хотар къ Кладеннца ѡт на Пїатръ по пȣт до кръст Їванов ȣ Балѣ Лȣпоев ȣ гор до хотар.

И пак да ест Дръгоюв н Бален логофет, със братїн нм водаа Телѣженȣлȣн ѡт Скъꙗнн, колнко ест бнл дръжал Робȣл нзбранена ѡт хотарȣл Бȣкȣвȣлов ȣ гор дорн въ ȣжа Попѣскъ ȣ крающѣ водев колнко может чннтн брод за воденнц, понеже покȣпнл ѡт на Шербȣ н ѡт на Радул н ѡт на Їван Бранов н Їѡн [1] н ѡт на Станчюл, снн Команев, ѡт Скъꙗнн за ҂д҃х аспрн готовн н две воловн. И пак ѡт на Шербȣ н Радул н Їван н Станчюл а҃ место цефȣнт ѡт на крȣш ѡт хотарȣл Бȣкȣ<вȣ>[2]лов ȣ гор по гърлъ дорн ȣ ꙗзерȣл воднннцев по ꙗз дорн ȣ подїшорн дорн ȣ вода Телѣженȣлов за ҂а҃р аспрн готовн. И пак да ест нм две погоане н половнн н със две сеженн за ѡчннъ н половнн ȣ Скъꙗнн, понеже ест покȣпнл Дръгон н Балѣ логофет със братїам сн ѡт на Ѡпрѣ н ѡт на внȣкам са Ꙗнка ѡт Скъꙗнн за ҂г҃ аспрн готовн.

И бнст алдъмъшарн на нме: Радул слȣжер Фрежȣрѣнȣл н Мордан н Нѣгое Къпȣшъ н Тȣдорȣ н със снновн сн н Їѡн н Тълпъдан н мноѕн. людїн. И продадох ѡнн за ннхном доброволю, без нн една снлост н със ȣзнанїа всѣм мегїашом н а болѣром ѡт гор нздол н ѡт ѡкръст местом.

Сего радї дат н господство мн Дръгоюв н Бален логофет н със братїнам сн, ꙗкоже да ест нм сїн внше реченн ѡчнне н вннограду за дѣдїно н въ ѡхаб нм н снновн н внȣком н прѣвнȣчетом въ вѣк н не ѡт когождо непоколѣбнмо порнзмо господства мн

Сеже н свѣдїтеле поставнх господство мн: жȣпан Хрнза вел бан Кралевскн н жȣпан Ївашко вел дворннк н Глнгорїе вел логофет н Дȣмїтрȣ вел внстнꙗр н Преда вел спатар н Неделко вел ключар н Васнлїе вел столннк н Бȣзннка комнс н Бȣчнна пехарннк н жȣпан Костанднн вел постелннк. И нсправннк, вел логофет.

И аз, Дȣмнтрȣ логофет, напнсах въ граду Бȣкȣрещї, авгȣст в҃ дьнн н ѡт Ꙗдама въ лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, мнлостїю божїю господннъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăgoi şi lui Balea logofătul cu fraţii lor din Chiojd, din judeţul Sac şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină în Star Chiojd, partea lui Stan şi a lui Dragomir şi a lui Coica şi a lui Şerb, fiii lui Iadă, din moşul Mişinărescu, a patra parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgoi şi Balea logofătul cu fraţii lor această ocină mai sus spusă de la Stan şi de la Dragomir şi de la Coica şi Şerbu, fiii lui Iadă din Chiojd, pentru 600 aspri gata. Şi iar un loc de casă în Star Chiojd, pe malul Benei, pentru că a cumpărat de la Voicilaş şi de la fiii lui Iadă pentru 300 aspri gata. Şi iar ocină

la Star Chiojd, partea Ancăi, a patra parte din moșul Lupescu, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor de la Bunea, ginerele Ancăi, pentru 1 000 aspri gata. Și iar să le fie din ocina lui Malotă din Chiojd, a patra parte din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, partea lui Manea, fiul lui Malotă, pentru că a pus-o zălog cu zi, pentru 400 aspri. Deci a trecut ziua și a rămas ocina stătătoare.

Și au fost martori și aldămășari, anume: din Chiojd, popa Fîrla și popa Tanasie și Stănilă și Călin și Radul și Stoian și Bîrsan și mulți oameni.

Și iar să fie slugilor domniei mele Drăgoiu și Balea logofătul cu frații lor două pogoane de vie și un stînjen de ocină în Dealul Scăianilor, județul Sac, pentru că au cumpărat de la Gherghie al lui Agrica din Scăiani pentru 7 300 aspri gata, care pogoane le-au fost de cumpărătură din funia lui Dadul al lui Bunghe.

Și iar să le fie un pogon de loc în ograda lui Sin și patru cesvîrte și un stînjen de ocină și iar trei cesvîrte de loc și patru pogoane și cu 5 stînjeni de ocină în Dealul Scăianilor, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Dragolea, femeia lui Sin și de la fiii ei, Mircea și Dumitru și Dadul și Cîrstian din Scăiani, pentru 3 800 aspri gata. Și iar să le fie și niște loc, ce a fost al lui Ion Milosîrdi, între via lui și între via lui Stanciul, pentru că l-a dat Dragolea și fiii ei, lui Drăgoi și lui Balea logofătul, tot în acel preț de aspri mai sus scris. Și au pus semne în jurul acelui loc: din valea Lupoaiei, pe hotarul Pîrjolenilor, drept pînă în via Ceptureancăi, pe răzor, drept la via lui Toader, la piatră și drept pe răzor iar la piatră, apoi pe răzor în jos pînă la nuc și la alt nuc, apoi pe hotar spre fîntîna de la piatră, pe drum, pînă la Crucea lui Ivan în valea Lupoaiei în sus, pînă în hotar.

Și iar să fie lui Drăgoi și lui Balea logofătul cu frații lor apa Teleajenului, din Scăiani cît a stăpînit Robul, aleasă din hotarul Bucovului în sus pînă la funia Popească, la marginea apei, cît poate să facă un vad de moară, pentru că a cumpărat de la Șerbu și de la Radul și de la Ivan al lui Bran și Ion [1] și de la Stanciul, fiul lui Coman din Scăiani, pentru 4 600 aspri gata și doi boi. Și iar de la Șerbu și Radul și Ivan și Stanciul un loc țefuit de la păr, din hotarul Buc⟨ov⟩[2]ului, în sus, pe gîrlă pînă la iezerul morii, pe iaz pînă la Podișor, pînă la apa Teleajenului, pentru 1 100 aspri gata. Și iar să le fie două pogoane și jumătate și cu doi stînjeni și jumătate de ocină, în Scăiani, pentru că au cumpărat Drăgoi și Balea logofătul cu frații lor de la Oprea și de la nepoata sa Anca din Scăiani pentru 3 000 aspri gata.

Și au fost aldămășari, anume: Radul sulgerul Frejureanul și Mordan și Neagoe Căpușă și Tudor și cu fiii săi și Ion și Tălpădan și mulți oameni. Și au vîndut ei de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și a boierilor din sus, din jos și din jurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Drăgoi și lui Balea logofătul și cu frații lor, ca să le fie aceste mai sus zise ocine și vii de moștenire și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților, în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca comis și Vucina paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea Bucureşti, august 2 zile şi de la Adam în anul 7144 <1636>.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/15. Orig., perg. (32,5 × 47), pătat, pecete timbrată, căzută.

---

[1] Cuvînt adăugat.

[2] Omis.

352

1636 (7144) august 4, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всои Земли Ѵггровлахїескои. Дават господство ми сїѧ повелѧнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир, нарицает сѧ Брадȣл, ѡт сѵдство Сак, идеже ест храм свѣты великъ мъченик Димитрїе и всам черноризцим, елици сȣт прѣбыватили въ съю ѡбител, ꙗко да ест сїѧ свѣта монастир Брадȣл ȣ мирна и свободна за дижма пчелам и за горщина ѡвцам и свином и за винарич и за всѧ ꙗжденїе елице сȣт през лѣто въ земли господства ми. Такожде да имат быте ȣ мирно и ѕ҃ чьловѣкы иже сȣт сѣдители и под рȣченїѧ свѣтомȣ монастирȣ, ꙗже вышше пис за бир ѡт мѣсеца и за къбло и за сѣно и за вол и за сȣха ѡвца и за кон и за мед и за восок и за кони за ѡлак и за подвоаде и за мертиче и за работ господскȣ и за бир молдовѣнином и за всѧ слȣжбе и ѧжденїе, елице сȣт през лѣто въ земли господства ми ѡт ничисоже бантованїе да не имат. Понеже бо милостивихом сѧ господство ми аще простих по сїѧ свѣта монастир Брадȣл и по сїи ѕ҃ чьловѣки, ꙗко да сȣт ȣ мирне за всѧ, елице сȣт вышше писане, ꙗко да ест монастирїи и иноцим иже бȣдȣт прѣбыватили там за помощь и за ползȣ и за послȣшанїѧ монастирїи въ всѣ елици требȣет, да работает и да сътворит всѧ заповѣди иноким заплъно, како ест бил простил и ȣ мирии ѡт при дьны тех благочестивїи господары иже быст прѣжде нас. Такожде простих и господство ми, ꙗко да сȣт ȣ добрѣ мирѣ за всѧ вь дьны господаръствїѧ нашего, ꙗко да ест господства ми и родителим господства ми вѣчное въспоминанїе, а иноким въ пищȣ и въ ѡстрабȣ и не ѡт когождо непоколѣбимом, порезмо господства ми.

И еще и заклинанїѧ положих господство ми въ слѧд нас, аще кого изберит господь Богъ быти господаръ въ Земли Влахїискои, молю его съ име господь наще еще да почтет и да ȣтвръдит сїѧ прощенїе над сїѧ книга господства ми, того господь Богъ еще да почетет его и да съхранит въ госодствѣ его. А иже не почетит, но разорет и поперет, того да ест тръклет и анатема и афȣрисан ѡт т҃їи свѣты ѡтьци иже въ Никїе и да прѣбывает съ Їѵда и съ Арїа <на> единъ мѣсто, амин.

Се оубо и сведїтелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ївашко вел дворник и пан Г<лиго>рїе вел логофет и пан Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и пан... [1] вел спатар и Василїе вел столник и Бȣзника вел комис и <Бȣчи>[1]на вел пехарник и Костандин вел постелник. <И исправник, Глигорїе>[1] вел логофет.

И се написах азъ, Стоика логофет Шьрванови<ч>[1], ȣ Бȣкȣрещи, авгȣст д҃ дьны, въ лѣт ҂зрмд, Anno Domino[2] ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїею божїею господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri care se chiamă Bradul, din judeţul Sac, unde 'este hramul sfîntului mare mucenic Dimitrie şi tuturor călugărilor cîţi sînt trăitori în acest lăcaş, ca să fie această sfîntă mănăstire, Bradul, în pace şi slobodă de dijma stupilor şi de gorştina oilor şi a porcilor şi de vinărici şi de toate mîncăturile cîte sînt peste an în ţara domniei mele. De asemenea, să aibă în pace şi 6 oameni, care sînt aşezaţi şi sub stăpînirea sfintei mănăstiri, cum este mai sus scris, de birul de lună şi de găleată şi de fîn şi de boi şi de oaie seacă şi de cal şi de miere şi de ceară şi de cai de olac şi de podvoade şi de mertice şi de lucru domnesc şi de birul moldovenilor şi de toate slujbele şi mîncăturile, cîte sînt peste an în ţara domniei mele, de nimeni turburare să nu aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de am iertat această sfîntă mănăstire, Bradul şi pe aceşti 6 oameni, ca să fie în pace de toate cîte sînt mai sus scrise, ca să fie mănăstirii şi călugărilor care vor fi trăitori acolo de ajutor şi de folos şi de ascultare mănăstirii în toate cîte trebuie, să lucreze şi să împlinească toate poruncile călugărilor deplin, cum au fost iertaţi şi în pace din zilele acelor binecinstitori domni, care au fost înaintea noastră. De asemenea, am iertat şi domnia mea, ca să fie în bună pace de toate în zilele domniei noastre, ca să fie domniei mele şi părinţilor domniei mele veşnică pomenire, iar călugărilor de hrană şi de trebuinţă şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Şi încă şi blestem am pus domnia mea în urma noastră pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn în Ţara Românească îl rog în numele domnului nostru, dacă va cinsti şi va întări această iertare, pe acesată carte a domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu, iar să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti, ci va rupe şi va călca, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi cei din Nicheia şi să petreacă cu Iuda şi cu Arie la un loc, amin.

Iată dar şi martori am pus domnia-mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan...[1] mare spătar şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi ⟨Vuci⟩[1]na mare paharnic şi Costandin mare postelnic. ⟨Şi ispravnic, Gligorie⟩[1] mare logofăt.

Şi iată am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în Bucureşti, august 4 zile, în anul 7144, anul domnului [2] ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, I/3. Orig., hîrtie (45× 29) pecete timbrată. Cu o trad. din 1906, altă trad. ibidem, ms. 441, f. 1, 23v.

---

[1] Loc rupt.

[2] Aşa în text cu litere latine.

---

353 1636 august 5.

'Ομολογὸ ἐγὼ ὁ Βασῆλις τοῦ Χατζι Κουλιου ὁ ἴος το πῶς ἐλογαρ[γ]ιάστικα μὲ τὸν κῦρ Δημίτριον, τον σύντροφον μου ἀπὸ μικρὸν εἰς μέγαν καὶ ὅτι ὑβγαλεν ὑ κῦρ Δημίτριος, διὰ λόγου του καὶ ὅτι ὑβγαλα ἐγὼ διὰ λόγου μου ἐλογαριαστίκαμε καὶ ἀπόμηνα ἐγὼ νὰ δήνω τοῦ κῦρ Διμήτριον ὀγδόντα χιλιάδες ἄσπρα, διοτὶ

τὰ ἐπίρα ἐγὼ περισότερα διὰ χρίας μου καὶκαὶ ὁταν περισότερα νὰ τοῦ γιρύσο ἀμὶ τὸν ἐπαρακάλεσα καὶ τὰ ἐσιχορεασε μονο να τοῦ δίδο τοσα. καὶ ἐχομε τὴν χόραν τὸ Μπακαλέστην μαζὴν καὶ ἡ χόρα διακόσ‹ι›α ὑκοσι φλόρια καὶ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ κῦρ Διμητρίου καὶ τα μισὰ ἐδικα μου και να μου ξεπέντι τὸ μερδικὸν μου, ὕγουν τὰ ἑκατον δέκα φλορία καὶ νὰ εἶναι ἡ χόρα ἐδικί του καὶ τὰ ἀλα ὅτι εὑρεθοῦν εἰς τὸ σπίτι μου, κἂν ἄσπρα ναχτι, κἂν ὁμολογίας ὁποῦ να γράφουν ἀπάνω εἰς τὸν κῦρ Διμίτριον, κὰν εἰς ἐμὲ να ἀπαγω, ὅλα νὰ ἔχουν νὰ τα μερίζουν με τὰ πεδια μου εἰς τὴν μέσην νὰ ἔχι να πέρνι ταῖς ὀγδόντα χιλιάδες τὰ ἄσπρα ἀπὸ τὸ μερδικὸ τὸ ἐδικο μου.

Καὶ αὐτοὺ νυν ὁμολογιαν την ἐγραψα εἰς τὴν ἀρωστίαν μου ὁπόταν ἐκειτε ημουν εἰς τὸ Μπουκορεστυν, εἰς τὴν ἁγία Τριάδαν.

Καὶ ἐγράυτικεν διὰ χιρος τοῦ πάπα Ιωακὺμ, εἰς τὸν κερὸν τοῦ ὑγουμένου τοῦ πάπα Κοσμά.

Καὶ ὁπιος δὲν καμι ἀπὸ τοὺς κλιρονόμους μου ὸς γράφι ἱ ομολογια να κρυνετε με τὸν Ἰούδαν δια τοὺ τα γράφῳ καὶ βάνω καὶ τὴν βοῦλα μου, ἐ‹τι› $_{\times}\overline{\text{αχλς}}$ Αὐγούστο ε̑.

Βασίλι Κοὺλιο
Κοσζμας καθιγούμενος μάρτιρας
Ἀρσένιος Ἰϊερομόναχος μάρτις
Κωνσταντηνος Δόνκα μαρτιρας
Νικόλας μαρτιρας[1]

† Mărturisesc eu, Vasile, fiul lui Hagi Culiu, că m-am socotit cu jupîn Dimitrie, tovarăşul meu, pînă într-un ban şi ce i-a eşit jupînului Dimitrie după socoteala lui şi ce mi-a eşit mie după socoteala mea, am socotit şi am rămas eu să-i dau jupînului Dimitrie 80 000 de aspri, pentru că pe aceştia i-am luat eu pe deasupra pentru nevoia mea, iar cînd să-i înapoiez ceeace luasem pe deasupra, l-am rugat şi m-a iertat de a-i da atâta.

Şi noi avem satul Băcăleştii impreună; şi satul este de 220 galbeni şi jumătate este al jupînului Dimitrie şi jumătate al meu, să-mi scadă partea mea, adică 110 galbeni şi să-i fie satul lui. Iar celelalte cîte se găsesc la casa mea, fie bani în naht, fie zapise pe numele jupînului Dimitrie, fie pe numele meu, pe toate să le împartă cu copiii mei în două, pentru a-şi lua cei 80 000 de aspri de la mine.

Şi i-am scris acum acest zapis, la boala mea, cînd eram acolo la Bucureşti, la Sfînta Troiţă.

Şi am scris cu mîna popii Ioachim, în vremea egumenului popa Cosma.

Şi care din urmaşii mei nu va face cum scrie zapisul, să fie judecat cu Iuda. Pentru aceasta scriu şi-mi pun şi pecetea.

Anul 1636 august 5.
Vasile Culiu
Cosma egumenul martor
Arsenie ieromonahul martor
Constantin Duca martor
Nicolae martor[1].

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom. CXLII/3. Orig., hîrtie (31× 22) pecete inelară aplicată.

---

[1] Semnături autografe.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ꙋггровлахїиское. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми болѣринꙋ господства ми Бꙋнев логофет ѡт вистиерїе и със синови си, елицеже Богъ д°ровах, ꙗкоже да мꙋ ест едни чилѣд за гавашни по име Доумїтрꙋ циган и със ациганкам са на име Єфтинка и със всих синови их, понеже тог циган Дꙋмїтрꙋ више пис покꙋпил ест Боунѣ лѡгѡфет ѡт на Лоизи ключар за ͵д аспри готови и със запис ѡт рꙋка его ѡт проданїе със мноѕи болѣри свѣдїтелїи написани въ запис. А Лоизи ключар, ѡн ещиже ест бил покꙋпил тог циган Дꙋмитрꙋ ѡт на Станчюл ѡт Дривещи. А Єфтинка циганка ѡна ест била Параскивеи, синъ жителницев Стоикицїи, внꙋк Параскивеи лѡгѡфет, тъст Бꙋнев логофет, далиа ѡт Параскива логофет прѣкию дъщерам са Стоикицїи, матера Параскивев. Таже ѡ ест бил продал Параскива по Єфтинка циганка Радꙋлꙋи армаш, синъ Неделков къпитан ѡт Дъръщи, без знанїа болѣринꙋ господства ми Бꙋнев лѡгѡфет и а ꙋиком си. Въ том, Бꙋнѣ логофет, ако ѡбсетил ест ѡн абїе ꙋметнꙋл новцїи Радꙋлов армаш назад, почто радї ест бил Бꙋнѣ логофет по волеи нижели дрꙋѕи.

Сего радї, дах и господство ми болѣринꙋ господства ми Боунев лѡгѡфет, ꙗкоже да ест емꙋ того чилѣд за цигани, Дꙋмїтрꙋ и със Єфтинка циганка, дѣдїно и въ ѡхаб емꙋ и синовом и внꙋком и прѣвнꙋчетом въ вѣк и не ѡт когождо непокꙋлѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже оубо и свѣдїтелїи поставих господство ми: жоупан Хриза великїи бан Кралевски и жꙋпан Ївашко великїи дворник и жꙋпан Григорїе великїи лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл великїи вистїiар и жꙋпан Преда великїи спатарю и жꙋпан Неделко Ботѣнꙋл великїи ключар и жꙋпан Василїе великїи столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник, вел лѡгѡфет.

И аз, Дꙋмитрꙋ логофет, написах въ настолни градꙋ Бꙋкꙋрещи, мѣсеца авгꙋст ҃е дьни и ѡт Адама даже до нинѣ, въ сего писанїе, теченїа лѣтом в лѣт ͵зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie un sălaș de țigani, anume: Dumitru țiganul și cu țiganca sa, anume Eftinca și cu toți fiii lor, pentru că acest țigan Dumitru, mai sus scris, l-a cumpărat Bunea logofătul de la Loizi clucerul, pentru 4 000 aspri gata și cu zapis de vînzare de la mîna lui, cu mulți boieri martori scriși în zapis. Iar Loizi clucerul, el încă a cumpărat pe acest țigan, Dumitru, de la Stanciul din Drivești. Iar Eftinca țiganca, ea a fost a lui Paraschiva, fiul jitelniței Stoichița, nepotul lui Paraschiva logofătul, socrul lui Bunea logofătul, dată zestre de Paraschiva logofătul, fiicei sale, Stoichița, mama lui Paraschiva. Astfel a vîndut Paraschiva pe Eftinca țiganca lui Radul armașul, fiul lui Nedelco căpitanul din Dărăști, fără știrea boierului domniei mele, Bunea logofătul și a uncchiului său. Întru aceea, Bunea logofătul, dacă a aflat, el de îndată a lepădat banii înapoi lui Radul armașul, pentru că a fost Bunea logofătul mai volnic decît alții.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, Bunea logofătul ca să-i fie acel sălaș de țigani, Dumitru și cu Eftinca țiganca, dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun București, luna august 5 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CCCLVII/3. Orig., perg. (26×42), pecete timbrată. Cu o trad. din 1915.

---

355 1636 (7144) august 5, București.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинь въсои земле Ȣгровлахїиское, вноу<к> великаго и прѣдобраго, стараго, по<ко>инномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественѣи монастир глаголеми Стръмбȣл, идѣже ест храм съшествїе свѣтаго дȣха и ѡтцȣ егоуменаго Филотѣи иермонах и братїем иже въ щим въ свѣтѣм ѡбителїи, ꙗкоже да ест свѣтомȣ монастир село Моурџещїи, ѡт соудство Горжил, въс село и със въс хотаром и със въсих вечинїи ѡт пол и шом и ѡт вод и сȣх ѡт по въс хотаром, ѡт хотар до хотар, по стари хотари и белѣги, понеже сїе више реченїе било ест кȣповал ѡтцȣ егоумена Вениамин и въса калоугерїи ѡт свѣта монастир ѡт Стъм<бȣл> више пис, ѡт нап прѣжде врѣме, при дьни покоинаго Шербан воевода ѡт над Станчюл Ꙗркоев, ѡбаче половино за село дел его въсах за с҃ жилти сви ѡт злат, въси готови. И били сȣт кȣповал калȣгерїи сїе половино за село по аспри свѣтѣи монастирїи.

И пак да ест свѣтѣи монастир ѡчинъ ȣ Мȣрџещи ѡт дел Ѡпрев два делнице без вечини, занеже ю ест бил покȣпил ѡтцȣ егȣмена Вениамин и въсих калȣгерїи ѡт свѣта монастир више пис, ѡт над Ѡпрѣ тог стар за ҂в҃ аспри готови, пакиже прѣ дьни Шербан воевод. И бил ест ѡстал Ѡпрев [з]назад ѡчинȣ непродална, два дѣлнице и половинно със вечинїи. И въс ест дръжал Ѡпрѣ сїе више реченїе два дѣлнице и половино до съмръти его, а по смръта Ѡпрев, въстаноул ест жи[л]на Ѡпрев, на име Ѡприꙗна въ кȣпѣ със сини Ѡпрев на име Стан и Трандафира <и> сътворише братство и токмежїи със болѣрин господства ми, Преда ключар ѡт Чѣплѣ и сътворише и нѣкое записе Ѡпрев лъжливе за братство. Ꙗ жȣпаницев Докїꙗ, жителница Стонкъв еже бив вел вистїꙗр, кои сȣт сътворил сїе монастирȣ више рѣх, еже сȣт титорїи, ѡна невъсхотѣше ѡставити дрȣги болѣри да вълъзает в сїю село више рѣх, нȣ ест пришел и със ѡцȣ егȣмена Филотѣю ѡт сїе свѣта монастире више рѣх прѣд покоинаго Ꙗлеѯандрȣ воевод, синъ Радул воевод и съпрѣше се за лицȣ със Преда ключар и със жена Ѡпрев и със сини его. И извадише и тех записе лъжливе Ѡпрев пред Ꙗлеѯандрȣ воевод оу диван. Ꙗ господство емȣ гледал и сȣдил ест по правдо и по закон със въсеми чистителїю правителїю господство емȣ <и>[1] нашел ест и истинствовал господство емȣ, како тех записе сȣт лъжливе и сътворени по съмръти Ѡпрев и тах токмеженїе,

ꙗже ест сътворил Преда ключар със жина Ѡпрев и със сини ен, бело ест без <з>нанїа калȣгером и болѣром и мегїꙗшом ѡт ѡкръст место, нȣ ест сътворил със ласканїе. <Ꙗ> Ꙗлеѯандрȣ воевод, господствѣ емȣ раздрал ест тех записе льжливе и дал сȣт въ рȣце егоумена Филотѣи како да бȣде сȣт калȣгерїи поволени да кȣпит нежели дрȣги болѣри тȣжди.

Таже, въ том Ѡприꙗна, жина Ѡпрев със сини Ѡпрев, Стан и Трандафира ѡниже пакиже въстанили се сȣт ѡт своемȣ добро волю тере сȣ продавали и тѣх делницъ и половино със вечинїи, что съ зовет Хълмежани, на име: Кръчюн със синови си и Їѡн със синови си и Нѣгое със синови си и Станчюл Бȣшȣлов със синови си и сини Дажȣлов по име, Хамзȣле и Бистрȣл със синови им и сини Паскотъв по име, Пътрȣ и Семен със синови им и Преда, синъ Мартинов със синови и Стан Оунгȣрѣнȣл със синови и Станчюл Бороанкъ със синови. И продаше сїе две дѣлинце и половино и със вечини више рѣх за ҂ї аспри готови и пак по аспри светѣи монастири. Єлико новци ест бил дал Преда ключар женев Ѡпрев радї сїе више рѣх ѡчинъ, въс ест възвартил ест въс назад калȣгерїи със жȣпаница Докїꙗ, въ рȣк Преда кчлючар.

И видѣ господство ми и запис ѡт рȣк им със многи сведителїи по име: ѡт Фъркъшъщи, Дръгичи постелник и ѡт Рошїꙗ, Стонка пехарник и ѡт Ѡхаба, Нанȣл и ѡт Бълъчещи, Нѣгȣл. И въс ест дръжал свѣта монастир и калȣгерїи въсах дѣдиноу Ѡпрев ѡт Мȣрцещи, ѡт дьни покоинаго Ꙗлеѯандрȣ воевод, синъ Радȣул воевода, до съда въ дьни господства ми.

Ꙗ къда ест съда, пре дьни господства ми, къда сам бил господство ми на Бръиковѣни, въстанȣл се ест ȣ прȣх Стан, синъ Ѡпрев ѡт Мȣрцещи със мати его, Ѡприꙗна и съпрѣше се за лицо със Милош логофет прѣд господства ми, оу великїи диван. И сице прѣше Стан и мати его, Ѡприꙗна, како нѣст бил продал бащю Станов, Ѡпрѣ, тѣх две дѣлинце, ꙗже ест више рѣх, ещеже ѡт при дьни покоинаго Шербан воевод, нȣ ест дръжал калȣггерїи ȣ силост свою. Ꙗ слȣг господства ми, Милош логофет, кое ест титор монастирїи и сице сказал пред господства ми, како тех две делинце више рѣх кȣповал сȣт калȣгери ѡт наипрѣжде врѣме въ дьни Шербан воевод ѡт над Ѡпрѣ ѡт Мȣрцещи. И видѣхом господство ми книга Шербан воевода за покȣпенїе на рȣк слȣг господства ми, Милош логофет. Тем радї и господство ми сȣдих по павдо и по закон, кȣпноже със въс диванов. И дадох господство ми Станов, синъ Ѡпрев и матери его, Ѡприꙗнев, жена Ѡпрев, закон в҃і мегїꙗши по ръваше господски, да заклет како нѣст продал Ѡпрѣ, бащȣ Станов, сїе две дѣлинце више рѣх, ниже ест бил ȣзел ни едни новци ѡт калȣгерїи ѡт свѣта монастир више рѣх, нъ сȣт дръжали калȣгерїи въ сило<с>т своюю. Ꙗ Стан и мати его, Ѡприꙗна, жена Ѡпрев, невъсхощѣше некакоже да възимает закон да заклел, нȣ ест ѡстал Стан и матера его, Ѡприꙗна, ѡт закон и ѡт сȣжденїе ѡт диван и ѡт прѣд господства ми.

<И>[1] пакиже ест бил покȣпил ѡтцȣ егȣмена Вениамън и съ дрȣѕи калȣгери ѡт свѣта монастир више рѣх ѡчинъ ȣ Мȣ<р>цещи ѡт над Ꙗлеѯи и ѡт над Драготъ сины Гїѡрѓїе дел им въсах ѡт пол и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт през въс хотаром със въсих вечинїи, по име: Ѡпрѣ Лерев и Ѡпрѣ Негрȣл и Радул Биволарюл и Іѡн Брѣз и Данчюл Негрȣл и Данчюл Гънгавȣл, понеже сїе више реченїе ѡчинъ и със вечинїи, ѡи ест бил покȣпил свѣта монастир више пис, ѡт над Ꙗлеѯе и Драготъ, сини Гїѡргїи за ҂ѳфѯ аспри готови. И продаше сїе више реченїи имените лї<ю>дїе сїе више реченїе ѡчине и вечини, ѡни за ниxне добре волю, без не едни селостъ и със оузнанїе въсам болѣром и а мегїꙗшом от гор, издол, ѡт ѡкръстъ место.

Сего радї, дадох съм господство ми свѣтѣи монасти<р> више пис, ꙗкоже да ест ѡчинъ и вечини дѣдино и въ ѡхабъ и въ ѡкрѣпленїе, а божествънȣ иноком въ пищо и не ѡт ко<го>ждо непоколѣбимо, по ризмо господства ми.

Сеже оубоу и сведїтелїи постави господство ми: пан Хризѣ вел бан Кралевскїи и пан Івашко вел дворник и пан Глигорїе вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вестїiар и пан Преда вел спатар и пан Басалаки вел столник и пан Бꙋзенка вел комис и пан Бꙋчена вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, пан Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написах аз, Соаре логофет, въ настолни граду оу Боукоурещи ,мѣсеца авгꙋст е҃ дьни и ѡт Ѧдама дажи до нинѣ, въ сего писанїе, теченїе лѣтом в лѣт ҂зрмд.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю, господинъ.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeiești mănăstiri numită Strîmbul, unde este hramul pogorîrea sfîntului duh și părintelui egumen Filotei ieromonah și fraților, care trăiesc în sfîntul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Murgeștii, din județul Gorj, tot satul și cu tot hotarul și cu toți vecinii din cîmp și din pădure și din apă și uscat, de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare și semne, pentru că acest mai sus zis ⟨sat⟩ [1] l-a cumpărat părintele egumen Veniamin și toți călugării de la sfînta mănăstire de la Strîmbul, mai sus scrisă, de mai înainte vreme, în zilele răposatului Șerban voievod, de la Stanciul al lui Arcoe, însă jumătate de sat, partea lui, toată, pentru 200 galbeni toți de aur, toți gata. Și au cumpărat călugării această jumătate de sat pe asprii sfintei mănăstiri.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în Murgești din partea lui Oprea două delnițe fără vecini, pentru că le-a cumpărat părintele egumen Veniamin și toți călugării de la sfînta mănăstire mai sus scrisă, de la Oprea cel bătrîn, pentru 2 000 aspri gata, iarăși în zilele lui Șerban voievod. Și i-a rămas lui Oprea ocina nevîndută, două delnițe și jumătate cu vecinii. Și a tot stăpînit Oprea aceste două delnițe și jumătate, mai sus spuse, pînă la moartea lui, iar după moartea lui Oprea, s-a ridicat femeia lui Oprea, anume Opriana, împreună cu fiii lui Oprea, anume Stan și Trandafira și au făcut frăție și întocmire cu boierul domniei mele Preda, clucerul din Ceplea și au făcut și zapise mincinoase ale lui Oprea de frăție. Iar jupanița Dochia, soția lui Stoica, care a fost mare vistier, care a făcut această mănăstire, mai sus zisă, care sînt ctitori, ea n-a voit să lase alți boieri să între în acest sat mai sus spus, ci a venit și cu părintele egumen Filotei, de la această sfîntă mănăstire mai sus spusă, înaintea răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod și s-au pîrît de față cu Preda clucerul și cu femeia lui Oprea și cu fiii lui. Și au scos și acele zapise mincinoase ale lui Oprea înaintea lui Alexandru voievod, în divan. Iar domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui ⟨și⟩[1] a aflat și a adeverit domnia lui că aceste zapise sînt mincinoase și făcute după moartea lui Oprea și acea întocmire, pe care a făcut-o Preda clucerul cu femeia lui Oprea și cu fiii ei, a fost fără știrea călugărilor și a boierilor și a megiașilor din jurul locului, ci a făcut-o cu înșelăciune. ⟨Iar⟩[1] Alexandru voievod, domnia lui a rupt aceste zapise mincinoase și le-a dat în mîna egumenului Filotei ca să fie călugării mai volnici să cumpere decît toți boieri, străini.

Apoi, întru aceea, Opriana, femeia lui Oprea, cu fiii lui Oprea, Stan și Trandafira ei s-au ridicat iarăși, de bunăvoia lor, de au vîndut și acele

⟨două⟩ [1] delnițe și jumătate cu vecinii, ce se chiamă Hălmejani, anume: Crăciun cu fiii săi și Ion cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și Stanciul al lui Bușulă cu fiii săi și fiii lui Dajul anume, Hamzule și Bistrul cu fiii lor și fiii lui Pascotă, anume Pătru și Semen cu fiii lor și Preda, fiul lui Martin cu fiii și Stan Ungureanul cu fiii și Stanciul Boroancă cu fiii. Și au vîndut aceste două delnițe și jumătate și cu acești vecini, mai sus spuși, pentru 10 000 aspri gata și iarăși pe asprii sfintei mănăstiri. Cîți bani a dat Preda clucerul femeii lui Oprea, pentru această mai sus-spusă ocină, au întors călugării, cu jupanița Dochia, tot, înapoi în mîna lui Preda clucerul.

Și am văzut domnia mea și zapis de la mîna lor cu mulți martori, anume: din Fărcășești, Drăghici postelnicul și din Roșia, Stoica paharnicul și din Ohaba, Nanul și din Bălăcești, Neagul. Și a tot stăpînit sfînta mănăstire și călugării toată dedina lui Oprea din Murgești, din zilele răposatului Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pînă acum în zilele domniei mele.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, cînd însumi am fost domnia mea la Brîncoveni, s-a ridicat la pîră Stan, fiul lui Oprea din Murgești cu mama lui, Opriana și s-au pîrît de față cu Miloș logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Și așa pîra Stan și mama lui, Opriana, că n-a vîndut tatăl lui Stan, Oprea, aceste două delnițe, cum este mai sus spus, încă din zilele răposatului Șerban voievod, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar sluga domniei mele, Miloș logofătul, care este ctitorul mănăstirii, a spus așa înaintea domniei mele, că aceste două delnițe, mai sus spuse, le-au cumpărat călugării de mai înainte vreme, în zilele lui Șerban voievod, de la Oprea din Murgești. Și am văzut domnia mea cartea de cumpărătură a lui Șerban voievod la mîna slugii domniei mele, Miloș logofătul. Pentru aceea și domnia mea am judecat după dreptate și după lege, împreună cu tot divanul. Și am dat domnia mea lui Stan, fiul lui Oprea și mamei lui, Opriana, femeia lui Oprea, lege 12 megiași, pe răvașe domnești, să jure că n-a vîndut Oprea, tatăl lui Stan, aceste două delnițe mai sus spuse, nici n-au luat nici un ban de la călugării din sfînta mănăstire mai sus spusă, ci au stăpînit călugării cu sila. Iar Stan și mama lui, Opriana, femeia lui Oprea, n-au vrut nicidecum să ia lege, să jure, ci au rămas Stan și mama lui, Opriana, de lege și de judecată în divan și dinaintea domniei mele.

⟨Și⟩[1] iar a cumpărat părintele egumen Veniamin și cu ceilalți călugări de la sfînta mănăstire mai sus spusă, ocină în Murgești de la Alexi și de la Dragotă, fiii lui Ghiorghie, partea lor, toată, din cîmp și din pădure, și din apă și de peste tot hotarul cu toți vecinii, anume: Oprea al lui Lera și Oprea Negrul și Radul Bivolariul și Ion Breazu și Danciul Negrul și Danciul Gîngavul, pentru că această mai sus zisă ocină și cu vecini, ea a fost cumpărată de sfînta mănăstire mai sus scrisă de la Alexe și Dragotă fiii lui Ghiorghii, pentru 9 560 aspri gata. Și au vîndut acești mai sus spuși, numiți oameni aceste mai sus-spuse ocine și vecini, ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă și cu știrea tuturor boierilor și a megiașilor, din sus, din jos, din jurul locului.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, mai sus scrisă să-i fie ocină și vecini, dedină și pe ohabă și de întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană și de nimeni neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: pan Hrizea mare ban al Craiovei și pan Ivașco mare vornic și pan Gligorie mare logofăt și pan Dumitru mare vistier și pan Preda mare spătar și pan Vasalachi mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare logofătul, în cetatea de scaun în Bucureşti, luna august 5 zile şi de Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rimnic, CI/6. Orig., perg. (33,5 × 49) pecete timbrată. Cu o trad. din 1820.

---

[1] Omis.

---

356 1636 (7144) august 6, Bucureşt.

† Милостїею божї, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсои Земли Ѹггровлахїнское. Дават господство ми сїе повелѣнїю господства ми болѣрииȣ господства ми Боунев логофет ѡт вистїꙗрїе и със синови си, еликеже Богъ даровах, ꙗкоже да ест емȣ една виноградꙋ оу Дѣлȣл Тръговищїи, по Валѣ Воеводе, колико виноградꙋ имал Радꙋл, синъ поп Станчюлов, ѡт дѣдїино и колико имат и ѡт покȣпенїе ѡт над поп Ивȣл въслѣд родителїе его ,ѡбаче да се знает: ѡт виноградꙋ стар Тоудорȣ дори ȣ виноградꙋ Оудрев Дръганев и със ливадѣ и със ѡвощїю и със сломиȣл и със вози и със точиторилe и със въсходоком, понеже ест покȣпи Боунѣ логофет сїа више речена виноградꙋ ѡт над Радȣл, синъ поп Станчюлов, виȣк Нифон монах ѡт Тръговище за ҂л҂ѕ аспри готови и една плащкъ ѡт грана, пет лакте, аспри ҂в̃.

И продадох Радꙋл, синъ Станчюлов сїѧ виноградꙋ ѡт добро волю его, без ни една силост и със ȣзнанїѧ всѣм варошаним и а сȣседим ѡт гор издол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господство ми. И възимал сїи више речени новци, ҂м҂в и постав е̃ лакте със заплъи въ рȣк его, како видѣхом господство ми и запис ѡт рȣка Радꙋлов ѡт проданїе на рȣка Бȣнев логофет, със мноѕи варошани и добри людїе свѣдїтелїе въ запис.

Сего радї, дадох и господство ми болѣрииȣ господства ми Бȣнев логофет, ꙗкоже да ест емȣ сїа више речена виноградꙋ ѡт дѣдїно и въ ѡхабъ емȣ и синовом и виȣком и прѣвиȣчетом въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже и свѣдїтелїе поставих господство ми: жȣпан Хриза великїи бан Кралевски и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и Преда вел спатар и Неделко вел кчючар и Василїе вел столник и Бȣзинка вел комис и Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел лѡгѡфет.

И аз, Дȣмитрȣ логофет, написах въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст ѕ̃ дьни и ѡт Адама даже до нинѣ въ сего писанїѧ теченїе лѣтѡм въ лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевода, милостїю божїю, господинъ

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu Basaraba voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul de vistierie şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie o vie în Dealul Tîrgoviştei, pe Valea Voievodului, cîtă vie a avut Radul, fiul popii Stanciul, de moştenire şi cît a avut şi de cumpărătură

de la popa Ivul în urma părintelui lui, însă să se ştie: din via bătrînului Tudor pînă în via lui Udrea al Drăganei şi cu livada şi cu pometul şi cu slomnul şi cu carele şi cu tocitorile şi cu tot venitul, pentru că a cumpărat Bunea logofătul această mai sus zisă vie de la Radul, fiul popii Stanciul, nepotul lui Nifon monahul din Tîrgovişte, pentru 36 000 aspri gata şi o plaşcă de grana, cinci coţi, aspri 2 000.

Şi a vîndut Radul, fiul lui Stanciul, această vie de bună voia lui, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor orăşenilor şi a vecinilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi a luat aceşti mai sus zişi bani, 42 000, şi postav 5 coţi tot deplin în mîna lui, cum am văzut domnia mea şi zapis de vînzare de la mîna lui Radul la mîna lui Bunea logofătul, cu mulţi orăşeni şi oameni buni martori în zapis.

Pentru aceasta, am dat şi domnia mea boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această vie mai sus zisă de moştenire şi de ohabă lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca mare comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 6 zile şi de la Adam pînă acum, la această scriere cursul anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LV bis/5. Orig., perg. (30 × 43), pecete timbrată, stricată. Cu două trad. din 1854 şi 1862.

---

357 1636 (7144) august 7.

† Милостїю божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїею гоподства ми cestitului şi credinciosului diregătorului gospodstva mi jupan Ivaşco vel dvornec ca să fie volnic cu această carte a domniei méle de să aibă a oprire ocena ot Tătărăi, ot sudstvo Dîm⟨boviţa⟩ şi a o păzire, de în cîmpu şi de în pădure şi a o dejmuire, pentru că acea ocena fostu-o-au cumpăratu fratele deregătorului domnii méle care scrie mai sus, Radul postelnicul. Şi să fie volnic cu această carte a domniei méle să ia şi o carte de ocenă de la răspopa Oprea ot Tătărăi. Şi de niminile opreală să n-aibă preste carte domnii méle.

Iar care om va ave vreo pîră pentru ace ocenă să vie de faţă. Şi într-alt chip să nu fie peste carte domnie méle. Инако да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч господства ми.

Пис авгȣст з̃ дьни в лѣт ҂з̅р̅м̅д̅.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/5, Orig., hîrtie (30 × 20), pecete mică, inelară, aplicată. Copie ibidem, ms. 207, f. 44v.

358 1636 (7144) august 7.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басарабa воевода и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господсто ми почтенномȣ правител господство ми jupan Oprea vel aga, ca să-i fie satul Detcoii ot sudstvo Vlaş‹ca› cu tot hotarul şi cu rumânii şi cu tot venitul den cînpu şi den pădure şi den apă şi cu viile şi den şăzutul satului, depretutindenilea oarecît se va alége depreste tot hotarul, den hotar pînă hotar, pre hotare bătrîne şi sémne. Pentru că acestu sat Detcoii fost-au sat domnescu cumpărat de răposatul Mihaiu voevod, iar după acéia, cîndu au fostu acum în zilele domniia méle, deca m-au dăruit domnul Domnezeu cu domniia cinstitului înpărat cu steagul Ţării Rumâneşti, iar domnia mea am dat şi am miluit pre cinstitul dregătoriul domnii méle jupan Oprea vel aga cu satul Detcoii, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă ce au slujit domnii méle, ca să fie de moşie lui şi feciorilor lui.

Dreptu acéia şi voi, rumânilor, care o veţi afla de moşie den Detcoii şi apucaţi de legătura Mihaiu voevod, în vréme ce veţi vedea această carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să aveţi asculta de boiarinul domnia méle, ce scrie mai sus, de ce o va da învăţătură, că v-am dat domnia mea să fiţi pre seama lui, să fie volnicu să vă strîngă care pre unde veţi fi răsipiţi, să vă ducă în sat în Detcoii, la moşiile voastre şi de nimelea opreală să n-aibă. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправник, сам реч господство ми.
Пис мѣсеца авгȣст з҃ дьни, в лѣт ҂зрмд.
† Їѡ Матею воевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XLIX/1. Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

---

359 1636 (7144) august 8, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїнское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми болѣринȣ господства ми Бȣнев лѡгѡфет ѡт вистїарїе и със синови си, елицеже Богъ дароваx, ꙗкоже да ест емȣ ѡчинȣ ȣ Дол Гръдїще, въ сȣдство Влашка, ѡбаче дел Могошов ѡт Бȣдѣни всаx и част поп Ꙗндренкъв всаx и част Михалакев ѡт Копъчѣни всаx и част Микȣлов ѡт Бȣдѣни всаx, понеже покȣпил Боунѣ логофет сїа више речена ѡчинъ ѡт на теx людїи више речени делове им всѣx за... [1] аспри готови. И пак ѡчинъ въ Гръдїще, част Стънилъ ѡт Могошъщи и част Станов ѡт там, всаx и дел Воиков Мȣшатов всаx, понеже покȣпи Боунѣ логофет за... [1] аспри готови. И пак част Фрънарюлов всаx кое ѡ ест бил покȣпил Бȣнѣ логофет ѡт на Драгомир, винȣк Радулов кȣреларюл и ѡт на Рада, деда Драгомир за... [1] аспри готови. И пак да ест Бȣнев лѡгѡфет ѡчинъ въ Дол Гръдїще, дел Радулов тог стар ѡт Могошъщи, всаx ѡт по въсом xотаром, ѡбаче да се знает: колико ѡчинъ имат Могош със чет его и Стънилъ със четом си колико имат сам Радул тог стар, понеже ест покȣпил болѣрин господства ми Бȣнѣ лѡгѡфет ѡт на стар Радул ѡт Могошъщи за... [1] аспри готови, ѡбаче ѡчинъ без вечини. И продадоx ѡни всиx иxне частї за ѡчинъ ѡт Гръдїще Бȣнев лѡгѡфет ѡт добро волѣ им, без ни една силост и със ȣзнанїа всѣм мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкръст местом и ѡт пред господства ми.

И видѣх господство ми и запис ѿ проданїе на рȣк Бȣнев лѡгѡфет със мнoѕи добри людїи свѣдїтелїи въ запис, имѣ их написани въс по редȣ ȣ запис.

Сего радї дах и господство ми Бȣнев логофет ꙗкоже да ест емȣ сїѧ више писа ѡчинъ ѿ Дол Гръдїще за дѣдїно и въ ѡхаб емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчетом въ вѣк и не ѿ когождо непоколѣбимо поризмо господства ми.

Сеже и свѣдїтелїи поставих господство ми: жȣпан Хриза великїи бан Кралев<с>кїи и жȣпан Ївашко великїи дворник и жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл великїи вистиꙗр и жȣпан Преда великїи спатар и пан Неделко Ботѣнȣл вел ключар и пан Василїе вел столник и пан Бȣзинка вел комис и жȣпан Вȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И аз, Дȣмитрȣ логофет, начерта въ градȣ Бȣкȣрещи, мѣсеца авгȣст ӣ дьни и ѿ Ѧдама даже до нинѣ, теченїѧ лѣт ҂зрмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul de vistierie și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Grădiștea de Jos, în județul Vlașca, însă toată partea lui Mogoș din Budeni și toată partea popii Andreica și toată partea lui Mihalache din Copăceni și toată partea lui Micul din Budeni, pentru că a cumpărat Bunea logofătul această ocină mai sus zisă de la acei oameni mai sus-ziși, toate părțile lor pentru...[1] aspri gata.

Și iarăși ocină la Grădiște, partea lui Stănilă din Mogoșăști și partea lui Stan de acolo, toată și toată partea lui Voica a lui Mușat, pentru că a cumpărat Bunea logofăt pentru...[1] aspri gata.

Și iarăși, toată partea lui Frînariul, pe care a cumpărat-o Bunea logofătul de la Dragomir, nepotul lui Radul curelariul și de la Rada, bunica lui Dragomir pentru...[1] aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Bunea logofătul ocină la Grădiștea de Jos toată partea lui Radul cel bătrîn din Mogoșăști, de peste tot hotarul, însă să se știe cîtă ocină a avut Mogoș cu ceata lui și Stănilă cu ceata lui, cît a avut Radul cel bătrîn singur, pentru că a cumpărat boierul domniei mele, Bunea logofătul, de la Radul cel bătrîn din Mogoșăști pentru...[1] aspri gata, însă ocina fără vecini.

Și au vîndut ei toți părțile lor de ocină de la Grădiștea lui Bunea logofătul de bunăvoia lor, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și am văzut domnia mea și zapisul de vînzare la mîna lui Bunea logofătul cu mulți oameni buni martori în zapis, numele lor scrise tot pe rînd, în zapis.

De aceea, am dat și domnia mea lui Bunea logofătul ca să-i fie această mai sus scrisă ocină de la Grădiștea de Jos de moștenire și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților în veac și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru Dudescul mare vistier și jupan Preda mare spătar și pan Nedelco Boteanul mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și jupân Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, marele logofăt.

Și eu, Dumitru logofătul, am scris în cetatea București, luna august 8 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor 7144 ⟨1636⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., DXCIV/12. Orig., perg. (42,5 × 29,5), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Loc alb.

---

360 1636 (7144) august 8.

† Милостїею божїе, Їѡ Матею Бъсърабъ воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господства мїи слꙋгꙋ господства ми, по <и>ме Нїкола постелник ѡт Стьнгьчѣ[1] ca să fie volnicu cu carte domnie mele a ținere și a opriiré parte Mujăi dé ocină din satŭ din Ohaba și cu toți rumânii ai lui, cîți să vor afla păntru c-au venit Necola postelnicul nainte domniei mele dé s-au jăluit cum au cumpărat parte Mujăi de moșie di la satul Ciorănii. Iar Muja apoi au vîndutŭ parte lui de moșie jupînului Dumitru vel pitar. Dici într-aceia domniea mea am dat carte domnie mele Nicole postelnicul să oprască parte lui dé moșie de la Ohabă și cu toți rumânii Mujăi, cîți să vor afla, păntru că așea estă învățătura domnie mele. Iar de va părea Mujăi cu strîmbŭ, el să vie de față cu Nicola postelnicul nainte domnie mele în divan.

Și iar să fie volnicŭ Nicola postelnicul cu carte domnie mele să ție vie lui Ivăniș ot Brăsniță, cum am văzut și carte răposatului Io Miha⟨i⟩ voevod. Iar cui va pără strîmbŭ, să vie de față nainte domne mele, păntru că așea estă învățătura domnie mele. **Инако да нест. по реч господства ми.**

Сїе сам реч[2] **господства мїи.**

Пис мѣсеца авгꙋст и҃ дьни, лѣт ҂з҃рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, мїлостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad., XXXIX/54. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică, aplicată.

---

[1] Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domnii mele, anume Nicola postelnicul din Stîngăcea . . .

[2] Cuvintele „сам реч“, scrise ulterior peste prima parte a cuvîntului „повеленїе“.

---

361 1636 august 9.

Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ π(ατ)ριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱ(ερουσα)λὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης

Ἐπειδὴ δὲ ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ποιῶν ἔχο(υσα) τὰς τριβὰς ἐν Οὐγκροβλαχία, διὰ ἀναγκαίας χρείας τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου τάφου, εὗρον τὸν εὐσεβέστατον καὶ ὀρθοδοξώτατον καὶ ἐκλαμπρότατον αὐθέντι, Ἰωάννη Ματθάει βοϊβονδα, πάσης Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονεύοντα λαμπρός τε καὶ εὐδαιμόνως, καὶ εὐσεβείας ὀρθῶς τε καὶ εὐλαβῶς, καὶ εἰς τὰ θεῖα κατὰ Θ(εὸ)ν ἑπόμενος, ὡς οἱ θεῖοι ἀπόστολοι ἐδίδαξαν πιστεύειν, καὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων· π(ατέ)ρων· τὰ δόγματα ἐπακουλοθεῖ καὶ

φυλάττειν, καὶ τὰ πάντα εὐλαβῶς τε καὶ φιλοθέος ἔχει, καὶ ἱεροὺς ναοὺς ἐποικοδομεῖν καὶ ἀνεγείρην, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν εἰς πᾶν ψυχικὸν ἀναθήμα τῷ Θ(ε)ῷ ἐπιφέρειν, τούτου χάριν καὶ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τὸ ἐπονομαζόμενον Γόβορα, τὸ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐπισκόπου Ῥεμνήκου εὑρισκομένῳ, θείῳ ζήλῳ κινούμενος[1] ἐβουλήθη ἐπιβάλη ἐν αὐτῷ διδασκάλους καὶ τυπογράφους, ἵνα ἱεροὺς βίβλους τυποῦν καὶ ἀναγράφουν, καὶ οὐ μόνον τούτων ἔχουν καὶ φροντίζην οἱ διδάσκαλοι, ους ἐπιθέτη ἔχουν τὴν διοίκησιν, ἀλλὰ καὶ παίδας φοιτᾶν καὶ διδάσκουν τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ ὅση δύναμην εἰπεῖ δείγχνουν αὐτοὺς ἐγνωρίζην τὴν ἔσω καὶ ἔξω σοφίαν τῶν ἀν(θρώπ)ων δεῖ ἐκλεξαμένων ἄνδρας ἱκανοὺς διενεγκεῖν πόνους καὶ νουθετεῖν ἐπιτηδείως, καὶ κεχρημένους ἐν λόγῳ καὶ δοξάζην κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοιούτους εὔχομαι δυνατοὺς εἶναι μετὰ χρηστότητος, καὶ ἀγωνίζεσθ(αι) τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐν τοῖς μαθήμασιν τῶν μαθητῶν, ἵνα καὶ ταῖς ὀφειλομέναις εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις ἀφ' ἡμῶν καὶ ἐκ Θ(ε)οῦ ἔξειται. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἐν εὐσεβεῖς καὶ ἔνδοξος ἡγεμὸν Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοιβόνδας πάσης Οὐγκροβλαχίας, κατανωεῖσας πρὸ πάντων ἀνωτάτω[2] Θ(ε)ῷ καὶ δουλεύσει προθύμως καρποφορεῖν οὐ μόνον ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ βίῳ καὶ ῥέοντι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ αἰωνίῳ καὶ μένοντι διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ὅλης του τῆς καρδίας ἀφιερώνη καὶ ἐπιθέτη ἐν τῷ μοναστηρίῳ Γόβορα τῷ προεστότι καὶ ἡγουμένῳ κῦρ Μελετίῳ καὶ τὸ κατ' ἔτος αὐτοῦ εὑρισκομένῳ, εἰς τὰς χεῖρας[3] αὐτῶν ἔχειεν φλωρία χίλια, κρατεῖν καὶ κυβερνεῖν αὐτῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔχειν δουλεύγειν καὶ τυπογράφην τὰς βίβλους, καὶ ἐξ αὐτῶν πωλὴν τρέφεσθαι οἱ διδάσκαλοι τῶν περισευομένων ἐκ τῶν χιλίων φλωρίων καὶ ἐρχομένων διαφόρων, τὸ δὲ κεφάλαιον, ἤγουν τὰ χίλια φλωρία, πάντα μένουν εὑρίσκεσθαι καὶ δουλεύγεσθαι ἐξ αὐτῶν ὧν καὶ ἐπὶ[2] τοῦτον πάλιν τὴν πρόνοια καὶ ἐρευνᾶν καὶ μετὰ μεγάλης ἐξετάσεως, ἐπισκοπὴ καὶ σύλληψιν ὁ ἱερώτατος μ(ητ)ροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ἵνα μή τι διαβολὴ ἀνεπιμέλειτα μένουν καταφανίσονται ἡ δραγμαὶ τῆς ποσότητος, καὶ ἄκαρπον διαμήνει τὸ ἔργος αὐτό, τὸ ψυχοφελὲς καὶ εάρεστον ὁ δὲ κατὰ καιρὸν καὶ ἡμέραν εὑρισκόμενος μ(ητ)ροπολίτης ἔχειν τὴν αὐτὴν φροντίδα ὡς ἄνωθεν εἴπομεν, τούτου χάριν ὁ εὐσεβέστατος αὐθέντις Ἰω(άν)ν(η) Ματθαίει βοϊβόνδας ἐδεήθη (νὰ) γράψομεν τὸ παρόν, τὸ ἐνεργὸν ἔχειν, καὶ ἀπαρασάλευτον τοὺς ἐπ' εὐεργεσία τῶν σπουδέων ἐπεδώθη, ὡς καὶ τὸ χρυσόβουλον τοῦ αὐθεντὸς διορίζεται, καὶ ἐπ' αὐτὸ διαμένει δυνάμεως, ἐφ' οὗ ἐξετέθη ἀκολούθως τούτου προβάντα τῆς παραδόσεως τὸ ἀσφαλὲς ἐπιφέρεσθαι καὶ τοὺς ἑξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους ἐπιμένει, καὶ τοῦ κατατολμήσαντος ἕτερόν τι παρὰ τὰ διωρισμένα τοῦ χρυσοβούλου τοῦ αὐθεντὸς καὶ τοῦ παρόντος ἡμετέρου γράμματος διαπράξασθαι, εἴ τι οἷος φανὴ ἐναντίως χαλάση καὶ ἀφανίση τὰ γεγραμμένα καὶ ἀφιερωμένα ἄνωθεν καὶ τοῦ αὐεντὸς ὡς γράφη τὸ χρυσόβουλον, ὁ ἐναντίως ἔστω ἀφωρισμένος καὶ κατηραμένος παρὰ Θ(ε)οῦ παντοκράτορος, καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ νὰ ἔχει τὰς ἄρας τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶν θεοφόρων π(ατέ)ρων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Εἰς τοῦτο ἐπεδόη ἐν ἔτει κατὰ τὸ σ(ωτή)ριον αχλς μηνὶ αὐγούστ(ῳ), θ'.

Θεοφάνης ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfîntului oraş Ierusalim şi al întregii Palestine

Deoarece smerenia noastră avînd, printre multe altele, parte şi de o şedere în Ungrovlahia, pentru nişte nevoi necesare ale sfîntului şi dătătorului de viaţă Mormînt, l-am găsit pe preacucernicul, prea dreptcredinciosul şi preastrălucitul domn, Ioan Matei voievod, cîrmuind întreaga Ungrovlahie

cu strălucire şi întru fericire, în cele ale credinţei, pe calea cea dreaptă şi cu evlavie, purtîndu-se după rînduiala lui Dumnezeu în privinţa celor dumnezeieşti, aşa cum dumnezeieştii apostoli au învăţat să se creadă şi să fie urmate şi păzite dogmele sfinţilor părinţi, precum şi că în toate el se poartă în chip evlavios şi iubitor de Dumnezeu, că înalţă şi construieşte lăcaşuri sfinte, într-un cuvînt că în orice încercare sufletească el către Dumnezeu se poartă, fapt pentru care şi în mănăstirea numită Govora şi aflată în eparhia episcopului de Rîmnic, mişcat de un zel dumnezeiesc a voit el să rînduiască într-însa dascăli şi tipografi pentru a tipări şi a reproduce cărţi sfinte şi încă nu numai de acestea să aibă grijă dascălii pe care i-a însărcinat cu administrarea, ci şi copiii să urmeze şi să înveţe scrierile sfinte şi după toată puterea lor să-i deprindă pe ei a cunoaşte înţelepciunea cea dinlăuntru şi cea din afară a oamenilor. Căci este necesar ca bărbaţi aleşi să depună multă silinţă şi cu rîvnă să sfătuiască, fiind ei destoinici în cuvîntul şi fapta adevărului, gîndind şi crezînd după modelul bisericii răsăritene, căci de asemenea oameni puternici mă rog eu să avem parte din belşug şi să ducă ei lupta cea frumoasă în învăţătura elevilor, pentru a fi urmaţi de cuvenitele rugăciuni şi binecuvîntări din partea noastră şi de la Dumnezeu.

Căci pentru aceasta şi cel între cucernici, renumitul cîrmuitor a toată Ungrovlahia, Ioan Matei voievod, gîndind înainte de orice la Dumnezeu, se străduieşte cu multă rîvnă să culeagă roade nu numai în această viaţă scurtă şi trecătoare, ci şi în cea veşnică şi dăinuitoare. Fapt pentru care cu zel deosebit şi din toată inima lui a afierosit şi dăruit mănăstirii Govora, celui aflat în fruntea ei, egumenul chir Meletie, precum şi celui ce se va afla acolo, ca în fiece an să aibă în mîinile lor o mie de florini, de care să dispună şi să-i chivernisească şi din aceşti bani să aibă de lucru şi să tipărească cărţile, şi din vînzarea acestora să se hrănească dascălii. Cît priveşte ceea ce prisoseşte la mia de florini şi la diferite venituri, întreaga sumă, adică mia de florini, să se afle la îndemîna lor şi din aceşti bani să se lucreze, iar grija lor să o aibă preasfîntul mitropolit al Ungrovlahiei, care să cerceteze cu mare atenţie, aplecare şi supraveghere, pentru a nu se întîmpla vreun lucru diavolesc şi să se prăpădească banii rămaşi nesupravegheaţi ai acestei sume, iar această lucrare atît de folositoare pentru suflet şi plăcută lui Dumnezeu să rămînă fără roade. Aceeaşi grijă să o aibă mitropolitul ce s-ar afla la vremea şi ziua cuvenită, după cum am spus mai sus, căci pentru aceasta ne-a rugat preacucernicul domn Ioan Matei voievod, ca să scriem scrisoarea de faţă, care să aibă putere neclintită.

S-a mai dat şi pentru cei care se vor ocupa de această milă, după cum şi hrisovul domnului porunceşte, ca să rămînă el întru aceeaşi putere, cu care s-a cerut ca cele cuvenite prin tradiţie să se urmeze după el. Să poarte el asigurare şi să dureze pentru toate timpurile ce vor urma de aici înainte, iar cel care ar îndrăzni să săvîrşească un lucru contrar celor poruncite de hrisovul domnesc şi de scrisoarea noastră de faţă, oricine ar fi acela care s-ar porni împotrivă spre a nărui şi a nimici cele scrise şi afierosite mai sus, după cum scrie altminteri şi hrisovul acel ce se va împotrivi să fie afurisit şi blestemat de către Dumnezeu atotputernicul şi de către smerenia noastră, şi să aibă el parte de blestemele celor 318 purtători de Dumnezeu părinţi şi ale tuturor sfinţilor.

Pentru aceasta s-a dat în anul cel de după cel mîntuitor 1636, în luna august, 9.

Theofan, din mila lui Dumnezeu, patriarh al sfîntului oraş Ierusalim ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Govora XXVI/1. Orig., perg. (62,5 × 40).

---

[1] În text κινοῦμενος.
[2] Lectură nesigură.
[3] În text χείρας.

---

362 1636 (7144) august 10.

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ. Пишет господство ми ţie, Gherghe căpitan şi ţie, Gîlcă iuzbaşa de la Ruşii de Véde. Către aceasta vă dau în ştire domniia mea că v-am fost miluit cu un sat de-ale Niculii vistiarul, anume Putineiul, cum am miluit şi pre alalţi hotnogi i boiari.

Iar cîndu au fost acum, căzut-au boiarinul domnii méle Stroe logofătul la judecată, în divan, pentru o datorie ce au avut la Nicula vistiarul. Deci aşa l-au ajunsu judicata, cum pentru acea datorie a lui, ce au avut la Nicula vistiarul, să ia den în satele Niculii vistiarul, pînă va umplé seama datoriei lui.

Deci au mai luoat şi alte sate şi am dat domniia mea să ia şi acel sat ce v-am dat domniia mea.

Derept acéia, de vréme ce veţi vedea ceastă carte a domnii méle, iar voi să căutaţi să luoaţi voi vinul şi tot venitul acelui sat estimpu. De-aciia, să nu mai aveţi treabă, ce să hie şi rumânii şi moşia şi venitul şi tot ce să va alége pre seama lui Stroe logofătul, însă şi el să vă dăruiască cîte o plaşcă bună, cum au luoat şi alţi hotnogi. Că v-au fost destul cît v-aţi hrănit pre dînsul.

Aceasta vă grăescu domniia mea.
Инако да не ест. И исправник, сам рѣч господствеа ми.
Пис авг8ст ī дьни, в лѣт ҂зрмд.
† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.
Їѡ Матею воевод ‹m. p.›

Muzeul militar central, II/44. Orig., hîrtie (29,5 × 21), pecete mică, inelară, aplicată în tuş roşu. Copie la Bibl. Acad., DXLVIII/8.

363 1636 (7144) august 10, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ. Дават господство ми сїю повелѣнїе господства ми свѣтѣи, божественїи монастир зовемаго Поток, храм прѣѡбраженїе господа Бога и спаса нашего ‹Їус8са› Христа[1], ca să hie volnici călugării cu această carte a domnii méle şi cu sluga domnii méle na ime ...[2] de să caute şi să oprească pre tot omul de pre moşiile mănăstirii în ⟨sa⟩tul Vlăduţa ot Tele⟨or⟩m⟨an⟩ tot, cu tot hotarul şi partea Dadului, pentru că o au cumpărat ⟨V⟩isarion călugărul de la Dadul derept o găleată de grîu şi o vacă şi poiana Slătioarei şi cu braniştea şi cu pădurea sfintei mănăstiri şi cu viia den Topolovéni şi în Ludişti şi la Potoc partea

lu Dragomir şi a Vladului şi Ion şi a Nanului şi Hulubeştii şi cu sileştea aceasta şi Davideştii toţi şi Turbureşti, ocina Vîlcului, cît va fi ţinut el şi ocina Celéiul toată cu gîrla şi cu balta, cît iaste, cît au ţ⟨in⟩ut Tunsul cu fraţii l⟨u⟩i... mori la Lungi şi ţiganii den Potlogi, po ime: Cioca ⟨i Ş⟩erban i Băr⟨bat...⟩ i Lal *i* Necula cu feciorii lor, pentru că acéste s⟨at⟩e şi ţigani... Dragomir al Manii la mănăstirea Potocul încă în zil⟨ele...⟩ ci⟨n⟩stit r⟨ăposatului ...⟩ Vladul vodă, cum am văzut domnia mea şi hrisovul Vladului vodă, sinŭ Vladu ⟨lui vodă...⟩

Şi iar au fost cum⟨părat⟩ Visarion egumenul de la Voinea ⟨... dr⟩ept 1 bou... în zilele ⟨lui Basa⟩rabă vodă Tînărul... şi Vlad voevod... ocină mănăstirii în Vlădu⟨ţa...⟩ în ⟨să⟩ den funea... ⟨stăpî⟩nească şi în funea *me*⟨*gie*⟩şască toată, pentru că o au adaos D⟨ragomir⟩ al Manii la Potoc şi iar ⟨pî⟩nă în Butui, cît iaste înprejurul mănăstirii.

În⟨să⟩ hotarăle să se ştie: den Gura ⟨Vă⟩ii lu Dadi, pren vîrhul Butoiului de cătră apus, iar pînă în calea tîrgului şi de acolea ⟨în s⟩us, pînă în hotarul Butoiului cît încă iaste bătrînă m⟨oş⟩ie mănăstirii, cum am văzut ⟨do⟩mnia mea şi cartea lui Alecsandrŭ vodă, sinŭ Mircii vodă de pîră şi de rămas cu popa Vlaicul şi cu ceata lui v leat 7083.

Şi iar nişte mori ⟨în⟩ or⟨a⟩ş la Piteşti, cu loc, cu pomi, că acéle mori le-au dat şi le-au adaos mănăstirii ⟨Po⟩tocul, Dragomir lu Udreşti biv vel dvornic în zilele Radului vodă, sinŭ Vladu vodă, cum am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru vodă, sinŭ Bogdan vodă, de pîră şi de rămas, cu Milcoae ot ⟨P⟩iteşti şi cu ginere-său Sfranţa.

Ce am dat şi domnia mea că să oprească pre tot ⟨o⟩mul, iar cine ce cărţi va avea şi cu ce dreptate va ţinea, să vie de faţă.

И<нак>о да нѣст, по реч господства ми.

И исправник, сам реч госпо҃дства ми.

Пис ȣ Бȣкȣрещи авгȣст ї҃ дьни, в лѣт ҂$\overline{\text{зрмд}}$ [3].

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

† Їѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad., DLXXXVIII/4. Orig., hîrtie (30 × 20) rupt, pecete inelară, aplicată.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieştii mănăstiri numite Potoc, hramul preobrajeniei domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru ⟨Iisus⟩ Hristos".

[2] Loc alb.

[3] „Scris în Bucureşti, august 10 zile, în anul 7144" ⟨1636⟩.

---

364 1636 (7144) august 11, Bucureşti.

† Бъ Христа Бога, благовѣрнїи и благочьстивїи и Христȣлюбивїи и самодръжавнїи Їѡ Матеи воевода, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномȣ Їѡ Басараб воевода, божїю милостїю и божїемъ дарованїемъ, ѡбладаещоми и господствȣещоми въсои земле Ѹггровлахїиское, ещеже и запланенскїим странам Ѧмлаш и Фагараш херцегь. Благопроизволых господство ми своим благимь произволенїемь и чистым и свѣтлым сръдцемь господство ми, ꙗко прославчтїи прославлъшаго мѧ Бога и съ славое възнесешаго мѧ на прѣстолѣ богопочивших родїтелїим господство ми.

Сеже даровах и господство ми сьи въсечьстнїи, благоѡбразних и прѣпочетанїи, еже над въсеми чьстїи и дарове настоещїе сїи хрисовȣл господство ми, почтенном правителю господство ми жȣпанъ Бȣчина вел пехарник и жȣпанчцев его

Нѣгъв и съ них синови, елицим Богъ даровах, ꙗкоже да мȣ ест село Бръдъшещїи ѡт соѵдство Ѩргеш, със въсом хотаром и със вечинїи, на име: Радѵл със синови си и Тȣдорȣ със синови си и Михъилъ със синови си и Татȣл със синови си и Сни със синови си и Михъилъ, синъ Нѣкшȣлов, със синови си и дрȣги вечинн, коиици се хокют ѡбрѣстих за дѣдїно ѡт Бръдъшещї и със въс ходоком ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт планен и ѡт седалище селов, ѡт посвȣде, варе елико се хтѣт избрати ѡт по въс хотаром, по старе хотаре и белѣѕе, понеже ест покȣпил жȣпан Бȣчина вел пехарник того село више писано ѡт над Бадѣ логофет ѡт Ѩрцеш и ѡт синови его, Радѵл и Преда и Станчюл, за ȣги́ ск҃ аспри готови и със запис ѡт рȣка им и със болѣри сведетели.

И пак, да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник а҃ вечин, на име Мȣшат със синови его и със въсах дел его за ѡчи<нъ> ѡт Червȣрѣни, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт планен и ѡт по въс хотаром, понеже́ га ест покȣпил ѡт над Стонка пехарник ѡт Зърнещи за ȣги к҃ аспри готови и със запис ѡт рȣка его и със сведетелїи.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник ѡчинȣ ȣ село ȣ Кȣрота въ сȣдство Єлхов, али дел Станов, синъ Радȣлов въсах и дел Радѵлов, синъ Драганев въсах и за дѣдїнȣ и за покȣпенїе, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и ѡт седалище селов и ѡт през въс хотаром, понеже ест покȣпил Бȣчина пехарник ѡт над Стан, синъ Радѵлов и ѡт над Радȣл, синъ Драганев, за ҂е҃ аспри готови, али тъчїе нив без вечини и със запис ѡт рȣка их и със болѣри сведетелїи.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник ѡчинъ ȣ Горни Гълишещи ѡт сȣдство Ѩргеш сежени р҃н и ȣ длъг и ȣ широк, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и ѡт седалище селов, ѡт по въс хотаром и със един брод за воденицȣ, въ вода Ѩрџишȣлов, идѧже ест воденица Ївaнов постелник ѡт Гълешещи. Понеже сїѧ ѡчинȣ, р҃н за сежени, и със тог брод за воденицȣ, више пис, били сȣт за дѣдїнȣ Радѵлов и Томев и Нѣгоев и Ѩлдев и Станов и Воинев и Бадев и Стонкъв и Балев и Нѣгȣв и Лȣкъв и Станчюлов и Ѡпрев и Щефанов и прочїим селѣни ѡт Гълешещи, ещеже ѡт прѣжде врѣме.

Таже, къда ест бил иинѣ, въ дьнїе господство ми, прилȣчило се сȣт тере се ест ȣбил един чьловекъ ѡт село им, по ѡчина селѡв Гълешищилом. Таже възимают се дешȣгȣбинȣ господска и ѡт село ѡт Гълешещи и ѡт ѡкрътиим местом, како ест закон хорев. Таже се сȣт пришел и дѣла ѡвем мегїашом ѡт Гълешещи на дешȣгȣбинȣ, ȣги к҃з, аиȣ нѣст имал новци да даст на господство, нъ соѵт дали сїе р҃н за сежени и бродов за воденицȣ жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник за сїи к҃з за жилтї више речени, ѡни за нихном доброволю, без ни една силост ѡт пред господство ми ѡт великїи диван, със запис ѡт рȣками их, със мноѕи болѣри сведетелїи написани ȣ запис.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник една кȣкю ȣ варош господство ми ȣ Трьговище, със местом и със врътоград, със периволю и със ѡграждeнїе, със въс местом, елико се хтет избрати ȣколном кȣкев и ȣ длъг и ȣ широк, иже ест дома кѡд цръквȣ Барацилом, понеже ест покȣпил жȣпан Бȣчина вел пехарник сїѧ кȣкю със местом ѡт над Шимон Сасȣл и ѡт жена его Магда и ѡт синъ его Пътрȣ ѡт Трьговище, за ҂д҃ф аспри готови. И продал ест ѡни за доброволю. И видѣхом господство ми и книга Симев сȣдцȣ със в҃ї пръгари и със мноѕи людїе добри варошани и свѣщеници, маадї и старци, сведетелїе написани ȣ книгȣ варошȣлов, със печатѣ ѡт свѣта цръквȣ храм свѣта петка.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник една циганкȣ, на име Симина, дъщера Кръчюнов циганȣл, понеже ѡ ест покȣпил ѡт над Преда спатар, синъ Никъв бив вел лѡгѡфет, сїѧ циганкȣ, за ȣги к҃ аспри готови и със запис ѡт рȣка его, със болѣри сведетелїи написани ȣ запис.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчинев вел пехарник една циганкȣ, на име Стана, дъщера Ѩнкъв циганка, понеже ест даровал болѣрин господство ми Барбȣл ключар ѡт Поꙗнъ почтеномȣ правнтелю господство мн жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарннк сїѧ цнганкȣ внше пнс, что ѡ ест бнл възнмал Барбȣл ключар ѡт над Бъднслав постелннк ѡт Белчнн, радї дрȣга цнганкȣ его, а жȣпан Бȣчнна вел пехарннк, радї братства нм , даровал ест по Барбȣл ключар със една зеге за нъдрацн грана паранго н със а҃ ковор красно. И даровал ест Барбȣл ключар, ѡн за негов доброволю, със запнс ѡт рȣка его н със мноѕн болѣрн [болѣрн] сведетелїн напнсанн ȣ запнс, ꙗкоже да ест его дѣдїнȣ въ вѣкн.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарннк една цнганкȣ, на нме Станка, понеже ю ѡ ест даровал почтенном болѣрнн господство мн Дȣмнтрȣ вел пнтар Фнлїешанȣл, радї братъства нм, ѡн за негов доброволю, със запнс ѡт рȣка его н съ мноѕн болѣрн сведетелїн, ꙗкоже да ест жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарннк сїѧ ацнганкȣ дѣдїно.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарннк една ацнганкȣ, на нме Ꙗнка, понеже ест сътворнл промененїе жȣпан Бȣчнна вел пехарннк със Барбȣл ключар, тере ест дал Бȣчнна пехарннк Барбȣлов ключар дрȣга цнганкȣ, на нме... [1], радї Ꙗнка цнганка, да ест цнганкȣ радї цнганкȣ, със запнс ѡт рȣкамн нх, едного на дрȣго, за промененїе н със мноѕн болѣрн сведетелїн, напнсанн ȣ запнс.

И пак да ест почтеномȣ правнтелю господство мн жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарнк еднн чнлѣд за ацнганн, по нме Дръгȣцȣл със ацнганкам сн, на нме Стана, дъщера Кръчюнов цнганȣл н със децам сн, понеже тог ацнган Дръгȣцȣл, ѡн ест бнл цнган господскȣ, ѡт ацнгънїѧ господска, а Стана цнганка, ѡна ест бнла Мнтрев бнв вел пнтар. Таже, къда ест бнл въ дьнн Леѡн воевод, а господствȣ емȣ дал ест н помнловал по жȣпан Бȣчнна вел пехарннк със Дръгȣц цнганȣл, радї права слȣжбȣ, а по Стана цнганка, ѡн ѡ ест платнл, тере сȣт дал Мнтрев пнтар дрȣга цнганкъ, на нме Станка, ѡт Фнлїешанȣл радї Станка цнганка, да ест цнганкȣ радї цнганкȣ.

И пак да ест жȣпанȣ Бȣчннев вел пехарннк една цнганкȣ, по нме Марїѧ, понеже нх ѡ дал Мнхаю бнв вел спатар, кȣпно със снн҄ъ его Васнлїе постелннк н със жнтелннца его Хръсова, радї братство, ѡнн за ннхном доброволю, да ест Бȣчннев вел пехарнк за дѣдїнȣ, а жȣпан Бȣчнна пехарнк, ѡн ещеже сȣт даровал радї братства по Васнлїе постелннк, сннъ Мнхаюв спатар със а҃ кон добръ, със запнс ѡт рȣкамн, радї братство, със мноѕн болѣрн сведетелїн, напнсанн ȣ запнс.

И продадоше сїн внше реченн нменнтн людїе ннхне села н ѡчнне н вечннн н ацнганн н променнлн сȣт н даровал ест ѡнн за ннхном доброволю, вез нн едно снлост, със ȣзнанїе въсем мегїашом ѡт гор нздол, ѡт пред господство мн.

И вндѣв господство мн въсѣ запнсове по редȣ за проданїе н за покȣпенїе над сїе ѡчнне н дѣдїне внше речене.

Сего радї, дадох сьм господство мн почтенномȣ правнтелю господство мн жȣпанȣ Бȣчннев велнкїн пехарннк н жȣпанннцев его Нѣгъв, ꙗкоже да нм сȣт ѡчнне н вечнні н ацнганн дѣднн ȣ н въ ѡхаб, снновом н внȣком н прѣвнȣчетом н не ѡт когождо непоколѣбнмѡ, порнзмо господство мн.

Ѥщеже н заклннанїе поставлѧем господство мн: по ѡшъствїе господство мн, комȣ върȣчнт господъ Богъ <по с>лѧд нас бнтн господаръ н владалцȣ Земле Влашкое нлн ѡт срьдчнаго плода господство мн нлн ѡт сърȣднк нашнх нлн, по гресех наше, нлн ѡт нноплеменнкȣ, да аще почтет н поновнт н ȣкрѣпнт сїе хрнсовȣл господства мн, того господъ Богъ да га почтет н да съхраннт въ господства его н а въ бȣдещнх вѣцех дȣша его. Ꙗ ащелнже не почтет н не поновнт н не ȣтвръднт, анȣ <по>перет н разорнт н нсхабнт сїе хрнсовȣл господство мн, тог да ест тръклет н афоресан ѡт тн҃ї свѣтн ѡтцн нже соѵт въ Некен н да нмат ȣчастїю със Їȣда н със Ꙗрїꙗ на еднȣ место.

Сеже оѵбо н сведетелїе поставнх господство мн: жȣпан Хрнза велнкїн бан Кралевскїн н жȣпан Ївашко вел дворннк н жȣпан Глнгорїе вел логофет н жȣпан

Дȣмнтрȣ Дȣдескȣл вел внстнꙗр н жȣпан Преда вел спатар н жȣпан Неделко вел ключар н жȣпан Васнлїе Цанндȣр вел столннк н жȣпан Бȣзннка вел комнс н жȣпан. . . [1] вел пехаɼннк н жȣпан Костанднн велнкїн постелннк. И нсправннк, Глнгорїе вел лwгwфет.

И напнсах аз, Лепъдат логофет, въ настолнн град Бȣкȣрещин, мѣсеца август аї дьнн н wт Ꙗдама до ннн҃ѧ теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрмд.

† Їw Матею вwевwда, мнлостїю божїю господннь.

Їw Матею воевод <m.p.>

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul şi binecinstitorul şi de Hristos iubitorul şi singur stăpînitorul Io Matei voievod, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod, din mila lui Dumnezeu şi cu darul lui Dumnezeu stăpînind şi domnind peste toată ţara Ungrovlahiei, încă şi al părţilor de peste munte, al Amlaşului şi Făgăraşului herţeg, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoinţă şi cu inima curată şi luminată a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m-a proslăvit şi cu slavă m-a ridicat în scaunul întru Dumnzeu răposaţilor părinţilor domniei mele. Iată am dăruit şi domnia mea acest atotcinstit, cu frumoasă faţă şi preacinstit, care este deasupra tuturor cinstelor şi darurilor, acest de faţă hrisov al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic şi jupaniţei lui Neagăi şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Brădăşeştii din judeţul Argeş, cu toate hotarele şi cu vecinii, anume: Radul cu fiii săi şi Tudor cu fiii săi şi Mihăilă cu fiii săi şi Tatul cu fiii săi şi Sin cu fiii săi şi Mihăilă, fiul lui Neacşul, cu fiii săi, şi alţi vecini, cîţi se vor găsi de moştenire din Brădăşeşti, şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pe vechile hotare şi semne, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic acel sat mai sus-scris de la Badea logofătul din Argeş şi de la fiii lui, Radul şi Preda şi Stanciul, pentru ughi 220 aspri gata şi cu zapis de la mîna lor şi cu boieri martori.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic 1 vecin, anume Muşat cu fiii lui şi cu toată partea lui de ocină din Cerburéni din cîmp şi din pădure şi din apă şi din munte şi de peste tot hotarul, pentru că l-a cumpărat de la Stoica paharnicul din Zărneşti, pentru ughi 20 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui şi cu martori.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în sat în Curota, în judeţul Elhov, însă toată partea lui Stan, fiul lui Radul şi toată partea lui Radul, fiul Drăganei şi de moştenire şi de cumpărătură, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului şi de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Vucina paharnicul de la Stan, fiul lui Radul şi de la Radul, fiul Drăganei, pentru 5 000 aspri gata, însă numai ogoarele, fără vecini şi cu zapis de la mîna lor şi cu boieri martori.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic ocină în Gălişeştii de Sus din judeţul Argeş stînjeni 150 şi în lung şi în lat, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului, de peste tot hotarul şi cu un vad de moară pe apa Argeşului, unde este moara lui Ivan postelnicul din Găleşeşti. Pentru că această ocină, 150 de stînjeni, şi cu acel vad de moară mai sus scris, au fost de monştenire lui Radul şi lui Toma şi lui Neagoe şi lui Aldea şi lui Stan şi lui Voinea şi lui Badea şi lui Stoica şi lui Balea şi lui Neagu şi lui Luca şi lui Stanciul şi lui Oprea şi lui Ştefan şi altor săteni din Găleşeşti, încă dinainte vreme.

Astfel, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-a întîmplat de a fost ucis un om din satul lor, pe ocina satului Găleşeştilor. Deci, s-a luat deşugubină domnească şi din sat din Găleşeşti şi din jurul locului, cum este legea ţării. Deci a ajuns partea acestor megiaşi din Găleşeşti la deşugubină ughi 27, ci n-au avut bani să dea la domnie, cu au dat aceşti 150 de stînjeni şi vadul de moară jupanului Vucina marele paharnic pentru aceşti 27 de galbeni mai sus-zişi, ei de a lor bunăvoie, fără de nici o silă, dinaintea domniei mele, din marele divan, cu zapis de la mîinile lor, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic, o casă în oraşul domniei mele, în Tîrgovişte, cu loc şi cu grădină, cu livadă şi cu îngrăditură, cu tot locul, cît se va alege în jurul casei şi în lung şi în lat, care casă este lîngă biserica Baraţilor, pentru că a cumpărat jupan Vucina marele paharnic această casă cu loc de la Şimon Sasul şi de la soţia lui, Magda şi de la fiul lui, Pătru, din Tîrgovişte, pentru 2 500 aspri gata. Şi au vîndut ei de bunăvoie. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Sima judeţul cu 12 pîrgari şi cu mulţi oameni buni, orăşeni şi preoţi, tineri şi bătrîni, martori scrişi în cartea oraşului cu pecetea de la sfînta biserică, hramul Sfînta Vineri.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Simina, fiica lui Crăciun ţiganul pentru că a cumpărat-o de la Preda spătarul, fiul lui Nica fost mare logofăt, această ţigancă, pentru ughi 20 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui, cu boieri martori scrişi în zapis.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă anume Stana, fiica Ancăi ţiganca, pentru că a dăruit boierul domniei mele Barbul clucerul din Poiană cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, această ţigancă mai sus scrisă, pe care a luat-o Barbul clucerul de la Vădislav postelnicul din Belcin pentru altă ţigancă a lui, iar jupan Vucina marele paharnic, pentru înfrăţirea lor, l-a dăruit pe Barbul clucerul cu o pereche de nădragi grana parango şi cu un covor frumos. Şi a dăruit Barbul clucerul, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri [boieri] martori, scrişi în zapis, ca să-i fie dedină în veci.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Stanca, pentru că a dăruit-o cinstitul boier al domniei mele Dumitru marele pitar Filieşanul, pentru înfrăţirea lor, el de a lui bunăvoie, cu zapis de la mîna lui şi cu mulţi boieri martori, ca să fie jupanului Vucina marele paharnic această ţigancă dedină.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, anume Anca, pentru că a făcut schimb jupan Vucina marele paharnic cu Barbul clucerul, de a dat Vucina paharnicul lui Barbul clucerul altă ţigancă, anume ...[1], pentru Anca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă, cu zapis de la mîinile lor, unul altuia, de schimb şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi iar să fie cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic, un sălaş de ţigani, pe nume: Drăguţul cu ţiganca sa, anume Stana, fata lui Crăciun ţiganul şi cu copiii săi, pentru că acel ţigan, Drăguţul, el a fost ţigan domnesc, din ţigănia domnească, iar Stana ţiganca, ea a fost a lui Mitrea fost mare pitar; deci, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, iar domnia lui a dat şi a miluit pe jupan Vucina marele paharnic cu Drăguţ ţiganul, pentru dreaptă slujbă, iar pe Stana ţiganca, el a plătit-o, de i-a dat lui Mitrea pitarul altă ţigancă, anume Stanca, de la Filieşanul, pentru Stanca ţiganca, să fie ţigancă pentru ţigancă.

Şi iar să fie jupanului Vucina marele paharnic o ţigancă, pe nume Maria, pentru că i-a dat-o Mihai fost mare spătar, împreună cu fiul lui, Vasilie postelnic, şi cu soţia lui, Hîrsova, pentru înfrăţire, ei de a lor bunăvoie, să fie lui Vucina marele paharnic de moştenire, iar jupan Vucina paharnicul, el încă a dăruit pentru înfrăţire pe Vasilie postelnicul, fiul lui Mihai spătarul, cu 1 cal bun, cu zapis de la mîinile ⟨lor⟩ [2], pentru înfrăţire, cu mulţi boieri martori, scrişi în zapis.

Şi au vîndut aceşti mai sus spuşi numiţi oameni satele, ocinele, vecinii şi ţiganii lor şi au schimbat şi au dăruit ei de a lor bunăvoie. fără de nici o silă, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, dinaintea domniei mele. Şi am văzut domnia mea toate zapisele, pe rînd, de vînzare şi de cumpărare pentru aceste ocine şi dedine mai sus spuse.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vucina marele paharnic şi jupaniţei lui, Neaga, ca să le fie ocine şi vecini şi ţigani dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine-va pune domnul Dumnezeu în urma noastră să fie domn şi stăpîn în Ţara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări, ci va călca şi va strica şi va pierde acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi afurisit de cei 318 sfinţi părinţi ce sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie într-un loc.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan ... [1] mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic, Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna august 11 zile şi de la Adam pînă acum, curgerea anilor în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., MDCLXV/16. Orig., perg. (56 × 37), pecete atîrnată, căzută.

---

[1] Loc alb.

[2] Omis.

---

365 1636 (7144) august 19.

† Eu, Radul de Budéni, scris-am acesta al miu zapis la mîna logofătului Bunii, cum să să ştie că i-am vîndut partea mea de moşie den Grădişte, care au fost de la socru-miu Bîrcă, moşie stearpă, fără oameni, cîtă va hi, pretutindinea; sîntu s⟨tî⟩njeni 17, dereptu bani gata 500. Şi o-m vîndutu de a mea bunăvoe, fără nici o silă, ca să hie dumnealui moşie şi coconilor dumnealui.

Aceasta scriu și mărturise⟨s⟩cu. Și păntru credința pus-am-o ie⟨u⟩ și peceate.

Пис мѣсеца авгѹст ѳ͠ї, в лѣт ҂зрмд.

Bibl. Acad., CCCXCIX/41. Orig., hîrtie (21,5 × 15).

---

366 **1636 (7144) august 20.**

† Adecă eu Bratul cum să se știe că amu cupărat mușie de la ucheșul Radu Moncescul pré bani gata, bani ughi 4 pol, parte Radu Moncescului, de om cît i să va face aleasă parte Radu Moncescul. Și au fost la tocmelă cînto s-au cupărat această mușie ucheșul Stan Mitre și ucheșul Băcan și ucheșul Fătul și ucheșul Stan Băjănescol și Albul Băcenol și Necola Ciobotarul și ucheșul Stan Negoriscol. Și s-au pris la tocmelă și doi om⟨eni⟩ de Poiană, anume Ivanol Cioci și Lumotă ot tam, toți sînto mărtoriia care sînto scriși mai sos. Și ⟨pe⟩ ntru credențe și-au pos și degetele.

Și s-au scris acest zapis în zilele lui Matheiu vodă în luna lui agosto zile 20 i vă leat 7144 ⟨1636⟩.

Și amu scris eu, popa Vladul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, IX/6. Orig., hîrtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 256, f. 440v.

---

367 **1636 (7144) august 26.**

Scris-am eu, Neca Izrum, acest al mieu zapis, cum să să știe că am vîndut ocina de la Stăncești, partea mea, cît să va alege; și o am vîndut jupînului Costandin drept aspri gata trei mii. Și am vîndut cu locul de casă ce se va alege și cu casa ce vor fi și cu tot. Și am vîndut de bunăvoia mea și cu știrea altor frați. Și pentru credința am pus și pecețea.

Luna avgust 26, leat 7144 ⟨1636⟩.

Scriitor popa Iani ot Cîmpina i mărturie.

Bibl. Acad., CLXV/114. Copie din sec. XIX.

EDIȚII. Oprescu, *Stăncești*, 294.

---

368 **1636 (7144) august 29**

† Eu, Irina, și nepotu mieu Neagul, scriem și mărturisim noi cu cest zapis al nostru, cum amŭ vîndut noi de bunăvoe a nostră 60 de stînjăni de ocină în Oltenei, la Zapșa, den hotarul satului, den tot, am vîndut Neculii ceaușul den tîrg den Buz⟨ău⟩, dereptŭ 8 ughi bani gata. Și au dat Necula acei bani deplin, cît grăiaște mai sus, acei 8 ughi. Și i-am vîndut noi, dé-am plătit datoria a lu Neagoe, tatăl Neagului.

Și iar eu, Nica, fratele Neagului, scrii cum am vîndut eu Neculii ceaușului 40 de stînjăni de ocină, iar în Oltenei, derept 5 ½ ughi, iar peste tot hotarul satulul, dentru știrea tuturor megiașilor și den sus și den jos.

Şi iaste mărturie: Stahie şi Nea...[2] biv ban şi Dragomir logofet şi Manea biv căpitan călăraşii şi Neagoe olarul şi Răgep i Nan iuzbaşa i Chiro i Neagul i Gherghii iuzbaşa i Stan Cernătescul şi mulţi oameni buni.

Dé aceasta scriem şi mărturisim şi noi, aceşti oameni buni, carii scrie mai sus. Ne-am pus şi peceţile, ca să hie de credinţă, ca să se ştie.

Avgust 29, leat 714, 41636 ot Adama. Şi am scris eu, Dragomir logofătul, iscal.

Δραγοσιν[3].

Arh. St. Buc., Ep. Buzău L/3. Orig., hîrtie (29,5 x 20,5), 5 peceţi aplicate. Copie ibidem, ms. 173, f. 484.

---

[1] Cifră corectată.

[2] Loc rupt.

[3] „Dragosin".

---

369 1636 (7144) august 31, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ всои земли Ѹггровлахїискїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господство ми жȣпаницеи Калїи, что ест бил жȣпаниць Драгȣлȣи логофет ѡт Чȣпеница и съ дъщера еѧ Самфира, дъщера Драгȣлȣи логофет, сестра Петков и съ сини им, елици Богъ даровает, ꙗко да ест жȣпаницеи Калїи едини ациганȣ по име Стоика, синъ Николїи циган фаȣрȣл и съ синим его и дъщерев еѧ Самфирїи три циганче, по име Виша и Кръстина и Нѣга циганчеле, понеже сїе ациганче бил ест покȣпил Драгȣл лѡгѡфет въ кȣпѣ съ жȣпаница его Калѣ, ещеже ѡт прѣжде врѣме и въс дръжал съ мирѣ.

А потом, егда быст нинѣ, въ дьни господства ми, по сьмрътъ Драгȣлȣи логофет, а дъщера его Самхира скочила прȣх ꙗко да сътворит брат еѧ Петко и еи частъ ѡт дѣдї бащов еѧ Драгȣлȣи логофет. И прїидет пред господства ми въкȣпѣ съ матера им, жȣпаница Калѣ, аще стоал за лицȣ ȣ велики диван. А въ том господство ми гледах и сȣдих по правдъ и по закон съ всѣми почтенимї правителїи господства ми и дах господство ми въ них в̃ болѣри и два кȣпеци по раваше господски имѣ им: ѡт Негоещи, Настѣ и ѡт Благодещи, Гергїе дворник и Гинѣ Коци и Жипа кȣпецїи, ꙗко да гледает и да истинствȣет и да сȣдит радї дѣдине и циганїи Драгȣлȣи логофет и да избранит частъ Самфирїи, дъщера Драгȣлȣи логофет. Въ том, тех болѣри и кȣпеци събрал се ест вси въкȣпѣ пред покоинаго ѡтца Григорїи митрополита и избранили ѡт циганїи еже ест бил покȣпил жȣпаница Калѣ въкȣпѣ съ Драгȣл лѡгѡфет аще дал Самфирїи три дȣше ѡт циганче: Виша и Кръстина и Нѣга и жȣпаницїи Калїи единъ ациган више пис и Петковȣ два дȣше за цигани, а ѡт ние дѣдине что се хокет ѡбрѣтает Драгȣлов логофет вечини, виноградї, да имат раздѣлите всъ на двоа Петко съ сестрам са Самхира, почто радї ѡстал ѡба две мали и сиромаци ѡт баща им Драгȣл логофет. А радї ȣги ѕ̃ еже ест бил възѣл жȣпаница Калѣ ѡт на Черника дворник из дȣжновенїѧ Драгȣлȣи логофет, ѡна дал ест разлога пред болѣрим, како сътворил ест скȣлище Самфирїи. А что хокет напастовати ѡни по жȣпаница Калѣ по много, да имат заклѣти над свѣта еѵангелїе <и>[1] жȣпаница Калѣ и да имает мир, понеже сице сȣдили и избранили болѣрїи. съ дȣшами им. А аще хокет ест бил имал нѣкїи записе и нѣст хотѣх да извадит пред болѣрим и пред ѡтцȣ Григорїе митрополита, ащелиже извадит нѣкогда, да не се вѣрȣетъ, нъ лъжне да стоит. И видѣх господство ми и книги сїм болѣри ѡт сȣжденїе на рȣки им, како ест више пис.

Сего радї дадох и господство ми жȣпаницеи Калїи и жȣпанецїи Самфирѥ да ест им дѣдине тех цигани и циганче и синовом и виȣком и прѣвиȣчедом въ вѣки и ни ѿт когождо непоколѣбимом да не ест.

Се и свѣдѣтелїи положих господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Кралевскїи и Ивашко вел дворник и Глигорїе вел логофет и Дȣмитрȣ вел вистїiар и Преда·вел спатар и Недѣлко вел ключар и Бȣзинка вел комис и Василїе вел столник и Бȣчина великїи пехарник и Костандин вел постелник. И исправник, вел логофет.

И аз, Тȣдȣрȣ споуден, мазах оу вес рекше Бȣкȣрещи, авгȣст л͠а-гѡ <дьни>[1], въ лѣт ҂з͞рмд.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевода <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Calea, care a fost jupanița lui Dragul logofătul din Ciupenița și cu fiica ei Samfira, fiica lui Dragul logofătul, sora lui Petco și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va dărui, ca să fie jupaniței Calea un țigan, anume Stoica, fiul lui Nicola țiganul faurul și cu fiii lui și fiicei sale Samfirei, trei țigănci, anume: Vișa și Cristina și Neaga, țigăncile, pentru că aceste țigănci le-a cumpărat Dragul logofătul împreună cu jupanița lui, Calea, încă de mai înainte vreme și le-a tot stăpînit cu pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Dragul logofătul, fiica lui, Samfira a ridicat pîră ca să-i facă fratele ei, Petco și ei parte din dedina tatălui ei, Dragul logofătul. Și au venit înaintea domniei mele împreună cu mama lor, jupanița Calea, de au stat de față în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea între ei 2 boieri și doi negustori, după răvașe domnești, numele lor: din Negoești, Nastea și din Blagodești, Gherghie vornicul și Ghinea Coți și Jipa, negustorii, ca să cerceteze și să adeverească și să judece pentru dedinele și țiganii lui Dragul logofătul și să aleagă partea Samfirii, fiica lui Dragul logofătul. Întru aceea, acești boieri și negustori s-au adunat toți împreună, înaintea răposatului părinte Grigorie mitropolitul și au ales dintre țiganii, pe care i-a cumpărat jupanița Calea, împreună cu Dragul logofătul de au dat Samfirei trei suflete de țigănci: Vișa și Cristina și Neaga și jupaniței Calea un țigan mai sus-scris și lui Petco două suflete de țigani. Iar din alte dedine, ce se vor afla ale lui Dragul logofătul, vecini, vii, să aibă a împărți totul pe din două: Petco cu sora sa Samhira, pentru că au rămas amîndoi mici și săraci de tatăl lor, Dragul logofătul. Iar pentru 60 ughi, pe care i-a luat jupanița Calea de la Cernica vornicul, din datoria lui Dragul logofătul, ea a dat seamă înaintea boierilor, că a făcut sculele Samfirii. Iar cine va năpăstui din ei mai mult pe jupanița Calea, să jure pe sfînta evanghelie ⟨și⟩[1] jupanița Calea să aibă pace, pentru că așa au judecat și au ales boierii cu sufletele lor. Iar dacă va mai fi avut niște zapise și nu a vrut să le scoată înaintea boierilor și înaintea părintelui Grigorie mitropolitul dacă le va scoate cîndva să nu se creadă, ci să stea mincinoase. Și am văzut domnia mea și cărțile de judecată ale acestor boieri, la mîna lor, cum este scris mai sus.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Calea și jupaniței Samfira să le fie dedine acești țigani și țigănci și fiilor și nepoților și strănepoților în veci și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi Ivaşco mare vornic şi Gligorie mare logofăt şi Dumitru mare vistier şi Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Buzinca mare comis şi Vasilie mare stolnic şi Vucina mare paharnic şi Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, marele logofăt.

Şi eu, Tudor spudei, am scris în oraşul zis Bucureşti, august a 31 ⟨zi⟩ [1], în anul 7144 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/14. Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată. Cu o trad. din 1904.

---

[1] Omis.

---

370 ⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩ 7145

Adecă eu, Dumitru Găgeanul [1], scriu şi mărturisescŭ cu cest zapis al mieu, ca să hiee de mare credinţă la mîna jupînului Mărăş căpitanul ot Ploeşti şi la mîna ficiorilor dumnealui [2], cum să să ştie că i-amu vîndut dumnealui partea mea de ocină den sat ot Băbénii, cît am fost cumpărat eu de la Tudor logofătul den Vlădénii şi de la jupîneasa lui [3] şi de la toţi coconii lor[4] de pre un moş, doao părţi [5]. Şi o-mu vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, derept ughi doaozăcii. Şi au fost cu ştirea tuturor megi⟨aşi⟩[6]lor de înprejurul locului, ca să hie dumnealui moşie dereaptă, cît să va alége, den cîmpu şi den apă şi den pădure, den cin pînă în cin, den hotar pînă în hotar cît au ţînut Tudor logofătul de pre un moş 2 părţii. Şi am dat şi cartea de cumpărătură, care o-u făcut Tudor logofătul la Alexandru voevod, să fie la [7] dumnealui şi la ficiorii dumnealui, cîţi Dumnézeu i va da.

Şi cîndu am făcut această tocmeală [8] fost-au mulţi boiari şi megiiaşi dinprejurul locului, cîţi vor scrie ⟨mai⟩ [9] jos mărturii [10].

Şi am scris eu, Neagul [11] logofătul, să să ştie. Pis méseţa... [12] v leat 7145.

Dumitru [13] vînzător.
Radul biv vel slujer.
Grama mărturie [14].
Boica mărturie.
Oprea mărturie.
Căzan sinŭ Săbii.
David iuzbaşa ot Ploeşti mărturie.
Radul iuzbaşa ot Ploeşti mărturie.
Oprea iuzbaşa ot Ploeşti mărturie.

Bibl. Acad., CXCVII/214 (a) şi 215 (b). Orig., hîrtie (21 × 27,5), primul purtînd 7 peceţi inelare, aplicate, iar al 2-lea, doar două.

---

[1] „Donosie călugărul pre nume mirenesc chemat⟨u⟩-m-au Dumitru Găgeana" în b.
[2] „cîţi Dumnezeu îi va da" în b.
[3] „Neacşa" în b.
[4] „ficiorii dumnealor" în b.
[5] „de pre un moş doao părţi" omis în b.

[6] Omis.
[7] „mîna dumnealui" în b, restul frazei omis în b.
[8] „și la acea tocmeală a noastră" în b.
[9] Loc rupt.
[10] „care-și vor pune mai jos pecețile" în b.
[11] „Negoiță" în b.
[12] Loc alb.
[13] „Dumitru Găgeana", b.
[14] Celelalte semnături omise în b.

---

371 ⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩, 7145.

† Scris-am eu Ion cu făméia mea anume Stana, cum să se știe că am vîndut partea fămeii méle de ocină den siliștea Drăgăneștilor ot sudstvo Vlașca lu Mihai postelnic [1] dentr-un moș a patra parte, den hotar pînă în hotar, partea popei lu Ivan Felea, pentru că o am vîndut eu înpreună cu făméia mea anume Stana, fata [i] Stoică⟨i⟩, nepoata popei lu Ivan Felea, derept bani gata 2 000, ca să fie dumnealui moșie ohabnică și feciorilor.

Și la tocmeala noastră fost-au boiari mărturie și megiiașii denprejur, anume: Fetea ot Drăgănești și Vladul Cazacul ot Costéni și popa Toader ot Baba și frate-său popa Petco și Tudor iuzbașa ot Comănéști [2] și uncheașul Radul den Baba și Neag uncheașul ot Singuréni și Radul postelnicul sinŭ, Corcodel stolnicul ot Bucșanii și Radul Burlan ot Tîrnavă și unchéșul Nénciul ot tam i Badiul ot tam. Și se-au dat banii în casa lu Gligorie, fratele Badiului și au fostu și el de față acolea.

Și am scris, eu Mihalcea logofătul, v leat зрмє ⟨1637⟩.
Ion.
Popa Toder ⟨m.p.⟩
Vladul Cazacul ⟨m.p.⟩
Eu Fetea ot Drăgănești ⟨m.p.⟩
Radul ⟨m.p.⟩
Vlad ⟨m.p.⟩
Mihalcea logofăt ⟨m.p.⟩
Θωδώρης γεινῦς Μπάσης [3] ⟨m. p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, X/6. Orig., hîrtie (29 × 19,5).

---

[1] „lu Mihai postelnic", scris deasupra rîndului.
[2] „ot Comănești", scris deasupra rîndului.
[3] Teodor, fiul lui Basea.

---

372 ⟨1636 septembrie 1 — 1637 august 31⟩, 7145.

† Scris-am eu Opre al lu Gheocel și Radul Stoicăi Preicăi acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credință la mîna lu Pătru logofătul și la Drăgușeni [și], cum să se știe că le-m vîndut un răzor de vie de la Osica însă cu locul de în del pînă în vale, dereptŭ bani gata 400, ca să fie lor moșie și feciorilor lor. Și cîndŭ am vîndut, fost-au mulțe boeri mărtureia: de Fălcoi, Pătru sulgerul și Negoe peharnecul și Drăgoi logofătul și de Osica, Tatomir și Pîrle și Gherghena.

Şi pântru credinţa pusu-ne-m şi degetele.
Pis eu, Bade logofătul ot Fălcoi, v leat 7145.
Eu Negoie peharnic.

Arh. St. Craiova, CCIII/11. Orig., hîrtie (22,5 × 16).

---

373 ⟨Cca 1636 septembrie⟩.

† Adecă eu, Drăghiciu, scris-am zapisul meu să fie de mare credinţă la mîna jupanului Dedul Bucoriştenulu com să să ştie că e-m vîndotu în vadu de moră den Dărmăneşti dereptu ughi 20, ca să-i fie dumnelui moşie şi coconiloru, ⟨i⟩ară noi ce-m grăit să fie grăit, covînt să nu ese, ⟨i⟩ară de veri ave fie un val, să dau eu sema.

Şi mărtorie, Coman şi Parca ne-m aflat la acesta tocmelă.

Muz. de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 13 725. Orig., hîrtie (21,5 × 9). Datat după doc. din 1636 septembrie 30.

---

374 1636 (7145) ⟨septembrie—decembrie⟩.

† Милостїю божїю, Їѡ Матеи воевод и господинъ всȣе земле Ѹггровлахїиское, внȣк великагѡ и прѣдобраго, стара<го>, покоинѡмȣ Їѡ Басараба воевод. Дават господство ми сїю повѣленїю господства ми свѣтомȣ, божествѣнни монастир господства ми ѡт Слобозїѧ Ѩнакев, иже се зовет Бандеен, код Славика, по вода Ѩломицев, иже ест храма свѣтаго архистратига Михаила и прочи безплътнїи, ꙗкожъ ест създана и ѡсновала ѡт темелїе ѡт господство ми, что ест дала и поклонила метох и въ подрȣчїе свѣтѣи монастир ѡт Свѣта Гора глаголемаго Дохїѧрю, храмȣ свѣти архангел Михаил и чистнѣишомȣ ѡцȣ егȣмена кир Клима и въсем иноком, елици жъвȣщїих въ ѡбитѧл тѡе, ꙗко да ест свѣтомȣ монастирȣ господство ми више речена г҃ї погоане за виноград ȣ дѣлȣл Нъꙗнилѡр и съ г҃, сежени ѡт полю, варе елика се хтет избрат ѡт по вьс хѡтарѡм, понижъ ест покȣпил съм господство ми, али ѡт над Станчюл а҃ погон за виноград и със половинȣ за сеженȣ за ѡчинъ за ȣги и҃ аспри гѡтѡви ши ѡт Шърбȣ дїѧконȣл а҃ погон и една чедвръте и съ а҃ сеженȣ за ѡчинȣ за ȣги в҃ї пол аспри гѡтѡви и ѡт Стоика Милȣитȣл а҃ погон за лозїе[1] и половинъ за сеженъ за ѡчинъ за ҂в҃и аспри гѡтѡви и ѡт Нѣмцȣл една чедвръте и три прижини за ȣги в҃ї аспри [аспри] гѡтѡви и ѡт Мезѣ в҃ погоане пол и съ а҃ сеженъ за ѡчинъ за ȣги к҃з аспри гѡтѡви и ѡт Щефан половино за погѡн за виноград и половинѡ за чедвлъте за ȣги г҃ пол и костанде д҃ и ѡт Стан скаȣнȣл а҃ погѡн за лѡзїе със цѣлинъ за ȣги и҃ аспри гѡтѡви и ѡт Калин една чедвръте за ȣги в҃ пол и ѡт Лепъдат половино за погѡн със мѣстом под бȣчими за ȣги е҃ аспри гѡтѡви и ѡт Герге, синъ Кожокарїюл половино за погѡн и два чедвръци за ȣги г҃ и костанде з҃ и ѡт Кълȣгърица една чедвръте и половино за т҃ аспри гѡтѡви и ѡт Некȣла г҃ чедвръци за е҃ жълти и ѡт Градѣ една чедвръте за ȣги...[2] аспри гѡтѡви[3],

И пак да ест свѣтомȣ монастирȣ господства ми више писанїѧ милованїе ѡт господства ми на въсѣком лѣтѡм по т҃ за болвани за сѡл ѡт ѡкна господства ми ѡт на Гитиѡара, ꙗкоже да ест свѣтѣи монастири въ пищȣ, а господства ми помѣнȣ въ вѣки и не ѡт когождѡ непоколебимȣ, по ризмȣ господства ми.

И єщеже закленанїе поставлѣнм господство мн: по ȣшъствїн господства мн, когѡ нзбернт господъ Богъ бнте господаръ Земле Блашкое нлн ѡт съродного плода господства мн нлн ѡт съроднн҄х нашн҄х нлн по грѣсеҳ нашн҄х нлн ѡт нно племеннкȣл, да аще почетент н поновнт н ȣтвърднт н сохраннт <сїе кннга господства мн, а господъ Богъ да га почтет н ȣтвръднт н съҳраннт въ господствѣ его н а въ бȣдȣщеҳ вѣце дȣше егѡ. А аще<лн>жъ непочтет н не поновнт н не ȣтвръднт сїе запнс господства мн за помнлованїе, а попернт н разȣрнт н нҳсабнт сїю кннгȣ господства мн, тог да ест тръклет н анаѳема н афȣрнсан ѡт тїн ѡцн нжъ въ ѡт въ Ннкен н да нмат частїю със Иȣда н със Арїѧ на еднно мѣстом.

Сеже ȣбо сведетелїе поставлѣнм господство мн: жȣпан Хрнза бан Кралевскнн н жȣпан Ивашко вел дворннк н жȣпан Глнгорїе вел логофет н жȣпан Дȣмнтрȣ Дȣдескȣл вел внстїар н жȣпан Преда вел спатар н жȣпан Неделко вел клȣчар н жȣпан Баснлїе столннк н жȣпан Бȣзннка вел комнс н жȣпан Бȣчнна вел пеҳарннк жȣпан Костанднн вел пѡстелннк. И нсправннк,... [2].

И напнсаҳ аз, Радȣл спȣдѣн, н със поȣченїе Лепъдат логофът, н ѡт Адама въ лѣт ҂зрме.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și prebunului, bătrînului, răposatului Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia lui Ianache, care se numește Vaideei, lîngă Slavica, pe apa Ialomiței, care este hramul sfîntului arhistrateg Mihail și ceilalți fără de trup, care este zidită și făcută din temelie de domnia mea, care este dată și închinată metoh și sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte numită Dohiariu, hramul sfîntului arhanghel Mihail și preacinstitului părinte egumen chir Clima și tururor călugărilor, cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise 13 pogoane de vie în dealul Năianilor și 13 stînjeni de ocină, ori cît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea, însă de la Stanciul un pogon de vie și cu jumătate de stînjen de ocină pentru 8 ughi aspri gata și de la Șărbu diaconul un pogon și o cedvîrte și cu un stînjen de ocină pentru 12 ughi și jumătate aspri gata și de la Stoica Miluitul un pogon de viță și jumătate de stînjen de ocină pentru 2 050 aspri gata și de la Neamțul o cedvîrte și trei prăjini pentru 12 ughi aspri gata și de la Mezea 2 pogoane și jumătate și cu un stînjen de ocină pentru 27 ughi aspri gata și de la Ștefan jumătate de pogon de vie [1] și jumătate de cedvîrte pentru 3 ughi și jumătate și 4 costande și de la Stan scaunul un pogon de viță cu țelină pentru 8 ughi aspri gata și de la Călin o cedvîrte pentru 2 ughi și jumătate și de la Lepădat jumătate de pogon, cu locul de sub buciumi, pentru 5 ughi aspri gata și de la Gherghe, fiul lui Cojocariul, jumătate de pogon și două cedvîrți pentru 3 ughi și 7 costande și de la Călugărița o cedvîrte și jumătate pentru 300 aspri gata și de la Necula 3 cedvîrți pentru 5 galbeni și de la Gradea o cedvîrte pentru... [2] ughi aspri gata [3].

Și iar să-i fie sfintei mănăstiri mai sus scrise miluire de la domnia mea în fiecare an cîte 300 de bolovani de sare de la ocna domniei mele de la Ghitioara, ca să-i fie sfintei mănăstiri de hrană, iar domniei mele pomană în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înoi și va întări și va păzi

⟨această carte a domniei mele, iar domnul Dumnezeu să-l cinstească şi să-l întărească şi să-l păzească în⟩[4] domnia lui şi în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înoi şi nu va întări acest înscris al domniei mele de miluire, ci va călca şi va nimici şi va strica această carte a domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin, mare postelnic. Şi ispravnic...[2].

Şi am scris eu, Radul spudei şi cu învăţătura lui Lepădat logofătul şi de la Adam în anul 7145.

Bibl. Acad., MCCXVI/8. Copie. Trad. la Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, X/1. Lunile, după divan.

---

[1] Aici este introdus pasajul: „şi cu locu supt buşteni, drept ughi 4 pol şi de la Gădeanu, pol pogon drept ughi 3 şi de la Stan cel micu, pol pogon de vie", în trad. de la Arh. St. Buc.

[2] Loc alb.

[3] Aici este introdus pasajul: „şi de la Vişan ot Urziceni, 1 pogon de vie şi dintr-aceşti stînjeni de ocină a patra parte, aspri gata...", în trad. de la Arh. St. Buc.

[4] Lipsă în text.

---

375 ⟨1636 septembrie — 1637 august⟩ 2, 7145.

Adecă eu, Stroe din Rîhov, şi vărŭ-mieu Radul, scris-am zapisul nostru ca să fie de mare credinţă la mîna jupînului Iorgache vornecul, cum să să ştie că i-am vîndut a patra parte de ocină din Cozleciu, din hotar pînă în hotar şi din cîmpu şi din pădure şi din apă du peste tot hotarul, drept bani gata ughi 30. Şi i-am vîndut de a noastră bunăvoe şi dinnaintea a mulţi boeri şi megiiaşi, anume: Ionaşco postelnicul din Cătun şi Mihnea meşterul ot Găojani i Burcea logofătul ot Glăvăneşti şi Ivul de Cozleciu şi popa Dragomir de Poeni i Costea i Neicu ot Băbeni.

Am scris eu, Stan logofătul, în luna...[1] 2 zile, văleat 7145.
Eu Stroe vînzător.
Eu Radul vînzător.

Bibl. Acad., DVIII/2. Copie din 1818.

---

[1] Loc alb.

---

376 1636 (7145) septembrie 3, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ въсои земли Оуггрровлахїнское. Дават господство ми сїю повелѣнїи господства ми почтенном іправител господства ми жѹпан Вѹчина вел пехарник и слѹг господства ми Пръвѹлов логофет и съ сини им елици Богъ даровал, ꙗкода ест им село Корбїи ѡт сѹдство А̑рџеш, въс ѕело и съ вси вечнїи и съ въс ходоком ѡт полю и ѡт шѹм и

ѡт вода съ бродове ѡт водиницȣ и ѡт седалища селов и съ въс хотаром и съ въс ходоком елико, изберит сѧ, ѡт хотар до хотар, по старе хотаре и по белѣги.

Понеже село Корбїи више пис, ѡни ест бил въс людїи кнѧѕи и съ ѡчине им, еще же ѡт прѣжде врѣме. А потом, къда ест бил нинѣ, въ дьни господства ми, а господство ми дах сȣдцȣ Аргешȣл над разлога сим болѣри иже више пис, како ест ѡбичаюл сеи землѧ да възимает дидрахма ѡт всѧ села ѡт сȣдцȣ; а село Корбїи више пис ѡни бежал ест ѡт ѡчина им въ ино страна аще раздрал бирȣл и дидрахма честитом царю, ꙗко нѣкїи чьловѣки зли и бежалници что ест бил.

И послах господство ми на них многе книги съ многа скъденїе, ꙗко да възвратише се паки назад на дѣдене им. А ѡни никакоже не хотѣл да идет на дѣдїна им ꙗко да даст дидрахма како и ѡт прѣжде врѣме, нъ дал ест всѣ даждѣ и бировѧ селов Корбилом сїи болѣри више речени, аще дал ест жȣпан Вȣчина вел пехарник ȣги т҃ [1] и дал ест и Първȣл лѡгѡфет ȣги с҃ [1], како сказал ест ѡни и пред диваном и пред всѧми почтениимї правителїи господства ми ѡ сїе вещь како ест више пис.

Въ том, господство ми видѣще како никакоже не хоке село Корбїи да идет въспет на бир, господство ми дах и помиловах по жȣпан Вȣчина вел пехарник и по Первȣл логофет сь село Корбїи да ест им вечини съ сини им и съ въса ѡтъчьствїѧ им, ѡт хотар до хортар, да ест им дѣдїнȣ и въ ѡхаб синовом и винȣком и прѣвинȣчетом въ вѣки или да даст пѧнези сим болѣри вси назад и не ѡт когождо непоколѣбимом да нѣст.

<С>еже и по ѡшествїю господства ми съ именем Божїѧ молю всѣм благочестиви и Боговѣнчани господари, иже бȣдете началници и владалци сеи землѧ да имаите и ви ȣтвръждити сїа наша помилованїе и ȣстроенїе и да поновите книгȣ господства ми, како ест више рѣх. <Аще>лиже непочтет и неѹтвердит сїа ȣстроенїе, нъ раздрал и поперет ѧ, того да ест тръклет и анатима ѡт три ста и ѡсем на десѧт ѡци еже въ Некїи и да имат част съ Їода и съ Арїѧ въ еднь мѣсто въ вѣки, амин.

Се и свѣдѣтелїи положих господство ми: жȣпан Хрѣзѣ вел бан и Ївашко вел дворник и Глигорїе вел логофет и Дȣмитрȣ вел вистиꙗр и Преда вел спатар и Неделко вел клȣчар и Василїе вел столник и Бȣзинка вел комис и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник...[2].

И аз, Тȣдорȣ спȣден, мазах ȣ Бȣкȣрещи септемврїе г҃-гѡ дьни, въ лѣт ҂зрме.

† Їѡ Матею вѡевѡд, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic şi slugii domniei mele Pîrvul logofătul şi cu fiii lor, cîţi Dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Corbii, din judeţul Argeş, tot satul şi cu toţi vecinii şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din apă, cu vaduri de moară şi din vatra satului şi cu tot hotarul şi cu tot venitul cît se va alege, din hotar pînă în hotar, pe vechile hotare şi pe semne.

Pentru că satul Corbii mai sus scris, ei au fost toţi oameni cnezi şi cu ocinele lor, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea am dat judeţul Argeşul pe seama acestor boieri, care sînt mai sus scrişi, cum este obiceiul acestei ţări, să ia didrahma de la toate satele din judeţ; iar satul Corbii mai sus scris, ei au fugit de la ocina

lor în altă parte, de au rupt birul și didrahma cinstitului împărat, ca niște oameni răi și fugari ce au fost.

Și am trimis domnia mea la ei multe cărți cu multe scăderi, ca să se întoarcă iarăși înapoi la dedinile lor. Iar ei nicicum n-au vrut să se ducă la dedina lor, ca să dea didrahma ca și mai dinainte vreme, ci au dat toate dăjdiile și birurile satului Corbii acești boieri mai sus spuși, de a dat jupan Vucina marele paharnic 300 [1] ughi și a dat și Pîrvul logofătul 200 [1] ughi, cum au spus ei și înaintea divanului și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele despre acest lucru, cum este scris mai sus.

Întru aceea, domnia mea văzînd că satul Corbii nu vrea nicicum să meargă înapoi la bir, domnia mea am dat și am miluit pe jupan Vucina marele paharnic și pe Pîrvul logofătul cu satul Corbii să le fie vecini cu fiii lor și cu toată moștenirea lor, din hotar pînă în hotar, să le fie dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților în veci sau să dea acestor boieri toți banii înapoi și de nimeni neclintit să nu fie.

Iată și după trecerea domniei mele, în numele lui Dumnezeu, rog pe toți binecinstitorii și de Dumnezeu încununații domni, care veți fi conducători și stăpînitori acestei țări să întăriți și voi această miluire și întocmire a noastră și să înnoiți cartea domniei mele, cum este mai sus-spus. Dacă nu va cinsti și nu va întări această întocmire, ci o va strica și o va călca, acela să fie de trei ori blestemat și anatema de către trei sute și optsprezece părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban și Ivașco mare vornic și Gligorie mare logofăt și Dumitru mare vistier și Preda mare spătar și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic... [2].

Și eu, Todor spudei, am scris în București, septembrie a treia zi, în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., XCV/27. Orig., perg. (44,5 × 33), pecete timbrată.

---

[1] Cifrele sînt adăugate ulterior.
[2] Loc alb.

---

377 1636 (7145) septembrie 6, București.

† Милостїю божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ꙋгровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми въсем варошанилом, велицї и мали, ѡт варош господство ми ѡт Бꙋкꙋрещи и съ них синови, елицим Богъ припꙋстит,[1] ⟨c⟩a să aibă a-și ține ocinile și moșiile și viile și livezile pre hotară bătrîne și semné ce au fost puse de răposatul Mircea voevod despre Văcărești, mai denainte vréme. Și de atunce încoace tot au ținut oroșanii moșiile lor cu bună pace. Iară cîndu au fost acum, în zilele domnii méle, iară Sava, feciorul lu Negre de Văcărești, el au rădicat pîră înaintea domnii méle ca să se hotărască cu călugării de la Sveatea Troiță. Și au venit în divan de se-au pîrît de față; deci ș-au luoat Sava denaintea domnii méle 24 de boiari hotarnici

pre răvaşele domnii méle. Deci, apoi, Sava n-au tras ocina de în hotarăle céle bătrîne de în sus, de unde au fost pusă piatra cea de în Tufe şi den piatra cea de între viile mănăstirii Sveata Troiţă şi dentre viile oraşului, care pietre au fost puse de Mircea voevod şi în direptul hotarului pre în lac, pînă la hotarul de în luncă unde au fost pusă piatră de 12 boiari, în zilele răposatului Radu voevod, v let 7120, cum au fost cu direptate, ce au căutat pre neşte cărţi ale Savei făcute mincinoase de au luoat hotarul cel de în luncă, de au mutat piatra în sus, spre dealul oraşului pre ocina domnească.

Într-acéia preuţii şi bătrînii oraşului, mic şi mare, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă care au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari şi le-au înpresurat moşiile fără direptate, venit-au popa Borcea clisiiariul şi Iane portariul şi Costea star gramatic şi Stanciul logofătul şi Niţa iuzbaşa cu preoţi şi cu toţi oroşanii, de la mic pînă la mare, înaintea domnii méle, la divan, de au dat ştire şi se-au plînsu de Sava, cum au mutat hotarul cel de în luncă de le-au înpresurat Sava moşiile, locul domnescu pre ocina oraşului. Într-acéia, domnia mea singur am încălecat în zioa de Sveati Simeon Stîlpnicul novu leat, septemvrie 1 dnă cet⟨vră⟩toc v let 7145 ⟨1636⟩, de am mersu domnia mea cu toţi boiarii şi cu preuţi şi cu toţi oroşanii, marii şi mici şi cu călugării de la Sveata Troiţă de am ocolit locul şi am căutat hotarăle, de am mersu domnia mea întîiu la hotarul cel de în luncă, de unde au fost scos Sava piatra de au mutat hotarul. Deci, de acolea, den în luncă am suit domnia mea în sus, la deal, la piatra cea de între vii şi la piatra cea desupra den tufe, care hotară şi pietri au fost puse de Mircea voevod. Deci de acolea desupra de în deal, iară am căutat domnia mea în jos, pre în lacu în derept, pînă în luncă, unde au fost pus piatra cei 12 boiari, la zilele Radului voevod şi de în piatră în dirept în Dîmboviţă.

Deci într-acéia, domnia mea, văzîndu cum au mutat Sava piatra cea de în luncă fără direptate, de au înpresurat ocina oraşului, socotit-am domnia mea înpreună cu toţi boiarii şi cu preoţi şi cu toţi oroşanii, micii şi mari, cum au fost pre direptate şi am pus domnia mea piatra cea de în luncă iară la loc, unde au fost pusă de Radul voevod cu 12 boiari şi au rămas Sava de lége şi de judecată denaintea domnii méle şi i se-au luoat Savei cărţile toate, acolea, de la hotar, căce n-au fost cărţi dirépte, ce au umblat Sava cu strîmbătate. Iară de va mai scoate Sava altădinioară niscare cărţi, să nu se crează.

⟨D⟩[2]erept acéia domnia mea am dat tuturor oroşanilor, marii şi micii, ca să aibă a-şi ţiné ocinile şi moşiile şi viile şi livezile cu bună pace de către Sava, să le fie oroşanilor de moşie, lor şi feciorilor şi nepoţilor şi strenepoţilor и не ѿт когождо н<епоколѣ>[3]бимо, поризмо господство ми, въ вѣки.

<С>еже ѹбо и сведетелїи поставлѣет господство ми: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ивашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Пре́да вел спатар и жꙋпан Неделко Ботѣнꙋл вел ключар и жꙋпан Василїе Паиндꙋр вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник...[4].

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолии града рекомїе Бꙋкꙋрещи, мѣсеца септемврїе ѕ҃ дьни и ѿт Адама до селѣ, текꙋщаго лѣтом, въ лѣт ҂зрме, лѣта господина ҂ахлѕ.[5]

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

Muz. de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 48 961. Orig., perg. (39,5 × 46).
la Arh. St. Buc., ms. 1 233; Mitrop. Ţ. Rom., CLXX/1, CLXX/1 a; m-rea Radu Vodă, I/13–14.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domnii mele tuturor orăşenilor, mari şi mici, din oraşul domniei mele din Bucureşti şi cu fiii lor cîţi Dumnezeu le va lăsa".

[2] Omis.

[3] Loc rupt.

[4] Loc alb.

[5] „Iată dar şi martori pune domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic . . .[4].

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna septembrie 6 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636".

378 1636 (7145) septembrie 9, Grozăveşti.

† Eu Ilie ş⟨i popa Stoic⟩[1]a şi popa Zaharia i Antonie şi Franţa şi frate-său Dumitru s⟨crim şi⟩ mărturisem cu acest zapis al nostru ca să fie de credinţă la mî⟨na Simei vtori logofă⟩t, cum să se ştie că ne-am sculat noi toţi cîţi sîntem mai sus scrişi ⟨de ne-am f⟩unit ocina den Păuşeşti şi am pus piatra în mijlocul viiei ju⟨pîn S⟩imon vtori logofăt şi fără ştirea dumnealui şi fără om domnescŭ. Într-aceaia logofătul Sima spus-au înnaintea măriei sale domnu nostru ⟨I⟩o Matei Basaraba voevodu. Deci au trimes domnu nostru den divan pre Radul ⟨po⟩rtarul păntru acest lucru ce am făcut noi. Deci noi toţi am căzut cu rugăminte ca să ne iarte de pradă păntru greşala ce am făcut. Deci într-aceaia logofătul Sima ⟨ne-au⟩[2] ertat, numai ce am dat treapădul Radului portarul, ughi 5, şi au venit Radul portarul aici la curte. Deci n-au putut înpăca lucrul, ce-au trimes de ne-au chemat la curte. Deci au venit pentru noi Ilie şi né-am rugat la logofătul Sima de au venit şi dumnealui înpreună cu Ilie la curte şi au întrat dumnealui l⟨a trimi⟩sul nostru de ne-au tocmit c⟨u Radul⟩ portarul de i-am mai d⟨a⟩t ughi ⟨8[3] şi noi nu i-am avut să-i dăm, am⟩ căzut la logof⟨ătul⟩ Sima de ne-au dat ughi 8 ⟨de i-[3]am plă⟩tit de Radul portarul şi am cheltuit ce ne-au mai trebuit, dat-am R⟨adului p⟩ortarul priste tot ughi 7..

Şi cînd am pus noi această piatră fost-⟨au⟩ înprejurile. Şi cînd am făcut ceastă tocmeală tocmit-am, cin⟨e o⟩ mai scorni pîră să aibă a plăti ⟨d⟩eşugubina deplin.

Şi mărturie pre nume au fost: ot Stăn⟨e⟩şti, Ta⟨na⟩sie peharnicul, ot Olăneşti, Goran logofătul, den Cacova, Matei postelnicul ş⟨i cu⟩ fraţii lui, Fiera i Dumitru i Toma logofătul ot tam i ot Şirineasa, Preda[4] i jupan Chera n⟨eg⟩uţătorul ot Velica Ocnă i Tudorŭ logofătul ot Doba i Tudorŭ logofătul ot Bujorani, Ghiurma pitarul şi Stănilă al Orzei i Radul Pietrariul şi Ivan ot Pietr⟨a⟩ri i ot Vlădeşti, Oprea şi alţii mulţi i ot Grozăveşti, Hrizea vatahul ⟨i jupî⟩nul Dumitru pîrcălabul. Şi păntru credinţa ne-am pus dége⟨tele⟩.

Пис Първȣл логофет ȣ Грозъвещи, септемврїе ѳ҃ дьни, въ лѣт зрме[5].

Eu Stanciul logofăt ⟨m.p.⟩

Eu Danciul postelnic ⟨m.p.⟩

⟨Toma⟩[6] logofăt.

Eu Tudor logofăt,

Eu Tudor logofăt.
Pîrvol.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/33. Orig., hîrtie (29 × 20), rupt. Copie ibidem, ms. 445, f. 134v—135, după care s-au făcut completările.

---

[1] Completat după documentele cu nr. 136, 160, 179 şi 182 din colecţia D.R.H., B. vol. XXIII, Ţara Românească.

[2] Omis.

[3] Aşa în copie.

[4] Cuvintele: „i ot Şirineasa, Preda", scrise ulterior pe margine.

[5] A scris Pîrvul logofătul, în Grozăveşti, septembrie 9 zile în anul 7145 ⟨1636⟩.

[6] Ilizibil.

---

79 1636 (7145) septembrie 10

† Şi iar au mai fostŭ cumpărat Dragomir, feciorul Talei, o parte dẹ ocină de la Negul, feciorul Necşei, fată lu Roman ot Vîrbilov, a treia parte de în parte lu Roman, pre bani gata, dereptu 6 lei. Şi aceşti bani i-au datu jupînul Mihaiu roşiul ot Slănicŭ. Şi se-u dat aceşti bani în casa Badului, unchi I Negului şi au fost şi unchiu-său Giolumă, fraţi t tîni-său, de în sat de în Prăjani.

Пис мѣсеца септемврїе ї҃ дьни въ лѣт ҂зрме.

Badul i Giolumă.

Bibl. Acad., CCCLXIX/90. Orig., hîrtie (23 × 14), 2 peceţi inelare, aplicate.

---

380 1636 (7145) septembrie 10

† Adecă eu popa Stan şi cu frate-meu Dumitru, feciorii lu Ticliian ot Belceşti de pre Véde sud Olt, făcut-am zapisul nostru la mîna feciorilor noştri anume popei lu Opriş şi a popei [1] lu Mihai, cumŭ să aibă a-şi ţinérea moşiile nostre şi ale moşilor noştri de aicea din sat din Belceşti, cît să va alége de preste tot hotarul, însă să aibă a ţinérea şi partea văru nostru Manei Beţiul, feciorul unchiu nostru lu Pătru ot tamŭ. Cumŭ să să ştie că m-au ajunsu vrémea de ⟨moar⟩[2]te la casa nepotu-meu popei lu Opriş în sat în Părsc⟨oven⟩[2]i. Deci văzînd că mă ajunge vréme de morte şi n-⟨am ni⟩mica, lăsat-amŭ să-mŭ facă tot ce trebuiaşte unui mortu ⟨şi⟩[2] să facă şi 3 sărăcuste şi să-mŭ ţie el ⟨partea mea de moş⟩[2]ie ot B⟨e⟩l⟨c⟩eşti, cît să va alége de preste tot hotarul, ⟨însă⟩[2] această moş⟨ie ce scrie mai sus⟩[2] să înparte ⟨în doi⟩[2], deci partea mea o-mŭ dat nepotu popei lu Op⟨riş⟩[2] ca să o ţie cu bună pace şi el şi feciorii lui, cîţi Dumn⟨ezeu⟩[2] îi va da.

Şi cînd s-au făcut acestŭ zapis fost-au mulţi oameni buni şi boiari, anume: ot Vîlsăneşti, Voda armaşul i Udrea ot tam i Crăciun ot Pîrşcovéni i Stepan ot Cacaleţi.

Ispisah ază Calin dascal. Şi pentru credinţa pus⟨u⟩-me-am şi dégetul ca să să crează.

Пис мѣсеца септемврїе ї҃ дьни, лет ҂зрме.

Eu Manea

Eu popa Stan ot Belceşti

Eu Voda armaşul
Eu Udrea ot Vîlsăneşti
Eu Crăciun cel mare
Stepan ot Cacaleţi[3]

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CXLIX/12. Orig., hîrtie (30 × 20,5). Copie ibidem, ms. 136, f. 102.

---

[1] Cuvînt şters.
[2] Loc rupt.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

---

381 1636 (7145) septembrie 14, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи воевод и господинъ въсои земле Ѹггровлахиское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоином, Іѡ Басараба воевод. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми Лацколѡв, синъ Некȣлев ѡт Чючел, ѡт сȣдство Мехединци и със синови си, елицем Богȣ приростит, <ꙗ>коже да мо ест ѡчинȣ ȣ село ȣ Чючел, али ѡт дел ȣиком си Радȣлѡв половино, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт виноградї и ѡт седалище селов ѡт посвȣде, варе елика се хтит избрат ѡт по въсом хотаром. Понеже ест покȣпил Лацко сїе више речена ѡчинъ ѡт над ȣиком си Радул за а҃с аспри готови и със запис ѡт рȣкȣ его за проданїе, със сведѣтелїе написанїе ȣ запис, по име: ѡт Глогова, Некȣла и Дȣмитрȣ и Михъилъ. И продадох Радȣл сїе више речена ѡчинъ, ѡи за нихном добро волю и със ȣзнанїе въсѣх мегїашом, ѡт гор и ѡт издол и ѡт ѡкръстнем мѣстом и ѡт пред господства ми.

Сего ради, дадох съм господство ми Лацков, синъ Некȣлев ѡт Чючел, ꙗкоже да ест сїе више речена ѡчинъ, дѣдинȣ и ѡхабȣ синовом и внȣком и прѣвнȣчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порезмо господства ми.

Сеже ȣбо сведѣтелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза великїе бан Кралевскїе и жȣпан Івашко великїе двѡрник и жȣпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл великии вистиꙗр и жȣпан Преда Брънковѣнȣл великїе спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл великїи ключар и жȣпан Басилакїе Паиндȣрȣ великїе столник и жȣпан Бȣзинка великїе комис и жȣпан Бȣчина великїи пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И написа аз, Танасїе граматик, ȣ град Бȣкȣрещи, мѣсеца септемврїе д҃ї дьне и ѡт Ѧдама до нинѣ в лѣт ҂з҃рме.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului, Io Basaraba voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Laţcu, fiul Neculei din Ciucel, din judeţul Mehedinţi, şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină în sat în Ciucel, însă din partea unchiului său Radul jumătate, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vie şi din seliştea satului de peste tot, oricît se va alege de peste tot hotarul. Pentru că a cumpărat Laţco această mai sus zisă ocină de la unchiul său Radul pentru 1 200 aspri gata şi cu zapis de la mîna lui, de vînzare, cu martori înscrişi în zapis, anume: din Glogova Necula şi Dumitru şi Mihăilă. Şi a vîndut Radul această mai sus zisă ocină, el de a lui bunăvoie şi cu ştirea tuturor megiaşilor, din sus şi din jos şi dinprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Laţco, fiul Neculei din Ciucel, ca să-ĭ fie această ocină, mai sus zisă, dedină şi ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda Brîncoveanul mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilachie Paindur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Tanasie gramatic, în cetatea Bucureşti, luna septembrie 14 zile şi de la Adam pînă acum în anul 7145 ‹1636›.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muz. de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 26 533. Orig., perg. (28,5 × 38), pecete timbrată, cu legenda: “Млстю бжїю, Їѡ Матею Басараба, внꙋк покоином Басарабь воевод гь Блашкои„.

382 1636 (7145(septembrie 20, Bucureşti.

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Їѡ Басараба вода. Даватъ господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномꙋ правителю господство ми жꙋпан Ївашко великїи <дворник>[1] и със синови его, елицим Богъ даровах, юакоже да мꙋ ест ѡчинꙋ ꙋ село ꙋ Бълѣни въ сꙋдство Дъмб<овица> али дел братꙋчед си, Бадев постелник, синъ Радꙋлов ключар въсах ѡт през въс село и҃-го дела ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вода и ѡт брод за воденицꙋ и ѡт седалище селов ѡт посвꙋде, варе елика се хтет избрат ѡсмаго дел ѡт хотар до хотар, ѡбаче тъчїю ѡчинꙋ без вечини.

И паки да ест почтенномꙋ правителю господство ми жꙋпан Ивашко вел дворник ѡчинꙋ ꙋ Бълѣни, али ѡт дела Їванов слꙋжар, ꙋником Бадев постелник, ѡт ѡсмаго дел что ест имал Їван слꙋжар два дели, али дѣли Станев и дела Єринев, дъщерех Їванов слꙋжар, ѡт посвꙋдї и ѡт над въсом хотаром и със дела Блъсънѣскъ Бадев постелник, иже се хокет прїиде дѣла его ѡт през сваке делове, понеже сїѧ ѡчинꙋ ѡсмаго дел, али дел Иванѡв слꙋжар ꙋником Бадев постелник бил се сꙋт раздѣлил ꙋ три дели а три сестри. Таже, два дели били сꙋт покꙋплене за Бадѣ постелник, а третаго дел дѣла Ꙗнкъв братачеда Бадевꙋ постелник, ѡна ест ѡстала непродадена никоможе.

Таже, къда ест бил въ при дьнїе Ꙗлеѯандрꙋ воевод, синъ Радꙋла воевода, а почтенном правител господство ми жꙋпан Івашко вел дворник, ѡн ест покꙋпл сїе више дели за ѡчинꙋ ѡт Бълѣни ѡт над братꙋчед си Бадѣ постелник, синъ Радꙋлѡв ключар ѡт Бѣлѣни за ҂к҂д аспри готови. И продадох <Б>[1]адѣ постелник сїе дѣли за ѡчини иже сꙋт више речене, ѡн за негов добра волю кромѣ ни една силостїю със мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред господство ми.

И видѣхом господство ми и записꙋл Бадевꙋ постелник <ѡт>[1] рꙋка его за прѣданїе със мноѕи болѣри сведѣтелїи написани ꙋ запис, по име: Хриза вел бан и Глигорїе вел лѡгѡфет и Дꙋмитрꙋ вел вистїꙗр и Михаю вел спатар и Василїе вел столник и Радꙋл бан Бꙋзескꙋл и Бꙋзинка вел комис и Дꙋмитрашко бив вел вистїꙗр и Вꙋчина вел пехарник и Костандин вел постелник и Драгомир вел армашꙋ и Тꙋдосїе бив вел лѡгѡфет и Радꙋл вторїи вистїꙗр и Татꙋл лѡгѡфет и брат его, Марко логофет, внꙋцїи Данов бив вел дворник и ещеже дрꙋги болѣри которїи не сꙋт писани зде въ книга сїе.

Сего радї дадох съм господство ми почтенномȣ правителю господство ми, жȣпан Ївашко вел дворник, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ дѣдїно и въ ѡхаб синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жȣпан. . .[2] и жȣпан Глигорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїꙗр и жȣпан Преда Бръковѣнȣл великїи спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл вел ключѣрю и жȣпан Басилїе Паиндȣр вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градȣ Бȣкȣрещї мѣсеца септемврїе к҃ дьни и ѡт създанїе мира ѡт когда въсех господъ Богъ прѣст и сътвори предѣд нашего Ӓдама ѡт тогда до сѣлѣ въ сего писанїе теченїе лѣтом в лѣт ҂зрме лѣта господнѧ ҂ахлѕ.

† Їо Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele ⟨vornic⟩ [1] şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în sat în Băleni, judeţul Dîmboviţa, însă partea vărului său, Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul, toată, de peste tot satul a 8-a parte, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vadul de moară şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege, a opta parte, din hotar pînă în hotar, însă numai ocina fără vecini.

Şi iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic ocină în Băleni, însă din partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul, două părţi din a opta parte pe care a avut-o Ivan slugerul, însă partea Stanei şi partea Erinei, fiicele lui Ivan sluger, de pretutindeni şi de peste tot hotarul şi cu partea Vîlsănească a lui Badea postelnicul cît va veni partea lui de preste toate părţile, pentru că această ocină, a opta parte, însă partea lui Ivan slugerul, unchiul lui Badea postelnicul s-au împărţit în trei părţi ⟨la⟩ trei surori. Astfel, două părţi au fost cumpărate de Badea postelnicul, iar a treia parte, partea Ancăi, vara lui Badea postelnicul, aceea a rămas nevîndută nimănui.

Deci, cînd a fost în zilele lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic, el a cumpărat aceste părţi de ocină de mai sus din Băleni de la vărul său Badea postelnicul, fiul lui Radul clucerul din Băleni, cu 24 000 aspri gata. Şi a vîndut Badea postelnicul aceste părţi de ocină, care sînt mai sus spuse, el de bunăvoia lui, fără de nici o silă, cu ştirea tuturor boierilor mari şi mici şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare al lui Badea postelnicul de la mîna lui, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: Hriza marele ban şi Gligorie marele logofăt şi Dumitru marele vistier şi Mihaiu marele spătar şi Vasilie marele stolnic şi Radul banul Buzescul şi Buzinca marele comis şi Dumitraşco fostul mare vistier şi Vucina marele paharnic şi Costandin marele postelnic şi Dragomir marele armaş şi Tudosie fostul mare logofăt şi Radul al doilea vistier şi Tatul logofătul şi fratele lui, Marco logofătul, nepoţii lui Dan fostul mare vornic şi încă alţi boieri, care nu sînt scrişi aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Ivaşco marele vornic, ca să-i fie ocină dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan... [2] şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescu mare vistier şi jupan Preda Brîncoveanul mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare postelnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti; luna septembrie 20 zile şi de la zidirea lumii, de cînd a luat domnul Dumnezeu lut şi a făcut pe strămoşul nostru Adam, de atunci pînă acum la această scriere, cursul anilor în anul 7145, anul domnului 1636.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Matei voievod ⟨m.p.⟩

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 27 202. Orig., perg. (35,5 × 54), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

383

1636 (7145) septembrie 26.

† Scris-am noi, eu Dionisie călugăriţa din Siseni şi cu feciorii miei, anume Costantin şi frate-său Voicilă, acestu zapis al nostru, cum amŭ vîndutu noi de bunăvoe a nostră şi cu ştirea tuturoru megiiaşilor de în sus şi de în jus 2 pogone de vie în Delul Săsenilor şi cu 2 stînjini de ocină de în capu în capu şi cu locu de casă în satu în Săseni, dereptu 40 de galbeni, totu potronici de argintu gata, părintelui Savei egomenul de la Coziiani, unde iaste hramul sveata troiţă, să fie svéntéi mănăstiri de moşie. Şi am pus la sfîntul pomenic pré părinţii noştri Stoica şi Dionisiia să aibă în veci pomeni.

Şi mărturie: părintelé nostru mai ⟨mar⟩e, chir Efrem piscupul de Buzău şi dohovnicul Nastasie şi popa Mihaiu i Ştefan gălugărul i Ghiorghie i M⟨ir⟩ce i Anghil i Radul grămăticul den...i Albul i Nidelco i Tudur feciorie lui Muşat a Boléi. Şi mai... mărturie zapisul de cumpăré⟨re⟩ de întîiu şi carte dumnească de moş⟨ie⟩.

Пис мѣсеца септемврїе кѕ҃ дьни, въ лѣт ҂зрме҃.

I diiaconul ⟨Radul⟩ de în Tefuleşti.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/6. Orig., hîrtie, rupt. Copie ibidem, ms. 172, f. 424, după care s-au făcut completările.

384

1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Drăghici den Holeşti, scris-am acesta zapis al mieu la mîna jupînului Dedului Bucureştenului, să fie de mare credinţă, cum e-m vîndut 30 de stînjini de ocină şi jumătate de rotă de moră în sat în Dărmăneşti, despe tot ootarul şi den livezi de în hotar pînă în hotar. I-o am vîndut, dereptŭ

4 000 de bani gata, să-i fie lui moşie şi feciorilor lui şi nepoţilor lui. Pentru că acestă ocină ci e mai sus-scrisă fost-au a vere-sei Stancăi de Dărmăne⟨şti⟩[1], ce-u fostu înpresurat de Stana Ducue, ce o am scos eu, Drăghici, cu cheltuela meh, de am cheltuit mulţi bani cu acei 6 bueri ce au fostu luaţi pe răvaşe domneşti.

Deci eu, Stanca, i-am dat acestă ocină ce e mai sus scrisă, de m-am plătit pentru ace cheltuelă.

Пнс мѣсица септемврїе л҃ дьни, лет ҂зрме.

Mărturie Oprea logofătul i Coman de Călineşti.

Eu Drăghici, pentru mare credinţă mi-em pus degetul i Negoe, feciorul lu Costandin, i eu Mîine, sinŭ Vîlcul de Dărmăneşti.

Muzeul de istorie al municipiului Bucureşti, nr. 13 727. Orig., hîrtie (32 × 22), 4 peceţi inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 855, f. 51v—52.

---

385 1636 (7145) septembrie 30.

† Adecă eu, Obială şi eu Marco ot Brăniştari, scriem şi mărturisim cu zapisul nostru, să fie de credinţă la mîna Bunii logofătul, cum să se ştie că i-am vîndut dumnealui, partea nostră de moşie din Grădiştea de Jos, toată, însă stînjăni şaptesprăzéci şi jumătate, derept bani gata cinci sute de bani, ca să-i fie dumnealui moşie şi coconilor dumnealui. Şi cînd am vîndut această moşie, dumnealui, vîndutu-i-am fără nici o silă.

Şi la tocmeala nostră fost-au mulţi megiiaşi mărturie, anume: unchiaşul Radul ot Mogoşăşti şi Voicilă ot tam şi Fătul.

Şi am scris eu, Dumitru logofet, méseţa septemvrie 30 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Bibl. Acad., CCCXCIX/38. Orig., hîrtie (21 × 30).

---

386 1636 (7145) octombrie 2.

Scris-am eu, Dumitru Grecul ot Slătioare, acest al mieu zapis la mîna jupînului Stamatie, cum să să ştie că i-am vîndut ocină în Slătioare dîntr-o funie a treia parte, însă dîn funiia Băbuiască, dîn care parte au fost cumpărătoare dă la boiari. Deci, o am vîndut acestui boiariu ce scrie mai sus, să-i fie lui moşie şi feciorilor lui. Şi o am vîndut drept bani gata ughi 7, de a mea bunăvoe, făr-dă nici o silă şi cu ştirea fraţilor.

Şi la tocmeala noastră fost-au megiiaşi mărturie, anume: Voico ot Slătioare şi Oprea Zîrnă i Ratea i Tudose ot Moşoaia i Ion Şongher i Pendea.

Pis Ivan logofăt vă méseţa octomvrie 2 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Eu Dumitru Grecul vînzătoriu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trivalea, nr. 477, f. 32v. Copie; altă copie, ibidem, ms. 371, f. 13.

387 1636 (7145) octombrie 2.

† Să se știe acesta zapis, cum amŭ vîndut eu, Stan și frate-meu Stoica, u⟨n⟩ pogon de vie și o cedvîrte și o jumătate, însă vie lucrată și cu un stînjin și jumătate de ocină la cîmpu la Lipiia [1], însă cumnatu-său, lu Panaiut și surori-sa [2], Todosiei, dereptu 3 200 de aspri gata. Și o-u vîndut Stan acestă parte de ocină pentru o mare năpaste a frățini-său, Stoică.

Și iar au cu⟨m⟩părat Panaiut și făméia lui, Todosiia, o jumătate de pogon de vie păragină de la Nifor și de partia Mîțulească și cu o jumătate de săjin de ocină la cîmpu, dereptu 500 de aspri gata. Și vîndură aceste ocine cu știrea tuturor megiiașilor și de sus și de jis [3].

Și mărturii omeni de Lipiia, anume: Batoe și Fătul și Micul și Gherghie Măș și Stoica Momcilă și frate-său Oprea și Neagul i Puia și Golea și Că⟨lin⟩ [4] cel mare i Bațea i Oncia i Bogdan și cumnatu-său Marin și sora Todosiei, anume Ioana.

Писа пwпа Лȣпȣл wт Липїа, мѣсеца wхтомврїе в҃ дьне, въ лѣт ҂зрме [5].

Arh. St. Buc. Ep. Buzău, LVI/4. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5). Copie ibidem, ms. 172, f. 505v—506.

---

[1] „la Lipiia", adaus pe margine.
[2] Scris „mea" apoi corectat „sa".
[3] Pentru „jos".
[4] Loc rupt.
[5] „A scris popa Lupul din Lipia, luna octombrie 2 zile în anul 7145" ⟨1636⟩.

---

388 1636 (7145) octombrie 5.

† Scris-am eu, Drăghici logofătul și cu ai mei nepoți din Belciugatul anume Stan i Cernica i Oprea, al nostru zapis ca să fie dă mare credință la mîna jupanului Hrizei marele ban Craiuvéscu. Pentru că i-am vîndut ocină în sat în Belciugatul cu stînjinul, însă stînjinul cîte doazeci dă bani. Sîntu stînjini o sută și cenzeci dă stînjini.

Și am vîndut noi dă bunavoia noastră, cu știrea megiiașilor dîn satu, anume Ignat și Stan Nebunélea călărașul. Însă ocena fără rumâni, ca să-i fie lui moșie.

Пис мѣсеца wхтомврїе е дни, въ лѣт ҂зрме.
Eu Drăghici logofătul.
Stan.
Cernica.
Oprea.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, VI/5. Orig., hîrtie (30 × 21). Copie ibidem, ms. 256, f. 327.

---

389 1636 (7145) octombrie 7.

† Adecă eu, Goran, sinŭ Andreiu ot Băbeni, scris-am acesta al meu zapis, să fie de mare credință la mîna lu Andreiu cliuceriul, cum că i-amu vîndut parte me de ocină din Mihăești, însă parte me, cîtă să va alege de cătră

alalți frați și un țigan, anume Mărinu, ca să fi dumnilui moșie ohabnică. Și o-m vîndut de me bunăvoe, dereptu ughi 26, totă moșie din satu și din cîmpu și din apă și de preste tot hotarul Mihăiaștilor.

Și au fost cîțiva boiari, cîndu am făcut acest zapis, mărturiia, anume: Chirca postelnicul ot Curtișoră i Paraschiva logofetul ot Mihăiași i Mitrea sulgeriul i Vladul postelnicul ot Bîrsești i Radul de Desa i Danciul logofetul i Căloticiu armașul. Acesta am scris și pentru credința am pus degetul.

Пис ѡктомврїе з҃ дьни, лет ҂з҃рме.

Eu Goran.

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LVIII/8. Orig., hîrtie (31 × 21,5). Copie ibidem, ms. 178, f. 4.

---

390 1636 (7145) octombrie 9.

† Adecă eu, Mihalo, feciorul Bobei Hoții ot Popezéni, scris-am acest zapis al miu ca să fie de mare credință la mîna jupînului Oprei vel agă și a fiiu-său Lecăii postelnicul cum să să știe că i-a[a]m vîndutu dumnelor partea mea de ocină toată de în Popezéni, însă stînjeni 22, stînjenul cîte 60 de bani gata, ca să le fie dumnelor de moșie și coconilor dumnelor; însă de lungŭ de în apa Ialomniții pînă în hotarul bălții. Și lé-o am vîndut dumnelor de a mea bunăvoe, fără de nici o silă cu știrea tutoror fraților și cu știrea tutorul megiiașilor, de în sus și de în jus.

Și la tocméala nostră fost-au mulți omeni buni mărturii: ot Mătăsești, Stan iuzbașa i ot Buc, Nedelco i ot Berilești, Leca Meiută i Iacov ot tam i ot Pisculești, Stan, sinŭ Stan vătaful i Necula ot Cosînbești i Voinea ot Popezéni i Manea Cizmescul i Didea i Drăgan, sinŭ Radul ot Varoș ot Floci și a fost mulți omeni buni care-și vor pune iscăliturile. Și păntru credință am pus degetul.

И написах аз, Строꙗ пехарник Братович. Пис мѣсеца охтомврїе ѳ҃ дьни, въ лѣт ҂з҃рме[1].

Eu Mihalo

Eu Stan ot Pisculești

Voinea de Pupezéni[2].

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, VIII/5. Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 692, f. 171.

---

[1] „Și am scris eu, Stroia paharnicul Bratovici. Scris luna octombrie 9 zile, în anul 7145" ⟨1636⟩.

[2] Semnăturile sînt autografe.

---

391 1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Curiuia, înpreună cu fiu-mieu Balica și eu, Dragul de Zegaia, cumŭ se se știe că amŭ vînădutŭ noi moșiia din Erghevițe, partia Pîrvului și a Oancei, ficiorie Dragului, nepoței preotesăi popei Stanŭ den Cerneț, acesta al nostru zapis ca să fie de bună credențe la mîna capitanului Bulighei, cum se se știe că amŭ vîndutŭ noie partia nostre de ocină den sat den Erghevițe, a patra funie de preste tot hotarul Ergheviței, dereptŭ 800

de bani gata, ca se fie lui ocină ohabnică şi lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui. Păntru că-m vîndutŭ noie de a nostre bunăvoe şi cu ştire tut⟨ur⟩or migiiaşilor.

Şi mărturie: Nicula spatariul ot Medvejde, Iovanŭ i Preda ot Simileşti i Vlădica ceauşul ot Custeşti i Lepedatŭ ceauşul i Pîrvul vataful ot Cerneţi i popa Pătru i Petolia vataful ot Ţeroveţi i Raduslavŭ vataful ot Halîngă i Cuciulat vataful ot Topolniţa i Dumitru Doboşar ot Flămînda i Gruzav i Avramŭ ⟨i⟩ Ionŭ i Rădei i Ofcia ot Cerneţi, cum se fie căpitanului Bulighei ocină ohabnică şi de omenie noştri se n-aibă niminile a torce acesta cuvîntŭ alŭ nostru. Şi păntru credinţi pusu-ni-am şi peceţile.

Пис мѣсеца ѡктомврїе, дьни ı҃е[1] вь лѣт ҂зрм҃е.
Eu Curuia.
I Balica.
I Dragul.
Dicul spatar.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XI/2. Orig., hîrtie (29 × 20,5), 3 peceţi aplicate. Copii bidem, ms. 330, f. 99 şi 335, f. 116—117.

---

[1] Aşa în text, în loc de е҃ı.

392

1636 (7145) octombrie 15.

† Adecă eu, Manea i Radul, feciorii popii Mănilă ot Trestiiani, scris-am zapisul nostru să f⟨ie d⟩e bună credinţă la mîna jupînului Tudor Mustaţă de la T⟨îr⟩şor, cum să să ştie că i-am vîndut dumnealui toată partea nost⟨ră⟩ de moşie de la Ratina peste Cricov, ce să va alége toată partea nostră den cin pîn în cin, dreptu bani gata ughi 12. Şi am luat toţi bani gata în mîinile nostre, nesiliţi de nimelea, ca să-i fie dumnealui moşie stătătore şi coconilor dumnealui în véci. Şi cîndu s-au făcut această scrisare întîmplatu-se-au mulţii megeiaşi care să vor iscăli mai jos ca să să crează.

Пис мѣсеца ѡктомврїе е҃ı дьни, лѣт ҂зрм҃е.
Eu Manea.
Eu Radul.
Eu Negre ot Tresteiani martor.
Iano ot Trestiiani, martor.
Radul iuzbaşa ot Tîrşor mărturie.
Ilezu ot tam, martor.
Ivanco ot Trestiiani martor.
Stan iuzbaşa ot tam.
Conda Sîrbul ot Tîrşor.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., LX/3. Orig., hîrtie (30 × 20,5). Copii ibidem, ms. 130 f. 215v—216 şi 132, f. 36.

393

1636 (7145) octombrie 18.

† Adecă eu, Ilina, făméia lu Vlad Inimă Rea ot Băşineşti înpreună cu hie-mea Neacăşa, scris-am şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis cum să să ştie că m-am tocmitu cu jupînul Danciul de a mea bunăvoe, de i-am vîndut

nişte ţelină în capul unui pogon de vie al copilii, carele au fost sădit acel pogon mai denainte vréme, însă ţelină cît să va alége 3 cedvîrţi. Şi m-am tocmitŭ derept bani gata 300. Şi la tocmeala noastră fost-au mulţi boiari şi megiiaşi, însă anume: Stanciul Dimii ot Băşineşti i Radul Dimii ot tam i Stanciul vătahul i Gavril i Dumitru, sinŭ Radului şi alţi mulţi, toţi au fost la tocmeala noastră. I Nica, sinŭ Muşat[1]. Aceasta am scris.

Pis méseţa octomvrie 18 dni, v leat 7145 ⟨1636⟩.
Neacăşa copila.
Radul.
Stanciul vătaful.
Stanciul Dimii.
Nica.
Gavril.

Bibl. Acad., LVIII/22. Orig., hîrtie (23,5 × 21), pecete inelară, aplicată.

---

[1] Cuvintele: „i Nica, sinŭ Muşat", scrise între rînduri.

394 1636 (7145) octombrie 19.

† Scris-am eu, Dumitru den Mihăeşti, feciorul lui Negre postelnicul, acest al mieu zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna nepotului nostru, Tudoran, cum să să ştie că am fost dat eu văru-mieu Oancei logofătul den Lereşti o delniţă în Mihăeşti, den partea mea, pentru pomana şi pentru sufletile părinţilor miei, căci m-au căutat la vréme de nevoe. Iar după acéia, văru-mieu Oancea logofătul, el au fost dăruit pre nepotul mieu Tudoran cu acea delniţă la nuntă, însă delniţa pre nume a lui Zorilă. Încă întru aceia nepotul mieu, Tudoran, el n-au crezut ce m-au dus pre mine la Bucureşti de am mărturisit şi i-am făcut şi acest zapis cum să-i fie acea delniţă de moşie lui şi feciorilor lui în veacu.

Şi cîndu o-m făcut acest zapis, au fost mulţi boeri mărturie, anume: Manole comisul i ot Dărmăneşti, Necula logofătul şi den Negreşti, Radul postelnicul i ot Berce, Radul postelnicul şi Ion Vrabie şi den Corbşori, Neagoe i ot Băteşti, Stoica logofătul şi den Cînpulungu, Iane postelnicul. Şi pentru credinţa eu mi-am pus şi pecetea.

Пис мѣсеца ѡхтомврїе ѳ͠ї дни лѣт ҂з͞р͞м͞е.
Dumitru.
Μανοληϛ[1].
Eu Radul.
Eu Stoica logofăt ot Băteşti.
Iane ot Dîlgopol.
Γηανηϛ ποστελνηκοϛ ‹μαρτηραϛ›[2] τα ανοτεν[3].
Staicul logofăt.
Ion Vrabie logofăt.
Eu Necula din Dărmăneşti.

Arh. St. Buc., M-rea Valea, III/12. Copie.

---

[1] „Manolis".
[2] Omis.
[3] „Ioan postelnic ⟨mărturisesc⟩ cele de mai sus".

395 **1636 (7145) octombrie 20.**

† Adecă eu Ionaşco comisul acesta al meu zapis să fie de mare credinţă la mîna jupînului Miho lumînărarului den Bucureşti, cum să să ştie că e-m vîndut un loc den prăvălii de lîngă Fota de Tîrgovişte den jos de portarul Ene şi pînă în locul călugărilor de la mănăstire vornicului Cernicăi, dereptu ughi 25.

Şi dennainte a mulţi omeni buni, anume: Gavril călugărul de la mănăstire vornicului Cernicăi şi Dobre armaşul ot Săcueni şi Fota de Tîrgovişte şi Stoica şi Gorghie băcanul i Curtu bărbierul.

Мѣсеца ѡхтомврїе к҃ дьни, лѣт ҂зрме.
Ionaşco comis.
Dobre armaş.
Gavril egumen.
Cernica armaş.
Iacov manu propria mărturie

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CCLII/1. Orig., hîrtie (31 × 21), pecete aplicată, cu o copie ibidem, ms. 131, f. 170; alt original la Muzeul Gorjului, nr. 90.

EDIŢII. Potra, *Tezaurul*, 180.

---

396 **1636 (7145) octombrie 20.**

† Adecă eu, Stana şi Caplea, fete[te]le Stanciuli Băiaşului, scris-am acesta al nostru zapis cum să-să ştie că am vîndut Danciului logofătul ot Pîrîianie ot Baia, de jumătate de fune ce are a lu Petrişor a cince parte derept 2 120 de bani, de să-i fie moşie şi lui şi ficiorilor lui şi nepoţilorŭ lui ohabnică, dę în cîmpu şi de apă şi de preste toot hotarul.

Şi cîndu am vîndut, au fostu mulţi boiarii mărturii, anume: Tudor vătaful, ispravnicul scaunului Craiuovii şi Dan vătaful şi Nicola vătaful ot Vîrîţi şi Nicola păharnicul ot Ogrumi şi Badiul judeţul ot Craiuova şi Stanciul şi Dumitru ot Baia şi Stan ot tam. Şi pentrų credinţa ne-amų pus şi pece[ti]ţile

Şi am ascris eu, Stoica Strimtul. Pis measeţa ohtomvrie 20 dni, leat 7145 ‹1636›.

‹Pe verso, contemporan:› Zapisul de Baia de Her.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, XIX/9. Orig., hîrtie (29 × 21). Copie ibidem, ms. 449, f. 178v—179.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 22.

---

397 **1636 (7145) octombrie 21.**

† Adecă eu, Măciucu comisul şi jupîneasa me, Cîrstina, scris-am acesta al nostru zapis, să fie de mare credinţă la mîna jupanului Radul vtori postelnec, cum să se ştie că e-m vîndut toată parte noastră de ocină de în satu de Muşcileni şi cu casele şi cu pimniţa, însă stînjini 300, dereptu optuzeci de

galbeni, şi vad de moară, de în şăzutul satului, de preste toată ocina şi de sus şi de jos, de în cîmp şi de în pădure şi de în apă şi de pretutindile. Şi o am vîndutu de bunăvoe noastră, ca să-i fie lui moşie şi feciorilor lui şi nepoţilor lui.

Şi mărturie: Dumitraşcu clucerul de Filipeşti, i Socol clucerul i Cîrstien suljerul, Mavrodin vornicul, Andreiu vornicul i Toader slujerul i Vladul vornicul de Drăngeşti ii Stanciul comisul şi Cioiana comisul. Şi păntru credinţa ne-m pus şi peceţile.

Şi am scris eu, Măciucu comisul, méseţa ohtomvrie, 21, v let 7145 ⟨1636⟩.

Măciucu comis ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXV/2. Orig., hîrtie (21,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 172, f. 241v.

---

398 **⟨1636 ante octombrie 21⟩, Bucureşti**

† Adecă Stanciul, fecior lu Dragotă, nepot Paştii ot Crasna, ot sudstvo Gor Jil, ⟨scris-am acest⟩ zapis al nostru ca să hie de mare credinţă la mîna jupînului D⟨umitru vel pitar⟩ ca să se ştie cum i-am vîndut toată partea noastră de moş⟨ie...⟩ den hotar pînă hotar. Însă să se ştii den partea Paştii cel bătrîn... despre tot locul, den cîmpu, den pădure, den apă, den siliştea s⟨atului ...⟩ Şi iar să se ştie cşi den cumpărătoare ce-u cumpărat moşu mieu... iar cîtă se va alége despre tot, iar a treia parte, pentru c⟨ă...⟩ lu Dragotă, nepot Paştii, această ocină, jupînului Dumitru vel p⟨itar...⟩ gata. Şi am vîndut de bunăvoe, fără de nici o silă şi cu şt⟨irea...⟩ megiiaşilor de înprejur.

Şi am întrebat pre toate rudele mé⟨le şi nimenea nu s-a⟩ aflat să cumpere, fără jupan Dumitru vel pitar. Şi mi-au dat ... fie dumnealui moşie şi coconilor în veac.

Şi la tocmea⟨la noastră fost-au mărturie:⟩ Hamza şi văru mieu Neagoe al Arcuţii şi alţi boiari. Iar ... cumpărătoare ce-au cumpărat moşu mieu Paştea, fost-au toată... aibă a le scoate ca să-şi poată căuta jupan Dumitru vel pitar... denaintea domnu nos⟨tru I⟩o Mateiu Basarab voevod şi a t⟨ot⟩ divanul, mai⟩ întîiu jupan Hriza vel ⟨ban Cral⟩evschi i jupan Ivaşco vel dvornic i... Stroe logofet i B... cliucer ot Dîlga şi ... de moşie den Crasna ... ⟨bă⟩trîne sîn⟨t⟩ la Stanciul Crăsnariu... vel pitar ocina pre căr⟨ţi⟩le céle bătrîne. Aceasta am scris... bună credinţă mi-am pos şi péciatea.

Pis Dumitru logofet u Bucureşti.

Eu Stanciul vînzătoriul

Hrizea vel ban

Ivaşco dvornic

Pre⟨da⟩ ...

Gligorie vel logofăt

Nedélco...

Κωσταντινος Κατακουζινος[1]

Buzinca vel ...

Eu Cal⟨o⟩tă

Vasilię Paindur vel stolnic
Eu Dumitru .ʒ.[2].

Bibl. Acad., CLXXXV/82. Orig., hîrtie, rupt, lipsește partea din dreapta, 6 peceți aplicate. Datat după boierii martori.

---

[1] „Constantin Cantacuzino".
[2] Semnături autografe.

---

399 1636 (7145) octombrie, 21 București.

† Милостїю божїю, Іѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ꙋггровлахїиское, внꙋк великаго, стараго, покоинином Іѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми почтенномꙋ правителю господства ми жꙋпан Дꙋмитрꙋ Филїешанꙋл великїи питар и със синови си, елицем Богъ даст, ꙗкоже да мꙋ ест ѡчинꙋ оу Красна ѡт сꙋдство Горжил, ѡбаче дел Станчюлов, синъ Драготъв, внꙋк стар Пащїев, ѡт Красна дѣла его въсах, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и ѡт седалище селов ѡт посвꙋдї и ѡт през свакаx ѡчинꙋ, варе елика се хтет избрат ѡт хотар до хотар.

И паки да се знает ѡт покꙋпленїѧ что ест бил покꙋпил Пащѣ ѡт над Тънга ѡт Красна, пакиже елика се хтет избрат ѡт през въсом хотаром третаго дел, понеже ѡ ест покꙋпил почтенномꙋ правител господство ми жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел питар сїѧ ѡчинꙋ више пис ѡт над Станчюл, синъ Драготъв, внꙋк Пащїи ѡт Красна за ҂е҃с аспри готови. И продадох ѡн за свою добро волю без ни една силостїе и със ꙋзнанїе въсем болѣром и а мегїашом ѡт гор из дол и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред господство ми. И когда ест продал Станчюл въспрашал ест по въсѣх породїнꙋ его и дрꙋг нихто нѣст се сꙋт ѡбрѣтал, да покꙋпит без жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел питар. И давал се ест въсих новцїи въ рꙋцѣ Станчюлов, како ест выше пис, ꙗкоже да ест Дꙋмитрꙋв вел питар дѣдїнꙋ его и синовом въ вѣки. Н били сꙋт на ѡстроенїѧ им: Хамза, ꙋником Станчюлов и браточед си, Нѣгое Аркꙋцїев и дрꙋги мноѕи болѣри. А из радї редом книгим за покꙋпенїе что ест бил Пащѣ, било ест въсѣх книгове на ꙋником си Хамза. Таже, да имат извадити се книгове къда хощꙋт трѣбꙋе, ꙗкоже да си можише гледати Дꙋмитрꙋ вел питар ѡчина и ѡтьчьства.

Н видѣх господство ми и запис ѡт рꙋка Станчюлов, синꙋ Драготъв, за проданїе в лѣт ҂зрмд҃ сьс мноѕи болѣри сведетелїи написани ꙋ запис , на име: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и Івашко вел дворник и Глигорїе вел лѡгѡфет и Неделко вел ключар и Костандин вел постелник и Бꙋзинка вел комис и Калотъ вел слꙋжар и Радꙋл в҃ вистїꙗр и Строе логофет ѡт вистерїе и Бꙋнѣ логофет ѡт вистерїе и ѡт Дълга, Пътрашко ключар и дрꙋги болѣри. А ѡт редом книговем за дѣдїнꙋ ѡт Красна, тех старе, ѡне сꙋт въсѣх на Станчюл Кръснарюл, таже да си гледаете Дꙋмитрꙋ вел питар ѡчина по книге тех старе.

И паки да ест почтенном болѣрин господство ми, жꙋпан Стаматїев бившех вел агъ и жꙋпан Дꙋмитрꙋв великїи питар и със братїе им за ѡчинꙋ и съ них синови, елицем Богъ даст, ѡчинꙋ ꙋ Красна, али негова дел ѡт над предѣдом си Дръгич спатар ѡт Красна, ѡт през въсом хотаром ѕ҃-го нив, ѡт полю и ѡт шꙋма и ѡт вод и със вечинїи, колици се хощꙋ ѡбрѣстих и ѡт седалище селов, ѡт посвꙋдї, варе елика се хтет избрат ѡт по въсом местом.

И паки да ест почтенном болѣрин господство ми жꙋпан Стамате бив вел агъ и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Филїешанꙋл вел питар и със братїе им за ѡчинꙋ, ѡчинъ ꙋ

Жȣпънещи ѡт по вода Цилортȣлов, али негова дел ѡт през въсом хотаром ѕ҃-го нив, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вода и със вечинїи, елици се хокю наит и ѡт седалище селов ѡт посвȣд, варе елика се хтет избрат ѡт през въсом местом, занеже ест негова стара и права ѡчинȣ и за дѣдїнȣ ѡт дѣдї за прѣдѣдї, ещеже при дьнїе прочїем стари господарꙑ дрѣвных. И да се знает книговех тѣх старе, ере сȣт въ рȣк Станчюлов, синъ Радȣлов Арколе ѡт Красна, брата им за ѡчинȣ. И били сȣт синови Радȣлов Арколев по име: Станчюл и Іѡн и Арка и Лȣпȣл, за лицȣ, тере сȣт сведетелствовали ѡни въсих како сȣт книге тех старе въ рȣк... [1]. И видѣх господство ми и книга Алеѯандрȣ воевод, синъ Радȣлов воевод над сїе ѡчинȣ когда бист теченїе лѣтом ҂з҃рле.

Сего радї, дадох съм господство ми почтенном правител господства ми жȣпан Дȣмитрȣ Филїешанȣл вел питар и Стаматїев бив ага и братїе их за ѡчинȣ, ꙗкоже да сȣт им ѡчинȣ ȣ Красна и ȣ Жȣпънещи дѣдїно и въ ѡхабѣ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господства ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жȣпан Дȣмитрȣ Дȣдескȣл вел вистїꙗр и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Неделко вел ключар и жȣпан Басилїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе вел лѡгѡфет.

И аз, Лепъдат логофет написах въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца ѡхтомврїе <к҃а>[2] дьни и ѡт Адама до селѣ, теченїе лѣтом въ лѣт ҂з҃рме.

† Їѡ Матею вѡевѡдта, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieşanul mare pitar şi cu fiii lui, cîţi îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Crasna, din judeţul Gorj, însă partea lui Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paştia cel bătrîn, din Crasna, partea lui, toată, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din vatra satului de pretutindeni şi de peste toată ocina, oricît se va alege, din hotar pînă în hotar.

Şi iar să se ştie de cumpărătura, pe care a cumpărat-o Paştea de la Tînga din Crasna iarăşi cît se va alege de peste tot hotarul a treia parte, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele, jupan Dumitru mare pitar această ocină mai sus scrisă de la Stanciul, fiul lui Dragotă, nepotul lui Paştia din Crasna, pentru 5 200 aspri gata. Şi a vîndut el, de a lui bunăvoie, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele. Şi cînd a vîndut Stanciul a întrebat pe toate rudele lui şi nimeni altul nu s-a găsit să cumpere fără numai jupan Dumitru mare pitar. Şi s-au dat toţi banii în mîna lui Stanciul, cum este scris mai sus, ca să fie lui Dumitru mare pitar, dedină, lui şi fiilor în veci. Şi au fost la întocmirea lor: Hamza unchiul lui Stanciul şi vărul său, Neagoe al lui Arcuţie şi alţi mulţi boieri. Iar pentru rîndul cărţilor de cumpărătură, care au fost ale lui Paştia, toate cărţile au fost la unchiul său Hamza. Astfel să scoată cărţile cînd va trebui, ca să-şi poată cerceta Dumitru mare pitar ocina şi moştenirea.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna lui Stanciul, fiul lui Dragotă, din anul 7144, cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi Ivaşco mare vornic şi Gligorie mare logofăt şi Nedelco mare clucer şi Costandin mare postelnic şi Buzinca mare comis şi Calotă mare sluger şi Radul al doilea vistier şi Stroe logofătul de la vistierie şi Bunea logofătul de vistierie şi din Dîlga, Pătraşco clucerul şi alţi boieri. Iar la rîndul cărţilor de moştenire din Crasna, acele vechi, ele toate sînt la Stanciul Crăsnariul, astfel că cerceteze Dumitru mare pitar ocina pe acele cărţi vechi.

Şi iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamatie fost mare agă şi lui jupan Dumitru mare pitar şi cu fraţii lor de ocină şi cu fiii lor, cîţi le va da Dumnezeu, ocină în Crasna, însă partea lor de la strămoşul lor Drăghici spătar din Crasna, de peste tot hotarul al 6-lea ogor, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi şi din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot locul.

Şi iar să fie cinstitului boier al domniei mele, jupan Stamate fost mare agă şi lui jupan Dumitru Filieşanul mare pitar şi cu fraţii lor de ocină, ocină în Jupîneşti, de pe apa Gilortului, însă partea lor al 6-lea ogor peste tot hotarul din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu vecinii, cîţi se vor găsi şi din vatra satului de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot locul; pentru că este ocina lor veche şi dreaptă şi de moştenire din moşi, strămoşi, încă din zilele altor domni bătrîni de mai înainte. Şi să se ştie acele cărţi vechi, că sînt în mîna lui Stanciul, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, fratele lor de ocină. Şi au fost fiii lui Radul Arcoae, anume: Stanciul şi Ion şi Arca şi Lupul, de faţă, de au mărturisit ei toţi că sînt acele cărţi vechi în mîna ...[1]. Şi am văzut domnia mea şi cartea lui Alexandru voievod, fiul lui Radul voievod, pe această ocină, cînd a fost cursul anilor 7135.

De aceea, am dat domnia mea cinstitului dregător al domniei mele, jupan Dumitru Filieşanul mare pitar şi lui Stamatie fost agă şi fraţilor lor de ocină, ca să le fie ocină în Crasna şi în Jupăneşti, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori punem domnia mea: 'jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi eu, Lepădat logofătul, am scris în cetatea de scaun Bucureşti, luna octombrie ⟨21⟩[2] zile şi de la Adam pînă acum, cursul anilor, în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, CII/9. Orig., perg. (35,5 × 52) pecete timbrată, căzută. Cu o trad. din 1746.

EDIŢII, Slav şi trad. Ştefulescu, *Crasna*, 69—71.

---

[1] Loc alb.

[2] Data zilei complectată după traducere.

400 — 1636 (7145) octombrie. 24.

† Eu Buică fata Radului Răchie, scris-am acesta al mieu zapis la mîna jupînului Simei vtori logofăt și a jupînesie dumnialui Mariei, ca să hie de mare credență, cum să să știe că am vîndut parte me de vie și cu toată moșie, cîtă să va alegé cu vie cu toată. Și o am vîndut de a me bunăvoe, derept bani gata 450 și o vacă cu lapte, ca să le hie dumnialor moșie și coconilor dumnialor.

Și la tocmeala noastră fust-au mulți oameni buni mărturie: den sat den Păușăști, popa Zaharia și Franța și Pîrvol ot Zătreni și Radul Pietrariul și Dumitru al lu Bălaur den Păușăști și mătușa Marie Gligoroae den Rîmnic, Gheorma pitariul.

Și am scris eu, Dumitrașco.

Pis measeța ohtomvrie 24 dni v leat 7145 ⟨1636⟩.

Eu Buecă.

Popa Zaharia ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, V/29. Orig., hîrtie (19,5 × 15). 2 peceți inelare, aplicate. Copie ibidem, ms. 445, f. 134v.

---

401 — 1636 (7145) octombrie 25.

† Adică eu, Asan bașa și Ibriham bașa, scris-am acest al nostru zapis la mîna [v] jupan Vucinii vel peharnic cum să să știe că i-am vîndut o moră, care moră am luat de la Badea de Argeș, 2 rote într-o casă și i-a o-m vîndut de a mea bunăvoe în preț ughi 110, ca să-i fie lui moșîi și feciorilor lui și cine să va trage de dumnealui. Și am întrebat și pre Badea și pre feciorul cîndu o-m vîndut și au zis să o vînzu, de a lor bunăvoe.

Și mărturii: Mitrea pitarul și Răgep Celebi și Tatul logofătul și jupînulu Aghilet și județul Stanciul și popa Gherghe de jos și Dumitru județul și Sava și din Pitești, județul Radul și Andreiu județul și Dumitru popii Savii și Nicoară și Todoran și Neacșul ce au fostu județ și Opriș de Racovița și mulți omeni buni. Și păntru credința am pus și pecețile.

Пис мѣсеца оχтомврїе ке҃ дьни, въ лѣт ҂зрме҃.

. . .[1]

Regep Celebi

Eu Andreiu județul ot Pitești

Eu Tudoran

Eu Necșul

Eu Dumitru al popii Savei

Eu Du⟨mi⟩tru județul ot Ar⟨ge⟩șu

Eu Anghilet

Eu Opriș ot Racovița[2].

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVII/5. Orig., hîrtie (31,5 × 22), 8 peceți inelare aplicate, din care 2 cu legendă turcească. Copie ibidem, ms. 168, f. 40.

---

[1] Semnătura turcească: Hasan pașa.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

† Milostiiu bojieiu, Io Matei Basarab voevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siiu povelenii gospodstva mi sveatii, bojestvenii monastir zovemago Govora, hram uspenie Bogorodiţe i otţu egumen Meletie, ca să fie volnici călugării cu această carte a domnii méle de să-ş facă mănăstirea moară în mijlocul pîrîului din apa morii Cozii, ce să chiamă Erbăşie, în uliţa Oprii vistierul, unde au fostu mai denainte vréme moara lui Vlad voevod, care moară iaste scrisă în hrisovul Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod şi în hrisovul moşului domnii méle, Basarab voevod. Pentru că au fost doao vadure, unu de la Vlad voevod, altul de la Basarab voevod. Şi au tot stătut pustii, căci n-au avutŭ mănăstirea putére să le facă.

Iar cînd au fost acum, deaca m-au dăruit Dumnezeu în scaunul moşilor şi strămoşilor domnii méle, domniia mea am dres şi am făcut de iznoavă moară în vadul moşului domnii méle, Basarab voevod, ca să nu piară pomeana. Iar în celalalt vad, unde au arătat oroşanii şi cu sluga domnii méle, Radul vtori portari, cînd au avut pîră mănăstirea cu Sima logofătul pentru un metoh al mănăstirii şi pentru nişte schimbure, să aibă a-ş face mănăstirea Govora iar moară, cum au fost din veacŭ.

Iar de va scăpa apă de la acea moară din apa Erbăşii, ce scrie mai sus, să aibă a umbla şi morile Simii logofătul, iar de nu, să rabde, pentru că s-au pîrît de faţă pentru acel vad şi au rămas Sima logofătul de lége ca să-şi ţie el numai metohul, iar cu vadul să n-aibă nici o treabă, căci că iaste direaptă şi bătrînă moşie a sfintei mănăstiri, dată şi miluită de cei răposaţi domni ce scriu mai sus. Şi de către niminilea opreală să n-aibă, că aşa iaste porunca domnii méle.

I ispravnic, sam rece gospodstva mi.

Pis u Bucureşti, octomvrie 25 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Io Matei Basarab voevod.[1]

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora nr. 463, f. 134v. Copie; alte copii ibidem, 234, f. 316v—317 şi 447, f. 332v—333.

EDIŢII. Sacerdoţeanu, *Moara m-rii Govora*, 381—382.

---

[1] Completare după ms. 447 şi 234.

---

403 1636 (7145) octombrie 25, Bucureşti.

⟨† Милостїю божїю, Їѡ Матеи Бас>араба воевода и господинъ въсои земли Оугрровлахїиское. Дават господство ми сїи повелѣнїи господства ми почтее нномꙋ <болѣринꙋ господства ми Си>ма вторїи логофет и със синови си, елицеж-Богъ даровах[1], ca să-i fie lui 1 loc de moară ce iaste... a făcut Sima logofătul mori acum şi să aibă pace de către mănăstirea Govora mai mult val să n-aibă, pentru ... al mănăstirii Govora mai denainte vréme metoh. Deci au fost schimbat mănăstirea cu Tudoru ⟨Jălavul...⟩ lu Tudoru Jălavul, încă de cînd au fost cursul anilor 7090. Iar Tudoru Jălavul au dat Govorii... erău de lîngă moara Govorii. Şi tot au ţinut cu pace acéle shimbure. Apoi Tudoru Jălavul au fost vîndut... lu Tudoru logofătul, moşul lu Tudoru ot Borojani şi l-au tot ţinut cu pace. Iar după moartea lui, l-au cumpărat ... Tudorul logofătul de Rîmnic, de la Pană logofătul şi de la Stanciul şi de la Tudoru logofătul, feciorul Nuţii za ...[2] aspri ... pre acel loc.

Iar după acéia, cînd au fost acuma, în zilele domnii méle, se-au sculat Meletie egumenul ... pîră, zicînd cum acel loc unde sînt morile Simei logofătul acum, iaste al mănăstirii și l-au fost ⟨împresurat fă⟩ră de nici o treabă. Și au venit în divan de se-au pîrît de față. Întru-acéia, domnia mea am căutat ⟨și am judecat⟩ înpreună cu toți cistiții dregătorii domnii méle și le-am dat domnia mea la mijlocul ⟨lor 4 boieri pe răvașe⟩ domnești, anume: ot Stănești, Tanasie peharnicul i ot Olănești, Goran logofătul i Duca den Deal și ... să adeveréze pentru acest loc, cum au fost lucrul și tocmeala. Întru-acéia, acești ⟨boieri, înpreună și cu s⟩luga domnii méle Radul vtorii portar, deaca au văzut și cartea cistitului și prea luminatului ... la Erusalim, scrisă la dinșii cu mare blăstem, ca să caute cum va fi mai pre dreptate ... nicu înpreună cu mulți oroșani bătrîni, carii au știut dé acéle schimbure de ... și locul carele l-au fost dat Tudor Jălavul, mănăstirii Govorii și încă se-au aflat... ⟨l⟩oc al lu Tudoru Jălavul, cum au văzut boiarii și cartea orașului de la Jălavul ⟨... în⟩preună cu sluga domnii méle ce scrie mai sus, încă au căutat și au dat cu ale lor su⟨flete ...⟩ către mănăstirea Govora să stea acéle schimbure stătătoare cum se-au fost ⟨întocmit și cum au ț⟩inut și pînă acum. Iar acel loc al mănăstirii, unde ș-au ... și de la Stanciul și ⟨de la⟩ Tudoru logofătul ot Bujo⟨reni ... d⟩omnia mea amăndoao ⟨ră⟩vașele domnești... marturii și cartea orașului R⟨îmnic ...⟩.

Derept acéia, am dat și domnia mea boiar⟨ului ...⟩ domnii mele ⟨... acel loc de⟩ moară ce scrii mai sus, cu morile și cu tot venitul ocină de ⟨ohabă, fiilor și nepoți⟩ lor și strenepoților în veac.

И не ѡт когождо непоколѣбимо, по реч <господства ми>.

<Сеже ꙋбо и сведетеліи поставлѣем> господство ми: пан Хриза вел бан Кралевски и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигоріе <вел логофет и...> Неделко вел ключар и Василіе вел столник и Бꙋзинка вел комис и Вꙋчина вел пехарник. <И исправник> жꙋпан Глигоріе вел логофет.

И аз, Дꙋмитрꙋ, писах в вест Бꙋкꙋрещи, мѣсеца ѡктомвріе, к҃е дьни в лѣт ҂зрме.

<† Їѡ Матеи вѡевѡда>, милостїю божїю господинь.
<Їѡ Матею> воевод <m. p.>.

Bibl. Acad., CLXXXI/42. Orig., hîrtie, foarte rupt, lipsindu-i părți, pecete timbrată.

---

[1] „Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ⟨cinstitului boier al domniei melle Si⟩ma al doilea logofăt și cu fiii săi, cîți i-a dăruit Dumnezeu . . .

[2] Loc alb.

[3] ⟨„Iată dar și martori am pus⟩ domnia mea: pan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie ⟨mare logofăt . . .⟩ și Nedelco mare clucer și Vasilie mare stolnic și Buzinca mare comis și Vucina mare paharnic . . . ⟨Și ispravnic⟩, jupan Gligorie marele logofăt. Și eu Dumitru, am scris în orașul București, luna octombrie 25 zile în anul 7145 " ⟨1636⟩.

404 1636 (7145) octombrie 26.

† Adecă eu, jupanița Neacșa, fata Dragului postelnicul ot Tătulești [1], scriu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credință la mîna Parepei postelnicul ot Stăncești, cum să se știe că m-am tocmit cu dumnealui de i-am vîndut a patra parte de în sat din Vîrliți ⟨și⟩ cu vad de moară, care vad au fost al mătușă-mea Neacșăi cîndu au fost făcut moară, cîndu a ținut pre Tudor logofătul și din apă și din cîmpu și din pădure și de preste tot hotarul, oare-

cît se va alége, derept 7 200 de bani gata. Însă am vîndut această parte de ocină de în Vîrliţi de am plătit toată partea de bir a frăţini-mieu Drăghici popa, că alt n-am avut ce vende, că am avut strînsoare mare de la curte, pentru birul frăţini-mieu. Deci am vîndut Parapei postelnicul această parte de ocină cu vadul de moară, ca să-i fie lui şi coconilor moşie stă⟨tă⟩toare.

Şi la tocmeala noastră tîmplatu-s-au de au fost mulţi boiari mărturie, anume: Şteful postelnic ot Berileşti i ot Cernăteşti, Pavel postelnic şi Sima ot Stănceşti şi alţii mulţi carii-şi vor pune mai jos peceţile. Aceasta scriu ca să se ştie şi să se crează. Şi pentru mai adeverită credinţă pusu-mi-am şi pecétea.

Pis octombrie 26 dni, 7145 ⟨1636⟩.
† Eu Pavel postelnic ⟨m.p.⟩
† Şi eu popa Mane ot Stănceştii mărturisescu.
Eu Şteful postelnic.
† Dragoslav pîrcălabul clucerului Danciul şi mărturisescŭ şi pui degetul.
† Eu Sima ot Stănceşti ⟨m.p.⟩
Ionaşco, sinu Miroslav logofăt ⟨m.p.⟩
Radul lopătariul au fost mărturie ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., VII/3. Orig., hîrtie (29,5 × 21), 2 peceţi aplicate. Copie bidem, ms. 132, f. 158v—159.

---

[1] Pasajul: „fata Dragului postelnicul ot Tătuleşti", este şters şi scris deasupra: „nepo⟨a⟩ta armaşului Drăghici ot Afomaţi", cu altă cerneală.

---

405 1636 (7145) octombrie 28.

Cu mila lui Dumnezeu, Ioan Mathei voevod şi domn a toată Ţara Românească, nepot marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele Ştefului de la Piteşti după Pasărea, din judeţul Elh⟨ov⟩ şi cu feciori lui, cîţi Dumnezeu îi va da, că să fie lui moşie la Găneşti de Jos şi la Piteşti de Sus, însă să să ştie în lat 380 de stînjeni iar îngust stînjeni 213, din hotarul lui Mihaiu logofătul din Găneşti, ce s-au hotărît, cu 12 boiari, în zilele răposatului Mihail voevod, de la Şteful Piteşteanul, din cîmp şi din pădure şi din apă şi din siliştea satului dupretutindenea, oricît s-ar alege du prese tot hotarul. Pentru că este al lui bătrînă şi dreaptă moşie şi de baştină încă din zilele răposatului Radului voevod, feciorul Vladului voevod, cînd au fost curgerea anilor 7...[1].

Iar după acea, cînd au fost acuma, în zilele domnii mele, iar Şteful Pitişteanul, el au avut pîră înaintea domnii mele la divanul cel mare cu Miroslav şi cu Dumitru, feciori lui Mihaiu logofătul din Găneşti pentru moşiia de la Găneşti de jos şi de la Piteşti de Sus. Şi au venit înaintea domnii mele de s-au pîrît de faţă şi aşa s-au plîns Şteful Pitişteanul la divan cum că i-au fost înpresurat Mihai logofătul moşiia cu hotarul în zilele lui Mihail voevod. Deci au luat Şteful Piteşteanul dintîi 6 boiari dinnaintea domnii mele şi cu om domnesc, boiarul domnii mele Răzvan căpitanul, ca să scoaţă moşiia Ştefului din hotarul lui Mihai afară, ce au fost hotarît-o Mihaiu logofătul cu 12 boiari în zilele răposatului Mihail voevod. Deci, Miroslav şi Dumitru, feciori lui Mihaiu logofătul, ei n-au vrut ca să dea Ştefului nici o palmă de moşie, ci au zis cum că nu ieste moşie nimic. Iar după aceia, Şteful, el au venit de faţă, înaintea domnii mele cu Miroslav şi cu Dumitru şi au mărturisit şi boiarul domnii mele Răzvan căpitanul la divan şi acei 6 boiari cum că au aflat cu sufletele lor moşiia Ştefului înpresurată. Drept aceia, domnia mea singur am căutat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţi boiari domnii mele şi singur am dat domniia mea Ştefului de au luat 24 de boiari hotarnici dinnaintea domnii mele din divan, pe răvaşe domneşti; anume: din Topoloveni, Tudor stolnicul şi din Piscura, Hera logofătul şi Neagul şi din Stoiceni, Ion şi din Pîrceşti, Neagoe şi din Văreşti, Nan logofătul şi Banea şi Ispas şi din Ghina, Vladul şi din Bobeşti, Dumitru şi din Roteni, Marin şi din Drăceşti, Pogan şi Neagul Turcu şi Finat şi Luţcan şi Giurca şi din Flocoşi, Iane şi din Roteni, Stan, feciorul lui Spiridon şi din Cojeşti, Stănimir şi din Băjeşti, Crăciun şi din Gostéli, Neagoe şi Dobrotă şi din Săcuieni, Neagoe şi Radul şi Voico şi cu om domnescu Gligorcea vtori dvornic. Deci aceia au umblat şi au călcat hotarul lui Mihaiu logofătul de la Găneşti de Jos şi de la Piteşti de Sus, după cărţile Mihnei voevod şi după cartea lui Alexandru voevod, feciorul lui Bogdan voevod şi după cartea lui Mihail voevod ce au fost avut Mihai logofătul carţi de cumpărătoare. Apoi boiarul domnii mele ce s-au scris mai sus, el au scos cu acei 24 de boiari din moşiia lui Mihai logofătul şi din hotaru aceşti mai sus zişi stînjini de moşie în lat 380 şi îngust 213, de s-au hotarît moşiia Ştefului cît au fost înpresurată, de au pus 1 piatră şi semne cum este obiceiu şi au lipit şi moşiia de la Piteşti de Jos a Ştefului Pitişteanul ce au fost scos cu 6 boiari de la feciori lui Mihai logofătul în zilele lui Leon voevod, leat 7139, însă stînjini 400, de au ales moşiia tot la un loc, la hotarul din jos despre Flocoşi. Şi am văzut domniia mea şi cartea Radului voevod, sin Vladu voevod, leat 7130 şi cartea lui Basarab voevod, leat 7028 şi iar cartea Radului voevod, feciorul lui Vlad voevod, leat 7016 şi cartea lui Pătru voevod, feciorul Mircii voevod, leat 7072 la mîna Ştefului de baştină şi amîndoă răvaşe domneşti de 24 de boiari şi cartea acestor 24 de boiari hotarnici, cum este mai sus scris. Deci au rămas Miroslav şi Dumitru, feciori lui Mihai logofătul, de lege şi de judecată dinaintea domnii mele. Pentru aceia, am dat singur domniia mea Ştefului Pitişteanu, ca să fie lui moşie la Găneşti de Jos şi la Piteşti de Sus, stînjini 593 de baştină şi ohabnică şi feciorilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea: pă jupan Hrizea vel ban Craiovescul i jupan Ivaşco vel vornic i jupan Grigorie vel logofăt i jupan Dumitru vel vistier şi jupan Preda vel spatar i jupan Nedelco vel clucer i jupan Vasilie vel stolnic i jupan Vucina vel paharnic i jupan Buzinca vel comis i jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Şi au scris Lepădatu logofătu, în scaunul Bucureştilor, luna octombrie 28, leat 7145.

Bibl. Acad., MCCXXXV/5. Copie.

---

[1] Omis.

† Chir vlădica Theofil Zemli Vlaşcoe i jupan Hriza vel ban i jupan Ivaşco vel dvornic i Gligorie vel logofăt i Preda vel spatar i Nedelco vel cliucer i Tudosie biv vel logofăt i Costandin vel postelnic i Pavlachi biv ban i Vasilie vel stolnic i Buzinca vel comis i Dumitru vel pitar i Oprea vel agă i Mitrea biv vel pitar i Radul vtorii vistier i Gherghe vistierul i Sima vtorii logofet i Para paharnicul i Lupul căpitanul i Radul vtorii postelnic i Barbul cliucer i Drăguşin vtorii postelnic i Ivan şifarul i Constandin postelnicul i Mitrea stolnicul i Stroe logofătul i Bunea logofătul i Socol cliucerul i Danciul cliucerul i Paraschiva logofătul i Dumitraşco cliucerul i Stan cliucerul i Loizi cliucerul i Răzvan căpitanul i Mareş căpitanul i Iancul căpitanul i Dumitru căpitanul i Gherghe căpitanul i Ţundrea căpitanul i Mavrodin dvornicul i Dobre dvornicul i Pătraşco dvornicul i Badea dvornicul i Andreiu dvornicul i Cerchezul vataful za post⟨elnicei⟩ şi alţi mulţi boieri ce nu sînt scrişi aici în acest zapis. Dat-am această carte a noastră să fie de mare credinţă la mîna fratelui nostru jupan Calotă vel cliucer şi a lui Marco logofătul ca să se ştie cîndu au fost cursul anilor 7144 measeţa fevruarie 15 zile, fostu-i-au trimes domnu nostru, Io Mateiu Basaraba voevod depreună cu Preda cliucerul Ceplénul şi cu Ilie dvornicul şi cu Iacov cliucerul şi cu Vladul dvornicul şi cu Giura de Bălceşti şi cu Ion iuzbaşa de dărăbanţi călări, de-au dus haraciul la înpărăţie, 242 de pungi de bani.

Deci, cîndu au fostu la satul Radului voevod, la Agripiią, apróape de Ţarigradu, eşit-au chihaialele înnaintea haraciului, carii au fost chihaiale, Dumitru Dudescul vel vistier şi Leontie bivşeh vel armaş şi au scurmat Dumitru vistierul în 13 pungi de au scos 80 000 şi 600 de aspri de argint şi i-au luoat la dinsul de i-au pecetluit pungile cu pecétea lui, şi i-au dus la casa lui de au făcut el ce au ştiut cu acei aspri.

Iar deac-au venit Dumitru vistierul de în Ţarigrad aicea în ţeară iar domnu nostru Io Mateiu voevod şi cu noi toţi boiarii marii şi micii şi cu toţi roşii şi cu toată ţeara, luoatu-i-se-au seama şi n-au putut da seama Dumitru Dudescul vistierul a 24 de povără; ce apoi Dumitru vistierul, el se punea asupra lu Calotă slugériul şi a lu Marco logofătul şi zicea cum la acei aspri ce au scos Dumitru vistierul fost-au şi Calotă vel slujer şi Marco logofătul, ca să fie şi ei soţie la plată cu dinsul. Iară domnu nostru Io Mateiu voevod le-au luoat seama şi l-au dat pre mîna căpitanilor de roşii, Radul şi Lupul şi a tuturor roşiilor de le-au luoat seama.

Deci au mărturisit Dumitru vistierul înaintea divanului şi naintea a părintelui vlădicăi Theofil şi înaintea a tuturor boiarilor marii şi micii şi a noastră tuturora cum Calotă vel slujer şi Marco logofătul n-au luoat nici 1 ban. Deci, într-acéia toţi roşii aşa ⟨a⟩u aflat şi au judecat cum n-au fost paguba numai den stricăciunea pungilor, ce au fost pagubă den céle 160 de povără ce au cheltuit Dumitru vistierul în 10 luni fără măsură şi n-au putut da seama cu ispravă şi cu direptate.

Deci noi toţi boiarii de la mic pînă la mare [1] şi toţi roşii şi toată ţeara, văzîndu dreptatea lu Calotă vel slujer şi a lu Marco logofetul, făcutu-le-am ceastă carte a noastră ⟨de⟩ credinţă la mîna lor ca să fie şi ei feciorii lor în pace de către Dumitru vistierul şi de către feciorii lui, mai mult val să n-aibă.

Iar Dumitru vistierul, el să-şi plătească furtişagurile lui, cum şi le-au făcut numai el singuru şi cum i-au luoat domnu nostru seama şi părintele nostru vlădica Theofil depreună cu noi cu toți boiarii mari și mici și cu toți roșii.

Derept acéia, domnu nostru și noi toți boiarii și roșii pusu-i-am la jurămînt de au jurat Calotă slujerul i Marco logofătul cu mîinile pre svînta evanghelie denaintea părintelui vlădicăi Theofil, îmbrăcat sființia lui în odăjdii în beséreca domnească și a popei Borcei clisiiariul domnescu, cum nu sînt vinovați nimica de acei bani. Datu-le-am și noi ceastă carte a nostră ca să aibă pace de Dudescul vistierul și despre feciorii lui.

Și încă au pus domnu nostru și jurămîntu: cine va mai scorni pîră sau gîlceavă de acum nainte, veri la ce domnu, acela să fie proclet și anathema și afurisit ot *318* sveati otți ije sut vă Nichei. Și iar încă au mai pus domnu nostru și noi toți boiarii și altă credință, carii de întru dinșii va mai rădica pîră, veri la ce domnu va fi, acela să aibă a da gloabă la domnie ughi...[2] De aceasta mărturisim noi toți cum scrie mai sus și pentru credința pusu-ne-am pecețile și iscăliturile, ca să se știe și să se crează.

Пис ꙋ Бꙋкꙋрещї мѣсеца ноемврїе в҃ дьни и ѡт Ѧдама, въ лѣт ҂зрме.

† Vlădica Theofil
† Eu popa Borce clisiaru
Hrizea vel ban
Ivașco dvornic
Gligorie vel logofet
Preda vel spătar
Nedélco vel clucer
Costandin vel postelnic
Iani vel vistier
Πανος Σαράςα[3]
Oprea vel agă
Vucina vel peharnic
Vasilie Paindur vel stolnic
Buzinca vel comis
Eu Radul vistiiar
Σίμας δευτερυς λογοθετης[4]
Λοίζο καπετάνης[5].
Danciul clucer
Dumitrașco clucer
Ilen vornic
Eu Iacovu clicer
Șerban logofăt.
Petre sulger
Eu Préda clucer
Necula pîrcălab
Radul vornic ot Desa
A⟨n⟩dreiu vornic
Barbul cliucer[6]

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XXX/3. Orig., hîrtie (43 × 29), 23 peceți aplicate. EDIȚII. Răzeșu, *Mitrop. Ignatie Sîrbul*, 1090–1091.

---

[1] În orig., „mic".
[2] Loc alb.
[3] „Pană Saraza".
[4] „Sima al doilea logofăt".
[5] „Loiz căpitan".
[6] Semnături autografe.

407 1636 (7145) noiembrie 5, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воевода и господинъ въсои земли Ѹггровлахїискои. Дават господство ми сїѧ повеленїе господства ми болѧрꙋ господства ми Симев втори логофет и съ сини емꙋ, елици Богъ дароват имат, ꙗко да ест емꙋ ѡчинъ ꙋ село Мънъилещїи и ꙋ село Кънинещїи, али вса част Радꙋлов Котороцїи и съ всѣ виноградї емꙋ ѡт Мънъилещи и ливадѣ емꙋ ѡт Балѣ Плешчоии и ѡт по въс хотарю, варе елика изберит сѧ.

Понеже сїѧ выше речена ѡчинъ ѡт Кънинещи и ѡт Мънъилещи и съ виноградї и съ ливадѣ были сꙋт Радꙋлов Котороцїи еще ѡт прѣжде врѧме. А потом, къда ест был въ дьны, егда быст теченїѧ лѣто въ лѣт ҂зр҃..і [1] а Радꙋл Котороцѣ продал ест негова ѡчинъ вса ѡт Кънинещи и ѡт Мънъилещи и съ виноградї емꙋ и съ ливадѣ ѡт Балѣ Плешчоии болѣрꙋ господства ми Симеи логофет въс по новци готови, ѡт негов добро волѣ и съ оузнанїѧ всѧм мегїѧшом ѡт ѡкрьст мѣсто. И въс дръжал Сима логофет сїѧ ѡчине със добрѣ мира.

А потом, къда ест был нинѣ, въ дьни господства ми, а Радꙋл Котороцѣ въстанил сѣ сꙋт съ пренїе, рекꙋща како не продал Симев логофет негове виноградї ѡт Мънъилеще и съ ливадѣ ѡт Балѣ Плешчоии и пришъл ест аще съпрѣ сѣ за лицꙋ съ Симон [2] логофет пред господства ми ꙋ велицїи диван. Въ том, господство ми гледах и сꙋдих по правдꙋ и по закон съ всѣми чиститими правителїи господства ми и дах господство ми Радꙋл Котороцїи закон в҃ї мегїѧши над ръваше господскы, име их: ѡт Кънинещи, Радꙋл Ботоев и Падеш и ѡт Фрънчещи, Стоика мещер и Преда и Албꙋл и ѡт Кꙋчещи, Неделко и ѡт Шърбънещи, Стан ракїѧр и ѡт Пъꙋшъщи, Стънилъ 'Ѻрзѣ и Степчѣ и ѡт Пїетрари, Иван и ѡт Ценꙋнѣни, Дръгою и Степан, ꙗко да заклет съш ними, како ѡт почто продал ест негова дѣдинъ вса ѡт Кънинещи и ѡт Мънъилещи Симеи логофет не продал ест емꙋ и виноградї его ѡт Мънъилещи и съ ливадѣ ѡт Балѣ Плешчоии и како не сꙋт ѕ҃ лѣти ѡт егда въс работает Сима логофет тех виноградї и възимает вино им и како не подаст емꙋ книги тех за дѣдїно и тех за прꙋх съ шꙋр его над сїе више речене дѣдине. Таже, къда ест был на дьнъ и на сорок, а Радꙋл Котороцѣ никакоже не моглъ да съберит закон его, нъ мимо идет дьнъ и сорок ѕ҃ мѣсеце и никакоже не моглъ да заклѣти, почто радї видѣл ест сїи мегїѧши книги Радꙋлов Котороцїи, тех за дѣдїно, дале ѡт него въ рꙋк Симеи логофет и знали ест вси къда продал негове дѣдине и виноградї и ливаде Симеи логофет. И видѣх господство ми ѡбе две ръваше господски на рꙋка Симеи логофет и ѡстал ест Радꙋл Котороцѣ ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми ѡт вел диван, ꙗкоже един чьловѣкъ лъжник и лъкав.

И пак да <е>ст болѣрꙋ господства ми Симеи логофет един гаваѡнит по име Бодѣ циганꙋл [3] <и съ аци>[4]ганка его, по име Нѣга и съ един момкꙋ им, по име Албꙋл, понеже покꙋпил ест Симон [2] логофет сїи више речени гаваѡнити ѡт на Пансїе калꙋгър и ѡт на синъ си, Ангел ѡт Михъещи, за ҂ѕ асприи готови и за а҃ кон добръ.

И видѣх господство ми и записꙋл им ѡт проданїе на рꙋк Симеи втори логофет и съ мноѕи болѣри сведїтелїи, име их: Митрѣ слꙋжер ѡт Михъещи и Параскива логофет ѡт там и Никꙋла кꙋпцꙋ и ѡт Бърсещи, Владꙋл постелник и ѡт Пъꙋшъщи, поп Захарїѧ и Стънилъ и стар Стоика и ѡт Мꙋнрѣска, Стънилъ и ѡт Зътрѣни, Първꙋл и Дꙋмитрꙋ и Станчюл пъркълаб и Дꙋмитрашко и Шърбан логофет и Радꙋл пїетрар. И продал ест ѡт нихно добрѣ волѣ и ѡт пред господства ми.

Сего радї, дадох господство ми Симев логофет, ꙗко да ест емꙋ сїе више речене ѡчине и виноградї и ливаде и ацигани ѡчинъ, дѣдїнъ и въ ѡхаб синови и внꙋцим и прѣвнꙋчетом и не ѡт когождо непоколѣбимом, порезмо господства ми.

Се оубо ӥ сведїтелїи положих господство ми: пан Хризѣ вел бан и пан Ивашко вел дворник и пан Глигорие вел логофет и пан Дꙋмитрꙋ вел вистїiар и пан Преда вел спатар и пан Басилїе вел столник и пан Бꙋзинка вел комис и пан Бꙋчина вел пехарник и пан Костандин вел постелник. И исправник, Глигорїе вел логофет.

Исписах аз, Стоика логофет Шърбановичи, ꙋ Бꙋкꙋрещи весъ, мѣсеца ноемврїе е҃ дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ, въ лѣт ҂зрме҃.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Sima al doilea logofăt şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu, îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Mănăileşti şi în satul Cîineşti, însă toată partea lui Radu Cotorogea şi cu toate viile lui din Mănăileşti şi livada lui din Valea Pleşcioi şi de peste tot hotarul, oricît se va alege.

Pentru că această mai sus zisă ocină din Cîineşti şi din Mănăileşti şi cu viile şi cu livada au fost ale lui Radul Cotorogea, încă de mai înainte vreme. Iar apoi, cînd a fost în zilele cînd era cursul anilor, în anul 71... [1], Radul Cotorogea a vîndut ocina lui toată din Cîineşti şi din Mănăileşti şi cu viile lui şi cu livada din Valea Pleşcioi boierului domniei mele, lui Sima logofătul, tot pe bani gata, de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor megiaşilor din jurul locului. Şi a tot stăpînit Sima logofătul aceste ocine cu bună pace.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Radul Cotorogea s-a ridicat cu pîră spunînd că n-a vîndut lui Sima logofătul viile lui din Mănăileşti şi cu livada din Valea Pleşcioi. Şi a venit încă de s-a pîrît de faţă cu Simon[2] logofătul înaintea domniei mele, în marele divan. Întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregători ai domniei mele, şi am dat domnia mea lui Radul Cotorogea lege 12 megiaşi pe răvaşe domneşti, numele lor: din Cîineşti, Radul al lui Botoe şi Padeş şi din Frînceşti, Stoica meşterul şi Preda şi Albul şi din Suceşti, Nedelco şi din Şărbăneşti, Stan rachierul şi din Păuşeşti, Stănilă Orzea şi Stepcea şi din Pietrari, Ivan şi din Genuneni, Drăgoi şi Stepan, ca să jure cu ei că, atunci cînd a vîndut toată dedina lui din Cîineşti şi din Mănăileşti lui Sima logofătul, nu i-a vîndut şi viile lui din Mănăileşti şi cu livada din Valea Pleşcioi şi că nu sînt 6 ani de cînd tot lucrează Sima logofătul acele vii şi i-a luat vinul lor şi că nu i-a dat cărţile de moştenire şi acele de pîră cu cumnatul lui pe aceste mai sus spuse dedine. Apoi, cînd a fost la zi şi la soroc, iar Radul Cotorogea n-a putut nici cum să adune legea lui, ci a trecut ziua şi sorocul de 6 luni şi nicicum n-a putut să jure, pentru că au văzut aceşti megiaşi cărţile lui Radul Cotorogea, cele de moştenire, date de el la mîna lui Sima logofătul şi au ştiut toţi cînd a vîndut lui Sima logofătul dedinele, viile şi livezile lui. Şi am văzut domnia mea amîndouă răvaşele domneşti la mîna lui Sima logofătul, şi a rămas Radul Cotorogea de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din marele divan, ca un om mincinos şi înşelător.

Şi iar să fie boierului domniei mele, lui Sima logofătul, un gavaonit anume Bodea ţiganul[3] ⟨şi cu ţi⟩[4]ganca lui, anume Neaga şi cu un băiat al lor, anume Albul, pentru că a cumpărat Simon [2] logofătul aceşti mai sus spuşi gavaoniţi de la Paisie călugărul şi de la fiul lui, Anghel din Mihăeşti, pentru 6 000 aspri gata şi pentru un cal bun.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul lor de vînzare la mîna lui Sima al doilea logofăt şi cu mulţi boieri martori, numele lor: Mitrea slugerul din Mihăeşti şi Paraschiva logofătul de acolo şi Nicula negustorul şi din Bîrseşti, Vladul postelnicul şi din Păuşeşti, popa Zaharia şi Stănilă şi Stoica cel bătrîn şi din Muireasca, Stănilă şi din Zătreni, Pîrvul şi Dumitru şi Stanciul pîrcălabul şi Dumitraşco şi Şărban logofătul şi Radul pietrarul. Şi au vîndut de bunăvoia lor şi dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Sima logofătul, ca să-i fie aceste mai sus spuse ocine şi vii şi livadă şi ţigani, ocină, dedină şi de ohabă, fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: pan Hrizea mare ban şi pan Ivaşco mare vornic şi pan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda mare spătar şi pan Vasilie mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Vucina mare paharnic şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Am scris eu, Stoica logofăt Şărbanovici, în oraşul Bucureşti, luna noiembrie 5 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, IV/21. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din 1859.

---

[1] Loc alb.

[2] „Simon" aşa în text; mai sus „Sima".

[3] În dreptul rîndului, în partea stîngă s-a scris cu chinovar, „Бодѣ циган" (Bodea ţigan).

[4] Loc rupt.

---

408 1636 (7145) noiembrie 6.

† Милостїею божїею, Іѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ѹггрровлахїиское, внꙋк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномꙋ Іѡ Бъсъраба воеводї. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства мї болѣринꙋ господства ми Ѹдрище дворник ѡт Рошїѧ, ѡт сꙋдство... [1] и със синови си, елицеже Богъ даровах, ꙗкоже да мꙋ ест един ациган по име Драгомир, понеже покꙋпил болѣрин господства ми Ѹдрище дворник ѡт над Хамза, синъ Нѣгоев Негрѣи ѡт Красна, за ҂г҃ аспри готови. И пак покꙋпил болѣрин господства ми Ѹдрище дворник една ациганкꙋ сем цигании више рѣх, на име Катрина, заниже ест бил покꙋпил болѣрин господства ми ѡт над жꙋпаница Єѵдокїе, жителница Стоикъв бившех вел вистїꙗр, за ҂гх҃ аспри готови. И къда ест продават жꙋпаницев Докїѧ сїе ациганком била ест въ многїи неволе и ꙗрости ѡт къ Радꙋл воевод.

И пак покꙋпил болѣрин господства ми Ѹдрище дворник един ациган, по име Стан, ѡт над Ника Ръꙋл ѡт Къпрѣни за ҂вц҃ аспри готови. А сїе ациган више рѣх, по име Стан, било ест покꙋпил Ника Ръꙋл ѡт над Злътескꙋл ѡт Шꙋшецꙋ.

И пак покꙋпил болѣрин господства ми Ѹдрѣ дворник един ациган, по име Цика, синъ Човен ациганꙋл, занеже ю ест бил покꙋпил болѣрин господство ми Ѹдрище дворник ѡт над анепсїи его, Гергина армашꙋл ѡт Стежари за една кобила със жреб и кобила била ест с̀ъс съдала и със ꙋздꙋм.

И пак да ест болѣринꙋ господства ми Ѹдрище дворник един ациган, по име Паращова, със д синии, по име Кръчꙋн и Стан и Пꙋꙗ и Нѣгꙋл. Занеже сїе ацигани бил сꙋт Дѣтков, синъ Мъниев доробанцꙋл ѡт Столожани. Таже, къда ест бил въ дьни Леѡн воевод, синъ Щефан воевода, а Датко, внꙋк Ѹдрещев дворник, ѡн ест сепрел по юкомо си Ѹдрище дворник како ест бил продавал два дѣлнице ѡт

Изворани, что ест бил дѣдїнȣ ꙗком си Лȣпȣл, синъ Бадев ѡт Рошїꙗ. И пȣстил ест людїе господскї, армаши, и дал ест трѣпъд ȣги к҃е. И къда ест донесил зде на диван, затворил ест Лешн воевод по Оудрище дворник и стоал ест да изгȣбит главȣ свое и много и зла ꙗростъ пател ест Оудреще дворник ѡт къ Лешн воевод, синъ Щефан воевод и затворил ест ȣ темницъ, тере ест стоал з҃ неделеи, тере ест келтовал велика келтованїе и дал сȣт темничѣрилом единь жедр и ȣги ... [1]

... [2] ацинганка Паращовен, по име Бонка, и със една дъщиръ, по име Ꙗнка, нѣст сȣт бил Лȣпȣлов, синъ Бадев ѡт Рошїꙗ, ꙗком Датков, нȣ ест бил Барбȣлов ключар ѡт Поꙗна, що ест бил покȣпил болѣрии господства ми Оудрище дворник ѡт над Барбȣл ключар за ҂в҃ аспри готови, а по Ꙗнка, дъщира Бонкъвȣ, ѡни ест сътворил промиленїе, Оудрище дворник и Барбȣл ключар, тере ест дал Ꙋдреще дворник Барбȣлов ключар по Радул циганȣл, а Барбȣл ключар, ѡн ест дал по Ꙗнка цинканка, дъщера Бонкъв, циган радї циган.

И пак да ест болѣринȣ господства ми Оудреще дворник едни ацинган, по име Бинтилъ, синъ Драгомиров циган Фоундѣ, и матера его, Марга.

И пак да ест Оудрещев дворник едни ацинган, по име Дȣмитрȣ Тътарюл, понеже ю ест бил за дѣдино болѣринȣ господства ми Оудреще дворник.

И пак да ест болѣринȣ господства ми Оудреще дворник една ацинганкъ, по име Бонка, циганка лȣ Дȣмитрȣ Тътарȣл, стара и ѡстала за синн, занижe ю ест бил покȣпил Оудреще дворник ѡт над Драгомир столник и ѡт над браточедом си, Михаю ѡт Сърата, за ҂а҃х аспри готови.

И пак да ест Оудрещев дворник едни ацинган по име Радул, синъ Дȣмитров Тътарȣл циганȣл и Бонкъв ацинганчев. Понеже ю ест бил имал Дȣмитроу циганȣл синн по име Радоул и Ѡприш и Коман <...И раздѣлил>[2] болѣрии господства ми Оудреще дворник сїѧ ацингани више писани със братїи его, но ест сȣт съпаднȣл Радул въ дел болѣринȣ господства ми Оудреще дворник, а Ѡприш и Коман, ѡни съпаднȣл на сїе дрȣги братїе.

И пак да ест Ꙋдрещев дворник едни ацинган ... [2] лъȣтарюл, занеже ест бил ѡт дѣдї за прѣдѣдї.

И пак да ест болѣринȣ господства ми Оудреще дворник едни ацинган, по име Єтанчюл, синъ Паращовеи ⟨алъȣ⟩тарюл; понеже ест бил имал Паращова три синн, нȣ ест раздѣлил болѣрии господства ми Ꙋдрище дворник по синн Паращовен циганȣл със брати его, что ест съпошел оу дел его по Єтанчюл ацинганȣл.

И пак да ест болѣринȣ господство ми Оудрище дворник две циганїи, по име Флорѣ ...[2] циганȣл ...[2] циганȣл тог стар ...[2] ест бил ѡстал ...[2], понеже сїи више речени ацигани... [2] циган имал д҃ синн, что анȣ ест разделил със дрȣги брати, что ест паднȣл въ дел его сїе ацинганин више пис.

И пак да ест болѣром господства ми Оудреще дворник едни ацинган, по име Ꙗнъш циганȣл и със ацинганкам си и със дѣнцам си; понеже сїе више реченїе ацинган, по име Ꙗнъш, вноук Радулов ситарюл гломинкȣл, било ест за дѣдїниѡ... [2] циганȣл ест съпаднȣл въ дел болѣринȣ господства ми Оудреще дворник, Ꙗнъш циганȣл със във дѣнцам его.

И пак да ест болѣринȣ господства ми Ꙋдреще дворник едни ацинган, по име Банчю циганъ, синъ Кȣко циганȣл и със въсе дѣнцем его, понеже сїе више реченїе било ест за дѣдїно болѣринȣ господства ми Ꙋдреще дворник.

И продадох именнте людїе, сїе више реченїи, ѡни за своим добро волю, със ȣзнанїе въсам мегїꙗшом ѡт гор из дол, ѡт ѡкръстъ место.

Єего радї, дадох господство ми болѣринȣ господства ми Оудреще дворник, ꙗкоже да мȣ ест сїе више реченїи ацингани ѡчинъ, дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оуბо н свєдїтєлїє поставн господство мн: жȣпан Хризѣ вєл бан Крȣлєвскїн н жȣпан Ївашко вєл дворник н жȣпан Глнгорїє вєл логофєт н жȣпан Дȣмнтра вєл внстїꙗр н жȣпан Нєдєлко вєл ключар н жȣпан Прєда вєл спатар н пан Басалакн вєл столник н жȣпан Бȣзнника вєл комнс н жȣпан Бȣчнна вєл пєхарник н жȣпан Костантнн вєл постєлник. И нсправник, жȣпан Глнгорїє вєл логофєт.

И начєрта аз, Соарє, мѣсєца ноємврїє ѕ҃ дьнн н ѿ Ѧдама въ лѣт ҂зрмє.

† Їѡ Матєю вѡєвѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матєю воєвод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului Io Băsărabă voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Udrişte vornicul din Roşia, din judeţul... [1] şi cu fiii săi, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un ţigan anume Dragomir, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele Udrişte vornicul de la Hamza, fiul lui Neagoe Negrei din Crasna, pentru 3 000 aspri gata. Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Udrişte vornicul o ţigancă acestui ţigan mai sus zis, anume Catrina, pentru că a cumpărat-o boierul domniei mele de la jupaniţa Evdochia, soţia lui Stoica fost mare vistier, pentru 3 600 aspri gata. Şi cînd a vîndut jupaniţa Dochia această ţigancă, a fost în multe nevoi şi urgii de la Radul voievod.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Stan, de la Nica Răul din Căpreni, pentru 2 900 aspri gata. Iar acest ţigan mai sus zis, pe nume Stan, l-a fost cumpărat Nica Răul de la Zlătescul din Şuşeţu.

Şi iar a cumpărat boierul domniei mele Udrea vornicul un ţigan, anume Ţica, fiul lui Ciova ţiganul, pentru că l-a cumpărat boierul domniei mele Udrişte vornicul de la nepotul lui, Gherghina armaşul din Stejari, pentru o iapă cu mînz şi iapa a fost cu şea şi cu frîu.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Paraştova, cu 4 fii, anume Crăciun şi Stan şi Puia şi Neagul. Pentru că aceşti ţigani au fost ai lui Deatco, fiul lui Mîinea dorobanţul din Stolojani. Deci, cînd a fost în zilele lui Leon voievod, fiul lui Ştefan voievod, iar Datco, nepotul lui Udrişte vornicul, el a pîrît pe unchiul său Udrişte vornicul că a vîndut două delniţe din Izvorani, care au fost dedina unchiului său Lupul, fiul lui Badea din Roşia. Şi a mînat oameni domneşti, armaşi, şi a dat treapăd 25 de ughi. Şi cînd l-au adus aci la divan, l-a închis Leon voievod pe Udrişte vornicul şi a stat să-şi piardă capul său şi multă şi rea urgie a pătimit Udrişte vornicul de la Leon voievod, fiul lui Ştefan voievod şi l-a închis în temniţă, de a stat 7 săptămîni, de a cheltuit mare cheltuială şi a dat temnicerilor un jder şi... [1] ughi.

... [2] ţiganca lui Paraşta, pe nume Voica şi cu o fiică, pe nume Anca, n-au fost al lui Lupul, fiul lui Badea din Roşia, unchiul lui Datco, ci au fost ale lui Barbul clucerul din Poiana, pe care a cumpărat-o boierul domniei mele Udrişte vornicul de la Barbul clucerul pentru 2 000 aspri gata, iar pe Anca, fiica Voicăi ei au făcut schimb, Udrişte vornicul şi Barbul clucerul, de a dat Udrişte vornicul lui Barbul clucerul pe Radul ţiganul, iar Barbul clucerul, el a dat pe Anca ţiganca, fiica Voicăi, ţigan pentru ţigan.

Şi iar să fie boierului domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Vintilă, fiul lui Dragomir Fundea ţiganul, şi mama lui, Marga.

Şi iar să-i fie lui Udrişte vornicul un ţigan, anume Dumitru Tătariul, pentru că a fost de moştenire al boierului domniei mele Udrişte vornicul.

Şi iar să fie boierului domniei mele Udrişte vornicul o ţigancă, anume Voica, ţiganca lui Dumitru Tătarul, bătrînă şi lăsată de fii, pentru că a cumpărat-o Udrişte vornicul de la Dragomir stolnicul şi de la vărul său, Mihai din Sărata, pentru 1 600 aspri gata.

Şi iar să-i fie lui Udrişte vornicul un ţigan, anume Radul, fiul lui Dumitru Tătarul ţiganul şi al Voicăi ţiganca. Pentru că a avut Dumitru ţiganul fii pe nume Radul şi Opriş şi Coman... ⟨Şi a împărţit⟩[2] boierul domniei mele Udrişte vornicul aceşti ţigani mai sus scrişi cu fraţii lui, ci a căzut Radul în partea boierului domniei mele Udrişte vornicul, iar Opriş şi Coman, ei au căzut la ceilalţi fraţi.

Şi iar să-i fie lui Udrişte vornicul un ţigan...[2] lăutariul, pentru că i-a fost de la moşi, de la strămoşi.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Stanciul, fiul lui Paraştova lăutariul; pentru că a avut Paraştova trei fii, ci i-a împărţit boierul domniei mele Udrişte vornicul pe fiii lui Paraştova ţiganul cu fraţii săi şi i-a căzut în partea lui Stanciul ţiganul.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Udrişte vornicul doi ţigani, anume Florea...[2] ţiganul...[2] ţiganul cel bătrîn..,[2] a rămas...[2] pentru că aceşti mai sus zişi ţigani...[2] ţiganul a avut 4 fii, pe care i-a împărţit cu ceilalţi fraţi, ci a căzut în partea lui acest ţigan mai sus scris.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Ianăş ţiganul şi cu ţiganca sa şi cu copiii săi; pentru că acest mai sus zis ţigan, Ianăş, nepotul lui Radul sitariul globnicul, a fost de moştenire...[2] ţiganul a căzut în partea boierului domniei mele Udrişte vornicul, Ianăş ţiganul cu toţi copiii săi.

Şi iar să-i fie boierului domniei mele Udrişte vornicul un ţigan, anume Banciul ţiganul, fiul lui Cuco ţiganul şi cu toţi copiii săi, pentru că acesta mai sus zis a fost de moştenire al boierului domniei mele Udrişte vornicul.

Şi au vîndut numiţii oameni, aceştia mai sus zişi, ei de a lor bună voie, cu ştirea tuturor megiaşilor din sus, din jos, din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele Udrişte vornicul, ca să-i fie aceşti mai sus zişi ţigani ocină dedină şi de ohabă fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Nedelco mare clucer şi jupan Preda mare spătar şi pan Vasalachi mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Constantin mare postelnic. Şi ispravnic, jupan Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Soare, luna noiembrie 6 zile şi de la Adam în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voievod ⟨m.p.⟩

Muzeul judeţean Gorj, nr. 91. Orig., perg. (33 × 50), pecete timbrată, căzută.

---

[1] Loc alb.

[2] Loc rupt.

409 1636 (7145) noiembrie 7, București.

Adecă eu, Iane logofătul ot Bîrsești și jupîneasa mea Stanca, scris-am zapisul nostru, ca să fie de mare credință la mîna lui Pătru i Mihai i Grigorie ot Morînglavi, cum să să știe cînd au fost în zilele Radului voevod, la leat 71... [1], iar noi ne-am vîndut partea noastră de moșie din Morînglavi, de preste tot hotarul a patra parte și din Iași a patra parte și din Tomești a opta parte drep⟨t⟩ 12 000 aspri gata și drept zece oi.

Și am vîndut noi această moșie de a noastră bunăvoe, fără nici o silă, cu știrea tuturor boerilor și a megiiașilor din sus și din jos și din prejurul locului.

Și la tocmeala noastră, fost-au mulți boeri mărturie și oameni buni, anume: din Cocorăști, Dumitru i Fătul i Stoica și din Pleșoi, Pantazi și fratesău Barbul și din Dranoveți, Vladul și Vădislav și alți mulți boeri care-i vor pune pecețile mai jos.

Aceasta am scris și pentru mai adevărată credință, am pus și pecetea și iscălitura.

Și s-au scris în București, meseța noemvrie 7 dne, văleat 7145 ⟨1636⟩. Și am scris eu, logofătul Tudor ot Doba.

Și acest zapis l-am făcut acum în zilele domnului nostru, Io Matei Basarab voevod, pentru că ș-au pierdut cărțile, ci să-și facă alte cărți pre acest zapis.

Bibl. Acad., ms 5 722, f. 124v. Copie din 1813.

---

[1] Lipsesc cifrele zecilor și unităților.

---

410 1636 (7145) noiembrie 10.

† Adică eu, Zaida, scriu și mărturisescŭ, cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credință la mîna dumneaei jupînesei Todosii ot Orbești [1], ș-a coconilor dumneaei, cum să să știe că i-am vîndut dumneaei parte me de moșie din Meriș, însă teiu 2 pol, care sîntu alăture cu al agăi Buliga, și le-m vîndut pe bani gata, derept ughi 25. Și le-m vîndut de a me bunăvoe și cu știre toturor megiașilor.

Și cîndu s-au făcut acestu zapis fost-au mulți boeri, anume: Alecsă ot Orbești i Tănasie ot tam i Vintilă ot tam i Nicola postelnicul ot Vrabeți i Pîrvul ceaușul ot Văgiulești i Geamenul ot Meriș.

Ș-am scris eu, Costandin bănișorul ot Craiova, cu învățătura Zaidei. Și adălmași au datŭ vedre de vin doă, vadra cîte bani 40. Și pentru credința ne-m pus mai jos pecețile ca să creză.

Мѣсеца ноемвріе ї дни лѣт ҂зрме.

Eu Zaida.
Alecse i Tănasie i Vintilă.
Eu Necola postelnicul ot Vrabeț ⟨m.p.⟩
† Eu Pîrvulu ceușul ot Văgiulești, martor.
Eu Ion Geamanul mărturie ot Merișani.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, LI/1. Orig., hîrtie (29 × 21), 6 peceți aplicate. Copii ibidem, ms. 330, f. 354; 337, f. 1.

---

[1] „Ot Orbești", cuvinte scrise deasupra rîndului.

† Милостїею божїю, Іѡ Матею воевода и господинъ въсои земле Ȣггровлахїиское внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоинномȣ Іѡ Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повеленїе господство ми слȣг господство ми Ꙗнюв ѡт Ꙗрославещи, ѡт сȣдство Блъчѣ и със синови си елице мȣ Богъ припȣстит, ꙗкоже да мȣ ест ѡчинȣ ȣ Ꙗрославещи, ѡбаче дел Симїѡнов въсах ѡт през въс село четвръртаго дел ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт седалищȣ селов ѡт посвȣдї, варе елика се хтет избрат ѡт през въсом хотаром, ѡт хотар до хотар, понеже ю ест покȣпил слȣг господство ми Ꙗню половино за дел за ѡчинȣ ѡт над Їван синъ Симїѡнов ѡт Ꙗрославещи за ҂г҃х аспри готови, нинѣ въ при дьнїе господство ми, а дрȣга половино за ѡчинȣ ѡт дел Симїѡнов покȣпил ѡ ест Ꙗню ѡт над Станчюл, синъ Саркизȣв ѡт Божȣрани, за ҂г҃х аспри готови, что ест бил продал за Симїѡн Саркизов, бащȣ Станчюлов, ещеже ѡт при дьнїе покоинном Радȣла воевода със записе ѡт рȣками их. И продадоше ѡни сами за нихном добро волю кромѣ ни едно силостїю, със знанїе въсем породїнȣ Їванов, синъ Симїѡнов и а мегїашом ѡт ѡкръсным местом и ѡт пред господство ми.

И били сȣт тогда алдъмъшари и сведетелїи написани ȣ записе на име: ѡт село ѡт Ꙗрославещи, Дȣмитрȣ, синъ Станов и Владȣл, синъ Ꙗнгелов и поп Станчюл и ѡт Велика Ѡкнъ, Некȣла кȣпцȣ и Мекȣла и Керо кȣпцȣ и Станчюл лѡгѡфет и Стънилавȣ и Вика, синъ Стънислав и инии мноѕи добри людїе, еже не соꙋт писани зде въ книга сїѧ.

Сего радї, дадох сьм господство ми Ꙗнюв, ꙗкоже да мȣ ест его ѡчинȣ, дѣдїно и въ ѡхабъ синовом и внȣком и прѣвнȣчетом и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже ȣбо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жȣпан Хриза вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Григорїе вел логофет и жȣпан Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Преда вел спатар и жȣпан Неделко Ботѣнȣл вел ключар и жȣпан Василїе вел столник и жȣпан Бȣзинка вел комис и жȣпан Бȣчина вел пехарник и жȣпан Костандин вел постелник. И исправник, Григорїе великїи лѡгѡфет.

И написах, аз Лепъдат логофет, въ настолни градꙋ Бȣкȣрещи, мѣсеца ноемврїе ї дьни и ѡт Ꙗдама до нинѣ теченїе лѣтом, въ лѣт ҂зрме, а ѡт рождество Христов лѣта господнѧ ҂ахлѕ.

† Іѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Іѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul marelui și preabunului, bătrînului, răposatului Io Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, Ianiu din Iaroslăvești din județul Vîlcea și cu fiii săi, cîți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Iaroslăvești, însă partea lui Simion, toată a patra parte de peste tot satul, din cîmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, din hotar pînă în hotar, pentru că a cumpărat sluga domniei mele, Ianiu, jumătate din partea de ocină de la Ivan, fiul lui Simion din Iaroslăvești, pentru 3 600 aspri gata, acum, în zilele domniei mele, iar cealaltă jumătate de ocină, din partea lui Simion, a cumpărat-o Ianiu de la Stanciul, fiul lui Sarchiz din Bojurani, pentru 3 600 aspri gata, care a fost vîndută de Simion lui Sarchiz, tatăl lui Stanciul, încă din zilele răposatului Radul voievod, cu zapise de la mîna lor. Și au vîndut ei înșiși, de a lor bunăvoia, fără nici o silă,

cu știrea tuturor rudelor lui Ivan, fiul lui Simion, și a megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și au fost atunci aldămășari și martori scriși în zapise, anume: din sat din Iaroslăvești, Dumitru, fiul lui Stan și Vladul, fiul lui Anghel și popa Stanciul și din Ocna Mare, Necula negustorul și Mecula și Chero negustorul și Stanciul logofătul și Stănislav și Nica, fiul lui Stănislav și alți mulți oameni buni, care nu sînt scriși aici, în cartea aceasta.

De aceea, am dat domnia mea lui Ianiu, ca să-i fie lui ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasilie mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București, luna noiembrie 10 zile și de la Adam pînă acum, cursul anilor în anul 7145, iar de la nașterea lui Hristos, anul domnului 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Rîmnic, LIII bis/11. Orig. hîrtie, (23,5 × 28,5), pecete timbrată, ruptă. Cu o trad. defectuoasă de la sfîrșitul sec. XIX.

---

412 1636 (7145) noiembrie 10, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею воевода и господинь въсои земле Ѹггровлахїискои, внȣк [вели] великаго и прѣдобраго, стараго, покоиномȣ Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїю повеленїе господство ми <свѣ>томȣ, божественѣи монастир господство ми ѡт Слобозїѧ, иже се зовет Бандееи, игдеже ест храм свѣтого архїстратига Михаила и Гаврїила и прочїи безплътнїи код село Славика, по вода Ꙗлом<ицев>, ꙗже ест създана и ѡсновала ѡт темелїе ѡт господства ми что ест дала и поклонила метох и въ подрȣчїе свѣтѣи монастир ѡт Свѣта Гора глаголеми Дохїарю, храм пакиже свѣти архаггелъ Михаил и чистмнѣишом ѡтзȣ егȣмена Клим и въсем иноком елици живȣщи въ ѡбитѣли тое, ꙗкоже да мȣ ест свѣтѣи монастирȣ више речена ѡчинȣ ȣ Фȣндѣни, въ сȣдство Ꙗлом<ица> ѡт код Перїꙗци и ѡт код Тътъръи, али дел Михаюв пехарник, синъ Негрилъв лѡгѡфет въсах, сежени с̃, ѡт полю и ѡт шȣма и ѡт вод и със въс периволю и ѡт седалище селов, ѡт посвȣде,варе елика се хтет избрат ѡт през въс хотаром, понеже съм покȣпил господство ми сїѧ ѡчинȣ ѡт над Михаю пехарник ѡт Бȣещи за ȣги о̃ аспри готови, със запис ѡт рȣка его за проданїе.

<И>[1] паки да ест свѣтомȣ монастирȣ господство ми више пис ѡчинъ ȣ Съръцѣни, ѡбаче дел Некȣлев вистиꙗр въсах, сежени ҂а̃ѡ [2], что ест имал за покȣпенїе ѡт над болѣри и ѡт на мегїꙗши которїи сȣт имал ѡчинȣ ȣ село ȣ Съръцѣни, ѡт полю и ѡт блатȣ и ѡт сȣхȣ и със вечини и ѡт седалище селов, ѡт посвȣдї, и ѡт по въс хотаром, понеже ю съм покоупил сїѧ ѡчинȣ ѡт Съръцѣни више пис ѡт над Дȣмитрашко постелник, синъ Некȣлев вистиꙗр, за ȣги с̃н [2] аспри готови. <И>[1]продадоше сїи выше речени болѣри иихне дѣли за ѡчине, ѡни за своим добро волю, кромѣ ни една силостїю и със ȣзнанїе въсем болѣром велицииже и мали и а мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкръстним местом и ѡт пред господство ми ѡт

диван и със записе ѡт рꙋк им за проданїе и със мноѕи болѣри сведетелїи написани ꙋ записе. Понеже сїе ѡчине и дѣдїни покꙋпил им съм господство ми въс по аспри готови, тере дал съм господство ми и приложихом въсѣх ꙋ свѣта монастир господство ми више реченна радї помѣна. И поклонихом господство ми сїѧ монастир господство ми ѡт на Слобозїе наречит сѧ Ваидееи, да ест метох и въ подрꙋчїе свѣтомꙋ монастирꙋ ѡт Свѣтаа Гора зовемомꙋ Дохїарю, храм свѣтого архаггела Михаила със въсах ѡчине и дѣдїне, ꙗкоже да мꙋ ест свѣтѣи монастир въ ꙋкрѣпленїе и божественим иноком въ пищꙋ, а господство ми и родїтелїим господство ми да ест вечное въспоминанїе и не ѡт когождо непоколѣбимо, порꙋзмо господство ми.

<Є>[1]щеже и заклинанїе поставлѣем господство ми: по ѡшъствїю господство ми кого изберит господъ Богъ бити господаръ <Зе>[3]мле Влашкое или ѡт сръдечнаго плода господство ми или ѡт сродник наших или по грѣсех наши или ѡт инно плѣменикъ да аще почтет и поновит и ꙋтвръдит сїе книг господство ми за милованїе, того да га почтет господъ Богъ и да съхранит въ господствѧ его и а въ бꙋдещѡх вечех дꙋша егѡ. А ащелиже не почтет и не поновит и не ꙋкрѣпит сїе книг господство ми, анꙋ ѡ поперет и развалит и исхабит, того да ест тръклет и анатема и афꙋресан ѡт т҃иї свѣти ѡтци иже соут въ Никеи и да имат частїю със Їꙋда и със Арїꙗ на еднꙋ место и съ инними невѣрнїи їꙋдеи.

<С>[1]его радї, дадох съм господство ми <свѣ>[3]томꙋ монастирꙋ више пис да ест сїе ѡчине дѣдїно и въ ѡхаб.

И сведетелїе поставлѣем господство ми болѣрїи диваном: жꙋпан Хриза вел бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ вел вистиꙗр и жꙋпан Преда вел спатар и Неделко вел ключар и Василїе вел столник и Бꙋзинка комис и Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин вел постелник. И исправник... [4].

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца ноемврїе ї҃ дьни и ѡт Адама до нинѣ въ лѣт ҂зрм҃е.

† Їѡ Матеи вѡевѡда, милостїю божїю господинъ.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului. Io Basarab voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfinţei, dumnezeieştii mănăstiri a domniei mele de la Slobozia, ce se chiamă Vaideei, unde este hramul sfinţilor arhistrategi Mihail şi Gavriil şi alţii fără de trup, lîngă satul Slavica, pe apa Ialomiţei, care este zidită şi ridicată din temelie de domnia mea, ce este dată şi închinată metoh şi sub stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Dohiariu, hramul iarăşi al sfîntului arhanghel Mihail şi preacinstitului părinte egumen Clim şi tuturor călugărilor cîţi trăiesc în lăcaşul acela, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse ocină la Fundeni, în judeţul Ialomiţa, de lîngă Periaţi şi de lîngă Tătărăi, însă toată partea lui Mihai paharnicul, fiul lui Negrilă logofătul, 200 stînjeni, din cîmp şi din pădure şi din apă şi cu toată grădina şi din vatra satului şi de pretutindeni, oricît se va alege de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat domnia mea această ocină de la Mihai paharnicul din Bueşti pentru 70 ughi aspri gata, cu zapis de vînzare de la mîna lui.

⟨Şi⟩ [1] iar să fie sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus scrise ocină la Sărăţeni, însă toată partea lui Necula vistierul, 1800 [2] stînjeni, pe care a

avut-o de cumpărătură de la boierii şi de la megiaşii cîţi au avut ocină în sat în Sărăţeni, din cîmp şi din baltă şi din uscat şi cu vecini şi din vatra satului, de pretutindeni şi de peste tot hotarul, pentru că am cumpărat această ocină din Sărăţeni, mai sus scrisă, de la Dumitraşco postelnicul, fiul lui Necula vistierul, pentru 250 ughi, aspri gata. ⟨Şi⟩ [1] au vîndut aceşti boieri mai sus spuşi părţile lor de ocine de bunăvoia lor, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor boierilor, mari şi mici şi a megiaşilor din sus, din jos şi din jurul locului şi dinaintea domniei mele din divan şi cu zapise de vînzare de la mîna lor şi cu mulţi boieri martori, scrişi în zapise. Pentru că aceste ocine şi dedine le-am cumpărat domnia mea tot pe aspri gata, de am dat domnia mea şi am dăruit toate sfintei mănăstiri a domniei mele, mai sus spuse, pentru pomană. Şi am închinat domnia mea această mănăstire a domniei mele de la Slobozia, zisă Vaideei, să fie metoh şi în stăpînirea sfintei mănăstiri de la Sfîntul Munte, numită Dohiariu, hramul sfîntului arhanghel Mihail, cu toate ocinele şi dedinele, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire şi dumnezeieştilor călugări de hrană, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele să fie veşnică pomenire şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă şi blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Ţării Româneşti sau din rodul inimei domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti şi va înnoi şi va întări această carte de miluire a domniei mele, pe acela să-l cinstească domnul Dumnezeu şi să-l păzească în domnia lui şi în veacurile viitoare sifletul lui. Iar dacă nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca şi o va răsturna şi o va strica, acela să fie de trei ori blestemat şi anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi care sînt la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie la un loc şi cu alţi necredincioşi iudei.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrisă să-i fie aceste ocine, dedină şi de ohabă.

Şi martori punem domnia mea boierii divanului: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru mare vistier şi jupan Preda mare spătar şi Nedelco mare clucer şi Vasilie mare stolnic şi Buzinca comis şi Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic... [4].

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun Bucureşti, luna noiembrie 10 zile şi de la Adam pînă acum, în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Matei voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., XLIII/17. Orig., perg. (29,5 × 35) pecete timbrată.

---

[1] Omis.

[2] Cifrele par adugate ulterior pe loc alb.

[3] Loc rupt.

[4] Loc alb.

---

413 1636 (7145) noiembrie 11, Bucureşti.

† Милостїею божїею, Іѡ Матеи Басараба воевода и господинъ всои земли Оуггрровлахо запланенскїи. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми почтенномȣ правителю господства ми жȣпан Вȣчина вел пехарник и съ сини емȣ, елици Богъ даровает, ꙗко да ест емȣ двѣ колесе ѡт воденице междȣ рекове

ȣ варош Ꙗрџеш съ вьс ходоком елико хощет быти, понеже сїе више писание коле ѡт воденице быст ѡт дѣдинȣ Бадеи дворник ѡт Ꙗрџеш. Таже Бадѣ дворник ѡи ест бил дȣжно ȣги р҃к на Хасан баша и на Ибраим баша и съ записȣл Бадїи ворникȣл ѡт дȣжновенїе съ мноѕи людї свѣдѣтелїе ȣ запис. И поставил Бадѣ дворник сїе више реченние коле за воденице залог съ дьнъ на рȣки тем тȣрци више пис. Таже, егда быст на дьнъ, а Бадѣ ворникȣл ѡи нѣст моглъ да платит новцїи, и ѡставил ест ꙗко да продает воденице, игдеже хокет быти волѧ им. Въ том, Хасан баша и Ибраим баша, ѡни ест продал сїе коле ѡт воденице почтенномȣ правителю господства ми жȣпан Бȣчинїи вел пехарник, радї ȣги р҃ї пѣнѧзи готови. И въспрашал ест по Бадѣ дворник и по синȣ его Радȣл и по вси болѣрїи ѡт ѡколно мѣстом и ини не ѡбрѣтал сѣ ест да покопит развѣ точїю жȣпан Бȣчина вел пехарник.

И видѣх господтво ми и записȣл ѡт рȣка сим тȣрци ѡт проданїе и записȣл Бадїи дворник ѡт дȣжновенїе на рȣка жȣпан Бȣчина вел пехарник съ мноѕи болѣри свѣдѣтели писани ȣ запис, по име: Митрѣ питар и Татȣл логофет и Ꙗнгел ѡт Ꙗрџеш и Ръџеп Челеби и Станчȣл сȣдцȣ и попа Гергїе ѡт дол и Дȣмїтрȣ сȣдцȣ и Сава ѡт Питещи и Радȣл слȣџѣр и Ꙗндреи сȣдцȣ и Дȣмїтрȣ попеи Савеи и Никоаръ и Тȣдоран и Нѣкшȣл и ѡт Раковица, Ѡприш <и>[1] прочи.

Сего радї дадох и господство ми почтенномȣ правителю господства ми жȣпан Бȣчина вел пехарник, ꙗко да ест емȣ тех колесе више пис дѣдинȣ и въ ѡхабȣ емȣ и синовом и внȣком и прѣвнȣчедом въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимом да не ест.

Се и свѣдѣтелїи положих господство ми: жȣпан Хризѣ вел бан Кралевскїи и жȣпан Ївашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел логофет и пана Дȣмїтрȣ вел вистїꙗр и пана Преда мечоносцȣ и пана Неделко вел клȣчар и жȣпан Басилїе вел столник и пана Бȣзинка великїи конѣ хранител и пана Костандин великїи домостроител. И исправник, пана Глигорїи вел логофет.

<И а>[2]з, Тȣдор спȣдеи мазах, въ вес рекше Бȣк<ȣрещи>[2], мѣсеца ноемврїе а҃ї-гѡ дьни, в лѣт ҂зрме.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei de peste munţi. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic şi cu fiii lui, cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie două roţi de moară, între rîuri, în oraşul Argeş, cu tot venitul cît va fi, pentru că aceste roţi de moară mai sus-scrise au fost de moştenire ale lui Badea vornicul din Argeş. Deci, Badea vornicul, el a fost dator 120 ughi la Hasan başa şi la Ibraim başa şi cu zapisul de datorie al lui Badea vornicul cu mulţi oameni martori în zapıs. Şi a pus Badea vornicul aceste mai sus zise roţi de moară zălog cu zi, la mîna acelor turci mai sus-scrişi. Deci, cînd a fost la zi, iar Badea vornicul, el n-a putut să plătească banii, ci a rămas să vîndă morile, unde va fi voia lor. Întru aceea, Hasan başa şi Ibraim başa, ei au vîndut aceste roţi de moară cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic pentru 110 ughi bani gata. Şi au întrebat pe Badea vornicul şi pe fiul lui, Radul şi pe toţi boierii din jurul locului şi alţii nu s-au găsit să cumpere, afară numai de jupan Vucina marele paharnic.

Şi am văzut domnia mea şi zapisul de vînzare de la mîna acestor turci şi zapisul de datorie al lui Badea vornicul la mîna jupanului Vucina marele paharnic cu mulţi boieri martori scrişi în zapis, anume: Mitrea pitarul şi

Tatul logofătul şi Anghel din Argeş şi Răgep Celebi şi Stanciul judeţul şi popa Gherghie din jos şi Dumitru judeţul şi Sava din Piteşti şi Radul slugerul şi Andrei judeţul şi Dumitru al popii Sava şi Nicoară şi Tudoran şi Neacşul şi din Racoviţa, Opriş ⟨şi⟩[1] alţii.

De aceea, am dat şi domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vucina marele paharnic, ca să-i fie aceste roţi mai sus-scrise, dedină şi de ohabă, lui şi fiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor în veci şi de nimeni neclintit să nu fie.

Iată şi martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi pan Dumitru mare vistier şi pan Preda spătar şi pan Nedelco mare clucer şi jupan Vasilie mare stolnic şi pan Buzinca mare comis şi pan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, pan Gligorie mare logofăt.

⟨Şi⟩[2] eu, Tudor spudei, am scris în oraşul ce se cheamă Buc⟨ureşti⟩[2], luna noiembrie al 11-a zi, în anul 7145 ⟨1636⟩.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.
Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., Ep. Argeş, XXXVIII/8. Orig., hîrtie (41 × 24,5), pecete timbrată. Cu o trad. din a doua jumătate a sec. XVIII.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

---

414 **1636 (7145) noiembrie 13.**

Scris-am eu, Opre di în Păuşeşti şi cu soru-mea, Vilica, nepóţii lui Calivin călugărul ot Pădureţ, acesta al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la mîna popii Lupului şi la mîna lui Tudoran logofătul şi Radului, cum să se ştiie că i-am vîndut toată moşiie a noastră şi cumpărătura şi de moşiie de în Pădureţ de priste tot hotarul, oricîtă se va alege. Şi noi am vîndut-o de a noastră bunăvoie dirept bani 93 taleri.

Şi mărturie încă au fost: Pătru logofăt ot Fulcăn şi Fiera logofăt i Dumitru logofăt ot Cacova şi de în Păuşeşti, Stănucă şi Nicolae.

Pis eu Toma logofăt, meseţa noembrie 13 dni v leat 7145 ⟨1636⟩
Eu Pătru logofăt.
Fiera logofăt.

După C. Danielescu, *Doc. Scundu*, 444.

---

415 **1636 (7145) noiembrie 13.**

† Adecă eu, Stanciul, şi eu, Ion, şi eu, Lupul ot Crasna, scris-am şi mărturisim cu acés⟨t⟩a al nostru zapis, cum să hie dé maré crédinţă la mîna jupîn[an] Dumitru vel pitar, cum să avémŭ a ⟨a⟩ducé toate cărţiile célé dé moşie alé Crasnii şi 2 hristové, să fim în zua dé sveti Nicolae aicea la curté. Iar dé no vom fii a treia zi după sveti Nicolae cu cărţilé la dumnelui, să aibă dumnélui a trémete omeni domnéştii la noi, să hie şi trapădul dé la noi. Aceasta am scrisŭ, să să ştie.

Pis méseța noemvrie 13 dni vă leat 7145 ⟨1636⟩.

Şi păntru credința ni-am pus şi pecete.

Şi mărturie: Stanciul postelnicul şi Ené postelnicul şi Iarul şi Lupul judeţul.

Eu Lupul n-am avut inel, cé am pus degetul.

Bibl. Acad., XC 31. Orig., hîrtie (21 × 29).
EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, VI, 22—23; Ştefulescu, *Crasna*, 71.

---

416 1636 (7145) noiembrie 14, Corbii de Piatră.

† Scris-am eu, Oprea al Fătului ot Corşorih, acéstă al mieu zapis, cum să fie de mare credinţă la mîna logofătului Ion şi al frăţină-său, Pătru, cum să să ştie că am vîndut grădina şi cu locul dé pă valeh Huzie la Crîngurie. Şi me-au dat bani gatah, aspri 1000. Şi cîndu am vîndut cu ştereh unchi-méu lu Negoe şi cu al fraţilor mei şi cu ştereh mamei.

Şi cîndu am făcut această tocmală au fost mulţi omenie buni ot Cîrstăneştii, anume: Iuga şi Barbul şi Stan Robul şi de Corbi: popa Negoe şi Pătru vătahful şi Şolomon pîrcălabul şi Negoe al Filip şi Stoian, fecior Once; ot Corşorie, Iuga şi Gorunu.

Şi aceastu zapis s-au scris în sat în Corbie de Péatrăh, în casa pîrcălabului Once. Şi am scris eu Stoen logofătul.

† Пис мѣсеца ноиврїи дьни ді҃ въ лет ҂з҃рме.

Şi pătru credenţa pusu degitul.

Popa Negoe.

Pătru ⟨m.p.⟩

Barbul.

Once pîrcălabul.

Şolomonu pîrcălabul.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., XCVIII/6. Orig., hîrtie (21 × 15). Copie ibidem, ms. 137, f. 315v.
EDIŢII. Hasdeu, *Cuvente*, 231—232.

---

417 1636 (7145) noiembrie 19, Bucureşti.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Matei voevod şi domnŭ a toată Ţara Românească, nepotul marelui şi preabunului, bătrînului şi răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele boierului domnii mele, lui Pătru din Morînglavi, din judeţul Romonaţi şi cu feciorii lui cîţi Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moşie în Morînglavi şi în Iaşi şi în Tomeşti însă partea lui Vişan, moşul lui Vichentie, toată, din cîmpu şi din pădure şi din apă şi de preste tot hotarul şi cu tot venitul, pentru că o au fost cumpărat boeriul domnii mele Pătru de la Vichentie, nepotul lui Vişan, de mai nainte vreme, drept 1 000 de aspri gata. Şi iar să fie boieriului domnii méle, lui Pătru, moşie în Morînglavi şi în Iaşi şi în Tomeşti, însă din funiia lui Gurgur, partea lui Dragomir toată, pentru că o au fost cumpărat de la Andrei şi de la sora lui, drept 2 200 de aspri gata.

Şi iar să fie boeriului domnii mele, lui Pătru, moşie în Bîrluiu şi în Tîrseiu, însă dintr-o funie a patra parte, din funiia lui Măgureci partea lui Pătru şi a frăţini-său Prodan, pentru că o au fost cumpărat boeriul domnii mele Pătru de la Pătru şi de la Prodan drept 1 000 de aspri gata. Şi iar să fie lui Pătru moşie în Bîrlui, însă din funiia Sicriţască a opta parte, a lui Gherghe toată, pentru că o au fost cumpărat Pătru de la Gherghe drept un cal preţuit 1 400 de aspri.

Şi iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru şi lui Mihai şi lui Grigorie, moşie în Morînglavi, de preste tot satul a patra parte şi din Iaşi a patra parte şi din Tomeşti a patra parte de preste tot satul, pentru că acéste mai sus zise moşîi, ei le-au fost cumpărat de la Iane logofătul din Bîrseşti, tatăl lui Tudor logofătul de la Doba, drept 12 000 aspri gata şi cu zece oi, în zilele Radului voevod, la leat 7130. Şi au vîndut Iane logofătul cu soţiia lui Stanca acéste mai sus zise moşîi şi cu un rumân anume Mihai şi cu feciorii lui drept acel preţ mai sus scris. Şi au dat Pătru şi Grigorie mai mult decît Mihai cu 500 de aspri şi cu 4 oi. Şi tot au ţinut Pătru şi Mihai şi Grigorie acéste mai sus-zise moşii de la Iane logofătul, pînă acum în zilele domnii méle.

Iar cînd au fost acum, în zilele domnii mele, iar sluga domnii mele, Mihai logofătul, el au avut pîră cu satul Şemnicu, ci au fost răpus cartea lui Alexandru voevod şi alte cărţi ce le-au avut pe acéste mai sus-zise moşîi, aici în divan, cînd s-au fost pîrît cu satul Şemnicu pentru moşiia lor. Într-acéia, domniia mea am căutat şi am judecat pre lége şi pre dreptate, înpreună cu toţi cinstiţii dregătorii domnii mele şi cu tot divanul şi foarte bine am adevărat cum că i-au perit cărţile lui Mihai logofătul ce iaste mai-sus scris, acum în zilele domnii mele în divan. Şi au mărturisit înnaintea domnii mele şi Tudor logofătul din Doba, feciorul lui Iane logofătul din Bîrseşti, cum că le-au fost vîndut acéste mai-sus zise moşîi lui Pătru şi lui Mihai şi lui Grigorie, ci au răpus cărţile ce au avut pe acéle moşîi. Şi au făcut Tudor logofătul şi acum şi zapisul tătîni-său Iane logofătul, la mînile lui Pătru şi Mihai şi Grigorie. Iar cînd s-ar afla acéste cărţi cu acéste mai sus zise moşîi, ori la Iane din Pleşoi, ori la satul Şemnicu, ori la alţi oameni, să nu fie pă mîinile lor, ci să le dea la mîinile lui Pătru şi a lui Mihai şi a lui Grigorie.

Şi iar să fie boerilor domnii mele, lui Pătru şi lui Mihai şi lui Grigorie, moşie în Iaşi şi în Tomeşti, din funiia lui Dragomir din Curtişoară, a patra parte, pentru că o au fost cumpărat Pătru şi Mihai şi Grigorie de la Dumitru, feciorul lui Dragomir, în zilele Radului voevod, drept 8 000 aspri gata.

Şi au vîndut aceşti mai sus numiţi oameni, ale lor moşîi de a lor bunăvoe, fără nici o silă şi cu ştirea tuturor megiiaşilor din sus şi din jos şi dinprejurul locului şi dinnaintea domnii méle.

Drept aceasta, am dat şi domniia mea lui Pătru şi lui Mihai şi lui Grigorie, ca să le fie moşîi de moştenire şi ohabnice şi feciorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor lor şi de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea: jupan Hrizea vel ban şi jupan Ivaşco vel dvornic şi jupan Gligorie vel logofăt şi jupan Radul vel [1] vistieriu şi jupan Preda vel spatariu şi jupan Vasilache vel stolnic şi jupan Buzinca vel comis şi jupan Vucina vel paharnic şi jupan Costandin vel postelnic. Şi ispravnic, Grigorie vel logofăt.

Şi am scris eu, Dumitraşco logofătul, în scaunul cetăţii Bucureştii, în luna lui noemvrie 19 dne şi de la Adam văleatul 7145 ⟨1636⟩.

Io Matei voievod.

Bibl. Acad., ms. 5 722, f. 21v—22v. Trad. din 1813.
EDIŢII. Ionaşcu, *Doc. Morunglavu*, 289—310.

---

[1] Probabil vtori.

† Милостїею божїею, Їѡ Матеи Басараба воеводї и господинъ въсои земли Ȣггрровлахозапланенскїѧ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми болѧрȣ господства ми Бȣнев лѡгѡфет и съ сины его, елицы Богъ даровает, ꙗкоже да ест емȣ ѡчинȣ ȣ село Нȣкшоара, ȣ сȣдство Мȣшчел и Падоурец, ѡбаче дел Нѣгоев ѡт Коршори въса, ѡт полю и ѡт шȣм и ѡт вод и ѡт планены и ѡт седалище селов и ѡт по въс хотаром и съ въс ходоком, елико изберит сѧ и съ вечинїи, имѣ им: Крьстѧ Єгеноае, синъ Банчевȣ и съ сини его и съ дѣлнице им и Станчюл, синъ Бъдъилъ, съ сини его и съ дѣлница его и Нѣгое и Врабїе и Микȣл, сини Лȣкъвȣ, съ сини им и съ дѣлнице им и Тȣркȣл съ сини его и съ дѣлцница его и Михъилъ съ сини его и съ дѣлница его и Дȣка, брат Михъилъ съ сини его и дѣлница его и Кȣкъ съ срин его и съ дѣлница его и Добротъ и Ꙗню, сини Щефȣлов, съ сини им ни съ дѣлнице им и Цȣркȣл съ сини его и съ дѣлница его и Тȣрбалиит съ сини его и съ дѣница его и Добротъ Мȣскъ съ сини его и съ дѣлница его и два сини Строев, имѧ их. . .[1] съ сини им и съ дѣлнице им; и пакы и дѣлнице без вечини, понеже ест покȣпил болѧр господства ми Бȣнѣ логофет сїа ѡчинȣ прѣд-варише рѧх ѡт на Нѣгое ѡт Коршори въса дел его и ѡт на сини его радї ҂м҂д пѣнѧѕи готови.

И продадоше ѡни ѡт своим добро волѧ, без не една силост, съ оузнанїѧ вьсѧм мегїашом ѡт гор издол и ѡт ѡкрьстъ мѧстом и ѡт пред господства ми. И видѣх господство ми и записȣл Нѣгоев ѡт проданїе на рȣка Бȣнїи логофет и съ мноѕы болѣри свѧдетелїи написани ȣ запис. И възѧл ест Нѣгое сви пѧнези готови ȣ рȣкии его.

Сего ради, дадох болѧрȣ господства ми Бȣнїи логофет, ꙗкоже да ест емȣ сїа више реченна ѡчинȣ ѡт Нȣкшоара и съ вечинїи и съ въс доходоком, како ест више пис, дѣдинȣ и въ ѡхабȣ синовом и виȣком и прѣвиȣчедом стоателна и въ блаѕѧ мирѣ въ вѣкы и не ѡт когождо непоколѣбимом да не ест, през реченїа господство ми.

Се оуже и свѣдѣтелїи положих господство ми: жȣпан Хризѣ великї бан Кралевскїи и жȣпан Ивашко вел дворник и жȣпан Глигорїе вел книгочїи и жȣпана Дȣмитрȣ вел вистїꙗр и жȣпан Преда великїи мечоносцȣ и жȣпан Неделко вел клȣчар и пана Василїе великїи столникȣ и пана Бȣзинка великїи комис и пана Бȣчина великїи виночрепецȣ и пана Костандин домȣстроител великомȣ. И исправник, Папа вел логофет.

И аз, Тȣдор спȣден, мазах ȣ вес рекше Бȣкȣрещии; данно мѣсеца ноемврїе ке҃-гѡ дьны, лѣта господинѣ ҂ахлѕ, Ꙗдамлеже ҂зрме.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basaraba voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei de peste munți. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Bunea logofătul și cu fiii lui, cîți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie ocină în satul Nucșoara, în județul Mușcel și Pădureț, însă toată partea lui Neagoe din Corșori, din cîmp și din pădure și din apă și din munți și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu tot venitul cît se va alege și cu vecinii, numele lor: Cîrstea Eghenoae, fiul lui Bancea și cu fiii lui și cu delnițele lor și Stanciul, fiul lui Bădăilă, cu fiii lui și cu delnița lui și Neagoe și Vrabie și Micul, fiii lui Luca, cu fiii lor și cu delnițele lor și Turcul cu fiii lui și cu delnița lui și Duca, fratele lui Mihăilă cu fiii lui și cu delnița lui și Cucă cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă și Ianiu, fiii lui Șteful,

cu fiii lor și cu delnițele lor și Giurcul cu fiii lui și cu delnița lui și Turbalint cu fiii lui și cu delnița lui și Dobrotă Muscă cu fiii lui *și* cu delnița lui și doi fii ai lui Stroe numele... [1] cu fiii lor și cu delnițele lor; și iarăși 8 delnițe fără vecini, pentru că a cumpărat boierul domniei mele Bunea logofătul această ocină mai înainte zisă de la Neagoe din Corșori, toată partea lui și de la fiii lui pentru 44 000 bani gata.

Și au vîndut ei de a lor bunăvoie, fără nici o silă, cu știrea tuturor megiașilor din sus, din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și zapisul lui Neagoe de vînzare la mîna lui Bunea logofătul și cu mulți boieri martori scriși în zapis. Și a luat Neagoe toți banii gata în mîinile lui.

De aceea, am dat boierului domniei mele Bunea logofătul, ca să-i fie această mai sus zisă ocină din Nucșoara și cu vecinii și cu tot venitul, cum este mai sus scris, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților stătătoare și în bună pace în veci și de nimeni neclintit să nu fie, peste spusa domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Hrizea mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan Dumitru mare vistier și jupan Preda mare spătar și jupan Nedelco mare clucer și pan Vasilie mare stolnic și pan Buzinca mare comis și pan Vucina mare paharnic și pan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Papa mare logofăt.

Și eu, Tudor spudei, am scris în orașul numit București, luna noiembrie 25 zile, anul domnului 1636, iar de la Adam, 7145.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Arh. St. Buc., A.N., MMCMLVII/8, orig. perg. (23 × 44), pecete timbrată aplicată, cu legendă.

EDIȚII. Velichi, *Nouă documente*, 915–916.

---

[1] Loc alb.

419 1636 (7145) noiembrie 26.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Бъсърава воевода и господинъ. Даватъ господство ми сїе повелѣнїе господства ми acestor oameni po ime Stan și frăține-său lu Șerbu ot Cîrsteenești, ot sudstvo Muș⟨cel⟩ i Pad⟨ureț⟩, ca să fiė volneci cu această carte a domnii méle de să-și ție a lor moșie care au fostu pus zălog la Ion feciorul lu Vrabie, pentru că au avut pîră aicea naintea domnii méle în divan Stan și frate-său Șerbu cu Ion, fecioru lu Vrabie, de se-au pîrit de față naintea domnii méle. Și așa pîrîia Ion și zîcea naintea domnii méle cum nu o pus această ocină zăilog, ce o vîndut de tot și scotea nește cărți și nești zapise, mincenoase naintea domnii méle în divan.

Iar Stan cu frate-său Șerbu așa au jăluit naintea domnii méle și au spus cu⟨m⟩ n-au fostu vîndut, ce o fost pus zălog și au adus mulți boiari și omenî buni denprejurul locului po ime ot Corșori, Neagoe logofăt, i ot Dărmănești, Necola logofăt i Șteful postelnic i ot Dol Slănic, Costea i ot Gor Slănic, Mogoș diiac i ot Poenărei, Băncilă i ot Brătiiani, Duca i ot Vîlcănești, Mocul, de au mărturisit toți naintea domnii méle cu ale lor suflete cum nu o fostu vîndut ce o pus zălog. Deci au rămas Ion dă lége și de judecată denaintea domnii méle den divan.

Deci, domnia mea am căutat și am judecat înpreună cŭ tot divanul și am dat domnia mea lu Stan și frăține-său lu Șerbu ca să-și ție ocina cu bună pace și să-i lépede banii. Și am luat domnia mea și zapisul și am scos domnia mea și moșiia de cărțile lu Ion și am dat zapisul în mîna lu Stan și a frăține-său lu Șer⟨bu⟩ den divan. Iar de va mai scoate niscar cărți sau zapise să nu să crează ce să fie mincenoase. Инако да нѣст по реч господства ми.

И исправиик, сам реч господства ми.

Пис ноемврїе кѕ҃ дьни, в лѣт ҂зрм҃е.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CVIII/4. Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

---

420 — 1636 (7145) noiembrie 28.

Eu Ion, sin Radului ot Fiiani, scriu și mărturisescu cu zapisul mieu ⟨la⟩ [1] mîna logofătului Bunii cum să să știe că m-am vîndut dumnealui cu feciorіei miei, cîți îm va da Dumnezeu, ca să-i fiu dumnealui moșie și coconilor dumnealui. Și m-am vîndut de a mea bunăvoe, fără nici o silă, drept bani gata 2 600.

Și mărturie: Staico logofătul și Leontie postelnicul ot Bîțcovéni și Mușat și Stroe ot Fiiani și Bunea ot Beanca. Și pentru credința mi-am pus și degetul.

Aceasta am scris, measeța noemvrie 28 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Ț. Rom., nr. 127, f. 357. Copie.
EDIȚII. Potra, *Tezaurul*, 181.

---

[1] Omis.

---

421 — 1636 (7145) decembrie 2, București.

† Милостїею божїею, Їѡ Матею Басараба воевода и господинъ. Дават господство ми сїе повелѣнїе господства ми свѣтомȣ, божественѣи монастир зовемомȣ Мислѧ, храм свѣтаа Троицъ и ѡтцȣ егȣменȣ Зосим [1], ca să fie volnic cu această carte a domnii méle de să-și ia călugării gorștina de în codru de pre ocina mănăstirii de la satul Cornul și de la Breb, de la tot omul care nu va fi ocina lui, măcarŭ fie boiarin, au roș, au călăraș, au căpitan, au slujitor, au slugi domnești, au oroșani, au țerani, de la tot omul să ia gorștină cum au fost légea și obiceaiul de veacu. Și de nimenilea opreală să n-aibă. Ș-această carte să hie preste toate cărțile.

Derept acéia și voi megiiașilor de la Cornu și de la Breb, ot sudstvo Prahova, încă să căutați să lăsați partea mănăstirii să și-o ia călugării, să nu opriți, că apoi de mare pradă și de mare certare veți fi, că așa iaste învățătura domnii méle. Инако да нѣст, по реч господство ми.

И исправиик, сам реч господства ми.

Пис Лепъдат ȣ Бȣкȣрещин, мѣсеца декеврїе в҃ дьни, в лѣт ҂зрм҃е.[2]

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Mislea, II/6. Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată. Copie ibidem, ms. 466, f. 9.

---

[1] „. . . mănăstiri numite Mislea, hramul sfintei troițe și părintelui egumen Zosim . , .
[2] „A scriș Lepădat în București, luna decembrie 2 zile, în anul 7145" ⟨1636⟩.

422 1636 (7145) decembrie 2.

† Cartea răposatului Matei Basarab voevod de milă a mănăstirii Mislii pentru vama de péște den baltă de la satul Greaca, ot sud Vlașca.

Milostiia bojiiu, Io Matei Basaraba voevod i gospodinŭ. Davat gospodstvo mi siiu poveleniiu gospodstva mi părintelui egumenului Zosim de la mănăstire Mislea, unde iaste hramul sfînta troiță, ca să fie volnic cu această carte a domnii méle de să-ș ia vama de péște a zécea de la tot omul cine va vîna péște pe ocina mănăstirii de la Greaca de în baltă, au fost năvodar, au mrejar, au oriiaș, au pescariu, ori fiece om de unde va fi, de la tot omul și de la toți pescarii să ia vamă de péște a zécea. Și de nimenilea opreală să n-aibă, cum au fost légea și obicéiul. Și această carte a domnii méle să fie asupra tuturor cărților la mîna călugărilor, să-ș ia de la tot omul vama cum au fost de veacu. Că cine să va ispiti a face într-alt chip, mare certare va avea.

I ispravnic saam reci gospodstva mi.

Dichemvrie 2 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 465, f. 48. Copie, altă copie ibidem, ms. 466, f. 27v—28.

423 1636 (7145) decembrie 5, București.

† Милостїею божї, Їѡ Матеи Басарабѣ воевода и господинь въсои земле Ꙋгрровлахїиское. Дават господство ми сїи повелѣнїе господство ми свѣтомꙋ, божестнѣи монастир зовемомꙋ храм свѣта Троице и ѡтцꙋ егоумен Өанасїе и въсем иноком, елицем живоущых въ обитѣли тое, ꙗкоже да ест свѣтѣи више речена нѣкое вечини ꙋ село ꙋ Кртенещи, въ сꙋдство Єлх<ов>, по име Нѣкшꙋл и със синови его, Драгꙋл и Добре и съ них синови, елицем Богъ даст, понеже тог вечин Нѣкшꙋл със синови его, ѡни сꙋт били вечини за дѣдїно свѣтомꙋ монастир Свѣта Троицъ ѡт село ѡт Кртенещи, ещеже ѡт прежде врѣме.

А потом, къда ест бил съда, въ дьнїе господство ми, а Нѣкшꙋл със синови его, ѡн ест въздвигнет съпренїе и прїидет прѣд господство ми ꙋ диван, тере съпрѣше се за лицꙋ със ѡтцꙋ ег<ꙋм>енꙋл Козма ѡт Свѣта Троицъ и сице прѣше како нѣст бил вечинꙋ монастирїи Свѣта Троицъ николиже, ниже га ест оуфатил свезанїꙗ Михаил воевод ꙋ село монастирїи, ꙋ Кртенещи.

Таже въ том господство ми съм гледал и сꙋдил по правдꙋ и по закон, със въсихми честитими правителїи господство ми и съм дал господство ми Нѣкшꙋлов закон ѕ҃ доѕри людїе по ръваше господскїи, на име: ѡт Стоенещи, Радꙋл и Стънїла и . . .[1], ꙗкоже да заклет како нѣст бил Нѣкшꙋл вечинꙋ монастирев Свѣтаа Троицъ николиже, Таже, къда ест бил на дьнъ и на сорок, а клетовцїи, ѡни [никакоже] нѣст моглъ заклѣти никакоже, анꙋ ест ѡстал Нѣкшоул ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми.

А потом, Нѣкшꙋл със синови си, ѡни сꙋт падал със велика моленїе на ѡтцꙋ егꙋменꙋл Козма, със клетвцїи закꙋпно и със мноѕи добри людїе, ꙗкоже да их свобождает да се искꙋповати за вечиніе, нꙋ цѣнил се сꙋт тъчїю главе им, без ѡчинꙋ, за ꙋги...[1] и за един кон.

А потом, ако възимел ест егꙋменꙋл Козма въсих новцїи на рꙋка его, ѡн ест прїидет пред господство ми със ѡтцꙋ поп Игнатїе със новцїи въ рꙋк и със вечинїи за лицꙋ. Въ том господство ми, ако съм видѣл сице, како сꙋт ходил вечинїи със люкавство и със льщенїе, а господства ми съм побїал по Нѣкшꙋл със р҃ за палице и излѣзил ест ѡт диван със зла срамот. И ꙋзѣхом господство ми въсих новцїи по разлога господка, на камаръ. И абїе съм дал господство ми по вечини на рꙋка егꙋменꙋлов Козмен, да бꙋдет Нѣкшꙋл и със синови его пак вечини монастирїи Свѣта Троицъ, како ест бил и ѡт прѣжде врѣме, почто радї сꙋт ходил със ласканїе. И сътворихом господство ми монастирїи Свѣта Троицъ книг за ѡстанство.

А потом, къда ест бїѡ послех, ако сꙋт минꙋл един лѣто и половин, а Нѣкшꙋл със синови его, ѡни не ѡставлѣет се, анꙋ пакиже ест дигнꙋл прꙋх и дошли сꙋт пред господство ми ꙋ диван, тере съпрѣше се за лицꙋ със ѡтцꙋ егꙋменꙋл Ѳанасїе ѡт Свѣта Троицъ. И сице прѣше Нѣкшꙋл със синови его како се сꙋт скꙋповали за вечинїе със теизи аспри више речени, ꙋги...[1], а калꙋгерїи хощет да их вечинꙋет въ силост, ꙗкоже да си повратише аспрїи назад и да ѡтикает за вечинїе. Въ том господство ми съм гледал и сꙋдил по правдꙋ и по закон. И исведѣтелствовали ест пред господства ми въсих болѣрїи ꙋ диван, како ест бил Нѣкшꙋл със синови его въс вечинꙋ монастирїи Свѣта Троицъ ѡт сел ѡт Критенещи, нъ сꙋт ходил със лъщенїе. Таже ѡстал ест Нѣкшꙋл и третаго крат ѡт закон и ѡт сꙋжденїе ѡт пред господства ми ѡт диван. И въсхотѣхом господство ми да чиним Нѣкшꙋлѡв велика педепсе.

Сего радї, дадох съм господство ми свѣтомꙋ монастирꙋ Свѣта Троицъ, ꙗкоже да ю ест сїю више писани вечини дѣдїно и въ ѡхабъ въ вѣки и не ѡт когождо непоколѣбимо, поризмо господство ми.

Сеже оубо и сведетелїе поставлѣем господство ми: жꙋпан Хриза велики бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе великїи лѡгѡфет и жꙋпан Дꙋмитрꙋ Дꙋдескꙋл вел вистїiар и жꙋпан Преда Брънковѣнꙋл вел спатар и жꙋпан Неделко Ботѣнꙋл вел лкючар и жꙋпан Басилїе Пандꙋр вел столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина вел пехарник и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи логофет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолни градꙋ рекоми Бꙋкоурещи, мѣсеца декеврїе е҃ дьни и ѡт Адама до селѣ теченїа лѣтом в лѣт ҂зрме, а ѡт въплъщенїе Христово, ҂ахлѕ.

† Їѡ Матею вѡевѡда, милостїю божїю господинь.
Їѡ Матею воевод <m.p.>

† Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarabă voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numită hramul Sfînta Troiță și părintelui egumen Thanasie și tuturor călugărilor cîți trăiesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri mai sus zise niște vecini în sat în Critenești, în județul Elhov, anume Neacșul și cu fiii lui, Dragul și Dobre, și cu fiii lor, cîți Dumnezeu le va da, pentru că acel vecin, Neacșul cu fiii lui, ei au fost vecini de moștenire ai sfintei mănăstiri Sfînta Troiță din sat din Critenești, încă dinainte vreme.

Iar apoi, cînd a fost acum, în zilele domniei mele, iar Neacșul cu fiii lui, el a ridicat pîră și a venit înaintea domniei mele în divan, de s-a pîrît de față cu părintele egumenul Cozma de la Sfînta Troiță și așa pîra că n-a fost vecin al mănăstirii Sfînta Troiță nici cînd, nici nu i-a apucat legătura lui Mihail voievod în satul mănăstirii, în Critenești.

Deci, întru aceea, domnia mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege, cu toţi cinstiţii dregătorii domniei mele şi am dat domnia mea lui Neacşul lege 6 oameni buni pe răvaşe domneşti, anume: din Stoeneşti, Radul şi Stăniia şi... [1], ca să jure că n-a fost Neacşul vecin al mănăstirii Sfînta Troiţă nici cînd. Deci, cînd a fost la zi şi la soroc, iar jurătorii, ei n-au putut să jure nici cum, ci a rămas Neacşul de lege şi de judecată dinaintea domniei mele.

Iar apoi, Neacşul cu fiii săi, ei au căzut cu mare rugăciune la părintele egumenul Cozma, împreună cu jurătorii şi cu mulţi oameni buni, ca să-i sloboadă să se răscumpere de vecinie, ci au preţuit capetele lor, fără ocină, pentru... [1] ughi şi pentru un cal.

Iar apoi, dacă a luat egumenul Cozma toţi banii în mîna lui, el a venit înaintea domniei mele cu părintele popa Ignatie, cu banii în mînă şi cu vecinii de faţă. Întru aceea, domnia mea, dacă am văzut aşa, că au venit vecinii cu înşelăciune şi cu minciună, iar domnia mea l-am bătut pe Neacşul cu o sută de toiege şi l-am scos din divan cu rea ruşine. Şi am luat domnia mea toţi banii pe seama domnească, la cămară. Şi apoi i-am dat domnia mea pe vecini la mîna egumenului Cozma, ca să fie Neacşul şi cu fiii lui iarăşi vecini mănăstirii Sfînta Troiţă, cum au fost şi dinainte vreme, pentru că au umblat cu minciuna. Şi am făcut domnia mea mănăstirii Sfînta Troiţă carte de rămas.

Iar apoi, cînd a fost după aceea, dacă a trecut un an şi jumătate, iar Neacşul cu fiii lui, ei nu s-au lăsat, ci iarăşi au ridicat pîră şi au venit înaintea domniei mele în divan, de s-au pîrît de faţă cu părintele egumenul Thanasie de la Sfînta Troiţă. Şi aşa pîra Neacşul cu fiii lui că s-au răscumpărat de vecinie cu acei aspri mai sus zişi... [1] ughi, iar călugării vor să-i vecinească cu sila, ca să le întoarcă asprii înapoi şi să scape de vecinie. Întru aceasta, domnie mea am cercetat şi am judecat după dreptate şi după lege. Şi au mărturisit înaintea domniei mele toţi boierii în divan că a tot fost Neacşul cu fiii lui vecin al mănăstirii Sfînta Troiţă din sat din Criteneşti, ci au umblat cu minciuna. Deci a rămas Neacşul şi a treia oară de lege şi de judecată dinaintea domniei mele din divan. Şi am vrut domnia mea să-i fac lui Neacşul mare pedeapsă.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri Sfînta Troiţă, ca să-i fie aceşti mai sus scrişi vecini dedină şi de ohabă în veci şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar şi martori am pus domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei şi jupan Ivaşco mare vornic şi jupan Gligorie mare logofăt şi jupan Dumitru Dudescul mare vistier şi jupan Preda Brîncoveanul mare spătar şi jupan Nedelco Boteanul mare clucer şi jupan Vasilie Paindur mare stolnic şi jupan Buzinca mare comis şi jupan Vucina mare paharnic şi jupan Costandin mare postelnic. Şi ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Şi am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun numită Bucureşti, luna decembrie 5 zile şi de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7145, iar de la întruparea lui Hristos, 1636.

† Io Mateiu voievod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Mateiu voevod ⟨m.p.⟩

Bibl. Acad., CLVI/6. Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată. Cu o trad. din sec. XVIII.

---

[1] Loc alb.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mateiu voevod şi domnŭ a toată Ţara Românească, nepotulŭ marelui şi preabunului, bătrînului, răposatului creştinŭ Basarabŭ voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele oraşiului Cîmpulungŭ şi tuturorŭ moştenilorŭ oraşiului şi cu feciorii lorŭ, cîţi Dumnezeu le va dărui, ca să fie lorŭ moşie care se numeşte a oraşiului, care au fostŭ din şederea satului. Insă să se ştie anume: Plaiulŭ lui Petru, de la rîulŭ oraşiului Cîmpulungului, pînă în apa cea bătrînă a Dîmboviţii, Plaiulŭ Frăcii, iar pînă la Dimboviţă, Jimbura, iar pînă la Dimboviţă şi pînă la Păpuşie, Plaiul Voevodulŭ, pînă la Menedecŭ, prin Climcea, pînă la Capra, Vîrtopul Modroghinului, Vîrtopul Boarteşiului, Netedul, Vîrtopul Epurelui, din Vîrtopul Boarteşiulŭ, pînă la Tîrcavulŭ, cîtŭ ţine dosulŭ Dîmboviţii totŭ. Pentru că aceşti munţi, zişi şi plaiuri, au fostŭ de baştină ai orăşianilorŭ Cîmpulungului, de la moşi, de la strămoşi, încă de mai înainte vreme, din şezutul oraşiului, din zilele celorlalţi bătrîni domni, ce au fost mai demultŭ.

Şi am văzutŭ domnia mea şi am cititŭ cartea răposatului, bătrînului Mihail voevod, de cîndŭ au fostŭ cursulŭ anilorŭ 6 900 şi cartea Vladului voevod, curgerea anilorŭ 6947, cartea lui Vădislavŭ voevod, leat 6960, cartea lui Leon voevod, feciorulŭ lui Stefanŭ voevoed, leat 7138, încă şi alte multe cărţi şi chrisoave ale tuturorŭ bunilorŭ credincioşi creştini domni, care au fost înaintea noastră.

Preste aceasta şi domnia mea aşişderea încă am înoitŭ şi am întăritŭ pe acele cărţi bătrîne cu această carte a domniei mele, cumŭ au fostŭ şi mai denainte vreme şi am datŭ însumi domnia mea oraşiului Cîmpulungului şi tuturorŭ moştenilorŭ oraşiului, ca să fie ale lorŭ dealuri şi plaiuri, cumŭ au fostŭ după orînduiala ce s-au numitŭ mai susŭ, moşii de baştină şi ohavnice feciorilorŭ lorŭ nepoţilorŭ şi strănepoţilorŭ lorŭ şi de niminea să nu se supere, preste porunca domniei mele.

Încă şi jurămîntŭ şi blestemŭ am pusŭ domnia mea, după călătorirea domniei mele, pre carele va alegé domnulŭ Dumnezeu a fi domnŭ şi stăpînŭ Ţărei Româneşti, sau din neamulŭ domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alte seminţii, de va cinsti şi va înoi şi va întări această carte a domniei mele, pre acela domnulŭ Dumnezeu să-lŭ cinstească şi să-lŭ păzească întru domnia lui şi în veaculŭ viitoriu sufletulŭ lui. Iar de nu va cinsti şi nu va înoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ci o va lepăda şi o va strica şi o va sparge, acela să fie de trei ori blestematŭ şi anatemą şi afurisitŭ de de 318 sfinţi părinţi de la Nichea şi să aibă parte cu Iuda şi cu afurisitul Arie la unŭ locŭ.

Iată dar şi mărturii am pusŭ domnia mea: jupan Chrizea vel banŭ alŭ Craiovei, jupanŭ Ivaşco vel vornicŭ, jupanŭ Grigorie vel logofetŭ, jupanŭ Dumitru Dudescu vel vistieriu, jupanŭ Preda vel spătariu, jupanŭ Nedelcu vel cluceriu, jupanŭ Vasilie Paindur vel stolnicŭ, jupanŭ Buzinca vel comisŭ, jupanŭ Vucina vel paharnicŭ şi jupanŭ Costandinŭ vel postelnicŭ. Şi ispravnicŭ acestui chrisovu au fostŭ... [1].

Şi s-au scris de Lepădatŭ logofătulŭ în cetatea Bucureşti, luna lui dechemvrie 6, de la Adamŭ curgerea anilorŭ ce au trecutŭ leat 7145, iar de la Christos, 1636.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 339—341.

---

[1] Loc alb.

Milostiiu bojiiu, Io Mateiu Basarabŭ voevod i gospodar vseiu zemle Ungrovlachia. Davam gospodstvo mi siiu povelenii gospodstva mi varoşani ot varoş gospodstva mi ot Dolgopol i să siniim, eliţe Bog darovaet, ca să fie de acumŭ înainte cine va avea vie în Dealul Piteştilorŭ nimica valŭ să n-aibă, ci numai să aibă a dare părpărulŭ pînă la stichjul apostolului Filipŭ, cine va vinde vinŭ pînă la acea zi, să dea de bute cîte 12 bani, iar altŭ valŭ să nu aibă. Şi iar de rîndul vinăriciului, a cui va fi via pre moşia călugărească sau boierească, dacă vorŭ scoate vinăriciulŭ domnescŭ afară, atunci să se ia vinăriciulŭ boirescŭ din 20 vedre vinŭ să le ia una, cumŭ le-au fostŭ lorŭ obiceiulŭ şi mai dinainte vreme. Şi să aibă a daré şi din Dealul Vălenilorŭ şi alŭ Ciocăneştilorŭ şi alŭ Topolovénilorŭ să dea de un slonŭ 12 bani, cumŭ au datŭ şi pînă acumŭ.

Pentru că au venitŭ o seamă de orăşani din Cîmpulungŭ înaintea domniei mele în divanulŭ celŭ mare, jăluindu-se şi spunîndŭ de acestŭ lucru alŭ lorŭ şi arătîndŭ şi cărţi domneşti de iertăciune pre acest obiceiu încă mai dinainte vreme, din zilele bătrîne. Şi au mărturisit toţi cinstiţii dregătorii domniei mele cumŭ scrie mai susŭ.

Într-aceea şi domnia mea m-am milostivitŭ de i-am iertatŭ şi le-am întăritŭ lucrulŭ şi iertăciunea cu această carte a domniei mele să fie stătătoriu, precum scrie mai sus, în veci. Aşişderea şi voi, slugile domneşti, părpăraşii şi voi, boiari mari şi voi, călugărilorŭ, să căutaţi mai multe de cumŭ scrie mai susŭ să nu-i învăluiţi, că apoi cine-i va învălui mai multŭ, va avea rea urgie de către domnia mea.

Şi în urma domniei mele, pre care va dărui a fi domnŭ şi stăpînitoriu ţării, încă-lŭ rogŭ cu numele lui Dumnezeu să întărească această pomană. şi iertăciune şi să înoiască această carte a domniei mele, cumŭ scrie mai sus. Iară cine nu o va cinsti, nici o va înoi, ci încă o va şi sparge şi-i va stinge acest obiceiu, să fie acela procletŭ şi anatema dé 318 sfinţi părinţi de la Nichea.

Dreptŭ aceea şi mărturii am pusŭ domnia mea: jupanŭ Chrízea vel banŭ Craiovescŭ, jupanŭ Ivaşco vel vornicŭ şi Grigorie vel logofetŭ şi pan Dumitru vel vistieriu şi pan Preda vel spătariu şi pan Nedelcu vel cluceriu şi jupanŭ Vasilie vel stolnicŭ. Şi ⟨ispravnicŭ⟩, Simion vtori logofetŭ.

Şi am scris eu, Tudorŭ spudei ot Bucureşti, luna lui dechemvrie 8, 7145 ani de la Adam ⟨1636⟩.

După *Magazin istoric pentru Dacia*, V, 342—343.

---

426 **1636 (7145) decembrie 21.**

† Adecă eu, jupan Preda spătarul, nepotul răposatului Predei banul ot Cepturoia, scris-aam acesta al meu zapis, ca să fie de credinţă la mîna Danciului logofătul ot Pîrîiani, cum să să ştie că ş-au băgat capul la turci şi la neguţetori de au luat bani pentru mine de m-au plătit de nişte turci datornici, însă mé-au dat banii în mîna mea, galbini şapte sute şi şaizăci şi optŭ. Iar eu pentru aceşti bani pusé-am zălog satul Vulpénii şi satul Grua, cu toţi rumânii cîţi să vor afla dentr-acéste 2 sate şi cu tooate hotarăle céale bătrîne. Însă aşa ne iaste tocméala: să aibŭ a da eu aceşti bani ce sîntŭ mai sus-scrişi, la mîna Danciului d[a]e acum în zi⟨u⟩a de sveatie arhanghel Mihail, însă toţi

banii gata, ca să să plătească de unde i-au luat și eu să-mi iau satele de la Danciul logofătul. Iar de nu-i voi da banii la zi, el să aibă a plăti banii din casa lui la neguțetori și satele ce amu pus zălog să fie ale lui stătătoare și să-și facă cărți domnești pre iale de moșie.

Însă să să știe, pînă n-aam fostŭ pus zălog, acéste sate la Danciul logofătul cîți rumâni am ⟨f⟩ [1]ostŭ judecit fără de moșie ⟨anume⟩ [1] Vladul cu feciorii lui, Socol cu frate-seu Ilie i Tatomir cu feciorii lor și Zahariia, feciorul Radului și Radul Corbiț cu feciorii lui. Iar alalți toți cîți să vor afla, sînt pre séama Danciului logofătul; pînă nu-i voi da banii eu la zi, eu cu rumânii triabă să n-aibŭ, nici să nu-i lucrez.

Și cînd am făcutŭ această tocméală, fost-au mărturie: Stan vătahul și Iscru otŭ Gaia, Ionașco i Vlaica ot Cornet, Stanciul postélnicul ot Zătréni, Nicula vătahul ot Vîrîți, jupînul Frénțŭ neguțetor.

Și ales pentru mai mare credința mai jos pusu-mé-am peçétea și cu mîna mea iscălit-am, ca să să crează.

Și am scris eu, Dumitru, méseța dechemvrie 21 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Eu Preda spătar, nepotul Predei banul, însă pecétea nu mé-au fost aici, să pui în zapis, ci au fost la București la tata, ci am scris eu cu mîna mea de mărturisescŭ ca să să crează [2].

Bibl. Acad., LXXIV/190. Orig., hîrtie (21 × 30).

---

[1] Loc rupt.
[2] Autograf.

---

427 **1636 (7145) decembrie 21, București.**

† Милостїею божїю, Їѡ Матею воевода и господїнъ въсои земле Ѹггровлахїнское, внȣк великаго и прѣдобраго, стараго, покоиннаго Їѡ Басараба воевода. Дават господство ми сїе повеленїе господства ми болѣринȣ господства ми Радȣлов логофет, синъ Дȣмитров Дȣдескȣл бив вел вистїар и със синови си, елицем Богъ даст [1] ca să fie de acuma înainte în pace și slobod el și feciorii lui, pentru că tăînplîndu-se vréme acum, în zilele domnii méle, căzut-au Dumitru Dudescul vistierul, tatăl Radului logofetul, la o nevoe și la o datorie mare, cît s-au dat Dumitru vistierul tot ce au avut, și moșiile și țiganii, unele le-au vîndut, altele le-au și zălogit. După acéia și fiiu-său, Radul logofătul, încă ce au avut, cîștigul lui, au dat totu și încă au dat și o seamă de bucate den zéstrele jupînései lui, la nevoia tătîni-său, lu Dumitru vistierul și tot nu se-au putut plăti tată-său, ce încă au mai rămas Dumitru vistierul la cîtăva datorie. Deci văzîndu Radul logofătul cum nu se poate plăti tată-său, ce mai rămîne la atîta datorie și avîndu Radul logofătul coconi mărunți și casă grea, venit-au Radul logofătul înaintea domnii méle în divan și înaintea tuturor cistiților deregătorilor domnii méle, boiarii divanului și înaintea tuturor boiarilor marii și mici de se-au lepădat de tată-său, Dumitru vistierul și de moșiile lui și de datoriile lui, cum de acum naintę nici un datornic, veri turcu, veri neguțătoriu, verice feliu de om va fi, nimenilea treabă cu Radul logofătul să n-aibă, nice cu zéstrele jupînései lui, veri sat, veri țigani, veri dobitoc, veri ce va avea Radul logofătul, nici cu cîștigul lui ce va cîștiga de acum înainte, ce să aibă de către tot omul pace. Iară cîndu va putea Radul logofătul, oricîndu den cîștigul lui ce va cîștiga de aici nainte, sau de în zéstrele

jupînései lui să răscumpere den moșiile și de în țigani ce au vîndut și au zălojit tată-său Dumitru vistierul, iar să n-aibă nimenelea treabă cu dinsele, pentru că se-au lepădat Radul logofetul de în divan de toate bucatele tătîini-său lu Dumitru vistierul, și de datoria lui.

Сего радї, дадох съм господство ми болѣринꙋ господство ми Радꙋлов логофет, синъ Дꙋмитров Дꙋдескꙋл вистїꙗр, ꙗкоже да ест ѡт съда напред ꙋ мирно и свободно ѡт къ въсих дльжницїи бащꙋм си Дꙋмитров вистїꙗр, ѡн и синови его и анепсеи и прѣвнꙋчедом и не ѡт когождо непоколѣбимо, порꙋзмо господство ми.

Сеже оубо и сведетелїи поставлѣем господство ми: жꙋпан Хриза великїи бан Кралевскїи и жꙋпан Ївашко вел дворник и жꙋпан Глигорїе вел лѡгѡфет и жꙋпан ...[2] вел вистїꙗр и жꙋпан Преда Брънковѣнꙋл вел спатар и жꙋпан Неделко Ботѣнꙋл вел ключар и жꙋпан Василїе Паїндꙋр великии столник и жꙋпан Бꙋзинка вел комис и жꙋпан Бꙋчина великїи пехарнек и жꙋпан Костандин великїи постелник. И исправник, Глигорїе великїи лѡгѡфет.

И написах аз, Лепъдат лѡгѡфет, въ настолнїи град Бꙋкꙋрещї, мѣсеца декеврїе к҃а дьни и ѡт Ѧдама до нинѣ теченїе лѣтом въ лѣт ҂зрм҃е.[3]

† Їѡ Матею воевода, милостїю божїю господинь.

Їѡ Матею воевод <m.p.>

Bibl. Acad., XLIII/18. Orig., hîtrie (28,5 × 30), pecete aplicată, căzută.

---

[1] „Dă domnia mea, această poruncă a domniei mele, boierului domniei mele lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul fost mare vistier și cu fiii săi, cîți Dumnezeu îi va da, ..

[2] Loc alb.

[3] „De aceea, am dat domnia mea boierului domnii mele, lui Radul logofătul, fiul lui Dumitru Dudescul vistierul, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de către toți datornicii tatălui său, Dumitru vistierul, el și fiii lui și nepoții și strănepoții și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Hriza mare ban al Craiovei și jupan Ivașco mare vornic și jupan Gligorie mare logofăt și jupan ... mare vistier și jupan Preda Brîncoveanul mare spătar și jupan Nedelco Boteanul mare clucer și jupan Vasile Paindur mare stolnic și jupan Buzinca mare comis și jupan Vucina mare paharnic și jupan Costandin mare postelnic. Și ispravnic, Gligorie mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofătul, în cetatea de scaun București luna decembrie 21 și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul 7145" ⟨1636⟩.

---

428 — 1636 (7145) decembrie 28.

† Eu Sora și cu fii-me Vișa ot Cîrstincești ⟨s⟩cris-am acesta al nostru zapis ca să fi de mare chered⟨i⟩nță la mîna lu Ion logofătul cum să să știe că-i i-am vîndut 3 locure în șăzutul satuluii, derept 380 de bani. Și o am vîndut de a nostră bună voi cu ștere tuturua megiașilor.

Și la acestă to⟨c⟩melă au fost mulеț⟨i⟩ megiași de în Cîrsteneşti, anume Iuga și Barbul și Șerbu și de Corbi, Oancea pîrcălabul, Pătru vătahful. Și am scrisu eu Badea logofătul ot Sîntești. Acesta am scrisu.

Пис мѣсаца дикеврие к҃и дьни, в лет ҂зрм҃е.

Pentru credi⟨nță ne-am pus d⟩égetele.

Arh. St. Buc., Mitrop. Ț. Rom., CVIII/5. Orig., hîrtie (15 × 21,5). Copie ibidem, ms. 137, f. 72v.

429 1636 (7145) decembrie 30.

Adecă eu Neagul, feciorul Barbului de Lindiceşti şi cu fiiu-mieu Dumitru, scriu şi mărturisescu cu acest al mieu zapis cum să fie de mare credinţă la mîna Udrei postelnicul, cum să să ştie că i-am vîndut 100 de stînjeni de ocină de la Lindiceşti, din partea Lipereascä, drept bani gata 1 800. Şi am vîndut de a mea bunăvoe, fără de nici o silă, pentru căci me-au dat toţi bani gata, de m-am plătit de datorie, de unde me-au fost nevoia mea. Şi aceşti bani, dumnealui nu i-au avut, ci i-au luat de la turci pre ceară Udrea postelnicul.

Şi cînd am vîndut această moşie Udrei postelnicul, fost-au cu ştirea tuturor oamenilor miei şi a megiiaşilor dinprejurul locului.

Şi la această tocmeală a noastră fost-au mulţi boeri mărturie: Barbul iuzbaşa ot Bădeni i Voinea ot Bădeni i Drăghiciu armaş ot Bărbuleşti i Anghel armaşul ot Glodeni i Micul ot Lipăreşti i Oncica ot Bărbuleşti.

Dechemvrie 30 dni, leat 7145 ⟨1636⟩.

Şi la Grădeasca stînjăni 8, za bani 240.

Dumitru.

Neagul.

Anghel.

Dragomir.

Mogoş logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Slobozia lui Enache, nr. 314, f. 486. Copie.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE ŞI FALSE

A **1635 (7143) august 12.**

Din porunca dumnelui vel ban al scaunului Craiovei ce am fost luatŭ de Mara din Piscŭ ca să mergă în faţa locului şi mergîndŭ în sat în Piscŭ am chemat pe acei vînzători, pe anume Staicul Pirlescu, sin Stoicăi al Malei deci întrebîndu-l de faţă cu Mara jupîneasa din Piscŭ, n-au tăgăduitŭ ci au vîndut şi 2 zapisă, un zapisŭ cu stînjini şaizece 7 şi altu zapisŭ cu stînjini 43 pol şi stînjenul cu bani 45 ce i-au fostŭ dat Mara jupîneasa bani gata ughi 27 bani 76 şi au mai rămas datori ughi 2 bani 25 aceşti mai sus numiţi vînzători aşijderea şi Gligorie i Staicu slojitori iară i-amŭ chemat cu Mara fe... de faţă... altă... că au fostŭ făcut zapisă pe toată oçina... de moşie în ughi 33 pol şi fiindŭ în mijlocŭ satului şi întrebîndŭ pe toţi omini care şi ei au răspunsŭ că s-au vîndutŭ de a lorŭ bunăvoe toată ocina de moşie dar şi noi văzîndŭ această vînzare bună şi dreaptă i-amŭ dat această carte a nostră, ca să-i fie de bună credinţă la mîna Marăi jupîneasăi din Piscŭ, că aşa am adevărat cu sufletile nostre şi cu frica lui Dumnezeu aceasta în frica lui Dumnezeu am chemat-o de ş-au pus degetile în locŭ de pe⟨cete⟩, avgust 12, leat 7143 ⟨1635⟩.

Radu vel vornic din Desa Doljului şi Radul comisul ot Amărăşti.

Muzeul Olteniei, doc. nr. 53. Orig., hîrtie, fals (15,5 × 21,5), rupt, şters.

B **1635 (7144) noiembrie 20.**

† Să să ştie cum am lăsat eu Stancul tootă partea mea de moşie din Pîrscov, nepotu-miu, lui Stan, orcît se va alege, care o cumpărat moşie mii de la Oprea Paşadie, a şasea parte de peste tot hotarul Pîrscovuluiu, pentru că eu din bunăvoia mea o-m dat cu li⟨m⟩bă de morte. Iar cine ar face alte tocmeli, sau alte izvode să zică că i-o-m dat eu, am făcut mare legătură la mortea mea, să fie afurisit şi alnatima de 318 otţi iaje vă Nichiie, parte să aibă cu Iuda şi cu Ariia la un loc.

Mărturie au fostu cîndu am făcut acestu zapis: Stoica din Păltineani şi Radul ot tam şi Gligore ot tam şi Voico ot tam şi Radul Gîlcă şi Fricea ot tam.

Şi am scris în zilele lui Mateiu vodă. Şi din Pîrscov încă au fost mă⟨r⟩turie Albul Meeşăscul şi Toma şi Gligorie şi Barbul, nepotul Paşadiii.

Aceasta am scris să să crează unde se va arăta.

И написах аз, Радꙋл граматиков, ѡт силов Пълтинѧнов ноемврїꙋ месець, дьнь к҃ въ лет ҂ѕрмд.[1]

Eu Stancul ot Păltinéni.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLVIII/16. Orig., fals după hîrtie (21 × 15), scris şi conţinut. Copie ibidem, ms. 172, f. 18v—19.

---

[1] „Şi am scris eu, Radul grămăticul din satul Păltinenilor, luna lui noiembrie 20 zile în anul 7144" ⟨1636⟩.

C **1636 (7144) martie 25.**

† Adecă eu, Stoica, feciorul lui Vlădislav denpreună cu Iarca den Slănicul de Jos, dat-am zapisul nostru la mîna naşului Stoicăi Tăpşan ca să-i fie de bună credinţă, cum să se ştie că fiind noi rumâni cu toţii, cîndu au fost la răscumpărătore nostră, noi am vîndut ce am avut de am înplinit o sumă de bani şi ne-u lipsit bani taleri 110. Deci noi ne-m rugat pîrcălabului Stoicăi de au luat bani turceşti pe unt cu zi pînă la anul. Apoi, noi ne-m spăret ⟨de⟩ datorii şi birului şi nevoi, am trecut în Ţara Ungurească, iar turcul au venit la zi la unt şi au apucat pe chezaş să-i de untul; el s-au rugat de i-au pus zi pînă la anul şi la anul au venit de l-au apucat cu strînsore mare. Au cerşut bani pe bani. Şi au fost în legătură luni 9; deci au dat banii toţi. Apoi, el au poruncit să dăm banii; noi ne-m adus aminte de păcat, am venit; el ne-au apucat să dăm banii; noi ne avîndu banii ne-am vîndut delniţile nostre lui în preţ: eu Stoica, delniţa me în bani ughi 12 pol şi eu Iarca, delniţa me ughi 8 pol.

Şi le-m dat de a nostră bunăvoe să-i fie moşie stătătoare în vec, lui şi feciorilor lui, iar cine s-ar scula cu gîlceavă den rudele nostre, au den megiiaşi, să fie afurisiţi.

Şi la tocmela nostră fost-au omeni buni mărturie, anume: Coste, Albul, Marin, Barbul ungureanul, Opre Glamotă, Ion, feciorul lui Tatomir ot Buneşti. Şi noi pentru credinţa ne-m pus degetile ca să se creză.

Martie 25 dni 7144 ⟨1636⟩.

Eu Stoica

Eu Iarca

Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CVIII/3. Probabil fals, hîrtie (33,5 × 23,5). Copie ibidem, ms. 137 f. 345.

D **1636 (7144) mai 25.**

† Iau ⟨!⟩ Nan ot Şaineşti, feciorul Turcăi, să se ştie acesta zapis cum amu vîndut jupînului Radului şi lui Mir⟨cea⟩ [1] nişte ocină în siliştea Şaineştilor, 50 de stînjini dereptu 1 500 de aspri gataa. Şi o-m vîndutu de bunăvoia a me şe cu ştire tuturor fraţilor, ca să-i fie lui moşiia şi fraţilor lui.

Şi mărturiia: di în satu di în Şaineşti: Baico cu feciorii lui, anume Gaiţă i Vlad şi iar Baico şe Macsin i Nistor di Rîmeşti, Micul ot Bîrseni, Micul ot Rădăneşti, Stan ot Boldeşti, Ian ot Boldeşti, Costandinu Pîrţache ot Măcineni, Maane Cughescul, Bonţe ot tam şi alţii mulţi megiiaşi din îprejurul locului i Gălbinează.

Measeţa mai dni 25, 7144 ⟨1636⟩.

Şi pentru credinţa amu pus şi ⟨de⟩getul.

Manea Gugescul.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, LXXIV/1. Orig., hîrtie (28 x 22). Copie ibidem, ms. 171, f. 381. Suspect după hîrtie, scris şi limbă.

---

[1] Loc rupt.

E **1636 (7144) iulie 20.**

† Adecă eu Ivan logofătul ot Piteşti, scris-am acesta al mieu zapis să fie de credinţă la mîna jupînului Mitrei stolnicul, cum să să ştie că am avut un vad de moa[o]ră la sat la Eşciori în apa Argişului, cumpărat de tată-mieu Iane Grecul de la megiiaşii din Eşciori, încă den zile lu Mihaiu vodă. Ş-au făcut tată-mieu mo[o]ară pré cel vad şi o-u ţinut cît au fost tată-mieu viu. Iar după moartea tatîni-mieu, rămas-au mumă-mea săracă şi cu coconi mici. Deci n-au putut căuta de moară ci se-au stricat şi se-au pustiit.

Iar cînd au fost în zilele Radului vodă, au dires Radul vodă mănăstirea de la Tutana ş-au dat voe călugărilor unde vor afla un vad de moară, ver al cui va fi, să facă moară. Deci călugării de la Tutana s-au sculat să facă moară pre acel vad ş-au zis că iaste acel vad de moară închinat la mănăstire de un boiarin, anume Vîrjoghe slujerul. Deci nici pre cel vad n-au pus moara, ci o-u pus mai sus pre ocina Mitrei stolnicul, în pofida acestui vad al nostru. Deci, într-acéia, Mitrea stolnicul nu se-au suferit să-i înpresoare călugării moşiia, nici eu n-am vrut să las să fie moşiia tătîni-mieu peritoare şi închinată călugărilor fără de nici o treabă.

Deci cînd au fost acum, în zilele domnu nostru lu Matei vodă, sculatu-m-am înpreună cu pan Mitrea stolnicul şi cu maica mea Mariia, în pîră cu egumenul de la Svinta Troiţă şi cu egumenul de la Tutana şi cu alalţi călugări. Deci călugării zice şi pîrîia naintea domnu nostru cum acel vad de moară iaste închinat la mănăstirea den Tutana de Vîrjoghe slujerul. Iar maica mea Mariia au mărturisit ş-au spus naintea domnu nostru lu Matei vodă în tot divanul, cum bărbatul ei, tată-mieu Iane Grecul, n-au vîndut acel vad de moară lu Vîrjoghe slugerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o tocmeală cu dinsul.

Deci domnu nostru Matei vodă, socotit-au înpreună cu toţi cistiţii deregătorii divanului mărie sale deci au dat maică-mea Mariei înpreună cu mine lége să jurăm cum nu ştim să fie vîndut tată-mieu Iane acel vad de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au hărăzit, nici au avut nici o treabă cu dinsul. Deci maică-mea Mariia, înpreună cu mine, mers-am în sfînta Mitropolie în Bucureşti, naintea părintelui vlădicăi Teoifil de am jurat cu mîinele pre sfînta vanghelie cum n-au vîndut tată-mieu Iane acel vad [vad] de moară lu Vîrjoghe slujerul, nici i l-au dăruit, nici au avut nici o tocmeală cu dinsul, nici ştim de-ace ştire.

Deci într-acéia, domnul nostru Matei voevod datu-mii-au vadul să-mi fie de moşie cum au fost mai de nainte. Deci într-acéia eu am făcut tocmeala cu jupînul Mitrea stolnicul şi i-am vîndut acel vad de moară de a mea bunăvoe, dereptu bani gata galbeni 15, ca să fie dumnealui de moşie şi coconilor dumnealui în veac, pentru că l-am vîndut eu de a mea bunăvoe, fără de nici o silă.

Şi la tocmeală noastră fost-au boiari mărturie, anume: jupan Ivan vel şifar şi Pană iuzbaşa i bratie ego Arsenii postelnicul, Ivan postelnicul, Dumitru stolnicul.

Şi pentru credinţa am scris eu cu mîna mea ş-am pus mai jos şi iscălitura.

Pis iulie 20 dni, leat 7144 ⟨1636⟩, Ivan logofăt ⟨m.p.⟩.

⟨Pe verso⟩: Zapisul pentru vadul de moară ot Eşciori care mi l-au dat Ion stolnicul ot Boari.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XIX ter/6. Orig., hîrtie (31 × 21,5), fals, pecete aplicată. Cu o copie, ibidem, ms. 256, f. 613.

EDIŢII. Andreescu, *Tutana*, 251—288; Sacerdoţeanu, *Satul Eşciori*, 31—32.

F **1636 (7145) octombrie 15.**

† Adecă eu, Stana şi cu feciorii miei, Ionaşco şi Şerban, scris-am acest zapis al nostru, să se ştie cum am vîndut 3 rozore de ocenă popei lu Stan de Păcăleşte, de în Costa lu Crali, în lungul ocenei, alaturea cu funea Rotărései, pre lîngă hotarul Răteştelor, în dereptul locului, preste Hoviţa, cu apa în lungul ocinei, cu 12 meri altuiţi de moşă-mieu Stan Cioroiul, merei la Şîpot, la topile, în dereptul locolui cu funea Rotăresei, alaturea cu hotarul Răteştelor, pînă în Sleme Corbului, za bou plăviţ, za 800 de bani şi 300 bani gata.

Şi mărturie: de Păcăleşte, Manea şi Ion cel mic şi Dămiian vătahul şi Ştefan grămăticul de Lăcuréni, Stanciul, de Mehedenţi, Coste şi Toder.

Пис в мѣсеца ѡхтомврїе є҃і дьни, в лѣт ҂з҃рме

Stana.

Ionaşco.

Şerban.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/8. Orig., hîrtie (20 × 16). Suspect. Copie ibidem, ms. 173, f. 202.

INDICE

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
f. = fost
j. = judeţ
jup. = jupaniţă
lg. = lîngă
log. = logofăt
menţ. = menţiune
munc. = municipiu
vv. = voievod

m-re. = mănăstire
or. = oraş
pah. = paharnic
post. = postelnic
ş.a. = şi alţii
top. = toponimic
ţ. = ţinut
vist. = vistier

* asteriscul indică numiri dispărute ale unor aşezări omeneşti.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele numelor şi, prin indicaţia „menţ"., lipsa de contemporaneitate.

⟨ ⟩ paranteza ascuţită indică intervenţiile şi identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoiala relativ la scrierea corectă a numelui — mai ales în traduceri vechi şi copii. Cuvîntul „probabil" — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît şi îndoială în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimie s-au dat indicaţiile geografice menţionate în text. Identificările s-au făcut în funcţie de împărţirea administrativă actuală, arătîndu-se, în măsura posibilităţilor, şi judeţul istoric.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului; documentele îndoielnice sînt însemnate cu majuscule.

INDICE ONOMASTIC

A

Adam, rumân din Aninoasa, cu delniţă 97.
Adînca, vătaf, vinde ocină în Udeni 76.
***Adîncata** (Sf. Mihail), m-re ⟨lg. Verneşti, j. Buzău⟩ 291; stăpînă de vii şi ocină în dealul Verneştilor 284.
Adrianopol, oraş ⟨Turcia⟩ 337.
Afimia, monahie 57.
Afumatul v. **Oprea Afumatul**.
Afumati, sat ⟨j. Ilfov⟩ 404.
Aga, popă, tatăl lui Radul care vinde vie în Tega 336.
Aghilet v. **Anghelet**.
Agrica v. **Gherghie al lui Agrica**.
Agripiia, sat lg. Ţarigrad ⟨Turcia⟩ 406.
Ahmet Cilibi, dă bani cu împrumut 100.
Alămăneşti j. Olt, sat 85; întărit lui Drăguşin post. al doilea care plătise birul pentru megiaşii fugiţi 269.
Alba, fiica Fetei din Zoreşti, vinde vie 222.
Albea lui Cazan (Albea al lui ~) din Brăneşti, cu parte în Bucureşti 60.
Albeni, sat ⟨j. Gorj⟩ 200, 348.
Albeşti v. şi **Anbeşti**, sat.
Albeşti j. Argeş, sat 226, 246, 266, 267; parte întărită jitelniţei Stanca, după judecată 180.
Albul cel bătrîn din Tîrgşor, martor 309.
Albul cel bătrîn, rumân din Podbeleşti 337.
Albul comis, tatăl lui Necula din Brezoi (menţ.) 149.
Albul din Frînceşti, jurător 407.
Albul din Lăngeşti v. **Albul**, log.
Albul din Olăneşti, boier jurător la Băbeni 260.
Albul din Răteşti, în pricină cu moştenii din Jupîneşti 208.
Albul din Rătivoeşti v. **Albul**, log.
Albul ⟨din Ungureni⟩, martor 4.
Albul, fiul lui Albul log., vinde parte cu rumâni în Aninoasa, semnează 97.
Albul, fiul lui Albul log. din Rătivoeşti, frate cu Văsiiu, vinde delniţă cu rumân 302.
Albul, fiul lui Pisică din Nănişori, vinde parte la Trănşani 32.
Albul, logofăt din Lăngeşti, jurător, martor 97, 99, 154, 241, 273; semnează 99.
Albul, logofăt din Rătivoeşti, tatăl lui Albul şi Vasilie 97, 109, 302; martor 159; semnează 97.
Albul, martori: în cartea judeţului din Tîrşor 193; pentru Săseni 383; pentru Slănicul de Jos, C.
Albul, rumâni din: Muşeteşti 163; ~ din Podbeleşti 337.
Albul, sulger, fiul lui Mitrea pitar (menţ.) 88.
Albul, ţigan boieresc 407.
Albul Băcenol, martor 366.
Albul Băjal vinde vie la Cîrlige 334.
Albul Iarul, ţigan 337.
Albul Meeşăscul din Pîrscov, martor, B.
Albuţi, iuzbaşă din Ploieşti, vinde parte în Cacaleţi 336.
Alde, popă, martor pentru Urlaţi 106.
Aldea din Găleşeşti, vinde cu tot satul, ocină şi vad de moară pentru plata unei duşegubine 294, 364.
Aldea din: Negovani, martor 349; ~ din Vlădila, martor 38.
Aldea, fiui lui Balotă, vinde vie la Mirceşti 282.
Aldea, tatăl lui Danciul din Curpen 271.
Aldea, tatăl Pîrvanei care vinde în Ibăneşti (menţ.) 156.
Aldea Gavril, tatăl lui Jodul, părţile lui la Măstăneşti (menţ.) 323.
Alecsandru, **Alecxandru**, **Alixandru** v. **Alexandru**.
Alecsă, **Alecse** v. **Alexe**.
Alexandra v. **Alixandra**.
Alexandru ⟨cel Rău⟩ (Alexandru vodă cel Bătrîn) domn al Ţării Româneşti ⟨1592—1593⟩ 332; fiul lui Bogdan ⟨Lăpuşneanu⟩, cărţi de la ~ 320, 363, 405.
Alexandru ⟨Coconul⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1623—1627⟩ 54, 355, 382; fiul lui Radu Mihnea 2, 4, 84, 161, 180, 196, 208, 288, 302, 399; cărţi de la ~ 184, 208, 288, 299, 417.
Alexandru Iliaş (Alecxandru Iliiaş, Alexandru vodă cel Mare Iliaş, Alixandru Iliiaş), domn al Ţării Româneşti ⟨1616—1618; 1627—1929⟩ 13, 34, 35, 122, 125, 173, 267, 282; judecire şi rumânire în zilele lui 34, 308; cărţi de la ~ 10, 16, 41, 42, 66, 136, 184, 208, 211, 214, 272, 320, 370.
Alexandru ⟨Mircea⟩ (Alecsandru cel Bătrîn, Alecxandru cel Bătrîn, Alixandru), domn

al Ţării Româneşti ⟨1568 . . . 1577⟩ 214, 215; fiul lui Mircea ⟨pretendentul⟩ 177, 291, 320; tatăl lui Mihnea ⟨Turcitul⟩ 212; donator la m-rea Viforîta 66; taie pe Ghiorma banul 47; cărţi de la ~ 105, 177, 291, 320, 363.
Alexe, Alecsă, Alecse:
— **Alecsă** din Orbeşti, martor 410.
— **Alecse**, jupan din Samara, martor 131.
Alexi, fiul lui Gheorghie, vinde ocină la Murgeşti 355.
Alexi, fiul lui Moise, martor, semnează 225.
Alexe al lui Grecu din Ciumeşti, întărit cu delniţe şi rumâni în Izvorani 281.
Alexeni, sat ⟨j. Gorj⟩, ocine întărite lui Dabela 271.
Ali Beiul Turcul (Aali ~) cumpără parte cu vie în Mirceşti 336.
Alimaneţ v. **Stan al Aniţei**.
Alivera, fiica lui Radul post. din Balomireşti, nora lui Oancea log., vinde parte cu rumâni în Muşeteşti 163.
Alixandra, jupîneasa lui Sava, dăruită la nuntă cu parte în Boldeşti 104.
Amărăşti, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, A.
Ambeşti v. **Anbeşti**, sat.
Amlaşul şi Făgăraşul (Almaşu), în titulatura domnului 253, 320, 336, 337.
. . . **an**, fiul lui Neagu Cinpoitoriul din Bărbuleţ, martor 240.
Ana, jupaniţă, fiica Mariei Floreasca, dăruieşte moşii la Fîntînele şi Verneşti, cu rumâni şi ţigani m-rii Strîmbul (menţ.) 198.
Ana, mama lui Gherghe cu parte în Cîndeşti (menţ.) 336.
Ana, martoră 91.
Ana, preoteasă, martoră la diata Gurbanei 229.
Anania (Ananiia) din Săbiceău, frate cu Nan şi popa Topcia 120; nepotul lui Cornea, întărit peste parte în Cîndeşti 182, 235; martor pentru Cîndeşti 120.
Anbeşti (Ambeşti), sat ⟨Albeşti, c. Afumaţi, j. Ilfov⟩ 228, 231.
Anca din: Grivi, martoră 271; ~ Scăiani, nepoata lui Oprea, vinde vie 351.
Anca, fiica lui Eftemie f. mare pitar, soră cu Dima post., Neacşa ş.a., dăruieşte parte din Uliţa de la Rîmnic cu rumâni, lui Pîrvul log., 23.
Anca, fiica lui Ivan sulger, soră cu Stana şi Erina, stăpînă în Băleni 161, 382.
Anca, jupaniţă din Rogojel, fiica lui Lupul pah. din Jirov, soţia lui Oprea post., vinde în Sărdăneşti, pricină 113, 305.
Anca, jupaniţă, soţia lui Mihăilă post. din Văleni, împarte avere cu nora ei, Grăjdana 203.
Anca, mama Dobrei, soacra lui Bunea, vine din Ţara Ungurească, în pricină pentru Star Chiojd (menţ.) 312, 351.
Anca, mama lui Tudor, vinde ţigancă 12.
Anca, ţigănci 282, 364, 408.
Ancul din Stănislăveşti, martor 304.
Andoca, văraf, pleacă în Moldova, bucatele lui trec în sama domnească 178.
Andreca din Căpreni, martor 101.
Andrei clucer v. **Andrei Rudeanul**.
Andrei, dascăl, scrie zapis 93.
Andrei din Băbeni, tatăl lui Goran 389.
Andrei (Andreiu, Andreu), judeţ, martor 102, 103; probabil acelaşi: ~ din Piteşti, martor 319, 401, 413; semnează 401.
Andreiu, postelnic din Tîrgu Jiu, martor 297.
Andreiu, scrie zapis 179.
Andrei, spătar, fiul agăi Neagu 21; schimbă parte cu rumâni din Şcheii de la Potoc, pentru Hulubeşti 282.
Andrei vinde în Morunglav ş.a. (menţ.) 417.
Andrei, vornic, ia parte la marea adunare a ţării 406; martor pentru Muşceleni 397; semnează 406.
Andrei Rudeanul (Andreu), sulger, apoi clucer, fiul lui Vlad log., frate cu Radu şi Vlad 152, 153, 215, 227, 245, 316, 335; stăpîn în Mihăeşti 389; în pricină pentru Futeştii de pe Mostişte şi Nămăeşti 152, 215, 316; martor 2, 23, 169, 227; semnează: clucer al doilea 316; spătar 153.
Andreica, fiul lui Nica din Curpen, aldămăşar 271.
Andreica, popă, vinde parte în Grădiştea de Jos 359.
Andronic, duhovnic de la m-rea Neamţ, traduce act slovenesc (sec. al XVIII-lea) 336.
Andronie din Albeni, soţul Margăi, tatăl Marei, vinde părţi cu vii şi rumâni la Prigoria, Drăgoeşti şi Greci pentru plata datoriilor 200; jurător 348.
Andronie, vătaf, martor pentru Şerbăneşti semnează 188.
Andronie, vătaf din Boteni, martor pentru Goleşti 15.
Andronie, vătaf din Dîngeşti, frate cu Pătru 79.
Anghel, armaş din Glodeni, martor 429.
Anghel din: Argeş, martor 413; ~ din Mihăeşti, fiul lui Paisie călugăr, vinde ţigani 407.
Anghel, jurător 291.
Anghel (Anghil), martori pentru: Muereasca 283; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Verneşti 284.
Anghel (Anghelu), popi: frate cu Lazar 238; martor pentru Bucureşti 50; scrie act domnesc 320.
Anghel, tatăl lui Pîrvul şi Mareş, martori pentru Muereasca 283.
Anghel, tatăl lui Vlad din Iaroslăveşti 72 (menţ.), 411.
Anghel, rumâni din: Cocorăşti 54; ~ din Fometeşti 245.
Anghel al lui Petrică din Cîrlige, vinde parte, împreună cu alţii, pentru achitarea mierei împărăteşti 334.

Anghelache, portar, dăruit de Mihai Viteazul cu ocine şi rumâni la Glina pentru slujbă dreaptă 287.
Anghelachi Dumiutriu, iuzbaşă, martor pentru Urlaţi 106.
Anghelet (Aghilet, Anghilet), negustor din Argeş, jurător pentru Muşeteşti 226, 246, 267; martor, semnează 401; semnează greceşte 246.
Anghelina, sora Neacşăi, nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.
Anghelina, soţia lui Cristea iuzbaşa, stăpînă în Curăteştii de Sus 299.
Anghelina, ţigancă 282.
Anghil v. **Anghel**.
Anghilet v. **Anghelet**.
Aninoasa sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 13, 135; rumâni cu delniţe întăriţi lui Tudoran sulger 97.
Antonie din: Negoeşti, martor 104; ~ din Păuşeşti, în pricină de hotar 378; martor pentru Văleni 125.
Antonie, ginerele lui Necula din Cornăţel, martor 225.
Antonie, jupan ⟨viitorul domn Antonie din Popeşti⟩, cumpără vie la Negovani 349.
Apostol, martor, semnează greceşte 21.
Apostol (Apostolŭ), popi: din Corbi, martor 74, scrie zapis 263; scrie zapis 216; tatăl lui Mihaiu, martor pentru Şirina 124.
Apostola, jupîneasa lui Radul portar din Rîmnic, dăruieşte loc de casă cu pivniţă, m-rii Govora 53.
Apostolache (Apostolachi, Postolachi), comis, stăpîn 293; cumpără (în Glodeni 117 şi Măstăneşti 323.
Arabia, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.
Arbănaş din Chiojdeni, chezaş la vînzare 293; martor 117.
Arbănaş, vinde ocină la Glodeni 117.
Arca, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.
Arcoae, Arcoe v. **Radul Arcoae** şi **Stanciul al lui Arcoe**.
Arcuţie v. **Neagoe al Arcuţii** şi **Neagoe al lui Arcuţie** 399.
Argeş, judeţ, sate din ~ 31, 163, 180, 267, 294, 295, 364, 376; birul judeţului 376.
Argeş (Uspenia), mre ⟨în or. Curtea de Argeş⟩ 223; stăpînă 16; egumen: Grigore 246, 267.
Argeş (Argiş Argişi), oraş ⟨Curtea de ~⟩ 226, 246, 267, 401; roţi de moară întărite lui Vucina mare pah., 413. judeţul 246, 267; logofăt 364; vornic 226, 246.
Argeş, rîu, sat pe ~ 13; vaduri de moară 294, 364, E.
Argetoaia v. **Hărgetoaia**, sat.
Ariciul v. **Stan Ariciul**.
Arici, tatăl lui Dragomir rumân din Studeniţa 41.
Armeanca, preoteasă din Tîrgovişte, mama lui Dumitru gramatic şi a lui Mihalco, familie (menţ.) 63.
Armega, jurător 284, 291.
Armega, martori pentru: Stănuleşti 26.
Arnota (Sf. Arh. Mihail), m-re ⟨j. Vîlcea⟩, cumpără parte cu rumâni în Bogdăneşti 335; egumen: Vasilie 335.
Arsenie din: Piteşti, frate cu Pană post., întărit cu delniţe şi rumâni în Izvorani 281; ~ din Zoreşti (menţ.) 344.
Arsenii (Arsenie) clucer din Vlădeni, apoi paharnic; ⟨frate cu Lăudat comis⟩; ispravnic la jurămînt 54; martor 12, 97, 241.
Arsenie, ieromonah, martor, semnează 353.
Arsenie, postelnic din Piteşti, martor 319; fratele lui Pană iuzbaşa, martor la Esciori, E.
Arşi, sat ⟨Arsurile, j. Dîmboviţa⟩ 76, 87.
Asan başa (Hasan paşa) vinde moară, semnează turceşte 401.
Aslan, vornic, f. mare vornic, tatăl lui Petre sulger (menţ.) 171, 203, 242, 302, 326, 337; martor 24.
Atanasie, egumen al m-rii Sf. Troiţă din Bucureşti (menţ.) 16.
Atanasie, popă, tatăl lui Ianachi popă la Tîrgovişte 327.
Athos (Athon), munte ⟨Grecia⟩, mănăstiri:
  Ivir (Iver, Uspenia) metohul său: m-rea Radu Vodă (Sf. Troiţă), ocină în Glina, cu baltă şi vecini, întărite de Matei Basarab 287.
  Dohiarul, 412; metohul său: m-rea Slobozia lui Enache 7, 374.
  Xenof (Xenoh, Sf. Gheorghe) sate, bălţi, scutiri de bir ş.a. întărite de Matei Basarab 320; ctitori 320.
Averchie, monah la m-rea Ciolan 336.
Avram (Avramŭ) din: Cerneţi, martor 391; ~ din Vaidei, se rumâneşte cu ocina 68.
Avram, logofăt din Brîncoveni, martor 169.
Avram, logofăt din Vlăduleni, martor 278.
Avram, logofăt, tatăl lui Nica, schimbă parte din Cepturi pentru parte în Budureşti (menţ) 262.
Avram, martor pentru Măteşti 344.
Avram, moşteni din: Jupîneşti 208; ~ din Răsipiţi, rumânit 34.
Avram, postelnic (menţ.); fiul lui Borcea log. din Bucşani, tatăl lui Lupaşco (Lupul) 204, 282; ctitor la m-rea Gruiu 202.
Avram, rumân mănăstiresc, din Ninăşeşti, 152.
Avram scrie zapis 187.
Avram, ţigan 174.
Avrăpoae v. **Stanca Avrăpoae**.

B

B. . ., clucer din Dîlga, în divan 398.
Baba, sat ⟨Babele, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 42, 371.

Babele, m-re, stăpînă peste un rumân 304.
Baciul din Nucet, martor 85.
Baciul, fiul lui Stan din Călinești, vinde vie 189.
Bade din Bucșani v. **Bade** post.
Bade din Fălcoi v. **Bade** log.
Bade din: Suslănești, martor 18; ~ din Zorești, martor 90.
Bade, logofăt din Fălcoi, scrie zapis 372.
Bade, postelnic din Bucșani, martor 192.
Badea din Argeș v. **Badea** log.
Badea din Comani v. **Badea** pah.
Badea din Sintești v. **Badea** log.
Badea din: Brătiani, jurător pentru Mușetești 226, 246, 267; ~ din Dedulești, martor pentru Mătești 329; ~ din Dobrogoste, hotărnicește la Găleșești 139; ~ din Găleșești, megiaș, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ din Grădiște, tatăl lui Drăghici vătaf (menț.) 188; ~ din Moșoia, martor 3; ~ din Răsipiți, cneaz rumânit 34; ~ din Roșia, tatăl lui Lupul (menț.) 408; ~ din Vernești, martor 344; ~ din Vîlturești, aldămășar la Bătiești 49; ~ din Zorești, martor pentru Vernești 98.
Badea, fiul Darăi, partea lui din Preajva (menț.) 175.
Badea, fiul lui Barbul post. din Grădiște și al jupaniței Sima, vinde țigani 197.
Badea, fiul lui Radul post. și al jupaniței Păuna, frate cu Pătru și Preda, vinde parte cu vie la Secărești 302.
Badea, frate cu Stanciul, rumân boieresc 180.
Badea, frate cu Turturea, oprit să aibă amestec după moartea fratelui său, în ocina acestuia din Sufleni 134.
Badea, fustaș din Tătulești, jurător 59.
Badea, judec din Brătășani, închină, cu ceilalți părtași, funie de loc la m-rea Brîncoveni 81.
Badea, logofăt din Argeș, tatăl lui Radul, Preda și Stanciul, vinde moară 401, și satul Brădășești cu rumânii 364; jurător pentru Mușetești 267.
Badea, logofăt din Sintești, scrie zapis 428.
Badea, logofăt, tatăl lui Radul martor pentru m-rea Cozia (menț.) 79.
Badea (Bade), martori pentru: Băjești și Ciulinița 73, 261; ~ pentru Muereasca 283; ~ pentru Pitești 118; ~ pentru Poenărei 74; ~ pentru Stroești 206.
Badea, paharnic din Comani, fiul jup. Călina, pricină cu niște popi, pentru a-i rumâni 85; jurător 270; martor 92, 243, 278.
Badea, paharnic, fiul lui Tudoran sulger, frate cu Iane pah. și Badea, în diata tatălui său 241.
Badea, postelnic din Jideni, martor 197.
Badea, postelnic din Tîrgoviște, vinde rumân la Podbelești 337.
Badea, postelnic, fiul lui Radul fost clucer din Băleni, vinde părți vărului său Ivașco mare vornic 161, 382.
Badea, postelnic, martor 12.
Badea, șifar, tatăl lui Bogdan postelnic, martor pentru Șerbănești (menț.) 188.
Badea, țigan mănăstiresc 290.
Badea, vornic din Argeș, zălogește două roți de moară la turci pentru o datorie 413; jurător 226, 246; probabil același: în marea adunare a țării 406.
Badea Cioroiul, partea lui din Schei, întărită lui Vlad Glăvăescul 114.
Badilă Surdul (**Badiul** ~), via lui din Grădiștea de Sus, vîndută de Vlad din Copăceni lui Bunea log. (menț.) 285.
Badiul din: Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești via lui 334; ~ din Tîrnava, martor pentru Drăgănești 371.
Badiul, județ din Craiova, martor 396.
Badiul, tatăl lui Stanciul martor pentru Pisculești (menț.) 256.
Badul, unchiul lui Negul 379.
Bahamet v. **Stan Bahamet**.
Baia din Cioceani, vinde vie la Loloești 140.
Baia de Her (Baia), sat ⟨~ de Fier, j. Gorj⟩, parte vîndută de Stana și Caplea 396.
Baico v. **Radul al lui Baico**.
Baico din Șăinești, tatăl lui Gaiță și Vlad, martor D.
Baico din Șăinești, martor D.
Baico, jupan, martor pentru dealul Urlaților 106.
Baico, martor pentru Drăghinești 333.
Baico, rumân boieresc din Dreșești, fiul lui Dobrișan, frate cu Neacșul 88.
Bala, megiaș din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
Balco, fiul lui Oprina din Vernești 291, răscumpără ocină la Vernești în vremea lui Mihnea Turcitul (menț.) 332.
Balco, nepotul lui ~ 210.
Balcul v. **Stoica al lui Balcul**.
Balculească, ocină și vie în dealul Verneștilor, ce se chiamă ~ 291.
Baldovin, tatăl lui Radul din Țigănești (menț.) 31.
Bale, frate cu Vasile și Neagoe, vinde parte în Șirina 124.
Bale, tatăl lui Guța (menț.) 56.
Balea, comis, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi, (menț.) 337.
Balea din: Găleșești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ din Ștefeani, rumân întărit m-rii Babele 304.
Balea, logofăt din Chiojd, stăpîn peste parte din Star Chiojd în urma unei pricini 312; întărit cu părți, vii, locuri de casă în Chiojd și în Dealul Săsenilor 351.
Balica, fiul lui Curiuia, vînde ocină în Erghevița 391.

Balica, paharnic, nepotul lui Drăghici pah. din Breasta, întărit cu satul Belovţii după pricină cu Radul banul 107; cumpără satul Lazul şi parte din Gabrov cu rumâni, 171; împrumută bani de la Parasco neguţătorul şi pierde stăpinirile din Lazul şi Gabrov pentru neplata datoriei 326; boier hotarnic, semnează 341.

***Balomireşti**, sat ⟨lg. Găiseni, j. Dîmboviţa; azi j. Ilfov⟩ 64, 163, 226, 246, 267.

Balotă din Cîndeşti, martor 93, 179.

Balotă, tatăl lui Ion şi al lui Aldea, vinde vie în dealul Mirceştilor 282.

Baloteşti (Băloteşti), sat ⟨Baloteasca, j. Muşcel şi Păduret; azi j. Argeş⟩ 64, 208, 268.

Balş (Balşe, Balşi, Balşŭ), sat ⟨j. Romanaţi; azi oraş, j. Olt⟩ 80, 81, 92, 195, 243, 278.

Ban, socrul lui Ionaşco (menţ.) 189.

Bancea, tatăl lui Cîrstea Fghenoae (menţ.) 418.

Banciul, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie, casă ş.a. din locul numit Strîmbăteneasca 349.

Banciul, rumân din Petreşti, se răscumpără numai cu capul, în pricină pentru ocină 159.

Banciul, ţigan boieresc 408.

Banea din Văcăreşti?, boier hotarnic pentru Găneştii de Jos şi Piteştii de Sus 405.

Banei v. **Seciul Banei**.

Banul v. **Gherghe al Banului** şi **Radul Banului**.

Baraţi, biserică v. **Tîrgovişte**.

Barbul v. **Stoica al Barbului**.

Barbul v. **Stoica Barbul**.

Barbul banul cel bătrîn ⟨Craiovescu⟩, ctitor la m-rea Xenof 320.

Barbul banul cel tînăr, ctitor la m-rea Xenof 320.

Barbul, clucer din Fratoştiţa, boier tocmelnic 83, jurător 101.

Barbul, clucer din Poiană, întărit cu satele Scorila şi Zlaşoma 122, se înfrăţeşte cu Vucina mare pah. 364; vinde ţigancă 408; jurător 348.

Barbul, clucer, în adunarea de stări care dă carte de dezvinovăţire, semnează 406.

Barbul, cneaz rumânit din Răsipiţi 34.

Barbul din: Bogdăneşti, rumân mănăstiresc 335; ~ din Cacaleţi, frate cu Stoica (menţ) 336; probabil acelaşi: Barbu, cu parte în Cacaleţi (menţ.) 336; ~ din Cărbuneşti, martor pentru Şoimari 220; ~ din Cîrstieneşti, martor pentru Poenărei 74, martor pentru Corşori 216, 263, 416, 428, semnează 416; ~ din Cornişani, boier tocmelnic 83, jurător 101; ~ din Deduleşti, martor pentru Măteşti 329; ~ din Drăguşeşti, martor 300; ~ din . . . erbureşti, frate cu Pătru, martor 195; ~ din Focşănei, martor 332; ~ din Lindiceşti, tatăl lui Neagul, bunicul lui Dumitru (menţ.) 429; ~ din Măneşti v. Barbul, post.; ~ din Pîrscov, nepotul lui Paşadia, martor, B; ~ din Pleşoi, frate cu Pantazi, martor 409; ~ din Poiană v. Barbul, clucer; ~ din Rogojina, martor pentru Prigoria 200; ~ din Săseni, jurător 332.

Barbul, iuzbaşă, jurător 291; martor pentru Verneşti 284.

Barbul, iuzbaşă din Bădeni, martor 190, 429.

Barbul, paharnic, jurător, semnează 160.

Barbul, paharnic, martor (menţ.) 24.

Barbul, postelnic din Grădiştea, tatăl lui Badea şi Pătraşco, soţul jup. Sima (menţ.?) 197.

Barbul, postelnic din Măneşti, frate cu Ivan, vinde ocină în Dăduleşti 282; martor 9, 89, 192; semnează 9.

Barbul, postelnic din Poiană, martor pentru Spinişorul de Sus 34.

Barbu, postelnic, vinde ocina Zoseanca la Boldeşti lui Nenciul post (menţ.) 104.

Barbul, rumâni: din Aninoasa, fiul lui Stoian, frate cu Radul şi Stoica, vîndut lui Tudoran sulger 97; ~ din Fometeşti, întărit lui Petru şi Ghioca neguţători 245; ~ din Lazul (2), 35.

Barbu, stolnic, martor în diată 241.

Barbul, tatăl lui Radul rumân din Cocorăşti 54.

Barbul vinde ocină la Deduleşti 309.

Barbul al Gramei, rumân din Lazul 35.

Barbul al lui Groza din Curpen, martor, aldămăşar (Barbul) 271.

Barbul Tafului, aldămăşar 292.

Barbul Ungureanul, martor pentru Slănicul de Jos, C.

Barbu Văcărescu, logofăt mare (menţ. tîrzie) 335.

Barbulul din Drăgoeni, vinde Ponorălul lui Mihai Viteazul (menţ.) 194.

Basarab Neagoe v. **Neagoe Basarab**.

Basarabă ⟨cel⟩ Tînăr, domn al Ţării Româneşti ⟨1477—1482⟩, 363.

Baştac v. **Neagul Baştac**.

Baştagul din Căpăţîneşti, jurător 332.

Başte, călăraş, martor pentru Bucureşti 155.

Batişte ⟨Veveli⟩ (menţ.) 42.

Batoe din Lipia, martor 387.

Baţea din Lipia, martor 387.

Bazăt, topic (sat?) ⟨Buzota, c. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, partea lui Aldea Gavril de la ~, vîndută de fiul lui Joldea, 323.

***Băbeni**, sat ⟨lg. Măteşti, j. Buzău⟩ 235.

Băbeni j. Ialomiţa, sat 244.

***Băbeni** (Băbenii), sat ⟨probabil lg. Rădila, j. Prahova⟩ 147, 148, 375; Dumitru Găgeanul vinde partea sa din ~ lui Mareş căpitanul din Ploieşti 370.

Băbeni, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 182.

Băbeni, sat ⟨Băbeni-Oltețu, j. Vîlcea⟩ 92, 243, 278, 389; probabil același: **Băbenii de Bistrița**, iaz 260.
Băbiciul, sat ⟨j. Olt⟩ cumpărat de Matei Basarab cînd era mare agă 34.
Băbrin, sat ⟨Brebina, j. Mehedinți⟩ 52.
Băbuiască, funie la Slătioare, parte din ~ vîndută de Dumitru Grecul jup. Stamatie 386.
Băcan din Buzăești, partea lui în Micșani (menț.) 282.
Băcan, unchiaș, martor 366.
Băcălești, sat ⟨j. Olt; azi j. Teleorman⟩ al jupanului Dimitrie 353.
Băcica din Ghimpeni, martor 304.
Bădăilă, tatăl lui Stanciu (menț.) 418.
Bădeni, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 190; 429; părți cu vie la ~ vîndute de Mihăilă armaș lui Mihalcea portar și lui Radul Dudescul 336.
Bădica ⟨din Ungureni?⟩, martor pentru Săseni 4.
Bădica, fratele lui Stoian, rumân din Gropșani 78.
Bădică, partea lui din Bătiești, vîndută de Neaga, lui Stoica log. (menț.) 315.
Bădicești, sat ⟨probabil Dedulești c. Mircea Vodă, j. Brăila⟩ loc de moară în vadul ~, întărit fiilor lui Mihalcea portar: Gherghe, Radul, Neagoe și Moisi 336.
Bădilă din Tîrnava, jurător pentru Vîlceni 42.
Bădilă, martor pentru Zălogi 137.
Bădilă tatăl Stanei (menț.) 230.
***Bădinești**, sat ⟨probabil lg. Găiseanca, j. Ilfov⟩ 42.
Băduleasa, moșie lîngă Știubeele ⟨j. Teleorman; azi sat în c. Putineiul⟩ 186.
Băilă, martor pentru Bărbuleț 240.
Băilești j. Dolj, sat, Mihai Pribeagul din ~, rumân al lui Matei Basarab, iertat de rumânie, numai capul 24.
Băîncilă, martor pentru Poenărei 74.
Băjal v. **Albul Băjal**.
Băjan din Cîrlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
Băjan, martor pentru Poenărei 74.
Băjăști, sat ⟨lg. Măriuța, J. Ilfov⟩ ocină la ~, vîndută de Micșan lui Radul călărașul 73.
Băjești, sat ⟨j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 31, 405.
Bălan v. **Radul lu ~**, **Stan al lui Bălan**.
Bălan din: Fîntînele, megiaș, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Negovani, martor 349.
Bălan, tatăl lui Dona rumân din Studenița (menț.) 41.
Bălaș, martor (menț.) 24.
Bălașa, jupaniță, soția lui Costandin post., stăpînă în Loloiești 140, 142.
Bălaur v. **Dumitru al lui ~**.
Bălboe din Novaci (menț.) 299.
Bălcești, sat ⟨j. Gorj⟩ 355.
Bălcești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 157, 406.
Bălculeasă, partea ~ la Valea Teancului în Vernești, stăpînită de Oprea mare agă, de m-rea Adîncata ș.a. 284.
Băleni, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ 15, 366; parte din ~ întărită lui Gherghe spătar și Pătru post., care fuseseră dăruiți de Hriza mare ban 2; parte din ~ vîndută de Anghelina și Neacșa, unchiului lor Hodea 86; parte fără vecini întărită lui Ivașco mare vornic 161, 382.
Bălin v. **Stan Bălin**.
Bălin din: Chintești, frate cu Crăciun, martor 195; ~ din Opăriți, vinde moară de apă 336.
***Bălișoara**, sat ⟨lg. Budișteni, j. Buzău⟩ 336.
Băloae v. **Vladul Băloae**.
Bălotești v. **Balotești, sat**.
Bălteni, sat ⟨probabil j. Gorj⟩ 83, 101.
***Bălțați**, sat ⟨lg. Călinești, j. Prahova⟩ 275.
Bălțați, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 189.
Bălțățeanca v. **Maria Bălțățeanca**.
Bălțești j. Sac, sat ⟨azi j. Prahova⟩ 300.
Băncești, sat ⟨Bănceasca, j. Buzău⟩ 282, 330.
Băncilă din: Bucu Star, vinde ocină împreună cu Stan Pițig 172; ~ din Jupînești, moșnean 208; ~ din Mușetești, rumân 267; ~ din Poenărei, martor 419.
Băncilă, martor pentru Bucu 321.
***Bănești**, sat ⟨probabil Gura Foii, j. Vlașca; azi j. Dîmbovița, în or. Găești⟩ 29.
Bănța, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Bărăția, biserică v. **Tîrgoviște**.
Bărbat v. Miclăuș ~ și **Mateiaș Bărbat**.
Bărbat, țigan mănăstiresc 363.
***Bărbărești**, sat ⟨lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 150.
Bărbăteiu, tatăl lui Stanciul (menț.) 222.
Bărbătești, sat ⟨j. Argeș⟩ 89, 337.
***Bărbătești**, sat ⟨lg. Șotînga, j. Dîmbovița; în mnc. Tîrgoviște⟩ 100, 123, 149, 192, 247.
***Bărbătești**, sat ⟨lg. Ungureni, j. Olt⟩ 9.
Bărbătești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 132.
Bărbucești v. **Bărbuncești, sat**.
Bărbulești, sat ⟨j. Ilfov?⟩ 429.
Bărbuleț, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ Paraschiva vinde partea lui de ocină din ~ popii Sărban, lui Manea și lui Neagoe 240.
Bărbuncești (Bărbucești), sat ⟨j. Buzău⟩ 4, 332.
Bărcan v. **Cîrstea lu Bărcan**.
Bărcan, martor pentru m-rea Strîmba 290.
Bărcan, tatăl lui Necula și Radul, soțul jupaniței Voica, vinde parte în Vrănești, lui Stoica log. 315.
Băruță, rumân din Mușetești, vîndut lui Mitrea fost mare pitar 163.
Băsărab Băsăraba, Băsărăbă v. **Neagoe Basarab**.

Băsăraba ⟨Laiotă⟩, domn al Țării Românești ⟨1473—1477⟩, hrisov de la ~ 55.
Bășceanul v. **Radul Bășceanul.**
***Bășinești**, sat ⟨lg. Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ vie vîndută de Ilina, soția lui Vlad Inimă Rea din ~ lui Danciul 393.
Bătiești (Batești) j. Mușcel și Pădureț, sat ⟨Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș⟩ 394; ogoare, vii și livezi din ~ cumpărate de Stoica log. de la Stan gramatic ș.a. 219, 315, aldămășari din ~ 219.
Bățoae, monahie, vinde vie cu ocină în dealul Mirceștilor 282.
Beanca, sat 420.
Belcea, vinde vie în dealul Săsenilor 336; probabil același: aldămășar 292.
Belcești, sat, Zlate vinde parte în ~ 108.
Belceștii de pe Vede, j. Olt, sat, partea popei Stan din ~ 380.
Belcin, sat ⟨j. Dolj⟩ 364.
Belciu din: Păhulești, megiaș, jurător pentru Mihăilești 19, 48; ~ din Săseni, jurător 332.
Belciugatul, sat ⟨Belciugatele, j. Ilfov⟩ 388.
Beleiu din Șipot, martor 101.
Beleți (Beleți, Beliți) sat j. Mușcel și Pădureț, ⟨azi j. Argeș⟩ 31, 159, 279; părți și vii din ~ stăpînite de popa Ivan ș.a. 165.
Belical v. **Marin ~** și **Oprea Belical.**
Belotești, sat ⟨Bălotești, j. Mehedinți⟩ rumânii din ~ împărțiți cu m-rea Govora 296.
***Belovții** j. Mehedinți, sat ⟨probabil Albulești⟩, dat lui Drăghici pah. la înfrățirea cu Mihăilă post., cotropit de Radu armașul, pricină între boieri pentru ~, întărit cu rumâni, după judecată, lui Balica pah. 107.
Bena, pîrîu? ⟨afluent al Buzăului⟩, loc de casă pe malul ~ 351.
Bengești, sat ⟨j. Gorj⟩ 79.
Bercea din Topoloveni, martor 158.
***Berce⟨ni⟩**, sat ⟨j. Argeș⟩ 394.
Bercescul v. **Dumitru Bercescul.**
Bercești, sat, părți cumpărate de Hrizea mare ban al Craiovei 64.
***Berciugov**, sat ⟨lg. Sohatu, j. Ilfov⟩ partea Stanei, soția banului Drăgușin, vîndută de Stroe din Cislău și de Dragul; Pătrașco vătaf stăpîn în (menț. ulterioară) 192.
Berendești, v. **Berindești**, sat.
Berevoești (Berévoiaști), sat ⟨j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 97, 154, 241.
Berivoe (Berivoi) din Brănești, cu parte 83; înfrățește pe Miloș 101.
Berivoe, tatăl lui Dumitru rumân din Sărdănești (menț.) 113.
***Berilești**, sat ⟨lg. Bucu, j. Ialomița⟩ 172, 321, 390.
***Berilești**, sat ⟨lg. Netezești, j. Ilfov⟩ 163, 404.
Berindești (Berendești), sat ⟨j. Argeș⟩ Oprea log. din ~ 226, 246, 267.
Bețiul v. **Manea Bețiul.**
Bibarț, salcia lui ~ 271.
Bibești, sat ⟨j. Gorj⟩ 83, 101; Udrea post. din ~ 113, 200.
Bican din Grivi, tatăl lui Stănilă (menț.) 271.
Bicul, rumân din Gropșani 78.
Bidiviul v. **Stăniia al Bidiviului** și **Stănii al lui Bidiviul.**
Bieta v. **Radul al Bietei.**
Bijga (Bijgăv), partea lui cu vii din Mircești, cumpărată de Ali Beiul Turcu, întărită lui Radul post. al doilea 336.
Bilcirești, sat ⟨probabil Bilciurești, j. Dîmbovița⟩, Serban log. din ~ 15, 80, 181, 244.
***Bircești** j. Romanați, sat ⟨azi j. Olt⟩, rumâni din ~ se răscumpără 195.
Bircii, sat ⟨prob. c. Scornicești, j. Olt⟩ martor din ~ 130.
Biserica domnească v. **București**, oraș.
Biserica lui Ghiorma banul v. **București**, oraș.
Bistreanul (Bistrinul), logofăt din Goești, boier tocmelnic 83, jurător 101.
Bistrița (Bîstrița, Uspenia), m-re ⟨j. Vîlcea⟩ 283; dăruită de domn cu satul Vaideei, pricină cu m-rea Tismana 115; ia jurători pentru un iaz la Băbeni 260; egumen 57, 80, 81, 238, 283; ierodiacon de la ~ 77; pecete 57.
Bistrița, rîu ⟨j. Vîlcea⟩ 75, 260.
Bistrițelul, baltă ⟨j. Dolj⟩, întărită m-rii Tismana 115.
Bistrul, fiul lui Dajul, rumân în Murgești 355.
Bîldănești, sat ⟨probabil Bîldana, c. Tărtășești, j. Ilfov⟩ 59.
Bîra, cneaz din Jigoreni, fiul lui Drăgan, se vinde rumân cu ocina lui Gherghe vist. 56; probabil același, frate cu Gota 56.
Bîra, rumân din Fometești, întărit unor neguțători 245.
Bîra, țigan lăutar 244.
Bîrca, sat ⟨j. Dolj⟩ 265.
Bîrcă, socrul lui Radul din Budeni (menț.) 365.
***Bîrluiu**, sat ⟨lg. Bărăști, j. Romanați; azi j. Olt⟩, Pătru și Prodan își vînd părțile din ~ lui Pătru din Morunglav 417.
Bîrsan din: Chiojd, martor 351; ~ din Mîrșa, jurător 42.
Bîrseni, sat ⟨poate Bîrsanul, ocină la Vernești⟩, Micul din ~ martor pentru Sainești ⟨j. Buzău⟩, D.
***Bîrsești**, sat ⟨or. Urziceni⟩ partea lui Dragul post., vîndută de nepoții lui, Nan post. și Hrizan 247.
Bîrsești, sat ⟨c. Mihăești, j. Vîlcea⟩ 67, 163, 270, 283, 389, 407, 409, 417.

Bîrza de Jos j. Romanaţi, sat ⟨azi j. Olt⟩, partea lui Sfeia din ~, vîndută de fiul său Crăciun 278.
Bîrzeşti, sat ⟨j. Ilfov; azi în mnc. Bucureşti⟩ 267; Dragomir dorobanţul şi Marica vînd vie la ~ 244.
Bîrzeu din Tincăbeşti, megiaş jurător 314.
Bitlana, top. la Zlaşoma 122.
Bîţcoveni, sat ⟨Bişcoveni?, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩, 420.
Bîzdîna, sat ⟨j. Dolj⟩, Dima clucer din ~ 171.
Blagodescul v. **Iane Blagodescul**, post.
***Blagodeşti**, sat ⟨lg. Lunca, j. Ialomiţa⟩ 369.
Blatniţa, topic ⟨probabil la Măceşul de Jos, j. Dolj⟩ 296.
Blăjoii de Sus (Blajoi ~ Bléjoi de ~, Bléjoi de Jos) j. Prahova, sat ⟨azi in mnc. Ploieşti⟩ 308, 337; parte din ~ dată in schimb de Radul al doilea post. m-rii Mislea pentru parte in Pătirlage 168.
Blotori, sat ⟨probabil Belitori, j. Teleorman; azi satul Troianul⟩ 19, 48.
Boari, sat ⟨Bohari, j. Argeş; azi Mălureni⟩ (menţ. ult.) E; Mitrea stolnic din ~ 15, 23.
Boandăr, v. **Tudor Boandăr**, log.
Boarţeşiul v. **Vîrtopul Boarţeşiului**.
Boba, mătuşa lui Vasilie monahul, cumpără vie in Cindeşti (menţ.) 336.
Bobe Hoţea din Pupezeni, tatăl lui Mihalo (menţ.) 390 .
Bobea din Morşeşti, martor 108.
Bobeşti, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩ 244, 405.
Bobocii, sat cu rumâni, întărit m-rii Mărgineni 177.
Bobolea, rumân din Lichireşti 227.
Bobotează v. **Danciul Bobotează**.
Bodea, popă, martor 106.
Bodea, ţigan boieresc 407.
Boga, negustor din Tirgşor, martor 309.
Boga, rumân din Curăteştii de Sus 299.
Bogaţi, sat ⟨j. Dimboviţa; azi j. Argeş⟩ 165.
Bogăteşti j. Muşcel şi Pădureţ, sat ⟨j. Muşcel; azi Fintina, c. Valea Mare Pravăţ, or. Cimpulung⟩, popă 135, 251, 279, 301.
Bogdan din: Lipia, martor 387; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Rugi, martor 271; ~ din Zetreni, tatăl lui Stanciul (menţ.) 57.
Bogdan, fiul Şupitului din Maxeni, vinde in Cacaleţii din Vale 336.
Bogdan iuzbaşă, oprit să ia dijma domnească 340.
Bogdan, postelnic, fiul lui Badea şifar, martor 188.
Bogdan, rumân din Podbeleşti 337.
Bogdan, ţigani 9, 89.
Bogdan Lăpuşneanu (Bogdan Vodă), domn al Moldovei ⟨1568—1572⟩, tatăl lui Alexandru cel Rău 320, 363, 405.
Bogdăneşti j. Vilcea, sat, jumătate din ~ cu rumânii, vindut m-rii Govora de: Preda, Tudosie şi Staico postelnic, fii lui Staico pah. 335.
Boghean v. **Nan Boghean**.
Boica din Băbeni, boier hotarnic pentru Cernăteşti şi Bucov 147, 148; martor 370; probabil acelaşi: „Boica şătrarul", moară chemată a lui ~, in descriere de hotar la Bucov 147, 148.
Boicul din Răsturnaţi, martor 239.
Boişoară, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vilcea⟩ 232; Ivaşco logofăt din ~ 79.
Bojorani, Bojoréni, Bojurani v. **Bujorani**, sat.
Bolbosea (Bolbose) din Berevoieşti, tatăl lui Nan log. (menţ.) 154, martor, semnează 97.
Bold v. **Stoica Bold**.
Boldea v. **Dealul lui Boldea**.
Boldeasca v. **Maria Boldeasca**.
Boldeşti, sat ⟨j. Săcuieni; azi ~ Grădiştea j. Prahova⟩ 168, D; ocina Zoseanca din ~, dăruită de Nenciul vornic finului său Sava 104; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, intărită lui Stan log., ş.a. 158.
Bolea v. **Muşat al Bolei**.
***Boleasca**, sat ⟨lg. Pasărea, j. Ilfov⟩ 15.
Boleţu din Şipot, martor 101,
Bolovan din Titeşti, intărit la Cocoi 46; martor 232.
Bonciul v. **Stan Bonciul**.
Bonţe din Măcineni, martor pentru Şaineşti, D.
Bora, sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 261.
Borancea v. **Stoica Borancea**.
Borăscul, sat ⟨j. Gorj⟩ 280.
Borcea, Borcie din Bucşani v. **Borcea** log.
Borcea din Topoloveni, v. **Borcea** log.
Borcea, logofăt din Bucşani, tatăl lui Avram post., bunicul lui Lupul 204, 282; ctitor al m-rii Gruiu, o miluieşte cu vie la Loloeşti (menţ.) 202, 282.
Borcea, logofăt din Creţuleşti, martor 163.
Borcea, logofăt din Petreşti, in pricină cu moştenii din Jupineşti 208.
Borcea, logofăt din Topoloveni, martor 244.
Borcea, popă, clisiarh la Biserica Domnească din Bucureşti, dă ştire domnului despre împresurarea ocinei oraşului de către Sava din Văcăreşti 377; ia jurămint 406; martor 217, 244.
Borcea, vornic, cumpără ocină în Stroeşti 206.
Bordea v. **Dumitru Bordea**.
Borleşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 139, 294.
Borzea din Nişcoveni, jurător 332.
Boteanu v. **Stoica Boteanu**.
Boteanul v. **Nedelco Boteanul**.
Boteni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, Andronie vătaf din ~ 15.
Boteni, sat ⟨Naipu, j. Vlaşca, azi j. Ilfov⟩ 76.
Botoe v. **Radul al lui Botoe**.

Boţocanu v. **Frăsinetu lu Boţocanu.**

Boul v. **Manea Boului.**

Bradul (Sf. Dimitrie), m-re j. Sac ⟨c. Tisău, j. Buzău⟩, scutită de dări 352.

Braica, moşnean rumânit din Jigoreni, (menţ.) 56.

Bran v. **Ivan al lui Bran.**

Bran, popă din Bucureşti. martor 188, 242; semnează 242.

Bran, popă, martor la diata lui Cristian din Zătreni, semnează ⟨?⟩ 57.

Bran, rumân boieresc din Pleaşov, mutat la Laiov, revine în satul lui 302.

Bran, tatăl lui Stanciul, vinde moşie în Nămuieşti şi eliberează un rumân, fără ocină 251.

Braneţ, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 278.

Braşov, oraş, boier din Ţara Românească dator la sudeţul ~ 282.

Bratea, partea lui la Ibăneşti (menţ.) 156.

Bratosin, tatăl lui Ivan (menţ.) 56.

Bratovici v. **Stroia Bratovici.**

Bratul, comis, f. mare comis din Ueşti, socrul lui Mitrea pitar 88; martor, jurător 267, 25; probabil acelaşi: judecă împărţirea averii rămase de la Cernica vorn. 20.

Bratul cumpără moşie de la Radu Moncescu 366.

Bratul din: Cîndeşti, martor 93; ~ din Cocani, martor 130; din Vlădila, ginerele lui Aldea, martor 38.

Bratul, fiul lui Neagoe post. din Corşori, se înfrăţeşte cu fratele său Pătru 223.

Bratul, gramatic, scrie zapis 23, 175, 238; semnează 175.

Bratul, moştean din Jupîneşti 208.

Bratul, tatăl lui Şerban, vinde moşie în Nămuieşti, eliberează rumân numai cu capul 251.

Brădăşeşti, j. Argeş, sat ⟨Brătăşeşti⟩ cu rumâni, întărit lui Vucina mare pah. şi jupaniţei sale, Neaga 364.

Brădiţeanul v. **Stan Brădiţeanul.**

Brăeşti, sat ⟨probabil j. Buzău⟩, Mihalcea pitar cumpără jumătate din ~ de la megiaşi 336.

Brăilă, rumân din Muereasca 283, 286.

Brăneşti, sat ⟨j. Dolj; azi j. Gorj⟩ 34, 113; părţile lui Miloş log. şi Berivoe 83; înfrăţire 101; rumâni fugiţi din ~ 306.

***Brăneşti**, sat ⟨lg. Dărmăneşti, j. Prahova; azi j. Dîmboviţa⟩ popă 141.

***Brăneşti** j. Sac, sat ⟨lg. Jugureni; azi j. Prahova⟩ sătenii din ~ cu ocini la Budureşti 60.

Brănilă, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.

Brănilă, martor pentru Muereasca 283.

Brăniştari, sat ⟨j. Vîlcea; azi j. Ilfov⟩ 385.

Brăsniţă, sat ⟨Brezniţa — Motru, j. Mehedinţi⟩ 360.

***Brătăşani**, sat ⟨Şopîrliţa, j. Olt⟩, parte închinată la m-rea Brîncoveni de Badea, Danciul, judeci 81.

Brăteşti, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi j. Prahova⟩ 2.

Brătian, logofăt, martor, semnează ⟨?⟩ 188.

Brătiani j. Argeş, sat ⟨azi Brăduleţul⟩ 31, 226, 246, 267, 419; logofeţi din ~ 21, 188, 217, 244; **Brătienii de Sus** 163.

Brătieşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 169.

Brătilă, cneaz rumânit din Risipiţi 34.

Brătuleşti, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩ 337.

***Brătuleşti**, sat ⟨j. Rîmnicu Sărat; azi probabil j. Buzău⟩ 88.

Brăzogîrla, gîrlă la Bistriţelul ⟨j. Dolj⟩ 115.

Breb ⟨j. Prahova,⟩ sat, ocină a m-rii Mislea, cu gorştină 421.

Breasta, sat ⟨j. Dolj⟩ 107, 171, 341.

Bresniţa, sat ⟨Brezniţa — Ocol, j. Mehedinţi⟩ al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiţi peste Dunăre de „bogate nevoi" 116.

Brezica v. **Oprea Brezica.**

Brézoe (Brezoe), sat ⟨j. Ilfov⟩ 59, 149, 268.

Brézoi (Brézoe, Brézoia), sat ⟨j. Vîlcea⟩ din gura Lotrului, parte din ~ dăruită m-rii Cozia de Maria şi Stana 77.

Brie vinde delniţă la Izvorani 281.

Brînceni (Brînceani), sat ⟨j. Teleorman⟩ 19, 48.

Brîncoveanul, Brîncoveanu, v. **Preda Brîncoveanul.**

Brîncoveni, (Uspenia), m-re ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ dăruită cu părţi în Robăneşti şi Schitişor de Rafail călugărul şi Leul 80; funie de moşie închinată ~ de judecii din Brătăşani 81.

Brîncoveni, sat domnesc ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 16, 23, 81, 92, 169, 270, 278, 283; loc de popas al lui Matei Basarab 355; judecată în faţa domnului şi a marelui divan la ~ 84, 107, 115; ţigănia domnească de la ~ 43; popă 339; acte scrise la ~ 80, 82—85.

Brînduşa, jupaniţă, sora lui Lupul pah. din Jirov, pricină 305.

Broscari, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 345.

***Bucina**, sat ⟨lg. Jidoştiţa, j. Mehedinţi⟩ al m-rii Tismana; sătenii din ~ fugiţi peste Dunăre de „bogate nevoi" 116.

Buciumaş din Pulaş vinde parte 156.

Buciumeanul v. **Ivan Buciumeanul.**

Buciumeni, sat ⟨or. Buftea, j. Ilfov⟩ 163.

Bucov, sat ⟨j. Săcuieni; azi în mnc. Ploieşti⟩ 71, 105, 331, 337, 351; în hotar cu Cernăteşti 148; Dumitraşco fost clucer al doilea, stăpîn la ~ 147.

Bucovăţ, m-re ⟨Bucovăţ, mnc. Craiova⟩ cu parte în Lacul Tomei, pricină 341.

***Bucoveţ**, sat ⟨probabil j. Mehedinţi; lg. mnc. Tr. Severin⟩ ocina m-rii Topolniţa la ~ 82.

Bucoviel, pîrîu, afluent al Teleajenului ⟨j. Prahova⟩ 147, 148.

Bucșani, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 9, 192, 202, 204, 282, 371.
Bucșănești, sat ⟨Bucșenești, j. Argeș⟩ 246.
Bucșe din București, martor 350.
Bucșe, megiaș din Tărtășești, jurător 59.
Bucu (Bucul Bătrîn, Bucu Star), sat j. Ialomița 256, 284, 390; părți din ~ cumpărate de Oprea mare agă de la Stan Pițig și Băncilă 172, de la Radu Robul cu fiul său 321.
***Buculești**, sat ⟨j. Rîmnicu Sărat⟩, vie întărită lui Mustață din Bălțați 189.
Bucur v. **Lazul Bucur.**
Bucur, rumân din Mușetești, vîndut lui Mitrea f. mare pitar 163.
Bucureșteanul, Bucureștenul, Bucureștianul v. **Dedul Bucureșteanul.**
București, oraș, oraș domnesc, cetate de scaun 127, 350, 394, 426;
orășenii din ~ întăriți peste ocini, vii, livezi, după pricină cu Sava, fiul lui Negre din Văcărești, restabilirea vechilor hotare ale ~ 377;
Tîrgul de Sus 50; dealul orașului 377; 242. curtea domnească 298; loc domnesc în ocina 377; mori domnești 288;
mahala 242; baie 288; case, locuri de case 91, 173, 222, 288, 298; puț 91; locuri de prăvălii 395; pivnițe 155, 298; negustori 91, 222; cantaragiu 237; cizmar 91; cojocar 155; croitori 33, 298; luminărar 395; pimnicer 91; săpunar 166; șelari 298;
județul și pîrgarii 288;
portar 244; sulger, vornic 288;
biserici și m-ri:
Biserica Domnească, jurămînt făcut în ~ 406.
Biserica Ghiormei banul, metoh la Pogoniana 47.
Biserica Grecilor, popă 155;
Biserica Popii lui Plăcintă, în tîrgul de sus 50;
Mihai Vodă (Sf. Nicolae), m-re, în pricină pentru sate și loc 47, 234, 267; egumen 47, 234, 267.
Mitropolia din ~ 20, 25, E;
Sf. Ioan, m-re, prăvălie în tîrgul de sus, popă 50;
Radu Vodă (Sf. Troiță), m-re din ~ din jos de ~ 16, 287—289, sate și ocini 13, 214, 289, 357;
mori în ~ 288; vii în ~ 287, 377; rumâni 423;
scutiri 288; pricini 258, E; egumen 16, 307;
popi 33, 91, 188, 377; clisiarh 244; diac 75; spudei 243;
Școala domnească 201; dascăl slovenesc la ~ 201, 244;
acte domnești scrise în ~ : passim; carte a mitropolitului 71 și cu boierii 20, 128; carte a marelui ban scrisă în ~ 58; cărți de mărturie și judecată 48, 212, 280; acte particulare scrise în ~ 17, 18, 28, 49, 50, 91, 153, 161, 181, 182, 202, 203, 213, 218, 225, 283, 290, 294, 298, 331, 335, 353, 398, 409.
***București** *⟨Budurești⟩, sat ⟨probabil lg. Fîntînele, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ sătenii din ~ își aleg ocinele din ~ cumpărate de la Ilie vornic, Rusea și Ilina, jupînese 60.
Buda v. **Stanciul Budei.**
Buda vinde jumătate din satul Curătești de Sus 299.
Budeasa, sat 350.
Budeni (Budéni), sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 350, 359, 365.
Budești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩ 137.
Budurești, sat, parte dată în schimb de Toader ș.a. lui Avram log. pentru parte din Cepturi 262.
Buești, sat ⟨j. Ialomița⟩ 130, 412.
Bugea din Cîrlige vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei împărătești 334.
Bughiani, sat ⟨Movila Banului, j. Buzău⟩ hotar 336.
Buia, rumân din Studenița 41.
Buica din Bîrzești, martor 244.
Buica din Șerbănești, fiica lui Giura cel mare, mama Cherăi, soacra popei Ianache din Morunglav, stăpînă, dă zestre 132, 133, 150.
Buică (Buecă), fata lui Radul Răchie, vinde partea sa cu vie lui Sima al doilea logofăt ⟨lg. Păușești⟩ 400.
Bujorani (Bojorani, Bojoréni, Bojurani) sat ⟨Bujoreni, j. Vîlcea⟩ 72, 77, 79, 213, 218, 283, 378, 403, 411.
Bulăiaș, iuzbașă din Gherghița, martor 314.
Bulborea vinde vie în dealul Brăneștilor, lui Stoica log. 315.
Bulbosii din Berevoiești, martor 241.
***Bulboceni** (Bulbucini), sat ⟨probabil lg. Cornățelu, j. Dîmbovița⟩ 76.
Buliga, agă, stăpîn în Meriș (menț.) 410.
Buliga, căpitan, cumpără parte în Erghevița 391.
Buluroiul v. **Dumitrașco Buluroiul.**
Bumbuești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 46, 232.
Bunea v. **Gherghe al lui Bunea.**
Bunea din: Beanca, martor 420; ~ Fîntînele, cu parte în Cepturi 262; ~ din Tătărăi, tatăl lui Tuader uncheașul (menț.) 209.
Bunea log. v. **Bunea Vîlcul** log.
Bunea, martor pentru Cîndești 179.
Bunea, nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragii de la Olteț 10.
Bunea, soțul Dobrei și ginerele Ancăi, vinde parte în Star Chiojd lui Balea log. 312, 351.
Bunea Vîlcul (Bunea) ⟨Grădișteanul⟩, logofăt, stăpîn în Grădiștea 145, 285, 318, 359, 365, 385; în Nucșoara 418; vie la Grădiște 285, în Dealul Tîrgoviștei

356; ţigani 197; rumâneşte la Fieni 420.
în adunarea de stări 406; log. de vistierie 128, 318, 354, 356, 359; dă carte 128; martor 2, 21, 49, 58, 88, 153, 161, 167, 202, 203, 217, 244, 245, 335, 399; semnează 21, 58, 153, 161, 203, 335.
Buneşti, sat ⟨j. Argeş⟩ C.
Bunghe v. **Dadul al lui Bunghe**.
Bunul, partea lui din Beleţi 165.
Burcea, logofăt din Glăvăneşti, martor 375.
Burdea v. **Dumitru Burdea**.
Burlan din Zoreşti, martor 344.
Burlan, tatăl lui Mirce, martor pentru Odobeni (menţ.) 90.
Burţoiul v. **Ion Burţoiul**.
Busulă v. **Stanciul al lui Busulă**.
Buşilă, delniţa lui la Curtea ⟨Gorj⟩ (menţ.) 191.
Buta, rumâni din Şchei, întăriţi lui Radul al doilea vistier 282.
Butiianul, moşie la Săcuiani ⟨lg. Tînganu, j. Ilfov⟩, cumpărată de Dumitru Dudescu 244.
Butoi, sat ⟨j. Dîmboviţa ?⟩, hotare, vîrful ~ 363.
Butoiul, m-re v. **Potoc**.
Butui pîrîu? ⟨j. Dîmboviţa⟩, funie de ocină „pînă în ~" 363.
Buţcat v. **Petrea al lui Buţcat**.
Buzatul v. **Iane Buzatul**.
***Buzăeşti** ⟨probabil lg. Finta, j. Dîmboviţa⟩ 282.
Buzău, judeţ, sate din ~ 4, 222, 291, 332, 336.
Buzău, oraş (tîrg) 336; ceauş 368; negustor 292; Episcopia, dăruită de domn cu ţigani 8, 43; megiaşi jură pe evanghelie la ~ 235; episcopi 71, 115, 121, 253, 254, 383.
Buzău, rîu, în descriere de hotare 26, 292, sat pe ~ 4; roţi şi vaduri de moară pe ~ 26, 151, 336.
Buze, martor pentru Deduleşti 193.
Buzea, frate cu Dragomir, volnicit să-şi ţină vadul de moară pe Buzău, la Deduleşti, după pricină 151.
Buzea, rumân din Lichireşti, stabilit în Crăceşti după legătura lui Mihai Viteazul 227.
Buzea, tatăl Neacşei şi al Lepădatei, cumpără ocină în Curtea ⟨Gorj⟩ (menţ.) 191.
Buzescul v. **Preda ~ şi Radul Buzescul**.
Buzinca, mare comis, tatăl lui Preda sulger, stăpîn în Mătieşti, Zoreşti ş.a. 222; în pricină pentru Cepturi 262;
în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—270, 272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 294, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424; în adunarea de stări 128, 406;
martor 2, 58, 161, 181, 331, 335, 382, 398, 399; jurător (menţ.) 203.
semnează 58, 398, 406.

C

Cacaeiu v. **Stănimirul de Jos**.
***Cacaleţi ~ din Coastă ~ din Vale**, j. Buzău, sat ⟨lg. Albeşti⟩, hotare, părţi cu vad de moară întărite lui Radu, Neagoe, Gherghe şi Moise 336.
***Cacaleţi**, sat ⟨probabil lg. Isbiceni, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 380.
***Cacaleţi**, sat ⟨lg. Căzăneşti; azi în or. Rm. Vîlcea⟩ ocina lui Staico Rudeanul pah. dată jupaniţei sale, Rada 128.
Cacaleţi, sat 111.
Cacova, sat ⟨j. Vîlcea; azi Piscu Mare⟩ 260, 283, 378.
Calcea, nepotul Ciolanului, partea lui în dealul Cîndeştilor (menţ.) 179, 336.
Calea, jupaniţă, fiica lui Cernica vornic, familie, dobîndeşte jumătate din averea tatălui ei de la Ghitioara, Săcuiani ş.a. după pricină 20, 25.
Calea, jupaniţa lui Dragul logofăt, familie, stăpînă de ţigani, 369.
Calea, jupaniţa lui Dumitru vornic din Cepturi, familie, stăpînă în Dădeşti 270.
Calea cea mare v. **Drumul cel mare**.
Calea den Mijloc, top. la Şarlău ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Calea Stăjeretului, top. la Bucov şi Cernăteşti ⟨j. Prahova⟩ 147, 148.
Calen, Calin, Calinov, v. **Călin** şi **Stoica al lui Calin**.
Calinic, popă, egumen al m-rii Plumbuita 231.
Caliu, tatăl Radei (menţ.) 59.
Calivin, călugăr, din Pădureţ, familie (menţ.) 414.
Calivin, monah, dăruieşte m-rii Ciolanul parte în Cîndeşti (menţ.) 336.
Calivit, martor la Lipereşti 138.
Calofir, megiaş din Găurici, jurător pentru Mihăileşti 19, 48.
Caloian v. **Vlad ~**
Calotă v. **Stoica al lui Calotă**.
Calotă armaş v. **Calotă clucer**.
Calotă călăraş, martor pentru Frăsinet 249.
Calotă, clucer, mare clucer, apoi mare sulger, (fost armaş), 163 din Popeşti, frate cu Toader vătaf 29, 299; primeşte carte de dezvinovăţire în legătură cu furtul banilor de haraci 406; martor:

28, 29, 33, 49, 56, 88, 160, 161, 181, 221, 335, 350, 398, 399; semnează 28, 160 (?), 161, 221, 335, 398.

Calotă diacon, martor pentru Bucureşti 155.

Calotă din Bălceşti, jurător 157.

Calotă, postelnic din Pîrîiani, nepotul lui Danciul Zamonea, familie, stăpîn în Polovragii de la Olteţ 10.

Calotă, postelnic din Tătuleşti, martor, semnează 172; probabil acelaşi: **Calotă**, fiul lui Ventilă vătaf din Tătuleşti, martor 149.

Calotă sulger mare v. **Calotă clucer.**

Cana Galileii în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.

Cantacuzino v. **Costantin Cantacuzino.**

Caplea din Periş, jupaniţa (menţ.) 215.

Caplea, fiica lui Stanciul Băiaşul, soră cu Stana 396.

Caplea, jupaniţă, fiica lui Chiriaz, soţia lui Dumitraşco Cepariul post. 282.

Caplea, jupaniţă, sora Neacşei, cumpără ocină la Deduleşti 309.

Caplea, stolniceasa, soţia lui Vasilie mare stolnic 104.

Capra, munte în moşia oraşului Cîmpulung 424.

Cara-Hagi-Hasan din Dîrstor, frate cu Dumitraşco vist., dă bani cu împrumut 163.

Caracal, oraş 31.

Caramazache v. **Dumitru ~.**

***Carcadulea** (Carcadiul) j. Sac ⟨lg. Mărgineanu; azi j. Prahova⟩ 239, ocina lui Diman vîndută lui Lupu căpitan 166.

Caridi v. **Gheorghie Caridi.**

Cataramă v. **Dubre Cataramă.**

Cataragiul v. **Enache Cataragiul.**

Catrina jupaniţă din Romceani, familie, partea ei de moştenire din Dreveşti vîndută lui Radul al doilea vist. 88.

Catrina, ţigancă boierească 408.

Casa de Milă, top. la ***Futeşti** j. Ilfov ⟨lg. Curăteşti⟩ 212, 215, 317.

Cascul v. **Nica Cascul.**

Caşotin, martor pentru Ibăneşti 339.

Caţaveica, ţigancă boierească 158.

Cazacu v. **Radul Cazacu.**

Cazacul primeşte parte de vie şi pivniţă la moartea soţiei sale, Gurbana 229.

Căbelul, baltă ⟨Căbăl, j. Ialomiţa⟩, a m-rii Cozia, cu tot venitul 55.

Căcănău v. **Stănimirul de Jos.**

Căciulaţi v. **Cuciulaţi.**

Căldăruşani, sat ⟨j. Ilfov⟩ 163.

Călimăneşti, sat ⟨j. Vîlcea; azi oraş⟩ 77; slobozie a m-rii Cozia 286.

Călin, Calen, Calin:

Călin cel mare din Lipia, martor 387.

—**Calin**, dascăl, scrie zapis pentru Belceşti 380.

Călin (Calen, Calin) din: Chiojd, martor 351; ~ din Finţeşti, martor 259; ~ din Mălaia, frate cu Opriş, face danie m-rii Cozia 79.

Călin, fiul lui Trişcă, rumân din Podbeleşti 337.

—**Calen** (Calinov), „moş" în Cîndeşti (menţ.) 182, 235, 336.

Călin (Calin) rumâni: din Fometeşti 245; ~ din Podbeleşti 337.

—**Calen** spudei, scrie act domnesc 315.

Călin, tatăl lui Stanciul din Cocoi (menţ.) 46.

—**Calin**, ţigan mănăstiresc 57.

—**Calin**, uncheaş, tatăl Mariei (menţ.) 36.

Călin vinde vie în dealul Năenilor 374.

—**Calen Tabără** (Calen) ⟨postelnic din Săteni⟩, în pricină cu Nenciul vornic pentru o datorie 100.

Călina din Comani, jupaniţă, mama lui Badea paharnic, familie, rumâneşte cu sila 85.

Călină (Icălina), jupîneasa lui Sima din Stănceşti, familie, stăpînă în Găgeni şi Călugăreni 275.

***Călineşti**, sat ⟨lg. Jideni, j. Buzău⟩ deal cu vii, vîndute de Stan Gealoiul lui Ionaşco 189.

Călineşti (Căleneşti, Călinişti), sat ⟨j. Prahova⟩ 127, 141, 176, 384; vie cumpărată de Radul al doilea armaş de la Sima vătaf 164.

Călmăţui, rîu, în descriere de hotar la Ştiubee 186.

Călmăţuiul Vîhoritului ⟨pîrîu⟩ la Cacaleţii din Coastă 336.

Călotici armaş, martor la Mihăeşti 389.

***Călugăreni**, sat ⟨probabil Cireaşov, j. Olt⟩ 11.

Călugăreni, sat ⟨Valea Călugărească, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, vii întărite Muşei şi Neacşei, fiicele Călinei 275; probabil acelaşi: Călugăreni, sat 14.

Călugăriţa vinde vie în dealul Năenilor 374.

Călugărul, top. la Dol Foleşti ⟨j. Vîlcea⟩ 75.

Căluiu (Sf. Nicolae) m-re ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 132, egumen Ieremiia 150.

Cămăneşti, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩ 304.

Cămîrzan din Jideni, vinde vie 189.

Căpăşescul v. **Neagul Căpuşăscul.**

Căpăţînă v. **Dan Căpăţînă.**

Căpăţîneni, sat ⟨j. Argeş⟩ 232.

Căpăţîneşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 330, 332.

Căpreni, sat ⟨j. Dolj; azi j. Gorj⟩ 101, 274, 324, 408.

Căpriorul, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, parte cu rumâni întărită m-rii Mărgineni, dania lui Stan log. 123.

Căpuşă, Căpuşăscul v. **Neagoe Căpuşăscul.**

Cărbuneşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 220.

Cătun j. Dîmboviţa ⟨c. Corneşti⟩, părţi cu vaduri de moară şi din ocina Suslănească întărite lui Radu al doilea vist. 282.

Cătun, sat ⟨j. Săcuieni; azi c. Fîntînele, j. Prahova⟩ 290, 375.

Cătunul Tomei v. **Toma, sat.**

Căzan, Cazan:

—Cazan v. **Albea al lui Cazan.**

—**Cazan** călugăr din Mărgineni, martor 273.
Căzan (Cazan): din Băbeni, tatăl lui Dragotă (menț.) 244; din Bătiești, martor 219; ~ Zălogi, răscumpără pe fiul lui Pătrașco de la spînzurătoare 137.
Căzan, fiul Săbii, martor pentru Băbeni 370.
Căzan (Cazan), fratele: lui Fulga vinde parte în Pătîrlage 336; ~ lui Rogoz vinde parte în Mocești 336; ~ lui Zîrnă se înfrățește cu Mușat croitorul pe partea sa din Cîndești 120.
—**Cazan**, popă din Brănești, cu parte în Budurești 60.
Căzan (Cazan), rumâni: din Gropșani 78; ~ din Muereasca 283, 286.
Căzan, țigani 198, 322.
Căzănești, sat ⟨j. Olt⟩ 156.
Celebi, Cilibi v. **Răgep Celebi** și **Ahmet Cilibi**.
Celeiul, sat ⟨j. Romanați; azi în or. Corabia⟩ cu gîrlă și baltă întărite m-rii Potoc 363.
Cepari, sat ⟨j. Argeș⟩ 49, 226, 246, 267.
Ceparul v. **Ivașco Ceparul**.
Ceplea, sat ⟨j. Gorj⟩ 101, 113, 200, 277, 348, 355.
Ceptureanca, via ei în descriere de hotar la Scăieni 351.
Cepturile (Cepturi), sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 270; vii ale jupaniței Rada schimbate de soțul ei, Stoica Rudeanul, cu vii la Copăcel 65, 128; vii și stînjeni de ocină întărite lui Toader ș.a. în urma unei judecăți 262.
Cepturoaia, sat ⟨j. Romanați; azi Iancu-Jianu, j. Olt⟩ 122, 195, 222, 426.
Cerbureni, sat ⟨j. Argeș⟩, rumân cu ocină în ~ întărit lui Vucina mare pah. 364.
Cerchez, vătaful, ginerele lui Iordache vornicul, în pricină cu m-rea Bistrița pentru țigani 342; în marea adunare a țării 406; martor 188.
Cernaia, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 89, 200.
Cernat, fiul lui Vladul din Jigorani, familie, vinde parte în ocina Găgenească 259.
Cernat, ⟨logofăt din Puțintei⟩, tatăl lui Lupșe și al lui Vîlcul (menț.) 98.
Cernat, mare portar, ispravnic domnesc, de jurători 178, 182, 226, 332; martor 167, 181, 188, 245, 335.
Cernat. rumâni: din Răsipiți 34; ~ din Studeni 41.
Cernat, tatăl lui Novac cu parte în ocina Găgenească (menț.) 259.
Cernătescul v. **Stan Cernătescul**.
Cernătești, sat ⟨j. Săcuieni; azi c. Plopu j. Prahova⟩ 290, 404; jumătate de sat cu rumâni, vii și mori întărit m-rii Glavaciog 61, 148; hotărnicită de partea lui Pavel post. 147, 148.
Cerneți (Cerneț, Cernețu), sat ⟨j. Mehedinți; azi în or. Tr. Severin⟩ rumâni din ~ ai m-rii Govora 296; popă 391.
Cernica, armaș, fiul lui Ionașcu comis și al Neacșăi, ⟨nepotul lui Cernica vornic⟩, vinde ocină la Săcuiani 217, 244; martor 395.
Cernica din Cacaeiu, martor 261; ~ din Tărtășești, frate cu Tudor, martor 59.
Cernica, martor pentru Drăghinești 333.
⟨**Cernica**⟩ (Mănăstirea Cernicăi vornicului), m-re ⟨azi în mnc. București⟩, prăvălii în București 395.
Cernica, nepotul lui Drăghici logofăt, vinde moșie la Belciugatul 388.
Cernica postelnic, ispravnic de jurători 280.
Cernica, vornic, familie, împărțirea averii sale la urmași 20, 25; dă bani cu împrumut 369; mănăstirea lui ~ 395; jurător (menț.) 247.
Ceroveț v. **Țeroveț**, sat.
Certoga, baltă la Jiu, întărită m-rii Xenofon 320.
Cervenie, călugăr, zapisul lui (menț.) 14.
Ceslău v. **Cislău**, sat.
Cetățeni, sat ⟨probabil *Cetățele, lg. Grivița j. Ialomița⟩ în descriere de hotar la Bucu 321.
Ceuri, sat ⟨j. Gorj; azi mutat⟩, sat al m-rii Tismana 252.
Chefala v. **Neca Chefala**.
Chelemetea, sătean din Cîrlige 334.
Chera (Chero), negustor din Ocna Mare, martor 125, 378, 411.
Chera, popă din Rîmnic, martor 283.
Chera, preoteasă, soția popii Ianache din Morunglavi, familie, via ei în Șerbănești 150.
Cherba (Chirba), sat ⟨j. Săcuieni; azi în or. Urlați⟩ 140, 142, 144, 311.
Cherbeleț v. **Preda Cherbeleț**.
Chesar v. **Chisar**.
Chintești, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 132, 150, 195.
Chiojd (Chiojdu din Bîsca) j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩, popă 351; v. și **Star Chiojd**, sat.
Chiojdeni (Cîojdeni), sat ⟨Chiojdeanca, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 117, 293.
Chira (Chiro), martori: pentru Pitești 118; ~ pentru Oltenei 368.
Chira Sîrbuleț, martor pentru Drăgoeni 297.
Chirba v. **Cherba**, sat.
Chircă, comis din Ruda, tatăl lui Chisar paharnic, dă parte în Groșani m-rii Tismana (menț). 347.
Chircă, croitor din București, cumpără casă cu pivniță 298.
Chircă, paharnic din Păpălari, martor 169.
Chircă, paharnic din Runcu, soțul Despei, familie, stăpîn în Runcu 17, 18; semnează 17.
Chircă, postelnici, martori: ~ din Curtișoara 389; postelnic al doilea, ~ 335.
Chircă, sulger, fiul lui Tudor Rudeanul, familie 245, 265; paharnic 245; renunță

la drepturile lui din Fometești 153, 245; martor, semnează 153, 169.
Chirfete (Cherfote), popă din Tîrgoviște, în diata Gurbanei 229; diacon 63; martor 63, 155, 327, 328; probabil același: ~, fiul (?) lui Rafail călugărul 76.
Chiriiac din Stoenești, în pricină pentru un rumân 304.
Chiriiac, martor pentru Muereasca 283.
Chiriaz, tatăl jupaniței Caplea a lui Dumitrașco Cepariul (menț.) 282.
Chiril, monah la Argeș, martor 223.
Chiril, patriarhul Țarigradului, legături cu biserica din Țara Rom., dă carte 6.
Chiriță din Pitești, martor 118.
Chisar, **Chesar**:
Chisar din Mușcel, tatăl lui Pătru (menț.) 222; ~ din Sărăcinești, frate cu Necula cupeț, martor 283.
Chisar, paharnic din Ruda, fiul lui Chircă comisul, renunță la drepturile lui în Fometești 153; scrie Groșanilor 347; martor 335.
=**Chesar**, postelnic din Privalea, martor 167.
Chisar, vornic mare fost ⟨din Leotești⟩ (menț.) 214.
Chiurcibașa v. **Costandin Chiurcibașa**.
Chi⟨v⟩ul, iuzbașă din Tîrșor, martor pentru Dedulești 248.
Cincea, rumân din Studenița, tatăl lui Cernat 41.
Cinpoitorul v. **Neagul Cinpoitorul**.
Ciobanul, vad la Jiu cu pod umblător, întărit m-rii Xenofon 320.
Cioca v. **Dumitru Cioca**.
Cioca, țigan mănăstiresc 363.
Ciocănari, sat ⟨j. Ilfov⟩ 282.
Ciocănești j. Ilfov, sat ⟨azi j. Ialomița⟩ parte cu rumâni întărită lui Mitrea pitar, hotărnicie 267.
Ciocănești, sat ⟨j. Mușcel și Păduret; azi j. Argeș⟩ deal cu vii, vinăriciul domnesc întărit m-rii Cotmeana 44; obligații fiscale 425.
Ciocătăneasca, funie la Muereasca, j. Vîlcea 283, 286.
Cioceni (Ciociani), sat ⟨j. Prahova⟩ 140, 311; părți întărite lui Stan log. și lui Hranita, nepoții Mariei Boldeasca 158.
Ciocor, Ciocoroh v. **Tudor Ciocor**.
Cioiana comis, martor pentru Mușceleni 397.
Ciolanul, m-re ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, vinde parte în Cîndești 336.
Ciolanul (Ciolan), partea lui în Cîndești (menț.) 93, 336.
Ciorani, în apa Ialomiței, sat ⟨probabil Cioara, j. Ilfov; azi Ion Roată⟩, mori întărite lui Ivașco mare vornic și Mariei 96.
Ciorăni, sat ⟨probabil j. Gorj; azi Miculești⟩, partea lui Muja vîndută lui Dumitru mare pitar 360.
Cioroiul v. **Badea**, ~ Stan și **Vladu Cioroiul**.
Ciova, țigan boieresc 408.
Cireașă, martor pentru Stroești 206.
Cislău (Ceslău), sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 190, 192.
***Ciucel** j. Mehedinți, sat ⟨lg. Glogova; azi j. Gorj⟩, vie și ocină întărite lui Lațco 381.
Ciuhani, sat 304.
Ciulinița j. Ialomița, sat ⟨Ciulnița⟩ 73; ocină și loc de casă cumpărate de Radul călărașul 261.
***Ciumernic**. sat ⟨lg. Glina; mnc. București⟩, parte întărită lui Dumitru Dudescul 58.
Ciumești, sat ⟨j. Mușcel și Păduret; azi Argeșelul, or. Pitești⟩ 281.
Ciungul, țigan mănăstiresc 1.
Ciupenița, sat ⟨Ciupelnița, j. Prahova⟩ 369.
Ciuperceni, sat ⟨j. Gorj⟩ 52.
Ciurea cel bătrîn, martor 225.
Ciuta din Ștefănești, familie (menț.) 109, 302.
Ciutrea vinde parte în Șoimari (menț.) 220.
Ciuturi, sat ⟨probabil j. Dolj⟩ 280.
Cizmescul v. **Manea Cizmescul**.
Cîineasca, parte la Mocești ⟨Lipia, j. Buzău⟩ 336.
***Cîinești**, sat ⟨lg. Lipia, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 14.
***Cîinești**, (~ de pe Otăsău, Cînești) j. Vîlcea ⟨lg. Surpatele⟩ vii cumpărate de Sima logofăt de la Radu Cotorogea 27, 407; părți cu vie ale lui popa Stanciul moștenite de fiica sa Stanca și Radu Cotorogea 196.
Cîlcești, sat ⟨j. Gorj⟩ 52.
Cîlcești, sat ⟨Cîlceasca, c. Mihăești, j. Mușcel și Păduret; azi j. Argeș⟩ 241, 273.
Cîlnic, rîu ⟨afl. al Gilortului⟩, în hotar la Albeni 200.
Cîmpina, sat ⟨j. Prahova; azi oraș⟩ 104, 367.
Cîmpulung (Dîlgopol) oraș ⟨j. Mușcel și Păduret; azi j. Argeș⟩ 99, 273, 319, 394; oraș domnesc 205; întărire pentru vechile hotare 424; privilegiile orășenilor 250; pricină pentru mori și pive din ~ cu Preda post. și Oancea log. din Lerești 205; biserica lui Radu Negru ⟨Biserica domnească⟩ ridicată din temelie a 2-a oară 250; județ 135, 205; popă 279.
Cînda din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84; ~ din Soceni, frate cu Stan, vinde livadă 343.
Cînda, popă din Brîncoveni, martor 278.
Cînda, postelnic din Balotești, fiul lui Ivașco postelnic 208; cu parți în Izvorani 102, 103, 268; vinde în Bercești 64; în pricină pentru Jupînești 208.

Cîndeşti, sat ⟨j. Buzău⟩, deal cu vii; stăpînit pe „moşi" 182; partea lui Cornea aleasă cu jurători şi întărită nepoţilor lui 182, 235; înfrăţire între Căzan, Zîrnă şi Muşat 120; parte vîndută de Maria lui Gherghe şi Pătru 93; vii din partea lui Calcea şi vad de moară, întărite fiilor lui Mihalcea portar 179, 336; croitor 120.

Cîojdeni v. **Chiojdeni**, sat.

Cîojdeanul v. *Stan Cîojdeanul*.

Cîrcinov, pîrîu ⟨afl. al Argeşului⟩ 219.

***Cîrciumari**, sat ⟨lg. Rădeşti, j. Olt⟩ 265.

Cîrlig, rumân în Sărdăneşti, cu delniţă 113.

Cîrlige j. Rîmnicu-Sărat, sat ⟨azi j. Vrancea⟩, ocine şi vii întărite lui Ghinea vameşul 334.

Cîrloban v. **Radul Cîrloban**.

Cîrlomăneasca, partea cîrlomanilor la Verneşti ⟨j. Buzău⟩, înfrăţire 98.

Cîrlomăneşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 179, 182, 235, 330, 332, 336.

***Cîrnitură**, sat ⟨lg. Cîmpeni, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ părţi cumpărate de Lupul cpt. din Lapoş 239.

Cîrnul, în pricină pentru Grădişte şi Vîrîţi 272.

Cîrstăneşti, v. **Cîrstineşti**, sat.

Cîrste, Cîrstea, Crăste:

Cîrstea v. **Radu Cîrstii**.

Cîrstea, armaş al doilea, soţul Vilaei, familie, în pricină pentru Ostra 84.

Cîrstea, diacon, popă, scrie zapis pentru Bătieşti ş.a. 219.

Cîrstea (Crăsti): din Alămăneşti, martor 85; ~ din Bîrseşti; jurător 270; ~ din Brătuleşti v. *Cîrstea* post; ~ din Ciociani, martor 311; ~ din Coţiani v. Cîrste log; ~ din Săteni, fiul lui Ventilă post., martor 63; ~ din Tîrgşor, martor 193, 309; ~ din Vărăşti, megiaş, jurător 42.

—**Crăste**, fiul lui Rafail călugărul, răscumpărat din rumânie 76.

Cîrstea, grec din Crăcineni, jurător 270.

Cîrstea, iuzbaşă, ginerele jupaniţei Maria. stăpîn în Curoteştii de Sus 221; ~ martor pentru Dătcoi 221.

Cîrstea, logofeţi; din Coţiani, scrie zapis 192; ~ fiul lui Stanciul din Izbiceni martor 68.

Cîrstea, martori: pentru Bărbuleţ 240; ~ pentru Şoimari 220.

Cîrstea (Cîrste), megiaşi: din Prodoleşti, cu parte în Udeni 76; ~ din Tărtăşeşti, jurător 59.

Cîrstea, moştean din Jupîneşti 208.

Cîrstea, pîrcălab din Brîncoveni, martor 278.

Cîrstea, postelnic din Brătuleşti, tatăl lui Leca (menţ.) 88.

Cîrstea, precupeţ, ocina lui de la Cureşti cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.

Cîrstea, rumâni: din Dreşeşti, se răscumpără 88; ~ din Lazul 35; ~ din Ştefăneşti, cu delniţa 109, 302.

Cîrstea Eghenoae, rumân cu delniţă la Nucşoara 418.

Cîrstea lu Bărcan, tatăl lui Radu (menţ.) 240.

Cîrsteneşti v. **Cîrstineşti**, sate.

Cîrsteşti, sat ⟨j. Olt⟩ 9.

Cîrstian, Cîrsteianu, Cîrstien, Crăstiian:

Cîrstiian v. **Radul lu Cîrstiian**.

Cîrstiian (Crăstiian) din Drăgăneşti, boier hotarnic 147, 148; ~ din Loloeşti, tatăl lui Vlad (menţ.) 311; ~ ⟨din Ungureni⟩, martor pentru Săseni 4; ~ din Vîltureşti, aldămăşar 219; ~ din Zătreni, soţul Mariei, lăsă m-rii Dintrunlemn un ţigan cu femeia lui 57.

Cîrstian, fiul Dragolei, familie, vinde pogoane de loc în Scăiani 351.

Cîrstiian (Cîrsteianu), martori: 111; pentru Drăghineşti 333; ~ Goruneni 29; ~ Stănuleşti 26.

Cîrstiian, megiaş din Verneşti, fiul lui Coman, se înfrăţeşte 98.

Cîrstian, moştean; întărit la Jupîneşti după pricină de rumânire 208.

Cîrstiian, păcurar, fiul lui Dragomir din Fiiani, cu simbrie la Andoca vătaf, apărat de domn 178.

Cîrstian, rumân din Jigoreni, frate cu Muşat (menţ.) 56.

—**Cîrstien**, sulger, martor pentru Muşceleni 397.

Cîrstianu, ţigan 198.

Cîrstiian vinde parte de roată de moară ⟨în Buzău⟩ 26.

Cîrstiian (Crăstiian), vornic din Boteni, om domnesc 100; jurător 123; ispravnicul scaunului Tîrgoviştei, martor 76

Cîrstiana, ⟨mama⟩ Velicăi şi a Ilinei, vinde parte în Văleni 125.

Cîrstina, jupîneasa lui Măciucă comis, vinde parte în Muşceleni 397.

Cîrstina, ţigancă boierească 369.

Cîrstineşti (Cîrstăneşti, Cîrsteneşti), **j. Muşcel şi Pădureţ**, sat ⟨lg. Corbi; **azi** j. Argeş⟩ 74, 216, 263, 416; parte întărită lui Stan şi Şărbu, după pricină cu Ion al lui Vrabie 419; locuri în sat vîndute de Vişa lui Ion log. 428; probabil acelaşi: **Cîrstieneşti** (Cîrstiineşti), sat 92, 243, 278.

Clăile Orzei, top. la Bătieşti ⟨Vultureşti, j. Muscel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 219.

***Cliceveţul**, sat ⟨lg. Şuşiţa, j. Mehedinţi⟩ al m-rii Tismana; domnul scrie sătenilor fugiţi peste Dunăre să se întoarcă la casele lor 116.

Clim (Clima), egumen al m-rii Slobozia lui Enache 374, 412.

Climcea, plai în moşia or. Cîmpulung 424.

Clocotici, sat ⟨Bradu, j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩, popă 232.

Coadă, casa lui în Tîrgoviște 336.
Coadă, martor pentru Bălțești 300.
Coarvă din Zorești, tatăl lui Vlad (menț.) 222.
Coasta Prunilor top. la Topliceni ⟨j. Rm. Sărat; azi j. Buzău⟩ 189.
Coasta Turcului, top. la Bucov j. Săcuieni, ⟨azi j. Prahova⟩ 147, 148.
—**Costa lu Crali**, top. la Păcălești ⟨Podenii-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ F.
Cocani, sat ⟨j. Ilfov⟩ 130.
Cocoi, sat ⟨Cucoiu, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 232; parte întărită lui Bolovan din Pitești 46.
Cocorăști j. Prahova, sat 188; parte întărită lui Condilo fost mare post. 54.
Cocorăști, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 409.
Cocoș din Cringu, tatăl lui Radu (menț.) 311.
Cocul, sat ⟨j. Argeș⟩ 294.
Codmeana (Blagoveștenia), m-re ⟨Cotmeana, j. Argeș⟩ sub stăpînirea m-rii Cozia, privilegii pentru satul Ciocănești, egumen 44.
Codrea păcurar, în diata lui Tudoran sulger (menț. ulterioară) 241.
Codreș v. **Dumitru Codreș**.
Coica, fiul lui Iadă, familie, vinde parte în Star Chiojd, în moșul Mișinărescul 351.
Coica, rumân din Gropșani 78.
Coica, vătaf din Căpățîneni, martor 232.
Cojești, sat ⟨j. Ilfov⟩ 405.
Cojocarul, tatăl lui Gherghe cu vie în dealul Năenilor (menț.) 374.
Colceac v. **Duminică al lui Colceac**.
Colceac (Culcec) din Pitești, cumpără delnițe în Izvorani 102, 103. 268.
Colintina, rîu, sat pe ~ 130; m-re pe ~ 231.
Colnicul lui Dan, ~ **lui Tudor**, top. la **Luciani**, sat ⟨j. Dîmbovița⟩.
Colnicul Lung, top. la Bucov ⟨j. Prahova⟩ 147, 148.
Colțea, postelnic din Doicești, martor, semnează 321.
Coman, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Coman, comis, fiul lui Neagu aga, familie, schimbă moșie cu rumâni în Șcheii de la Potoc pentru parte în Hulubești 282; vinde țigan 21; semnează 21.
Coman din Călinești, martor 384; prob. același: *Coman*, martor pentru Dărmănești 373; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Negovani, tatăl lui Coman ș.a., vinde vie cu loc și casă în partea Strîmbătenească 349, martor 343; ~ din Scăiani, tatăl lui Stanciul (menț.) 351; ~ din Tomșani, martor 86.
Coman, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie cu loc și casă în partea Strîmbătenească 349.
Coman, fiul lui Șărbu din Buculești, vinde vie 189.
Coman, frate cu Dumitru, cu vie în Dealul Sătenilor (menț.) 63.
Coman martori v. **Coman** din Călinești și **Coman** din Negovani.
Comanu, popă, fratele lui Tatul, martor 111.
Coman, rumâni: din Glina 287, ~ din Lichirești, prins în Crăceni de legătura lui Mihai 227.
Coman, sătean din Cîrlige 334.
Coman, tatăl lui Cîrstiian și al lui Stan din Vernești (menț) 98.
Coman, țigan boieresc 408.
Comanca, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 5.
Comani, sat ⟨j. Olt⟩ 85, 92, 243, 270, 278.
Comarnic, sat ⟨j. Prahova⟩, parte cu rumâni pusă zălog de Ianiu spăt. la Dumitrașco clucer din Filipești, pentru datorie 331.
Comăneasa, partea ei la Frăsinet 5.
Comănești, sat 127, 371.
Comăniți, sat ⟨probabil Comănița, j. Olt⟩ 169.
Conda, **Conde**:
—**Conde**, armaș mare, martor (menț.) 34.
Conda, negußtator din Călinești, martor 127.
Conda Sîrbul din Tîrșor, martor 392.
Condilo (Condilă), postelnic din Albești, fost mare post., soțul Stancăi, familie, întărit la Cocorăști și Stoienești 54; chemat la judecată cu Rudenii 266; comis 226; jurător 226, 246, 267; martor, semnează 23; eroare: ~ mare post. în sfat domnesc 42.
Constandin v. **Costandin**.
Conțești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 97, 99.
Copăcel, sat ⟨j. Vîlcea; azi în or. Ocnele Mari⟩, viile jupaniței Rada a lui Staico pah. Rudeanul puse zălog la Pătru și Ghioca negustori 65, 128.
Copăceni, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 77, 79.
Copăceni (Cupăcini), sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 285, 359.
***Copilești de Jos**, sat ⟨prob. lg. Poroinica, j. D-ța⟩, în pricină de hotar cu Grama pitar 87.
Cor . . . din Cîrlige, martor 334.
Coraceta, top. în hotarul bălții Bistreț ⟨j. Dolj⟩ 115.
Corătești v. ***Curătești**.
Corbășori v. **Corbșori**.
Corbei v. **Oprea Corbei**.
Corbeni, sat ⟨j. Argeș⟩ 163, 226, 246, 267; probabil același: **Corbii** j. Argeș, sat de cnezi, fugiți de bir, întărit lui Vucina m. pah. și Pîrvul log. care au dat toate dăjdiile 376.
Corbești, sat ⟨probabil Corbii-Mari j. Dîmbovița⟩ 59.
Corbi (Corbii de Piatră), sat ⟨j. Muscel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 216, 223, 428; popă 74, 263, 416; act scris în 416.

Corbi, sat ⟨probabil Corbeni, j. Romanați; azi în or. Balș⟩ 80, 81.
Corbiț v. **Radul Corbiț**.
Corbșori (Corbășori, Corbușori, Corșori), sat ⟨j. Mușcel, azi j. Argeș⟩ 162, 394, 418, 419; locuri și grădină cumparate de Ion log. și fratele lui, Pătru 154, 216, 263, 416; înfrățire 223.
Corbul v. **Slemne Corbului**.
Corcan din Urlați, boier hotarnic 147, 148.
Corcodel, stolnic din Bucșani, tatăl lui Radu post. 371.
Corlat cel bătrîn din Vlădulești, tatăl lui Stanciul Lungaș (menț.) 308.
Corlătești, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 305.
***Cornățel**, oraș ⟨lg. Mănăstirea, j. Ilfov⟩ 225; județul din ~ 267.
***Cornățelul**, sat ⟨lg. Bucovăț; mnc. Craiova⟩, hotare; pricină cu Gîrbovenii 341.
Cornățeni, sat ⟨Cornățel, j. Dîmbovița⟩ 20, 25, 202.
Cornea din Cîndești, „moș" 182, familie, partea lui moștenită după pricină de nepoți 235; ~ din Cornățel, tatăl lui Iane, martor 225, 267; semnează 225.
Cornea, martor pentru Bărbuleț 240.
Cornea, tatăl lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49,
Cornești, sat ⟨j. Dîmbovița⟩ 123.
Cornet, sat ⟨j. Dolj; azi în mnc. Craiova⟩ 426.
Cornișani, sat ⟨Aninoasa, j. Gorj⟩ 83, 101.
Cornu, sat, j. Prahova ⟨c. Cornu⟩ ocina m-rii, Mislea, cu gorștină 421.
Cornu, sat ⟨probabil Drăgănești, j. Prahova⟩, vad de moară al lui Iancu cpt. pe ocina m-rii Snagov, pricină 199.
Corșori v. Corbșori.
Cortoflăș v. **Ivan Cortoflăș**.
Corvejal vinde delniță la Izvorani (menț.) 281.
Cosînbești, sat ⟨j. Ialomița⟩ 390.
Coslegi v. **Cozleciu**, **sat**.
Cosma v. **Cozma**.
Cosoba, sat ⟨j. Ilfov⟩, iuzbașă de roșii 158.
Costanda, țigănci boierești 268, 282.
Costandin, bănișor din Craiova, scrie zapis 410.
Costandin din Cîrlomănești, jurător 332; ~ din Pizdelești, în pricină pentru parte în Șchei 114.
Costandin (Costantin), fiul Dionisiei călugărița vinde vie în dealul Săsenilor cu ocină și casă 383; ~ fiul lui Braica, rumân vîndut cu ocina din Jigoreni (menț.) 56; ~ fiul lui Dragul din Slătioare, familie, în pricină cu moștenii din Jupînești 208; ~ fiul lui Stoican, martor pentru Șirina 124.
Costandin, fratele lui Dobroiu, rumân din Podbelești, 337.
Costandin, iuzbașă din Ciocănești, martor 267.
Costandin, jupîn, cumpără ocină și loc de casă în Stăncești 367.
Costandin (Costaîndăn), martori: pentru Arbănaș din Chiojd 293; ~ pentru dealul Săsenilor 292; ~ pentru Muereasca 283.
Costandin (Costanden), postelnic al doilea, postelnic ⟨din Dobreni, fiul jupaniței Elina și al lui Radu Șerban⟩ soțul jupaniței Balașa 140; cumpără vii la Loloești 140, 142, 144, 204; în sfatul domnesc 173; în adunarea de stări 406; martor 197, 202, 331, 335; semnează 335.
Costandin (Costanden) postelnic din Dobroți, martor 76.
Costantin postelnic mare v. **Costandin Cantacuzino**.
Costandin, tatăl lui Negoe (menț.) 384.
Costandin, țigan (menț. ulterioară) 21.
Costandin Cantacuzino (Costantin, Constantin) mare postelnic, soțul jupaniței Elina, ⟨ginerele jupaniței Elina și al lui Radu Șerban⟩, întărit cu loc de casă în București și vii în dealul Viespeștilor 173; în pricină cu m-rea Sf. Troița pentru satul Greci 214; ctitor la m-rea Mărgineni 337;
în sfatul domnesc: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 167, 169, 177, 180, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265—272, 278, 281, 282; 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318, 319, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 269, 374, 376, 377, 371, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 427; în marea adunare a țării, dă carte 406;
martor, jurător, dă carte de mărturie: 2, 8, 49, 58, 71, 128, 161, 181, 203, 234, 294, 331, 335, 399; semnează 8, 143, 203, 335, 398.
Costandin Chiurcibașa, martor pentru București 155.
— **Constantin Duca**, martor, semnează 353.
Costandin Pîrțache din Măcineni, martor pentru Șainești D.
Costea din Băbeni, martor 375; ~ din Bălțești, martor 300; ~ din Mehedinți, martor F; ~ din Slănicul de Jos, martor 419, C.
Costea, ginerele lui Dumitru Bordea, vinde în Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
Costea, grămătic de la Biserica Domnească din București 377; martor 228, 231.
Costea, popă din Pitești, martor 135.
Costea, rumân, fiul lui Stan, vîndut cu ocina din Jugorenii de Sus 56.

***Costeni**, sat ⟨prob. lg. Spanțov, j. Ilfov⟩ 371.
Costeşti ⟨j. Mehedinți⟩ v. **Custeşti.**
Costeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 125, slobozie a m-rii Bistrița 286; probabil acelaşi: 112.
Costeşti, sat ⟨~ din Vale, j. Vlaşca; azi j. Dîmbovița⟩ 87; popă 188.
Costițele, top. la Bucov ⟨j. Prahova⟩ 148.
Cot v. **Manea Cot.**
Cotea v. **Oprea Cotea.**
Coteneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte cu munte a jupaniței Dobra dată fiului ei, Lăudat 279.
Coteşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureț; azi j. Argeş⟩, 97, 241, loc vîndut de Sas lui Ghinea Turculescu 236.
Cotmeana v. **Codmeana**, m-re.
Cotmeana, rîu la Samara 131.
Cotorcea din Jugureni, martor 259.
Cotorogea v. **Radu Cotorogea.**
Cotrăcean v. **Iane Cotrăcean.**
Cotrăceni, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩ 28, 33, 221, 303.
Coți v. **Ghinea Coți.**
***Coțiani**, sat ⟨Coțăiani, lg. or. Vulcana⟩ 192.
Coțofeanul, Coțofenul v. **Mihai Coțofeanul.**
Coțofeni, sat ⟨j. Dolj⟩ 113, 200.
Covescu v. **Dumitraşco Covescu.**
Cozia (Coziia, sf. Troiță), m-re ⟨j. Vîlcea⟩ ctitori 41; sat, baltă, moară, danii 41, 55, 77, 79, 402; slobozii 283; pricina 5; metoh 44;
mormînt 41;
egumen: 5, 41, 80, 81, 283.
Coziiani (Sf. Troiță), m-re ⟨Cozieni, j. Buzău⟩, cumpără vie în dealul Săsenilor cu ocină şi loc de casă, egumen 383.
Cozianul v. **Dionisie**, egumen.
Cozleciu, sat ⟨j. Prahova⟩, parte vîndută de Stroe şi Radu lui Iordache vornic 375.
Cozma (Cosma), egumen la m-rea Sf. Troiță 16, 353, 423; martor, semnează 353.
Cozma, negustor din Comăneşti, scrie zapis 127.
Craiova (Craiuova, Cralevschie), oraş ⟨azi municipiu⟩ 63, 341; scaun 280, 396, A; bănişor de ~ 410;
mare ban de ~: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35; 39, 41, 44—47; 56, 58, 63, 64, 67, 70, 78, 85, 88, 89, 95, 115, 128, 133, 135, 146, 150, 158, 159, 163, 169, 173, 180, 184, 189, 191, 195, 197, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 237, 258, 261, 265, 267—269, 171, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318—320, 327, 332, 336, 337, 345, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 377, 381, 382, 398, 399, 403, 408, 411—413, 418, 423, 424, 427, A.
Craioveştii, familie, dania lor la m-rea Bistrița (menț.) 115.
Crali v. **Coasta lui Crali**, top.
Crasna, j. Gorj, sat 408; părți cumpărate şi întărite lui Dumitru Filieşanul mare pitar 398, 399; sateni din ~ chemați cu cărțile lor 415.
Crăceni, sat ⟨or. Călăraşi⟩, rumâni din Lichireşti stabiliți în ~, pricină 227.
Crăcineni, sat ⟨Crăciunei, j. Olt⟩ 270.
Crăciun, armaş din Dregan, martor 68.
Crăciun (Creciun), căpitan, martor la Vaidei 68.
Crăciun din Alexeni vinde locuri 271: ~ din Băjeşti, boier hotarnic 405; ~ din Bătieşti, vinde ogor şi livezi 219, 315; ~ din Căpățîneşti, megiaş jurător 330; ~ din Chinteşti, frate cu Bălin, martor 195; ~ din Cîrlomăneşti; portar, soțul Mariei, familie (menț.) 93, 336; ~ din Drăgăneşti, martor 85; ~ din Grivi, tatăl lui Neagoe 271; ~ din Jugureni, martor 259; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Pîrscoveni martor, semnează 380; ~ din Sfinteşti, martor, 92, 243, 278; ~ din Tîncăbeşti, megiaş jurător 314.
Crăciun, fiul lui Sfeia, vinde parte în Bîrza de Jos 278.
Crăciun, grămătic, scrie zapis 344.
Crăciun portar v. **Crăciun din Cîrlomăneşti.**
Crăciun, rumân din Murgeşti 355.
Crăciun, țigani, 158, 174, 364, 408.
Crăciunei v. **Crăcineni**, sat.
Crăciunela, mama lui Datco (menț.) 271.
Crăjeu din Mătăsari, boier hotarnic 87.
Crăpeni v. **Căpreni**, sat.
Crăsnariu, Crăsnariul v. **Stanciul Crăsnariul.**
Crăste v. **Cîrste.**
Crăstiian v. **Cîrstiian.**
Creața (Creța), sat ⟨Crețuleşti j. Vlaşca; azi j. Dîmbovița⟩ 86, 188; ~ **de Jos**, ~ **de Sus**, sătenii în pricină cu Grama pitar 87; probabil acelaşi: **Crețuleşti** 130, 163; v. şi **Crețuleşti.**
Crețeşti, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩ 163.
Crețeşti, sat ⟨c. Sprîncenata, j. Olt⟩ 84.
Crețu , popă. socrul lui Rădocea (menț.) 344.
Crețuleşti, sat de zestre al Radei, vîndut de soțul ei, Staico pah. Rudeanul 65; v. şi **Creața.**
Cricov, pîrîu ⟨Cricovul Sărat⟩, hotar 117; moşi peste ~ 392.
Cricoveni j. Prahova, sat cu rumâni al m-rii Mărgineni dăruit de Drăghici şi Udrişte ban 177.
Criteneşti j. Ilfov, sat ⟨Cătruneşti⟩ al m-rii Radu Vodă 423.
Criva de Sus, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 92, 243, 278.
Crivină, top. la Bătieşti j. Muşcel şi Pădureț ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti; azi j. Argeş⟩ 315.
Crîngu, sat ⟨Sătucu, j. Prahova⟩ 140, 142, 144, 311.
Crînguri, top. la Corşori ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 416.

Crucea lui Ivan, top. la Scăieni ⟨j. Sac; azi j. Prahova⟩ 351.
Crușăț, top. la Știubeele ⟨j. Teleorman⟩ 186.
Crușeți (Crușăți, Crușețe) j. Gorj, sat, pricină pentru partea lui Ghioca și Malcoci sulger între fiii lor, Dumitrașco și Dima 274, 324.
Cucă din Nucșoara, rumân 418.
Cucești, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 407.
Cuciulat, vătaf din Topolnița, martor 391.
Cuciulați, sat ⟨Căciulați j. Ilfov⟩ 314.
Cuco, țigan 408.
Cucoiu v. **Cocoi**, sat.
Cucur v. **Radul Cucur**.
Culiu v. **Hagi Culiu** și **Vasilie Culiu**.
Cumcești, sat ⟨probabil Contești j. Teleorman⟩ 19, 48.
Cupăcini v. **Copăceni**, sat ⟨j. Vlașca⟩.
Cupen, rumân din Jigoreni vîndut cu ocina (menț.) 56.
Cupsela, top. (?) la Știubeele ⟨j. Teleorman⟩ 186.
Curăiacea (Curăiaci) sat ⟨Curiacea, c. Izvorul Bîrzei, j. Mehedinți⟩, rumâni ai m-rii Govora 296.
Curăteștii de la Mostiște, j. Ilfov, în hotar cu Futeștii 212, 215, 316, 317.
***Curătești** (Corătești, Curotești, **Curoteștii de Jos**, ∼ **de Sus**, j. Vlașca, sat ⟨azi Chirculești, j. Ilfov⟩ 350; întărit jupaniței Maria după pricină 299.
***Curești**, sat ⟨lg. Cunești, j. Ialomița⟩ 267; pricină pentru ocină și rumâni între Mitrea pitar și Ionașco comis; ocina lui Dobrotă și Cîrstea dăruită m-rii Glavacioc 207.
Curicea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
***Curota** j. Ilfov sat ⟨lg. Gălbinași⟩ ocină fără rumâni, cumparată de Vucina mare pah. 364.
Curpen j. Gorj, sat, locuri de vie și ocine întărite lui Dabela 271.
***Curtea** (Curte) j. Gorj ⟨lg. Curpenu⟩ sat 271; ocină și loc în vatra satului întărite lui Iorga, slugă domnească 191.
Curteșoara, sat ⟨j. Gorj⟩ 191.
Curtișoara, sat ⟨j. Olt⟩ 169, 265, 267, 389, 417.
Curtu, bărbier, martor 395.
Curuia (Curiuia), tatăl lui Balica, vinde ocină în Erghevița 391.
Custești, sat ⟨Costești, j. Mehedinți⟩, ceauș 391.
Cuștereni, sat ⟨probabil Guștereni, j. Ilfov; azi Frumușani⟩ 15, 163.

D

Dabela din Grivi, cu părți în Curpen, Obreja, Rusești, ș.a. 271.
Dabul, rumân din Studenița 41.
Dada, pîrîu ⟨j. Dîmbovița⟩ 363.
Dadul v. **Valea lui Dadul**.
Dadul din Băilești, tatăl lui Mihai Pribeagul (menț.) 24.
Dadul, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a. vinde loc în dealul Scăienilor 351.
Dadul, partea lui din Vlădița întărită m-rii Potoc (menț.) 363.
Dadul al lui Bunghe, funia sa în Scăiani (menț.) 351.
Dafina din Grivi, martor 271.
Dajul, tatăl lui Hmazule și Bistrul, rumâni din Murgești (menț.) 355.
Damian iuzbașa din Bădinești, familie, dăruit de Radu Șerban vv cu parte din Vîlcana și rumâni, eliberează din rumânie (menț.) 42.
Dan, cneaz rumânit din Risipiți 34.
Dan din Alămănești, martor 85; ∼ din Valea Boului, chezaș 293; ∼ din Vrănești, martor 315.
Dan rumân din: Cepturoaia, încearcă să se judecească 222; ∼ din Lazul 35; ∼ din Fometești 245; ∼ din Năpărteni 163.
Dan vătafi, martori: din Brezoe 149; ∼ pentru Baia de Fier 396; pentru Fîntînele 237.
Dan, vornic, fost mare, familie (menț.) 382.
Dan ⟨I⟩, domn al Țării Românești ⟨1383—1386⟩, danie la m-rea Tismana 115.
Dan ⟨**al II-lea**⟩, domn al Țării Românești ⟨1420—1431⟩ 45; hrisov de la ∼ 55.
Dan Căpățînă, rumân din Mușetești 163.
Dan Schiopul, rumân din Fometești 245.
Danciul, boariul, rumân din Fometești, 245.
Danciul cel bătrîn din Tîrgoviște, tatăl lui Gherghe logofăt, martor 327, 328.
Danciul clucer v. **Danciul Doicescul**.
Danciul din: Curpen, aldămășar 271; ∼ din Măldărești v. **Danciul** postelnic; ∼ din Pitești, martor 118; ∼ din Pleșoi, se înfrățește cu Dobromir fost mare ban peste satul Belovții (menț.) 107; ∼ din Turcinești, în pricină de rumânie 45; ∼ din Vlădila, martor 38.
Danciul, judec din Brătășani, dăruiește funie m-rii Brîncoveni 81.
Danciul, jupîn, cumpără loc în Bășinești 393.
Danciul logofăt v și **Danciul Pîrîianul**.
Danciul, logofăt din Uscați, martor, jurător, hotarnic 163, 207, 227, 267, 389.
Danciul, martor pentru Stroești 206.
Danciul, postelnic din Măldărești, frate cu Radul căpitan, martor, semnează 218, 283, 378.
Danciul, rumân din Jigoreni 56.
Danciul, țigan 197.
Danciul, vornic ⟨din Brîncoveni⟩, tatăl lui Matei Basarab (menț.) 40.
Danciul al lui Aldea din Curpen, aldămășar 271.
Danciul Bobofează, martor pentru Băjești și Ciulnița 73, 261.
Danciul Doicescul, clucer din Doicești, în adunarea de stări 406; martor 73, 181, 404; semnează 406.

Danciul Fră . . ., tatăl Tudosiei care vinde vie în Cîrligi (menț.) 334.
Danciul Gîngavul, rumân din Murgești 355.
Danciul Negrul, rumân din Murgeşti 355.
Danciul Pîrîianul (Danciul), logofăt din Pîrîiani, familie 10; stăpîn în Baia de Fier; Polovragi, Vulpeni ş.a. 10, 396, 426; martor, boier hotarnic, semnează 322, 341.
Danciul Zamona (~ Zamonea), bunicul lui Stanciul post., al lui Danciul log., ş.a. stăpîn în Polovragi (menț.) 10.
Danilă v. **Dănilă**.
Danovic v. **Tatul Danovic**.
Dara, fiul Darăi, partea sa din Preajva (menț.) 175.
Dara, tatăl Badei şi al Darăi din Preajva (menț.) 175.
Darul din Tărtăşeşti, martor 59.
Datco, Deatco, Detco:
— **Detco**, călugăr, tatăl lui Duca rumân din Jigoreni (menț.) 56.
— Datco clucer, 49, eroare: **Ivaşco clucer**.
Datco, clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post., al lui Datco paharnic ş.a. care vînd în Trănşani (menț.) 32.
Datco (Deatco) din: Ciulnița, vinde loc de casă 261; ~ din Curpen, vinde loc de vie 271; ~ din Curtişoara, martor 191; ~ din Potoceni, jurător 332.
Datco, (Detco), fiul lui Gîrbaci căpitan, vinde vie în Dealul Bucureştilor, semnează 242.
Datco (Deatco), fiul lui Mîinea dorobanț din Stolojani, în pricină pentru delnițe în Izvorani 408.
— **Deatco**, fiul lui Suliță din Curpen, vinde vie 271.
— **Deatco**, fiul lui Vîlcul din Alexeni, vinde loc 271.
Datco, ginerele lui Tudoran din Gherghița 314.
Datco, logofăt, martor pentru Drăgoeni 297.
Datco, paharnic din Copăceni, martor 77, 79.
Datco, paharnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, familie, vinde parte în Trănşani 32.
— **Detco**, roşul, martor pentru Dediuleşti 330.
Datco, rumân din Ninăşeşti 152.
—**Deatco**, vătaf din Vălari, martor 271.
Datco al Crăciunelei din Grivi, face schimb de locuri 271.
— **Deatco** al Fuglei din Grivi, martor 271.
Datco Robul, fiul lui Cornea, familie, vinde parte în Stănimirul de Jos 49.
David, iuzbaşa din Ploieşti, martor 370.
***Davideşti**, sat ⟨lg. Valea Caselor, j. Dîmbovița⟩, întărit m-rii Potoc 363.
Dădeşti, j. Teleorman, sat ⟨Dideşti⟩, cu rumâni întărit lui Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturi 270.
Dăduleşti, v **Deduleşti**, sate.
Dăinea v. **Dragomir Dăinea**.
Dălhuț, via lui din Cîrlige (menț.) 334.
Dăneşti, sat ⟨j. Gorj⟩, parte întărită lui Iorga, slugă domnească, cumpărată de la Dobromir 191.
Dănilă (Daniilŭ), diacon, martor pentru Şirina 124.
Dănilă din Dragoteşti, vinde vie şi loc în Mirceşti 282.
—**Danilă**, martor pentru Muereasca 283.
Dănilcea din Dărmăneşti, martor 127, 176.
Dănuțoiul, cumnat cu Iovan mezilul, vinde parte în Drăgoeni 297.
Dămian, vătaf din Păcăleşti, martor F.
Dărăşti, sat ⟨j. Vlaşca, azi j. Ilfov⟩ 299.
Dărmăneşti (Dărmeneşti) j. Prahova, sat ⟨azi j. Dîmbovița⟩, părți cu vad de moară vîndute de Stroe ş.a. lui Dedul Bucureşteanul 127, 141, 176, 373, 384.
Dărmăneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureț; azi Dîrmăneşti, j. Argeş⟩ 394, 419.
Dealul (Deal), m-re ⟨j. Dîmbovița; azi mnc. Tîrgovişte⟩, Rafail călugăr dă parte din Udeni m-rii ~ 76; egumen 76, 327, 328.
***Deal**, sat ⟨probabil lg. Olteni, j. Vîlcea⟩ 403.
Dealul Boului la Şerbăneşti ⟨j. Vîlcea, c. Ştefăneşti⟩, vie întărită popii Ianache din Morunglav 133; ~ **Bucureştilor** v. **Bucureşti**, oraş; ~ **lui Boldea**, top. la Bătieşti ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş⟩ 315; ~ **Paţii** la Podbeleşti j. Dîmbovița ⟨azi Cazaci⟩, vie dată în schimb m-rii Mărgineni 337; ~ **Pifeştilor**, vii ale orăşenilor din Cîmpulung, vinărici 425; ~ **Săsenilor** v. **Săseni**, sat; ~ **Sătenilor** v. **Săteni**, sat; ~ **Stufului**, top. la Zlaşoma 122; ~ **Tîrgoviştei**, vie vîndută de Stanciul Şoimar lui Hriza mare ban 328, vie vîndută de Radu lui Bunea log. de visterie 356; ~ **Urlaților** v. **Urlați**, sat.
Dedescul v. **Stan Dedescul**.
Dediul din Strîmbeni, în pricină 146.
Dedul Bucureşteanul (Dedul), vătaf din Călineşti, văr cu Stanca, cumpără părți şi vad de moară la Dărmăneşti 127, 176, 373, 384; martor, semnează 141, 164.
***Deduleşti** (Dăduleşti, Dediuleşti), sat ⟨lg. Potoceni, j. Buzău⟩ 222, 329; Dragomir şi Buzea cu drept să-şi facă mori la Buzău, după pricină; 151 partea lui Duțe împresurată de Ion Potecă ⟨330⟩.
***Dăduleşti** j. Ilfov, sat ⟨lg. Stroeşti; Fierbinții de Sus⟩, părți vîndute de Barbul post. din Măneşti lui Radul al doilea vistier 282.
***Deduleşti** (Dăduleşti) lîngă Tîrgşor j. Prahova, sat, parte cu rumâni întărită lui Pădure paharnic, fiul lui Tatul post. din Lazuri şi verilor lui 193, 248, 309.

Defta, negustor, martor pentru Vărăşti 175.

Delinţa, ţigan 174.

Desa, sat ⟨j. Dolj⟩ 20, 25, 212, 215, 389, 406, A.

Despa, jupîneasa lui Chirca paharnic din Runcu 18; stăpîneşte parte din Runcu 17.

Despa, preoteasa lui popa Stoica, vinde loc în Seciul Banei 36.

Despina, Dospina:

—**Dospina** fiica lui Dragul log. din Slătioara, soţia lui Vlad log ⟨Rudeanul⟩, apoi a lui Preda spătar, stăpînă în Lichireşti 227.

Despina, jupîneasa lui Dumitraşco, cumpără vad de moară la Cîndeşti 336.

—**Dospina**, jupîneasa lui Ivaşco vornic, mama Mariei şi a Elincăi, în pricină pentru averile lui Muşat vistier 160.

Detcoi, Dătcoi:

— **Dătcoi**, sat ⟨Detcoi, mnc. Bucureşti⟩, parte cu vad de moară cumpărată de Sima al doilea log. de la megiaşi 28; 33; **Fundul Dătcoilor** (menţ. tîrzie) 33.

—**Dătcoi**, sat ⟨probabil Teţcoi, j. Dîmboviţa⟩parte de moară vîndută de Pătru jupînesei Dumitra din Cotroceni ş.a. 221, 303.

Detcoi, j. Vlaşca, sat cu rumâni, agă dăruit de Matei Basarab lui Oprea mare 358.

Deunlemn (Sf. Maria), m-re ⟨j. Vîlcea⟩, dăruită de Cîrstian din Zătreni cu doi ţigani, fierari 57.

Deveselul j. Romanaţi, sat ⟨j. Olt⟩, parte cumpărată de Stroe log. de la moşneni 302.

Dia din Fometeşti 245.

Diicul, clucer, frate cu Şerban ban, înzestrează pe sora lor Neacşa cu parte din Futeştii de pe Moştişte (menţ) 212, 215.

Diicul, cupar, birar de judeţ 286; martor 92, 169, 243, 278.

Diicul, din: Mihăeşti, jurător 270; ~ din Pădureţi rumânit 169.

Diicul, grămătic, martor pentru Bărbuleţ 240.

Diicul, rumân din Gropşani 78.

Dicul, spătar, martor pentru Ergheviţa 391.

Didea, martor pentru Pupezeni 390.

Dideşti v. **Dădeşti**, sat.

Didileşti, sat ⟨j. Gorj⟩, vie vîndută de Dumitreasa 113.

Dima v. **Grigore al lui Dima.**; **Radul Dimii şi Stanciul Dimii.**

Dima, călăraş, soţul Vişei, cumpără părţi în Lindeşti 130.

Dima, clucer din Bîzdana, cumpără Lazul şi Gabrul 171;zălogeşte Lazul şi Gabrovul pentru bani împrumutaţi de la Parascul negustor 326.

Dima din: Lapoş, vinde parte în Cîrnitura 239; ~ din Ludeşti, martor 158.

Dima, judeţ din Tg. Jiu, martor 191, 271.

Dima, fiul lui Malcoci sluger din Căpreni, în pricină pentru parte din Cruşeţ, 274, 324.

Dima, postelnic, fiul lui Eftemie fost pitar şi al Vilaei, familie, dăruieşte parte din Uliţa de la Rîmnic lui Pîrvul log., semnează 23.

Dima, rumân din Lazul 35.

Dima, săbier, martor la Bucureşti, 155.

Dima Goreşti, martor pentru Boldeşti 104.

Diman din Carcadulea, vinde parte 166.

Dinea, rumân din Podbeleşti 337.

Dionisia, călugăriţă din Săseni, fiica lui Stoica şi a Dionisiei, familie, vinde vie şi loc de casă în Săseni 383; vinde ţigănci 244.

Dionisia, mama Dionisiei călugăriţa din Săseni(menţ.) 383.

Dionisie (Deonisie, Cozianul), egumen al m-rii Cozia 5, 41, 55; martor 77, 79, 80, 81, 283; semnează 80, 81.

Dionisie (Deonisie), popă la m-rea Gruiu, participă la soborul m-rii 282; martor, semnează 202.

Diţă din Gurbăneşti, vinde parte în Mălăieşti, semnează 225.

Dîlga, sat ⟨j. Dolj; azi c. Calopăr⟩ 398, 399.

Dîmboviţa, judeţ, sate din ~ 2, 64, 282, 382, 357.

Dîmboviţă, rîu 173, 377, 424; sate pe ~ 33, 105, 209,; mori pe ~ 28, 59, 214.

Dîmbrava, soţia lui Nenciul post., dăruieşte la înfrăţire lui Necula ceauş parte din Şerbăneşti 188.

Dîmbul, pîrîu ⟨j. Prahova⟩ 168, 308.

Dîngeşti, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 77, 79.

Dîrstor, oraş ⟨Silistra, Bulgaria⟩ 163.

Doba, sat ⟨j. Vîlcea; azi j. Olt⟩, 132, 150, 283, 378, 409, 417.

Doboşar v. **Dumitru Doboşar**.

Dobra, femeia lui Bunea, fiica Ancăi, vinde parte din Starchiojd 312.

Dobre, jupîneasa lui Ivaşco din Beleţi, fiica lui Radul Cîrliban lasă toată averea ei din Jupîneni, Negomireşti, Lucăceşti ş.a. fiului ei Lăudat 279.

Dobra, jupîneasa lui Loiz clucer, cumpără vie în dealul Bucureştilor 242.

Dobra, nepoata lui Balco, cu parte şi vie în Verneşti 332.

Dobra, soţia lui Dediul din Strîmbeni, în pricină 146.

Dobra, soţia lui Voicu, mama lui Neagoe post. din Corşori (menţ.) 223.

Dobra, sat ⟨j. Mehedinţi⟩, în hotar cu Zlaşoma 122.

Dobrana, mama lui Radul şi a Vladului, vinde parte în Pulaş 156.

Dobre v. **Hagi Dobre**.

Dobre, armaş din Săcuiani, fiul lui Oprea log. în pricină 244; martor 217, 244, 395.

Dobre (Dobrea, Dobri, Dubrea) din: Bălişoara, vinde parte în Calcaleţii din Vale, fiul lui Vlad Hoştean 336; ~ din Brezoe, martor pentru Motomeanul 149; ~ din

Duşeşti, martor 230; ~ din Ciulniţa, martor 261; ~ din Vrăneşti, martor 300.
Dobre, logofăt din Săruleşti, jurător, hotarnic la Cureşti şi Ciocăneşti 207, 267.
Dobre, logofăt, martor la Tîrgovişte 327, 328; semnează 327.
Dobre, martor pentru Băjeşti 73.
Dobre, rumâni; din Criteneşti încearcă să se judecească 423; ~ din Jigoreni 56; ~ din Podbeleşti 337.
Dobre, tatăl lui Stan rumânit în Răsipiţi (menţ.) 34.
Dobre vinde parte în Cacaleţii din Vale 336.
Dobre, vornic, în marea adunare a ţării 406.
— **Dubre Cataramă**, martor pentru Grădiştea 285.
* **Dobreşti** j. Olt, sat ⟨lg. c. Curtişoara⟩, rumân din ~ încearcă să se judecească, dat de Stănimir log. lui Tudor slujer Rudeanul 265.
Dobreşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 31.
Dobrică, rumân din Podbeleşti 337.
Dobrin din: Cîrlomăneşti, jurător pentru Cîndeşti 182, 235; ~ din Costeşti, martor pentru Văleni 125.
Dobrin, martori: pentru Dăduleşti, în cartea judeţului din Tîrşor 193; ~ pentru Duşeşti 230; ~ pentru Priseceni 119.
Dobrin, popă din Cîndeşti, martor 93.
Dobrin, rumân din Lichireşti, stabilit în Crăceni 227.
Dobrişan din Săseni, martor 4.
Dobrişan, tatăl unor rumâni din Dreşeşti (menţ.) 88.
Dobrişăşti v. **Dobruşeşti**, sat.
Dobroeşti, sat ⟨c. mnc. Bucureşti⟩ 228, 231.
Dobrogoste, sat ⟨Dobrogostea, j. Argeş⟩ 139, 294, 343.
Dobroiu, rumân din Podbeleşti 337.
Dobromir, ban mare (fost), tatăl lui Mihăilă post., familie, stăpîn în Runcu şi Belovţii (menţ.) 17, 18, 107.
Dobromir din Frăţeşti, vinde parte în Dăneşti 191.
Dobromir, rumân din Sărăţeni 181.
Dobromira, nepotul ei Jipa cumpără în Verneşti (menţ.) 98.
Dobronul, sat ⟨Dobrun, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, întărit jupînesei Anca şi jupînesei Grajdana 203.
Dobroslav, sătean din Cîrligi, vinde partea unor săteni pentru plata mierei împărăteşti 334.
Dobrotă din: Bucu, vinde parte, fiul lui Radul Robul 321; ~ din Gosteli, boier hotarnic pentru Găneştii de Jos 405; ~ din Petrari, martor pentru Bărbuleţ 240; ~ din Pătîrlage jurător pentru Cîndeşti 182, 235.
Dobrotă, popă, partea lui din Cureşti cu rumâni dată m-rii Glavacioc 207.
Dobrotă, rumâni: din Glina 287; ~ din Muşeteşti 267; ~ din Nucşoara 418.
Dobrotă Muscă, rumân din Nucşoara 418.
Dobroţi j. Argeş, sat ⟨Dobrotu⟩ 76; parte întărită jitelniţei Stanca a lui Preda spătar din Albeşti 180.
* **Dobroţi**, sat ⟨lg. Runcu, j. Ilfov⟩ 314.
Dobrul v. **Stoica Dobrul**.
Dobruşeşti (Dobrişăşti), sat ⟨Dobroşeşti, c. Snagov, j. Ilfov⟩ 59, 314.
Dochia, Doichiia:
— **Doichiia**, jupîneasa lui Stanciul, vinde parte din Lăzăreşti 273.
Dochia, jupaniţa lui Stoica fost mare vistier, ctitoră a m-rii Strîmbul (menţ.) 355.
Dochie (Dochiia, Dochin), rumân din Muereasca 276, 283, 286.
Dodoş, top. la Jupîneşti, j. Muscel şi Pădureţ ⟨azi j. Argeş⟩ 208.
Dohiar v. **Athos**.
Doicescul v. **Danciul Doicescul**.
Doiceşti, sat ⟨j. Ialomiţa, probabil or. Feteşti⟩ 73, 261, 321.
Dolj, (Jiiul de Jos) judeţ, sate din ~ 24, 283, 320, 326, A.
Dolofan v. **Pîrvul ~**, **Preda ~** şi **Stroe Dolofan**.
***Domireşti** j. Argeş, sat ⟨probabil *Ialomireşti, c. Albeştii de Argeş⟩, parte întărită jitelniţei Stanca, în urma unei judecăţi 180.
Domneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ istoric 16.
Dona, rumân din Studeniţa 41.
Dona, vătaf din Socoteni, jurător, boier tocmelnic 83., 101.
Donosie călugărul v. **Dumitru Găgeanul**.
Dos, sat ⟨j. Vîlcea; azi Priporu, c. Vlădeşti⟩ 260.
Dragiul din: Arşi, boier hotarnic pentru Creaţa 87; ~ din Prodeleşti, cu parte în Udeni 76; ~ din Tîncăbeşti, megiaş jurător 314.
Dragna din Ibăneşti, fiica lui Pîrvul, femeia lui Vlad, vinde parte 156.
Dragne, sătean din Brăneşti, cu părţi în Bucureşti 60.
Dragnea, jupaniţă, nepotul ei Mitrea din Cătun (menţ.) 282.
Dragodan, tatăl lui Neagoe din Curpen (menţ.) 271.
Dragolea, femeia lui Sin, mama lui Mircea ş.a., vinde parte în dealul Scăienilor 351.
Dragomir v. **Stan al lui Dragomir**.
Dragomir, armaş mare ⟨din Plăviceni⟩, familie, stăpîn în Runcu 17, 18; vinde Vaideei 115; martor, dă cărţi de mărturie 2, 68, 88, 128, 161, 167, 169, 181, 245, 382, semnează 18, 335.
Dragomir, călăraş, vinde parte din Ibăneşti 156; martor 338, 339.
Dragomir, cămăraş din Rătivoeşti, martor 97, 268.
Dragomir, cimpoitor, martor pentru Cîndeşti 120.
Dragomir, comis, martor la diata lui Tudoran sulger 241.

Dragomir, dorobanţ, soţul Maricăi din Bîrzeşti, vinde răzor de vie în dealul Bîrzeştilor 244.
Dragomir din: Bălteni, jurător, boier tocmelnic 83, 101; ~ din Bălţeşti, martor 300; ~ din Bibeşti, jurător, boier tocmelnic 83, 101; ~ din Bueşti, martor pentru Ludeşti, frate cu Stan 130; ~ din Bumbueşti, martor pentru Titeşti 232; ~ din Ciocănari, vinde parte în Micşani 282; ~ din Curtişoara, funia lui la Iaşi şi Tomeşti, tatăl lui Dumitru (menţ.) 417; ~ din Gioroc, martor la înzestrare 30; ~ din Fărcăşeşti v. v. ***Dumitru***, post. din Fărcăşeşti; ~ din Grivi, martor 271; ~ din Măteşti, martor 329; v şi ***Dumitru*** ispravnic; ~ din Ohaba v. ***Dragomir***, post. din Ohaba; ~ din Pătîrlage, cu părţi în Cîndeşti, nepotul lui Cornea 182, 235; ~ din Pătrăşcani, martor 300; ~ din Podeni, martor 300; ~ din Săseni, martor 4; ~ din Stoeneşti, martor 77; ~ din Şuici, soţul jupînesei Stana, vinde în Titeşti şi Gruiu 232; martor 92, 243, 278; semnează 232.
Dragomir, fiul lui Iadă vinde parte în Starchiojd 351.
Dragomir, fiul lui Mălai Rece, martor pentru Cherba 311
Dragomir, fiul Talei, cumpără parte în Vîrbilov 379.
Dragomir, frate cu Buzea, cu mori în Deduleşti 151.
Dragomir, ispravnic pentru Măteşti 329; v şi ***Dragomir*** din Măteşti.
Dragomir logofăt v şi **Dragomir Rativoescul**.
Dragomir, logofăt, martor pentru Oltenei, scrie zapis 368.
Dragomir, martori pentru: m-rea Cozia 79; ~ pentru Grădiştea 285; ~ pentru Lazul 171; ~ pentru Lindiceşti 429; ~ pentru Pisculeşti 256; ~ pentru Verneşti, jurător 284, 291.
Dragomir nepotul lui Cornea v. **Dragomir** din Pătîrlage.
Dragomir, nepotul lui Radul curelar, vinde parte în Grădiştea de Jos 359.
Dragomir, nepotul său Manea vinde vad de moară în Bădiceşti (menţ.) 336.
Dragomir, partea lui din Ludeşti întărită m-rii Potoc (menţ.) 363.
Dragomir, părţile lui din Morunglov, Iaşi şi Tomeşti (menţ.) 417.
Dragomir, popă din Petreşti, martor 111.
Dragomir, popă din Poeni, martor pentru Cozleci 375.
Dragomir, postelnic din Fărcăşeşti, împarte averea cu Radu 348; martor 200, 277, 322.
Dragomir, postelnic din Ohaba, martor, jurător 67, 283, semnează 218.
Dragomir, rumâni din Gropşani, 78; ~ din Studeniţa 41.
Dragomir, scaunul din Izvorani, martor 319.
Dragomir, spătar din Grădişte, tatăl Ilinei şi al lui Gheorghe, stăpîn în Grădişte şi Vîrîţi (menţ.) 272.
Dragomir, stolnic, văr cu Mihai din Sărata, vinde ţigancă 408.
Dragomir, tatăl Dragomirei care vinde în Cătun (menţ.) 282
Dragomir, tatăl lui Stoica din Vărăşti, familie (menţ.) 175.
Dragomir ţigani 244, 290, 408.
Dragomir, unchiaşul din Fieni, tatăl lui Cîrstian păcurariu (menţ.) 178.
Dragomir, vornic mare în vremea lui Alexandru Mircea vv. (menţ.) 105; întărit cu loc de prăvălii în Bucureşti 47.
Dragomir al Diaconului, ctitor ⟨nou⟩ al m-rii Ciolanul 336; martor 344.
Dragomir al Manii v. **Dragomir lu Udreşti**.
Dragomir Dăinea (Dragomir) din Zoreşti, vinde vad de moară la Măteşti 344; jurtăor 332.
Dragomir Fitorea din Bumbueşti, jurător 46.
Dragomir Fundea, ţigan 408.
Dragomir lu Udreşti (Dragomir al Manii), fost mare vornic, dăruieşte sate, mori şi ţigani m-rii Potoc (menţ) 363.
Dragomir Rativoescul (Dragomir), logofăt din Rativoeşti, stăpîn în Groşatul 302; martor 159, semnează 23.
Dragomir Robul din Doba, jurător 132, 150.
Dragomir Sorescul, ctitor ⟨nou⟩ al m-rii Ciobanul 336; martor 344.
Dragomir Spineiu, martor pentru Deduleşti 330.
Dragomir Sprintenul din Ciulniţa, martor 261.
Dragomir Turcul, bărbatul Dumitrei care vinde casă în Ibăneşti (menţ.) 156.
Dragomir Turtă, tatăl lui Mateiu, vinde parte în Măteşti 222, 329.
Dragomir Vrăjitorul, tatăl lui Tudoran care vinde în Dărmăneşti (menţ.) 176.
Dragomira, fiica lui Dragomir, nepoata Stanei, vinde parte în Cătun 282.
Dragomireşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 142, 237.
Dragosin, martor pentru Oltenei, semnează greceşte 368.
Dragoslav, pîrcălab al clucerului Danciul, martor pentru Vîrliţi 404.
Dragoslav, socrul lui Radul călăraş din Ciulniţa (menţ.) 261.
Dragoslavele, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 279.
Dragosten, spudei, scrie zapis 164.
Dragotă din Căpreni, martor 111.
Dragotă, fiul lui Cazan din Băbeni, vinde ţigani 244.
Dragotă, fiul lui Gheorghe, vinde parte în Murgeşti 355.
Dragotă, rumân din Muereasca 286.
Dragotă, scaunul din Potoceni, martor 330.
Dragotă, tatăl lui Manea martor pentru Bărbuleţ (menţ.) 240.
Dragotă, tatăl lui Stanciul care vinde parte în Crasna (menţ.) 398, 399.
Dragotă al lui Pătru, din Alexeni, martor 271.

Dragul, ⟨armaș⟩, fiul lui Dragul post. din Slătioara, frate cu Constantin, in pricină pentru Jupinești 208.
Dragul din: Cindești, martor 179; ~ din Genuneni, tatăl lui Ion (menț.) 75; ~ din Negovani, boier hotarnic 147, 148; ~ din Tirgoviște, jurător, fiul lui Mihalco 63; ~ din Tirgșor, martor 309; ~ din Zegaia, vinde parte în Erghevița, tatăl lui Pirvul și Oancea 391.
Dragul, fiul lui Pisică din Tirgșor, martor 275.
Dragul, județ din Tirgșor, dă carte de mărturie 193.
Dragul, logofăt din Cislău, nepotul lui Stroe, vinde parte in Berciugov, 192; martor 190.
Dragul, logofăt din Ciupenița, soțul jupaniței Calea, tatăl lui Petco și al Samfirei, care iși impart averea rămasă moștenire (menț.) 369.
Dragul logofăt din Slătioara v. **Dragul**, postelnic din Slătioare.
Dragul, logofăt, martor la București, 91; probabil același: **Dragul**, logofăt, martor pentru ⟨Dealul Tirgoviștei⟩ 238.
Dragul nepotul lui Stroe din Cislău v. **Dragul**, logofăt din Cislău.
Dragul, popă din București, martor 91.
Dragul, popă, cu parte in Frăsinet, scutit de dijma domnească 340.
Dragul portar v. **Dragul Robul**.
Dragul, postelnic din Slătioara, tatăl lui Constantin, al lui Dragul ⟨armaș⟩ și al Despinei, socrul lui Vlad log. ⟨Rudeanu⟩, dă zestre fiicei sale Lichireștii (menț.) 208; în pricină pentru Jupinești 227; eroare: logofăt 227.
Dragul, postelnic din Tătulești, tatăl jupaniței Neacșa care vinde în Virliți (menț.) 404.
Dragul, postelnic din Tirgoviște, martor 327, 328.
Dragul, rumâni din Critinești, încearcă să se judecească 423; ~ din Ciocănești 267; ~ din Lazul 35.
Dragul, scaunul din Tirgoviște 164.
Dragul, vornic, bunicul lui Pătru log. din Fălcoi (menț.) 337.
Dragul Robul (Dragul), portar, soțul jupaniței Erina, tatăl Velicăi, bunicul lui Nan post. din Bărbătești și al lui Hrizan post.; stăpin in Mănești, Birzești, Podbelești ș.a. (menț.) 247, 337.
Dragulea, rumân din Podbelești 337.
Dranoveți, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 409.
***Drăcești**, sat ⟨lg. Cojești, j. Ilfov⟩ 405.
Drăgan, cu delniță in Corbușori 162.
Drăgan din: Cindești, martor 179; ~ din Dediulești, martor 330; ~ din Fintinele, megiaș vinde vad de moară 237; ~ din Orașul de Floci, martor pentru Bucu și Pupezeni, fiul lui Radul 321, 390; ~ din Pisculești, martor 256; ~ din Uda, martor 3; ~ din Voivodești, tatăl lui Tatul și Radul care vînd vie în dealul Măguranilor (menț.) 282.
Drăgan (Drăganu), frate cu Matei, vinde parte in Frăsinetul lui Boțocanu 249.
Drăgan, martori: pentru Muereasca 283; ~ pentru Priseceni 119.
Drăgan, nepotul lui Dumitru Bordea, vinde părți din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 243, 278.
Drăgan, popă, tatăl Vișei care vinde parte din Liudești (menț.) 130.
Drăgan, tatăl lui Biră rumân din Jigoreni (menț.) 56.
Drăgan, tatăl lui Mușat rumân din Jigoreni (menț.) 56.
Drăgan, rumân din Cocorăști 54.
Drăgan, țigan 268.
Drăgan Pițul, rumân din Stoienești 54.
Drăgana v. **Udrea al Drăganei**.
Drăgana, jupineasa, mama lui Mitrea și a lui Drăghici, vinde in Jegălia 302.
Drăgana, mama lui Radul care vinde in Curota (menț.) 364.
Drăgănești, sat ⟨j. Olt; azi oraș Drăgănești-Olt⟩ 85.
Drăgănești, sat ⟨j. Prahova⟩ 147, 148
Drăgănești j. Vlașca, sat ⟨Drăgănești-Vlașca, j. Teleorman⟩, parte vindută de Ion lui Mihai postelnic 371.
Drăghici, armaș din Afumați, nepoata sa Neacșa vinde in Virliți (menț.) 404.
Drăghiciu, armaș din Bărbulești, martor 429.
Drăghici din: Dobroșești, martor pentru Șarlău 59; ~ din Fărcășești v. *Drăghici*, post. din Fărcășești; ~ din Holești, vinde parte și roată de moară la Dărmănești 384; ~ din Pleșoiu, boier hotarnic, semnează 341; ~ din Șomonești, tatăl lui Stoica (menț.) 170.
Drăghici, fiul jupînesei Drăgana, frate cu Mitrea, vinde în Jegălia 302.
Drăghici, fiul lui Papa fost mare log. v. **Drăghici**, spătar.
Drăghici, frate cu Dragomir spătar, lasă la moartea sa părți din Grădiștea și din Viriți nepoatei sale Ilina și lui Ivan post. 272.
Drăghici, frate cu Stan din Cacaleți, vinde parte in Cacaleții din Coastă (menț.) 336.
Drăghici, jurător pentru Căpriorul 123.
Drăghici, logofăt din Belciugatul, vinde parte 388.
Drăghici, logofăt, martor pentru Liperești 138.
Drăghici, logofăt, stăpin in Glina (menț.) 287.
Drăghici, paharnic din Breasta, nepotul său Balica paharnic stăpin în Belovții (menț.) 107.
Drăghici, paharnic, martor pentru Boldești 104.
Drăghici, popă, fiul lui Dragul post. din Tătulești; frate cu Neacșa care vinde parte din Virliți pentru birul lui ~ 404.

Drăghici, postelnic din Brănești, în pricină pentru Brănești 101; martor pentru Spinișorul de Sus 34.
Drăghici, postelnic din Bărbătești, tatăl lui Pătrașco post. și al lui Pană (menț.) 9,89.
Drăghici, postelnic din Fărcășești, martor 200, 277, 355, semnează 113.
Drăghici, postelnic din Mărgineni, familie, dăruiește Mitropoliei satul Lucianii de pe Dîmbovița (menț.) 105.
Drăghici, postelnic, nepotul jupînesei Neacșa din Tătulești, stăpîn de rumân în Vîrliți *62*.
Drăghici, roșu din Cherba, martor pentru Loloești 140, 142, 144, 311.
Drăghici, rumân din Lazul 35.
Drăghici, spătar din Crasna, strămoșul lui Dumitru Filieșanul mare pitar și al lui Stamatie fost mare agă (menț.) 399.
Drăghici, spătar din Greci, fiul lui Papa ⟨fost mare⟩ logofăt, frate cu Fota spătar, stăpîn în Mihăilești după pricină 19,48; martor 2,158, semnează 23.
Drăghici, spătar, tatăl Stancăi agoaia, familie, dă zestre fiicei sale Șcheii (menț.) 282.
Drăghiciu, tatăl lui Pătru care vinde în funia Miclească (menț.) 118.
Drăghici, tatăl lui Stoian din Izvorani (menț.) 135.
Drăghici, vătaf ⟨de aprozi⟩ din Huria, jurător 270.
Drăghici, vătaf, fiul lui Badea din Grădiște, martor pentru Șerbănești 188.
Drăghici, vornic din Mărgineni, dăruiește Cricoveni m-rii Mărgineni (menț.) 177.
Drăghiciu vinde vad de moară în Dărmănești 373.
Drăghici Riba, rumân din Lazul 35.
Drăghici Șchiopul, frate cu Stroe ș.a. vinde parte și vie în Măgureni 282.
Drăghinești j. Vlașca, sat ⟨azi j. Teleorman⟩, parte vîndută de Tatul Jambul lui Gherghe mare agă 333.
Drăgoeni (Drăgoene, Drăgoenie), sat ⟨j. Gorj⟩, cu vii întărit lui Mihart clucer 194; partea vîndută de Iovan lui Iane Dumitrescul 297.
Drăgoești j. Gorj ⟨azi Brădiceni⟩, parte întărită lui Pîrvul 170.
Drăgoești, sat ⟨Drăgoiești, c. Crasna j. Gorj⟩, jumătate cu vii și rumâni cumpărată de Preda vornic din Ceplea de la Andronie din Albeni 200.
*— **Drăguești**, sat ⟨probabil j. Prahova⟩, parte cu rumâni a jupaniței Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ș.a. 158.
Drăgoești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 296.
Drăgoi, Dragoe, Drăgoe:
— **Drăgoe** (Dragoe), aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292; probabil același: *Dragoe* vinde vie în Dealul Săsenilor 336.
Drăgoi, ceauș din Puțuri, tatăl lui Lamba (menț.) 30.
Drăgoi, delnița lui din Șcheii de la Potoc 282.
Drăgoi (Drăgoiu) din Dobrești, soțul Eftanei, stăpîn în Mușetești 31; ~ din Ciuturi, jurător 280; ~ din Gerluneni, jurător 407.
Drăgoiu funia lui la Glodeni 117.
Drăgoi, logofăt din Fălcoi, fiul lui Pătru log. vinde parte în Podbelești 337; martor 372.
Drăgoi (Drăgoiu), pîrcălab din Muereasca, se vinde rumân 276, 283.
Drăgoiu, popă de la Biserica Grecilor din București, martor 28, 33, 155.
Drăgoi, slugă domnească din Chiojd, întărit cu părți, vii și vad de moară în Chiojd și în dealul Scăienilor 351.
Drăgoiu, vinde parte în Nămuiești 251.
— Dragoe vinde vie în Dealul Săsenilor v. **Drăgoe**, aldămășar.
***Drăgoicea**, sat ⟨j. Mehedinți⟩, în hotar cu Zlașoma 122.
Drăgoșască, parte la Mătești ⟨j. Buzău⟩ 344.
Drăgoteasca, parte în dealul *Mirceștilor ⟨lg. or. Buzău⟩ 282.
Drăgotescu, deal la *Mircești ⟨lg. or. Buzău⟩ 282.
***Drăgotești**, sat ⟨lg. Lipia, j. Buzău⟩ 282; vie întărită lui Radul, Gheorghe, Neagoe și Moisi fiii lui Mihalcea portar, cumpărată de la Gogoașe 336.
Drăgulin, din Chiojdu, tatăl lui Radul (menț.) 120.
Drăguș, fiul lui Radul cojocar, vinde livadă în Bătiești 315.
***Drăgușești**, sat ⟨lg. Podeni j. Săcuieni, azi j. Prahova⟩ 300.
Drăgușin, Drăgușen:
Drăgușin, ban ⟨din Hotărani⟩, soțul Stanei, familie (menț.) 192.
Drăgușin (Drăgșar), boier hotarnic la Blejoi *168*.
— **Drăgușen**, cumpără vie cu loc la Osica 372.
Drăgușin, mare portar, martor pentru Prooroci 243.
Drăgușin, postelnic al doilea, stăpîn în Alămănești și Pădureț 169, 269; în marea adunare a țării *406*; martor 48. 88, 181, 338, semnează 335.
Drăguțul, țigan 364.
Drănăștie, sat (?) 230.
***Drăngești**, sat ⟨lg. Bolintinu, j. Ilfov⟩ 49, 397.
Dreșești, j. Ialomița, sat ⟨Andrășești⟩, partea jup. Catrina și a fiilor ei, cumpărată de Radul al doilea vistier 88.
Dregan, sat ⟨Drăganu, j. Vîlcea⟩ 68.
Drincea, sat ⟨j. Mehedinți⟩, în hotar cu Scorila 122.
***Drivești**, sat ⟨lg. Cerăt, j. Dolj⟩, 354.
Drîmbovnec (Drînbovnic), pîrîu ⟨Drîmbovnic, afluent al Neajlovului⟩ 175, 333.
Dronea, soțul Stanei, vinde în Dușești 230.
Drosul, postelnic, soțul jupaniței Rada, ginerele lui Pașadia log. face zapis mincinos pentru partea Hogească 267.
Druli v. **Radul Druli**.
Drumea, martor pentru Drăghinești 333.
Drume, din Tătărăi, frate cu Stan, martor pentru Bucu 172.

Drumența, din Strehaia, jurător 280.
Drumul cel Mare (Calea cea Mare) la *Cacaleți ⟨lg. Albești, j. Buzău⟩ 336.
Drumul cel Mare, părăsit, la Știubeele ⟨j. Teleorman⟩ 186.
Drumul Diicului 341.
Drumul Ocnii la Cernătești ⟨c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩. 148.
Duca v. **Constantin Duca**.
Duca din: Brătiani, martor 419; ~ din Deal, jurător 403.
Duca, martor pentru Chiojdeni 293.
Duca, rumâni din Jigoreni 56; ~ din Mușetești 267.
Ducue v. **Stana Ducue**.
Dudescul v. **Dumitru ~ și Radul Dudescul**.
Duica v . **Stan al Duicăi**.
Duiul din Izbiceni, în pricină pentru Ostra 84.
Duliman din Turceani, jurător 280.
Duma v. **Stan al Dumei**
Dumbravă (Donbravă) din Răsciori, martor pentru Belcești 108.
Dumbravă, fiul lui Pîrvul, frate cu Stanciul ș.a., vinde parte în Ibănești 156.
Dumbravă (Dunbravă), roșu din Crîngu, martor pentru Loloiești 140, 142, 144.
Dumbrăvița, moșie la Prooroci j. Olt ⟨Ulmi⟩ 92, 243, 278.
Duminică, fiul lui Colceac din Samara, martor 131.
Dumitra, jupîneasa din Cotroceni, mama lui Ghioca iuzbașa, cumpără vad de moară la Dătcoi 221, 303.
Dumitra, soția lui Dragomir Turcul, vinde casă în Ibănești 156.
Dumitra, soția lui Ivan din Tîrgșor, în pricină pentru vii la Găgeni și Călugăreni 275.
Dumitran, martor în cartea județului din Tîrșor, pentru Dădulești 193.
Dumitrașco, clucer din Filipești, tatăl lui Pană post. 209, 234; ține zălog Comarnicul 331; în pricină pentru Luciani 105; ctitor al m-rii Mărgineni 337; în marea adunare a țării 406; participă la judecată 20; martor, jurător, ispravnic la hotărnicie 2, 15, 25, 88, 147, 148, 181, 397, semnează 20, 188, 202, 406; fost clucer al doilea 147.
Dumitrașco, clucer, postelnic, din Spineni ⟨fiul lui Preda clucer din Țințăreni⟩ și al Marăi, frate cu Mihai spătar Coțofeanul 281; stăpîn în Futeștii de pe Moștiștea, Vărbița, Izvorani. Ponorălu 194, 212, 215, 248, 316, 317; martor: postelnic 24, 34, clucer 242; semnează 242, 317.
Dumitrașco din: Grivi, martor 271; ~ din Zătreni 407.
Dumitrașco, fiul lui Gheoca din Crușăț, în pricină 274, 324.
Dumitrașco, iuzbașa de călărași din Petroșani, împuternicit să strîngă dăjdiile 307.
Dumitrașco, iuzbașa, martor pentru dealul Urlaților 106.
Dumitrașco, logofăt din Tîrgoviște, martor 327, 328; probabil același: *Dumitrașco*, logofăt, scrie act domnesc 417.
Dumitrașco, postelnic ⟨din Cepari⟩, fiul lui Stanciul Ceparul log., soțul Caplei, vinde țigan 282.
Dumitrasco, postelnic din Spineni v. **Dumitrașco**, clucer din Spineni.
Dumitrașco, postelnic, fiul lui Necula vistier vinde parte cu rumâni în Sărățeni 181, 412.
Dumitrașco (Domitrașco, Dumitrașcu) scrie zapis 36, 37, 125, 400.
Dumitrașco, soțul jupaniței Despina care cumpără în Cîndești (menț.) 336.
Dumitrașco vinde delnițe în Izvorani 103.
Dumitrașco, vistier, frate cu Cara-Hagi Hasan din Dîrstor 163; ispravnic la Ocnele Mari, atribuții 260 276, 283; martor pentru Cîrlige 334.
Dumitrașco, vistier mare (fost), martor, dă cărți de mărturie 128, 160, 181, 382.
Dumitrașco Buluroiul cumpără țigancă 134.
Dumitrașcu Covescu, via lui în moșia Mociască la Mircești 336.
Dumitreasă, via sa din partea Didileștilor la Sărdănești 113.
Dumitrescul, v **Gheorghe ~ Iane Dumitrescul**.
Dumitru, Dimitrie:
Dumitru v. **Stan lu Dumitru**.
Dumitru, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 212.
Dumitru, călăraș din Caracal, jurător 31.
Dumitru, căpitan, cumpără parte în Frăsinetul lui Boțocanu 249; în marea adunare a țării 406
Dumitru cel bătrîn, meșter din București, martor 155.
Dumitru, cneaz rumânit din Risipiți 34.
Dumitru, copilul, slugă domnească, volnic să prindă țigan fugit 313.
Dumitru, croitor din București, martor 28, 33.
Dumitru, diacon din Tîrgșor, martor 275.
Dumitru (Dimitrie) din: Baia de Fier, martor 396; ~ din Bobești, hotarnic pentru Piteștii de Sus 405; ~ din Cacova, martor pentru. Păușești, frate cu Matei, Fiera și Toma log. 378; ~ din Cocorăști, martor 409; ~ din Craiova, martor pentru dealul Sătenilor 63; ~ din Glogova, martor 381; ~ din Izvorani, martor 319; ~ din Pătîrlage vinde parte 336; ~ din Pîrscov, martor 51; ~ din Sfințești, martor 92, 243, 278, ~ din Tîrgșor, stăpîn de vii în Gădeni și Călugăreni, soțul Călinei (menț.) 275; ~ din Zătreni, martor 407.
Dumitru, fiul Dragolei, frate cu Mircea ș.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
Dumitru, fiul lui Dragomir din Curtișoara, vinde părți din Iași și Tomești 417.
Dumitru, fiul lui Micul, delnița lui la Izvorani 135.

Dumitru, fiul lui Mihai log. din Gănești, frate cu Miroslav, în pricină pentru Gănești și Piteștii de Sus 415.
Dumitru, fiul lui Neagul, vinde parte din Lindicești 429.
Dumitru, fiul lui Negre postelnic din Mihăești, vinde și dăruiește delnițe în Mihăești 187, 394.
Dumitru, fiul lui Preda din Brănești, partea lui cu vii din Sărdănești 113.
Dumitru, fiul lui Radul, martor pentru Bășinești 393.
Dumitru, fiul lui Radu log. Dudescul, nepotul lui Dumitru Dudescu mare vistier, stăpîn în Ciumernic 58.
Dumitru, fiul lui Stan din Iaroslăvești, martor 411.
Dumitru, fiul lui Stanciul Portărescul, frate cu Nicola și Oprea, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
Dumitru, fiul lui Ticliian din Belcești, frate cu popa Stan cu parte în Belcești 380.
Dumitru, fiul popii Sava din Pitești, slugă domnească, cumpără delniță și rumâni în Izvorani 281; martor 319, 413, semnează 401.
Dumitru, frate cu Coman, cumpără vii, ogoare și livezi în dealul Sătenilor 63.
Dumitru, frate cu Franța, în pricină pentru Păușești 378.
Dumitru, frate cu Stanciul, martor pentru Muereasca, 283.
Dumitru, fuștașul din București, martor 298.
Dumitru, grămătic, fiul preotesei Armeanca din Tîrgoviște, frate cu Mihalco, vinde vie și livezi în dealul Sătenilor 63.
Dumitru, județ din Argeș, martor 413, semnează 401.
— **Dimitrie**, jupan, stăpîn pe jumătate din Băcălești, dobîndește cealaltă jumătate pentru o datorie 353.
Dumitru, logofăt din București, martor 298.
Dumitru, logofăt din Cacova, martor pentru Pădureț 414.
Dumitru, logofăt din Mogoșoaia, martor 2.
Dumitru, logofăt din Tîrgoviște, cumpără parte în Mălăiești 225.
Dumitru logofăt, frate cu Tudor spudei v. **Dumitru Panovici**
Dumitru, logofeți: martori 56, 88, 195, 202, 217, 244, semnează 203; scriu acte domnești 25, 42, 94, 100, 180, 191, 195, 208, 211, 235, 269, 272, 314, 334, 351, 354, 356, 359, 385, 403; scriu cărți de mărturie 71, 128; scriu zapise 110, 131, 148, 203, 212, 225, 283, 398, 426.
Dumitru (Domitru), martori: pentru Mlaca și Spinete 37; ~ pentru Seciul Banei 36; ~ pentru Șoimari 220.
Dumitru, negutător din Tîrgoviște, tatăl lui Mihalcea log. 188; martor 328.
Dumitru, nepotul lui Arsenie din Zorești, vinde roată de moară și loc de grădină la Mătești 344.
Dumitru, pîrcălab din București, martor 28, 33, semnează 28.
Dumitru, pîrcălab, din Grozăvești, martor pentru Păușești 378.
Dumitru, popi: din Ciulnița, martor 73, 261; ~ din Gropșani, rumân 78; ~ din Tîrgoviște, din clirosul Mitropoliei, martor 63, 327, 328.
Dumitru, postelnic, nepotul Dionisiei călugărița, vinde țigancă 244.
Dumitru, rumâni: din Bogdănești 335; ~ din Ceuri 252; ~ din Glina 287; ~ din Izvorani 301; ~ din Jigoreni *56*; ~ din Muereasca 276, 283, 286; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Sărdănești 113.
Dumitru, stegarul din București, soțul Stanei, stă cu chirie în prăvălia m-rii Sf. Ioan 50.
Dumitru, postelnic al doilea din Grădiște ⟨fiul lui Badea pah.⟩, frate cu Stroe fost mare stolnic și cu Pătrașco, stăpîn în Grădiște, Vîrîți și Stoenești 185, 272; jurător 270.
Dumitru, stolnic, frate cu Pană iuzbașa, martor la Eșciori E.
Dumitru, țigani 244, 268, 282, 354.
Dumitru, vinde parte în Stoenești 206.
Dumitru vistier mare v. **Dumitru Dudescul.**
Dumitru, vornic din Cepturile, tatăl lui Stoica spătar, soțul Calei, stăpîn în Dădești (menț). 270.
Dumitru, vornic din Mănești, martor 2.
Dumitru, vornic ⟨Zemțea⟩ tatăl ⟨vitreg⟩ al lui Bunea log., stăpîn în Grădiștea (menț.) 318.
Dumitru al lui Bălaur din Păușești, martor 400.
Dumitru Bercescul, martor pentru Muereasca, 283.
Dumitru Bordea (~ Burdea), părțile lui din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița vîndute de ginerele său Costea ș.a. 92, 243, 278.
Dumitru Caramazache din Cornățel, martor, semnează 225, 267.
Dumitru Cioca din Țara Hațegului, martor la judecire 24.
Dumitru Codreș, țigan 278.
Dumitru Doboșar din Flămînda, martor 391.
Dumitru Dudescul (Dumitru), mare vistier, tatăl lui Radul Dudescu log. 28, 58; stăpîn în Săcuiani, dealul Borzeștilor și de țigani 21, 217, 244, 282;
trimis domnesc 183; fură din banii de haraci, cercetat de roșii și judecat de marea adunare a țării 40*6*; căzut la mare datorie, dă tot ce are: moșii, țigani 427; în sfatul domnesc: mare vistier 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267, 268—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352,

354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 381, 382, 399, 405, 407, 408, 411, 412, 413, 418, 423—425;
martor dă carte de mărturie 2, 33, 128, 161, 181, semnează 28, 335;
fost mare vistier 427.
Dumitru Fachinole din Tîrgovişte, jurător 63.
Dumitru Filieşanul (Dumitru, ~ Filişanu), mare pitar din Filiaşi, fost căpitan, nepot lui Dobromir fost mare ban 17, 18; stăpîn în Crasna, Jupîneşti, Spinişorul ş.a. 17, 18, 34, 360, 364, 398, 399, 415; pribeag cu Matei Basarab 24; în marea adunare a ţării 406; martor, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 167, 169, 181, 200, 245, semnează 18, 153, 398.
Dumitru Găgeanul (Dumitru, ~ Găgeana, Donosie călugărul) vinde parte în Băbeni 370.
Dumitru Grecul din Slatina, vinde livadă şi silişti 3.
Dumitru Hăndolea, martor pentru Muereasca 283.
Dumitru Jeribiţă (Dumitru), martor pentru Belceşti 108.
Dumitru Panovici (Dumitru ~, Dumitru), logofăt, frate mai mare al lui Tudor spudei 45, 115, 197, 233, 258, 282, 286, 320.
Dumitru Strechea, din Cîmpulung, martor pentru Izvorani 135.
Dumitru Tătarul, (~ Tătariul), ţigan 408.
Dumiutriu v. **Anghelachi Dumiutriu**.
Dunăre, fluviu, 32, 55, 152, 320.
Duşca, megiaş din Borleşti , martor, hotarnic 139, 294.
***Duşeşti**, sat ⟨lg. Cernetu, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩, parte vîndută de Stana lui Gherghe post. din Mărzăneşti 230.
Duşman, popă din Poiana lui Bran, martor pentru Ludeşti 130.
Duşman, rumân din Lichireşti, stabilit la Crăceni 227.
Duţă v. **Radul Duţă**.
Duţe, în pricină pentru împresurare de ocină 300.

E

Efrem, **Efrim**, **Ifrim**:
Efrem, (Efrini, ~ Buzevschi), episcop de Buzău 210, 253; dăruit de domn cu ţigancă 8,43; judecă şi dă carte 71, 151, 235; martor 121, 254, 383.
Efrem, episcop de Rîmnic, judecă pricină între m-ri, (menţ.) 115.
Efrem, fiul lui Iorga din Pătîrlage, familie, vinde rumân 190.
Efrem logofăt, tatăl lui Vlad din Tîrgovişte 327, 328.
Efrem, martor pentru Cîndeşti 120.
Eftana, jupaniţă, jitelniţa lui Drăgoi, stăpînă peste rumâni în Muşeteşti 31.
Eftimie, **Eftemie**, **Iftimie**:
— **Iftimie**, dichiu la m-rea Argeş, martor 223.
— **Eftimie** (Efthemie) din Fundeni, marto 228, 231; ~ din Tîrgovişte, martor 328.
Eftimie iuzbaşa din Dobroţi, megiaş jurător 314.
Eftimie, mitropolit al Ţării Româneşti ⟨1568—1576⟩ 105.
Eftimie (Efthemie) pitar, fost mare pitar, din Cepari, soţul Vilaei, familie, dăruieşte parte din Uliţa de la Rîmnic 23; jurător 226, 246, 267; semnează 23.
—**Eftemie**, rumân din Muereasca 283, 286.
Eftimie cel bătrîn (Star ~) din Gurbăneşti, martor, semnează 225.
Eftinca, ţigancă 354.
Elhov v. **Ilfov**, judeţ.
Elina, **Elinca**, **Ilina**:
Elina, doamna ⟨lui Radu Şerban voievod⟩, stăpînă de ţigani (menţ.) 8.
— **Ilina** din Văleni, fiica Cîrstinei şi a lui Radu Piarsecă, familie, vinde parte 125.
— **Ilina**, femeia lui Vlad Inimă Rea din Băşineşti, vinde loc de vie 393.
Elina, jupîneasă, fata Măndeştilor, în pricină pentru satul Mihăeşti 99.
Elina, jupîneasa lui Constantin mare post., via ei din dealul Viespeştilor întărită soţului (menţ.) 173.
— **Ilina**, jupîneasa lui Ivan post., familie, stăpînă în Grădişte şi Vîrîţi 272.
— **Ilina**, jupîneasă, vinde parte din Budureşti 60.
Elina, nepoata lui Balco, întărită cu ocină şi vie în Verneşti 332.
Elina (Ilina) spătăreasa , fata Mariei din Bucov, soţia lui Ianul spătar, familie, zălogeşte parte din Comarnic cu rumâni 331; în pricină pentru zestre 71.
Elina (Elinca, Ilina) vorniceasa, soţia lui Ivaşco vornic din Goleşti, familie 105, 160; stăpînă în Goleşti şi Domneşti, pribeagă 16.
Enache Catargiul v. **Ianache**.
Encul, martor pentru Izvorani 103.
Ene paharnic, ~ portar v.**Iane**.
Epofeşti, sat ⟨Ipoteşti, j. Olt⟩ 169.
Erbăşie, pîrîu ⟨j. Vîlcea⟩, mori şi vaduri de moară pe ~ 402.
Erciul v. **Iarciul**.
Eremia, Erimia v. **Irimia**.
Erghevíţa, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ parte vîndută de Curuia ş.a. 391.
Erhoviţa, sat ⟨Iloviţa, j. Mehedinţi⟩ al m-rii Tismana, sătenii fugiţi peste Dunăre chemaţi de domn 116.
Erina, **Irina**:
— **Irina**, familie, vinde ocină în Olteni, la Zapşa 368.
Erina, fiica lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382.
Erina, jupaniţa lui Dragul portar din Poiana, în pricină pentru zestre 247.
Ermin, fiul lui Neagoe moşnean rumânit din Vaidei 68.
Erusalim v. **Ierusalim**.

***Eşciori**, sat ⟨lg. Bărbăteşti j. Argeş⟩ vad de moară în ~ al lui Ivan log. din Piteşti, cotropit de m-rea Tutana E.
Eufrosina (Efrosina) călugăriţa, fiica popii Stancul, în pricină pentru vii în Cîineşti 196.
Eustatie Ruceri v. **Stanciul Ruzieriu.**
Evdochia (Dochia), jupaniţa lui Stoica fost mare vist. ⟨Roşianul⟩, vinde ţigancă (menţ.) 408.
Evghenie, popă, egumen al m-rii lui Ghiorma banul, cumpără prăvălii în Bucureşti 47.

F

Fachinole v. **Dumitru Fachinole**
Falenfanta v. **Stanciulu Falefanta**
Farcaş v, **Fărcaş**, sat
Fata din Zoreşti, mama Albei care vinde vie în dealul Zoreştilor (menţ.) 222.
Faţa Straorei, top. la Bătieşti, ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş⟩ 219.
Făgăraş în titulatura domnului v. **Amlaşul şi Făgăraşul**
Fălcoiu (Fălcoii, Fulcăn), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 28, 33, 80, 81, 92, 188, 243, 278, 337, 372, 414.
Fărcaş (Farcaş, Fercaşi), sat ⟨Fărcaşu, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 34, 92, 243, 278.
Fărcăşeşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 113, 200, 277, 322, 348, 355.
Fătuiucul (Fătuicul) din Brăneşti, cu parte în Bucureşti 60.
Fătul v. **Oprea al Fătului.**
Fătul cel bătrîn din Tîrgşor, martor pentru Deduleşti 193, 309
Fătul din: Cocorăşti, martor pentru Morunglavi 409; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Zăvoiani, martor pentru Cîrligi 334.
Fătul, martor pentru Grădiştea de Jos 385.
Fătul, rumân din Glina 287.
Fătul, uncheeş, martor pentru ⟨Trănşani⟩ 366.
Fetea din Drăgăneşti, martor, semnează 371.
Feţe top. la Dealul Tîrgoviştei ,328.
Fieni v. **Fiiani**, sat.
Fiera, Hera, Hiera;
— **Hera** v. **Nedelco al Herăi.**
Fiera v. **Stroe Fiera.**
Fiera (Hiera) din: Cacova v. **Fiera** logofăt; ~ din Fiani, megiaş jurător 314; ~ din Gurbăneşti, martor 225.
Fiera (Hiera), logofăt din Cacova, frate cu Matei ş.a. martor 283, 378, 414; semnează 283.
Fiera (Hiera), logofăt din Orăşti, soţul Stancăi, tatăl lui Ivaşco mare vornic 2; scrie diata lui Dumitru mare vornic din Cepturi (menţ.) 270.
— **Hera** logofăt din Piscure, hotarnic 405.
Fiera, logofăt mare, ⟨din Leurdeni, din Corbi⟩, tatăl lui Stroe logofăt, (menţ.) 268; probabil acelaşi: Fiera, logofăt, casa lui din Tîrgovişte (menţ) 164.
Fiiani, sat ⟨Fieni, j. Dîmboviţa; azi oraş⟩ 420.
Fiiani, j. Ilfov, sat ⟨Fieni lg. Căciulaţi⟩ 178, 314.
Filiaşi, sat ⟨j. Dolj, azi oraş⟩ 200.
Filieşanul v. **Dumitru Filieşanul.**
Filip v. **Negoe al lui Filip.**
Filip din Alămăneşti, martor 85.
Filip, judeţ din Slatina, martor pentru Prooroci 92, 243, 278.
Filip, martor pentru Muereasca 283.
Filipeşti (Hilipeşti), sat ⟨j. Prahova⟩ 2, 15, 20, 25, 88, 105, 148, 181, 188, 202. 209, 234, 331, 337, 397.
Filotei, egumen al m-rii Strîmbul 355.
Finat din Drăceşti, boier hotarnic 405.
Finice, rumân din Fometeşti 245.
Finţeşti, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 259, 290.
Firel, rumân din Fometeşti 94.
Fîntîna, sat ⟨Fîntînele j. Dîmboviţa⟩ 209.
Fîntîna Săracului, top. la ***Futeştii** de pe Mostişte j. Ilfov ⟨lg. Curăteşti ⟩ 212, 215, 317.
Fîntînele, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 262; parte din ~ zestre a jup. Rada, vîndută de Staico pah. Rudeanul 128; probabil acelaşi: megiaşii din ~ vînd vad de moară lui Hrizea mare ban 237; parte cu rumâni întărită m-rii Strîmbul, dania jitelniţei Ana 198.
Fîntînele, top. la Corşori ⟨Corbşori, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 216.
Fîrla, popă din Chiojd, martor 351.
Flămînda, muşcel la Corsari ⟨Corbşorî, j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 263.
Flămînda, m-re ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ dăruită cu parte din Ninăşeşti de Vlad log. Rudeanu 152.
Flămînda, sat ⟨j. Mehedinţi; azi Jianu⟩ 391.
Fleşti, sat ⟨j. Argeş; azi c. Bascov, mnc. Piteşti⟩ 131, 294.
Floci v. **Oraşul de Floci.**
***Flocoşi**, sat ⟨lg. Găneasa, j. Ilfov ⟩ 405.
Florea, rumâni: din Lichereşti, stabilit în Crăceni 227; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Zatreni, lăsat moştenire 57.
Florea, ţigani 21, 89, 408.
Floreasca v. **Maria Floreasca.**
Florescu v **Stroe Florescu.**
Florica, fiica lui Mihai ⟨Viteazul⟩ v. familie (menţ.) 41 .
Florica, fiica lui Mihăilă postlenic din Văleni, zestrea sa 203.
Florica, jupaniţa lui Necula pîrcălab, fiica lui Radu comis din Corlăteşti, stăpînă de ţigani 305.
Floricoiul v. **Preda Floricoiul.**
Florieşti, sat ⟨Floreşti, mnc. Bucureşti⟩, popă 166.
Focan v. **Stan Focan.**
Focşănei (Focşani, Focşéni) sat ⟨j. Buzău⟩ 137, 332, 334.
Folefiia, baltă?, dijma din ~ întărită m-rii Topolniţa 82.

Foleşti, j. Vîlcea, sat 75; ~ **de Jos** (Dol ~), întărit lui Udrişte, fiul lui Oprea log. din Şirineasa 75; ~ *de Sus* (*Gor* ~) 75.
Fometeşti, sat ⟨Rugetu, j. Vîlcea⟩, dat de Staico pah. Rudeanul jupaniţei sale Rada 128; cu rumâni întărit lui Pătru şi Ghioca neguţători, dat de jup. Voica şi de Rada pentru bani împrumutaţi 65, 94, 153, 167, 245; rumâni fugiţi din ~ 94.
Fota, postelnic ⟨din Greci⟩, fiul lui Papa log., frate cu Drăghici spătar, stăpîn în Mihăileşti 19, 48;
eroare: spătar 19.
Fota cel bătrîn din Tîrgovişte, jurător (menţ.) 63.
Fota cel mare din Tîrgovişte, martor, semnează 327, 328; probabil acelaşi: *Fota* din Tîrgovişte, cu loc de prăvălie în Bucureşti, martor 395.
Fota cel mic din Tîrgovişte, martor, semnează 327, 328.
Francesco, ⟨sluger⟩, martor, semnează cu litere latine 144.
Fratoştiţa, sat ⟨j. Dolj; azi or. Filiaşi⟩ 83, 101.
Franţa din Cîmpulung, fiul lui Pană, martor pentru Izvorani 319.
Franţa (Sfranţa) din Păuşeşti, familie 125, 378; în pricină de hotare pentru Păuşeşti 378; martor 36, 37, 125, 400.
Fră.. v. **Danciul Fră...**
Frăcea v. **Plaiul lui Frăcea.**
Făcea cel mare din Coteneşti, martor 279.
Frăcea cel mic din Coteneşti, martor 279.
Frăsinet, sat ⟨j. Ilfov⟩, partea popei Dragul scutită de dijmă domnească 340.
Frăsinet, sat ⟨~ Gară, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩, partea Comăneşei întărită m-rii Govora, dania lui Vasilie monah 5; **Frăsinetu lui Boţocanu**, parte vîndută de Matei şi Drăgan lui Dumitru căpitan 240.
Frăteşti, sat ⟨j. Gorj⟩ 191.
Frăteşti, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩, de zestre al jup. Rada, vîndut de Staico pah. Rudeanul 65, 128, 167, 245.
Frăţilă din: Putrida, vinde parte 189; ~ din Ureşti, jurător 207.
Frăţilă, logofăt din Oreşti, hotarnic 267.
Frăţilă, stolnic din Rovinari 200, 277, 322.
Frăţilev, partea sa în Pătîrlage (menţ.) 336.
Freja, ţigan 198.
Frejureanul v. **Radul Frejureanul.**
***Frejureni**, sat ⟨j. Săcuiani; azi Iazul, j. Prahova⟩ 247.
Frenţu, negustor, martor la zălogire în Vulpeni şi Grua 426.
Fricea din Păltineni, martor pentru Pîrscov B.
Frînariul, partea sa în ⟨Grădiştea⟩ (menţ.) 359.
Frînceşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 283, 407.
Frîncul din Ştefăneşti, martor 319.
Frîncul, rumân din Cocorăşti 54.
Frujina, jupîneasa lui Nedelco pah., fiica Marei din Bucov, familie, stăpînă în Mărgineni 71.
Fruntea Gruiului Mare top. la Corşori ⟨Corbşori, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 216.
Fuişte, sat 230.
Fulcăn v. **Fălcoi**, sat.
Fugla v. **Deatco al Fuglei.**
Fulga, frate lui Cazan, cu parte în Pătîrlage 336.
Fulga, ţigan 1.
Fundea v. **Dragomir Fundea.**
Fundeanul v. **Stanciul Fundeanul.**
Fundeni, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩ 34, 228, 231.
***Fundeni** j. Ialomiţa, sat ⟨lg. Periaţi⟩, partea lui Mihai pah. din Bueşti, cumpărată de domn şi dăruită m-rii Slobozia 412.
Fundul Dătcoilor v. **Dătcoi**, sat.
***Futeşti**, sat ⟨azi or. Feteşti⟩, partea lui Mihail armaş cumpărată de Mihalcea portar, întărită fiilor lui 336.
***Futeşti de pe Mostişte**, j. Ilfov, sat ⟨lg. Curăteşti⟩, parte întărită lui Dumitraşco clucer din Spineni 212, 215; schimbat de Dumitraşco clucer cu Andrei spătar pentru Verbiţa 316, 317.

G

Gabrian, rumân al jupaniţei Stanca din Albeşti 180.
Gabrovenii (Gabroveni), în pricină pentru Lacul Tomei 341.
Gabrul (Gabrovul) j. Dolj, sat, parte cu rumâni vîndută de Petre slujer lui Dima clucer 171; întărit lui Parascul negustor, luat pentru o datorie 326.
***Gabruvu**, sat ⟨lg. Pielea j. Vlaşca; azi Teleorman, j. Teleorman⟩ 230.
Gaia, sat ⟨j. Dolj⟩ 341, 426.
Gaiţă, fiul lui Baico din Şaineşti, martor D.
Ganciul, martor pentru Stroeşti 206.
Ganea, din Bălţeşti, martor 300.
Ganea, ţigan 282.
Gavril v. **Aldea Gavril.**
Gavril din: Corbeşti, jurător pentru Şarlău 59; ~ din Măteşti, martor 329.
Gavril egumen al m-rii Cernica 395.
Gavrilă, logofăt, scrie zapis pentru Urlaţi 106.
Gavril, martor pentru Băşineşti 393.
Gavriil, monah la Biserica lui Ghiorma ban 47.
Gavriil, popă, dichiul m-rii Mărgineni 39.
Gavril, spătar, fiul lui Mîrzea vornic, martor pentru Tătărăi, semnează 209.
Gavril ⟨**Movilă**⟩ (Gavriil), domn al Ţării Româneşti ⟨1618–1620⟩ 211; cărţi de la 66, 289, 320.
Gădeanu vinde vie în dealul Năenilor 374.
Găescul v. **Udrea Găescul.**
Găgeanul v. **Dumitru Găgeanul.**
Găgenească, ocină ⟨lg. Vintileanca, j. Buzău⟩ părţi vîndute de Radul lui Tatos, ş.a. din Jigoreni lui Lupul căpitan 259.
Găgeni, sat ⟨j. Prahova; azi în mnc. Ploieşti⟩ vii moştenite de Muşa şi Neacşa de la mama lor Călina 275.

Gălbenuşul, din Muşcel, martor 273.
Gălbinează, martor pentru Şaineşti D.
Găleşeşti (Găleşăşti, Gălişăşti) j. Argeş, sat ⟨Gălăşeşti, c. Budeasa⟩, pricină de hotar cu Vucina mare pah. 139; megiaşii din ~ vînd parte şi vad de moară lui Vucina mare pah. pentru plata unei duşegubine 294, 295; **Gălişeştii de Sus** (Gălişăştii ~) 294, 364.
Găneşti, sat ⟨Găneasa, j. Ilfov⟩ 405; ~ **de Jos**, parte întărită lui Şteful Piteşteanul după pricină cu fiii lui Mihai log. 405.
***Găojani**, sat ⟨lg. Bălţeşti, j. Rîmnicu Sărat şi Brăila; azi Valea Rîmnicului, j. Buzău⟩ 375.
Găspăroae, fiii ~ rumâni ai jupaniţei Stanca din Albeşti 180.
Găuriciu, sat ⟨j. Teleorman; azi Izvoarele⟩ 19, 48.
Geamenul din Meriş v. **Ion Geamanul**.
Gelalăul v. **Stanciul Gelalăul**.
Gemenele, sat ⟨Gemenea-Brătuleşti, j. Dîmboviţa⟩ 240.
Genuneni (Ginuneni), sat ⟨j. Vîlcea⟩ 407; în hotar cu Foleştii de Jos 75.
Gheena Lipniţei, top. la Belovţii j. Mehedinţi ⟨probabil Albuleşti⟩ 107.
Gheoca v. **Ghioca**.
Gheocel v, **Opre al lu Gheocel**.
Gheorma v. **Ghiorma**.
Gherganul, sat ⟨Ghergani, j. Dîmboviţa⟩ 76.
Gherghe, Gheorghie, Ghierghi . . . :
Gherghe, v. **Radul al lui Gherghe**.
Gherghe, agă mare (fost), cumpără parte în Drăghineşti 333; martor 175.
—**Gorghie**, băcan din Bucureşti, martor 395.
Gherghe, băiaş din Tîrgovişte, martor, semnează 164.
Gherghie, cantaragiul din Bucureşti, martor 237.
Gherghe, căpitan, dăruit de domn cu satul Putineiul 362; în marea adunare a ţării 406.
Gherghe, (Ghierghie) din: Lumoteşti, jurător, hotarnic 207, 267; ~ din Truţeşti, jurător 19, 48.
Gherghe, fiul Anei, nepot lui Ciolan, partea lui la Cîndeşti (menţ.) 336.
Gherghe, fiul Cojocarului, vinde vie în dealul Năenilor 374,
Gherghe, fiul lui Anghelache portar, dăruieşte parte şi rumâni din Glina m-rilor Iver şi Radu Vodă 287.
Gherghe, fiul lui Dragomir spătar din Grădişte şi al Stoianei, părţile lui la Grădişte şi Virîţi 272.
Gherghe, fiul lui Iorga din Pătîrlage, frate cu Pătru şi Efrem, cumpără parte în Cîndeşti 93; vinde rumân 190.
Gherghe, fiul lui Moisi, martor semnează pentru Oprea din Cornăţel 225.
Gherghii, iuzbaşa, martor pentru Oltenei 368.
—**Ghiorghie**, jupîn, cumpără pămînturi la Samara 131.
Gherghe, logofăt, fiul lui Danciul cel bătrîn din Tîrgovişte, martor 56, 327, 328.
Gherghe, logofăt mare (fost) ⟨din Măgureni⟩, fiul lui Lupul fost mare log., soţul jupaniţei Neacşa ⟨din Boleasca⟩, stăpîn în Petreşti (menţ.) 15, 159.
Gherghe (Gheorghie, Gherghi, Ghiorghie), martori: pentru Priseceni 119; ~ pantru Sărăţeni 181; ~ pentru Săseni 383; ~ pentru Tîrgşor 275.
Gherghe, nepotul lui Balco, cu părţi şi vie la Verneşti şi Valea Teancului, pricină 210, 332.
Gherghe, paharnic, fiul lui Preda vornic din Ceplea, cumpără parte şi rumâni în Sărdăneşti cu vaduri de moară şi vie 113.
—**Gorghie**, partea lui la Goruneni 350.
Gherghe (Gherghie), popă din Argeş, martor 401, 413.
Gherghe, popă din Cîmpulung, martor 135.
Gherghe, popă, martor pentru Măteşti 344.
Gherghe, postelnic din Mărzăneşti, cumpără parte în Duşeşti 230.
Gherghe, postelnic din Tîrgovişte, martor 327, 328.
Gherghe, postelnic, martor în Bucureşti semnează greceşte 91.
Gherghe, rumân din Podbeleşti 337.
Gherghe, spătar din Băleni, fiul lui Ivaşco mare vornic, frate cu Pătru post. stăpîn în Băleni şi Crăceni 2, 227; martor 15; postelnic 227.
Gherghe, (Gorghie) spătar ⟨Cîndescul⟩, fiul lui Mihalcea vornic din Pătîrlage, frate cu Radul, Neagoe, şi Moisi, stăpîn în Cacaleţi, Cîndeşti, Pătîrlage ş.a. 179, 336; probabil acelaşi: **Gherghe**, spătar, cumpără ţigancă 134.
—**Ghiorghie** (Ghiorghii), tatăl lui Alexi şi Dragotă care vînd în Murgeşti (menţ.) 355.
Gherghe, ţigan 158.
Gherghe, vinde parte în Bîrlui 417.
Gherghe vistier v. **Gherghe Caridi**.
Gherghie, vornic din Blagodeşti, jurător 369; probabil acelaşi: **Gherghe**, vornic al doilea, trimis domnesc 340.
—**Gheorghie**, vornic, tatăl lui Radul post. bunic lui Pătru, Badea şi Preda care vînd în Secăreşti (menţ.) 302.
Gherghe al Banului, martor pentru Drăgoeni 297.
Gherghe al lui Agrica din Scăieni, vinde vie în dealul Scăienilor 351.
Gherghe al lui Bunea din Tîrgovişte, jurător 63.
Gherghe al lui Hazan (Gorghe lu ~) din Brăneşti, cu parte în Bucureşti 60.
—**Gheorghie al lui Oprea**, vinde delniţă în Izvorani 281.

Gherghe al lui Pătroacă din Șchei, fiul jupînesei Neaga, în pricină de moștenire cu jupîneasa Marica 211.
Gherghe al Stanei din Puți, martor 343.
Gherghe Caridi (Gheorghie ~, Gherghie), vistier, fost al doilea vistier, stăpîn în Jigorenii de Sus și de Jos 56; cercetează pricină în București 47; în marea adunare a țării 406; martor, jurător, hotarnic, 181, 197, 215, 335, semnează grecește 160, 175, 212.
Gherghi Dumitrescul, din Tg. Jiu, martor pentru Curtea 191.
Gherghe Litului vinde vie în dealul Urlaților 106.
Gherghe Meiută (Meiutescul), familie, stăpîn de vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
Gherghe Meiuță (Maiutescul), frate cu Neagoe și Stanciul armaș, cumpără vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (menț.) 284, 291.
Gherghie Maș din Lipia, martor 387.
—**Gheorghe Pecea**, din Brătiești, martor 169.
Gherghe Petrescul, martor pentru Dedulești 193.
Gherghe Sîrbul (~ Serbol) din Slatina, martor pentru Ibănești 338, 339.
Gherghina, armaș din Stejari, nepotul lui Udriște vornic, vinde țigan 408.
Gherghina (Gherghena, Gherighin) din: Brănești cu parte în București 60; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păhulești, jurător pentru Mihăilești 19, 48.
Gherghița, oraș ⟨j. Ilfov, azi j. Prahova⟩ 311, 314.
Gherman, din Stăiculești vinde vie 300.
Ghermec, din Priseaca, jurător 265.
Ghidul, fiul lui Toader vătaf din Popești, în pricină pentru Curățeștii de Sus 299.
Ghimpeni, sat ⟨Ghimpați, j. Vlașca; azi j. Ilfov ⟩ 304.
Ghina, sat (?) 405.
Ghindar v. **Stoian Ghindar**.
Ghinea, Ghinu:
Ghinea din: Buzău, ctitor al m-rii Ciolanul 336; ~ din Izvorani, martor 135; ~ din Pitești martor, fiul lui Mihai 319.
—**Ghinu**, popă din Bujoreni, tatăl lui Stanciul și Voica 218.
—**Ghinu**, popă, văr cu Stanciul și Voica, martor pentru Ulița, semnează 218.
Ghinea, sluger din Văleni, cu drepturi (?) în Alimănești 269; martor 80, 92, 167, 243, 245, 278, semnează 153.
Ghinea, vameș din Focșani cu părți și vii la Cîrlige, vad de moară la Golești 334.
Ghinea Coți, negustor, stăpîn de țigan 233; jurător 369.
Ghinea Turculescul, frate cu Mihnea, cumpără loc în Cotești 236.
Ghioca căpitan v. Ghioca, iuzbașa.
Ghioca (Gheoca) din Călinești, martor la Tîrgoviște 164; ~ din Crușeț, frate cu Malcoci slujer, tatăl lui Dumitrașco (menț.) 274, 324.
Ghioca (Gheoca), neguțător, frate cu Pătru, împrumută bani jupaniței Rada a lui Stoica pah. ⟨Rudeanul⟩ și primește Fometeștii, Runcu, Toxobenii ș.a. pentru datorie 65, 94, 153, 167, 245.
Ghioca (Ghiuoca), iuzbașa din Cotroceni, cumpără vad de moară la Dătcoi 303; martor, semnează 28, 33; căpitan 303.
Ghioca, (Ghiuoca), spudei, scrie acte domnești 84, 88.
Ghioca, vameș pentru Cîrlige 334.
Ghiorma, banul, biserica lui ~ din București, tăiat de Alexandru Mircea vv. (menț.) 47.
Ghiorma, clucer, dăruit cu parte în Stoicești de pe Mostiște 110; cumpără loc de casă în București 91; adus din Țarigrad 110.
Ghiorma, martor pentru Cîrnitura 239.
—**Gheorma** (Ghiurma), pitar, martor pentru Păușești 378, 400.
Ghiuoca v. Ghioca,
Ghiura v. **Mane al Ghiurii**.
Ghitioara, sat și ocnă ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, venitul de la ~ luat de jupanițele Calea și Neacșa, fiicele lui Cernica vornic 20, 25; sare dăruită m-rii Slobozia lui Enache 374.
Ghițdav v. **Stoian Ghițdav**.
Ghizdavul, moșie la Prooroci ⟨j. Olt; azi Ulmi⟩ 92, 243, 278.
Gilort, pîrîu ⟨afluent al Jiului⟩, sat pe ~ 399.
Giolumă, din Prăjani, unchiul lui Negul, martor 379.
Gioroc, sat ⟨j. Dolj; azi Castranova⟩, parte dată zestre de Iova fiicei sale Petriia 30.
Giura cel mare, tatăl Buicăi, bunicul preotesei Chera cu vie în dealul Șerbăneștilor (menț.) 150.
Giura, din Bălcești, trimis de Matei Basarab cu haraciul la Poartă 406; jurător 157.
Giura, fiica lui Roman, soția lui Vasilie, vinde vie în dealul Cîndeștilor 179, 336.
Giura, fiul jupaniței Călina din Comani, în pricină 85.
Giura, fiul popii Ianache din Morunglavi, frate cu Pătrașco, cu vie în dealul Șerbăneștilor 132.
Giura, rumân din Roșiani 337.
Giurca, din Drăcești, boier hotarnic 405.
Giurcul, rumân din Nucșoara 418.
Giurgea (Giurgie) din : Odobeni, cumpără vie 90; martor pentru Vernești 98; ~ din Vaideei, martor 271.
Giurgiu, erei, scrie zapis pentru Vernești 98.
Giurgiu, jurător pentru Vernești 291.
Gilcă v. **Radul Gilcă**.

Gîlcă, iuzbaşa din Roşiorii de Vede, dăruit de domn cu Putineiul 362.
Gîngă v. **Salcia uncheşului Gîngăi**.
Gîrbaci, căpitan, tatăl lui Datco şi al lui Gîrbaci care vînd vie în dealul Bucureştilor (menţ.) 242.
Gîrbaci, fiul lui Gîrbaci căpitan, frate cu Datco, vînde vie în dealul Bucureştilor 242.
Gîrbovi, sat ⟨c. Urdari, j. Gorj⟩ 113.
Gîrbovi, sat ⟨or. R. Sărat⟩ 173.
Gîrgana, mama lui Stanciu din Curpen 271.
Gîrla Miclei, gîrlă la Dătcoi ⟨mnc. Bucureşti⟩, 28, 33.
Gîrloşască, funie la Muereasca, j. Vîlcea 283, 286.
Glamotă v. **Opre Glamotă**.
***Glaveş**, sat ⟨lg. Bădeni. j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 239; în hotar cu Cacaleţii din Coastă 336.
Glăvăcioc (Glavaciog, Glăvăciog), m-re ⟨Glavacioc, j. Vlaşca; azi j. Argeş⟩, sate, rumâni, hotărnicie 61, 147, 148, 207; egumen Ioanichie 147, 207.
Glăvăescul v. **Vladul Glăvăescul**.
Glăvăneşti, sat ⟨lg. Albeşti-Muru, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 375.
Gligorcea, vornic al doilea, ispravnic de hotărnicie la Piteştii de Sus şi Găvăneştii de Jos 405.
Gligorie, **Grigorie**:
Gligorie, comis, martor pentru Muşeteşti 163; sluga sa 63.
Gligorie (Gligore, Grigorie) din: Morunglav, cu părţi în Morunglav, Iaşi şi Tomeşti 409, 417; ~ din Păltineni, martor pentru Pîrscov B; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
—**Grigorie**, egumen al m-rii Argeş, martor 246, 267.
—**Grigorie**, egumen al m-rii Tismana (menţ.) 115.
Gligorie, frate cu Badiul din Tîrnava, martor pentru Drăgăneşti 371.
Gligorie (Grigorie), logofăt mare din Poenari, stăpın în Poiana 247;
în sfatul domnesc: mare logofăt şi ispravnic 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 235, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; în marea adunare a ţării 406; martor, jurător, hotarnic dă carte de mărturie 2, 48, 56, 71, 128, 161, 167, 181, 231, 234, 294, 399, semnează 58, 203, 228, 335, 398;
eroare: mare postelnic 24.
Gligorie (Grigorie), mitropolit al Ţării Româneşti ⟨1629—1636⟩, 105, 235; fost egumen la Radu Vodă 214, 287; dă vad de moară şi mori m-rii Stelea 121; martor, judecă, primeşte jurămînt 2, 6, 25, 71, 181, 299; dă cărţi 20, 40, 121, 128, 274, semnează greceşte 17, 18, 20, 40, 71, 80, 81, 254, 274; (menţ.) 369.
—**Grigorie**, popă clisiarh din Craiova, hotarnic 341.
—**Grigorie**, popă, martor, la diata lui Cristian din Zătreni, semnează 57.
Gligorie, postelnic din Păuşeşti, scrie zapis 125.
Gligorie, postelnic, soţul jupaniţei Maria Boldeasca, stăpînă în Boldeşti, Răsturnaţi ş.a. (menţ.) 158.
Gligorie (Grigore), rumânı din Bogădăneşti 335; ~ din Muereasca 283, 286.
Gligorie, slujitor A.
—**Grigore**, vinde parte în Cacaleţii din Vale 336.
—**Grigore al lui Dima**, martor pentru Mihăeşti 187.
Gligoroae v. **Maria Gligoroae**.
Glina j. Ilfov, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩ 58; părţi întărite m-rilor Iver şi Radu Vodă 287.
Gliinea, din Tîrgovişte, vinde loc de casă 336.
Glodeni, sat ⟨Glodeanu Sărat, j. Buzău⟩ 429.
***Glodeni**, sat ⟨lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, părţi vîndute de Arbănaş jupînului Postolache 117.
***Glodul** sat ⟨or. Băile Govora⟩, cu imunităţi, întărit m-rii Govora 253, 254.
Glogova, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ 52, 305, 381.
Goeşti, sat ⟨Goieşti, j. Dolj⟩ 83, 101.
Gogoaşă din Mirceşti, vinde vie în dealurile Mirceşti şi Drăgoteşti 336.
Gogul, cneaz rumânit din Risipiţi 34.
Goia, megiaş din Bogaţi, tocmelnic pentru Beleţi 165.
Goita, soţia lui Dragomir din Vlădila 38.
Golea din Lipia, martor 387.
Goleşti j. Muşcel şi Pădureţ, sat ⟨azi j. Argeş⟩ parte dăruită de jupaniţa Neacşa lui Radul log. Dudescul 15; fost al lui Ivaşco mare vornic, întărit Stanei spătăreasa şi lui Radul spătar după pricini 16.
Goleşti, sat ⟨j. R. Sărat, azi. j. Vrancea⟩, vad de moară vîndut de Mircea şi Şerbu lui Ghinea vameş 334.
Gonţea v. **Radul Gonţea**.
Gonţea din Mirceşti, vinde vie în dealul Mirceştilor 336.
Gonţea (Gonţie), nepotul lui Cazan, înfrăţeşte pe Muşat croitor pe partea sa din Cîndeşti 120.

Gonţea, răzorul lui de vie în dealul Bîrzeştilor 240.
Gorăn cel bătrîn, partea lui din Şoimari (menţ.) 220.
Goran, fiul lui Andrei din Băbeni, vinde parte în Mihăeşti 389.
Goran, logofăt din Olăneşti, martor, jurător, 67, 260, 335, 378, 403, semnează 283.
Goran, (Gorăn) tatăl lui Neagul, vinde parte în Şoimari 220.
Gordoba, sat 169.
Goreşti, v. **Dima Goreşti**.
Gorgan din Mărăcineni, jurător 332.
Gorgan, spătar, pribeag cu Matei Basarab martor la judecire 24.
Gorgan la Cremene, top. la ***Cacaleţii** din Vale (lg. Albeşti, j. Buzău⟩ 336.
Gorganul Stelei, top. la* Futeştii de pe Moştişte, j. Ilfov ⟨lg. Curăteşti⟩ 212, 215, 317.
Gorgănoae v. **Stana Gorgănoae**.
Gorgeşti, moşie la Dădeşti ⟨j. Teleorman⟩ 270.
Gorj (Gorjil), judeţ, sat din ~ 10, 45, 191, 200, 271, 355, 398, 399.
Gorun (Gorunu) din Corşori, martor 216, 416.
Goruneni j. Vlaşca, sat ⟨Gorneni; azi j. Ilfov⟩, parte vîndută jupînesei Todosia 29; partea lui Gorghie vîndută de Stan din Ogrăzeni lui Mihăilă din Budeasa 350.
Gosteli, sat ⟨Goştilele, j. Ilfov⟩ 405.
Goşescul, martor pentru Dătcoi 221.
Gota, rumân din Jigoreni 56.
Goţeasca, funie la Măstăneşti ⟨Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 323.
Govora (Adormirea), m-re ⟨j. Vîlcea; or. Băile Govora⟩ 283; sărăcită 5; rămasă pustie, jefuită de unguri şi leşi 152; sate, rumâni, mori şi ţigani 1, 5, 152, 296, 403; în pricină pentru Mihăeşti 67; danii 38, 53, 402; scutiri 253, 254; înzestrată de Matei Basarab cu 1000 de florini anual pentru şcoală şi tipografie 361; relaţii cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; egumen: Melentie Macedoneanul.
Govoreanu, ţigan, 1.
Gradea vinde vie în dealul Năenilor 374.
Gradie din Piteşti, martor 343.
Grajdana, jupaniţa ⟨lui Radu din Văleni⟩, împarte averea şi zestrea cu soacra ei jupaniţa Anca a lui Mihăilă post. 203.
Grama, v. **Barbu al Gramei**.
Grama din: Răteşti, tatăl lui Jipa scos de domn de la birul de ruşală, scutit de dări pentru că a sărăcit 224; ~ din Tîrgovişte, martor 328.
Grama, logofăt din Bucureşti, martor 298.
Grama, martor pentru Băbeni 370.
Grama, pitar, soţul Vişei, stăpîn în Creaţa 87; se înfrăţeşte cu Nedelco ceauş pe parte din Şerbăneşti, semnează 188.
Grama, rumân din Gropşani 78.
Gratie, sat ⟨Gratia j. Vlaşca; azi j.Teleorman⟩ 333.
Grădeasca, top. la Lindiceşti ⟨Bărbuleşti, j. Ilfov⟩ 429.
Grădişte, sat ⟨j. Vlaşca; azi c Comana, j. Ilfov⟩, hotărnicie 318, partea lui Bîrcă vîndută de Radu lui Bunea log. 365; **Grădiştea de Jos** (Grădişte), părţile lui Mogoş, a popii Andreica ş.a. întărite lui Bunea log. 145, 359, 385; **Grădiştea de Sus** (~de Coastă), via lui Badola Surdul vîndută de Vlad din Copăceni lui Bunea log. 285.
Grădişte j. Olt, sat ⟨c. Sprîncenata⟩ 188, 197; partea lui Pătraşco întărită fraţilor lui Stroe fost mare stolnic şi lui Dumitru al doilea stolnic 185; parte cu vii şi grădini întărită lui Ivan post. şi Ilinei 272.
Grămadă v. **Mihaiu Grămadă**.
Greaca (Greca) din Priezna, martor pentru Belceşti 108.
Greaca j. Vlaşca, sat cu baltă ⟨azi j. Ilfov⟩, vama de peşte dăruită de Matei Basarab m-rii Mislea 422.
Grebleşti, sat ⟨Cerbu, j. Argeş⟩ 46.
Greci, moşie la Albeni ⟨j. Gorj⟩ 200.
***Greci**, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩, dăruit m-rii Radu Vodă de Alexandru Mircea, ctitor 214.
Greci, sat ⟨j. Ilfov⟩ 2.
Greci, sat ⟨probabil c. Schitu, j. Olt⟩ 281.
Greci, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩80, 81, 180.
Grecu v. **Alexe al lui Grecu** şi **Dumitru Grecul**.
Grecul, tatăl lui Voinea şi al lui Radul care vînd în Topliceni (menţ.) 189.
Grind, top. la balta Căbelul ⟨Căbăl, j. Ialomiţa⟩ 55.
***Grivi**, j. Gorj, sat ⟨lg. Curpen⟩, părţi întărite lui Dabela 271.
Groapa Balăi, top. la Cernăteşti ⟨c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 148.
Groapa lui Ţimirlon, top. la Cernăteşti ⟨c. Plopu, j. Săcuieni; azi Prahova⟩ 148.
Grohotiş, top. la Bătieşti ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş⟩ 315.
Gropşani (Grupşani). j. Romanaţi, sat ⟨azi j. Olt⟩ 302; întărit lui Ilie postelnic 78.
Grosul v. **Manea Grosul**.
Groşani, sat ⟨lg. Vînăta j. Gorj⟩, parte dăruită de Chirca comis m-rii Tismana 347.
Groşi (Groşăţ) j. Muşcel, sat ⟨azi j. Argeş⟩ 294; parte cu rumâni întărită lui Stroe logofăt 302.
Grozav din Cerneţi, martor 391.
Grozav, tatăl lui Voico din Verneşti (menţ.) 98.
Grozăveşti, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩ 378; în hotar cu Dătcoi 28, 33.
Grozea v. **Barbul al lui Grozea**.
Grozea din Curpen, tatăl lui Barbul, martor 271.

***Grozeşti**, sat ⟨lg. Lăceni, j. Teleorman⟩ 19, 48; în hotar cu Gruiani 22.
***Grua**, sat ⟨probabil lg. Vulpeni, j. Romanați; azi j. Olt⟩, cu rumâni. zălogit de Preda spătar la Danciul log. din Pîrîieni pentru bani împrumutați 426.
Gruban, martor pentru Muereasca 283.
Gruia, țigan 174.
Gruiani, j. Vlaşca, sat ⟨azi Gurueni, j. Teleorman⟩, cu rumâni întărit lui Eremia căpitan, slobozie, scutiri 22.
Gruiu, (Groiu, Sf. Mihail), m-re ⟨j. Ilfov⟩, ctitori 202; sărăcită; dă locuri de vie din dealul Loloieştilor pentru oi cu miei 202, 204, 282; egumen Leontie 140, 142, 144.
Gruiu, top. la Bătieşti ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş⟩ 315.
Gruiu, top la Titeşti ⟨j. Argeş; azi j.Vîlcea⟩ 232.
Grupşani v. **Gropşani**, sat.
Gumați, baltă(?), dijma din ~ întărită m-rii Topolnița 82.
Gura Buruianilor, top. la Bătieşti ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş ⟩ 315.
Gura Straorei, top, la Bătieşti ⟨Vultureşti, c. Hîrtieşti, j. Argeş⟩ 219.
Gura Văii lu Dadi, top. la Vlăduța ⟨j. Argeş⟩ 363.
Gurbana, femeia lui Cazacu, face diată pentru vie şi pivniță cu loc 229.
Gurbăneşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 225.
***Gurguiați** de la Moştişte, j. Ilfov, sat cu baltă ⟨lg. Chirnogi; azi j. Ialomița⟩, scutiri acordate m-rii Viforîta 66, 258.
Gurgur, funia lui la Morunglav (menț.) 417.
Gurița (Ghiurița), căpitan, martor pentru Vaideei 68.
Guța, rumân din Jigoreni 56.
Guțilă din Bărbuleț, martor 240.
Guțul, din Stîlpeni, vinde în Săcuieni 244.
***Guzeni**, (Guziani), sat ⟨lg. Tîrnava, j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 19. 48.

H

Hadîr v. **Stanciul Hadîr**.
Hagi Dobre din Nicopole, frate cu Ivan Sîrbul 222.
Hagi Culiu, tatăl lui Vasilie care vinde în Băcăleşti (menț.) 353.
Hahn, Sofia Constantinova baroneasă de ~ 336.
Halînga, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 391.
Hamza, fiul lui Neagoe Negrei din Crasna, vinde țigan (menț.) 408.
Hamza, rumâni din: Fometeşti 245; ~ din Gropşani 75.
Hamza, unchiul lui Stanciul din Crasna, martor 398, 399.
Hamzule, rumân din Murgeşti 355.
Hasan v. **Cara-Hagi Hasan**.
Hasan, basa, împrumută bani unui boier şi primeşte zălog două roți de moară 413.
Hațeg, țară, boieri din Țara Românească pribegi în ~ 24.
Hazan v. **Gorghe lui Hazan**.
Hălmejani, delnițe la Murgeşti, j. Gorj 355.
Hăndolea v. **Dumitru Hăndolea**.
***Hănzeşti**, sat ⟨lg. Bălțeşti j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 300.
Hărgetoaia, sat ⟨Argetoaia j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩ 113.
Hărtescul v. **Manta Hărtescul**.
Hențe din Şipot, martor 101.
Hera, Hiera v. **Fiera**.
Hierăşti, sat ⟨Herăşti, j. Ilfov⟩ 180, 299.
Hilipan vinde vie în dealul Vispeştilor 173.
Hîrs, Hîrsu v. **Lera lu Hîrsu**.
Hîrseni, top. la Mihăeşti, j. Vîlcea 67.
Hîrsova, jupîneasa lui Mihai fost mare spătar, dă țigancă la înfrățire (menț.) 364.
Hîrteşti, sat ⟨Hîrtieşti j. Muşcel, azi j. Argeş⟩ 89.
Hîrțu, tatăl lui Stoica rumân din Sărdăneşti (menț.) 113.
Hlebul, din Vaidei, rumânit cu toată ocina 68.
Hodea, cumpără parte în Băleni 86.
Hodopeni, j. Ilfov, sat ⟨Otopeni în mnc. Bucureşti⟩, parte întărită m-rii Radu Vodă 289.
Hodor v. **Odor**.
Hodorea călăraş, martor pentru Frăsinet 249.
Hogea v. **Stanciul al lui Hogea**.
Hogea, bunicul lui Stan, Milea şi Radul în pricină pentru partea Hogească din Muşeteşti (menț.) 267.
Hogească, parte la Muşăteşti j. Argeş „numită boierească" 226, 246, 267.
***Holeşti**, sat ⟨lg. Finta, j. Dîmbovița⟩ 384.
Hololan din Alexeni, vinde loc 271.
Holu v. **Stan Holu**.
Holubeşti, sat ⟨Hulubeşti, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩, parte cu vecini întărită jupaniței Stancăi agoae 282.
Hoştean v. **Vlad Hoştean**.
Hotărani, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 342.
Hoțea v. **Bobe Hoțea**.
Hovița, pîrîu la *Răteşti ⟨lg. Podeni, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ F.
Hrana, călăraş, martor pentru Frăsinet 249.
Hranita, fiul lui Iane Blagodescul post., stăpîn în Boldeşti, Răsturnați, Drăgoeşti ş.a. 158.
Hrastul j. Dolj, sat ⟨Rast⟩, schimbat de Ep. Rîmnic, cu Preda mare spătar 283, 286.
Hrezan v. **Hrizan**.
Hristu, vătaf, martor pentru Şirina, semnează greceşte 124.
Hrizan (Hrezan) din: Bulbuceni, martor 76; ~ din tîrgul Iaşi, martor 76.
Hrizan, postelnic, frate cu Nan postelnic, vinde în Măneşti, Bîrseşti şi Muscel 247.
Hrizea (Hriza), mare ban al Craiovei, vornic mare sub Leon Tomşa 71; mare ban al Jiului 315; stăpîn în Băleni,

Romaneşti, Berceşti, Ciumernic ş.a. 2, 58, 64, 149, 237, 327, 328, 388; in sfatul domnesc ,1 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16. 22, 24, 25, 31—35, 39, 41, 42, 44—48, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200,201 , 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 268, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 423—425, 427;
in marea adunare a ţării 406; judecă 157; dă dispoziţii 95;
martor, dă cărţi de mărturie, jurător 48, 71, 128, 161, 167, 181, 203, 234, 294, 335, 345, 382, 398, 399, 406; semnează 203, 398, 406;
eroare in text: mare vornic 200.
Hrizea (Hriza), vătaf din Grozăveşti, martor 28, 33, 221, 378.
Huiup v. **Radul Huiup**.
Hulubeşti, sat ⟨j. Dimboviţa⟩, întărit m-rii Potoc 363.
Hurdează, vinde ocină in Stănuleşti 26.
Huria, sat⟨Uria, j. Olt⟩ 270.
Huzie, vale la Corşori ⟨Corbşori, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 416.

I

Iacovu călăraş, martor pentru Frăsinet 249.
Iacov clucer, trimis de domn cu haraciul la Poartă, semnează 406.
Iacov din Berileşti, martor 172, 390.
Iacov (Iacovu) logofăt, zălogeşte ocină in Stenca, semnează 143; martor, semnează 104, 395.
Iacov postelnic din Cernaia, vinde ţigani 89, 200.
Iacoveştii j. Vlaşca sat ⟨azi j. Dimboviţa⟩, cu rumâni, case şi mori luat de boierii Lereşti de la Radu vist. 282.
Iadă din Chiojd, tatăl lui Stan, Dragomir, Coica şi Şerb 351.
Ial, ţigan din Potlogi 363.
Ialomiţa, judeţ, sate in ~ 32, 88, 181, 244, 261, 412.
Ialomiţa, riu, sate pe ~ 32, 96, 374, 412; in descriere de hotar 55, 321, 390.
Ianache, Ionache, Enache:
Ianachi, cismar, soţul Mariei din Bucureşti, familie, (menţ.) 91.
Ianache din Măteşti, martor 329.
Ianache (Enache) fiul lui Crăciun şi al Mariei, vinde ocină la Cindeşti 93.
Ianache (Ionache), popă din Morunglavi 132; familie, vie în Şerbăneşti 132, 133.
Ianache, popă din Tirgovişte, fiul popii Atanasie, martor 327, 328; v. şi Iane, popă la Tirgovişte.
Ianache v. şi **Slobozia lui Ianache**.
— Enache Catargiul fost mare ban, soţul Mariei (menţ.) 289.
Ianăş, Ianoş:
Ianăş, diacon din Curtea, martor 191.
— Ianoş megiaş, martor pentru Lipereşti 138.
Ianăş, negustor din Tirgovişte, martor 327, 328.
— Ianoş rumân din Pleaşov, mutat in Laiov 302.
Ianăş ţigan 408.
Iancul căpitan, slugă domnească, intărit cu vad de moară la Vădinău 199; martor 106; in marea adunare a ţării 406.
Iancul rumân din Fometeşti 245.
Iancul, ţigan 88.
Iane, Ianiu, Ene, Iano:
Iane căpitan, jurător 123.
Iane cojocar, cumpără loc cu pivniţă in Bucureşti 155.
Iane (Ianiu, ~ Cotrăceanu) din Cotroceni, comis, stăpin in Românești, vinde parte de sat 64; martor 28, 33; semnează greceşte 28.
Iane croitorul din Bucureşti, martor 298.
Iane (Ian, Iano, Ianiu): din Belceşti, martor 108; ~ din Boldeşti, martor D; ~ din Dragoslavele, martor 279; ~ din Flocoşi, hotarnic 405; ~ din Iaroslăveşti, cumpără ocine 72, 411; ~ din Dos, jurător 260; ~ din Pleşoi, în pricină pentru Morunglavi, Iaşi şi Tomeşti 417, boier hotarnic 341; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văleni, martor 125.
Iane fiul lui Cornea din Cornăţel, socrul lui Necula, martor 225.
Iane iatru, doftor, din Tirgovişte, martor 327, 328.
Iane judeţul, martor pentru Drăgoeni 297.
Iane (Ianiu, Iano) logofeţi: din Birseşti, soţul jupaniţei Stanca, familie, vinde in Morunglav, Iaşi ş.a. 409, 417; ~ jurător, martor pentru Verneşti 284, 291.
Iane (Iano) martori: pentru Cindeşti 120; ~ pentru Muereasca, semnează greceşte 283.
— Ianiu negustor, dă bani cu împrumut 200.
Iane (Ianiu) paharnic din Aninoasa, fiul lui Tudoran sulger, familie 12, 241; cumpără ţigancă 12; în diata tatălui lui 241; martor 135.
Iane (Ene) paharnic din Băbeni, slugă domnească, în pricină cu fraţii lui pentru avere 157; martor 92, 243, 278; prins de Leon Tomşa in lupta cu Matei Basarab 157.
Iane pitar v. **Iane** portar.
Iane popi: din Cimpina, scrie zapis 367; ~ din Tirgovişte, martor 229, 327, 328.
Iane portar, fost mare portar din Bucureşti, hotarnic domnesc 228, 231; in sfatul oraşului 377; martor 244; semnează: ~ pitar (?) 228, probabil acelaşi: *Ene* portar, ⟨casa⟩ lui în Bucureşti 395.
Iane (Ianiu) postelnici: ~ din Boleasca, înzestrează fiica cu moşie în Goleşti (menţ.) 15; ~ din Cîmpulung, jurător

99, 394; martor 135, 236; ~ din Tîrgu Jiu martor 322, probabil același: **Ene** post, martor pentru Crasna 415.
— **Ianiu** rumâni: din Nucșoara 418; ~ din Stoienești 54.
Iane (Ianiu, Ianul) spătar din Bucov, soțul Elinei, familie 105; vinde țigancă 337; zălogește parte din Comarnic 331; în pricină pentru satul Luciani și pentru moștenirea soacrei lui 71.
— **Iani** (Ianiu) vistier, jurător 299, martor, semnează 406.
Iane zaraf, martor 23, 238.
Iane Blagodescul, postelnic, tatăl Hranitei, stăpîn în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. (menț.) 158.
Iane Buzatul, ⟨casa⟩ lui în București, martor 91.
Iane Cotrăcean v. **Iane comis din Cotroceni**.
Iane Dumitrescul (Iane) postelnic din Stîngăcea, cumpără moșie în Drăgoeni 297; martor, semnează 113.
Iane Grecul, tatăl lui Ivan din Pitești cumpără vad de moară pe Argeș (menț.) E.
Ianolie, martor pentru Mătești 344.
Iarca, rumân cu delniță din Slănicul de Jos, se răscumpără C.
Iarciul din: Flești, vinde locuri în Samara 131; ~ Mihăești frate cu Stoian, partea lui revine m-rii Govora (menț.) 67.
Iarciul (Erciul) vătaf din Răzvad, martor 76.
***Iaroslăvești** j. Vîlcea, sat ⟨azi Priporu, c. Vlădești⟩, ocine vîndute de Ivan și de Stanciul lui Ianiu 72, 411.
***Iaroslăvești** j. Vlașca, sat ⟨lg. Botoroagă, j. Teleorman⟩, întărit cu rumâni lui Pavlache ban; cnezi din ~ fugiți în țară străină din pricina dărilor 70.
Iarul martor pentru Crasna 415.
***Iași**, sat ⟨lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt⟩, părți din ~ vîndute de Iane logofăt, Vichentie ș.a. lui Pătru din Morunglav 409, 417.
Iași, tîrg 76.
Ibănești j. Olt, sat 169; părți din ~ cumpărate de Radu Piscotan de la Manea dorobanțul ș.a. 156; Radu paharnic răscumpără moșie și vie în ~ de la Radu Piscotan 338, 339.
Ibraim (Ibriham) bașa vinde două roți de moară ținute zălog pentru o datorie bănească 401, 413.
***Icoana**, sat (?) ⟨lg. Frăsinet, j. Ilfov⟩, drum la ~ 212, 215, 317.
Icomicioaia, mama lui Stanciu din Zătreni (menț.) 57.
Ierusalim (Erusalim) oraș, cetate sfîntă ⟨Israel⟩, patriarh al ~ 6, 253, 254, 342, 361, 403.
Iftimie v. **Eftimie**.
Ignat, grămătic din Tîrgoviște, martor (menț.) 63.
Ignat, megiaș, martor la Belciugatul 388.
Ignatie, popă la biserica Sf. Troiță 423.
Ilcul, rumân din Aninoasa, vîndut cu delnița lui Tudoran sulger 97.
Ilezul din Tîrgșor, martor 392.
Ilfov (Elhov), județ, sate din ~ 25, 212, 215, 244, 258, 267, 287, 289, 314, 316, 317, 364, 405.
Iliaș, Iliiaș v. **Alexandru Iliaș**.
Ilie din Alexeni (doi): martor 271; tatăl lui Stan și al Preei 271.
Ilie, fiul popii Sărban, înfrățit pe ocină în Izvorani 319.
Ilie, frate cu Socol, rumân judecit din Vulpeni 426.
Ilie, în pricină de hotar la Păușești 379.
Ilie, martori pentru: Liperești 138; ~ Mlaca 37; ~ Seciul Banei 36.
Ilie negustor, frate cu Stanciul Ruzeriu 200.
Ilie paharnic din Tîrgșor, martor 309.
Ilie postelnic din Gropșani, stăpîn 78; vinde ocină și vie în Jegălia 302.
Ilie rumâni din Curăteștii de Sus 299; ~ din Izvorani 103; 268.
Ilie, unchiul lui Sfranța, martor pentru Văleni 125.
Ilie, via lui la Susuiaci (menț.) 300.
Ilie vornic din Cornești, vinde în București 60; trimis de domn cu haraciul la Poartă 406; jurător 123; semnează 406.
Iliiaș v. **Alexandru Iliaș**.
Ilina v. Elina.
Ilovița v. **Erhovița**, sat.
Imanita v. **Stan al Imăniții** 235.
Imbre, țigan 174.
Inimă Rea v. **Vlad ~** .
Ioachim egumen al m-rii Vierăș, volnicit de marele ban să ia dijma de pîine din sate 15.
Ioachim popă de la m-rea Radu Vodă; scrie diată 353.
Ioan Vodă ⟨cel Cumplit⟩ domn al Moldovei ⟨1572—1574⟩ tatăl lui Ștefan Surdul 320.
Ioana din Lipia, sora Todosiei, martoră 387.
Ioana, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., familie, moștenește 6, 129, 257.
Ioancea logofăt, tatăl lui Sava v. **Oancea** log. din Cuștereni.
Ioanichie (Ionechie) egumen al m-rii Glavacioc 61, 147, 148, 207; semnează 147.
Ion armaș al 2-lea, rumânește în Vaidei 68.
Ion armean, semnat în zapisul de rumânie al satului Muereasca 283.
Ion, cnezi rumâniți: din Jugureni, familie 56; ~ din Risipiți 34.
Ion, (doi) croitori: din Dușești 230; ~ vinde vie cu stînjeni de ocină în dealul Săsenilor 292.
Ion din: Bălțești, martor 300; ~ Bătiești, aldămășar 219; ~ Belcești, fratele lui Zlate, cumpără parte 108; ~ din Brezoi, tatăl Mariei și al Stanei, partea lui dăruită m-rii Cozia (menț.) 77; ~ Cerneți, martor 391; ~ Cocoi, vinde parte în sat 46; ~ Craiova, slugă boierească, martor (menț.) 63; ~ din Crasna, ține cărțile moșii 415, probabil același: ~ fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399; ~ Jigorani, boier hotarnic 87; ~ Pîr-

scov, martor 51; ~ Stoiceni, hotarnic 405.

Ion, fii: al lui Balotă, familie, vinde vie în dealul Mirceştilor 282; ~ lui Dragul din Genuneni, în slujba lui Matei Basarab, în pricină pentru parte în Foleşti 75; ~ lui Radul din Fiiani v. *Ion* rumâni; ~ lui Radul moşnean rumânit din Vaidei 68; lui Radul Arcoe v. ~ din Crasna; ~ lui Stan din Birceşti v. *Ion*, rumâni; ~ lui Stan din Călineşti vinde vie 189; ~ lui Stanciul şi ~ lui Şipa v. *Ion* rumâni; ~ lui Tatomir din Buneşti, martor pentru Slănicul de Jos C; ~ lui Vrabie v. *Ion Vrabie*.

Ion, fraţi: al lui Lupul ş.a. v. *Ion* rumâni; ~ al lui Mihnea, fuge în Moldova, partea lui din Cîrlige vîndută pentru datorii 334; ~ al lui Voico, judecit cu moşia din Vîlceni 42.

Ion iuzbaşă de dorobanţi călări, trimis cu haraciul la Poartă 406.

Ion jupîn, martor pentru Bucureşti 155.

Ion logofăt v. **Ion Vrabie**.

Ion, martori: în cartea judeţului din Tîrşor 193; ~ pentru Scăiani 351.

Ion nepotul lui Manuha, în pricină pentru Polovragi 10.

Ion, partea lui în Ludeşti 363.

Ion, popă, fiul lui Vlad din Jugureni, vinde parte în ocina Găgenească 259.

Ion (Ionu) postelnic din Fuişte, martor pentru Duşeşti 230.

Ion, rumâni din: Birceşti (doi), se răscumpără numai cu capul 195; ~ Fiiani 420; ~ Murgeşti 355; ~ Muşeteşti, în pricină de rumânie 31; ~ Pădureţi 169.

Ion scaunul din Izvorani, martor 319.

Ion stolnicul, înmînează zapis (menţ. ulterioară) E.

Ion, tatăl lui Lupul care vinde în ocina Găgenească 259.

Ion ţigan 290.

Ion văcar din Izvorani, cu delniţă 319.

Ion vînd: parte la Drăgăneşti 371; ~ vad de moară şi loc 351.

Ion Başta din Titeşti, martor 232.

Ion Breazu rumân din Murgeşti 355.

Ion Burţoiul vinde ogor în Bătieşti 315.

Ion cel mic din Păcăleşti, martor F.

Ion Dan cumpără ocine şi vie la Curpen 271.

Ion Geamănul din Merişani, martor 410.

Ioan (Ion) Matei voievod v. **Matei Basarab**.

Ion Milosîrdi, via lui la Scăieni 351.

Ion Potecă, în pricină pentru împresurare de ocină 330.

Ion Şongher martor pentru Slătioare 386.

Ion Ţaţă din Bora, martor 261.

Ion Vîrvor din Titeşti, martor 232.

Ion Vrabie logofăt din Berceni, frate cu Pătru cumpără locuri: în Cîrstieneşti 428; în Corşori 154, 216, 263, 416; în Poenărei 74; în pricină pentru Cîrstieneşti 419; martor, semnează 223, 394.

Ionache v. **Ianache**.

Ionaşco (Ionaşcu) comis, soţul Neacşei, ginerele lui Cernica vornic, familie, în pricină pentru Cureşti 207; vinde loc de prăvălie în Bucureşti 395, ocină la Săcuiani 217, 244; pricină de moştenire 20, 25.

Ionaşco din Cornet v. **Ionaşco** postelnic din Cornet.

Ionaşco, fii: al Mihnicioe, plăteşte să scape de ştreang 90; ~ al lui Stan din Călineşti, vinde vie 189; ~ al Stanei, fratele lui Şerban, vinde parte lîngă hotarul Răteştilor F.

Ionaşco, ginerele lui Ban, cumpără vie în dealul Călineştilor 189.

Ionaşco, martor pentru Măteşti 329.

Ionaşco popă din Lipereşti, scrie zapis 138.

Ionaşco postelnici: din Cătun, fiul lui Miroslav logofăt, martor 290, 375, 404; semnează 404; ~ din Cornet, ⟨fiul⟩ lui Iscru din Gaia, martor 426, probabil acelaşi; ~, martor 24.

Ionaşco vinde vie în dealul Viespeştilor 173.

Ionaşco Meiuţă, martor pentru Bucu 321.

Ionechie v. **Ioanichie**.

Iordachi (Iorgachi) vornic, cumpără în Cozleci şi în dealul Cherbei 311, 375; în pricină pentru ţigani 342.

Iordan în titulatura patriarhului 254, 342.

Iorga, Iurga:

Iorga din Pătîrlage, tatăl lui Gherghe ş.a. (menţ.) 190.

Iorga, fiul lui Stahie din Piteşti, se înfrăţeşte în Izvorani 319.

— **Iurga** negustor, fratele lui Pană, martor pentru Mihăeşti 187.

Iorga postelnic din Piteşti, martor 319.

Iorga al lui Ţangonie din Curte, slugă domnească, întărit 191; strîngător de miere împărătească 271.

Iorgache v. **Iordache**.

Iova ban din Păuşeşti, martor 28, 33.

Iova din Gioroc, tatăl lui Stoichina şi al Petriei, înzestrează pe fiica sa în Nisip şi Turnaţ 30.

Iova, rumân din Fometeşti 245.

Iovanu din Simileşti, martor 391.

Iovanu, ţigan 174.

Iovan (Ivan) mazilul, soţul Necşei, familie, vinde în Drăgoeni 297.

Ipoteşti v. **Epoteşti**.

Irimia, Irimie, Eremia.

— **Eremia** (Ieremia), căpitan de sîrbi, dăruit de domn cu satul Gruiani pentru credincioasă slujbă, scutiri; steagul lui ~ 22.

Irimia (Irimie) diacon la Tîrgovişte, martor 327, 328.

Irimia din Pîrscov, martor la înfrăţire 51.

Irimiia, (Eremia), egumeni: al m-rii Căluiu, jurător 132, 150; ~ al *m*-rii Ciolanul 336; ~ al m-rii Strîmbul 198, 290.

Irimin din Negovani, boier hotarnic 147, 148.

Irina v. **Erina**.

Isac logofăt din Frînceşti, martor 283.

Isar ban din Muşceleni, tatăl jupaniţei Stanca (menţ.) 2.

Isar cămăraș, „tovarăș" cu Ianiu negustorul 200.
Isar paharnic, familie 245.
Isar, popă din Tîrgoviște, martor 327.
Iscru din Gaia ⟨vornic⟩, martor 426.
Iscrul, frate cu Iane pah. și cu Zaharia, în pricină pentru avere 157.
Ispas din Văcărești, boier hotarnic pentru Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.
Istratie din Stăiculești, martor 300.
Istratie, fiul popii Vlaicul, vinde parte în Cacaleții din Vale 336.
Istratie mare post. în sfat, eroare v. **Costantin Cantacuzino**.
Iștfan (Ișfan), cumpără în Ciinești 27; în pricină 196.
Iștfan logofăt din Mihăilești, tatăl lui Mitrea sulger. ⟨Rudeanul⟩ cumpără parte cu rumâni (menț.) 67.
Iștfan, rumân din Muereasca 283, 286.
Iștfan cel mare, martor pentru Muereasca 283.
Iștfan cel mic, rumân din Muereasca 283, 286.
Iștfan v. și **Ștefan**.
Iuga din: Alămănești, jurător 85; ~ Cîrstănești, martor 74, 216, 416, 428, probabil același: ~, martor pentru Corșor 263; ~ Corșori, vinde locuri 216, 263, martor 416; ~ din Vernești, jurător 332.
Iuga, rumân din Fometești 245.
Iva, rumân din Sărdănești 113.
Ivan v. și **Crucea lui Ivan**, top.
Ivan clucer mare ⟨fost⟩, martor pentru Bogdănești 335.
Ivan, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Ivan croitor din Pi⟨te⟩ști, martor pentru Soceni 343.
Ivan din: Bogătești, martor 251, ~ Găleșești v. Ivan post.; ~ Olteni, martor 334; ~ Pietrari, martor 125, 378, 407; ~ Pitești, delnițele lui la Izvorani 102, 103, 268, v. și *Ivan Cortofleș*; ~ Pîrscov, jurător 182, 235; ~ Stăiculești, martor 300; ~ Tîrgșor, soțul Dumitrei, în pricină pentru vii la Găgeni și Călugăreni 275.
Ivan, fiiii: al jupaniței Catrina din Romceani, familie, cu parte în Dușești 88; ~ lui Radu, martor pentru Cîndești 120; ~ lui Simion, vinde ocină în Iaroslăvești 72, 411; ~ lui Vucomir, martor, semnează 154.
Ivan, frate cu Barbul post. din Mănești, vinde în Dedulești 282.
Ivan iuzbașa, porci furați de la ~ 111.
Ivan jupîn din Pitești v. **Ivan Cortofleș**.
Ivan logofăt din Pitești, fiul lui Iane Grecul, vinde vad de moară la Eșciori E; scrie zapis 386; martor 319; semnează E.
Ivan, martor pentru Stroești 206.
Ivan, popi din: Beleți, cu părți și vie 165; ~ Brîncoveni, scrie zapis 81, martor 278, v. și *Ivan Sîrbul*, popă; ~ Tîrgoviște, martor 327, 328; ~ martor pentru Motomeanul 149; ~ martor pentru Șerbănești 188.
Ivan postelnici: din Găleșești, frate cu Pană iuzbașa, moara lui pe apa Argeșului 294, 364, împresoară vadul unor săteni 139, 295, martor E; ~ din Văcărești, boier hotarnic la Creața 87; ~, soțul jupaniței Elina, familie, stăpîn în Grădiștea și Vîrîți 272.
Ivan, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Jigoreni 56.
Ivan scaunul din Ștefănești, martor 319.
Ivan spătar din Boteni, martor 15
Ivan sulger, unchiul lui Badea post., familie, stăpîn în Băleni (menț.) 161, 382.
Ivan șifar mare, martor 49, 406, E.
Ivan, țigan potcovar 21.
Ivan vinde parte în Pădureți 169.
Ivan vornic, martor pentru Lazul și Fometești 167, 171.
Ivan al lui Bran vinde vad de moară 351.
Ivan Buciumeanul, jurător 132.
Ivan Cioci din Poiana, martor 366.
Ivan Cortofleș, jupîn din Pitești, cumpără ocină și livadă 118, 343.
Ivan Felea, popă, stăpîn în Drăgănești 371.
Ivan Orbul, fratele lui Larion episcopul, stăpîn în dealul Verneștilor 284, 291, 332.
Ivan Pecea din Slatina, sîrb, martor 339.
Ivan Sîrbul, frate cu Hagi Dobre din Nicopole, cumpără rumâni 222.
Ivan Sîrbul, popă din Brîncoveni, martor 339, v. și *Ivan* popă din Brîncoveni.
Ivanco din Trestiani, martor 392.
Ivanco spătar, martor la Bircești 195.
Ivașco clucer v. **Ivașco Ceparul**.
Ivașco din: Beleți, soțul jupînesii Dobre, familie (menț.) 279; ~ Rătești, martor 268; ~ Tg. Jiu, martor 191.
Ivașco fiii: al lui Iovan și al Neacșei din Drăgoeni 297; ~ lui Fiera log., vinde parte în Băleni (menț.) 2.
Ivașco logofeți: din Boișoară, scrie zapis 79; ~ din Pitești, tatăl lui Pană (menț.) 237.
Ivașco postelnici: din Bălotești, tatăl lui Cîndea post., în pricină la Jupînești 208; ~ martor pentru Sărățeni 181.
Ivașco vornic din Golești, fost vornic mare, soțul Ilinei, familie, stăpîn (menț.) 16; schimbă sate 214; hotarnic la Luciani 105.
Ivașco vornic mare ⟨Băleanul⟩, tatăl lui Gherghe spătar, Pătru post. și al jupaniței Maria, familie 6, 129, 257; stăpîn în Băleni, Tătărăi, Trănșani ș.a. 96, 161, 209, 357, 382; în pricină: cu moșnenii din Jupînești 208; cu Mușat vistier 126, 160, cu rumâni din Lichirești stabiliți la Crăceni 227.
În sfatul domnesc mare vornic: 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31, 33—35, 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169,

173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 286, 287—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374; 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; ispravnic 84; eroare: mare portar 336.
în marea adunare a țării 406
dă carte 128, 165;
jurător 71, 203, 234; martor 56, 58, 163, 181, 294, 335, 398, 399; semnează 58, 203, 335, 398.

Ivașco Ceparul, clucer, martor 23, 49, 246, 267; semnează 23; eroare: **Datco** clucer 49.

Ivașco Mujescul postelnic, martor, semnează 21.

Ivăniș din: Brăsnița, vinde vie 360; ~ Negoești, megiaș jurător 52.

Ivănuș postelnic din Tîrgoviște, martor 327, 328.

Ivir, (Iver), m-re la Athos, întărită cu ocină la Glina 287; metoh 121.

Ivul din Cozleci, martor 375.

Ivul, popă în Tîrgoviște 356.

Izbiceni, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩ 68, 84.

Izmă, rumân din Izvorani, vinde delniță 281; v. și **Stan Izmă**.

Izrum v. **Neca Izrum**.

Izvoare, sat ⟨probabil Izvarna, j. Gorj⟩ 52.

Izvorani j. Mușcel și Pădureț, sat ⟨azi în mnc .Pitești⟩ delnițe întărite lui Ilie și unor slugi domnești 281, 319; înfrățire între popa Stanciu și Vasile spătar 135; 301; mori întărite lui Vasile spătar 13; parte întărită lui Cîndea post. 103, 268.

Izvorani, sat, pricină între Datco și Udriște vornic pentru dedina lui Lupu 408.

J

Jambu v. **Tatul Jambu**.

Jălovul v. **Tudoru Jălovul**.

Jeribiță v. **Dumitru Jeribiță**.

Jideni, sat ⟨j. R. Sărat; azi Podgoria, j. Buzău⟩ 189, 197.

Jidoștița, sat ⟨j. Mehedinți⟩ al m-rii Tismana, sătenii din ~ fugiți peste Dunăre, „de bogate nevoi" 116.

Jigălia j. Romanați, sat ⟨azi j. Olt⟩ ocine cu vii cumpărate de Stroe log. de la jup. Drăgana cu fiii, Mitrea și Drăghici și de la Ilie post. din Gropșani 302.

Jigoreni (Jogorani), sat ⟨probabil Jugureni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 259, 336.

***Jigorenii de Sus**, ~ de Jos j. Vlașca, sat ⟨lg. Ciorogîrla, j. Ilfov⟩ ocine și rumâni cu ocine, întăriți lui Gherghe f. al doilea vistier 56; probabil același: *Jigorani*, boieri hotarnici din ~ pentru Creața de Jos, Cătunul Tomei 87.

Jiliște, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩ 137.

Jimba, Neag fiul ~ 337.

Jimbura, plai în moșia or. Cîmpulung 424.

Jipa, fiul lui Grama din Rătești, scutit de dări 224.

Jipa, fiul lui Lorinț, nepotul Dobromirei, cumpără în Vernești 98.

Jipa, negustor, jurător 369.

Jipa, popă, ctitor al m-rii Ciolanul 336.

Jipa, popă din Călimănești, martor 77.

Jipa, popă, martor pentru Mătești 344.

Jipa (Jipe), postelnic din Vernești, cumpără roată de moară și loc de grădină în vadul despre Mătești 344.

Jirov, sat ⟨j. Mehedinți⟩ 113, 305.

Jiu, județ, mare ban al ~ 315.

Jiul, rîu, sat și seliște pe ~ 320.

Jiul de Jos v. **Dolj**, județ.

Jiul de Sus v. **Gor Jil**, județ.

Jodul, fiul lui Gavril, vinde ocină în Măstănești 323.

Jorzu, rumâni din Muereasca 276, 283, 286.

Jugoreni v. **Jigoreni**, sate.

Juguri, sat ⟨j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 99.

Jumară v. **Radul Jumară**.

Jupînéni, sat ⟨Jupînești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte cu rumâni dată de jupîneasa Dobra fiului ei Lăudat 279.

Jupînești pe apa Gilortului, sat ⟨j. Gorj⟩, părți cu rumâni întărite lui Dumitru Filieșanul mare pitar și lui Stamatie f. mare agă 399.

Jupîneștii de pe Rîul Doamnei, j. Mușcel și Pădureț, sat ⟨azi j. Argeș⟩ de cnezi, cotropit de Ivașco mare vornic, m-rea Vierăș ș.a., pricină 208.

L

Lacul cu Cîrligele, top. la Mircești ⟨lg. mnc. Buzău⟩ 282.

Lacul Cocorului, în hotar la Scorila 122.

Lacul cu Frasinu, în hotar la Zlașoma 122.

Lacul Curuții, în hotar la Scorila 122.

Lacul Grecilor, în hotar la Scorila 122.

Lacul Magdăi, în hotar la Zlașoma 122.

Lacul cu Răchitele, top, de hotar la Dealul Săsenilor ⟨j. Buzău⟩ 292.

Lacul Stăjăretului, top. la Cernătești ⟨c. Plopu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 147, 148.

Lacul lui Stoe (Lacul Stoii), top. la Futeștii de pe Mostiște j. Ilfov ⟨lg. Frăsinet⟩ 212, 215, 317.

Lacul Tomei, lac la Cornățel ⟨j. Dolj⟩, alegerea hotarului 341.

Lacul cu Zălojii, top. la Săseni ⟨j. Buzău⟩ 4.

***Laiov**, sat ⟨Saelele, j. Teleorman⟩ cu rumâni, vîndut de Preda sulger Floricoiul lui Petrea sulger; rumâni din Pleașov, mutați în ~, revin în satul lor 302.

Lal cel bătrîn din Stănimirul de Jos, strămoșul lui Datco Robul (menț.) 49.

Lamba, fiul lui Drăgoi din Puțuri, scrie zapis 30.

Lapoș (Lapoși, Lapoșu), sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 14, 259; Lupul căpitan din ~ cumpără de la mai mulți moșie în Cîrnitura 239.
Larga, sat ⟨probabil c. Samarinești, j. Gorj⟩ 280.
Largul v. **Sfanciul Largul** și **Sfanciul Largului**.
Larion, episcop, frate cu Ivan Orbul, unchiul lui Partenie monah, ocină și vii la Vernești cumpărate de ~ (menț.) 291, 332.
Larion, fiul lui Ivan Orbul, ocina și viile lui la Vernești, Valea Teancului (menț.) 284.
Lațco, fratele lui Ilie postelnic, întărit în Gropșani 78.
Lațco, martor pentru Cornățel, semnează 225.
Lațco, negustor, martor la Ulița 218.
Lațco, rumâni: din Ceuri, al m-rii Tismana 252; ~ din Studenița 41.
Lațcu, fiul Neculei din Ciucel, nepotul lui Radul, întărit cu parte în Ciucel, 381.
Lazăr, Lazar:
Lazăr din: Fîntînele, megiaș vinde parte de vad de moară 237; ~ din Stoenești, martor pentru Năimești 251.
Lazar, fratele popei Anghel, martor 238.
Lazar, logofăt, călugăr ⟨din Gorneni⟩ martor 29.
Lazar, logofăt, tatăl lui Stanciul care vinde în Lăzărești (menț.) 273.
Lazar, martor pentru Muereasca 283.
Lazăr, popă din Titești, martor 46.
Lazar, postelnic din Lăzărești, martor 273.
Lazăr, rumâni din: Curăteștii de Sus 299; ~ din Lazul 35.
Lazăr al Nedelei (~ al Nedeloe) din Tîrgoviște, martor 327, 328.
Lazul j. Dolj și Mehedinți, sat ⟨azi j. Dolj⟩ cu rumâni, întărit lui Petre sluger, care-l vinde lui Dima clucer și Balica pah. 35, 171; întărit lui Parascul negustor pentru o datorie bănească neachitată a stăpînilor 326.
Lazul Bucur, top. ⟨probabil la Păușești, j. Vîlcea⟩, Stanumir vinde parte în ~ 36.
Lazuri (Lazure), sat ⟨j. Dîmbovița⟩ 192, 193, 209, 309.
Lăcureni, sat ⟨j. Săcuieni⟩ Stanciu din ~ martor pentru Păcălești, F.
Lăcusteni, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 278.
***Lăngești**, (Lăîngești, Lănăgești) sat ⟨lg. Furnicoși, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 97, 99, 154, 241, 273.
Lăfcéni, sat ⟨Lăceni, j. Teleorman⟩ hotar 22.
Lățea, Pădure fiul ~ (menț.) 244.
Lăudat, comis ⟨din Vlădeni, frate cu Arsenie pah.⟩ martor 12, 97, 241.
Lăudat, fiul jup. Dobra și al lui Ivașco din Beleți, moștenește averea mamei sale din Jupîneni, Negomirești, Lucăcești, rumâni ș.a. 279.
Lăzărești, sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi c. Schitu Golești, j. Argeș⟩, parte vîndută de Stanciul lui Nica din Cîmpulung 273.
Leavotă v. **Nan Leavotă**.
Leca, fiul lui Cîrstea post. din Brătulești, vinde țigan 88.
Leca, postelnic, fiul lui Oprea mare agă, 172; cumpără parte în Bucu 321, în Pupezeni 390; semnează zapisul Rudenilor 153; martor 167.
Leca, spătar, martor, semnează grecește 91.
Leca Meiută din Berilești, martor 321, 390; semnează 321.
Lefter, jurător 291.
Lefter, martori pentru Vernești 98 (din Odobeni), 284.
Lehăcești, sat ⟨Leicești j. Mușcel; azi j. Argeș⟩ 31.
Lenea v. **Oprea al lui Lenea**.
Leoa, megiaș din Trestenic, jurător 19, 48.
Leon ⟨Tomșa⟩ (~ Ștefan, ~ Ștefanovici), domn al Țării Românești ⟨1629–1632⟩ 64, 113, 128, 159, 227, 233, 282, 336, 337, 405, 424; fiul lui Ștefan voievod 76, 408;
Matei Basarab vine cu pribegii asupra lui ~ 157;
judecă și administrează 6, 22, 41, 66, 71, 100, 150, 203, 205, 245, 408;
danii 22, 364; întărire de stăpînire m-rii Cozia 41;
rumâniri în zilele lui ~ 56.
Leontie (Liontie), egumen ermonah al m-rii Gruiu, nastavnic 202; împreună cu soborul schimbă locuri sterpe cu vite 282; vinde loc de vie cu pădure la Loloiești 204; martor 140, 142; semnează 142, 202, 204.
Leontie, postelnic din Bîțcoveni, martor 420.
Leotească (Leoteasca), funie cu vecini la Muereasca, j. Vîlcea 283, 286.
Lepădat, Lepedat:
Lepădatŭ, ceauș din Cerneți, martor 391.
Lepădat, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Lepădat din Bărbuleț, martor 240.
Lepădat, logofăt (de la Gherghița 199) în pricină pentru vad de moară 199; scrie acte domnești 2, 6, 15, 31, 32, 34, 46, 56, 63, 135, 146, 158, 163, 200, 214, 231, 234, 244, 267, 268, 287, 289, 291, 299, 300, 309, 325, 332, 364, 374, 377, 382, 399, 405, 411, 412, 421, 423, 424, 427; dă învățătură unor spudei 56, 332, 374, scrie cartea marelui ban („zapis") 58; răvaș de jurători 280, zapise 17, 18, 113, 149, 161, 181; semnează 17, 18.
Lepădat, martor pentru Cîndești 120.
Lepădat, rumâni din Fometești, întăriți lui Pătru și Ghioca negutători 245.
Lepădat, țigan mănăstiresc 1.
Lepădat vinde vie în dealul Năenilor 374.
Lepădat Roșca din Bărbuleț, martor 240.
Lepădata, fiica lui Buzea, vinde în Curtea ⟨j. Gorj⟩ 191.
Lepșa v. **Radul Lepșa**.
Lera v. **Sfanciul Lerei**.
Lera, rumân din Pătîrlage 337.

Lera lui Hîrş (~ lu Hîrsu), megiaş din Pătîrlage, martor, jurător pentru Cîndeşti 120, 182, 235.
Lera Onicica, martor pentru Cîndeşti 120.
Lereşti (Lireşti), sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 97, 99, 159, 394; Preda post. şi Oancea log., întăriţi în ~ 205; boierii din ~ dobîndesc satul Iacoveşti, după judecată 282.
Letcă, sat ⟨Letca, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 304.
Letsoă v. **Stoican Letsoă al lui Marcu.**
Leul din Robăneşti, frate cu Rafail călugăr, închină parte şi „un schitişor la Vlaşca" m-rii Brîncoveni 80.
Leurdeni, sat ⟨Leordeni, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 141.
Lichireşti, sat ⟨or. Călăraşi⟩, rumâni din ~ ai lui Preda spătar, stabiliţi la Crăceni după legătura lui Mihai, întorşi la ~ 227.
Liian din Glina vinde parte lui Mihai Viteazul 287 .
Liica, jupan, martor pentru dealul Urlaţilor 106.
Limber, şelar din Bucureşti, vinde casă cu pivniţă 298.
***Lindiceşti**, sat ⟨Bărbuleşti, j. Ilfov⟩, Neagul şi fiul său Dumitru vînd ocină 429.
Lipereasca, parte la Lindiceşti ⟨Bărbuleşti, j. Ilfov⟩ 429.
***Lipereşti** (Lipăreşti), sat ⟨lg. Slătioarele, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov⟩ 429, Radul Gălăgîe vinde parte 138.
Lipiia, sat ⟨j. Buzău⟩, Stan ş.a. vînd ocină şi vie; popă 387.
Lipniţa V. **Gheena Lipniţei.**
Lireşti v. **Lereşti, sat.**
Litul v. **Gherghe Litului.**
Liţea din Comani, martor 85.
Liudeşti (Ludeşti, Ludişti), sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 158; părţi întărite m-rii Potoc 336, lui Dima călăraş 130.
Loiz (Loizi), clucer, soţul jup. Dobra, cumpără vie în dealul Bucureştilor 242, vinde ţigani 354; în marea adunare a ţării, semnează 406; martor, semnează greceşte 243.
Loizi din Creţuleşti, martor 163.
Loizi, postelnic din Sălătruc, martor (menţ.) 163.
Loloeşti, sat ⟨Loloiasca, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 311; vie cumpărată de Costandin post. şi jup. Bălaşa 140; locuri de vie cu pădure vîndute de m-rea Gruiu lui Costandin post. al doilea şi lui Radu vistier al doilea, pe vite 202, 204, 282.
Lopătariul v. **Radul Lopătariul.**
Lorenţu din Bărbuceşti, frate cu Marco, dăruit cu vie şi loc la Săseni 4.
Lorinţi, tatăl lui Jipa care cumpără în Verneşti (menţ.) 98.
Lotru, rîu, sat din Gura ~ 77.
Luca din: Găleşeşti, megiaş, vinde, cu tot satul, ocină şi vad de moară pentru plata unei duşegubine 294, 364; ~ din Nucşoara (menţ.) 418; ~ din Păuşeşti, martor 125; ~ din Pleaşov, rumâni boiereşti, mutaţi în Laiov, revin în satul lor 302.
Luca, episcop de Buzău, judecă pricină între m-ri 115; vlădică, mitropolit al Ţării Româneşti ⟨1605—1629⟩, judecă pricină între boieri (menţ.) 247.
Luca, nepot al lui Sas din Coteşti, vinde parte 236.
Lucaci din Bîldăneşti, martor 59.
***Lucăceşti**, sat ⟨lg. Coteneşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte cu rumâni, dată de jupîneasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
Lucianii de pe Dîmboviţa, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ cu rumâni, întărit Mitropoliei din Tîrgovişte 105.
Ludeşti, Ludişti, v. **Liudeşti, sat.**
Lumotă din Poiana, martor 366.
Lumoteşti, sat ⟨Gălbinaşi, j. Ilfov⟩ 207; ceauş 267.
Lumută, rumân boieresc din Dreşeşti 88.
Luncă, top. la Samara ⟨j. Argeş⟩ 131.
Lungaş v. **Stanciul Lungaş.**
***Lungi**, sat ⟨lg. Lunguleţu, j. Dîmboviţa⟩, mori întărite m-rii Potoc 363.
Lupaşco v. **Lupul.**
Lupea, popă din Dediuleşti, scrie carte a jurătorilor 330.
Lupescu, moş din Star Chiojd 351.
Lupp, dascăl slovenesc la Şcola domnească din Bucureşti, scrie izvod (menţ.) 205; tălmăceşte uric 244.
Lupşe din Puţintei, fiul lui Cernat, martor 98.
Lupşe, jurător 291.
Lupul, căpitan din Lupoş, cumpără ocini în Moceşti, Găgeneasca şi Cîrnitura 14, 239, 259; căpitan de roşii, ia seama de banii furaţi de Dumitru Dudescu mare vist. din haraci 406; mare căpitan, cumpără ocină în Carcadulea 166, martor 290; în adunarea de stări care dă o carte de dezvinovăţire 406; probabil acelaşi: martor, semnează 335.
Lupul cumpără parte în Poiana 310.
Lupul de (din) Jirov v. **Lupul**, pah.
Lupul din: Ciuliniţa, martor 261; probabil acelaşi: Lupul tatăl lui Stan, martor pentru Ciuliniţa; (menţ.) 261; din Crasna v. Lupul, judeţ; ~ din Curtişoara, martor 191; ~ din Jugureni, vinde loc de casă în Tîrgovişte 336; ~ din Pădureţi, se vinde rumân 169.
Lupul (Lupaşco), fiul lui Avram post., nepotul lui Borcea log. din Bucşani, urmaş al ctitorilor de la Gruiu, vinde loc de vie cu pădure la Loloieşti, al m-rii, unor boieri, pe vite 202, 204, 282.
Lupul, fiul lui Badea, dedina sa în Izvorani (menţ.) 408.
Lupul, fiul lui Hlebul, moşnean rumânit din Vaidei 68.
Lupul, fiul lui Ion, vinde din partea Găgenească ⟨Buzău⟩ 259.
Lupul, fiul lui Radul Arcoae din Crasna, martor 399.

Lupul (Lupu), fratele lui Voinea din Muereasca 283, (menț.) 286.
Lupul, județ, martor pentru Crasna 415 și Drăgoeni 297; probabil același: **Lupul** din Crasna 415.
Lupul, logofăt, tatăl lui Gherghe log., satul Petrești cumpărat de ~ (menț.) 159.
Lupul, martor pentru Șoimari ⟨Saac⟩ 220.
Lupul, paharnic de (din) Jirov (menț.) 113, 305.
Lupul, paharnic ⟨Mehedințeanul⟩, dăruit de Mihai Viteazul cu satul Ponorălul (menț.) 194.
Lupul, paharnic, socrul lui Mihai clucer (menț.) 331.
Lupu v. **Poiana Lupului**, top.
Lupul, popi: cumpără moșie în Pădureț 414; ~ din Lipia, scrie zapis 387.
Lupul, rumâni din: Bircești, frate cu Stan, Radul, Ion, iertat de vecinie — numai capul — pentru slujbă în țări străine 195; ~ din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Gropșani 78; ~ (2) din Lazul 35.
Lupul (Lupulu), țigani 198, 290.
Lupul, tatăl: lui Stan martor pentru Băjești 73; ~ tatăl Mariei din Curpen (menț.) 271.
Lupul al lui Nenciu, rumân din Lazul 35.
Luțcan din Drăcești, boier hotarnic 405.

M

Macarie din Flești, martor 294.
Macarie, mitropolit al Tîrnavei, în Țara Românească 6.
Macarie, rumân din Ciocănești 267.
Macedoneanul v. **Meletie Macedoneanul**.
Macsin din Șainești, martor D.
Magda, soția lui Simon Sasul, vinde casă în Tîrgoviște 364.
Maiuoga din Grivi, martor 271.
Mala v. **Stoica al Malei**.
Malema, hotarul ~ la Șarlău 59.
Malcoci, sluger din Căpreni, soțul jupaniței Maria și tatăl lui Dima (menț.) 274, 324.
Malotă din Chiojd, tatăl lui Manea (menț.) 351.
Melovățul, sat ⟨j. Mehedinți⟩, dăruit de Udriște post. m-rii Govora 296.
Manciul, rumân din Fometești 245.
Manea, Mane, Manul:
Manea v. **Dragomir al Manii**.
— Manul v. **Stan al Manului**.
Manea, călăraș din Fîntînele, martor 237.
Manea, căpitan (fost) de călărași, martor pentru Oltenei 368.
Mane cel mic, neguțător, martor pentru Mihăești 187.
— **Manul** (Manulu), cupeț, martor pentru București și Vărăști 175, 298.
Manea, dărăbanț din Ibănești, vinde parte 156.
Manea din: Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Dătcoi, vinde parte 28, 33; ~ din Dediulești; martor 330; ~ din Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lăzărești, martor 273; din Mogoșani, martor 135; ~ din Păcălești, martor F; ~ din Pădeni, în pricină 52; ~ din Samara, martor 131; din Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ din Tîncăbești, jurător 314; ~ din Zorești, martor 98.
Manea, fiul lui Coman din Negovani, vinde vie și casă în Strîmbăteneasca 349.
Manea, fiul lui Dragotă, martor pentru Bărbuleț 240.
Manea, fiul lui Malotă, zălogește parte din Chiojd 351.
Manea, fiul lui Tudor al lui Nan din Căzănești, vinde loc de stupină în Pulaș 156.
Manea, fiul lui Zaharia monah, vinde parte în Poiana 310.
Manea, fiul popii Mănilă, vinde în Trestiani 392.
Manea, fiul popii Stanciul, cumpără în Bărbuleț 240.
Manea, fustaș din Tătulești, jurător 59.
Manea, jefuit de haine în Moldova 137.
Manea, logofăt din Șirineasa, vinde rumâni din Ninășești 152.
Manea (Mane), martori pentru: Cornățel 225; ~ pentru Pupezeni 256; ~ pentru Stănulești 26.
Manea, moșnean din Jupînești, în pricină de rumânie 208.
Manea, moșnean rumânit din Motomeanul, semnează 149.
Manea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
— Mane neguțător v. **Manea al lui Ștefan**.
Manea, nepotul lui Dragomir, vinde vad de moară în Bădicești 336.
Manea, popi din: Stăncești, martor 124, 404; ~ din Strezești, jurător 132, 150; ~ tatăl lui Voico diacon din Vernești (menț.) 98.
Manea, rumâni din: Glina 287; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lazul 35; ~ al jupaniței Stanca din Albești 180. ~ din Șchei 282.
Manea, tatăl lui Manea din Dătcoi (menț.) 28, 33.
— **Mane**, tatăl popii Radu, martor pentru Muereasca (menț.) 283.
Manea, tatăl Vlădaei și Radei care vînd în Cîrnitură (menț.) 239.
Manea, țigan 342.
Manea, vinde parte în Cacaleți 336.
— **Mane al Giurli** (Mane), scrie zapis, semnează 90.
Manea al lui Ștefan (Mane), neguțător, martor pentru Mihăești, semnează grecește 187.
Manea Bețiul, fiul lui Pătru din Belcești, cu parte 380.
Manea Boului, tatăl lui Neagul Baștac din Vernești (menț.) 98.
Manea Cizmescul, martor pentru Pupezeni 390.
Manea Cot (Manecul) din Dușești, martor 230.

Manea Guzescul (Maane Cughescul) din Măcineni, martor D.
Manea Grosul din Bucureşti, martor, semnează 91.
Manete din Cîrlomăneşti, martor 330.
Manolache, şifar, in pricină pentru Şarlău, semnează greceşte 59.
Manole (Manolie), comis din Topoloveni, vinde parte in Berceşti 64; martor 268, 394, semnează greceşte 394.
Manole din: Piteşti, martor 343; ~ din Tirgşor, martor 309.
Manole, jupin, cumpără vie in dealul Urlaţilor 106.
Manole, martor pentru Dăduleşti 193,
Manole (Manolie), postelnic din Creaţa, martor pentru Şărbăneşti 188; scrie zapis 86.
Manta, diacon, martor pentru Bucureşti 50.
Manta, fiul lui Stanciul Zgiia din Curte, vinde parte 191.
Manta, popă, martor pentru Tîrgovişte, semnează 164, 238.
Manta Hărtescul, postelnic din Hirteşti, martor 89, 273.
Manuha, fiul prezumtiv al lui Danciul Zamona, nepoţii săi Ion şi Bunea in pricină pentru Polovragi (menţ.) 10.
Manul v. **Manea**.
Mara, călugăriţa, mărturiseşte in divan pentru părţi din Grădişte şi din Vîriţi 272.
Mara, fiica jupaniţei Calea, nepoata lui Cernica vornic, stăpînă in Ghitioara, Săcuiani ş.a. 20.
Mara, fiica lui Andronie din Albeni şi a jupaniţei Marga, moşteneşte partea mamei din averea părinţilor 200.
Mara, jupineasa din Piscu, cumpără parte A.
Mara, jupaniţa lui Parepa postelnic, cumpără ocină in Şirina 124.
Mara, jupaniţă, mama lui Dumitraşco clucer din Spineni (menţ.) 212, 215, 317.
Marcea v. **Radul Marcea**.
Marcea, alăutariul, ţigan 337.
Marco, comis, martor pentru Bucureşti şi Mihăeşti 187, 298.
Marco din: Bărbunceşti, dăruit cu vie in dealul Săsenilor 4; jurător 332; ~ din Brăniştari, in pricină şi vinde parte din Grădiştea de Jos 318, 385; ~ din Carcadiul v. Marco, pîrcălab; ~ din Glaveş, martor 239; ~ din Grivi, martor 271.
Marco, logofăt ⟨Danovici⟩ din Orbeasca, soţul Radei, frate cu Tatul log., in pricină pentru Dădeşti 270; invinuit de lipsa banilor de haraci 406; martor 244, 245, 335, 338, 382.
Marco, moşnean rumânit din Vaidei 68.
Marco, postelnic din Curte, martor 191.
Marco, postelnic din Mihăeşti ginerele lui Matei, stăpin de ocine in Mihăeşti şi de ţigani 9, 89, 187; in pricină pentru Jupineşti 208.
Marco, pircălab din Carcadulea, martor 166, 239.
Marcu v. **Stoican Letsoă al lui Marcu.**
Mardarie din Dobrişeşti, jurător 314.
Mareş (Mărăş), căpitan din Ploieşti, cumpără ocină în Băbeni 370; martor 168; în marea adunare a ţării 406.
Mareş, fiul lui Anghel, martor pentru Muereasca 283.
Marga, jupaniţa lui Andronie din Albeni, partea sa de avere lăsată fiicei sale Mara (menţ.) 200.
Marga, jupaniţa lui Preda vornic din Ceplea, stăpină in Prigoria, Drăgoeşti, Negoieşti ş.a. 200.
Marga, ţigancă 408.
Maria v. **Oprea al Mariei.**
Maria (Marica), băneasa ⟨lui Enache Catargi⟩, fiica lui Radu clucer Buzescu şi sora lui Radu Buzescu ban, zălogeşte părţi de sate (menţ.), 54; dăruieşte parte cu rumâni din Hodopeni m-rii Radu Vodă 289.
Maria din Brincoveni, mama Stanei spătăreasa şi a lui Preda spătar, vară cu Matei Basarab (menţ.) 40.
Maria din Bucov, jupineasă, fiica lui Staico post. mama Elinei, şi a Frujinei, familie, stăpină in Mărgineni (menţ.) 71, 105, 331.
Maria din Bucureşti, soţia lui Ianachi cizmar, mama Paraschivei (menţ.) 91.
Maria din Curpen, vinde loc de vie 271.
Mariia, femeia lui Oprea, vinde in Mlacă şi Spinete 37.
Maria, fiica jupaniţei Calea, nepoată lui Cernica vornic, stăpină peste părţi, rumâni, ţigani şi venitul de la Ghitioara, Moştenite de la bunic 25.
Marie, fiica lui Calin, vinde loc de vie în Lazul Bucur 36.
Mariia, fiica lui Ion din Brezoi, dă m-rii Cozia parte din Brezoi 77.
Maria, jupaniţă, fiica jupaniţei Mara ⟨şi a lui Preda clucer din Ţinţăreni⟩, soră cu Mihai spătar Coţofeanul şi cu Dumitraşco clucer din Spineni 215, 281.
Maria, jupaniţă, fiica jupaniţei Stana, stăpînă în Curoteştii de Sus 299,
Maria, jupaniţă, fiica lui Ivaşco mare vornic, mama Ioanei, Neacşei şi Vilaei, in pricină cu fostul ei bărbat Vasilie spătar, dobindeşte toată averea acestuia 6, 96, 126, 129, 160, 257.
Mariia, jupaniţa lui Malcoci sluger, mărturiseşte pentru drepturile lui Dima in Cruşet 274, 324.
Maria, jupaniţa lui Radul Frejureanul sulger, stăpină in Podbeleşti 247, 337.
Maria, jupaniţă, nepoata jupaniţei Maria Boldeasca, mama lui Hranita, cu drept de moştenire in Boldeşti, Răsturnaţi, Drăgoeşti, ş.a. 158.
Mariia, jupineasa lui Radul al doilea armaş, vinde vie cu livadă in Tirgovişte 164.
Maria (Marie), jupineasa lui Sima al doilea logofăt 36, 37, 125, 400.

Mariia, jupîneasa lui Toderaşco al doilea vornic, vinde casă cu pivniţă în Bucureşti 298.
Maria, mama lui Ivan log. din Piteşti, în pricină pentru vad de moară la Eşciori E.
Maria, monahia, mama lui Preda spătar din Albeşti, soacra Stancăi în pricină pentru părţi din Albeşti, Domireşti şi Dobroţi 180.
Maria, nepoată lui Nicoară vornic, vinde parte din Izvorani lui Muşat vistier (menţ.) 319.
Mariia, pităreasa din Bucureşti cu casă 298.
Maria, soţia lui Albuţi, iuzbaşa din Ploieşti, vinde parte în Cacaleţi 336.
Maria (Mariia), soţia lui Cîrstian din Zătreni, stăpînă de rumâni şi ţigani 57.
Maria, ţigancă 364.
Maria a lui Crăciun din Cîrlomăneşti, femeia lui Crăciun, mama lui Ianache, vinde parte şi vad de moară la Cîndeşti 93, 336.
Maria a lui Lupul din Curpen, vinde silişte de casă 271.
Mariia Bălţăteanca, cu parte în Blejoii de Sus 168.
Maria Boldeasca, lasă la moarte toată averea vărului ei Tudor log. din Vlădeni 158.
Maria Floreasca, mama jupaniţei Ana (menţ.) 198.
Maria Gligoroae din Rîmnic, martoră 400.
Marica din Bîrzeşti, soţia lui Dragomir dorobanţ, cu parte 244.
Mariica, fiica lui Eftimie fost mare pitar şi a Vilaei, soră cu Dima post. ş.a. dăruieşte parte din Uliţa de la Rîmnic lui Pîrvul log. 23.
Marica, jupîneasa lui Preda post. din Tătărani, stăpînă peste sate, rumâni şi ţigani, moştenite de la Mitroaia vorniceasa 211.
Mariica, jupîneasă, împrumută cu bani pe Neagoe post. din Corbuşori 162.
Mariica, jupîneasă, schimbă ţigani cu m-rea Strîmbul 290.
Marin, Mărin:
Mărin, cneaz rumânit din Risipiţi 34.
Marin din: Lipia, martor 387; ~ Roteni, boier hotarnic 405; ~ din Ueşti, martor 294; ~ din Smedeşti, vinde vie în dealul Drăgoteştilor 282.
Marin, martor în cartea judeţului din Tîrgşor, pentru Dăduleşti 193.
Marin, martor pentru Slănicul de Jos C.
Marin (Marinov), partea lui de vie şi stînjeni în Moceşti 336.
Marin, (portar, ispravnic de jurători pentru Cîndeşti 235.
Marin, rumâni: din Lazul 35; ~ din Lichireşti, stabilit în Crăceni 227; ~ din Vîlceni, se judeceşte, cu partea lui 42.
— **Mărinu**, ţigan 389.
Marin Belical, tatăl lui Oprea Belical (menţ.) 334.
Marta v. **Voico al Martei**.
Marta, călugăriţa, fiica lui Radu a jupînesii, vinde parte în Tega 336.
Martin (Mărtin) din Gabruv, martor pentru Duşeşti 230.
Martin din Polovragi, nepotul lui Danciul Zamina ,văr cu Stanciul post., familie, stăpîn în Polovragii de la Olteţ 10; ~ din Titeşti, martor 46, 232.
Martin, martor pentru Poenărei 74.
Martin (Mărtin), popă din Piteşti, cumpără delniţe în Izvorani 102, 103, 268; martor 319; scrie zapise 102, 103; semnează 103.
Martin, tatăl lui Preda, rumân din Murgeşti (menţ.) 355.
Matca Muşei, top. la Jupîneşti j. Muşcel şi Pădureţ ⟨azi j. Argeş⟩ 208.
Matca Ţăncăi, top. la Jupîneşti j. Muşcel şi Pădureţ ⟨azi j. Argeş⟩ 208.
Matei, Mathei:
Matei (Mateiu), clucer din Coteşti, martor 97, 241.
Matei (Mateiu), clucer din Săcuiani, martor 244, semnează „manu propria" 217.
Matei din Brîncoveni, martor 278.
Matei din Comanca, ţine un loc al m-rii Govora de la Frăsinet 5.
Matei din Mihăeşti v. **Matheiu Mihăescul**.
Matei, fiul lui Dragomir Turtă, vinde în Măţeşti 222, 329.
Mateiu, frate cu Drăgan, vinde parte din Frăsinetu lu Boţocană cu silişte şi vie 249.
Matei (Mateiu), logofăt, postelnic, din Cacova, frate cu Fiera, Dumitru şi Toma log., martor, jurător, 260, 378, semnează 283.
— **Mathei**, monah la m-rea Ciolanul 336.
Matei, popă, martor pentru Muereasca, semnează 283.
Mateiu, postelnic, din Vaţa, martor pentru Şerbăneşti 188.
Matei, rumâni din Muereasca 283, 286.
Matei Basarab, (Matei, Mateiu, Băsărab, Mathei ~, Matheiu ~), domn al Ţării Româneşti ⟨1632—1654⟩, fiul lui Danciul vornic, familie 40; Neagoe Basarab, străbunicul său 44; nepot lui Basarab: passim; stăpîn din boierie 34; pribeag în Haţeg 24, 40; luarea domniei, cînd a venit cu pribegii asupra lui Leon Tomşa 44, 157; trimite haraciul la Ţarigrad 406; dă mărturie 122; întăreşte, dă scutiri, dispoziţii, judecă: passim, confiscă şi dăruieşte 362; ctitor, donator 39, 44, 55, 181, 276, 374, 412, 422,; zideşte m-rea Slobozia 412; participă la sobor 254; acordă m-rii Govora 1000 de florini anual pentru tipărirea cărţilor şi pentru şcoală 361; relaţii cu Patriarhia de Ierusalim 254, 361; tocmeşte aşezămînt: lasă toată averea nepoţilor săi, Stana şi Preda, fiĭ Mariei din Brîncoveni, vara sa 40; liberează rumâni, slugi ale sale 24.
— **Matheiu Mihăescul** (Matei), postelnic din Mihăeşti, socrul lui Marco post. 89; în

pricină pentru Mihăeşti şi Jupîneşti 99, 208; martor 273, semnează 97.
Mateiaş Bărbat, fiul lui Miclăuş Bărbat din Haţeg, martor la judecire 24.
Mavrodin, vornic din Măneşti, martor 2, 192, 397; în marea adunare a ţării 406.
Maxenu, sat ⟨j. Buzău⟩, în hotar cu Cacaleţi 336.
Maxim, monah la m-rea Stăneşti, jurător 132, 150.
Măcineni v. **Mărăcineni**, sat.
Măciucă, clucer, în pricină pentru Greci 214.
Măciucă, vătaf din Buciumeni, martor 163.
Măciucu, comis, soţul Cîrstinei, vinde parte în Muşceleni, scrie zapis, semnează 397.
Măgură, sat ⟨Măgura, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 51.
Măgureci, funie la Tîrseni ⟨lg. Morunglav, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 417.
Măgureni, sat ⟨j. Prahova⟩ 166; vii şi livezi cumpărate de Radul vist. de la Drăghici Şchiopul ş.a. 282.
Măineşti, sat ⟨j. Romanaţi; azi Mineşti, j. Olt, or. Balş⟩ 195.
Măiroşi, sat ⟨Miroşi, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 166.
Mălai, partea lui din Bătieşti vîndută de fiica sa Neaga (menţ.) 315.
Mălai Rece, tatăl lui Dragomir, martor pentru Cherba (menţ.) 311.
Mălaia v. **Neagoe Mălaia**.
Mălaia, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte şi din munte dată de Calin şi Opriş m-rii Cozia 79.
Mălaieşti, sat ⟨j. Săcuiani; azi Prahova, or. Plopeni⟩, parte cumpărată de Dumitru log. din Tîrgovişte de la Oprea din Cornăţel ş.a. 225.
Măldăreşti (Măldăreşte), sat ⟨j. Vîlcea⟩ 67, 218, 260, 283.
Mălin, top. la Jupîneşti, j. Muşcel şi Pădureţ ⟨azi j. Argeş⟩ 208.
Mălureni, sat ⟨j. Argeş⟩ 343.
Mănăilă, Mănilă:
Mănăilă: rumâni: din Cocorăşti 54; ~ din Vîlceni, se judeceşte 42.
— **Mănilă**, popă din Trestiiani, tatăl lui Manea şi Radul care vînd în Ratina 392.
— **Mănilă**, vinde parte în Cacaleţi 336.
Mănăileşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩, parte cu vie vîndută de Radu Cotorogea lui Sima al doilea logofăt 407.
Măndeştii, familie, jupîneasa Elina fiica ~ în pricină pentru Mihăeşti 99.
Măneasa, funie la Samara ⟨Sămara, j. Argeş⟩ 131.
Mănecul v. **Manea Cot**.
Măneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 9, 89, 163.
Măneşti, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi j, Prahova⟩ 2, 20, 25, 100, 192, 247.
Mănică, livada lui din Bătieşti 315.
***Măniceşti**, sat ⟨probabil lg. Seaca, j. Olt⟩ 270.
Mănici din Duşeşti, martor 230.
Mănilă v. **Mănăilă**.
Mărăcineni, sat ⟨j. Buzău⟩ 332; probabil acelaşi; **Măcineni**, sat D.
Mărgineni (Sf. Arhangheli Mihail şi Gavril), m-re ⟨c. I. L. Caragiale, j. Prahova,; azi j. Dîmboviţa⟩ 273; sate, rumâni şi vii 177, 337; dăruită de Stan log. în Căpriorul 123; vama de la Telega 39.
Mărgineni, sat ⟨j. Prahova⟩ 105, 177; parte dată de Nedelco mare paharnic jupînesii Mariei şi lui Ianiu spătar 71.
Mărin v. **Marin**.
Măriţa, din Grivi, vinde loc 271.
Mărtin v. **Martin**.
***Măstăneşti**, sat ⟨Apostolache, j. Săcuiani; azi j. Prahova⟩ 117, 293; parte vîndută de Jodul lui Apostolache comis 323.
Măş v. **Gherghe Măş**.
Mătăsari sat ⟨Mătăsaru, probabil j. Vlaşca; azi j. Dîmboviţa⟩ 87.
Mătăseşti, sat ⟨Bucu ~, j. Ialomiţa; azi Scînteia⟩ 172, 321, 390.
Măteşti (Mătieşti) j. Buzău, sat, părţi vîndute de Dragomir Turtă ş.a. lui Buzinca mare comis ş.a. 222, 329; roată de moară şi loc de grădină vîndute de Sarul din Zoreşti lui Stanciu şi Jipa din Verneşti 344.
Măticeni, sat ⟨probabil Mătiţa j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 300.
Măţău, sat ⟨j. Argeş⟩ 236.
Meca v. **Oprea Meca**.
Mecleuş din Cîlceşti, megiaş jurător 52.
Mecula, ⟨negustor⟩ din Ocna Mare, martor 411.
***Medvejdea**, (Medvejde), sat ⟨lg. Malovăţ, j. Mehedinţi⟩ 391; dăruit de Udrişte post. din Drăgoeşti m-rii Govora 216.
Meeşăscul v. **Albul Meeşăscul**.
Mehedinţi, judeţ, sate din ~ 34, 35, 107, 122, 171, 381.
Mehedinţi sat ⟨Mehedinţa, c. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova F⟩.
Meiută v. **Gherghe ~**, **Ionaşco ~**, **Leca ~** şi **Neagoe Meiută**.
Meiutescul v. **Stanciul Meiutescul**.
Meiuteştii v. **Gherghe Meiută** şi **Neagoe Meiută**.
Melentie, egumen al m-rii Cozia 5.
Melentie, egumen al m-rii Mihai Vodă, 47, 234, 267.
Melentie Macedoneanul (Meletie) egumen al m-rii Govora 1, 38, 53, 67, 152, 253, 283, 361, 402, 403.
Menedecu, plai în moşia oraşului Cîmpulung 424.
Menedic (Sf. Nicolae), m-re ⟨Vintilă Vodă, j. Buzău⟩, vie la Săseni 336; scutiri 184; egumen: Neofit.
Meniia, rumân din Fometeşti 245.
Meriş (Merişani), sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj, or. Motru⟩, parte vîndută de Zaida jupînesei Todosia din Orboeşti 410.
Mezea vinde vie în dealul Năenilor 374.
Miaucă v. **Opriş Miaucă**.
Miclăuş postelnic, fiul lui Datco clucer din Potoceni, tatăl lui Radu post. şi al lui

Datco paharnic care vind in Trănşani (menţ.) 32.
Miclăuş Bărbat, tatăl lui Mateiaş Bărbat din Haţeg, martor la judecire 24.
Miclea v. **Girla Miclii** şi **Radul Miclea**.
Miclească, funie la Piteşti 118.
Micşan, din Ciulniţa, vinde parte 261.
Micşan, rumâni din Jigoreni 56,
Micşan vinde parte in Băjeşti 73.
***Micşani**, sat ⟨lg. Ologeni, j. Prahova⟩, parte cumpărată de Radul al doilea vistier de la Dragomir din Ciocănari 282.
Micuda (Micudă), popă din Cimpulung, martor 135, 279.
Micul din: Birseni, martor D; ~ din Budeni, vinde parte in Grădiştea, martor 350, 359; ~ din Dăduleşti, tatăl lui Stanciul care vinde in Măteşti (menţ.) 222; ~ din Lipereşti, martor 429; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Rădăneşti, martor pentru Şaineşti D; ~ din Stăiculeşti, martor 300.
Micul, fiul lui Vlaicul, martor pentru Şoimari 220.
Micul, ginerele popii Stanciul, in pricină pentru Ciineşti 196.
Micul, martor pentru Grădiştea de Jos şi de Sus 145, 285.
Micul, moştean din Jupineşti 208.
Micu, nepotul lui Cinda din Soceni, vinde livadă 343.
Micul, popă din Florieşti, martor pentru Carcadulea 166.
Micul, roşul din Periaţi, martor pentru Lipereşti 138.
Micul, rumâni: din Bogdăneşti 335; ~ din Dobreşti (menţ.) 265; ~ din Museteşti 163; ~ din Nucşoara 418.
Micul, tatăl lui Dumitru cu delniţă in Izvorani (menţ.) 135.
Micul, tatăl lui Necula din Vărăşti (menţ.) 175.
Mihai, Mihail, Mihăilă:
— **Mihăilă** v. **Mihnea**.
— **Mihail**, armaş din Băleni, vinde în Futeşti, Pătirlage şi Bădeni 336.
— **Mihail**, călugăr din Călugăreni, martor 11.
— **Mihăilă**, ceauş din Mirzăneşti, martor pentru Duşeşti 230.
Mihai, clucer ⟨fiul lui Preda clucer din Tinţăreni⟩, ginerele lui Lupu paharnic 331, martor 24, 34.
Mihai (Mehăilă, Mihail, Mihaiu, Mihăilă) din: Borăscul, in pricină 280; ~ din Brinceni, megiaş jurător 19, 48; ~ din Budeasca, vinde parte 350; ~ din Căldăruşani, martor 163; ~ din Cocul, martor 294; ~ din Dăduleşti v. *Mihai*, post. din Lazuri; ~ din Deduleşti, martor 329, 330; ~ din Dobruşeşti, martor pentru Şarlău 59; ~ din Gherganul, hotarnic la Udeni 76; ~ din Glogova, martor jurător 52, 381; ~ din Măgură, scrie zapis 51; ~ din Sărata v. *Mihai*, ⟨post.⟩ din Sărata; ~ din Tirgşor, tatăl lui Neagul (menţ.) 309.
— **Mihăilă**, erodiacon, martor, semnează 238.
Mihai fiul lui Pirvul v. **Mihai**, post, din Lazuri.
— **Mihail**, fiul lui Voicilă, partea lui in Cacaleţii din Vale (menţ.) 336.
— **Mihaiu**, fiul popii Apostol, martor pentru Şirina 124.
— **Mihail**, frate cu Vasile monah, vinde vie în dealul Cîndeştilor 336.
Mihai (Mihaiu), logofăt din Găneşti, familie, împresoară moşie la Găneştii de Jos şi Piteştii de Sus (menţ.) 405.
Mihai, logofăt din Morunglavi, frate cu Pătru, stăpin în Morunglav, Iaşi şi Tomeşti 409, 417; martor 195.
Mihai, paharnic din Bueşti, fiul lui Negrilă log., vinde parte in Fundeni 412.
Mihai, paharnic din Hărgetoaia, martor semnează 113.
— **Mihăilă**, popă din Cimpulung, martor pentru Izvorani 135.
— **Mihaiu**, popă, martor pentru Săseni 383.
Mihai, popă, nepotul popii Stan, moşteneşte parte in Belceşti 380.
— **Mihăilă**, portar, martor pentru Uliţa de la Rimnic 23.
Mihai postelnic v şi **Mihai Coţofeanul**.
Mihai, postelnic din Bărbăteşti ⟨fiul lui Tanasie pah.⟩, in pricină 100.
Mihai, (Mihaiu) postelnic din Lazuri, fiul lui Pirvu, văr cu Pădure pah., stăpin in Dăduleşti 193, 248, 309; martor, semnează 192.
Mihai, postelnic ⟨din Roata⟩, cumpără parte in Drăgăneşti 371.
Mihai, ⟨postelnic⟩ din Sărata, văr cu Dragomir stolnic, vinde ţigancă 408.
— **Mihăilă**, postelnic din Văleni, soţul jup. Anca, familie (menţ.) 203.
Mihai, postelnic, fiul jupaniţei Vilae, inmormintat in m-rea Radu Vodă 289.
— **Mihăilă**, postelnic, fiul lui Dobromir fost mare ban, dă la infrăţire Belovţii cu rumâni (menţ.) 107.
— **Mihaiu**, roşul din Slănic, dă bani la cumpărare de ocină in Virbilov 379.
Mihai (Mihăilă), rumâni din: Brădăşeşti 364; ~ din Curoteştii de Sus 299; ~ din Lichireşti, stabiliţi in Crăceni 227; ~ din Morunglav 417; ~ din Nucşoara 418; ~ din Şchei 282.
Mihai, tatăl lui Ghinea din Piteşti 319.
Mihai, scrie zapis pentru Piteşti 118.
— **Mihaiu**, vistier mare ⟨eroare⟩, martor pentru Băleni 161.
Mihai Coţofeanul (~ din Coţofeni, ~ Coţofenul, Mihaiu), mare spătar ⟨fiul lui Preda clucer din Tinţăreni⟩, frate cu Dumitraşco clucer din Spineni, tatăl lui Vasilie post., familie 242, 281, 316, 317, 364; stăpin de ţigani 268, 364; pribeag, cu Matei Basarab 24; postelnic 24; în sfatul domnesc: mare spătar 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, ⟨22⟩, 24, 25, 31—35 39, 41, 42, 44—47, 54, 56, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 146, 150

152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180;
martor, jurător, dă carte de mărturie 2, 113, 128, 161, 171, 181, 200, 382, semnează 58, 160;
fost mare spătar 364, 382.
Mihai Grămadă din Cîndeşti, martor 179.
— **Mihăilă Pîrciul**, sătean din Brăneşti, cu parte în Bucureşti 60.
Mihai Pribeagul, rumân din Băileşti, sluga lui Matei Basarab, judecit în pribegie la Haţeg 24.
— **Mihaiul Truhanăi**, aldămăşar pentru Dealul Săsenilor 292.
Mihai Viteazul, (Mihail voievod), domn al Ţării Româneşti ⟨1593—1601⟩, 15, 67, 78, 214, 299, 318; E: fiul lui Pătraşco vv şi al doamnei Teodora, tatăl Floricăi 41, 320; cumpără şi rumâneşte, dăruieşte 5, 22, 41, 194, 234, 287, 308, 309, 358; legătura lui ~ 31, 227, 252, 280, 423; rumânire sub ~ 42; taie capul lui Mitrea vornic 234;
cărţi de la ~ 41, 66, 150, 194, 250, 320, 360, 405, 424.
Mihalache din Bănceşti, vinde vie în dealul Mirceştilor 282.
Mihalache din Copăceni, vinde parte în Grădiştea de Jos 359.
Mihalcea, căpitan, portar din Pătîrlage, ⟨fost⟩ vornic ⟨al doilea⟩, tatăl lui Radul, Neagoe, Mosi, postelnici şi al lui Gherghe spătar, stăpîni în Cacaleţi, Cîndeşti, Mirceşti ş.a. (menţ.) 168, 179, 336.
Mihalcea, clucer al doilea, scrie zapis 209.
Mihalcea, logofăt din Măgureni ⟨fiul lui Nan log.⟩, scrie zapis 166; probabil acelaşi Mihalcea, logofăt, martor 197; scrie zapis, semnează 371.
Mihalcea, logofăt, fiul lui Dumitru neguţător, scrie zapis semnează 188.
Mihalcea, martor pentru Ciulniţa 261.
Mihalcea, martor pentru Măteşti 344.
Mihalcea vornic, jurător pentru Curoteşti 299.
Mihalco, cel mare, şălar din Tîrgovişte, martor, semnează 164.
Mihalco cel mic din Tîrgovişte, martor, semnează 164.
Mihalco, fiul preotesei Armeanca din Tîrgovişte, frate cu Dumitru grămătic, stăpîn de vie în dealul Sătenilor 63.
Mihalco, şalăr din Bucureşti, martor 298.
Mihalco, tatăl lui Dragul din Tîrgovişte (menţ.) 63.
Mihalo, fiul Bobei Hoţii din Pupezeni, vinde parte 390.
Mihartŭ, clucer, stăpîn în Drăgoeni 194; martor 171.
Mihăeşti, j. Muşcel azi ⟨j. Argeş⟩ 97; 208, 273; părţi întărite lui Marco post. 89, 187; pricină pentru parte între Matei post. din ~ şi jupîneasa Elina 99; delniţă dăruită de nuntă lui Tudoran 394; de moştenire al jupînesei Stanca şi al fraţilor ei Oancea şi Negre 201.
Mihăeşti, sat ⟨j. Olt⟩ 9, 270.
Mihăeşti, j. Vîlcea, sat 283, 407; pricină pentru ~ între Mitrea slujer şi m-rea Govora 67; parte vîndută de Goran lui Andrei clucer 389.
Mihăilă v. **Mihai**.
Mihăileşti, nume atribuit abuziv satului Mihăeşti ⟨j. Muşcel azi. j. Argeş⟩ 99.
Mihăileşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 311.
***Mihăileşti**, j. Teleorman, sat ⟨lg. Cervenia⟩ întărit lui Drăghici şi Fota, fiii lui Papa log., după pricină 19, 48.
Mihna, soţia lui Hrizan, frate cu Nan post. din Bărbăteşti 247.
Mihnea, (Mihăilă) din: Cîrligi, fugit în Moldova de mierea împărătească, partea lui vîndută pentru plata dărilor 334; ~ din Ibăneşti, martor 339; ~ din Mirceşti, vinde vie 336; ~ din Tătărani, martor 290.
Mihnea, frate cu Ghinea Turculescul, cumpără loc în Coteştii 236.
Mihnea, meşter din Găujani, martor pentru Cozleci 375.
Mihnea, popă, martor pentru dealul Urlaţilor 106.
Mihnea, vinde parte în Cacaleţii din Vale 336.
Mihnea, vistiernic ⟨din Bădeni⟩, tatăl lui Mihalcea portar din Pătîrlage (menţ.) 336.
Mihnea ⟨Turcitul⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1577 . . . 1591⟩ 107, 214, 215, 284, 289, 309, 332; fiul lui Alexandru ⟨Mircea⟩ 212, 320; tatăl lui Radu ⟨Mihnea⟩ 63, 66, 271; stăpîn de sate şi ţigani 16; cărţi de la ~ 61, 105, 115, 212, 291, 320, 405.
Mihnea Vit, frate cu Vlad, vinde parte în Tufeşti 336.
Mihnicioc, fiul său Ionaşco, scos de la ştreang (menţ.) 90.
Miho, jupîn din Bucureşti, martor 127.
Miho, lumînărar din Bucureşti, cumpără loc de prăvălie 395.
Miho, spătar mare (fost), ispravnic de hotărnicie, dă carte de mărturie 128, 231, semnează 228.
Miho, ţigan 198.
Mihoc, din Ungureni, martor pentru Săseni 4.
Mihocu, ţigan 290.
Mihorcea, cneaz rumânit din Risipiţi 34.
Mihoveni, sat ⟨Mioveni, j. Muşcel şi Păduref; azi mnc. Piteşti, j. Argeş⟩ 97.
Milcoae din Piteşti, soacra lui Sfranţa (menţ.) 363.
Milcoiu (Milcoi), sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 243, 278, v şi *Milcov* sat.
Milcov, sat ⟨j. Olt⟩ 92, 169; v şi **Milcoiu**, sat.
Milea, fiul lui Oprea din Argeş, nepotul lui Hogea, în pricină pentru partea Hogească din Muşeteşti 267.
Mile, martor pentru Pupezeni 256.
Milosîrdi v. **Ion Milosîrdi**.

Miloş, logofăt din Pîrîu ‹fiul lui Badea›, stăpîn în Brăneşti 83, 101, 306; ctitor la m-rea Strîmbul, în pricină pentru Murgeşti 355; martor, jurător, scrie zapis 322, 348, semnează 113.
Miloş, logofăt, fiul lui Scovei log. din Uscaţi, martor pentru Birceşti 195.
Miloş, moştean din Jupîneşti 208.
Miluitul v. **Stoica Miluitul.**
Mincea al popei, vinde delniţă în Izvorani 281.
Mioveni v. **Mihoveni**, sat.
Mira, vinde parte în Pătîrlage (menţ.) 336.
Mirăuţ, diac, scrie zapis 137.
Mircan, fiul lui Stan, martor pentru Şoimari 220.
Mircea, armaş al doilea din Vărăşti, martor pentru Şărbăneşti 188.
Mircea, cumpără parte în Şaineşti D.
Mircea (Mirce) din: Boldeşti, boier hotarnic 168; ~ din Mihăileşti, martor pentru Cherba 311.
Mircea, fiul Dragolei, frate cu Dumitru ş.a., vinde loc în dealul Scăienilor 351.
Mirce, fiul lui Burlan, martor pentru Odobeni 90.
Mircea, frate cu Şerbu din Goleşti, vinde vad de moară 334.
Mircea (Mirce), martori: pentru Băleni 86; ~ pentru Bucu 321; ~ pentru Săseni 383.
Mircea, popă, scrie zapis pentru Dealul Săsenilor 292.
Mircea, scaun din Cherba, martor pentru Loloieşti 142.
Mircea, spătar din Preajva, martor 9, 49, 89.
Mircea, tatăl lui Stan din Călineşti (menţ.) 189.
Mircea voievod, domn al Ţării Româneşti ‹1509—1510›, tatăl lui Alexandru 177, 291, 320, 363.
Mircea cel Bătrîn, domn al Ţării Româneşti ‹1386—1418›, danie la m-rea Tismana 115; hirsov de la ~ 55.
Mircea Ciobanul, domn al Ţării Româneşti ‹1545—1599› 213, 377; tatăl lui Petru cel Tînăr 55, 115, 405; cărţi de la ~ 10, 115.
Mircea Zgîi, tatăl lui Oancea care vinde în Zoreştii Pîrtii (menţ.) 222.
***Mirceşti**, sat ‹lg. mnc. Buzău› 26; pogoane de vie cumpărate de Radul al doilea vistier de la Balotă ş.a. 282; vii întărite fiilor lui Mihalcea post. Neagoe, Radul, Gherghe şi Moisi, cumpărate de la Gogoaşă ş.a. 336.
***Mirceşti**, sat ‹Comoara, j. Teleorman›, în hotar cu Gruiani, 22.
Mirea, din Braneţ, martor pentru Bîrza 278.
Miriţă, neguţător cu parte în Berceşti 64.
Mirlea, (Mirlia) din Blotori, megiaş jurător pentru Mihăileşti 19, 48.
Miroslav din Prodeleşti, cu parte în Udeni 76.
Miroslav, fiul lui Mihaiu log. din Găneşti, frate cu Dumitru, în pricină pentru Găneşti şi Piteştii de Sus 405.
Miroslav, logofăt mare (fost), jurător pentru Nan post. din Bărbăteşti, 274.
Miroslav (Miroslavu), logofăt, tatăl lui Ionaşco post. din Cătun (menţ.) 290, 404.
Miroşi v. **Măiroşi**, sat.
Mirul, rumân din Podbeleşti 337.
Misail din Tătărani, martor pentru m-rea Strîmba 290.
Mislea (Sf. Troiţă) , m-re ‹j. Prahova›, schimbă parte din Pătîrlage cu Radu al doilea post. pentru parte din Blejoii de Jos 168, 337; volnicii pentru: vama de peşte de la Greaca 422; dijma de la stînile de pe muntele Sorica 325; gorştina din codrii de la Cornu şi Breb 421; călugări, ispravnici 325.
Mişinărescu, moş în Starchiojd j. Sac ‹azi j. Prahova› 351.
Mitrea din Pîrceşti, martor pentru Muşeteşti 163.
Mitrea, fiul jup. Dragana, frate cu Drăghici, vinde în Jigălia 302.
Mitrea, nepotul jup. Dragnea, vinde partea lui din Cătun 282.
Mitrea, pitar mare (fost), soţul jup. Neacşa, tatăl lui Albul sulger, familie 88; stăpîn în Muşeteşti, Năpîrteni, Ciocăneşti, ş.a. 163, 226, 246, 267, 364; în pricină pentru Cureşti 207;
în mare adunare a ţării 406; martor, ispravnic de jurători, 49, 401, 413, semnează 59.
Mitrea, postelnic din Dragomireşti, martor pentru Fîntînele 237.
Mitrea, postelnic, frate cu Pîrvul log., cumpără pivniţă cu loc 238.
Mitrea, stolnic al doilea din Boari, cumpără în Stănimirul de Jos şi moară la Eşciori 49 E; în marea adunare a ţării 406; martor 15, 23.
Mitrea, sulger din Mihăeşti ‹Rudeanul›, fiul lui Iştfan log., rudă cu jup. Rada 67, 245; împarte satul Mihăeşti cu m-rea Govora 67; renunţă la dreptruile lui în Fometeşti 153; martor 389, 407, semnează 283.
Mitrea, soţul jup. Stanca, tatăl lui Pătraşco în pricină pentru Grădiştea (menţ.) 195.
Mitrea, vornic mare (fost) din Hotărani, nepoata lui, soţia lui Pană al doilea spătar, familie (menţ.) 234; stăpîn în Verneşti 284, 219; decapitat de Mihai Viteazul 234.
Mitariu, ţigan 305.
Miinea, dorobanţ din Stolojari, tatăl lui Datco (menţ.) 408.
Miine, din Văleni, martor 125.
Miine, fiul lui Vîlcul din Dărmăneşti 384.
Miine, postelnic din Şturăbani, martor pentru Duşeşti 230.
Miinea, tatăl lui Radul, vinde ogor în Bătieşti 315.
Miineşti v. **Măineşti**, sat.

Mînjina din Glina, partea sa din sat (menț.) 287.
Mînzeșu (Mînzeși) din Bughiani, vinde parte în Cacaleții din Coastă 336.
Mîrșa sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 42.
Mîrza, căpitan, martor 320.
Mîrzănești (Mărăzănești) sat ⟨j. Teleorman⟩ 230.
Mîrzea, vornic, tatăl lui Gavrilă spătar (menț.) 209.
Mîțuleasca, parte în Lipia ⟨j. Buzău⟩ 387.
Mîzgă vinde parte în Pătîrlage 336.
Mlacă, top. ⟨probabil la Păușești, j. Vîlcea⟩, parte vîndută de Maria lui Sima al doilea logofăt 37.
Moașa, jupîneasa lui Radul căpitan, în pricină pentru mori la Dedulești 151.
Moașa, munte la Viiani ⟨lg. Radovanul, j. Dolj⟩, al lui Nedelco din Vereani, dijma din rîmători și din oi de pe ~ 11.
Mocanul v. **Sfan Mocanul**.
Mocea v. **Sfan Mocea**.
***Mocești** (Mociască, Moceștie), sat ⟨lg. Lipia, j. Buzău⟩ 26; partea lui Toma cumpărată de Lupul căpitan din Lapoș 14; pogroane de vie întărite lui Radul, Gherghe, Neagoe și Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
Mocirla, top. la Curpen ⟨j. Gorj⟩ 271.
Mocul din Vîlcănești, martor 419.
Modroghin v. **Vîrfopul Modroghinului**.
Mogoș v. **Stănilă al lui Mogoș**.
Mogoș, diac din Slănicul de Sus, martor 419.
Mogoș cu ceata lui, partea lor din Grădiștea de Jos vîndută de Radul cel bătrîn din Mogoșăști (menț.) 359; v. și Mogoș din Budeni.
Mogoș din: Budeni, vinde parte în Grădiștea de Jos 359; v. și Mogoș, cu ceata lui; ~ din Lehăcești, jurător 31; ~ din Uești, martor 294.
Mogoș iuzbașa, de roșii, martor pentru Dărmănești, semnează 141.
Mogoș, logofăt din Păulești, stăpîn în Strîmbeni 146; martor 429.
Mogoș, portar din Mănești, martor pentru Mușetești 163.
Mogoș, vătaf din Mîrzănești, martor pentru Dușești 230.
Mogoșani, sat ⟨j. Vlașca,; azi j. Dîmbovița⟩ 87, 135.
Mogoșăști, sat ⟨Mogoșești, j. Olt⟩ 270.
Mogoșești (Mugoșești), sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 145, 359, 385.
Mogoșoaia, sat ⟨j. Ilfov; azi mnc. București⟩ 2.
Moi, sat ⟨j. Gorj⟩, rumâni ai m-rii Tismana, fugiți 252; parte cumpărată de Preda clucer din Ceplea de la fiii lui Staico, dată în schimb m-rii Tismana 277.
Moisi, iconom, martor pentru Vărăști, semnează grecește 175.
Moisi, județ din Cornățel, martor pentru Ciocănești 267.
Moisi, postelnic ⟨Cîndescul⟩, fiul lui Mihalcea vornic, frate cu Radul, Neagoe și Gherghe, stăpîn în Cacaleți, Cîndești, Pătîrlage ș.a. 179, 336.
Moisi, tatăl lui Gherghe și al lui Alexi, martor pentru Mălăiești, semnează 225.
Moldova (Țara Moldovei), oameni din Țara Românească plecați în ~ 51, 137; boier plecat din Țara Românească în ~ 178; fugiți în ~ 334.
Moldovean v. **Sfan Moldovean**.
Moldoveanu, top. la Zlașoma 122.
Momcilă v. **Sfan Momcilă**.
Mordan din Scăieni, aldămășar, jurător, boier hotarnic, 147, 148, 168, 351.
Morînglavi j. Romanați, sat ⟨Morunglav; azi j. Olt⟩ 132, 195; părți cumpărate de Pătru ș.a. 409, 417; popă 133, 150.
Morsă (Mursă) din Morșești, martor pentru Belcești 108.
Morșești, sat 108.
Moștiște, rîu în j. Ilfov ⟨și Ialomița⟩, sate pe ~ 110, 212, 215, 258, 316, 317.
Moș din Dedulești, frate cu Neagoe, martor 330.
Moș, moșnean din Deveselul, vinde parte 302.
Moș, tatăl Preei care vinde în Poenărei (menț.) 74.
Moșa, vinde parte în Pătîrlage (menț.) 336.
Moșat v. **Mușat**.
Moșoaia (Moșoia), sat ⟨j. Argeș⟩ 3, 386.
***Motomeanul** j. Vlașca ⟨probabil lg. Brezoaia Ilfov⟩, Manea din ~ se vinde rumân cu ocina lui Hriza mare ban 149.
Muereasca (Muiereasca) j. Vîlcea, sat 407; rumânit de Matei Basarab dăruit Ep. de Rimnic 276; rumânit de Preda mare spătar, dat în schimb Ep. de Rîmnic 283, 286; scutiri 264, 286.
Mugoșești v. **Mogoșești**, sat.
Muja, pierde partea sa din Ohaba, vinde în Ciorăni 360.
Muja, ⟨postelnic⟩ din Rătești, în pricină pentru Jupînești 208.
Muja, rumân din Muereasca 283.
Mujăști, familie, în pricină pentru rumâni din Lichirești, stabiliți în Crăceni 227.
Mujescul v. **Ivașco Mujescul**.
Murga v. **Staico al Murgăi**.
Murgești j. Gorj, sat, întărit m-rii Strîmbul 355.
Murgul, din Cîrciumari, jurător 265.
Murminți, top. la Grivi ⟨j. Gorj⟩ 271.
Mustață, v. **Tudor Mustață**.
Mustață din Bălțați, cumpără vie în Buculești 189.
Mușa, fiica Simei din Stăncești și a Călinei, soră cu Neacșa stăpînă de vii la Găgeni și Călugăreni, cu loc de casă în Tîrgșor 275.
Mușa, jupaniță, familie, dă mărturie pentru Futeștii de pe Moștiște (menț.) 215.
Mușa, mătușa lui Datco Robul care vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
Mușa, țigancă 244.
Mușat v. **Voico a lui Mușat**.
Mușat, croitor din Cîndești, înfrățit de Zîrnă ș.a. peste parte în Cîndești 120.

Muşat (Moşat) din: Curăteşti, martor pentru Goruneni 350; ~ din Fiani, martor 420; ~ din Pupezeni, tatăl lui Nicula 321; ~ din Răduceşti, vinde vie în Topliceni 189.
Muşat, iuzbaşa, martor pentru Dătcoi 221; jurător pentru Şarlău, semnează 59.
Muşat, logofăt, scrie zapis 296.
Muşat, martor pentru Glodeni 117.
Muşat, monah din Curoteştii de Jos, cumpără jumătate din Curoteştii de Sus 299.
Muşat, rumâni: din Cerbureni, 364; ~ din Jigoreni 56; ~ din Lichireşti 227.
Muşat, tatăl lui Nica martor pentru Băşineşti 393.
Muşat, vistier ⟨din Pietroşani⟩, tatăl lui Vasilie spătar, soţul Samfirei, socrul Mariei, 6, 126, 135, 160, 246, 267, 268, 301; stăpîn in Izvorani, Trănşani, ş.a. 13, 32, 96, 319; dator 302.
Muşat al Bolei, tatăl lui Tudor şi al lui Nedelco din Cîndeşti 93, 383.
Muşat Tălpăşescul, tatăl lui Braico rumân din Jigoreni 56.
Muşăteşti, (Muşeteşti) j. Argeş, sat, părţi cumpărate de Mitrea fost mare pitar, de la Vasilie spătar, Oancea log. ş.a. 163, 226, 246, 267; încercare de judecire 31.
***Muşcel**, sat ⟨lg. Dara, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 222; parte din ~ zestre a jupaniţei Rada, vîndută de Staico pah. Rudeanul 128; partea lui Dragul portar vîndută de nepoţii lui, Nan post. şi Hrizan 247.
***Muşcel**, sat 273.
Muşcel şi Pădureş (Muşcel, ~ şi Padureţ), judeţ, sate din ~ 15, 16, 135, 159, 208, 268, 279, 281, 302, 315, 319, 418, 419.
***Muşceleni** (Muşcileni) sat ⟨probabil lg. Săcuieni, j. Dîmboviţa⟩ 2; parte vîndută de Măciucu comis lui Radu al doilea postelnic 397.
Mutul, rumân din Muereasca 283, 286.

N

Nadre v. **Dobre**.
Nan, **Nanu**:
Nan (Nanul) din: ~ Bărbăteşti v. **Nan** post.; ~ din Bîrzeşti v. **Nan Leavotă** log.; ~ din Căzăneşit, nepotul său Manea vinde în Pulaş (menţ.) 156;)~ din Ohaba, martor 355; ~ din Ogrăzeni v. **Nanul Ogrăzean**; ~ din Şaineşti v. **Nan Şainescul**; ~ din Văcăreşti v. **Nan Leavotă** log.
Nan, iuzbaşa, martor pentru Oltenei 368.
Nan logofăt v. **Nan Leavotă**.
Nan, logofăt, fiul lui Bolbosea din Bervoeşti. scrie zapis 154.
Nan (Nanu), martori: pentru Aninoasa, semnează 97; ~ pentru Cîndeşti, frate cu Ananiia 120; ~ pentru Drăghineşti 333; ~ pentru Grădiştea de Jos 145; pentru Pupezeni 256.
Nan, moşnean rumânit din Răsipiţi 34.
— **Nanul**, partea lui din Ludeşti (menţ.) 363.
— **Nanu**, popă din Ceplea, scrie cartea jurătorilor 111.
Nan, postelnic din Bărbăteşti, tatăl lui Tudoru 149; familie 247, 337; vinde în Măneşti, Bîrseşti, Muşcel şi Podbeleşti 247, 337.
Nan, rumân din Moi, fuge în alt sat 252.
Nan, ţigan: boieresc 244; ~ mănăstiresc 198.
Nan Boghean, martor pentru Cîrnitura 239.
Nan Leavotă (Nan), logofăt din Văcăreşti (Bîrzeşti), boier hotarnic 207, 267, 405; martor pentru Săcuiani 217, 244.
Nan Ogrăzean (Nanul) din Ogrăzeni, martor 350.
⟨**Nan Şainescul**⟩ (Nan, Navşainescul, Novşainescul) din Şaineşti, fiul Turcăi, vinde în Cacaleţii din Vale şi în Şaineşti 336, D.
Nastase, martor pentru Verneşti 284.
Nastasie, din Bănceşti, jurător pentru Verneşti ş.a. 124, 291.
Nastasie, duhovnic de la Ep. Buzău, martor 383.
Nastea, cel bătrîn, vinde jumătate din Deduleşti lui Mihai Viteazul vv. (menţ.) 309.
Nastea, jupan din Negoeşti, cu moară la Blejoi 168; martor, jurător 193, 349, 369.
Navşainescul v. ⟨**Nan Şainescul**⟩.
Năianii, sat ⟨Năeni, j. Săcuiani; azi j. Buzău⟩, pogoane de vie din dealul ~ cumpărate de domn şi dăruite m-rii Slobozia lui Enache 374.
. . . **năilă** din Toc . . ., martor pentru m-rea Strîmbul 290.
Nămuieşti (Nemuiaşti), sat ⟨Nămăeşti, j. Muşcel; azi în or. Cîmpulung, j. Argeş⟩, parte vîndută de Bran, Drăgoiu, Bratul ş.a.; popă iertat de rumânie 251.
Nănesă v. **Radul Nănesă**.
***Nănişori**, sat ⟨lg. Armăşeşti, j. Ialomiţa; azi j. Ilfov⟩ 32.
***Năpîrteni** lg. Muşeţeşti, j. Argeş, sat, parte cu vecini cumpărată de Mitrea fost mare pitar de la Preda vornic 163.
Nărăcea vl **Vladul Nărăcea**.
Năsip, sat ⟨c. Ceplea, j. Gorj⟩, parte schimbată de m-rea Tismana cu Preda clucer din Ceplea 277.
Năstase din Tîrguşor, cu parte în Blejoii de Sus 168.
Năsturel v. **Radu** ~ şi **Udrişte Năsturel**.
Nea. . ., fost ban, martor pentru Oltenei 368.
Neacşa, Neacăşa, Necşa:
Neacşa din Tătuleşti, jupaniţa lui Tudor log. din Vlădeni, mătuşa Neacşăi, familie 62; stăpînă în Băbeni şi Vîrliţi (menţ.) 370, 404.
Neacşa, fiica lui Buzea, soră cu Lepădata, vinde delniţă în Curtea 191.

Neacşa, fiica lui Dragul post. din Tătuleşti, nepoată Neacşăi, vinde parte în Vîrliţi 404.

Neacşa, fiica lui Eftimie fost mare pitar şi a Vilaei, dăruieşte parte cu rumâni din Uliţa de la Rîmnic lui Pîrvul log. 23.

— **Necşa**, fiica lui Roman din Vîrbilov şi mama lui Negul (menţ.) 379.

Neacşa, fiica lui Sima din Stănceşti, stăpînă de vii la Găgeni, Călugăreni şi loc de casă în Tîrgşor 275.

Neacşa, fiica lui Sas din Coteşti şi soţia lui Tudor, vinde loc în Coteşti 236.

Neacşa, fiica lui Vasilie spătar şi a Mariei, soră cu Ioana şi Vilae, stăpînă de sate, vii, rumâni şi ţigani 6, 129, 257.

— **Neacşa**, fiica lui Vlad Inimă Rea şi a Ilinei, vinde parte în Băşineşti 393.

— **Neacşa**, jupaniţa lui Gerghe f. mare log. şi fiica lui Ianiu f. mare post., dăruieşte parte din Goleşti lui Radul Dudescul log. 15; martoră în marele divan 159.

Neacşa, jupaniţa lui Ionaşco comis şi fiica lui Cernica vornic, familie 20, 25, 217, 244; stăpînă în Ghitioara, Săcuiani, vecini şi ţigani moştenite de la tatăl său 20, 25, 217, 244; în pricină de hotare cu m-rea Plumbuita 228, 231.

Neacşa, jupaniţa lui Mitrea f. mare pitar, stăpînă în Muşeteşti, şi Năpîrteni cu vecini 163, 267.

Neacşa, jupaniţa lui Nenciul vornic, dăruieşte ocină în Boldeşti fiului său Sava la nuntă 104.

Neacşa, jupaniţa lui Stoica pah. din Răzvad, vinde pivniţă cu loc în Bucureşti 155.

Neacşa, jupaniţă, nora Erinei, şi a lui Dragul portar, martoră în divan 247.

Neacşa, jupaniţă, sora Caplii, stăpînă în Deduleşti (menţ.) 309.

Neacşa, jupaniţă, sora lui Şerban banul şi a lui Diicul clucer, stăpînă în Futeşti (menţ.) 212, 215.

— **Necşa**, soră cu Anghelina şi nepoata lui Hodea, vinde parte în Băleni 86.

— **Necşe**, soţia lui Iovan mazilul şi mama lui Ivaşco, vinde moşie în Drăgoeni 297.

Neacşa, ţigancă 203.

Neacşul, armaş din Fîntîna, martor pentru Tătărăi 209.

Neacşul (Necşul) din: Piteşti, cumpără delniţă în Izvorani 102, 268; v. şi Neacşul judeţ; ~ din Stăiculeşti, fiul lui Gherman, martor 300; ~ din Soceni, vinde livadă 343; ~ din Ţigăneşti, jurător 31; ~ din Vrăneşti, martor 315.

Neacşul (Necşul, Neşcul), judeţ (fost) din Piteşti, cumpără delniţă în Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.

Neacşu, partea lui în Putrida (menţ.) 189.

Neacşul, pîrcălab din Cîmpulung 273.

Neacşul, portar din Topoloveni, martor 206.

Neacşul, rumâni din: Criteneşti, încearcă să se judecească, bătut în divan 423; ~ din Curoteştii de Sus 299; ~ din Dreşeşti 88; ~ din Lichereşti, mutat în Crăceni 227.

Neacşul, tatăl lui Mihăilă rumân din Brădăşeşti (menţ.) 364.

Neacşul, ţigan boieresc 290.

Neaga din Curpen, vinde loc de vie 271.

Neaga, fiica lui Mălai şi mama lui Radul, vinde ogor în Bătieşti 315.

Neaga, jupaniţa lui Şărban log. cumpără în Vărăşti şi Preajva 175.

Neaga, jupaniţa lui Vucina mare pah., stăpînă în Brădăşeşti, Curota, Gălişăştii de Sus şi casă la Tîrgovişte 364.

Neaga, jupaniţă, mama lui Gherghe a lui Pârtoacă din Schei, în pricină de moştenire cu nepotul său Preda post. (menţ.) 211.

Neaga, nepoată lui Stoinea vătaf, în pricină pentru Ostra 84.

Neaga, ţigănci boiereşti 407.

Neaga Mitroae (Neaga), vorniceasa a lui Mitrea mare vornic, familie 211, 234; stăpînă în Suharna 234; lasă moştenire sate, rumâni şi ţigani nepotului ei Preda stolnic (menţ.) 211.

Neagoe, Negoe:

— **Negoe**, aldămăşar pentru Dealul Săsenilor 292.

— **Negoe**, cumpără locuri în Priseceni 119.

Neagoe (Negoe) din: Corşori v. Neagoe post.; ~ din Dediuleşti, martor 330; ~ din Fălcoi v. Neagoe log.; ~ din Găleşeşti vinde ocină şi vad de moară 294; 364; ~ din Gosteli, hotarnic 405; ~ din Grivi, martor 271; ~ din Mătăsari, hotarnic 87; ~ din Mihăeşti, martor 89; ~ din Piteşti, martor 118; ~ din Pirceşti, hotarnic 405; ~ din Săcueni, hotarnic 405; ~ din Stăiculeşti, martor 300.

— **Negoe**, fiul lui Costandin, martor pentru Dărmăneşti 384.

Neagoe, fiul lui Crăciun din Grivi, martor 271.

Neagoe, fiul lui Negoiţă căpitan v. Negoiţă.

Neagoe (Negoe), fiul lui Tudor Boendăr log., vinde parte în Ibăneşti 156; martor 338, 339.

Neagoe, fiul popii Stanciului, cumpără ocină în Bărbuleţ 240.

Neagoe, frate cu Vasilie şi Bele, vinde ocină în Şirina 124.

Neagoe (Negoe), logofăt din Corşori (Corbeni), martor, jurător 163, 226, 246, 267, 419; v şi Neagoe post.

Neagoe, logofăt din Fălcoi, frate cu Pîrvul, martor 33; semnează 28; probabil acelaşi: Negoe (Negoie), paharnic din Fălcoi, martor 372.

Neagoe (Negoe) moşneni rumâniţi din: Răsipiţi 34; ~ din Vaidei 68.

Neagoe, olar, martor pentru Oltenei 368.

— **Negoe**, popă din Corbi, martor, semnează 416.

Neagoe, postelnic din Corșori, fiul lui Voicu și al Dobrei, tatăl lui Bratul 223; zălogește și vinde în Corșori 154, 162; probabil același: Neagoe din Corșori, vinde parte în Nucșoara 418; martor 394.
Neagoe, postelnic ⟨Cîndescul⟩, fiul lui Mihalcea vornic din Pătîrlage, cumpără cu frații săi părți în Cîndești, Cacalești, Mircești, ș.a. 179, 336.
Neagoe, rumâni din Lazul 35; ~ din Murgești 355; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Nucșoara 418; ~ din Mușetești 163.
Neagoe, tatăl lui Neagul care vinde în Oltenei (menț.) 368.
Neagoe, unchiul Mariei și Stanei din Brezoi, în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
— Negoe, unchiul lui Oprea al Fătului care vinde în Corșori 416.
Neagoe, țigan boieresc 12.
Neagoe al lui Arcuție, (~ al Arcuții), vărul lui Stanciul, martor pentru Crasna 398, 399.
Neagoe al lui Dragodan din Curpen, aldămășar 271.
— **Neagoe al lui Filip** din Corbi, martor 416.
⟨Neagoe⟩ **Basarab** (Basaraba, Băsărab, Băsăraba), domn al Țării Românești ⟨1512—1521⟩ „moșul" lui Matei Basarab 402; strămoș 44, 208, 320; Matei Basarab nepotul lui ~ : passim; donator 115;
cărți și hrisoave de la ~ 44, 320, 402, 405.
Neagoe Căpușă (~ Căpușăscul, Neagul Căpășescul), din Scăieni, aldămășar, boier hotarnic 147, 148, 168, 351.
Neagoe lui Bărzăc din Băncești, martor 330.
Neagoe Mălaia din Brănești, cu parte în București 60.
Neagoe Meiută (Meiutescul), familie, stăpîn de vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului 210, 284, 291.
Neagoe Meiută (~ Meiutescul), frate cu Gheorghe și Stanciul armaș, cumpără vii și ocină în Vernești, pe Valea Teancului (menț.) 284, 291.
Neagoe Negrei din Crasna, tatăl lui Hamza (menț.) 408.
Neagoe Robul din Dediulești, martor 330.
Neagomir, rumân din Cocorăști 54.
Neagoslav (Neagoslavŭ, Negoslav) din Stănulești, martor, jurător 26, 330.
Neagoveni v. *Negovani*, sat.
Neagul, *Neag*, *Neagŭ*, *Negul*:
Neagul, agă ⟨mare⟩, soțul Stancăi și tatăl lui Coman comis, Andrei spătar și Pătrașco post. (menț.) 21, 282; casele lui în București 173; martor 163.
Neagu (Neag), cnezi rumâniți (megiaș) din: Jigoreni 56; din Vărăști 175.
Neagul (Neag) din: Bălcești, martor 355; ~ din Ciuperceni, jurător 52; ~ din Cumcești, jurător 19, 48; ~ din Drăgănești, martor 85; ~ din Gălești, vinde ocină 294, 364; ~ din Greoi v *Neagul* fiul lui Badea post.; ~ din Ibănești, vinde parte 156; ~ din Lipia, martor 387; ~ din Negoești v. *Neagul* jupan; ~ din Piscure, boier hotarnic 405; ~ din Singureni, martor, jurător 42, 371; ~ din Șchei, cu parte 114; ~ din Tîrgșor v. *Neagul* jupan.
Neagul, ⟨fiul lui Badea post.⟩, din Greci, tatăl lui Vasilie care vinde în Izvorani (menț.) 281.
Neagul, fiul lui Barbul din Lindicești, vinde ocină 429.
Neagul, fiul lui Goran, martor pentru Șoimari 220.
Neagul, fiul lui Neagoe, vinde ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
— **Negul**, fiul Necșei, vinde ocină în Vîrbilov 379.
Neagul (Negul), jupan ⟨postelnic⟩ din Negoești, fiul lui Mihai din Tîrgșor, ⟨frate⟩ cu Antonie ⟨vodă⟩, socrul lui Radul al doilea post., familie 168, 309, 349; cumpără vie la Neagovani 349; dă parte din Blejoi zestre fiicei sale Sofica 168; martor 104, 193, 275, 309.
Neagul (Negoiță), logofăt, scrie zapis 370.
Neagul (Negu), martor pentru: Bucu 321; ~ pentru Oltenei 368; ~ pentru Priseceni 119.
Neagul, nepotul său Datco Robul vinde în Stănimirul de Jos (menț.) 49.
Neagul, popă din Tîrgșor, martor 275.
Neagul, (Neag) rumâni din: Curoteștii de Sus 299; ~ din Glina 287; ~ din Lazul 35; ~ din Podbelești 337.
Neagul, țigan 408.
— **Negul**, vinde livadă în Bătiești 219.
Neagul Baștac din Vernești, se înfrățește cu Jipa peste partea Cîrlomănească 98.
Neagul Căpășescul v. **Neagoe Căpușă**.
Neagu Cinpoitoriul din Bărbuleț (menț.) 240.
Neagul Turcu din Drăcești, boier hotarnic 405.
Neamțul, vinde vie în dealul Năenilor 374.
Nebunul v. **Radul Nebunul**.
Neca v. **Nica**.
Nechifor v. **Nichifor**.
Nechita, Nichăta:
— **Nichăta**, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.
Nechita din: Cîmpina, martor 104; ~ din Motomeanul, martor 149.
Nechita, mama lui Necula și soția lui Tudorache, în pricină cu Turturea din Sufleni 136.
Necoră v. **Nicoară**.
Necșa v. **Neacșa**.
Necșăști, v. **Nicșăști**, sat.
Necșul v. **Neacșul**.
Necula, **Nicola**, **Nicula**:
Necula, ceauș din Buzău, cumpără ocină în Oltenei, la Zapșa 368.
Necula, ceauș din Lumotești, boier hotarnic 207, 267.
Necula, cupar, martor pentru Tătărăi 209.
Necula din: Ciucel, tatăl lui Lațcu (menț.) 381; ~ din Cornățel v. *Necula*, ginerele

lui Iani; ~ din Cosîmbeşti, martor 390; ~ din Glogova v. *Necula*, vătaf; ~ din Lumoteşti v. *Necula*, ceauş; ~ din Pupezeni, martor 321; ~ din Săteni, jurător (menţ.) 63.
Necula, fiul lui Albul comis din Brezoi, martor 149.
Necula, fiul lui Bărcan şi al jupaniţei Voica, vinde delniţă în Vrăneşti 315.
Necula, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rîmnic 213.
Necula, (Necola), fiul lui Tudorache şi al Nechitei, venit din robie, în pricină cu unchiul său Turturea din Sufleni 136.
Necula, ginerele lui Iane din Cornăţel, martor 225, 267; semnează greceşte 225.
Necula, iuzbaşa, martor pentru Dealul Urlaţilor 106.
— Nicola, jupîn v. **Necula**, negustor.
Necula (Necola), logofăt din Dărmăneşti, stăpîn peste parte din Petreşti, fără rumâni 159; martor 394, 419; probabil acelaşi: Necula, logofăt din Piteşti, martor 3.
— Nicula, martor pentru vînzare în Bucureşti, semnează greceşte 155.
— Nicola, meşter, vinde parte în Mihăeşti 89.
Necula (Nicola, Nicula), moşneni rumâniţi din: Muereasca 283, 286; ~ din Vărăşti 175.
Necula (Nicola, Nicula), negustor din Ocna Mare, zapis scris în casa lui 72; martor 283, 407, 411.
Necula (Nicola), paharnic din Ogrumi, martor pentru Baia de Fier ş.a. ⟨—⟩ 200, 322, 396; semnează 113.
— Necola, paharnic din Smîrdeştețu, martor pentru Sărdăneşti 113.
Necula, pîrcălab, soţul Floricăi şi ginerele lui Radul comis din Corlăteşti, familie, stăpîn de ţigani 305; în marea adunare a ţării 406.
Necula (Nicula), portar mare din Fălcoi, ispravnic de jurători la Mihăileşti 19; martor 48; fost mare portar, ⟨—⟩ semnează 188.
Necula, postelnic din Cocorăşti, martor pentru Şerbăneşti 188.
Necula, (Nicola), postelnic din Stîngăcea, stăpîn în Ohaba şi Brăsniţa 360; martor, semnează 113; probabil acelaşi: *Nicola*, postelnic, dă dispoziţii pentru împărţirea rumânilor din Cerneţu, Beloteşti şi Curăiaci 296.
— Nicola (Necola), postelnic din Vrabeţi, martor pentru Meriş semnează 410.
— Nicula, spătar din Medvejde, martor pentru Ergheviţa 391.
Necula, sulger, casele lui din Bucureşti (menţ.) 288
Necula, ţigani 363; faur 369.
Necula, vătaf din Glogova, fiul lui Radul comis din Corlăteşti, cumnat cu Necula pîrcălab, familie 305; martor pentru Ciucel 381.
— Nicula (Nicola) vătaf din Vîrţi, martor 396, 426.
Necula, vinde parte în satul Bucureşti şi vie în dealul Năenilor 60, 374.
Necula, vinde delniţă în Izvoreni 281.
Necula (Necola, Nicola, Nicula), vistier ⟨fost mare vistier, din Ianina, fugit în Moldova⟩, tatăl lui Dumitraşco post, familie (menţ.) 181, 309, 412; dăruit de Radu Mihnea vv. cu jumătate din Deduleşti pentru slujbă dreaptă 309; în pricină pentru Studeniţa 41; partea lui din Sărăţeni vîndută de fiul său Dumitraşco post. lui Matei Basarab vv. 181, 412; satele sale dăruite de Matei Basarab vv. altor boieri 362.
— Necola Ciobotarul, martor pentru ⟨Trănşani⟩ 366.
Neculcea din Pîrceşti, boier hotarnic la Cureşti şi Ciocăneşti 207, 267.
Nedelco, căpitan din Dărăşti, tatăl lui Radu armaş 354.
Nedelco, ceauş, dăruit la înfrăţire cu parte din Şerbăneşti 188.
Nedelco clucer mare v. **Nedelco Boteanul**.
Nedelco din: Bucu v. **Nedelco** paharnic; ~ din Suceşti, jurător pentru Mănăileşti 407; ~ din Grozeşti, jurător pentru Mihăileşti 19, 48; ~ Lazuri v. **Nedelco**, postelnic; ~ din Săveşti, boier hotarnic pentru Creaţa 87; ~ din Vereni, stăpîn peste muntele Moaşa 11.
Nedelco (Nidelco), fiul lui Muşat al Bolei din Cîndeşti, martor 93, 383.
Nedelco, iuzbaşa, martor pentru Glodeni 117.
— Nidelco, monah, tatăl lui Ştefan, Mihăilă şi Toader din Curoteşti (menţ.) 299.
Nedelco, moşnean rumânit din Răsipiţi 34.
Nedelco, paharnic mare, soţul Frujinei şi ginerele Mariei din Bucov, familie, în pricină pentru zestre 71; probabil acelaşi: **Nedelco** din Bucu, tatăl lui Vintilă 321; schimbă parte din Pisculeşti pentru parte din Pupezeni 256; martor 321, 390, semnează 172.
Nedelco portar v. **Nedelco Boteanul**.
Nedelco, ⟨postelnic⟩ din Lazuri ⟨fiul lui Pîrvul⟩, văr cu Pădure paharnic, familie, stăpîn în Dăduleşti 193.
Nedelco, rumâni din: Ciocăneşti 267; ~ din Lazul 35.
Nedelco, ţigani 197, 282.
Nedelco al Herăi, cu parte în Pupezeni, martor 256.
Nedelco Boteanul (Nedelco), mare clucer; în sfatul domnesc 4, 6, 10, 16, 35, 42, 45, 47, 54, 67, 115, 135, 169, 184, 191, 197, 200, 211, 222, 233, 245, 258, 261, 265, 267—269, 271, 272, 278, 281, 282, 286—289, 291, 299, 300, 305, 309, 314, 318, 319, 332, 334, 337, 351, 354, 356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 408, 411—413, 418, 423—425, 427; în marea adunare a ţării 406;
martor, dă carte de mărturie, jurător

2, 128, 161, 167, 181, 234, 294, 399; semnează 58, 203, 335, 398; portar 163.
Nedelco v. **Lazar al Nedelei.**
Nedelea, fiica lui Stanciul Gelalăul din Boloeşti 142.
Nedelea, mama lui Ştefan negustor, vinde loc în Bucureşti 222.
Negoe v. **Neagoe.**
Negoieşti, sat ⟨Negoieşti, j. Gorj⟩, vii cumpărate de Preda vornic de la Andronic din Albeni 200.
Negoeşti, sat ⟨j. Mehedinţi; azi în or. Baia de Aramă⟩ 52.
Negoieşti, (Negoeşti, Negoieşti), sat ⟨j. Prahova; azi în munc. Ploieşti⟩ 104, 168, 193, 349, 369.
Negoita, dăruieşte vie în Dealul Săsenilor nepoţilor ei Marco şi Lorenţu 4.
Negoiţă, căpitan, tatăl lui Negoiţă care vinde în Topliceni 189.
Negoiţă din: Finţeşti, fiul popii Staico, martor 259; din ~ Titeşti, cu delniţă 232.
Negoiţă (Neagoe), fiul lui Negoiţă căpitan, vinde vie în Topliceni 189.
Negoiţă, fiul lui Preda din Răscăiaţi, vinde partea lui Ivan din Pădureţi 169.
Negoiţă, fiul lui Zaharia monah, vinde parte din Poiana 310.
Negoiţă logofăt v. **Neagul.**
Negoiţă, partea lui din Beleţi (menţ.) 165.
Negoiţă, postelnic, fiul lui Vintilă vornic şi al Stancăi, frate cu Tudosie logofăt, stăpîn de ţigani 282.
Negoiţă, rumân din Podbeleşti 337.
Negomir, din Răsciori, martor pentru Belceşti 108.
Negomir, portar, martor pentru Odobeni 90.
***Negomireşti**, sat ⟨lg. Boteni, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte cu rumâni dată de jupîneasa Dobra fiului ei Lăudat 279.
Negoslav v. **Neagoslav.**
Negovani, sat ⟨Bascov, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 343.
Negovani (Neagovani), sat ⟨Valea Nicovani, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 147, 148; vie vîndută de Coman din ~ lui jupan Neagul şi lui Antonie ⟨vodă⟩ 349.
Negre din: Bîrzeşti, martor 244; ~ din Măticeni, martor 300; ~ din Trestiani, martor 392; ~ din Văcăreşti, tatăl lui Sava (menţ.) 377; ~ din Vrăneşti, martor 315.
Negre, fiul lui Dumitru din Mihăeşti, nepotul lui Negre postelnic, vinde delniţă, semnează 187.
Negre, frate cu Stanca şi cu Oancea, stăpîn în Mihăeşti 201.
Negrea, jupan, martor pentru Dealul Urlaţilor 106.
Negre, nepot lui Stanciul fost mare clucer în pricină pentru Mihăeşti (menţ.) 201.
Negre, postelnic din Mihăeşti, tatăl lui Dumitru (menţ.) 187, 394.
Negre, rumân, lăsat moştenire de jupîneasa Dobra, fiului ei Lăudat 279.
Negrei v. **Neagoe Negrei.**
Negrei, neguţător din Gherghiţa, martor pentru Cherba 311.
Negreşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţi; azi j. Argeş⟩ 394.
Negrilă din Plecicoi, jurător pentru Cîndeşti 182, 235.
Negrilă, logofăt, tatăl lui Mihai paharnic din Bueşti (menţ.) 412.
Negrita, mama lui Stanciul şi a lui Vlad, vinde moară în Stănuleşti 26.
Negru, voievod (menţ.) 45.
Negul v. **Neagul.**
Neguţ, cumpără laz în Uracniţa 69.
Neguţ (Neguţu) din: Cacaleţi, martor 111; ~ din Stăiculeşti, martor pentru Susuiaci 300; ~ din Suslăneşti, martor pentru Nămăeşti 251.
Neica din Zoreşti, frate cu Pîrtea, vinde vie în dealul Zoreştii Pîrtii 222.
Neicu din Băbeni, martor pentru Cizleci 375.
Neicul, vătaf din Rasa, boier hotarnic la Cureşti şi Ciocăneşti 207, 267.
Neicură, martor pentru Dealul Urlaţilor 106.
Nenciu v. **Lupul al lui Nenciu.**
Nenciul (Neciul) din: Pătîrlage, martor 190; ~ din Tîrnava, martor pentru Drăgăneşti 371.
Nenciul, popă, tatăl lui Radul martor pentru Şirina (menţ.) 124.
Nenciul, postelnic, soţul Dîmbravei, dăruieşte la înfrăţire parte din Şerbăneşti 188.
Nenciul, rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Dreşeşti 88.
Nenciul, vornic ⟨al doilea⟩ din Măneşti, soţul Neacşăi, dăruieşte parte din Boldeşti finului său Sava 104; în pricină pentru o datorie de bani 100; martor, dă carte de mărturie, jurător, 2,20, 25; semnează 104.
Neniul din Gîrbovi, vinde vie şi ocină în dealul Vispeştilor 173.
Neniul, frate cu Drăghici Şchiopul, cu Stroe şi Pătraşco, vinde vie şi ocină în dealul Măgurenilor 282.
Neofit, egumen al m-rii Menedic 184.
Nestor v. **Nistor.**
Neşcul v. **Neacşul.**
Netedul, munte în moşia oraşului Cîmpulung 424.
Nica, Neca:
Nica. v. **Radul Nicăi.**
Nica, căpitan, iuzbaşa din Tîrgovişte, ⟨tatăl lui Badea comis⟩, cu vie în Dealul Tîrgoviştei 327, 328; martor 14, 328; semnează 164, 327.
Nica din: Curpen, tatăl lui Andreica (menţ.) 271; din ~ Dătcoi, vinde parte 28, 33.
Nica, fiul lui Avram logofăt, schimbă parte din Cepturi pentru o parte din Budureşti 262.
Nica, fiul lui Muşat, martor pentru Băşineşti 393.
Nica, fiul lui Neagoe şi frate cu Neagul, vinde ocină în Oltenei, la Zapşa 368.
Nica, fiul lui Stănislav din Ocna Mare, martor pentru Iaroslăveşti 411.

Nica jupin din Cîmpulung v. **Nica Cascul.**
Nica jupin din Stăncești v. **Neca Izrum.**
Nica logofăt mare (fost), tatăl lui Preda spătar (menț.) 158, 188, 364; jurător 247.
Nica negustor din Tirgoviște v. **Nica Isar.**
Nica Cascul (Neca Casul, Nica), jupîn din Cimpulung, cumpără parte din Lăzărești 273; martor 135, 236.
— **Neca Chefala**, martor pentru Cotești 236.
Nica Isar (Nica), negustor din Tirgoviște frate cu Proca, martor 328; semnează 327.
— **Neca Izrum** (Nica), jupin din Stăncești, vinde ocină și casă cu loc 367; martor pentru Dădulești 193.
Nica Răul din Căpreni, vinde țigan 408; jurător, dă carte de mărturie 274, 324.
Nichifor, Nechifor:
— **Nechifor** din Jiliște, martor pentru Zălogi 137.
Nichifor, martori: pentru Cindești 120; ~ la diata lui Cirstian din Zătreni, semnează 57.
— **Nechifor** (Nichefor), monah de la m-rea Gruiu, în soborul mănăstirii 282; semnează 202.
Nichifor, mitropolit al Țării Românești ‹1589—1592›, judecă împreună cu domnul 115.
Nichifor, rumân din Ninășești, 152.
Nichita v. **Nechita.**
Nicoară, Nicoră:
Nicoară v. **Sima Nicoară.**
— **Nicoră**, aldămășar pentru Dealul Săsenilor 292.
Nicoară (Necoră, Necură, Nicoară) din Pitești cumpără delnițe în Izvorani 102, 103, 268,; martor 401, 413.
Nicoară, moșnean rumânit din Răsipiți 34.
Nicola v. **Necula.**
Nicolae din Păusești, martor pentru Pădureț 414.
Nicolae, martor la diata lui Vasile Culiu, scrisă la m-rea Sf. Troiță din București 353.
Nicopole, oraș ‹R. P. Bulgaria› 222.
Nicșăști, sat ‹Necșăști j. Teleorman› 244.
Nicula v. **Necula.**
Nidelco v. **Nedelco.**
Nifon, monah din Tirgoviște, nepotul său Radul vinde vie în Dealul Tîrgoviștei (menț.) 356.
Nifor, vinde vie și ocină la Lipia 387.
***Ninășești** (Ninișăști), sat ‹lg. Galicea j. Argeș; azi j. Vîlcea› al m-rii Govora, dania lui Vlad Călugărul și Radul cel Mare, pricină cu Rudenii 152.
Nisip,top. la Gioroc ‹j. Dolj; azi in c. Castranova› 30.
Nistor (Nestor) din: Cuciulați, jurător pentru Fiani 314; ~ din Ogrăzeni, martor pentru Goruneni 350; ~ din Rimnești, martor pentru Șainești D.
Nișcov, pîriu ‹afluent al Buzăului› 336.
Nișcoveni, sat ‹Nișcov, j. Buzău› 332.
Niță v. **Radul al Niții.**
Niță, agă, martor pentru Tătărăi 209.
Niță din Zăvoiani, martor pentru Cirligi 334.
Niță, iuzbașa din București, stăpin de ocină, vie și livezi 377; oprit să ia dijma domnească de la popa Dragul din Frăsinet 340; martor pentru Detcoi 221.
Nițu, țigan (men. tirzie) 21.
Norocea ‹Ivan Norocea›, vornic, familie, stăpin in Izvoreni (menț.) 319.
Novac din Birci, martor pentru Ludești 130.
Novac, fiul lui Cernat, vinde parte din Jugureni 259.
Novaci, sat ‹j. Vlașca; azi j. Giurgiu› 299.
Novașainescul v. ‹**Nan Șainescul**›.
Nucet, pirîu la *Glodeni ‹lg. Apostolache, j. Săcuieni; azi j. Prahova› 117.
***Nucet**, sat ‹lg. Dăneasa, j. Olt› 85.
Nucșoara j. Mușcel și Pădureț, sat ‹azi j. Argeș›, parte cu vecini cumpărată de Bunea logofăt de la Neagoe din Corșori 418.
Nusea v. **Maica Nusei.**
Nuțea, feciorul său Tudor logofăt vinde loc de moară la Rimnic (menț.) 403.

O

Oana (Oane) din: Căpriorul, jurător 123; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Săseni, vinde loc de moară în apa Buzăului și vie in dealul Săsenilor 4; 336; ~ din Vrănești, martor 300.
Oana, iuzbașa, martor pentru Șarlău, semnează 59.
Oana (Ona), partea sa din Băjești (menț.) 73, 261.
Oana, rumân 279.
Oana, scaun din Negovani, martor 349.
Oancea, Once, Oncea:
Oancea din: Corbi v. **Oancea** pirc.; ~ din Lipia, martor 357; ~ din Policioi, jurător 235; ~ din Zorești, martor 344; v. și **Oancea** fiul lui Mircea Zgăii.
Oancea, fiul lui Dragul, partea lui in Erghenița 391.
Oancea, fiul lui Mircea Zgăii, vinde vie în Zoreștii Pirtii 222 v. și **Oancea** din Zorești.
Oancea, frate cu jupineasa Stanca și cu Negre, stăpin în Mihăești 201; v. și **Oncea**, logofăt din Lerești.
Oancea, logofăt din Cuștereni, socrul Aliverei, stăpîn în Mușetești 163, 226; martor pentru Năpirteni 163.
Oancea, logofăt din Lerești, frate cu Preda post. stăpin in Lerești, Voinești și Mihăești 205, 394; martor 159; probabil același; **Oancea**, logofăt din Stîlpeni, martor pentru Aninoasa 97 și **Once**, logofăt scrie zapis pentru Belcești 108; v. și **Oancea** frate cu jupîneasa Stanca.
Oancea, martor pentru Drăghinești 333.
Oancea, pircălab din Corbi, martor pentru Corșori și Cirstienești 223, 416, 428; semnează 416.
— **Oncea** (Once), pîrcălab din Stoinești, martor semnează 141.

Oancea (Once) rumâni din: Aninoasa 97; ~ din Curoteștii de Sus 299.
Oancea, tatăl lui Micul din Vărăști (menț.) 175.
— **Once**, tatăl lui Stoian din Corșori (menț) 416.
Obială din Brăniștari, vinde parte din Grădiștea de Jos 385.
Obîrșia lui Ureche, top. la Bătiești ⟨Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș⟩ 315.
Obîrșia Plopilor, top. la Bătiești ⟨Vulturești, c. Hirtiești, j. Arges⟩ 315.
Obreje, cumpără ocină în Șoimari 220.
Obreje, pirîu la Curpen j. Gorj 271.
Obrocea v. **Stan Obrocea**.
Ocna Mare (Ocna cea Mare, Ocnă), oraș și ocnă (or. Ocnele Mari⟩ 77, 286; negustori din ~ 125, 378, 411; munca la ocnă 1; cămărași, ispravnic 1, 253, 276, 283.
Ocneanul v. **Stanciul Ocneanul**.
***Odobeni**, sat ⟨Odoba, lg. Sătuc, j. Buzău⟩ 90, 98, 178.
Odor, Hodor:
Odoru (Hodor) din Criva de Sus, martor 92, 243, 278.
Odor, martor pentru Șoimari 220.
— **Hodor**, moșnean rumânit din Răsipiți 34.
Ofcia din Cerneți, martor 391.
Ogrezeni (Ogrăzeni), sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 304, 350.
***Ogrumi**, sat ⟨lg. Bengești, j. Gorj⟩ 113, 200, 322, 396.
Ohaba (Ohabă), sat ⟨Ohaba — Jiu, j. Mehedinți; azi j. Gorj⟩ 277, 355; parte cu rumâni intărită lui Nicola post. din Stingăceaua 360.
Ohaba, sat ⟨probabil Obeni, j. Vilcea; azi Ionești⟩ 67, 218, 283.
Olănești, sat ⟨j. Vîlcea; azi or. Băile Olănești⟩ 67, 260, 283, 378, 403.
Olt, județ, sate din ~ 84, 92, 156, 185, 243, 265, 269, 272, 278, 302, 380.
Olt, riu, sat pe ~ 156.
Oltenei, sat, părți vindute de Irina, Neagul și Nica lui Necula ceauș 368.
Olteni, sat ⟨j. Rimnicul Sărat; azi j. Vrancea⟩ 334.
Olteț, riu, sat de la ~ 10.
Ona, v. **Oana**.
Oncia din Bărbulești, martor 429.
Onicia v. **Lera Onicica**.
***Opăriți**, sat ⟨lg. Ținteşti, j. Buzău⟩ 336.
Oprea, Opre:
Oprea v. **Gheorghe al lui Oprea și Radul al lui Oprea**.
Oprea, agă mare din Bucu, tatăl lui Leca postelnic 153, 167, 172, 321, 390; stăpin in Bucu, Detcoi, Vernești, ș.a. 59, 172, 210, 284, 291, 321, 358, 390; in marea adunare a țării 406; judecă 20; jurător, martor, dă cărți de mărturie 25, 128, 335, semnează 20, 284, 406.
Oprea, călăraș, cu parte în Cepturi 262.
Oprea din: Cirstinești, martor 92, 243, 278; ~ din Cornățel, vinde parte in Mălăiești, semnează 225; ~ din Costești martor 125; ~ din Dobrogoste, martor 294; ~ din Găleșești, vinde parte 294, 364; ~ din Lipia, fratele lui Stoica Momcilă, martor 387; ~ din Murgești (cel bătrin) vinde delnițe 355; ~ din Negovani, martor 349; ~ din Ogrezeni, martor 304; ~ din Păușești, vinde parte in Pădureți 415; ~ din Pirscov, înfrățește fiică peste partea sa 51; ~ din Rogojel v. **Oprea al Zlatei** post.; ~ din Samara, martor 131; ~ din Săcuiani, hotarnic 267; v. și **Oprea**, logofăt; ~ din Săteni, fiul lui Vintilă post. martor 63; ~ din Văsălați, jurător hotarnic 207, 267; ~ din Vlădești, martor 378; ~ din Zărnești, hotarnic, martor 139, 294; ~ din Zorești tatăl lui Sarul (menț.) 344.
Oprea, fiul lui Stan, vinde vie la Cirlige (menț.) 334.
Oprea, fiul lui Stanciul ban, soțul Mariei care vinde in Mlacă și Spinete (menț.?) 37.
Oprea, fiul lui Stanciul Portărescul, vinde vad de moară la Rimnic 213.
Oprea, fiul lui Voica, martor pentru Șoimari 220.
Oprea, ginerile popii Stanciul, în pricină pentru parte din Ciinești 196.
Oprea, iuzbașa din Ploiești, martor pentru Băbeni 370.
Oprea, logofăt din Argeș, tatăl lui Stan, Radul ș.a. familie (menț.) 226, 267.
Oprea, (Opre), logofăt din Berindești, jurător 226, 246, 267.
Oprea, logofăt din Călinești, martor pentru Dărmănești 384.
Oprea, logofăt din Pizdulești, tatăl lui Vlad Glăvăescul, cu parte în Șchei (menț.) 114.
Oprea logofăt din Săcuiani, tatăl lui Dobre armaș și al lui Udrea 244; jurător 207; v și **Oprea** din Săcuiani.
Oprea logofăt din Șirineasa, tatăl lui Udriște, stăpin in Foleștii de Jos (menț.) 75.
Oprea, martori pentru: Băbeni 370; ~ pentru Bătiești 219.
Oprea, moșneni rumâniți din: Muereasca 283; 286; ~ din Pădureți 169; ~ din Risipiți 34.
Oprea, moșul Mariei și Stanei din Brezoi, scris în pomelnicul m-rii Cozia (menț.) 77.
Oprea, nepotul lui Drăghici log. vinde ocină la Belciugatul 388.
Oprea, păcurar (menț. ulterioară) 241.
Oprea popi din: Izvorani,martor 102, 103, 319; ~ din Muereasca, socrul lui Stanciul (menț.) 283, 286; ~ din Stăncești, martor 193.
Oprea, portar din Rîmnic, bunicul lui Stanciul Portărescul, cu vad de moară la Rimnic (menț.) 213.
Oprea postelnic v. **Oprea al Zlatei**.
Oprea, răspopă din Tătărăi, în pricină pentru ocină 357.

Oprea rumâni din: Fometeşti 245; ~ din Gropşani 78; ~ din Ninăşeşti 152; ~ din Pleaşov, mutat în Laiov 302.
Oprea, vinde vie în Scăeni 351.
Oprea, vistier (menţ.) 402.
Oprea Afumatul, martor pentru Muereasca 283.
Oprea al Fătului din Corşori, vinde grădină şi loc la Crînguri 416.
— **Opre al lu Gheocel**, vinde vie la Osica 372.
Oprea al lui Lenea, rumân din Murgeşti 355.
Oprea al lui Raico din Nămăieşti, martor 251.
Oprea al lui Romaşcu din Cîrlige, vinde ocină 334.
Oprea al lui Vîlcul, vinde delniţă în Izvorani 281.
Oprea al Mariei, martor pentru Grivi 271.
Oprea al Zlatei (Oprea, Oprea Zlati), postelnic din Rogojel, fiul Zlatei, familie 113, 305; vinde parte în Sărdăneşti 113; împrumută bani 200; martor, jurător 277, 305; 348; semnează 113.
Oprea Belical (Oprea al lui Marin Belical) din Cîrlige, vinde ocină şi vie 334.
Oprea Borsoi, rumân din Stoieneşti 54.
Oprea Brezica, rumân din Jigoreni 56.
Oprea Corbei, rumân din Şchei 282.
Oprea Cofea din Cîrlige, vinde ocină 334.
Oprea Glamofă, martor pentru Slănicul de Jos C.
Oprea Meca, rumân din Groşătul 302.
Oprea Negrul, rumân din Murgeşti 355.
Oprea Peşadia, partea lui din Pîrscov (menţ.) B.
Oprea Pîrţul, delniţa lui din Mihăeşti (menţ.) 187.
Oprea Răul, rumân din Dreşeşti 88.
Oprea Zîrnă, martor pentru Slătioara 386.
Oprian din Podbeleşti, se vinde rumân numai „cu capul" 337.
Oprian, moşnean rumânit din Vaidei 68.
Opriana, soţia lui Oprea cel bătrîn, vinde delniţe cu vecini în Murgeşti 355.
Oprican din Bengeşti (Dîngeşti), martor 77, 79.
Oprina v. **Vladul al Oprinii**.
Oprina, tatăl lui Balco, stăpîn de ocină şi vie în Verneşti (menţ.) 284, 291, 332.
Opriş, din: Dobrogoste, martor 343; ~ din Mălaia, vinde parte 79; ~ din Racoviţa, martor, semnează 401, 413; ~ din Văleni martor 125.
Oprişu, fiul Rélii, scrie zapis 131.
Opriş, popă din Pîrscoveni, moşteneşte parte în Belceşti 380.
Opriş, rumâni din: Curoteştii de Sus 299; ~ din Muşeteşti 163; ~ din Ninăşeşti 152.
Opriş, ţigan 408.
Opriş al lui Sfoia din Racoviţa, jurător 46.
Opriş Miaucă, martor pentru m-rea Cozia 77.
Opriţa, fiica lui Vîlcul din Alexeni, vinde loc 271.
***Oraşul de Floci**, (Floci, Oraşul Floci); oraş ⟨Piua Pietrii, c. Giurgeni, j. Ialomiţa⟩ 172, 321, 390; act scris la ~ 136.
Orate, top. la Corşori ⟨Corbşori, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 263.
Orăşti, v. **Oreşti**, sat.
Orăşti, sat ⟨Oreasca, j. Dimboviţa⟩ 2.
Orbeasca, sat ⟨j. Teleorman⟩ 29, 244.
Orbeşti, sat ⟨probabil Orbeni, c. Broşteni, j. Mehedinţi⟩ 410.
Orbul v. **Ivan** ~ şi **Vladul Orbul**.
Oreşti, sat ⟨probabil Orăşti, j. Ilfov⟩ 267.
Orzea v. **Stănilă Orzea**.
Orzea, rumân din Ciocăneşti 267.
Osica, sat ⟨j. Romanaţi, azi j. Olt⟩ 372.
***Ostra**, j. Olt, sat ⟨Slobozia Mîndra; azi j. Teleorman⟩ 84.
Otesău, pîriu ⟨Otăsău, afluent al Bistriţei⟩ 196.
Oteteliş, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 157, 260.
Oţelea, păcurar (menţ.) ulterioară 241.

P

Paca, rumân din Groşăţul, 302.
Padeş din: Ciineşti, megiaş jurător 407; ~ Pădureţi, rumân cu ocină 169.
Pahomie, ierodiacon la m-rea Bistriţa, scrie zapis 77; probabil acelaşi. **Pahamios**, martor, semnează 57.
Paindur, Paendur, Paiandur etc. v. **Vasilie Paindur**.
Paisie, călugăr din Mihăeşti, tatăl lui Anghel, vinde ţigani 407; jurător 67.
Paisie, monah la m-rea Ciolanul 336.
Pajişte, sat ⟨Pajiştele, jud. Gorj⟩, locuri întărite Stanei 271.
Palciul, megiaş din Borleşti, hotarnic 139.
Palestina, ţară istorică ⟨Israel — Iordania⟩, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 361, 342.
Panait, ban din Hotărani, schimbă ţigani (menţ.) 342.
Panait (Panaite), jupîn, cumpără ocină în Stănuleşti şi părţi de moară în Buzău 26; martor 138.
Panaiut, soţul (?) Todosiei, familie, cumpără vie şi ocină în Lipia 387.
Pană, cumpără parte din Poiana, zălogită de moşii lui 310.
Pană (Pano), fiul lui Drăghici post. din Bărbăteşti, familie, vinde ţigani 9, 89.
Pană, fiul lui Ivaşco log. din Piteşti, scrie zapis 237.
Pană, frate cu Ivan din Gălăşeşti (menţ.) 139.
Pană iuzbaşa, martor la Eşciori E.
Pană logofăt ⟨din Rîmnic⟩ vinde loc de moară 403; martor, semnează 113.
Pană, negustor, fratele lui Iorga, 187.
Pană, pîrcălab din Cîmpulung, martor 135.
Pană postelnic, al doilea spătar, fiul lui Dumitraşco clucer din Filipeşti, în pricină pentru Suharna 234; martor 209.

Pană postelnic, frate cu Arsenie din Pitești, slugă domnească, întărit cu delnițe și vecini în Izvorani 281.
Pană stolnic mare în sfat domnesc, eroare 281.
Pană, tatăl lui Franța din Cîmpulung (menț.) 319.
Panga, popă din Rîmnic, tatăl lui Pîrvul log. (menț.) 23.
Panovici v. **Dumitru Panovici**.
Pantazi din: Pleșoi, frate cu Barbul, martor 109; ~ Țița, martor 69.
Papa v. **Teodor al lui Papa**.
Papa logofăt, f. mare log., vornic ⟨din Greci⟩, tatăl lui Drăghici și al lui Fota 19, 23, 48, 158; rumânește satul Mihăești 19, 48; jurător 71, 203: ispravnic 418.
Para ⟨fost⟩ mare paharnic, logofăt din Crețești, în adunarea de stări 406; martor, jurător 56, 160, 163, 175, 197, 202; semnează 160, 175, 202, 335.
Parapanii, sat ⟨Paraipani, j. Vlașca; azi Vedea, j. Ilfov⟩ al m-rii Sfînta Troiță, oameni care se hrănesc pe moșia m-rii dau dijmă 307.
Paraschiv, rumân din Gropșani 78.
Paraschiva v. și **Parascul**.
Paraschiva, croitor din București, martor 28, 33.
Paraschiva din Săcuiani, fiul lui Ionașco comis, familie, vinde ocină 217, 244.
Paraschiva, fiica lui Ianachi cizmar, vinde loc de casă în București 91.
Paraschiva, fiul Stoichiței, nepotul lui Paraschiva log. ⟨din Drăghinești⟩, vinde țigancă 354; ~ fiul lui Vlad Văcarea vinde ocină în Bărbuleț 240; ~ fiul popii Tudorică, vinde ocină la Glina (menț.) 287.
Paraschiva, ginerele lui Tanasie călugăr, vinde vie în dealul Viespeștilor 173.
Paraschiva, logofeți: din Mihăești, martor 283, 389, 407; ~ ⟨fost mare log. din Drăghinești⟩, tatăl Stoichiței 354; probabil același: stăpîn în Poeni, dator 183, în marea adunare a țării 406; ~, martor pentru Balotești 268.
Paraschiva, popă din Voroveni, martor 158.
Paraschiva, sora lui Stanciul vătaf, lazul ei în Vracnița, de zestre 69.
Paraschiva, țigancă 282.
Paraschiva Roaba, fiica lui Paul, dăruiește la înfiere lui Ghiorma clucer parte în Stoiceștii de pe Moștiște 110.
Parascul (Parasco, Paraschiva), negustor din Tîrgoviște, ține satele Lazul și Gabrovul, în schimbul unor bani împrumutați 326; martor 327, 328; semnează 327.
Paraștova (Parașta), țigan boieresc 408.
Parca, martor pentru Dărmănești 373.
Parepa postelnic din Stăncești, soțul Mariei, cumpără ocină în Șirina 124, în Vîrliți 404.
Partenie călugăr (monah), nepotul episcopului Larion, familie, în pricină pentru moșie în Vernești și Valea Teancului, 210, 284, 291.
Partenie (Parthenie) episcop, nastavnic al m-rii Mărgineni 123, 177, 337.
Pasărea, pîrîu ⟨afl. al Dîmboviții⟩, sat pe ~ 405.
Pascotă, tatăl lui Pătru și Semen, rumâni din Murgești 355.
Pașadia (Pașadiia) logofăt, socrul lui Drosul post., miluiește pe Hogea pentru slujbă dreaptă în Mușetești (menț.) 246, 267.
Pașadie v. **Oprea Pașadie**.
Paștea (Paștia) cel bătrîn din Crasna, familie, partea lui în Crasna (menț.) 398, 399.
Paștina, fiul lui Boga, rumâni din Curoteștii de Sus 299.
Paul v. **Piscul lui Paul**.
Paul din Stoiceștii de pe Mostiște, tatăl Paraschivei Roaba (menț.) 110.
Pavel postelnic din Cernătești, moșia lui aleasă de cea a m-rii Glavacioc 147, 148; martor 290; semnează 404.
Pavlache ban, fost ban, întărit în Iaroslăvești pentru că a plătit dările și haraciul cnezilor din sat 70; în marea adunare a țării 406.
Păcală, cu parte în Cepturi 262.
***Păcălești**, sat ⟨lg. Podeni Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, popă F.
Păd . . ., martor pentru Bărbuleț 240.
Pădeni, sat ⟨prob. Podeni, lg. Arjoci, j. Gorj⟩ 52.
Pădure din Bobești, fiul Lăței, martor 244.
Pădure, fiul lui Fiera log. din Orăști și al jupaniței Stanca, vinde parte în Băleni (menț.) 2.
Pădure, martor pentru Pitești 118.
Pădure paharnic din Lazuri, fiul lui Tatul post., familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; postelnic 248; martor 209.
Pădure, țigani: 305; ~ , fură și fuge 313.
Pădurean, țigan mănăstiresc 1.
Pădureț v. **Mușcel** și **Pădureț**, județ.
Pădureți j. Vîlcea, sat ⟨Pădurețu⟩, megiașii se vînd rumâni cu ocinele lor lui Drăgușin al doilea post. 169; probabil același: **Pădureț**, parte vîndută de Oprea din Păușești ș.a. lui popa Lupul, Tudoran log. și Radul 414.
Păhulești (Pahulești), sat ⟨j. Teleorman⟩ 19, 48.
Păltineni, sat ⟨j. Buzău⟩ B.
***Păpălari**, sat ⟨Mărgineni, j. Romanați; azi j. Olt⟩ 169.
Păpușa, munte, hotar al moșiei orașului Cîmpulung 424.
***Păpușari**, sat ⟨probabil Merișani, c. Dobrotești, j. Teleorman⟩ 139, 294.
***Părdești**, sat ⟨lg. Cireasov, j. Olt; azi în or. Slatina⟩ 80, 81.
Părtoacă, soțul jupînesei Neaga și tatăl lui Gherghe din Schei (menț.) 211.
Părul, baltă la Jiul de jos, întărită m-rii Xenofon 320.
Pătea din Fintești, martor 259.
Pătîrlage (Pătrălage) j. Sac ⟨azi j. Buzău⟩ sat 182, 190, 235; părți întărite lui Radu al doilea post. și celorlalți fii ai

lui Mihalcea portar 336, 337; m-rea Mislea schimbă parte în ~ pentru parte în Blejoi 168; popă 120.

Pătraşco clucer din Dîlga, martor 399; probabil acelaşi: **Pătraşco**, clucer, martor 161.

Pătraşco din Bucşani v. **Pătraşco post.**

Pătraşco (Patraşco) din Dărmăneşti, frate cu Stroe, vinde parte 127, 141; semnează 141.

Pătraşco, fii: al jupaniţei Catrina din Romceani, familie, vinde în Andreşăşti 88; ~ al jupaniţei Sima şi al lui Barbul post. din Grădiştea, vinde ţigani 197; ~ al lui Căzan din Zălogi, fură, răscumpărat de la spînzurătoare 137; ~ al lui Mitrea pitar şi al jupaniţei Stanca, familie, în pricină pentru Grădiştea, Vîrîţi şi Stoeneşti 185; ~ al popii Ionache din Morunglavi 132.

Pătraşco, fratele lui Drăghici Şchiopul vinde vie şi ocină în Măgureni 282; ~ frate cu Stroe şi Dumitru stolnici, familie, părţile lui cu rumâni, vii şi ţigani din Grădişte Vîrîţi şi Stoeneşti moştenite de fraţii lui (menţ.) 185.

Pătraşco postelnici: din Bucşani, scrie zapis 9, martor 192; ~ din Cîrsteşti, familie, vinde ţigani 9,89; ~ fiul lui Neagu aga, familie, schimbă parte în Şcheii de la Potoc pentru parte în Hulubeşti 282, vinde ţigan, semnează 21; ~ (Pătru), nepotul jupaniţei Neacşa, martor 155; ~, nepotul jupaniţei Neaga vorniceasa, cu drepturi în Suharna 234.

Pătraşco vătaf, cu parte în Berciugov (menţ. ulterioară) 192.

Pătraşco vornic, în marea adunare a ţării 406.

Pătraşco, (Pătraşcu) ⟨cel Bun⟩, domn al Ţării Româneşti ⟨1554—1557⟩, tatăl lui Mihai Viteazul 320; carte de la ~ 115.

Pătraşco ⟨Văcărescu⟩, cotropeşte satul Luciani (menţ.) 105.

***Pătrăşcani**, sat ⟨lg. Bălţeşti, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 300.

Pătru, Petre, Petrea:

Pătru v. **Dragotă al lui Pătru.**

— Petru v. **Plaiul lui Petru.**

Pătru diacon, martor pentru Stănuleşti 26.

Pătru din: Alexeni, martor 271; ~ Bărbăteşti megiaş jurător 132, 150; ~ Belceşti, tatăl lui Manea Beţiul familie (menţ.) 380; ~ Borleşti, martor 294; ~ Bucu martor 256; ~ Ciuharu, martor 304; ~ Dîngeşti, frate cu Andronie vătaf, martor 79; ~ Dobrogoste, hotarnic 139, martor 294; ~ . . . erbureşti, frate cu Barbul, martor 195; ~ Larga, în pricină de rumânie 280; ~ Mălureni, martor 343; ~ Morunglavi, familie, stăpîn în Iaşi, Tomeşti, Bîrluiu etc., în pricina cu satul Şemnicu 409, 417, martor 195; ~ Pădureţi, fiul lui Stan, se vinde rumân 169; ~ Răscioare, martor 108.

Pătru, fiul: lui Chisar din Muşcel, vinde ţigan 222; ~ lui Drăghici, vinde din funia Micleascã la Piteşti 118; ~ lui Hlebul, moşnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Neagoe post. din Corşori, familie, se înfrăţeşte cu fratele lui 223; ~ lui Paşcotă, rumân din Murgeşti 355; ~ lui Radul post., familie, vinde parte cu vie la Socăreşti 302; ~ lui Stoica Robul v. **Pătru**, **megiaş**; ~ lui Şimon Sasul, vinde casă în Tîrgovişte 364.

Pătru, fratele : lui Ion log. ⟨Vrabie⟩, 154, cumpără locuri în Corşori ş.a. 74, 216, 263, 416; ~ cu Gherghe, cumpără ocină în Cîndeşti 93; ~ cu Mihai v. **Pătru** din Morunglavi; ~ cu Prodan, vinde parte în Tîrseni 417.

Pătru, înfrăţit cu Simion şi Radu peste parte în Pîrscov 51.

Pătru logofăt din Fălcoi cumpără în Osica 372; vinde ocină în Podbeleşti 337; martor: logofăt, sulger: 80, 81, 92, 243, 278, 372, 414; semnează: 80, 81.

Pătru, martor pentru Muereasca 118, 283.

Pătru, megiaş din Dătcoi, fiul lui Stoica Robul, vinde vad de moară şi moşie 28, 33, 221, 303.

Pătru, negustor, frate cu Ghioca, stăpîn în Fometeşti, Runcul şi Toxobeni; bani daţi cu împrumut: 65, 94, 153, 167, 245; martor 21.

Pătru paharnic din Băbeni, martor 92, 243, 278.

Pătru popă din Cerneţi, martor 391.

Pătru postelnici; fiul lui Iorga din Pătîrlage, familie, vinde un rumân 190; ~, fiul lui Ivaşco vornic, întărit în Băleni 2; v. şi Pătraşco post., nepotul jup. Neacşa.

Pătru rumâni din: Jigoreni, vîndut cu ocina (menţ.) 56; ~ Lazul 35; ~ Podbeleşti 337.

— **Petru**, scaun, martor 144.

Pătru spătar, fiul lui Dragomir vornicul, vinde prăvălii în Bucureşti 47.

Pătru sulger v. şi **Pătru**, log.

— **Petrea** (Petre, Pătru), sulger, fiul lui Aslan vornic, întărit în Lazul şi Ostra 35, 84; vinde Lazul şi Gabrovul 171, 326; cumpără Laiovul 302; vinde ţigani 337; cu drepturi (?) în Alimăneşti 269; martor, semnează 242; în marea adunare a ţării 406; probabil acelaşi: **Petrea** (Pătre, Pătru) sulger din Părdeşti, martor, semnează 80, 81.

Pătru şelariu din Tîrgovişte, jurător (menţ.) 63.

Pătru, tatăl lui Cupen (menţ.) 56.

Pătru, ţigani 233, 268.

Pătru vătaf din Corbi, martor 216, 416, 418.

Pătru vătăman, martor 137.

Pătru vinde în partea Pilească, la Mătieşti 222.

Pătru (Petru) voievod v. **Pătru cel Tînăr** şi **Pătru Cercel**.

— **Petrea al lui Buţcat**, sătean din Cîrlige 334.

Pătru al lui Radul, sătean din Cîrlige 334.

Pătru ⟨**cel Tînăr**⟩, (Petru) domn al Ţării Româneşti ⟨1559—1568⟩, fiul lui Mircea ⟨Ciobanul⟩, cărţi de la ~ 55, 115, 201, 405.
Pătru Cercel, domn al Ţării Româneşti ⟨1583—1585⟩, boier dator lui ~ 128.
Păuleşti, sat ⟨j. Prahova⟩ 146.
Păuna, jupîneasă, mama lui Pătru, Preda şi Badea, vinde parte cu vie la Secăreşti 302.
Păuşeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 33, 125, 400, 407, 414; hotarele viei lui Simo al 2-lea logofăt, încălcate de megieşi 378.
Pecea v. **Gheorghe Pecea** şi **Ivan Pecea**.
Pendea, martor pentru Slătioare 386.
Periaţi (Perieţi), sat ⟨j. Ialomiţa⟩ 138, 412.
***Periaţi**, sat ⟨probabil lg. Cotorca, j. Ilfov⟩, parte cu vecini a jupîniţei Maria Boldeasca întărită lui Stan log. ş.a. 158.
***Periaţi**, sat ⟨lg. Grădiştea, j. Rm.-Sărat şi Brăila; azi j. Brăila⟩ 173.
Periş, sat ⟨j. Ilfvo⟩ 215.
Perpelici din Ruseşti vinde loc de arătură 271.
Pesică v. **Pisică**.
***Pestrea**, sat ⟨Glodeanu, j. Buzău⟩ parte cu vecini a Mariei Boldeasca întărită lui Stan log. ş.a. 158.
Petco, fiul lui Dragul log. şi al Calei, familie, moşteneşte averea tatălui său în urma unei judecăţi 369.
Petcu, popă din Duşeşti, martor 230; probabil acelaşi: Petco, popă, martor la Drăgăneşti 371.
Petecel v. **Semen Petecel**.
Petolia, vătaf din Ţarovet, martor 391.
Petrari v. **Pietrari**, sat.
Petre, Petrea v. **Pătru**.
Petraiul din Ştefăneşti, martor 319.
Petrecescul v. **Gherghe Petrecescul**.
Petreşti, j. Muscel şi Pădureţ, sat ⟨azi j. Argeş⟩ 208; jumătate de sat întărit lui Necula, log., cumpărat de la Gherghe log. 159.
Petreşti, sat (?), popă 111.
Petriia (Pitria), fata lui Iova din Gioroc, înzestrată de tatăl ei în Nisip şi Turnaţ 30.
Petrica, martor pentru Deduleşti 193.
Petrică v. **Anghel al lui Petrică** şi **Radul al lui Petrică**.
Petriman, fratele lui Tatol, care vinde în Izvorani 319.
Petrişor vinde parte în Baia (menţ.) 396.
Petroşani, sat ⟨Pietroşani j. Vlaşca; azi j. Teleorman⟩ 307.
Piarsecă v. **Radul Piarsecă**.
Piatra Cislăului (Piiatra ~), munte ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, în descriere de hotare 173, 259.
Pietrari, Petrari.
— **Petrari**, sat ⟨Pietrari, j. Dîmboviţa⟩ 240.
Pietrari, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 125, 378, 407.
Pietrariul v. **Radul Pietrariul**.
Pietrele Vărgate, top. la Vlăduleşti ⟨lg. Corlăţeşti, c. Bucşani în mnc. Ploieşti⟩ 308.
Pileascå, parte la Mătieşti ⟨j. Buzău⟩ cumpărată de Buzinca m. comis 222.
Pirăţii v. **Toder Pirăţii**.
Pirlescu v. **Staicul Pirlescu**.
Piscotan v. **Radul Piscotan**.
Piscu, sat ⟨j. Dolj⟩, stînjeni de ocină cumpăraţi de jupîneasa Mara, pricină A.
Piscul Cerului, top. în hotarul Lacului Tomei ⟨Bucovăţ, mnc. Craiova⟩ 341.
Piscul lui Paul, top. la Jupîneşti — j. Muscel şi Pădureţ ⟨azi j. Argeş⟩ 208.
Piscul Sîrbului, top la Bătieşti ⟨j. Argeş⟩ 219.
Piscul Zatri, top, la Beleţi ⟨j. Muscel şi Pădureţi; azi j. Argeş⟩ 165.
***Pisculeşti**, sat ⟨lg. Cosîmbeşti, j. Ialomiţa⟩ 172, 390; ocină şi parte de moară schimbate de Nedelco cu Şerban 256.
***Piscura** ⟨lg. Frumuşani, j. Ilfov⟩ 405.
Piscuri, top (?) lîngă Costeşti ⟨probabil j. Vîlcea⟩ 112.
Pisică, Pesică:
Pisică din Nenişori, tatăl lui Albul (menţ.) 32.
— **Pesică**, tatăl lui Dragul din Tîrgşor (menţ.) 275.
Piteşti după Pasărea j. Ilfov (Piteştii de Sus), sat ⟨Piteasca⟩, moşie întărită lui Stan Piteşteanul, după pricină 405.
Piteşti, oraş azi mnc. 118, 237, 268, 281, 319, 413, E; mori 363; judeţi 319, 401; cîrciumar 3; croitor 343; popi 135, 319; v. şi **Dealul Piteştilor**.
Piţig v. **Stan Piţig**.
***Pizduleşti** (Pizdeleşti), sat ⟨Gura Cîlnăului, c. Vadu Paşii, ⟨j. Buzău⟩, 114.
Pîrceşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 163, 207, 267, 405.
Pîrcioiul din Titeşti, martor 46.
Pîrciul v. **Mihăilă Pîrciul**.
Pîrîiani (Pîrîieni, Pîrîianie), sat ⟨j. Gorj; azi j. Vîlcea⟩ 113, 322, 341, 396, 426.
Pîrîu, sat ⟨c. Brăneşti, j. Gorj⟩ 113, 322, 348.
Pîrjoleni, hotarul ~ la Scăieni ⟨j. Săcuieni, azi j. Prahova⟩ 351.
Pîrle din Osica, martor 372.
Pîrlita, sat ⟨Urluiul, j. Teleorman⟩, în descriere de hotar 186.
Pîrscov, sat ⟨j. Buzău⟩ 182, 235; Oprea înfrăţeşte peste partea lui pe Radul, ginerele său şi pe Rada, fiica sa 51; partea lui Stancul din Păltineni lăsată nepotului său Stan B.
Pîrşcoveni (Părscoveni), sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ popă 380.
Pîrtea din Zoreşti, frate cu Neica, vinde vie 222; martor 344.
Pîrţache v. **Costandin Pîrţache**.
Pîrva, jupaniţa lui Radu, familie, în pricină pentru Curăteştii de Sus 299.
Pîrvana, fiica lui Aldea, vinde parte în Ibăneşti 156.
Pîrvul ceauş din Văgiuleşti, martor 410.
Pîrvul din: Bengeşti, martor 79; ~ Drăgoeşti, întărire de ocină în urma unei judecăţi 170; ~ Sturăbani, martor 230; Zătreni, martor 400, 407.

Pîrvul, fiul: lui Anghel, martor pentru Muereasca 283; ~ lui Dragul din Zegaia, familie, cu parte în Erghevița 391; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibănești 156; ~ lui Tudoran sulger, familie, moștenește a treia parte din averea tatălui său 241.
Pîrvul, fratele: lui Neagoe log. din Fălcoi, martor 28, 33; ~ lui Tatul post. din Lazuri, stăpîn în Dedulești 309.
Pîrvul grămătic, spudei din Tîrgoviște, scrie acte domnești 24, ~ cu învățătura lui Lepădat și Uril log. *56*; martor 327, 328; probabil același: **Pîrvul logofăt**, frate cu Mitrea post., familie, cumpără loc 238; slugă domnească, strînge birul în j. Argeș, întărit în Corbi 37*6*; ispravnic în sfat 85; scrie zapis, semnează (?) 378.
Pîrvul logofăt, fiul lui popa Pangă din Rîmnic, dăruit de jupîneasa Vilae cu parte și rumâni în Ulița 23; probabil același: Pîrvul logofăt din Rîmnic, frate cu Vladul, martor 283, cumpără vad de moară la Rîmnic 213.
Pîrvul log., v. și **Pîrvul Rudeanu**.
Pîrvul, rumâni din: Fometești 245; ~ Gropșani 78; ~ Lazul 35.
Pîrvul spudei v. **Pîrvul grămătic**.
Pîrvul, tatăl lui Dumbravă, care vinde în Ibănești (menț.) *156*.
Pîrvul, unchiul jupînesei Dobra (menț.) 279.
Pîrvul vătaf din Cerneți, martor 391.
Pîrvul vistier, martor al lui Matei Basarab cînd era boier în pribegie 24.
Pîrvul Dolofan, logofăt din Stoenești, jurător 22*6*, 24*6*, 267.
Pîrvul Rudeanul (Pîrvul), logofăt, tatăl jupaniței Stanca, socrul lui Preda spătar și apoi al lui Condilo post. 54, 180; cumpără ocină la Futeștii de pe Mostiștea 215; împrumută bani lui Preda spăt. 180; scrisori ale lui ~ la Condilo post, (menț.) 266.
Plaiul Frăcii, ~ lui Petru, ~ Voievodului, în moșia orașului Cîmpulung 424.
Plăcintă, popă, biserica lui în București 50.
Plășcoi, sat ⟨j. Buzău⟩ 332.
Plătărești, sat ⟨j. Ilfov⟩ schimbat de Ivașco mare vornic cu satul Greci 214.
Pleașov, sat ⟨j. Olt; azi j. Teleorman⟩, întărit lui Stroe log., vecini ai lui Preda Floricoiul mutați în Laiov, apoi reveniți în ~ 302.
Plecicoi (Plecicoiu), sat ⟨Pleșcoi, j. Buzău⟩ 182, 235.
Pleșoi, sat ⟨j. Dolj⟩ 107, 409, 417.
Ploiești, oraș ⟨azi mnc.⟩, iuzbașă, 33*6*; căpitan 370.
***Plopul**, siliște j. Jiul de Jos ⟨lg. Bechet⟩, întărită m-rii Xenofon, dania lui Barbu Craiovescu ban 320.
Plumbuita de la podul Colentinei, m-re ⟨în mnc. București⟩ hotărnicii 228, 231.
Podbelești j. Dîmbovița, sat ⟨azi Cazaci⟩, părți întărite lui Radu al doilea postelnic 337.
Podeni, sat ⟨j. Sac; azi j. Prahova⟩ 300.
Podeni ⟨j. Gorj⟩ v. **Pădeni**.
Podișor, top la Scăieni ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 351.
Podul Țorlofii, top. la Cernătești ⟨c. Plopu j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 148.
Pogan din Drăcești, boier hotarnic 405.
Pogoniana, în Țara Grecească, arhiepiscopie, metoh 47.
Poenărei (Poenerei), sat ⟨Poienărei, j. Mușcel și Păduret; azi j. Argeș⟩ 419; locuri vîndute de Stanciul lui Ion log. 74.
Poeni, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, popă 375.
Poeni j. Vlașca, sat ⟨azi j. Teleorman⟩, al lui Paraschiva log., zălogit pentru o datorie 183.
Poiana, sat ⟨j. Dîmbovița; azi Poenari, j. Ilfov⟩, partea lui Dragul portar vîndută de fiica lui Velica lui Grigorie mare log. 247.
Poiana, sat ⟨j. Dolj; azi c. Turburea, j. Gorj⟩ 34, 122, 348, 364, 408.
Poiana, j. Sac ⟨~ Vărbilău; azi j. Prahova⟩, parte cumpărată de Lupul și Pană 310.
Poiana lui Bran, (?), popă 130; ~ **Lupului**, top. la Vlădulești ⟨probabil Corlătești; azi în mnc. Ploiești⟩ 308; ~ **Părului**, top. la Jupînești, j. Muscel și Păduret ⟨azi j. Argeș⟩ *208*.
Poiana Rovinii, top. la Scorila 122.
Poienari, j. Ilfov v. **Poiana**, sat ⟨j. Dîmbovița⟩.
Poienărei v. **Poenărei**, sat.
Policioi (Policioiu), sat ⟨Policiori, j. Buzău⟩ 182, 235.
Polovragii de la Olteț ⟨j. Gorj⟩, sat cu munte întărit lui Stanciul post., Danciul log. ș.a. în urma unei judecăți 10.
***Ponorălulu**, sat ⟨probabil lg. Balta, j. Mehedinți⟩, vîndut de Barbul din Drăgoeni lui Mihai Viteazul; Mihart clucerul întărit cu satul Drăgoeni pentru ~ 194.
Popa armaș din Focșani, martor 137.
Popeasca, funie în hotarul Scăianilor ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 351.
Popescul v. **Stan Popescul** și **Stoica Popescul**.
Popești, sat ⟨probabil ~ Leurdeni, j. Ilfov; azi or. București⟩ 64.
***Popești**, sat ⟨~ de pe Otăsău, j. Vîlcea⟩ 196.
Popești, sat ⟨~ Novaci, j. Vlașca; azi j. Ilfov)⟩ 28, 29, 33, 56, 163, 299.
Popezeni v. **Pupezeni**, sat.
Poroschi, megiaș din Guzeni, jurător *19*, *48*.
Portărescul v. **Stanciul Portărescul**.
Potcavel v. **Stan Potcavel**.
Potlogi, sat ⟨j. Dîmbovița⟩, țigani din ~ întăriți m-rii Potoc 363.
Potoc (Schimbarea la Față, Preobrajenia), m-re ⟨Butoiu, j. Dîmbvoița⟩, stăpînă în Vlăduța ș.a., mori, țigani 363.
Potoc, pîrîu la Schei ⟨Potopul, j. Dîmbovița⟩, sat pe ~ 282.
Potoceni, sat ⟨j. Buzău⟩ 26, 32, 90, 330, 332.
Potruvule, frate cu Proca, dă bani cu împrumut 200.

Pozmîrcă v. **Vladul Pozmîrcă**.
Prahova, județ, sate în ~ 54, 127, 141, 146, 168, 176, 177, 275, 308, 309, 337.
Prahovița, pîrîu v. **Prăovița**.
Prahova rîu, ⟨Prahova⟩, matca 141.
Pravăț (Praveț) din: Dobrogoste, martor 294; ~ Negovani, martor 343; ~ Titu, tatăl lui Stojan (menț.) 86.
Prăjani, sat ⟨j. Săcuieni; azi în or. Slănic⟩, casă 379.
Prăjur v. **Stan Prăjur**.
Prăovița, pîrîu ⟨Prahovița, afl. al Prahovei⟩, matcă 141.
Prăvul v. **Pîrvul** din Șturăbani 230.
Preajva (Prejva), sat ⟨Preajba, j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩ 9, 89 partea lui Necula din Vărăști și a altora vîndută lui Șerban log. 175.
***Precristiea**, sat ⟨lg. Gura Văii, j. Mehedinți; azi în or. Turnu Severin⟩, al m-rii Tismana; sătenii fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi", chemați de domn înapoi 116.
Preda ban din Cepturoaia ⟨Buzescu⟩, f. mare ban, socrul lui Teodosie f. mare log., bunicul lui Preda spătar (menț.) 122, 426; stăpîn de sate și rumâni în Gropșani, Bircești și Cepturoaia 78, 195, 222.
Preda clucer din Bîrsești, jurător 67.
Preda clucer din Ceplea v. **Preda Cepleanul**.
Preda din: Beleți, cu parte și vie 165; ~ Brănești, tatăl lui Dumitru (menț.) 113; ~ Călugăreni, roșu, martor 14; ~ Cepturoaia, tatăl lui Dan și Stoica, rumâni (menț.) 222; ~ Frîncești, jurător 407; ~ Lazuri, fiul lui Pîrvul, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Mogoșăști, jurător 270, ~ Răsciiați, tatăl lui Negoiță și al lui Tudor, cumpără parte (menț.) 169; ~ Similești, martor 391; ~ Șirineasa, martor 378.
Preda, fiul: jupaniței Păuna, familie, vinde parte cu vie la Secărești 302; ~ lui Badea log. din Argeș, familie 364; ~ lui Martin, rumân din Murgești 355; ~ lui Pîrvul v. **Preda** din Lazuri; ~ lui Radul din Balomirești v. **Preda** vornic din Balomirești; ~ lui Radul moșnean rumânit din Vaidei 68; ~ lui Tudosie log. v. **Preda** spătar.
Preda logofăt, martor pentru Fometești 245.
Preda, martor: la Comarnic 331; ~ la Corșori 223.
Preda, popă, scrie zapis 117, 323.
Preda postelnic dăruiește țigan v. **Preda** spătar, fiul lui Teodosie log.
Preda, postelnic din Lerești, frate cu Oancea log., stăpîn în Lerești și Voinești, în pricină pentru Cîmpulung 205; martor 97; jurător, semnează 99.
Preda postelnic din Măinești, martor 195.
Preda postelnic din Tătărani, bărbatul jupînesii Marica, fiul lui Preda stolnic din Rumceni, familie, în pricină de moștenire (menț.) 198, 211; spătar: 198.
Preda postelnic, fiul lui Staico pah. Rudeanu și al Radei, familie, vinde în Fometești și Bogdănești 167, 335; semnează 335.
Preda postelnic, frate cu Oancea log. v. **Preda**, post. din Lerești.
Preda, postelnic, martor în act domnesc 24.
Preda, rumâni: din Fometești 245; ~ din Muereasca 283, 286.
Preda, spătar din Albești, soțul Stancăi, ginerele lui Pîrvul log. Rudeanu, lasă părți în Albești, Domirești și Dobroți soției sale pentru că i-a cheltuit zestrea (menț.) 180.
Preda spătar, spătar mare din Brîncoveni v. **Preda Brîncoveanul**.
Preda spătar din Tătărani v. **Preda** postelnic.
Preda spătar, fiul lui Buzina mare comis v. **Preda** sulger.
Preda spătar, fiul lui Nica fost mare log., vinde țigancă 364; martor 158, 188; semnează: Preda Nica 188.
Preda, spătar, fiul lui Teodosie log. din Cepturoaia, nepotul lui Preda ⟨Buzescu⟩ ban 122; vinde parte în Gropșani 78, judecește 195, vinde țigan 222; zălogește satele Vulpeni și Grua 426; probabil același: Preda, postelnic, dăruiește un țigan, împreună cu Sima stolniceasa și Radul ban Buzescul lui Ghinea Coți pentru „multă slujbă" 233.
Preda spătar, soțul Despinei, volnicit să-și ia rumânii din Crăceni și să-i aducă la moșiile lor din Lichirești, 227.
Preda stolnic, tatăl lui Preda post. din Tătărani, moștenește pe mătușa sa Mitroae vorniceasa (menț.) 211.
Preda, sulger (spătar), fiul lui Buzinca mare comis. în pricină pentru Cepturi 262.
Preda sulger, fiul lui Radul vistier v. **Preda Floricoiu**.
Preda, țigan mănăstiresc 1.
Preda vinde parte în Cacaleți 336.
Preda vornic din Balomirești, fiul lui Radu post.; vinde în Bercești, Năpîrteni și Mușetești 64, 163, 246, în pricină pentru Mușetești 226, 267.
Preda Brîncoveanul (Preda), spătar, mare spătar, fiul Mariei din Brîncoveni, nepotul lui Ivașco vornic din Golești 214; familie, moștenește toată averea lui Matei Basarab 40; stăpîn în Golești 16: rumânește satul Muereasca, îl schimbă cu Hrastul 283; ctitor, face danii 186; în sfatul domnesc: 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 281, 282, 283, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334—337, 351, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 382, 399, 405, 406—408, 411—413, 417, 418, 423—425, 427; martor, spătar: 80, 81, 169; probabil același, **Preda**, martor, semnează 398.
Preda Buzescu v. **Preda** ban din Cepturoaia.

Preda Cepleanul (Preda), vornic, apoi clucer, tatăl lui Gheorghe pah. 113; soţul jupaniţei Marga, stăpîn in Prigoria, Drăgoeşti, Greci ş.a. 200; schimbă satul Moi cu satul Năsip 277; se infrăţeşte în Murgeşti 355; trimes de domn cu haraciul la poartă, semnează 277.
Preda Cherbeleţ din Creţeşti, soţul Vilaei, familie, vinde în Ostra 84.
Preda Floricoiul (Preda), sulger din Pleaşov, fiul lui Radul vist., frate cu Răducanu şi Stroe clucer din Greci 180; vinde satul Laiov 302.
Pree, fata lui Moş, soţia lui Stanciul care vinde în Poenărei 74.
Preia din Alexeni, fiica lui Ilie, martoră 271.
Preica v. **Radul Stoicăi Preicăi**.
Prejva v. **Preajva**, sat.
***Preoteşti**, sat ⟨lg. Dărmăneşti, j. Prahova; azi j. Dimbvoiţa⟩ vătaf, croitor 314.
Pribeagul v. **Mihai Pribeagul**.
Priezna, sat 108.
Prigoria j. Gorj, sat cu vii şi rumâni intărit lui Preda vornic din Ceplea, cumpărat de la Andronie din Albeni 200.
Pripor, top. la Mirceşti ⟨lg. Smileasca, j. Buzău⟩ 282.
Prisacă, sat ⟨Priseaca, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩, în descriere de hotar 208.
Priseaca, sat ⟨j. Olt⟩ 265.
Priseceni, sat ⟨probabil c. Călmăţui, j. Teleorman⟩, locuri vindute de Vlaicul lui Neagoe 119.
Privalea, sat 167.
Proca, frate cu Potruvule 200.
Proca, gramatic domnesc din Tîrgovişte 63.
Proca negustor din Bucureşti, martor, semnează greceşte 91; probabil acelaşi: Proca, negustor, martor 89.
Proca Isar (Proca), fratele lui Nica negustorul din Tirgovişte, martor 327, 328; semnează greceşte 327.
Procicanul din Cîndeşti 182; impresoară ocină 235.
Prodan, frate cu Pătru, vinde în Birlui şi Tirseni 417.
Prodan, rumâni din: Lazul 35; ~ Nimăşeşti 152.
Prodan, ţigan boieresc 158.
Prodea, jurător pentru dealul Verneştilor 291.
Prodeleşte, sat j. Dîmboviţa, megiaşi din ~ au parte de ocini la Udeni 76.
Prooroci (Proroci) j. Olt ⟨Ulmi⟩, jumătate de sat cu vie şi vad de moară cumpărată de Radu pah. din Brincoveni de la Costea ş.a. 92, 243, 278.
Puia din Lipia, martor 387.
Puia, ţigan boieresc 408.
Puiască, funie in hotarul Glodenilor, „moş" din ~ vîndut de Arbănaş jupinului Postolache 117.
Pulaş (Pulaşu) j. Olt, ⟨lg. Poganu⟩ sat, părţi cumpărate de Radul Piscotan de la Manea ş.a. 156.
Pungulescu v. **Stan Pungulescu**.
***Pupezeni** (Popezeni), sat ⟨lg. Bucu, j. Ialomiţa⟩ 321; ocină şi vad de moară ale lui Şerban schimbate cu Nedelco al Herăi 256; ocina lui Mihalo vîndută lui Oprea mare agă 390.
Putineiul, sat ⟨j. Teleorman⟩ de rumâni al lui Nicula vist., ⟨confiscat⟩ de Matei Basarab şi dat milă lui Gherghe cpt. şi Gîlcă iuzb.; luat de la ei şi dat lui Stroe logofăt 362.
Putrida, sat ⟨j. Rm. Sărat; azi Livada, j. Buzău⟩ 189.
Puturoasa, sat ⟨j. Olt; azi Teiuşu⟩ 92, 243, 270, 278.
Puţi, sat (?) 343.
***Puţintei**, sat ⟨lg. Potoceni, j. Buzău⟩ 98.
Puţul Bratului, top. la Zlaşoma 122.
Puţuri, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩ 30.

R

Racotă, cumpără ţigancă 134.
Racoţi, sat ⟨j. Gorj⟩ 52.
Racoviţa, sat ⟨j. Argeş; azi j. Vîlcea⟩ 46, 401, 413.
Rada, bunica lui Dragomir, vinde vie in Grădiştea de Jos 359.
Rada din Beleţi, cu parte şi vie 165.
Rada, fiica: jupaniţei Pirva, in pricină pentru Curăteştii de Sus 299; ~ fiica lui Manea, soră cu Vlădae, vinde în Cirnitura 239; ~ fiica lui Oprea, soţia lui Radul, înfrăţită peste parte din Pîrscov de tatăl ei 51; ~ fiica (?) lui Paşadia log., soţia lui Drosul post. (menţ.) 267.
Rada, jupaniţa lui Staico pah. ⟨Rudeanul⟩, fiica jup. Voica, mama lui Preda post. şi a lui Tudosie 65, 167, stăpînă in Fometeşti, Simbureşti, Runcul, rumâni, vii la Copăcel ş.a. 128; schimbă sate 245; volnică să vîndă sate zălogite pentru plata unei datorii 65, 128, 153, 167.
Rada, preoteasă, soţia popii Drăgan, partea ei din Liudeşti 130.
Rada, soră cu Sora, fata lui Caliu (menţ.) 59.
Rada, soţia lui Marco log., nepoata lui Stoica spăt., în pricină pentru Dădeşti 270.
Rada, ţigan mănăstiresc 174.
Rada, ţigancă boierească 268.
Radomir, partea lui în Cepturi 262.
Radoslav, cneaz rumânit din Răsipiţi 34.
Radoslav, rumân din Lazul 35.
— **Raduslavŭ**, vătaf din Halînga, martor 391.
Radul, Radu:
Radul v. **Pătru al lui Radul**.
Radul al popii, din Mihăeşti, martor 89.
Radul ⟨al⟩ popii, martor pentru Drăghineşti 333.
Radul, aldămăşar pentru Dealul Săsenilor 292.
Radul armaş v. **Radul Buzescul**, clucer.
Radul, armaş din Gherghiţa, martor 314.

Radul, armaş, fiul lui Nedelco căpitan din Dărăşti, cumpără ţigancă 354.
Radul, armaş, martor pentru Zălogi 437.
Radul, armaş al doilea din Stănceşti, vinde casă cu loc şi vie la Tîrgovişte 164; martor 147.
Radul ban, f. mare ban v. **Radul Buzescul**.
Radul, călăraş, cumpără ocină în Băjeşti 73
Radul, călăraş din Ciuliniţa, întărit cu ocină şi loc de casă 261.
Radul, căpitan de roşii, ia seama de banii haraciului, furaţi de Dumitru Dudescu marele vistier 406.
Radul, căpitan ⟨din Deduleşti⟩ 330; soţul jup. Moaşa, pricină 151.
Radul, căpitan din Farcaş, martor 92, 243, 278.
Radul, căpitan din Măldăreşti, frate cu Danciul, martor 283; jurător 67, 260, semnează 283.
Radul, căpitan, ⟨jurător⟩ 291.
Radul cel bătrîn din Mogoşeşti, vinde ocină la Grădiştea de Jos 359.
Radul cel mare din Plecicoi, jurător 182, 235.
Radul clucer v. **Radul Buzescul**.
Radul, clucer mare (fost) din Băleni, tatăl lui Badea post., stăpîn (menţ.) 161, 382.
Radul, clucer, martor pentru Tătărăi 209.
Radul, cojocar, vinde livadă la Bătieşti 315.
Radul, comis din Amărăşti, jurător numit de marele ban al Craiovei, A.
Radul, comis din Corlăteşti, tatăl jup. Florica (menţ.) 305.
Radul comis mare (?) v. **Radul**, postelnic al doilea.
Radul, croitor din Fiani, megiaş jurător 314.
Radul cumpără: moşie în Pădureţ 414; ~ ~ ocină în Şaineşti, D.
Radul, curelar, bunicul (unchiul) lui Dragomir (menţ.) 359.
Radu, diac din Bucureşti, scrie act domnesc 75.
Radul, diacon din Tefuleşti, martor 383.
Radul, (Radu) din: Amărăşti v. **Radul**, comis; ~ Arşi, megiaş în Prodeleşti (sic!), cu parte în Udeni 76; boier hotarnic 87; ~ Baba, martor, semnează 371; ~ Balomireşti v. **Radul**, post; ~ Băleni v. Radul, clucer mare; ~ ~ Budeni, ginerele lui Bîrcă, vinde parte în Grădiştea 365; ~ Bulbuceni, tatăl lui Hrizan (menţ.) 76; ~ Carcadulea, frate cu Radul Lepşa, martor 166; ~ Chiojd, martor 351; Cîrlomăneşti, martor 179; ~ Curte, tatăl lui Vlad, cumpără ocină (menţ.) 191; ~ Desa v. **Radul**, vornic; ~ Dobroeşti, slugă la tatăl jup. Neacşa, martor 228, 231; ~ Găleşeşti, vinde cu tot satul ocină şi vad de moară pentru plata unei duşegubine 294, 364; ~ Măldăreşti v. Radul căpitan; ~ Măniceşti, jurător 270; ~ Muereasca, se vinde rumân 283; ~ Nămuiaşti, martor 251; ~ Oraşul de Floci, tatăl lui Drăgan (menţ.) 390; ~ Păltineni, martor, B.; ~ Pătrăşcani, nepotul lui Şerban, martor 300; ~ Pietrari, fiul Cîrstei lui Bărcan, martor 240; ~ Pulaş, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ Racoţi, ia jurători pentru o vie 52; ~ Roşiani, rumân în Podbeleşti 337; ~ Săcueni, boier hotarnic 405; ~ Secăreşti v. Radul, post.; ~ Sfinteşti, martor 92, 243, 278; ~ Slăviteşti v. **Radul**, log. şi **Radu** Slăviscu, post.; ~ Stănceşti v. **Radul**, armaş al doilea; ~ Stoeneşti, jurător 423; ~ Stolojani, popă v. Teodosie, egumen al Tismanei; ~ Strîmbeni, în pricină 146; ~ Tîrşor v. **Radul**, iuzbaşă; ~ Ţigăneşti, fiul lui Baldovin, jurător 31; ~ Vărăşti, fiul lui Oancea, tatăl lui Radul şi Stanciul, se vinde rumân 175; ~ Vlăduleşti, slugă domnească, nepotul lui Stanciul Lungaş, întărit pe ocina sa 308.
Radul, fiastrul lui Dragomir post. din Fărcăşeşti 348.
Radul, fiul Drăganei, vinde în Curota 364.
Radul, fiul lui Badea log. din Argeş, frate cu Preda şi Stanciul vinde satul Brădăşeşti 364; martor 79.
Radul, fiul lui Barbul, rumân din Cocorăşti 54.
Radul, fiul lui Bălboe din Novaci, soţul dintîi al jup. Pîrva, în pricină 299.
Radul, fiul lui Bărcan şi al jup. Voica, vinde parte la Vrăneşti 315.
Radu, fiul lui Cocoş din Crîngu, martor pentru Cherba 311.
Radul, fiul lui Drăgan, frate cu Tatul, vinde vie la Măgureni 282.
Radul, fiul lui Drăgulin din Chiojdu, martor 120.
Radul, fiul lui Grecul şi al Stoianei, vinde ocină, vie şi moară la Topliceni 189.
Radul, **fiul** lui Măinea, vinde ogor în Bătieşti 315.
Radul, fiul lui Oprea log. din Argeş, familie, în pricină pentru Muşeteşti 226, 267.
Radul, fiul lui Radul din Vărăşti, frate cu Stanciul, se vinde rumân 175.
Radul, fiul lui Stănimir log. din Dobreşti 265.
Radul, fiul lui Vladul Rudeanu log., frate cu Andrei sulger şi Vlad 153, 245; în pricină pentru Futeştii de pe Mostişte 215; renunţă la drepturile sale în Fometeşti 153.
Radul, fiul Neagăi, nepotul lui Mălai, vinde ogor în Bătieşti 315.
Radul, ⟨fiul⟩ popii Aghii, vinde vie şi livadă la Tega 336.
Radul, fiul popii Mănilă din Trestieni, frate cu Manea, vinde la Ratina 392.
Radul, fiul popii Nenciul, martor pentru Şirina 124.
Radul, fiul popii Stanciul din Tîrgovişte, vinde vie 356.
Radul, frate cu: Raico martor pentru Bucu (menţ.) 321; ~ Şerb, vinde rumân cu delniţă în Muşeteşti 163; ~ cu Tîrcă din Periaţi, vinde vie 173.

Radul, gramatic din Păltineni, scrie zapis, B.
Radul (Radolo), gramatic, martor pentru Ibăneşti 338.
Radul, gramatic, martor pentru Săseni 383.
Radul, iuzbaşă din Tirgşor, martor 392; probabil acelaşi: Radu iuzbaşa, de faţă la judecata judeţului şi pîrgarilor din Tîrşor pentru Deduleşti 193.
Radul, judeţ din Piteşti v. **Radul Frejureanul.**
Radul, logofeţi v. ~ **Dudescul** şi **Radul Năsturel.**
Radul, logofăt al doilea, învaţă în cartea boierilor 160.
Radul, logofăt din Şinteşti, martor 15, 23; semnătură autografă 23.
Radul, (Radu) logofăt din Slăviteşti, martor 218; jurător 67; v. şi **Radu Slăviscu.**
Radul, logofăt din Ţigăneşti, cumpără în Lipereşti 138.
Radul, logofăt, martor pentru Dealul Urlaţilor 106.
Radul, lopătar, martor pentru Vîrliţi, semnează 404.
Radul (Radu), martor pentru: Poenărei 74; ~ Rîmnic, semnătură autografă 213; ~ Stănuleşti 26; ~ Tîrgovişte, semnează greceşte 164.
Radul, paharnic din Brîncoveni, stăpîn în Proroci, Ghizdavul, Dumbrăviţa, Bîrza de Jos 92, 243, 278; ţigani 278; probabil acelaşi; răscumpără moşia şi via de la Ibăneşti 338, 339.
Radul (Radu), paharnic, martor la Tîrgovişte 327, 328; semnează 327.
Radul, pietrar din Zătreni, martor 407.
Radu, pîrcălab de Blatniţa, atribuţii într-o pricină 296.
Radul (Radu), popi: din Boişoara, martor 232; ~ din Brincoveni, martor 278; ~ din Cîrlomăneşti, vinde vie în dealul Săsenilor 336; ~ din Muereasca, tatăl lui Stan şi Stoica 283, 286; probabil acelaşi, fiul lui Mane, martor 283; ~ din Vlădeşti, martor 241; ~ din Vrăneşti, martor 315;
Radul, portar al doilea, ispravnic de jurători 402, 403; ispravnic la jurămînt 299.
Radul, portar din Rîmnic, soţul jup. Apostola, dăruieşte loc de casă cu pivniţă la Rîmnic, m-rii Govora, scris în pomelnic 53; martor 77.
Radul, portar din Stăneşti, martor 76.
Radul, portar, trimis de domn la Buzău pentru jurători 210.
Radul, portar, trimis de domn la Păuşeşti pentru pricină de hotar 378.
Radul (Radu), postelnic al doilea ⟨Cîndescul⟩, fiul lui Mihalcea căpitan din Pătirlage 168, 336; frate cu Gherghe, Moisi şi Neagoe 336; stăpîn în Cîndeşti, Pătîrlage, Cacaleţi ş.a. 179, 336, 337, 397; schimbă parte din Blejoi cu m-rea Mislea 168; cumpără rumân 190; dă cărţi 128, 406; martor 181, 335; semnează 335; probabil acelaşi; **Radul**, comis mare (?), cumpără în Măteşti 329.
Radu, postelnic, cumpără vie la Cîndeşti 179.
Radul, postelnic din Balomireşti, tatăl Aliverei 163 şi al lui Preda vornic (menţ.) 164, 226.
Radul, postelnic din Beliţi, martor 159.
Radul, postelnic din Berce, martor 394.
Radul, postelnic din Farcaş, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
Radu, postelnic din Hiereşti, jurător 299.
Radul, postelnic din Ibăneşti, martor 169.
Radul, postelnic din Lăcusteni, vinde ţigan 278.
Radul, postelnic din Negreşti, martor 394.
Radul, postelnic din Secăreşti, tatăl lui Pătru, Preda şi Badea (menţ.) 302.
Radul, postelnic din Văleni, martor al lui Matei Basarab în boierie 34.
Radu, postelnic, fiul lui Corcodel stolnicul din Bucşani, martor 371.
Radul, postelnic, fiul lui Datco clucerul din Potoceni, vinde la Trănşani 32.
Radul, postelnic ⟨Rudeanul⟩, fiul lui Vlad log., familie, refuză să cumpere ocină 335.
Radul, postelnic, frate cu Ivaşco mare vornic, (menţ.) 357.
Radu, postelnic, martor pentru Lazul 171.
Radul, rumâni: din Aninoasa (2), fiul lui Stanciul, frate cu Adam şi Ilcul; fiul lui Stoian, frate cu Barbul şi Stoica 97; ~ din Birceşti, frate cu Lupul, Stan şi Ion, se răscumpără fără ocină 195; ~ din Brădăşeşti 364; ~ din Curăteştii de Sus 299; ~ din Gropşani (2), 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Duca, nepot al lui Detco călugărul (menţ.) 56; ~ din Muereasca 286; ~ din Pleaşov, frate cu Staico, mutat în Laiov, revine în satul lui 302; ~ fiul lui Micul din Dobreşti, în pricină 265.
Radul se vînd rumâni în: Jigoreni, cu ocina, cneaz 56; ~ Podbeleşti, „cu capul" 337; ~ Răsipiţi, cneaz 34; ~ Vaidei (2) cu ocina 68.
Radul, soţul Radei, ginerele lui Oprea din Pîrscov, înfrăţit peste parte din sat de socrul său 51.
Radul (Radu), spudei, scrie act domnesc 332, 374.
Radul sulger din Frejureni v. **Radul Frejureanul.**
Radul (Radu), tatăl lui: Dumitru martor pentru Băşineşti (menţ.) 393; ~ Ion din Fiiani care se vinde rumân (menţ.) 420; ~ Ivan 120; ~ Stan (menţ.) 364; ~ Zaharia rumân judecit din Vulpeni (menţ.) 426; ~ Martei călugăriţa, partea lui în Tega (menţ.) 336.
Radul, ţigani 282, 290, 408 (2).
Radul, unchiaş din Mogoşeşti, martor 385.
Radul, unchiul lui Laţco, vinde la Ciucel 381.
Radul, văr cu Stroe din Rîfov, vinde în Cozleci 375.
Radul, via lui la Susuiaci 300.
Radul, vistier al doilea ⟨Cocorăscul⟩, întărit cu satul Şcheii, ocine în Dăduleşti, Cătun, Dreşeşti 88, 282, vii la Miroeşti,

Loloiești 202, 282, țigani 88, 282; dă cărți 128, 406; martor 2, 23, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382, 399; semnează 335 (vistier), 406.
eroare: **mare vistier** 245.
Radul vistier din Greci, tatăl lui Preda sulger, Stroe clucer din Greci și al lui Răducanul care zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroești (menț.) 180.
Radul, vistier mare, în sfat domnesc 417; martor pentru Comarnic 331.
Radul (Radu) vind: părți din Prooroci, Ghizdavul și Dumbrăvița 92, 278; ~ vad de moară la Scăiani 351.
Radul vodă ⟨neindentificat⟩, în zilele lui ~ ~ 345.
Radul voievod v. **Radul Călugărul**, ~ cel Bun, ~ cel Frumos, ~ de la Afumați, ~ Mihnea și Radu Șerban.
Radul, vornic din Desa, boier hotarnic 212, 215; judecă 20; jurător 25, A; martor 389; semnează 20, 406; probabil același: **Radul**, vornic, partea lui din Lăzărești 273.
Radul al Biefei, martor pentru Priseceni 119.
Radul al lui Baico din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni pentru plata mierei impărătești 334.
Radul al lui Bofoe din Ciinești, jurător 407.
Radul al lui Gherghe (~ Gherghev) din Buzău, vinde vad de moară 336.
Radul al lui Oprea, martor pentru Grivi 271.
Radul al lui Petrică din Cirlige, vinde, împreună cu alții, partea unor consăteni, pentru achitarea mierei împărătești 334.
Radul Arcoae din Crasna, tatăl lui: Stanciul, Ion, Arca și Lupul 399.
Radul Banului, martor pentru Drăghinești 333.
Radul Băsceanul, martor pentru Cindești 120.
Radul Bivolarul, rumân din Murgești 355.
Radul Burlan din Tîrnova, martor 371.
Radul Buzescul (Radu ~), ban, mare ban (f.) al Craiovei, fiul lui Radul clucer 54, 107; stăpin în Stănești 150; danii 107, 233; în pricină pentru Cocorăști 54, pentru Belovții și Șerbănești 107, 150; abuzuri 150; cercetează moșie 132; dă carte 133; martor 161, 382.
Radul Buzescul (Radu ~), clucer, tatăl lui Radul banul și al Mariei băneasa (menț.) 54, 107, 289; in pricină pentru Belovții, cotropește acest sat (menț.) 107.
eroare: armaș (menț.) 107.
Radul Cașofin (Radol ~), martor pentru Ibănești 338.
Radul Cazacu, din Glaveș, martor 239.
Radu Călugărul ⟨**Radu Paisie**⟩, domn al Țării Românești ⟨1535—1545⟩, dania lui la m-rea Vierăș (menț.) 115; cărți de la ~ 55, 115, 320; „care a pierit la Rîmnic" ⟨eroare⟩, v. **Radu de la Afumați**.
Radul cel Bun ⟨~ cel Mare⟩, domn al Țării Românești ⟨1495—1508⟩, fiul lui Vlad ⟨Călugărul⟩ 55, 152, 402, 405; tatăl lui Radul ⟨Paisie⟩ 55, 61; danii m-rilor Govora 152 și Tismana 115; acte de la ~ 5, 55, 152, 201, 402.
Radul ⟨**cel Frumos**⟩, domn al Țării Românești ⟨1462 ... 1475⟩, fiul lui Vlad ⟨Dracul⟩ 10, 363; danie m-rii Potoc 363; hrisov de la ~ 10.
Radul Cîrloban din Jupineni, tatăl jup. Dobra, cu părți in Jupineni, Negomirești, Lucăcești ș.a. (menț.) 279.
Radul Cîrstii (~ Cirstei) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
Radul Cîrstiian (~ lu Cirstiian) din Negovani, boier hotarnic pentru Cernătești 147, 148.
Radu Clocea, țigan 337.
Radu Corbiț, rumân din Vulpeni și Grua, judecit fără ocină 426.
Radu Coforogea (Cotorogea) din Ciinești, soțul Stancăi, ginerele popii Stanciul, stăpîn peste ocină și vie in Ciinești, Mănăilești ș.a. 196, 407; pricină 27.
Radul Coforogea din Pădureți, se vinde rumân 169.
Radul Cucur din Ștefănești, martor 319.
Radul ⟨**de la Afumați**⟩, domn al Țării Românești ⟨1522 ... 1529⟩, fiul lui Radul ⟨cel Mare⟩ 61, 320; scoate numele unui sat cu chinovar din cărți 208;
acte de la ~ 61, 208, 320; pierit la Rimnic 320.
Radul Dimii din Bășinești, martor 393.
Radu Doicescul, cumpără parte cu vie in Bădeni 336.
Radu Druli din Șipot, martor 101.
Radul Dudescul, logofăt, fiul lui Dumitru Dudescul mare vist., întărit in Săcuiani după pricină 244; infiat de jup. Neacșa și dăruit la Golești 15; tatăl lui Dumitru „coconul" 58; in pace și slobod" cu averea lui" de către creditorii tatălui său de care s-a lepădat 427; martor 2, 28, 33; semnează 28.
Radul Duță, attăl Sorei (menț.) 222.
Radul Frejureanul (~ Frejureanul, ~ Frujenel, ~ Frujireanul), sulger, f. mare sulger, soțul jup. Maria, vinde in Podbelești 337; pricini și abuzuri 11, 247; boier hotarnic 168; martor 370, 413; aldămășar 351;
⟨eroare⟩: județ din Pitești 401.
Radul Gălăgie din Liperești, iși vinde partea de moșie 138.
Radul Gilcă din Păltineni, martor B.
Radul Gonțea, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Radul Huiup vinde parte dintr-o roată de moară 26.
Radul Jumăra din Suslănești, martor 251.
Radul Lepșa din Carcadulea, frate cu Radul, martor 166.
Radul lu Bălan, rumân din Sărdănești, vîndut cu delnița și fiii, între boieri 113.
Radul lu Tofos (~ lu Totosu) vinde parte din ocina Găgenească 259.
Radul Marcea, moștean din Jupinești 208.

Radul Miclea (~Miclii) vinde parte în Cacaleții din Coastă (menț.?) 336.
Radul Mihnea (~Mihnovici), domn al Țării Românêşti ⟨1611—1616; 1620—1623⟩ 42, 54, 58, 63, 64, 158, 185, 235, 247, 258, 262, 287, 309, 355, 382, 409, 411, 417;
  fiul lui Mihnea ⟨Turcitul⟩ 63, 66, 271;
  eroare în copie: fiul lui Radul Vv. 42;
  tatăl lui Alexandru ⟨Coconul⟩ 2, 4, 84, 161, 180, 288, 302, 399;
  satul lui lg. Țarigrad 406; repară m-rea Tutana E;
  sloboziri și judeciri sub ~ 308;
  boieroaică năpăstuită de ~ 408;
  judecăți înaintea lui ~ 146, 196, 299;
  cărți de la 41, 66, 184, 196, 336.
Radu Moncescu vinde parte 366.
Radul Nănésă, martor la Piscuri ⟨?⟩ 112.
Radul Năsturel (Năsturel), logofăt din Hierăști, părți din Albești, Domirești și Dobroți zălogite la ~ 180; mare vistier ⟨fost⟩ în sfat 78.
Radul Nebunul (~Nebunului) din Drăgănești, boier hotarnic 147, 148.
Radu Negru, hrisov de la ~ (menț.) 250.
Radul Nicăi, martor pentru Giurgea din Odobeni 90.
Radul Niții (~al Niții) din Săseni, megiaș ⟨jurător⟩ pentru Cîndești 182, 235; martor 330.
Radul Piarsecă, tatăl Velicăi și al Ilinei din Văleni (menț.) 125.
Radul Pietrariul, martor pentru Păușești 378, 400.
Radul Piscotan (Radol ~) cumpără părți în Ibănești și Pulaș 156; întoarce lui Radu pah. moșie la Ibănești 339.
Radul Pițiianul, rumân din Curăteștii de Sus 299.
Radul Răchie, tatăl Buicăi (menț.) 400.
Radul Răsipă din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
Radul Robul, moștean din Jupînești 208.
Radul Robul, tatăl lui Dobrotă din Bucu, vinde ocină în Bucu, lui Oprea mare agă 321.
Radu Scafă, martor pentru Stroești 206.
Radu Slăviscu (Radu), postelnic din Slăvitești, martor 283; logofăt în semnătură autografă 283; v. și **Radul**, logofăt din Slăvitești.
Radul Spulber, rumân mănăstiresc din Ninășești 152.
Radol Stoianescul, martor pentru Seciul Banei 36.
Radul Stoicăi Preicăi vinde vie 372.
Radu Șerban (Radu Șărban, Șerban), domn al Țării Românești ⟨1602—1611⟩ 42, 75, 315; nepotul lui Basarab ⟨Neagoe⟩ 320; m-rea Govora jefuită în zilele lui ~ 152; carte de la ~ 41.
Radul Șohahanolul, aldămășar pentru Măstănești 323.
Radul Tătarul, aldămășar pentru Măstănești 323.
Radul Turfiman vinde ogor la Bătiești 315.
Radul Țuchii din Cîmpulung, om bătrîn de 100 de ani, mărturisește pentru satul Mihăești 99.
Radul Vintilescul din Zorești, martor 344.
Radul Vodă, m-re v. **București**, oraș.
Radulu Zăbul din Drănăști, martor 230.
Rae v. **Șerban al lui Rae**.
Rafail (Rafailă), călugăr, frate cu Leul din Robănești, tatăl lui Cîrste și al popei Chirfote, dă ocina din Udeni m-rii Dealul ca să-și răscumpere fiul din rumânie 76; danie în Robănești și un „schitișor de la Vlașca", m-rii Brîncoveni 80.
Rafail, egumen al m-rii Codmeana 44.
Raico v. **Oprea a lu Raico**.
Raico, frate cu Radul, martor pentru Bucu, semnează 321.
Raicu din Gioroc, martor 30.
***Rasa**, sat ⟨Prozanchiu, azi Vasilați, j. Ilfov⟩, vătaf 207, 267.
Rafea, martor pentru Slătioare 386.
Rafea, morar, rumân boieresc 180.
Rafina peste Cricov, top. la Trestiiani ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 392.
Rativoești v. **Rătivoești**, sat.
Răca (Rica) cu parte în Cepturi 262.
Răchie v. **Radul Răchie**.
Răchilă din Vernești, jurător 332.
Rădan, nepotul lui Stoica Borancea, vinde în Liudești 130.
Rădăcină, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Rădăcineni, sat ⟨Rădăcinești ?, j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 167.
Rădăcinești, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 226, 245, 246, 267.
Rădănești, sat ⟨probabil Rădăneasca, moșie, j. Buzău⟩, D.
Rădei din Cerneți, martor 391.
Rădici din Tîrgoviște, fratele lui Fota, martor 327, 328.
Rădilă, unchiul jupînesei Dobra (menț.) 279.
Rădocea, ginerele lui Crețu, nepotul lui Oprea din Zorești, vinde roată de moară și grădini la Mătești 344.
Răducanul, fiul lui Radul vist. din Greci, frate cu Preda sulger și Stroe clucer, zălogește părți din Albești, Domirești și Dobroți 180.
Răducel din Samara, martor 131.
Răducești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Buzău⟩ 189.
Răduța din Rudeni, martor 333.
Răduțul din Brănești, tatăl lui Stan, Stănislav și Stanciul, rumâni fugiți din Brănești (menț.) 306.
Răgep, martor pentru Oltenei ⟨Buzău ?⟩ 368.
Răgep Celebi, martor pentru Argeș 413 și Pitești ⟨?⟩ 401.
Răncea, rumân din Gropșani 78.
***Răsciori** (Răsciore), sat ⟨probabil lg. Căzănești, j. Ialomița⟩ 108.
Răsipă v. **Radul ~**, ***Stanciul ~* și *Stoica* Răsipă**.
Răsipă din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.
Răsipiți v. **Risipiți**, sat.

Răspopul, nepotul comisului Apostolache 293.
***Răsturnați** (Răzturnaté), sat ⟨lg. Mihăilești, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, 166, 239; parte cu rumâni, a jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ș.a. 158.
Rătești, sat ⟨j. Buzău⟩ 224.
***Rătești**, sat ⟨lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 168, 200, 300, 341; în hotar cu Păcălești F.
Rătești, sat ⟨probabil j. Vlașca; azi j. Argeș⟩ 208, 268.
Rătivoescul v. **Dragomir Rătivoescul**.
Rătivoești, sat ⟨Retevoești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩ 97, 109, 159, 241, 268, 302.
Răul v. **Nica** ~ și **Oprea Răul**.
Răzmiriță din Cîndești, martor 93.
Răzturnaté v. **Răsturnați**, sat.
Răzvad (Răzvadu), sat ⟨j. Dîmbovița; azi în mnc. Tîrgoviște⟩ 2, 155; vătaf 76.
Răzvan, căpitan, atribuții 405; în marea adunare a țării 406; martor 49, 225; semnează 225.
***Recica**, sat j. Jiului de Jos ⟨lg. Dăbuleni⟩, întărit m-rii Xenofon, dania lui Barbu banul Craiovescu 320.
Rélea, fiul său, Oprișu, scrie zapis (menț.) 131.
Rica v. **Răca**.
Risipiți (Răsipiți), sat ⟨Unirea, j. Mehedinți; azi j. Dolj⟩, rumânit de Dumitru mare pitar în vremea lui Alexandru Iliaș 34.
Rîbniceschi, Rîmniceschi v. **Theofil**, episcop.
Rîhof, sat ⟨j. Prahova⟩, 367.
Rîioasa, top. la Șarlău ⟨j. Dîmbovița⟩ 59.
Rîmești, sat ⟨j. Vîlcea⟩, D.
Rîmnic (Rîmnecu), oraș ⟨Rîmnicu Vîlcea⟩ 400;
loc de casă cu pivniță și locuri de moară ale m-rii Govora 53, 403; pricini 403; Ulița de la ~ 23;
biserica Sf. Gheorghe 213; popi 23, 283;
portar 77;
județ 213;
cartea și bătrînii orașului 403;
episcopia de ~ 286; m-rea Govora aflată în eparhia ~ 361; satul Muereasca, dăruit de Matei Basarab la ~ scutit de dări, să fie slobozie 264, 276, 283; episcopi 53, 67, 71, 115, 121, 253, 254, 283;
Radu de la Afumați pierit la ~ 320.
Rîmnic, pîrîu ⟨j. Vîlcea⟩, vad de moară pe ~ 213.
Rîmnic, tîrg ⟨Rîmnicu Sărat⟩, căpitan 334.
Rîmnicu ⟨Sărat⟩, județ, sat în ~ 334; roșii 224.
Rîsciiați, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 169.
Rîu Bărbat Miclăuș, sat ⟨Rîu Bărbat, j. Hunedoara⟩, Matei Basarab pribeag la Hațeg, în ~ 24.
Rîul Doamnei, rîu ⟨afl. al Argeșului⟩ sat pe ~ 208.
Robănești, sat ⟨j. Romanați; azi j. Dolj⟩ parte închinată de Rafail călugărul și Leul m-rii Brîncoveni 80.
Robul v. **Datco** ~, **Dragomir** ~, **Ivan Stanciul** ~, **Radul** ~, **Stan** ~, **Stanciul** ~ și **Stoica Robul**.
Robul, partea lui la Scăieni 351.
Rogojel, sat ⟨j. Gorj⟩ 113, 200, 277, 348.
Rogojina, sat ⟨j. Gorj; azi Vierșani⟩ 200.
Rogolea v. **Stoica Rogolea**.
Rogoz, frate cu Cazan, care vinde în Mocești 336.
Roma, sat ⟨Corbu, j. Buzău⟩, partea de zestre a jup. Rada, vîndută de Staico pah. Rudeanul 128.
Roman v. **Vladul Roman**.
Roman: din Cîndești, tatăl Giurei (menț.) 179, 336; ~ din Păpușari, hotărnicește la Găleșești 139; martor 294; ~ din Slăvilești, jurător 280; ~ din Vărbilov, tatăl Necșei (menț.) 379.
Roman, popă, martor pentru Șerbănești 188.
Roman se judecește cu partea lui din **Vîlceni**, după pricină 42.
Romanați (Romănați), județ, sate din ~ 38, 41, 92, 195, 243, 278, 302, 417.
Romanești (Rumânești) j. Dîmbovița, sat 149; parte cumpărată de Hrizea mare ban de la Iane comis Cotrăceanul 64.
Romașcan v. **Oprea al lui Romașcan**.
Romănescul, „moș" la Drăghinești ⟨j. Vlașca⟩ 333.
Romce, rumân boieresc 180.
Romceani v. **Rumceni**, sat.
Roșca v. Lepădat ~ și **Vladul Roșca**.
Roșcescul v. **Stanciul Roșcescul**.
Roșcești, partea (codru) ~ din Beleți (menț.?) 165.
Roșia (Roșie, Roșiia), sat Roșia Jiu, j. Gorj 277, 297, 348, 355, 408.
Roșiani, sat ⟨j. Romanați; azi j. Olt⟩, rumâni din ~ 337.
Roșii, moșie la Dădești ⟨j. Teleorman⟩, hotare, pricină între boieri pentru ~ 270.
Roșii, top. la Bătiești j. Mușcel și Pădureț ⟨Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș⟩ 315.
Rotăreasa, funie ⟨la* Păcălești⟩, ⟨Podenii-Noi, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, în descriere de hotare F.
***Roteni** ⟨lg. Vărăști, j. Ilfov⟩ 405.
Rovinari, sat ⟨j. Gorj⟩ 200, 277, 322.
Rovină, top. la Scorila 122.
Ruda, sat ⟨j. Argeș; azi j. Vîlcea⟩ 152, 153, 264, 265, 347.
Rudeanul v. **Andrei** ~, sulger, **Pîrvul** ~ log., **Staico** ~, **Theofil** ~, **Tudor** ~, **Tudosie** ~ și **Vlad Rudeanu**.
Rudéni, familie, renunță la satul Fometești în favoarea jup. Rada a lui Staico pah. ⟨Rudeanul⟩ 153; în pricină cu Condilo post. 266.
Rudeni, sat ⟨c. Șuici, j. Argeș⟩ 333.
Rugi, sat ⟨j. Gorj⟩ 271.
Rugi, top. la Poenărei ⟨j. Argeș⟩ 74.
Rumânești v. **Romanești**, sat.

***Rumceni** (Romceani), sat ⟨Marginea Pădurii, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 88.
Runcu (Runcul) j. Vîlcea, sat, parte cu rumâni a lui Dobromir banul, stăpînită de Chirca pah. cu jup. lui Despa 17, 18; dat de jup. Voica și de Rada, lui Petru și Ghioca cupeți, pentru bani împrumutați 65; rumâni fugiți din ~ 94; dat de Staico pah. Rudeanul, jupaniței sale Rada, pentru alt sat 128.
Rusa din Mihăești, martor 89.
Rusa, jupîneasă, vinde parte în București 60.
Ruse din Bogătești, martor 251.
Rusin vinde vie cu ocină la Mircești 282.
Ruste, negustor, împrumută bani unui boier 183.
***Rușești**, sat ⟨lg. Curpen, j. Gorj⟩, locuri întărite lui Dabela 271.
Rușii de Vede, sat ⟨orașul Roșiorii de Vede⟩, iuzbașă 362.
Rușițul, sat ⟨j. Buzău; azi j. Brăila⟩ hotare 336.
Ruzieriu v. **Stanciul Ruzieriu**.

S

Sac (Saac Săcuiani), județ Săcuieni, sate în ~ 25, 60, 62, 166, 300, 310, 337, 351; m-re în ~ 352.
Salcea **unchesului Gîngăi**, top. la Bătiești ⟨Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș⟩ 219.
Samara, sat ⟨Sămara, j. Argeș⟩, locuri cumpărate de jupîn Gheorghie 131.
Samfira (Samhira), fiica lui Dragul log. și a Calei, familie, moștenește averea tatălui ei în urma unei judecăți 369.
Samfira, jupîneasă, martoră 229.
Samfira, jupîneasa lui Mușat vist., mama lui Vasilie spăt., parte din moșiile ei dobîndite de Maria, nora ei 126; stăpînă în Trănșani 32.
Samfira, țigancă mănăstirească 322.
Sarapion (Țalapion), popă, martor pentru m-rea Cozia 77, 79.
Sarchiz din Bujorani, tatăl lui Stanciul, cumpără în Iaroslăvești (menț.) 72, 411.
Sarul din Zorești, fiul Oprei, vinde în Mătești, în partea Drăgușească 344; jurător 332.
Sasul v. **Șimon Sasul**.
— **Sas** din Cotești, tatăl Neacșei, vinde parte 236.
Sasul din Pădureți, fiul lui Stan, se vinde rumân 169.
Sava, **Savul**:
Sava cel mare din Argeș, martor 267.
Sava cel mare din Mărăcineni, jurător 332.
Sava din: Goruneni, martor 350; ~ Pitești, martor 401, 413, ~ Văcărești, fiul lui Negre, în pricină de hotar cu orășenii din București și m-rea Radu Vodă 377; probabil același, hotarnic 267.
Sava, egumen la m-rea Coziani 383.
Sava logofăt, pitar din Cuștereni, fiul lui Oancea log., soțul Aliverei, fam., martor 15, 49, 163.
Sava logofăt, martor pentru Sărățeni 181,
Sava logofăt, martor, semnează 203.
Sava martor, jurător pentru Vernești 284 291.
Sava, nepotul Gurbanei, moștenește vie cu pivniță 229.
Sava pitar v. Sava log. din Cuștereni.
— **Savul**, popă din Cotești, martor 241.
Sava, popă, tatăl lui Dumitru din Pitești (menț.) 281, 319, 401, 413; v. și **Dumitru al popii Sava**.
Sava postelnic din Tîrgoviște, martor, semnează 238.
Sava, soțul Alixandrei, dăruit cu parte în Boldești 104.
Sava, șetrar, vinde loc de casă în București 173.
Sava, țigan 197.
Săbea, tatăl lui Cazan (menț.) 370.
Săbiceau, sat ⟨Sibiceu, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 235.
Săbotin, martor în Dealul Urlaților 106.
Săcărești, v. **Secărești**, sat.
***Săcuiani**, (Săcuieni, Secuiani) j. Ilfov, sat ⟨lg. Tînganu⟩, 207, 267, 395, 405; mori și vii ale lui Cernica vornic moștenite de fiicele sale Neacșa și Calea 20; ocine cumpărate de Dumitru Dudescu de la Ionașco comis ș.a. 217, 244.
Săhăteni, sat ⟨j. Buzău⟩, hotar 173.
Sălătruc, sat ⟨j. Argeș⟩ 163, 169.
Sămara v. Samara, sat.
Săpatul lîngă Căbelul, baltă ⟨probabil Săpata j. Ialomița⟩, întărită m-rii Cozia 55.
Sărata, sat ⟨j. Buzău⟩ 408.
Sărăcinești, sat ⟨Balota, j. Vîlcea⟩ 283.
***Sărăști**, sat ⟨lg. Păcureți, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 300; v. și Serești.
Sărățeeni j. Ialomița, sat ⟨Strachina⟩, moșie cu rumâni, baltă vad de moară și vie ale lui Necula vist., vîndute de fiul său Dumitrașco post. lui Matei Basarab 181; dăruită de domn m-rii Slobozia lui Ianache 412.
Sărdănești, sat ⟨c. Plopșoru, j. Gorj⟩, parte cu vaduri de moară, vie și case de rumâni vîndute de Oprea pah. lui Gherghe pah.
Sărulești, sat ⟨j. Ilfov⟩ 207, 267.
Săseni (Siseni, Siseani, Sisiani), ⟨j. Buzău⟩ 182, 235, 330, 332; vii în **Dealul** ~: dăruite de Negoiță lui Marco și Lorențu 4; întărite fiilor lui Mihalcea portar, cumpărate de la popa Radul ș.a. 336; vîndute împreună cu loc de casă în sat de Dionisia călugărița m-rii Coziani 383; vie vîndută de Ion croitor lui Stoica negustor 292.
Săteni, sat ⟨j. Dîmbovița; azi mnc. Tîrgoviște⟩, vii în dealul ~ ale lui Dumitru și Coman 63.

Săveni, sat (?), pricină între Condilo post. din Albești și fam. Rudeanu pentru banii bisericii din ~ 246.
Săvești, sat ⟨j. Dîmbovița; azi în or. Titu⟩ 87.
Scafă v. Radu Scafă.
Scăeni (Scăiani) j. Sac, sat ⟨azi or. Boldești, j. Prahova⟩ 147, 148, 168; vie în dealul ~ cu locuri întărite lui Drăgoi și Badea log., cumpărate de la Gheorghie, Dragolea ș.a. 351.
Scăldătoarea Turcească, top. la Știubeele ⟨j. Teleorman⟩ 186.
Schei v. Șchei.
Scorea (Scorei) din Uscați, frate cu Danciul log. familie 195; martor 163.
Scorila, sat ⟨j. Mehedinți⟩, întărit lui Barbu clucer din Poiana, cumpărat de la Tudosie log. 122.
Scoruși, top. la Beleți ⟨j. Mușcel și Pădureți; azi j. Argeș⟩ 165.
Secărești, j. Olt, sat, jumătate de sat cu vecini și vii cumpărat de Stroe log. 302.
Seceri, top. ⟨probabil la Păușești, j. Vîlcea⟩, falce vîndută de Tudor lui Sima al 2-lea log. 36.
Seciul Banei (~ Banie), top. ⟨probabil la Păușești, j. Vîlcea⟩, fălci vîndute de Maria, Tudosie ș.a. lui Sima al 2-lea log. 36.
Secuiani v. Săcuiani, sat.
Seman, Semen:
Seman (Semen), rumâni: din Murgești, fiul lui Pascotă 355; ~ din Muereasca 276, 283, 286.
Seman, tatăl lui Șerban log. 228, 231.
— Semen Pefecel (Simen), rumân din Muereasca 283, 286.
— Semedrin din Roșiani, rumân din Podbelești 337.
Serafim (Serahim), mitropolit al Țării Românești ⟨1576—1586⟩, în pricină pentru satul Luciani 105; înfrățire înaintea lui ~ 107.
Serbol v. Gherghe Sîrbul.
Serești, sat 299; v. și Sărăști, sat.
Severin din Strîmtele, jurător 280.
Sferia, tatăl lui Crăciun, vinde parte în Bîrza de Jos 278.
Sfințești, sat ⟨probabil j. Teleorman⟩ 92, 243, 278.
Sfîntul Ghiorghie, biserică v. Rîmnicu Vîlcea, oraș.
Sfîntul Ion, m-re v. București, oraș.
Sfîntul Mormînt v. Ierusalim, oraș.
Sfîntul Munte v. Athos.
Sfîntul Nicolae, biserică v. București, oraș și Tîrgoviște, oraș.
Sfînta Troiță, biserică v. București, oraș.
Sfînta Vineri, biserică v. Tîrgoviște, oraș.
Sfranța, ginerele, Milcoaei din Pitești, în pricină pentru mori (menț.) 363.
Sicritească, funie la *Bîrlui ⟨lg. Bărăști, j. Olt⟩ 336.
Siliștea, moșie, în descriere de hotar la Cacaleți ⟨Albești, j. Buzău⟩ 336.
Siliștea Vladei, sat (?) 63.
Sima din Stăncești, soțul Călinei, familie, în pricină pentru Găgeni și Călugăreni 275; martor 124, 404.
Sima, fiul lui Damian iuzbașa din Bădinești, pricină de rumânie cu oameni din Vîlceni 42.
Sima județul din Tîrgoviște, cartea lui (menț.) 364.
Sima, jupanița lui Barbul post. din Grădiște, familie, vinde țigani 197.
Sima (Simion, Simon) logofăt al doilea, logofăt, soțul jupînesei Maria 36, 125, 400; cumpără în Dătcoi, Ciinești, Păușești ș.a. 27, 28, 33, 36, 37, 125, 196, 378, 400, 407; ține zălog ocină la Stenca 143; în pricină pentru moară în Rm. Vîlcea 402, 403;
ispravnic în act domnesc 41, 48, 211, 245, 272, 286, 425; dă carte 128; în adunarea de stări 406; învață 11, 200, 304, 320; jurător 48; martor 49, 161, 181, 221, 245, 268, 335; semnează: 153, 161, 200, 406.
Sima negustor, martor la Mihăești 187.
Sima paharnic, martor pentru Boldești, 104.
Sima pușcar, martor pentru Tîrgoviște 164.
Sima, stolnicească ⟨jupîneasa lui Stroe Buzescul⟩, familie 18; dăruiește țigan 233.
Sima, vătafi: de dărăbani, martor 28, 33; ~ din Tîrgoviște, martor 163; probabil același, vătaf, cumpără vie casă și loc în Tîrgoviște 164; ~, fiul lui Nastea cel bătrîn cu parte în Dedulești 309.
Sima Nicoară, rumân din Pleașov, mutat în Laiov revine în satul lui 302.
Simca, în pricină pentru moșie în Grădiștea 318.
Simen v. Semen Pefecel.
*Similești, sat ⟨lg. Crăguești, j. Mehedinți⟩ 391.
Simin diacon, martor pentru Aninoasa, semnează 97.
Simina, țigancă boierească 364.
Simion din Iaroslăvești, tatăl lui Ivan (menț.) 72, 411.
Simion din Pitești, cumpără delnițe la Izvorani 103, 268.
Simion, înfrățit cu Pătru și Radu în Pîrscov 51.
Simion log. al doilea v. Sima, log.
Simion, megiaș din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
Simion, popă din Pătîrlage, martor 190.
Simion stuparul din Cîndești, martor 93.
Simion ⟨Movilă⟩, domn al Țării Românești ⟨1601—1602⟩ 114, 265, 270, 305; tatăl lui Gavril voievod 320; cărți de la ~ 66, 170, 320;
— Simeon Zală, rumân din Lazul 35.
Simon al doilea log. v. Sima log.
Simon v. și Șimon.
Sin (Sinu) călugăr, sătean din Brănești, cu parte în București 60.
Sin din Alămănești, martor 85.
Sin, popă din Rm. Vîlcea, martor 283.

Sin, rumâni din: Brădăşeşti 364, ~ Muereasca 276, 283, 286.
Sin, soţul Dragolei, ograda lui în dealul Scăenilor (menţ.) 351.
Singureni, sat ⟨j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 42, 371.
Sinteşti v. **Şinteşti**, sat.
Sion, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.
Sirbuleţ v. **Chira Sirbuleţ**.
Siria, în titulatura patriarhului Ierusalimului 254, 342.
Sîmbureşti, sat ⟨j. Argeş; azi j. Olt⟩ dat de Stoica pah. Rudeanul jupaniţei sale Rada, pentru alt sat 128.
Sînbăţă, scaun din Crîngu, martor 140, 142, 144.
Sîrbul v. **Conda Sîrbul, Gherghi ~, Ivan ~**.
Sîrbul din Potoceni, martor 90.
Sîrbul, fratele lui Necula, rumân din Muereasca 283, 286.
Slamna, ţigancă 282.
Slatina, oraş 339; judeţul din ~ 92, 243, 278.
Slatina, sat v. **Slătioare** ⟨j. Argeş⟩.
***Slavica** (Slăvica) pe apa Ialomiţei sat, ⟨j. Ialomiţa; lg. or. Slobozia⟩ 374, 412.
Slănicu, sat ⟨j. Săcuieni; azi oraş⟩ 379.
Slănicul de Sus, ~ **de Jos**, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ diac 419; pîrcălab C.
Slătioara, poiana, întărită m-rii Potoc 363.
Slătioare (Slatina), sat ⟨j. Argeş⟩ 3; Dumitrul grecul vinde în funia Băbuiască la ~ 386.
Slătioare (Slătiiuoare) sat ⟨j. Ialomiţa; azi j. Ilfov⟩ 208, 227.
Slăvica v. **Slavica**.
Slăvileşti, sat ⟨Slivileşti, j. Gorj⟩ 280.
Slăviteşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 67, 218, 283; boierii din ~ în pricină cu m-rea Bistriţa pentru iaz la Băbeni 260.
Slemne Corbului, top la Răteşti ⟨lg. Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ F.
Slivileşti v. **Slăvileşti**.
Slobozia lui Ianache (Slobozia, ~ lui Enache, sf Mihail şi Gavriil) care se cheamă Vaideei lîngă Slavica, sat ⟨or. Slobozia⟩, m-re de la ~ ridicată de Matei Basarab, închinată m-rii Dochiar, sate, vii, privilegii, egumen: 7, 374, 412.
***Smedeşti**, sat ⟨lg. mnc. Buzău⟩ 282.
Smîrdeşteţu, sat ⟨Viaşu, j. Mehedinţi⟩ 113.
⟨**Snagov**⟩ (Znagov), m-re ⟨j. Ilfov⟩, călugării dăruiesc vad de moară de la Cornul lui Iancu cpt. pentru că le-a dat bani să-şi răscumpere „arginturile" risipite de egumeni 199.
Soceni, sat, livade vîndută de Cînda şi fraţii săi 343.
Soare din Brătienii de Jos, vinde rumân cu ocină la Muşeteşti 163.
Soare, fratele lui Negoiţă, rumâni din Podbeleşti 337.
Soare, logofăt, scrie acte domneşti: 85, 150, 247; 355, 408; scrie zapis: 91, 335; probabil acelaşi: ~ grămătic, martor 200.
Socol, clucer din Cornăţeni, (din Răzvad 2), vinde în Băjeşti 73, 261; în adunarea de stări 406; jurător 20, 25; martor: 2, 88, 331, 397; probabil acelaşi, martor jurător 227, 171.
Socol, în pricină pentru părţi în Grădişte şi Vîrîţi 272.
Socol, rumâni: din Muşeteşti 163; ~ din Vulpeni, frate cu Ilie, judecit 426.
Socoteni, sat ⟨j. Dolj; azi j. Gorj⟩ vătaf 38, 101.
Sofia **Constantinova** de Hahn din Paris, baroneasă, născută Lipănescu (menţiune tîrzie) 336.
Sofiica, soţia lui Radul al doilea postelnic, familie, schimbă parte în Blejoi pentru parte în Pătîrlage 168, 337.
Solfan, din Budeşti, martor 137.
Solomon v. **Şolomon**.
Somoneşti v. **Şomăneşti**, sat.
Sora, fiica lui Radul Duţă, vinde în Mătieşti 222.
Sora, jupîneasa lui Udrea, vinde loc lui Pîrvul log. 238.
Sora, mama Vişei din Cîrstineşti, vinde locuri 428.
Sora, sora Radei, familie, partea ei cu vad de moară în Şarlău (menţ.) 59.
Sorcă, ţigan boieresc 268.
Sorescul v. **Dragomir Sorescul**.
Sorica, munte ⟨j. Prahova; azi j. Braşov⟩, dijmă luată de m-rea Mislea de la stînile de pe ~ 325.
Spanea, funie cu rumâni la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 283, 286.
Spilea (Spile, Spele) din Piteşti, cumpără delniţe în Izvorani 102, 268.
Spineni (Spinini), sat ⟨j. Dolj⟩ 34, 194, 215, 216, 268, 281, 316, 317.
Spinete, top ⟨probabil la Păuşeşti j. Vîlcea⟩, fălci de loc vîndute de Maria lui Sima al doilea log. 37.
Spini, sat ⟨j. Argeş, azi j. Vîlcea⟩ 46.
***Spinişorul de Sus** j. Mehedinţi, sat ⟨azi în or. Filiaşi⟩, jumătate de sat vîndut de Matei Basarab, în vremea cînd era mare agă, lui Dumitru Filişanul 34.
Spiridon, tatăl lui Stan din Roteni (menţ.) 405.
Sprintenul v. **Dragomir Sprintenul**.
Spulber v. **Radul Spulber**.
Stafie, Stahie:
Stafie (Stahie) din Piteşti, tatăl lui Iorga, familie, martor 319.
Stahie, martor pentru Oltenei 368.
Staico, diacon din Tîrgovişte, martor 63; v. şi ~, popă.
Staico din Bucov v. **Staico post**
Staico din Cătun, tatăl Stanei (menţ.) 282; ~ din Goleşti vinde moşie cu rumâni 15; ~ din Ohaba, stăpîn de boi (menţ. 227.
Staico logofăt, martor 420.
Staico paharnic din Puturoasa, martor 92, 243, 278.

Staico paharnic din Ruda, ~ soțul Radei, v. **Staico Rudeanul.**

Staico popă, martor 229; v. și ~ diacon.

Staico, postelnici: din Bucov, tatăl jupaniței Maria 105; stăpîn în Podbelești, ctitor la m-rea Mărgineni (menț.) 337; ~ din Bucșani, martor 192; fiul lui Staico pah. din Ruda, familie, vinde parte în Bogdănești 335.

Staico, rumân din Pleașov, frate cu Radul, mutat în Laiov revine în satul lui 302.

— Staicu slujitor, dator A.

Staico, tatăl lui Oprea din Cornățel (menț.) 225.

Staico vornic din Crețești, din Popești, martor 163, 299.

— Staicul Pîrlescul, fiul lui Stoica al Malei, vinde în Piscu A.

Staico Rudeanul (Staico), soțul jupaniței Rada, familie 128, 167, 335; vinde satele de zestre ale jupaniței sale dîndu-i schimb Fometești, Runcul, Toxobeni 65, 94, 128, 153, 167, 245; stăpîn în Bogdănești (menț.) 335.

Stamatie, fost mare agă, stăpîn în Crasna și Jupînești 399; martor 34.

Stamatie, jupîn din Pitești, cumpără în Slățioare 3, 386; probabil același: **Stamatie,** prăvălia lui în București 50.

Stan, căpitan, vinde parte în Liudești 130; v. și Stan clucer.

Stan cel mic vinde vie în dealul Năenilor 374.

Stan clucer, vătaf din Balș, frate cu Vintilă 195; martor: vătaf 80, 81, 195, clucer 92, 243, 278; eroare: căpitan: 243; probabil același: **Stan,** clucer în marea adunare a țării 406.

Stan cojocar, martor pentru Cîndești 179.

Stan diacon, martor semnează peutru Muereasca 283.

Stan din: Baia de Fier, martor 396, ~ Boldești, martor D; ~ Borlești, Dobrogoste, martor 294, 343, ~ Buești, frate cu Dragomir, martor 130; ~ (Stanov) din Cacaleți, ⟨fiul⟩ lui Udriște, familie, vinde moșie și vad de moară 336; ~ Ciulnița, martor 73; 261; ~ (Stanul) din Cîrlomănești, jurător 330, martor 179; ~ Cîrstienești, cu parte 410; ~ Cocani, martor 130; ~ Curtișoara, martor 191; ~ Dobrogoste v. Stan din Borlești; ~ din Găleșești v. Stan, megiași; ~ Grătie, martor 333; ~ Mogoșești, vinde parte în Grădiștea 359; ~ Motomeanul, fratele pîrcălabului, martor 149; ~ Ogrăzeni, cumpără parte în Goruneni 350; ~ Pătîrlage, nepotul lui Cornea din Cîndești, întărit în Cîndești, după pricină 182, 235; ~ Pisculești v. **Stan,** fiul lui Stan vătaf; ~ Popești, ginerele lui Radul Cotorogea, în pricină pentru vii la Cîinești, 196, vinde prate în Bercești 64; ~ Roteni, fiul lui Spiridon, boier hotarnic 305; ~ Tătărăi, frate cu Drume; martor 172; frate cu Dumitru, familie, vinde țigancă 244.

Stan, fiul: lui Iadă, familie, vinde în Star Chiojd din moșul Mișinarescul 351; ~, lui Lupul, martor 73, 261; ~ lui Mircea din Călinești, vinde vie 189; ~ lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355; ~ lui Oprea log. din Argeș, familie 267; în pricină pentru partea Hogească la Mușetești 226, 246, 267; ~ lui Radul, vinde parte în Curota 364 ~ lui Stan vătaful din Pisculești, cu parte 256, martor 172, 256, 321, 390, semnează 321, 390; ~ lui Stănislav, martor 220, ~ lui Șerbu, vinde ogor la Bătiești 315; ~ lui Vlad, martor 330.

San, fratele : lui Cînda din Soceni, vinde livadă 343; ~ lui Stoica, famile, vinde vie și ocină la Lipia 387.

Stan grămătic, spudei 261, 319; scrie acte domnești: 261, 288, 305, 319; scrie zapis: 220, 290.

Stan grămătic, vinde ogor în Bătiești 315.

Stan, iuzbașe: din Dărmănești, din Tîrșor, martor 127, 176, 248, 392; ~ din Mătăsești, martor 172, 321, 390, semnează 172, 321.

Stan județ (sudeț) din Cîmpulung, întărit cu privilegii 250; în pricină pentru mori 205; martor 135.

Stan, logofeți: din Crețulești 130, 163; din Săvești, hotarnic 87; ~ din Serești, soțul jup. Maria, familie, cumpără jumătate de sat la Curoteștii de Sus (menț.) 299; ~ scrie zapis pentru vînzare la Cozleci 375; ~ , soțul Stancăi, stăpîn în Boldești, Răsturnați, Drăgoești ș.a. 158; ~, soțul Vișei, dăruiește m-rii Mărgineni parte în Căpriorul (menț.) 123.

Stan, martori: 111; ~ pentru Bircești 195.

Stan, megiași din: Dătcoi, vinde parte și vad de moară 28, 33; probabil același, în pricină pentru vad de moară la Dătcoi 303; ~ Gălășești, vinde cu tot satul parte și vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364; ~ Vernești, fiul lui Coman, vinde în partea Cîrlomănească 98.

Stan, nepotul: lui Drăghici log., vinde moșie la Belciugatul 388; ~ lui Stancul din Păltineni, moștenește în Pîrscov B.

Stan, popi din: Alexeni, aldămașar 271; ~ Belcești, familie, lasă parte nepotului său, popa Opriș, semnează 380; ~ Cerneți, familie (menț.) 391; ~ Clocotici, frate cu Stoica, martor 232; ~ Costești, martor 188; ~ Mircești, scrie zapis 26; ~ Păcălești, cumpără parte lîngă Rătești F; ~ Săseni, martor 4; ~ Titești, cumpără siliște și locuri în cîmp 232; ~ Zorești, martor 344.

Stan portar al doilea, trimes de domn „să tragă" moșia Grădiștenilor 318.

Stan rachier din Șărbănești, jurător 407.

Stan, rumâni din: Birceşti, familie, se judecește 195; ~ Brăneşti, fiul lui Răduţul, fuge din sat 306; ~ Ceuri, nepotul lui Laţco 252; ~ Curoteştii de Sus, frate cu Moga 299; ~ Fometeşti 245; ~ Jigoreni, fiul lui Costea, fiul lui Gotea, fiul lui Stoica 56; ~ Lazul 35; ~ (Stanu, Stepan) din Muereasca 283, 286; ~ Pădureţi 169; ~ Pătîrlage 337; ~ ~ Podbeleşti, fiul lui Trişcă 337; ~ Răsipiţi 34; ~ Schei 282; ~ Vaidei 68.
Stan spudei v. **Stan** grămătic.
Stan sudeţ v. **Stan**, judeţ.
Stan, săpunar din Bucureşti, martor 166.
Stan, scaun, vinde vie în dealul Năienilor 374.
Stan, sulger din Mihăeşti, jurător 270.
Stan, şelar din Bucureşti, martor 298.
Stan, (Stanu), tatăl: lui Costea, familie (menţ.) 56; ~ lui Dumitru din Iaroslăveşti (menţ.) 411; ~ lui Mircan, martor pentru Şoimari (menţ.) 220; ~ lui Oprea (menţ.) 334.
Stan, ţigani 197, 222, 278, 408.
Stan vătaf din Balşi v. **Stan**, clucer.
Stan vătaf din Brăneşti, partea lui împărţită între Miloş şi Berivoe 101.
Stan vătaf din Gaia, hotarnic 341, martor 426.
Stan (Stanciul) vătaf din Pisculeşti, tatăl lui Stan 256, 321, 390; martor 172.
Stan al Aniţei din Cîrlomăneşti, jurător, 332; probabil acelaşi **Stan al Iuianiţi** din Cîrlomăneşti, jurător 182, 235.
Stan al Duicăi (Stan), martor pentru Vracniţă 69.
Stan al Dumei vinde parte în Berceşti 64.
Stan al lui Bălan, rumân din Lazul 35.
Stan al lui Dragomir, din Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru achitarea mierei împărăteşti 334.
Stan ⟨al⟩ lu Dumitru, aldămăşar pentru Dealul Săsenilor 292.
Stan al lui Ilie din Alexeni, martor 271.
Stan al Manului, martor pentru Muereasca 283.
Stan al popii din Goleşti, martor 334.
Stan Ariciul, rumân din Studeniţa 41.
Stan Bahamet (Stan) din Cîndeşti, martor 93.
Stan Băcan din Stănuleşti, vinde parte de roată de moară 26.
Stan Băjănescul, unchiaş, martor 366.
Stan Bălin din Chinteşti, jurător 132, 150.
Stan Bonciul, martor pentru Cîndeşti 120.
Stan Brădiţeanul din Pătîrlage, martor 190.
Stan Cernăfescul, martor pentru Oltenei 368.
Stan Ciojdenul, martor la Glodeni 117.
Stan Cioroiu, moşul Stanei (menţ.) F.
Stan Coca, rumân din Lazul 35.
Stan Dedescul din Costeşti, martor 112.
Stan Focan din Cîmpulung, în pricină pentru vad de moară 205.
Stan Găvicioiul din Bogdăneşti, rumân 335.
Stan Gealoiul din Jideni, vinde vie în dealul Călineştilor 189.
Stan Holu din Duşeşti, martor 230.
Stan Ivul, martor pentru Cîndeşti 120.
Stan Izmă din Izvorani, martor 319.
Stan Mitre, unchiaş, martor 366.
Stan Mocanul din: Băjeşti, jurător 31; ~ Piteşti, martor 135.
Stan Mocea, martor 179.
Stan Mociogan din Cîrlomăneşti, jurător 332.
Stan Moldovean, boier hotarnic pentru Blejoi 168.
Stan Nebunulea, călăraş, martor la Belciugatul 388.
Stan Negurescul, martor 366.
Stan Obrocea, martor pentru Ciulniţa 261.
Stan Piţig din Bucu, vinde ocină 172; martor 321.
Stan Prăjur (~ Prejur), boier hotarnic la Blejoi 168.
Stan Potcavel, martor 293.
Stan Pungulescul, rumân din Muereasca 283, 286.
Stan Robul din Cîrstăneşti, martor 416.
Stan Şoşoiul (~ Suşoiul), din Gîrbovi, vinde vie 113.
Stan Truşcă din Izvorani, martor 319.
Stan Ţapul, vinde vie în Săseni 336; aldămaşar 292.
Stan Ungureanul, rumân din Murgeşti 355.
Stan Urloiu vinde vie în dealul Viespeştilor 173.
Stan Velter (~ Venter), rumân din Muereasca 283, 286.
Stanul Vişii (Stan) din Căpăţîneşti, megiaş jurător 330.
Stana v. **Gheorghe al Stanei**.
Stana ⟨din Brîncoveni⟩ v. **Stana Gorgănoae**.
Stana, fiica: lui Bădilă, soţia lui Dromea, vinde la Duşeşti 230; ~ lui Gorîn cel bătrîn, vinde parte în Şoimari 220; ~ lui Ion din Brezoi, dă parte m-rii Cozia 77; ~ lui Ivan sulger, familie, partea ei în Băleni 161, 382; ~ lui Oprea log. din Argeş, familie, în pricină pentru partea Hogească la Muşeteşti 226, 267; ~ lui Stoica, din Cătun, vinde parte în ocina Suslănească 282; ~ lui Stanciul Băiaşul, familie, vinde parte în Baia 396.
Stana, jupaniţe: din Curăteşti, mama jupaniţei Maria (menţ.) 299; ~ lui Dragomir din Şuici 232; ~ lui Drăguşin banul, partea ei la Berciugov (menţ.) 192.
Stana, mama lui Ionaşco şi a lui Şerban, vinde parte lîngă Răteşti F.
Stana, mătuşa lui Datco Robul (menţ.) 49.
Stana, soţia: lui Anghelache portarul, dăruieşte m-rilor Iver şi Sf. Troiţă ocină cu rumâni la Glina 287; ~ lui Dobela, întărită în Pajişte 271; ~ lui Dumitru stegarul 50; ~ lui Ion, familie, vinde parte în Drăgăneşti 371.
Stana, ţigănci: 9, 244, 282, 364.
Stana Ducue, impresoară ocină în Dărmăneşti 384.
Stana Gorgănoae, spătăreasa ⟨din Brîncoveni, jupîneasa lui Gorgan spătar⟩, nepoată de vară a lui Matei Basarab, familie 16, 40; stăpînă în Goleşti 16;

moşteneşte toată averea unchiului ei 40; stăpînă de ţigani 282.
Stanahul v. **Stan Holu.**
Stanca agoae, jupaniţa lui Neagu aga, familie, schimbă satul ei de zestre Şcheii de la Potoc cu satul Hulubeşti 282.
Stanca, cneaghină, ⟨doamna lui Mihai Viteazul⟩, face zapis de danie m-rii Cozia pentru satul Studeniţa 41.
Stanca din Dărmăneşti, vară cu Dediul Bucureşteanul, dă partea ei lui Drăghici din Holeşti, pentru că a cheltuit să o scoată din împresurare 384.
Stanca, fiica: popii Stanciul, soţia lui Radu Cotorogea, moşteneşte ocine şi vii la Ciineşti 196; ~ lui Pîrvul, familie, vinde parte în Ibăneşti 156.
Stanca, jitelniţă, fiica lui Pîrvul log. Rudeanul, soţia lui Condilo f. mare post, stăpînă în Cocorăşti şi Stoeneşti 54; fostă soţie a lui Preda spătar, stăpînă în Albeşti, Domireşti şi Dobroţi 180.
Stanca, jupînese: fiica lui Isar ban, soţia lui Fiera log. din Orăşti, familie, stăpînă în Băleni 2; ~ , sora lui Oancea şi Negre, urmaşă a jupînesei Vişa, stăpînă în Mihăeşti 201; ~, soţia lui Iane log. din Bîrseşti, vinde în Morunglav, Iaşi şi Tomeşti 409, 417; ~, soţia lui Mitrea, familie, în pricină pentru Grădiştea, Vîrîţi şi Stoeneşti 185; ~, soţia lui Stan log., familie, stăpînă în Boldeşti, Răsturnaţi, Drăgoeşti ş.a. 158.
Stanca, sora Vilaei, familie, martoră pentru Uliţa, lîngă Rm. Vîlcea 23.
Stanca, soţia lui Turturea, moşteneşte în Sifleni şi alte averi după moartea soţului ei 134, 136.
Stanca (Staînca), ţigănci 322, 364.
Stanca vorniceasa, soţia lui Vintilă vornic, stăpînă de ţigani 282.
Stanca Avrăpoae, cu parte în Blejoii de Sus 168.
Stanciul aprod, martor la vînzare în Bucureşti 91.
Stanciul ban din Vlăduleni, martor 278.
Stanciul ban, tatăl lui Oprea, familie (menţ.) 37.
Stanciul călăraş, martor pentru Frăsinet 249.
Stanciul clucer mare, fost, în pricină pentru parte la Mihăeşti (menţ.) 201.
Stanciul comişi: martor pentru Bucureşti 298; ~ martor pentru Muşceleni 397; ~ al doilea, martor 158.
Stanciul din: Baia de Fier, martor 396; ~ Boişoară, martor 232; ~ Broscari, desvinovăţit dintr-o pricină pentru bani 345; ~ Bojorani, martor 213; ~ Cîrlige, vinde partea unor săteni pentru mierea împărătească 334; ~ Cocoi, fiul lui Călin, martor 46, 232; ~ din Crasna v. **Stanciul Crăsnariul**; ~ Criva de Sus, martor 92, 278; probabil acelaşi: ~ păscarul, martor 243; ~ Curte, martor 191; ~ Driveşti, vinde ţigani 354; ~ Găleşeşti; megiaş, vinde cu tot satul parte cu vad de moară pentru plata unei duşegubine 294, 364; ~ Izbiceni, tatăl lui Cîrste log. (menţ.) 68; ~ Lăcureni, martor F; ~ Mihoveni, martor 97; ~ Nămăeşti, martor 251; ~ Negovani, martor 349; ~ Piteşti, martor 135; ~ Plăşcoi, jurător 332; ~ Rumâneşti 149; ~ Săveşti, martor 300; ~ Stroeşti, martor 294; ~ Turcineşti, în pricină cu m-rea Tismana 45; ~ Verneşti, cumpără roată de moară în vadul dinspre Măteşti, în partea Drăgoşească 344, martor 332; probabil acelaşi: ~, martor pentru Verneşti 98.
Stanciul, fiul: lui Badea log. din Argeş, familie, vinde satul Brădăşeşti lui Vucina mare pah. 364; ~ lui Badiul, martor pentru Pupezeni şi Pisculeşti 256; ~ lui Bărbăteiu, vinde în Mătieşti 222; ~ lui Bogdan v. **Stanciul Bogdan**; ~ lui Bran, vinde moşie în Nămăieşti şi eliberează un rumân 251; ~ lui Coman din Scăiani, vinde vad de moară şi loc 351; ~ lui Dragotă, familie, vinde moşie în Crasna 398, 399; ~, fiul Icomicioaei din Zătreni, martor 57; ~ lui Ilie din Alexeni, martor 271; ~ lui Micul din Dăduleşti, vinde parte în Mătieşti 222; ~ fiul Negritei, familie, vinde jumătate de roată de moară la Buzău 26; ~ lui Pîrvul, frate cu Dumbrava ş.a. vinde parte în Ibăneşti 156; ~ lui Sarchiz din Bujorani vinde parte în Iaroslăveşti 411; ~ lui Toader din Strîmbeni vinde ocină 146; ~ popii Ghinu din Bujorani, familie, vinde parte din Uliţa cu vad de moară 218.
Stanciul, fratele lui Dumitru 283.
Stanciul gramatic, scrie zapis 72.
Stanciul judeţ în Argeş, martor 246, 267, 401, 413.
Stanciul logofeţi: din Bucureşti, se plînge domnului de împresurarea ocinei oraşului 377; scrie zapis 141; martor, semnează 141; probabil acelaşi: ~ din Fundeni, martor 34; ~ din Cîlceşti, martor 241, 273; ~ din Ocna Mare, martor 411; ~, martor pentru Păuşeşti, semnează 378.
Stanciul, martori pentru: Ciulinița 261; ~ Cîrnitura 239; ~ Oprea din Cornăţel 225; ~ Stănuleşti 26.
Stanciul, moşneni din: Devesel, vinde parte 302; ~ Jupîneşti, întărit, împreună cu ceilalţi săteni cu satul Jupîneşti, după pricină 208.
Stanciul, nepotul: lui Dragomir din Bumbueşti, martor 232; ~ lui Stanciul, martor 57.
Stanciul, popă: la biserica Domnească din Bucureşti, martor 228, 231; ~ din Bărbuleţ, tatăl popii Şerban ş.a. 240; ~ din Bogăteşti, înfrăţit la Izvorani pe o delniţă şi ţigani cu Vasilie spătar 135, 301, martor 251, 279; ~ din Brăneşti, scrie zapis 141; ~ din Ciineşti,

lasă parte ficei și ginerelui său 196; ~ din Iaroslăvești, martor 411; ~ din Tîrgoviște (menț.) 356; ~ din Titești, martor 232; ~ martor pentru Grădiștea de Jos 145; ~ martor pentru Șoimari, semnează 220.
Stanciu păscar v. **Stanciul** din Criva de Sus.
Stanciul pîrcălab din Zătreni, martor 36, 407.
Stanciul postelnici: din Pîrîiani, nepotul lui Danciul Zamona, familie, stăpîn în Polovragii de la Olteț 10, martor 113; ~ din Zătreni, martor 113, 426, semnează 113; ~, martor pentru Crasna 415.
Stanciul, rumâni: din Aninoasa 97; ~ din Bogdănești, 335; ~; din Brănești, fuge din sat 306; ~ din Gropșani 78; ~ din Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286; ~ din Mușetești 163; ~ din Nucșoara, fiul lui Bădilă 418; din Pădureți 169; ~ din Răsipiți 34; ~ din Șchei 282, ~ din Vaidei 68; ~ din Vărăști, fiul lui Radul 175; ~, frate cu Badea 180.
Stanciul scrie act domnesc 159.
Stanciul, soțul jupînesei Dochia, familie, vinde în Lăzărești 273; ~ soțul Preei, vinde locuri în Poienărei 74.
Stanciul (Stănciulu), stegar din Studenița, martor 249.
Stanciul șoimarul din Tîrgoviște, vinde vie în dealul Tîrgoviștei 327, 328.
Stanciul țigani: mănăstiresc 198; ~, boieresc 408;
Stanciul vătafi: din Bășinești, martor 393; ~ din Pisculești v. Stan, vătaf din Pisculești; ~ Preotești, slugă domnească, întărit în Fiani 314; ~ vinde un laz din Vracnița 69.
Stanciul, via lui în dealul Scăienilor 351.
Stanciul vînd: loc de moară în Rîmnicul Vîlcea (menț.) 403; ~ vie cu ocină în dealul Drăgoteasca 282, ~ vie în dealul Năenilor 374.
Stanciul, vornici: din Sălătruc, martor 163, 169; ~ al doilea din Orașul de Floci, martor, semnează 172.
Stanciul al Girganei din Curpen vinde loc 271.
Stanciul al lui Arcoe vinde jumătate din Murgești m-rii Strîmbul 355; v. și **Stanciul Crăsnariul**.
Stanciul al lui Busulă, rumân din Murgești 355.
Stanciul al lui Hogea din Alexeni, martor 271.
Stanciul al lui Tatoe din Mircești, vinde vie cu ocină 282.
Stanciul Băiașul, tatăl Stanei și al Caplei (menț.) 396.
Stanciul Bogdan, fiul lui Bogdan din Zătreni, martor 57.
Stanciul Boroancă, rumân din Murgești 355.
Stanciul Budei, delnița lui ⟨în Corbușori⟩ 162.
Stanciul Cepariul, logofăt, tatăl lui Dumitrașco post. (menț.) 282.
Stanciul Crăsnariu (Stanciul), fiul lui Radul Arcoe din Crasna, familie, ține cărțile bătrîne ale Crasnei 398, 399, 414; frate de ocină la Jupînești cu Dumitru Filieșanu mare pitar 399.
Stanciul Dimii din Bășinești, martor 393.
Stanciulu Falafanta, martor pentru București 50.
Stanciul Fulga, rumân din Lazul 35.
Stanciul Fundeanul, călugăr, frate cu Vișină, vinde în Săcuiani 244.
Stanciul Gelalăul, tatăl Nedelii, vinde vie 142.
Stanciul Hadîr, martor pentru Băjești și Ciulinița 73, 261.
Stanciul Largului din Urlați, boier hotarnic 147, 148.
Stanciul Lerei, martor pentru Cîndești 120.
Stanciul Lungaș, fiul lui Corlat cel bătrîn din Vlădulești, familie (menț.) 308.
Stanciul Meiutescul (Stanciul), armaș, unchiul lui Oprea mare agă, familie, cumpără ocină și vii la Vernești (menț.) 291.
Stanciul Ocneanul, martor pentru Lăzărești 273.
Stanciul Portărescul, fiul lui Vladul portar, familie, vinde vad de moară în Rîmnic 213.
Stanciul Preutesii din Geblești, jurător 46.
Stanciul Răsipă, martor pentru Muereasca 283.
Stanciul Robul din Pîrscov, megiaș jurător 182, 235.
Stanciul Roșcescul, cumpără falce de pădure sub Piscure 112.
Stanciul Ruzieriu, fratele lui Ilie negustor, dă bani cu împrumut 200.
Stanciul Știrbei (Stanciul), megiaș din Tărtășești, jurător pentru Șarlău 59.
Stanciul Zgîia din Curte, tatăl lui Manea (menț.) 191.
Stancovici v. **Vasilie Stancovici**.
Stancul, Stancov:
Stancul, cneaz rumânit din Jigoreni, familie 56.
— **Stancov** din Mircești, tatăl Vișei (menț.) 336.
Stancul din Păltineni, familie, lasă parte în Pîrscov nepotului său Stan B.
Stancul din Tomșani, martor 86.
Stancul, tatăl lui Radul, familie (menț.) 56.
Stancul, țigan boieresc 158.
Stanomir, Stanumir v. **Stănimir**.
Starchiojd j. Sac, sat ⟨azi j. Prahova⟩, părți din moșul Mișinărescul, moșul Lupescu întărite lui Balea log. și Drăgoi, în urma unei judecăți 312, 351; v. și **Chiojd**, sat.
Stavăr, rumân din Studenița, fost din „bătrînii moși" 41.
***Stănculești**, sat ⟨lg. Bălțești, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 300.
Stăjarea, top. la Grădiștea de Jos ⟨j. Vlașca, azi j. Ilfov⟩ 145.
Stăncești j. Prahova ⟨azi în c. suburbană Tîrgșoru Vechi⟩ 147, 275; Neca Izrum

vinde ocină jupanului Costandin 367; popi 124, 193, 404.
Stăncia, rumân din Muereasca 286.
Stănciulea din Curpen, fiul lui Grozea, familie, aldămăşar 271.
Stăneşti, (Uspenia) m-re ⟨j. Vilcea⟩, monah 132, 150.
Stăneşti, sat ⟨c. Lungeşti, j. Vilcea⟩ 132, 133, 150.
***Stăneşti**, sat ⟨probabil Izbăşeşti c. Milcoiu j. Argeş, azi j. Vilcea⟩ 378, 403; probabil acelaşi: ~ 76.
Stăniia din Stoeneşti, jurător 423.
Stăniia, (doi) rumâni din Muereasca 283, 286.
Stăniia al Bidiviului (~ al lui Bidiviul) rumân in Muereasca 283, 286.
Stănila, in descriere de hotar la Vlăduleşti 308.
Stănilă din: Berevoeşti, martor, semnează 97; ~ Căpreni, martor 101; ~ Chiojd, martor 351; ~ Mogoşeşti, vinde parte in Grădişte menţ. 359; ~ Muiereasca, martor 407; ~ Păuşeşti, martor 125, 407 v. şi ~ Orzea; ~ Ruşeşti, vinde loc 271.
Stănilă, fiul lui Bican din Grivi, familie, schimbă loc de pivniţă pentru loc in Murminţi 271.
Stănilă logofeţi, martor: din Băneşti 29; ~ din Braneţ 278.
Stănilă, martor pentru Mlaca şi Spinete 37.
Stănilă, rumân din Fometeşti 245.
Stănilă al lui Mogoş din Alexeni, martor 271.
Stănilă Orzea (~ al Orzei) din Păuşeşti, jurător, martor 378, 407.
Stănimir, Stanomir, Stanumir.
Stănimir din Ciuliniţa, martor 73, 261; ~ din Cojeşti, boier hotarnic 405.
— **Stanomir**, fiul lui Toader din Strimbeni, familie, vinde ocină 146.
Stănimir logofăt din Dobreşti, tatăl lui Radul, intărit cu un rumân 265; probabil acelaşi: ~ logofăt din Comăniţi, martor 169.
— **Stanumir** vinde loc în Lazul Bucur 36.
***Stănimirul de Jos ce să cheamă Căcănău**, sat ⟨Călăreţi j. Ilfov⟩, moşie vîndută de Datco Robul lui Mitrea al doilea stolnic 49; probabil acelaşi: Cacaeiu, sat 261.
Stănislav, ceauş din Tirgovişte, martor 309.
Stănislav circiumar din Piteşti, martor 3.
Stănislav din: Băbrin, megiaş jurător 52; ~ Ocna Mare, tatăl lui Nica, martor 411, ~ Şipot, martor 101; ~ Ţiţa, martor 69.
Stănislav logofăt scrie zapis pentru Vaidei 68.
Stănislav rumâni: din Brăneşti, fiul lui Răduţul, fuge din sat 306; ~ din Gropşani 78.
Stănislav, tatăl lui Stan, martor pentru Şoimari (menţ.) 220.
***Stănislăveşti**, sat ⟨lg. Cîrtojani, j. Vlaşca; azi or. Videle⟩ 304.
Stănucă din Păuşeşti, martor pentru Pădureţ 414.
***Stănuleşti**, sat ⟨lg. Găvăneşti, j. Buzău⟩ 330; Panaite cumpără ocină la ~ 26.
Steclenul, baltă la Vărăşti, Gurguiaţi ş.a. ⟨j. Ilfov; azi j. Ialomiţa⟩, scutire de vamă acordată m-rii Viforita 66.
Stefan log. 171 v. **Ştefan**.
Stejari, sat ⟨probabil Stejaru, j. Gorj; azi Fintinele⟩ 408.
Stelea v. **Gorganul Stelei**.
Stelea biserică, mănăstire v. **Bucureşti**, mnc. şi **Tîrgovişte**, oraş.
Stelea rumân din Lazu 35.
Stelea ⟨spătar⟩, ctitor 121.
***Stenca**, sat ⟨prob. lg. or. Feteşti⟩ cu baltă, peşte; ocină cu rumâni a lui Iacovu log. zălogită la Sima log. 143.
Stepan v. şi **Ştefan**.
Stepan din Cacaleţi, martor pentru Belceşti, semnează 380; ~ din Genuneni, jurător 407.
Stepan logofăt din Ţigăneşti, martor 89; semnează 9.
Stepan rumâni: in Lazu 35; ~ in Muereasca v. Stan, rumâni.
Stepca (Stepcea) din Păuşeşti, jurător, martor 125, 407.
Sticleanul v. **Steclenul**.
***Stilpeni**, sat ⟨azi in mnc. Bucureşti⟩ 244.
Stilpeni, sat ⟨prob. j. Argeş⟩ 97.
Stilpul lui Vişan, top la Şarlău 59.
Stingă, martor pentru Bucu 172.
Stingăcea, sat ⟨Stingăceaua, j. Mehedinţi⟩ 113, 360.
Stoen v. **Stoian**.
Stoeneşti, Stoineşti, Stoineşti:
Stoeneşti, (Stoineşti), sat ⟨j. Argeş; azi j. Vilcea, c. Berislăveşti⟩ 226, 246, 267; probabil acelaşi: 77, 79.
Stoeneşti, sat ⟨prob. Stoenoaia, j. Ilfov; azi Petrochioaia⟩ 423.
— **Stoineşti**, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 251.
— **Stoineşti** (Stoieneşti) j. Prahova, sat 141; parte intărită lui Condilă fost mare post 54.
— **Stoineşti**, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ partea lui Stroe şi Dumitru, stolnici din Grădiştea dobîndită de la fratele lor Pătraşco după pricină 185.
Stoeneşti, sat ⟨c. ~, j. Vlaşca; azi j. Ilfov⟩ 304.
Stoia v. **Lacul Stoii**.
Stoia din Roşiani, fratele lui Semedriu, rumân în Podbeleşti 337.
Stoia, tatăl lui Dumitru (menţ.) 56.
Stoian, Stoen:
Stoian din: Chiojd, martor 351; ~ Gioroc, martor 30; ~ Izvorani, martor 135; ~ Pietrari, martor 125; ~ Vasilaţi, hotarnic 207, 267; ~ Vlădila, martor 38.
Stoian, fiul: lui Gherman din Stăiculeşti, vinde vie 300; ~ lui Ivan din Stăiculeşti; martor 300; ~ lui Once din Corbii de Piatră, martor 416; ~ lui Neagu din Vărăşti, megiaş, se vinde rumân 175; ~ lui Praveţ din Titu, martor 86.

Stoian, fratele lui Iarciul, partea lui în Mihăești (menț.) 67.
— **Stoen** logofăt scrie zapis în Corbii de Piatră 416.
Stoian, rumâni: (doi) în Aninoasa, familie 97; ~ (doi) în *Gropșani*, familie 78; ~ în Lichirești, stabilit în Crăceni după legătura lui Mihai 227.
Stoian, tatăl lui Neag, familie (menț.) 56.
Stoian Ghica, rumân în Lazul 35.
Stoian Ghindar din Băbeni, jurător pentru Cîndești 182, 235.
Stoian Imbrostă din Hănzești, martor 300.
Stoiana jupîneasă lui Dragomir spăt. din Grădiște, familie 272.
Stoiana, mama lui Voinea și a lui Radul vinde parte de moară la Topliceni 189.
Stoiana soția lui Badea post. din Tîrgoviște, vinde rumân 337.
Stoianescul v. **Radol Stoianescul**.
Stoica, **Stoicul, Stuică**:
Stoica 248 v. **Stoica** din Lazuri.
Stoica călăraș, martor pentru Frăsinet 249.
Stoica, diacon, scrie act 324.
Stoica din: Bălțați, cumpără vie la Călinești 189, martor 275; ~ Beleți, partea lui cu vie 165; ~ Cocorăști, martor 409; ~ Costești, martor 125; ~ Drăgănești, martor 85; ~ Găleșești, vinde cu tot satul ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294, 364; ~ Groși, martor 294; ~ Lazuri, fiul lui Pîrvu, familie, stăpîn în Dedulești 193, 248, 309; ~ Păltineni, martor B; ~ Sfințești, martor 92, 243, 278; ~ Șomonești v. Stoica post. din Somonești; ~ Știubei, în pricină pentru bani 345; ~ Vărăști, fiul lui Dragomir, megiaș, se vinde rumân 175.
Stoica fiul: lui Damian iuzbașa, încearcă să rumânească în Vîlceni 42; ~ lui Drăghici v. **Stoica** post. din Șomănești.
Stoica fratele: lui Barbul, vinde parte în Cacaleții din Vale 336; ~ lui Stan, familie, vinde vie și ocină în Lipia 387; ~ lui popa Stan din Clocotici 232.
Stoica, ginerele lui Moș din Dedulești, martor 330.
Stoica logofăt din: Bătiești cumpără ogoare, livezi, vii 219, 315; martor, semnează 188; ~ Titiu, boier hotarnic 87.
394 Brătiani, martor, semnează
Stoica log., fiul lui Șerban, Stoica log. scrie v. **Stoica Șerbanovici** log.
Stoica, martor: la vînzare de loc în București 395; ~ pentru dealul Săseni 4; ~ pentru Muereasca 283.
Stoica, megiaș: din Bogați, tocmelnic 165 ~ din Fîntînele vinde parte de vad de moară 237; ~, familie, rumânit în Vaidei 68.
Stoica meșter din Frîncești, jurător 407.
Stoica negustor din Buzău, cumpără vie și ocină în dealul Săsenilor 292.
Stoica, nepotul lui Larion, întărit cu vie și ocină în dealul Verneștilor 284.
Stoica paharnic din: Dragomirești ⟨fiul lui Vîlcul clucer⟩ vinde vie 144, martor 140, 142, semnează 142; ~ Răzvad, soțul jupaniței Neacșa (menț.) 155; ~ Roșia, martor 355; ~ Zărnești, vinde rumân 364, ispravnic de hotărnicie 139, jurător 226, 246, 267.
Stoica pîrcălab din Slănicul de Jos, chezaș pentru datoria unor rumâni C.
Stoica (Stuică) popi: din Bălțești, întărit cu vii la Susuiaci 300; ~ din București, martor 33; ~ din Comani, jurător 85; ~ din Nămăiești, eliberat din rumânie 251; ~, martor pentru m-rea Cozia 77; ~ martor pentru Dătcoi, semnează 28; ~ scrie zapis 119; ~ soțul Despei care vinde în Seciul Banei (menț.) 36; ~, tatăl lui Negoiță din Fintești 259.
Stoica portar, vinde ocină în Mocești (menț.) 14.
Stoica postelnic din Șomănești, fiul lui Drăghici, nepotul lui Stoichiță fost mare vist. 252; în pricină pentru parte în Drăgoești 170 și pentru rumâni în Ceuri 252, 346; martor 322.
Stoica postelnic mare, fost ⟨din Modruzești⟩, în pricină pentru Futeștii de pe Mostiștea (menț.) 215.
Stoica rumân: din Albești 180; ~ din Aninoasa, familie 97; ~ din Cepturoaia, familie 222; ~ din Ciocănești, familie 267; ~ din Cocorăști 54; ~ din Fometești 245; ~ din Gropșani 78; ~ din Lazul 35; (trei) din Muereasca 283, 286; ~ din Mușestești, familie, în pricină 31; ~ din Năpîrteni 163; ~ din Pădureți, 169; ~ din Podbelești 337; ~ din Răsipiți 34; ~ din Sărdănești, familie 113; ~ din Slănicul de Jos, familie, se răscumpără C.; ~ vîndut de fiii lui Iorga din Pătîrlage 190.
Stoica spătar, fiul lui Dumitru vornic din Cepturile, familie, întărit în satul Dădești cu rumâni, după pricină 270.
Stoica spudei v. **Stoica Șerbanovici**.
Stoica, tată: al Dionisiei călugărița din Săseni (menț.) 383; ~ lui Stan rumân (menț.) 56; ~ al Stanei, familie 371.
Stoica, țigani 9, 21, 89, 244, 369.
Stoica, unchiul jupînesei Dobra (menț.) 279.
Stoica vistier din Golești, martor 334.
Stoica (Stoichiță) vistier mare fost ⟨Roșianul⟩, soțul Evdochiei 408, familie, stăpîn în Șomănești 252, ctitor al m-rii Strîmbul (menț.) 355.
Stoica al Barbului scrie zapis de vînzare în București 155.
Stoica al lui Calotă, martor pentru Muereasca 283.
Stoica al Dobrului v. **Stoica Dobrul**.
Stoica al lui Balcul vinde delnițe în Curtea 191.
Stoica al lui Calin (~lu Calen) rumân în Muereasca 283, 286.
Stoica al Malei, tatăl lui Staicul Pîrlescu, familie (menț.) A.

Stoica al Murgăi din Finţeşti, martor 259.
Stoica Barbul din Cacaleţi, vinde parte (menţ.) 336.
Stoica Bold boier hotarnic la Blejoi 168.
Stoica Borancea, unchiul lui Rădan, partea lui în Liudeşti 130.
Stoica **Boteanu** din Mogoşani, boier hotarnic 87.
Stoica Buduruicul din Tătărani, jurător 332.
Stoica cel bărîn, martor pentru Oprea din Cornăţel 225.
Stoica cel bătrin din Păuseşti, martor 407.
Stoica **Dobrul** (~ al Dobrului), rumân in Muereasca 283, 276, 286.
Stoica Miluitul vinde vie in dealul Năenilor 374.
Stoica **Momcilă** din Lipia, frate cu Oprea martor 387.
Stoica Oglindescu, martor la Lipereşti 138.
Stoica Preicăı v. **Radul Stoicăi Preicăi**.
Stoica Popescul din Costeşti, boier hotarnic 87.
Stoica **Răsipă**, rumàn din Muiereasca 283, 286.
Stoica **Robul**, tatăl lui Petru megiaş din Detcoi (menţ.) 28, 33, 221, 303.
Stoica Rogolea din Mirceşti, vinde vie 336.
Stoica **Strimful** martor pentru Baia de Fier 396.
Stoica Şerbanovici (Stoica, ~ Şărbanovici) spudei, logofăt, scrie acte domneşti 1, 7, 19, 33, 39, 41, 44, 55, 64, 152, 173, 177, 185, 189, 196, 198, 205, 250, 253, 270, 302, 308, 336, 337, 352, 407; scrie zapise 28, 49, 109, 202, 294, 331; scrie cartea patriarhului 254; semnează 28.
Stoica Tăpşan, cumpără delniţe la Slănicul de Jos C.
Stoica Ţuia, rumân în Muereasca 276, 283, 286.
Stoican (Stoicanul) martori: din Deduleşti 330; ~ pentru Măteşti 329; ~ pentru Şirina 124.
Stoican, ţigan, alăutariu 337.
Stoican Letsoă al lui Marcu, martor 112.
*__Stoiceştii__ de pre Mostişte, sat ⟨prob. lg. Chiroiu j. Ilfov⟩, parte dăruită de Paraschiva Roaba lui Ghiorma clucer 110; probabil acelaşi:
Stoiceni 405.
Stoichina, fiul lui Iova din Gioroc 30.
Stoichiţa, fiica lui Paraschiva log. (menţ.) 354.
Stoichiţă vistier v. **Stoica** vistier mare, fost.
Stoicul v. **Stoica**.
Stoina, Stoinea:
— **Stoinea**, moşnean din Deveselul, vinde parte 302.
Stoina, rumân din Studeniţa 41.
— **Stoinea** vătaf, văr cu Cherbeleţ, in pricină pentru Ostra 84.
Stoineşti v. **Stoeneşti**.
Stolojani, sat ⟨in c. suburb. Băleşti, Tg. Jiu⟩ 408; probabil acelaşi: ~ sat 45.
Straora, piriu la Bătieşti ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 219.
Stratonie din Măirosi, martor 166.
Străpodarulu, prăvălia m-rii Sf. Ioan din Bucureşti, lingă ~ 50.
Strechea v. **Dumitru Strechea**.
Strehaia (Străhaia), sat ⟨azi oraş⟩ 280; poruncă sătenilor de a se stringe la un loc 255.
Strezea, fiul jupaniţei Catrina din Romceni, familie, partea lui in Dreşeşti 88.
Strezeşti, sat ⟨Strejeşti, j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 132, 150.
Strimtul v. **Stoica** ~.
Strimbăteneasca, loc, vie cu casă s.a. vindute de Coman din Negovani 349.
Strimba, sat ⟨j. Gorj, azi Nucetu, c. Negomir⟩, judeţul din ~ 280.
Strîmba, sat ⟨j. Vlaşca; azi Hulubeşti, j. Ilfov⟩ părţile lui Neagul aga vindute, luate inapoi de Stanca agoae 287.
Strimba, top. la Strimbeni 146.
Strîmbeni j. Prahova, sat ⟨azi Ostrova⟩, parte întărită lui Mogoş log. 146.
Strîmbul (Sf. Nicolae), m-re ⟨Găiseni j. Dimboviţa; azi j. Ilfov⟩, stăpină de moşii, rumâni şi ţigani, egumen 198, 290; mormint 198.
Strîmbul, m-re ⟨Girbovul de Sus, j. Gorj⟩, stăpină de sat cu rumâni 355.
Strîmtele, sat ⟨Strimtu, j. Gorj⟩ 280.
Stroe, Stroia:
Stroe aga ⟨Bengescu⟩, partea lui in Podbeleşti (menţ.) 337.
Stroe clucer din Greci, fiul lui Radul vist. din Greci, in pricină pentru părţi in Albeşti, Domireşti şi Dobroţi 180; martor, semnează 80, 81.
Stroe din: Birca, jurător 265; ~ din Cislău, familie, vinde ocină in Berciugov 192; ~ Fiiani; martor 420; ~ Nucşoara (menţ.) 418; ~ Pupezeni, martor 256; ~ Puturoasa, jurător 270; ~ Rihov, văr cu Radul, vinde ocină în Cozleci 375.
Stroe (diferiţi), fii: al jupaniţei Călina din Comani, in pricină 85; ~ al lui Neagoe, moşnean rumânit din Vaidei 68.
Stroe (doi) fraţi: al lui Drăghici Şchiopul ş.a., vinde vie şi ocină in Măgureni 282; ~ al lui Pătraşco, vinde parte in Dărmăneşti 127, v. şi ~ martor pentru Dărmăneşti.
Stroe logăfăt v. şi **Stroe Fiera**.
Stroe logofăt din Corbi, martor 80, 81; ~ din Stoeneşti v. **Stroe Dolofan**.
Stroe logofăt, dăruit de domn cu satul Putineiul ş.a. ca să-şi pătească datoria 362.
Stroe, martori: pentru Băjeşti şi Ciulinita 73, 261; ~ pentru Dărmăneşti 127, v. şi Stroe, fratele lui Pătraşco; ~ pentru Drăghineşti 333.
— Stroia paharnic v. **Stroia Bratovici**.
Stroe postelnici: din Oteteliş, jurător 157. 260; ~, martor pentru Boldeşti 104,
Stroe, rumâni: 279; ~ din Lazul 35; ~ din Virleţi, judecat în faţa domnului 62.

Stroe stolnic mare, fost stolnic din Grădişte, din Vîrţi, frate cu Dumitru şi Pătraşco, stăpîn în Grădişte, Vîrţi, Stoeneşti 185, 272; jurător 270; martor 169.
— **Stroia Bratovici** (Stroia) paharnic scrie zapise 172, 321, 390; semnează 321.
Stroe Dolofan (Stroe) logofăt din Stoeneşti, martor 77, 79.
Stroe Fiera (Stroe), logofăt din Leurdeni, stăpîn în Jigălia, Devesel, Secăreşti ş.a. 302; cumpără rumân în Ştefăneşti 109; în Dărmăneşti 141; martor; semnează 49, 58, 153, 161, 268: probabil acelaşi: Stroe (~ Florescu) logofăt martor 88, 197, 202, 245, 335, 398; în adunarea de stări, dă carte de dezvinovăţire 406; în cartea mitrop. şi a marilor boieri 128; logofăt de vistierie, martor 181, 214, 399.
Stroeşti, sat ⟨j. Argeş⟩ 294.
Stroeşti, sat ⟨j. Ialomiţa; azi j. Ilfov⟩, ocină cumpărată de Borcea vornic 206.
Studeniţa (Studiniţa), j. Romanaţi, ⟨azi j. Olt⟩ sat de cnezi 249; rumânit de Mihai Viteazul, miluit de mama sa monahia Teofana m-rii Cozia, întărire 41.
Stuică v. **Stoica**.
***Sufleni**, sat ⟨lg. Ţăndărei j. Ialomiţa⟩ 136; ocina lui Turturea, moştenire 134.
***Suharna**, sat ⟨lg. Clăteşti, j. Ilfov⟩ pricină între m-rea Mihai Vodă şi urmaşii lui Mitrea vornic 234.
Suliţă, tatăl lui Deatco din Curpen (menţ.) 271.
Surdul v. **Bădila Surdul**.
Suseni, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩, în hotar 86.
Suslăneasca, ocină la Cătun ⟨j. Dîmboviţa⟩ 282.
Suslăneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 251.
Susuiaci, deal cu vii ⟨j. Sac azi j. Prahova⟩, vii întărite popii Stoica 300.

Ş

Şaineşti, sat ⟨probabil Şeineasca, j. Buzău; azi Beilic⟩, ocina lui Nan din seliştea ~ vîndută lui Radu şi Mircea D.
Şandru din Cîrlige vinde cu ceilalţi săteni părţi din sat pentru bir 334.
Şarlău?, sat, ocină şi vad de moară în ~ ale Sorii şi ale lui Oprea log. alese de morile lui Manolache şifar 59.
Şărban v. **Şerban**.
Şărbanovici v. **Stoica Şerbanovici**.
***Şărbăneşti**, (Şerbăneşti), sat ⟨j. Dîmboviţa, lg. Teţcoiu⟩ alegere de hotare 87; funie şi parte de vad de moară, dăruite de Nenciul post. şi Grama pitar lui Nedelco ceauş la înfrăţire 188.
Şărbăneşti, sat ⟨j. Vîlcea, prob. c. Păuşeşti⟩ 407.
Şărbăneşti, sat ⟨c. Ştefăneşti, j. Vîlcea⟩, cercetare de hotare pentru popa Ianache şi feciorul lui, Pătraşco 132; deal cu vii, via popii Ianache 133, 150.
Şărbu v. **Şerbu**.
Şărineasa v. **Şirineasa**.
Şcheii, baltă la Jiu ⟨j. Dolj⟩, întărită m-rii Xenofon 320.
Şcheii de la Potoc, j. Dîmboviţa, sat ⟨Şcheiu⟩, parte cu rumâni a jupaniţei Stanca agoaia, de zestre, dată lui Radul al 2-lea vist. în schimbul Hulubeştilor 282.
Şchei, sat ⟨probabil Valea Şcheilor c. Valea Călugărească, j. Prahova⟩ 211; deal cu vii, partea lui Badea Cioroiul, întărită lui Vlad Glăvăescul după judecată 114.
Şchei, sat?, oi duse la vremea ernatecului la nutreţ la ~ 178.
Şchiopul v. **Dan** ~ şi **Draghici Şchiopul**.
Şeineasca v. **Şaineşti**.
Şemnicu, sat ⟨azi în mnc. Craiova⟩, în pricină cu Mihai log. pentru moşii 417.
Şerămet vinde 1/2 din satul Curoteştii de Sus 299.
Şerb v. **Şerbu**.
Şerban, Şărban, Şirban:
Şerban banul, frate cu jupaniţa Neacşa ş.a., înzestrată cu parte în Futeştii de pe Mostişte 212, 215.
Şerban comis mare v. **Buzinca**.
Şerban din Drăguşeşti, martor 300; ~ din Susuiaci vinde loc sterp 300;
Şerban fiul: lui Bratul, vinde moşie în Nămăieşti 251; ~ lui Seman v. **Şerban** log.; ~ Stanei, familie, vinde parte lîngă hotarul Răteştilor F.
Şerban (Şărban) logofeţi: din Bilcireşti, scrie zapis 80; martor în actul dat de marea adunare a ţării 406; martor 2, 15, 21, 49, 56, 58, 88, 181, 188, 202 244, 335; semnează: 58, 188, 202, 406; ~ din Zătreni (?), martor 407; ~ soţul Neagăi, cumpără parte şi rumâni in Preajva 175.
Şerban moştean din Jupîneşti 208.
Şerbanu (Şărbanu) pîrcălab; martor pentru Grădiştea 145, 285.
Şerban (Şărban, Şirban), popi: din Izvorani, tatăl lui Ilie, cumpără delniţă 319; martor 135; ~ din Pătîrlage, scrie zapis 120, martor 190; ~, fiul popii Stanciul din Bărbuleţ, familie, cumpără ocină 240.
Şerban schimbă ocina din Pupezeni pe o alta din Pisculeşti 256.
Şerban (Şărban), tatăl lui Stoica log. (menţ.) 177, 250.
Şerban, ţigan din Potlogi 363.
Şerban vornic, ctitor la Xenofon (menţ.) 320.
Şerban voievod v. **Radu Şerban**.
Şerban al lui Rae din Cîrlige vinde cu ceilalţi săteni părţi din sat pentru bir 334.
Şerban Danovici logofăt, martor, semnează pentru Băleni 161.
Şerbanovici v. **Stoica Şerbanovici**.
Şerbăneşti v. **Şărbăneşti**.
Şerbu, Şărbu, Şerb:
Şerbu (Şărbu) din: Bătieşti, aldămăşar 219; probabil acelaşi: ~ tatăl lui Stan (menţ.) 315; ~ Buculeşti, vinde vie

189; ~ Cîrstienești, cu parte 419; martor 428; ~ Comănești, martor 304; ~ Criva de Sus, martor 92, 243, 278; ~ Golești, frate cu Mircea, vinde vad de moară 334.

Șerb, fiul: lui Iadă, familie, vinde partea lui din Star Chiojd 351; ~ lui popa Ștefan din Tătulești, eliberat din rumânie 85.

Șerb, frate cu Radul, vinde rumân cu delniță la Mușetești 163.

Șerbu, martori: la Bărbuleț 240; ~ la Corșori 263.

Șerbu, rumân din Șchei, 282.

Șerbu, tatăl lui Stan v. **Șerbu** din Bătiești.

Șerb, tatăl lui Stoica 180.

Șerbu, țigan boieresc 158.

Șerbu vinde vad de moară și loc 351.

Șerineasa v. **Șirineasa**.

***Șevărluc**, sat ⟨Schitul Topolniței, j. Mehedinți⟩, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.

Șimon Sasul din Tîrgoviște, soțul Magdei, familie, vinde casă 364.

Șintești (Șîntești), sat (Sintești, j. Ialomița; azi j. Ilfov, c. Coșereni⟩ 15, 23, 428.

Șipa, tatăl lui Ion și Stoica, rumâni din Mușetești (menț.) 31.

Șipot, sat ⟨j. Gorj⟩ 101.

Șipot, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova, c. Lipănești⟩ F.

Șipoțel, top. la Bătiești ⟨Vulturești, c. Hîrtiești, j. Argeș⟩ 315.

Șirina, sat ⟨Șirna, j. Prahova⟩, părți cumpărate de Parepa post. 124.

Șirineasa (Șărineasa, Șerineasa), sat ⟨j. Vîlcea⟩ 33, 75, 152, 378.

Șîpot v. **Șipot**.

Șohahanolul v. **Radul ~**.

Șoimari, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, funii vîndute de Goran și Stana lui Obrejie 220.

Șoldo din Budeni, martor 350.

Șolomon (Șolomonu) pîrcălab din Corbi, martor, semnează 416.

Șomonești, sat ⟨Șomănești, j. Gorj⟩ 170, 252, 322, 346.

Șongher v. **Ion Șongher**.

Șoplea, sat ⟨lg. Corlătești; s. în c. suburb. Berceni, mnc. Ploiești⟩, hotar 308.

Șoșoiul v. **Stan Șoșoiul**.

Șovîrligul v. **Șevărluc**.

Ștebliț, sat ⟨probabil Stignița, j. Mehedinți⟩, m-rea Topolnița volnicită să ia dijma de pe ocina ei din sat 82.

Ștefan călugăr, martor pentru Săseni 383.

Ștefan din Gălișești dă parte cu vad de moară pentru plata unei dușegubine 294, 364.

Ștefan fiul lui Nedelco monahul v. **Ștefan**, rumâni.

Ștefan grămătic din Păcălești, martor F.

Ștefan (Stefan), logofeți: din Brătiani, scrie zapis 21, 217, 244; ~ martor pentru vînzare în Lazul 171; ~ martor, semnează 203.

Ștefan negustor din București, fiul Nedelei, vinde loc 222.

Ștefan, popi: de la m-rea Cozia, martor 77, 79, ~ din Tătulești, eliberat din rumânie 85; ~, tatăl popii Ștefan din Tătulești (menț.) 85.

Ștefan, (doi), rumâni din Curoteștii de Sus 299.

Ștefan vinde vie în dealul Năenilor 374.

Ștefan ⟨**Surdul**⟩, domn al Țării Românești ⟨1591—1592⟩, fiul lui Ioan vodă, cărți de la ~ 67, 320.

Ștefan ⟨**Tomșa**⟩, domn al Moldovei ⟨1611—1615, 1621—1623⟩, tatăl lui Leon ⟨Tomșa⟩ voievod 22, 76, 408, 424.

Ștefan v. și **Iștfan** și **Stepan**.

Ștefănești (Știfănești), sat ⟨j. Mușcel; azi în c. suburbană Ștefănești a mnc. Pitești⟩ 319; ocină cu vecini ale lui Stroe log.; partea lui Mușat vist. vîndută pentru achitarea datoriilor 109, 302.

Ștefeni, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Teleorman⟩ 304.

Șteful din: Nucșoara (menț.) 418; ~ Potoceni, jurător 330; ~ Stăncești, martor 193; ~ din Tg. Jiu, martor 191; ~ din Urechești, martor 137; ~ din Zorești, martor 344.

Șteful logofăt, martor pentru Dătcoi 28, 33.

Șteful popă, martor pentru dealul Urlaților 106.

Șteful, postelnici din: Berilești, martor 163, 404; ~ Dărmănești, Tămășești, martor 159, 419.

Șteful, țigan (menț.) 322.

Șteful vinde vie lui Giurgea din Odobeni 90.

Șteful Piteșteanul (Șteful, ~ Pitișteanul) întărit cu moșie în Găneștii de Jos și Piteștii de Sus 405.

Șuche v. **Vasilie ~**.

Șuici, (Șiuci) sat ⟨j. Argeș⟩ 92, 232, 243, 278.

Șupitul din Maxeni, tatăl lui Bogdan care vinde parte în Cacaleți (menț.) 336.

Șușețu, sat ⟨probabil Șușița, c. Grozăvești, j. Mehedinți⟩ 408.

Șușița, sat ⟨c. Breznița — Ocol, j. Mehedinți⟩, al m-rii Tismana, săteni fugiți peste Dunăre, chemați înapoi de domn 116.

Șușmăneasa din Curpen vinde siliște de casă 271.

Știfănești v. **Ștefănești**.

Știrbei v. **Stanciul ~**.

Știrbul (Șterbul) din Tihulești, martor pentru Goruneni 350.

***Știubeae**, sat ⟨lg. Schitu Topolniței, j. Mehedinți⟩ 345.

***Știubeiele**, sat ⟨prob. Vierăși, j. Teleorman⟩, hotare, moșia lui Preda Brîncoveanu m. spătar, dăruită m-rii Vierăș 186.

Șturăbani, sat ⟨probabil Știorobăneasa, j. Teleorman⟩ 230.

T

Tabăr, meşter, duşegubina lui 315.
Tabără v. **Calen Tabără**.
Talapi din Negovani, martor 343.
Talea, tatăl lui Dragomir care cumpără în Vîrbilov (menţ.) 379.
Talpă din Măteşti, martor 329.
Tanasie, Thanasie:
Tanasie. călugăr, vinde vie 173.
Tanasie, căpitan din Rîmnic, vinde vie 334.
Tanasie din Bărbăteşti v. **Tanasie**, post.
— **Tănasie** din Orbeşti, martor 410.
— **Thanasie**, egumen al m-rii Sf. Troiţă ⟨Radu Vodă⟩ 214, 289; se judecă cu rumâni ai m-rii 423.
Tanasie, gramatic, scrie acte domneşti 271, 381; probabil acelaşi: Tanasie spudei, scrie act domnesc 418 şi Thanasie, scrie zapis 343.
— Tănasi paharnic din Bărbăteşti, v. Tanasie, post. Tanasie, paharnic din Bojorani, martor, semnătură autografă 283; probabil acelaşi: **Tanasie**, pah., martor pentru Bogdăneşti 335.
Tanasie (Tasie), paharnic din Stăneşti ⟨Rudeanul⟩, jurător 403; martor 378.
Tanasie, popă clisiarh din Tîrgovişte, martor 327, 328; semnează 327.
Tanasie, popă din Chiojd, martor 351.
Tanasie, postelnic din Bărbăteşti, martor 9, 89, 192; paharnic, (Tănasi) jurător 123.
Tanasie, rumân din Jigoreni, familie, vîndut cu ocina (menţ.) 56.
Tanasilie, popă, tatăl popei Ianache din Tîrgovişte, martor 328.
Tatoe v. **Stanciul al lui Tatoe**.
Tatomir: din Anbeşti, martor pentru hotare 228, 231; ~ din Buneşti, tatăl lui Ion (menţ.), C; ~ din Curpen, vinde loc şi vatră de casă 271; ~ din Osica, martor 372; ~ din Păpuşari, martor 294; ~ din Vlădila, dăruieşte şi vinde ocină m-rii Govora, semnează zapis 38.
Tatomir, frate cu Marin, se judeceste cu partea lui din Vîlceni, după pricină 42.
Tatomir, rumân judecit din Vulpeni şi Grua 426.
Tatul v. **Barbul Tatului**.
Tatul din Lazuri v. **Tatul**, post.
Tatul din Voivodeşti, fiul lui Drăgan, frate cu Radul, vinde vie la Măgureni 282.
Tatul, fiul jupînesei Dobra, frate cu Lăudat, exclus de la moştenire 279.
— **Tatol**, frate cu Petriman, pietrăria lui din Izvorani 319.
Tatul, frate cu popa Comanu, martor 111.
Tatul, negustor din Cotrăceni, martor 28, 33; semnează 28.
Tatul (Tatu), popă la Tîrgovişte 164; martor 327, 328.
Tatul, postelnic din Lazuri, stăpîn la Deduleşti 309.
Tatul, rumâni: din Brădăşeşti, boieresc 364; ~ din Studeniţa, fost din „bătrînii moşi" 41.
Tatul Danovic (Tatul), logofăt, fratele lui Marco log. 382; log. al treilea, martor 161; probabil acelaşi:
Tatul, log., martor 401, 413.
Tatul Jambu (~ Jambul), vinde în Drăghineşti 333.
Tălpădan, aldămăşar pentru Scăiani 351.
Tălpăşescul v. **Muşat Tălpăşescul**.
Tămăşeşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi Valea Nandrii, j. Argeş⟩, 159.
Tăpşan v. **Stoica Tăpşan**.
Tăriţă, partea lui la Măgureni (menţ.) 282.
Tărtăşeşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 59.
Tătarul, Tătariul v. **Dumitru ~** şi **Radul Tătarul**.
***Tătarul**, sat ⟨probabil lg. Boldeşti, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, partea jup. Maria Boldeasca, întărită lui Stan log. ş.a. 158.
***Tătărani**, sat ⟨probabil lg. Verneşti, j. Buzău⟩ 332.
Tătărăi j. Dîmboviţa, sat ⟨azi j. Prahova⟩, Ivaşco mare vornic stăpîn în ~ 209, 357.
***Tătărăi** j. Ialomiţa, sat ⟨probabil lg. Andrăşeşti⟩ 172, 244, 412.
Tătărăi, sat ⟨probabil Conduratu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, partea de zestre a jup. Rada, vîndută de Staico pah. Rudeanul 128; săteni din ~ schimbă parte din Tătarul cu jup. Maria Boldeasca 158.
***Tătuleşti**, sat ⟨lg. Scurteşti, j. Buzău⟩ 62.
***Tătuleşti**, sat ⟨lg. Româneşti, j. Dîmboviţa⟩ 59, 172; vătaf 149.
Tătuleşti, sat ⟨j. Olt⟩ 85.
***Tătuleşti**, sat ⟨probabil lg. Fefelei, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 404.
Tecuceni, moşie la Dădeşti ⟨j. Teleorman⟩, pricină între Stoica spăt. şi Marco log., pentru ~ 270.
***Tefuleşti**, sat ⟨j. Buzău⟩, diacon 383.
Tega, pîriu la Tega ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ podurile ~ 336.
Tega, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩, moşie vîndută de Marta călugăriţa lui Radu, Gherghe, Neagoe şi Moisi, fiii lui Mihalcea portar 336.
Teişani j. Sac, sat ⟨j. Prahova⟩ 62.
Teleajen (Teleajin, Teleajăn), rîu ⟨afluent al Prahovei⟩, sate pe ~ 148, 168; parte din ~ întărită lui Drăgoi şi Balea log. pentru vad de moară 351.
Telega, sat cu ocnă ⟨j. Prahova⟩, parte din sarea de la ~, întărită m-rii Mărgineni 39.
Teleorman, judeţ, sate şi moşii din ~ 19, 48, 270.
Teleorman, rîu, sat pe ~ 363.
Teodor, Theodor v. **Tudor**.
Teodosie, Theodosie v. **Tudosie**.
Teofan v. **Theofan**.
Teofana, monahie v. **Tudora**, doamnă.
Teofil v. **Theofil**.
Teţcoi v. **Dătcoi**.
Thanasie v. **Tanasie**.

Theodor v. **Tudor**.
Theodosie v. **Tudosie**.
Theofan (Teofan), patriarh al Ierusalimului 253; în Țara Românească, întărește danii și înzestrări făcute la m-rea Govora 254, 361; dispoziții date de ~ 361; cărți de la ~ *6*, 342; semnează grecește 254, 361.
Theofil, **Teofil**:
Theofil (Teofil), mitropolit al Țării Românești, în soborul țării 406; dă cărți 346, 406; primește jurămînt E; episcop de Rîmnic 121, 253, 264, 276, 283, 286; cumpără parte la Ulița 218; judecă 67, 71; martor, dă carte 53, 80, 81, 254; semnează: ~ Rîmniceschim 80, 81.
— **Teofil**, popă, scrie zapis 132.
Theofil (Teofil), proegumen al m-rii Cozia, martor 77, 79.
Theofil proegumen al m-rii Tismana, martor 322.
Theofil Rudeanul, monah ‹la m-rea Cozia›, martor 23, 283.
Ticliian din Belceștii de pe Vede, tatăl popii Stan și al lui Dumitru (menț.) 380.
Tifulești v. **Tefulești**, sat.
***Tihulești**, sat ‹lg. Daia, j. Vlașca; azi j. Ilfov› 350.
Tilea, croitor din Tîrgoviște, martor, semnează 164.
Tilea, din Comani, martor 85.
Tismana (Uspenia), m-re ‹j. Gorj›, sate, pricini 115, 116; rumâni 252; schimbă sate 277 și țigănci 322; locuitori din satele ~ fugiți peste Dunăre „de bogate nevoi" 116; jurători ai ~ 52.
  egumen: Theodosie 80, 81; proegumen: Theofil 332.
Tismana, pîrîu ‹j. Gorj› sat pe ~ 115.
Tismana, sat ‹j. Gorj› întărit m-rii Tismana 115.
Titești, sat ‹j. Argeș; azi j. Vîlcea› 46; seliște și locuri vîndute de Dragomir din Șuici 232.
Titu (Titiu, Titul), sat ‹j. Vlașca?; azi oraș, j. Dîmbovița› 86, 87, 145.
Tîmpa, gîrlă ‹j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș› 208.
Tîncăbești, sat ‹j. Ilfov› 314.
Tînga din Crasna, vinde parte (menț.?) 399.
Tînganu, m-re ‹j. Ilfov›, schimbă sate 214.
Tîrcavul, munte în moșia or. Cîmpulung 424.
Tîrcă din Periați, frate cu Radul (menț.) 173.
Tîrgoviște (Trăgoviște) oraș, oraș domnesc 163, 225, 238, 337, 395; scaun 76;
  Dealul ~ 364;
  case 164, 364; loc de casă 164, 336; vii 164, 327, 356, 364;
  prăvălie 63; băiaș, croitor, poșcal (?) 164; șelari 63, 164;
  sas 364;
  județul și pîrgarii 63, 328, 364;
  căpitan 14; vătaf 163; scaun 164; ispravnic al scaunului ~ 76.
  biserici: Biserica Baraților 364; Biserica Sf. Nicolae 327, 328; Biserica Sf. Vineri (Sveta Petca) 327, 328, 364; Mitropolia din ~ întărită peste sat 105; popi 155, 164, 175, 364; preoteasă 63; diaconi 63; monah 356;
  gramatic 76;
  zapis scris în ~ 327.
  v. și **Dealul Tîrgoviștei**.
Tîrgșor (Tîrșor, Tîrgușor, Turșor), oraș? ‹j. Prahova› 76, 168, 309; loc de casă 275; județ 193; iuzbași 248, 392; orășeni bătrîni 248; sîrb 392.
***Tîrgu** ‹Gilort›, tîrg ‹Bengești, j. Gorj› 322.
Tîrgu-Jiu (Tîrgul-Jiiul) oraș ‹azi mnc.› 191, 271, 297.
Tîrnava, sat ‹j. Vlașca; azi j. Teleorman› 42, 371.
Tîrnova, mitropolie ‹R. P. Bulgaria› *6*.
***Tîrșeiu** (Tîrseni), sat ‹lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt›, Pătru și Prodan își vînd părțile din ~ 417.
Tîrziia, martor pentru Drăgoeni ‹j. Gorj› 297.
Toc ..., sat 290.
***Toxobeni** (Tocsobeni, Tocsobești› sat ‹lg. Goranu, j. Argeș; azi j. Vîlcea› cu rumâni, întărit lui Pătru și Ghioca neguțători 65, 94.
Toader, **Toder** v. **Tudor**.
Toderașco (Tuderașco), vornic al doilea, soțul jupînesei Maria, vinde casă cu pivniță în București 298; ‹eroare›: portar al doilea 298.
Todoran v. **Tudoran**.
Todosia, **Todosie** v. **Tudosia**, **Tudosie**.
Toia, iuzbașă de roșii din Bălțați, întărit peste ocină și vie la Topliceni 189.
Tolia v. **Vlad Tolia**.
Toma: din Găleșești, vinde, cu tot satul, ocină și vad de moară pentru plata unei dușegubini 294; ~ (Tuma) din Mocești, vinde ocină 14; ~ din Muereasca, se vinde rumân 283, 286; ~ din Pîrscov, martor 51, B.
Toma, logofăt, scrie zapis 414.
Toma, logofăt din Cacova, frate cu Dumitru, Fiera și Matei post., martor 378.
Toma, martor pentru Muereasca 283.
***Toma**, sat ‹*Cătunul Tomei, Tomșani, j. Dîmbovița›, pricină de hotar 87.
***Tomești**, sat ‹lg. Morunglav, j. Romanați; azi j. Olt›, parte vîndută de Iane log. în zilele lui Radu Mihnea 409; părți cumpărate de Pătru din Mornuglav 417.
Tomșani, sat ‹j. Dîmbovița› 86.
Topcia, popă, martor pentru Cîndești 120.
Topile, top. la *Rătești ‹Podeni, j. Săcuieni; azi j. Prahova› F.
Topliceni, sat ‹j. R. Sărat; azi j. Buzău›, ocină și vie întărite lui Toia iuzbașă de roșii 189.
Toplița, top. la balta Bistrițelul ‹j. Dolj› 115.
Topolnița (Sf. Mihail), m-re ‹Schitu Topolniței, j. Mehedinți›, volnicită să-și ia dijma de pe ocinele de la: Șevărluc, Ștelbiț ș.a. 82; țigani, pustiită 174; egumen 174.

Topolnița, sat ⟨Schitu Topolniței j. Mehedinți⟩, vătaf 391.
***Topoloveni**, sat ⟨lg. Stroești, j. Ilfov 158, 206, 244, 405.
Topoloveni (Topolovéni) sat ⟨j. Mușcel și Pădureț; azi oraș, j. Argeș⟩ 268; dealul ~ 425; vie întărită m-rii Potoc 363.
Totos v. **Radul lu Tofos.**
Trandafir, țigan 305.
Trandafira, fiica lui Oprea cel bătrîn, vinde delnițe cu rumâni la Murgești 355.
Transilvania (Țara Ungurească), Mihai Viteazul moare în ~ 41; Matei Basarab, pribeag la Hațeg în ~ 24, 40; jupanițe din Țara Românească, în ~ 16, 312; rumâni fugiți în ~ C.
***Trănșani** j. Ialomița, sat ⟨lg. Tonea; azi în or. Călărași⟩ întărit lui Ionașco mare vornic pentru biruri neplătite 32.
Trestenic (Tristinic) sat ⟨j. Vlașca; azi Tomulești, j. Teleorman⟩ 19, 48.
Trestia, top la Alexeni ⟨j. Gorj⟩ 271.
Trestiia (Trestiiani) sat ⟨c. Pîrscov, j. Buzău⟩ 182, 235.
Trestiiani, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, parte vîndută de Manea și Radul 392; popă 392.
Trifa din Săseni, jurător 332; probabil același: Trifan ⟨din Săseni⟩, martor 4.
Trifa, megiaș din Vernești, vinde parte 98.
Trifan, pivnicer, locul lui de casă în București (menț.) 91.
Tristinic v. **Tresfenic**, sat.
Trișcă din Podbelești, rumâni, 337.
Troene, top. la Corșori ⟨j. Argeș⟩ 216.
Troianul, top. la Știubeele ⟨j. Teleorman⟩ 186, 189.
Truhana v. **Mihaiul Truhanăi.**
Trușcă v. **Sfan Trușcă.**
Truțești, sat ⟨j. Teleorman⟩ 19, 48.
Tudor, Teodor, Theodor, Toader:
Tudor, aldămășar pentru Scăiani 351.
Tudor, călugăr v. **Tudor Rudeanul.**
Tudor cel bătrîn, boier hotarnic la Blejoi 168.
— **Toader**, cneaz rumânit din Răsipiți 34.
Tudor (Tudoru), comis din Milcov, martor 92, 169, 243, 278.
— **Toader** cu parte în Cepturi 262.
Tudor din Doba v. **Tudor, log.**
Tudor din Goruneni v. **Tudor**, portar.
Tudor din Slăvitești v. **Tudor**, log.
Tudor din Topoloveni v. **Tudor**, stolnic.
Tudor: din Beleți, jurător 31; ~ din Ceuri, nepotul lui Lațco, rumân al m-rii Tismana 252; ~ (Teodor) din Bălțești, martor 300; ~ (Tudoru) din Bărbătești, fiul lui Nan post., martor 149; ~ (Tudoru) din Brezoe?, martor la Motomeanul 149; ~ (Toader, Toateri) din Lapoș, vinde parte în Cîrnitura 239; ~ (Toader) din Mătești, martor 329; ~ (Toder) din Mehedinți, martor pentru Păcălești, F; ~ din Pădureți, fiul lui Lupul, se vinde rumân 169; ~ (Toder) din Potoceni, martor 26; ~ din Scăiani, boier hotarnic 147, 148; ~ (Toader) din Strîmbeni (menț.) 146; ~ (Tuduru) din Tărtășești, frate cu Cernica, martor 59; ~ din Tîrgoviște, stăpîn de vie 356.
— **Theodor**, egumen al m-rii Topolnița 174.
Tudor: fiul Ancăi jupîneasa, vinde țigancă 12; ~ (Tudur) fiul lui Mușat al Bolei, martor pentru Săseni 383; (Toader) fiul lui Nedelco monahul, rumân din Curăteștii de Sus 299; ~ fiul lui Pătru din Fălcoi, vinde rumâni din Roșiani 337; ~ fiul lui Preda din Rîscîiați, frate cu Negoiță, vinde partea lui Ivan din Pădureți 169.
Tudor, ginerele lui Sas din Cotești, soțul Neacșei, vinde loc 236.
Tudor, iuzbașă din Comănești, martor 371.
Tudor, logofăt din Bujorani, nepotul lui Tudor log. ⟨din Slăvitești⟩ 403; martor 77, 79; probabil același:
Tudor, log., fiul Nuții, vinde loc de moară în Rîmnic 403.
Tudor, logofăt din Doba, fiul lui Iane log. din Bîrsești, familie 417; martor 378, 417; scrie zapise 409, 417; probabil același: **Tudoru** din Doba, martor, semnează 283.
Tudoru, logofăt din Gordoba, martor 169.
Tudor (Tuduru), logofăt din Slăvitești, moșul lui Tudor din Bujorani, 403; martor, semnează 283; probabil același: **Tudor**, logofăt din Rîmnic 403.
Tudor, logofăt din Vlădeni, soțul jupaniței Neacșa (menț.) 370; în călugărie: Teodosie monah 158; stăpîn în Golești 15, Băbeni 370; lasă toată averea nepoatei sale jupanița Stanca și soțului ei, Stan log. 158; același: Tudor, log., soțul Neacșei, stăpîn în Vîrliți (menț.) 404.
Tudor, logofăt, martor pentru Lazul 171.
Tudor, logofăt, scrie act domnesc 278.
Tudor, martor pentru Fîntînele 237.
— **Toader**, martor pentru Zălogi 137.
Tudor, nepotul jup. Caplea din Periș; martor pentru Futeștii de pe Mostiște 215.
Tudor, nepotul lui Udrea și al Sorei, vinde pivniță cu loc lui Mitrea post., 238.
Tudor, parte vîndută din funia lui la Ibănești (menț.) 156.
— **Toader**, popi: din Baba, martor, semnează 371; ~ , martor pentru Glodeni 117.
Tudor, portar din Goruneni, martor 29.
Tudor postelnic din Curtișoara v. **Tudor Rudeanul.**
Tudor (Toader), rumâni: din Brădășeștini boieresc 364; ~ din Izvorani, cu delniță 281; ~ din Lazul (2), 35; ~ din Lichirești, stabilit la Crăceni după legătura lui Mihai 227; ~ din Podbelești, (cel bătrîn) 337.
Tudor, spudei din București 243, frate cu Dumitru Panovici, log., scrie acte domnești 10, 16, 35, 45, 47, 54, 67, 70, 89, 115, 156, 169, 197, 215, 222, 233, 245, 258, 281, 282, 286, 318, 369, 376, 413, 425; scrie zapise 167, 243, 316, 317; semnează 316, 317; probabil același:

Tudor, scrie act domnesc 201, scrie zapis 12.
— **Theodor**, staroste, martor pentru Boldeşti, semnează greceşte 104.
Tudor, stolnic din Bîrseşti, martor 163.
Tudor, stolnic din Topoloveni, hotarnic 405; martor 158, 244.
— Toader, sulger al doilea v. **Toader**, vătaf din Popeşti.
Tudor, sulger din Ruda v. **Tudor Rudeanul**.
— **Toader**, sulger, frate cu Calotă clucer din Popeşti, martor 29, 350.
— **Toader**, sulger, martor pentru Muşceleni 397.
Tudoru, ţigan boieresc 203.
— **Tuader** (Toader) uncheaş, fiul lui Bunea din Tăcărăi, vinde ocină 209.
— **Toader**, vătaf din Popeşti, al doilea soţ al jup. Pîrva, vinde parte din satul Curăteştii de Sus 299.
Tudor, vătaf, ispravnicul scaunului Craiovei, martor 396.
— **Toader**, via lui la Scăieni 351.
Tudor vinde la Seceri 36.
Tudor (Theodor), vornic al doilea din Răteşti v. **Tudor Ciocor**.
Tudor, vornic, martor pentru Stănimirul de Jos 49.
Tudor **al lui Nan** din Căzăneşti, tatăl lui Manea care vinde în Pulaş (menţ.) 156.
— **Teodor al lui Papa**, martor pentru Mihăeşti, semnează greceşte 187.
Tudor **Boandăr**, logofăt, partea lui din Ibăneşti, vîndută de nepoţi (menţ.) 156; probabil acelaşi: Tudor, log., tatăl lui Neagoe care vinde în Ibăneşti 156.
Tudor Ciocor (Theodor), vornic , vornic al doilea din Răteşti, boier hotarnic 168; ispravnic de jurători 291, 341; martor 200, 284, 290, 300; semnează 284.
Tudoru Jălavul (Jălovul) schimbă loc de moară cu m-rea Govora, apoi îl vinde 403.
Tudor Muce, diacon, stăpîn de vie la Tîrgovişte 327, 328.
Tudor Mustaţă din Tîrşor, cumpără moşie la Trestiiani 392.
— **Toder Pirăţii** din Pîrscov, martor 51.
Tudor Rudeanul, călugăr (Tudor post. din Curtişoara, Tudor sulger din Ruda), tatăl lui Tudosie clucer şi al lui Chirca sluger, schimbă rumâni 265; jurător pentru Curoteşti 299.
Tudora, femeia lui Datco Robul din Stănimirul de Jos 49.
Tudora (Teofana monahia) doamna, mama lui Mihai Viteazul, se călugăreşte, îngropată la m-rea Cozia pe care o miluise cu satul Studeniţa şi cu rumâni 41.
Tudorache, frate cu Turturea din Sufleni, soţul Nechitei, tatăl lui Necola (menţ.) 136.
Tudoran (Todoran, Tuduran): din Fîntînele, megiaş, vinde parte din vad de moară 237; ∼ din Gherghiţa, socrul lui Datco, megiaş jurător, martor 314; ∼ Piteşti, cumpără delniţe la Izvorani 102, 103, 268; martor 319, 401, 413; semnează 401.
Tudoran, fiul lui Dragomir Vrăjitorul, vinde parte din Dărmăneşti 176.
Tudoran, judeţ din Tîrgovişte, întăreşte, cu cei 12 pîrgari, o vie în dealul oraşului 328.
Tudoran, logofăt, cumpără moşie în Pădureţ 414.
Tudoran, martor pentru Iaroslăveşti 72.
Tudoran, nepotul lui Dumitru din Mihăeşti, dăruit cu delniţă la nuntă 394.
Tudoran, pitar de Aninoasa, pricină pentru mori la Izvorani 13.
Tudoran, postelnic, fiul lui Ivaşco vornicul, vinde satul Plătăreşti 214.
Tudoran, sulger ⟨din Vlădeşti⟩, tatăl lui Iane şi Badea paharnici şi al lui Pîrvul, stăpîn peste părţi cu rumâni la Aninoasa 97; jurător 99; diata lui ∼ 241.
Tudoran, ţigan boieresc 222.
Tudoran, vătaf, martor pentru Vaidei 68.
Tudorică, popă, tatăl lui Paraschiva din Glina (menţ.) 287.
Tudosia, Todosia:
Tudosia, fiica lui Danciul Fră ..., vinde vie la Cîrlige 334.
— **Todosia**, jupînese: din Orbeşti, cumpără în Meriş 410; ∼, soţia unui vornic al doilea, cumpără în Goruneni 29.
— **Todosiia**, soţia lui Panaiut, familie, cumpără ocină şi vie la Lipia 387.
Tudosie, **Teodosie**, **Theodosie**:
— Teodosie, călugăr v. **Tudor**, log. din Vlădeni.
— **Teodosie** (Theodosie), călugăr din Fundeni, martor 228, 231.
Tudosie (Teodosie, Thudosie) clucer din Curtişoara, din Ruda ⟨Rudeanul⟩, fiul lui Tudor Rudeanul sulger, frate cu Chircă 265; familie 245; renunţă la drepturile sale în Fometeşti 153; martor 169, 246, 267; semnează 153; probabil acelaşi: Tudosie, clucer, martor 335.
Tudosie din Moşoaia, martor 386.
— **Theodosie** (Teodosie), egumen al m-rii Tismana 115, 252, 322, 346; în mirenie: Radul, popă în Stolojani 45; pricină cu m-rea Bistriţa 115, cu satul Turcineşti 45; martor 80, 81.
Tudusie, fiul Vladului Vucicăi, vinde loc în Seciul Banei 36.
Tudosie (Teodosie, Theodosie) ⟨din Cepturoaia, Corbeanul⟩ logofăt, f. mare logofăt, fiul lui Vintilă vornic şi al jup. Stanca, frate cu Negoiţă post., tatăl lui Preda spăt., nepot lui Preda ban din Cepturoaia, ginerele lui Preda ban Buzescul; stăpîn în Gropşani 78, Scorila şi Zlaşoma 122; rumâni 222; ţigani 282; judecеşte rumâni 195; martor 202, 382; în sfatul domnesc: f. mare log. 208; dă cărţi 128, 161, 406.
— **Theodosie**, martor pentru Muereasca, semnează 283.
Tudosie, paharnic, martor eroare: pt. Tudor, comis? 243.

Tudosie, postelnic, fiul lui Staico Rudeanul pah. şi al Radei, familie, stăpîn în Fometeşti 167 şi Bărcăneşti, semnează zapis 335.
Tudosie (Todosie) rumâni din: Lazul 35; ~ din Muereasca 283, 286.
Tudosie, ţigan mănăstiresc 290.
— **Theodosie**, vătaf, martor pentru Şerbăneşti, semnează greceşte 188.
Tudosie Rudeanul (Theodosie), logofăt, f. mare logofăt, tatăl lui Staico Rudeanul pah., „moşul" lui Preda, Tudosie şi Staico postelnici 128, 335; bani domneşti de la Petru voievod rămaşi la ~ 128; ocină cumpărată la Futeştii de pe Mostişte 215; jurător (menţ.) 247.
Tufe, top. la Văcăreşti ⟨mnc. Bucureşti⟩ 377.
Tufeşti, sat, fiii lui Mihalcea portar, întăriţi peste părţi din ~ 336.
Tuleasca, funie cu rumâni la Muereasca ⟨j. Vîlcea⟩ 283, 286.
Tunsul din Celei⟨?⟩, partea lui, întărită m-rii Potoc 363.
Turbalint din Nucşoara, rumân 418.
Turbureşti, sat ⟨j. Dîmboviţa?⟩ ocina Vîlcului, întărită m-rii Potoc 363.
Turcea, tatăl lui Nan din Şăineşti (menţ.), D.
Turceni, sat ⟨j. Gorj⟩ 280.
Turcia v. **Ţara Turcească**.
Turcineşti ⟨j. Gorj⟩, sat întărit moşnenilor 45.
Turcu, Turcul v. **Draogmir** ~ şi **Neagul Turcul**.
Turcul, rumâni: din Fometeşti, întărit unor negustori 245; ~ din Nucşoara 418.
Turculescul v. **Ghinea Turculescul**.
Turnaţ, top. la Gioroc ⟨j. Romanaţi; azi în c. Castranova, j. Dolj⟩, Iova din Gioroc îşi înzestrează fiica în ~ 30.
Turtă v. **Dragomir Turtă**.
Turtiman v. **Radul Turtiman**.
Turturea din Glina v. **Turturea**, pah.
Turturea din Sufleni, soţul Stancăi, frate cu Badea, familie, cu parte în Sufleni 134; pricină 136
Turturea, paharnic, stăpîn în Glina 287.
Tutana, m-re ⟨j. Argeş⟩ reparată de Radu vodă ⟨Mihnea⟩, pricină pentru vad de moară, E.

Ţ

Ţalapi, stolnic, ia bani cu camătă şi cumpără un rumân 111.
Ţalapion v. **Sarapion**, popă.
Ţangonie din Tîrgu Jiu, tatăl lui Iorga 191, 271.
Ţapul v. **Stan Ţapul**.
Ţara Grecească, arhiepiscopie în ~ 47.
Ţara Moldovei v. **Moldova**.
Ţara Românească (~ Rumânească, Ungrovlahia, Vlahia, în titulatura domnului: passim; steagul ~ 358; mitropolit al Ungrovlahiei 17, 18, 25, 80, 128, 253, 346; moldoveni în ~ 170; Theofan, patriarhul Ierusalimului, aflat în ~ 361.
Ţara Turcească, locuitori din satele m-rii Tismana, fugiţi în ~ „de bogate nevoi" 116; v. şi **Ţarigrad**.
Ţara Ungurească v. **Transilvania**.
Ţarigrad, oraş ⟨Istambul⟩ 337; boier muntean la ~ 110; haraci dus la ~ 406; patriarh de ~ 6.
Ţaţă v. **Ion Ţaţă**.
Ţânca, pîriu la Jupîneşti ⟨j. Gorj⟩ 208.
***Ţeroveţ**, sat ⟨Ceroveţi, lg. Lumnic j. Mehedinţi⟩ vătaf; popă 391.
Ţica, ţigan 408.
Ţigăneşti, sat ⟨j. Ilfov⟩ 138.
Ţigăneşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 9, 31, 89.
Ţintea din Mirceşti vinde vie cu ocină 282.
Ţiţeia, cneaz rumânit din Răsipiţi 34.
Ţiţa, sat ⟨j. Dîmboviţa; azi Dealul Mare⟩ 69.
Ţuia v. **Stoica Ţuia**.
Ţundrea (Ţondră), căpitan, în marea adunare a ţării 406; martor pentru Tîrgovişte 327, 328; semnează 327.
Ţundrea, cneaz rumânit din Răsipiţi 34.

U

Uda, sat ⟨j. Argeş⟩ 3.
***Udeni**, sat ⟨lg. Produleşti, j. Dîmboviţa⟩ megiaşi din Produleşti cu ocina la ~; parte din ~ vîndută de Adînca vătaf lui Rafail călugăr 76.
Udrea din Rădăcineni, martor 167,
Udrea din Săcuiani, frate cu Dobre armaş, martor, 217, 244.
Udrea din Vîlsăneşti, martor 380.
Udrea iuzbaşă de roşii din Cosoba, martor 158.
Udrea, logofăt din Rădăcineşti, martor, jurător 245, 246; probabil acelaşi: Udrea, sulger, jurător 226, 267.
Udrea, logofăt, martor pentru Uliţa de la Rîmnic 23.
Udrea, martor pentru Lipereşti 138.
Udrea, postelnic din Bibeşti, fiul lui Vlad post., stăpîn în Lindiceşti şi peste ţigani 322, 429; martor 113, 200, 209; semnează 209.
Udrea, soţul jupînesei Sora 238.
Udrea sulger v. **Udrea**, logofăt din Rădăcineşti.
Udrea al Drăganei, cu vie la Tîrgovişte 356.
Udrea Găescul din Mogoşani, martor 135.
Udrişte, ban din Mărgineni, închină Cricovenii m-rii Mărgineni (menţ.) 177.
Udrişte, frate cu Vlaicul, martor pentru Priseceni 119.
Udrişte, fiul jupaniţei Maria, în pricină pentru Curoteştii de Sus 299.
Udrişte logofăt v. **Udrişte Năsturel**.
Udrişte, logofăt din Şerineasa, fiul lui Oprea log., stăpîn în Foleştii de Jos 75; logofăt de cămară, martor 28, 33; semnează 28.
Udrişte, martor pentru Drăghineşti 333.

Udriște, postelnic din Drăgoești, dăruiește Medvejdea și Malovățul m-rii Govora (menț.) 296.
Udriște, postelnic, frate cu Drăghici post., dăruiește Lucianii Mitropoliei 105.
Udriște, vornicul doamnei din Roșia, stăpîn de țigani 408; inchis de Leon Tomșa vv. și urgisit 408; martor, jurător 277, 297, 335, 348; semnează 335.
⟨Udriște Năsturel⟩ (Uriil), logofăt, dă învățătură unui spudei 56.
Udriște, tatăl lui Stan, partea sa din Cacaleții de Coastă (menț.) 336.
Uești, sat ⟨j. Argeș; azi Uiasca, c. Bascov, mnc. Pitești⟩ 29.
Uești, sat ⟨j. Vlașca; azi j. Ilfov⟩ 25, 267.
Ugrin, din Mărăcineni, jurător 332.
***Ulitești**, sat ⟨Mărginenii de Jos, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ parte cu rumâni întărită m-rii Mărgineni 177.
Ulița de la Rîmnic, sat ⟨mnc. R. Vilcea⟩, parte cu rumâni dăruită de jupineasa Vilae lui Pîrvul log. 23; parte cu vad de moară cumpărată de Ep. Rîmnicului 218.
Ulmuleț, top. la Luciani ⟨j. Dimbovița⟩ 105.
Ungrovlahia v. **Țara Românească**.
Ungureni, sat ⟨Unguriu, j. Buzău⟩ 4.
Ungurenul v. **Barbul Ungurenul**.
Ungurul v. **Vlaicul Ungurul**.
Unta, moara sa din Samara (menț.) 131.
Ureche v. **Obîrșia lui Ureche**.
Urechești, sat ⟨j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩ 137.
Urești, sat ⟨probabil Orești j. Ilfov⟩ 207.
Uria v. **Huria**, sat.
Uriil logofăt v. **Udriște Năsturel**.
Urlați (Orlați), sat ⟨j. Săcuiani; azi oraș, j. Prahova⟩ 147, 148; pogoane de vie din dealul ~ vindute de Gheorghe Litului jupinului Manole 106; vie vindută de Turturea lui Gherghe spătar 134.
Urloiu v. **Stan Urloiu**.
Ursul din: Focșéni, martor 137; ~ din Izvoare, jurător 52; ~ din Motomeanul, tatăl lui Manea (menț.) 149.
Ursu, rumâni: din Ciocănești 267; ~ din Studenița 41.
Ursul cel bătrîn, martor pentru Cornățel 225.
Urziceni, sat ⟨j. Ilfov; azi oraș⟩ 374.
***Uscați**, sat ⟨lg. Vasilați, j. Ilfov⟩ 163, 195, 207, 227, 267.

V

Vadul Țiganului, top. la București 228, 231.
Vaideei, m-re ⟨Slobozia lui Enache, j. Ialomița⟩ 412.
Vaideei, sat ⟨Vaidei, c. Stănești, j. Gorj⟩ 271.
***Vaideei lîngă Slăvica**, pe apa Ialomiței, sat ⟨or. Slobozia⟩ al m-rii domnești ⟨Slobozia lui Enache⟩ scutit de dări 7, 374.
Vaideei (Vaidei), sat ⟨Vaideeni, j. Vilcea⟩, Hlebul, Radul ș.a. se vind rumâni cu ocinele 68; cumpărat de domn și dăruit m-rii Bistrița 115.
Valahia v. **Țara Românească**.
Vale, m-re ⟨Țițești, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, parte din Lăzărești, închinată ~ 273.
Vale, sat ⟨probabil Valea Mare, j. Mușcel și Pădureț; azi j. Argeș⟩, popă 413.
Valea Boului, sat ⟨j. Săcuieni; azi Valea Cricovului, j. Prahova⟩ 293.
Valea Caselor (Valea Casei), top. la Bătiești ⟨Vulturești, c. Hintești, j. Argeș⟩ 315.
Valea cea Adîncă, top. la ⟨Mocești, j. Săcuieni; azi j. Buzău⟩ 336.
Valea Cerului, top. în hotarul lacului Tomei 341.
Valea Corbului, top. la Strîmbeni, j. Prahova 146.
Valea cu Perii, top. la Futeștii de pe Mostiște, j. Ilfov 212, 215, 317.
Valea lui Dadul, top. la Jupinești, j. Mușcel și Pădureț ⟨azi j. Argeș⟩ 208.
Valea Lupoaiei, top. la Scăieni ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩ 351.
Valea Nicovani v. **Negovani**, sat.
Valea Pleșcioi, top. la *Ciinești și Mănăilești ⟨j. Vilcea⟩ 407.
Valea Sării, top. ⟨lg. Bărăști, j. Buzău⟩ 259.
Valea Tancului (~ Teancului), top. la Vernești, j. Buzău, vii 210; ocină și vie stăpînite de Oprea mare agă, m-rea Adincata ș.a. 284, 291.
Valea Stălniții, top. la Zlașoma 122.
Valea Voievodului, podgorie în Dealul Tîrgoviște 356.
Vancea, popă din Rîmnic, martor 283.
Varlam (Vărlamu), egumen al m-rii Dealul 76; martor 327, 328; semnează 327.
Varnița, sat ⟨Gvardinița, j. Mehedinți⟩, în hotar cu Zlașoma 122.
Vasilache stolnic mare v. **Vasilie Paindur**.
Vasilie, agă, martor pentru Mușetești 163.
Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah) dăruiește m-rii Govora ocină la Frăsinet (menț.) 5.
Vasilie ⟨călugăr⟩ (monah), frate cu Mihail, vinde vie la Cîndești 336.
Vasilie, călugăr, tatăl lui Micșan care se vinde rumân (menț.) 56.
Vasili din Brătești v. **Vasili**, post.
Vasilie din: Corșori 223; ~ din Dărmănești, martor 176; ~ din Vaidei, se rumânește cu ocina 68.
Vasilie, egumen al m-rii Arnota, năstavnic, cumpără sat 335.
Vasilie (ermonah ~), egumen al m-rii Bistrița, pricină cu m-rea Tismana 115; ia jurători pentru Băbeni 260; martor 57, 80, 81, 238, 283; semnează 57, 80, 81, 238.
Vasilie (Văsiiu), fiul lui Albul log. din Rătivoești, frate cu Albul, vinde părți cu

rumâni la Aninoasa 97, la Ştefăneşti 109, 302; martor 159, 241; scrie zapis 97; semnează zapise 97, 109.
Vasilie, fiul lui Neagul din Greci, nepotul lui Dumitraşco clucer din Spineni şi al jup. Maria, vinde la Izvorani 268, 281.
Vasilie, frate cu Neagoe şi Bale, vinde în Şirina 124.
Vasilie monah v. **Vasilie**, călugăr.
Vasilie, nepotul lui Larion, cu vie şi ocină la Verneşti 284.
Vasilie, popă din Tîrgovişte, martor 175, 327, 328.
Vasilie, portar, trimis domnesc 11.
Vasilie, postelnic din Brăteşti, martor (menţ.) 2.
Vasilie, postelnic din Brătuleşti, vinde ocină la Podbeleşti (menţ.) 337.
Vasilie, postelnic ⟨din Tîrgovişte?⟩, martor 229.
Vasilie, postelnic, fiul lui Mihai f. mare spătar ⟨Coţofeanul⟩ şi al Hîrsovei, se înfrăţeşte cu Vucina mare pah. 364.
Vasilie, rumân din Podbeleşti 337.
Vasilie scrie zapis 97.
Vasilie, soţul Giurei, vinde vie la Cindeşti 179, 336.
Vasilie, spătar, fiul lui Muşat vist. şi al Samfirei, tatăl Neacşei, Ioanei, Vilaei, familie 6, 96, 126, 268; stăpîn în Izvorani 319, Muşeteşti 246, 267, Ştefăneşti 302, Trănşani 32, mori 13, 96, rumâni 301, ţigani 135, 268; pricină de familie 6, 96, 126, 129, 160, 257; semnează 301; probabil acelaşi: **Vasilie**, spătar, martor pentru Izvorani 102.
Vasilie, stolnic, jurător 71.
Vasilie stolnic mare v. **Vasilie Paindur**.
Vasilie, ţigan (menţ. ult.) 21.
Vasilie, vistier, frate cu Necula vist., dăruiţi de Radu Mihnea cu jumătate din Deduleşti pentru slujbă dreaptă 309.
Vasile Culiu, fiul lui Hagi Culiu, diata lui, semnează 353.
Vasilie Drăncescul, popă, scrie şi semnează zapis 327; scrie act al judeţului şi şi pîrgarilor din Tîrgovişte 328.
Vasilie Paindur (Vasalachi, Vasilache, Vasilachi, Vasilie, ~ Paendur, ~ Paiandur, ~ Paindor, ~ Painîndur) mare stolnic, soţul Caplei 104; stăpîn în Budureşti 60;
în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 31—35, 39, 42, 44—47, 54, 56, 63, 67, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 128, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—272, 278, 282, 286—289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 369, 374, 376, 377, 381, 399, 403, 405, 407, 408, 411—413, 417, 418, 423, 424, 425, 427;
martor 2, 58, 104, 161, 181, 335, 382, 398;
în marea adunare a ţării dă carte de dezvinovăţire 406; jurător 234; semnează 58, 335, 398, 406.
Vasile Stancovici traduce doc. slav în 1833 205.
Vasilie Şuche (Vasili) din Cîineşti, martor 14.
Vaţa, sat ⟨j. Argeş⟩ 188.
Văcarea v. **Vlad Văcarea**.
Văcărescu v. **Barbu Văcărescu**, log. mare.
Văcăreşti, boieri, în pricină cu Mitropolia pentru satul Luciani 105.
Văcăreşti, sat ⟨j. Dîmboviţa⟩ 87, 267.
Văcăreşti, sat ⟨mnc. Bucureşti⟩, în hotarul m-rii Sfînta Troiţă 377; logofăt 207, 217, 244, 405.
Vădinău, apă la Cornul ⟨Vodnău⟩ ⟨probabil c. Drăgăneşti, j. Prahova⟩, vad de moară, pe ocina m-rii Snagov, întărit lui Iancu căpitan, după pricină 199.
Vădislav, Vlădislav:
Vădislav din Belcin v. **Vădislav**, post.
Vădislav din Dranoveţi, martor 409.
— **Vlădislav** din Slănicul de Jos, tatăl lui Stoica (menţ.), C.
Vădislav, logofăt, martor pentru Bucureşti 242.
Vădislav, postelnic din Belcin, schimbă ţigancă 364.
Vădislav ⟨II⟩ voievod, domn al Ţării Româneşti ⟨1446—1456⟩, tatăl lui Vladislav al III-lea, 10; cărţi de la ~ 250, 424.
Vădislav ⟨III⟩ voievod, domn al Ţării Româneşti ⟨1523—1525⟩, fiul lui Vlădislav al II-lea, carte de la ~ 10.
Văgiuleşti, sat ⟨j. Mehedinţi; azi j. Gorj⟩ ceauş 410.
Vălari, sat ⟨j. Gorj⟩ 271.
Văleni, sat ⟨c. Sălătrucu, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩, parte din ~ şi din munte, cu rumâni, dată de jup. Dobra, fiului ei Lăudat 279; v. şi dealul **Vălenilor** podgorie ⟨j. Argeş⟩ 425.
Văleni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ 34, 80, 92, 153, 167, 203, 243, 245, 278.
Văleni, sat ⟨j. Vîlcea⟩, Ilina şi Velica, fetele lui Radu Piarsică, cu parte în ~ 125.
Vărăşti, sat ⟨j. Ilfov, comună⟩ 42.
Vărăşti, sat ⟨j. Ilfov, c. Dascălu⟩ 267; probabil acelaşi: ~ de Cringu 188.
Vărăşti, sat cu baltă ⟨j. Ilfov; azi j. Ialomiţa⟩, scutire de vamă acordată m-rii Viforîta 66.
*Vărăşti de pre Drînbovnic, j. Vlaşca, sat ⟨lg. Glavacioc; azi j. Argeş⟩, megiaşi se vînd rumâni cu ocina 175.
Vărban din Piteşti, martor 343.
Vărbilău (Vîrbilov), sat ⟨j. Săcuieni, azi j. Prahova⟩ 310, 379.
Văsiiu, „moş" din Cîndeşti 182; pricină 235; martor 120.

Văsiiu din Rătivoești v. Vasilie, fiul lui Albul log. din Rătivoești.
— **Vesiiu** din Dedulești ⟨?⟩, martor pentru Mătești 329.
Văsilați (Văsălați), sat ⟨Vasilați, j. Ilfov⟩ 207, 267.
Vătășească, parte la Săcuiani ⟨lg. Tînganu, j. Ilfov⟩ cumpărată de Dumitru Dudescu 244.
Vedea, rîu, sat pe ~ 380.
Velica, fiica lui Dragul post., moștenește în Mănești, Bîrsești ș.a., vinde în Poiana (menț.) 247.
Velica, fiica lui Radu Piarsecă și a Cîrstianei, sora Ilinei, vinde la Văleni 125.
Velica, sora lui Oprea din Păușești, nepoata lui Calivin călugărul, vinde la Păduret 414.
Velica, țigancă boierească 268.
Vélter v. Stan Vélter.
Veniamin, egumen al m-rii Strîmbul, cumpără jumătate din Murgești, pe vremea lui Radu Șerban 355.
Ventilă v. Vintilă.
Vereani, sat ⟨probabil j. Dolj⟩ 11.
Vernești j. Buzău, sat 344; megieși vînd din partea Cîrlomănească 98; ocină și vii stăpînite de Oprea mare agă, m-rea Adîncata ș.a. 284, 291; partea Balculească, cu ocină și vie, întărită lui Partenie monah 291; parte cu vie, întărită lui Gherghe și cetei sale 332.
Vernești, sat ⟨probabil j. Ilfov⟩ moșie cu rumâni dăruită de jupanița Ana, fiica Mariei Floreasca, m-rii Strîmbul 198.
Vesiiu v. Văsiiu.
Veștișorivi, lac ⟨lg. Lacul Tomei j. Dolj?⟩ 341.
Vetrea din Potoceni, jurător 332.
Vichentie, nepot de fiu al lui Vișan, vinde părți din Morunglavi, Iași și Tomești 417.
Vierăș (Vieroșul, Virăș, Vovidenie), m-re ⟨j. Mușcel și Păduret; azi Făgetul, c. Colibași, j. Argeș⟩ dăruită cu satul Știubeele de Preda Brîncoveanu mare spătar 186; dijma de pîine cuvenită ~ din satele sale 95; pricină cu moștenii din Jupînești 208, cu m-rea Tismana 115; egumen 95, 208.
Vihorîta (Vihorăști, Nașterea Maicii Domnului), m-re ⟨j. Dîmbovița; azi Viforîta or. Tîrgoviște⟩, stăpînă peste satul Gurguiați cu bălți 258; scutire de vamă 66.
***Viiani**, sat ⟨lg. Radovanul, j. Dolj⟩, muntele ~ 11.
Vilae, fiica lui Eftimie f. mare portar și a Vilaei, soră cu Anca, Marica, Neacșa și Dima post., dăruiește parte cu rumâni din Ulița de la Rîmnic, lui Pîrvul log. 23.
Vilae, fiica Mariei și a lui Vasilie spăt., soră cu Neacșa și Ioana, stăpînă 6, 129, 257.
Vilae, jupaniță, mama lui Mihai post. dăruiește jumătate din satul Hodopeni m-rii Radu Vodă (menț.) 289.
Vilae, jupîneasa lui Eftimie f. mare pitar, mama lui Dima post., ș.a. lasă la moarte parte din Ulița de la Rîmnic, lui Pîrvul log. (menț.) 23.
Vilae, soția lui Cherbeleț, în pricină pentru Ostra 84.
Vintilă, Ventilă:
Vintilă din Orbești, martor 410.
— **Ventilă** din Tătulești v. Ventilă, vătaf.
Vintilă, fiul lui Nedelco, martor pentru Bucu 321.
Vintilă (Ventila), frate cu Necula ș.a., se vinde rumân 283, 286.
Vintilă, frate cu Stan vătaful din Balș martor 195.
— **Ventilă**, județ, cartea lui cu pîrgarii din Tîrgoviște (menț.) 63.
Vintilă, logofăt, scrie carte pentru Sufleni 134.
Vintilă, martor în cartea județului din Tîrgșor 193.
— **Ventilă** (Ventiilă), paharnic din Turșoru, martor 76.
Vintilă (Ventila, Ventilă), postelnic, fiul lui Preda post. din Tătărani și al Maricăi, pricini 198, 211; probabil același: Ventilă, post. tatăl lui Cîrstea și Oprea din Săteni (menț.) 63.
Vintilă, țigan 408.
Vintilă, vătaf din Brezoe, cumpără la Berciugov 192; martor 59, 268.
— **Ventilă**, vătaf din Tătulești, tatăl lui Calotă (menț.) 149.
— **Ventilă** (Ventelă) vinde ocină comisului Apostolache 293.
Vintilă, Ventilă voievod v. Vlad Vintilă, domn.
Vintilă, vornic ⟨din Cornățeni⟩, soțul Stancăi, tatăl lui Tudosie log. și Negoiță post. (menț.) 282.
Vintilescu v. Radul Vintilescul.
Visarion, egumen al m-rii Potoc, cumpără în Vlăduța 363.
Vispești, sat ⟨j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, deal cu vii 173.
Vistion, rumân din Fometești, întărit unor neguțători 245.
Vișa v. Stanul Vișei.
Vișa din Cîrstinești, fiica Sorei, vinde locuri 428.
Vișa, fiica lui Stancu din Mircești, vinde vie la Cîndești 336.
Vișa, jupîneasa lui Grama pitar, dă parte din Șerbănești, la înfrățire 188.
Vișa, jupîneasa lui Stan log., m-rea Mărgineni, dăruită cu parte și rumâni de ~ (menț.) 123.
Vișa, jupîneasă, moașa Stancăi, a lui Oancea și Negre, stăpînă în Mihăești (menț.) 201.
Vișa, soția lui Dima călăraș, cumpără în Liudești 130.
Vișa, soția lui Voico din Fiani 314.

Vişa, ţigancă boierească 369.
Vişan, cneaz rumânit din Răsipiţi 34.
Vişan din Urziceni, vinde vie în dealul Năenilor 374.
Vişan, moşul lui Vichentie, cu părţi în Morunglavu, Iaşi şi Tomeşti (menţ.) 417.
Vişan, popă din Muşeteşti, martor 163.
Vişan, rumâni: din Curăteştii de Sus 299; ~ din Lazul 35.
Vişină, frate cu Stanciul, vinde la Săcuiani ⟨Ilfov⟩ 244.
Vihoritul v. **Calmăţuiul Vihorîtului**.
Vîlcăneşti, sat 419.
Vîlcea, judeţ, sate din ~ 17, 18, 67, 75, 167, 169, 196, 245, 264, 276, 283, 386, 335, 411;
preoţi, egumeni, boieri, roşii din ~ 283.
Vîlceaua Gemenii, top. la Luciani 105.
Vîlceaua Preajvei, top. la Luciani 105.
Vîlceaua Văcarilor, top. la Luciani 105.
***Vîlceni** j. Vlaşca, sat ⟨lg. Comoara; azi j. Teleorman⟩, rumâni judeciţi 42.
Vilcul, Vil[i]cul v. **Bunea Vîlcul**, log.
Vîlcul v. **Oprea al lui Vîlcul**.
Vîlcul, boier hotarnic la Blejoi 168.
Vîlcul cel bătrîn din Dărmăneşti, martor 176; probabil acelaşi: Vîlcul din Dărmăneşti, martor, semnează 141 şi ~ tatăl lui Miine (menţ.) 384.
Vîlcul: din Alexeni, vinde loc 271; probabil acelaşi, tatăl lui Detco şi al Opriţei 271; ~ din Muşeteşti, rumân 267; ~ din Puţintei, fiul lui Cernat, martor 98.
Vîlcul, hotarul ~ la Şarlău ⟨j. Dîmboviţa⟩ 59.
Vîlcul, ocina lui la Turbureşti, întărită m-rii Potoc 363.
Vîlsan vinde parte la Curtea ⟨j. Gorj⟩ (menţ.) 191.
Vîlsăneasca (Vîlsănească), parte în satul Băleni, a lui Badea post. 161, 382.
***Vîlsăneşti**, sat ⟨Olari j. Romanaţi; azi j. Olt.⟩ 380.
Vîlsul, martor pentru Grădiştea ⟨j. Ilfov⟩ 285.
Vîltureşti, sat ⟨Vultureşti, j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ 219.
Virbilov v. **Vărbilău**.
Vîrbiţa, sat ⟨j. Dolj⟩ boieresc, cu rumâni, schimbat cu alt sat 316, 317.
Vîrf, top. la Susuiaci 300.
Vîriţi, sat ⟨j. Dolj; azi Jiul⟩ vătaf 396, 426.
***Vîrîţi** j. Olt, sat ⟨Sprincenata⟩ 169, 270; parte cu vii şi grădini, întărită lui Ivan post. şi jup. sale, Ilina 272; partea lui Pătraşco, cu vii, rumâni şi ţigani, moştenită de fraţii săi, Stroe şi Dumitru stolnici 185.
Vîrjoghe, sulger, închină vad de moară m-rii Tutana, E.
Vîrjoghie din Măniceşti, jurător 270.
***Vîrliţi** (Vîrleţi), sat ⟨lg. Coslegiu, j. Săcuieni; azi j. Prahova⟩, partea lui Vintilă din Teişani, vîndută cu rumâni lui Drăghici post. 62; parte cu vad de moară, vîndută de Neacşa 404.
Vîrtopul Boarteşiului, plai în moşia or. Cîmpulung 424.
Vîrtopul Epurelui, plai în moşia or. Cîmpulung 424.
Vîrtopul Modroghinului, plai în moşia or. Cîmpulung 424.
Vîrvor v. **Ion Vîrvor**.
Vladul, Vlad:
Vladul, ban, cumpără jumătate din satul Futeştii de pe Mostişte 215.
— **Vlad**, bărbatul Dragnei, care vinde în Ibăneşti 156.
Vladul, boi luaţi de la ~ 101.
Vladul cel orb v. **Vladul Orbul**.
Vladul, dărăbanţ, vinde falce de pădure de sub Piscuri 112.
— **Vladu**, diacon, martor pentru Muereasca, semnează 283.
Vladul din Bîrseşti v. **Vladul**, post. din Bîrseşti.
Vladul: din Bătieşti, aldămăşar şi martor 219; ~ din Carcadulea, martor 166; ~ din Ciineşti, martor 14; din Comani, martor 85; ~ din Copăceni, vinde vie la Grădiştea de Sus 285; ~ din Coteneşti, martor 279 ~ ⟨din Curpen⟩, aldămăşar 271; ~ din Curte, martor 191; ~ din Dranoveţi, martor 409; ~ din Fleşti, martor 294; ~ din Ghina ⟨probabil: Glina⟩, boier hotarnic pentru Găneştii de Jos şi Piteştii de Sus 405; ~ din Jugureni, fiii lui vînd din ocina Găgenească 259; ~ din Pulaş, fiul Dobranei, vinde parte 156; ~ din Rîmnic, frate cu Pîrvul log., martor, semnează 283; ~ din Tîrgovişte, martor 163; ~ din Unguréni, martor 4; ~ din Vrăneşti, martor 300; ~ din Zărneşti, megiaş hotarnic pentru Găleşeşti 139.
Vladul, fiul lui Anghel din Iaroslăveşti, martor 72, 411.
— **Vladul**, fiul lui Baico din Saineşti, martor, D.
Vladul, fiul lui Coarvă din Zoreşti, vinde vie 222.
— **Vlad**, fiul lui Crăstian din Loloeşti, vinde vie 311.
Vladul, fiul lui Efrem log., martor la Tîrgovişte 327, 328.
Vladul, fiul lui Negoe, se vînd rumâni la Vaidei 68.
Vladul, fiul lui Radul din Curtea, vinde din partea lui Vîlsan 191.
— **Vlad**, fiul lui Toader din Strîmbeni, vinde ocină 146.
— Vlad, fiul lui Vlad log. Rudeanul v. **Vlad**, post.
— **Vlad**, fiul Negritei, frate cu Stanciul 26.
Vladul, frate cu Ilie post. întărit în Gropşani 78.
— **Vladu**, frate cu Mihnea Vit, vinde parte în Tufeşti 336.
Vladul log. v. **Vlad Rudeanul**.

Vladul, log., cumnat cu Stanciul și Voico, martor la Ulița 218.
Vladul, moșneni: din Glina, se vinde rumân lui Mihai Viteazul 287; ~ din Jupînești 208; ~ din Prodelești, cu parte în Udeni 76.
Vladul, partea lui din Ludești, întărită m-rii Potoc 363.
Vladul, popi: din Jupînești 208; scrie zapis 366.
Vladul, portar, fiul lui Oprea portar din Rîmnic, tatăl lui Stanciul Portărescul care vinde vad de moară pe Rîmnic (menț.) 213.
Vladul, postelnic din Bîrsești, martor 283, 289, 407.
Vladul, postelnic, fiul lui Vladul Rudeanu log., nepot al lui Teodosie log., frate cu Andrei sulger și cu Radul 153, 245, 335; în pricină pentru Futeștii de pe Mostiște 215; renunță la drepturile lui în Fometești 153.
— **Vlad**, postelnic, tatăl lui Udre post., schimbă țigănci cu m-rea Tismana (menț.) 322.
Vladul, rumâni: din Fometești, întărit unor neguțători 245; ~ din Gropșani 78; ~ din Jigoreni, fiul lui Cupen (menț.) 56; ~ din Muereasca 283, 286; (altul) frate cu Necula 283, 286;
Vladul, stolnic din Zărnești, jurător 226, 246, 267.
— **Vlad**, tatăl lui Stan martor pentru Dedulești 330.
Vladul vinde vie la Vispești 173.
Vlad voievod v. ~ **Călugărul**, ~ **cel Tînăr**, ~ **Dracul**, ~ **Înecatul**, ~ **Țepeș** și **Vlad Vintilă**.
Vlad voievod, tatăl lui Basarab, străbunicul lui Matei Basarab eroare pentru **Basarab**
Vladul, vornic din Drăngești, martor 49, 397; probabil același: Vlad vornic, trimis de domn cu haraciul la Poartă 406, martor pentru Dătcoi, semnează 221.
Vladul al Oprinei (~ al Oprinii, ~ Oprinii) din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276, 283, 286.
Vladul Băloae, moștean din Jupînești 208.
— **Vlad Caloian** (Vlad) din Cîndești, martor 93.
Vladul Cazac din Baba, megiaș ⟨jurător⟩ pentru Vîlceni 42; probabil același: ~ **Cazacul** din Costeni, martor pentru Drăgănești, semnează 371.
— **Vlad Călugărul** (~ voievod), domn al Țării Românești ⟨1481—1495⟩, tatăl lui Radu cel Mare 55, 152, 402, 405; danii m-rilor Govora 152, 402 și Glavacioc 61; cărți de la ~ 55, 61, 152 (menț.).
— **Vlad⟨cel Tînăr⟩** (~ voievod, Vlăduț), domn al Țării Românești ⟨1510—1512⟩, tatăl lui Vlad Înecatul (menț.) 150, 320.
— **Vladu Cioroiul** din Jugureni, martor 259.
— **Vlad ⟨Dracul⟩** (~ cel Mare), domn al Țării Românești ⟨1436—1442, 1443—1446⟩, tatăl lui Radul cel Frumos și al lui Vlad Țepeș 10, 363; carte de la ~ 250, 424.
Vladul Glăvăescul, fiul Oprei log. din Pizdulești, rob în zilele lui Simion Movilă, volnicit de domn să-și stăpînească moșia din Schei 114.
— **Vlad Hoștean** ⟨Hoșteneală⟩, tatăl lui Dobrea din Bălișoara cu parte în Cacaleți (menț.) 336.
— **Vlad Inimă Rea** din Bășinești, soțul Ilinei (menț.) 393.
— **Vlad ⟨Inecatul⟩** (~ voievod), domn al Țării Românești ⟨1530—1532⟩, fiul lui Vlad cel Tînăr, cărți de la ~ 150, 320.
Vladul Moțai, rumân din Stoienești 54.
Vladul Narăcea din Samara, martor 131.
Vladul Nebleajnicul, rumân din Stoienești 54.
Vladul Orbul (Vladul cel orb) din Muereasca, se vinde rumân 283, 286.
Vladul Pozmîrcă din Jugureni, martor 259.
Vladul Roman din Muereasca, se vinde rumân lui Matei Basarab 276.
Vladul Roșca din Brătiani, tatăl lui Voico, bunicul Eftanei, stăpîn peste rumâni în Mușetești (ment..) 31.
Vladul Rudeanul (Vlad, Vladul) logofăt din Ruda, soțul Dospinei 227, tatăl lui Andrei, Radul și Vladul, familie (menț.) 152, 153, 215, 245, 316, 317, 335; întărit peste rumânii din Lichirești, stabiliți în Crăceni după legătura lui Mihai Viteazul (menț.) 227; închină ocină și rumâni la Ninășești, m-rii Flămînda (menț.) 152.
— **Vlad Tolia** vinde vie la Pătîrlage 336.
— **Vlad Țepeș** (Vladul voievod), domn al Țării Românești ⟨1456—1462, 1476⟩, fiul lui Vlad Dracul, carte de la ~ 363.
— **Vlad Văcarea** din Bărbuleț, tatăl lui Paraschivă (menț.) 240.
— **Vlad Vintilă** (Ventilă voievod), domn al Țării Românești ⟨1532—1535⟩, „fiul lui Vlad voievod", eroare pentru Radu cel Mare 320; întemeietorul m-rii Mehedic 184; cărți de la ~ 115, 320.
— **Vlad Vucica**, tatăl lui Tudosie care vinde în Seciul Baniei (menț.) 36.
Vlahia v. **Țara Românească**.
Vlaica din Cornet, martor 426.
Vlaicul, ceauș din Pitești, martor 319.
Vlaicul: din Bogătești, martor 251; ~ din Fîntești, martor 290; ~ din Izvorani, martor 135, ~ din Săteni, jurător (menț.) 63.
Vlaicul, frate cu Udriște, vinde locuri la Priseceni 119.
Vlaicul, logofăt din Conțești, martor 97, jurător, semnează 99.
Vlaicul, logofăt din Juguri, jurător, semnează 99.

Vlaicul, martori: pentru Grădiştea de Sus, 285; ~ pentru Muereasca 283.
Vlaicul, nepotul jupînesei Vişa, pricină cu m-rea Mărgineni 123.
Vlaicul, păcurar, martor pentru Ciuliniţa 261.
Vlaicul, popă al vlădicăi la bis. Sf. Nicolae din Tîrgovişte, martor 327, 328.
Vlaicul, popă, ceata lui (menţ.) 363.
Vlaicul, popă, tatăl lui Istratie care vinde la Cacaleţii din Vale (menţ.) 336.
Vlaicul, tatăl lui Micul, martor pentru Şoimari 220.
Vlaicul Ungurul din Corşori, martor 216.
Vlasie primeşte parte din Zălogi în schimbul banilor daţi ca să-l scoată pe Pătraşco de la spînzurătoare 137.
Vlaşca, judeţ, sate din ~ 22, 29, 42, 56, 70, 175, 183, 282, 299, 333, 358, 359, 371, 422.
Vlaşca, top. la Robăneşti ⟨j. Romanaţi; azi j. Dolj⟩, schitişor la ~ 80.
Vlăcul v. **Bunea Vîlcul**, log.
Vlădae, fiica lui Manea, soră cu Rada, vinde parte în Cîrnitura 239.
Vlădărău din Drăgăneşti, martor 85.
Vlădeni, sat ⟨c. Mihăeşti, j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ 241.
Vlădeni, sat ⟨j. Prahova; azi j. Dîmboviţa⟩ 15, 158, 370.
Vlădeşti, sat ⟨j. Muşcel; azi j. Argeş⟩ popă 241.
Vlădeşti, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 378.
Vlădica, ceauş din Costeşti, martor 391.
Vlădila j. Romanaţi, sat ⟨azi j. Olt⟩, părţi dăruite şi vîndute de Tatomir, m-rii Govora 38.
Vlădilă, copil de ţigan 279.
Vlădimir, moştean din Jupîneşti 208.
Vlădislav v. **Vădislav**.
Vlăducă vinde şi schimbă vie la Vispeşti 173.
Vlăduleni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩. 278.
***Vlăduleşti** j. Prahova, sat ⟨probabil lg. satul Corlăteşti, c. suburbană Berceni, mnc. Ploieşti⟩, hotare, Radul, slugă domnească şi moştenii, întăriţi în ~, rumânire, judeciri 308.
Vlăduncea din Trestiia, jurător pentru Cîndeşti 182, 235.
Vlăduţ vodă v. **Vlad cel Tînăr**, domn.
Vlăduţa pe apa Teleormanului, sat ⟨j. Argeş⟩ întărit m-rii Potoc 363.
***Vlăşceani**, sat ⟨probabil j. Mehedinţi⟩, m-rea Topolniţa, volnicită să ia dijma de pe ocina ei de la ~ 82.
Voda, armaş din Vîlsăneşti, martor, semnează 380.
Voda, rumân din Fometeşti, întărit unor neguţători 245.
Voevodul, plai în moşia or. Cîmpulung 424.
Voica, fiica popei Zîrnă, vinde parte în Liudeşti 130.
Voica, jupaniţa lui Bărcan şi mama lui Necula şi Radul, vinde la Vrăneşti 315.
Voica, jupînească, mama Radei, dă satele Fometeşti, Runcul, Toxobeni, vii la Copăcel, lui Pătru şi Ghioca neguţători, pentru bani împrumutaţi 65.
Voica, soţia lui Cîndea post. din Baloteşti, întărită la Izvorani 268.
Voica, ţigănci 12, 337, 408.
Voica a lui Muşat vinde parte la Grădiştea 359.
Voicilaş vinde loc de casă în Star Chiojd 351.
Voicilă: din Drăgăneşti, boier hotarnic pentru Cernăteşti şi Bucov 147, 148; ~ din Jupîneşti, moştean 208; ~ din Mogoşeşti, vinde parte în Grădiştea şi vie la Stăjărea 145, martor 385.
Voicilă, fiul călugăriţei Dionisia, frate cu Constantin, vinde vie cu ocină şi loc de casă la Săseni 383.
Voicilă, martor pentru Pupezeni 256.
Voicilă, tatăl lui Mihail, cu parte în Cacaleţii din Vale (menţ.) 336.
Voicina mare pah. v. **Vucina**.
Voico, diacon din Verneşti, fiul popei Manea, vinde parte 98.
Voico: din Fiani, soţul Vişei, în pricină 314; ~ din Fîntînele, vinde parte din vad de moară 237; ~ din Letcă, jurător 304; ~ din Jupîneşti, moştean 208; ~ din Păltineni, martor B; ~ din Piteşti, martor 118; ~ din Săcuieni, boier hotarnic 405; ~ din Slătioare, martor 386; ~ din Verneşti, jurător 332.
Voico, fiul lui Vlad Roşca din Brătiani, tatăl Eftanei, stăpînă peste rumâni în Muşeteşti (menţ.) 31.
Voico, fiul popei Ghinu din Bujoreni, vind parte din satul Uliţa, cu vad de moară 218.
Voico, frate cu Dimitrie, vinde moşie la Pătîrlage 336.
Voico, frate cu Ion, judecit cu ocina din Vîlceni 42.
Voico, logofăt, parte din Pîrscov răscumpărată de la ~ 51.
Voico, martor pentru Şoimari 220.
Voico, megiaş din Verneşti, fiul lui Grozav, vinde în partea Cîrlomănească 98.
Voico, tatăl lui Oprea martor pentru Şoimari (menţ.) 220.
Voico al Martei, megiaş din Verneşti, vinde în partea Cîrlomănească 98.
Voicu, tatăl lui Neagoe post. din Corşori, soţul Dobrei (menţ.) 223.
Voievod v. **Plaiul Voievodului**.
Voina v. **Voinea** din Găleşeşti.
Voinea: din Bădeni, martor 429; ~ (**Voina**) din Găleşeşti, vinde, cu tot satul, ocină şi vad de moară pentru plata unei duşegubine 294, 364; ~ din Măstăneşti, chezaş la vînzare de ocină 293, aldămăşar 323; ~ din Muereasca, frate cu Lupul, se vinde rumân 283, 286; ~ din

Pupezeni, martor 321, 390, semnează 390; ~ din Tîrnava, jurător pentru Vîlceni 42.

Voinea, fiul lui Grecul şi al Stoianei, vinde ocină, vie şi moară la Topliceni 189.

Voinea, martor pentru Drăghineşti 333.

Voinea, ţigan 197.

Voinea vinde parte la Vlăduţa (menţ.) 363.

Voineşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ Preda post. şi Oancea log. întăriţi peste ~ 205.

Voislav, călăraş din Dobroţi, megiaş jurător 314.

***Voivodeşti**, sat ⟨lg. Floreşti, j. Prahova⟩ 282.

Voroveni, sat popă 158.

Vrabeţi, sat ⟨Brabeţi, j. Mehedinţi; azi Horăşti, or. Motru j. Gorj⟩ 410.

Vrabie v. **Ion Vrabie**, log.

Vrabie, fiul lui Luca, rumân din Nucşoara 418.

Vrabie, tatăl lui Ion, în pricină pentru Cîrstieneşti (menţ.) 419.

Vracniţa, sat ⟨probabil j. Dîmboviţa⟩, laz vîndut de Stanciul vătaf 69.

Vrăjitorul v. **Dragomir Vrăjitorul**

Vrăneşti, sat ⟨j. Muşcel şi Pădureţ; azi j. Argeş⟩ vie vîndută de Bulborea 315.

Vrăneşti, sat ⟨lg. Bălteşti, j. Sac; azi j. Prahova⟩ 300.

Vrîbiev, top. la Buzău 336.

Vucica v. **Vlad Vucica**.

Vucina (Bucina, Vucena, Voicina), mare paharnic, stăpîn 139, 294, 295, 364, 376, 401, 413; pricină 42;
în sfatul domnesc 1, 2, 4, 6, 7, 10, 15, 16, 22, 24, 25, 32—35, 39, 41, 44—47, 54, 56, 63, 70, 78, 84, 85, 88, 89, 105, 107, 115, 135, 146, 150, 152, 156, 158, 159, 163, 169, 173, 177, 180, 184, 185, 189, 191, 195—198, 200, 201, 205, 208, 211, 214, 215, 222, 233, 244, 245, 247, 250, 253, 258, 261, 265, 267—270, 272, 278, 281, 282, 286, 289, 291, 299, 300, 302, 305, 308, 309, 314, 315, 318—320, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 374, 377, 381, 382, 399, 403, 405, 407, 408, 411, 412, 417, 418, 423, 424;
mare ceaşnic în sfatul domnesc 67; martor 58, 161, 181, 382, 335; semnează 58, 406;
mare postelnic în sfatul domnesc eroare: în loc de paharnic.

Vucomir din Berindeşti, jurător 226, 267.

Vucomir din Bucşăneşti (Vucu), tatăl lui Ivan, jurător 246; martor, semnează (menţ.) 154.

Vulpe, rumân boieresc 180.

Vulpeni, sat ⟨j. Romanaţi; azi j. Olt⟩ cu rumâni, al lui Preda spăt.; zălogit pentru o datorie 426.

X

Xenoh, m-re v. Athos.

Z

Zaharia, călugăr, tatăl lui Negoiţă şi al lui Manea care vînd în Poiana 310.

Zaharia, (Zaharachi, Zahăriia) din Piteşti, cumpără delniţă în Izvorani 102, 103, 268.

Zaharia din Măţău, scrie zapis 236.

Zahariia, frate cu Iane pah. şi cu Iscrul, în pricină pentru vite şi argint 157.

Zahariia, martor pentru m-rea Cozia 77.

Zaharia (Zaharie), popă din Păuşeşti, în pricină 378; martor, semnează 400, 407.

Zahariia, proegumen, al m-rii Cozia, martor 77, 79.

Zaharia (Zahariia), sluger mare, martor 181, sluger 171.

Zaharie, rumân din Aninoasa, cu delniţă 97.

Zaharia, rumân din Vulpeni, judecit fără ocină 426.

Zahariia, vinde ocină şi vad de moară în Şarlău (menţ.) 59.

Zaida, vinde parte în Meriş 410.

Zamfira v. **Samfira**.

Zamona v. **Danciul Zamona**.

Zapşa, top. la Oltenei 368.

Zatrea v. **Piscul Zatrii**.

Zahul v. **Radul Zahul**.

Zăgazul de Pămînt, top. la *Ştiubeiele ⟨probabil Vierăşi, j. Teleorman⟩ 186.

***Zălogi**, sat ⟨probabil lg. Urecheşti, j. R. Sărat; azi j. Vrancea⟩, parte dată de Căzan lui Vlasie 137.

Zărneşti (Zărăneşti), sat ⟨j. Argeş⟩ 139, 226, 246, 267, 294, 364.

Zătreni, sat ⟨j. Vîlcea⟩ 113, 426.

***Zătreni** (Zetréni), sat ⟨lg. Frînceşti, j. Vîlcea⟩ 57, 400, 407.

Zătruca top, la Beleţi ⟨j. Muşcel şi Pădureţ, azi j. Argeş⟩ 165.

***Zăvoiani**, sat ⟨*Zăvoiu, probabil lg. mnc. Buzău⟩ 334.

Zegaia, sat ⟨j. Mehedinţi⟩ 391.

Zemnici, top. la *Vlăduleşti j. Prahova ⟨lg. Corlăteşti; azi în mnc. Ploieşti⟩ 308.

Zgîia v. **Mircea ~ şi Stanciul Zgîia**.

Zisul, rumân din Fometeşti 245.

Zîrnă v. **Oprea Zîrnă**.

Zîrnă din Bărbunceşti, jurător 332.

Zîrnă, fratele lui Căzan, înfrăţeşte pe Muşat croitor peste parte din Cîndeşti 120.

Zîrnă, popă, tatăl Voicăi care vinde în Liudeşti (menţ.) 130.

Zlaşoma, j. Mehedinţi, sat ⟨Slaşoma⟩, cumpărat de Barbu clucer din Poiana de la Tudosie log. ş.a. 122.

Zlate v. **Oprea al Zlatei**.

Zlate din Belceşti, vinde parte 108.

Zlate, fiul său Oprea post. vinde în Sărdăneşti (menţ.) 113.
Zlătescul din Şuşeţu, vinde ţigan 408.
Znagov, m-re v. **Snagov**, m-re.
Zoreşti, sat ⟨j. Buzău⟩ 90, 98, 332, 334; dealul ~, pogoane de vie cumpărate de Buzinca mare comis de la Alba ş.a. 222.
Zoreştii Pîrtii, deal la Zoreşti ⟨j. Buzău⟩ 222.
Zorilă, delniţă sa din Mihăeşti 394.
Zaseanca, ocină la Boldeşti ⟨j. Săcuieni; azi ~ Grădiştea, j. Prahova⟩ 104.
Zosim, egumen al m-rii Mislea 325, 337, 421, 422.

INDICE DE MATERII

A

ace 275, 279.

acte:

~ date de domn: hrisoave 123, 177, 253, 320, 336, 337, 364; menţiuni simple de hrisoave 10, 40, 41, 44, 250, 320, 415; menţiuni de porunci, cărţi passim; menţiuni de ~ cu numele emitentului: Radu Negru 250; Mircea cel Bătrîn 55; Mihail I 250; Vlad Dracul 250; Vladislav II 250; Vlad Ţepeş 363; Vlad Călugărul 55, 152, 402; Radu cel Mare 5, 55, 152, 402, Neagoe Basarab 55, 320, 402; Radu Paisie 55, Petru cel Tînăr 55; Alexandru Mircea 177, 288, 291; Mihnea Turcitul 214; Ştefan Surdul 67; Alexandru cel Rău 363; Mihai Viteazul 67, 75, 234; Radu Mihnea 41, 61, 299; Alexandru Iliaş 308; Matei Basarab 41, 254, 267, 361; răvaşe domneşti de jurători 19, 20, 25, 31, 42, 46, 52, 59, 85, 87, 160, 234, 235, 246, 265, 270, 280, 284, 291, 299, 314, 324, 369, 377; menţiuni de răvaşe 31, 41, 48, 247, 267; v. şi **scutiri şi imunităţi**.

~ date de patriarhi 254, 361;

~ date de mitropoliţi 20, 40, 71, 128, 274, 324;

~ date de mari boieri 95, 133, 165, 296, 341, 347;

~ dată de judeţ şi pîrgari 63;

~ zapise passim.

⟨adunare de stări⟩ 269, 406.

agă, stăpîni, familie 21, 59, 153, 167, 172, 173, 284, 291, 321, 333, 358, 390, 399, 410; martori 34, 163, 175, 209, 335; jurători 20, 25; datornic 282; ia parte la adunarea stărilor 406; dă carte 128; ⟨menţ.⟩ 34, 41, 122, ~ mare v. **Oprea**.

agoae 282.

albine v. **stupi**

aldămaş 28, 119, 230, 271, 328, 410.

aldămăşari 219, 222, 271, 351, 411.

alfoi F.

amenzi v. **duşegubină, gloabă, treapăd**.

aprod 91.

arături 163.

argint 157; obiecte de ~ 135, 199, 275; bani de ~ 214, 230, 291, 309, 332, 383, 406.

arhiepiscopi (arhiemitropoliţi) 2, 40, 47, 80, 81, 128.

arhierei 269.

arici, în onomastică 41.

arie 315.

armaşi 336; stăpîni, familie 17, 18, 115, 164, 217, 244, 291, 354, 404, 408; se judecă 84, 244; cotropesc 68, 107; atribuţii 255, 294, 408; martori 2, 34, 68, 88, 137, 147, 161, 163, 167, 169, 181, 188, 209, 217, 244, 245, 314, 335, 380, 382, 389, 395, 429; dă carte 128; ~ mare v. **Dragomir**.

armean 283.

ascultare, datorată de rumâni 57, 65, 184, 352, 358.

aspri, în preţuri 4, 12, 32, 34, 46, 63, 64, 68, 74, 84, 86, 107, 113, 125, 127, 130, 146, 156, 159, 161, 169, 173, 176, 179, 188; 191, 200, 214, 219, 222, 230, 237, 244, 263, 271, 273, 282, 286, 287, 291, 297, 299, 300, 309, 314, 315, 321, 332, 333, 334, 336, 337, 343, 349, 351, 354—356, 359, 364, 367, 374, 381, 382, 387, 399, 403, 407—409, 411, 416, 417, D; în dări 269, 271; în gloabe 32; la înfrăţire 271, 319; în datorii 185, 200, 334, 347, 353; în zestre 247; la haraci 406; la înmormîntare 185; ~ de argint 214, 230, 291, 309, 332, 406; ~ turceşti 163, 247, 332; echivalenţe 247.

aşezămînt (intocmire) 39, 40, 115, 122, 205.

atlaz 275.

aur, obiecte de ~ 203, 275; bani de ~ 16, 64.

B

bani ⟨dregători⟩:

stăpîni, familie, ctitori 2, 17, 37, 47, 58, 64, 70, 107, 133, 149, 150, 177, 212, 222, 233, 237, 328, 342, 426; judecă 157, 234; dă carte 95, 128; martori 28, 33, 48, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 368, 382, 399; jurător 71; ia parte la adunarea de stări 406; mare ~ v. **Hrizea din Bălteni**; ~ de judeţ (bănişori) 184, 253, 286, 410; ⟨menţ.⟩ 18, 192, 195.

bani ⟨monedă⟩:
- în prețuri 9, 12, 21, 26, 28, 33, 36, 37, 49, 51, 65, 72, 73, 88, 89, 91—93, 97, 98, 109, 112, 124, 131, 138, 140—142, 144, 152, 155, 166, 187, 189, 197, 216—218, 220—222, 225, 230, 232, 239, 243, 259, 275, 278, 281—283, 285, 292, 298, 303, 312, 323, 344, 365, 372, 384, 385, 390, 391, 393, 396, 400, 404, 410, 420, 428, 429, F; echivalențe 166, 217, A; în dări 70, 425; la înfrățire 274; în datorii 183, 266; împrumutați 111, 130, 163, 167, 245, 272; întorși (lepădați) 19, 222, 299, 337, 354; v. și generic **aspri, costande, florini, galbeni, lei, potronici, taleri, ughi.**

bașă, stăpîn de moară 401.

băcan 395.

băiaș 164, 396;

bălți 55, 66, 74, 115, 143, 181, 212, 258, 271, 283, 287, 315, 317, 320, 363, 390, 422.

băneasă 289.

bărbier 395.

bătaie, în divan 423.

bătrînii satului 246; orașului 327, 328.

berbeci 241.

bir 283, 286, 308; scutiri de ~ 184, 264, 286, 320; scoateri de la ~ 269, 276; fugă de ~ 94, 269, 376, C; ocini vîndute pentru plata ~ 404; solidaritate la ~ 32; scăderi de ~ 376; ~ după „obiceiul țării" 376; ~ rumânilor 94, 252, 276, C; ~ de lună 264, 352; moldovenilor 352; ~ de rușală 224.

birar 32.

birărie de județ 32, 286.

biserici 223, 266, 319, 361, 364.

bivoli 170.

bîlci 250.

boi, în prețuri 118, 169, 189, 218, 351, 363, F; în dări 7, 250, 253, 264, 271, 286, 352; în gloabă 252; într-o cheltuială 101; în onomastică 98; în toponimie 133, 293.

boieri, stăpîni passim; ctitori 53, 115, 152, 186, 233, 282; ~ mari și mici 17, 128, 181, 213, 294, 406, 412, 427; înfrățiți 2, 58; martori 2, 12, 24, 56, 68, 77, 88, 97, 111, 154, 168, 161, 163, 167, 169, 171, 192, 217, 223, 230, 244, 245, 283, 327, 328, 333, 399, 407, 413; judecă 6, 234, 257, 346; cotropesc 169, 262, 269, 283; fac alte abuzuri 150, 295; supuși la dări 325, 421; opreliști 7, 250, 320; hicleni 6; cu datorii bănești 100, 160, 163, 180, 183, 200, 282, 413; căzuți în nevoie 153, 245, 331; închiși 408; pribegi 157, 178; v. și **jurători, hotarnici.**

bolovani de sare 39.

braniște 363.

bucate (averi) 6, 82, 128, 136, 178, 200, 203, 224, 227, 241, 255, 348, 427.

buciumi de vie 222, 374.

bușteni 374.

buți de vin 55, 98, 425.

C

cai (telegari), în prețuri 38, 49, 107, 122, 232, 305, 407, 417; dați la înfrățiri 135, 188, 223, 319, 364; furați 313; luați cu sila 85, 170; la ocna de sare 39; în obligații fiscale (darea ~; ~ de olac) 7, 184, 253, 264, 286, 352; la vamă 250; în zestre 203.

camătă (dobîndă) 111, 130, 163, 167, 245, 272.

cantaragiu 237.

capre 241, 271.

care 55.

case:
- — domnească 313; boierești 20, 25, 173, 288, 318, 334, 337, 364; ale bisericii 53, 121; de megiași 156, 223, 269, 334, 339, 367, 379; de rumâni 113, 116, 163; de meșteșugar 298; ~ în orașe 23, 121, 164, 173, 298, 364; în sate 3, 20, 113, 116, 156, 163, 223, 253, 269, 282, 318, 334, 337, 339, 367, 379, 416; la vie 349, 356; în prețuri 164, 364; locuri de ~ 53, 223, 275, 336, 383; în prețuri 91 173; în scutiri 224, 253; în descriere de hotare 317.

cataramă, în onomastică 285.

cazac, în onomastică 239.

călărași, stăpîni 73, 130, 156, 261, 262, 339; supuși la dări 82, 307, 325, 421; organe executive 286, 307; martori 130, 155, 237, 249, 338, 383; jurători 31, 314; căpitan de ~ 368; iuzbașă de ~ 307.

călugări (monahi) stăpîni, familie 56, 76, 80, 173, 244, 265, 284, 291, 299, 310, 407, 414; fac danii 5, 336; vînd 336; se judecă 16, 210, 332; cotropesc ocină 5; construiesc moară E; strîng dijmă 325; opreliști 25 adună avere risipită 199; martori 11, 29, 223, 228, 231, 273, 283, 286, 336, 340, 383; jurător 67, 150; hotarnici 13; menț. 14.

călugărițe 41, 57, 66, 180, 244, 272, 282, 336, 374, 383.

cămară domnească 28, 423.

cămărași 1, 97, 200, 225, 253, 268.

căpitani 199, 320, 405, stăpîni, familie 14, 22, 34, 130, 166, 168, 239, 242, 249, 259, 334, 370, 391; martori 14, 24, 49, 68, 92, 106, 164, 225, 243, 278, 283, 290, 327, 328, 330, 335, 368; jurători 67, 260, 291; răsplătit de domn 362; supuși la dări 421; participă la marea adunare a țării 406.

cășărie ⟨dare⟩ 264.

ceapraz 107.

ceară, ca dare 7, 184, 253, 264, 286, 352; vîndută 65, 189; dată la înmormîntare 156; bani luați de la turci pe ~ 429.

cearșaf 275.

ceașcă 135.

ceașnic v. **paharnic.**

ceată a unui boier 247; a unui armaș 84; logofețească 224; postelnicească 147, 148; de moșneni 332, 359, 363.
ceauși, stăpîni, familie 30, 188, 368; martori 230, 309, 319, 391, 410; hotarnic 267.
cercei 279.
cetate de scaun v. **București**, **Tîrgoviște**.
cheltuieli de judecată 41, 101, 272, 384; la răscumpărări de ocine 51; la înfrățire 83; la hotărnicie 75; la înmormîntare 185; passim.
chezași 293, 426, C.
chezășie 313.
chihaiele la Poartă 406.
chinovar 105, 208, 270.
chinteșe 203, 275.
chirie pentru o prăvălie 50.
cimpoitor 120; în onomastică 240.
ciobani 32.
ciocănași 39.
ciozvîrte (cetvîști) ⟨măsură⟩ de vie 173, 243, 278, 374.
cireș 105, 189, 271.
ciubere 349.
cizmar 91.
cîmp, amîndouă 33.
cîntar 65.
cîrciumar 3.
clăi 307.
clisiari 217, 244, 327, 328, 377.
cluceri, stăpîni, familie 91, 110, 122, 147, 153, 161, 171, 180, 194, 209, 212, 215, 234, 242, 245, 261, 265, 268, 277, 281, 316, 317, 326, 331, 354, 355, 364, 408; martori 2, 15, 23, 24, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 73, 80, 81, 88, 92, 97, 161, 167, 169, 171, 181, 202, 203, 209, 217, 241, 242—244, 246, 261, 267, 278, 294, 331, 335, 397, 399, 404; jurători 20, 25, 67, 83, 101, 160, 227, 348; judecă 234; în pricini 105, 194, 201; ispravnic 54, 148; ctitor 337; dă carte 128; scrie zapis 209; dă bani cu împrumut 331; ia parte la marea adunare a țării 406; învinuit de furt din haraci 406; ~ mari în sfat v. **Nedelco Boteanul**.
cneaghină 41.
cnezi v. **moșneni**.
codri 165, 219, 421.
cofterie 203.
cojocari 155, 179, 315, 374.
comiși, stăpîni, familie 20, 21, 25, 63, 64, 88, 117, 149, 207; 217, 222, 244, 282, 293, 323, 329, 347, 395, 397; martori 12, 28, 33, 58, 88, 92, 97, 158, 161, 163, 169, 181, 187, 241, 243, 246, 268, 278, 294, 298, 335, 382, 394, 397, 399; jurători 20, 25, 203, 226, A; se judecă 262; ia parte la marea adunare a țării 406; dă carte 128; scrie zapis 397; ~ mare în sfat v. **Buzinca**.
conace ⟨obligație fiscală⟩ 184.
copii, slugă domnească 313; de țigani 9, 21.
copilă 271.
corb, în toponimie F.
costande ⟨monede⟩, în prețuri 14, 108, 144, 166, 192, 240, 374; în plata chiriei 50; echivalențe 108, 166, 180.
cotropiri de sate și ocine 25, 105, 262, 309, 337, 384.
coți ⟨măsură⟩ 107, 356.
covoare 107, 364.
criptogramă 344.
croitori, stăpîni 120, 292, 298; martori 28, 33, 164, 230, 298, 343; jurător 314.
cruci, ferecată 279; semne de hotar 217, 244, 315.
ctitori 41, 50, 79, 121, 174, 184, 186, 202, 320, 336, 337, 374, 412.
cupari, birar de județ 286; martori 92, 169, 209, 243, 278.
cupeți v. **negustori**.
curătură 2.
curelar 359.
curte domnească 378, 404; boierească 415.

D

danii (închinări, miluiri):
domnești, bisericii 5, 39, 41, 44, 55, 61, 66, 115, 276, 288, 361, 374, 402, 412, 422; unor boieri 194, 358, 364; unor slujitori, pentru slujbă credincioasă 22, 42, 362; unor rude 40, 41;
~ boierești bisericii 53, 152, 186, 198, 202, 273, 282, 296, 347; între boieri 2, 15, 23, 58, 364; unui negustor 233; unui orășan 267;
~ ale unor clerici bisericii 5, 50, 80, 121, 336;
~ ale unor megiași bisericii 57, 77, 81.
~ la înfrățire 319;
~ între rude 4, B;
dascăli, scriu zapis 93; învață copii 361; ~ slovenești ⟨în menț. tîrzii⟩ 201, 244.
dat 94.
datări și cu anul erei noastre 6, 15, 135, 185, 191, 197, 200, 233, 254, 308, 336, 377; cu anul nou la 1 sept. 377; după sărbătoare religioasă 15; cu numele zilei 377.
datorii bănești, ale unor boieri 16, 20, 25, 100, 128, 160, 162, 167, 183, 185, 197, 200, 203, 265, 282, 331, 362, 369, 427; ~ ale unor boieri la turci 302, 413, 426; ale unor moșneni 49, 93, 368, 429, A; ale unor rumâni C.
dăjdii către domnie 32, 70, 224, 264, 283, 286, 320, 336.
dărăbani (dărăbanți) 28, 33, 82, 112, 156, 244, 406, 408.
dări, cuantum 269; sparte 70; solidaritate la ~ 269; ~ de lună 7, 253; specificate, V. **bir**, **boi**, **cai**, **cășărie**, **ceară**, **conace**, **dijmă**, **drahme**, **fîn**, **fum**, **galbeni**, **gorștină**, **împrumuta**, **maglă**, **mertice**, **miere** **oi**, **pârgar**, **plocon**, **podvoade**, **porci**, **stupi**, **sulgin**, **vinărici**; v. și **rentă feudală**.

dealuri cu vii 114, 132, 135, 146, 150, 173, 179, 244, 268, 291, 300, 302, 332.
delnițe 103, 123, 162, 187, 282, 315, 394, C; ~ boierești 163, 246; ~ cu rumâni 97, 113, 163, 181, 418; ~ fără rumâni 268, 355, 418; date la înfrățiri 301, 319; puse zălog 102.
diaconi 98, stăpîni 327, 328, 344, 374; martori 26, 50, 63, 97, 124, 155, 191, 275, 283, 327, 328, 383; scriu zapise 219, 324.
⟨diate⟩ 57, 229, 353.
dicheu 223.
dieci scriu acte 75, 137; martori 419.
dijmă domnească 254, 320, 340; ~ boierească 95, 320, 325, 340; ~ cuvenită mănăstirii 39, 307; ~ din stupi 55, 82, 224, 253, 352; ~ din oi 11, 82; ~ din porci 11; ~ din grădini 55; din pește 422.
divan (sfat): acte cu ~ passim; judecăți în ~ passim; numit marele ~ 6, 25, 31, 41, 67, 84, 107, 152, 180, 227, 270, 291, 308, 405; bătaie în ~ 423; boier scos cu rușine din ~ 10.
doamnă a țării 41, 277.
dobîndă v. **camătă**.
domnul, numit cnez 44; judecă passim; face danii, ctitor 5, 7, 39, 41, 44, 66, 184, 288, 358, 361, 362, 374, 402, 412, 422; rumânește 41, 276, 308, 358; judecește 24, 308; vinde și cumpără 34, 115, 181, 213; își lasă averea 40; ia măsuri împotriva unor boieri 151, 178, 224, 245, 408; taie capul unui boier 234; pribeag 24, 40, 157; dă învățătură în acte 174, 183, 307, 340, 360; v. și **acte, danii, judecată, slugi, scutiri**.
domnie 44, 59.
drahmă (didrahmă) împărătească ⟨dare⟩ 269, 376.
dram ⟨măsură⟩ 157.
drum, în descriere de hotar 186, 261, 351.
dumbravă 168.
dușegubine, 32, 139, 294, 295, 315, 364, 378.

E

egumeni 208; numai cu numele și mănăstirea 1, 5, 41, 44, 53, 55, 61, 76, 80, 115, 147, 148, 152, 174, 184, 198, 202, 214, 231, 234, 252, 253, 267, 322, 325, 336, 346, 353, 361, 363, 374, 383, 402, 403, 412, 422; atribuții 82, 282; poartă pricini ale mănăstirilor 16, 67, 115, 304, E; cumpără, vînd, fac schimburi 38, 47, 204, 290, 335, 337, 355; iau dijme 95, 421; judecă 253; participă la sobor 6, 253, 254, risipesc averea m-rii 199; martori 57, 77, 79, 80, 140, 142, 144, 238, 246, 283, 286, 327, 328, 395; jurători 132, 150.
episcopi cu numele 67, 71, 115, 253, 266, 283, 291, 361; stăpîni 8, 43; judecă 6, 67, 71, 115, nastavnici la m-ri 123, 174, 337, cumpără ocină 332; dau cărți 53, 235; martori 80, 81, 121, 254, 383.
episcopii, stăpîne 8, 43, 283; jurămînt făcut la ~ 235; loc de strîngere a unor jurători 210.
erei 98.
ernatec, oi la ~ 178.
erodiacon 238.
evanghelie, jurămînt pe ~ 6, 85, 98, 107, 235, 319, 332, 406, E.
exarh 6.

F

faur 369.
fălci de ocină 36, 37, 112, 156.
fiare, om legat în ~ 111.
fiastru 348.
fier 57.
fii de suflet 15, 110.
femei fac diată 229; martore 271.
ferecături 279.
feregea 107.
fir, ceápraz de ~ 107.
fîn, dare 7, 184, 253, 264, 271, 307, 352.
fîntînă, în descriere de hotar 351; în toponimie 212.
florini 361.
frați de ocină 2, 73, 120, 127, 157, 165, 176, 182, 237, 284. 303, 399.
frîu 408.
fugă din cauza apăsării fiscale: moșneni în țară 376; în „țări străine" 70, 269; peste Dunăre 32, 116, 152; în Moldova 334; în Transilvania C; ~ a unor rumâni 94, 252, 267, 306; a unui țigan 313.
fum ⟨dare⟩ 7.
funii de moșie 30, 34, 39, 42, 67, 81, 117, 118, 131, 148, 156, 188, 283, 314, 318, 323, 386, 391, 396, 417.
furturi de cai 313; de porci 111.
fuștași 59, 298.

G

galbeni, în prețuri 3, 16, 26, 42, 64, 102, 115, 122, 159, 195, 213, 283, 286, 353, 355, 374, 383, 397, E; la răscumpărări de sate și ocine 42, 272, 308; la biruri 283, 286; în gloabă 101; luați împrumut 20, 162, 180, 199, 282, 426; în cheltuieli 16, 25.
garduri 47, 285, 364.
găleți, ⟨dare⟩ 7, 184, 250, 253, 352; ~ cu fîn ⟨dare⟩ 264, 286; ⟨rentă feudală⟩ 94; ⟨măsură⟩ 363.
gelep ucis 32.
gîrle 55, 320, 351, 363.
gloabe 101, 139, 171, 205, 252.
globnici 43, 408.
gorștină 254, 425; oilor și porcilor 224, 253, 352.
gorun, în onomastică 416.
grana 107, 275, 319, 356, 364.

grădini 53, 55, 73, 121, 163, 261, 272, 336, 344, 364, 412, 416.

grămătici, stăpîni 63, 315; scriu acte domnești 24, 107, 271, 288, 305, 381; scriu zapise 23, 72, 175, 220, 238, 290, 344, B; martori 63, 200, 228, 231, 240, 327, 383, F; în sfatul orașului 377.

greci, mitropolit ∼ 121; martori 59, 104, 283; jurători 270; în onomastică 3, 281, 386; în toponimie 2, 155, 281.

grind 300.

grîu (pîine) 95, 271, 307.

H

haine 137, 241, 271, 548.

hamuri 203.

haraci 32, 70, 406.

heleșteu 131.

herțeg, în titlul domnului 253, 336, 337.

holdă 219.

hotare 270, 315; descriere și semne 16, 22, 59, 105, 107, 139, 148, 168, 186, 208, 212, 317, 336, 341, 351, 363, 364, 377, 405, F; vechi (bătrîne) 10, 15, 16, 22, 34, 45, 107, 147, 163, 208, 212, 215, 258, 269, 332, 355, 358, 364, 376, 377, 426; încălcate 13, 377, 378; obiceiul hotarului 13.

hotarnici, 63, 207; șase 228; doisprezece 60, 148, 287, 318, 377, 405; douăzeci și patru 75, 377, 405.

hotărnicii 13, 59, 60, 75, 76, 87, 139, 147, 148, 212, 228, 270, 287, 309, 318, 377, 378, 405.

hotnogi 362.

hramuri:

Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) la mănăstirile: Brîncoveni 80, 81; Govora 1, 152, 253, 402; Iver (Athos) 287; Tismana 115, 277; **Bunavestire** (Blagoveștenia), la m-rea Cotmeana 44; **Intrarea în biserică** (Văvedenia), la m-rea Vieroș 186; **Înălțarea** (Văznesenia), la Mitropolie 105; **Întîmpinarea** (Stretenia), la m-rea Tînganu 214; **Nașterea lui Hristos**, la Biserica lui Ghiorma banul 47; **Nașterea Maicii Domnului**, la m-rile: Dintrunlemn 57; Viforita 66, 258; **Pogorîrea Sf. Duh**, la m-rea Strîmbul 355; **Schimbarea la Față** (Preobrajenia), la m-rea Potoc 363; **Sf. arhangheli Mihail și Gavril**, la m-rile: Adîncata 291; Arnota 335; Dohiar (Athos) 412; Gruiu 202, 204, 282; Mărgineni 39, 123, 177, 337; Slobozia 374, 412; Topolnița 82, 174; **Sf. Dimitrie**, la m-rea Bradul 352; **Sf. Gheorghe**, la m-rea Xenoh (Athos) 320; **Sf. Ioan Botezătorul**, la m-rea Plumbuita 231; **Sf. Nicolae**, la Episc. de Rîmnic 286; la m-rile: Menedic 184; Mihai Vodă 267; Strîmbul 198; **Sf. Paraschiva**, la bis. din Tîrgoviște 364; **Sf. Troiță**, la m-rile: Cozia 41, 55; Cozieni 383; Mislea 325 337, 421, 422; Radu Vodă 214, 287, 307.

hrană ⟨cereale⟩ 307.

I

iatro ⟨medic⟩ 327, 328.

iazuri 219, 260, 315, 351.

icoană, în toponimie 212.

iconom 175.

iepe, în prețuri 34, 125, 154, 408; ca preț în natură 38, 337; în gloabă 139; în moștenire 158.

iepure, în toponimie 424.

ierodiacon 77.

ieromonahi (ermonahi) 77, 80, 81, 132, 140, 283, 353.

iezere 55, 351.

iezi 241.

inele, de aur, în zestre 203, 275; ∼ peceț 41, 59, 187.

ispravnici la hotărîri domnești: spusa domnului passim; marele logofăt passim; fost mare logofăt 418; marele vornic 84, 114; al doilea vornic 291; al doilea logofăt 48, 211, 245, 272, 286, 425; marele portar 19, 178, 182, 226, 332; marele pitar 59; vornic 341; logofăt 85; vistier 260, 276, 283; paharnic 139; postelnic 280; clucer 54; portar 235; stolnici și vameși 66; călugări 325; ∼ de scaun 76; 396.

iuzbașă, de călărași 307; de dărăbanți 406; de roșii 141, 158, 189; stăpîni, familie 111, 189, 299, 303, 327, 328, 336, strînge dăjdii 307, 340; dăruiți de domn pentru slujbă credincioasă 42, 362; martori 28, 33, 59, 106, 117, 127, 141, 158, 176, 190, 193, 221, 248, 267, 284, 314, 327, 328, 368, 370, 371, 390, 392, 429, E; jurători 291, 314; participă la adunarea de stări 406.

Î

împărat ⟨sultan⟩ 32, 44, 358.

împrumută ⟨obligație fiscală⟩ 22, 224, 253.

împrumuturi de bani 65, 94, 102, 128, 163, 167, 180, 183, 245, 326, 369, 413.

⟨**înfieri**⟩ 110, 136.

înfrățiri, între boieri 107, 364; între boieri și preoți 210, 232, 301; între boieri și moșneni ⟨vînzări deghizate⟩ 83, 98, 135, 274, 301, 355; între moșnean și meșteșugar ⟨vînzare deghizată⟩ 120; între moșneni 101, 319; între frați 188, 223; între tată și fiică 51; între frate și soră 271.

întărți ⟨berbeci de trei ani⟩ 241.

întocmiri 63, 65, 159, 171, 180, 282, 284, 291, 302, 399.

învățătură, acte scrise cu: ∼ domnului 43, 65, 174, 178, 183, 252, 340; a marelui logofăt 87; a logofătului al doilea 11, 66, 304; a unor logofeţi 56, 374; a vinzătoarei 410; rumânii să lucreze cum vor primi ~ 94, 358.

J

jafuri 137, 152.
jder 408.
judecăţi, inaintea: domnului şi a divanului passim; marei adunări a ţării 6; mitropolitului 71, 369; episcopului 67; marelui ban 157, 345; marelui vornic 165; judeţului şi pirgarilor 193; oraşului Cimpulung 210; ~ repetate 6, 41, 42, 84, 100, 126, 136, 146, 151, 157, 185, 208, 227, 247, 257, 267, 299, 332, 423; egumen cu drept de judecată 253.
judeci v. moşneni.
judeciri 15, 24, 57, 195, 251, 308, 426, C.
judeţe, sate in ~ ⟨v. indicele de nume⟩ 2, 4, 15, 16, 18, 19, 22, 24, 29, 32, 34, 35, 41, 42, 45, 48, 54, 56, 60, 62, 64, 67, 70, 75, 84, 88, 107, 135, 146, 153, 175, 181, 183, 185, 191, 195, 200, 208, 209, 212, 215, 222, 243, 244, 264, 265, 267—269, 270, 271, 275, 278, 281, 282, 286, 287, 289, 295, 299, 300, 302, 308—310, 314, 316, 317, 332—337, 351, 352, 355, 358, 359, 363, 364, 376, 380—382, 398, 405, 408, 412, 417, 418, 422, A; ~ de bir 269, 376; roşii de ~ 224.
judeţi (sudeţi) din: Argeş 246, 267, 401, 413; Braşov 282; Bucureşti 288; Cimpulung 102, 103, 135, 205, 250; Cornăţel 267. Craiova 396; Piteşti 319, 401, 413; Rimnicul Vilcea 213; Slatina 92, 243, 278; Strimba 280; Tirgovişte 63, 328, 364; Tirgşor 309; Tirgu Jiu 191, 271, 297, 415.
jupani passim.
jupînese (jupaniţe), stăpine, familie 23, 65, 94, 96, 128, 159, 167, 180, 257, 279, 299; face danie 53; se judecă cu soţul 6; împrumută bani 65, 94, 128, 153, 167; martoră 229; jurători 6; pribeagă 312.
jurăminte, pe evanghelie 54, 85, 299, 332, 406, E; încinşi cu „brîul preacuratei" 135; ale bătrinilor satului 227; ale megiaşilor 235.
jurători, in număr de: doi 85, 165; trei 265; patru 46, 100, 247, 369, 403; şase 20, 25, 31, 42, 52, 59, 67, 83, 99 101, 123, 139, 150, 160, 208, 227, 234, 260, 280, 299, 304, 324, 330, 348; doisprezece 6, 19, 41, 48, 84, 87, 105, 146, 207, 208, 210, 226, 227, 235, 246, 267, 270, 291, 299, 314, 346, 355, 407; douăzeci şi patru 210, 332.

L

lac, în descriere de hotare 377.
lapte 135.
lazuri 69, 271.
lănţişor de aur 275.
lăturaşi 252.
lăufari 244, 337, 408.
leafă 22.
legătura lui Mihai voievod 31, 252, 280, 423.
lege, judecată după ~ passim; rămînere de ~ 31, 123, 159, 180, 196, 211, 262, 303, 316, 317, 402, 419; ~ lui Dumnezeu 41, 42; ~ ţării 282, 307, 325, 364, 422; părăsirea familiei fără ~ 129.
lehi pradă m-rea Govora 152.
lei ⟨monedă⟩ 331, 379.
lemne, oprelişti la tăiat 205; de moară 295; puse la hotărnicie 405.
linguri de argint 275.
livezi 2, 3, 63, 163, 164, 216, 219, 232, 282, 315, 356, 364, 377, 384, 407.
locuri 74, 119, 191, 263, 341, 351, 428; ~ de casă 91, 154, 173, 222, 351; ~ de pivniţă 271; ~ de arătură 271; ~ de vie 164, 204, 271, 336, 351, 372; case cu ~ 154, 334, 364; mori cu ~ 363; ~ cu prăvălii 47; pivniţă cu ~ 229; grădină cu ~ 416; ~ sterpe 282, 300, 336.
logofeţi:
  mari: stăpini 247; in marea adunare a ţării 406; în divan passim; v. **Grigorie**; ispravnic in acte domneşti passim; dă carte 128; trimis domnesc la hotărnicie 228, 231; martori 2, 48, 56, 58, 161, 167, 181, 203, 294, 335, 382, 399; jurători 71, 203, 234; dă învăţătură in act domnesc 87;
  foşti mari ~ : stăpini, familie 15, 195, 364; în marea adunare a ţării 406; in divan 208; dă carte 128; ispravnic de hotărire domnească 418; martori 212, 382; jurători 247;
  ~ ai doilea: stăpîni 27, 28, 33, 36, 37, 196, 378, 407; ia parte la marea adunare a ţării 406; în divan 41, 320; ispravnic în acte domneşti 211, 245, 272, 286, 425; citeşte şi semnează act domnesc 200; dă învăţătură la scrierea actelor domneşti 11, 66, 160, 304; dă carte 128; martori 49, 161, 181, 221, 245, 268; jurător 48;
  ~ al treilea, martor 161;
  ~ de vistierie 128, 181, 214, 318, 354, 356, 359, 399;
  ~ de cămară 28;
  ~ ⟨mici⟩: stăpini, familie 2, 10, 15, 23, 48, 51, 58, 67, 75, 79, 83, 97, 109, 114, 115, 122, 123, 125, 128, 130, 138, 141, 145, 146, 152—154, 156, 158, 159, 163, 164, 175, 180, 183, 188, 195, 197, 205, 213, 216, 219, 222, 225—227, 237, 238, 244, 245, 258, 262, 263, 265, 267, 273, 282, 285, 287, 299, 302, 306, 312, 315—317, 337, 351, 364, 369, 370, 372, 376, 385, 388, 394, 396, 400, 402—405, 409, 412, 414, 416—418, 420, 427, 428, E; fac danii 202, 282; în pricini 199, 208, 266, 270; dau bani împrumut 143; datornici 143, 362; rumânesc 19; iau parte la marea adunare a ţării 406; ispravnici

în act domnesc 85; în sfatul orașului București 377; supuși la împrumută 224; dau carte 128; dau învățătura la scrierea actelor domnești 56, 374; scriu acte domnești 6, 15, 25, 31, 32, 34, 42, 46, 85, 100, 135, 146, 150, 152, 163, 173, 177, 180, 185, 189, 191, 195, 196, 200, 205, 208, 211, 214, 231, 234, 235, 244, 247, 253, 267—270, 272, 278, 287, 289, 291 299, 300, 302, 308, 309, 314, 332, 334, 336, 337, 351, 352, 354—356, 359, 364, 377, 385, 405, 411, 412, 417, 423, 424; scrie cartea patriarhului 254; scriu cartea mitropolitului 71, 128; scrie cartea unor boieri 212, 296; scriu zapise 17, 18, 21, 49, 58, 68, 79, 80, 91, 106, 108—110, 113, 131, 134, 148, 149, 154, 161, 166, 176, 181, 188, 192, 202, 223, 225, 270, 283, 294, 298, 322, 335, 368, 370—372, 375, 378, 386, 398, 409, 414, 416, 428; hotarnici 87, 267, 341, 405; martori 2, 3, 9, 15, 21, 23, 28, 29, 33, 34, 49, 56, 58, 68, 77, 79—81, 88, 91, 97, 106, 113, 138, 141, 153, 159, 161, 163, 167, 169, 171, 181, 188, 190, 195, 197, 202, 203, 217, 218, 228, 238, 241, 242, 244, 245, 268, 273, 278, 283, 284, 297, 298, 319, 322, 327, 328, 335, 368, 372, 375, 378, 382, 384, 389, 394, 398, 401, 407, 411, 413, 414, 419, 420, 429; jurători 67, 71, 83, 99, 101, 207, 226, 227, 246, 260, 267, 291, 348, 403; chezași 426.
lopătar, martor 404.
lospe de sare 39.
lucru (muncă) ⟨obligație fiscală⟩ 7, 184, 352; ⟨rentă feudală⟩ 57, 94, 352;
lumănărar 395.
lunci 219, 271, 377.
lup, în toponimie 308.

M

macedonean în onomastică 67.
maglă, în scutiri 253.
mahala, în București 47, 229.
majă, în scutiri 320.
maici, m-re de ~ 57.
marfă, în diată 241.
mahrame 107, 185.
martori passim.
mazili 95, 297.
măgură, în descriere de hotare 186.
mănăstiri, cu scutiri de dări 7, 320, 352; iau rentă 44, 55, 95, 325; primesc danii 41, 53, 77, 80, 152, 186, 273, 288, 320, 374, 402; înzestrată cu dascăli și tipografie 361; vinde-cumpără 202; în pricină 67, 115, 346, 423; împrumuta bani 50; volnicita: să-și facă moară 402; să-și stringă rumânii fugiți 252; închiriază prăvălie 50; pustiite și sărăcite 5, 121, 152, 174, 282; oprelițti 82; de maici 57; v. și **metoace**; pentru stăpîniri v. **Adîncata**, **Argeș**, **Bistrița**, **Bradul**, **Căluiu**, **Ciolanu**, **Cotmeana**, **Cozia**, **Cozieni**, **Dintrunlemn**, **Flămînda**, **Glavacioc**, **Govora**, **Gruiu**, **Mărgineni**, **Menedic**, **Mislea**, **Plumbuita**, **Potoc**, **Robănești**, **Sf. Troiță (Radu Vodă)**, **Slobozia lui Ianache**, **Snagov**, **Stănești**, **Stelea**, **Tismana**, **Topolnița**, **Valea**, **Vieroș** v. și **Athos**, **București**.
megiași ⟨vecini de ocină⟩ passim.
mei 307.
meri 74, 148, 315, F.
mertice 7, 253, 320, 352.
meșteri 89, 155, 315, 375, 407.
metoace 7, 44, 47, 121, 287, 374, 402, 403, 412.
miei 64, 154, 204, 241, 271; v. și oi.
miere, în vînzare-cumpărare 65, 163; obligație fiscală 7, 184, 253, 264, 269, 286, 352; numită „împărătească" ⟨obligație către Poartă⟩ 32, 271, 334.
mită 6, 274.
mitropoliți 247, 253, 264, 346; judecă *6*, 25, 71, 115, 369; iau jurămînt 6, 299, E; înfrățire înaintea ~ 107; dau cărți 20, 40, 121, 274; atribuții 361; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 17, 254.
mitropolie, oprelițti 121; popa din clirosul ~ 63; v. **Mitropolia Ț. Rom.**
mîncături, în scutiri F, 22, 184, 224, 253, 264, 352.
mînji, 38, 154, 158, 337.
mînzări, în diată 241.
moldoveni 170.
monahi v. **călugări**
monahii v. **călugărițe**.
morar 180.
mori 59, 151, 315, 336, 403; vaduri de ~ 28, 29, 33, 92, 121, 127, 139, 151, 152, 159, 161, 168, 176, 180, 181, 188, 199, 205, 213, 221, 237, 243, 256, 278, 282, 288, 294, 303, 316, 329, 334, 336, 351, 264, 373, 376, 397, 402, 403; roți de ~ *26*, 103, 200, 219, 344, 384, 401, 413; ~ domnești 288; ~ ale bisericii 23, 53, 61, 105, 121, 288, 336, 363, 402; ~ boierești 13, 16, 20, 25, 30, 64, 96, 160, 205, 282, 295, 337, 364, 401, 404; ~ ale unor săteni 131, 295; ~ în descrieri de hotare 147, 148, 168, 351.
morminte 41, 198.
„moși", sate stăpînite pe ~ 38, 117, 182, 235, 244, 267, 310, 333, 370.
moșii passim.
moșneni (numiți și: cnezi, judeci, megiași, moșneni), stăpîni de sate și ocine passim; rumâniți 41, 308, 420; se vînd rumâni 35, 56, 149, 169, 175, 287; se răscumpără din rumânie 32, 308; vînd-cumpără passim; se judecă passim; fug din cauza dărilor 70, 269; plătesc gloabă 364; jurători 19, 42, 48, 52, 59, 114, 132, 165, 235, 304, 314; martori la tranzacții 138, 159, 284, 294, 411; hotarnici 228; cu parte în alt sat 76; slugi domnești 308; oprelițti 421; v. și **danii**,

înfrățiri **pricini**, **rumâni**, **vînzări-cumpărări**.
moșteniri 17, 20, 63, 173, 211; de la părinți 30, 200, 279; de la bunici 158; de la unchi 136; de la socri 196; de la soți 57, 134, 136; contestate 219; cu particularități 229; excludere de la ~ 279; pricini pentru ~ 25, 369.
mrejar 422.
munți. în întăriri 10, 11, 279; în danii 77, 79; în vînzări-cumpărări 163, 232; venituri din 208, 325.

N

nastavnici la m-ri, episcopi 123, 177, 337; v. și **egumeni**.
nădragi 319, 364.
năpăști de biruri 10, 308, 387.
năvodar 422.
neamț, în onomastică 374.
negustori (cupeți, negutători), stăpîni, familie 64, 65, 94, 153, 188, 245, 326; vînd-cumpără locuri, vie 222, 292; dăruit pentru slujbă 233; dau bani împrumut 65, 128, 153, 167, 183, 200, 245, 302, 326, 426, 427; dau dijmă 325; scrie zapis 127; în pricină 47; martori 21, 28, 33, 35, 91, 125, 127, 175, 187, 218, 283, 298, 309, 311, 327, 328, 378, 407, 411, 426; jurători 267, 369; cercetează pricină 100.
nemții de grana 275.
nevoi, boieri căzuți în ~ 65, 94, 128, 153, 167, 331, 427; moșneni căzuți în ~ 49, 93; rumâni fug de ~ 42, 116, C;
noafeni 241.
nuc, în descriere de hotare 351.
munți 104, 394.
nutreț 178.

O

oameni, buni și bătrîni passim, ~ domnești cercetează pricini, hotărnicesc 100, 378, 405, 408, 415; ~ ai mănăstirii, scutiți 184, 352; ~ ai unui iuzbașă 340; ~ ai unor negustori 94; ~ străini, primiți în slobozii 22, 184.
obicei, al țării 376; dat și găleți după ~ 94; dijme după ~ 82, 307, 325; vamă după ~ 422; dușegubină după ~ 294, hotarului 13, 405.
oboroc de grîu 271.
ocale de ceară 65, 189.
ocine passim.
ocne de sare 20, 25, 39, 374.
ogoare 15, 63, 315, 336, 364, 399.
oi, în prețuri (bănești și în natură) 64, 154, 202, 204, 271, 282, 409, 417; în diată 241; date la înfrățire 135; date ca simbrie 178; luate pe seama domnească 178; dijmă din 11, 82; la vamă; ~ ⟨obligație fiscală⟩ 22, 254, 286; gorștină de ~ 224, 253, 352 ~ de sulgiu 7, 253; oaie seacă ⟨obligație fiscală⟩ 7, 184, 253, 264, 352.
oieri 178.
oierit 320.
olac, v. **cai**
olar, în onomastică 368.
orașe, cu privilegiu 250; rumâni fugiți în ~ 252; v. **Argeș**, **București**, **Buzău**, **Cîmpulung**, **Craiova**, **Pitești**, **Rîmnic**, **Slatina**, **Tîrgoviște**, **Tîrșor**, **Tîrgu Jiu**.
orășeni, stăpîni 268, 428, 425; privilegiați 250; în pricină 205; dau dijme 325, 421; martori 248, 297, 309, 364, 377, 403; oprelişti 288.
oriiaș dă vamă de pește 422.
orz 207.
ovăz 307.

P

paloș 223.
parango ⟨postav⟩ 364.
pasmagi 107.
pași ⟨măsură⟩ 30, 81, 84.
paharnici
  ~ mari: stăpîni 139, 294, 295, 364, 401, 413; rumânește 42; birar de județ 376; martori 56, 58, 161, 181, 335, 382; în divan, v. **Vucina**.
  ~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 17, 18, 58, 65, 71, 92, 94, 107, 113, 128, 144, 153, 155, 157, 167, 171, 193, 194, 241. 243, 245, 278, 287, 309, 326, 331, 338, 339, 347, 364, 412, cumpără țigani 12; se judecă 71, 107; ia bani împrumut 326; martori 12, 24, 76, 77, 79, 92, 97, 104, 113, 135, 140, 142, 169, 175, 197, 200, 202, 209, 243, 278, 283, 309, 322, 327, 328, 335, 355, 372, 378, 396; jurători 123, 160, 226, 246, 267, 270, 403; hotarnic 341; ispravnic de hotărnicie 139; iau parte la marea adunare a țării 406; scriu zapise 172. 321, 390; ⟨menț.⟩ 113.
patriarhi, dau cărți 6, 253, 254, 342, 346, 361.
păcurari 178, 241, 261.
păduri 77, 168, 202; oprelişti 82, 205.
perperi ⟨obligație fiscală⟩ 55, 425.
pături 250.
peceți, a mitropolitului 40; ale unor m-ri 57, 364; ~ inele 41; ⟨menț.⟩ 111, 171.
pedepse 6, 75, 137, 157, 227, 408.
peri, în toponimie 208, 212, 317; în descriere de hotare 351.
perne, în zestre 203.
pescari 243, 422.
pește 55, 82, 143, 205, 250, 422.
piersică, în onomastică 125.
pietrari, martori 407; în onomastică 378, 400.
pietrărie 319.
pietre, de hotar 105, 132, 139, 168, 186, 219, 231, 300; ~ de moară 231; avînd înscris privilegiul or. Cîmpulung 250.

pilotă, față de ~, în zestre 275.
pitari:
~ mari; stăpîni familie 17, 18, 34, 364, 398, 399; atribuții 415; ia parte la marea adunare a țării 406; martori 2, 113, 167, 169, 181, 200, 245; dă carte 128; v. și **Dumitru Filieșanul**;
foști mari ~: stăpîni, familie 23, 88, 163, 207, 226, 246, 267, 364; martori 49; ia parte la marea adunare a țării 406; ispravnic în carte de jurători 59;
~ al doilea 402; ~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 13, 87, 163, 188; martori 378, 400, 401, 413; jurători 226, 246, 267.
pităreasă, stăpînă 298.
pive, vaduri de ~ 205.
pivnicer 91.
pivnițe 397; ~ cu loc 155, 229, 238; casă cu ~ 298; loc de casă cu ~ 53; loc de ~ 271.
pîine v. grîu.
pînză, în preț 336.
pîrcălabi, stăpîni, familie 149, 273, 305; se vinde rumân 276; atribuții 250, 296; opreliști 320; martori 33, 36, 135, 141, 145, 166, 278, 285, 378, 404, 407, 416, 428; chezaș C.
pîrgari din: București 288; Cîmpulung 250; Slatina 243; Tîrșor 193, 309; Tîrgoviște 63, 328, 364; Tîrgu Jiu 297.
plapomă, în zestre 203.
plașca 362; ~ de grana 356.
plopi, în descriere de hotare 217, 244; în toponimie 315.
poartă de casă 336.
podgorie 148.
poduri 336; umblător pe Jiu 320; în toponimie 148.
podvoade, în scutiri 7, 184, 253, 320, 352.
pogoane, de vie 4, 27, 90, 142, 202, 204, 242, 292, 336, 349, 351, 383, 387, 393; ~ în prețuri 106, 134, 140, 144, 173, 179, 189, 222, 311, 334, 337; ~ de loc 300.
poiană 363.
pomelnice 38, 53, 77, 105, 218, 287.
pomi (pomet) 163, 168, 196; ~ la vie 164, 189, 327, 328, 339, 356; locuri cu ~ 334, 363.
popi (preoți duhovnici) 50, 185, 208, 334, 353, 356; stăpîni, familie 23, 36, 60, 76, 98, 102, 103, 130, 133, 135, 150, 165, 196, 207, 229, 238, 240, 259, 281, 283, 319, 333, 336, 340, 380, 391, F; cumpără ocine și vii 300, 414; ctitor 336; se vinde rumân numai cu capul 251; are fii rumâni 286; primesc privilegii 250; este înfrățit 301; în pricină 85, 378; dă bir 404; se plîng domnului pentru hotare 377; ~ clisiari 377; ~ egumeni 45, 290, 353; ~ dichiu 39; martori 4, 28, 33, 50, 57, 63, 73, 77, 79, 91, 93, 102, 103, 106, 111, 117, 120, 124, 130, 134, 135, 145, 149, 155, 158, 163, 164, 166, 175, 188, 190, 193, 202, 217, 218, 220, 228—232, 238, 241, 242, 244, 261, 275, 278, 279, 283, 286, 315, 319, 327, 328, 339, 344, 351, 364, 371, 375, 380, 383, 387, 391, 400, 404, 407, 411, 413, 416; jurători 85, 150; hotarnici 341; aldămășar 271; scriu: act opunere (?) 320; act al județului și pîrgarilor 328; cărți de jurători 111, 330; zapise 74, 81, 103, 117, 119, 120, 132, 138, 141, 216, 219, 263, 292, 293, 323, 327, 366, 367; ⟨menț⟩ 164, 281, 336, 363, 392.
porci (rîmători) 11, 111; gorștină de ~ 253, 254, 320.
portari:
~ mari: ispravnici de jurători 19, 48, 182, 226, 332; martori 167, 181, 243, 245, 335;
fost mare ~; hotarnic 231;
~ al doilea: trimiși domnești 318, 403; ispravnic la jurămînt 299.
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 14, 53, 213, 247, 287, 395; ispravnici: de jurători și la hotărnicie 76, 235; trimiși domnești 11, 178, 210, 228, 378; martori 23, 29, 77, 163, 188, 206, 244, 377.
porunci domnești v. acte.
poslușnic 202.
postav 107, 203.
potelnici:
~ mari : stăpîni 173; fac danii 8; martori 2, 49, 58, 161, 294, 331, 335, 382, 399; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea adunare a țării 406; în divan v. **Costandin Cantacuzino**
~ foști mari; stăpîni 15, 54;
~ al doilea: stăpîni, familie 142, 144, 168, 169, 190, 204, 336, 337, 397; în sfat 173; în adunarea de stări 406; birar de județ 269; cercetează pricină 100; martori 48, 88, 181, 202, 331, 335;
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 2, 10, 21, 23, 48, 62, 64, 78, 88, 89, 103, 104, 107, 113, 124, 140, 147—149, 154, 158, 161, 163, 167, 172, 179, 181, 187, 188, 190, 197, 198, 203—205, 208, 211, 223, 226, 227, 230, 238, 244, 247, 248, 265, 267, 268, 272, 278, 281, 282, 294, 296, 297, 302, 309, 321, 322, 336, 337, 344, 348, 357, 360, 364, 382, 390, 404, 412, 429; ctitori, fac danii 202, 233, 337; cumpără-vînd ocine, țigani 9, 238, 371; se judecă 99—101, 205, 266; fac abuzuri 295; iau bani împrumut 102, 162; dă dispoziții 296; martori 2, 9, 12, 21, 23, 24, 34, 76, 89, 91, 97, 104, 113, 135, 153, 155, 159, 163, 167, 169, 171, 172, 181, 188, 191, 192, 195, 197, 200, 201, 209, 218, 229, 230, 236—238, 273, 277, 283, 290, 297, 319, 321, 322, 327, 328, 338, 355, 375, 389, 394, 404, 407, 410, 415, 419, 420, 426, E; jurători 67, 99, 157, 246, 260, 267, 299; ispravnic de jurători 280; hotarnic 87; dă carte 128; scriu zapise 86, 125; iau parte la adunarea de stări 406.
postelnicei, vătaf de ~ 406.
potcovari țigani 21.

potronici de argint 383.
pradă 82, 94, 378.
pravilă 6, 96, 129.
praznic la m-ri 77, 79.
prăjini, ⟨măsuri⟩ 189, 374.
prăvălii 47, 50, 63, 395.
precupeț 207.
preotese 36, 63, 130, 150, 229, 391.
prețuri de: sate intregi 35, 78, 115, 122, 171, 214, 218, 283, 286, 299, 326, 335, 353, 355, 364; sat răscumpărat din rumânie 308; părți de sate 2, 33, 34, 64, 130, 153, 159, 161, 163, 169, 243, 244, 246, 278, 312, 331, 363, 399, 404, 411, 417; moșii, funii, delnițe, „moși", livezi, lazuri, ogoare, nedelimitate prin unități de măsură passim; case 156, 164, 298, 364; locuri de casă 91, 173, 222, 271; loc de prăvălie 395; fălci 36, 37, 112, 156; pogoane de vie 4, 106, 134, 140, 142, 144, 173, 179, 189, 222, 242, 292, 311, 334, 337, 351, 374, 393; vaduri de moară 213, 303, 334, 373, E; roți de moară 26, 401, 413; rumâni 19, 48, 109, 111, 149, 159, 163, 169, 175, 195, 222, 283, 286, 302, 337, 355, 364, 420; țigani 9, 12, 21, 88, 89, 134, 197, 222, 244, 268, 278, 337, 364, 407, 408; cai 49, 107, 232, 417; iapă 34; vacă 34; vadră de vin 410; oca de ceară 65; vedre de vin 230, 410; plașcă de grana 356; lănțișor de aur 275; șea 408; ~ mixte, in bani și în natură 34, 125, 189, 218, 249, 271, 351, 400, 417, F; ~ în natură 34, 38, 64, 118, 154, 189, 204, 305, 363, 417.
pribegie 24, 64, 157.
pricini (judecăți) intre: mănăstiri 47, 115; mănăstiri și boieri 16, 41, 67, 123, 152, 198, 214, 231, 234, 252, 342, 346, 402, 403, E; mănăstire și orășeni 377; mănăstire și moșneni 45, 207, 304; boieri 6, 10, 13, 25, 54, 59, 71, 84, 96, 100, 107, 151, 180, 185, 194, 201, 207, 211, 215, 227, 244, 246—248, 270, 272, 282, 284, 291, 305, 312, 316, 317, 348, 355, 360, 362, 369, 405, 407, 408; boieri și orășeni 205; boieri și moșneni 11, 19, 42, 48, 75, 85, 146, 157, 208, 262, 267, 274, 280, 299, 318, 378, 417; boieri și rumâni 35, 62, 78, 159, 265; slujitori și moșneni 303, 314; moșneni 31, 114, 120, 136, 165, 170, 196, 235, 324, 330, 345, 419; moșneni și călugări 332.
proegumeni 77, 79, 322.
pungi de bani 406.
pușcar 164.
puț 91.

R

rachier 407.
răchiți, in descriere de hotare 271.
rădăcină, în onomastică 34.
răscumpărări de moșii 137, 180, 272, 427, ~ din robie, 114; ~ din rumânie v. **judeciri, rumâni.**
răspopă 293, 357.
răvașe v. **acte.**
război 157.
răzoare, de vie 145, 189, 196, 244, 300, 351, 372; ~ de varză 30.
rimători v. **porci.**
robi, la turci 110, 114; în onomastică 33, 49, 150, 182, 208, 221, 321.
robie 114, 136.
roșii 141, 158, 189, 379; dau dijme 82, 95, 325; 421; opreliști 224; participă la marea adunare a țării 406; martori 14, 138, 142, 144, 283, 330; ~ aleși 309.
roți de moară v. **mori, prețuri.**
rude 232; opreliști 15; în moșteniri 17, 135, 229; intrebate la vinzări 49, 155, 249, 314, 398, 399.
rumâni (vecini):
  ~ domnești 24, 40, 276, 308;
  ~ ai bisericii 41, 61, 76, 123, 152, 177, 198, 214, 252, 286, 289, 296, 304, 335, 346, 355, 423;
  ~ boierești 6, 10, 15—20, 23, 25, 31, 32, 34, 42, 48, 56, 57, 62, 64, 67, 70, 71, 75, 78, 88, 97, 103, 107, 109, 111, 113, 128, 129, 143, 149, 153, 159, 163, 169, 171, 180, 181, 183, 185, 190, 195, 200, 207, 208, 211, 212, 215, 222, 227, 241, 246, 251, 265, 267, 269, 270, 277, 279, 282, 283, 299, 301, 302, 306, 309, 316—318, 331, 337, 358, 360, 362, 364, 376, 399, 412, 417, 418, 426, C;
  ~ ai unor comandanți de slujitori 22;
  ~ ai unor negustori 65, 94, 167, 245, 326;
  ~ în intăriri și tranzacții passim;
  ~ in danii 23, 70, 123, 276, 289;
  ~ în moșteniri 25, 57, 211, 241, 279;
  ~ puși zălog 183; 331;
  ~ dați la înfrățire 107, 301;
  ~ schimbați 316, 317, 277, 337;
  ~ dați zestre 282;
  ~ mutați in alt sat 302;
  ~ in pricină 31, 62, 423; bătuți in divan 423;
  ~ datori cu ascultare 65, 358;
  ~ fugiți in țară 94, 227, 252, 267, 306; peste Dunăre 152;
  ~ se răscumpără din rumânie 24, 32, 42, 76, 88, 94, 159, 222, 308, 426, C;
  ~ iertat de rumânie pentru slujbă in țări străine 195;
  ~ cu delnițe 56, 67, 97, 113, 337, 355, 364, 418, C;
  ~ numai cu capul 15, 19, 48, 159, 251, 337;
  ocină fără ~ 141, 359; v. și **judeciri, prețuri.**
rumânie (vecinie), teamă de ~ 267; pricină pentru ~ 62, 252; slobozenie din ~ 85.

rumâniri cu sila 19, 34, 41, 42, 48, 56, 62, 75, 149, 169, 175, 208, 269, 276, 308, 376; v. şi **cotropiri**.
ruptoare, dări plătite cu ~ 7.
ruşală, bir de ~ 157, 224.

S

salcie, în descriere de hotare 219, 271.
sare 1, 39; 184, 374.
sate, dăruite de domn 115, 358; vîndute-cumpărate 22, 65, 128, 167, 404; v. şi **preţuri**; lăsate moştenire 20, 25, 40, 211; zălogite 180; date pentru datorii 16, 167, 245; dat la înfrăţire 107; schimbate 277; rumânite cu sila 48, 308, 376; v. şi **rumâniri**; **judeciri** fugite (sparte) 116, 269; slobozie 283; v. şi **funii**, **moşi**, rumâni fugiţi în ~ domneşti, boiereşti, mănăstireşti 94, 252, 313; v. şi **scutiri**, **vatră**; acte domneşti scrise în ~ 82, 84, 107, 115, 378.
săbier 155.
sălaşe de ţigani 1, 197, 198, 282, 354, 364.
săpunar 166.
sărăcuste 380.
scaun, cetate, oraş de ~ v. **Bucureşti**, **Craiova**, **Tîrgovişte**; ~ al Ţ. Rom. 40; ~ ⟨dregătorie⟩ vinde vie 374; martori 140, 142, 144, 164, 319, 330, 349; ispravnic de ~ 396.
scăldătoare turcească, în toponimie 186.
schileri la ocnă 39.
schimburi de: sate 65, 94, 128, 167, 214, 262, 277, 282, 283, 286, 317; de ocine 158, 168, 271, 282; de vii 173, 202; de locuri 40; de ţigani 290, 322, 342, 364, 408; pricină pentru ~ 402; schimbul banilor, în scutiri 253.
schiptru, al Ţ. Rom., dăruit domnului de sultan 32, 34, 41, 44, 250.
schit 80.
scoruş, în descriere de hotare 336.
scriitori de acte v. **dieci**, **grămătici**, **logofeţi**, **spudei**.
scule ⟨podoabe⟩ 369
scutiri şi imunităţi acordate: episcopiilor 264, 286; unor mănăstiri 7, 184, 253, 254, 320, 352; oraşului Cîmpulung 250; unor slujitori 22, 224.
semnături autografe passim.
semne de hotar 10, 15, 41, 130, 148, 163, 208, 237, 258, 341, 351, 358, 376, 377.
sfat domnesc v. **divan**.
silişti, în întăriri, vînzări passim; în descriere de hotare 168; ~ cu vecini 180; v. şi **vatră**.
sîmburii 178, 241.
sitar, ţigan ~ 408.
sîrbi, dăruiţi cu sat 22; obligat la dijmă 307; în toponimie 219; în onomastică 222, 339, 392.
slobozii 22, 94, 252, 264, 283, 286, 374.
slomn, la vie 356.
slugi: domneşti passim; cu sarcini din partea domnului 7, 27, 41, 306, 313; oprelişti 288, 320; ~ boiereşti 231, 250.
slujbă, dreaptă şi credincioasă, răsplătită de domn 22, 24, 42, 195, 267, 287, 309, 358, 364; ~ în scutiri 250, 253, 352; la mănăstiri şi boieri 39, 75, 233.
slujitori dau dări 421.
sobor, al ţării 6, 269; la m-ri 253, 282, 335, 337, 342; zi de ~ 254.
soroace: de judecată 31, 48, 83, 85, 100, 332, 407, 423; de jurători 165, 226, 234, 235, 260, 265, 280; pentru restituire de datorii băneşti 65, 102, 162, 163, 167, 245, 326, 331, 426, C; zăloage cu ~ 94, 143, 351, 413; ~ petnru plata simbriei 178; ~ pentru aducerea hrisoavelor la judecată 415; ~ pentru vînzarea mierii 65.
spătari:
  ~ mari: stăpîni, familie 283, 286; ctitor 186; trimis domnesc la hotărnicie 228; martori 2, 58, 113, 161, 181, 335, 382; jurător 160; dă carte 28; ia parte la marea adunare a ţării 406; în divan v. **Mihai Coţofeanu**, **Preda Brîncoveanu**;
  foşti mari ~: stăpîni, familie 281, 316, 317, 364; martor 200; hotarnic 231; dă carte 128;
  ~ al doilea: stăpîn 234;
  ~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 2, 6, 13, 16, 21, 40, 48, 71, 126, 129, 134, 135, 153, 158, 160, 179, 180, 195, 198, 222, 227, 242, 246, 257, 267, 268, 270, 272, 282, 302, 316, 317, 319, 331, 336, 337, 364, 399; se judecă 71, 96, 105, 270; vinde prăvălii 47; zălogeşte sate pentru datorii 426; înfrăţit 302; martori 2, 9, 15, 23, 24, 49, 80, 81, 89, 91, 102, 169, 188, 195, 209, 391.
spătărească, stăpînă 16, 40, 282.
spudei scriu: acte domneşti 1, 7, 10, 16, 33, 35, 45, 47, 54, 56, 67, 70, 84, 88, 89, 115, 169, 194, 215, 222, 245, 258, 261, 281, 286, 315, 319, 332, 369, 413, 418, 425; zapise 164, 167, 243, 316, 327.
staroste, martori 104.
steag, al Ţ. Rom. 358; ~ de oaste 22.
stegari 50, 249.
stejar, în descriere de hotare 145, 168, 231, 237; ~ înfierat 147, 148.
stîni, dijmă de la ~ 325; în descriere de hotare 117.
stînjeni de ocină (moşie) în întăriri, danii, vînzări 4, 14, 26, 73, 108, 138, 143, 148, 166, 168, 172, 181, 192, 206, 209, 225, 256, 261, 262, 282, 292, 294, 318, 321, 329, 336, 351, 364, 365, 368, 383—385, 387, 390, 397, 405, 412, 429, D; vie cu ~ de ocină 90, 173, 285, 374; ~ în preţuri 64, 108, 127, 139, 141, 145, 176, 192, 217, 222, 239. 244, 295, 302, 388, 390, A.
stolnicese, stăpîne, familie 18, 104, 233.
stolnici:
  ~ mari: stăpîni, familie 60, 104; rumâneşte ⟨menţ⟩ 41; martori 2, 58, 104, 161, 169, 171, 335, 382, 398; jurători 71, 234; dă carte 128; ia parte la marea

adunare a ţării 406; în divan v. **Vasile Paindur**;
fost mare ~: stăpîn 185; ~ ai doilea: stăpîni 49, 185;
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 211, 408, E; se judecă 272; ia bani cu camătă 111; împresoară bălţi mănăstireşti 55; oprelişti 66; martori 15, 23, 158, 163, 200, 241, 244, 277, 322, 405, E; jurători 226, 246, 267, 270; ia parte la marea adunare a ţării 406.
strajă la m-re 184.
stupar, martor 93.
stupi, dijmă din ~ 55, 82, 224, 253, 254, 320, 352; oprelişte la căutare de ~ în pădure mănăstirească 82.
stupină, loc de ~ 156.
udeţi v. **judeţi**.
slugeri
~ mari: martori 161, 181, 221, 335, 350, 399;
foşti mari ~: se judecă 11; hotarnic 168; aldămăşar 351;
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 35, 67, 84, 88, 97, 152, 153, 161, 171, 180, 241, 245, 265, 274, 288, 302, 326, 337, 382; vînd-cumpără 337, E; atribuţii 269; martori 2, 23, 29, 80, 92, 153, 167, 169, 171, 242, 243, 245, 278, 283, 370, 372, 389, 397, 407, 413; jurători 99, 226, 267, 270, 299.
sulgiu 7, 253, 286.

Ş

⟨**şcoală**⟩ la m-re 361.
şea, în preţ 408.
şelari 63, 164, 298.
şetrari 147, 148, 173.
şcheau dă dijmă 325.
şifari, mari; martori 49, Eţ; ~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 59, 188; participă la adunarea de stări 406.
şoimari 327, 328.
ştreang ⟨spînzurătoare⟩ 90.

T

tafta leşească 275.
taleri, în preţuri 414, C; daţi împrumut 180; echivalenţă 180; ⟨sistem fiscal⟩ 306.
tăietori de sare 1.
tămîie 50.
tătari, năvală ⟨menţ.⟩ 84; în onomastică 323, 408.
tei ⟨măsură⟩ 410.
telegari v. **cai**.
temniţă 408.
temniceri 408.
tipografi 361.
tîlhari 111.
tîrguri v. **oraşe**.
tocitori, la vie 356.
tocmeli (întocmiri) 17, 18, 28, *49*, *153*, 202, 279, 283, 326, 327, 426.
toiege, date în divan 423.
treapăd 95, 378, 408, 415.
turci, cumpără vie 336; cumpără unt C; dă dijmă 307; dau bani împrumut 100, 163, 302, 413, 426, 427, 429; în toponimie 147, 148, 186.

Ţ

ţapi, în diată 241; în onomastică 292, 336.
ţară 6, 13, 51, 406; ţări străine ⟨text⟩ 195.
ţărani dau dijme 82, 95, 307, 325, 421.
ţelină de vie 90, 189, 285, 336, 374, 393.
ţigani, domneşti 40, 337; mănăstireşti 1, 57, 174, 198, 363; boiereşti 6, 16, 20, 21, 25, 88, 96, 126, 128, 129, 135, 158, 160, 180, 185, 197, 200, 203, 211, 222, 233, 241, 244, 257, 278, 282, 290, 302, 313, 364, 369, 408, 427;
~: în danii 135, 158, 337, 364; în vinzări-cumpărări 21, 88, 128, 222, 278; v. şi **preţuri**; în moşteniri 16, 20, 25, 40, 211, 241; ~ puşi să taie sare 1; lucrează fier 57.
ţigănci 21, 203, 244, 369; ~ în danii 8, 43, 364; în vînzări-cumpărări 12; v. şi **preţuri**; în schimburi 322, 342, 364.
ţigănie: domnească 8, 43, 313, 364; călugărească 313; boierească 158, 241, 313.

U

ughi ⟨galbeni ungureşti⟩, daţi în: moştenire 158; zestre 203; dări 7, 32, 376; amenzi 59, 294, 364, 378, 408; datorii 65, 94, 100, 128, 143, 167, 245, 331, 369, 413; înfrăţiri 135, 301; răscumpărări 137, 157, 272; temniţă 408; împăcare 25; pricină 272. ~ întorşi 171; în vînzări-cumpărări, preţuri 2, 19, 29, 34, 35, 48, 56, 58, 64, 68, 69, 76, 78, 90, 106, 108, 111, 117—119; 128, 134, 139, 149, 153, 163, 164, 169, 171—173, 175, 181, 189, 217, 236—238, 244, 246, 247, 267, 268, 276, 282, 287, 295, 302, 311, 316, 317, 326—329, 338, 339, 364, 366, 368, 370, 373—375, 386, 389, 392, 395, 401, 410, 412, 413, C; echivalenţe 25, 108, 217, 247; ~ moldovenilor, în scutiri 184.
uliţă, la Rîmnic 53, 402.
ulm, în descriere de hotare 237.
unguri, jefuiesc m-rea Govora 152.
unt C.
urs, în onomastică 41.
uric ⟨menţ.⟩ 244.

V

vaci, cu lapte 38, 135, 400; cu viţei 189; în preţuri băneşti 34, 249, 400; ca preţuri în natură 38, 189, 256, 363.
vaduri de moară 29, 113, 139, 161, 175, 205, 222, 288, 295, 299, 334, 364, 382, 404, E; v. şi **mori**, **preţuri**.
vamă, în oraşe 250; ca dijmă: din peşte 55, *66, 422; din pită 250.*
vameşi, stăpîn *334; ispravnici la bălţi 66;* martori 221, 334.

varză, răzoare de ~ 30.

văcar 319.

vătafi, stăpîni, familie 69, 76, 101, 149, 164, 192, 256, 299, 329, 314, 342, 390; se judecă 84; ispravnic de scaun 396; fuge în Moldova 178; martori 15, 28, 33, 59, 68, 76, 79—81, 124, 149, 163, 164, 172, 188, 195, 230, 237, 271, 378, 391, 396, 416, 426, 428, F; jurători 83, 101, 270; hotarnici 207, 341; ~ de postelnicei, participă la adunarea de stări 406.

vătăman, martor 137.

vături, în diată 241.

vedre ⟨măsuri⟩ de vin, în vinărici 425; băute: la înfrățire 107; la aldămaș 119, 230, 271, 410; în prețuri 230, 410.

vetre de sat 28, 34, 41, 92, 156, 169, 258, 267, 319, 398, 399, 405, 412, D; ~ de casă 271.

vii:
~ domnești 40;
~ ale bisericii 47, 61, 177, 210, 337, 363, 374, 377, 383;
~ boierești 6, 16, 20, 25, 36, 78, 84, 92, 107, 113, 126, 128, 133, 140, 142, 144—146, 158, 160, 164, 169, 173, 181, 185, 194, 200, 215, 222, 243, 244, 272, 278, 282, 284, 285, 291, 302, 311, 315—317, 327, 328, 336, 339, 358, 360, 372, 378, 400, 407;
~ orășenești 65, 134, 275, 292, 377, 425;
~ ale unor slujitori 179, 189, 242, 249, 334, 351;
~ ale unor popi 133, 135, 150, 229, 300;
~ ale unor moșneni 4, 27, 28, 52, 63, 106, 165, 196, 202, 262, 271, 300, 332, 349, 374, 381, 387, 393;
~ în întăriri, vînzări-cumpărări, pricini passim; în danii 4, 158, 358; în moșteniri 20, 25, 40, 173, 185, 229; în schimburi 316, 317; la înfrățire 107, 135;
~ cu locuri 63, 349, 372, 374; cu pomi 328, 339; ~ nedajnice 282, 336; ~ paragină 196, 336, 387; v. și **pogoane, prețuri, răzoare**.

vin 22, 55, 98, 107, 362, 407, 410.

vinărici 63, 281, 282, 315; ~ domnesc 44, 224, 253, 254, 352, 425;
~ boieresc 132, 135, 150 425.

vistieri:
~ mari: stăpîni, familie 21, 58, 217, 244; cumpără țigani 282; trimis domnesc 183; martori 2, 28, 33, 161, 331, 335, 382; dă carte 128; în sfat v. **Dumitru Dudescu, Radu Cocorăscu.**
foști mari ~: familie, 252, 408; martori 181, 382; datornic 427; dă carte 128;
~ ai doilea: stăpîni 56, 88, 202, 282; martori 2, 33, 49, 58, 161, 181, 197, 245, 335, 382; dă carte 128; ia parte la adunarea de stări 406;
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 6, 13, 41, 96, 126, 135, 163, 180, 181, 246, 267, 301, 302, 319, 336, 362, 412; cercetează pricină 47; datornic 160; ispravnic: de jurători 260; la ocne 276, 283; martori 24, 161, 175, 197, 334, 335; jurători 160, 299; hotarnici 212, 215; ia parte la adunarea de stări 406.

vistierie 128, 181, 308, 318, 354, 356, 359, 399.

vite (dobitoace) 157, 205, 282, 348.

vițel 189, 249.

vînătoare ⟨pescuit⟩ 205.

vînzări-cumpărări passim; cu particularități 27, 28, 79, 128, 164, 202, 293, 314; contestate 129, 217; cu sila 35; deghizate 98, 135, 188, 301.

vlădici 6, 217, 324; v. și **episcopi, mitropoliți.**

vornici:
~ mari: stăpîni, familie 2, 6, 32, 96, 126, 129, 160, 161, 209, 227, 257, 357, 382; ctitor ⟨menț.⟩ 395; birar de județ 32; ispravnic în act domnesc 84, 114; martori 56, 58, 163, 181, 203, 294, 335, 398, 399; jurători 71, 203, 234; dă cărți 128, 165; ia parte la marea adunare a țării 406; în sfat passim; v. și **Ivașco Băleanu.**
foști mari ~: stăpîni 214, 291; martor 24; jurător 247; ⟨menț.⟩ 71;
~ ai doilea: stăpîni, familie 29, 298; trimiși domnești 340, 405; ispravnic de jurători 291; martori 169, 172, 284; jurător 25; hotarnic 168;
~ al doamnei 277;
~ ⟨mici⟩: stăpîni, familie 16, 20, 25, 40, 60, 104, 113, 163, 171, 177, 179, 206, 209, 226, 234, 242, 246, 267, 270, 273, 284, 302, 311, 319, 326, 375; 408, 413; se judecă 100; face prăvălii în București 47; opreliști 288; ispravnic de jurători 341; martori 2, 49, 76, 167, 171, 192, 221, 290, 297, 335, 397; jurători 20, 25, 123, 203, 226, 246, 299, 348, 369, A; hotarnici 105, 212; iau parte la adunarea de stări 406; ⟨menț.⟩ 302.

vornicese, stăpîne, familie 16, 211, 234.

vulpi, blănuri de ~ 107, 275.

Z

zaraf, martor 238.

zăloage : sate și părți de sate 51, 54, 65, 94, 128, 153, 180, 310, 331, 419, 426; ocine 143, 351, 427; delnițe 102; roți de moară 413.

zeciuială v. **dijmă.**

zestre, dată unor fiice: de boieri 6, 15, 20, 25, 65, 71, 94, 128, 153, 168, 173, 180, 203, 212, 227, 247, 275, 279, 282, 354, 425; de preot 196; de moșneni 30, 69, 125, 156; ~ a unei preotese 132.

zugrav, martor 23.

LISTA DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az . . . eu
biv . . . fost
Bogorodițe . . . Născătoare de Dumnezeu
brat . . . frate
cin cup . . . fac împreună
cin do cin . . . cap în cap
cletovți . . . jurători
cupeț . . . negustor
dni . . . zile
dori u . . . pînă la (în)
eto . . . iată
gospodin . . . domn
grad . . . cetate
i . . . și
izpisah, napisah, pisah, pis. = am (a) scris
leat . . . an
méseța . . . luna
na (po) ime . . . anume, pe nume
naș . . . al nostru
ot, ot tam . . . din, de acolo
otți ije vă Nichei . . . părinți cei de la Nicheia
pișem gospodstvo mi . . . scrie domnia mea
proclet . . . blestemat
redi . . . pentru
reci . . . spusă, cuvînt
rojdestvo . . . naștere
săs . . . cu
selo . . . sat
sin . . . fiu
star . . . bătrîn, vechi
sud(stvo) . . . județ
svedetel(stvo) . . . martor, mărturie
treti . . . al treilea
u . . . în
uspenie . . . adormire
varoș . . . oraș
vă . . . în
vel (velichi) . . . mare
ves . . . sat, oraș, localitate
vnuc . . . nepot
vtori . . . al doilea
za . . . pentru
zde . . . aici

Въ нме ѡтца н снна и свѣтого дꙋха (амнн), тронцъ нераздедна н еднносꙋщна	În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh (amin), troiță nedespărțită și de o ființă
Инако да нѣст, по реч господства мн. И нсправник, сам реч господства мн.	Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic, însăși spusa domniei mele
И напнсах аз... логофет въ настолнн град Бꙋкꙋрещн, мѣсеца... н ѡт А҆дама до ннкѣ теченїе лѣтом въ лѣт.	Și am scris eu... logofătul, în cetatea de scaun București, luna... și de la Adam pînă acum cursul anilor în anul...
Испнсах аз...	Am scris eu...
Мнлостїею божїею, Їѡ Матен Басараба воевод н господннь. Дават господство мн сїе повелѣнїе господства мн свѣтѣн, божественѣн монастнр (почтеномꙋ болѣрннꙋ; слꙋг господства мн ... н със снновн сн, елнцеже Богъ прнпꙋстнт) ... ндеже ест храм...	Din mila lui Dumnezeu, Io Matei Basarab voievod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri (cinstitului boier; slugii domniei mele ... și cu fiii lui, cîți îi va lăsa Dumnezeu) ... unde este hramul...

LISTA DOCUMENTELOR CU DATE RECTIFICATE

1. *1631 (7140) noiembrie 10* Muz. de ist. a municip. Bucureşti, nr. 27 212	*⟨1635⟩ noiembrie 10* Datat după boierii martori şi dregătoriile lor
2. *1633 (7141) ianuarie 10* Arh. St. Buc., M-rea Cîmpulung, LXIII/10	*⟨1635⟩ ianuarie 10* Datat după divan
3. *1635 (7143) ianuarie 11* Arh. St. Buc., ms. 479, f. 150	*⟨1636⟩ ianuarie 11* Datat după emitent şi dregătoria sa
4. *1635 (7143) ianuarie 20* Arh. St. Buc., Mitrop. Ţ. Rom., CIX/8	*⟨1639⟩ ianuarie 20* Datat după divan
5. *1635 (7143) iulie 7* Arh. St. Buc., ms. 712, f. 532	*După 1640* Datat după egumen
6. *1635 (7144) noiembrie 25* Arh. St. Buc., M-rea Govora XIII/10	*⟨1638⟩ noiembrie 25* Datat după boierii martori şi dregătoriile lor

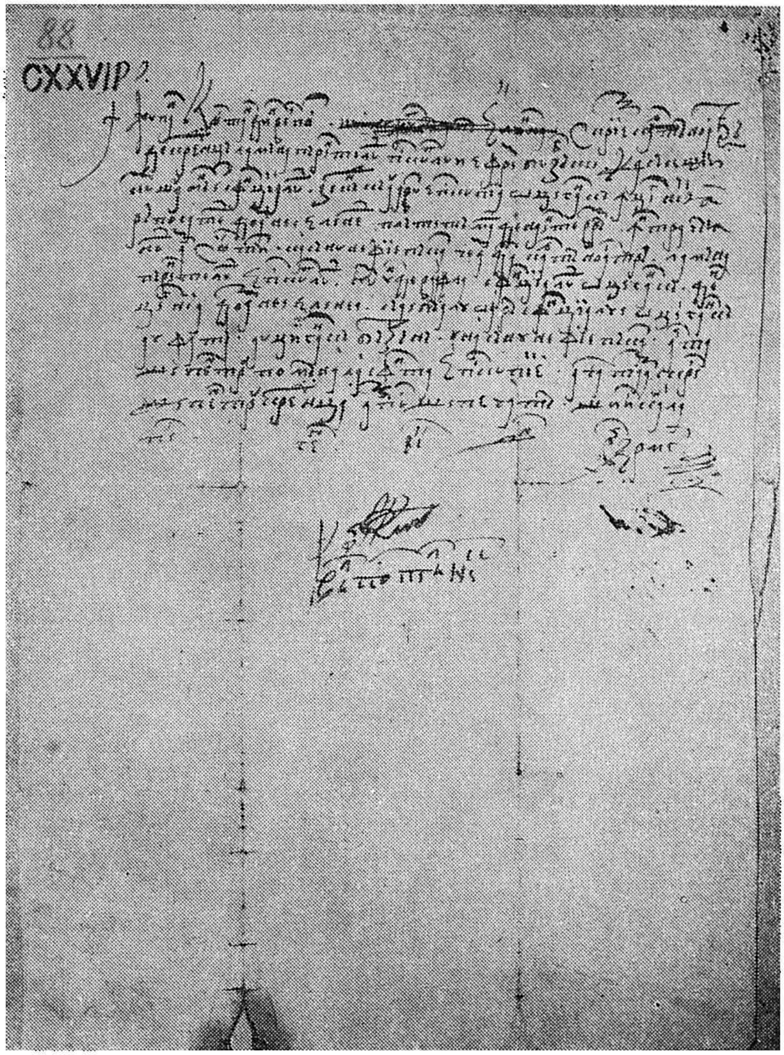

I = Doc. nr. 8.

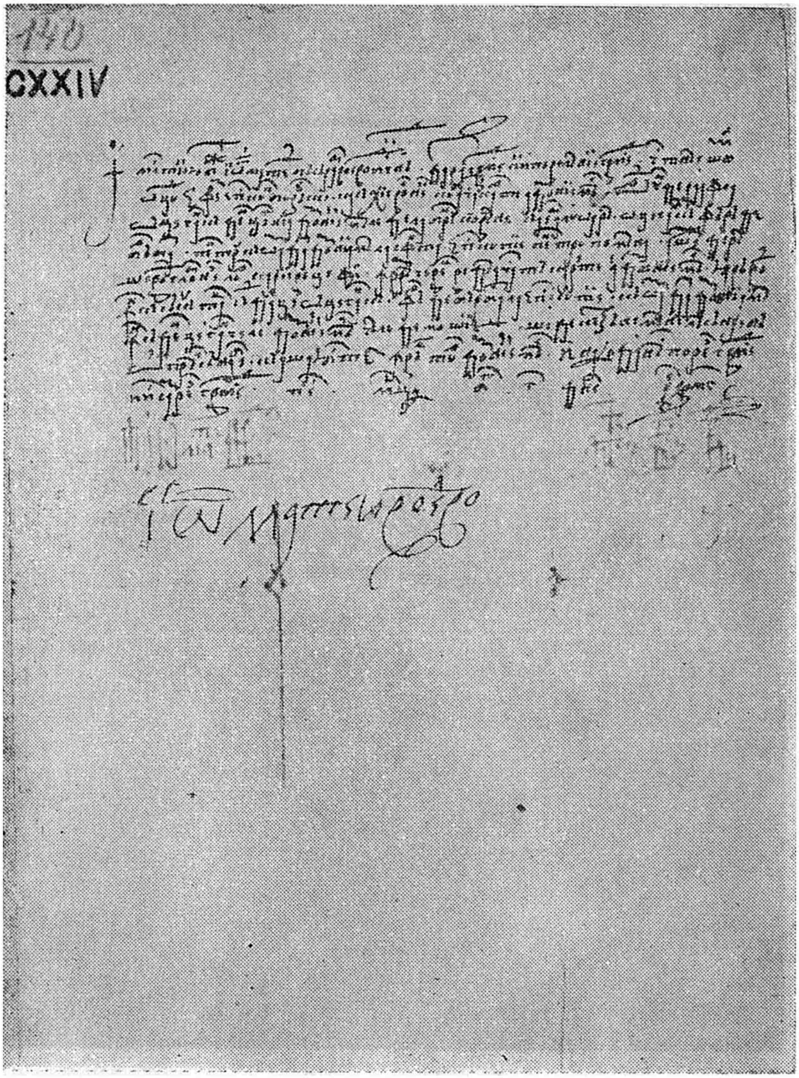

140

CXXIV

II = Doc. nr. 43.

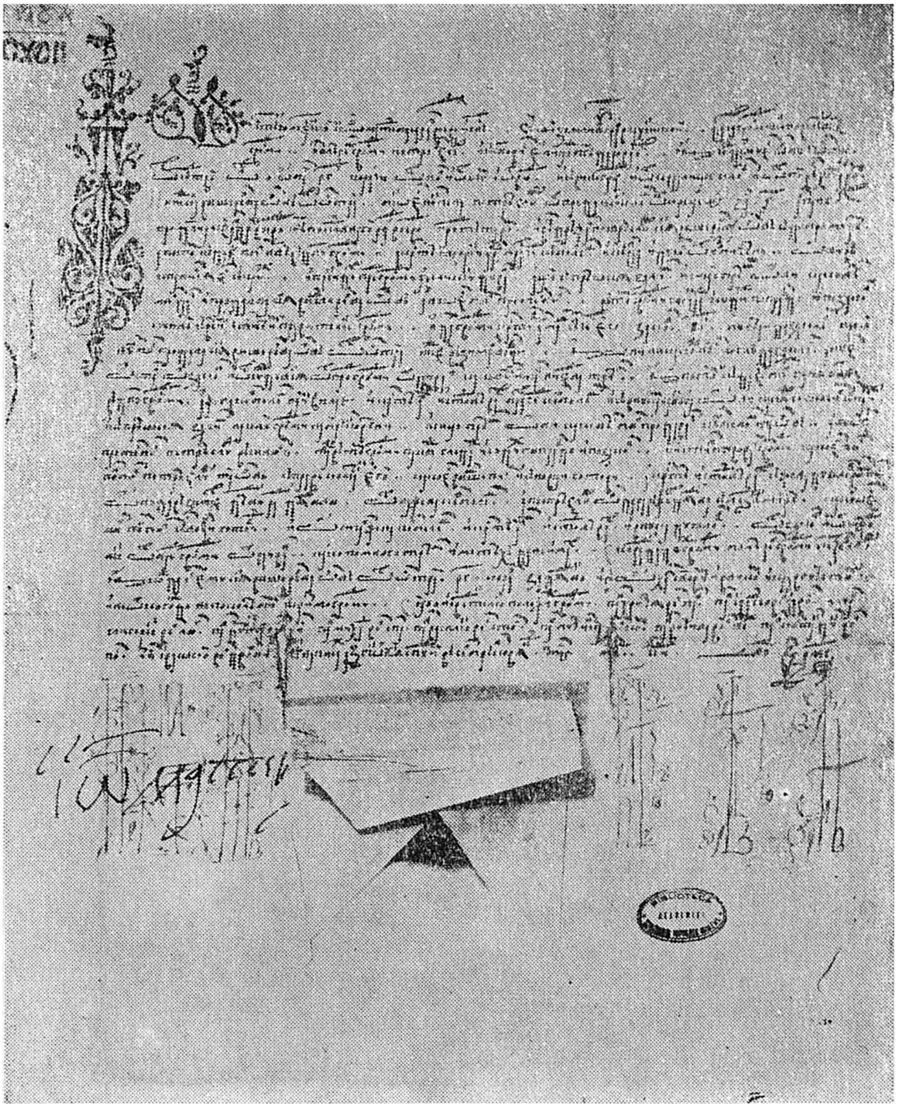

III = Doc. nr. 84.

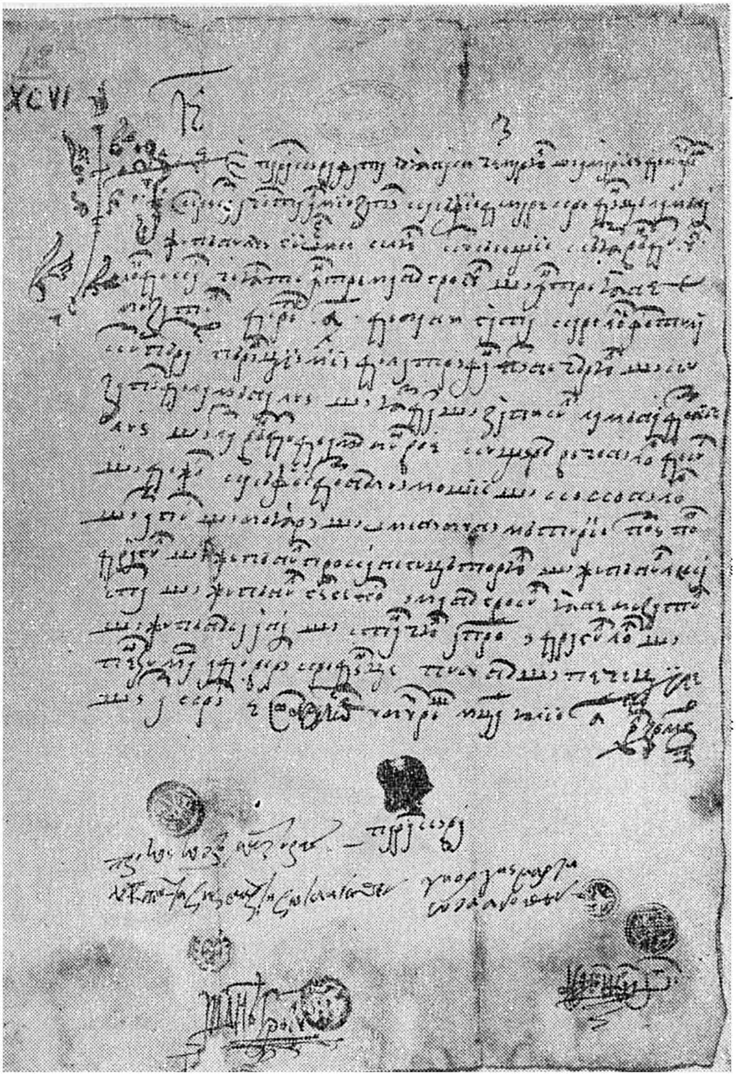

IV = Doc. nr. 91.

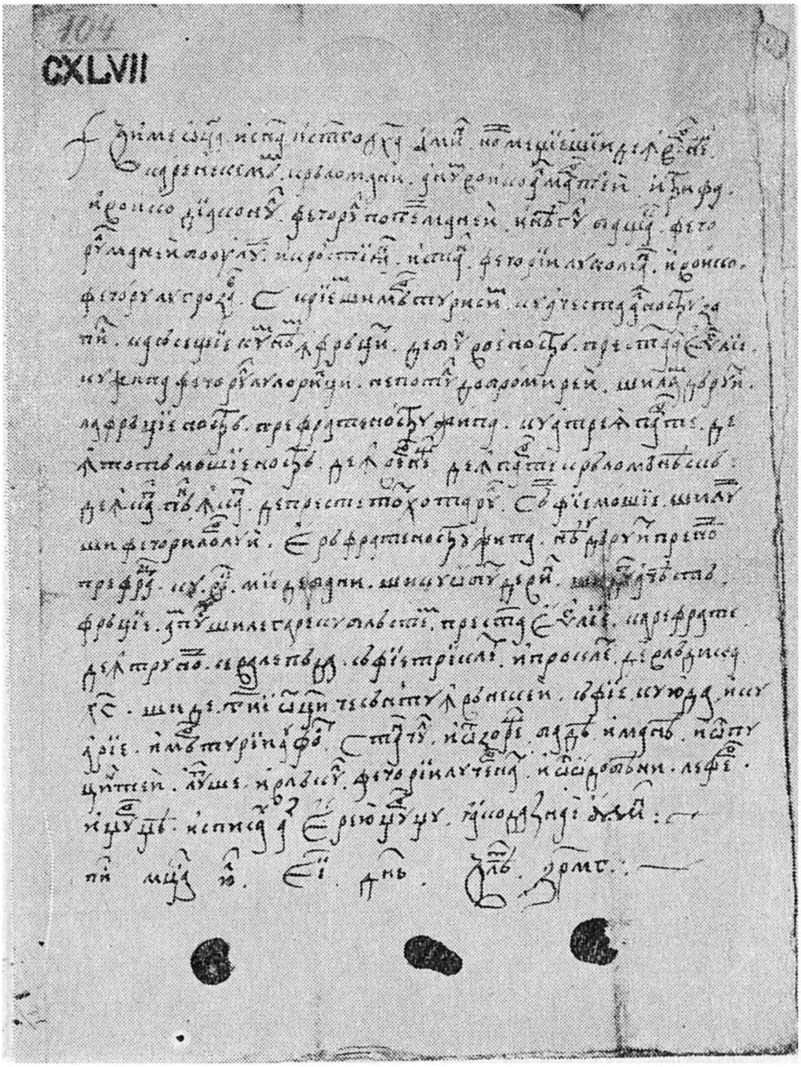

CXLVII

V = Doc. nr. 98.

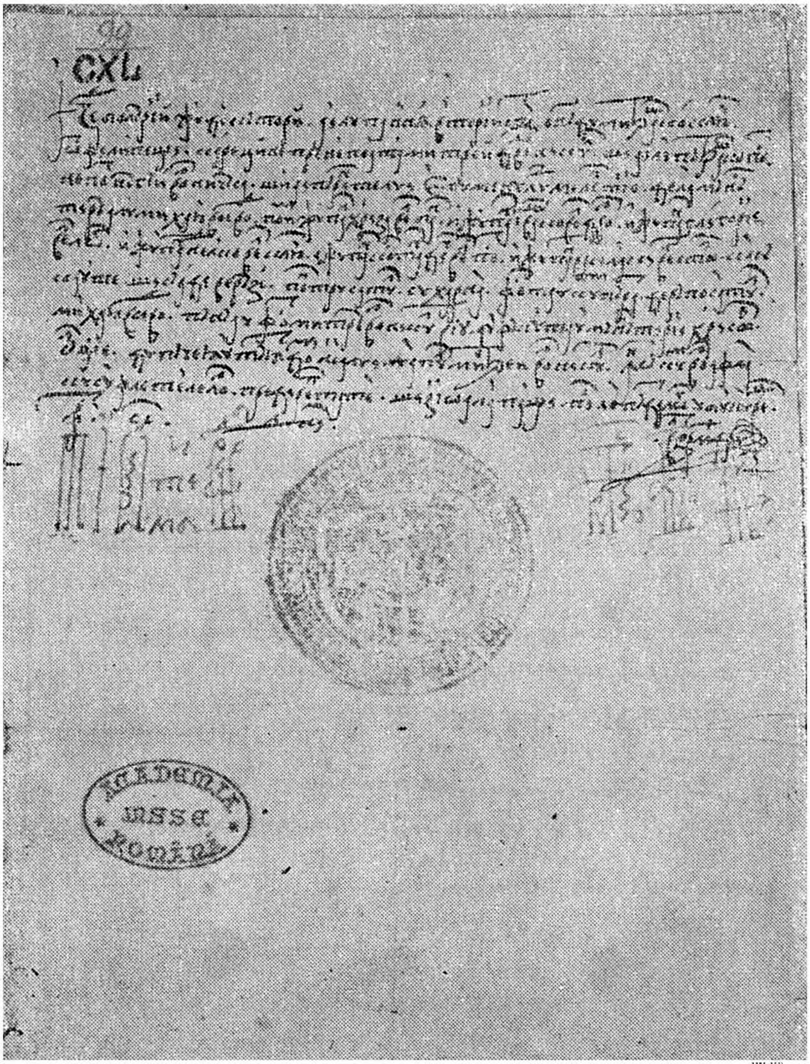

VI = Doc. nr. 234.

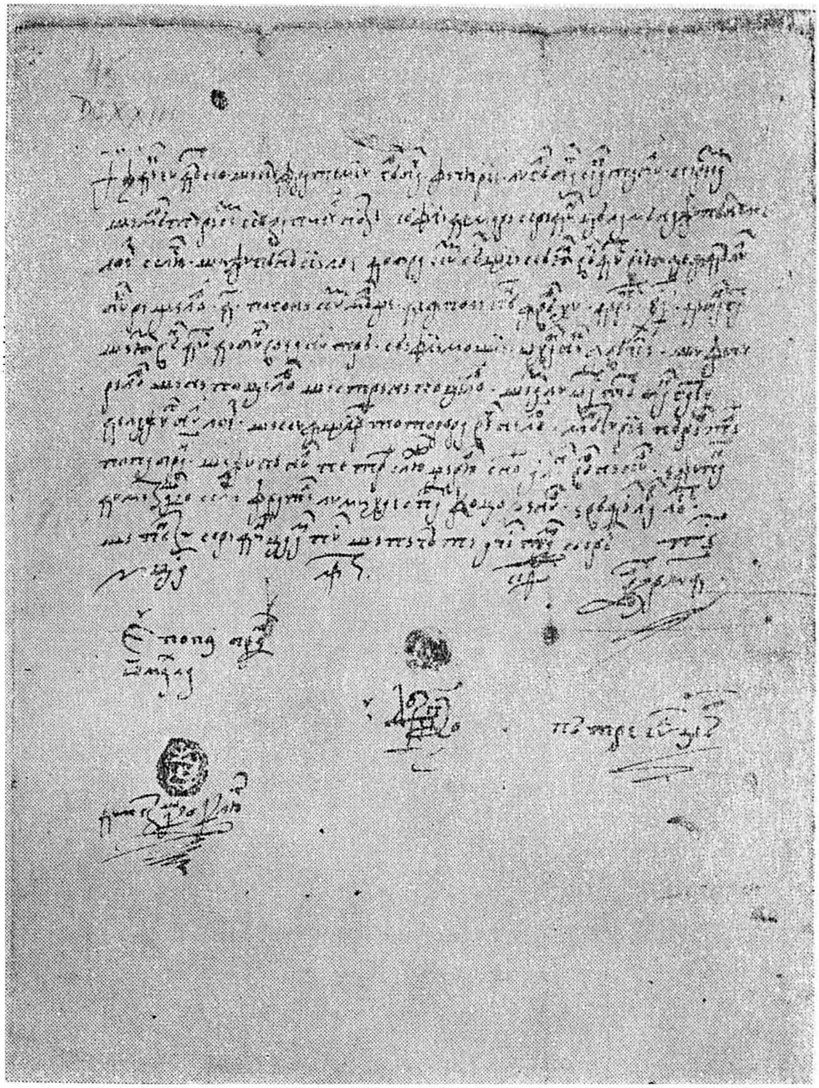

VII = Doc. nr. 242.

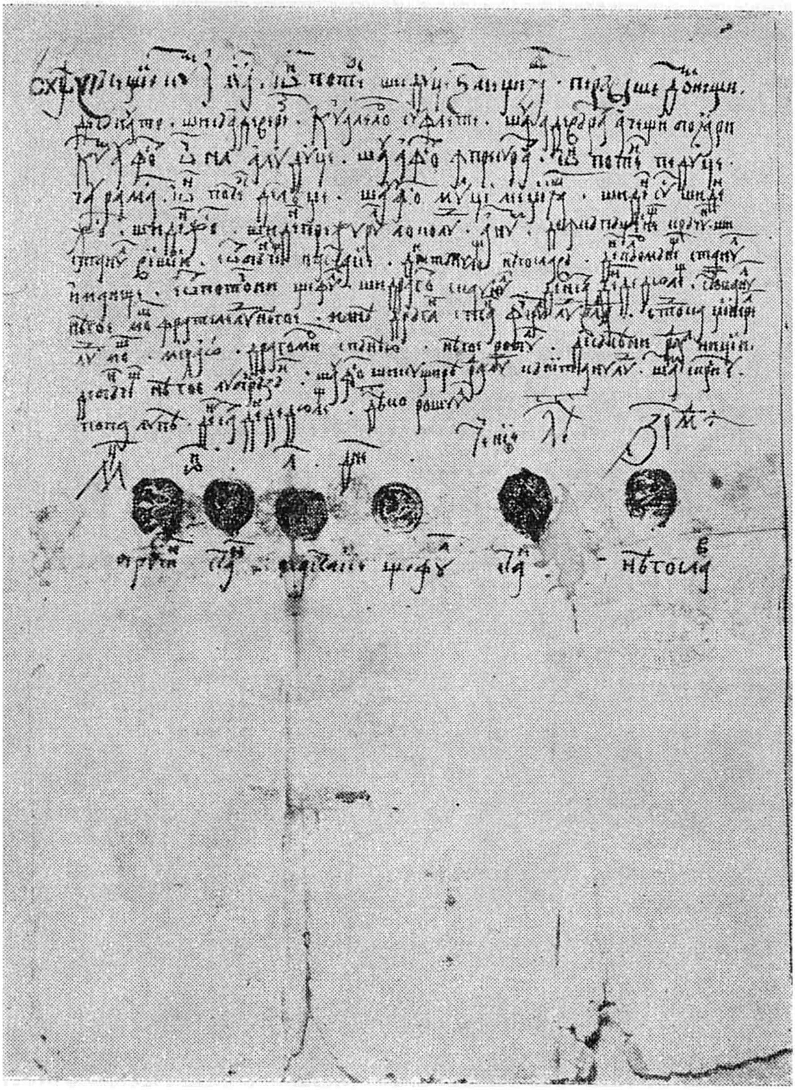

VIII = Doc. nr. 330.

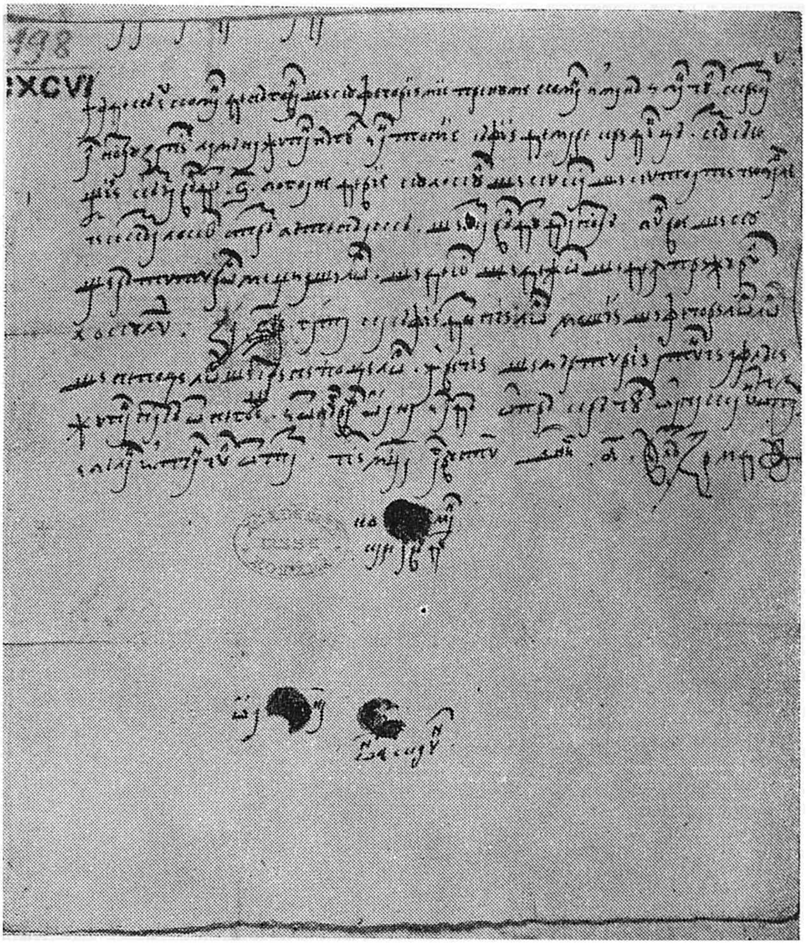

IX = Doc. nr. 349.

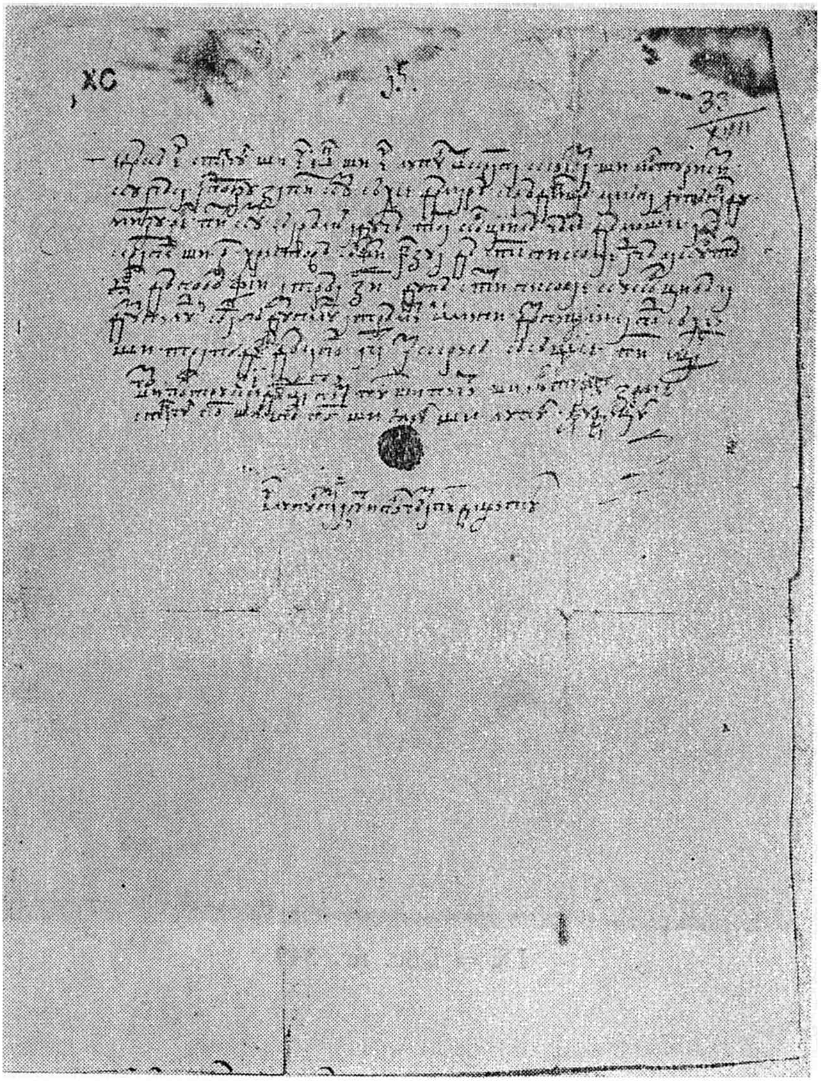

X = Doc. nr. 415.

CUPRINS

Prefață V
Prescurtări — Bibliografie VII
Rezumatele documentelor IX
Résumés des documents XXIII
Documente 1
Indice onomastic 478
Indice de materii 572
Lista de cuvinte și expresii slave în documentele de limbă română 585
Lista documentelor cu date rectificate .. 586
Fotocopii 587

Redactor: BEATRICE BUDESCU
Tehnoredactor: SILVIA DEOCLEŢIAN

Bun de tipar: 7 III 1985. Format 16/70 × 100. Coli tipar: 39,75. C.Z. pentru biblioteci mari: 9(498.1) „1635 : 1636" (00—12) C.Z. pentru biblioteci mici: 9(498) „16".

Tiparul executat sub comanda
nr. 150^{2} la
Intreprinderea poligrafică
„13 Decembrie 1918",
str. Grigore Alexandrescu nr. 89-97
Bucureşti,
Republica Socialistă România

Lei 63